॥ ओउम ॥

आभवेह लाखा

(भूज भंभ), पदार्थ अने लावार्थ सहित्)

तुरा स्त्रावमेशि भारा १ इमितार १

પ્રકાશક

वाचप्रस्त्र सातक वासमे बाह्तमे गुरुह

પો. સાગપુર, જિ. સાબરકાંઠા, ગુજરાત-૩૮૩૩૦૭.

कोन : (०२७०४) २७७२१७, (०२७७०) २५७२२४, २८७४१७, २८१४८६

E-mail: darshanyog@gmail.com Website: www.darshanyog.org

સામવેદ ભાષ્ય

(ગુજરાતી અનુવાદ)

પ્રકાશન તિથિ : અપાઢ, ૨૦૬૬, વિક્રમી, જુલાઇ સન ૨૦૦૯,

स्थि संवत १,८₹,०८,५3,११०

સંસ્કરણ (ગુજરાતી) : પ્રથમ (પ્રત ૫૦૦૦)

• सुखा वितस्क

શ્રી રણસિંહ આર્ય

દ્વારા ડૉ. સદ્યુણા આવાં

'સમ્યક્', કર્મચારી સોસાયટી પાસે, પો. ગાંધીગ્રામ, જૂનાગઢ – ૩૬૨૦૦૧

આર્યસમાજ, મહર્ષિ દયાનંદ માર્ગ, રાયપુર દરવાજા બહાર, અમદાવાદ-૨૨. આર્યસમાજ, મહર્ષિ દયાનંદ માર્ગ, હાથીખાના, રાજકોટ-૩૯૦૦૦૧.

આર્યસમાજ, મહર્ષિ દયાનંદ માર્ગ, પોરબંદર-૩૯૦૫૭૫.

આર્યસમાજ, નવાડેરા, ભરૂચ-૩૯૨૦૦૧.

આર્યસમાજ, સ્ટેશન રોડ, આવંદ-૩૮૮૦૦૧

આર્યસમાજ, ૪૪-૪૫, સરદારનગર, ભરતનગર રોડ, ભાવનગર,

આર્યસમાજ, મહર્ષિ દયાનંદ માર્ગ, પ્રાંગ્રપ્રા. જિ. સુરેન્દ્રનગર-૩૬૩૩૧૦ આર્યસમાજ, મહર્ષિ દયાનંદ માર્ગ, ખંભાળિયા નાકા, જામનગર-૫.

આર્યસમાજ, મહર્ષિ દયાનંદ માર્ગ, સંજપુર બોચા, અમદાવાદ-૪૫.

આર્યસમાજ, વિશ્વામભાગ કોલોની, મકરપુરા રોડ, પ્રતાપનગર, વડોદરા-૪.

આર્યસમાજ, સોની કળિયા, સરત-૩૯૫૦૦૩

આર્યસમાજ, આર્યસમાજ માર્ગ, વિસાવદર, જિ. જુનાગઢ-૩૬૨૧૩૦.

આર્યસમાજ, સેક્ટર-૨૪, ગાંધીનગર-૩૮૨૦૨૪

આર્યસમાજ, દાતાર રોડ, જૂનાગઢ-૩૬૨૦૦૧.

આર્યસમાજ, ન્યૂ માણેકલાલ એસ્ટેટ, ઘાટકોપર(પ.) મુંબઈ-૪૦૦૦૮૬. શ્રી અરવિંદ રાણા, ૭૯૧-ડી-૩ પંચશીલ પાર્ક, સેક્ટર-૨૧, ગાંધીનગર.

શ્રી મહેન્દ્રભાઈ ગાંધી, પ્લોટ નં. ૪૩૯, સેક્ટર-૨૩, ગાંધીનગર.

શ્રી ચંદ્રેષ્ઠ આહુજા, ૩૧૦, ૧૧-બી સાધુ વાસવાણી સોસા., ગોપાલપુરી, ગાંધીધામ.

સર્વોદય સાહિત્ય મંદિર, પ્લેટ કોર્મ નં.-૧, રેલવે સ્ટેશન, અમદાવાદ. શ્રી સુરેશ ચાવડા, 'પ્રેમ મોહન', ૯ નૃતનનગર, કાલાવડ રોડ, રાજકોટ.

सृह्य 8 ४००-०० ३।.

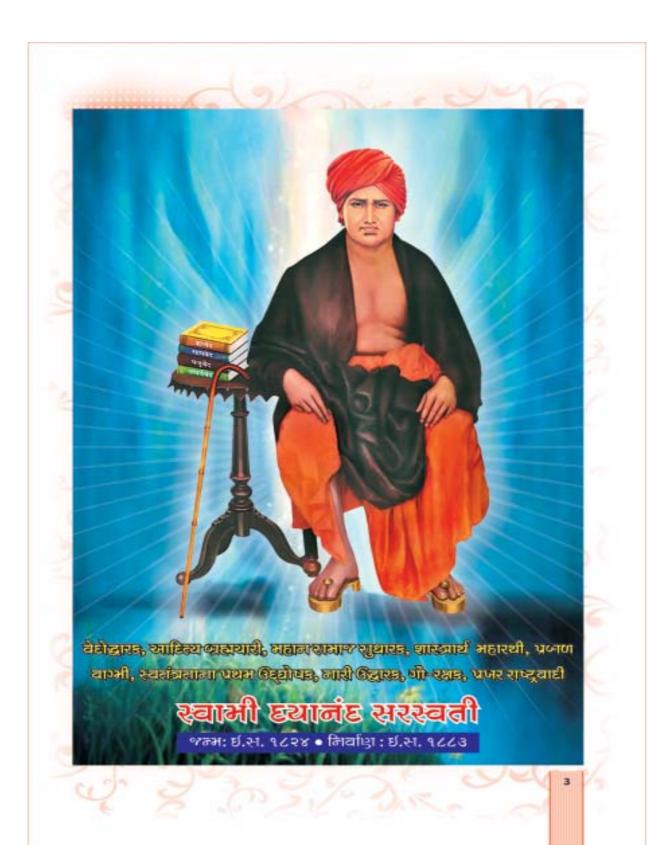
प्राप्तिस्थान :

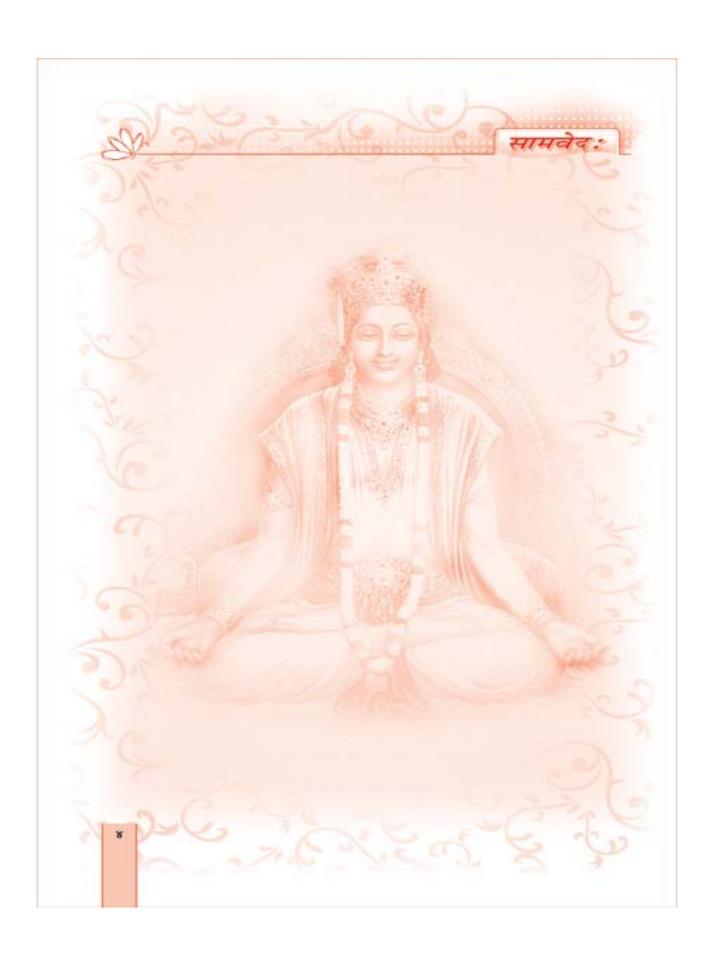
विस्ता खाणि सिटिंग । । स*शा आई इस*, अमहावाह. होन : २ हप७५०२७

ପିଆ ଆହେ । 8 विनायङ आङ्गिङ्स, અમદાવાદ, होन : ୯८૭୯୦୯४३२५ ଆୟସ୍ଥା । 8 *डिन्च ઇमेજ પ્રા. વિ.*, અમદાવાદ, होन : २१५८५५୯୯

पुरता लीगा 8 रोयव કિએશન કંપની, અમદાવાદ. ફોન : ૨૫૫૦૭૦૩૩

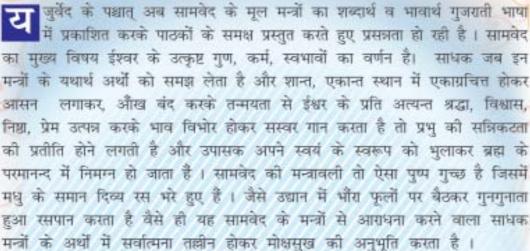
પ્રાટક 8 *પ્રિન્ટ કૉન*, અમદાવાદ. ફોન : ૩૨૯૮૩૧૧૮

सामवेद:

वैदिक काल के प्रारम्भ से ही अर्थात् सृष्टि के आदि से महाभारत काल के पूर्व तक इन सामवेद के मन्त्रों के गायन का बहुत अधिक प्रचलन था। विभिन्न ऋषि, मृति, तपस्वी,साधक, विद्वान् अपनी-अपनी रुचि के अनुसार सैकड़ों प्रकार से इन मन्त्रों का गान करते थे अर्थात् एक-एक मन्त्र अनेक प्रकार की शैलियों से गाये जाते थे। विशेषकर उत्सवों, समारोहों, संस्कारों, सामाजिक, सार्वजनिक, सामृहिक कार्यक्रमों में सामवेद की ऋचाओं को ऋषियों,पण्डितों,पुरोहितों के नेतृत्व में सभी उपस्थित व्यक्तियों द्वारा, जब एक साथ, एक स्वर में वाद्ययन्त्रों के साथ गाया जाता था तो विशेष तरंगे उठती थीं जो श्रोताओं के अन्तःकरण को अलीकिक आनन्द से आप्लावित कर दिया करती थीं और उन्हें शान्ति, प्रसन्नता, उत्साह, बल, पराक्रम, स्वतन्त्रता ,सन्तोष, निर्मीकता को प्राप्त कराती थीं। आज भी कहीं-कहीं ऐसा देखा जा सकता है।

सामृहिक गान का प्रकृष्ट प्रभाव न केवल शरीर पर बल्कि मन, मस्तिष्क, बुद्धि, आत्मा पर भी पड़ता है यह बात आजकल पाश्चात्य वैज्ञानिक भी स्वीकार रहे हैं, ऐसा मैंने स्वयं विदेशों में प्रचार करते हुए अनेकत्र प्रत्यक्ष देखा है जैसा ईश्वर अदभुत, अद्वितीय, अलौकिक ज्ञान, बल, आनन्द आदि गुणों का भण्डार है वैसा यथार्थ ज्ञान मात्र सामवेद

के मन्त्रों से ही होना सम्भव है अन्य लौकिक गीतों, कव्वालियों, कविताओं, शेरों-शायियों से नहीं हो सकता है और जैसा आनन्द, तृप्ति, सन्तोष इन मन्त्रों के अर्थों को जानकर होता है वैसा अन्य विद्वान के लिखित गान-गीत-संगीत से नहीं होता।

आज वह वैदिक परम्परा लुप्तप्राय: हो गयी है। यदि राज्याधिकारियों की ओर से ऐसा विधान बनाकर पुन: विद्यालयों में इस गानविद्या का प्रचलन हो तो निश्चित है मनुष्यमात्र में जो आज हिंसा, झुठ, छल, कपट, स्वार्थ, चोरी, आलस्य ,प्रमाद की कु प्रवृत्तियाँ है वे अतिअल्प हो जायें। ईश्वर हमें सामर्थ्य प्रदान करे कि इस महत्त्वपूर्ण विलुप्त परम्परा को पुन: जीवित करने में समर्थ हों इसी लक्ष्य हेतु हमने यह बुद्धि, धन, बल,से परिश्रम करने का साहस किया है।

प्राप्यापक श्री दयाल मुनि जी ने परम पुरुषार्थ करके, यहाँ तक कि अपने स्वास्थ्य की भी परवाह न करते हुए दिन-रात सतत विभिन्न विद्वानों की अनेक पुस्तकों के बीच आँखें घुमाते हुए जो मन्त्रार्थ अच्छा, प्रभावशाली, आकर्षक लगा उसको लिखकर मन्त्रार्थ करते हुए पिरो दिया और यह एक सर्वगुणग्राही, अति सुन्दर कृति बन गई । मैं उनको अतिशय धन्यवाद देता हूँ । साथ ही जिन दानदाताओं व अग्रिम ग्राहकों ने सहयोग करके प्रकाशन को सरल बनाया उनके प्रति भी हम अनुग्रहीत हैं ।

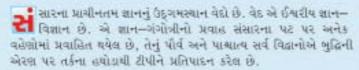
स्वाध्यायशील महानुभाव निश्चित ही स्वयं ईश्वर द्वारा बनाये गीतों का अध्ययन करेंगें और उनके अर्थों को जानकर गान करेंगे तो आत्मविभोर हो जायेंगे इसमें कि चित् मात्र भी सन्देह नहीं है। इसी प्रकार अब तीसरे 'ऋग्वेद' का भी अनुवाद तथा प्रकाशन का कार्य चल पड़ा है। इसी वर्ष एक भाग तो शीघ्र ही प्रकाशित करने की योजना है। आशा है भविष्य में भी इसी प्रकार सुधीजन, श्रीमन्त, धार्मिक सञ्जन लोग ईश्वरीय वाणी के प्रचार-प्रसार में सहयोगी बनेंगे इसी विश्वास के साथ!

वानप्रस्थ साधक आश्रम आर्य वन रोजड़ १८-६-२००९

भवदीय ज्ञानेश्वरार्यः

अनुपाहङीय

વેદ એ ઈશ્વરોક્ત ઋતુ-પરમ સત્ય અને સર્વ સત્ય વિદ્યાઓથી યુક્ત છે. સૃષ્ટિની આદિમાં ઋષિઓનાં કદયમાં પ્રેરણા દ્વારા જે સત્ય જ્ઞાન પ્રદાન કર્યું અને જેમણે તેનો આવિષ્કાર કર્યો, તે જ્ઞાનને વેદ કહે છે. તે વેદ સૃષ્ટિના આરંભથી લઈને ગુરુ-શિષ્ય પરંપરા દ્વારા ઉત્તરોત્તર સાંભળીને, કંઠસ્ય કરીને, જાળવી રાખવામાં આવ્યા તેથી તેને શ્રશ્રુતિ' પણ કહે છે.

વેદ ચાર છે – તેમાં ઋગ્વેદ એ સંસારના પ્રાણી અને પદાર્થ, આત્મા અને પરમાત્મા-વિષયક જ્ઞાનકાંડ છે. યજુર્વેદ મનુષ્યોનાં કર્મ સંબંધી કર્મકાંડ, સામવેદ ઉપાસનાકાંડ અને અથવેવેદ વિજ્ઞાનકાંડ છે.

સામવેદ પશ્ચિય : સામવેદની તેર વિભિન્ન શાખાઓનાં નામ ગ્રંથોમાં મળે છે. પરંતુ તેમાંથી વર્તમાનમાં કીચુમીય, રાણાયનીય અને જૈમિનીય એ ત્રણ શાખાઓ જ પ્રાપ્ત છે. કીચુમીય અને રાણાયનીયમાં માત્ર પ્રપાઠક = અખ્યાયો વગેરેની ભિન્નતા છે, પરન્તુ જૈમિનીય શાખામાં મંત્રોની શાખા અને પાઠમાં પણ ભિન્નતા જોવા મળે છે.

સામવેદનું વર્ગીકરણ મુખ્ય આર્થિક અને ગાન એમ બે વિભાગમાં જોવા મળે છે. આર્થિક એ ઋચાઓ—મંત્રોનો સમૃહ છે, તેના પૂર્વીર્થિક અને ઉત્તરાર્થિક મુખ્ય બે ભાગ છે – વચ્ચે સંક્ષિપ્ત મહાનામ્ન્ય આર્થિક પણ છે.

પૂર્વીર્ચિકમાં રાભાષનીય શાખા અનુસાર છ પ્રપાઠક છે. તેને બે અને ત્રણ ભાગમાં પ્રપાઠકાર્પ અને તેમાં દશિત મંત્રોથી વિભક્ત કરેલ છે. કોયુમ શાખામાં છ અધ્યાયમાં અનેક ખંડો અથવા દશિત [= સુક્ત અર્થાત્ મંત્રોનો સમૂહ] આવેલ છે. દશિતથી દશ 'ऋष' — ઋચાઓ = મંત્રોનું એહણ થાય છે, પરન્તુ તેમાં અધિક અથવા ન્યૂન સંખ્યા પણ મળે છે.

પ્રથમ અધ્યાયને આગ્નેયકાંડ અર્થાત્ પર્વ કહે છે. બે થી ચાર અધ્યાય સુધી ઐન્દ્રપર્વ, પાંચમો પવમાનપર્વ, છઠ્ઠો અરણ્યપર્વ અને અન્તમાં પરિશિષ્ટ રૂપે મહાનામ્ય આર્ચિકમાં મહાનામની ઋચાઓ–મંત્રો આપવામાં આવેલ છે. આ પૂર્વાર્ચિકમાં ૬૫૦ મંત્રો આવેલા છે.

ઉત્તરાર્ચિકમાં રાણાયનીય શાખાનુસાર નવ પ્રપાઠક છે અને તેમાં પ્રત્યેક પ્રપાઠકને બે અથવા ત્રણ પ્રપાઠકાર્પમાં મંત્રોને સુક્ત રૂપમાં વિભક્ત કરેલ છે.

કૌયુમ શાખામાં ૨૧ અધ્યાયો છે. તેમાં અનેક ખંડોમાં 'શ્ર્વ' મંત્રોની સંખ્યા દર્શાવવા સમૃદ્ધ [જેને પ્રસ્તુત અનુવાદમાં સૂક્ત શીર્ષક આપેલ છે] તેથી વિભાગ કરેલ છે. આ ઉત્તરાર્થિકમાં ૧૨૨૫ મંત્રો આવેલા છે. આ રીતે પૂર્વાર્થિકના ૯૫૦ + ૧૨૨૫ = ૧૮૭૫ કુલ મંત્રો સામવેદમાં આવેલા છે.

પૂર્વ નિર્દેશાનુસાર સામવેદ એ ઉપાસનાકાંડ કે વિષયક હોવાથી તેમાં જીવાત્મા દારા પરમાત્માની સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ભક્તિ, અર્ચના વગેરે ઉપાસના દ્વારા – પરમાત્માની ઉપ = સમીપ કે પાસે આસન = બેસવું અર્થાત્ પરમાત્માની સમીપ લઈ જનાર છે. જેમાં સામવેદની ઋચાઓ–મંત્રો દ્વારા વિવિધ રીતે – વિભિન્ન હંદો દ્વારા ગાન કરવામાં આવે છે.

સામવેદ ઉપાસના કાંડ હોવાથી પ્રસ્તુત સામવેદનું ભાષ્ય સ્મૃતિશેષ પૂ. સ્વામીશ્રી શ્રહ્મમૂનિ પરિવાજક વિદ્યામાર્તંડ દ્વારા આધિદૈવિક અને આધિભીતિક ભાષ્ય—અર્થ ન કરતાં માત્ર આધ્યાત્મિક ભાવપૂર્ણ સંપૂર્ણ ભાષ્ય કરવામાં આવેલ છે. આ તેનો ગુજરાતી અનુવાદ છે. તે માટે હું સ્મૃતિ શેષ પૂ. સ્વામીજી પ્રત્યે સ્મરભાંજલિ અર્પિત કર્યું છું.

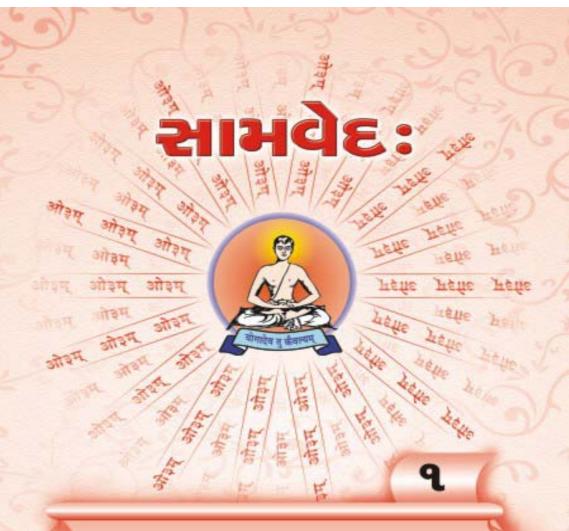
અલુવાદ: પ્રસ્તુત અનુવાદમાં મૂળ સંસ્કૃત મંત્ર, પદ = શબ્દ, પદાર્થ = શબ્દનો અર્થ ભાષ્યકાર – પ્રથકારે ઉત્તરાર્વિકમાં ચાર અધ્યાય સુધી ભાવાર્થ આપેલ છે. અને પાંચમાં અધ્યાયથી ભાવાર્થનો પદાર્થમાં જ સમાવેશ કરેલ હોવાથી પૃથક ભાવાર્થ આપેલ નથી.

મૂળ ગ્રંથકર્તાએ ઉત્તરાર્થિકના અધ્યાયોના ખંડોમાં સંખ્યા દર્શક 'ગ્રહ્મ' શીર્ષક આપેલ છે તેના સ્થાને વાગકોને સમજવામાં સરળતા રહે તે માટે તે સ્થાને સુકત = મંત્રોનો સમૂહનું સંખ્યાદર્શક શીર્ષક મુકેલ છે. એ જ રીતે મૂળ ભાષ્યમાં પૂર્વીચિકમાં અધ્યાય અને પ્રપાઠક બન્નેનો વિભાગ કરીને પ્રકરણનું સ્વરૂપ આપેલ છે. એ જ રીતે મૂળ ભાષ્યમાં ઉત્તરાર્ચિકમાં માત્ર અધ્યાયો વર્ષવેલ છે. ત્યાં મેં પ્રપાઠક અને અર્ધ પ્રપાઠકને સાથે મુકીને બન્ને આર્થિકોમાં એક્સુત્રતા રાખવાનો પ્રયાસ કરેલ છે.

વેદોને પૂર્વ અને પાશ્ચાત્વ ભાષ્યકારોએ અશ્લીલ, વિકૃત અને માત્ર કર્મકાંડપરક ગ્રંથો બનાવી દીધાં હતાં. તેને યુગદ્રષ્ટા મહર્ષિ દયાનંદ સરસ્વતીએ સત્ય સ્વરૂપમાં પ્રકટ કર્યો અને તેઓની વેદ પરની અપ્રતિમ આસ્થા હતી કે – "વેદ સર્વ સત્ય વિદ્યાઓનું પુસ્તક છે. વેદ ભણવા–ભણાવવા અને સાંભળવા – સંભળાવવા એ આર્યોનો ક્ષપરમધર્મ' છે."

અન્વત : આ પૂર્વે મહર્ષિ દયાનંદના યજુર્વેદના ભાષ્યના ગુર્જર ભાષાન્તર પછી આ સામવેદના આધ્યાત્મિક મુનિભાષ્યની પ્રેરણા અને પ્રકાશન માટે દર્શનયોગ મહાવિદ્યાલયના આચાર્યશ્રી જ્ઞાનેશ્વરજી આર્યનો અન્તઃકરણ પૂર્વક આભારી છું.

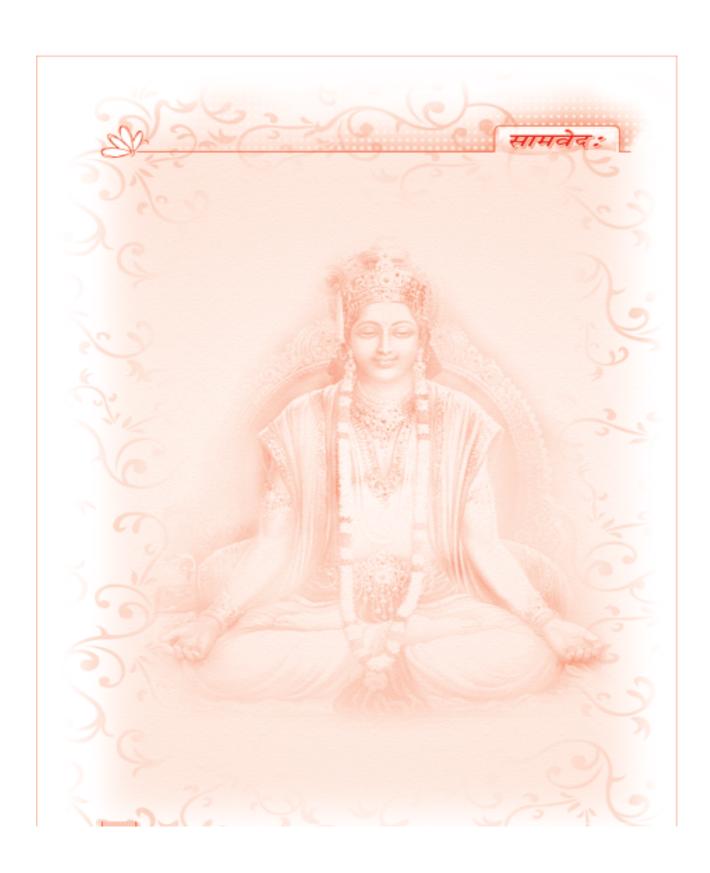
'પ્રલવ' દંકારા વિ.સં. ૨૦૬૩ દીપાવલી. તા. ૯–૧૧–૨૦૦૭ विद्वयां वशं वह : ह्यालमुलि आर्थ

: પ્રકાશક :

વાનપ્રસ્થ સાધક આશ્રમ, આર્ચવન, રોજડ.

આગ્નેય કાંડ પ્રથમ અધ્યાય

॥ ओ३म् ॥ सामवेद:

पूर्वाचिक:

आग्नेयं पर्व काण्डम् वा

अथ प्रथमोऽध्यायः

प्रथम प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

१. अंग्ने आ याहि वीतये गृणांनों हेळ्यदातये। नि होता सित्स बहिषि ॥ १॥

પદાર્થ: अग्ने-હे જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું वीतये-અમારી અંદર તારી વ્યાપ્તિ-પ્રાપ્તિને માટે તથા ह्व्यदातये-સ્વયંને તારી ભેટ આપવા માટે गृणानः-स्तुति કરેલ आयाहि-આવ - મારા તરફ ગતિ કર. होता बर्हिषि नि सित्स-भारा अध्यात्म यज्ञना હોता-संपादन કરનાર ऋत्विક બનેલ અધ્યાત્મ यज्ञना सदन-घर हृदयाङाशमां-हृदय आसन पर विराજमान था. (१)

ભાવાર્થ : પ્રિય પરમાત્મન્ ! તું સ્તુતિ કરેલ મારી તરફ આવ, મારો સ્વાર્થ છે. મારી અંદર સ્વયં જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપથી વ્યાપ્ત-પ્રાપ્ત બન, હે પરમાત્મન્ ! હું માત્ર મારા સ્વાર્થ માટે તો તને બોલાવી રહ્યો નથી, પરંતુ તારો પણ સ્વાર્થ છે - સ્વયં સમર્પણનો, તું ચેતન છો અને હું પણ ચેતન છું, જેથી ચેતનથી ચેતનને પ્રેમ હોય છે કારણકે ચેતનનો ચેતન સજાતીય હોય છે, તેથી ચેતનની સાથે ચેતનની આત્મીયતા રહેલી છે.

હે પ્રભુ ! કૃપા કરીને મારા હૃદય ગૃહમાં આવ, વિરાજમાન થઈને મને પોતાનો બનાવીને મારું સમર્પણ સ્વીકાર કર. હું તને અર્પણ છું, સ્વીકાર કર, સમર્પિત છું, મને પોતાના સ્વરૂપથી પ્રભાવિત કર, જ્ઞાન-પ્રકાશથી પ્રતિભાસિત કર -"आत्मनात्मानमिष्ममं विवेश" (યજુર્વેદ : ૩૨.૧૧) સ્વ આત્માથી મારી તારા—પરમાત્મામાં મનથી પ્રવેશ કરવાની આકાંક્ષા પૂરી કર. (૧)

२. त्वंमग्ने यैज्ञानां होता विश्वेषां हितः। देवेभिर्मानुषे जने ॥२॥

પદાર્થ: अग्ने-હे જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્માન્ ! त्वं विश्वेषां यज्ञानां होता-तुं समस्त यज्ञो - युक्तीय श्रेष्ठ क्रमोंनुं संपादन करनार ऋत्विष्ठ मानुषे जने देवेभिः-हितः-मानुष क्षणतमां - मनुष्य समाक्षमां विद्यमान विद्वानों मानेल-स्थापित करेल, तथा मानुषे जने विश्वेषां-यज्ञानां होता देवेभिः-

हित:-મનુષ્ય સમાજમાં થનાર-પ્રચલિત કરનાર તથા મનુષ્ય સમાજને માટે કરવામાં આવતાં સમસ્ત શ્રેષ્ઠ કર્મોનું સંપાદન કરનારા ઋષિઓએ તને માનેલ, નિર્ધારિત કરેલ અને હિત-અહિત પોતાની અંદર આધાર બનાવેલ-સ્થાપના કરેલ છે. તેથી તું મારા અધ્યાત્મ યજ્ઞના હોતા-કરનારા બનીને મારી તરફ આવ, હૃદયમાં વિરાજમાન થા.

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! હું શું કહું ? તું માત્ર મારા અધ્યાત્મ યજ્ઞનો જ હોતા-સંપાદન કરનાર જ નથી, પરંતુ માનવ સમાજમાં જેટલા પણ યજ્ઞરૂપ ભાવનાયુક્ત (પરોપકારનાં) શ્રેષ્ઠ કર્મો છે, જેવાં કે ભૂખ્યાને ભોજનદાન, પીડિતોની રક્ષા, રોગીઓને આરોગ્ય પ્રદાન, ગાયો આદિની રક્ષા, વિધાન, શિક્ષણ પ્રદાન અને યોગનું અનુષ્ઠાન વગેરે છે; તે સર્વ તને લક્ષ્ય કરીને જ છે - તારી આજ્ઞાનું પાલન છે; તારા આશીર્વાદની પ્રાપ્તિ માટે છે, તારા આશ્રયથી જ ચાલે છે અને કળે-ફૂલે છે; તેથી તું મારી તરફ આવ, મારા હૃદયરૂપી ગૃહમાં વિરાજમાન થા, જેથી હું મારા આ અધ્યાત્મ યજ્ઞને સફળ બનાવીને તારા સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરી શકું, દિવ્યજીવન બનાવી શકું, તારા સંગથી અમૃત પ્રાપ્ત કરી શકું. (૨)

३. अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववदसम्। अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ३॥

પદાર્થ: अस्य यज्ञस्य-આ અધ્યાત્મ યજ્ઞના होतारम्-સંપાદક दूतम्-પોતાના દિવ્ય ગુણોના સંદેશવાહક તથા પ્રેરક विश्ववेदसम्-समस्त ઐશ્વર્યવાન્ सुक्रतुम्-श्रेष्ठ પ્રજ्ઞાનયુક્ત તથા ઉત્તમ પ્રજ્ઞા-બુદ્ધિને માટે શ્રેષ્ઠ કર્મ કરતા अग्निम्-પરમાત્માનું वृणीमहे-વરણ કર્યું છું. (૩)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું માત્ર મારા અધ્યાત્મ યજ્ઞનો હોતા-સંપાદક જ નહિ, પરંતુ પોતાના દિવ્યગુણો-સૃષ્ટિકર્તા, કર્મફળદાતા, નિયંતા આદિનો સંદેશવાહક પણ છે.

હે પ્રિય ! "પત્ર-પત્ર તને દર્શાવી રહ્યાં છે, વસંત તારી યાદ આપી રહી છે, ફૂલ અને કળીઓ તારા ગીત ગાઈ રહી છે. ચંદ્ર અને તારાઓની ગતિ તને જણાવી રહી છે, વિવિધ શરીરો તારા કર્મકળદાતાના દર્શન કરાવી રહ્યાં છે."

હે પરમેશ્વર! એ જ રીતે તું પ્રેરક પણ છે, મારા જીવનનો ઉત્કર્ષક-મુમુક્ષુઓ અર્થાત્ મોક્ષના ઇચ્છુકોનો માર્ગદર્શક છે, શ્રેષ્ઠ પ્રજ્ઞાનવાન્, ઉત્તમ પ્રજ્ઞાપ્રદ અને સર્વોત્તમ કર્મકુશળ છે; તું મારા અધ્યાત્મ યજ્ઞની અત્યંત વૃદ્ધિ કર. હે સમસ્ત સુખ-સંપત્તિવાન્! અમને સમસ્ત સુખ-સંપત્તિનો પ્રસાદ પ્રદાન કર. હું તારું વરણ-સ્થાપન કરું છું. (3)

४. अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद् द्रविणस्युर्विपन्ययो। संमिद्धः शुक्रे आहुतः ॥४॥

પદાર્થ : अग्नि:-જ્ञान-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મા ! તું विपन्यया-અમારા દ્વારા કરવામાં આવેલી વિશેષ સ્તુતિ-ધ્યાન, ઉપાસનાથી समिद्धिः शुक्रः-आहुतः- પ્રદીપ્ત કરેલ, પ્રકાશ સ્વરૂપમાં આવેલ, સમ્યક્ રૂપે હૃદયમાં બેસાડેલ-અપનાવેલ द्ववणस्युः-અમારા માટે જ્ञान-સુખ ઐશ્વર્ય ઇચ્છનાર वृत्राणि जङ्घनत्- ज्ञान-सुખ ઐશ્વર્યનાં આવરણો-પ્રતિબંધકો અજ્ઞાન, રોગ, દુઃખ અને દરિદ્રતાનો સારી રીતે નાશ કરે છે. (૪)

ભાવાર્થ: જયારે મનુષ્ય પરમાત્મા દેવની વિશેષ સ્તુતિ-ધ્યાન, ઉપાસના આદિ કરે છે, ત્યારે મનુષ્યની અંદર પરમાત્મા પ્રકાશિત થઈને અજ્ઞાન આદિ બાધકોનો-વિઘ્નોનો સંપૂર્ણ વિનાશ કરે છે અને ઉપાસકની જ્ઞાન, સુખ, એશ્વર્યની ઇચ્છાને પૂરી કરે છે. જે માગ્યા વિના જ સર્વ કામનાઓ પૂરી કરે છે. વાસ્તવમાં મનુષ્ય વ્યર્થ ઇચ્છાઓની વૃદ્ધિ કરીને પોતાને અશાન્ત કરે છે.

જો મનુષ્ય એક પરમાત્મામાં પ્રીતિ રાખે તો અન્ય [ધન આદિની]કામના ઉત્પન્ન થવાનો પ્રસંગ જ પેદા થતો નથી. કામનાઓને-પૂર્ણ કરનાર સ્વામીને પ્રાપ્ત કરવાથી સંપત્તિમાનને અપનાવવાનો લાભ સંપત્તિભાગી બનવાનો જ છે. [અનન્ય ભક્તિ, સ્તુતિને અનુરૂપ વ્યવહારથી આરાધિત પ્રભુ મનુષ્યની કામના પૂર્ણ કરે છે.] (૪)

५. प्रेंष्ठं वो अतिथिं स्तुषे मित्रमिव प्रियम्। अग्ने रथं न वेद्यम् ॥५॥

પદાર્થ: अग्ने-હે જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! वः-तुं मित्रम्-इव प्रियम्-भित्र समान પ્રિય, वेद्यं रथं नः-वेदि = પૃથિવી પર રમણ-યાત્રા કરવા યોગ્ય પ્રિય રથની समान मारा અંતઃકરણમાં રમણ કરનાર, प्रेष्ठम्-अतिथिम्-भित्र અને રથથી પણ પ્રિય અતિથિ દેવની स्तुषे-હું સ્तुति કરું છું. (પ)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! તું મારો પ્રિયતમ અતિથિ છે, તું મારા હૃદયરૂપી ગૃહમાં અર્થાત્ અંતઃકરણ રૂપ ઘરમાં બિરાજે છે. હે પરમાત્મન્! તને ૨થ પ્રિય છે અને મને તેથી પણ અધિક પ્રિય છે, પ્રિયતર છે, મારું શરીર એ મારો ૨થ છે.

મારો મિત્ર એ મારો પ્રાણ છે, પરન્તુ હે પરમાત્મન્ ! તું મને મારા શરીર અને પ્રાણ કરતાં પણ અત્યંત પ્રિય છે. હું તારી સ્નેહપૂર્વક ભાવથી સ્તુતિ કરું છું.

જેમ સાંસારિક-જીવનયાત્રામાં રથ પ્રિય અને શરીરનો સહાયક છે. જેમ સાંસારિક મિત્ર પ્રિય અને મનનો સહાયક છે; તેમ હે પરમાત્મન્! તું અત્યંત પ્રિય અને આત્માનો સહાયક છે. તેથી મારો અતિથિ બની જા, મારા શરીરની નસે-નસમાં વાસ કર, મારા પ્રાણમાં રમણ કર, મારા આત્મામાં સમાઈ જા-વ્યાપક બની જા. તું લેનાર અતિથિ નહિ, પરન્તુ તું તો આપનાર અતિથિ છો, તેથી તું અત્યંત પ્રિય છો, સ્તુતિ લઈ જા અને શાંતિપ્રસાદ પ્રદાન કરી જા. (૫)

६. त्वं नो अग्ने महोभिः पाहि विश्वस्यो अरातेः। उत द्विषो मर्त्यस्य ॥६॥

પદાર્થ : अग्ने-હે પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वम्-તું मर्त्यस्य-મરણધર્મી-સાંસારિક મનુષ્યમાં થનારી विश्वस्याः-સમસ્ત अगतेः- અદાન = લોભની ભાવનાથી તેમજ બીજાનું પડાવી લેવાની પ્રવૃત્તિથી; उत-અને द्विषः-દેષ ભાવનાથી महोभिः-તારા મહત્ત્વો-જ્ઞાન અને બળ દ્વારા नः-पाहि-અમારી રક્ષા કર. (૬)

ભાવાર્થ: સામાન્ય સંસારી મનુષ્યની અંદર અનેક પ્રકારની અ-દાનની ભાવના અર્થાત્ પોતાની જરૂરિયાત કરતાં તેની પાસે વધુ હોવા છતાં પણ અન્ય જરૂરિયાતવાળાને પોતાનાં ધન, અન્ન અને વિદ્યા આદિ ન આપવાની ભાવના, આ ઉપરાંત બીજાનું પડાવી લેવાની પ્રવૃત્તિ કરવી. એ જ રીતે વિવિધ દ્વેષ ભાવના અર્થાત્ બીજાથી થોડો પણ અપકાર-હાનિ થાય અથવા પોતાની ઇચ્છા પૂર્તિ ન થતાં તેના પર ક્રોધ કરવાની અને પીડા આપવાની ભાવના ઉત્પન્ન થાય છે.

આ પ્રકારની ભાવનાઓથી બીજાઓની તો હાનિ થાય કે નહિ, પરન્તુ પોતાની તો જરૂર હાનિ થાય જ છે. પોતાનું અંતઃકરણ મલિન અને આત્મા અશાન્ત બને છે, તેમાં પરમાત્માનો સત્સંગ તો મળે જ ક્યાંથી ?

હે પ્રભુ ! મારામાં-ઉપાસકમાં આવી અદાન = દાન ન આપવાની તથા દ્વેષ કરવાની ભાવના ઉત્પન્ન થાય નહિ, તેથી મારી રક્ષા કર-મને બચાવ. (૬)

७. एहाँ षु ब्रवाणि तेऽ ग्ने इत्थेतरा गिरः। एभिर्वधास इन्दुभिः ॥७॥

પદાર્થ: अग्ने-હે જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તે-તારા માટે इतरा:-गिर:-उ-इत्या सुब्रवाणि-ઉપાસના સમયથી ભિન્ન વ્યવહારકાળમાં પણ વાણીઓ-વાણીમાં અવશ્ય ઈત્યા = સત્ય જ બોલું, બોલું છું અને બોલીશ. एभि:-इन्दुभि:-वर्धासे-એ ઇન્દ્ર = સોમો આર્દ્ર ઉપાસના રસોથી વર્ધાસે = તું-પ્રભુ વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરે છે - મારી અંદર સાક્ષાત્ થતો રહે છે, તેથી एहि-મારા હૃદયરૂપ યજ્ઞ ગૃહમાં આવ-વિરાજમાન થા. (૭)

ભાવાર્થ: જેમ ઉપાસનાકાળમાં પરમાત્માની સત્ય ભાવથી સ્તુતિ અને ઉપાસના કરવામાં આવે, તેમ વ્યવહારકાળમાં પણ આચરણ કરવું જોઈએ. પરન્તુ ઉપાસનાકાળમાં અન્ય સ્તુતિ કરવી અને વ્યવહારમાં તેથી વિપરીત આચરણ કરવું યોગ્ય નથી. ઉપાસકે આધ્યાત્મિક અને સાંસારિક બન્ને સમયમાં એક સત્ય પર નિર્ભર રહેવું જોઈએ. પ્રવંચના-ઠગાઈથી દૂર રહેવું જોઈએ.

પરમાત્મા બહારની અને અંદરની સર્વ વાતો જાણે છે, તે કદી ઠગાતો નથી. સત્ય સ્તુતિ તો બહાર અને અંદર જીવનમાં સમાન રૂપમાં હોવી જોઈએ, ત્યારે જ તેની અંદર સાક્ષાત્કારની વૃદ્ધિ થતી રહે છે; કારણ કે પરમાત્મા સ્વયં - सत्यिश्चत्रः स्त्रवस्तम- सत्य स्वरूप છે અને ते सत्येन लभ्यः- सत्य थी જ પ્રાપ્ત થાય છે. (૭)

८. आं ते वत्सों मनो यमत् परमाच्चित् संधंस्थात्। अंग्ने त्वां कामये गिरा॥८॥

પદાર્થ : अग्ने-હે જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! वत्सः-તારા ગુણોનો વક્તા-સ્તુતિકર્તા હું परमात् सधस्थात्-चित्-परभ સહસ્થાન - મોક્ષ ધામથી પણ ते मनः-आ यमत्-तारा माननीय स्વરૂપને સ્વ આત્મામાં ખેંચીને લઈ આવું છું त्वां गिरा कामये-तने स्तुति द्वारा ચાહું છું - ઇચ્છુ છું કે પ્રેમ કરું છું.

ભાવાર્થ : હે મારા પરમ પ્રિય પરમાત્મન્ ! જો કે તું સર્વવ્યાપક છે, પરંતુ કૈવલ્ય = મોક્ષની દેષ્ટિએ તારું સ્થાન પરમ સધસ્થ - મોક્ષધામ છે, જ્યાં તારો અને મારો પરમ સહવાસ થાય છે, સંસારમાં રહેતા તારો અને મારો સહવાસ મારા હૃદય-ગૃહમાં થાય છે, પરંતુ તે સ્થાન અલ્પ છે, અવમ સધસ્થ છે, જેથી જ્યાં સુધી પરમ સધસ્થ - મોક્ષધામમાં ન પહોંચું, ત્યાં સુધી હાં, એ મારા અલ્પ હૃદય ગૃહમાં તારા મનનીય સ્વરૂપને અવશ્ય પરમ સધસ્થ-મોક્ષધામની સ્તુતિ બળથી ખેંચીને લાવું છું. તથા તને અંગ સંગી બનાવું છું. કારણ કે હું તને સ્તુતિ દ્વારા ચાહું છું, તને તારી સ્તુતિ જોઈએ. મને તારું મનનીય સ્વરૂપ જોઈએ.

જયારે હું સ્તુતિ કરતાં-કરતાં મારા આત્માને પૂર્ણ રૂપથી ઝુકાવી દઉં છું, ત્યારે તું પણ પોતાના મનનીય સ્વરૂપને મારી તરફ નમાવી દે છે. સ્તુતિ તારા દર્શનનું અમોધ સાધન છે, તેથી સ્તુતિ દ્વારા તને ચાહું છું. ખાલી હાથે નહિ, પરંતુ સ્તુતિની ભેટ દ્વારા મળું છું. (૮)

९. त्वामग्ने पुष्करादध्यथवा निरमन्थत। मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥९॥

પદાર્થ: अग्ने-હे જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્! त्वाम्-तने अथर्वा-स्थिर यित्तवृत्तिवाणा ध्यानीજन विश्वस्य मूर्ध्न:-वाघत:-समस्त प्राण्णी मात्रना मूर्धारूप तथा वહन કरनार वाહક-निर्वाહક पुष्करात्-अधि-पुष्कर-वपुष्कर - शरीर निर्माण કरनार हृदय क्ष्मणमां निरमन्थत-मंथन करे छे - साक्षात् करे छे. (૯)

ભાવાર્થ : હાં, હે મારા પરમાત્મન્ ! હું સમજી ગયો, તારું અવમ સધસ્થ મારા શરીરમાં હૃદય ગૃહ-ગુહા છે, જે દેહનું નિર્માણ કરનાર અને રક્ત તથા પ્રાણોનું મુખ્ય વાહક છે. આ સ્થાન પર જ અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય દ્વારા અથવા સગુણ અને નિર્ગુણ સ્તુતિઓના સારી રીતે મંથન દ્વારા સ્થિર ધ્યાની-યોગી તને પ્રકાશિત કરે છે - તારો સાક્ષાત્ કરે છે.

જેમ અરણીના બે લાકડાના અનુલોમ અને પ્રતિલોમ મંથન કે ૨ગડવાથી અથવા ખનિજ પદાર્થોને પરસ્પર ૨ગડવાથી અગ્નિને પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે. તેમ તારો-પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરીને હું પણ સ્વયંને કૃતકૃત્ય કરું. (૯)

१०. अग्ने विवस्वदा भरास्मभ्यमूतये महे। देवो ह्यसि नो दृशे ॥ १०॥

પદાર્થ: अग्ने-હे જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું अस्मम्यम्-અમારા માટે महे-ऊतये-મહાન રક્ષા-અખંડ સુખ સંપત્તિ-મુક્તિને માટે विवस्वत्-आभर-અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય દ્વારા સાધ્ય તારા વિશેષ પ્રકાશમય વાસવાળા સ્વરૂપ સુધી લઈ જા-પ્રાપ્ત કરાવ. हशे-દર્શન કરવા-સાક્ષાત્ કરવા માટે नः-देवः-हि-असि-तुं અમારો ઈષ્ટ દેવ છે. (૧૦)

ભાવાર્થ : હે પ્રભો ! અમારા માટે જે મહાન રક્ષા, અખંડ સુખ-સંપત્તિરૂપ મોક્ષ છે, તેની પ્રાપ્તિ માટે અભ્યાસ અને વૈરાગ્યના દ્વારા અથવા સગુણ અને નિર્ગુણ સ્તુતિ દ્વારા સિદ્ધ થનાર તારું વિશેષ પ્રકાશમય-દીપ્ત સ્વરૂપ છે તેને પ્રકાશિત કર-પ્રાપ્ત કરાવ, તે અમારા દર્શનને માટે-સાક્ષાત્ કરવા માટે છે. અમે તેના અર્થી = યાચક છીએ અને તું અમારો ઇષ્ટ દેવ છે. તો પછી અમે તે દર્શનથી કેમ વંચિત રહી શકીએ ?

અમે તેના સાધનરૂપ અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય તથા સગુણ અને નિર્ગુણ સ્તુતિરૂપ તીવ્ર સંવેગથી કરી રહ્યા છીએ, જેથી અવશ્ય તારા દર્શન કરીશું; કારણકે અમે મનુષ્ય છીએ, મનનશીલ છીએ, તારા દર્શન માટે ઉત્સુક છીએ. પશુ માત્ર સંસારને જુએ છે, મનન કરતા નથી, તેની દેષ્ટિ સ્થૂલ છે, તેમાં મનન કરવાની દેષ્ટિ નથી. અમારી દેષ્ટિમાં મનન છે, જો મનન ન હોય તો અમે પણ તારા દર્શન વિના પશુ સમાન બની જઈએ. સંસારમાં માનવ રૂપમાં આવ્યો, પરંતુ તારાં દર્શન વિના ખાલી હાથે પાછો કર્યો તો માનવ જીવનનો શો લાભ ? (એળે ગયો અવતાર!) (૧૦)

ખંડ-૨

११. नेमस्ते अग्नै औजसे गृणन्ति देव कृष्टियः। अमेरिमित्रमर्दय ॥१॥

પદાર્થ: अग्ने देव-હે જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મ દેવ! कृष्टय:-તને પોતાની તરફ કર્ષણશીલ-ખેંચનાર અથવા તારા પ્રત્યે આકૃષ્ટ થયેલ ઉપાસક મનુષ્ય <mark>ओजसे</mark>-ઓજ = આત્મબળ, જ્ઞાનબળ પ્રાપ્ત કરવા માટે ते नम:-गृणन्ति-तारा माटे नभ्र स्तवन-स्तुतिनुं ઉચ્ચારણ કરે છે. अमित्रम्-अमै: अर्दय-અધ્યાત્મ યજ્ઞના નાશક કામ, ક્રોધ આદિ શત્રુને બળ દ્વારા અર્દય = નષ્ટ કર - સમાપ્ત કર. (૧)

ભાવાર્થ : હે પ્રિય પરમાત્મન્ ! તને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરનાર અથવા તારા પ્રત્યે આકૃષ્ટ થયેલ ઉપાસકજન તારા તરફ આવવા માટે ઓજ = આત્મબળ, જ્ઞાનબળને પ્રાપ્ત કરવા માટે તારી નમ્ર - રસયુક્ત સ્તુતિઓ કર્યા કરે છે, તેથી હું તારા તરફ આવવા માટે તારી નમ્ર-મધુર સ્તુતિઓ કરું છું.

તારા તરફ આવવા માટે કામ, ક્રોધ આદિ શત્રુ બાધક-વિઘ્નરૂપ છે, તેને તારા બળથી નષ્ટ કર, જ્યારે હું તારી તરફ આવવા ઇચ્છુ છું, તો એ વિઘ્નરૂપ બનીને આગળ ઊભા થઈ જાય છે. તું ઓજ સ્વરૂપ છો, મને ઓજ આપ - ''ओजोऽस्योजो मिय धेहि''-યજુ ૧૯.૯ (૧)

१२. दूर्तं वो विश्ववेदसं हव्यवाहममर्त्यम्। यंजिष्ठमृञ्जसे गिरा ॥२॥

પદાર્થ : दूतम्-સ્વયં દિવ્યગુણોના સંદેશ વાહક, પ્રેરક विश्ववेदसम्-સમસ્ત ઐશ્વર્યવાન, हव्यवाहम्-મારા હાવભાવ પૂર્ણ આત્મ હવિને મોક્ષધામની પ્રાપ્તિ માટે સ્વીકાર કરનાર, अमर्त्यम्-મરણધર્મા-મનુષ્ય સમાન જન્મ-મરણ, અજ્ઞાન આદિ ગુણોથી રહિત, यजिष्ठम्-મારા અધ્યાત્મ યજ્ઞના મહાન સંપાદક वः- તને-જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્માને गिरा-સ્તુતિરૂપ વાણીથી ઋજ્ઞ્ઞસે-પ્રસાધિત - આરાધિત કરું છું-અનુકૂળ બનાવું છું. મારી અંદર સારી રીતે સ્થાપિત કરું છું. (૨)

ભાવાર્થ: હે મારા અધ્યાત્મ યજ્ઞના મહાન સંપાદક પરમાત્મન્! તું તારા ગુણોનો સંદેશ આપનાર, મારી અંદર દિવ્ય ગુણોને પ્રેરિત કરનાર, અત્રણી અને અમર્ત્ય - અમર ધર્મયુક્ત છો; હું તો મર્ત્ય છું- મરણ ધર્મા છું કારણકે (यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः । अथ मर्त्यो अमृतो भवत्यत्र ब्रह्म सम्प्रमृते - કઠો. ૨-૬-૧૫) કામ ભોગોને વશ મનુષ્ય મરેલ રહે છે, કામનાઓની પૂર્તિ ન થતાં મનુષ્ય 'હું મરી ગયો' કહે છે, અધિક ભોગનુ સેવન કરવાથી 'હું મરી ગયો', કામ્ય વસ્તુઓનો નાશ થાય તો 'હું મરી ગયો' કહે છે અને તેનો નાશ થતાંની સાથે 'હાય! હું મરી ગયો'- પોતાનો નાશ થયેલ માને છે. તેથી હે પરમાત્મન્! હું તને સ્તુતિ દ્વારા અંદર પ્રસિદ્ધ કરું છું - સાક્ષાત્ કરું છું. (૨)

१३. उंप त्वा जोमयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः। वायोरनीके अस्थिरन् ॥ ३॥

પદાર્થ : हविष्कृतः- જેમ હવિ = આહુતિઓને આપનારની આહુતિઓ वायोः-अनीके-વાયુના દળ

= વાદળાઓમાં उप-अस्थिरन्-ઉપસ્થિત થાય છે. અર્થાત્ ફરી વર્ષાનું જળ લાવવા માટે પહોંચી જાય છે; તેમ जामय:-देदिशती:-गिर:- એક પછી બીજી ગતિ કરતી, નિરંતર આગળ પ્રગતિ ક્રમથી એક બીજીને પ્રેરિત કરતી સ્તુતિઓ त्वा-તારા-પરમાત્મામાં સ્થિત થાય છે - પહોંચી જાય છે અને ઉપાસક સુધી તારા દર્શનામૃતને લાવવા માટે પુનઃ લઈ આવે છે. (3)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! જેમ આહુતિઓ વાયુદળ-વાદળાઓમાં જઈને વૃષ્ટિજળને વરસાવે છે, તેમ જ ઉપાસકની હાવ-ભાવ પૂર્ણ આન્તરિક સત્ય સ્તુતિઓ પરસ્પર નિરંતર ક્રમથી એક પછી બીજી વધીને અત્ર ગતિ કરતી, એક બીજીને પ્રેરિત કરીને, તારા સુધી પહોંચીને, તારા દર્શનામૃતને મારા સુધી વરસાવવામાં લઈ આવવામાં સમર્થ બને છે. તેથી હું અધ્યાત્મ પ્રયોગકર્તા તારા દર્શનામૃતને પ્રાપ્ત કરવા-પાન કરવામાં અવશ્ય સમર્થ બની શકું છું. (3)

१४. उप त्वाग्ने दिवेदिवे दोषावस्तर्धिया वयम्। नमो भरन्ते एमसि ॥४॥

પદાર્થ: अग्ने-હे જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! वयम्-અમે दिवे दिवे-પ્રતિદિન - નિરંતર दोषावस्तः-સાયં પ્રાતः धिया-ધ્યાનવૃત્તિ—ધારણા અથવા મનથી नमः-भरन्तः-स्तुति समर्पण કરતાં त्वा- तारी उप-एमिस-सभीप प्राप्त થઈએ છીએ. (४)

ભાવાર્થ : પ્રિય પરમાત્મન્ ! અમે તારી સમીપતા પ્રાપ્ત કરવા માટે સવારે અને સાંજે બન્ને સમય પ્રતિદિન ધ્યાન અને સ્વાત્માના નમ્ર-વિનયભાવનું અનુષ્ઠાન કરીએ છીએ.

ધ્યાન-તારા ગુણોના ચિંતન દ્વારા તારા પ્રત્યે અભિરુચિરૂપ પરવૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થાય છે; તથા નમસ્કાર-સ્વ-આત્મ સમર્પણથી અભ્યાસ સિદ્ધ થાય છે. ધ્યાનથી-ગુણાનુરાગ અને વૈરાગ્યથી વ્યસન-વાસનારૂપ કાલિમા છૂટી જાય છે; તેમજ કૃતઘ્નતા અને નાસ્તિકતા રૂપ કઠોરતાનો ત્યાગ થાય છે, સર્વતો ભાવથી સ્વાત્મ સમર્પણના અભ્યાસ દ્વારા, તે હું ઉપાસક તે બન્નેનું પ્રાતઃ સાયં પ્રતિદિન સેવન કરીને તને પ્રાપ્ત કર્રું. (૪)

१५. जराबोध तद्विविह्नि विशेविश येजियाय। स्तोमं रुद्राय दृशीकम् ॥५॥

પદાર્થ: जराबोध:-स्तुति द्वारा બોધ-જ્ઞાન કરાવનાર विशे विशे-प्रत्ये मनोनिवेश ३ પ ધ્યાન—યજ્ઞના માટે यिज्ञ याय स्द्राय-तुं ધ્યાનયજ્ઞના અભીષ્ટ દેવ તથા સ્તુતિ દ્વારા પૂર્ણ પ્રકાશમાન થયેલ અથવા જરા- વૃદ્ધાવસ્થા દ્વારા રડાવનાર પરમાત્માને માટે तत्-दृशीकं स्तोमम्-ते दर्शन साध के नेत्रथी જોયેલ સ્તુતિ વચનનे विविद्धि-सम्यક् रीते અપનાવી લે.

ભાવાર્થ : હે પ્રિય પરમાત્મન્ ! જ્યારે હું તારી સ્તુતિ કરું છું, ત્યારે તું મને બોધ-જ્ઞાન આપે છે. તથા જરા-વૃદ્ધાવસ્થામાં સાવધાન કરે છે - નાશવાન સંસારથી છૂટીને તારા શરણમાં આવવા માટે પ્રેરિત કરે છે.

આ રીતે બોધ કરાવનાર પરમાત્મન્ ! તું મારા પ્રત્યેક મનોનિવેશરૂપ ધ્યાનયજ્ઞમાં પ્રવેશ કર-પ્રાપ્ત થા - પોતાનો માનીને સ્વીકાર કર. તું પ્રકાશસ્વરૂપ ધ્યાનયજ્ઞના ઇષ્ટદેવ તથા જન્મ-જન્માન્તરના ભોગોની દોડમાં પડેલાને પૂર્ણ પશ્ચાતાપ કરાવનારને માટે દર્શન સાધન મારી સ્તુતિ સમૂહનો સ્વીકાર કર. (૫)

१६. प्रति त्यं चारुमध्वरं गोपीथाय प्र हूयसे। मरुद्धिरग्ने आ गहि ॥६॥

પદાર્થ : त्यं चास्म्-अध्वरं प्रति-ते सुंદर तथा હિંસા, ચંચળતા આદિ દોષો રહિત અધ્યાત્મયજ્ઞમાં— તેના સાધન માટે गोपीथाय-સ્તુતિ-પ્રાર્થના-ઉપાસના રસરૂપ સોમપાન કરવા-સ્વીકાર કરવા માટે अग्ने प्रहूयसे-परमात्मन् ! तने આમંત્રિત કરવામાં આવે છે मसद्भः-आगिह-तुं तारा જ્ञान-आनंદ પ્રકાશની રશ્મિઓ-કિરણોની સાથે આવ. (६)

ભાવાર્થ : હે પ્રિય પરમાત્મન્ ! એ સત્ય છે કે જ્યારે હું હાવ-ભાવપૂર્ણ સ્તુતિ-પ્રાર્થના-ઉપાસના રૂપ સોમરસ તને અર્પણ કર્રું છું, ત્યારે આમંત્રિત કરેલ તું મારા ચારુ = સુંદર અધ્યાત્મયજ્ઞમાં આવે છે અને તું પોતાના જ્ઞાન-આનંદ પ્રકાશયુક્ત ગુણોની સાથે આવે છે, મને જ્ઞાન-આનંદ પ્રકાશનો પ્રસાદ પ્રદાન કરતો આવે છે; હે વરદાતા ! તારું વરદ-કૃપાળુ શરણ પ્રાપ્ત કરવા માટે મારો અધ્યાત્મયજ્ઞ ચાલુ રહે. (૬)

१७. अंश्वं ने त्वा वारवन्तं वेन्दंध्या अग्निं नमोभिः। सम्राजन्तमध्वराणाम् ॥७॥

પદાર્થ: अश्वं न वाखन्तम्-દंશમશક નિવારક બાલવાળા ઘોડાની સમાન અધ્યાત્મયાજીનું વહનકર્તા, વિઘ્નહર્તા અને દોષ-નિવારણ બળવાળા તથા વરણ-સ્વીકાર કરવા યોગ્ય જ્ઞાન-આનંદ ગુણવાળા अध्वराणां- सम्राजं तं त्वा-अग्निम्-विविध स्तुति-પ્રાર્થના-ઉપાસના યજ્ઞોના અધિનાયક, પ્રકાશક તારી-પરમાત્માની नमोभि:-वंदध्या-नभસ્કારો દ્વારા આત્મસમર્પણ ભાવથી સ્તુતિ કરું છું. (૭)

ભાવાર્થ : હે અધ્યાત્મયજ્ઞની તરફ લઈ જનાર, તેમાં આવનારા વિઘ્ન-બાધાઓ, દોષ પ્રકોપોનું નિવારણ કરનારા, ઘોડાની સમાન સંસાર યાત્રા સુખ પૂર્વક કરાવનાર પરમાત્મન્ ! વિવિધ સ્તુતિ-પ્રાર્થના-ઉપાસનાઓ દ્વારા તારી પૂજા કરું છું. મને તારા શરણમાં સ્વીકાર કર. (૭)

१८. और्वभृगुर्वच्छुचिमप्नवानेवदा हुवे। अग्निं समुद्रवाससम् ॥८॥

પદાર્થ: और्व भृगुवत्-ઉર્વી = પૃથિવીમાં ઉત્પન્ન ઔર્વ = ગંધક પોટાસ આદિ ખનિજ પદાર્થો દ્વારા અગ્નિને પ્રકટ કરનારા રાસાયનિક વિદ્વાનોની સમાન-જેમ તે ભૂમિના પદાર્થોથી અગ્નિને પ્રકટ કરે છે. अप्नवानवत्-મંથનનું સેવન કરનારાઓની સમાન, અથવા બન્ને હાથો, પ્રશસ્ત ભુજાઓવાળા શિલ્પીજન સમાન, અગ્નિને પ્રકટ કરે છે; તેમ હું અધ્યાત્મયજ્ઞકર્તા ઉપાસક આધ્યત્મિક ભૃગુ અને આધ્યાત્મિક અપ્નવાન્—હાથોવાળો બનીને समुद्रवाससं शृचिम्-अग्निम्-आहुवे-અન્તરિક્ષ - આકાશ - મહાકાશ હે વાસસ્ - જેનું વાસ સ્થાન તે વ્યાપ્ત પરમાત્મા અગ્નિને પ્રદીપ્ત-સાક્ષાત્ આમંત્રિત કરું છું - પ્રાપ્ત કરું છું - પ્રકટ કરું છું.

[આ મંત્રમાં ઔર્વ ભૃગુ અને અપ્ન્વાનની સમાન શુચિ, અગ્નિ અને અન્તરિક્ષ વાસ-વ્યાપ્ત પ્રભુને

પ્રાપ્ત કરવાનું વર્શન છે. અનુ.]

ભાવાર્થ : જેમ અગ્નિવિદ્યાના નિષ્ણાત વિદ્વાન ગંધક આદિ પદાર્થોના મિશ્રણથી અથવા ચકમક પર લોઢાના ઘર્ષણ-૨ગડવાથી અથવા અરણીના લાકડાના મંથનથી અગ્નિને પ્રકટ કરે છે; "તેમ અધ્યાત્મયાજ્ઞિક ધ્યાની ઉપાસક પણ અભ્યાસ અને વૈરાગ્યના સ્વાધ્યાય, જપ અને યોગ-અર્થ ભાવનના મિશ્રણથી વિશ્વાકાશ-સમસ્ત સંસારમાં વ્યાપ્ત પરમાત્માને મારી અંદર પ્રકાશિત કરી શકું છું."

તેથી હું આત્મ સમર્પણ કરનાર ધ્યાની ઉપાસક પણ હે પરમાત્મન્ ! તને મારી અંદર સાક્ષાત્ કરી શકીશ; તને મારી અંદર આમંત્રિત કર્રું છું. (૮)

१९. अग्निमिन्धोनो मनसा धियं सचेत मर्त्यः । अग्निमिन्धे विवस्विभिः ॥ ९॥

પદાર્થ: मर्त्य:- મનુષ્ય अग्निम्-इन्धान:- પરમાત્મારૂપ અગ્નિને અથવા જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્માને પોતાની અંદર પ્રકાશિત-સાક્ષાત્ કરવા માટે मनसा धियं सचेत- મનથી પરમાત્માનું સેવન કરે કે - विवस्विभः - अग्निम् - इन्धे - હું વિવાસિત = પરિચર્યા કર્મો યથા - નિદિધ્યાસન, અભ્યાસ, ક્રિયાઓ દ્વારા પરમાત્માને પ્રકાશિત કરું - સાક્ષાત્ કરું. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્માને પોતાની અંદર પ્રકાશિત અર્થાત્ સાક્ષાત્ કરવા માટે મનુષ્યે શ્રુતિઓ દ્વારા પરમાત્માના ગુણોનું શ્રવણ કરીને તેને જગતની રચનાનું મનથી મનન કરવું જોઈએ. યથા વિભિન્ન હાથી અને ઊંટ જેવા પ્રાણીઓનાં શરીરની રચનામાં લાંબી સૂંઢ અને ઊંચી ડોકથી ઉપર અને નીચેથી ખાવાનું પ્રાપ્ત કરે છે, ભૂતલ પર ઊંચા સ્થાનો પરથી જલની ધારાઓ નીચેના સ્થાનમાં વહાવીને, અત્યંત નીચેના સ્થાન સમુદ્રમાં પહોંચાડીને, ભૂમિ પર મનુષ્ય આદિના નિવાસ માટે જમીનની રચના કરવી, આકાશમાં ગ્રહ, તારા વગેરેને તેઓની ગતિમાં ચલાવવા વગેરેનાં પરમાણુઓનું મનન-ચિંતન ધ્યાન અને સમાધિરૂપ અભ્યાસ ક્રિયાઓથી નિદિધ્યાસન કરીને પરમાત્માને પોતાની અંદર પ્રકાશિત-સાક્ષાત્ કરે. હું ઉપાસક આ રીતે પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર કરું. (૯)

२०. आदित्प्रेत्नस्य रेतसौ ज्योतिः पश्यन्ति वासरम्। परो यदिध्यते दिवि॥ १०॥

પદાર્થ: आत्-इत्-त्यार पછી - નિર્દિધ્યાસનરૂપ અભ્યાસ પછી प्रत्तस्य रेतसः-આ જગતમાં પૂર્વ विद्यमान શાસ્વત અને સમસ્ત જગતમાં પ્રાપ્ત रेतसः = અગ્નિ-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મા वासरं ज्योतिः- 'વાસ-૨' મુક્ત આત્માઓને વસાવનારી જ્યોતિને पश्यन्ति-ધ્યાનીજન નિહાળે છે. यत्-दिवि परः- इध्यते-જે દેદીપ્યમાન અમૃતરૂપ મોક્ષધામમાં અત્યંત દીપ્ત થઈ રહી છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: જગતમાં પૂર્વ વિદ્યમાન અને જગતમાં વ્યાપ્ત પરમાત્માની જ્યોતિ જે પ્રકાશમય મોક્ષધામમાં અત્યંત દીપ્ત થઈ રહી છે, તેને ધ્યાનીજન યોગાભ્યાસ પછી સાક્ષાત પ્રાપ્ત કર્યા કરે છે.

પરમાત્માનું જે જ્યોતિસ્વરૂપ અનન્ત મોક્ષધામમાં છે, તેની ધ્યાનીજનના હૃદયમાં સાક્ષાત્ થાય છે. જે અલ્પકાલીન અને એક દેશીય સભાન પ્રતીત થાય છે, પરમાત્મા તો અનંત છે, પરન્તુ મનુષ્ય અનંત બની શકતો નથી, જેથી મનુષ્યનો અધિકાર હૃદયમાં જ સાક્ષાત્ કરવાનો છે. " ϵ ह्यपेक्षा तु मानुष्याधिकारत्वात्" (વેદાન્ત. 9:3:24) (90)

ห่ร-3

२१. अग्निं वो वृधन्तमध्वराणां पुरूतमम्। अच्छा नप्त्रे सहस्वते ॥१॥

પદાર્થ : अध्वराणां वृधन्तं पुस्तमम्-હિંસા રહિત-અહિંસા, સત્ય આદિ વ્રતોની વૃદ્ધિ કરનાર, અતિ મહાન-સર્વથી મહાન તથા કમનીય - સુંદર वः-अग्निम्-तुं જ્ञान—પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્માને नष्त्रे सहस्वते- તારો નપ્તા = પુત્ર-પૌત્ર-સંબંધી થવા માટે, सहस्वान्-બળવાન થવા માટે-પરમાત્મન્ મને પોતાનો નપ્તા બનાવી દે અર્થાત્ તારાથી દૂર ન થાઉં, પતિત ન બનું અને સહઃ-આત્મબળ આપ - [પ્રભુ પ્રવણ વ્યક્તિ પતિત થતો નથી] તેથી अच्छ-तारो અભ્યાસ કરું-તને સમ્યક્ રીતે પ્રાપ્ત કરું. (૧)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! તું અધ્યાત્મયજ્ઞના અંગો અહિંસા, સત્ય આદિ સદ્વ્રતોની વૃદ્ધિ કરનાર છે, તારા શરણમાં આવવાથી તેની વૃદ્ધિ થાય છે. સૂર્ય આદિ મહાન પિંડો પુરુ છે, મહાન છે, આકાશ વ્યાપક હોવાથી પુરુતર, અત્યંત મહાન છે, તું તો આકાશથી પણ મહાન હોવાથી પુરુતમ છે, त्वमस्य पारे रजसो व्योमनः (ઋ. १ : ५२ : १२). (१)

પરમાત્મન! તું આકાશથી પણ પાર છે, કામનાની પૂર્તિ કરનાર હોવાથી અત્યંત કમનીય પણ છે. હું તારો નપ્તા-પોત્ર બની જાઉં - તારો પોત્રવત્ અતિ પ્રિય બની જાઉં - આત્મજ = પુત્ર બની જાઉં અને સહસ = બળનો ભાગી બની જાઉં - તને મારી પીઠ પર રાખીને - માનીને બળવાન રહું. સહસ્વાન્ = બળવાન બનીને સંસારના ઐશ્વર્યનો ભોગ કરું અને નપ્તા - ગુણવાન બનીને મોક્ષના અમૃત આનંદને પ્રાપ્ત કરું. [સર્વાગીણ ઉન્નતિ, શ્રેષ્ઠ કર્મોની પૂર્તિ, અપતન અને બળની પ્રાપ્તિ માટે પ્રભુને પ્રાપ્ત કરો અનુ.] (૧)

२२. अग्निस्तिग्मेन शौचिषा यंसद्विश्वं न्याइत्रिणम्। अग्निनो वंसते रैयिम् ॥२॥

પદાર્થ : अग्नि:-विश्वम्-अत्रिणम्-તેજસ્વરૂપ પરમાત્માના ઉપાસકની અંદર ઉત્પન્ન-ઉઠનાર સમસ્ત પાપભાવને तिग्मेन शोचिषा नियंसत्-તિગ્મેન = તીક્ષ્ણ શોચિતા = જ્ઞાનમય તેજથી નિયંસત = નિયંત્રણ કરે છે - દબાવી દે છે - અકિંચિત્કર કરી નાખે છે, પુનઃ अग्नि:-જ્ઞાનસ્વરૂપ પરમાત્મા नः-અમારા માટે खिम् वंसते-અધ્યાત્મધન- અમૃતાનંદને પ્રદાન કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા જયારે મારી-ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત્ પ્રકાશિત થાય છે, ત્યારે પોતાના જ્ઞાનમય તેજથી મારા આન્તરિક જીવના ભક્ષક તત્ત્વો-પાપભાવો નિયંત્રિત કરે છે - ભસ્મીભૂત કરીને મને આધ્યાત્મિક અમૃતધનનો ભાગી બનાવી દે છે. કારણ કે તે મારા આત્માનો પણ આત્મા છે. ''ય आत्मिन तिष्ठन्–आत्मा यस्य शरीरम्'' (શત.) જેમ મારા આત્માનું શરીર મારી દેખરેખમાં રહેતું હોવાથી, તેને નિર્દોષ રાખવાનું મને ધ્યાન રહે છે, હું તેને યત્નપૂર્વક નિર્દોષ રાખું છું, તેમ હું-આત્મા તે પરમાત્માનું શરીર

છું, તો મને નિર્દોષ રાખવો, મારામાં સ્વગુણ પ્રસાદને પ્રવિષ્ટ કરવા તે સ્વાભાવિક છે. (૨)

२३. अग्ने मृंड महा अस्ययं आ देवयुं जनम्। इयेथ बहिरासदम् ॥ ३॥

પદાર્થ: अग्ने-હે જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं महान-अय:-असि-મહાન પ્રગતિશીલ છે. देवयुवं जनं मृड-હું તને-ઇષ્ટદેવને ચાહનાર છું, મને મૃડ = સુખી બનાવ. आसदं बर्हि:-आ-इयेथ- सम्यક् બેસવા યોગ્ય મારા હૃદયાવકાશરૂપ સદન-ગૃહમાં પૂર્ણરૂપમાં વિરાજમાન થા. (૩)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! સંબંધીઓ અને મિત્રો સુખ આપનાર છે, પરન્તુ સદા અને સાચુ સુખ આપી શકતા નથી, જડ વસ્તુઓનું સુખ તો ક્ષણિક હોય છે, તેમાં પણ'' भोगे रोगभयं वियोगे शोक भयम्'– તેના ભોગમાં રોગનો ભય અને વિયોગમાં શોક ભય રહેલો છે.

સાચું સુખ અને સ્થિર સુખ તો તું જ તને ચાહનાર જનને પ્રદાન કરે છે; જે તને ચાહે છે તું તેને ચાહે છે. અન્ય સુખદાતાઓનો સમાગમ <mark>નાદ્યા</mark>– રહે છે; તારો-સુખદાતાનો સમાગમ મારી અંદર અભિન્ન, અિછન્ન રૂપમાં રહેલ છે; તેથી મારી અંદર આવ, તારી સર્વાત્મના સુખને પ્રદાન કર. (૩)

२४. अग्ने रक्षा णो अंहसः प्रति स्म देव रीषतः। तपिष्ठैरजरो दह ॥४॥

પદાર્થ: अग्ने देव-હे જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મ દેવ! તું नः-अंहसः रक्ष-અમને પાપથી બચાવ-રક્ષા કર. अजरः-तुं અજર-વૃદ્ધત્વરહિત હોવાથી तिपष्ठैः-रिषतः प्रतिदह स्म-પોતાના સંતાપક સાધનોથી પીડિત કરનારા કામ, ક્રોધ આદિને ભસ્મ કરી નાખ. (૪)

ભાવાર્થ : પરમાત્મ દેવ ! તું અંદર બેસીને પીડા આપનારા કામ-ક્રોધ આદિ પાપને તારા સંતાપક બળ દ્વારા ભસ્મ કરીને અમારી રક્ષા કરે છે, પરમાત્મન્ ! તું અજર છે - વૃદ્ધત્વથી રહિત છે, સંસારમાં અમારી રક્ષા કરનારા તો જરા-વૃદ્ધધર્મી છે, તેમાં કોઈ જરા-વૃદ્ધાવસ્થાને પ્રાપ્ત થઈ ગયા છે, તો કોઈ પ્રાપ્ત થનાર છે, પરન્તુ તારું રક્ષણ સદા રહેનાર છે; અમે તેથી તારા આશ્રિત છીએ, તું જ અમારી રક્ષા કર. (૪)

२५. अग्ने युङ्क्ष्वां हि ये तवाश्वासो देव साधवः। अरं वहन्त्याशवः ॥५॥

પદાર્થ: अग्ने देव-હे જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મ દેવ! ये तव साधव:-आशव:-अश्वास:- शे तारा साधु-કલ્યાણકારક સંસારમાં વ્યાપन્ન યુક્ત, કર્તા અને નિયંતા આદિ ગુણ-ધર્મ, ઘોડાઓની સમાન મારા મનરૂપી રથને મોક્ષધામની તરફ વહન કરનારા, अरं वहन्ति-पूर्शरूपथी वહન કરે - પહોંચાડે, युङ्क्ष्व हि-तेने અવશ્ય જોડ. (પ)

ભાવાર્થ: પરમાત્મ દેવ! મારી યાત્રાના બે ક્ષેત્ર અથવા બે સ્થાન છે, એક તો સંસારરૂપ ભોગ—સ્થાન છે, તેની તરફ લઈ જનાર શરીરરૂપ રથમાં ઇન્દ્રિયો ઘોડાઓ સમાન છે. "इन्द्रियाणि हपानाहुः" (કઠ૦ ૧, ૩.૪). તે જ્યાં ત્યાં ભમાવે-ભટકાડે છે, સંકટમાં પણ નાખે છે.

બીજી યાત્રા મોક્ષધામ-અપવર્ગનાં સ્થાન તરફની છે, તેની તરફ લઈ જનાર મનોરથમાં જોડાનાર

તારા સંસાર વ્યાપી કર્તાપણાં અને નિયંતાપણા આદિ ઘોડા જેનું મનન મનમાં નિરંતર કરવાથી મનના રથને મોક્ષધામ તરફ લઈ જાય છે. કૃપયા તેને મારા મનોરથમાં જોડ, ત્યાં હું અમૃત આનંદ પ્રાપ્ત કરું. (૫)

२६. नि त्वा नक्ष्य विश्पते द्युमन्तं धीमहे वयम्। सुवीरमग्न आहुत ॥६॥

પદાર્થ : नक्ष्य-હે વ્યાપ્તિમાં સમર્થ તથા પ્રાપ્તવ્ય विश्पते-પ્રજાઓનાં પાલક પ્રભો ! आहुत अग्ने-અમે - ઉપાસકો દ્વારા અધ્યાત્મયજ્ઞના માટે સમગ્રરૂપથી સ્વીકૃત જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वा-તારા द्युमन्तं सुवीरम्-જયોતિમાન તથા પોતાના સારી રીતે સિદ્ધ નિયંતૃત્વ આદિ વીર્ય-બળ યુક્તને वयं निधीमहे-અમે ઉપાસકો અમારી અંદર ધારણ કરીએ. (ह)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! તું અમારો-પ્રજાઓનો પાલક રાજા સર્વમાં વ્યાપ્ત અને પ્રાપ્તવ્ય છે. તું ગુણોથી પ્રકાશમાન અને પોતાના સમ્યક્ સિદ્ધ નિયંતાપણા આદિ બળથી યુક્ત વિશ્વનો રાજા છે, તારા ગુણ અને કર્મબળ અમારા માટે કલ્યાણકારી અને ગ્રાહ્ય છે, તારા શાસન અને શરણમાં અમે તારી સુપ્રજા બનીએ; તેથી તને અમારી અંદર ધારણ કરીએ - ધ્યાન કરીએ. (૬)

२७. अंग्निमूर्द्धा दिवः केर्कुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपा रेतांसि जिन्वति ॥७॥

પદાર્થ : अयम्-अग्नि:-मूर्धा-એ પરમાત્મા અગ્નિ લોકત્રય - પૃથિવી, અન્તરિક્ષ અને ઘુલોકની અગ્નિઓમાં મૂર્ધા = શીર્ષરૂપ છે, તેનો શાસક છે અને તેનો પણ પ્રકાશક છે; दिवः ककुत्-ઘુલોકના મૂર્ધ ઊંચ ભાગનો પ્રકાશક જે સૂર્ય છે, તે ગૌણ છે, તેનો પરમાત્મા જ ઉચ્ચ પ્રકાશક છે; સૂર્યમાં જે પ્રકાશક પુરુષ છે, તે 'ओइम्' વ્યાપક બ્રહ્મ છે.

पृथिव्याः पितः-પृथिवी पर જે ભૌતિક અગ્નિ છે, તે ગૌણ છે, એ જ પરમાત્મા અગ્નિ-અગ્રણી છે ''तमेव भान्तमनु भाति सर्वं तस्य भासा सर्विमिदं विभाति'' (मुंડક-૨.૧૦) - ''તે પરમાત્માના પ્રકાશથી સર્વ પ્રકાશમાન બને છે, તેની જ જ્યોતિથી સર્વ પ્રકાશિત થાય છે.

अपां रेतांसि जिन्वित-અને જે અંતરિક્ષના "आपः अन्तरिक्षम्" (निघं० १.३) જળને 'रेतः-उदकनाम" (निघं० १.१२) પ્રેરિત કરનારી વિદ્યુત્ર્પ અગ્નિ છે, તે પણ ગૌણ પ્રેરક છે, તેનો પ્રેરક પણ પરમાત્મા જ છે. (૭)

ભાવાર્થ: સંસારમાં પ્રકાશ અને તાપ ગુણોનો આધાર અગ્નિતત્ત્વ છે, તે પૃથિવી પર અગ્નિ નામથી, અન્તરિક્ષમાં વિદ્યુત્ નામથી અને દ્યુલોકમાં સૂર્ય નામથી પ્રસિદ્ધ છે; પરન્તુ તે ત્રણેય અગ્નિઓનો પ્રકાશક અને તાપપ્રદ ત્રણેય લોકોમાં વિદ્યમાન પરમાત્મા જ છે, તેને જ સર્વ જ્યોતિની જ્યોતિ, અગ્નિઓનો અગ્નિ માનીને તથા જાણીને તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ પરંતુ જડ અગ્નિઓની ન કરવી જોઈએ. (૭)

२८. इममू षु त्वमस्मांकं सनिं गायत्रं नव्यांसम्। अंग्ने देवेषु प्रं वोचः ॥८॥ पदार्थः अग्ने-७ शान-प्रकाशस्व३५ परभात्भन्! त्वम्-तुं इमम्-उ- अ ४ गायत्रम्- गायत्री-वाशीथी સંબદ્ધ-વાણી વિષયક सु सिनं नव्यांसम्-सुंदर सारी रीते ભજનીય, ઉત્તમ રીતે સેવનીય પુનઃ-પુનઃ નવીન અધ્યાત્મ પ્રવચનને अस्माकं देवेषु प्रवोचः-અમારી ઇન્દ્રિયોને માટે પ્રભાષિત કરાવીને, અમને- અમારી ઈન્દ્રિયોને તારી તરફ પ્રવત્ત કરવાની પ્રેરણા આપ. (૮)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! અમારી ઈન્દ્રિયો વિષયોમાં ફસાઈને કુમાર્ગમાં જઈને અધઃપતનનું કારણ બને છે, પરન્તુ હે પરમાત્મન્! જયારે તારું શરણ લઈએ છીએ, ત્યારે તું અમને-ઇન્દ્રિયોને કુમાર્ગમાં જતી અટકાવીને તથા સુમાર્ગમાં લઈ જવાનો ઉપદેશ આપે છે, તેમજ અમારી પણ આકાંક્ષા ઇન્દ્રિયોને તારી તરફ પ્રવૃત્ત કરવાની છે-''भद्दं कर्णेभि:-श्रृणुयाम''-અમે કાનોથી ભદ્ર-અર્ચનીય-સ્તોતવ્ય પરમાત્માને સાંભળીએ-તેનું શ્રવણ કરીએ; તથા ''भद्दं पश्चेमाक्षभि:'' આંખોથી અર્ચનીય, સ્તોતવ્ય પરમાત્માને નિહાળીએ - દેશ્ય ચિત્રમાં ચિત્રકારને જોઈએ. (૮)

२९. तंं त्वा गोपवनो गिरां जनिष्ठदग्ने अङ्गिरः। सं पावक श्रुधौ हेवम् ॥ ९॥

પદાર્થ : अङ्गिरः पावक-अग्ने-હે અંગોને સન્માર્ગમાં પ્રેરિત કરનાર પવિત્રકારક જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तं त्वा-તે તને गोपवनः-પોતાની ઇન્દ્રિયોને પવિત્ર કરનાર જન गिरा जनिष्ठत्-સ્તુતિથી પોતાની અંદર પ્રસિદ્ધ કરે છે - સાક્ષાત્ કરે છે सः हवं श्रुधि-તું અમારા આહ્વાન-પુકારને સાંભળ. (૯)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! પવિત્ર કરનાર તથા પોતાના ઉપાસકની અંદરની અભ્યર્થનાને સાંભળનાર છે. જ્યારે ઉપાસકને પોતાની અંદર તેનો સાક્ષાત્ થાય છે, ત્યારે તે ઇન્દ્રિયોનો સંયમ પ્રાપ્ત કરીને તેની અશાન્તિથી છૂટી જાય છે. પરમાત્માની કૃપાનો પાત્ર બની જાય છે. (૯)

३०. परि वाजपतिः कविरग्निहेळ्यान्यक्रमीत्। दधद्रत्नानि दांशुषे ॥**१०॥**

પદાર્થ: वाजपित: किव:-अग्नि:-અમૃતઅન્નભોગ = મોક્ષાનંદનો સ્વામી. કવિ = ક્રાન્તદર્શી અગ્નિ = સર્વજ્ઞ જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મા दाशुष रत्नानि दधत्- સ્તુતિ હાવભાવ પૂર્ણ આત્મ સમર્પણ કરનાર ઉપાસકને માટે રત્નો - રમણીય અંગો રૂપ ઉપકરણોને ધારણ કરાવવા માટે ह्व्यानि पर्य क्रमीत्-હાવભાવ પૂર્ણ સ્તુતિઓને સર્વત્રથી પ્રાપ્ત કરે છે - સ્વીકાર કરે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: ઉપાસકની હાવભાવ પૂર્ણ સ્તુતિઓને અમૃતાન્ન ભોગનો સ્વામી સર્વત્ર અન્તર્યામી પરમાત્મા સ્વીકાર કરે છે અને આત્મ સમર્પણ કરનાર ઉપાસકને માટે રમણીય અંગો તથા સ્વાસ્થ્ય, મધુરવાણી, સુબુદ્ધિ, ધૈર્ય, શાન્તિ અને અમૃતભોગને સો ગણા કે હજાર ગણા ફળથી વરરૂપમાં પ્રદાન કરે છે -''देहि मे ददामि ते'' તું આપ તો હું તને આપું છુ ને ચરિતાર્થ કરે છે. (૧૦)

३१. उँदुं त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥११॥

પદાર્થ : त्यं जातवेदसं सूर्यं देवम्-ते જાત = ઉત્પન્ન માત્રમાં વિદ્યમાન તથા જાતમાત્ર = ઉત્પન્ન માત્ર જેમાં વિદ્યમાન છે; એવા સર્વાધાર અને પ્રકાશના પ્રેરક પરમાત્મ દેવને विश्वाय दृशे-विश्वने દેષ્ટ કરાવવા-બોધ કરાવવા માટે केतवः- જ્ઞાન કરાવનાર પ્રજ્ઞાન રૂપ નદી, સાગર, ગિરિ, પર્વત, ચંદ્ર, તારાઓ उ-उद्वहन्ति-ઉદ્દ્યોષિત કરે છે. (૧૧)

ભાવાર્થ : સમસ્ત ગ્રહ, તારા, પૃથિવી આદિ પિંડો તેના ઉત્પાદક સર્વવ્યાપક, સર્વાધાર, પ્રકાશક પરમાત્માને ઉદ્દ્યોષિત કરે છે. તે સમસ્ત માનવોને બોધ કરાવવા, સમજાવવા માટે છે, તેના દ્વારા પરમાત્માનું મનન-ચિંતન થાય છે. (૧૧)

३२. कविमग्निमुप स्तुहि सत्यधर्माणमध्वरे। देवममीवचातनम् ॥१२॥

પદાર્થ: अध्वरे-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં कविं सत्यधर्माणम्-ક્રાન્તદર્શી, સર્વજ્ઞ, અવિનાશી નિયમયુક્ત-નિત્ય શુદ્ધબુદ્ધમુક્ત સ્વભાવયુક્ત अमीवचा-तनम्-अग्निदेवम्-માનવરોગ વિનાશક પરમાત્મા દેવની उपस्तुह्नि-ઉપાસના કર. (૧૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્માનું કર્તાપણું, નિયંતાપણું અને કર્મકળદાતાપણું વગેરેના નિયમો અટલ છે, તે નિત્ય શુદ્ધ બુદ્ધ મુક્ત-સ્વભાવ તથા અનંત પ્રકાશજ્ઞાન આનંદસ્વરૂપ છે, તેની ઉપાસના કરવી, તેને અધ્યાત્મયજ્ઞનો દેવ બનાવવો, તે ઉપાસકના સમસ્ત આન્તરિક રોગોના વિનાશનું કારણ છે-અર્થાત્ તેનો વિનાશ કરનાર છે. (૧૨)

३३. शं नो देवीरभिष्टये शं नो भवन्तु पौतये। शं योरभि स्रवन्तु नः॥१३॥

પદાર્થ: देवी: -પરમાત્માની જ્ઞાન જ્યોતિઓ ન:-अभीष्टये-અમારી આકાંક્ષાઓ-અભ્યુદયની સુખ સંપત્તિને માટે જાં भवन्तુ-કલ્યાણકારી બને; તથા ન: पीतये જ્ઞમ્-અમારી તૃપ્તિ, નિઃશ્રેયસની પ્રાપ્તિ-મુક્તિને માટે કલ્યાણકારી બને. જાંયો:-ન:-अभिस्रवन्तु-તે સુખ-શાન્તિને અમારા બન્ને ક્ષેત્રો [અભ્યુદય અને મોક્ષ] માટે વહાવે અર્થાત્ સર્વત્રથી વર્ષા કરે. (૧૩)

ભાવાર્થ: પરમાત્માની જ્ઞાન જ્યોતિઓ સર્વત્ર વ્યાપ્ત છે, તે સૃષ્ટિકર્તા, નિયંતા, કર્મફળદાતારૂપમાં રહેલી છે, અમારી આકાંક્ષાઓમાં ગંધસુખ, રસસુખ વગેરેને માટે, પ્રત્યેક ગંધ આદિ ભોગ્ય વસ્તુઓમાં પરમાત્માનો મહિમા, કળા, વિભૂતિ, ઝાંખી પ્રકાશિત થતી રહે, ત્યારે ગંધ વગેરે સુખ સાચું સુખ બની શકશે અન્યના પરિણામતઃ દુઃખ રૂપ જ સિદ્ધ થશે.

તે જ્યોતિઓ આત્માની અંદર સાક્ષાત્ થતાં આનંદની ધારાઓ બનીને તૃપ્તિ-મુક્તિને માટે સિદ્ધ થશે. (૧૩)

३४. कस्य नूनं परीणिस धियो जिन्वसि सत्पते। गोषाता यस्य ते गिरः ॥ १४॥

પદાર્થ: सत्पते-હે સત્પુરુષોના-મુમુક્ષુઓના પાલક પરમાત્મન્ ! कस्य नूनम्-કોનાથી ફરી धियः-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંકાર परिणिस-ભૂમામાં - મોક્ષમાં जिन्वसि-તૃપ્ત કરે છે. ते गिरः-यस्य गोषाता-તારા માટે જેની સ્તુતિઓ ઇન્દ્રિયોમાં સંસેવિત - સંગત બની ગઈ. (૧૪)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! જ્યારે તારા માટે કરવામાં આવેલી સ્તુતિઓ જેની ઈન્દ્રિયોમાં બેસી

જાય છે, ચરિતાર્થ બની જાય છે, ત્યારે ઇન્દ્રિયો પોત-પોતાના વિષયોથી વિરક્ત બનીને તારી સ્તુતિઓમાં સંલગ્ન બને છે, તે જ ઉપાસક મહાન આનંદ અથવા મહાન ધામ-મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે છે. તે જીવનમુક્તનું અન્તઃકરણ ચતુષ્ટય તૃપ્ત બની જાય છે, તેના પર તારી પરમ કૃપા થાય છે. (૧૪)

ห่ร-ช

३५. यज्ञायज्ञा वो अग्नये गिरागिरा च दक्षसे । १२ ३२११२ ३११२ प्रियं मित्रं न शंसिषम् ॥१॥

પદાર્થ: यज्ञा यज्ञा गिरा चि-भारा सक्ष यज्ञ अने समस्त स्तुतिओ वः-दक्षसे-अग्नये-तारा प्रवृद्ध सर्वत्र व्यापक्ष अने ज्ञान-प्रक्षाशस्व ३५ परभात्भाने भाटे छे; तेथी अमृतं जातवेदसम्-तुं अमृत ३५ अने ઉत्पन्न भात्रना आधार तथा ज्ञाता प्रियं मित्रं न-प्रिय भित्रनी सभान परभात्भानी वयं प्र प्रशंसिषम्-હुं प्रशंसा-स्तुति क्षरुं छुं. (१)

ભાવાર્થ: હે સર્વોત્પાદક, સર્વાધાર, સર્વજ્ઞ અને અમૃતસ્વરૂપ પરમાત્મન્! પ્રતિદિન કરવામાં આવતો યજ્ઞ શ્રેષ્ઠકર્મ સદાચરણ અને પ્રતિદિન કરવામાં આવતી સ્તુતિ તારા સર્વત્ર વ્યાપ્ત-મહાન જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપને માટે તારી પ્રાપ્તિને માટે છે. તારા જેવા પ્રિય મિત્રને અધિક અને નિરંતર પ્રશંસિત કરું છું. ચાહું છું, તું મિત્ર સમાન સંગી બની જા એ જ પ્રાર્થના છે. (૧)

३६. पाहिं नो अग्ने एंकेया पाँह्यूं ३ते द्वितीयया । पाहिं गौभिस्तिसृभिरूजां पते पाहिं चतसृभिर्वसो ॥२॥

પદાર્થ ऊर्जां पते वसो-अग्ने-હે બળના સ્વામી, વસાવનારા, જ્ઞાન-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं नः-અમારી एकया पाहि-અને તારી એક શક્તિ-બળરૂપ ઋગ્વાણીથી-ઋગ્વેદાનુસાર સ્તુતિથી રક્ષા કર; उत द्वितीयया पाहि-અને તારી બીજી શક્તિરૂપ યજુર્વાણી - યજુર્વેદાનુસાર પ્રાર્થનાથી અમારી રક્ષા કર; तिसृभिः-गीभिः पाहि-तारी ત્રીજી શક્તિરૂપ ત્રીજી સામવાળી-સામવેદાનુસાર ઉપાસનાથી અમારી રક્ષા કર; चतसृभिः पाहि-तारी ચોથી શક્તિરૂપ અથર્વવાણી-અથર્વવેદાનુસાર જપથી અમારી રક્ષા કર. (૨)

ભાવાર્થ: જ્ઞાન-પ્રકાશરૂપ પરમાત્મા ચારેય વેદની વાણીથી સર્વ મનુષ્યોની રક્ષા કરે જ છે અને અમારી ઉપાસકોની વેદાનુસાર સ્તુતિ-પ્રાર્થના-ઉપાસના અને સાક્ષાત્ અર્થ ભાવન જપ દ્વારા અમારી અંદર ઉર્જાબળને ઇન્દ્રિયો તથા મનને નિયંત્રિત કરવા અને આત્મબળ મોક્ષ પ્રાપ્તિને માટે પ્રદાન કરીને પોતાના સંપૂર્ણ રક્ષણમાં રાખે છે. (૨)

३७. बृहद्भिरग्ने अर्चिभिः शुक्रेण देव शौचिषा ।

આગ્નેય કાંડ ૨૬ પ્રથમ અધ્યાય

।ऽ भरद्वाजे समिधानो यविष्ठ्य रेवत् पावक दीदिहि॥३॥

પદાર્થ: पावक-अग्ने देव-પવિત્ર કરનારા પરમાત્મ દેવ! बृहिभ्दः-अर्चिभिः-અમારા દ્વારા કરેલી મહાન અર્ચનાઓ, હૃદયભાવથી ભરી સ્તુતિઓથી ફરી પ્રસન્ન થઈને शुक्रेण शोचिषा-પોતાના સત્ય જ્ઞાન-પ્રકાશથી समिधानः-દીપ્યમાન-પ્રકાશમાન બનીને यविष्ठ्य-नित्य યુવાન-ઘડપણ રહિત પરમાત્મન્! भरद्वाजे रेवत्-दीदिहि-तारा અર્ચન જ્ઞાન-પ્રકાશબળ ધારણ કરનાર મને-ઉપાસકને માટે ઐશ્વર્યયુક્ત પ્રકાશિત થા. (3)

ભાવાર્થ : હે પવિત્રકારક, નિત્ય, અજર પરમાત્મન્ ! તું પોતાના ઉપાસકની મહત્ત્વપૂર્ણ હાર્દિક અર્ચનાઓ-સ્તુતિઓથી પ્રસન્ન થઈને, તે સ્તુતિ કરનારને માટે તારા જ્ઞાન-પ્રકાશથી પ્રકાશમાન બનીને, અધ્યાત્મ એશ્વર્યને પ્રકાશિત કર; જે અવિનાશી છે - અમર છે. (૩)

३८. त्वे अग्ने स्वाहुत प्रियासः सन्तु सूरयः । यन्तारो ये मधवानो जनानामूर्वं दयन्त गोनाम् ॥४॥

પદાર્થ : स्वाहुत अग्ने-હે સારી રીતે પોતાની અંદર સ્વીકાર કરેલ જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! ये सूरयः-જે સ્તુતિકર્તા ઉપાસક જન त्वे-તારા માટે ચતુર્થાંશથી गोनाम्-ऊर्वं दयन्त-સ્તુતિઓની અધિકતા પ્રદાન કરે છે - ભેટ આપે છે; जनानां मधवानः-यन्तारः प्रियासः सन्तु-તેઓ મનુષ્યોમાં ધનવાન, દાની પ્રિય છે. (૪)

ભાવાર્થ : હે મને આત્મભાવથી પ્રાપ્ત પરમાત્મન્ ! તને સ્તુતિ કરનાર ઉપાસકો પ્રિય લાગે છે. તેઓ તારા માટે સ્તુતિ આપે છે, તારી દેષ્ટિએ મનુષ્યો જ ધનવાન છે અને દાની છે, જે ભૌતિક ધનથી ધનવાન અને દાની છે, જે ભૌતિક ધનથી ધનવાન અને દાની ઉત્તમ ધનવાન અને દાની નથી; તેનું દાન અને દાનફળ અસ્થિર છે, અહીંજ રહી જનાર છે, પરન્તુ જે સ્તુતિનો ધનવાન અને દાની છે તે મહામાનવ ધન્ય છે. અમે તારી સ્તુતિના ધનવાન અને દાતા બનીએ. (૪)

३९. अंग्ने जैरितर्विश्पेतिस्तपानों देव रेक्षसः । अंप्रोषिवान् गृहपते महाँ असि दिवस्पार्युदुरोणायुः ॥५॥

પદાર્થ : जिरत:-गृहपते देव-अग्ने-હे પોતાની સ્તુતિની પ્રેરણાના આપનાર, મારા હૃદય ગૃહવાસી, સ્વામી, અન્તર્યામી પરમાત્મ દેવ ! तुं रक्षसः-तपानः-विश्पितः જેનાથી રક્ષા કરવી જોઈએ એવા કામ, ક્રોધ આદિ પાપના સંતાપક પ્રજાપાલક રાજાની સમાન दिवः पायुः-महान्-असि-અમૃતલોક મોક્ષધામનો રક્ષક છે, પરન્તુ दुरोणयुः-अप्रोषिवान्-मारा હૃદયગૃહને ચાહતા તેનો ત્યાગ ન કરનાર પણ તું જ છે. (પ)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું દોષો, દુષ્ટ વિચારોથી અમારી રક્ષા કરે છે; પ્રજાપાલક રાજાની સમાન રક્ષા કરે છે; મારા હૃદયઘરમાં આવીને નિવાસ કરનાર સાચો સાથી છે, એકવાર આવ્યા પછી છોડી જતો નથી. પોતાની સ્તુતિની પ્રેરણા આપે છે, મારા કલ્યાણને માટે તથા મારા માટે મોક્ષધામનો રક્ષક છો. (પ)

४०. अग्ने विवस्वदुषसंश्चित्रं राधो अमर्त्य । आ दांशुषे जातवेदो वहाँ त्वमद्या देवाँ उषर्बुधः ॥६॥

પદાર્થ: जातवेद:-अमर्त्य-अग्ने-હે ઉત્પન્ન માત્રમાં વિદ્યમાન તથા ઉત્પન્ન માત્રના જ્ઞાતા અમર પરમાત્મન્! तुं दाशुषे-પોતાનું આત્મ સમર્પણ કરનાર ઉપાસકને માટે उषस:-સ્વપ્રકાશરૂપ મોક્ષધામ विवस्वत्-चित्रं ग्रध:-જેમાં વિશેષ સુખ છે, એવા અલોકિક ઐશ્વર્યને आवह-પ્રાપ્ત કરાવ. अद्य-આજ- આ જીવનમાં त्वम्- तुं उषर्बुध:-देवान्-आवह-स्वप्रકાશરૂપ મોક્ષધામનો અનુભવ કરનારા મુક્ત આત્માઓની તરફ મને લઈ જા. (ε)

ભાવાર્થ: પરમાત્માની ઉપાસના દ્વારા આત્મ સમર્પણ કરનારને તે મોક્ષનું ઐશ્વર્ય પ્રદાન કરે છે અને તેને મોક્ષ આત્મામાં પહોંચાડી દે છે. જ્યાં અમર પરમાત્માનો સંગ નિરંતર થતો રહે છે. નાશવાન સંસારમાં તો એ મર્ત્ય-મરણ ધર્મી બની રહે છે. (૬)

४१. त्वं नश्चित्रं ऊत्यां वसो राधांसि चोदय । अस्य रायस्त्वमग्ने रथीरिस विदा गाँधं तुचे तु नः ॥७॥

પદાર્થ: चित्र वसो-अग्ने-હે અદ્ભુત ગુણ શક્તિ સંપન્ન તથા સર્વની અંદર વાસ કરનાર પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं नः-ऊत्या-अभारी रक्षा भाटे ग्रधांसि चोदय-सर्व साधક ધનોને પ્રેરિત કર; अस्य गयः-ग्रथी:- असि-એ અભીષ્ટ ધન ઐશ્વર્યનો तुं २भण़કर्ता-ધનનો સ્વામી અર્થાત્ ધનરૂપ રથનો ઈરયિતા = પ્રેરક પ્રદાતા છે. तुचे तु नः-गाधं विदा-संतानो ઉત્પत्तिने भाटे तो જે પ્રતिષ્ઠારૂપ વીર્યને પ્રાપ્ત કરાવીને સંયત કર. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા અદ્ભુત દેવ છે, તે અમને નિવાસ માટેના સાધન આપે છે અને સંસિદ્ધ ભોગ ધનોને તથા ભોગ સાધનોને પણ પ્રેરિત કરે છે, તે રમણીય ધનનો સ્વામી છે. અમારા શરીરની અંદર મૂલ ધાતુ વીર્યને સંયત કરવાનું બળ પ્રદાન કરે છે, તે જીવનનો સ્નેહ છે, સ્નેહથી જ જ્યોતિ પ્રાપ્ત થાય છે અને મૃત્યુરૂપ તમ-અંધકારને દૂર કરે છે. (૭)

४२. त्वमित् संप्रथा अस्यंग्ने त्रातर्ऋतः कविः । त्वां विप्रासः समिधान दीदिवं आ विवासन्ति वेधसः ॥८॥ પદાર્થ: त्रातः सिमधान दीदिवः-अग्ने-હે ત્રાણ-રક્ષણકર્તા, પોતાના ગુણોનું પ્રદાન કરીને ચમકનાર, સ્વયં દેદીપ્યમાન પરમાત્મન્ ! त्वम् इत्-तुं જ सप्रथाः-क्राः किवः-असि पृथु = સર્વત્ર વ્યાપ્ત અને પ્રસિદ્ધ, સત્યવ્રતી અને સર્વજ્ઞ છે. त्वं वेधसः-विप्रासः आविवासन्ति-तारु वेधन કરનાર-લક્ષ્ય બનાવનાર (प्रणवो धनु-मुंऽर) भेधावी विद्वान पोतानी અંદર સારી રીતે સ્તુતિ દ્વારા સેવન કરે છે. (૮)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા તું જ ત્રાણકર્તા, સર્વત્ર પ્રસિદ્ધ પ્રકાશક, પ્રકાશમાન અને સર્વજ્ઞ દેવ છે તથા સત્યવાન = સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને ધારણમાં સ્થિર ધર્મી જીવોને કર્મફળને આપવામાં સત્યવ્રતી છે, તેથી તારી પ્રાર્થનાની પરંપરા છે - (असतो मा....) ''અસત્-પાપથી સત્-પુણ્યની તરફ લઈ જા, અંધકારથી જ્યોતિની તરફ લઈ જા, મૃત્યુથી અમૃતની તરફ લઈ જા.'' મેધાવી વિદ્વાન લક્ષ્યવેધી તારું વેધન કરે છે કે, ओ३म्-નામના ધનુષ્ય પર, પોતાના આત્માનું બાણ ચડાવીને, તને-બ્રહ્મને લક્ષ્ય કરીને વેધન કરે છે - તારો આનંદ રસ ટપકાવવા માટે હું ઉપાસક પણ તેમાંનો એક છું. (૮)

४३. आं नो अग्ने वयोवृंधं रैयिं पावकं शंस्यम् । रास्वा च न उपमाते पुरुस्पृहं सुनीतौ सुयशस्तरम् ॥९॥

પદાર્થ: पावक-उपमाते-अग्ने-હે પવિત્રકારક, જીવનને શ્રેષ્ઠ બનાવનાર, અગ્રણાયક પરમાત્મન્! नः-અમારા માટે वयोवृधं शंस्यम्-આયુવર્ધક, પ્રશંસનીય रिं सुनीती-आरास्व-ઓજ રૂપી ધનને સુનેતૃત્વથી પુષ્કળ પ્રદાન કર તથા पुरुपृहं सुयशस्तरम्-અત્યંત ઇચ્છનીય, અત્યંત શ્રેષ્ઠ યશ કરનાર च-અને नः- અમારા માટે रियम्-आरास्व-જ્ઞાનરૂપી ધનને ઉત્તમ નેતૃત્વથી પુષ્કળ પ્રદાન કર. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા ઉપાસકના આભ્યન્તર જીવનનું નિર્માણ કરે છે, પરંતુ તેની અંદર પ્રશંસનીય જીવનગતિ વર્ધક ઓજને સુનેતૃત્વથી ભરી દે છે; તથા તેને પવિત્ર કરીને બહુ જ ઇચ્છનીય અત્યંત શ્રેષ્ઠ યશદાયી અધ્યાત્મજ્ઞાનને સુનેતૃત્વથી ભરી દે છે. - પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૯)

४४. यो विश्वा दयते वसु होता मन्द्रो जनानाम् । मधोर्न पात्रा प्रथमान्यस्मै प्र स्तोमा यन्त्वग्नये ॥ १०॥

પદાર્થ : य:-मन्द्र:-होता जनानाम्- જે ચન્द्र = આહ્લાદ - હર્ષિત કરનાર હોતા = દાતા પરમાત્મા મનુષ્યોને માટે विश्वा वसु दयते-समस्त પ્રકારના ધનોને પ્રદાન કરે છે. अस्मै-अग्नये- તે પરમાત્માને માટે मधो:- च प्रथमानि पात्रा- મધુરરસના શ્રેષ્ઠ પાત્રોની સમાન स्तोमाः प्रयन्तु-અમારા સ્તુતિ વચનો હૃદયના ભાવરસથી પૂર્ણ પ્રાપ્ત થાય. (૧૦)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા હર્ષિત-આનંદદાયક દાતા છે, તેના સર્વ પ્રકારના પદાર્થો તેના આપેલા છે. યથા: ઉદર પૂર્તિ માટે અન્ન, સ્વાદ માટે ફળ, આરોગ્ય માટે ઔષધિ, સુખ પ્રાપ્તિ માટે કપાસ, કાષ્ઠ, લોહ, આભૂષણો માટે સુવર્ણ વગેરે તથા રત્નો, પાન, સ્નાન અને ધોવા માટે જળ, તાપ અને પ્રકાશ માટે અગ્નિ, શ્વાસ લેવા માટે વાયુ આદિ આપેલા છે. તેના બદલામાં અમે માત્ર હૃદયથી ભાવપૂર્ણ સ્તુતિ વચન મધુરરસપૂર્ણ પાત્રની સમાન તેને માટે આપી શકીએ છીએ. કૃતજ્ઞતા પ્રકટ કરવા અને સંગ પ્રાપ્તિને માટે આપીએ છીએ. (૧૦)

ખંડ-પ

४५. एँना वो अग्निं नमसोजों नपातमा हुवे । प्रियं चेतिष्ठमरतिं स्वध्वरं विश्वस्य दूतममृतम् ॥ १ ॥

પદાર્થ: वः-तुं उर्जः-नपातम्-પોતાના અને મારા-ઉપાસકના આત્મબળને નપાત = પાડનાર, प्रियम्-स्नेહ કરનાર અને સ્નેહ કરવા યોગ્ય, स्वध्वरम् -श्रेष्ठ અધ્યાત્મ યજ્ઞના આધાર દેવ, चेतिष्ठम्- અત્યંત ચેતનાવાળા, अरितम्-કામવાસના રહિત અથવા પ્રાપ્તવ્ય, विश्वस्य-दूतम् अमृतं-अग्निम्-सर्वने पोतानो संदेश આપનાર અમર સ્વરૂપ પરમાત્માને एनः-नमसा-आहुवे-આ નમ્ર સ્તુતિ રૂપ ભેટ દ્વારા મારી અંદર આમંત્રિત કર્યું છું. (૧)

ભાવાર્થ: મારા પ્રભુ! તું પોતાના અને ઉપાસકના આત્મબળોને ન પડવા દેનાર છે, પરંતુ ઉપાસકને ઉપર ઉઠાવતાં-ઉઠાવતાં પોતાના અમૃત શરણમાં લઈ લે છે, તું અમૃત સ્વરૂપ છે. ઉપાસકને સદા સાવધાન રાખે છે, ચેષ્ટા કુશળ બનાવે છે, ઉપાસકનો પ્રિય અને ઉપાસકથી પ્રીતિ કરનાર છે, સત્ય સંદેશથી હિત સાધક પરમાત્મા તું જ છે, તને હું મારા હૃદયમાં નમ્ર સ્તૃતિ દ્વારા આમંત્રિત કરતો રહું. (૧)

४६. शेषे वनेषु मोतृषु सं त्वा मत्तांस इन्धते । अतन्द्रो हैव्यं वहिस हविष्कृत आदिदेवेषु राजिस ॥२॥

પદાર્થ: वनेषु मातृषु शेषे-હે પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं वनम् = रिश्मओ मानव मिस्तिष्डमां श्रानतंतु रसोमां अने शरीरनी नाऽीओमां निહित रहे छे त्वा मर्त्तासः समिन्धते-तने मनुष्य प्रदीप्त કरे छे - साक्षात् કरे छे. अतन्दः- तुं तंद्रारहित - सावधान - अनंत श्रानवान हविष्कृतः-हव्यं वहिस- आत्म समर्पशीना हृदयना भावधी पूर्ण स्तुति रूप भेटने वहन करे छे - स्वीक्षार करे छे आत्-इत्तहन्तर देवेषु राजिस-तुं ते आत्म समर्पशी मर्त्य - मरश्रधर्मी अनने मुक्त आत्माओमां विराजमान करी हे छे. (२)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું મનુષ્યનાં મસ્તિષ્કનાં જ્ઞાન તંતુઓ અને શરીરની પ્રાણ નાડીઓમાં અદૈશ્ય રૂપમાં વિદ્યમાન છે. તને ઉપાસક પોતાની સ્તુતિઓથી વૈરાગ્યપૂર્વક મનમાં બેસાડે છે. અને મસ્તિષ્ક તંતુઓમાં પ્રાણનાડીઓમાં અભ્યાસ દ્વારા સિદ્ધ કરીને હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરે છે. એવા ઉપાસકને પરમાત્મા તું મુક્ત આત્માઓમાં પહોંચાડી દે છે. તારો અમૃતાનંદ પુરસ્કાર પ્રદાન કરે છે. (૨) આગ્નેય કાંડ પ્રથમ અધ્યાય

नेय sis ४७. अंदर्शि गातुर्वित्तमो यस्मिन् व्रतान्यादेधुः । उपो षु जातमार्यस्य वर्धनमग्निं नक्षन्तु नो गिरः ॥ ३॥

પદાર્થ: यस्मिन् व्रतानि-आद्धः- જેની પ્રાપ્તિને માટે વ્રતો = બ્રહ્મચર્ય, અહિંસા, સત્ય આદિને સંપૂર્ણ રૂપમાં ધારણ કરે છે, गातु वित्तमः-अदर्शि-અમારી વિધિનો સારી રીતે જ્ઞાતા દેષ્ટ થાય છે -સાક્ષાત્ બની જાય છે, आर्यस्य वर्धनं सुजातम्-ઉપાસકના અથવા શ્રેષ્ઠ ગુણના વર્ધક સારી રીતે સાક્ષાત્ પરમાત્માને नः-गिरः-અમારી સ્તૃતિઓ उपनक्षन्तु-उ-નિરંતર પ્રાપ્ત થતી રહે.

ભાવાર્થ : જે પરમાત્મા અમારી ગતિવિધિઓને જાણે છે, જેની પ્રાપ્તિને માટે બ્રહ્મચર્ય આદિ વ્રત ધારણ કરીએ છીએ, તે આત્મામાં સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે, તેને અમારી સ્તુતિઓ નિરંતર પ્રાપ્ત થતી રહે, જેથી તે મારી-ઉપાસકની તથા શ્રેષ્ઠ ગુણની વૃદ્ધિ કરતો રહે. (૩)

४८. अग्निरुक्थे पुरोहितौ ग्रावाणो बहिरध्वरे । ऋचा यामि मरुतो ब्रह्मणस्पते देवा अवो वरेण्यम् ॥४॥

પદાર્થ: उक्थे अध्वरे-સ્તુતિરૂપયજ્ઞમાં अग्नि: पुरोहित:-ग्रावाण: बर्हि:-અગ્નિ તો પરમાત્મા છે, બાકીના પુરોહિત, ગ્રાવાણ = વિદ્વાન-ઋત્વિક અને બહિં = યજ્ઞાસન છે, તેઓ ब्रह्मणस्पते-मस्तः-देवा:-હે મારા શરીરમાં રહેલા અન્તઃકરણયુક્ત પ્રાણ તથા ઇન્દ્રિયો ? તમે છો. તેથી <mark>वरेण्यम्–अवः–ऋ</mark>चा यामि-યજનીય પરમાત્માથી ઇચ્છવા યોગ્ય રક્ષણને સ્તૃતિ દ્વારા માગું છું કે, તમે આ વાક્-યજ્ઞને સમ્યક્ સિદ્ધ કરો. (૪)

ભાવાર્થ : સ્તુતિયજ્ઞમાં કોઈ બહારનો યજ્ઞ અધિનાયક અપેક્ષિત નથી, પરંતુ પરમાત્મા જ યજનીય દેવ છે, પુરોહિત હૃદયસ્થ અન્તઃકરણ સહિત મુખ્ય પ્રાણ છે, ઋત્વિક્ અન્ય પ્રાણ તથા ઇન્દ્રિયો છે, સ્તુતિકર્તા પોતાનો આત્મા યજમાન છે, શરીર વેદી છે અને સ્તુતિઓ આહુતિઓ છે. આ સર્વે યજ્ઞિય ભાવનાથી પ્રવૃત્ત થઈને પરમાત્માને પ્રકાશિત કરે છે. (૪)

४९. अग्निमीडिष्वावसे गांथाभिः शौरशोचिषम् । अग्निं राये पुरुमीढ श्रुतं नरोग्निः सुदीतये छर्दिः ॥५॥

પદાર્થ: पुस्मीढ-अवसे गाथाभि:-હે અનેક સ્તુતિઓને સિંચનાર ઉપાસક તું પોતાની રક્ષા માટે સ્તુતિઓથી शारशोचिषम्-अग्निम्-इंडिष्व-સર્વત્ર શયનશીલ-વ્યાપક જ્યોતિવાળા પરમાત્માની અવશ્ય સ્તુતિ કર. राये श्रुतम्-अग्निम्- મોક્ષના ઐશ્વર્યને માટે પ્રસિદ્ધ પરમાત્માનું શરણ પ્રાપ્ત કર. सुदीयते-अग्नि:-नर:-छर्दि:-सुद्दान = આત્મદાન આત્મસમર્પણ કરનાર માટે નાયક પરમાત્મા શરણ બની જાય છે.

ભાવાર્થ: મનુષ્યની સાચી રક્ષા પરમાત્માની સ્તુતિ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે, તેથી સ્તુતિઓથી તેને તૃપ્ત કર, સર્વત્ર વ્યાપ્ત પરમાત્માનું શરણ પરમ રક્ષા છે, તે આત્મસમર્પણ કરનાર પોતાના ઉપાસકને મોક્ષના ઐશ્વર્યને પ્રાપ્ત કરાવવા માટે પોતાના અવિનાશી શરણમાં લઈ લે છે. (પ)

५०. श्रुंधि श्रुंत्कर्णे विह्निभिर्देवैरेंग्ने संयाविभः । आं सीदतु बहिषि मित्रों अर्यमां प्रातयिभिरध्वेरे ॥६॥

પદાર્થ: શ્રુતकર્ण-अग्नે-હે શ્રવણ સમર્થ કર્ણ શક્તિવાળા, શ્રવણ માટે શક્તિરૂપ કર્ણવાળા પરમાત્મન્! તું શ્રુધિ-મારી પ્રાર્થનાને સાંભળ, સ્વીકાર, તે એ કે <mark>अध्वरेबर्हिष</mark>-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં હૃદયાકાશમાં सयाविभः-विह्निभः-देवै:-સાથે ગમન કરનાર, સાથે પ્રાપ્ત થનાર નિજ સ્વરૂપ વાહક દિવ્ય ગુણોની સાથે તું આવ, બિરાજ; તથા मित्र:-आसीदतु-આપ વાયુ રૂપ બનીને બિરાજો-બેસો. प्रातर्याविभः-अर्यमा आसीदतु-આપ આપનાથી પ્રથમ આવનાર - પ્રાપ્ત થનાર ગુણોથી સાથે અર્યમા = સૂર્ય રૂપમાં આવીને બિરાજો.

ભાવાર્થ: પરમાત્મા સ્તુતિ આમંત્રણને સાંભળવા તથા સ્વીકાર કરવામાં પૂર્ણ સમર્થ અને સ્વતંત્ર છે, તે ઉપાસકનાં હૃદયમાં અગ્નિરૂપમાં જવાળાઓ સાથે આવે છે, વાયુરૂપમાં પ્રવાહોની સમાન પ્રેરક ગુણોની સાથે તથા સૂર્યરૂપમાં પ્રાતઃ રશ્મિઓની સમાન જ્ઞાન-પ્રકાશક ગુણોની સાથે આવે છે; તે તેજ, બળ અને જ્ઞાનનો દાતા છે. (૬)

५१. प्र दैवोदासो अग्निर्देव इन्द्रों न मैज्मना । अनु मौतरं पृथिवीं वि वावृते तस्थौ नाकस्य शर्मणि ॥७॥

પદાર્થ : दैवोदास:-अग्नि:-देव:-ઘુલોકના દર્શક સૂર્યમાં વિદ્યમાન-પરમાત્મા દેવ - ओ३म्-नाकस्य शर्मिण-तस्थौ-आनंદના ગૃહ મોક્ષધામમાં સ્થિર થઈને मातरं पृथिवीं प्रवावृते-अनु 'अनुवावृते' 'विवावृते'- समस्त पदार्थोनी निर्मात्री प्रथित જગતી સૃષ્ટિના પ્રતિ પુનः પુનः પ્રવૃત્ત થાય છે - ઉત્પન્ન કરે છે, પુનઃ પુનઃ વિવૃત્ત થાય છે તેથી વિગત થાય છે - તેનો સંહાર કરે છે;

એ એવો છે - इन्द्रः-नः-मज्मना-જેમ રાજા શાસન બળથી રાષ્ટ્રનું નિર્માણ અને વૃદ્ધિ કરે છે, तेनું રક્ષણ કરે છે અને તેનાથી નિવૃત્ત પણ થઈ જાય છે; તે એવો પરમાત્મા મોક્ષથી પૂર્વ મારા હૃદયમાં પ્રાપ્ત થાય. (૨)

ભાવાર્થ : સૂર્યના પ્રકાશ અને તાપનો પ્રભાવ મહાન છે, પરન્તુ તેમાં પ્રકાશ અને તાપ આપનાર તેની અંદર રહેલ વ્યાપક <mark>ઓરૂમ્</mark>- બ્રહ્મ પરમાત્મા છે તે જ મુક્ત આત્માઓને મોક્ષરૂપ આનંદ ભવનમાં વસાવે છે અને તે જ આ વિસ્તૃત સૃષ્ટિને ઉત્પન્ન કરે છે, ધારણ કરે છે અને અન્તમાં તેનો પ્રલય કરે આગ્નેય કાંડ ૩૨ પ્રથમ અધ્યાય

છે, તેને હૃદયમાં ધારણ કરવો જોઈએ. (૭)

५२. अर्ध ज्मों अर्ध वा दिवों बृहतों रोचनांदिध । अयां वर्धस्व तन्वा गिरा ममा जातां सुक्रतो पृण ॥८॥

પદાર્થ: जाता सुक्रतो-હે પ્રસિદ્ધ તથા શ્રેષ્ઠ કર્મવાળા તું अध ज्मः-वा बृहतः रोचनात्-दिवः-अधि અથવા પાર્થિવ પદાર્થોમાં વિદ્યમાન અથવા મહાન પ્રકાશમાન દ્યુલોકમાં દ્યુલોકના તારા મંડળમાં રહેલા તારા ગુણોથી मम गिरा-મારી સ્તુતિથી अया तन्वा वर्धस्व-એ તારી દ્યાવાપૃથિવી = મયી એક પાદ કાયાથી મારી અંદર વધીને સાક્ષાત્ થા पृण-એ રીતે મને તૃપ્ત કર. (૮)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્ ! પૃથિવીની વનસ્પતિઓ, સોના-ચાંદી રત્નો, મનુષ્ય, પશુ, પક્ષી, સરિસૃપો, નદીઓ, સમુદ્ર, પર્વતોમાં અને ઘુલોકમાં વિવિધ ગ્રહ-તારાઓમાં તારા કૃતિ ગુણોનાં દર્શન ઘાવા પૃથિવીમયી સૃષ્ટિરૂપ તારી એક પાદ કાયા દ્વારા તારા અનંત સ્વરૂપજ્ઞાનથી અને મારા દ્વારા કરવામાં આવેલી સ્તુતિથી મારી અંદર વધી-વધીને સાક્ષાત્ થતો રહે - મને પ્રાપ્ત કર. (૮)

५३. कांयमानो वेना त्वं यन्मौतृरजगन्नपः । न तत्ते अग्ने प्रमृषे निवर्त्तनं यद् दूरे सन्निहाभुवः ॥९॥

પદાર્થ: अग्ने-હે પરમાત્મન્ ! તું वना कायमानः-જ્ઞાનતંતુઓ - વૈરાગ્ય ભાવનાઓને ચાહતા મારા પ્રમાદથી यत्-मातृ:-अप:-अजगन्-જે વૈરાગ્ય શૂન્ય અભ્યાસ માત્રના દ્વારા નાડીઓ, પ્રાણોમાં ચાલ્યો ગયો, છૂપાઈ ગયો, સાક્ષાત્ ન થઈ શક્યો, तत्-તે निवर्तनं न प्रमृषे-તારું એ મારી જ્ઞાનદિષ્ટિ વૈરાગ્ય દેષ્ટિથી હરી જવું સહન થતું નથી. यत्-दूरे सन्-इह-अभूवः-કે તું મારા ધ્યાનથી દૂર થતાં અહીં મારી અંદર સાક્ષાત્ થઈ શકે. (૯)

ભાવાર્થ : પરમાત્માનાં સાક્ષાત્કાર અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય દ્વારા થાય છે, વૈરાગ્યનું સ્થાન પર = ઉંચ છે. અસંપ્રજ્ઞાત સમાધિનો ઉપાય 'પર વૈરાગ્ય' છે, તેનાં પ્રમાદથી ત્યાગ કરીને માત્ર અભ્યાસ દ્વારા પરમાત્માના સાક્ષાત્કારની આશા રાખવી એ તો પરમાત્માને પોતાનાથી દૂર રાખવા સમાન છે. (૯)

५४. नि त्वामग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शंश्वते । दीदेथे कण्वे ऋतजात उक्षितो यं नमस्यन्ति कृष्टयः ॥ १०॥

પદાર્થ : अग्ने-હે પરમાત્મન્ ! त्वां ज्योति:-તારી જયોતિને शश्चते जनाय-શાશ્વત અર્થાત્ અમર જન મુક્ત આત્મા બની જવા માટે मनु:-निद्धे-મનનશીલ ઉપાસક અંદર ધારણ કરે છે, ऋजात:- उक्षित:-ऋत = વेદशाननां श्रवणयी પ્રસિદ્ધ तथा ध्यान सिंચित - निर्दिध्यासनथी प्राप्त थयेલ कण्वे दीदेथ-भेधावी ध्यानीनी અंદર પ્રકાશિત બની જાય છે. यं कृष्टय:-नमस्यन्ति-જे પરમાત્માને કર્મશીલ

આગ્નેચ કાંડ ૩૩ પ્રથમ અધ્યાય

સાધારણ મનુષ્ય નમસ્કાર કરે છે, બાહ્ય રીતિથી સ્વીકાર કરે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ : સામાન્ય મનુષ્ય પરમાત્માનું શ્રવણ કરીને પ્રત્યેક કર્મનાં અનુષ્ઠાનમાં તેનો માત્ર નમસ્કાર કરીને સ્વીકાર કરે છે. તેથી ઉત્કૃષ્ટ મનુષ્ય શ્રવણ પછી પરમાત્માનું મનન પણ કરે છે. ઉત્તમ અધિકારી ઉપાસક શ્રવણ, મનન પછી પરમાત્માનું નિદિધ્યાસન પણ કરીને પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર કરે છે. (૧૦)

"આગમ-શ્રવણથી, અનુમાન-મનનથી, ધ્યાન અભ્યાસરસ-નિદિધ્યાનથી એ ત્રણ સ્થાનોમાં પ્રજ્ઞાને લગાવીને પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર કરે છે." (યોગ. ૧ : ૪૮ વ્યાસ.)

॥ इति प्रथम प्रपाठस्य प्रथमोऽर्धः ॥

॥ अथ प्रथमप्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः ॥

ખંડ-૬

५५. देवों वो द्रविणोदाः पूर्णां विवद्वासिंचम् । उद्वा सिञ्चध्वमुपं वा पृणध्वमादिद् वो देवं ओहते ॥१॥

પદાર્થ: द्विणोदा:-देव:-દ્રવિણ = ધન - મોક્ષ ઐશ્વર્યના આપનાર પરમાત્મા व: पूर्णाम्-आसिचम्-ઉપાસના જનોની-તમારી-પોતાની હૃદયના ભાવથી પૂર્ણ સ્નિગ્ધ ઉપાસનાસ્થાન હૃદયભૂમિને विवष्टु-વિશેષ રૂપથી ચાહે છે. તેથી उत्सिच्चध्वं वा उपपृणध्वं वा-તમે તમારી સ્નિગ્ધ ઉપાસના ધારાથી પરમાત્માને સિંચો અને સંપૂર્ણ ભરી દો. आत्-इत्-ત્યારપછી - તુરત જ देव:-व:-ओहते-પરમાત્મ દેવ તમને પોતાની તરફ સર્વત્રથી વહન કરી લે છે - પોતાનામાં સ્થાન આપી દે છે. (૧)

ભાવાર્થ: તે મોક્ષદાતા પરમાત્મા ઉપાસકની સ્નેહભરી ઉપાસના સ્થલી હૃદયભૂમિને ચાહે છે. જયારે ઉપાસક પોતાની સ્નેહપૂર્ણ ઉપાસનાની ધારાથી તેને સિંચે અને સિંચતાં-સિંચતાં તેને સંપૂર્ણ ભરી દે અર્થાત્ સિંચાતાં-સિંચતાં સિંચવાની આત્મશક્તિ સમાપ્ત કરી નાખે, ત્યારે પરમાત્મા તેને પોતાની પરમ દયાથી ઉપર ઉઠાવીને, તેને દેહબંધનથી છોડાવીને, પોતાના આશ્રયમાં લઈને અમૃતરૂપ મોક્ષ પ્રદાન કરે છે. (૧)

५६. प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्र देव्येतु सूनृता । अच्छा वीरं नयं पंक्तिराधसं देवा यज्ञं नयन्तु नः ॥२॥

પદાર્થ : ब्रह्मणस्पितः प्रैतुः-वेद्दशान અને બ્રહ્માંડના સ્વામી પરમાત્મા મને અધ્યાત્મયશ્નમાં પ્રેરિત કરે - આગળ ધપાવે सूनृता देवी प्र-एतु ''प्रैतु''-दिव्य मंत्र स्तुति पश मने અધ્યાત્મયશ્નમાં પ્રેરિત કરે देवा:- मारा प्राश नः-અમારા वीरं नर्यम्-प्रગतिકारक मानव હितकर पंक्तिराधसम्-वाशी, श्रोत्र, नेत्र, मन अने आत्मा એ पांथेयथी समर्पश सिद्ध थयेल यज्ञम्- अध्यात्मयश्चने अच्छ नयन्तु-व्याप्त रूपमां अवरोध विना छ्वनमां आगणने आगण यलावे-वधारे. (२)

ભાવાર્થ : અધ્યાત્મયજ્ઞ માનવ જીવનનો કલ્યાણસાધક છે. જેને ચલાવનાર પ્રાણ છે. તે બળવાન હોવો જોઈએ. જો નિર્બળ પ્રાણવાળો મનુષ્ય સ્વાસ્થ્યરૂપ ભૌતિક અમૃતને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી, તો આધ્યાત્મિક અમૃતના સ્વાદથી તો દૂર રહેશે.

અધ્યાત્મયજ્ઞમાં મનુષ્યનું સર્વાંગ સમર્પણ જરૂરી છે, વાણી, કાન, નેત્ર, મન અને આત્મા એ પાંચેયનુ આહુત થઈ જવું-લાગી જવું જોઈએ. વાણીથી સ્તવન કીર્તન કરવું, કાનથી ગુણ શ્રવણ કરવા, નેત્રથી સંસારમાં તેની કલા જોવી, મનથી મનન કરવું અને આત્માથી તેનું ભાવન-અનુભવ કરવો. સાથે વિશ્વાત્મા જ્ઞાનદાતાની દયા તેમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા તેમજ તેની મંત્રગત સ્તુતિ પણ મુખ્ય સાધન છે. (૨)

५७. ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतये तिष्ठा देवों न सर्विता । ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदेञ्जिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥ ३॥

પદાર્થ: नः ऊर्ध्व:-उ-ऊतये सुतिष्ठ-હે અગ્રણાયક પરમાત્મન્ ! તું અમારા ઉપર રક્ષા માટે નિરંતર स्थिर रહે सिवता देव:-न-ऊर्ध्व:- જેમ સૂર્ય ઉપર રહીને પ્રકાશ આપે છે; वानस्य सिनता- तेम अन्नभोक्षानं हतुं सेवन કरनार ऊर्ध्व:- અમારી ઉપર બની રહે. यत्-अञ्जिभ:- वाघिष्द:- જે તને વહન કરનારી-બોલાવનારી સ્નિગ્ધ મંત્ર સ્તુતિઓ દ્વારા विह्वयामहे- विशेष રૂપથી બોલાવે છે - મારા હૃદયગૃહમાં આમંત્રિત કરે છે.

ભાવાર્થ : જેમ સૂર્ય અંધકારથી બચાવવા માટે પ્રકાશ આપીને ઉપર રહે છે, તેમ તું પણ અજ્ઞાનથી રક્ષા કરવા માટે જ્ઞાનપ્રકાશ આપતા અમારી ઉપર વિરાજમાન રહે. આ એક પ્રાર્થના છે.

બીજી પ્રાર્થના છે કે, તું મોક્ષાનંદ અમૃતભોગનો આપનાર છે. તને મંત્ર સ્નિગ્ધ સ્તુતિઓથી અમારા હૃદયમાં આમંત્રિત કરીએ છીએ, તે બન્નેનો તું સ્વીકાર કર. (૩)

५८. प्र यो रौर्य निनीषित मतौं यस्ते वसौ दांशत् । सं वीरं धेत्ते अग्न उक्थशःसिनं त्मना सहस्रपौषिणम् ॥४॥

પદાર્થ: यः मर्तः-જે મનુષ્ય राये प्र-निनीषित 'प्रणिनीषित' રમણીય મોક્ષ ઐશ્વર્યને માટે પોતાનું પ્રણયન કરવું ઈચ્છે છે-ઢાળવા માગે છે.

वसो-હે મને સુખ-શાન્તિમાં વસાવનાર પરમાત્મન્ ! यः-ते दाशत्-જે તારા માટે પોતાને સમર્પિત કરી દે છે अग्ने-પરમાત્મન્ ! सः वीरम्-उक्थ शंसिनं सहस्रपोषिणम्-ते तने - બળવાન, પ્રશંસનીય, કલ્યાણ પ્રવચનકર્તા, અસંખ્ય રીતે પોષણ કરનારને त्मना धत्ते-આત્માથી મારા આત્મામાં ધારણ કર્યું છું. (૪)

ભાવાર્થ: જે ઉપાસક રમણીય મોક્ષધામમાં પહોંચવા ઇચ્છે છે અને પરમાત્માના આશ્રયમાં રહેવા ઇચ્છે છે, તેને પોતાના આત્મામાં પ્રશંસનીય કલ્યાણ વક્તા, અનેક પ્રકારથી પાલનકર્તા પરમાત્માને સ્તુતિ દ્વારા ધારણ કરવો જોઈએ. સર્વ અવસ્થામાં બેસતાં-ચાલતાં પણ તેનું ધ્યાન રહે, પ્રતિકૂળ વિચાર અને આચાર ન રહે. (૪)

५९. प्रं वो यहं पुरूणों विशां देवयतीनाम् । अग्निः सूक्तेभिर्वचोभिर्वृणीमहे यं समिदन्यं इन्धंते ॥५॥

પદાર્થ: पुरुगां देवयतीनां विशाम्-पोताना ઇष्टदेव परभात्भाने બહુજ ચાહનારા ઉપાસક જનો

वः-अग्निम्- અગ્રણાયક-આગળ લઈ જનાર તને सूक्तेभिः-वचोभिः-ઉત્તમ કથન કરેલ મંત્રવચનો-સ્તવનો દ્વારા यम्-अन्ये-इत् समिन्धते-જેમ અન્ય કર્મકાંડીજન નિરંતર સારી રીતે દીપન કરે છે; वृणीमहे-तेम અમે સારી રીતે વરીએ-ભજન કરીએ. (પ)

ભાવાર્થ: જેમ કર્મકાંડીજનો ભૌતિક અગ્નિને યજ્ઞશાળામાં સારી રીતે પ્રદીપ્ત કરે છે, તેમ પરમાત્મદેવને યાહનારા મનુષ્યોમાં કોઈ વિરલ-દુર્લભ પરમાત્માને પોતાના હૃદયગૃહમાં વિવિધ મંત્ર સ્તવનો દ્વારા નિરંતર અપનાવવા ઇચ્છા કરે. (પ)

६०. अयमिनः सुवीर्यस्येशे हिं सौभगस्य । रायं ईशे स्वपत्यस्य गोमते ईशे वृत्रहेथानाम् ॥६॥

પદાર્થ: अयम्-अग्नि:-એ સર્વવ્યાપક પરમાત્મદેવ सुवीर्यस्य सौभगस्य-हि ईशे-श्रेष्ठ આયુમુક્તિની આયુ અને સૌભાગ્યનું સ્વામીત્વ કરે છે તેથી તેનું પ્રદાન કરે છે स्वपत्यस्य गोमतः-गयः-ईशे-ઉત્તમ અપત્ય - સંતાન જેથી થાય છે એવા, પ્રશસ્ત ઇન્દ્રિયો રહે છે જેમા એવા સદાચાર સંયમરૂપ ઐશ્વર્યનું સ્વામીત્વ કરે છે वृत्रहथानाम् ईशे-પાપોના હનન કરવાના સાધનોનું પણ સ્વામીત્વ કરે છે. (ह)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા મનુષ્યના મોક્ષઐશ્વર્યનો સ્વામી છે, જીવન મુક્તને સૌભાગ્ય પ્રદાન કરે છે અને મૃત્યુ પછી મોક્ષની પ્રશસ્ત દીર્ધ આયુ પણ પ્રદાન કરે છે તથા આ સંસારમાં મનુષ્યની પ્રશસ્ત બીજ શક્તિને સ્થિર ભાવ-સદાચાર પ્રશસ્ત ઈન્દ્રિયોવાળા સંયમરૂપ ઐશ્વર્યનો પણ સ્વામી છે, તેને પ્રદાન કરે છે. આ બન્ને ઐશ્વર્યોના ઘાતક પાપ ભાવોના નાશક વિચારોના પણ સ્વામી છે, તે સદ્વિચારોથી પાપભાવ નાશ પામે છે. (૬)

६१. त्वंमग्ने गृहंपतिस्त्वं होता नो अध्वरे । त्वं पोता विश्ववार प्रचेता यक्षि यासि च वार्यम् ॥७॥

પદાર્થ: विश्ववार अग्ने-હે સર્વને વરણ સ્વીકાર કરવા યોગ્ય પરમાત્મન્ ! त्वं गृहपितः-तुं भारा हृदयगृह्य स्वाभी छे. नः अध्वरे-अभारा अध्यात्मयश्चमां त्वं होता-तुं होता नामनो ऋग्वेदी-ऋग्वेद्दपाही, त्वं पोता- तुं शोधन करनार - ઉद्गाता - सामवेद्द पाही, प्रचेता- प्रकृष्ट येतनावाणो श्रह्मा, वार्यं यिक्ष यासि च-अने तुं हृदयना भाव ३५ श्रेष्ठ हिवनो यश्च करतो अध्वर्यु-यशुर्वेद्द पाही अनीने अमृतक्षण प्राप्त कराव. (७)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! જો કે હું મારા હૃદય રૂપી ઘરનો સ્વામી છું, પરંતુ પરમાત્મન્! ત્યાં તું રક્ષક બનીને આવવાને કારણે ખરેખર તું જ સ્વામી, કારણ કે મેં મારી જાતને તને સમર્પિત કરી દીધી છે; તેથી તું જ સ્વામી અને હું અધ્યાત્મયજ્ઞમાં લાગેલો છું, તું જ એને સંપન્ન કર, તું જ તેનો હોતો, તું જ પોતા-ઉદ્યાતા, તું જ અધ્વર્યુ અને તું જ બ્રહ્મા તું જ અધ્વર્યુ. બાહ્ય હોતા વગેરે મારે ન

જોઈએ, તું સર્વના વરવા યોગ્ય - સત્કાર કરવા યોગ્ય અમૃત પ્રસાદને પ્રદાન કર. (૭)

६२. संखायस्त्वा ववृमहे देवं मर्त्तास ऊतये । अपां नपातः सुभगः सुदर्श्ससः सुप्रतूर्तिमनेहंसम् ॥८॥

પદાર્થ: सखाय:-मर्तास:-હે પરમાત્મન્! તારા મિત્ર - તારી મિત્રતા ચાહનાર તથા જેને તું મિત્ર બનાવી લે છે એવા અમે ઉપાસકજનો ऊतये-રક્ષા માટે अणं नपातम्- પ્રાણનું પતન-પાડનાર નહિ પરંતુ વધારનાર सुभगम्-श्रेष्ठ ઐશ્વર્ય મોક્ષની નિમિત્તભૂત सुदंससम्-યથાર્થ સૃષ્ટિ રચના રૂપ અને જીવોને કર્મફળ પ્રદાન રૂપ કર્મોવાળા सुप्रतूर्तिम्-श्रेष्ठ સંવત્સર-જીવનકાળના હેતુભૂત એવા अनेहसम्- ક્રોધ રહિત તેમજ દયાળુ त्वा देवम्-તારો - પરમાત્મા દેવનો ववृमहे-સ્વીકાર કરીએ છીએ. (૮)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા અમારો મિત્ર છે તે પણ અમને-ઉપાસકોને મિત્ર માને છે, તેથી સંસારમાં અને મોક્ષમાં પણ રક્ષણ પ્રાપ્ત થાય છે. તે અમારા પ્રાણોને ગતિ આપનાર, દીર્ઘજીવન આપનાર અને અમૃતપ્રાણ પણ આપનાર છે, શ્રેષ્ઠ સુખ ઐશ્વર્યને ભોગાવનાર જીવનકાળને સુંદર પ્રવાહિત કરનાર પૂર્ણ દયાળુ છે. જીવનની પ્રત્યેક ક્ષણમાં અમે તેને અપનાવીએ-અપનાવતા રહીએ. (૮)

พ่ร-๒

६३. आ जुहोता हैविषा मर्जयध्वं नि होतारं गृहंपतिं दिधध्वम्। इंडस्पदे नमसा रातहव्यं सपर्यता यजतं पस्त्यानाम्॥१॥

પદાર્થ: हिवषा आजुहोत-હે ઉપાસકજનો! તે સ્વ તેજસ્વરૂપ પરમાત્માને સમગ્ર રૂપથી આમંત્રિત કરો हिवषामर्जयध्वम्-श्रद्धारूप ભેટથી પ્રેરિત કરો होतारं गृहपतिं निद्धिध्वम्-स्वीકार કરનાર હૃદયઘરના સ્વામી પરમાત્માને પોતાની અંદર ધ્યાન દ્વારા ધારણ કરો पस्त्यानां यजतम्-प्रજાઓ-મનુષ્યોને યજનીય-સંગમનીય सहतव्यम्-જેણે ભોગ પદાર્થ આપ્યા છે તે એવા પરમાત્માને ईंड:-पदे-श्रद्धाना स्थान હૃદયમાં પોતાના આત્મામાં नमसा सपर्यत-नभ्र स्तुति द्वारा पूष्टित કરો-સત્કાર કરો-સેવન કરો. (૧)

ભાવાર્થ: મનુષ્ય મંત્રના યજનીય સંગમનીય ભોગપ્રદ તેજસ્વરૂપ પરમાત્માનો શ્રદ્ધાપૂર્વક હૃદયઘરમાં નમ્ર સ્તુતિ દ્વારા સત્કાર કરો, પોતાની અંદર શ્રદ્ધા અને વૈરાગ્યથી આમંત્રિત કરીને આત્મસમર્પણ સ્નેહધારાને તેની તરફ પ્રેરિત કરીને નિરંતર ધ્યાન કરો, તેમાં જ મનુષ્યની ઉન્નિત અને આત્મકલ્યાણ રહેલું છે. (૧)

६४. चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वैक्षथों न यो मातरावन्वेति धातवे । अनूर्धा यदजीजनदेधा चिदा ववक्षत्सद्यों महि दूत्यां३ चरन्॥२॥ પદાર્થ: शिशो:-तस्णस्य-એ શિશુ-બાળક રૂપ પ્રશંસનીય પ્રિય તથા યુવાનની સમાન મહા બળવાન પરમાત્માનું चित्र:-वक्षथ:-इत्-અદ્ભુત સંસાર વહન કાર્ય છે કે य:-मातग धातवे न अन्वेति-જગતભરની માતાઓ-દ્યો અને પૃથિવી તરફ સ્તનપાન કરાવવા જતાં નથી अनूधा-કારણ કે એ બન્ને દુગ્ધાધાનથી રહિત છે તે ભલે જીવાત્માઓ માટે રાખતી હોય પરમાત્મા શિશુ માટે નહિ, કારણ કે अजीजनत्- જેવો એ પરમાત્મા શિશુ પ્રકટ થયો अध चित्-त्यार પછી सद्य:-તુરત જ महि दूत्यं चरन्-સર્વમાં મહાન પ્રેરણા કાર્યને કરતા आववक्षत्-સમગ્ર રૂપથી પ્રાણીમાત્ર-મનુષ્ય માત્રનું ઉત્પાદન કર્મફળ પ્રદાનને પૂર્ણ કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: ઉપાસકની દેષ્ટિમાં પરમાત્મા એક સુંદર પ્રશંસનીય પ્રિય શિશુરૂપમાં આવે છે, સમસ્ત સંસારના પદાર્થોની બે માતાઓ છે, એક ઘો:-જે પોતાના દિવ્ય જળરૂપ દૂધનું પાન કરાવે છે, બીજી પૃથિવી જે પોતાનું ઔષધિરૂપ દૂધનું પાન કરાવે છે, પરન્તુ પરમાત્મારૂપ શિશુ એ બન્નેનું દૂધ લેવા આવતો નથી. જેથી તે બન્ને તેના માટે દુગ્ધાધાન રાખતી નથી; ત્યારે સમસ્ત સંસારને ચલાવવાનું કાર્ય પોતાના સામર્થ્યથી મહા બળવાન યુવાન બનીને કરે છે, તેના આશ્ચર્યકારક કાર્યનું કારણ એ છે, કે તે અમારી સમાન દેહધારી તો છે જ નહિ. (૨)

६५. इंदें ते एंकं पर ऊ ते एंकं तृतीयेन ज्योतिषा सं विशस्व। संवेशनस्तन्वे३ चारुरेधि प्रियो देवानां परमे जैनित्रे॥३॥

પદાર્થ : ते-इदम्-एकम्-હે પરમાત્માગ્ને ! આ પૃથિવી પરનો અગ્નિ તારી એક જ્યોતિ છે परः-उ ते-एकम- પર-દ્યુલોકના સૂર્યનો અગ્નિ તારી બીજી જ્યોતિ છે तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व-तारी ત્રીજી જ્યોતિ-અમૃત જ્યોતિ સ્વરૂપ છે તેનાથી અમારામાં પ્રવેશ કર.

सवेशनः-અંદર સંવેશ-ગહન પ્રવેશ સમાગમ કરનાર તું तन्वे-પોતાના શરીર રૂપ-મારા આત્મામાં चारू-एधि-સારી રીતે છો - રહો. देवानां प्रियः-તું મુમુક્ષુઓને પ્રિય છો - સ્નેહી છો परमे जिनत्रे- અને હું તારા પરમ ઉત્પાદન આધારમાં સમર્પિત છું. (૩)

ભાવાર્થ: ઘૌમાં ઉપર સૂર્ય અને પૃથિવીમાં નીચે અિન એ પરમાત્માની બે જ્યોતિઓ છે. એ જ્યોતિઓ તો દિવસ-રાત પ્રાપ્ત થાય છે-કામમાં આવે છે, પરન્તુ ત્રીજી જ્યોતિ પરમાત્માની અમૃત સ્વરૂપ જ્યોતિ છે; તે પોતાની અમર જ્યોતિને પરમાત્મા અમારા આત્માની અંદર દાખલ કરે છે, ત્યારે જ આત્મકલ્યાણ થાય છે. તે મુમુક્ષુઓને પ્રિય છે, પરન્તુ જ્યારે તેઓ પરમ ઉત્પત્તિ સ્થાન પરમાત્મામાં પોતાનું સમર્પણ કરી દે છે, ત્યારે જ પરમાત્મા પોતાની અમૃતજ્યોતિ પ્રદાન કરે છે. (૩)

६६. इंमर स्तोममहेते जातवेदसे रथमिव सं महेमा मनीषया। भेद्रा हि नेः प्रमतिरस्य सैश्सद्यग्ने संख्ये मा रिषामा वयं तव॥४॥

પદાર્થ : अर्हते जातवेदसे-सर्वज्ञानप्रકાશક तथा सर्वज्ञ परभात्भाने भाटे इमं स्तोमम्-आ स्तुतिसभूढ

स्तुति प्रवाહने रथम्-इव-२थनी सभान - જેમ २थ ઇચ્છિત स्थान पर पહોંચાડે છે, તેમ ઇચ્છિત મોક્ષધામ પહોંચાડનારને मनीषया सम्महेम-हृदयनी ભાવના - શ્રદ્ધાપૂર્વક સમર્પિત કરીએ છીએ. अस्य संसदि- એ પરમાત્માની સંગતિ-ઉપાસનામાં नः-प्रमितः-भद्दाहि- अभारी प्રકૃષ્ટ ધારણા-માનસિક સ્થિતિ- અન્ત- સ્થલી પુણ્ય અને કલ્યાણરૂપી બની જાય, તેથી अग्ने तव सख्ये-હે પરમાત્મન્! તારા મિત્રપણામાં वयं मा रिषाम- અમે પીડિત ન બનીએ. (૪)

ભાવાર્થ: મનુષ્યને પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પરમાત્મા તથા જવાનું સ્થાન મોક્ષધામ છે, પરમાત્મા પૂજ્ય છે જે અમને-સર્વને જાણનાર છે, તેને પ્રાપ્ત કરવા અને તેની પાસે પહોંચવા માટે સ્તુતિપ્રવાહ રથ સમાન છે, પહોંચાડનાર સાધન છે. તેની સહાયથી અમે ત્યાં સુધી પહોંચી શકશું. પરંતુ ચાલીએ શ્રદ્ધાથી, પરમાત્માની ઉપાસનામાં સંગતિ-અમારી આત્મસ્થિતિ પોતાના રૂપમાં પરિમાર્જિત બની જાય જે મોક્ષમાં હોય છે, તે પરમાત્માના મિત્રભાવમાં અમે બાધિત ન બનીએ અને મોક્ષમાં નિબાધ રહીશું. (૪)

६७. मूर्धानं दिवो अरितं पृथिव्या वैश्वानरमृत आ जातमिनम्। कवि॰ सम्राजमितिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः॥५॥

પદાર્થ: दिव:-मूर्धानम्-ઘુલોકના મૂર્ધારૂપને ઘુલોકથી પણ ઉપર વિદ્યમાનને पृथिव्या:-अरितम्- પૃથિવીલોકના સ્તર-નિમ્નરૂપ - પૃથિવીથી પણ નીચે વિદ્યમાનને किंव सम्राजम्-ક્રાન્તદર્શી સમ્યક્ સર્વત્ર રાજમાન - जनानाम्-अतिथिम्-જન્યમાન પ્રાણીમાત્રના સત્કરણીય - नः-आसन्-पात्रम्-અમારા મુખ્ય પૂજાપાત્ર ऋन-आजातम्-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં પ્રસિદ્ધ થનાર वैश्वानरम्-अग्निम्-विश्वनायक परमात्माने देवा:- जनयन्त-ધ्યાની મુમુક્ષુજન પોતાની અંદર પ્રસિદ્ધ કરે છે - સાક્ષાત્ કરે છે.

ભાવાર્થ: પરમાત્મા દ્યુલોકથી ઉપર અને તેને સંભાળનાર છે તથા પૃથિવીલોકથી નિમ્ન સ્તર અને તેને પણ સંભાળનાર વિશ્વનાયક છે. તે સર્વજ્ઞ, વિશ્વનો સમ્રાટ, મનુષ્યોનો સત્કરણીય અતિથિ અને પૂજાને પાત્ર મુખ્ય છે, તેનો ધ્યાનયજ્ઞમાં મુમુક્ષુજન સાક્ષાત્ કરે છે. (પ)

६८. वि त्वदापों न पर्वतस्य पृष्ठांदुंक्थेभिरग्ने जनयन्त देवाः। तं त्वा गिरः सुष्टुतयो वाजयन्त्याजिं न गिर्ववाहो जिग्युरश्वाः॥६॥

પદાર્થ: अग्नે-હે અગ્રણાયક પરમાત્મન્ ! उक्थेभि:-સ્તુતિઓ દ્વારા નમ્ન બનેલ देवा:-મુમુક્ષુજન त्वत्-તારા દ્વારા विजनयन्त-પોતાની પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય કામનાઓને વિશેષરૂપથી ઉત્પન્ન કરે છે-પ્રાપ્ત કરે છે पर्वतस्य पृष्ठात्-आप:-न-જેમ પર્વતના ઉપરના સ્થાનથી જળનો પ્રવાહ નીચેના સ્થાન પર પ્રાપ્ત થાય છે; તેમ सुष्टुतय:-गिर:-સારી રીતે કરેલી સ્તુતિ-વાણીઓ तं त्वा वाजयन्ति-તે તને અમારી તરફ પ્રેરિત કરે છે. અથવા પ્રેરિત થવા બળ આપે છે. गिर्ववाह:-अश्वा:-आजिं जिग्यु:-જેમ યોદ્ધાના વાણી સમૂહને વહન કરેલા-પ્રેરણા પ્રાપ્ત કરેલા-ઘોડાઓ સંગ્રામને જીતે છે. (೯)

ભાવાર્થ : પરમાત્માની આનંદ ધારાઓને પ્રાપ્ત કરવા માટે ઉપાસકજન સ્તુતિઓ કરતાં-કરતાં એટલા

નમ્ર બની જાય છે કે, તેનાથી આનંદધારા વહેતી આવ્યા કરે છે તથા ઉપાસકની સ્તુતિઓ પરમાત્માને પોતાની તરફ પ્રેરિત કરે છે. જેમ સંગ્રામમાં ઘોડાઓને યોદ્ધાની પ્રોત્સાહિત વાણીઓ વિજય મેળવવા માટે પ્રેરિત કરે છે. (૬)

६९. आ वो राजानमध्वरस्य रुद्रेश् होतारश् सत्ययजेश रादस्योः। अग्नि पुरा तनयित्नोरिचित्ताब्दिरण्यरूपमेवसे कृणुध्वम्॥७॥

પદાર્થ: अध्वस्य राजानम्-અધ્યાત્મયજ્ઞના પ્રકાશક ઇષ્ટદેવ स्दं होतारम्-सन्मार्ગ વક્તા અને આત્મસમર્પણ સ્વીકાર કરનારને रोदस्यो:-દ્યુલોક અને પૃથિવીમયી સૃષ્ટિનો सत्ययजम्-सत्य यજन-यज्ञ કરનાર-યથાર્થ નિયંત્રણ કરનાર हिरण्यस्पम्-सुवर्ण्य प्र-ते स्वर्प अग्निम्-परभात्माने अचित्तात् तनियलो: पुरा- पोतानी रक्षा माटे - જેમાં આત્મરક્ષા છે, એવા મોક્ષધામરૂપ અમૃતશરણ પ્રાપ્તિ માટે, જીવનમુક્ત બનવા માટે व:-તમે ઉપાસકો आकृणुध्वम्-परभात्माने અપનાવો-ગ્રહણ કરો. (૭)

ભાવાર્થ: ઘુલોક ઉપરથી લઈને પૃથિવી-નીચે સુધી સમષ્ટિ સૃષ્ટિનું યથાવત્ નિયમન કરનાર તેજ સ્વરૂપ પરમાત્મા મનુષ્યને સાચો હિતકર અને સત્યમાર્ગનો ઉપદેશ આપતો રહે છે, તે અધ્યાત્મયજ્ઞનો પરમ ઇષ્ટદેવ છે, તેને પગલે-પગલે ગરજતા(ભમતા) મૃત્યુથી બચવા માટે શિર પર અપનાવવાનું -ધારણ કરવાનું ધ્યેય હોવું જોઈએ. (૭)

७०. इन्धे राजौ समयों नमोभिर्यस्य प्रतीकमाहुतं घृतेन। नरो हेळोभिरीडते संबाध आग्निरग्रमुषसामशोचि॥८॥

પદાર્થ: राजा-अर्यः-વिશ્વમાં રાજમાન સ્વામી પરમાત્મા नमोनि-नम्न स्तुति वयनोथी सिमन्धे-આત્મામાં પ્રકાશિત થાય છે यस्य प्रतीकम्-જેનું પ્રત્યક્ત - પ્રતિદર્શન - સાક્ષાત્સ્વરૂપ घृतेनआहुतं-સ્વતેજ-પ્રકાશથી પ્રાપ્ત છે- યુક્ત છે; તેથી જયારે नरः सबाधः-हव्येभिः ईंडते-દेવજન મુમુક્ષુજન અધ્યાત્મયજ્ઞના ઋત્વિજ બનીને પોતાના હૃદયના ભાવથી સ્નિગ્ધ સ્તવનોથી તેની સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે उषसाम्-अग्रम्-ઉષાકાળમાં - જીવન પ્રભાતોમાં પ્રથમ अग्नि:-आशोचिः પરમાત્મા પ્રકાશિત થાય છે. (૮)

ભાવાર્થ: વિશ્વમાં વ્યાપક, વિશ્વનો રાજા પોતાના તેજ સ્વરૂપથી સ્વયં પ્રકાશમાન છે, જ્યારે મુમુક્ષુજન અધ્યાત્મયજ્ઞના યાજક = યજ્ઞકર્તા બનીને તેને માટે પોતાની હૃદયની ભાવ પૂર્ણ સ્નિગ્ધ સ્તુતિઓ અર્પણ કરે છે, ત્યારે તે જીવનની પ્રભાતવેળામાં પોતાનો પ્રકાશ પ્રદાન કરે છે, તેઓ જીવનભર અજ્ઞાન-અંધકારથી દૂર રહીને પોતાની જીવન સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરે છે. (૮)

७१. प्र केर्तुना बृहता योत्यग्निरा रोदसी वृषेभो रोरवीति। दिवश्चिदन्तादुपमामुदानडेपामुपस्थे महिषो ववर्ध॥९॥ પદાર્થ: अग्नि:-बृहता केतुना-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મા પોતાના મહાન પ્રજ્ઞાન-પ્રકૃષ્ટગુણ-જ્ઞાનપ્રકાશથી रोदसी प्रयाति-आ-द्युલोક અને પૃથિવી લોકને દ્યાવા પૃથિવીમયી સૃષ્ટિથી પૃથક ગયેલો છે અને એમાં આગત-પ્રાપ્ત પણ છે. वृषभ:-रोखीति-જ્ઞાનનો પ્રકાશ કરનાર વેદનો ફરી-ફરી ઉપદેશ કરે છે दिवः- चित्-अन्तात्-મोक्षधामथी લઈને उपमाम्-मारी सभीप-इदय અથવા આત્મા સુધી उदानट्-प्राप्त छे महिषः-आपम्-उपस्थे ववर्द्ध-ते मહान देव मारा प्राण्णोना ઉપ-આશ્રયભूत इदयमां ध्यान द्वारा प्रवृद्ध थाय छे. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા પોતાના મહાન જ્ઞાનમય પ્રકાશથી સમસ્ત દ્યો અને પૃથિવીમય સમષ્ટિ સૃષ્ટિની બહાર અને અંદર પણ પ્રાપ્ત છે. તે સુખની વર્ષા કરનાર, સત્યજ્ઞાન વેદનો ઉપદેશ તથા સત્ય નિયમનો દ્યોષ કરનાર છે, પોતાના મોક્ષધામથી લઈને નજીકમાં નજીક અમારા હૃદય અને અન્તરાત્મા સુધી પ્રાપ્ત થાય છે, તે પ્રાણોના કેન્દ્ર-હૃદયમાં ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ થાય છે. (૯)

७२. अग्निं नरों दींधितिभिररणयोहींस्तच्युतं जनयत प्रशेस्तम्। दूरेंदृशं गृहिपतिमथेव्युम्॥ १०॥

પદાર્થ: नरः-હે મુમુક્ષુજનો! તમે दूरे दृशम्-અતીન્દ્રિય વિષયમાં પણ જ્ઞાનદર્શક गृहपितम्-६६ थगृढना स्वाभी अथव्युम्-અચલ યોગીને ચાહનાર प्रशस्तम्- અત્યંત પ્રશંસનીય સ્તુતિ કરવા યોગ્ય अग्निम्- परभात्माने दीधितिभिः-प्राण्णायाम वगेरे श्रियाओथी अरण्योः-हस्तच्युतं-અरणीना લાકડાના રગડવાથી પ્રદીપ્ત થયેલ-હસ્તગત થયેલ અગ્નિની સમાન મન અને ६६ यमांथी હસ્તગત-સાક્ષાત્ जनयत- પ્રકટ કરો. (૧૦)

ભાવાર્થ: અતીન્દ્રિય - ઇન્દ્રિયોથી ન જાણી શકાય એ વિષયના જ્ઞાનને દર્શાવનાર અત્યંત સ્તુતિ યોગ્ય પરમાત્મા જે અચલ મનવાળા ઉપાસકને ચાહે છે, તે જ તેના હૃદય ગૃહનો સ્વામી - પ્રિય સંગી રક્ષક છે, તેને મુમુક્ષુ-મોક્ષના ઇચ્છુકજન પ્રાણાયામ યોગના અંગરૂપ અધ્યાત્મજ્ઞાન દીપન ક્રિયાઓ દ્વારા મન અને હૃદયમાં ધ્યાનરૂપ મંથનથી સાક્ષાત્ કરે છે. (૧૦)

ห่ร-८

७३. अंबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रति धेनुमिवायतीमुषासम्। यह्याइव प्र वयामुजिहानाः प्र भानवः सस्रते नाकमच्छ॥१॥

પદાર્થ : जनानां सिमधा-ઉપાસકજનોની સિમધ = આત્મસિમધ આત્મરૂપ ઇધ્મ - આત્મસમર્પણથી अग्नि:-अबोध- પરમાત્માગ્નિ ઉપાસકોનાં હૃદયમાં જાગૃત થાય છે प्रति धेनुम्-इव-आयतीम्-उषासम्- જેમ પૃથિવીનાં પ્રત્યે-પૃથિવી પર સૂર્યરૂપ અગ્નિ આવતાં ઉષા-પ્રભાતવેળામાં પ્રકટ થાય છે यह्यः-इव वयां प्रोज्जिहानाः- જેમ મહાન-અનેક પક્ષીઓ ડાળીઓ પર પ્રકૃષ્ટરૂપથી ઉતરે છે - આશ્રય લે છે, તેમ

भानवः-नाकम्-अच्छ प्रसस्रते-ઉપાસકના પ્રજ્ઞાન-આત્મભાવનાઓ પ્રકાશિત થઈને તે નિતાન્ત સુખરૂપ પરમાત્માને પ્રકૃષ્ટરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ: આત્મ સમિધાથી - આત્મસમર્પણથી જેમ ઉષાકાળમાં સૂર્ય પૃથિવી પર પ્રકાશમાન થાય છે, તેમ ઉપાસકોના હૃદયમાં પરમાત્મા પ્રકાશમાન થાય છે. ઉપાસકની સંપૂર્ણ આત્મભાવનાઓ - મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર સર્વે પ્રકાશિત થઈને, જેમ શાખા-ડાળી પર પક્ષી આશ્રય લે છે, તેમ તે સુખસ્વરૂપ પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરે છે. (૧)

७४. प्रे भूजेयन्तं महां विषोधां मूरेरमूरं पुरां देर्माणम्। नयन्तं गौभिर्वनां धियं धा हरिश्मश्रुं नं वर्मणा धनर्चिम्॥२॥

પદાર્થ: प्रभू:-સંસાર રચનામાં સંભવ સમસ્ત શક્તિઓમાં जयन्तम्-પહોંચેલ महां विषोधाम् મહાન અને વિપ = મેધાવી - ઋષિ - મુમુક્ષુ ઉપાસકોને ધારણ કરનાર मूरैः पुरां दर्माणम्-अमूरम्-મૂઢ અજ્ઞાન બદ્ધ જીવાત્માઓ દ્વારા પ્રાપ્ત પુરો = શરીરોનું પ્રદાન કરીને વિદારણ કરનાર અમૂઢ - જ્ઞાનપૂર્ણ સર્વજ્ઞ- અજ્ઞાન બંધનથી રહિત गीर्भि:-वनाधियं नयन्तम्-स्तुतिઓ દ્વારા વનો-વનનીય શ્રેષ્ઠ ગુણો અને બુદ્ધિને પ્રાપ્ત કરાવનાર वर्मणा हरिष्टमश्रुं न પ્રકાશરૂપ વારણ ઘેરાવની દેષ્ટિથી જ્ઞાનપ્રકાશનો ઘેરાવો નાખનાર હોવાથી સૂર્યસમાન જ્ઞાનસૂર્ય બનેલા धनर्चि धा:-ધારણ કરવા યોગ્ય અર્થિ = જ્યોતિયુક્ત પરમાત્માને ધારણ કર-ધ્યાનમાં લાવ. (૨)

ભાવાર્થ: સમસ્ત સંસારની રચનામાં શક્તિશાળી અને મુમુક્ષુ ઉપાસકના આધાર, સર્વજ્ઞ તથા અજ્ઞાનથી બંધાયેલ જીવાત્માઓના ઉદ્ધારક, સ્વયં અજ્ઞાન બંધનથી રહિત, સ્તુતિઓ દ્વારા શ્રેષ્ઠ ગુણો અને બુદ્ધિને પ્રાપ્ત કરાવનાર, સૂર્યસમાન સ્વયં પ્રકાશથી પૂર્ણ અને ધારણ કરવા યોગ્ય જેની અર્ચના અથવા જ્યોતિ છે, એવા પરમાત્માની ધ્યાન, ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૨)

७५. शुँक्रं ते अन्यद्यजेतं ते अन्यद् विषुरूपे अहेनी द्यौरिवासि। विश्वा हिं मार्या अवसि स्वधावन्भेद्रां ते पूषिननहे रातिरस्तु॥३॥

પદાર્થ: स्वधावन् पूषन्-હે રસવન્ - જીવનરસ અને મોક્ષરસ આપનાર રસીલા તથા પોષણ કર્તા પરમાત્મન્ ! ते-તારા विषूत्त्ये अहिन-परस्पर विषमञ्ग - विरुद्ध રૂપવાળા અહન્તવ્ય બે દિવસમાન છે ते-તારા अन्यत् शुक्रम्-એક તો શુભ્ર - પ્રકાશમાન મોક્ષનામક દિવસગ્ગ છે. ત્યાં (न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः કઠ.૫-૧૫) સૂર્ય, ચંદ્ર, તારા પ્રકાશ કરી શકતા નથી. विद्युत् ચમક બતાવતી નથી. ત્યાં અગ્નિ શું કરી શકે ?

अन्यत्-यजतम्-બીજો એક યજનીય-યજનમાં આવવા યોગ્ય આચરણમાં લાવવા યોગ્ય રાત્રિ સમાન સંસાર નામક છે, આ રીતે द्यौ:-इव-असि-तुं સૂર્ય સમાન છે, જેમ સૂર્ય દિવસ અને રાત્રિનો આધાર છે અથવા હેતુ છે, તેમ તું મોક્ષ અને સંસારનો આધાર અથવા હેતુ છે. विश्वाः मायाः-हि-अविस-अने तुं संसार રૂપ પોતાની સમસ્ત માયાઓ પ્રકૃતિજન્ય કૃતિઓની અમારા માટે રક્ષા કરે છે-યથાવત્ રચના અને ધારણ કરે છે તથા ते भद्रा गितः इह-अस्तु-ભજનીય ભાનવતી દત્તિ-દેવા-મોક્ષ સંપત્તિ આ મનુષ્ય જીવનમાં પ્રાપ્ત થાય. (3)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા ઉપાસકજનોનાં પોષક અને આનંદરસપ્રદ છે. અમને સંસારમાં પુષ્ટ કરે છે, યોગ્ય બનાવે છે અને મોક્ષમાં આનંદરસ પ્રદાન કરે છે. સંસાર અને મોક્ષ તેના દિવસ અને રાત સમાન છે, તે એનો આધાર અથવા હેતુ છે; જેમ સૂર્ય દિવસ અને રાતનો આધાર અથવા હેતુ છે. ઉપાસકોને માટે પરમાત્મા સંસાર ભાગમાં પ્રકૃતિની વિકૃતિથી વિભિન્ન રચનાઓની રક્ષા કરે છે અને મોક્ષમાં કલ્યાણ આનંદ સંપત્તિ આપે છે. (3)

७६. इंडोमग्ने पुरुदेश्सेश् सैनिं गोः श्रष्टवत्तमं हवमानाय साध। स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाग्ने सां ते सुमैतिभूत्वस्मे ॥४॥

પદાર્થ: अग्ने-અગ્રણેતા = ઉન્નતિના માર્ગ પર લઈ જનાર પરમાત્મન્ ! इडाम्-स्तुतिस्थान મારી હૃદયભૂમિને गोः सिनम्-स्तुतिथी सिક्त બનાવી દે पुस्दंसम्-બહુ જ કર્મશક્તિવાળા शश्चत्तमम्-शाश्वत मोक्षसुખनुं हवमानाय साध-शुभ आह्वान કરનાર ઉપાસકને માટે સિદ્ધ કર; तथा तनयः सूनुः-शरीरने प्राप्त सुनयनकर्ता प्राण्च विज्ञावा-विशेष प्रसिद्ध - प्रभण भने, એવી ते-तारी सा सुमितः-કલ્યાણમિત કૃપાભાવના अस्मे-अस्तु-અમારા માટે થાય. (૪)

ભાવાર્થ: જયારે ઉપાસકની હૃદયસ્થલી સ્તુતિથી સિક્ત-આર્વ બની જાય છે, ત્યારે અગ્રણેતા-અગ્રમાર્ગ પર લઈ જનાર પરમાત્મા અનેક કર્મોથી પ્રાપ્ત થનાર મોક્ષસુખ ઉપાસક માટે સિદ્ધ કરે છે; તથા ઉપાસક સંસારમાં પણ પ્રાણ વિશેષ પ્રસિદ્ધ બળવાન, દીર્ઘ અને સ્વસ્થ જીવનવાળો બની જાય છે અને પરમાત્માની કલ્યાણમતિ - કૃપાદેષ્ટિ પણ પ્રાપ્ત કરે છે. (૪)

७७. प्रं होता जातो महान्नभौविन्नृषेद्या सीददेपां विवर्ते । दंधद्यो धायी सुते वयाःस यन्ता वसूनि विधते तनूपाः ॥५॥

પદાર્થ: महान् होता जात:-મહાન સ્વીકાર કર્તા-અપનાવનાર પ્રસિદ્ધ नृषद्मा-મનુષ્યોમાં વિરાજમાન नभोवित्-तेना हृदयाक्षशमां प्राप्त अपां विवर्तेन-प्राशोना विवर्तनथी ગમનાગમન સંસ્થાનને [પ્રાણવહ સ્રોતસનे] प्रसीदत्-જીવન પ્રસાદ આપે છે. यः-द्यत्-જે એ પ્રાણોને ધારણ કરતાં धायी-તારો ધ્યાતા - ધ્યાન કરનાર ते विधते-तने આત્મસમર્પણ કરવા માટે वयांसि-અન્ન જ્ઞાન જીવનોનો वसूनि-વાસ

ભોગોનો सુ-यन्ता-सुदाता-तनूपा:-તારા શરીરનો રક્ષક પરમાત્મા છે. (પ)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા તેને અત્યંત અપનાવનારના હૃદયાકાશને પ્રાપ્ત થઈને, મનુષ્યમાં રહીને, પ્રાણવહ સંસ્થાનમાં જીવન પ્રસાદ આપે છે અને પ્રાણોનો ધારક છે; તે સર્વ પ્રકારનાં અન્ન જ્ઞાન જીવનબળોનો તથા વાસ, ભોગ ધનોનો શ્રેષ્ઠ દાતા છે. (પ)

७८. प्र सम्राजमसुरस्य प्रशस्तं पुँ सः कृष्टीनामनुमाद्यस्य । इन्द्रस्येव प्र तवसस्कृतानि वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु॥६॥

પદાર્થ : कृष्टीनाम्-भनुष्योना अनुमाद्यस्य-असुरस्य-यथार्थ वंद्दनीय, प्राष्ट्रप्रद तथा प्रशापद पुंसः-पौरुषयुक्त - सृष्टि रथनामां समर्थ तथा क्रमंक्षण प्रदानमां समर्थ परमात्माना प्रशस्तं सम्राजम्-प्रसिद्ध सम्यक् - राष्ट्रमान स्वामित्वने प्र-'प्रस्तुत' प्रकृष्ट ३पमां वणाष्टीने - ध्यानमां क्षाव. तवसः-इन्द्रस्य-इव कृतानि- ज्यान सूर्यनी समान क्रमं - विश्वसंयाक्षन अने श्चान प्रदान छे तेनी पण्च प्र-प्रशंसा कर वन्द द्वारा-ते क्रमं वंद्दनानुं द्वार छे वन्दमाना-विवष्टु-वंद्दन वयनो - स्तुतिवयनोने ते थाछे - स्वीक्षर करे - करे छे. (ह)

ભાવાર્થ: મનુષ્યોના સ્તુતિપાત્ર પરમાત્મા છે, તે પ્રાણ અને પ્રજ્ઞાના દાતા છે, સૃષ્ટિની રચના અને કર્મફળ આપવામાં પૂર્ણ સમર્થ છે, સૂર્યની સમાન તેના પ્રતાપ અને પ્રકાશનું કાર્ય વિશ્વમાં ચાલી રહ્યું છે, જે વંદનાનું સૂચક છે. તે અમારા દ્વારા કરવામાં આવેલી સ્તુતિઓનો સ્વીકાર કરીને અમારા પર કપા કરે છે. (૬)

७९. अरण्योर्निहितो जातवेदा गर्भइवेत् सुभृतो गर्भिणीभिः। दिवेदिव ईड्यो जागृवद्धिर्हिविष्मद्धिमनुष्येभिरग्निः ॥७॥

પદાર્થ: जातवेदा:-अग्न:-સર્વને જાણનાર, જાતમાત્ર, ઉત્પન્ન માત્રમાં વિદ્યમાન પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મા અરુવ્યો: निहित:-અરણીના બે કાષ્ઠની સમાન મન અને હૃદયમાં રહેલ છે, મનમાં મનન અને હૃદયમાં નિદિધ્યાસનના દ્વારા પ્રકટ થવાથી गर्भणीिभ:-ગર્ભવતી સ્ત્રીઓ દ્વારા गर्भ:-इव-इत् सुभृत:-ગર્ભની સમાન સમ્યક્ ધારણ સમાન છે. जागृवद्भि:-हिवष्मद्भि:-જાગૃત, સાવધાન અને હૃદયના ભાવથી પૂર્ણ સ્તુતિ રૂપ ભેટ આપનાર मनुष्येभ:-મનુષ્યો દ્વારા दिवे दिवे ईड्य:-પ્રતિદિન સ્તવનીય-ઉપાસનીય-ઉપાસનાથી સાક્ષાત કરણીય છે. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા મહાન ચેતન અગ્નિ છે, જે ગર્ભવતી સ્ત્રીઓમાં ગર્ભની સમાન, ઉપાસકોના હૃદયમાં છૂપાયેલો છે; તથા જેમ બે કાષ્ઠમાં છૂપાયેલો અગ્નિ તેના મંથન-ઘર્ષણથી પ્રકટ થાય છે, તેમ પરમાત્મા મનમાં મનન અને હૃદયમાં નિદિધ્યાસનના સાધન દ્વારા પ્રકાશિત થાય છે, પ્રતિદિન તેના પ્રત્યે હૃદયના ભાવથી પૂર્ણ સ્તુતિ ભેટ આપનાર ઉપાસક સાવધાન બનીને શ્રદ્ધાથી પોતાની અંદર સાક્ષાત્ કરે છે. (૭)

८०. सैनादेग्ने मृणिस यातुँधानान्ने त्वाँ रक्षाछिसौ पृतनासु जिग्युः। अनु दह सहमूरान् कयादो मां ते हैत्यां मुक्षत दैव्यायाः॥८॥

પદાર્થ : अग्ने-હે શોધક અજ્ઞાન-અંધકાર નાશક પરમાત્મન્ ! तुं यातुधानान्-પોતાના પ્રત્યે યાતના ધારણ કરનાર પાપવિચારો તથા અન્યોને પીડા આપનાર પાપીજનોને सनात्-मृणिस-હિંસિત અર્થાત્ નષ્ટ કરે છે - त्वा रक्षांसि पृतनासु न जिग्युः-तने राक्षस - જેનાથી રક્ષા કરવી જોઈએ એવા પાપ વિચારો અને પાપીજનો સંઘર્ષ સંગ્રામોમાં જીતી શકતા નથી मूग्गन् क्यादः-सह अनुदह-મૂઢ-અજ્ઞાન પરાયણ તથા શરીરનું માંસ ખાનારને એક સાથે ભસ્મ કરી નાખ-કરી નાખે છે. - તુચ્છ અસમર્થ બનાવી દે છે. दैव्यायाः-हेत्याः-तारी દૈવી - તીક્ષ્ણ હેતિ = વજૂ શક્તિથી ते मा मुक्षत તેઓ છૂટે નહિ - છૂટી શકતા નથી. (૮)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા સદાથી અથવા નિત્ય મનુષ્યોના પીડાદાયક વિચારો-પાપભાવો અને પાપીઓને નષ્ટ કરે છે, પાપ અને પાપી તેની સામે તુચ્છ છે. તે એવા શરીરનું માંસ શોષનારા-સૂકવનારા તથા ખાનારા પાપ-વિચારો અને પાપીઓને એક સાથે ભસ્મ કરવા, તુચ્છ કરવામાં સમર્થ છે, તેના દિવ્ય વજૂથી કોઈ પાપ અને પાપી બચી શકતા નથી, તેનું ચિંતનબળ પાપને ભગાડનાર તેનો આશ્રય પાપીઓથી રક્ષા કરે છે. (૮)

1HS-6

८१. अंग्ने ओजिष्ठमा भर द्युम्नमस्मभ्यमध्रिगो । प्र नो राये पनीयसे रित्स वाजाय पन्थाम् ॥१॥

પદાર્થ: अधिग्रो-अग्ने-અધૃતગમન = અનિરુદ્ધ ગતિયુક્ત - સર્વથા સર્વદા પૂર્ણ શક્તિશાળી પરમાત્મન્ ! अस्मभ्यम्-અમારા માટે ओजिष्ठं द्युम्नम्-અત્યંત ઓજસ્વી યશ સત્કર્મ કીર્તિને आभर-સર્વત્રથી ધારણ કરાવ; तथा पनीयसे राये वाजाय-પ્રશંસનીય ઐશ્વર્ય - મોક્ષ ઐશ્વર્યને માટે તથા પ્રશંસનીય બળ- આત્મબળને માટે नः पन्था प्ररित्स-અમારા માર્ગનું નિર્માણ કર-તૈયાર કર. (૧)

ભાવાર્થ: અપ્રતિહત શક્તિમાન પરમાત્મા ઉપાસકોમાં સંસાર નિર્વાહક મહાન યશને ધારણ કરાવે છે તથા મોક્ષ ઐશ્વર્ય અને આત્મબળની પ્રાપ્તિનો માર્ગ બનાવે છે; તેની ઉપાસના કરવી, શરણ લેવું, પોતાનું આત્મ સમર્પણ કરવું એક કલ્યાણકારી અને પરમ આવશ્યક છે. (૧) આગ્નેચ કાંડ ૪૬ પ્રથમ અધ્યાય

८२. यदि वीरों अनु ष्यादिग्निमन्धीत मंत्यः । औजुह्वद्वयमानुषक् शर्म भक्षीत दैव्यम् ॥२॥

પદાર્થ: यदि 'यत्-इ'-જયારે मर्त्यः-मनुष्य अग्निम्-इन्धीत-परभात्माने पोताना आत्मामां प्रदीप्त કરે - ઉપાसनामां લावे - ध्यान કરે अनु-इरी वीरः-स्यात्-ते वीर બની જાય, स्वआत्मબળથી બળવાન બની જાય - वास्तविક स्वाश्रयी वीर બની જાય आनुषक्-ह्व्यम्-आजुहृत्-पुनः જ्यारे क्ष्मशः - निरंतर ते परभात्मा३्प अग्निमां पोताना आत्मलावना હिवने संपूर्ध ३पथी समर्पित करे छे, त्यारे दैव्यं शर्म भक्षीत-देवो मुक्तोनुं सुज-मोक्षानंदने लोगवे छे. (२)

ભાવાર્થ: મનુષ્ય ધનબળ, શરીરબળ, સત્તાબળ અથવા જનબળના આધારે બળવાન બની શકતો નથી, પરંતુ પરમાત્માનાં શરણમાં જવાથી, તેની આરાધનાથી, તેના પર શ્રદ્ધા રાખવાથી બળવાન બને છે. પુનઃ નિરંતર પરમાત્મા પ્રત્યે પોતાનું સમર્પણ રાખવાથી મોક્ષાનંદને પણ ભોગવે છે. (૨)

८३. त्वेषस्ते धूम ऋण्वति दिवि संच्छुक्र आततः। सूरो न हि द्युता त्वं कृपा पावक रोचसे ॥३॥

પદાર્થ: पावक-હે પાવન કરનાર પરમાત્મન્ ! ते-તારું त्वेष:-धूम:-તેજસ્વીનું તેજ शुक्रः सन् शुभ બનીને दिवि-आतत:-મોક્ષધામમાં સમગ્ર રૂપમાં રહેલ છે ऋग्वति-વિશ્વમાં ગતિ કરી રહેલ છે हि-सूर:-न द्युता-નિશ્વયથી જેમ સૂર્ય પોતાની દીપ્તિ થી, તેમ त्वं कृपा रोचसे-तुं પોતાના તેજોમય સામર્થ્યથી પ્રકાશિત થઈ રહેલ છો. (૩)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! મોક્ષધામમાં વિદ્યમાન તારું પ્રકાશમય અમૃતસ્વરૂપ સમસ્ત જગતમાં પ્રસારિત થઈ રહેલ છે, જેમ સૂર્ય પોતાની પ્રખર જ્યોતિથી ચમકી રહેલ છે, તેમ તું તારી તેજોમય શક્તિથી વિશ્વમાં છવાઈ ગયો છે. તું મહાન ઉપાસનીય દેવ છે. (૩)

८४. त्वंं हि क्षेतवंद् यंशोऽ ग्ने मित्रों न पत्यसे । त्वं विचर्षणे श्रेवों वसो पुष्टिं न पुष्यसि ॥४॥

પદાર્થ: अग्ने-હે પ્રકાશમાન પરમાત્મન્ ! त्वं हि-तुं क्षेतवत्-यशः-क्षिति = पृथिवीनो पार्थिव देढ, पार्थिव देढवाणा ઉદક = જીવનરસ પર पत्यसे- स्वामीत्व કરે છે मित्रः-न-प्राशनी समान-प्राश श्रेम शरीरना જીવનરસ પર स्वामीत्व કરે છે विचर्षणे वसो-ढे सर्व द्रष्टा वसावनार परमात्मन् ! त्वम्-तुं श्रवः पृष्टि न पृष्यिस मारा आत्मयशने पश पृष्टिनी समान-ळवनरसनी पृष्टिनी समान पृष्ट કरे छे - ઉन्नत કरे छे.

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું પોતાની મહાન કૃપાથી મારા-ઉપાસકના જીવનરસને પ્રાણની સમાન

તેને પ્રવૃદ્ધ કરનાર છે અને મારા આત્મયશને પણ પુષ્ટ-પ્રવૃદ્ધ કરીને પોતાના આશ્રયમાં વસાવનાર છે, હું કેવી ભાવનાથી તારા શરણમાં આવવા ઉત્સુક છું એ તું જાણે છે. તેથી તું મને તારું શરણ પ્રદાન કર. (૪)

८५. प्रातरंग्निः पुरुप्रियो विशं स्तवेतातिथिः । विश्वे यस्मिन्नमर्त्ये हैव्यं मर्तास इन्धेते ॥५॥

પદાર્થ: पुर्सप्रय:-અનેક પ્રકારથી પ્રિય अतिथि:-મારા હૃદયગૃહમાં પ્રાપ્ત થનાર अग्नि: અગ્રણેતા પરમાત્મન્! प्रात:-પ્રાત: કાળ - સર્વ કાર્યથી પ્રથમ विशः स्तवेत-મનુષ્ય પ્રજાઓ દ્વારા સ્તવન લાવવામાં આવે-ઉપાસિત કરવામાં આવે यस्मिन्-अमर्त्ये-જે અમરદેવના આશ્રયમાં विश्वे मर्तास:-સર્વ મરણધર્મી-જન્મમરણમાં આવનાર મનુષ્ય हृव्यम्-इन्थते-પોતાના મનને શુદ્ધ રૂપમાં પ્રકાશિત કરે છે. (પ)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા સમસ્ત પ્રિય પદાર્થોથી પણ અત્યધિક પ્રિય છે, તે હૃદયગૃહના અતિથિ સત્કરણીય પરમાત્માની મનુષ્ય સર્વ પ્રથમ સ્તુતિ કરે, તેના આશ્રયમાં પોતાના મનને પવિત્ર રૂપમાં પ્રકાશિત કરે. (પ)

८६. यद् वाहिष्ठं तदेग्नये बृहदर्च विभावसो । महिषीव त्वद् रियस्त्वद् वाजा उदीरते ॥६॥

પદાર્થ: विभावसो-હે विशेष બુદ્ધિની સાથે વસનાર ઉપાસક! અથવા વિશેષ 'ભા' - જ્યોતિ જેમાં વસેલ છે એવા अग्नये-પરમાત્માને માટે यत्-बृहत्-वाहिष्ठम्-જે મહાન જીવનને વહન કરનાર પ્રાણ અથવા મન છે तत्-अर्च-તેને સમર્પિત કર महिषी इव-ભૂમિની સમાન તે પરમાત્માથી त्वद्वियः-तारुं અભીષ્ટ ધન त्वद्वाजाः તારો ભોજય પદાર્થ उदीरते-ઉદ્ગત થાય છે - પ્રકટ થઈ જાય છે. (ह)

ભાવાર્થ : ઉપાસકનો બહુમૂલ્યવાન પદાર્થ પ્રાણ અથવા મન છે, જો બુદ્ધિમાન તેને પરમાત્માને પ્રત્યે સમર્પિત કરી દે, તો પૃથિવીનું ધન અને મોક્ષપદાર્થ તેને સદા પ્રાપ્ત થતા રહેશે, કારણકે તેના હેતુ અને સ્વામી પરમાત્મા છે. (૬)

८७. विशोविशो वो अतिथिं वाजैर्यन्तः पुरुप्रियम् । अग्निं वो दुर्यं वचः स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥७॥

પદાર્થ: वः-तुं वाजयन्तः-પોતાના આત્મબળને ચાહવાના કારણે विशः-विशः-પ્રત્યેક મનુષ્યની अतिथि:-सदा साथे प्राप्त पूरुय पुर्सप्रयम्-બહુ જ પ્રિય वः-शूषस्य दुर्यम्-अग्निम्-तभारा सुખ-કલ્યાણનું ઘર પરમાત્માને मन्मिभः-वचः-भननीय वयनो द्वारा तेना गुष्तियंतननुं स्तुति वयनो द्वारा स्तुषे-स्तुति करो. (૭)

ભાવાર્થ : મનુષ્યોએ પોતાના આત્મબળની વૃદ્ધિ માટે સુખ-શાન્તિના ધામ, સદાના સાથી પૂજ્ય પરમાત્માની તેના ગુણચિંતન વચનોથી સ્તુતિ કરવી જોઈએ. (૭)

८८. बृहिंद् वयों हिं भौनवेऽ र्चा देवायाँग्नये । यं मित्रं न प्रशस्तये मर्तासो दिधरे पुरः ॥८॥

પદાર્થ: भानवे देवाय-अग्नये-स्वयं પ્રકાશસ્વરૂપ તથા અન્યોને પ્રકાશિત કરનાર પરમાત્મા દેવને માટે बृहद्-वय:-हि-અધિકથી અધિક જીવનકાળ અવશ્ય अर्च-હે ઉપાસકો! અર્ચિત કરો, કારણ કે मर्तास: प्रशस्तये-મરણશીલ જન્મ-મરણમાં આવેલા જનો પોતાનાં કલ્યાણની પ્રાપ્તિ માટે यं मित्रं न- જેને મિત્રની સમાન पुर:-दिधरे- સન્મુખ લક્ષ્યમાં રાખે છે.

ભાવાર્થ: સંસારમાં જન્મ-મરણના ફેરા-ચક્કરમાં પડેલાં મનુષ્યોની પ્રશસ્તિ-કલ્યાણ ભાવનાનો નિતાંત સહારો મિત્રની સમાન પરમાત્મા જ છે. તે શોક, દુ:ખ, તાપથી ઉપર ઉઠાવી રાખે છે, તેથી પ્રસિદ્ધ પ્રકાશમાન પરમાત્માને માટે પોતાના જીવનકાળનો અધિકાધિક ભાગ તેની અર્ચનામાં અપિત કરવો જોઈએ; કારણકે બાળપણમાં તો તેનું ધ્યાન સંભવ નથી, વૃદ્ધાવસ્થામાં અશક્તિ અને રોગોનાં કારણે અલ્પ સંભવ છે અધિક નહિ, તેથી માત્ર યૌવનકાળ-જુવાનીમાં જ તેની આરાધનાના અભ્યાસી બનવું જોઈએ, જેથી વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ તે અભ્યાસ સાથ આપશે. (૮)

८९. अंगन्म वृत्रहन्तमं ज्येष्ठमिग्नमानवम् । यः स्म श्रुतवन्नाक्षे बृहदनीक इध्यते ॥९॥

પદાર્થ: यः स्म-જે પરમાત્મા જ श्रुतर्वन्-પ્રસિદ્ધ અર્વા-રશ્મિ ઘોડાવાળા સૂર્યમાં बृहदनीके-आर्झे-મહાન ખુલ્લા અવકાશમાં નક્ષત્ર, તારાગણ દ્યુ મંડળમાં इघ्यते પ્રકાશિત થઈ રહ્યો છે. वृत्रहन्तमं ज्येष्ठम्-आनवम्-अग्निम्-એ પાપ વિનાશક શ્રેષ્ઠ તથા મનુષ્ય સંબંધી ઇષ્ટદેવ પરમાત્માને अगन्म-પ્રાપ્ત કરે. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા દિવસે સૂર્યની અંદર, રાતે મહાન નક્ષત્ર-તારામંડળમાં પ્રકાશ આપતા સાક્ષાત્ થાય છે. તે મનુષ્યોની અંદર આત્મામાંથી અજ્ઞાન-અંધકાર અને પાપને દૂર કરતા વિદ્યમાન છે. તેનો અમે પોતાની અંદર સાક્ષાત્ કરીએ. (૯)

९०. जातः परेण धर्मणा यत् सैवृद्धिः सैहाभुवः । पिता यत्केश्यपस्याग्निः श्रद्धा मौता मनुः कविः॥१०॥

પદાર્થ : अग्नि:-પાપો-વાસનાઓના શોધક જ્ઞાનપ્રકાશક પરમાત્મા यत्-જે कश्यपस्य पिता સૂક્ષ્મદર્શી

મનનો નિરોધ કરનારા યોગીના પિતા-પાલક श्रद्धामाता- શ્રદ્ધાવાળા શ્રદ્ધાયોગમાં પ્રજ્ઞાની પશ્ચાત્ નિષ્ઠાવાળા આત્મસમર્પીની માતા-માન કરનાર - આશ્રય આપનાર मनुः किवः-મનન કરનારના અનૂચાન = ગુરુ છે यत् सवृद्धिः सहाभुवः-જયારે એની સાથે સમાગમ વર્તન કરનારાના દ્વારા સહભાવને પ્રાપ્ત થયેલ પરમાત્મા परेण धर्मणा जातः-અલોકિક અમૃતગુણથી પ્રસિદ્ધ - સાક્ષાત્ થયા કરે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા સૂક્ષ્મદર્શી અભ્યાસીના પિતા-પાલક, શ્રદ્ધાયુક્ત વૈરાગ્યવાનની માતા અને મનન શીલના આચાર્ય - ગુરુ બનીને તેના દ્વારા ધારણા, ધ્યાન, સમાધિમાં પરમ અમૃત ગુણ સાથે સાક્ષાત્ થાય છે. આ રીતે તે શ્રવણ, મનન અને નિદિધ્યાસન દ્વારા સાક્ષાત્ થયા કરે છે. (૧૦)

พ่ร-90

९१. सोमें राजाने वरुणमग्निमन्वारभामहे । आदित्यं विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं चे बृहस्पतिम् ॥१॥

પદાર્થ: राजानम्-સર્વત્ર રાજમાન-વિરાજમાન सोमम्- ઉત્પત્તિકર્તા હોવાથી સોમનામક, अग्निम्- અત્રણાયક હોવાથી અગ્નિનામક, आदित्यम्-અદિતિ-અખંડ સુખસંપત્તિ-મુક્તિના અધિપતિ હોવાથી આદિત્યનામક, विष्णुम्-સર્વમાં વ્યાપક હોવાથી વિષ્ણુનામક, सूर्यम्-સર્વના પ્રેરક અને પ્રકાશક હોવાથી સૂર્યનામક, ब्रह्माणम्-સૃષ્ટિના રચયિતા હોવાથી બ્રહ્મનામવાળા च-અને बृहस्पतिम्-વેદવાણીના રક્ષક હોવાથી બૃહસ્પતિ નામવાળા પરમાત્માને अन्वारभामहे- અનુષ્ઠિત કરો-ઉપાસિત કરો-ઉપાસનામાં લાવો.

ભાવાર્થ: પરમાત્માને તેના વિભિન્ન ગુણો અને કર્મોનાં કારણે વિભિન્ન નામોથી ઉપાસના કરવા-ઉપાસનામાં લાવવા યોગ્ય છે, સંસારના સોમ આદિ દિવ્ય પદાર્થોમાં ગુણ તે પરમાત્માથી આવે છે, તે જ તેમાં તેના દિવ્યગુણોનું આધાન કરનાર હોવાથી તે તે રૂપ જોવામાં આવે છે, તેથી તે તે રૂપમાં અને યોગાવશાત્ ધર્મવાન હોવાથી એવા સ્મરણ કરવા યોગ્ય છે, મનુષ્ય સોમ આદિ સાંસારિક પદાર્થોમાં જ ફસાયેલો રહે નહિ. (૧)

९२. इते एते उदारुहन् दिवः पृष्ठान्या रुहन् । प्रभूजयो यथा पथाद् द्यामङ्गिरसो ययुः ॥२॥

પદાર્થ : एते-अङ्गिरसः-એ સોમ આદિ નામવાળા પરમાત્માના ઉપાસકો શ્રવણશીલ, મનનશીલ, નિદિધ્યાસનશીલ આત્મસમર્પણ દ્વારા અંગી-અંગોના સ્વામી પોતાના આત્માને રસીલા બનાવનાર યોગીજનો इतः-उदास्हन्-મર્ત્ય સ્થિતિથી ઉપર ઉઠી જાય છે. પુનઃ ઉપર ઊઠતાં ઊઠતાં दिवः पृष्ठानि आस्हन्-સૂર્યની પીઠ પર - સૂર્યના તેજ કિરણો પર આરૂઢ બની જાય છે. द्यां प्रययुः-તે જ કિરણો દ્વારા અમૃત ધામમાં પ્રગમન કરી જાય છે - પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. यथा भूर्जयः पथः-જેમ સ્વગુણ પરાક્રમોથી

ભૂમંડળ પર વિજય પ્રાપ્ત કરીને રાજા લોકો ઉત્તમ શાસન માર્ગોને પ્રાપ્ત કરે છે.

ભાવાર્થ: સોમ આદિ નામોથી પરમાત્માની ઉપાસના કરનારા શ્રવણ, મનન, નિદિધ્યાસન પરાયણ ઉપાસકજનો અંગોના સ્વામી આત્માને રસીલા બનાવનાર યોગીજનો મરણ દેહથી ઉપર ઊઠીને સૂર્યનાં તેજોરૂપ કિરણો પર આરૂઢ થઈ જાય છે. પુન: અમૃતરૂપ મોક્ષધામને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. જેમ ભૂમિનો વિજય કરતા રાજાલોક ઉત્તમ શાસન માર્ગોને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

९३. रायें अंग्ने महें त्वा दानाय समिधीमहि। ईडिष्वा हि महें वृषेन् द्यांवा होत्राय पृथिवी ॥३॥

પદાર્થ: अग्ने-હે પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! महे दानाय राये-મહાન દાન મોક્ષ ઐશ્વર્યને માટે त्वा समिधीमिह-तने પોતાની અંદર પ્રકાશિત કરે - સાક્ષાત કરે, તે માટે वृषन्-જીવન સૃષ્ટિ કરનાર! तुं महे होत्राय-तारा મહાન દાન મોક્ષ ઐશ્વર્યના પ્રતિકારમાં અમારા મહાન હોત્ર-આત્મસમર્પણને માટે द्यावापृथिवी हि ईंडिष्य-અમારા પ્રાણ, ઉદાનની વૃદ્ધિ કર. (3)

ભાવાર્થ : પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તારું દાન મહાન છે, જે મોક્ષ ઐશ્વર્યરૂપ છે, તેનાથી મોટું બીજું કોઈ દાન નથી, તેની પ્રાપ્તિ માટે અમે પોતાની અંદર તને સ્થાપિત કરીએ-સાક્ષાત્ કરીએ, તેના ઉપાય અથવા તેના પ્રતિકાર અથવા પરિવર્તનમાં અમે પણ અમારા આત્મભાવથી સ્તુતિ સમર્પણની તને ભેટ ધરી શકીએ, તે માટે પ્રાણ અને ઉદાનની વૃદ્ધિ અર્થાત્ અમને સ્વસ્થ અને દીર્ઘજીવી બનાવી દે. (3)

९४. दंधन्वे वा यदीमनु वोचंद् ब्रह्मित वेरु तत्। परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्रमिवाभुवत्॥४॥

પદાર્થ: यत्-ईम्-द्धन्वे-જે ઉપાસક એ આત્મસમર્પણ દ્વારા ઇષ્ટદેવ પરમાત્માનો સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત કરી લે છે वा-અને अनुवोचत्-ब्रह्म-इति-પછી અન્યોને તેનું પ્રવચન કરે છે એવા अव्ययार्थनिबन्धनम्- બ્રહ્મ-સર્વથી અધિક પ્રાપ્તવ્ય દેવ છે तत्-જેથી તે वे:-उ-નિશ્ચિત કાંતિમાન તથા અન્યોના કમનીય = ચાહવા યોગ્ય બની જાય છે તથા विश्वानि काव्या परिभुवत्-समस्त જીવન જ્ઞાન-વિજ્ઞાનોને પરિભવ કરે છે; ઘેરી લે છે, આશ્ચય બની જાય છે. चक्रं नेिमः-इव-જેમ પૈડાની પરિધિ પૈડાને ઘેરી લે છે - આશ્ચયમાં લઈ લે છે. (૪)

ભાવાર્થ: યોગાભ્યાસ અને આત્મસમર્પણ દ્વારા જે ઉપાસક પરમાત્માનો સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત કરી લે છે અને પોતાના સાક્ષાત્ જ્ઞાનના અનુસાર તેનો અન્યોને ઉપદેશ આપે છે કે, બ્રહ્મ આવો મહત્ત્વપૂર્ણ દેવ છે, ત્યારે તે સ્વયં કાંતિમાન બનીને અન્યોનો પણ કમનીય-ચાહવા યોગ્ય બની જાય છે; તથા સમસ્ત જીવનના જ્ઞાન-વિજ્ઞાનોની પરિધિ-આશ્રય બની જાય છે. (૪) આગ્નેચ કાંડ ૫૧ પ્રથમ અધ્યાય

९५. प्रत्यंग्ने हरसा हरः शृणाहि विश्वतस्परि । योतुधानस्य रक्षसो बलं न्युब्ज वीर्यम् ॥५॥

પદાર્થ: अग्ने-હे પાપતાપક, દોષશોધક, અજ્ઞાન-અંધકાર નિવારક પરમાત્મન્ ! તું हरसा-પોતાના તેજથી यातुधानस्य रक्षसः-मने यातना પીડા ધારણ કરનાર તથા જેનાથી અમે અમારી રક્ષા કરીએ છીએ એવા પાપ, રોગ, દોષને हरः-જવલનવેગ, બળને दिश्वतः परि-સર્વત્રથી, સર્વ રીતે, સર્વથા प्रति श्रृणाहि-प्रतिહिंसित કરી નાખ, પ્રતિરોધ દ્વારા નષ્ટ કરી નાખ. बल वीर्यं न्युब्ज-प्रબળ પ્રભાવને પણ પૂર્વરૂપમાં ઋજુ-નિર્બળ કરી નાખ. (પ)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા આત્મસમર્પી ઉપાસકોનાં પાપ, રોગ, દોષ અને તેના પૂર્વરૂપોને પોતાનાં તેજથી સર્વથા અકિંચિત્કર - નિર્બળ કરી નાખે છે. (પ)

९६. त्वमग्ने वसूरिह रुद्रा आदित्या उत । यंजा स्वध्वरं जनं मनुजातं घृतप्रुषम् ॥६॥

પદાર્થ : अग्ने-હે પ્રકાશક, તેજસ્વી, અગ્રણેતા પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं स्वध्वरं धृतप्रुषं मनुजातं जनं प्रित-સુંદર અધ્યાત્મ યજ્ઞકર્તા રેતઃ-વીર્યથી પરિપૂર્ણ - બ્રહ્મચર્ય સંપન્ન સંયમી દેવ-દિવ્યગુણયુક્ત વિદ્વાન તથા ઉપાસક જન પ્રત્યે वसून् स्दान्-आदित्यान्-उत-वसुनामक वसावनार-જીવન આપનાર પ્રાણોને, रुद्रनामक रऽावनार प्राणोने, आदित्यनामक रसनुं आदान करनारा प्राणोने यज-संगमनीय- श्रेष्ठ- ઉપયુક્ત બનાવ-બનાવે છે. (ह)

ભાવાર્થ: સદ્દ્રગુણયુક્ત, બ્રહ્મચર્ય સંપન્ન, સંયમી અધ્યાત્મયજ્ઞના કર્તા ઉપાસકનું જીવન ધારણ કરાવનાર પ્રાણોને, દોષશોધક પ્રાણોને તથા આહાર ગ્રહણ કરાવનાર પ્રાણોને પરમાત્મા ઉપયુક્ત બનાવી દે છે. (૬)

॥ इति प्रथमः प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः ॥

अथ द्वितीयः प्रपाठकः प्रथमोऽर्धः ॥ พ่ร-१

९७. पुरुं त्वा दाशिवा वोचेऽ रिरंग्ने तंव स्विदा । तोदस्येव शारण आ महस्य ॥१॥

પદાર્થ: अग्ने-જીવન પ્રગતિદાતા પરમાત્મન્ ! पुस्त्विश्वान्-હું અનેક પ્રકારથી મારા આત્માનો દાની-સ્વાત્મસમર્પી त्वा-आ-वोचे-તને સમગ્ર રૂપથી પ્રાર્થના કરું છું, કારણકે अिः-તું જ સ્વામી છે तोदस्य-इव-तव महस्य शरणे स्वित्-आ-तुं મહાન પ્રેરક, આજ્ઞાદાતા, ગૃહસ્વામીના શરણમાં-આશ્રયમાં સેવકની સમાન આવી પહોંચું, એવો સંકલ્પ છે. (૧)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! હું તારા પ્રત્યે આત્મ સમર્પણ કરીને નિરંતર પ્રાર્થના કરું છું કે, તારા મહાન ગૃહસ્વામીનાં શરણમાં સેવકની સમાન હું આવી જાઉં, તારો કૃપાપાત્ર બની જાઉં. (૧)

९८. प्र होत्रे पूर्व्य वचौऽ ग्नये भरता बृहत्। विपां ज्योतीछषि बिभ्रते न वैधसे ॥२॥

ભાવાર્થ: न-હવે विषाम्-મેધાવી વિદ્વાનોની ज्योतींषि-જ્ઞાન રશ્મિઓને बिभ्रते-ધારક, પોષક, वेधसे-विધાતા, होत्रे-દાતા - મોક્ષદાતા, अग्नये-જ્ઞાન પ્રકાશક પરમાત્માને માટે पूर्व्यंवचः-श्रेष्ठोमां श्रेष्ठ, पूर्श श्रेष्ठ, मंत्र वयनोमां नामोथी पश श्रेष्ठ स्तुति वयन - ઓम्ने बृहत् प्रभस्त- હे ઉપાસકો! અધિકાધિક ભેટ ધરો. (૨)

ભાવાર્થ: વિધાતા, જ્ઞાનપ્રકાશક પરમાત્મા વિદ્વાનો આરંભકાલીન અર્થાત્ સૃષ્ટિના પ્રારંભમાં ઉત્પન્ન ઋષિઓને માટે જ્ઞાન રશ્મિઓ ધારણ કરે છે અને પ્રદાન કરે છે, તે જ મોટા-મોટા જ્ઞાનીઓના જ્ઞાનદાતા ગુરુ છે, (''પૂર્વેષામપિ गुरु कालेनानवच्छेदात्'' – યોગ૦ ૧.૨૬) તે એવા મહાન પરમ ગુરુની શ્રેષ્ઠ સદ્ભાવથી સ્તૃતિ સ્તવન અને શ્રેષ્ઠ નામ ઓમ્'નો જપ કરવો જોઈએ. (૨)

९९. अंग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसो यहो । अस्मे देहि जातवेदों महि श्रवः ॥३॥

પદાર્થ: सहसः यहो-હે ઓમ્ ના જપરૂપ સ્વાધ્યાય-વૈરાગ્ય અને તદર્થ ભાવનારૂપ યોગાભ્યાસના સંપાતરૂપ સંઘર્ષણ બળ અર્થાત્ આધ્યાત્મિક ઓજ થી ગત પ્રાપ્ત - પ્રકાશિત સાક્ષાત્ થનાર પરમાત્મન્ ! ["स्वाध्यायाद योगमासीत योगात् स्वाध्यायमामनेत् । स्वाध्यायोग सम्पत्त्या परमात्मा प्रकाशते"- યોગ૦ ૧.૨૮ - વ્યાસ] जातवेदः-अग्ने-જેનાથી વેદ ઉત્પન્ન થયા છે એવા પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं गोतमः-वाजस्य ईशानः-वेદવાણીરૂપ ધનનો સ્વામી છે अस्मे महि श्रवः-देहि-અમારા માટે તે મહાન

ધન-જ્ઞાન રૂપને પ્રદાન કર-અમારા જીવનમાં આચરણ કરાવ-ધારણ કરાવ. (૩)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા વેદવાણીરૂપ જ્ઞાનધનનો ધની સ્વામી છે, તે ઓમ્-નામ જપ - સ્વાધ્યાય અને અર્થભાવનરૂપ યોગ દ્વારા અથવા વૈરાગ્ય અને અભ્યાસથી સાક્ષાત્ થનાર છે, તેની ઉપાસનાથી વેદોનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

१००. अंग्ने यंजिष्ठो अध्वरे देवान् देवयते यज । होता मन्द्रो वि राजस्यति स्त्रिधः ॥४॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રહોતા = આગળ લઈ જનાર પરમાત્મન્ ! तुं मन्दः-આનંદિત કરનાર-સુખ આપનાર होता-પોતાનાં શરણ લેનાર यजिष्ठः-અત્યંત યાજક अध्वरे-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં देवयते-તને-દેવને ચાહનારને માટે देवान्-દિવ્યગુણોની यज-સંગત કરાવ. स्त्रिधः क्षय કરનાર હિંસક, દુઃખદાયક, કામવાસના આદિ દોષોને अति विराजिस-દબાવીને, અકિંચિત્ કરીને વિરાજમાન રહે. (૪)

ભાવાર્થ: અગ્રણેતા પ્રેરક પરમાત્મન્ ! તું મને સ્વીકાર કરનાર પોતાના શરણમાં લેનાર પ્રશસ્ત યાજક બનીને મારા અધ્યાત્મ બળમાં તને-ઇષ્ટદેવને ચાહનાર હું આધ્યાત્મિક યજમાન ઉપાસકને માટે દિવ્યગુણોને ધારણ કરાવ, કામવાસના આદિ શોષક જીવન રસહીન કરનાર દોષોને બળહીન અને અકિંચિત્કર બનાવી દે. (૪)

१०१. जैज्ञानः सप्त मौतृभिर्मेधामाशासत श्रिये । अयं ध्रुवो रयीणां चिकेतदा ॥५॥

પદાર્થ: सप्त-સાત मातृभि:-જ્ઞાનનું માનકલેવર દર્શાવનારી ગાયત્રી આદિ છંદોમયી જયોતિઓ દ્વારા जज्ञान:-પરમાત્માને જાણતો ઉપાસક श्रिये मेधाम्-आशासत श्री = ભદ્રા કલ્યાણમયી સ્થિતિ મેધા = ઉત્તમ બુદ્ધિની કામના કરે છે अयं ध्रुवः-એ અવિનાશી એકરસ પરમાત્મા खीणाम्-आ-चिकेतत्- સમસ્ત કલ્યાણકારી ધન સંપદાઓને સારી રીતે આપે છે-જ્ઞાન કરાવે છે. (પ)

ભાવાર્થ: પરમાત્માનું જ્ઞાન તેની સાત છંદોવાળી વેદરૂપ જ્ઞાન જ્યોતિઓ સારી રીતે કરાવે છે, ઉપાસક તેની કલ્યાણ કામનાને માટે મેધાને પ્રાપ્ત કરીને નિશ્ચય કરી લે છે કે, તે એકરસ અવિનાશી પરમાત્મા જ સમસ્ત ધન સંપત્તિઓનું જ્ઞાન કરાવે છે; તેનો આશ્રય લેવો અને વેદ સ્તવનો દ્વારા તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (પ)

१०२. उत स्या नो दिवा मितरदितिरूत्यांगमत् । सा शन्ताता मयस्करदप स्त्रिधः ॥६॥

પદાર્થ : स्या मितः-ते भेधा अदितिः-અખંડ માતૃરૂપ-અમારા માટે સુખ સાધનોનું નિર્માણ કરનાર

પરમાત્માની પાસેથી नः-ऊत्या-दिवा-आगमत्-અમારી રક્ષાને માટે પ્રતિદિન-નિરંતર વૃદ્ધિ પામતી અમને સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થયા કરે-આવતી રહે सा शंताता-ते शान्ति પ્રદાન કરે, मायस्करत्-सुખી કરે-સુખ દેતી રહે स्त्रिधः-अप-કામવાસના આદિ જીવનરસ શોષક દોષોને દૂર કરતી રહે. (ह)

ભાવાર્થ: અખંડ પરમાત્મશક્તિની આરાધનાથી તે મેધા-બુદ્ધિ નિરંતર આવે છે, પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામતી રહે છે, સમસ્ત પોષક જીવનરસની વૃદ્ધિ કરે છે, કામવાસના આદિ દોષોને દૂર કર્યા કરે છે, તેથી પરમાત્માની સદા આરાધના કરવી જોઈએ. (*દ*)

१०३. ईंडिष्वो हिं प्रतीव्यां३ यंजस्व जातंवेदसम् । चरिष्णुंधूममगृभीतशोचिषम् ॥७॥

પદાર્થ: प्रतिव्यम्-પ્રત્યેક પદાર્થના પ્રતિ વ્યાપન યોગ્ય चरिष्णुधूमम्-ચરણશીલ ફેલાવનાર ગુણ અથવા ધૂમ સમાન વ્યાપ્તિવાળા अगृभीतशोचिषम्-અસીમિત તેજવાળા, जातवेदसम्-સર્વ ઉત્પન્ન પ્રાદુર્ભૂતને જાણનાર સર્વજ્ઞ પરમાત્માને इंडिष्व हि-स्तुतिमां લાવ-તેની નિરંતર સ્તુતિ કર यजस्व-જીવનમાં સંગત કર તે અનુસાર ગુણ ધારણ અને આચરણ કર. (૭)

ભાવાર્થ: હે માનવ! અસીમિત તેજવાળા પરમાત્માની વ્યાપ્તિ મહાન છે, દૂર-દૂર સુધી પહોંચે છે, તે પ્રત્યેક પદાર્થમાં વ્યાપન થવા યોગ્ય સર્વજ્ઞ છે, તેથી તેની સ્તુતિ સદા કરવી જોઈએ અને જીવનમાં તેના ગુણ આદેશ ધારણ કરવા જોઈએ. (૭)

१०४. न तस्य मायया च न रिपुरीशीत मर्त्यः । यो अग्नये देदाश हव्यदातये ॥८॥

પદાર્થ : यः- જે જન ह्ळ्यदातये-હવ્ય સ્તુતિરૂપ ભેટનું દાન જેના માટે છે એવા अग्नये-અગ્રણાયક પરમાત્માને માટે ददाश- જે આપે છે, અન્યને માટે નહિ અર્થાત્ જે માત્ર પરમાત્માની સ્તુતિમાં પોતાનું જીવન વિતાવે છે, અન્યની સ્તુતિમાં નહિ. रिपुः-मर्त्यः च न-शत्रुજન પણ मायया-प्रश्लाछण બુદ્ધિથी न तस्य ईशीत- તેના પર સ્વામીત્વ કરી શકતો નથી. દબાવી શકતો નથી. (૮)

ભાવાર્થ: એક માત્ર પરમાત્મા જ સ્તુતિને યોગ્ય છે, જે તેને સ્તુતિઓ દ્વારા પોતાનું સમસ્ત જીવન જ અર્પણ કરી દે છે. શત્રુનો તેના પર કોઈ પ્રભાવ પડી શકતો નથી, કોઈ હાનિ પહોંચાડી શકતો નથી, કારણ કે તે એકલો નથી તેની સાથે તેનો પરમાત્મા સદા રક્ષક છે. (૮)

१०५. अप त्यं वृजिनं रिपुं स्तेनमग्ने दुराध्यम् । दविष्ठमस्य सत्पते कृथी सुगम् ॥९॥

પદાર્થ: सत्यते अग्ने-હे सन्भार्गणाभी જનોના પાલક, સર્વ શ્રેષ્ઠ પરમાત્મન્ ! तुं त्यं वृजिनं रिपुं

स्तेनं दुराध्यम्-ते सन्मार्ગना विरोधी કુટિલ = કપટી, પાપી, શત્રુ, ચોર, અનિષ્ટ ચિંતકને दिवष्ठम्-अपास्य-અત્યંત દૂર-પૃથક્ કર, सुगम्-कृधि-सन्मार्गी બનાવી દે. અથવા વર્જનીય એવા પાપ, શત્રુભાવ, ચોર પ્રવૃત્તિ તથા અનિષ્ટ ચિંતનને અમારાથી અત્યંત દૂર રાખો-રાખ, પરંતુ અમારામાં સુમતિવાળો સદ્ભાવ ઉત્પન્ન કર. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા સન્માર્ગીજનોનો હંમેશા રક્ષક છે એની શરણે-ઉપાસનાથી પાપી-પાપભાવ, શત્રુ-શત્રુભાવ, ચોર-ચોરપ્રવૃત્તિ, ચૌર્યકર્મ, અનિષ્ટ ચિંતનથી માણસ બચતો રહે છે એટલે કે સુપ્રવૃત્તિવાળો બનાવી દે છે. (૯)

१०६. श्रुष्ट्यग्ने नवस्य में स्तोमस्य वीर विश्पते । नि मायिनस्तपसा रक्षसो दह ॥१०॥

પદાર્થ: वीर विश्पते-अग्ने-હે શક્તિમાન-પ્રાણીમાત્રના સ્વામિન્! હે શક્તિમાન્ પ્રજામાત્ર-પ્રાણીમાત્રના સ્વામિન્! मे-મારા नवस्य स्तोमस्य श्रुष्टी-મારા સ્તુતિ પૂર્ણ છંદ: - હાર્દિક ગાનને સાંભળીને मायिनः- रक्षसः-છળ કરનારા, વિપરીત આચરણવાળા, મનમાં જુદું અને આચરણ જુદું એવા મનુષ્યોથી પોતાને બચાવવા જોઈએ. તેને तपसा निदह-તારા તેજથી, દંડના સામર્થ્યથી ભસ્મ કર અથવા મારી અંદરથી છળયુક્ત વિચારોને ભસ્મ કર. (૧૦)

ભાવાર્થ : સર્વરક્ષક પરમાત્મા હૃદયથી સ્તુતિ પૂર્ણ ગુણગાનથી છળ પૂર્ણ દુષ્ટ વિચારક અને વિચારોને નષ્ટ કરી દે છે અને પોતાના ઉપાસકની તેનાથી રક્ષા કરે છે. (૧૦)

ખંડ-૧૨

१०७. प्रं मश्हिष्ठाय गायत ऋतां व्हेते शुक्रेशोचिषे। उपस्तुतांसो अंग्नेये॥१॥

પદાર્થ : मंहिष्ठाय-અત્યધિક દાતા, ऋताब्ने-અમૃતવાળા - અમૃતરૂપ મોક્ષાનંદધારી, बृहते-મહાન, शुक्रशोचिषे-શુક્રપ્રકાશસ્વરૂપ, अग्नये-પરમાત્માને માટે उप-स्तोतारः-સમીપ થઈને નિમગ્ન બનીને, હે સ્તુતિ કરનારાઓ ! प्रगायत-ગુણગાન કરો, સ્તુતિ પ્રશંસા કરો.

ભાવાર્થ : હે આત્મસમર્પણ ભાવથી સ્તુતિ કરનારા ઉપાસકો ! અમૃતરૂપ મોક્ષાનંદ ધારણ કરનારા, અત્યંત દાની, શુભ્ર જ્યોતિઃસ્વરૂપ, મહાન, ઇષ્ટદેવ પરમાત્માની પ્રગાઢ સ્તુતિ, ગુણગાન અને ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૧)

१०८. प्र सो अग्नै तवौतिभिः सुवौराभिस्तरित वाजकर्मभिः।

२ ३ २ ३ १ २१ यस्य त्वं संख्यमाविश्व ॥ २॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રગતિના સાધક પરમાત્મન્ ! त्वं यस्य सख्यं-आविथ-तुं જેની મિત્રતા કરે છે-જે તને મિત્ર બનાવી લે છે, सः-ते મનુષ્ય तव-તારી सुवीग्रिभः-શોભિત પ્રાણોવાળી वाजकर्मभिः- स्वर्गनुं विशेष सुખ આપનાર કર્મ જેનાથી થઈ શકે એવા કર્મ કરાવનારી ऊतिभिः-रक्षाओ - અનેકવિધ રક્ષાઓથી प्रतर्गत-પ્રવૃદ્ધ બની જાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! જ્યારે મનુષ્ય ઉપાસના દ્વારા તારી મિત્રતા કરી લે છે, તને મિત્ર બનાવી લે છે, તારો સ્નેહપાત્ર બની જાય છે, ત્યારે તે પ્રાણ પ્રદાન કરનારી અને સ્વર્ગીય વિશેષ સુખદાયક કર્મ કરાવનારી અનેક પ્રકારની રક્ષાઓથી વૃદ્ધિ પામે છે. (૨)

१०९. तंं गूर्धया स्वर्णरं देवासो देवमरतिं दंधन्विरे । देवत्रा हैव्यमूहिषे ॥ ३॥

પદાર્થ : देवासः-અમૃત-મૃત-મરણ-જન્મમરણથી રહિત મુક્ત આત્માઓ स्वर्णरम्-જે સ્વः-મોક્ષ પ્રાપક = પહોંચાડનાર, अर्रातं देवम्-अन्तर्यामी દेવને दधन्विरे-પ્રાપ્ત કરેલ છે, तं गूद्र्धय-तेने અર્ચિત કર-સ્તુતિમાં લાવ; देवत्रा-ते દેવો-અમૃત-અમર મુક્તાત્માઓમાં ह्व्यम्-समर्पशीय पोताना आत्माने ऊहिषे-पહોंચાડવા માટે-તેની ગણનામાં આવવા-તેની શ્રેશીમાં બનવા માટે. (3)

ભાવાર્થ : મુક્તિમાં જે મુક્તિપ્રદ અન્તર્યામી દેવને મુક્ત આત્માઓ પ્રાપ્ત કરેલ છે, તેમાં પોતાને પણ પહોંચાડવા માટે તે પરમાત્માની અર્ચના સ્તુતિ કરવી જોઈએ. (૩)

११०. मां नो हणीथां अतिथिं वसुरग्निः पुरुप्रशस्ते एषेः । यः सुहोता स्वथ्वरः ॥४॥

પદાર્થ : यः- જे एषः- એ पुस्प्रशस्तः- અનેક રીતે પ્રશંસનીય सुहोता- અમને સારી રીતે અપનાવનાર स्वध्वरः- અમારા અધ્યાત્મયજ્ઞનો પરમ ઇષ્ટદેવ वसुः- હૃદયઘરમાં વસાવનાર સ્વયં પણ વસનાર अग्नः- જયોતિસ્વરૂપ પરમાત્મા છે; अतिथिम् - તે એવા અતિથિ - સત્કાર યોગ્ય સદા અતનશીલ = શરીર રહિત રક્ષકરૂપ પ્રાપ્ત સ્વભાવવાળા પરમાત્મા પ્રત્યે नः - અમારામાંથી કોઈપણ હે મનુષ્ય ! मा हृणीथाः - રોષ - અનાદર અથવા શરમ પ્રદર્શિત કરે નહિ. (૪)

ભાવાર્થ: જે પરમાત્મા અનેક પ્રકારથી પ્રશંસનીય, અમને સારી રીતે અપનાવનાર, અધ્યાત્મયજ્ઞનો ઇષ્ટદેવ હ્રદયમાં વસવા અને વસાવનાર છે; તે એવા સત્કાર કરવા યોગ્ય, રક્ષણ માટે સદા સાથે રહેનારના પ્રત્યે અમારામાંથી કોઈપણ મનુષ્ય પારિવારિક અથવા સામાજિક અથવા રાષ્ટ્રીય સદસ્ય અનાદર ભાવ, નાસ્તિકતા અથવા પોતાની શરમને પ્રદર્શિત ન કરે, દુઃખ અથવા મનથી વિપરીત-મનોવિકારને દૂર કરવા પ્રાર્થના કરે, તેના પર ક્રોધ કરવો, તેનો અનાદર કરવો અથવા તેને દુઃખ-વેદના કહેવામાં શરમ અનુભવવી તો કોણ અમારું ભલું કરશે ? (૪)

१११. भेद्रों नो अंग्निराहुतो भेद्रा रातिः सुभग भेद्रों अध्वरः । भेद्रो उत प्रशस्तयः ॥५॥

પદાર્થ: सुभग-હે શ્રેષ્ઠ ઐશ્વર્યવાન્ ! अग्नि:-आहुत:-नः-भद्र:-तुं જ્યોતિસ્વરૂપ પરમાત્મા અમારા દ્વારા સમગ્ર રૂપથી ગ્રહણ કરેલ-ધ્યાન કરેલ અમારા માટે કલ્યાણકારી બને, गितः भद्रा-તારી દાન ધારા અમારા માટે કલ્યાણકારી બને, તેની પ્રાપ્તિ અને ઉપયોગ કલ્યાણ કરે, अध्वरः-भद्र:-यज्ञ કલ્યાણકારી થાય, उत प्रशस्तयः-भद्रा:-तारा माटे કરવામાં આવેલ ગુણગાન સ્તુતિઓ પણ કલ્યાણકારી બને - ફળદાયક બને. (પ)

ભાવાર્થ: મહાન ઐશ્વર્યવાન, જ્યોતિસ્વરૂપ પરમાત્માનું સમ્યક્ કરવામાં આવેલ ધ્યાન કલ્યાણકારી બને છે, તેનું દાન પણ કલ્યાણ સાધનાર બને છે, યજ્ઞ તેનું અદિષ્ટ-શ્રેષ્ઠકર્મ કલ્યાણકારી બને છે. તથા તેના વિવિધ ગુણગાન-સ્તુતિઓ પણ કલ્યાણકારી છે. (પ)

११२. यजिष्ठं त्वा ववृमहे देवं देवत्रा होता रममर्त्यम्। अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥६॥

પદાર્થ : अस्य यज्ञस्य-આ અધ્યાત્મયજ્ઞના सुक्रतुम्-यजिष्ठम्-सुप्रज्ञावान અતિશયથી યષ્ટા બ્રહ્મા देवत्रा देवम्-દेवोभां દेव-सर्वोत्तम દेव-वर આપનારમાં અધિક વર આપનાર अमर्त्यं-होतारम्-भनुष्यथी िभन्न અभर, અविनाशी હोमनार ऋत्विક् स्थानीय त्वा-तारो જ्योतिः-स्वरूप परमात्भानो ववृमहे-स्वीडार કरीએ છીએ. (६)

ભાવાર્થ : અમારા અધ્યાત્મયજ્ઞના શ્રેષ્ઠ ઋત્વિક્ અને બ્રહ્મા પણ દેવોમાં દેવ, ઇષ્ટ વરદાન આપનાર પરમાત્મા જ છે, તેને અમે સદા વરતા રહીએ-સ્વીકાર કરતા રહીએ. (૬)

११३. तदग्ने द्युम्नमा भर यत्सासाहा सदने कं चिदित्रिणम्। मन्युं जनस्य दूढ्यम् ॥७॥

પદાર્થ: अग्ने-હે તેજ:સ્વરૂપ પરમાત્મન્! तत्-द्युम्नम्-आभर-ते तेજસ્વી યશ-યશરૂપી બળને સમગ્ર રૂપથી - પૂર્ણરૂપથી ભરી દે છે यत्-જે जनस्य-अत्रिणं कं चित्-मन्युं दूळ्यम्-अन्य मनुष्यना मारा प्रत्ये કરેલા ઘાતક પાપકર્મને, ક્રોધને, ક્રોધિત વાણીને તથા દુર્શ્વિતન દુર્વિચારને सदने सासाहा-मारा हृद्दयगृह्णां पूर्ण रूपथी सही शक्के; हुआवी शक्के तथा जनस्य कं चित् मन्युं दुर्धियम् अत्रिणम्-अन्य

મનુષ્યના પ્રત્યે ક્રોધ અને દુર્વિચાર જે મારું ભક્ષણ કરનાર છે, તેને <mark>सदने सासाह</mark> મારા હૃદયગૃહ પૂર્ણરૂપથી દબાવી શકે - જરાપણ ક્યારેય ઉત્પન્ન થવાનો અવસર ન મળી શકે, જેને હું અન્ય મનુષ્યના પ્રત્યે સદા ઉદ્દેગ રહિત અને વેર રહિત રહીને મારા શરીર અને અન્તઃસ્થલને પુષ્ટ કરતો રહું. (૭)

ભાવાર્થ: ઉપાસકજન અથવા મુમુક્ષુએ પોતાનાં જીવનમાં પરમાત્માનાં તે યશોમય તેજને પૂર્ણરૂપથી ધારણ કરવું જોઈએ અથવા તેની યાચના કરવી જોઈએ, જેથી તેના પ્રત્યે કોઈ અન્ય મનુષ્યને માટે પાપકર્મ, કોષિત વચન અને દુશ્ચિંતનને હૃદયમાં સહન કરી શકે, તેનો પ્રતિરોધ ઊઠે નહિ તથા અન્ય મનુષ્ય પ્રત્યે પણ પોતાનાથી થનારો કોધ, વાણીનો દોષ, દુશ્ચિંતન જે મારું ભક્ષણ કરનાર છે, તેને મારા હૃદયમાં ન ઊઠવા દઊ. આવો ઉપાસક અથવા મુમુક્ષુ પોતાને નિરંતર ઉન્નત કરતો આગળ વધે છે. (9)

११४. यद्वा उ विश्पतिः शितः सुप्रीतौ पंनुषो विशे। विश्वेदिग्नः प्रति रक्षांश्वस संधति ॥८॥

ભાવાર્થ: જયારે તેજ:-સ્વરૂપ પરમાત્મા મનુષ્યના - આત્માના નિવેશ સ્થાન હૃદય પ્રદેશમાં ઉપાસનાના સ્નેહ દ્વારા પ્રદીપ્ત અને સારી રીતે તૃપ્ત થઈ જાય છે, ત્યારે તેના રાક્ષસી - રક્ષા કરવા બચવા જેનાથી ઇચ્છે તે એવા તેના પ્રત્યે અન્યોના વિચારોને તથા પોતાના પણ અન્યોના પ્રત્યે ઉત્પન્ન વિચારોનો પ્રતિરોધ કરે છે, હટાવી દે છે. તેથી તે મનુષ્ય નિર્દોષ મુક્તિનો અધિકારી અને પરમાત્માનો પ્રિય બની જાય છે. (૮)

इति प्रथमोऽध्याय, आग्नेय पर्व, काण्ड समाप्त ॥

अथ द्वितीयः अध्यायः

ऐन्द्र पर्व वा काण्ड

ખંડ-૧

११५. तद्वो गाय सुतै सचा पुरुहूताय सत्वने। शं यद्गवे न शांकिने॥१॥

પદાર્થ : वः-तुं આત્મશક્તિ પ્રાર્થીજન ! सृते-બ્રહ્મચર્યકાળમાં જ્ઞાન પ્રાપ્તિ પછી-સ્નાતક બનીને જ सचा-જયારે વધૂ-પત્નીનો સાથ હોય, ત્યારે पुस्हूताय-सत्वने-અનેક પ્રકારથી સ્તુતિ કરવા યોગ્ય - સમસ્ત ઐશ્વર્યના દાતા गवे न शािकने-સાંઢ સમાન શક્ત - શક્તિમાન ઈન્દ્ર - ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે तत्-शं गाय-ते - ગૃહસ્થનો ભાર ઊઠાવવા, સંયમથી રહેવા અને ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિને માટે શં = શાન્ત સુખપૂર્વક ગા-સ્તુતિમાં લાવ.

ભાવાર્થ: જેમ વિદ્યા સંપન્ન બનીને આચાર્ય પાસેથી સ્નાતક બનીને, પત્નીનો સાથ હોય, ત્યારથી તે અનેક સ્તુત્ય, એશ્વર્યદાતા, વૃષભ = સાંઢ સમાન શક્તિમાન પરમાત્માને માટે પોતાના ગૃહસ્થમાં સંયમમાં રહેવા, એશ્વર્ય પ્રાપ્ત કરવા, ગૃહસ્થનો ભાર વહન કરવા, ચલાવવા માટે સુખપૂર્વક મધુર ગાન સ્તવન નિત્ય કર્યા કરે અન્યથા ગૃહસ્થમાં જીવનનું પતન સંભવે છે. (૧)

११६. यस्ते नूनं शतक्रतविन्द्र द्युम्नितमो मदः। तेन नूनं मदे मदेः॥२॥

પદાર્થ : शतक्रतो-इन्द्र-હે અનેક કર્મરૂપ પરાક્રમવાળા પરમ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते-તારો यः- જे नूनम्-निश्चय द्युम्नितमः-मदः- અત્યંત યશસ્વી હર્ષ = આનંદ છે, તે અન્ય વસ્તુઓમાં પ્રાપ્ત થનાર નથી. तेन मदे-તે આનંદમાં नूनं मदेः-मने અવશ્ય આનંદિત કર. (૨)

ભાવાર્થ: અનેક પરાક્રમયુક્ત પરમાત્મન્ ! કોઈપણ ભોગપદાર્થમાં આનંદસુખ ક્ષણિક છે અને તેનું અધિક સેવન હાનિકારક છે, પતનની તરફ લઈ જનાર છે, અપયશ કરનાર છે, પરન્તુ તારી અંદર જે હર્ષ - આનંદ છે, તે તો અત્યંત યશસ્વી જીવન બનાવનાર છે, તે તારા યશસ્વી આનંદ દ્વારા અવશ્ય આનંદિત કર - હું સદા ગૃહસ્થમાં જ અર્થાત્ સંસારમાં - સંસારના ભોગોમાં ન પડ્યો રહું. (૨)

११७. गांव उप वदावटे मही यज्ञस्य रेप्सुदा। उभा कर्णा हिरण्यया॥ ३॥

પદાર્થ: गावः-वाशीनी स्तुतिओ! अवटे उप 'उपगत्य'-२क्षश्रधाम, आश्रयरूप, आनंदरूप, ઐશ્વર્યवान ઇन्द्र-परमात्मानी सभीप જઈने वद 'वदत' 'वचनव्यत्यःयः'-मने स्तुति કरनारने બતાવો, सूथित કरो के, यज्ञस्य-मारा अध्यात्मने रप्सुदा-रूप आपनारी, मही-(भूभिओ-अभ्यास अने वैराग्यनी योग भूभिओ उभा कर्णा-अन्ने किनारे, हिरण्यया-तने प्राप्त करनारा तारी परमात्मक्योति स्वरूप હिर्ध्यमय अनी गया. (3)

ભાવાર્થ: સ્તુતિઓ જ્યોતિ સ્વરૂપ પરમાત્મામાં આશ્ચિત થઈ જાય છે અને ઉપાસકની હૃદય ભાવનાને સૂચિત કરતી પરમાત્માને ઝુકાવે - નમાવે છે. અધ્યાત્મયજ્ઞનું રૂપ આપનાર અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય અથવા જય અને અર્થભાવન રૂપ બન્ને યોગ્ય ભૂમિઓ જે બે દિશાઓ છે, તે પરમાત્માના પ્રકાશયુક્ત બની જાય છે. (3)

११८. अरमश्चाय गायते श्रुतकक्षारं गवे। अरमिन्द्रस्य धाम्ने ॥४॥

પદાર્થ : श्रुतकक्ष-હે અધ્યાત્મ જ્ઞાનને સાંભળેલ આત્મન્ ! તું इन्द्रस्य-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા દ્વારા આપેલ अश्वाय अरं-गायत-શરીર રથને ચલાવનાર પ્રાણને પુષ્ટ કરવા માટે ઇન્દ્ર પરમાત્માનું પર્યાપ્ત ગાન કર, गवे-विषयोमां જનાર ઇન્દ્રિયોને સંયમમાં રાખવા માટે अरम्-બહુ જ ગાન કર, धाम्ने-પોતાના શરીરધામને સ્વસ્થ રાખવા માટે પરમાત્માનું अरम्-ખૂબ જ ગાન કર. (૪)

ભાવાર્થ: ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માએ કૃપા કરીને આત્મા અર્થાત્ મનુષ્યને ભોગ અને અપવર્ગ = મોક્ષને માટે પ્રાણ, ઇન્દ્રિયો અને શરીર પ્રદાન કરેલ છે, તેથી આપણે પરમાત્માના કૃતજ્ઞ બનવું જોઈએ તથા તેની ભરપૂર સ્તુતિ કરવી જોઈએ. જેથી ઉભય સિદ્ધિ = અભ્યુદય અને મોક્ષના માટે પ્રાણ ઠીક યાલે, ઇન્દ્રિયો સંયમપૂર્વક પોતાના વિષયોને ગ્રહણ કરે અને શરીર સ્વસ્થ તથા દીર્ઘાયુ બને. (૪)

११९. तमिन्द्रं वाजयामिस महे वृत्राय हन्तवे। सं वृषा वृषेभो भुवत्॥५॥

પદાર્થ: तम्-इन्द्रं वाजयामिस-અમે એ ઐશ્વયવાન પરમાત્માને અર્ચિત કરીએ છીએ - સ્તુતિમાં લાવીએ છીએ महे वृत्राय हन्तवे-મહાન આવરણ કરનાર પાપ ભાવનો નાશ કરવા માટે सः-वृषा- ते પરમાત્મા સુખજ્ઞાનના વર્ષક वृषभ:-भुवत्-सुખજ્ઞાનની વર્ષા કરવામાં સમર્થ બને. (પ)

ભાવાર્થ : મનુષ્યોએ સુખની વર્ષા કરનાર પરમાત્માની સ્તુતિ કરવી જોઈએ, જેથી તે અજ્ઞાન-પાપનો નાશ કરીને સુખની વર્ષા કરે. (પ)

१२०. त्विमिन्द्रं बलादिधं सहसो जात ओजसः। त्वं सन्वृषन्वृषेदसि॥६॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યયુક્ત પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं बलात् सहसः-ओजसः-अधिजातः-બળથી - શરીરબળથી, સહવા યોગ્ય ક્ષાત્રબળથી-મનોબળથી, ઓજ-ઋજુબળ - આત્મબળથી ઉપર પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. त्वं वृषन् सन्-शरीरબળ, મનોબળ અને આત્મબળ એ ત્રણેય બળોને પોતાના ઉપાસકો ઉપર વરસાવીને वृषा-इत्-असि-निरंतर સુખવર્ષક છો. (ह)

ભાવાર્થ : સંસારમાં અથવા મનુષ્યમાં શરીરબળ, મનોબળ અને આત્મબળ એ ત્રણ બળ હોય છે. પરમાત્મન્ ! તું એ ત્રણેય ઉપર પ્રસિદ્ધ તેનો ધારક છે, પોતાના ઉપાસકમાં તેનો સંચાર અને પ્રસરણ કરે છે, તેથી સમસ્ત સુખોની વૃષ્ટિ કરનાર છે. શરીર બળનાં પ્રદાનથી સ્વાસ્થ્ય અને દીર્ઘજીવન આપે છે, મનોબળ પ્રદાન કરીને પ્રસાદ-હર્ષ આપે છે અને આત્મબળનાં પ્રદાનથી શમ્ - શાન્તિ આપે છે. (૬)

१२१. येज इन्द्रमवर्धयेद् यद्भूमिं व्यवर्तयत्। चेक्राणं ओपशं दिवि॥७॥

પદાર્થ: यज्ञ:-इन्द्रम्-अवर्धयत्-અધ્યાત્મયજ્ઞના ઉપાસકની અંદર પરમાત્માએ વૃદ્ધિ કરી સ્પષ્ટ સાક્ષાત્ કરાવ્યો - કરાવી દે છે, यत्-भूमिं व्यवर्तयत्-પુનઃ તે પરમાત્મા ઉપાસકની ભૂમિ-સ્થિતિને વિવર્તિત કરી દે છે - બદલી નાખે છે. બંધનથી જીવનમુક્ત અવસ્થા કરી દે છે. ओपशं-दिवि-चक्राणः-તે પરમાત્માની સમીપમાં શયન કરનાર ઉપાસક આત્માને દિવ્યધામ-અમૃતધામમાં પહોંચાડવા માટે કરી દે છે. (૭)

ભાવાર્થ: અધ્યાત્મયજ્ઞના ઉપાસકની અંદર પરમાત્મા સાક્ષાત્ થઈ જાય છે, પુનઃ તે સાક્ષાત્ થતા પરમાત્મા ઉપાસક આત્માની ભૂમિને બદલી દે છે. પરમાત્માની સમીપમાં શયન કરનાર આત્માને અમૃતધામ-મોક્ષમાં પહોંચાડવા માટે બંધનથી જીવન મુક્ત કરી દે છે. (૭)

१२२. यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत्। स्तौता मे गौसखा स्यात्॥८॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यत्-यथा त्वं वस्वः-एकः इत् ईशिषे-જેમ तुं ઐશ્વર્યનું એકલો સ્વામીત્વ કરે છે - સ્વામી છો; अहम्-ईशीय-હું તારી સાથે રહીને ઐશ્વર્યનો સ્વામી બની જાઉં- બની જાઉં છું, ત્યારે मे गोसखा-मारो સહપાઠી - 'विद्यामां समान रહेनार' स्तोता स्यात्-तारी स्तुति કરનારો બની જાય-બની જાય છે.

ભાવાર્થ: પરમાત્માની સ્તુતિ કરનાર જીવનમુક્ત ઉપાસક પરમાત્માના આનંદ આદિ ઐશ્વર્યથી યુક્ત છે, તેને જોઈ-દેખાદેખીથી સહપાઠી પણ પરમાત્માનો સ્તોતા બની જાય છે, એવો આસ્તિક ભાવનો પ્રચાર એક આદર્શ ઉપાસક દ્વારા થાય છે. (૮)

१२३. पंन्यंपन्यमित् सोतारे आ धावते मद्याय। सोमं वीराय शूराय॥ ९॥

પદાર્થ: सोतारः-હે સ્તવન સંપાદન કરનારાઓ ! मद्याय-હર્ષયિતા, वीराय-શક્તિમાન शूराय-પરાક્રમી ઇન્દ્ર પરમાત્માને માટે पन्यं-पन्यं सोमम्-स्तुत्य स्तुत्य आत्मભાવથી હાર्દિક स्तवन्-स्तुति प्रवाहने आधावत-समर्पित કરો. (૯)

ભાવાર્થ : હે ઉપાસકો ! શક્તિમાન, પરાક્રમી અને હર્ષ કરાવનાર પરમાત્માને માટે અલ્પ સ્તવન નહીં, પરન્તુ અત્યધિક હાર્દિક સ્તવન સમર્પિત કરો, જેથી તે અતિ હર્ષિત કરે. (૯)

१२४. इदं वसो सु तमन्धः पिबा सुंपूर्णमुदरम्। अनाभियन् रिरमा ते॥ १०॥

પદાર્થ : वसो-હે મારા હૃદયમાં તથા મારામાં નિવાસ કરનાર પરમાત્મન્ ! इदं-सृतम्-એ ઉત્પન્ન उत्-अरम्-ઉપર ગમનશીલ, ઉભરનાર-ઉછળનાર अन्धः-સોમ-સોમ્ય હૃદયના ભાવથી પૂર્ણ સ્તુતિ,

પ્રાર્થના, ઉપાસનારસ ધારા પ્રવાહને सुपूर्णम्-જે સમ્યક્ પૂર્ણ છે, સમસ્ત આત્મ ભાવનાથી ભરેલ છે, तेनुं पिब-પાન કર, સ્વીકાર કર. आभयम्-જેના આશ્રયમાં જરા પણ ભય નથી તે સર્વથા નિર્ભય શરણવાળા પરમાત્મનુ ! ते रिमा-અમે તારા માટે આપીએ છીએ-સમર્પિત કરીએ છીએ. (૧૦)

ભાવાર્થ: મારા હૃદય અને આત્મામાં નિવાસી, નિર્ભય શરણ પરમાત્મન્ ! તું મારામાં ઉભરાતા-ઉછળતા સમસ્ત આત્મ ભાવનાથી પૂર્ણ સોમ્ય હૃદયના ભાવથી ભરેલી સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનારૂપ રસ ધારા પ્રવાહનું પાન કર, સ્વીકાર કર, તને ભેટ ધરું છું. તું મને અપનાવી લે, હું તારા નિર્ભય શરણમાં રહું, કારણકે તારો સ્વભાવ છે - 'देहि मे ददामि ते' – (યજુ૦ ૩.૫૦) તું મને આપ હું તને આપું. (૧૦)

ખંડ-૨

१२५. उद् घेदभि श्रुतामघं वृषेभं नर्यापसम्। अस्तारमेषि सूर्य॥१॥

પદાર્થ: सूर्य-હે સરણશીલ અથવા સૂર્ય સમાન ઇન્દ્ર પરમાત્મન્ ! તું શ્રુતામઘમ્-પ્રસિદ્ધ ધનયુક્ત, वृषभम्-સુખવર્ધક, नर्यापसम्-નર હિતકારી કર્મવાળા, अस्तारम्-અજ્ઞાન-અંધકારને ફેંકનાર-હટાવનાર સ્વરૂપને अभि-અભિ-તેની તરફ લક્ષ્ય બતાવવાને घ इत्-નિશ્ચયથી જ उदेषि-ઉદય થાય છે - ઉપાસકોની અંદર સાક્ષાત્ થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું સરણશીલ વા સૂર્ય સમાન બનીને ઉપાસકોની અંદર સાક્ષાત્ થાય છે. પોતાના પ્રસિદ્ધ ધનયુક્ત, સુખવર્ષક, નરહિત કર્મવાળા, અજ્ઞાન-અંધકાર વિનાશક સ્વરૂપને દર્શાવીને તથા ઉપાસકોને પણ પોતાના ગુણ સમાન બનવા પ્રભાવિત કરે છે. (૧)

१२६. यदद्यं कच्च वृत्रहन्नुदंगां अभि सूर्य। सर्व तदिन्द्र ते वशे॥२॥

પદાર્થ : वृत्रहन् सूर्य-इन्द्र-હे જ્ञान અને સદ્ગુણના આવરકને નષ્ટ કરનાર, સરણશીલ વા સૂર્યસમાન પ્રકાશમાન પરમાત્મન્ ! तुं अद्य-संप्रति = આજ यत्-कत्-च-अभि-જે કોઈને અભિમુખ કરીને અથવા પ્રાપ્ત કરવાને उद्गाः-ઉપસ્થિત થાય છે-સુકર્મફળ સુખ આપવા તથા દુષ્કર્મફળ દુઃખ આપવાને तत्- सर्वं ते वशे-ते सर्व तारा वशमां છે. (२)

ભાવાર્થ : અજ્ઞાન પાપના નાશક, પ્રકાશ પ્રેરક પરમાત્મન્ ! સંસારમાં કોઈપણ પાપી અથવા પુણ્યાત્માજન દુઃખફળ આપવા અને સુખફળ લેવા માટે તારા વશમાં છે, તેનો યથા યોગ્ય કર્મફળ આપવા તારા આધીન છે. (૨)

१२७. यं आनयत् परावतः सुनीती तुर्वशं यदुम्। इन्द्रः स नो युवा संखा॥ ३॥

પદાર્થ : यः-इन्द्रः- જે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા सुनीती-સુંદર નેતૃત્વથી - માર્ગદર્શકતાથી परावतः- દૂર થયેલ - પથભ્રષ્ટ કુમાર્ગથી [ચીલો ચાતરી ગયેલ] यदुम-મનુષ્યને तुर्वशम्-आनयत्-सभीप- પોતાની સમીપ-सन्मार्ગमां લઈ આવે છે, सः-नः-ते અમારો युवा सखा-सदा બળવાન બની રહેનાર મિત્ર છે. (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા સુંદર પથપ્રદર્શકતાથી ભટકેલ જનને સુમાર્ગ પર લઈ આવે છે, તે મનુષ્યનો સદા સાથી મિત્ર છે, તેના જેવો પથપ્રદર્શક અને મિત્ર બીજો કોઈ નથી. (૩)

१२८. मां ने इन्द्रौभ्योऽऽ३दिशः सूरो अक्तुष्वा यमत्। त्वा युजा वनेम तत्॥४॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! आदिश:-દિશામાં -કોઈપણ દિશામાં અથવા પ્રત્યેક દિશામાં विद्यमान-કોઈપણ દિશામાં विद्यमान सूर:-સૂર્યની સમાન તાપક, પીડક अक्तुषु-રાત્રિઓની સમાન અવસરો - અજ્ઞાનાદિમાં અથવા अक्तुषु सूर:-રાત્રિઓમાં - રાત્રિઓનો સૂર્ય-રાત્રિઓ અંધકારોને તાપ આપનાર પાપ, પાપીષ્ઠ, હિંસક नः-અમને मा आयमत्-અમને દબાવ નહિ तत्-તેથી-પ્રથમ જ त्वा युजा वनेम- તારાથી યુક્ત થનાર સાથી પરમાત્માની સાથે-મારી સહાયતાથી હિંસિત કરે-નષ્ટ કરે, તેને દબાવવાનો અવસર ન આપે. (૪)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! કોઈપણ દિશાથી રાત્રિ-અજ્ઞાન અવસર પ્રાપ્ત કરીને જે તાપક પાપભાવ પાપીષ્ઠ પ્રાણી અમને દબાવે નહિ, તેથી પ્રથમથી જ તારા સાથીપણાથી યુક્ત થયેલ અમે તેનો નાશ કરી નાખીએ. (૪)

१२९. एन्द्रं सानिसं रियं सजित्वानं सदासहम्। वर्षिष्ठमूर्तये भर॥५॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્મન્ ! તું सानिसम्-संભજનીય सजित्वानम्-सभान જય કરનાર शत्रुनी समકक्ष જિતનાર, सदासहम्-सदा शत्रुना બળને અભિભૂત કરનાર वर्षिष्ठम्-वृद्धि पामेલ रियम्-धन આત્મબળ રૂપ ધનની ऊतये-स्वरक्षा કરવા માટે आभर-समग्र રૂપથી અંદર અંદર ભરી દે. (પ)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! તું નિરંતર સેવન કરવા યોગ્ય છે, શત્રુની સમકક્ષમાં સદા વિજય કરાવનાર, સદા શત્રુનું દમન કરનાર પરમાત્મન્ અધ્યાત્મધનને અમારી અંદર પુષ્કળ કરી દે. (પ)

१३०. इन्द्रं वयं महाध न इन्द्रमभे हवामहे। युजं वृत्रेषु वज्रिणम्॥६॥

પદાર્થ : वयम्-અમે युजं विज्ञणम्-इन्द्रम्-અમારી સાથે યુક્ત થનાર સાથી વજી-વીર્યવાન-ઓજસ્વી પરમાત્માને वृत्रेषु-સદ્ગુણના આવરક પાપભાવોમાં અમારી સાથે ચાલતા महाधने-સગ્રામમાં हवामहे- આહુત કરીએ છીએ-કરીએ. अर्भे-થોડા અનિષ્ટ પ્રસંગોમાં इन्द्रम्-પરમાત્માને આહુત કરીએ છીએ- પોકારીએ છીએ. (ह)

ભાવાર્થ: અમારી અંદર ઉત્પન્ન છતા પાપભાવોનાં પ્રત્યે અમારો સંગ્રામ ચાલતા અથવા તેથી અલ્પ અનિષ્ટ થવા પર વીર્યવાન, બળવાન, ઓજસ્વી પરમાત્માનું અમોએ સ્મરણ, ચિંતન કરવું જોઈએ. (૬)

१३१. अपिबत् केंद्रुवः सुतमिन्द्रः सहस्रबाह्वे। तंत्रादिष्टं पौछस्यम्॥७॥

પદાર્થ: इन्द्र:-परभात्मा कदुव:- અત્યલ્પ વિઘ્નોથી નિર્બળ, દીન મનુષ્યનો सृतम्-अपिबत्-અંદરથી ઉત્પન્ન હૃદયના ભાવથી પૂર્ણ ઉપાસનારસનું સેવન કરે છે-સ્વીકાર કરે છે; ત્યારે सहस्त्रबाह्वे-અનેક પ્રકારના વિઘ્નો-પીડા પહોંચાડવાની પ્રવૃત્તિઓવાળાને માટે-તેના નાશ માટે तत्र-તે દીન મનુષ્યમાં पौंस्यम्- પુરુષાર્થને आदिदष्ट-અત્યંત સર્જિત કરે છે-આપે છે-પ્રેરિત કરે છે. (૭)

ભાવાર્થ : જયારે દીન મનુષ્ય બાધાઓ-વિઘ્નોથી પીડિત બનતા પોતાની અંદરથી હૃદયના ભાવ પૂર્ણ સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનાનો પ્રવાહ પરમાત્મા પ્રત્યે સમર્પિત કરે છે, ત્યારે તે સ્વીકાર કરીને તે વિઘ્નોને દૂર કરવા માટે તે દીન મનુષ્યમાં પૌરુષને પ્રેરિત કરી દે છે. (૭)

१३२. वैयमिन्द्र त्वायवीऽ भिं प्र नोनुमो वृषन्। विद्धी त्वा३स्यं नो वसो॥८॥

પદાર્થ: वृषन्-इन्द्र-હે સુખોની વર્ષા કરનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! वयम्-आयवः-અમે પ્રાપણશીલ = પ્રાપ્ત કરનારા પ્રાથીજનો त्वा-अभि-તારા શરણમાં प्र-नोनुमः-પ્રકૃષ્ટ રૂપમાં કરી-કરી સ્તુતિ કરીએ છીએ. वसो-હે વસનાર - અન્તર્યામી દેવ! नः-अस्य तु विद्धि-અમારા એ હૃદયના ભાવને તો તું જાણ. (८)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું અમારી અંદર નિવાસ કરનાર અન્તર્યામી અમારા પ્રત્યેક હૃદયના ભાવને જાણે છે, તો પછી તારી શરણમાં આવનાર અમે મનુષ્યો તારી ફરી-ફરી સ્તુતિ કરીએ છીએ, તું તેને પૂરી કર. (૮)

१३३. आ घा ये अग्निमिन्धते स्तृणन्ति बर्हिरानुषक्। येषामिन्द्रो युवा संखा ॥९॥

પદાર્થ: येषाम्-જેના युवा इन्द्र:-सहा બળવાન બની રહેનાર અજર, અમર ઇન્દ્રરૂપથી ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા सखा-समान રીતે જાણેલા-અન્ય વસ્તુ અથવા સંબંધીઓથી મમત્વ હટાવીને અપનાવી લીધેલ ये घ-જે પણ अग्निम्-જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને आ-इन्धते-समग्र રૂપથી ધ્યાન દ્વારા પ્રદીપ્ત કરીએ છીએ ते-તે ઉપાસકજનો आनुषक्-क्रमशः बर्हि:-પોતાના હૃદયાકાશને स्तृणन्ति-ઇન્દ્રરૂપ પરમાત્માના મિત્રતાના સ્નેહથી અગ્નિરૂપ પરમાત્માના જ્ઞાન-પ્રકાશથી આચ્છાદિત કરી લે છે-પૂર્ણ કરી લે છે-ભરી લે છે. (૯)

ભાવાર્થ : જે મનુષ્યો ઇન્દ્રરૂપ પરમાત્માને મિત્ર બનાવી લે છે, તેઓ જેમ પોતાના અંદર ગુણ

ધારણ કરીને પરમાત્માને ધ્યાન દ્વારા પોતાની અંદર પ્રદીપ્ત કરી લે છે, તેઓ પોતાના હૃદયાકાશને પરમાત્માના સ્નેહ અને જ્ઞાન-પ્રકાશને ભર્યા કરે છે. (૯)

१३४. भिन्धि विश्वा अप द्विषः परि बांधो जहीं मृधः। वसु स्पार्ह तदा भर ॥१०॥

પદાર્થ: विश्वा:-द्विष:-હે ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું સમસ્ત દ્વેષ કરનારી પ્રવૃત્તિઓને अपिभिन्धि-છિન્ન-ભિન્ન કરી દે, बाध:-समस्त બાધા ભાવનાઓ ने मृध:-પાપવૃત્તિઓને पिर्जिहि-सर्व પ્રકારથી દૂર કરી દે, स्पार्ह वसु तत् आभर-જે સ્પૃહણીય-વાંછનીય ગુણ છે, તે સમગ્ર રૂપમાં ધારણ કરાવ અથવા લઈ આવ. (૧૦)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્ ! મારી અંદર બીજાઓ પ્રત્યે થનારી તથા મારા પ્રત્યે બીજાઓની પણ સર્વ દેષ પ્રવૃત્તિઓને છિન્ન-ભિન્ન કરી દે, મારી અંદર બીજાઓ પ્રત્યે થનારી બાધા પ્રવૃત્તિઓ તથા પાપ વૃત્તિઓને તથા મારા પ્રત્યે બીજાઓની બાધા ભાવનાઓ અને પાપવૃત્તિઓનો નાશ કર. પુનઃ વાંછનીય વનનીય ગુણધનને મારી અંદર ધારણ કરાવી દે-ભરી દે, જેથી અન્યોનું અહિત ચિંતન ન કરું અને મારા વિષે કોઈ અહિત ચિંતન ન કરી શકે. (૧૦)

พ่ร–3

१३५. इहेव शृण्व एषां कशा हस्तेषु यद्वदान्। नि यामं चित्रमृञ्जते॥१॥

પદાર્થ : एषां हस्तेषु कशा:-હે ઇન્દ્ર મિત્રજનો ૠત્વિજો વિદ્વાનોના સપ્તપ્રાણ, લોકોના સાત પ્રાણ સ્થાનોમાં વાણીઓ-વેદવાણીઓને इह-इव शृण्वे-અહીં મારી અંદર જેમ હું સાંભળું છું, यत्-वदान्- જેમ હું બોલું છું, यामन् चित्रम्-नि-ऋते-જે ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા અધ્યાત્મ માર્ગમાં અથવા અધ્યાત્મ કર્મમાં, અદ્ભુત રૂપમાં, અન્તઃદેષ્ટિની સાથે પ્રસિદ્ધ કરે છે, સાક્ષાત્ કરે છે. (૧)

ભાવાર્થ : વિદ્વાન મનુષ્ય પોતાના પ્રાણ સંસ્થાનોમાં જે વેદવાણીઓને ધારણ કરીને યજ્ઞ આદિ પ્રસંગોમાં બોલે છે, હું અધ્યાત્મ યજ્ઞનો યાજક તે ઈશ્વરીય વાણીઓને મારા અન્તઃકરણમાં સાંભળું છું, તે પરમાત્મા અધ્યાત્મ માર્ગ અથવા અધ્યાત્મ કર્મમાં તે વેદ વાણીઓને સુંદર રૂપમાં અર્થ સહિત પ્રસિદ્ધ કરી દે છે, સાક્ષાત્ સમજાવી દે છે. (૧)

१३६. इमें उ त्वा वि चक्षते संखाय इन्द्र सोमिनः । पुष्टावन्तो यथा पशुम् ॥२॥

પદાર્थ : इन्द्र-ઐश्वर्यवान परभात्भन् ! इमे सखायः सोमिनः-એ सभान भित्र ઉપાसક विद्वान

પોતાના સોમ ઉપાસનારસ લઈને उ-નિશ્ચય त्वा विचक्षते-तने निહाળી રહ્યા છે. यथा पुष्टावन्तः पशुम्-જેમ પોષણ પદાર્થવાળા ઘાસ, દાણા વગેરે લઈને પોતાના દૂધ આપનારા ગાય આદિ પશુઓને નિહાળે-જુએ છે. (२)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તારા ઉપાસકો પોતાની ઇષ્ટ સિદ્ધિને માટે પોતાનાં ઉપાસનારસને સમર્પિત કરવા માટે તને એવી રીતે નિહાળે છે કે, જેમ દૂધના ઇચ્છુકજન ઘાસ, દાણા આદિ પુષ્ટિ કરનારી સામગ્રી લઈને દૂધ આપનારા ગાય આદિ પશુઓને નિહાળે છે. (૨)

१३७. संमस्य मन्यवे विशो विश्वा नमन्त कृष्टयः। समुद्रायेव सिन्धवः॥ ३॥

પદાર્થ: अस्य-એ ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માના मन्यवे-દીપ્ત પ્રકાશ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ માટે विश्वाविशः कृष्टयः-સર્વ પ્રવેશ કરનારી મનુષ્ય પ્રજાઓ सम्-नमन्त-द्रवीભૂત બને છે, ઝૂકી જાય છે; समुद्राय सिन्धवः-इव-समुद्रने माटे - જેમ समुद्रने प्राप्त થવા માટે નદીઓ ઝૂકીને વહી જાય છે.

ભાવાર્થ : જેમ સમુદ્રને પ્રાપ્ત થવા નદીઓ ઝૂકીને વહી જાય છે, તેમ પરમાત્માના પ્રકાશ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરવા માટે તેમાં પ્રવેશ કરવા માટે સર્વ મનુષ્યો તેની તરફ ઝૂકીને ચાલ્યા જાય છે. (૩)

१३८. देवानामिदवो महत्तदा वृणीमहे वयम्। वृष्णामस्मभ्यमूतये॥४॥

પદાર્થ: वृष्णां देवानां-इत् तत्-महत्-अवः- જ્ઞાનની વર્ષા કરનાર ઇન્દ્ર પરમાત્મા તથા ૠિષ વિદ્વાનોનાં અવશ્ય તે મહાન બોધ-જ્ઞાનનું वयम्-आवृणीमहे-અમે સમગ્ર રૂપથી વરણ કરીએ છીએ अस्मभ्यम्-ऊतये-જે અમારી રક્ષાને માટે છે. (૪)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા તથા ઋષિઓ-વિદ્વાનોનાં વેદ જ્ઞાનનો અવશ્ય સ્વીકાર કરીએ, જેને અમારી અંદર ધારણ કરીએ, જે આ સંસારમાં અમારી રક્ષા કરે છે. (૪)

१३९. सोमानों स्वरणं कृणुंहिं ब्रह्मणस्पते। कैक्षीवन्तं ये औशिजः॥५॥

પદાર્થ : ब्रह्मणस्पते-હે વેદજ્ઞાનના સ્વામિન્, ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! कक्षीवन्तम्-भने - કક્ષગત સમીપવર્તી ઉપાસક આત્માને सोमानां स्वरणम्-ઉપાસનારસવાળામાં - તેની શ્રેષ્ટ્રીમાં પ્રકાશવાન સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનારસના સુપ્રેરક, સુપ્રાપક, સુસંપાદક कृणुह्न-કરી દે यः-औशिजः-જે હું ઉશિક = પરમાત્માનો પુત્ર છું. (પ)

ભાવાર્થ : વેદ સ્વામિન્, જ્ઞાન ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! મારા પોતાના નજીકના જીવાત્મા જે તારા પ્રકાશ સ્વરૂપના પુત્ર છે, તેને ઉપાસનારસ સંપાદકોની મધ્યમાં પ્રકાશયુક્ત કરી દે અર્થાત્ સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનારસોનું સંપાદન કદી દે. (પ)

१४०. बोधन्मना इंदस्तु नो वृत्रेहा भूर्यासुतिः। शृणोतु शक्ने आशिषम्॥६॥

પદાર્થ : बोधन्मना:-મનના ભાવને જાણનાર वृत्रहा-પાપનાશક भूर्व्यासुित:-અનેક પ્રકારની આનંદની ધારાઓને પ્રાપ્ત કરાવનાર પરમાત્મા इत्-અવશ્ય नः-अस्तु-અમારા જ છે. शक्रः-તે શક્તિમાન પરમાત્મા आशिषं श्रणोतु-स्तुित, પ્રार्थनाने सांભળે-सांભળે છે. (६)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા અમારી ઉપાસકોની પાપવૃત્તિઓને નષ્ટ કરીને, મનોભાવને જાણીને, અનેક પ્રકારની આનંદધારાઓને પ્રાપ્ત કરાવીને તથા અમારી પ્રાર્થનાઓને સાંભળે છે, સ્વીકાર કરે છે. (૬)

१४१. अद्यों नो देव सवितः प्रैजावत्सावीः सौंभेगम्। परा दुःष्वप्न्यं सुव॥७॥

પદાર્થ: देव सिवत:-હે સુખોત્પાદક ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं नः-અમારા માટે अद्य प्रजावत्-सौभगम्-आજ આ જીવનમાં પ્રજાવાળા મને પ્રજાને માટે આપવા યોગ્ય કલ્યાણરૂપ ઐશ્વર્ય सावी:-તારી તરફ પ્રેરિત કર दुष्वप्यं परासुव-અનિષ્ટ વિચારોના કારણરૂપ અકલ્યાણકારી વાસના- વ્યસનને દૂર કર. (૭)

ભાવાર્થ : સુખદાતા પરમાત્મન્ - તું અમને ઉપાસકોને આ જીવનમાં તારી પ્રજા માનીને, તેમ કલ્યાણ પ્રેરિત કરીને પ્રદાન કરે છે અને અનિષ્ટ વિચારોના કારણરૂપ વાસના-વ્યસનને પણ દૂર કરે છે, તું એવો કૂપાળુ છે. (૭)

१४२. क्वाइस्यं वृषेभा युवा तुविग्रीवो अनानतः। ब्रह्मा कस्तः संपर्यति॥ ८॥

પદાર્થ: स्यः-ते वृषभः-सुખनी वर्षा કરનાર युवा-सदा अજર એકરસ तुविग्रीवः-બહુ જ જ્ઞાનના ઉપદેશક અથવા બહુ જ જ્ઞાનશક્તિવાળાની સમાન अनानतः-કોઈ નમાવી-દબાવી શકાય નહિ એવા-સર્વાધિપતિ, સર્વથી મહાન પરમાત્મા क्व-ક્યાં છે ? કોઈ સ્થાન વિશેષમાં નહિ, પરંતુ સર્વત્ર છે. कः-तं सपर्यति-કોણ તેને પરિચર્યામાં લાવી શકે છે ? યથાર્થ જાણીને ઉપાસનામાં લાવી શકે છે ? ब्रह्मा- સામાન્ય વિદ્વાન નહિ, પરન્તુ બ્રહ્મજ્ઞાની મહાન વિદ્વાન જ લાવી શકે છે.

ભાવાર્થ: અરે લોકો! તે સુખવર્ષક, અજર, એકરસ, મહાન ઉપદેશક, અનંતજ્ઞાન શક્તિ સંપન્ન, સર્વાધિપતિ, મહાન પરમાત્મા કોઈ એક દેશ-સ્થાનમાં મર્યાદિત નથી, પરંતુ સર્વત્ર છે, 'પરમાત્મા ક્યાં છે' એ તેનો ઉત્તર 'વિશ્વમાં છે.' તેને યથાર્થ જાણીને કોણ ઉપાસનામાં લાવી શકે છે તેનો ઉત્તર - 'બ્રહ્મા- બ્રહ્મજ્ઞાની પૂર્ણ વિદ્વાન લાવી શકે છે.' તેથી તેને કોઈ દેશ કે સ્થાન વિશેષમાં માનવો અને ત્યાં તેને શોધવા માટે ભટકવું એ ભૂલ છે અને તેની યથાર્થ ઉપાસનાને માટે પૂર્ણ જ્ઞાની બનવું જ જરૂરી છે. (૮)

१४३. उपहरें गिरीणां छं सङ्गमें च नदीनाम्। धियां विप्रो अजायत॥९॥

પદાર્થ : गिरीणाम् उपह्लरे-પર્વતોનાં સાનિધ્યમાં च-તથા नदीनां सङ्गमे-नદીઓનાં સંગમમાં धिया-ધ્યાનબુદ્ધિ દ્વારા विष्र:-अजायत-મેધાવી બની જાય છે; તેની સ્થિતિ, ગતિ, સંગતિનું વિવેચન અને પરમાત્માનું ધ્યાન કરવાથી બ્રહ્મજ્ઞાનમાં કુશળ બની જાય છે. (૯) ભાવાર્થ: પર્વતોનાં સાનિધ્ય અને નદીઓનાં સંગમો પર વિવેચન અને ત્યાં પરમાત્માનું ધ્યાન કરવાથી બ્રહ્મજ્ઞાનમાં સમર્થ બ્રહ્મા બની જાય છે, સદા નહીં તો પણ ક્યારેક - ક્યારેક તો એવા સ્થાનો પર અવશ્ય જઈને ધ્યાન કરવું જોઈએ. (૯)

१४४. प्र सम्राजं चर्षणौनामिन्द्रं स्तोता नेव्यं गौभिः। नरं नृषाहं मंशहिष्ठम्॥१०॥

પદાર્થ: चर्षणीनाम्-भनुष्योना, नव्यम्- स्तुतिने योग्य, सम्राजम्-विश्वભरमां सभ्यक् राજमान-दीप्त, नरम्-नायक्, नृषाहम्- भनुष्योने संભाળनार पाप-पुष्यनुं क्रम्कण आपनार, मंहिष्ठम्-अत्यंत दानी इन्द्रम्-परभात्माने गीिभः-स्तुतिओथी प्रस्तोत-હे भनुष्यो ! तमे स्तुतिमां क्षायो, तेनी स्तुति करो. (१०)

ભાવાર્થ: મનુષ્યોનાં સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, સમસ્ત વિશ્વમાં સમ્યક્ રીતે વિરાજમાન, સર્વના નાયક, મનુષ્યોનાં કર્મફળને આપનાર સર્વાધિક દાની પરમાત્માને વૈદિક સ્તુતિ વચનોથી સ્તુતિમાં લાવો, તેની સ્તુતિ કર્યા કરો. (૧૦)

॥ इति द्वितीय प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः ॥

 $\diamond$ $\diamond$ $\diamond$

अथ द्वितीय प्रपाठक द्वितीयोऽर्धः

พ่ร-ช

१४५. अपादु शिष्ट्र्यन्धसः सुदक्षस्य प्रहोषिणः। इन्दौरिन्द्रौ यंवाशिरः॥ १॥

પદાર્થ: सुदक्षस्य-सुચતુર શ્રેષ્ઠ જ્ઞાનબળયુક્ત प्रहोषिण:-પ્રકૃષ્ટ યથાવત્ આત્મ સમર્પણ કરનાર ઉપાસકના यवाशिर:-સમાગમ-ભાવનાથી યુક્ત, अन्धस:- ધ્યાનયુક્ત, इन्द्रो:-સ્નિગ્ધ ઉપાસનારસનું शिप्री-इन्द्र-अपात्-उ-આત્મામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા પાન કરે છે-સ્વીકાર કરે છે. (૧)

ભાવાર્થ : શ્રેષ્ઠ જ્ઞાની, આત્મ સમર્પી ઉપાસકોનો સમાગમ ભાવનાથી યુક્ત સમગ્ર ધ્યાન સહિત સ્નિગ્ધ ઉપાસનારસને આત્મામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા અવશ્ય પાન કરે છે - સ્વીકાર કરે છે. (૧)

१४६. इमा उ त्वा पुरूवसौँऽ भिं प्र नोनुवुर्गिरः। गांवो वैत्सं न धेनवः॥ २॥

પદાર્થ: पुस्त्वसो-હે પુષ્કળ ધનવાળા-વિવિધ ધન પ્રદાતા પરમાત્મન્! इमा:-गिर:-આ મારી વાણીઓ वा વેદવાણીઓ त्वा-अभि उ-तने જ - તારા પ્રત્યે જ प्रनोनुवु:-स्तवन કરતી જઈ રહી છે; धेनव:-गाव:-वत्सं न- જેમ દૂધાળી દૂધ પાનારી ગાયો વાછરડાઓ તરફ જઈ રહી છે.

ભાવાર્થ: હે પુષ્કળ ધનયુક્ત પમરાત્મન્! મારી સ્નેહપૂર્ણ વાણીઓ વા વેદવાણીઓ તારા પ્રત્યે સ્તુતિ કરતી નમીને જઈ રહી છે, મારી કોઈપણ વાણી વા વેદવાણી કોઈપણ એવી નથી કે જે તારી સ્તુતિ ન કરતી હોય, એવી સમગ્ર વાણીઓ તારી સ્તુતિ પરાયણ તારી તરફ નમીને જઈ રહી છે; જેમ દૂધ પાનારી ગાયો વાછરડાઓને દૂધ પિવડાવવા દોડતી જઈ રહી છે. સ્નેહ પ્રદર્શનમાં ઉપમા છે. ગાયો દૂધ પિવડાવવા દોડી રહી છે પરન્તુ વાણીઓ સ્નેહપૂર્ણ ગુણગાન કરતી સ્નેહ દ્વારા અપનાવવા જઈ રહી છે. (૨)

१४७. अत्राहं गोरमन्वतं नामं त्वष्टुरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे॥ ३॥

પદાર્થ: अत्र त्वष्टुः-દિવસના સમયે એ પ્રકાશમાન આદિત્ય = સૂર્યમાં ह-અવશ્ય गोः-સર્વત્ર ગતિશીલ પરમાત્માના अपीच्यं नाम-અપહિત = અન્તર્હિત નમસ્કાર યોગ્ય સ્વરૂપને अमवन्त-ઉપાસક માને છે, જાણે છે, અનુભવ કરે છે, [જેમ हिरण्यमयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् । याऽसावादित्ये पुस्तः सोऽसावहम् । ओम् खम् ब्रह्म - યજુ૦ ૪૦.૧૭] इत्था-એ રીતે चन्द्रमसः-गृहे-રાત્રિના સમયે ચંદ્રમંડળ-નક્ષત્રો સહિત ચંદ્રમંડળમાં પણ તે વ્યાપક પરમાત્મામાં અપિહિત-અન્તર્હિત જન માને છે (૩)

ભાવાર્થ: દિવસના પ્રકાશાત્મક પિંડ સૂર્ય હોય અથવા રાતે પ્રકાશાત્મક ચંદ્રમાદિ નક્ષત્રગણ હોય, સર્વમાં તે વ્યાપક પરમાત્માના સ્વરૂપને ઉપાસક માને છે - જાણે છે. સંસારના કોઈપણ તાપક અથવા શીતલ પ્રકાશમાન પદાર્થને જોઈને ઉપાસકજન તે-તે પદાર્થોને ઉપાસ્ય ઇષ્ટદેવ માનતા નથી, પરંતુ તેની અંદર ચેતન ઇષ્ટદેવ પરમાત્માને માને છે. (૩)

esis ७० द्वितीय अध्याय १४८. यदिन्द्रो अनयद्वितो महीरपो वृषन्तमः। तत्र पूषाभुवत् संचा॥४॥

પદાર્થ : यत्-જયારે वृषन्तमः-इन्द्रः- અत्यंत સુખવૃષ્ટિકર્તા પરમાત્મા मही:-रित:-अप:-अनयत्-મહાન ગતિશીલ વ્યાપન શક્તિઓને પ્રેરિત કરે છે, तत्र-त्યારે सचा સાથે पूषा अ भुवत्- સૂર્ય પોતાનો રશ્મિપ્રસાદ કરવામાં અને પૃથિવી વનસ્પતિ ઉગાડવામાં સમર્થ બને છે. (૪)

ભાવાર્થ : પરમાત્માની વ્યાપન શક્તિઓને પ્રાપ્ત કરીને જ સૂર્ય કિરણોનો સંચાર કરે છે અને પૃથિવી પણ ઔષધિ, વનસ્પતિઓ અને પ્રાણીઓને ઉત્પન્ન કરે છે. (૪)

१४९. गौर्धयित मरुतां श्रवस्युमीता मघोनाम्। युक्ता वही रथानाम्॥५॥

પદાર્थ: मघोनां मस्ताम्-જ્ઞાન ધનવાળા અધ્યાત્મ યાજકોની अवस्यु:-२क्षण ઇચ્છુક गौ:-माता-ઈન્દ્ર પરમાત્મા ગાયરૂપ જ્ઞાનપ્રદ માતા બનીને <mark>धयति</mark>-પોતાના અમૃતરસનું પાન કરાવે છે रथानां वह्निः-રથોને વહન કરનારા ઘોડાઓની સમાન રમણ સાધન યોગના અંગોમાં યુક્ત થયેલ તે ગૌમાતા આ લોક અને પરલોકની સુખદ યાત્રા કરાવે છે. (પ)

ભાવાર્થ : ભાગ્યવાન, જ્ઞાન ધનવાન, આત્મસમર્પી વિદ્વાનોનું રક્ષણ ઇચ્છતા ઇન્દ્ર પરમાત્મા ગૌમાતા બનીને, તેને પોતાના અમૃતરસનું પાન કરાવે છે. તથા યોગાંગ રમણ સાધનોથી યુક્ત બનીને રથોમાં જોડાયેલા ઘોડાઓની સમાન આ લોક અને પરલોકની સુખદ યાત્રા પણ કરાવે છે. (૫)

१५०. उप नौ हरिभिः सुतं याहि मदानां पते। उप नौ हरिभिः सुतम्॥६॥

પદાર્થ : मदानां पते-હે સમસ્ત હર્ષો અને આનંદોના સ્વામિન્ ! તું नः-सुतम्-અમારા નિષ્પાદિત હૃદયના ભાવપૂર્ણ ઉપાસનારસ અને ભક્તિભાવને हरिभि:-उप-याहि-દુ:ખનું અપહરણ કરનાર અને સુખનું આહરણ કરનાર ગુણોથી પ્રાપ્ત થાય. ~~નઃ सुतં-हरिभि:उप~~-અમારા નિષ્પાદિત ભક્તિભાવને દુઃખનું અપહરણ સુખનું આહરણ કરાનારા ગુણોથી પ્રાપ્ત થાય.

ભાવાર્થ : હર્ષ સુખોના સ્વામિન્ પરમાત્મન્ ! તું અમારા દ્વારા નિષ્પાદિત ઉપાસનારસને દુ:ખનું અપહરણ કરનારા સુખનું આહરણ કરનારા ગુણો દ્વારા અમને પ્રાપ્ત થાય છે, તેથી અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, આપ અમારા ઉપાસનારસને અમારા કલ્યાણને માટે સેવન કરો. (૬)

१५१. इंष्टा होत्रा असृक्षतेन्द्रं वृंधन्तो अध्वरे। अच्छावभृंथमोजसा॥७॥

પદાર્થ : अध्वरे-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં इन्द्रं वृधन्तः-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માનો સમ્યક્ સાક્ષાત્ કરવા માટે इष्टा:-होत्रा:-असृक्षत-અનુકૂળ અથવા જ્યાં સુધી બની શકે આત્મ ભાવનાઓ-સ્તુતિ-પ્રાર્થના-ઉપાસનાઓ છે, તેને હે ઉપાસકો તમે લોકો પ્રસારિત કરો-સમર્પિત કરો પુનઃ ओजसा-માનસરસ દ્વારા अवभृथम्-अच्छ-અવભૃથ = સ્નાનને સારી રીતે પ્રાપ્ત થાઓ. (૭)

ભાવાર્થ: અધ્યાત્મયજ્ઞ-યોગના અનુષ્ઠાનમાં પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરવા માટે અનુકૂળ સ્તુતિ-પ્રાર્થના-ઉપાસનાઓની ભેટ ધરો, પુનઃ પરમાત્માના સત્સંગ માનસરસમાં ડૂબકી લગાવવી જોઈએ. (૭)

१५२. अहमिद्धि पितुष्परि मेधामृतस्य जग्रह। अहं सूर्य इवाजनि॥८॥

પદાર્થ: अहम् इत्-हि-હું સ્વયં અવશ્ય જ पितुः-પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા ऋतस्य मेधां पिर जग्रह-સત્યજ્ઞાનની મેધાને = ऋतंભરા બુદ્ધિને પૂર્ણ રૂપથી પ્રાપ્ત કરું છું તે ઉપાસના દ્વારા अहं सूर्यः-इव-अजिन-હું ઉપાસક સૂર્યની સમાન જ્યોતિ પ્રાપ્ત કરીને પ્રસિદ્ધ થઈ જાઊં છું, જેમ સૂર્ય પરમાત્માની જ્યોતિ પ્રાપ્ત કરીને પ્રસિદ્ધ થાય છે. (૮)

ભાવાર્થ : જેમ સૂર્ય પરમાત્માથી જ્યોતિ પ્રાપ્ત કરીને પ્રસિદ્ધ થાય છે, તેમ ઉપાસક પરમાત્મા દ્વારા ઋતંભરા પ્રજ્ઞા = બુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરીને પ્રસિદ્ધ થાય છે. (૮)

१५३. रैवंतीर्नः सधैमाद इन्द्रे सन्तु तुर्विवाजाः। क्षुमन्तौ याभिर्मदेम॥९॥

પદાર્થ : नः-અમારી रेवती:-પ્રશસ્ત ભોગ ઐશ્વર્યવાળી ઇન્દ્રિયો-ઇન્દ્રિયોની વાસનાઓ सधमादे-इन्द्रे-માદ = આનંદ સાથે જે છે તે સ્વભાવથી જ આનંદ-સ્વરૂપ પરમાત્મામાં तुविवाजाः सन्तु-અધિક સુખમય લોકવાળી બની જાય याभि:-જેના દ્વારા क्षुमन्तः-मदेम-અમે ઉત્તમ અન્ન ભોગવાળા બની શકીએ. (૯)

ભાવાર્થ : અમારી ઇન્દ્રિયો પોત-પોતાના વિષયોના સેવનની સાથે જો પરમાત્મામાં સંયુક્ત બને, તો પરમાત્માની સાથે ઉત્કૃષ્ટ ભોગવાળી બની જાય છે. (૯)

१५४. सोमः पूर्षां च चेततुर्विश्वासां सुक्षितीनाम्। देवत्रा रथ्योहिता॥ १०॥

પદાર્થ: विश्वासां सुक्षितीनाम्-समस्त सुंदर ભૂમિવાળી નસ નાડીઓમાં રહેલ सोमः पूषा च-हिता-જીવનરસ અને પોષણકર્તા પ્રાણવાયુને શરીરમાં રહેનાર देवत्रा-દેવોની તરફ જનાર ख्यो:-चेततु:-જ્ઞાનમાર્ગ અને કર્મમાર્ગને સુપ્રસિદ્ધ કરે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: પૂર્વોક્ત ઇન્દ્રિયોની વાસનાઓને પરમાત્મા તરફ વાળી દેવામાં આવે, જ્યારે ઇન્દ્રિયોની પ્રવૃત્તિઓ ભોગ સાથે પરમાત્મા તરફ નમેલી-વળેલી રહે છે, ત્યારે શરીરની સમસ્ત નાડીઓમાં જીવનરસ અને પ્રાણવાયુ એ બન્ને શરીરમાં રહીને માનવને દેવો-ઉત્કૃષ્ટ માનવો, મુમુક્ષુઓ અને જીવનમુક્ત અવસ્થાની તરફ લઈ જનાર જ્ઞાનમાર્ગ અને કર્મમાર્ગને સારી રીતે પ્રસિદ્ધ-પ્રકટ કરે છે. (૧૦)

บ่ร-น

१५५. पान्तमा वो अन्धस इन्द्रमिभ प्र गायत । विश्वासाहं शतकतुं मेश्हिष्ठं चर्षणीनाम् ॥१॥ પદાર્થ: वः चर्षणीनाम्-तमे દર્શનેચ્છુકોના अन्थसः-आ पान्तम्-આધ્યાનીય ઉપાસનારસને સમन्तરૂપથી પાન કરનાર, विश्वासाहं-સૌને અભિભૂત કરનાર, સમર્થ शतक्रतुम्-ઘણા કર્મ અને પ્રજ્ઞાનવાળા- સર્વશક્તિમાન-સર્વજ્ઞાનવાન્ मंहिष्ठम्-મહાન આનંદ આપનાર इन्द्रम्-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માના अभि प्रगायत-निरंतर ગુણ ગાવો-સ્તુતિ કરો. (૧)

ભાવાર્થ: મનુષ્યો! જે તમે દર્શનેચ્છુકોના ઉપાસના ધ્યાનને સત્ય સ્વીકાર કરનાર, સૌનો સ્વામી, સર્વશક્તિમાન, સર્વજ્ઞ, અતિ આનંદપ્રદ પરમાત્મા છે તેની નિરંતર સ્તુતિ, પ્રાર્થના અને ઉપાસના કરો. (૧)

१५६. प्र व इन्द्राय मादनं हर्यश्वाय गायत। संखायः सोमपान्ने॥२॥

પદાર્થ : वः सखायः-तमे मित्रो ! हर्यश्वाय-दुः અપહરણશીલ અને સુખ આહરણશીલ વ્યાપક ગુણ શક્તિવાળા પરમાત્મા सोमपाव्ने-ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરનાર इन्द्राय-પરમાત્માને માટે मादनं प्रगायत-आनंદ ગાન કરો જેથી તમને આનંદ પ્રાપ્ત થાય. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસક જનો ! પરમાત્માના મિત્ર બનીને દુઃખ અપહરણ, સુખ આહરણ ગુણ શક્તિવાળા ઉપાસના, ધ્યાન સ્વીકાર કરનાર પરમાત્માને માટે આનંદ આદિ ગુણ ગાન કરો-સ્તુતિ ધ્યાન કરો. (૨)

१५७. वैयमु त्वा तदिदर्था इन्द्र त्वायन्तः संखायः । कंण्वा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! कण्वा:-મેધાવી सखायः-તારા મિત્રજન त्वायन्तः-તારી કામના કરતા उक्थेभि:-પ્રશંસનીય વચનો-વૈદિક સ્તુતિના નામો દ્વારા जरन्ते-સ્તુતિમાં લાવીએ છીએ. वयम्-उ-અમે પણ तिददर्थाः-ते माटे-લक्ष्यने લઈને, તેવા બનીને त्वा-तने સ્તુતિમાં લાવીએ છીએ. (૩)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! અમે પણ પૂર્વવર્તી અથવા અમારાથી શ્રેષ્ઠ વિદ્વાનોની માફક તને ચાહતા-કામના કરતા વૈદિક નામો દ્વારા તારી સ્તુતિ કરીએ છીએ. આપણાથી શ્રેષ્ઠ વિદ્વાનોને આદર્શ માનીને પરમાત્માની સ્તુતિ કરવી જોઈએ. (3)

१५८. इन्द्राय मद्वने सुतं परि ष्टोभन्तु नौ गिरः। अर्कमर्चन्तु कारवः॥४॥

પદાર્થ: नः-गिरः-અમારી વાણીઓ महुने-इन्द्राय-હર્ષ = आनंद આપનાર પરમાત્માને માટે सुतम्-ઉપાસનારસને परिष्टोभन्तु-પ્રેરિત કરે. कारवः-अर्कम्-अर्चन्तु-જેમ સ્તુતિ કરનારા પોતાની વાણીઓથી તે પૂજનીયની પૂજા કરે છે. (૪)

ભાવાર્થ : પૂજનીય પરમાત્માની અર્ચના = પૂજા જેમ સ્તુતિ કરનારાઓ કર્યા કરે છે, તેમ અમારી વાણીઓ તે આનંદપ્રદને માટે સ્તુતિ = સ્તવનને પ્રેરિત કરે છે. (૪)

१५९. अयं त इन्द्रे सोमो निपूतो अधि बर्हिषि। एहीमस्य द्रवा पिंब॥५॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મનુ ! ते-તારા માટે बर्हिष-अधि-मारा હૃદયાવકાશમાં अयं

सोमः-निपूतः-એ ઉપાસનારસ નિષ્પન્ન કરેલ છે, ईम-एहि-એની પાસે આવ, अस्य द्रव पिब-એના પ્રત્યે શીઘ્ર ગતિ કર અને એનું પાન કર. (પ)

ભાવાર્થ : હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! મેં મારા હૃદયાવકાશમાં તારા માટે ઉપાસનારસને શ્રદ્ધાથી નિષ્પાદિત કરેલ છે, તું મારા હૃદયમાં આવ, શીધ્ર આવીને એનું પાન કર-સ્વીકાર કર. (પ)

१६०. सुरूपकृत्नुमूर्तये सुदुघामिव गोदुहै। जुहूमसि द्यविद्यवि॥६॥

ભાવાર્થ : જેમ સરળતાથી દોહવા યોગ્ય ગાયને દૂધ પ્રાપ્તિને માટે દોહે છે, તેમજ આત્મસ્વરૂપને શ્રેષ્ઠ બનાવનાર પરમાત્માને પોતાના આત્મરૂપની પ્રાપ્તિ માટે પ્રતિદિન પોતાની અંદર ધારણ કરવો જોઈએ. (૬)

१६१. अभि त्वा वृषभा सुते सुतं सृजािम पौतये। तृम्पा व्यंशनुहौ मंदम्॥ ७॥

પદાર્થ : वृषभ-હે સુખોની વર્ષા કરનાર પરમાત્મન્ ! सृते-ઉપાસનારસ ઉત્પન્ન થતાં पीतये-પાન કરવા - સ્વીકાર કરવા માટે सृतम्-ઉત્પન્ન ઉપાસનારસને त्वा-તારા પ્રત્યે अभिसृजामि-ભેટ ધરું છું, तृम्य-मने तृप्त કર, मदं व्यथनुहि-मने હર્ષ-આનંદને પ્રાપ્ત કરાવ. (૭)

ભાવાર્થ : સુખોની વર્ષા કરનાર પરમાત્મન્ ! ઉપાસનાથી ઉત્પન્ન રસનો સ્વીકાર કરવા માટે તારા પ્રત્યે ભેટ ધરું છું, નિઃસંદેહ તું પણ મને તૃપ્ત કરે છે, તારો આનંદ પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૭)

१६२. यं इन्द्र चमसंध्वा सोमश्चेमूंषु ते सुतः। पिंबेदस्य त्वंमीशिषे ॥८॥

પદાર્થ : इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यः सुतः सोमः- श्रे निष्पन्न ઉપાसनारस ते-तारा माटे चमसेषु-यमसो = मारी अंदरना मन, બુદ્ધિ, यित्त, અહંકાર આદિમાં જેના દ્વારા હું તારા માટે મનન, विवेयन, स्मरण्ण, ममलाव द्वारा ઉપાसनारस ભर् छुं तथा चमूष्-બહारना ઇन्द्रिय पात्रोमां वाण्णी, नेत्र, श्रोत्रमां स्तुति, दर्शन, श्रवण કरीने ભर् छुं; पिब-इत्-એनुं अवश्य पान कर - स्वीक्षर कर, त्वम्-अस्य ईशिषे-तुं એनो स्वामी छे. (८)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તારા માટે મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારરૂપ અંદરના પાત્રોમાં ઉપાસનારસ સૂક્ષ્મરૂપમાં તૈયાર કરું છું તથા કરી બહારના વાણી, નેત્ર, કર્ણરૂપ પાત્રોમાં સ્તવન, દર્શન, શ્રવણ પાત્રોમાં દેઢ કરું છું, તું એનો સ્વીકાર કર, તું એનો સ્વામી છે, અધિકારી છે. (૮)

१६३. योगेयोगे तेवस्तरं वाजेवाजे हवामहे। संखाय इन्द्रमूतये॥ ९॥

પદાર્થ: योगे योगे-યોગ યોગ = પ્રત્યેક સુખ સંપત્તિમાં वाजे वाजे-પ્રત્યેક સુખ સંપત્તિના સંગ્રામમાં तवस्तरम्-इन्द्रम्-અત્યંત બળવાન પરમાત્માને ऊतये-२क्षा माटे सखाय:-हवामहे-भित्रो એવા અમે ઉપાસકજન બોલાવીએ-પોકારીએ છીએ-સ્મરણ કરીએ છીએ. (૯)

ભાવાર્થ: પ્રત્યેક સંપત્તિના સમયમાં તથા પ્રત્યેક વિપત્તિના સમયે અતિ બળવાન પરમાત્માનું પોતાની રક્ષા માટે મિત્રભાવથી સ્મરણ કરવું જોઈએ; જેથી સંપત્તિમાં અમે અભિમાની બનીને આત્મહાનિ ન કરીએ અને વિપત્તિમાં નિરાશ બનીને આત્મગ્લાનિ ન કરીએ. (૯)

१६४. आ त्वेता नि षीदतेन्द्रमिभ प्र गायत। संखायः स्तोमवाहसः॥ १०॥

પદાર્થ: स्तोमवाहसः सखायः-હે સ્તવનગાનને વહાવનાર ગાયક, સ્તુતિકર્તા, ઉપાસક મિત્રો ! आ-इत-तु-आ-આવો, તો આવો - અવશ્ય આવો, શીઘ્ર આવો, આ = આવીને निषीदत-નિયમિત રૂપથી બેસો - શ્રद्धा स्નेહથી બેસો. इन्द्रम्-अभिप्रगायत-સર્વ ઐશ્વર્ય - સંપન્ન પરમાત્માને લક્ષ્ય કરીને તેના ગુણગાન કરો. (૧૦)

ભાવાર્થ : પરમાત્માની સ્તુતિને પ્રવાહિત કરનાર ઉપાસક મિત્રજનો સામૂહિક સ્તવનના તાંતણા બેસાડનાર એકત્ર શ્રદ્ધા સ્નેહથી બેસીને પરમાત્માના ગુણગાન કરે, ત્યારે આનંદનો પ્રવાહ પ્રવાહિત થઈ જાય છે. (૧૦)

ห่ร-ต

१६५. इंदं ह्यन्वोजसा सुतं राधानां पते। पिबा त्वाइस्यं गिर्वणः॥१॥

પદાર્થ: गिर्वण:-ग्रधानां-पते-હે સ્તુતિ વચનો દ્વારા વનનીય-સમ્માનીય, સેવનીય તથા અમારી સમસ્ત આરાધનાઓના પાલક-કોઈપણ આરાધનાને વ્યર્થ ન જવા દેનાર પરમાત્મન્ ! अनु-ओजसा हि सुतम्-इदम्-अनुक्रमपूर्वक-श्रवण, मनन કરીને પુनः निर्दिध्यासन બળથી ઉપાસનારસને ઉત્પन्न કરેલ છે. अस्य तु पिब-એનું તું અવશ્ય પાન કર-એનો સ્વીકાર કર. (૧)

ભાવાર્થ: પરમાત્માન્ ! તું ઉપાસકોની સમસ્ત આરાધનાઓનું પાલન સ્વાગત કરે છે, કોઈની પણ ઉપેક્ષા કરતો નથી, વ્યર્થ જવા દેતો નથી તથા સ્તુતિ દ્વારા સન્માનીય સેવનીય છે, અમે તારું સ્તુતિ દ્વારા જ સેવન કરી શકીએ છીએ, અન્ય ભૌતિક પદાર્થો તો તારા જ આપેલા છે, તેની તને શું ભેટ આપવી, તને તેની જરૂરત પણ નથી, તેથી જે અમે શ્રવણ, મનન અને કરી નિદિધ્યાસન રૂપથી પૂર્ણ પ્રયત્નબળ દ્વારા ઉપાસનારસ સંપન્ન કરેલ છે, તેનું અવશ્ય પાન કર-સ્વીકાર કર, એવી પ્રાર્થના છે. (૧)

१६६. महाँ इन्द्रः पुरश्च नो महित्वमस्तु विज्ञिणे। द्यौर्न प्रथिना श्रावः॥२॥

પદાર્થ : इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા महान्-सर्वथी મહાન છે, पुर:-च-तेथी ते प्रत्येકनी सन्भुખ

છે જયારે સર્વથી મહાન સર્વત્ર છે, ત્યારે મારી સામે પણ રહેલ જ છે. द्यौ:-न प्रथिना शव:-ઘુલોકની સમાન વિસ્તૃત અથવા ફેલાયેલ તેનું બળ-વ્યાપન બળ છે, તે એવા विज्ञणे नः-महित्वम्-अस्तु-સર્વ विध वर्ष्ट्र शક्तिवाणाने माटे અમો મહિमा = ગુણગાન કરીએ.

ભાવાર્થ : પરમાત્મા સર્વથી મહાન છે. તેથી પ્રત્યેકની સન્મુખ હોવા છતાં તે ઘુલોકની સમાન વિસ્તૃત વ્યાપ્ત છે; તે વજૂ શાસનવાળા પરમાત્માનો મહિમા-ગુણગાન અમારા દ્વારા થતા રહે. (૨)

१६७. ओं तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्रोभं सं गृभाय। महाहस्तीं दक्षिणेन॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું महाहस्ती-મહાન હાથોવાળો - પ્રશસ્ત દાની બનીને दक्षिणेन-દક્ષિણ પાર્શ્વથી - મારો મિત્ર-સંગી બન नः- અમારા માટે क्षुमन्तं चित्रं ग्राभम्-પ્રશસ્ત ભોગ યુક્ત અદ્ભુત મુટીને तु-અવશ્ય आसंगृभाय-સારી રીતે પ્રદાન કર. (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! અમારા માટે ભોગ અને આનંદનું દાન કરનાર તું મહાદાની છે, વિશાળ હાથવાળો છે, તું 'છપ્પર ફાડ કર દેનેવાલા હે' એવી ઉક્તિ પણ છે, તું સદા અમારી સાથે દક્ષિણ પાર્શ્વર્તી મિત્રની સમાન છે, તું તે અદ્ભુત આનંદ ભોગવાળી વિચિત્ર મુકી અમને પ્રદાન કર. (૩)

१६८. अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्चे यथा विदे। सूनुं सत्यस्य संत्यतिम्॥४॥

પદાર્થ: यथाविदे-હે ઉપાસક તું યથાવત્ વેત્તા-જ્ઞાતા બનવા માટે गोपतिम्-વેદવાણીના સ્વામી, सत्पतिम्-સત્પુરુષો - ઉપાસકોના પાલક सत्यस्यसूनुम् સત્યના પ્રેરક इन्द्रम्-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને अभि-ફરી-ફરી गिरा प्रार्च-स्तुतिथी અર્ચિત કર. (૪)

ભાવાર્થ : હે મનુષ્ય ! તું યથાર્થ જ્ઞાતા બનવા માટે વેદવાણીના સ્વામી, ઉપાસકોના પાલક, સત્યના પ્રેરક પરમાત્માની પુનઃ-પુનઃ અથવા નિરંતર અર્ચના કર્યા કર. (૪)

१६९. कैया नश्चित्रं आ भुवदूती सदावृधः संखा। कया शचिष्ठया वृता॥५॥

પદાર્થ: कया ऊति-કોઈપણ સ્તુતિ પ્રવૃત્તિથી कया शचिष्ठया वृता-કોઈપણ અતિ શ્રેષ્ઠ પ્રજ્ઞા-આત્મભાવનામય વૃત્તિથી नः-અમારા सदावृधः सखा-सदावर्धन-ઉત્કર્ષ કરનાર તે પરમાત્મા મિત્ર आभुवत्-બની જાય છે. (પ)

ભાવાર્થ : પરમાત્માની કૃપા અપાર છે, તે અમારી કોઈપણ શ્રેષ્ઠ સ્તુતિ અથવા શ્રેષ્ઠ શ્રદ્ધામય આત્મભાવના વૈરાગ્ય પ્રવૃત્તિથી સદા ઉન્નિત કરનાર મિત્ર બની જાય છે; તેથી અમોએ તેની સ્તુતિ તથા અનુરાગભરી શ્રદ્ધા આત્મભાવનાથી અર્પણ કરવી જોઈએ. (પ)

१७०. त्यंमुं वः सत्रौसाहं विश्वासु गौष्वीयतम्। आं च्यावयस्यूतये॥६॥

પદાર્થ: विश्वासु गीर्षु-समस्त स्तुतिઓમાં आयतम्-વ्યાપ્ત, सत्रासाहम्-सत्य-અવિનાશી तथा सत्य રૂપથી સર્વ પર અભિભૂત त्यम्-उ-ते ઇષ્ટદેવ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને वः-तुं ऊतये-रक्षाने माटे आच्यावयसि-स्तुतिओ द्वारा पोतानी तरक ઝુકાવી લે છે. (ह)

ભાવાર્થ : સત્યથી સર્વ પર અધિકારકર્તા પરમાત્માને સ્તુતિઓ દ્વારા પોતાની તરફ ઝુકાવી લે છે, કારણકે સમસ્ત સ્તુતિઓમાં તે પરમાત્મા વ્યાપ્ત છે, પ્રત્યેક સ્તુતિને સત્પાત્ર છે, પ્રત્યેક સ્તુતિનો સ્વીકાર કરે છે. (*\varepsilon*)

१७१. संदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम्। सनिं मेधामयासिषम्॥७॥

પદાર્થ: सदसः पितम्-જેમાં સૂર્ય આદિ સર્વ દેવો રહે છે એવા જગતના સ્વામી, अद्भुतम्-આશ્ચર્ય ગુણવાળા, प्रियम्-પ્રિય = ઇષ્ટ, काम्यम्-કમનીય-સ્તુતિ યોગ્ય, सिनम्-દાતા इन्द्रस्य-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માથી मेधाम्-મેધાને अयासिषम्-પ્રાપ્ત કર્; છું - માગું છું. (૭)

ભાવાર્થ : જગતના સ્વામી, અદ્દભુત, પ્રિય, ઇષ્ટદેવ, કમનીય, દાતા પરમાત્માથી આર્ષ મેધાને માગું છું; જેથી હું સદા તેની સ્તુતિ કરતો મેધાવાન ઉપાસક બની જાઊં. (૭)

१७२. ये ते पंन्था अधो दिवो येभिर्व्यश्वमैरयः। उत श्रोषन्तु नौ भुवः॥८॥

પદાર્થ : તે-હે ઇન્દ્ર પરમાત્મન્ ! તારા રચેલા <mark>यે पન્થા</mark>:-જે માર્ગ <mark>दिवः-अध</mark>ः ઘુલોકથી-અમૃતધામથી નીચે છે <mark>येभि:-अश्व वि-ऐरवः</mark>-જે માર્ગો વાતસૂત્રોના દ્વારા આદિત્યને વિશેષરૂપથી પ્રેરિત કરે છે. ~~ન~~ઃ ~~भुवः-~~ <mark>उत श्रोषन्तु-</mark>અમારી ભૂમિઓ - દેહોને પણ ''આશ્રણ્વન્તુ'' સ્વીકાર કરે-સ્વીકાર કરે છે, સંચાલિત કરે છે. (૮)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તારા વાતસૂત્ર માર્ગ દ્યુ-મંડળની નીચે જેમ સૂર્ય આદિ પ્રકાશપિંડોને ચલાવે છે તેમ તે અમારી ભૂમિયો અને દેહોને પણ સ્વાધીન કરે છે અને તારું નિયંત્રણ સમસ્ત વિશ્વ પર છે. (૮)

१७३. भेंद्रंभेंद्रं ने ओं भेरेषमूर्ज शतक्रतो। यदिन्द्र मृंडयासि नः॥९॥

પદાર્થ : शतक्रतो-इन्द्र-હે અનેક પ્રજ્ઞા અને કર્મોવાળા પરમાત્મન્ ! તું नः-અમારા માટે भदं भदम्-કલ્યાણ કલ્યાણ - સર્વથા કલ્યાણ इषम् અદનીય અન્ન ऊर्जम्-રસને आभर-પ્રાપ્ત કરાવ; यत्-કારણ કે नः मृडयासि-तुं અમને સુખી કર્યા કરે છે.

ભાવાર્થ : અનેક પ્રજ્ઞા અને કર્મશક્તિને ધારણ કરનાર પરમાત્મન્ ! તું અમારા માટે કલ્યાણકારી અન્ત-ભોજન અને રસપાન પ્રાપ્ત કરાવ, એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ, એ પ્રાર્થના અન્યથા = નકામી નહિ પરંતુ યોગ્ય છે, કારણકે તું અમને સુખી કરે છે. (૯)

१७४. अस्ति सोमो अये सुतः पिबन्त्यस्य मर्रुतः। उत्त स्वराजो अश्विना॥१०॥ પદાર્થ: अयं सोम:-सृत:-अस्ति-હે ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! આ ઉપાસનારસ ઉત્પન્ન કરેલ છે તું એનું પાન કર, આ નિકૃષ્ટ રસ નથી, उत-પરન્તુ अस्य-આને स्वराज:-अश्विना 'अश्विनः' मस्तः पिबन्ति-પોતાની શક્તિથી રાજમાન્ મારા શરીરમાં વ્યાપનશીલ પ્રાણ પણ પીવે છે એનું પાન કરે છે. જે પોતાના પ્રાણોને માટે પ્રિય છે, તે નિકૃષ્ટ નહિ તે તો પ્રાણોના પ્રાણ તને ભેટ છે.

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! ઉપાસનારસ તને ભેટ છે, તું એનું પાન કર, એ નિષ્કૃષ્ટ ભેટ નથી, પરંતુ ઉત્કૃષ્ટ છે. મારા પ્રાણ એ પાનને પ્રથમ પીવે છે, જે મારા શરીરમાં રાજમાન અને વ્યાપનાર છે, 'પ્રાણોથી પ્રિય કોઈ નથી' એ લોકિક કહેવત છે, પરન્તુ તું પ્રાણોથી પણ પ્રિય છે, તેથી આ ઉપાસના તને ભેટ ધરું છું. (૧૦)

พ่ร-७

१७५. ईक्क्वयन्तीरपस्युवं इन्द्रं जातमुपासते। वनवानासः सुवीयम्॥१॥

પદાર્થ : ईङ्ख्यन्ती:-परभात्भा तरक्ष ગતિ કરનારી કારણભૂત, अपस्युव:-સ્વકર્મને કર્મને ચાહનારી, सुवीर्यम्-वन्वानास:-ઉત્તમ પ્રાણભાવ-શ્રેષ્ઠ જીવનને ચાહના કરતી, મનુષ્યમાં દેવત્વને ઉત્પન્ન કરનારી, પરમાત્માનું માન કરનારી, સ્વીકાર અને ધ્યાન કરનારી વૃત્તિઓ - દૈવી વૃત્તિઓ जातम् इन्द्रम्-उपासते- સાક્ષાત્ પ્રસિદ્ધ પરમાત્માની ઉપાસનામાં પ્રવૃત્ત બની જાય છે. (૧)

ભાવાર્થ: મનુષ્યમાં તેને દેવ બનાવનારી દૈવી વૃત્તિઓ પરમાત્માની તરફ જવામાં કારણભૂત બનીને, શ્રેષ્ઠ કર્મમાં પ્રવૃત્ત થઈને, સુંદર પ્રાણો યુક્ત જીવનને ચાહતી પ્રસિદ્ધ પરમાત્માની ઉપાસનામાં જોડાઈ જાય છે. (૧)

१७६. नं कि देवा इनीमिस नं क्या योपयामिस। मैन्त्रश्रुंत्यं चरामिस॥२॥

પદાર્થ: देवा:-હે દેવો - વિદ્વાનો ! न कि-इनीमिस-કોઈને અથવા ક્યારેય હિંસિત કરતી નથી પૂર્વોક્ત દૈવવૃત્તિઓ અથવા દૈવવૃત્તિવાળી પ્રજાઓ અમે न कि-आयोपयामिस-કોઈને અથવા ક્યારે લુપ્ત કરતી નથી; જડત્વની તરફ લઈ જતી નથી; પરંતુ मंत्रश्रुत्यं चर्रामिस-मंत्र श्रुतिने अनुરूप - परभात्भपर मंत्रोमां જे श्रवण કરેલ છે તે અનુસાર વર્તે છે. (૨)

ભાવાર્થ : દૈવીવૃત્તિઓ અથવા દૈવશ્રેણીજન ક્યારેય કોઈને પણ હિંસિત કરતી નથી તથા ક્યારેય કોઈને વ્યામોહમાં નાખતી નથી. એવી દૈવવૃત્તિઓ અથવા દેવજનો સેવન કરવાને યોગ્ય છે. (૨)

१७७. दोषो आगाद् बृंहद्गायं द्युंमद्गामन्नाथर्वण। स्तुंहि देवं सर्वितारम्॥ ३॥

પદાર્થ : द्युमद्गामन्-હે પ્રકાશમાન પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરનાર જ્ઞાની ઉપાસક ! आथर्वण-અત્યંત સ્થિર મનવાળા बृहद्गाय-બહુ જ ગુણગાયક મુમુક્ષુજન ! दोषा-उ-आगात्-અરે રાત્રિનું આગમન થઈ રહ્યું છે - આવનારી છે, માટે તેના પહેલાં सिवतारं देवं स्तुहि-ઉત્પાદક, પ્રેરક અને સુખ ઐશ્વર્યપ્રદ

પરમાત્માની સ્તુતિ કર. (૩)

ભાવાર્થ: પ્રકાશમાન પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરનાર, સ્થિર મનયુક્ત, ગુણગાયક મુમુક્ષુજન! રાત્રિમાં, સાંજના સમયે તથા જીવનની નિશા = રાત્રિની પહેલાં જ યુવાવસ્થામાં ઉત્પાદક, પ્રેરક, વિવિધ ભોગ અને આનંદના દાતા પરમાત્માની સ્તુતિ નિરંતર કર્યા કર. (3)

१७८. एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः। स्तुषे वामश्विना बृहत्॥ ४॥

પદાર્થ: उ-एषा-उषा:-અરે આ ઉષા = પ્રાત:કાળ अपूर्व्या-શ્રેષ્ઠોમાં શ્રેષ્ઠ છે જેનાથી શ્રેષ્ઠ બીજો કોઈ સમય નથી. प्रिया-પ્યારી दिव:-व्युच्छित-તે પ્રકાશક સિવતા પરમાત્માના તરફથી પ્રકાશિત થઈ રહી છે. बृहत् स्तुषे-હું તેની બહુ જ સ્તુતિ કરું છું-કરતો રહું. अश्विना-वाम्-હે બન્ને દિવસ અને રાત! હું દિવસ અને રાત્રે પણ તે સિવતા પરમાત્માની સ્તુતિ કરું છું. (૪)

ભાવાર્થ: હું તે પ્રકાશક પરમાત્માના તરફથી પ્રકાશિત ઉષાવેળા-પ્રાતઃસમયમાં તથા જીવનની કુમાર અવસ્થામાં ઉત્પાદક, પ્રેરક, ભોગ અને આનંદ પ્રદાતા પરમાત્માની સ્તુતિ કરતો રહું; પરન્તુ એ ઉષા અને સાંજની મધ્યના દિવસ તથા રાતે જાગતાં, સૂતાં પણ વ્યવહારકાળમાં શયનકાળમાં પરમાત્માને ભૂલું નહિ, તેથી વિપરીત આચરણ કરું નહિ અને સ્વપ્નમાં પણ વિચારું નહિ. (૪)

१७९. इन्द्रो दधौंचो अस्थिभिवृत्राणयप्रतिष्कुतः। जैघान नवतीर्नव॥५॥

પદાર્થ: अप्रतिष्कुतः-ગુણ, કર્મ, સ્વભાવ દ્વારા પ્રતિનિધિ રહિત તથા ન પ્રતિ - આપ્રવણશીલ = પોતાના ગુણ, કર્મ, સ્વભાવથી વિચલિત ન થનાર, એકરસ અને ન પ્રતિકૃત = પ્રતિકારથી રહિત તથા કોઈથી પ્રતિહિંસિત ન થનાર इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા दधीचः-દિધ = ધ્યાન-પરમાત્માના ધ્યાનને પ્રાપ્ત ધ્યાનીના वृत्राणि-પાપો - પાપી વિચારોને अस्थिभः:-અસ્થિઓને ઉપતાપિત કરનારી સિમધાઓ-સિમદ્ધ જ્ઞાન પ્રકાશથી પ્રદીપ્ત સ્વશક્તિઓથી जघान-નષ્ટ કરી નાખે છે તથા नव नवतीः:-નવ = પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો, મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર યુક્ત ગતિ પ્રવૃત્તિઓ-વાસનાઓને પણ નષ્ટ કરી નાખે છે. (પ)

ભાવાર્થ: કોઈપણ જ્ઞાન, દયા, ન્યાયશક્તિ આદિ ગુણ, સૃષ્ટિ રચના, જીવોના કર્મફળાદિ કર્મમાં સર્વગત, વિભુ આદિ સ્વભાવથી પ્રતિનિધિ - સમકક્ષથી રહિત, સ્વગુણોથી અવિચલિત, એકરસ, પ્રતિકાર કરવાથી રહિત, પ્રતિકારની ઇચ્છા રહિત, અન્ય દ્વારા અહિંસિત થનાર, પોતાના ધ્યાનમાં, પોતાની ઉપાસનામાં મગ્ન રહેનાર ઉપાસકના પાપો-પોતાના વિષયક પાપો તથા અન્ય પ્રત્યેના પાપોને નષ્ટ કર્યા કરે છે; પરંતુ તે ધ્યાનીની નવ પ્રકારની વાસનાઓનો પણ નાશ કરી નાખે છે - જે પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયોમાં શબ્દ, સ્પર્શ, રૂપ, રસ અને ગંધ ગ્રહણ વાસનાઓ છે તથા મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંકારના અર્થાત્ મનના સંકલ્પ, બુદ્ધિ તર્કો, ચિત્તના સ્મરણ, અહંકારની મમતાઓ સંસારને લક્ષ્ય કરીને થાય છે તેને પણ નષ્ટ કરે છે, નિરુદ્ધ કરી નાખે છે. (પ)

१८०. इन्द्रेहि मत्स्यन्धसौ विश्वेभिः सोमपर्वभिः । महाँ अभिष्टिरोजसा ॥ ६ ॥

પદાર્થ: इन्द्र-एहि-હે મારા પરમાત્મન્ ! મારા હૃદયમાં આવ अन्धसः-ધ્યાનોપાસના विश्वेभिः समस्त सोमपर्विभिः मारा द्वारा अनुष्ठित सोम्य योगना अंगोथी मित्स-तुं मारा पर હર્ષ કરનાર બન- मने ઉપકૃત કર ओजसा-पोताना आत्मબળથી महान्-अभिष्टिः-मહान-सर्वथी मढान सर्वने બહાર अने अंदरथी प्राप्त છે - પ્રાપ્त કરે છે. (ह)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું મહાનથી પણ મહાનતમ આત્મબળ સર્વની અંદર અને બહાર પ્રાપ્ત છે, તેથી તું મારી અંદર આવ અને મારા ધ્યાનોપાસન યોગના અંગો દ્વારા મારા પર પ્રસન્ન થા, મને ઉપકૃત કર, એ જ પ્રાર્થના છે.

પરમાત્મન્ નિશ્ચય તારી તરફ આવનારા માર્ગો પર ચાલનારાઓને જોઈને તું પ્રસન્ન થાય છે અને તેને ઉપકૃત કરે છે. (૬)

१८१. आं तू न इन्द्र वृत्रहन्नस्माकमधीमां गिह। महानमहीभिरूतिभिः॥७॥

પદાર્થ: वृत्रहन्-इन्द्र-હે પાપ વિનાશક, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું महान्-મહાન છે, સ્વરૂપથી અને ઉપકારક ગુણોથી મહાન છે, તેથી अस्माकम्-अर्द्धम्-અમારી પાસે અથવા અમારા ઘરે તુ-आ-શીઘ્ર આવ, પરન્તુ સાધારણ રૂપથી નહિ પણ महीभि:-ऊतिभि:-आगिह-२क्षક શક્તિઓની સાથે આવ, આવી જા. (૭)

ભાવાર્થ: પાપનાશક પરમાત્મન્! અમારી પાસે અથવા અમારા સ્થાન હૃદયગૃહમાં આવ, અમે જાણીએ છીએ કે તું આમંત્રિત કરવાથી આવે છે, પરન્તુ અમારા પ્રેમ આગ્રહ માત્રથી અથવા સાધારણ રૂપમાં જ નહિ પણ પોતાની રક્ષક શક્તિઓથી આવ્યા કરે છે; ત્યારે અમે નિર્ભય રહીએ છીએ. (૭)

१८२. ओजस्तदस्य तित्विष उभे यत् समवर्तयत्। इन्द्रश्चमैव रोदसी॥८॥

પદાર્થ: अस्य-ઈન્દ્ર પરમાત્માનું तत्-ओज:-तित्विषे-ते ઓજ-પોતાનું આત્મીય બળ પ્રદીપ્ત થઈ રહ્યું છે. यत्-इन्द्र:-उभे गेदसी-યतः = જેથી ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા બન્ને દ્યાવાપૃથિવી - દ્યુલોક અને પૃથિવીલોકને દ્યાવા પૃથિવીમયી સૃષ્ટિને એવી રીતે સંવૃત્ત કરી લે છે-ઢાંકી લે છે. चर्म-इव समवर्तयत्-જેમ કોઈ કારીગર વસ્તુ પર ચામડું મઢીને તે વસ્તુની રક્ષા માટે ઢાંકી દે છે. સંવૃત્ત કરી લે છે, ઢાંકી દે છે. (૮)

ભાવાર્થ: પરમાત્માનું સ્વ આત્મીયબલ પ્રકાશિત થઈને સમસ્ત ઘુલોક અને પૃથિવીલોકમયી સૃષ્ટિને ચામડાની સમાન ઢાંકી રહેલ છે. અર્થાત્ પરમાત્માનું સ્વ આત્મબલ પ્રત્યેક વસ્તુમાં પ્રકાશિત છે, જે પ્રત્યેક વસ્તુને તેના પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિર રાખે છે, તે પ્રત્યેક વસ્તુની રક્ષા પણ કરે છે અને પ્રત્યેક વસ્તુનાં સ્વરૂપનું પણ નિરૂપણ કરે છે. (૮)

१८३. अयमु ते समतिस कैपोतइव गर्भधिम्। वचस्तिच्चिन्न ओहसे॥९॥

પદાર્થ : ते-હે ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તારો પુત્ર વા મિત્ર <mark>अयम्-उ</mark>-એવો હું જીવાત્મા समतिस-

શરીરમાં ભોગ માટે વારંવાર નિરંતર ગમન કરી રહ્યો છું-ભટકી રહ્યો છું कपोतः इव गर्भधिम्-જેમ કબૂતરને છોડના ગર્ભરૂપ અન્ન-દાણા વેરેલ હોય, ત્યાં તેને ખાવા શિકારીની જાળમાં ફસાય જાય છે तत् चित्-તે કારણે પણ, नः-वचः-ओहसे-અમારા-મારા આર્તવચન-પ્રાર્થનાવચન-શરીર બંધન અથવા ભોગ બંધન અથવા ભોગ સંકટથી વિમુક્તિ માટે પ્રાર્થના વચનને સમગ્ર રૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે - સાંભળે છે - સ્વીકાર કરે છે. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! દાણાના લોભમાં દાણા વેરેલી જાળમાં ફસાયેલા કબૂતરની માફક ભોગ માટે ભોગસ્થાન-શરીરમાં ભટકતા ફસાયેલ આ મારા જીવાત્માના પશ્ચાતાપરૂપ આર્તનાદને અવશ્ય સાંભળે છે - સાંભળ, મને મુક્તિ પ્રદાન કર. (૯)

१८४. वात आ वातु भेषेजं शम्भु मयोभु नो हृदे। प्र ने आयूषि तारिषत्॥ १०॥

પદાર્થ : वातः-સર્વત્ર વિભુ ગતિથી પ્રાપ્ત પરમાત્મા नः-અમારા हृद्दे-हृदयने माटे शम्भु मयोभु भेषजम्-अध्यात्म કલ્યાણ ભાવિત કરનાર લોકિક સુખ ભાવિત કરનાર ભેષજ = અમૃત - સ્વરૂપને आ वातु-સંચારિત કરે नः-आयृषि प्रतारिषत्-અમારી આયુઓની - પ્રાણોની વૃદ્ધિ કરે. (૧૦)

ભાવાર્થ: વાત સ્વરૂપ ઇન્દ્ર પરમાત્મા અમારા હૃદયને માટે - અન્તઃકરણને માટે શાન્તિ ભાવિત કરનાર તથા સુખ ભાવિત કરનાર પોતાના અમૃત સ્વરૂપને સંચારિત કરે - કરે છે, જ્યારે કોઈ તેનો બની જાય છે, તેમાં લીન બની જાય છે અને તેના ભૌતિક પ્રાણોની પણ વૃદ્ધિ કરે છે - મુક્તિમાં રહેનારા અમૃત પ્રાણોને પણ પ્રદાન કરે છે. (૧૦)

พ่ร-८

१८५. यं रक्षन्ति प्रचेतसौ वरुणो मित्रौ अर्यमा। न किः सं दभ्यते जनः॥ १॥

પદાર્થ: यम्-હે ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! જે ઉપાસકે તારી ઉપાસનાથી તેની અંદર वस्णः-વરણીય-શરણપદ मित्रः-સહાયક સ્નેહી अर्यमा-આનંદપ્રદ સ્વામી નામથી એ તારું સ્વરૂપ प्रचेतसः-પ્રત્યक्ष-સાક્ષાત્ થઈને रक्षन्ति-रिक्षत राખे છે, संભાળે છે सः-जनः-ते ઉપાસક જનને न किः-दभ्यते-કદીપણ દબાવી-સતાવી શકાતો નથી. (૧)

ભાવાર્થ : જે ઉપાસકના અન્તરાત્મામાં હે પરમાત્મન્ ! તારું વરુણ = શરણપ્રદ, મિત્ર = સહાયક સ્નેહી, અર્યમા = આનંદદાતા સ્વામી સ્વરૂપ સાક્ષાત્ થઈ જાય છે, તે તેની સર્વથા રક્ષા કરે છે, તેને વિપરીત વિધ્ન અથવા વિધ્નકર્તાથી દબાવી કે સતાવી શકાતો નથી. (૧)

१८६. गैव्यो षु णो यथा पुराश्वयोत रथया। वरिवस्या महोनाम्॥२॥

પદાર્થ: उसु-અરે મનુષ્ય! પોતાના કલ્યાણ માટે गव्या-પ્રશસ્ત વાણીની ઇચ્છાથી-વાણી - પરમાત્માની સ્તુતિ કરનારી વાણી પ્રાપ્ત થાય अश्वया-સર્વ વિષય વ્યાપક પ્રશસ્ત મનની ઇચ્છાથી-મન પરમાત્માનું ચિંતન કરનાર બને उत-અને ख्यया-પ્રશસ્ત શરીર રથની ઇચ્છાથી-શરીર સદાચરણ કરનાર સંયમી

રહે महोनाम्- મહાન - શ્રેષ્ઠોમાં શ્રેષ્ઠ ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન ઇષ્ટદેવ પરમાત્મન્ ! તું નઃ-અમને यथा-पुरा-પૂર્વની સમાન-પૂર્વ જન્મની સમાન-પૂર્વજન્મ જે આપેલ તે આપીને विश्वस्य-તારી પરિચર્યામાં બનાવ પુનઃ પૂર્વની માફક મોક્ષનો આનંદ ભોગવાવ. (૨)

ભાવાર્થ: સર્વથી મહાન પરમાત્મન્! અમને પૂર્વજન્મની માકક જે પૂર્વજન્મમાં સ્તુતિ કરનારી ઉત્તમ વાણી, તારું ચિંતન કરનાર ઉત્તમ મન, તારી પ્રાપ્તિ માટે સદાચરણ કરનાર શ્રેષ્ઠ શરીર પ્રાપ્ત કરીને, પૂર્વે જે મોક્ષ આનંદને પ્રાપ્ત કરેલ તેને કરી પ્રાપ્ત કરી શકું એવા વાણી આદિ આપીને તારી પરિચર્યા - ઉપાસના અમારાથી કરાવીને કરી મોક્ષ આનંદને ભોગવાવ. (૨)

१८७. इमास्त इन्द्र पृश्नयो घृतं दुहत आशिरम्। एनामृतस्य पिप्युषीः॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते-इमा:-पृश्वनय:-તારા માટે અર્પિત - તારા માટે કરવામાં આવેલી - મને સ્પર્શ કરતી વાણીઓ સ્તુતિઓ आशिरं घृतं दुहते-મારા માટે તારાથી આશ્રયણીય જ્ઞાનમય તેજ-જ્ઞાનામૃતને દોહે છે - મારી અંદર ભરી દે છે एनाम्-ऋतस्य पिप्युषी:-એ સ્તુતિઓ અધ્યાત્મયજ્ઞની વૃદ્ધિ કરનારી છે. (3)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! તને સમર્પિત એ સ્તુતિઓ મારા માટે તારાથી આશ્રયણીય જ્ઞાનમય તેજ અથવા તેજોમય અમૃતને દોહે છે. જે મારો અમર સહારો છે, વસ્તુતઃ એ સ્તુતિઓ અધ્યાત્મયજ્ઞને આગળને આગળ ધપાવતી રહે છે. (૩)

१८८. अया धिया च गव्यया पुरुणामनपुरुष्टुत। यत् सोमसोम आभुवः॥४॥

પદાર્થ: पुरुणामन्-હે અનેક નામોવાળા અનેક નામોથી પોકાર કરવામાં આવતા पुरुटुत-અનેક ગુણ પ્રકારોથી સ્તુત્ય, ઉપાસનીય, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું अनया गव्यया धिया च-એ સ્તુતિની ઇચ્છારૂપ બુદ્ધિ - ધારણાથી सोमे-सोमे-निરંતર નિષ્પાદિત ઉપાસનારસમાં यत्-आभुवः-જયારે તું મારામાં ક્યારેક આભૂત થઈ જતા-સાક્ષાત્ થઈ જાય છે-થઈ જઈશ એવો તો વિશ્વાસ છે. (૪)

ભાવાર્થ: અનેક નામોવાળો તથા અનેક ગુણયોગથી સ્તુતિ કરવા યોગ્ય પરમાત્મન્! એ જે કોઈપણ નામ વિધિ અથવા જે કોઈ પણ ગુણ સ્તુતિની ઇચ્છાવાળી ધારણા ભાવનાથી નિરંતર ઉપાસનારસ નિષ્પાદિત કરતા તું જયારે તું ક્યારેક-ક્યારેકને ક્યારેક-ક્યારેક તો મારી અંદર સાક્ષાત્ થાય છે-થઈશ જ એવો મારો નિશ્ચય છે, તારો સત્ય સ્વભાવ છે. (૪)

१८९. पाँवका नैः संरस्वतौ वांजेभिर्वाजिनीवती। येज्ञं वेष्टु धियांवसुः॥५॥

પદાર્થ: सरस्वती-વાક् = સ્તુતિવાણી वाजेभि:-विવिધ બળોથી-શરીર, મન, આત્મબળોથી वाजिनीवती-બળવાન પ્રવૃત્તિવાળી બનીને नः पावकाः-અમને પવિત્ર કરનારી धियावसुः-यज्ञं वष्टु-કર્મથી વસેલી કર્મપરાયણ ક્રિયાશીલ-પ્રગતિવાળી થતી અધ્યાત્મયજ્ઞને ચાહે-સંપન્ન કરે-વધારે-ચમકાવે. (પ)

ભાવાર્થ : શરીર, મન, આત્માના બળોની અપેક્ષા સ્તુતિ રહેલી છે, એ ત્રણેય બળોથી સ્તુતિ વાક્ બળવાન બનીને અમને પવિત્ર કરનારી બને છે, તે સ્તુતિ વાણી પ્રગતિશીલ કર્મ પ્રગતિમાં વસેલી હોવાથી અધ્યાત્મયજ્ઞને ચાહે છે અથવા ચમકાવ્યા કરે છે. (પ) એન્દ્ર કાંડ ૮૨ દિતીય અધ્યાય

१९०. के इमें नाहुषीष्वा इन्द्रं सोमस्य तर्पयात्। से नौ वसून्या भरात्॥६॥

પદાર્થ: नाहुषीषु-भानुषी प्रજાઓમાં - भनुष्योमां कः-आ-કોઈ વિરલ મનુષ્ય મુમુક્ષુ इमम्-इन्द्रम्-એ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને सोमस्य-ઉપાસનારસનાં સમર્પણ દ્વારા तर्पयात्-પોતાની ઉપર પ્રसन्न કરી શકે છે - તેનો કૃપાપાત્ર બની શકે છે सः-તે જે ઇન્દ્ર પરમાત્મા नः-અમને-સર્વ મનુષ્યોને માટે वसूनि-आभरात्-विविध પ્રકારના અનેક ભોગ ધનોને પ્રદાન કરે છે. (ह)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા સામાન્ય રીતે અમને સર્વે મનુષ્યોને સાંસારિક ભોગ ધનો પ્રદાન કરે છે, પરન્તુ અમારા-મનુષ્યોમાંથી કોઈ વિરલો મુમુક્ષુજન હોય છે કે, જે ઉપાસનારસનાં સમર્પણ દ્વારા પરમાત્માને પોતાની ઉપર પ્રસન્ન કરે છે; પ્રસન્ન કરી તેના આશ્રયમાં રહી અમૃતસુખ બ્રહ્માનંદ અને મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે છે. (૬)

१९१. आं याहि सुषुमा हि ते इन्द्रे सोमं पिंबा इमम्। एदं बहिः सदो मंग॥७॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું आ चाहि-આવી જા ते-તારા માટે सोमं सुषुम हि-ઉપાસના રસનું અમે સંપાદન કરીએ છીએ इमंपिब-તેનું પાન કર - સ્વીકાર કર मम-इदं बर्हि:-મારા આ હૃદયાકાશમાં इदम्-आसद:-એના પર બેસ. (૭)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા માટે ઉપાસનરસ તૈયાર કરવો, તેને સ્વીકાર કરવાનો આગ્રહ કરવો એ પોતાના હૃદયાકાશમાં સમગ્રરૂપથી બેસાડવું જોઈએ. (૭)

१९२. महि त्रीणामवरस्तु द्युक्षं मित्रस्यार्यम्णः। दुराधर्षं वरुणस्य॥८॥

પદાર્થ : त्रीणाम्-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તારા ત્રણેય નામો ઉપાસનીય मित्रस्य-મિત્ર-સહાયક સ્નેહી, अर्यम्णः-અર્યમા = આનંદપ્રદ સ્વામી, वस्णस्य-વરુણ = વરણીય, શરણપ્રદ સ્વરૂપનું महि-મહત્ત્વ પૂર્ણ द्युक्षम्-द्यु-प्रકાશમાં નિવાસ કરનાર दुराधर्षम्-न धर्षशीय = न मटी शक्षे न હटी शक्षे એવું अवः-रक्षश अस्तु-અમારા માટે સદા રહે. (८)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તારા મિત્ર - સહાયક સ્નેહી, અર્યમા - આનંદપ્રદ સ્વામી, વરુણ - વરણીય શરણપ્રદ ત્રણેય નામો અથવા સાક્ષાત્ સ્વરૂપોનું મહત્ - અત્યંત તેજસ્વી, ન દબાવાને યોગ્ય રક્ષણ ઉપાસકને મળે છે. (૮)

१९३. त्वांवतः पुरूवसो वयमिन्द्र प्रणेतः। स्मसि स्थातर्हरीणाम्॥९॥

પદાર્થ : हरीणां स्थातः-હે મનુષ્યનાં સ્થિતિ સ્થાપક ! पुस्त्रसो-અનેક અનેક વિધ ભોગ અને અપવર્ગ = મોક્ષ ધનપ્રદ ! प्रणेतः-પ્રેરક, इन्द्र-પરમાત્મન્ ! वयं त्वावतः स्मिस-અમે તારા જેવા ઈન્દ્રની ઉપાસનાવાળા અનન્ય છીએ-રહીએ. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું અમારો - મનુષ્યોનો સ્થિતિ સ્થાપક, માવનતાનાં સ્તર પર રાખનાર, અનેક પ્રકારના ભોગ અને અપવર્ગ = મોક્ષનો સ્વામી, પ્રેરક છે. અમે પણ તારા જેવા પરમાત્માની ઉપાસના કરનારા છીએ - બની રહીએ, તારાથી ભિન્ન-બીજાની ઉપાસના ન કરીએ. તારા અનન્ય ઉપાસક બની રહીએ, તારા શરણના પાત્ર બની રહીએ. (૯)

॥ इति द्वितीयप्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः ॥

अथ तृतीयः प्रपाठकः

प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૯

१९४. उत्त्वा मन्दन्तुं सोमाः कृणुष्वं राधो अद्रिवः। अव ब्रह्मद्विषो जिह॥ १॥

પદાર્થ: अदिव:-હે અદ્રિવન-આનંદઘનવન્-આનંદની વર્ષા કરનાર પરમાત્મન્ ! त्वा-तने सोमा:-અમારા દ્વારા નિષ્પાદિત-વિવિધ ઉપાસનારસ उत्-मदन्तु-અમારી તરફ ઉદ્ધર્ષિત કરે-ઉલ્લાસિત કરે, એવી રીતે કે તું राध:-कृणुष्व-समृद्ध કરનાર ધન પ્રદાન કર ब्रह्मद्विष:-अवजिह-ताराथी-બ્રહ્મથી દેષ કરનારા તારાથી વિમુખ કરનારા નાસ્તિક વિચારો અથવા મને બ્રહ્મ = બ્રાહ્મણત્વ પદ પ્રાપ્ત કરવાના વિરોધી નાસ્તિકપણાને દબાવી દે. (૧)

ભાવાર્થ: હે આનંદધન પરમાત્મન્! મારા વિવિધ ઉપાસનારસ તને મારી તરફ ઉલ્લાસિત કરે, ઉલ્લાસ પૂર્ણ કરે, જેથી તું સમૃદ્ધિદાયક ઐશ્વર્ય મોક્ષૈશ્વર્યને પ્રદાન કરે તથા તારી તરફ આવવામાં બાધકને, મને બ્રાહ્મણ બનવામાં વિરોધી નાસ્તિક વિચારને દૂર કર. (૧)

१९५. गिर्वणः पाहि नः सुतं मधौर्धाराभिरज्यसे। इन्द्रे त्वादातमिद्यशः॥ २॥

પદાર્થ: गिर्वण:-इन्द्र-હે સ્તુતિઓના વનનીય પરમાત્મન્ ! नः सुतं पाहि-અમારા નિષ્પાદિત ઉપાસનારસને સંભાળ मधो:-धार्गाभः-अज्यसे-મધુર ઉપાસનારસની ધારાઓથી તરબોળ કરવામાં આવે છે त्वादातम्-इत्-यशः-બસ, તારા દ્વારા સંસ્કૃત પવિત્ર યશ - યશમય જીવન બની જાય. (૨)

ભાવાર્થ : હે સ્તુતિઓથી વનનીય - ભજનીય પરમાત્મન્ ! તું અમારા ઉપાસનારસને રાખ, સંભાળ, અપનાવ, તું એ મધુર ઉપાસનારસની ધારાઓથી સ્નિગ્ધ બની રહ્યો છે, આ રીતે કરવાથી તારા દ્વારા શુદ્ધ કરેલ - પવિત્ર કરેલ એ મારું યશમય જીવન બને. (૨)

१९६. सदा व इन्द्रश्चकृषदा उपो नु स सपर्यन्। न देवो वृतः शूरे इन्द्रः॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! वः-તું મનુષ્યોને सदा-સર્વ કાલોમાં आचर्कृषत्-આકર્ષિત કરે છે. सः-ते नु-હા, शीघ्र उप-उ -सपर्यन् न-सभीपमां જ પરિચર્યા - સત્કાર કરાવવા સમાન शूरः-देवः-इन्द्र:-वृतः-शूर = पापसंહारક દેવ = श्लेष्ठ गुष्ठादाता ઇन्द्र परमात्मानुं वरष्ठा કરવું જોઈએ. (૩)

ભાવાર્થ : હે સજ્જનો ! પરમાત્મા પાપોનો સંહારક, ગુણોનો દાતા, વરણ-સ્વીકાર કરેલ સદા તમને પોતાની તરફ આકૃષ્ટ કરે છે, પોતાની સમીપ લાવીને પરિચર્યા - સત્કાર કરવા જેવો વ્યવહાર કરતો વિદ્યમાન રહે છે. (૩)

१९७. आं त्वां विश्वन्तिवन्देवः समुद्रीमिवे सिन्धेवः। न त्वामिन्द्राति रिच्यते॥४॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! इन्दव:-मारो એ આર્ક્ ઉપાસનારસ त्वा आविशन्तु-તારામાં એવી રીતે પ્રવિષ્ટ થઈ જાય सिन्धवः समुद्रम्-इव-જેમ નદીઓ સમુદ્રમાં પ્રવેશ કરી જાય છે, પરન્તુ ભિન્નતા એ છે કે નદીઓ તો સમુદ્રમાં ભળીને ખારી બની જાય છે, પરન્તુ આર્દ્ર સ્નિગ્ધ ઉપાસનારસ તારી અંદર મારા માટે તને આર્દ્ર સ્નેહપૂર્ણ કરી દે છે. त्वां-न अतिरिच्यते-तने કોઈ લાંઘી-ટપી શકતું નથી તારાથી વધીને ગુણવાન, દયાળુ, સ્નેહવાન બીજો કોઈ નથી. (૪)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! ઉપાસક દ્વારા તારા પ્રત્યે સમર્પિત આર્વ સ્નિગ્ધ ઉપાસનારસ તારામાં એવી રીતે પ્રવિષ્ટ થાય છે, જેમ નદીઓ સમુદ્રમાં પ્રવેશ કરે છે, પરન્તુ સમુદ્ર તો તેને ખારી બનાવીને પોતાની અંદર રાખી લે છે. જ્યારે પરમાત્મન્! તું તો ઉપાસનારસોને તારા આનંદરસથી સંયુક્ત કરીને ઉપાસકની અંદર પરિવર્તિત કરે છે, કારણ કે તું મહાન દયાળુ છે, તારા જેવા મધુર દયાસાગર-દયાનો દરિયો બીજો કોઈ નથી. (૪)

१९८. इन्द्रमिद्गार्थिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरकिंणः। इन्द्रं वाणीरनूषत ॥५॥

પદાર્થ: गाथिन:-ગાથાવાળા = પ્રભુનું ગાયન કરનારા વૈરાગ્યવાન જન વૈરાગ્યપૂર્ણ ગીતગાન સ્તુતિઓ દ્વારા बृहत्-મહાન इन्द्रम्-પરમાત્માને अर्किण:-અર્ચના કરનારા સમસ્ત બાહ્ય પદાર્થો તથા કર્મો અર્ચિત-સમર્પિત કરનારા અર્કો-અર્ચનાઓથી સર્વસ્વ સમર્પણ કરનારા પોતાના સમર્પણ ભાવથી इन्द्रम्-પરમાત્માને वाणी:-ગાન અને અર્ચના કરનારાઓથી ભિન્ન સાધારણ નમ્ર વાણીઓ દ્વારા વક્તાજન પોતાની વાણીઓ દ્વારા इन्द्रम्-પરમાત્માને अनूषत-સ્તુત કરે-સ્તુતિમાં લાવે. (પ)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને ગાવાવાળા, સ્તુતિઓ દ્વારા અર્ચના કરનારાઓ, સમય પર વરવાવાળા પોતાની અર્ચનાઓ દ્વારા-સમર્પણ ભાવથી, સાધારણ વાણીઓથી સ્તુતિ કરનારા પોતાની સાધારણ વાણીઓથી સ્તવન કરે છે-કર્યા કરે. (પ)

१९९. इन्द्र इषे ददातु न ऋभुक्षणमृभुं रियम्। वार्जी ददातु वार्जिनम्॥६॥

પદાર્થ: इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! नः-इषे-અમારી કામનાઓને માટે પૂર્ણ કામ થવા માટે ઋमुक्षणम्-મહાન અથવા મહાન નિવાસરૂપ ऋमुम्-પોતાના ધામ-મોક્ષ-નિઃશ્રેયસને खिम्-ઐશ્વર્ય સાંસારિક અભ્યુદયને ददातु-આપ वाजी वाजिनं ददातु-ते समस्त બળોથી યુક્ત પરમાત્મા વાજિન = મોક્ષ સાધક બ્રહ્મચર્યપૂર્ણ સંયમને આપ. (६)

ભાવાર્થ: મનુષ્યનાં બે લક્ષ્ય છે - એક રિવ = ઐશ્વર્ય - અભ્યુદય અને બીજું મોક્ષધામ-નિઃશ્રેયસ છે, એ બન્નેને પરમાત્મા પ્રદાન કરે છે. એ બન્નેના સાધન બ્રહ્મચર્ય, સંયમ, સદાચાર બળ છે, તેને પણ સર્વ બળોના સ્વામી અથવા બળોથી સંપન્ન પરમાત્મા અમને પ્રદાન કરે-કરે છે. (દ)

२००. इन्द्रो अङ्ग महद्भयमभी षदप चुच्यवत्। स हि स्थिरो विचर्षणिः॥७॥

પદાર્થ : इन्द्र:-परभात्भा महत्-भयम्-મહान ભયને अङ्ग-शीघ्र अभीषत्-અભિગત કરે છે तथा દબાવી દે છે अपचुच्यवत्-२यवित કરી દે છે - નષ્ટ કરી દે છે सः-हि-ते ४ स्थिर:-विचर्षणि:- नितान्त विशेष द्रष्टा છે. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા પોતાના ઉપાસકના મહાન ભયને પણ શીધ્ર દબાવી દે છે અને સર્વથા નષ્ટ કરી દે છે, તે જ પોતાના ઉપાસકોના દુર્ગુણો તથા અન્ય વિઘ્નકર્તાઓને અત્યંત જોતા, ઉપાસક પોતાના પર આવેલા ભયને ન જાણી શકે પરન્તુ તે તો જાણે છે. (૭)

२०१. इमा उ त्वा सुतेसुते नक्षन्ते गिर्वणो गिरः। गांवो वत्सं न धेनवः॥८॥

પદાર્થ: गिर्वण:-હે સ્તુતિઓથી સત્કારણીય, સેવનીય પરમાત્મન્ ! इमा:-गिर:-એ સ્તુતિઓ सुते सुते-प्रत्येક નिષ્પાદિત ઉપાસનારસ પર પ્રત્યેક ઉપાસના પ્રસંગ પર त्वा-उ-तने ४ नक्षन्ते-प्राप्त થાય છે वत्सं न धेनव:-गाव:-४म वाछरडा प्रत्ये દુધાળી ગાયો પ્રાપ્ત થાય છે. (८)

ભાવાર્થ : હે સ્તુતિઓ દ્વારા સારી રીતે ભજનીય પરમાત્મન્ ! પ્રત્યેક નિષ્પન્ન ઉપાસનારસ પર પ્રત્યેક ઉપાસના પ્રસંગ પર તારી સ્તુતિઓ વાણીઓ તારા પ્રત્યે એવી રીતે પ્રાપ્ત થઈ રહી છે, જેમ વાછરડા પ્રતિ દુધાળી ગાયો પ્રાપ્ત થાય છે. ઉપમા અત્રે કેવલ પ્રાપ્તિમાં ઉત્સુકતા છે. (૮)

२०२. इन्द्रों नु पूर्षणा वयं संख्याय स्वस्तये। हुवेम वाजसातये॥ ९॥

પદાર્થ: इन्द्रा-ઇન્દ્ર = ઐશ્વર્યવાન नु-માત્ર ઐશ્વર્યવાન જ નહિ પરન્તુ पूषणा-પોષણકર્તા પરમાત્માને वयम्-અમે ઉપાસકો सख्याय-સાથી મિત્ર બનાવવા માટે स्वस्तये-સંસારમાં સુ-અસ્તિત્વ-શ્રેષ્ઠ જીવન લાભને માટે-અભ્યુદયને માટે वाजसातये-આત્મબળ સંભાગી બનવા માટે નિ:શ્રેયસ અમૃત સુખને માટે हुवेम-પોતાના હૃદયમાં આમંત્રિત કરતાં-અર્ચિત કરીએ છીએ, સ્તુતિમાં લાવીએ છીએ.

ભાવાર્થ : સમસ્ત ઐશ્વર્યયુક્ત અને પોષણકર્તા પરમાત્માને પોતાના મિત્ર બનાવવા માટે-મિત્ર બની

ગયા પછી અમારી સ્વસ્તિ-સંસારમાં શ્રેષ્ઠ અસ્તિત્વ-અભ્યુદય અને વાજસાતિ-અમૃતભોગ પ્રાપ્તિ અર્થાત્ નિઃશ્રેયસ પ્રાપ્તિને માટે તેને આહુત-આમંત્રિત તથા અર્ચિત કરીએ છીએ, સ્તુતિમાં લાવીએ છીએ. (૯)

२०३. न कि इन्द्रे त्वंदुत्तरं न ज्यायो अस्ति वृत्रहन्। न क्ये वं यथा त्वम् ॥ १०॥

પદાર્થ : वृत्रहन् इन्द्र-હे પાપનાશક અને અંધકારના આવરકના નાશક પરમાત્મન્ ! त्वत्-ताराथी उत्तरं न कि:-तुं सूक्ष्म જ નહિ परन्तु सूक्ष्मथी पण्ण सूक्ष्मतम છે, ज्यायः-न-अस्ति-मહान જ નહि परन्तु મહાનથી મહાનતम् છે, यथा त्वं न कि: एवम्-જेटલो तुं छे એटલो જ નહિ परन्तु तारा समान બીજો કોઈ नथी. અર्થાત્ સર્વોત્કૃષ્ટ છે. (૧૦)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા તું સૂક્ષ્મથી સૂક્ષ્મ છે, માટે તો આત્મામાં રહીને ત્યાનાં પાપનો નાશ કરે છે, તું આકાશથી પાર મહાન છો તેથી અંધકારનો નાશક છો, તો પછી તારા સમાન કોણ હોઈ શકે છે. (૧૦)

ખંડ-૧૦

२०४. तरिंगं वो जनानां त्रदं वाजस्य गोमतः। समानमु प्र शंसिषम्॥१॥

પદાર્થ: वः-जनानाम्-तुं અમે મનુષ્યોની समानम्-उ-सभान જ तरिणम्-તારક =તારનાર ઉપર અધ્યાત્મક્ષેત્રમાં ઉન્નાયક गोमतः-वाजस्य त्रदम्-ઇન્દ્રિયો સંબંધી ભોગના ચેષ્ટાકારક પરમાત્માને प्रशंसिषम्- પ્રશંસિત કરીએ - સ્તુતિમાં લાવીએ. (૧)

ભાવાર્થ : હે સાંસારિક જનો ! તમારા સર્વના અને અમે ઉપાસકોના સમાન તારક, ઉદ્ધારક, કલ્યાણમાર્ગ મોક્ષની તરફ લઈ જનાર અને સંસારમાં ઇન્દ્રિય ભોગના પ્રેરક, નિયામક પરમાત્માની આપણે સર્વ પ્રશંસાયુક્ત સ્તુતિ કર્યા કરીએ, તેની કૃતજ્ઞતાને પ્રકટ કરવી એ આપણા સર્વનું કર્તવ્ય હોવું જોઈએ. (૧)

२०५. असृग्रमिन्द्र ते गिरः प्रति त्वामुदहासत। संजोषा वृषेभं पतिम्॥२॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! ते-તારા માટે सजोषा:-गिर:-જેના સમાન સેવનીય ઇષ્ટદેવ છે તને એકજ દેવને લિક્ષત કરીને સ્તુતિઓ असृग्रम्-હું સર્જિત કરું છું. - સર્જન કરી રહ્યો છું, જે त्वां-वृषभं-पति प्रति-तारा સુખપૂર્વક પાલક પ્રત્યે उदहासत-ઉછળી ઉછળીને કરવામાં આવી રહી છે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! તારા માટે સ્તુતિઓ છે, તને જ લક્ષ્ય બનાવીને નિરંતર હું કરી રહ્યો છું, જે તું સુખવર્ષક પાલકની તરફ ઉછળી-ઉછળીને કરવામાં આવી રહી છે, તેથી મારી અનન્ય સ્તુતિકર્તાની સ્તુતિઓનો સ્વીકાર કર, મને પોતાનો બનાવ, તારું શરણ પ્રદાન કર. (૨)

२०६. सुनीथो घा स मत्यों यं मरुतो यमर्यमा। मित्रास्पान्त्यद्रुहः ॥ ३॥

પદાર્થ: सः-मर्त्यः-घा-सुनीथः-ते मनुष्य અવશ્ય પ્રશસ્ય-સુમાર્ગવાળો-શ્રેષ્ઠ સંસાર યાત્રી છે यं मक्तः-જેને મરુતો પાપભાવનાઓને મારી નાખનાર ગુણોથી યુક્ત ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા यम्- अर्यमा-જેની આનંદપ્રદ પરમાત્મા અને मित्रः-स्नेહી સાથી પરમાત્મા अद्दृहः पान्ति-द्रोહભાવ રહિત હિતચિંતક રૂપોમાં વિદ્યમાન પરમાત્મા રક્ષા કરે છે. (3)

ભાવાર્થ : તે મનુષ્ય પ્રશંસનીય, સુમાર્ગગામી, ભાગ્યશીલ છે, જેને ઉપાસનાથી પાપભાવનાનાશક, ઐશ્વર્યવાન, આનંદપ્રદ પરમાત્મા સ્નેહી પરમાત્મા દ્વારા અપનાવી લીધેલ છે. (૩)

२०७. यद्वीडाविन्द्रं यत्स्थिरं यत्पशानि पराभृतम्। वसु स्पाहं तदा भर॥४॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! स्पार्ह वसु-સ્પર્શણી વસુ-વસેલ-વ્યાપી સ્વરૂપ यत् वीडौ- જે બળવાળા સૂર્ય જેવા પદાર્થમાં અથવા સત્વગુણમાં यत्-स्थिरे- જે કઠિન પૃથિવી જેવા પિંડમાં, અગ્નિમાં અથવા તમોગુણમાં यत् पर्शाने- જે મેઘ જેવા પદાર્થમાં, विद्युत्मां અથવા रજોગુણમાં पराभृतम्- ते तारुं स्वरूप भरेલ છે तत् आभर-तेने मारी અંદર ભરપૂર કર. (૪)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! તે તારું અન્યમાં રહેનાર-વ્યાપ્ત સ્વરૂપ સત્વગુણ, રજોગુણ અને તમોગુણ એ ત્રણે ગુણોમાં ભરેલ છે અથવા સૂર્ય, વિદ્યુત્ અને અગ્નિ એ ત્રણે જ્યોતિઓમાં ભરેલ છે અથવા પ્રકાશપિંડ સૂર્યમાં દોલાયમાન તરલ પદાર્થ મેઘમાં અને કઠિન પદાર્થ પૃથિવીમાં ભરેલ છે. એ સર્વને તારા વ્યાપન સ્વરૂપને મારી-ઉપાસકની અંદર ભરી દે. (૪)

२०८. श्रुतं वो वृत्रहन्तमं प्रं शर्धं चर्षणीनाम्। आशिषे राधसे महे॥५॥

પદાર્થ : वः-चर्षणीनाम्-तुं भनुष्योनी आशिषे-ઇચ્છા-કામના પૂર્તિને માટે तथा महे राधसे-भोक्षरूप महान ઐશ્વર્યની સિદ્ધિ માટે માત્ર ઇન્દ્ર પરમાત્મા છે તેથી તે श्रुतम्-प्रसिद्ध- विખ्यात, वृत्रहन्तमम्- पापलावना नाशक्ठ-आवरक हन्ता, शर्धम्-जणवान ઇन्द्र परमात्माने प्र-प्रार्थित करो. (प)

ભાવાર્થ : મનુષ્યો ! તમે પોતાની ઇચ્છા-કામનાઓની પૂર્તિ અને મહાન ઐશ્વર્ય સિદ્ધિ અર્થાત્ મોક્ષ પ્રાપ્તિ માટે પાપભાવવિનાશક, વિધ્વંસક, બળવાન, પ્રસિદ્ધ ઇન્દ્ર પરમાત્માની પ્રાર્થના કર્યા કરો. (પ)

२०९. अरं त इन्द्रे श्रवसे गैमेम शूरे त्वावतः। अरं शक्रे परेमणि॥६॥

ભાવાર્થ : હે વિક્રમશીલ પરમાત્મન્ ! સંસારમાં પ્રસરેલ તારા સાંભળવા યોગ્ય વિક્રમ યશને અમારા જીવનમાં ધારણ કરવા માટે તને અપનાવીને અમે સમર્થ બનીએ તથા તારા પર-અભીષ્ટ મોક્ષ સ્વરૂપને કારણે પણ અમે તારા બનીને પૂર્ણ સમર્થ બનીએ એ અમારી આકાંક્ષા છે. (૬) એન્દ્ર કાંડ ૮૮ હિતીય અધ્યાય

२१०. धोनावन्तं करम्भिणमपूर्णवन्तमुक्थिनम्। इन्द्रं प्रांतर्जुषस्व नः॥७॥

પદાર્થ: इन्द्र-परभात्मन् ! तुं नः-અभारा मनुष्योभांथी धानावन्तम्-धारशावाणा - એકાગ્ર મનવાणा योगीने करम्भिणम्-प्राशनो आरंભ नियंत्रश કરનારા પ્રાशाભ્यासने अपूपवन्तम्-प्रशस्त ઇन्द्रियोवाणा संयभीक्षनने उक्थिनम्-स्तुति वयनवाणाने प्रातः-जुषस्व-प्रातःडाण अथवा सर्व प्रथम समयमां प्रीति पात्र अनाव - अनावे छे. (७)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્માન્! જે અમે જાણીએ છીએ કે, જે અમારા મનુષ્યોમાં ધારણાવાળા એકાગ્ર મનવાળા ધ્યાની, પ્રાણાયામના અભ્યાસી, ઇન્દ્રિય-સંયમી, સ્તુતિ કરનારા હોય છે, તેઓને પ્રાતઃકાળ અથવા પ્રથમ અવસર પર તું પ્રીતિપાત્ર બનાવે છે. [સંક્ષેપ્તઃ ધ્યાન, પ્રાણાયામ, ઇન્દ્રિય સંયમ અને પ્રભુસ્મરણએ ચાર ભદ્રોને અપનાવીને અમે પ્રભુના પ્રિય બનીએ.] (૭)

२११. अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः। विश्वो यदजय स्पृधेः॥८॥

પદાર્થ : इन्द्र-હे પરમાત્મન્ ! તું अपाम्-મારી અંદર તારી વ્યાપન શક્તિઓને फेनेन-જે નિરંતર પ્રવૃદ્ધ વર્તનથી नमुचे:-ન છોડનાર-સંસારમાં બાંધનાર પાપને शिरः-રાગને, બંધનનુ પ્રધાન કારણ રાગ-મમતા છે, તેને उदवर्तयः-ઉદ્વર્તિત કરી નાખે છે-ઉખાડી દે છે-પૃથક કરી નાખે છે તથા विश्वाः स्पृधः- સંપૂર્ણ બાધક વૃત્તિઓને પણ यत् अजयः-જેથી જીતી લઈને-વિનિષ્ટ કરી નાખે છે. (૮)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું પોતાના ઉપાસકોની અંદર તારી વ્યાપન શક્તિઓનું એવું ચક્ર ચલાવે છે કે, જેનાથી સંસારમાં બંધનનું કારણ રાગને ઉખેડીને ફેંકી દે છે અને અન્ય સમસ્ત બાધક વૃત્તિઓને પણ છિન્ન-ભિન્ન કરી નાખે છે. (૮)

२१२. इमें ते इन्द्रें सोमोः सुतासौ ये चै सोत्वोः। तेषों मतस्व प्रभूवसो॥ ९॥

પદાર્થ : प्रभूवसो-इन्द्र-સંસારમાં પ્રભુ-પોતાની સ્વામિની શક્તિઓને વસાવનાર પરમાત્મન્ ! ते-તારા માટે इमे सोमाः सुतासः-એ ઉપાસનારસ અમારા દ્વારા પેદા કરેલ છે च-અને ये सोत्वाः-જે ઉપાસનારસ આગળ ઉત્પન્ન કરવામાં આવનાર છે तेषां मत्स्व-તેના પ્રતિકારમાં-તેનાથી અમારા પર પ્રસન્ન થા. (૯)

ભાવાર્થ: સંસારમાં પોતાની સ્વામિની શક્તિઓને વસાવનાર પરમાત્મન્ ! અમારા દ્વારા જે ઉપાસનારસ ઉત્પન્ન કરેલ છે અથવા આગળ કરવામાં આવનાર છે તેના દ્વારા તું અમારા પર પ્રસન્ન થા, જેથી અમે આગળ-આગળ વધતાં રહીને તારી સાથે સમાગમ લાભ લેતા રહીએ. (૯)

२१३. तुंभ्यं सुतासः सोमाः स्तीर्णं बहिंविभावसो। स्तौतृंभ्यं इन्द्र मृडय॥ १०॥

પદાર્થ : विभावसो इन्द्र-વિશેષ દીપ્તિને વસાવનાર પરમાત્મન્ ! तुभ्यम्-તારા માટે सोमाः सुतासः-ઉપાસનારસ ઉત્પન્ન કરેલ છે बर्हिः-स्तीर्णम्- તારા બિરાજવા માટે હૃદયગૃહ પણ વિસ્તૃત છે स्तोतृभ्यः-मृडय-સ્તોતાઓને (સ્તૃતિ કરનારાઓ) માટે સુખ પહોંચાડી દે. (૧૦) ભાવાર્થ : વિશેષ દીપ્તિઓને વસાવનાર ફેલાવનાર પરમાત્મન્ ! તારા માટે ઉપાસનારસ ઉત્પન્ન કરેલ છે અને તારા બેસવા માટે હ્રદયગૃહ પણ વિશાળ બનાવેલ છે, તું આવ વિરાજમાન થા. અમને સ્તોતાઓને (સ્તુતિ કરનારાઓને) તારા સમાગમથી આનંદિત કર. (૧૦)

ખંડ-૧૧

२१४. ओ वे इन्द्रें कृविं यथा वाजयन्तः शेतंक्रेतुम्। मंहिष्ठं सिञ्चे इन्दुंभिः॥१॥

પદાર્થ: આ-આવો व:-તમે અને અમે મળીને સર્વ वाजयन्त:-પોતાના અમૃત અન્ન-ભોગને ચાહતા शतक्रतुम्-અનંત કર્મશક્તિવાળા અનંત પ્રજ્ઞાનવાળા मंहिष्ठम्-મહાનથી મહાન इन्द्रम्-પરમાત્માને इन्दुभि:- આર્દ્ર ઉપાસનારસ દ્વારા सिञ्चे-સિંચીએ-ભરી દઈએ. कृविं यथा-જેમ ખોદેલો ખાડો સૂકો કૂવો અન્નથી ભરી દેવામાં આવે છે અને ફરી તેમાંથી અન્ન પ્રાપ્ત કરવામાં આવે છે, તેમ અમૃત અન્નની પ્રાપ્તિ માટે પરમાત્માને ઉપાસનારસથી ભરવામાં આવે છે.

ભાવાર્થ: આવો ઉપાસકજનો તમે અને અમે પોતાને યોગ્ય અમૃત અન્ન ભોગને પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા કરતા અસંખ્ય-અનંત જ્ઞાન અને કર્મ યુક્ત, ઉપકાર કરનાર, મહાનથી મહાન પરમાત્માને પોતાના સ્નેહપૂર્ણ ઉપાસનારસોથી ભરી દઈએ. જેમ ખાડાને અન્નોથી ભરીને ફરી સમય પર અન્નને પ્રાપ્ત કરીએ છીએ. (૧)

२१५. अंतश्चिदिन्द्र ने उपा याहि शतवाजया। इषा सहस्रवाजया॥ २॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! તું अतः-चित्-એ અમારા આર્દ્ર ઉપાસનારસોથી અમારા પર કૃપાળુ બનીને शतवाजया सहस्रवाजया-સેંકડો ગુણિત અમૃતાન્ન ભોગવાળી અને હજારો ગુણિત અમૃતાન્ન ભોગવાળી, इषा-પોતાની ગતિ-પ્રવૃત્તિ ક્રિયાથી नः-उपायाहि-અમારી પાસે આવ-પ્રાપ્ત થા. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ !તું એ અર્દ્ર ઉપાસનારસોથી સેંકડો ગુણી અમૃત ભોગવાળી અને હજારોગુણી ભોગ વાળી તારી પ્રશસ્ત ગતિથી અમારી પાસે આવ-આવે છે. તારા પ્રત્યે અમારો ઉપાસનારસ નિષ્ફળ નથી જતો, પરન્તુ સેંકડોગુણી અને હજારોગુણી ફળ આપનારો બની જાય છે. (૨)

२१६. आ बुन्दं वृत्रेहा ददे जातः पृच्छाद्वि मातरम्। क उँग्राः के ह शृण्विरे॥३॥

પદાર્થ : वृत्रहा-પાપ, અજ્ઞાન નાશક પરમાત્મા जात:-અન્તરાત્મામાં સાક્ષાત્ કરેલ बुन्दम्-જેના દ્વારા જ્ઞાન સાંભળીએ છીએ, તે હિરણ્ય સારંગવાદ્ય વેદને आ-ददे-સમગ્ર રૂપથી પ્રદાન કરે છે. मातरं मातरः विपृच्छत्-मान કરનારા સત્કાર કરનારા ઉપાસકોને વિશેષરૂપથી તે વેદજ્ઞાનથી અર્ચિત કરે છે,

સુભૂષિત જે વેદજ્ઞાનમાં के-उग्रा:-કોઈ જ્ઞાન વિષય ઉગ્ર સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ છે के ह श्रृण्विरे-કોઈક સંસાર પ્રસિદ્ધ સાંભળવા જાણવા યોગ્ય છે. (૩)

ભાવાર્થ: પાપ, અજ્ઞાન-અંધકારનાશક પરમાત્મા તું જ્યારે ઉપાસકો - ૠષિઓમાં સાક્ષાત્ થાય છે, ત્યારે વેદજ્ઞાન રૂપ સારંગવાદ્યને સમગ્રરૂપથી પ્રદાન કરીને, પ્રકાશિત કરીને, તે માન કરનારા ઉપાસકો ૠષિઓને અર્થિત કરીને સુપૂજ્ય બનાવે છે. તે વેદમાં કોઈ જ્ઞાન સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ છે અને કોઈક જ્ઞાન લોકમાં સાંભળવા જાણવાનું સાધારણ છે અર્થાત્ સંસારમાં જીવન ચલાવવા ઉપયોગી છે. (૩)

२१७. बृंबदुक्थं हवामहे सृंप्रकरस्नमूतये। साधः कृण्वन्तमवसे॥४॥

પદાર્થ : बृबदुक्थम्-અમારે માટે બૃહત્ = મહાન ઉક્થ = ઉપદેશ વચન જેના છે અથવા અમારા બૃબત્ = વક્તવ્ય-સ્તુતિ વચનો જેના માટે છે એવા, सृप्रकरस्नम्-જેના સર્પણશીલ-સર્વત્ર વ્યાપ્ત ભુજાઓવાળા તથા निर्माણ, પાલન રૂપ ગુણ છે એવા તથા साध:-कृण्वन्तम्-કર્મને અનુરૂપ ફળસિદ્ધિ કરનાર ઇન્દ્ર-પરમાત્માને ऊतये-સંસારમાં રક્ષાને માટે તથા अवसे-અપવર્ગ = મોક્ષ પ્રાપ્તિને માટે ह्वामहे-અમારા આત્મામાં બોલાવીએ છીએ - ઉપાસિત કરીએ છીએ. (૪)

ભાવાર્થ : જે પરમાત્મા અમને વેદરૂપ ઉપદેશ આપે છે અથવા જેના માટે અમારા સ્તુતિ વચન છે તથા કર્મકળ સિદ્ધ કરનાર છે; તે પરમાત્માને સંસારમાં અમારી રક્ષા માટે અને મોક્ષ પ્રાપ્તિ માટે પોતાના આત્મામાં બોલાવીએ છીએ-ઉપાસિત કરીએ છીએ. (૪)

२१८. ऋँजुनीतों नो वंरुणो मित्रों नयति विद्वान्। अर्यमा देवैः संजोषाः॥५॥

પદાર્થ: वस्णः-વરણીય શરણપ્રદ मित्रः-स्नेહી સદા સાથે રહેનાર अर्यमा-આનંદદાતા સ્વામી विद्वान्-અમારા સર્વ કર્મોને જાણીને देवै: सजोषाः-પોતાના દિવ્યગુણોની સાથે સમાન રૂપથી સેવિત થનાર नः-અમને त्रज्ञृनीती-સરળ માર્ગ-ગતિ ક્રિયાથી नयति-લઈ જાય છે. (પ)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા અમારો સાચો નેતા છે, જે અમારો વરણીય, શરણદાતા, સ્નેહી, સાથી અને આનંદદાતા સ્વામી છે, તે પોતાના સમસ્ત દિવ્ય ગુણોની સાથે યુક્ત થઈને, અમારા અન્તર્ભાવોને જાણીને સરળ ગતિ ક્રિયાથી-સરળ માર્ગથી લઈ જાય છે. (પ)

२१९. दूरादिहेव यत्सतोऽ रुणप्सुरिशश्वितत्। वि भानुं विश्वथातनत्॥ ६॥

પદાર્થ: अस्मप्सः-અત્યંત તેજસ્વી રૂપવાળા ઇન્દ્ર-પરમાત્મા दूरात्-નજરથી દૂર હોવાં છતાં इह-इव-અહીં સમીપમાં રહીને હૃદયમાં અથવા અન્તરાત્મામાં રહીને यत्-જયારે सतः-સત્પુરુષો - ઉપાસકોને अिशश्चितत्-રંજિત બનાવી દે છે, ત્યારે विश्वथा- સર્વ પ્રકારથી भानुम्-જ્ઞાન પ્રકાશને वि-अतनत्-विशेष રૂપથી ફેલાવે છે - વધારે છે. (६)

ભાવાર્થ: સૂર્ય સમાન અત્યંત તેજસ્વી રૂપવાળા પરમાત્મા નજરથી દૂર હોવા છતાં પણ નજીકની સમાન હૃદયમાં અથવા અન્તરાત્મામાં જ્યારે સત્પુરુષો ઉપાસકોને રંજિત કરી દે છે, ત્યારે સર્વ પ્રકારથી જ્ઞાનપ્રકાશને વિશેષ રૂપથી ફેલાવી દે છે-વધારી દે છે. (૬)

२२०. आं नों मित्रावरुणा घृतैंर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वौ रंजांसि सुक्रतू॥७॥

પદાર્થ: सुक्रतू-मित्रावस्णा-श्रेष्ठ प्रज्ञा કર્મવાળા મિત્ર-સ્નેહી સાથીરૂપ અને વરુણ-વરણીય, શરણપ્રદ આદિ રૂપ પરમાત્મા नः-અમારી गव्यूतिम्-ઇન્દ્રિયોની ગતિ વિધિઓને घृतै:-જ્ઞાન પ્રદીપન પ્રવાહોથી आ-उक्षतम्-સિંચી દો તથા मध्वा रजांसि- મધુર પ્રવાહોથી રંજનાત્મક મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંકારના સ્થાનોને સિંચી દો. (૭)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન, કર્મવાન, સ્નેહી મિત્રરૂપથી ઇન્દ્રિયોને દીપન પ્રવાહોથી અને વરુણ-વરણીય શરણદાનરૂપ મધુર પ્રવાહોથી મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંકારને સિંચી દે છે. (૭)

२२१. उदुं त्ये सूनवो गिरः काष्टा यज्ञेष्वत्नत। वाश्रा अभिज्ञुं यातवे॥८॥

પદાર્થ: यज्ञेषु-અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં यે-उ-તેઓ નિશ્ચય गिर:-વાણી-સ્તુતિને सूनव:-પ્રકટ કરનારા-ઉચ્ચારણ કરનારા, ઉપાસકો સ્તોતાજન-સ્તુતિ કરનારાઓ काष्ठा:-उद्-अल्तत-દિશાઓમાં-પોતપોતાની દિશાઓનો વિસ્તાર કરે છે वाश्रा:-अभिज्ञ-यातवे-એ સ્તોતાઓ-સ્તુતિ કરનારાઓ સ્તવન કરતા અલ્પવયસ્ક બાળકની માફક ગોઠણ ભેર ચાલે છે, તેમ પરમાત્માની તરફ જવા માટે સમર્પણ કરે છે. (૮)

ભાવાર્થ: અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં વાણી-સ્તુતિને પ્રકટ કરનારા સ્તોતા-સ્તુતિ કરનારા પોતાની દિશા-પદ્ધતિ અથવા ભૂમિનો વિસ્તાર કરે છે, પુન: સ્તવન કરતા જેમ અલ્પ વયસ્ક બાળક સમાન ગોઠણભેર ચાલે છે, તેમ પરમાત્માની તરફ જવા માટે પોતાનું સમર્પણ કરે છે. (૮)

२२२. इदं विष्णुर्वि चक्रमे त्रेधा नि दधे पदम्। समूढमस्य पाँसुले॥९॥

પદાર્થ: विष्णु:-ત્રણેય લોકોમાં વ્યાપક અને ત્રણેય લોકોની બહાર પણ વ્યાપક ઇન્દ્ર પરમાત્માએ इदं विचक्रमे-આ સમસ્ત જગતને સ્વાધીન કરેલ છે ત્રે<mark>ઘા-પદં-નિદ્ધે</mark>- ત્રણેય સ્થાનોમાં દ્યુલોક, અન્તરિક્ષ અને પૃથિવી લોકમાં પોતાનું શક્તિસ્વરૂપ રાખે છે. अस्य पांसुले (१) समूढम्-તેનું સ્વરૂપ એકદેશી ન હોવાથી ધૂળના ઢગલામાં પાડેલા પગની સમાન પગલાં દેખાતા નથી, તેને તો યોગી ઉપાસકજન જ તેના અંદર રહેલા સ્વરૂપને પોતાના આત્મામાં નિહાળે છે - દેખે છે. (૯)

ห่ร-ๆจ

२२३. अतीहि मन्युषाविणं सुषुवांसमुपरिय। अस्य रातौ सुतं पिब॥१॥

પ્રસ્નાવીને ઉપર પ્રેરિત-ઉન્નત કર, પોતાની સમીપ લે अस्य गतौ-એ મુક્ત સોમ સ્નાવીના દાનમાં આત્મસમર્પણમાં सुतं पिब-નિષ્પાદિત ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કર.

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું ક્રોધસાવી-ક્રોધીજનનો તિરસ્કાર કરે છે, પરન્તુ ઉપાસનારસ સ્રાવીને તું ઉપર ઉઠાવે છે, પોતાની પાસે લે છે, એ તારો સ્વભાવ છે; તેથી મારા એ ઉપાસનારસસ્રાવીનાં આત્મસમર્પણ પ્રસંગમાં નિષ્પન્ન ઉપાસનારસનો તું સ્વીકાર કરે છે. (૧)

२२४. केंद्रु प्रचेतसे महें वचों देवाय शस्यते। तदिद्ध्यस्य वर्धनम्॥२॥

પદાર્થ: प्रचेतसे महे देवाय-પ્રકૃષ્ટ ચેતા: ઉપકાર પ્રજ્ઞાનવાળા મહાન ઇન્દ્ર-પરમાત્માને માટે कत् उ वच:-शस्यते-કોઈપણ વચન સ્તુતિ રૂપમાં કહે છે-આપે છે अस्य-એ સ્તુતિ વચન પ્રદાતાનો तत्-हि-वर्धनम्-ते निश्चय રૂપથી વૃદ્ધિનું કારણ બની જાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપકારક જ્ઞાનવાળા મહાન પરમાત્મા માટે જે કોઈ પણ વચન સ્તુતિ નિમિત્તે અર્પણ કરે છે, તેનો તે પરમાત્મા નિશ્ચયથી સમૃદ્ધિકારક બની જાય છે. (૨)

२२५. उंक्थं च न शस्यमानं नागो रियरा चिकेत। न गायत्रं गौयमानम्॥ ३॥

પદાર્થ: अगो:-नास्तिક જનના न उक्थम्-न પ્રાર્થના વચનને च-અને न शस्यमानम्-न स्तुति वચનने न गीयमानं गायत्रम्-न ગાવા યોગ્ય ઉપાસનાને खि:-ઐશ્વર્યવાન ઇન્દ્ર-પરમાત્મા आचिकेत-માને છે-સ્વીકાર કરે છે. (3)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા પોતાના વિરોધી નાસ્તિકના દંભ, પ્રદર્શન-દેખાવની, ભય અથવા લોભ વગેરે દ્વારા કરવામાં આવેલી પ્રાર્થના, સ્તુતિ, ઉપાસનાનો કદીપણ સ્વીકાર કરતો નથી. તે-નાસ્તિક પરમાત્માના ઐશ્વર્ય સ્વરૂપનો લાભ ઉઠાવી શકતો નથી. - પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. (૩)

२२६. इन्द्रं उक्थेभिर्मन्दिष्ठौ वाजानां च वाजपतिः। हरिवान्त्सुतानां संखा॥४॥

પદાર્થ : इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા उक्थेभि:-પ્રાર્થના વચનોથી मन्दिष्ठ:-અમને અત્યંત આનંદ પ્રદાન કરનાર છે અથવા અત્યંત અર્ચનીય છે. च-અને वाजानाम्-समस्त वाक्षे = अन्न, બળ, જ્ઞાનોનો वाजपित:-अन्न, બળ, જ્ઞાનનો સ્વામી છે सुतानां सखा-ઉપાસનારસવાળા ઉપાસકોના મિત્ર हित्वान्- દુ:ખોનું હરણ-અપહરણ, બળ અને સુખોનું હરણ-આહરણ ધર્મથી યુક્ત છે. (૪)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા પ્રાર્થના વચનો દ્વારા અત્યંત આનંદપ્રદ વા અત્યંત અર્ચનીય, અન્ન, બલ, જ્ઞાનોના સ્વામી, ઉપાસનારસવાળા ઉપાસકોના મિત્ર, દુઃખ અપહરણથી અને સુખ આહરણથી ધર્મયુક્ત છે. (૪)

२२७. ओ याह्युप नः सुतं वाजिभिर्मा हणीयथाः। महाँइव युवजानिः॥५॥

પદાર્થ: नः-અમારા सुतम्-નिष्पन्न ઉપાસનારસના પ્રતિ સ્વીકાર કરવાને માટે वाजेभिः-તારા અમૃત સુખ ભોગોની સાથે उपायाहि-सभीप આવ मा हणीयथाः-ક्રोધ न કરતો महान् युवजानि-इव-મહાન યુવતિના પતિની સમાન. (પ)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! અમારા નિષ્પાદિત ઉપાસનારસને પ્રાપ્ત કર, સ્વીકાર કર, તારા અમૃત ભોગોની સાથે, તું અમારા પર કદી પણ ક્રોધ ન કરતો; જેમ યુવતિ પત્નીવાળો પતિ પોતાની સુખભોગ, યુવતિ પત્ની પર ક્રોધ નથી કરતો. અમે તારા માટે સદા ઉપાસનારસ પ્રદાનમાં સમર્થ છીએ. (પ)

ू २२८. केंद्रां वसो स्तोत्रं हर्यते आं अव श्मेशां रुधेद्वाः। दौर्घं सुतं वाताप्याय॥६॥

પદાર્થ : वसो-હે સર્વમાં નિવાસી પરમાત્મન્ ! स्तोत्रं हर्यते-भारा स्तोत्र-स्तवन-स्तुति वयनने याढनार तने प्रार्थना કરું છું श्मशा-એ आनंदरसने वढावनारी धारा कदा-वा:-आ-अवस्थत्-ક्यां सुधी आनंदरसने બंધ राખशे. दीर्घं सुतं वाताप्याय-दीर्घ समयथी निष्पादित ઉपासनारस मारी-स्तोतानी-स्तुति કरनारनी तरक बाववा माटे याबु थशे. (ह)

ભાવાર્થ : સર્વમાં નિવાસી પરમાત્મન્ ! તું સ્તુતિ વચનને ચાહનાર છે, તારા આનંદરસને રોકનારી ધારા ક્યાં સુધી રોકાઈ રહેશે ? ક્યારેક તો ચાલુ થશે જ, કારણકે દીર્ધકાળથી એ નિષ્પન્ન ઉપાસનારસ તારા પ્રત્યે સમર્પણ કરવામાં આવી રહ્યો છે. ક્યારેક તો મને તારો આનંદરસ પ્રવાહિત કરવા માટે પ્રેરિત કરશે. (૬)

२२९. ब्राह्मणादिन्द्रं राधसः पिबा सोममृतूरनु। तवेदं संख्यमस्तृतम्॥७॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માન્ ! ब्राह्मणात् गधसः-આરાધના કરનાર બ્રહ્મચિંતક ઉપાસકની પાસેથી ऋतून्-अनु-યોગનાં અંગો અનુસાર અથવા ઉદ્ગીથ-પ્રણવોની સાથે सोमं पिब-ઉપાસના રસનું પાન કર-સ્વીકાર કર तव-इदं सख्यम्-अस्तृतम्-તારો એ મિત્રભાવ અવિનાશી-સ્થિર છે. (૭)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! તું આરાધના કરનારા બ્રાહ્મણો-યોગીઓ પાસેથી અષ્ટાંગ યોગ અનુસાર 'ओ३म्' ઉદગીથોની સાથે ઉપાસનારસનું પાન કરે છે. એ તારો મિત્રભાવ સદા સ્થિર છે-રહ્યા કરે. (૭)

२३०. वेयं घा ते अपि स्मसि स्तौतार इन्द्र गिर्वणः। त्वं नो जिन्व सोमपाः॥८॥

પદાર્થ: वयम्-અમે घ-નિશ્ચય ते-તારા अपि-पश स्मिस-तारा स्मरश साथे स्तोतार:-स्तुति કરનારા છીએ. इन्द्र-હે પરમૈશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं गिर्वण:-वेદવાશીઓથી સ્તુતિ કરવા યોગ્ય છે. त्वम्-तुं नः-અમનे सोमपा:-ઉપાસનારસનું પાન કરાવનાર બનાવીને जिन्व-तृप्त કર. (८)

ભાવાર્થ : હે પરમૈશ્વર્યવાન, સ્તુતિ કરવા યોગ્ય પરમાત્મન્ ! અમને તારી સ્તુતિરૂપ ઉપાસનારસનું પાન કરાવનાર બનાવીને તૃપ્ત કર. (૮)

२३१. एन्द्र पृक्षु कासु चिन्नृं ग्रें तैनूषु धेहि नः। संत्राजिदुग्रे पौछस्यम्॥९॥

પદાર્થ: सत्राजित्-उग्र-હે સત્ય સ્વરૂપથી જીતનાર વા સર્વને વશમાં કરનાર તેજસ્વી इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! कासु-चित्-पृक्षु-કોઈ અભીષ્ટ સંયમન ક્રિયાઓમાં તેને સિદ્ધ કરવા માટે नः-અમારા तन्तूष-શરીરોમાં पौंस्यम्-नृम्णम्-आ-धेहि-આત્મીયબળ-આત્મબળનું આધાન કર. (૯)

ભાવાર્થ: સત્ય સ્વરૂપ, સર્વને જીતનાર અથવા સર્વ જડ અને ચેતનને પોતાને વશ કરનાર, તેજસ્વી ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! કોઈ સંયમ ક્રિયાઓને-નિમિત્ અમારા શરીરોમાં આત્મબળનું આધાન કર, જેથી મારું જીવન સંસાર સંપર્કથી ઉપર ઉઠીને તારી તરફ ચાલે. (૯)

२३२. एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः। एवा ते राध्यं मनः॥ १०॥

પદાર્થ : एवा हि-वीरयु:-असि-ઇન્દ્ર - ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું હાં, અવશ્ય અમારા વીરો-પ્રાણોને ચાહનાર છે एव-હાં, તું शूरः-સર્વત્ર ગતિશીલ उत-તથા स्थिरः-એકરસ एव-હાં, ते मनः-राध्यम्-तारुं मन-मनन ज्ञान प्रशंसनीय છે અથવા તારી આરાધના કરનાર મારું મન છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું નિશ્ચય અમારા પ્રાણોને ચાહનાર છે, દીર્ઘજીવન આપનાર છે, તું નિશ્ચય જડ અને ચેતનમાં ગતિ આપનાર છે, સ્વયં સર્વત્ર ગતિશીલ એકરસ છે. હાં, તારું મન-મનનીય જ્ઞાન પ્રશંસનીય છે અથવા અમારું મન તારી આરાધના કરવાનું સાધન છે. (૧૦)

॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥

अथ तृतीयः अध्यायः

ऐन्द्र पर्व वा काण्ड (ख)

ખંડ-૧

२३३. अभि त्वा शूर नोनुमोऽ दुग्धाइव धैनवः । ईशानमस्य जगतः स्वर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥१॥

પદાર્થ: शूर-હે સર્વગત इन्द्र-પરમાત્મન્! अस्य जगतः-ईशानम्-આ જંગમના સ્વામી तस्थुषः-ईशानम्-स्थावरना स्वामी स्वर्दशं-त्वा-अभि-अमृत सुખને દર્શાવનાર તને લક્ષ્ય કરીને नोनुम्:-પુનઃ પુનઃ નમીએ છીએ, પોતાને સમર્પિત કરીએ છીએ अदुग्धा:-धेनवः-इव-જેમ દોદ્યા વિના-દૂધ ભરેલી ગાયો સ્વામીના પ્રતિ નમી જાય છે, તેમ અમે ઉપાસકો અમારા ઉપાસનારસને તને અમારા સ્વામીના પ્રતિ અર્પિત કરવા માટે નમેલા છીએ અથવા જેમ દોદ્યા વિનાની ગાયોનુ દૂધ દોહવા માટે દૂધના ઇચ્છુક જન નમે છે, એમ તારા અમૃત સુખના ઇચ્છુક અમે આપની તરફ નમતા જઈએ છીએ. (૧)

ભાવાર્થ: હે સર્વગત પરમાત્મન્! તું સ્થાવર અને જંગમ જગતનો સ્વામી તથા स્વ:-મોક્ષનું અમૃત સુખ દર્શાવી ભોગાવનાર સ્વામીની તરફ જેમ દોહવા યોગ્ય ગાયો સ્વામીની તરફ નમી જાય છે, તેમ અમે ઉપાસનારસના સમર્પણ માટે ફરી-ફરી નમીએ છીએ અથવા જેમ દૂધ ભરેલી ગાયોના પ્રતિ દૂધ પ્રાપ્ત કરવાને જન ગાયોના પ્રતિ નમતા જાય છે, તેમ તું અમૃત-સુખપૂર્ણના પ્રતિ અમૃતસુખ પ્રાપ્ત કરવા માટે અમે ઉપાસકો નમતા જઈએ છીએ. (૧)

२३४. त्वामिद्धि हवामहे सातौ वाजस्य कारवः । त्वां वृत्रेष्विन्द्रं संत्पतिं नरस्त्वां काष्टास्वर्वतः ॥ २॥

पदार्थ : इन्द्र-હे परभात्मन् ! कारबः-અमे तारा स्तोता-वाशीथी स्तुति કरनार બनीने वाजस्य सातौ- अमृत अन्त-भोक्षना अमृत ભोગनी सम्भिक्ति प्राप्तिने माटे त्वाम्-इत्-हि-भात्र तने ४ हवामहे आमंत्रित કरीએ છીએ-स्भरश કरीએ છીએ-ઉપાसना કરીએ છીએ नरः-अमे नयनकर्ता-मार्ग प्रदर्शक देव श्रेशी ढोवा छतां-मनथी प्रार्थना, ध्यान, चिंतन करतां पण्ण वृत्रेषु-पाप प्रसंगो-पाप भावनाओथी भयवा माटे त्वां सत्पतिम्-तारुं - सत्पुरुषोना रक्षकनुं स्भरण करीओ छीओ. अर्वतः-तथा अमे आत्मा द्वारा ઉपासना-तेनी समीपताने प्राप्त करनार, परम पुरुषार्थ करनार, ઉत्तम अधिक्षारी अने छवनमुक्त ढोवा छतां काष्ठास्-संसारनी अर्थात् भंधननी सीमाओने पार करवामां - प्रकृतिना अन्तिम स्तरोने पार करवामां त्वाम्-तारुं स्भरण करीओ छीओ. (२)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તારા અમૃત ભોગની પ્રાપ્તિને માટે અમે વાણી દ્વારા તારી સ્તુતિ કરતાં અથવા મનથી પ્રાર્થના, ધ્યાન કરતાં તથા ઉન્નિત કરીને દેવશ્રેણીમાં હોવા છતાં અથવા ઉન્નત બનીને આત્મભાવથી ઉપાસના કરતાં સંસારની દુઃખમય બંધન સીમાઓને પાર કરવા માટે તારું - શ્રેષ્ઠજનોના રક્ષકનું આમંત્રણ - સ્મરણ કરીએ છીએ. (૨)

२३५. अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्चे यथा विदे । यो जरितृभ्यो मधेवा पुरूवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥ ३॥

પદાર્થ : वः-હે ઉપાસકો ! તમે यथाविदे- યથાવત્ જ્ઞાનને માટે सुराधसम् इन्द्रम्-श्रेष्ठ કલ્યાણકારી ધન-મોક્ષ ઐશ્વર્યવાળા પરમાત્માને अभिप्रार्च-નિરંતર પ્રકૃષ્ટ રૂપમાં અર્ચિત કરો.

यः पुस्त्वसुः-मघवा- જે અનેક રીતે સર્વને વસાવનાર અથવા અનંત ધનવાન-ધનદાતા છે जिर्तृश्यः-પોતાના સ્તોતાઓને—સ્તુતિ કરનારાઓને માટે सहस्त्रेण-इव-હજારો પ્રકારથી शिक्षति–પ્રદાન કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્માને યથાર્થ જાણવા માટે તે શ્રેષ્ઠ અમૃત ભોગરૂપ ધનવાનની સારી રીતે અર્ચના કરો, જે અનંત ધનવાન છે અને-સ્તોતાઓને સ્તુતિ કરનારાઓને હજારો પ્રકારથી પ્રદાન કરી રહેલ છે. (૩)

२३६. तंं वो दस्ममृतीषहंं वसोर्मन्दौनमन्धसः । अभि वर्त्सं न स्वसरेषु धैनव इन्द्रं गौर्भिनवामहे ॥४॥

પદાર્થ: वः-હે ઉપાસકો! તમારી અને અમારી ऋतिषहम्-નિંદનીય ભાવનાઓને અભિભૂત કરનાર वसो:-अन्धस:- આપણી અંદર રહેલા ઉપાસનારસ દ્વારા मन्दानम्-આપણા પર હર્ષિત-આનંદિત થનાર दस्मम्-દર્શનીય तम्-इन्द्रम्-ते ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને गीर्भि:-વાણીઓ-સ્તુતિઓથી अभि नवामहे-तमे અને અમે પ્રશંસિત કરીએ છીએ-તેનું ભાવપૂર્ણ સ્મરણ-ચિંતન કરીએ છીએ. स्वसरेषु धेनव:- वत्सं न-ગૌશાળામાં આવી ગયા પછી દૂધાળી ગાયો જેમ વાછરડાઓનું ભાવનાથી સ્મરણ કરે છે. (૪)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા આપણને સર્વને-ઉપાસકોને નિંદનીય ભાવનાઓથી દૂર કરનાર છે અને દર્શનીય છે. આપણી અંદર રહેલા ઉપાસનારસને જ્યારે આપણે તેને અર્પિત કરીએ છીએ, ત્યારે તે આપણા પર હર્ષિત-આનંદિત થાય છે તથા આપણને પણ હર્ષ પ્રદાન કરે છે. તે એવા પરમાત્માને પોતાની સ્તુતિ વાણીઓથી પ્રશંસિત કરીએ છીએ-સ્મરણ કરીએ છીએ; જેમ દૂધાળી ગાયો પોતાના વાછરડાઓને ગૌશાળામાં ભાવનાથી સ્મરણ કરે છે. (૪)

२३७. तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सैर्बाध ऊतये । बृहद्गायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं न कारिणम्॥५॥ પદાર્થ: व:-આપણે सबाध:-જયારે બંધનકારક વાસનાથી પીડિત થયા હોય, ત્યારે ऊतये-આપણી રક્ષા માટે तरोभि:-સમસ્ત બળોથી યુક્ત विदद्वसुम्-પ્રાપ્ત અમૃત ધનવાળા भरं न कारिणम्-ભરણ-પોષણ કરનાર ઉપકારી-ઉપકારકર્તા-પરોપકારીની સમાન તે પરમાત્માને सुतसोमे-अध्वरे-નिષ્પાદિત ઉપાસનારસવાળા અધ્યાત્મયજ્ઞના અવસર પર बृहद्गायन्त:-हुवे-ખૂબ જ ગાન-હૃદયની ભાવનાથી ગુણગાન કરતા પોતાની અંદર આમંત્રિત કરીએ.

ભાવાર્થ : ઉપાસક જયારે કોઈ વાસનાથી બાધિત બને, ત્યારે તેની રક્ષા માટે સમસ્ત બળોથી યુક્ત, અમૃતધનના સ્વામી, ભરણ-પોષણકર્તા ઉપકારીજનની સમાન પરમાત્માને નિષ્પાદિત ઉપાસનારસવાળા અધ્યાત્મયજ્ઞના અવસર પર પોતાની અંદર આમંત્રિત કરીએ. (પ)

२३८. तरिणिरित् सिषासितं वाजं पुरन्ध्या युजा । आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरा नैमिं तष्टेव सुद्रुवम्॥६॥

પદાર્થ: युजा पुरन्ध्या-યોગ અનુસાર સ્તુતિઓ દ્વારા तरिणः इत्-शीघ्र જ તીવ્ર સંવેગી યોગી वाजं सिषासित-અમૃતભોગનું સેવન કરે છે તેથી आ-આવો वः-तमे અને અમે पुस्हूतम्-इन्द्रम्-અનેક પ્રકારથી વા અનેકવાર આમંત્રણીય પરમાત્માને गिरा नमे-स्तुति द्वारा આપણી તરફ નમાવીએ सुदुवम्-नेमि-तष्टा-इव-જેમ સુથાર ઉત્તમ લાકડાવાળા પૈડાના ઘેરાવ-વલયને પોતાની તરફ નમાવે છે. (ह)

ભાવાર્થ : યોગવાળી બુદ્ધિ દ્વારા શીધ્ર તીવ્ર સંવેગી યોગી પરમાત્માના અમૃતભોગોનું સેવન કરે છે, તેથી આવો, આપણે અનેક પ્રકારથી અથવા અનેકવાર આમંત્રિત કરવા યોગ્ય પરમાત્માને સ્તુતિ દ્વારા નમાવીએ, આકર્ષિત કરીએ. જેમ સુથાર શ્રેષ્ઠ લાકડાના પૈડાના ઘેરાવ-ચક્રનેમિને નમાવે છે - ઝુકાવે છે. (૬)

२३९. पिंबा सुतस्य रैसिनों मत्स्वा न इन्द्रें गोंमतः। आपिनों बोधि सधमाद्ये वृधे३ऽस्मां अवन्तु ते धियः॥७॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! તું सुतस्य- નિષ્પાદિત गोमतः-સ્તુતિવાણીથી યુક્ત रिसनः-મધુર ઉપાસના પ્રવાહનું पिब-પાન કર - સ્વીકાર કર नः-मत्स्व-અમને તૃપ્ત કર आपि:-અમને પ્રાપ્ત થઈને बोधि-બોધ આપ ते-धियः-તારી બોધ ધારાઓ सधमाद्ये-साथे હર્ષ સંપાદન યોગ્ય અધ્યાત્મયજ્ઞમાં वृधे- अस्मान्-अवन्तु-वृद्धि-ઉન્નતિને માટે અમને રક્ષિત કરો. (૭)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! સ્તુતિઓથી યુક્ત નિષ્પાદિત મધુર ઉપાસના પ્રવાહનું પાન કર - સ્વીકાર કર, પુનઃ અમને તૃપ્ત કર. તું અધ્યાત્મયજ્ઞમાં અમને પ્રાપ્ત બોધ આપ, તારી બોધ ધારાઓ ઉન્નતિને માટે અમારી રક્ષા કરે. (૭)

२४०. त्वं ह्येहि चेरवे विदा भगं वसुत्तये ।

ंद्र उद्घावृषस्व मघवन् गविष्टयं उदिन्द्राश्विमष्टये ॥ ८॥

પદાર્થ: मघवन् इन्द्र-હे પ્રશસ્ત અધ્યાત્મ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं चेखे-तारा અધ્યાત્મધનનું ચયન કરનાર મારા - ઉપાસકના માટે भगं विदा-અધ્યાત્મધનને પ્રાપ્ત કરાવ તથા वसुत्तये-પ્રાણોની દાનક્રિયા-પ્રાણાયામ ક્રિયાને માટે गविष्टये-ઇન્દ્રિયોની દેષ્ટિ સંયમ રૂપ સમર્પણ યજનક્રિયાને માટે उद्वावृषस्व-भने અધિક ઉલ્લાસિત કર अश्वम्-'अश्वस्य' इष्टय-उद्-उद्वावृषस्व-સર્વ વિષયવ્યાપી મનની ઈસ્ટિનિરોધ ક્રિયાને માટે અધિક ઉલ્લાસિત કર. (૮)

ભાવાર્થ : હે પ્રશસ્ત ધનવાળા પરમાત્મન્ ! તું અધ્યાત્મધનનું ચયન કરનાર મારા માટે - ઉપાસકને માટે અધ્યાત્મધનને પ્રાપ્ત કરાવ તથા પ્રાણોની દાનક્રિયાને માટે - પ્રાણાયામમાં તાર્રુ સ્મરણ થાય તે માટે, ઇન્દ્રિયોની સંયમરૂપ યજ્ઞક્રિયાને માટે તથા સર્વ-વિષવ્યાપી મનની નિરોધ ક્રિયાને માટે અને અધિકાધિક ઉલ્લાસિત - આનંદિત કર. (૮)

२४१. न हि वश्चरमं च न विसष्टः परिमर्थसते । अस्माकमद्य मरुतः सुते सचा विश्वे पिबन्तु कामिनः॥९॥

પદાર્થ : विसष्ठ:-परभात्भामां अत्यंत वसनार ઉપાसક આત્મા व:-तभारामांथी चरमं च न-ચરિત-જ્ઞાન થયેલ ગુણ નામને પણ न हि परिमंसते-છોડીને માનતો નથી अद्य-આ જ-सुते-નिष्पन्न ઉપાસનારસને सचा-મળીને विश्वे-સર્વ अस्माकं कामिन:-અમારી-ઉપાસકોના કલ્યાણની કામના કરનાર

ભાવાર્થ : પરમાત્મા અત્યંત વસનાર ઉપાસક ઇન્દ્ર-પરમાત્માના વાસનામારક ગુણ નામોમાંથી પણ કોઈ ગુણવાચક નામનો પરિત્યાગ કરતો નથી; તેથી આ જ અવસર પર કલ્યાણ ચાહનાર ઉપાસનારસને ते सर्व वासनामारङ गुष्टा नाम हेव पान ङरे-स्वीडार ङरे. (૯)

२४२. मां चिंदन्यंद् वि शिंछंसते संखायों मां रिषण्यत। इन्द्रिमित्स्तोता वृषणं संचा सुते मुहुरुक्था च शंक्षसत॥ १०॥

પદાર્થ: सखाय:-હે સમાન વृत्तिवाणा ઉપાસકો ! अन्यत्-परभात्भाथी ભिन्ननी मा विशंसत-વિશેષ પ્રશંસા ન કરો, मा रिषण्यत-પોતાની હિંસા ન ચાહો, પરમાત્માથી ભિન્નની પ્રશંસા કરવી એ આત્મહિંસા છે. वृषणम्-इन्द्रम्-इत्-स्तोत-સુખવર્ષક પરમાત્માની સ્તુતિ કરો. सुते-નિષ્પન્ન ઉપાસનારસ પર सचा-સાથે च-અને मुह:-उक्था-પુન: પુન: સ્તુતિ વચનો દ્વારા शंसत-પ્રશંસા કરો.

ભાવાર્થ : હે ઉપાસક મિત્રો ! પરમાત્માથી ભિન્નની તેના સ્થાને અન્ય કોઈની સ્તુતિ ન કરો, તેનાથી ભિન્નની ઉપાસના કરવી એ પોતાની હિંસા સમાન છે, આત્મવંચના છે, તેનાથી બચો, સુખવર્ષક

પરમાત્માની જ સ્તુતિ કરો અને નિષ્પન્ન ઉપાસનારસ પ્રસંગમાં કરી-કરી સ્તુતિ વચન ઉચ્ચારિત કરો. (૧૦)

अथ तृतीयप्रपाठकस्य द्वितीर्योऽर्धः

ખંડ-૨

२४३. न किष्टं कर्मणा नशेंद् यश्चेकार सदावृधम् । इन्द्रं न यज्ञैविश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं धृष्णुमोजसा ॥१॥

પદાર્થ: तं कर्मणा न कि:-नशत्-तेने કર્મ દ્વારા કોઈ વ્યાપ્ત-પ્રાપ્ત-દબાવી શકતા નથી यज्ञै:- અધ્યાત્મયજ્ઞોથી विश्वगूर्तम्-સર્વ સ્તૃત્ય, ऋवसम्-વ્યાપક મહાન, अधृष्टम्-અધર્ષણીય, ओजसा-धृष्णुम्- બળથી સર્વનું ધર્ષણ કરનાર, सदावृधम्- सदा वृद्धि કરનાર इन्द्रं न-परभात्माने वर्तमानमां य:-चकार- જે પોતાનો બનાવી લે છે. (૧)

ભાવાર્થ : જે પોતાના જીવનમાં નિરંતર અધ્યાત્મયજ્ઞો દ્વારા વિશ્વવંદનીય, મહાન, અધર્ષણીય બળવાળા, ધર્ષણશીલ અને સદાવર્ધક પરમાત્માને વર્તમાનમાં પોતાનો બનાવી લે છે-પોતાનો કરી લે છે; તેને કર્મથી કોઈ વ્યાપ્ત કરી શકતા નથી, પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી, દબાવી શકતા નથી. (૧)

२४४. ये ऋते चिंदिभिश्चिषः पुरा जेत्रुभ्य आतृदः । सन्धाता सन्धिं मधवा पुरुवसुनिष्कर्ता विहुतं पुनः॥२॥

પદાર્થ : यः पुस्वसुः-मघवा- श्रे सर्वमां वसनार-सर्वव्यापक्ष वा सर्वने पोतानी अंदर वसावनार रक्षक्र ઇन्द्र-ઐश्वर्यवान परमात्मा जत्रुभ्यः-श्रीवानी संधिधी प्रधान अंगो अर्थात् श्रीवाधी ઉपरना अंगोने आतृदः पुरा आतर्दन હिंसक्ठ-तूटवाधी-छूटा पऽचा पहेंबां अभिश्रिष्ठः ऋतेचित्-अिमश्वेष-योटाऽवा अथवा सन्धि सन्धाता-श्रोऽवाना साधन विना पण्ण श्रोऽवानी शक्ति राजनार छे पुनः-इरी वि हु तं विद्वतम्-प्रधान अथवा श्रीवाधी ઉपरना अंगोधी अन्य पृथक्-पृथक् श्रे मांस वगेरे अंगो छे तेने पण्ण तेनी माइक्र तेनाधी हिंसित थया पहेंबां श्र निष्कर्ता-प्रत्येक्षनुं निष्करण नियोशन-यथास्थान पर स्थापन करनार छे. ते उपास्थ छे. (२)

ભાવાર્થ: મનુષ્ય શરીરને લક્ષ્ય બનાવીને પરમાત્માના મનનની રીતિ બતાવી છે કે, સંસારમાં શલ્ય ચિકિત્સક = સર્જન તો ગ્રીવા આદિ અંગ જ્યારે પોતાની સંધિઓથી કપાઈને છૂટા પડી જાય છે, ત્યારે તેને જોડે છે અને તેને સાધનો ધ્વારા જોડી શકે છે. પરન્તુ પરમાત્મા તો સર્વમાં વસેલો અને સર્વને વસાવનાર છે, તે તો ગ્રીવા આદિ મુખ્ય અથવા ગ્રીવાથી ઉપરના અંગોને તેના સંધિબંધનથી છૂટી જવા પહેલાં જ જોડનાર છે અને જોડવાના સાધન વિનાજ એક સંધિબંધન બીજા બંધન સાથે સંધાન-

જોડવાની શક્તિ રાખનાર તથા એક અસ્થિનું બીજા અસ્થિથી સંધાન કરે છે-જોડે છે. ફરી એ જ રીતે જે અવયવ અલગ થયેલાં માંસ આદિને પણ તે કપાયા પહેલાં જ સાધન વિના જ સંયોજન કરીને યથાસ્થાન સ્થાપિત કરવામાં સમર્થ છે. આવી અદ્ભુત શરીરની રચનાને જોઈને વિચાર-મનન કરીને તે પરમ શલ્ય ચિકિત્સક = મહાન સર્જક અથવા પરમ શિલ્પીની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૨)

२४५. आं त्वा सहस्त्रमा शतं युक्ता रथे हिरण्यये । ब्रह्मयुजो हरय इन्द्र केशिनो वहन्तु सोमपीतये ॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! हिरण्यये रथे-અમૃતરૂપ રમણીય મહાન મોક્ષ સ્વરૂપમાં युक्तः-યુક્ત ब्रह्मयुजः-तारा - परमात्माथी યોગ મેળ કરાવનાર केशिनः-જ્ઞાન જ્યોતિવાળા हरयः-तने લાવનાર અમને લઈ જનાર ગુણ સ્વરૂપ शतं सहस्रम्-सो અને હજાર અનેક-અનેક અસંખ્ય त्वा-तने सोमपीतये-અમારા ઉપાસનારસનું પાન-સ્વીકાર કરવા માટે आ-वहन्तु-લાવે, શીઘ્ર લાવે. (૩)

ભાવાર્થ: પરમાત્માના અમૃત મોક્ષધામમાં રહેલા તેના જ્યોતિર્મય ગુણ સ્વરૂપ સેંકડો-હજારો છે, જે અમારો બ્રહ્મથી યોગ કરાવનાર છે, તે પરમાત્માને અમારા સુધી લાવનાર અને અમને પરમાત્મા સુધી લઈ જનાર છે, તે અમારા ઉપાસનારસનું પાન કરાવવા, સ્વીકાર કરાવવા માટે અમારા સુધી પહોંચાડે. (3)

२४६. ओ मैन्द्रैरिन्द्रै हरिभिर्याहि मैयूररोमभिः । मो त्वो के चिन्नि येमुरिन्न पाशिनोऽति धन्वेव ताँ इहि॥४॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમૈશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું मयूररोमिभः-मन्द्रै:-हरिभिः-मोरना रोम - रुंवाटां समान सुंहर पोतानी रिश्मओ-ज्ञान જયોતિઓ द्वारा જે તારા સ્વરૂપને પ્રદર્શિત કરતી તને અમારા સુધી લાવનારી અને અમને તારા સુધી પહોંચાડનારી છે તેના દ્વારા आयाहि-समग्र રૂપથી અમને પ્રાપ્ત થાય. केचित्-કોઈ બીજા त्वा-मा नियेमुः-इत्-तने અવરોધ કરે નહિ-રોકે નહિ पाशिनः-न- બાંધનારા શિકારીની समान धन्व-इव तान्-अतीहि-અથવા એ બાધક વચ્ચે આવે તો તેને મરુ દેશોની માફક અતિક્રમણ કરીને - ઓળંગીને પ્રાપ્ત થાય. (૪)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું મારે પક્ષીની ચમક-દમક સુંદર રોમ-રુવાટાં સમાન મનનોહક જ્ઞાન રશ્મિઓ જ્ઞાન જ્યોતિઓ જે તારા સ્વરૂપને પ્રદર્શિત કરતી તને અમારા સુધી લાવનારી અને અમને તારા સુધી પહોંચાડનારી આકર્ષિત કરનારી છે, તેના દ્વારા તું સમગ્ર રૂપથી પ્રાપ્ત થા.

પરમાત્મન્! તારા આગમનને રોકનાર કોઈ દોષ અમારી અંદર ઉત્પન્ન ન થાય, જે અમારી સદ્દ્રૃત્તિઓને શિકારીની સમાન રોકીને તને અમારા સુધી પહોંચાડવામાં બાધક બને, અમારાથી અન્યો દ્વારા પ્રકટ કરેલ ખોટા દોષોને તું મરુ પ્રદેશની સમાન સૂકા અને નીરસ માનીને તેને ઓળંગીને પ્રાપ્ત થા. (૪) એન્દ્ર કાંડ ૧૦૧ વૃતીય અધ્યાય

२४७. त्वेमें प्र शंक्षिषो देवः शंविष्ठं मर्त्यम् । न त्वदन्यो मधवन्नस्ति मर्डितेन्द्रं ब्रंवीमि ते वंचः ॥५॥

પદાર્થ : अङ्ग शिवष्ठ-इन्द्र-त्वम्-ઠીક, ત્યારે નિર્વિઘ્ન તારી ઉપાસનામાં સ્થિર રહું અતિ બળવાન પરમાત્મન્ ! तुं मर्त्यं प्रशंसिषः-હું મરણધર્મી જન્મ-મરણના ચક્કરમાં આવનાર અમૃત બનાવને ઇચ્છુક ઉપાસકને પ્રશંસિત કર, પ્રોત્સાહિત કર, આન્તરિક બળ પ્રદાન કર.

मघवन्-હे પ્રશસ્ત ધનવાળા-પ્રશસ્ત ધનના દાતા! त्वत्-अन्यः-मर्डिता देवः-ताराथी सुખદાતા દેવ અન્ય કોઈ न-अस्ति-नथी. ते वचः-ब्रवीमि-तारा भाटे હું સ્તુતિ વચન બોલું છું-નિવેદન કરું છું. (૫)

ભાવાર્થ : ઠીક ! તો મારા પ્રિય બળવાન પરમાત્મન્ ! હું નિર્વિઘ્ન તારી ઉપાસનામાં સ્થિર રહું, તેથી તું હું જે એવા જન્મમરણધર્મી ઉપાસકને, જે હું અમૃત બનવાની આકાંક્ષા રાખું છું. મને પ્રોત્સાહન આપ, મને આન્તરિક બળ આપ, હે પ્રશસ્ત ધન આપનાર તારા સિવાય બીજો કોઈ સુખ આપનાર દેવ નથી, હું તારી સ્તુતિ કરું છું-તને નિવેદન કરું છું. (પ)

२४८. त्वंमिन्द्र येशां अस्यृजीषीं शवसस्पंतिः । त्वं वृत्राणि हथ्रस्यप्रतीन्येक इत् पुर्वनुत्तश्चर्षणीधृंतिः ॥६॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं यशाः-મહા યશસ્વી ऋृष्णीषी-सद्ગुણ સંચયને પ્રેરિત કરનાર शवसः-पितः-समस्त બળોનો ભંડાર વા સ્વામી असि-છે. त्वम्-तुं एकः इत्-માત્ર એકલો જ पूर्वनृत्तः- અનેકોથી નિરસ્કૃત ન થનાર અર્થાત્ અનેકોથી અપ્રતિહત चर्षणीधृतिः-मनुष्योनो धारक અને સહાયક तेना अप्रतीनि वृत्राणि-ભયંકર પાપ वृत्तो-પાપ સંકલ્પોનો हंसि-नाश કરે છે. (ह)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! તું મહા યશસ્વી છે, પ્રત્યેક પદાર્થમાં તારું યશસ્વી નામ પ્રતિભાસિત થઈ રહેલ છે, તું ઉપાસકના ગુણ સમૂહને પ્રેરિત કરનાર સમસ્ત બળોનો સ્વામી છે, તું માત્ર એકલો પણ વિરોધી તત્ત્વોથી પરાજીત થનાર નથી, મનુષ્યોનો ધારક-સહાયક છે, તેના ઘોર પાપ સંકલ્પોને પણ નષ્ટ કરનાર છે. (૬)

२४९. इन्द्रिमिद्देवतातय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे । इन्द्रं समीके विनिनो हवामह इन्द्रं धनस्य सातये ॥७॥

પદાર્થ: विनन:-અમે પરમાત્માનું સારી રીતે ભજન કરનારા ઉપાસકો देवतातये-દેવ ભાવને પ્રાપ્ત કરવા માટે-શ્રેષ્ઠ જ્ઞાનવાન બનવા માટે इन्द्रम इत्-પરમાત્માનું અવશ્ય हवामहे-સ્મરણ કરીએ. प्रयित-अध्वरे- पुनः વર્તમાન ચાલતાં અથવા આરંભ કરવામાં આવતાં અધ્યાત્મયજ્ઞના કારણે, इन्द्रम्-પરમાત્માનું સ્મરણ કરીએ. समीके-पश्चात् સંઘર્ષ-દૈવવૃત્તિઓ અને આસુરી વૃત્તિઓના સંગ્રામમાં इन्द्रम्-પરમાત્માનું સ્મરણ

કરીએ. <mark>धनस्य सातये</mark>-આનંદ ભોગ ધનની સંભક્તિ-પ્રાપ્તિને માટે इन्द्रम्-પરમાત્માનું સ્મરણ કરીએ. (૭) ભાવાર્થ : અમે પરમાત્માનું સ્મયક્ સેવન કરનારા ઉપાસકો (૧) પોતાને દેવ-ઉત્તમ જ્ઞાની બનાવવા માટે પરમાત્માનું સ્મરણ કરીએ. (૨) ઉત્તમ જ્ઞાની બનીને અધ્યાત્મયજ્ઞનો આરંભ કરતા તેનું સ્મરણ કરીએ. (૩) પશ્ચાત્ અધ્યાત્મયજ્ઞનો પ્રારંભ કરતા કદાચ સંગ્રામ થાય તો પરમાત્માનું સ્મરણ કરીએ. (૪) અધ્યાત્મ આનંદ ભોગ ધનની પ્રાપ્તિને માટે પરમાત્માનું સ્મરણ કરીએ. આ રીતે જીવનના ઉત્કર્ષ માટે એ ચાર અવસર પર પરમાત્માનું સ્મરણ અમારા માટે ખૂબ જ સહાયક બને છે. (૭)

२५०. इमा उ त्वा पुरूवसौ गिरो वर्धन्तुं या मम । पावकवर्णाः शुंचयो विपश्चितोऽभि स्तोमैरनूषत ॥८॥

પદાર્થ: पुस्त्रसो-હે અનેક ગુણ રૂપથી અમારી અંદર વસનાર અને પોતાની અંદર વસાવનાર પરમાત્મન્! या:-इमा:-उ गिर:-જે આ પ્રસ્તુત સ્તુતિઓ त्वा-તારા પ્રત્યે સમર્પિત છે ते मम वर्धन्तु- અમારી વૃદ્ધિ કરે તેથી મારા સહયોગી पावकवर्णा:-અગ્નિવર્ણવાળા તેજસ્વી शुचय:-પવિત્ર विपश्चित:- મેધાવી ઉપાસકો! स्तोमै:-स्तुति समूહોથી अभ्यनूषत-પुनः પુनः स्तुति કરો-પરમાત્માની સ્તુતિ કરો. (૮)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! આ સ્તુતિઓ તારા પ્રત્યે સમર્પિત કરવામાં આવી રહી છે, અમારી વૃદ્ધિ કરે, શ્રેષ્ઠ સ્તર પર લઈ જાય-લઈ જાય છે, તેથી મારા સાથી, તેજસ્વી, પવિત્ર, મેધાવી ઉપાસકો ! તમે તેની સ્તુતિ કરો. (૮)

२५१. उर्दु त्ये मधुमत्तमां गिरे स्तोमास ईरते । संत्राजितो धनसां अक्षितोतयो वाजयन्तो रथाइव ॥९॥

પદાર્થ: त्ये उ-ते ફરી मधुमत्तमा:-અધિક મધુર गिर:-स्तुतिઓ स्तोमास:-પ્રશંસા વચન उदीरते-ઉચ્ચારિત થઈ રહી છે सत्राजित:-समस्त संघर्षोंने જીતનારા धनसा:-અમૃત ધનવાળા अक्षितोतय:-અક્ષીણ રક્ષાવાળા પરમાત્માના वाजयन्त:-અમૃતભોગને ચાહતા खा:-इव-રથોની નિરંતર ગતિની સમાન ગતિ કરે છે-આગળ વધ્યા કરે છે. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! અમારી સ્તુતિઓ અને પ્રશંસા વચન બહુ જ મધુર નિરંતર ઉચ્ચારિત થઈ રહ્યાં છે. એ સંઘર્ષોને જીતનારી, અમૃતભોગોવાળી, ક્ષીણ ન થનારી, રક્ષાવાળી છે. પોતાના અમૃતભોગને ચાહતા રથોની સમાન તેજ ગતિ કરે છે. (૯)

२५२. यथा गौरों अपा कृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् । आपित्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिंब॥१०॥

પદાર્થ : <mark>यथा-</mark>જેમ ~~गौरः~~-મૃગ-હરણ तृष्यन्-તરસથી પીડિત થઈને <mark>इस्णिम्</mark>-ઘાસ આદિ ઔષધિઓથી

ન ઢંકાયેલ નિર્મળ દેખાતા अपाकृतम्-જલાશયમાં अव-एति-અવતરિત થતાં દોડીને પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ आपित्वे प्रिपत्वे-બંધુત્વ પ્રાપ્ત થતાં नः-અમને तूयम्-आगिह-હે પરમાત્મન્ ! તું શીઘ્ર પ્રાપ્ત થા. कण्वेषु सचा सुपिब-અમારી-મેધાવી ઉપાસકોની અંદર સાક્ષાત્ થઈને અમારી સાથે સંબંધ બાંધીને, સુંદર ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર. (૧૦)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્ ! જેમ તૃષાતુર હરણ ઘાસ વગેરેથી ન ઢંકાયેલ જલાશયને શીધ્ર પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ જ તું અમારા બંધુત્વને પ્રાપ્ત કરીને, અમે મેધાવી ઉપાસકોમાં પ્રાપ્ત—સાક્ષાત થઈને, અમારી સાથે બંધુત્વનો સંબંધ કર, અમારા સુંદર ઉપાસનારસનું પાન કર્યા કર-સ્વીકાર કર્યા કર. (૧૦)

พ่ร-3

२५३. शंग्ध्यू ३षुं शंचीपते इन्द्रं विश्वाभिरूतिभिः । भगं ने हि त्वा यशसं वसुविदमनु शूरे चरामसि ॥१॥

પદાર્થ: शचीपते शूर इन्द्र-હે પ્રજ્ઞાનો-પ્રજ્ઞાવાળા ચેતનોના તથા કર્મી-કર્મવાળા-ક્રિયાવાળા જડ પદાર્થોના સ્વામી પરાક્રમી પરમાત્મન્ ! तुं विश्वािभः-ऊतििभः-સમસ્ત રક્ષા વિધિઓથી પ્રજ્ઞાન રક્ષાઓ ક્રિયા રક્ષાઓથી उ-નિશ્ચય सुशिष्ध-રક્ષા કરવામાં શક્તિશાળી છો પૂર્ણ સમર્થ છો यशसं त्वा हि भगं न-યશવાળા જેથી અમારો યશ થાય એવો તું ઐશ્વર્ય સ્વરૂપની સમાન वसुविदम्-અધ્યાત્મધન-મોક્ષ ઐશ્વર્યને પ્રાપ્ત કરાવનારના પ્રત્યે अनुचरामिस-પોતાને સમર્પિત કરીએ છીએ. (૧)

ભાવાર્થ: હે પ્રજ્ઞાનો પ્રજ્ઞાવાળા ચેતનો તથા કર્મ કલાપો ક્રિયાવાળા જડ પદાર્થોના સ્વામી, પરમવીર પરાક્રમી પરમાત્મન્! તું તારી સમસ્ત રક્ષાઓ, પ્રજ્ઞાન રક્ષાઓ અથવા ક્રિયા રક્ષાઓ દ્વારા અમારી રક્ષા કરવામાં પૂર્ણ સમર્થ છો, ઐશ્વર્યવાનની સમાન યશોરૂપ યશના નિમિત્ત રૂપ મોક્ષ ઐશ્વર્ય પ્રાપ્ત કરાવનારના પ્રત્યે અમે પોતાને સમર્પણ કરીએ છીએ. (૧)

२५४. या इन्द्रे भुज आभरः स्ववी असुरेभ्यः । स्तौतारमिन्मघवन्नस्य वर्धये ये च त्वे वृक्तंबर्हिषः ॥२॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! तुं स्वर्वान्-અમારા માટે વિશેષ સુખવાળા-સુખદાતા બનીને असुरेभ्यः-માનવતાથી અસ્ત-વ્યસ્ત બનેલા જનોને અતિરિક્ત કર-છોડીને વંચિત કર याः-भुजः-आभरः-જે ભોગનારી સામગ્રી સમગ્રરૂપથી તું ધારણ કરી રહ્યો છે. अस्य-એ ભોગ સામગ્રીઓથી मघवन्-ધનવાન પરમાત્મન્ ! स्तोतारम् इत्-स्तोताઓની અવશ્ય वर्धय-वृद्धि કર च-અને ये-જे त्वे-કોઈ वृक्तबर्हिषः-પ્રવૃક્ત-પ્રકટ કરેલ જ્ઞાન અગ્નિ જેણે એવા અસુર વિરોધી દેવવૃત્તિવાળા છે.

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું અસુરોને વંચિત કરી લે, જે પ્રશસ્ત ભોગ સામગ્રી ધારણ કરે છે, તેથી વિપરીત જ્ઞાનાગ્નિ પ્રદીપ્ત કરનારા સ્તોતાજન છે, તેને તે-સામગ્રીથી પ્રવૃદ્ધ કરે છે. (૨)

२५५. प्र मित्राय प्रायम्णे सचध्यमृतावसो । वेरूथ्ये३ वेरुणे छन्द्यं वेचः स्तोत्रं राजसु गायत ॥३॥

पदार्थ: ऋगवसो-હे सत्य धनवाणा ઉપાसક! मित्राय-भित्र३प स्नेહी साथी ઇन्द्र परमात्माने माटे सचथ्यं-छन्द्यं वचः स्तोत्रम्-सेवनीय-ઉपासनीय स्वािभप्राय अनु३प वयन स्तुित समूढने प्र-गायत-प्रकृष्ट ३प गा-બोલ वस्थ्ये वस्रणे प्र-घरमां रहेनार-हृदयमां वसनार वरुषः३प-वरुषः करवा योग्य ઇन्द्र परमात्माना निभित्ते पण्ण तुं प्रकृष्ट गान कर गजस्- अ राष्ठ३पोने माटे प्रकृष्ट गान कर. (3)

ભાવાર્થ : હે ઉપાસક ! તું મિત્રરૂપ સ્નેહી, સંસારવ્યાપી, વરુણરૂપ વરણીય હૃદયવાસી પરમાત્મા, અર્યમારૂપ આશ્રયદાતા મોક્ષવાસી પરમાત્માને માટે ઉપાસનીય, સ્વાભિપ્રાયાનુરૂપ સ્તુતિ વચનનું ઉત્તમ ગાન કર. (3)

२५६. अभि त्वा पूर्वपीतय इन्द्रं स्तोमेभिरायवः । समीचीनांसं ऋभवः संमस्वरन् रुद्रा गृणन्त पूर्व्यम् ॥४॥

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તને પોત-પોતાના ઉપાસનારસનું પૃથક્ પાન કરાવવા-સ્વીકારવા માટે અથવા તારા દર્શનામૃતનું પ્રથમ પાન કરવા માટે તારા ત્રણ પ્રકાર માનનારા પ્રાર્થીજન સમ્યક્ ગતિવાળા સ્તુતિ કરનારા, મેધાવી મહાનુભાવ તથા ઉપાસના કરનારા જીવનમુક્ત તારી અર્ચના-ગુણગાન કરે છે, અમે પણ એ ત્રણેયમાં તારી ઉપાસના કરીને અમૃતનું સેવન કરીએ. (૪)

२५७. प्रे व इन्द्राय बृहते मरुते ब्रह्मार्चत । वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥५॥

પદાર્થ : मस्तः-હે અધ્યાત્મયજ્ઞના યાજક ઉપાસનાજનો ! वः-तमे बृहते-इन्द्राय-મહાન પરમાત્માને માટે ब्रह्म प्र-अर्चत-तमारी પાસે तमारी મહાન વસ્તુ તમારું મન છે. તે મનને અર્પિત કરો शतक्रतुः-

અનેક પ્રજ્ઞાન અને કર્મોવાળો वृत्रहा-પાપનાશક शतपर्वणा वज्रेण બહુજ શક્તિ સંધાનવાળા શાસનથી वृत्रं हनित-पापनो नाश કરે છે. (પ)

ભાવાર્થ: અધ્યાત્મયજ્ઞના યાજક ઉપાસકો! મહાન પરમાત્માને માટે પોતાના મનને અર્પણ કરો. તે અનેક પ્રજ્ઞાન અને કર્મવાળો, પાપ સંકલ્પનો નાશક, બહુજ શક્તિ સંધાનવાળા શાસન દ્વારા તમારા મનના પાપોનો નાશ કરે છે. (પ)

२५८. बृहंदिन्द्राय गायतं मरुतो वृत्रहन्तमम् । येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥६॥

પદાર્થ: मस्तः-અધ્યાત્મયજ્ઞના યાજક ઉપાસક જનો ! वृत्रहन्तमं देवाय-इन्दाय-वृन्तહन्ता - પાપજ્ઞાનનાશક પરમાત્મ દેવને માટે बृहत्-गायत-ખૂબજ ગુણગાન કરો येन-જે ગુણગાન કર્મથી ऋत्तवृधः- પરમાત્મજ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરનારા देवं जागृवि ज्योतिः-अजनयन् દિવ્ય-અલૌકિક જાગરણશીલ જ્યોતિને પોતાની અંદર પ્રાદુર્ભૂત કરે છે. (६)

ભાવાર્થ: હે અધ્યાત્મયજ્ઞના યાજક ઉપાસકો! પાપ જ્ઞાનનાશક પરમાત્મ દેવને માટે ખૂબજ ગુણગાન કરો, જેથી પરમાત્મ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરનારા દિવ્ય જાગૃત-નિરંતર ચેતનાવાળી જ્યોતિને પોતાની અંદર પ્રકટ કર્યા કરે છે. (૬)

२५९. इन्द्रं क्रंतुं ने आं भेर पिता पुत्रेभ्यों यथा । शिक्षा णो अस्मिन्पुरुहूत यामिन जीवा ज्योतिरशीमहि॥७॥

પદાર્થ: पुस्हूत-અનેક પ્રકારથી આમંત્રિત કરવા યોગ્ય इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! पुत्रेभ्य:-यथा पिता-પુત્રોને માટે પિતાની સમાન नः क्रतुम् आभर-અમારા માટે પ્રજ્ઞાન-શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન સોંપી દે नः-शिक्ष-અમને સર્વસ્વ ગુણ સંપત્તિ પ્રદાન કર अस्मिन्-यामिन-આ સંસાર યાત્રામાં जीवा:-ज्योति:-अशीमिह-અમે જીવતાં-જીવનમાં જ તારી જયોતિ પ્રાપ્ત કરી શકીએ. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું અમારો પિતા છે, અમે તારા પુત્રો છીએ, પુત્રોની અંદર જેમ પિતા પોતાનાં પ્રજ્ઞાને ભરે છે અને સર્વસ્વ પ્રદાન કરે છે, તેમ તું પણ પ્રદાન કર; તથા ગુણ સંપત્તિનું પણ પ્રદાન કરી દે, તેથી આ સંસાર યાત્રામાં માર્ગ નિર્દેશ કર કે, અમે સંસારના ભિન્ન-ભિન્ન માર્ગોમાં કેવી રીતે ચાલીએ, અહીં જીવનની સફળતા પ્રાપ્ત કરીએ, પુનઃ જીવતાં-જીવનમાં જ તારી અનુપમ જયોતિને પ્રાપ્ત કરી શકીએ. (૭)

२६०. मां ने इन्द्रे परा वृणेग्भवा नः सधमाद्ये । त्वं ने ऊती त्विमन्ने आप्यं मां ने इन्द्रे परावृणक् ॥८॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! नः-मा परावृणक्-અમારો ત્યાગ ન કર-અમને દૂર ન કર. नः-

सधमाद्ये भव-અમારી સાથે આનંદગૃહ-હૃદયમાં વિરાજમાન થા. त्वं नः-ऊती-तुं અમારું રક્ષા શરણ છે त्वं इत्-तुं જ नः आप्यम्-અમને પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય મિત્ર છે इन्द्र-પરમાત્મન્ ! नः मा परावृणक्- હાં, અમારો ત્યાગ કરીશ નહિ. (८)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું અમારો ત્યાગ અર્થાત્ દૂર ન કર, પરન્તુ અમારી સાથે હર્ષ-આનંદગૃહ-હૃદયગૃહમાં વિરાજમાન થા, કારણકે તું અમાર્ડુ રક્ષા શરણ છે અને તું જ પ્રાપ્તવ્ય સહજ મિત્ર છે, તેથી આશા છે કે અમારો ત્યાગ કરીશ નહિ. (૮)

२६१. वैयं घे त्वा सुतावन्ते आपौ न वृक्तबर्हिषः । पवित्रस्य प्रस्नवणेषु वृत्रहेन् परि स्तौतार आसते ॥९॥

પદાર્થ: वृत्रहन्-હે પાપનાશક પરમાત્મન્ ! पवित्रस्य-તારા પવિત્રના वयं घ सुतावन्तः-અમે તો નિષ્પન્ન ઉપાસનારસવાળા वृक्तबर्हिषः-પ્રકટેલ જ્ઞાનાગ્નિવાળા स्तोतारः-ઉપાસકો त्वा परि-आसते 'आस्महे'-તારા આશ્રયે બેસે છે आपः-न प्रस्रवणेषु-જેમ પ્રસ્રવણ સ્થાનો-જળાશયો-તળાવ, સરોવર-સાગરમાં પરિનિષ્ઠિત થઈ જાય છે-આશ્રિત થાય છે. (૯)

ભાવાર્થ: પાપનાશક પરમાત્મન્! તારી પવિત્રકારકની અમે સ્તુતિકર્તા ઉપાસનારસ નિષ્પાદક પ્રકટેલ જ્ઞાનાગ્નિવાળા તારા આશ્રયમાં પરિનિષ્ઠિત છીએ, જેમ વિવિધ જળ પોતાનામાં જનાર તળાવ, સરોવર, સમુદ્ર આદિ જળાશયોમાં પરિનિષ્ઠિત થાય છે. (૯)

२६२. यदिन्द्रे नांहुषींष्वां ओजों नृम्णं च कृष्टिषु । यद्वा पंञ्च क्षितीनां द्युम्नमा भर संत्रा विश्वानि पौछस्या॥ १०॥

પદાર્થ: इन्द्र-परमात्मन् ! नाहुषीषु कृष्टिषु-राग બंधनने सणगावी हेनारा કृष्टि-विशिष्ट हें प्रशस्त शरीरो-ळवन मुक्तोमां यत्-ओजः-नृम्णं च-आ-आभर-ळे तेळ-आत्मिक प्रताप अने બળ-परमात्मतेळ ढोय छे तेने भरी हे यत्-वा अने छे क्षितीनाम्-अज्ञाननो क्षय करनारा ज्ञानीओ- मुमुक्षुओना पञ्च-ज्ञान पंचक्ठ-ज्ञानेन्द्रिय विषयक भोग प्रवृत्तिथी रिंडत संयम शुभ ज्ञान वैराग्य परमात्म हर्शन छे तथा द्युम्नम्-यश छे सत्रा-सत्य-सहायार छे विश्वानि पौंस्या-समस्त पौरुष-साढस-कर्मेन्द्रियो अने शरीर पर पूर्ण अधिकार रहे छे तेने आभर-अमारी अंहर आभरित कर-भरी हे. (१०)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! રાગનામક બંધનને બાળનારા-આકૃષ્ટ અથવા પ્રશસ્ત દેહવાળા આત્માઓમાં જે આત્મબળ અને પરમાત્મતેજ છે તથા જે અજ્ઞાનનો ક્ષય કરનારા જ્ઞાની મુમુક્ષુઓમાં જ્ઞાનપંચક-પાંચેય જ્ઞાનેન્દ્રિયોનું શુભ જ્ઞાન, યશ, સંયમ, સદાચાર અને સમસ્ત સાહસ છે, તેને અમારી-ઉપાસકોની અંદર ભર - ભરે છે; તે તારી મહાન કૃપા છે.

ห่ร-ช

२६३. सत्यिमित्थां वृषेदिसं वृषजूतिनोऽविता । वृषा ह्युग्र शृण्विषे परावित वृषो अवविति श्रुतः॥१॥

પદાર્થ: उग्र-હે તેજસ્વીન્ પરમાત્મન્! वृषाजूति:-समस्त સુખવર્ષકોની ગતિ-આશ્રય થયેલ नः अविता-तुं અમારો રક્ષક છે. वृषा हि परावित श्रृण्विषे-सुખવર્ષક જ ભવિષ્યમાં સાંભળવામાં આવશે वृषा उ अर्वावित श्रुतः-सुખવર્ષક જ નજીકના ભૂતમાં સાંભળ્યા હતા. इत्था सत्यं वृषा-इत्-असि-એ કારણે તું જ સાચો સુખવર્ષક છે. (૧)

ભાવાર્થ : હે તેજસ્વી પરમાત્મન્ ! તું સુખવર્ષકોની ગતિ આશ્રયભૂમિ છે કોઈપણ સુખ તારા વિના સ્વતંત્ર સુખવર્ષક નથી, તું અમારો રક્ષક છે, તું સુખવર્ષક અત્યારે પણ સાંભળવામાં આવે છે અને આગળ પણ સુખવર્ષક સંભળાશે, તેથી તું જ સાચો સુખવર્ષક છે, તને છોડીને ક્યાં જઈએ ? (૧)

२६४. येच्छेक्रांसि परावित येदविवित वृत्रहन् । अतस्त्वा गौभिद्युमेदिन्द्र केशिभिः सुतावा आ विवासति॥२॥

પદાર્થ: वृत्रहन-शक्न द्युमत्-इन्द्र-હે પાપનાશક, સર્વ શક્તિ સંપન્ન, સ્વપ્રકાશસ્વરૂપને પ્રાપ્ત પરમાત્મન્ ! તું केशिभि:-જ્ઞાન રશ્મિયુક્ત બળોથી यद-જ્યારે परावित-દૂર સ્થાનમાં यद्-જ્યારે अर्वावित- सभीप स्थानमां पश असि-છે अतः-तेथी त्वा-तने सुतावान्-ઉપાસનારસવાળો ઉપાસક गीर्भि:-स्तुतिओथी आविवासित-सभग्र રૂપથી ઉપાસિત કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: હે પાપનાશક, સર્વશક્તિમાન, સ્વપ્રકાશસ્વરૂપમાં વિરાજમાન પરમાત્મન્! તું તારી જ્ઞાનરશ્મિ યુક્ત બળોથી દૂર દેશમાં અતિ દૂર દેશમાં અને નજીક દેશમાં—અતિ નજીક દેશમાં પણ રહેલ છે. એ કારણે ઉપાસનારસવાળો ઉપાસક પોતાની સ્તુતિઓ દ્વારા સરળતાથી તારી ઉપાસના કરે છે. (૨)

२६५. अभि वो वीरमन्धसौ मदेषु गाय गिरा महा विचेतसम् । इन्द्रं नाम श्रुत्यं शांकिनं वचो यथा ॥ ३॥

પદાર્થ: वः-હે ઉપાસકો ! તમે अन्धसः-मदेषु-આધ્યાનીય - સમગ્ર રૂપથી ધ્યાન કરવા યોગ્ય પરમાત્માના અર્ચન સ્તવન-ઉપાસન પ્રસંગોમાં वीरे विचेतसम्-પરાક્રમી વિશેષ જ્ઞાની-સર્વત્ર, श्रुत्यं शािकनम्-श्रविशो शिक्तिमान इन्द्रं नाम-प्रसिद्ध परमात्मानी महागिरा- मહत्त्ववाणी स्तुतिथी वचः- यथा-वाशीनी शिक्त अनुसार अभिगाय-निरंतर गान-गुशगान કरो. (3)

ભાવાર્થ : હે ઉપાસકો ! તમે સમગ્રરૂપથી ધ્યાન કરવા યોગ્ય પરમાત્માથી સ્તુતિ પ્રસંગોમાં પરાક્રમી,

સર્વજ્ઞ, શ્રોતવ્ય સર્વ શક્તિમાન-પ્રસિદ્ધ પરમાત્માના જ્યાં સુધી વાણીની શક્તિ ગાઈ શકે ત્યાં સુધી નિરંતર ગુણગાન કરો. (૩)

२६६. इन्द्रं त्रिधांतुं शरेणं त्रिवंरूथं स्वस्तये । छर्दिर्यच्छ मधवद्भ्यश्च महां च यावया दिद्युमेभ्यः॥४॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! स्वस्तये-सु-અસ્તિ-સુંદર અસ્તિત્વ, સ્વ આત્મ સ્વરૂપને માટે, પોતાના અવિનાશી-અમરત્વને માટે, महां च-મારા-ઉપાસકને માટે તથા एभ्यः-मघवम्दयः-च- એ મારા જેવા અધ્યાત્મયજ્ઞવાળાને માટે પણ त्रिधातु-ત્રણ - સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના રૂપ પરમાત્માને ધારણ કરવાના સાધનોથી સિદ્ધ થનાર त्रिवस्थ्यम्-तૃતીય ધામ મોક્ષમાં ઇન્દ્રિય, મન, આત્મામાંથી આત્મા દ્વારા વરણયી મોક્ષધામમાં, અથવા ત્રણ સ્થૂલ, સૂક્ષ્મ અને કારણ શરીરનું વારણ-નિવૃત્તિ જેમાં થઈ જાય એવા મોક્ષધામ હર્તિ:-સંદીપ્ત પ્રકાશમય - જયોતિર્મય श्ररणम्-ઘરને यच्छ-પ્રદાન કર दिद्यं यावय-અમારા અધ્યાત્મયજ્ઞને ખંડિત કરનારા બાણ અથવા વજૂની સમાન બાધક પાપ અથવા વાસના ભાવને પૃથક્-દૂર કરી દે. (૪)

ભાવાર્થ: હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું સ્વસ્તિ-સુંદર અસ્તિત્વ - પોતાના સ્વરૂપ અમરત્વને માટે મારા-ઉપાસકને માટે, મારા જેવા અધ્યાત્મયજ્ઞ-સેવન કરનારા ઉપાસકોને માટે પણ તને ધારણ કરાવનાર સ્તુતિ, પ્રાર્થના ઉપાસનાથી સિદ્ધ થનાર-પ્રાપ્ત થનાર તૃતીય ધામ કે, જેમાં સ્થૂલ, સૂક્ષ્મ અને કારણ ત્રણેય શરીરોનું વારણ-નિવૃત્તિ થઈ જાય છે, એવા મોક્ષરૂપ જ્યોતિર્મય ઘરને આપની કૃપાથી પ્રદાન કર, જ્યાં અમે અમારા અમર સ્વરૂપને તારા પરમ અમૃત આનંદને પ્રાપ્ત કરી શકીએ. તેથી અધ્યાત્મયજ્ઞને ખંડિત કરનારા બાણ અથવા વજૂની સમાન બાધક કોઈપણ બાધક પાપ અથવા વાસનામય ભાવને દૂર રાખ-દૂર કર. (૪)

२६७. श्रायन्तइवं सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत । वसूनि जातों जनिमान्योजसां प्रति भागं न दीधिमः॥५॥

પદાર્થ: सूर्यम् इव श्रायन्त-જેમ કિરણો સૂર્યને આશ્રિત રહે છે, તેમ ઉપાસક ઇન્દ્ર-પરમાત્માને આશ્રિત રહે છે. इन्द्रस्य-પરમાત્માના विश्वा जाता जिनमानि-इत-उ-સર્વ પ્રસિદ્ધ થયેલ-સાક્ષાત્ થયેલ, પ્રસિદ્ધ થનાર-સાક્ષાત્ થનાર અમૃતભોગ ધનોને પણ અવશ્ય भक्षत-સેવન કરવા ઇચ્છુક થયેલ-પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છુક થયેલ ओजसा भागं न प्रति दीधिम:-પોતાના આત્મિક બળ તેજ સ્વરૂપથી તે ભજનીય ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માનો અમે સાક્ષાત્ અનુભવ કરીએ. (પ)

ભાવાર્થ : જેમ કિરણો સૂર્યને આશ્રિત બનીને રહે છે, તેમ ઉપાસક મોક્ષમાં પરમાત્માને આશ્રિત થઈને રહે છે. પરમાત્માના સમસ્ત સાક્ષાત્ થયેલા અને થનારા અમૃત ભોગ ધનોને પણ અવશ્ય સેવન કરવાને ઇચ્છ્રક થયેલ-પ્રાપ્ત કરવાને ઇચ્છ્રક થયેલ પોતાના આત્મિક બળ, તેજ સ્વરૂપથી તે ભજનીય પરમાત્માનો અમે - ઉપાસકો સાક્ષાત્ અનુભવ કરીએ-કરી શકીએ. (૫)

२६८. न सीमदेव आप तदिषं दीर्घायों मर्त्यः । एतग्वा चिद्यं एतशो युयोजते इन्द्रों हंरी युयोजते॥६॥

પદાર્થ: दीर्घाय:-આયુની આવક જેની છે એવું આયુધન-જીવનધન માત્ર જીવવું જ અભીષ્ટ માનનાર मर्त्य:-મનુષ્ય अदेव:-જેનો પરમાત્મ દેવ ઇષ્ટ નથી તે નાસ્તિક तत् इषम्-તે એષણીય અમૃત સુખભોગને सींन न-आप-સર્વ ભાવથી-સર્વથા પ્રાપ્ત કરતો નથી તેથી નિતાંત વંચિત રહે છે, પરન્તુ य:-एतग्वा एतश:-चित्-युजोजते-જે એ પરમાત્માની તરફ ગતિ કરનાર તથા તે પરમાત્મામાં શયન-પ્રવેશ કરનાર બનીને પૂર્ણ રૂપથી પરમાત્માથી યુક્ત બને છે,પુનઃ इन्द्र:-हरी-युयोजते-પરમાત્મા દુઃખ અપહરણકર્તા અને સુખ આહરણકર્તા પોતાની જ્યોતિ અને સ્નેહને અથવા ૠક્ અને સામ, સ્તવન અને સાંત્વન ધર્મોને અથવા અમૃતરસ અને દેવાન્ન દિવ્ય ભોગોને ઉપાસકમાં યુક્ત કરી દે છે.

ભાવાર્થ: કેવલ જીવવું એ જ ધન માનનાર-પરમાત્માને ન માનનાર નાસ્તિક સદા મરણધર્મી જન પરમાત્માનાં એષણીય-કમનીય સુખભોગને કદીપણ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી, પરન્તુ જે એ પરમાત્માની તરફ ગતિ-પ્રવૃત્તિ કરનાર તથા પરમાત્મામાં શયન-પ્રવેશ કરનાર પરમાત્માથી યુક્ત બને છે, ત્યારે પરમાત્મા તે ઉપાસકના પ્રત્યે દુઃખનું અપહરણ અને સુખનું આહરણ-ભરનાર જ્યોતિ અને સ્નેહને અથવા પ્રશંસન અને સાંત્વન ધર્મોને અથવા અમૃત રસ મુક્તોને રસ અને દેવાન્ન-દિવ્યભોગ મુક્તોના અન્તને તે ઉપાસકમાં યુક્ત કરી દે છે. (૬)

२६९. ओ नो विश्वासुँ हैव्यैमिन्द्रं समैत्सु भूषत । उप ब्रह्माणि संवनानि वृत्रहन् परमैज्या ऋचीषम ॥७॥

પદાર્થ: विश्वासु समत्सु-समस्त प्रतिद्वंदी प्रवृत्तिઓમાં દૈવ वृत्तिઓ અને આસુરી वृत्तिઓના संघर्षोमां ह्व्यम् इन्द्रम्-आमंत्रशीय परमात्माने आः-भूषत-आभूषित કરો, पूष्ठित કરો. यतः ऋवीषम-स्तुतिने अनुरूप इणप्रद्व परमज्याः-विरोधीओ पर अक्षीिक ४य साधनवाणा वृत्रहन्-सर्वत्र पापनाशक्ष नः- अभारा ब्रह्माणि सवनानि-मन, બुद्धि, यित्त, अढंक्षर ઉपासनारस ઉत्पादन स्थानोने उप-उपभूषत- ઉपासूषित कर पोताना आनंद स्वरूपथी वासित कर. (૭)

ભાવાર્થ : ઉપાસકો ! સંપૂર્ણ વિરોધી પ્રવૃત્તિઓના પ્રસંગોમાં આમંત્રણીય પરમાત્માને આહૂત કરો, સ્મરણ કરો, જેથી તે તેના પર પરમ જય સાધનવાળો, પાપનાશક, સ્તુતિને અનુરૂપ ફળપ્રદ પરમાત્મા. અમારા મનો-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર એ ઉપાસનારસના ઉત્પન્ન સ્થાનોને ઉપભૂષિત - અલંકૃત કરે, પોતાના આનંદ સ્વરૂપથી વાસિત કરી દે. (૭)

२७०. तंवेदिन्द्राव मं वसु त्वं पुष्यसि मध्यमम् ।

संत्रा विश्वस्य परमस्य राजिस न किष्ट्रो गोषु वृण्वते॥८॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્મન્! अवमं वसु-જેને અમે ઇન્દ્રિયો દ્વારા ભોગવીએ છીએ તે સેવનીય યોગ્ય ધન तवः-इत्-तारुं જ છે मध्यमं त्वं पुष्यिस-तेनाथी ઉપર બીજું મનોગ્રાહ્ય-મન દ્વારા સેવનીય જ્ઞાન—ધન—વેદ જેનું મન દ્વારા સેવન કરીએ છીએ તેને તું પોષણ આપે છે-રિક્ષત કરે છે विश्वस्य परमस्य राजिस- स्वात्मामां प्रवेश योग्य अन्तिम मोक्षानंદ અમૃતધનનું તું સ્વામિત્વ કરે છે જેને અમે સ્વ આત્માથી ભોગવીએ છીએ, તેથી गोषु-વાણીઓમાં-વાણીઓ દ્વારા सत्ता-યથાવત્ પૂર્ણ રૂપથી त्वा-तारुं न कि:-वृण्वते-કોઈપણ જન વિવરણ કરી શકતા નથી. (८)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું અદ્દભુત સ્વામી છે, તું ઇન્દ્રિયોથી ભોગવા યોગ્ય ધન-ભોગધનનો સ્વામી છે, મનથી સેવન કરવા યોગ્ય જ્ઞાન-વેદરૂપ ધનનો સ્વામી છે અને આત્મા જેમાં પ્રવિવષ્ટ થાય તેવા આત્માના દ્વારા મોક્ષાનંદ અમૃત ધનનો પણ સ્વામી છે; તેથી તારું-સ્વામીનું વાણીઓ દ્વારા યથાર્થ વિવરણથી પ્રકટ કથન કરનાર જન કોઈ નથી. તારું જેટલું સ્તવન કરવામાં આવે છે, તે મનુષ્ય વાણીથી અત્યલ્પ જ કરી શકાય છે. (૮)

२७१. क्वेयथे क्वेदिस पुरुत्रो चिद्धि ते मनः । अलिषि युध्म खजकृत् पुरन्दरे प्रं गायत्रो अंगासिषुः॥९॥

પદાર્થ: युध्मखजकृत्-पुरन्दर-હે પાપોથી સંગ્રામ કરનાર યોદ્ધા પાપ શરીરોને વિદીર્ણ કરનાર પરમાત્મન્! તું पुक्ता-અનેક ઉપાસક જનોમાં ते चित् हि-मनः-તારા માટે જ નિરંતર મન છે क्व-इयथ क्व-इत्-असि-કે તું ક્યાં ગયો હતો, ક્યાં છો ? अलर्षि-तुं આવ गायत्रा प्र-अगासिषुः-ઉપાસક લોકો પ્રકૃષ્ટ સ્તુતિ ગાન ગાય છે. (૯)

ભાવાર્થ: હે પાપોથી સંગ્રામ કરનાર યોદ્ધા! પાપાત્માઓ-પાપ શરીરોને વિદીર્ણ કરનાર પરમાત્મન્! અનેક ઉપાસકોમાં તારા દર્શન માટે મન લાગેલું હોય છે કે, તું ક્યાં ગયો ? તું ક્યાં છે ? તું આવ-આવી જા. તેઓ એવા ગુણગાનોનું પ્રકૃષ્ટ રૂપથી ગાન કરે છે. (૯)

२७२. वयमेनमिदा ह्योऽ पीपेमेह विज्ञिणम् । तस्मा उ अद्यं सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते॥१०॥

પદાર્થ : वयम्-અમે एनं विज्ञणम्-એ ઓજસ્વી પરમાત્માને इह-આ જીવનમાં ह्यः-इदा-કાલ અને આજ अणीपेम-स्तुतिओथी પ્રવૃદ્ધ કરીએ અને કરીએ છીએ तस्मै-उ-तेने માટે જ अद्य सवने-આરંભ થનાર સ્તુતિ પ્રસંગોમાં सुतंभर 'भगमः'-ઉત્પन्न ઉપાસનારસને સમર્પિત કરીએ છીએ नूनम्-निश्चित श्रुते-श्रवण यतुष्टय = श्रवण, मनन, निर्धियासन, साक्षात्कारथी आभूषत-पूर्ित કરીએ, ધ્યાન કરીએ. (૧૦) ભાવાર્થ : અમોએ એ ઓજસ્વી પરમાત્માની ગઈકાલે સ્તુતિઓથી પ્રવૃદ્ધ કરેલ અને આજે પણ

કરીએ છીએ. તેના માટે જ આરંભ થનાર ભાવિ સ્તુતિ પ્રસંગમાં ઉત્પન્ન ઉપાસનારસને સમર્પિત કરીએ છીએ. નિશ્ચિત શ્રવણ, મનન, નિદિધ્યાસન અને સાક્ષાત્કાર ચતુષ્ટય દ્વારા તેને પૂજિત કરીએ, ધ્યાવે, ધ્યાન કરીએ છીએ. (૧૦)

ખંડ-પ

२७३. यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरिध्रिगुः। विश्वासां तरुतां पृतनानां ज्येष्ठं यो वृत्रहा गृणे॥१॥

પદાર્થ: य:-चर्षणीनां राजा-જે સૂર્યની સમાન જ્ઞાનથી પ્રકાશમાન જનોના રાજા-દીપયિતા-જ્ઞાનદાતા रथेभि:-अध्निगु:-याता-२थो-वेगवान વાહનો દ્વારા જનારના તેમાં પણ અધૃતગમન-અપ્રાપ્ત ગતિવાળા જનાર विश्वासां पृतनानां तस्ता-समस्त युक्त કરનારી શક્તિઓના તારક-તારનાર પ્રેરક य:-वृत्रहा ज्येष्ठ:-જે પાપાજ્ઞાનનાશક મહાન છે गृणे-હું તેને સ્તુતિમાં લાવું-તેની સ્તુતિ કરું. (૧)

ભાવાર્થ: જે સૂર્ય સમાન જ્ઞાનપ્રકાશથી પ્રકાશમાન જ્ઞાનીઓના-આદિ ૠષિઓના પ્રકાશક જ્ઞાનદાતા છે, જે તીવ્ર ગતિવાળા વાહનો જનારના પણ-તેમાં તેનાથી પણ અપ્રાપ્ત ગતિવાળો વિભુ-ગતિમાન જનાર છે અને સમસ્ત યુદ્ધ કરનારી શક્તિઓ-વિદ્યુત્ આદિનો પ્રેરક છે, જે પાપ અજ્ઞાનોનો નાશક અત્યંત મહાન છે, તેની હું સ્તુતિ કરું છું. અર્થાત્ (૧) જ્ઞાન, (૨) ગતિ, (૩) શક્તિ અને (૪) પાપ જ્ઞાન નિવૃત્તિ એ ચારેયના અધિષ્ઠાતા પરમાત્મા છે, તેની સ્તુતિ કરવી જોઈએ. (૧)

२७४. यत इन्द्रे भैयामहे तंतो नो अभयं कृधि। रेर के उस के रेर केर के रेर कि द्विषों वि मुधो जिहा। २॥

પદાર્થ: मघवन-इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! यतः-भयामहे-જેનાથી અમે ભય પામીએ ततः-नः-अभयं कृधि-तेनाथी અમને અભય કર तव-અમે તારા છીએ श्राग्धि-तुं समर्थ છે तत्-तेथी नः ऊतये-અમારી રક્ષા માટે द्विषः-विजिह-देष वृत्तिओने नष्ट કर मृधः-वि-पाप ભાવનાઓને વિનષ્ટ કર. (२)

ભાવાર્થ : હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! જે દુર્ભાવથી અમે ડરીએ છીએ. તેથી અમને અભય કર-તેનું કદીપણ સેવન ન કરીએ, તું એમ કરવામાં સમર્થ છે, તેથી અમે તારી શરણમાં છીએ, તેથી તું અમારી રક્ષાને માટે દેષ ભાવનાઓ અને પાપવૃત્તિઓનો અમારામાંથી નાશ કર તેને દૂર રાખ. (૨)

२७५. वास्तोष्पते ध्रुवां स्थूणछ संत्रं सोम्यानाम्। द्रैप्सः पुरां भेत्तां शश्वतीनामिन्द्रो मुनीनां संखा॥३॥ પદાર્થ: सोम्यानाम्-અમે સોમ-ઉપાસનારસના સંપાદક ઉપાસકોના वास्तो:-पते-વાસ स्थान હૃદય ગૃહના સ્વામી પરમાત્મન્ ! ध्रुवा स्थूणा-ધ્રુવ, સ્થાપક જીવન સ્તંભ છે अंसत्रम्-પાપથી બચાવનાર છે इन्द्र:-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं शश्वतीनां पुराम्-આત્માની સાથે ચાલ્યા આવતા મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારનાં સ્થાનોનું भेत्ता-ઉદ્ઘાટન કરનાર તથા द्रप्स:-હર્ષયિતા-વિકાસ કરનાર मुनीनां सखा- मननशीલ-તારું મનન ચિંતન કરનારાઓનો તું મિત્ર છે. (૩)

ભાવાર્થ: હે ઉપાસનારસ સંપાદક ઉપાસકોના હૃદય ગૃહના સ્વામી પરમાત્મન્! તું તેના જીવનનો સ્તંભ-સહારો-આધાર તથા તેને પાપોથી બચાવનાર છે. હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું શરીરમાં આત્માની સાથે પ્રથમ આવનાર મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંકાર શક્તિઓને ઉદ્દ્વાટિત કરનાર તથા વિકસિત કરનાર અને તારું મનનશીલ ચિંતન કરનારનો મિત્ર છે. (૩)

२७६. बेंग्मेंहाँ असि सूर्ये बंडोदित्य मेहाँ असि। महस्ते सतौ महिमा पनिष्टम महा देव महाँ असि॥४॥

પદાર્થ: सूर्य-હે સરણશીલ સંસારમાં વિભુ-વ્યાપક ગતિથી ચરણશીલ ઇન્દ્ર પરમાત્મન્ ! तुं बट्- सत्य—ખરેખર महान्-असि-મહાન છે-સાંસારિક મહાનથી મહાન વસ્તુથી પણ મહાન છે. आदित्य- હે અદિતિ-અખંડ સુખ-સંપત્તિના સ્વામી ઇન્દ્ર પરમાત્મન્ ! तुं बट्-ખરેખર महान् असि-મહાન છે महः- सतः-ते मिहमा-मહान હોવાથી તારું મહત્ત્વ अपनिष्टम-અમારા દ્વારા સ્તુત કરવામાં આવે છે. देव- હે દ્યોતન દાન વગેરે ગુણોથી યુક્ત ઇન્દ્ર પરમાત્મન્ ! तुं महा महान् असि-મહત્ત્વ-ગુણ મહત્ત્વ કે મહિમા દ્વારા મહાન છે. (૪)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! તું સંસારમાં વિભુગતિથી સર્વત્ર ચરણશીલ હોવાથી ખરેખર મહાન છે-સર્વથી મહાન છે, તું અખંડ સુખ-સંપત્તિ મુક્તિનો સ્વામી હોવાથી ખરેખર મહાન છે-નિતાન્ત મહાનથી મહાન છે, તું મહાન હોવાથી તારો મહિમા પ્રશંસિત કરવામાં આવે છે, હે ઘોતનશીલ દાતા પરમાત્મન્! તું મહત્ત્વથી મહાન મહિમા દ્વારા મહાન છે-તારા જેવો સર્વગુણ સંપન્ન અન્ય કોઈપણ નથી. (૪)

२७७. अश्वी रेथी सुरूप इद्गोमाँ यदिन्द्र ते संखा। श्वात्रभाजा वयसा सचते संदा चन्द्रैयाति संभामुप॥५॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यत्-કારણ કે ते सखा-તારો મિત્ર જેને તારો સંગ કરી લીધો એવો સમાગમશીલ ઉપાસક अश्वी-પ્રશસ્ત ઇન્દ્રિયરૂપ ઘોડાવાળો સંયમી रथी-પ્રશસ્ત શરીરવાળો સ્વસ્થ सुस्त्र:-प्रशस्त સ્વરૂપવાળો શાંત આત્મા गोमान्-પ્રશસ્ત વાણીવાળો યથાર્થ વક્તા इत्-અવશ્ય ઉક્ત ગુણવાન બની જાય છે श्वात्रभाजा वयसा सचते-शीघ्रભાક्—शीघ्र પ્રાપ્ત કરનાર જીવનથી સમવેત બને છે सदाचन्द्रै:-सभामुपयाति-सद्दा આહ્લાદક ગુણોથી સભામાં ઉપગત-પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

ભાવાર્થ : હે એશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તારો સમાગમ કરનાર ઉપાસક પ્રશસ્ત ઇન્દ્રિયોવાળો સંયમી,

પ્રશસ્ત શરીરવાળો સ્વસ્થ, પ્રશસ્ત સુંદર રૂપવાળો શાંતાત્મા, પ્રશસ્ત વાણીવાળો યથાર્થ વક્તા બની જાય છે તથા શીધ્ર ફળગામી જીવનથી સમસ્ત કાર્યમાં પ્રવેશ કરે છે, સદા આહ્લાદક ગુણોથી સભામાં પ્રાપ્ત થાય છે અને શ્રેષ્ઠ સ્થાન પામે છે. (પ)

२७८. यद् द्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः। न त्वा वज्रिन्त्सहस्त्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी॥६॥

પદાર્થ : विज्ञन्-इन्द्र-હે ઓજસ્વી ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यत्-જો ते-તારી सन्भुખ शतं द्यावः-સેંકડો દ્યુ લોક પણ હોય उत-અને शतं भूमीः स्यः-સેંકડો પૃથિવીઓ હોય सहस्रं सूर्याः-અનેક સૂર્યો પણ હોય त्वा-अनु न-ते तारा અનુરૂપ-सभान-ગુણ, કર્મ, સ્વરૂપ પ્રતિમાન નથી, रोदसी जातं न अष्ट-विश्वना બन्ने भापनारा ઉત્તર ગોળાર્ધ અને દક્ષિણ ગોળાર્ધ સીમા પ્રાન્ત પણ તને વ્યાપી શકતા નથી. (ह)

ભાવાર્થ: હે ઓજસ્વી પરમાત્મન્! જો તારી સામે સેંકડો ઘુલોક હોય, સેંકડો પૃથિવીઓ હોય અને અનેક સૂર્યો હોય તો પણ તારા અનુરૂપ-ગુણ-કર્મ-સ્વરૂપની સમાન બની શકતા નથી, એક-એક-અલગની શું વાત, સર્વે મળીને તથા વિશ્વને માપનાર બન્ને ઉત્તર અને દક્ષિણ ગોળાર્ધની સીમા-મર્યાદા પણ પ્રસિદ્ધ સર્વત્ર અંદર બહાર રહેલ તને વ્યાપી શકતી નથી, સીમિત કરી શકતી નથી. એવા તને અનંત-આકાશથી પણ પર રહેલને અમે જાણીએ, ધ્યાન કરીએ. (૬)

२७९. यदिन्द्रे प्रागपागु दग्न्यग्वा हूयसे नृभिः । सिमा पुरू नृषूतो अस्यानवेऽ सि प्रशर्ध तुर्वशे॥७॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માન્ ! यत्-જ્યારે तुं नृिभः-પોતાના આત્માને ઉન્નત કરનારા विद्वान ઉપાસકો द्वारा प्राक्-अप्राक्-उदक्-न्यक्क-पूर्वमां, पश्चिममां, ઊર્ધ્વ દિશામાં-ઉત્તરમાં અથવા અધઃદિશામાં-દिક્ષણમાં हूयसे-આમંત્રિત કરવામાં આવે છે-હૃદયમાં સ્મરણ કરવામાં આવે છે-બેસાડવામાં આવે છે, ત્યારે તું पुरु सिम-અત્યંત શ્રેષ્ઠ સર્વ પ્રશસ્ય પરમાત્મન્ ! नृषूतः-असि-ते नरो—विद्वान ઉપાસકોનો પ્રેરક બને છે-બની જાય છે તથા आनवे-સમગ્ર સ્તુતિ કરનારાઓને માટે પૂર્ણ આત્મસમર્પણ કરનારા ઉપાસકોને માટે तुर्वशे प्रशर्ध-असि-शीघ्र અથવા સ્વ આનંદરસથી પૂર્ણ રસયુક્ત બનાવનાર બની જાય છે. (૭)

ભાવાર્થ: હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું જ્યારે વિદ્વાન ઉપાસકો દ્વારા પૂર્વમાં, પશ્ચિમમાં, ઉત્તરમાં અથવા દક્ષિણમાં સર્વત્ર સ્થાનોમાં અર્થાત્ સર્વત્ર કોઈપણ જ્યાં રહે અથવા જાય, આમંત્રિત કરીને હૃદયમાં સ્મરણ કરવામાં આવે, ત્યારે તું અત્યંત શ્રેષ્ઠ-પૂજ્યતમ તથા તે વિદ્વાનોનો પ્રેરક બની જાય છે; અને સર્વતો ભાવથી આત્મ સમર્પણ કરનાર સ્તોતા-ઉપાસકને માટે શીધ્ર ઉત્સાહક-આત્મબળદાતા અથવા

પોતાના આનંદરસથી રસયુક્ત બનાવનાર બની જાય છે. (૭)

२८०. कंस्तिमन्द्र त्वा वसेवां मत्यों दधर्षति । श्रद्धां हि ते मघवन् पार्ये दिवि वाजी वाजं सिषासित॥८॥

પદાર્થ: वसो इन्द्र-હે સર્વને વસાવનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तं त्वा-ते तने कः-मर्त्यः- आद्धर्षित-કोश मनुष्य पोताने अनुકूण બનાવे છે. मघवन्- हे ઐશ્વર્યવાન ! श्रद्धा- आंतरिક सद्ભावनाथी हि- क ते-तारा माटे के वाजी-वाक्यान-सोमवान-ઉपासनारसवाणो वाजम्- सोम- ઉपासनारसने पार्थे दिवि- संसारथी पर विद्यमान दिव्यधाम- मोक्षना निमित्त आपवा ઇચ્છે છે- समर्पण કरवा ઇચ્છે છે. (८)

ભાવાર્થ: સર્વને વસાવનાર પરમાત્મન્ ! તને કોણ મરણધર્મા સંસારી મનુષ્ય પોતાને અનુકૂળ બનાવે છે, હા, અમે જાણીએ છીએ કે એશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ઉપાસનારસવાળો ઉપાસક જ્યારે પોતાના ઉપાસનારસને સંસારની પર રહેલ દિવ્યધામ-મોક્ષના નિમિત્ત તારા માટે શ્રદ્ધાથી સમર્પિત કરવા ઇચ્છે છે-સમર્પિત કરે છે. (૮)

२८१. इन्द्राग्नी अपादियं पूर्वागात् पद्वतीभ्यः । हित्वा शिरो जिह्नया रारपच्चरत् त्रिंशत् पदा न्यक्रमीत्॥९॥

પદાર્થ : इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન તથા પ્રકાશ સ્વરૂપ ઉભયરૂપ પરમાત્મન્ ! पद्वतीभ्यः-विભाગવાળી શ્રद्धाओ-કામનાઓથી-ગંધકામના, રસકામના, રૂપકામના, સ્પર્શકામના અને શબ્દકામનાઓથી पूर्वा-प्रथम सत्तावाणी इयम्-अपात्-विભાગરહિત-ગંધાદિથી રહિત-માત્ર પરમાત્મા પરાયણા પ્રજ્ઞા-ઋતંભરા બુદ્ધિ अगात्-ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે शिरः-हित्वा-संसार બંધનના શિર રૂપ રાગને પૃથક્ કરીને-દૂર કરીને जिह्वया-वाણી દ્વારા गरपत् चरत्-ફરી ફરી તારો જપ કરતી त्रिशंत् पदानि-ત્રીસો મુહૂર્ત-રાત અને દિવસ न्यक्रमीत्-પસાર કરે છે. (૯)

ભાવાર્થ : હે ઐશ્વર્યવાન અને પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! અલગ અલગ પોતાના પગોથી ભૌતિક વિભાગોવાળી શ્રદ્ધાઓ-ઇચ્છાઓથી પૂર્વ સત્તાવાળી એ ભૌતિક વિભાગ રહિત પરમાત્મ પરાયણ પ્રજ્ઞા-બુદ્ધિ ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે, જે સંસારનાં બંધનનાં શિર-રાગને દૂર કરીને-હટાવીને વાણી દ્વારા તારો જપ કરતી ત્રીસો મુહૂર્ત-દિવસ અને રાત પસાર કરે છે, તું એવો પ્રેમ પાત્ર-કૃપા કરીને પ્રાપ્ત થા. (૯)

२८२. इन्द्रे नेंदीय एंदिहि मितमेधाभिकतिभिः । आ शन्तमे शन्तमाभिरभिष्टिभिरा स्वापे स्वापिभिः॥ १०॥ પદાર્થ : इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું मितमेधाभि:-ऊतिभि:-भित = એકત્ર રહેલ-અવિચિત્ત અધ્યાત્મયજ્ઞ જેનાથી થઈ રહેલ છે એવી પોતાની રક્ષાઓની સાથે नेदीयः इत्-અતિ સમીપ-અમારા આત્મામાં आ-इहि- આવ—પ્રાપ્ત થા. शन्तम्-હે અત્યંત કલ્યાણ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું शन्तमाभि:-अभिष्टिभि:-आ-અત્યંત કલ્યાણ રૂપ ઇષ્ટપૂર્તિકારક પ્રવૃત્તિઓથી આવ-પ્રાપ્ત થા. स्वापे-હે પોતાના પણાને પ્રાપ્ત કરાવનાર બંધુ પરમાત્મન્ ! તું स्वापिभि:-आ-સ્વ પોતાપણું પ્રાપ્ત કરાવનારી-પોતાપણાવાળી ભાવનાઓની સાથે આવ-પ્રાપ્ત થા. (૧૦)

ભાવાર્થ: હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું એક-તારા-ઇષ્ટદેવ પર નિર્ભર અધ્યાત્મયજ્ઞ સંપાદનવાળી રક્ષાઓની સાથે અતિ સમીપ-આત્મામાં જ પ્રાપ્ત થા. હે અત્યંત કલ્યાણ સ્વરૂપ! તું અત્યંત કલ્યાણકારી ઇષ્ટ પૂર્તિકારક પ્રવૃત્તિઓની સાથે આવ-પ્રાપ્ત થા. હે પોતાપણાથી પ્રાપ્ત થનાર બંધુ પરમાત્મન્! તું પોતાપણું કરાવનારી - અપનાવનારી ભાવનાઓની સાથે આવ-પ્રાપ્ત થા. (૧૦)

พ่ร-9

२८३. इत ऊती वो अर्जरं प्रहेतारमप्रहितम् । आर्शुं जेतारं हेतारं रथीतममतूर्तं तुग्नियावृधम्॥१॥

પદાર્થ: वः-तमे ઉપાસકો ! ऊती-तमारी સંપત્તિની રક્ષાને માટે अजरम्-જરારહિત-સદા એકરસ યુવાન प्रहेतारम्-પ્રેરિતા-ઉન્નિતના માર્ગે લઈ જનાર, अप्रहितम्-અન્યથી અપ્રેરિત-સ્વશક્તિથી વિદ્યમાન, आशुम्-વ્યાપનશીલ, जेतारम्-દુષ્ટોનું દમન કરનાર, होतारम्-हेतारम्-વર્ધક, रथीतमम्-અત્યંત રથી-જીવોના રમણસ્થાન-સંસારના સ્વામી, अतूर्तम्-અપ્રતિહત, तुग्रिया-वृधम्-ઉપાસનારસ લેવા યોગ્ય-ઉપાસનારસ આપવાની ભાવનાની વૃદ્ધિ કરનાર પરમાત્માને इत-પ્રાપ્ત કરો. (૧)

ભાવાર્થ: હે ઉપાસક જનો! પોતાની રક્ષાને માટે તમે એકરસ યુવા, ઉન્નત માર્ગ પર પ્રેરિત કરનાર, અન્યથી અપ્રેરિત-સ્વશક્તિ સંપન્ન, વ્યાપનશીલ, દુષ્ટોનું દમન કરનાર, જીવના કર્મોના જ્ઞાતા, મહાન રથના સ્વામી-જીવોનાં રમણ સ્થાન સંસારના સ્વામી, ઉપાસનારસ લેવા યોગ્ય અને આપનારની દેવાની ભાવના અથવા પ્રવૃત્તિના વર્ધક પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરો. (૧)

२८४. मो षु त्वा वाघतश्च नारे अस्मिन्नि रीरमन्। आरात्ताद्वा संधमादं ने आं गहीह वा संत्रुप श्रुधि॥२॥

પદાર્થ: सु-હે પૂજનીય ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वा-तने वाघतः-चन-तारी तरक्ष अने वહन કરનાર-પહોંચાડનાર અધ્યાત્મ પ્રવચનકર્તા જન अस्मत्-અમારાથી आरे-દૂર मा-उ-નિશ્ચિત નહિ-કદી નહિ निरीरमन्-वि२त-विગत-पृथક् કરે છે. તેથી आरात्तात्-वा-६ूरथी पण सभीपथी पण नः-सधस्थम्- અમારી સાથે થનાર આનંદસ્થાન અધ્યાત્મયજ્ઞમાં અમારી સાથે થનાર સ્થાન અધ્યાત્મયજ્ઞમાં आ गहि- આવ-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થા इह-सन् वा-અને અહીં અધ્યાત્મયજ્ઞમાં વિરાજમાન થઈને उपश्रुधि- પ્રાર્થનાનો સ્વીકાર કર. (૨)

ભાવાર્થ : હે પૂજનીય પરમાત્મન્ ! તારા તરફથી લઈ જનાર અધ્યાત્મવક્તા મહાનુભાવ તને અમારાથી કદીપણ દૂર કરતા નથી; પરંતુ સંયુક્ત કરે છે. તેથી અમે તેનો સત્સંગ અને સ્વાગત-સત્કાર કરીએ છીએ.

હે પરમાત્મન્ ! અમે જાણીએ છીએ કે, તું દૂર છે અને સમીપ પણ છે. તેથી દૂર સ્વરૂપ વિભુરૂપથી પણ અને સમીપ સ્વરૂપ અન્તર્યામી રૂપથી પણ મારી બહાર અને અંદર રહીને આ અધ્યાત્મયજ્ઞમાં પ્રાર્થનાનો સ્વીકાર કર. (૨)

२८५. सुनौता सोमपान्नै सोमिमिन्द्राय विज्ञिणे । एचता पक्तीरवसे कृणुध्विमित् पृणिन्नित् पृणते मयः॥ ३॥

પદાર્થ: विज्ञणे-ઓજસ્વી सोमपाव्ने-ઉપાસનારસનું પાન કરનાર-સ્વીકાર કરનાર इन्द्राय- પરમાત્માને माटे सोमं सुनोत-ઉપાસનારસને નિષ્પન્ન કરો. अवसे-रक्षाने माटे पिक्तः पचत-परिपक्व કરવા યોગ્ય- સાધવા યોગ્ય ચિત્તવૃત્તિઓને પરિપક્વ કરો, અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય દ્વારા સાધો-નિરુદ્ધ કરો. कृणुध्वम्- पुनः આત્મસમર્પણ કરો. इत्-આ રીતે पृणते-ઉપાસનારસ દ્વારા પ્રસन्न કરતા અથવા ઉપાસનારસ પ્રદાન કરતા ઉપાસકને માટે इत्-અવશ્ય પરમાત્મા मयः-पृणन्-सुખ આપતા સદા વિદ્યમાન રહે છે. (૩)

ભાવાર્થ: હે ઉપાસક જનો ! ઉપાસનારસ પાન-સ્વીકાર કરનાર ઓજસ્વી પરમાત્માને માટે ઉપાસનારસને ઉત્પન્ન કરો. એ કારણે પરિપક્વ કરવા યોગ્ય-નિરુદ્ધ કરવા યોગ્ય ચિત્તવૃત્તિઓને અભ્યાસ અને વૌરાગ્ય દ્વારા સાધો-નિરુદ્ધ કરો. પુન: આત્મસમર્પણ કરો. આ રીતે ઉપાસનારસ આપનાર ઉપાસકને માટે પરમાત્મા સુખનું દાન-વરદાન આપતો રહે છે. (3)

२८६. यः संत्रौहा विचर्षणिरिन्द्रं तं हूमहे वैयम्। संहस्त्रमन्यो तुविनृम्ण सत्पते भवा समत्सु नो वृधे॥४॥

પદાર્થ: य:-स्वाहा-જે સત્ર-યજ્ઞ-અધ્યાત્મમાં આવનાર विचर्षणि:-द्रष्टा अन्तर्यामी હોવાથી ઉપાસકના અભિપ્રાયને જાણનાર છે तम् 'त्वाम्' इन्द्रम्-ते तुं ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને वयम्-અમે हूमहे-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં આમંત્રિત કરીએ છીએ. सहस्रमन्यो-હે અત્યંત મનનીય અથવા અત્યંત તેજોમય-અત્યંત દીપ્તિમાન तुविनृम्ण-અત્યંત મોક્ષ સ્વરૂપ ધનવાળા सत्यते- સત્પુરુષો ઉપાસકોના પાલક પરમાત્મન્ ! तुं समत्सु

नः वृधे भव-વિરોધી વૃત્તિઓની સાથેના સંઘર્ષોમાં અમારી વૃદ્ધિ માટે સાથે રહે. (४)

ભાવાર્થ : જે અધ્યાત્મયજ્ઞમાં આવનાર દ્રષ્ટા અન્તર્યામી રૂપથી ઉપાસકના સદ્દભાવને જાણનાર છે, તે તું ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને અમે અમારા અધ્યાત્મયજ્ઞમાં આમંત્રિત કરીએ છીએ, હે અત્યંત મનન કરવા યોગ્ય અથવા અત્યંત દીપ્તિમાન પ્રકાશસ્વરૂપ બહુ જ ધન મોક્ષ ઐશ્વર્યવાળા તથા સત્પુરુષો ઉપાસકોના પાલક પરમાત્મન્ ! તું વિરોધી વૃત્તિ પ્રવૃત્તિઓના સંઘર્ષોમાં અમારી વૃદ્ધિને માટે છું-સદા રહો. (૪)

२८७. शंचीभिर्नः शचीवसू दिवानको दिशस्यतम् । मा वा रातिरुप दसत्कदा च नास्मद्रातिः कदा च न॥५॥

पदार्थ: शचीवसू-હे જ્ઞાન જ્યોતિ આપનારી પ્રજ્ઞાથી તથા આનંદરસ આપવાના કર્મથી અમને વસાવનાર-બન્ને રૂપોવાળા-ઇન્દ્ર પરમાત્મન્! शचीिभः-જ્ઞાનજ્યોતિ નિરંતર પ્રજ્ઞાનોથી અને આનંદરસપ્રદ નિરંતર કર્મોથી नः-અમારા दिवा नक्तम्-દિવસ અને રાત્રિને दिशस्यतम्-અતિ સર્જિત કરો, જ્ઞાન—જ્યોતિથી અને આનંદરસથી સંપન્ન કરો, સૂર્ય જેમ દિવસે જ્યોતિથી, ચંદ્રમા જેમ રાત્રિને રસથી સંપન્ન કરે છે. वाम्-અમારે માટે તમારી गितः-દાન—જ્ઞાન જ્યોતિનું દાન આનંદરસનું દાન कदाचन-કદીપણ मा-ન उपदसत-क्षीણ ન થાય. अस्मदाितः कदाचन અમારો ઉપાસનારસ તમારા માટે કદીપણ ક્ષીણ ન થાય. (પ)

ભાવાર્થ: હે જ્ઞાન જ્યોતિષ્પ્રદ પ્રજ્ઞાવાળા તથા આનંદરસપ્રદ કર્મવાળા ઉભયરૂપ પરમાત્મન્! તમે તમારી ઉક્ત પ્રજ્ઞાઓ તથા કર્મોથી અમારા દિવસને જ્ઞાન જ્યોતિથી અને રાત્રિને આનંદરસથી સંપન્ન કરી દો, તમારું એ અમારા માટેનું જ્ઞાન દાન અને આનંદરસનું દાન કદીપણ ક્ષીણ ન થાય તથા તમારા માટે અમારો ઉપાસનારસ ભેટરૂપ દાન પણ કદી ક્ષીણ ન થાય, અમે જ્ઞાન પૂર્વક દિવસ પસાર કરીએ, જાગીએ અને આનંદપૂર્વક રાત્રિ પસાર કરીએ, સૂઈએ. (પ)

२८८. यदा केदा च मीढुंषे स्तौता जरेत मर्त्यः। आंदिद् वन्देत वरुणं विषा गिरा धर्तारं विव्रतानाम्॥६॥

પદાર્થ: मर्त्य:-भरण धर्मी જन्म-भरणमां पડेલો संसारी मनुष्य स्तोता-परभात्मानो स्तुतिकर्ता जनीने यदा कदा-જ्यारे क्यारेक सुजमां હોય અથવા દુ:जमां હોય संपत्तिमां હોય के विपत्तिमां હોય मीं हुषे जरेत-सुज-शान्ति वर्षक परभात्मानी स्तुति करे आत् इत्-अनन्तर જ-साथे ज विवृत्तानां धर्तारम्-विविध कर्मो सृष्टि ઉत्पत्ति आदि तथा छ्योना क्र्मक् विधान मोक्षानंद प्रदान क्र्मोना धर्ता-संपादन कर्ता, वस्णम्-वरण करवा योग्य अथवा दु:ज-अज्ञान निवारक परभात्मानुं गिरा विषा-वरण, लजन, गुण्यान करनारी वाणीथी वन्देत-वंदन करे-अिलनंदन करे. (ह)

ભાવાર્થ : જન્મ-મરણના બંધનમાં પડેલ, જન્મમરણમાં આવનાર મનુષ્ય જ્યારે ક્યારેક સુખમાં અથવા દુ:ખમાં હોય, અથવા સંપત્તિ કે વિપત્તિમાં હોય, સાંસારિક સુખ તથા મોક્ષાનંદની વૃષ્ટિ કરનાર પરમાત્માની સ્તુતિ કર્યા કરે. સુખ-સંપત્તિમાં ગર્વરહિત રહેવાનું શાન્તિબળ પ્રાપ્ત થશે અને દુ:ખ દરિક્રતા સંતોષનો સહારો મળશે સાથે સ્તુતિના તે અનેક પ્રકાર સૃષ્ટિ રચનાદિ તથા જીવોના કર્મફળ મોક્ષાનંદ પ્રદાન આદિના વિધાતાનું સ્પષ્ટ કથન કરનાર વાણીથી વંદન, ગુણગાન, ભજન પણ કરવું જોઈએ, એકાન્તમાં સ્તુતિ-સ્તવન અને સભા-સંમેલનમાં પણ ગુણગાન અને ભજન કરવા જોઈએ. (૬)

२८९. पार्हि गा अन्धसों मद इन्द्राय मेध्यातिथे। यः सम्मिश्लों हर्योयों हिरण्यय इन्द्रो वेजी हिरण्ययः॥७॥

પદાર્થ: मेध्यातिथे-હે પવિત્ર પરમાત્માની પ્રાપ્તિને માટે નિરંતર ગમન કરનાર જીવાત્મન્ ! तुं अन्धसः-मदे-અધ્યાનીય પરમાત્માના સંગથી પ્રાપ્ત થનાર હર્ષ-આનંદને માટે गाः पाहि-તારી ઇન્દ્રિયોની રક્ષા કર. અનુચિત ભોગોમા ન જવા દે यः-જે हर्योः सिम्मिशलः-ऋ अने सामो-स्तुति अने ઉપાसना કરવાથી सम्य इसागमने प्राप्त थनार यः-इन्द्रः-हिरण्ययः- के ઇन्द्र परमात्मा क्योतिर्मय छे वज्री हिरण्ययः- के ओक्श्वी आत्मा ज्ञाना क्योतिर्मय छे. (७)

ભાવાર્થ: હે પવિત્ર પરમાત્માની પ્રાપ્તિને માટે નિરંતર પ્રગતિશીલ ઉપાસક! તે સમગ્ર રૂપથી ધ્યાન કરવા યોગ્ય પરમાત્માના આનંદને માટે તારી ઇન્દ્રિયોને અન્યથા ચેષ્ટા-અનુચિત ભોગોથી બચાવ, સંયમ અને સદાચારમાં રાખ, જે પરમાત્માની સ્તુતિ અને ઉપાસના કરવાથી સારી રીતે પ્રાપ્ત થનાર છે. જે પરમાત્મા જ્યોતિર્મય છે, તે પરમાત્મા ખરેખર ઓજસ્વી-આત્મિક બળથી યુક્ત જ્યોતિર્મય છે. (૭)

२९०. उभयं शृणवच्च न इन्द्रो अविगिदं वचः। संत्राच्या मघवान्त्सोमपीतये धिया शविष्ठ आं गमत्॥८॥

પદાર્થ: इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! नः-અમારા इदम्-उभयं वचः-એ બન્ને પ્રકારના સ્તુતિ વચનો અને ઉપાસના વચનોને अर्वाकृ-श्रृणवत्-અહીં અંદર અન્તર્યામી બનીને સાંભળે मघवा शिवष्ठः- પ્રશસ્ત ઐશ્વર્યવાન અત્યંત અથવા સર્વ બળોથી યુક્ત પરમાત્મા सत्रा धिया-સત્ય યુક્ત પ્રજ્ઞાથી-હિત બુદ્ધિથી सोम-पीतये-ઉપાસનારસનું પાન-સ્વીકાર કરવા માટે आगमत्-આવે. (૮)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા અમારા એ બન્ને સ્તુતિ વચનો અને ઉપાસના વચનો અહીં અંદર અંતર્યામી રૂપથી સાંભળે-સાંભળે છે અને તે એશ્વર્યવાન અત્યંત બળવાન અથવા સર્વ બળોથી યુક્ત બનીને સત્ય પ્રજ્ઞા-હિત બુદ્ધિથી ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરવા માટે આવે-આવે છે. (૮)

२९१. महे च न त्वाद्रिवः परा शुल्काय दीयसे। न सहस्राय नायुताय विज्ञवो न शताय शतामघ॥९॥

પદાર્થ: अद्भिव:-विज्ञव: शतामघ-હે આનંદ ધનવાન ઓજસ્વી અનેક પ્રકારના ધનવાળા! કોષવાળા પરમાત્મન્! त्वा-તને शताय शुल्काय-એકસો લક્ષ્મીને માટે न परा दीयसे-છોડાય નહીં सहस्राय न-હજાર લક્ષ્મીને માટે પણ તારો ત્યાગ કરાય નહિ अयुतान न-લાખ લક્ષ્મી માટે છોડાય નહિ महे च न-લાખથી અધિક મહાન ધનરાશિને પ્રાપ્ત કરવા માટે પણ તારો ત્યાગ કરાય નહિ. (૯)

ભાવાર્થ : હે આનંદધનવાન આનંદની વર્ષા કરનાર, ઓજ-આત્મબળવાળા, મહાન ઐશ્વર્યવાન, નિધિપતિ પરમાત્મન્ ! અમે સો લક્ષ્મી સુવર્ણધન પ્રાપ્ત કરવા માટે, હજાર લક્ષ્મી સુવર્ણ ધન પ્રાપ્ત કરવા માટે, લાખ લક્ષ્મી સુવર્ણ ધન પ્રાપ્ત કરવા માટે મહાન લક્ષ્મી સુવર્ણધન પ્રાપ્ત કરવા માટે તારો ત્યાગ કરી શકીએ નહિ-છોડી શકીએ નહિ. તારા દ્વારા પ્રાપ્ત આનંદ, ઓજ અને ઐશ્વર્યની સામે સાંસારિક મહાનથી મહાન લક્ષ્મી—ધનરાશિ તુચ્છ છે. (૯)

२९२. वस्याँ इन्द्रासि मे पितुरुत भ्रातुरभुञ्जतः। मोता च मे छदयथः समा वसो वसुत्वनाय राधसे॥१०॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! मे-મારું अभुञ्जतः-પાલન ન કરનાર पितुः-પિતાથી उत-અને भ्रातुः-ભાઈથી वस्यान्-असि-तुं અધિક વસાવનાર પાલન કરનાર છે वसो-હે વસાવનાર પરમાત્મન્ ! माता च समा ये छदयथः-तुं भाता અને ઇષ્ટદેવ સમાન ભાવથી મારું પાલન કરો છો-રક્ષણ કરો છો. वसुत्वनाय ग्रधसे-અત્યંત વસાવનાર ધન પ્રાપ્તિને માટે તારા શરણમાં લે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: સંસારમાં પિતા અને ભાઈ સંભવ છે કે પાલન ન કરી શકે, પરન્તુ પરમાત્મન્! તું અત્યંત વસાવનાર છે-પાલન કરનાર છે. માતા અને પરમાત્મન્! તમે બન્ને સમાન પાલન કરનારા છો, માતા કદીપણ પાલન કાર્ય ત્યાગતી નથી તેમ પરમાત્મન્! તું પણ પાલન કરવાનું છોડતો નથી. માતા સાંસારિક ધન અથવા પોતાના શરીરના દૂધથી પાલન કરે છે, પરંતુ વસાવનાર પરમાત્મન્! તું તો અત્યંત વસાવનાર આધ્યાત્મિક ધન પ્રાપ્તિને માટે અમને તારું શરણ પ્રદાન કરે છે. (૧૦)

॥ इति तृत्तिय प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः ॥

* * *

अथ चतुर्थः प्रपाठकः

पथमोऽर्ध

ห่ร-๒

२९३. इमें इन्द्राय सुन्विरें सोमासों दंध्याशिरः । ताँ आ मदाय वज्रहस्त पीतयें हरिभ्यां याह्योंक आं॥१॥

પદાર્થ: वज्रहस्त-વिश्वनुं शासन હાથમાં રાખનાર પરમાત્મન્ ! इमे-એ दथ्याशिरः-દિધિધ્યાનના આશ્રય-આશ્રિત सोमासः-सोम-ઉપાસનારસ इन्द्राय-તારા માટે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે सुन्विरे-निष्पन्न કરેલ છે तान्-तेने मदाय-प्रीतिने माटे पीतये-पान કરવા સ્વીકાર કરવાને માટે आयाहि-આવ-प्राप्त था. हिरभ्याम्-ओकः-आ-દुःખ अજ્ઞાન અપહરણશીલ તથા સુખ આહરણશીલ જ્યોતિ અને આનંદ સ્વરૂપોથી મારા હૃદય-આત્માના નિવાસ-ગૃહમાં આવ—પ્રાપ્ત થા.

ભાવાર્થ: હે વિશ્વના શાસનને સંભાળનાર પરમાત્મન્! એ ધ્યાન, ચિંતનથી મિશ્રિત ઉપાસના— રસ તારા-ઐશ્વર્યવાનને માટે નિષ્પન્ન છે. તેને અમારા પ્રત્યે પ્રીતિના કારણે પાન કરવા-સ્વીકાર કરવા માટે પ્રાપ્ત થા, દુ:ખ અને અજ્ઞાનનું અપહરણ કરનાર તથા સુખનું આરોહણ કરનાર તારી જ્યોતિ અને આનંદમય સ્વરૂપોની સાથે મારા નિવાસ સ્થાન હૃદયગૃહને પ્રાપ્ત થા. (૧)

२९४. इम इन्द्रे मदाय ते सोमाश्चिकित्र उक्थिनः । मधोः पपान उप नौ गिरः शृणु रास्व स्तोत्राय गिर्वणः॥२॥

પદાર્થ : હે इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! इमे-એ उक्थिनः-પ્રશસ્તિવાળો सोमाः-ઉપાસનારસ ते मदाय-તારી પ્રીતિ પ્રસાદને માટે चिकिन्ने-જાણીને પ્રસિદ્ધ કરેલ છે गिर्वणः-હે સ્તુતિઓથી વનનીય- સેવનીય मधोः पपान-એના મધુ-મધુર રસનું પાન કર-સ્વીકાર કર नः-गिरः-અમારી પ્રાર્થનાઓનો उपशृणु-સ્વીકાર કર. તેથી स्तोत्राय गस्व-આત્મા-ઉપાસક આત્માને માટે તારું દર્શન અથવા તારો આનંદ પ્રદાન કર. (૨)

ભાવાર્થ : હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ એ પ્રશસ્તિવાળો ઉપાસનારસ તારા પ્રીતિ પ્રસાદને માટે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે, તું એની મધુરતાનો સ્વીકાર કર. હે સ્તુતિઓથી સેવનીય પરમાત્મન્ ! પ્રાર્થનાઓનો સ્વીકાર કરીને સ્તોતા-આત્માને માટે તાર્રું દર્શન અથવા આનંદને પ્રદાન કર. (૨)

२९५. आं त्वाइऽ द्यं संबर्दुघां हुवे गायत्रवेपसम् ।

१२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ १२ इन्द्रं धेनुं सुदुधामन्यामिषमुरुधारामरङ्कृतम् ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! अद्य-આજ-અત્યારે त्वा सबर्द्धाम्-समस्त દોહનારી વરણીય માત્ર સહિત દોહનારી गायत्र वेपसम्-પ્રશંસનીય કર્મ પ્રવૃત્તિવાળી उस्थाराम्-અનેક ધારાઓવાળી सुद्घाम्-सरળતાથી દોહવા યોગ્ય अन्याम्-इषम्-दुर्લભ એષણીય-કમનીય अलङ्कृतं धेनुम्-ગુણોથી સારી રીતે સુભૂષિત ગાયને आहुवे-આમંત્રિત કરું છું. (૩)

ભાવાર્થ : હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! આજ વર્તમાન જીવનમાં તું સર્વ કાંઈ દોહનારી અથવા વરેણ્ય સહિત અમૃત દોહનારી, પ્રશંસનીય કર્મ પ્રવૃત્તિ વાળી, મોક્ષ તરફ લઈ જનારી, અનેક ધારાઓ વાળી, સરળતાથી દોહવા યોગ્ય, દુર્લભ એષણીય-કમનીય ગુણથી અલંકૃત ગાયને આમંત્રિત કરું છું, એવી ગાય મારા હૃદયમાં સદા વાસ કરે. (૩)

२९६. न त्वा बृहन्तो अद्रयो वरन्त इन्द्र वीडवः । यच्छिक्षसि स्तुवते मावते वसु न किष्टदा मिनाति ते॥४॥

પદાર્થ : इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મનુ ! बृहन्त:-ઊંચા-ઊંચા અથવા મોટા-મોટા वीडव:-દેઢ-અચલ-અડગ અથવા બળવાન अद्भय:-અદરણીય-વિદારણ ન થવા યોગ્ય-ન હટવા હટાવ્યા યોગ્ય સીમા પ્રદેશ અથવા આદારણ-શસ્ત્રધારી જન त्वा-तने न वस्ते-રોકતો नथी तथा मावते स्तुवते-भारा જेવા स्तुति કરનારને માટે यत्-वस् शिक्षसि-જે અધ્યાત્મ ધન-તાર્ આનંદ ધન આપે છે ते-પ્રાપ્ત કરેલ તે ધનને न कि:-કોઈ નહીં आमिनाति-સર્વથા કોઈપણ રીતે નષ્ટ કરતું નથી. (४)

ભાવાર્થ : હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ઊંચા-ઊંચા દેઢ, અચલ, અડગ સીમા પ્રદેશ પણ અથવા મોટા-મોટા બળવાન આદારણ-ચકનાચુર કરી નાખનારા શસ્ત્રધારી જન પણ તને મારા સુધી-ઉપાસક સુધી પહોંચતો રોકી શકતા નથી. તથા મારા જેવા સ્તુતિ કરનારા ઉપાસકોને માટે જે અધ્યાત્મધન તારો આનંદ તું પ્રદાન કરે છે, તેનો પણ કોઈ નાશ કરી શકતું નથી. (૪)

२९७. के ई वेद सुते सचा पिंबन्ते कद्वयो दधे। अयं यः पुरो विभिनत्त्योजसा मन्दोनः शिप्र्यन्धसः॥५॥

પદાર્થ: सते सचा पिबन्तम-ઉપાસક દ્વારા ઉપાસનારસ નિષ્યન્ન થઈને ઉપાસનારસને નિષ્પાદકની સાથે મળીને પાન કરતા-સ્વીકાર કરતા कઃ-ई वेद-કોણ એમ જાણે છે જેમ અન્તરાત્મામાં બિરાજમાન છે તે પાન કરે છે-સ્વીકાર કરે છે. कत्-उ-वय:-दधे- ० રૂપમાં કોઈ વિલક્ષણ જીવન-શ્રેષ્ઠ જીવનને-અધ્યાત્મ જીવનને ધારણ કરે છે यः-अयम्-જે એ शिप्री-વિભુ ગતિમાન अन्धसः-मन्दानः-આધ્યાનીય ઉપાસનારસના પાનથી પ્રસાદને પ્રાપ્ત થયેલ-પ્રીતિ કરતા ओजसा-પોતાની શક્તિથી पुरः-विभिनत्ति-मानस ભૂમિઓ-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારને ગુણ સ્વરૂપોથી ઉન્નત કરે છે-વિકસિત કરે છે. (પ)

ભાવાર્થ: ઉપાસકના નિષ્પન્ન ઉપાસનારસને તેની સાથે સમકાલમાં જ પાન કરતા-સ્વીકાર કરતા પરમાત્માને કોણ જાણે છે? અર્થાત્ કોઈ નહિ. માત્ર ઉપાસક જ જાણી શકે છે. એમ કહેવું હોય તો કહી શકાય. કોણ વિલક્ષણ જીવન તેને ધારણ કરી શકે છે? તે વિભુ ગતિમાન પરમાત્મા ઉપાસનારસના પાન દ્વારા પ્રસન્ન થઈને પોતાના આત્મબળ-આત્મશક્તિથી ઉપાસકના મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંકારને ઉન્નત કરે છે વિકસિત કરે છે. (પ)

२९८. यदिन्द्रे शांसो अव्रतं च्यावया सदसस्परि । अस्माकमंशुं मघवन् पुरुस्पृहं वसव्ये अधि बर्हय॥६॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! यत्-જે કારણે शासः-તું શાસક-શિક્ષક છે મને યથાવત્ આચરણની શિક્ષા આપનાર છે. તારા આન્તરિક સદુપદેશથી अव्रतम्-વિહિત કર્મ સત્ય આદિથી વિરુદ્ધ અનાચરણીય પાપકર્મ અથવા પાપ સંકલ્પોને सदसः-पश्चियावय-મારા અન્તઃગૃહ-અંતઃકરણ મનથી પૃથક કર દૂર રાખ.

मघवन-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! अस्माकम्-અમારા पुरुपृहम्-બહુ જ વાંછનીય-સ્વીકારણીય अंशुम्-જીવનને માટે કલ્યાણકારક ઉપાસનારસ પ્રાણસ્વરૂપને वसव्ये अधिबर्हय-મારા વસવા યોગ્ય હૃદયસ્થાનમાં અધિકાધિક વૃદ્ધિ કર. (ह)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું મારો શાસક છે-શિક્ષક છે. માટે મને આન્તરિક ભાવથી ઉપદેશ આપીને અજ્ઞાત અનાચરણીય પાપ કર્મ અથવા અચિંત્ય પાપ સંકલ્પોને મારા અંતઃગૃહ-અન્તઃકરણથી-મનથી પૃથક્—દૂર રાખ, અમારા જીવન માટે ખૂબ જ વાંછનીય, કલ્યાણકારક, પ્રાણસ્વરૂપ ઉપાસનારસની અમારા વસવા યોગ્ય હૃદયસ્થાનમાં અત્યંત વૃદ્ધિ કર. (૬)

२९९. त्वंष्टा नौ दैव्यं वंचः पर्जन्यो ब्रह्मणस्पतिः। पुत्रैभ्रातृभिरदितिर्नु पातु नो दुष्टरं त्रांमणं वंचः॥७॥

પદાર્થ: पुत्रै:-भ्रातृभि:-પુત્રો અને ભાઈઓ સહિત नः-दैव्यं वचः-અમારા દેવના પ્રતિ પ્રાર્થના વચનને त्वष्टा-જગતના નિર્માણકર્તા पर्जन्यः-તૃપ્તિકર્તા જનક ब्रह्मणस्पति:-બ્રહ્માંડના સ્વામી अदिति:- समस्त દેવોના માતૃરૂપ ઇન્દ્ર-પરમાત્મા नु पातु-અવશ્ય પાલન કરે સફળ કરે, જે नः-दुष्टरं त्रामणं वचः-અમારા એ પ્રાર્થના વચન દુનિર્વાર-પૂરણ કરવા યોગ્ય રક્ષા કરનાર છે. (૭)

ભાવાર્થ : જગતના નિર્માતા, તુપ્તિકર્તા, જનક, બ્રહ્માંડના સ્વામી, દેવોના માતુરૂપ પરમાત્મા પુત્રો

અને ભાઈઓ સહિત કરેલા પ્રાર્થના વચનોને સફળ કરે. એ અમારા પ્રાર્થના વચન દુર્નિવાર્ય-રક્ષા કરનાર છે. (૭)

३००. कदा च न स्तरीरिस नेन्द्र सश्चिस दाशुषे । उपोपेन्नु मघवन् भूय इन्नु ते दान देवस्य पृच्यते॥८॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું कदाचन-ક્યારેય પણ स्तरी:-न-असि-વધ કરનાર હિંસક બનતો નથી. दाशुषे सश्चित्त-આત્મદાન અથવા ઉપાસનારસ કરનારને માટે ગતિ કરે છે પોતાને પહોંચાડે છે. मघवन्-હે પ્રશસ્ત ધનવાળા પરમાત્મન્ ! ते देवस्य दानम्-તારું-દેવનું દાન આત્મ સ્વરૂપનું પ્રદાન—બ્રહ્માનંદ દાન इत्-उ-અવશ્ય જ भूय:-અધિકાધિક નુ-નિશ્ચય उप-उप-पृच्यते-સમીપ ઉપપૃક્ત- ઉપસંયુક્ત બને છે. (૮)

ભાવાર્થ: હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું કદીપણ ઉપાસકનો સંહાર કરનાર બનતો નથી, પરંતુ હિતસાધક બને છે, આત્મદાન-આત્મસમર્પણ કરનાર અથવા ઉપાસનારસ આપનારને માટે પણ તું તને પોતાને પહોંચાડે છે, એ તુ જ દેવનું વિચિત્ર દાન છે, જે ઉપાસકના આત્મદાન અથવા ઉપાસનારસના દાનથી નિશ્વિત અધિક દાન છે-વરદાન છે. જે ઉપાસકની અંદર નજીકથી નજીક ઉપસંયુક્ત બની જાય છે. (૮)

३०१. युंङ्क्ष्वां हि वृत्रहन्तमें हंरी इन्द्र परावतः । अर्वाचीनां मघवनत्सांमपीतय उग्ने ऋष्वेभिरां गहि॥९॥

પદાર્થ: मघवन् वृत्रहन्तम-इन्द्र-હે પ્રशस्त ધનવાન! અત્યંત પાપ-અજ્ઞાન નાશક પરમાત્મન્! तुं परावतः-अर्वाचीनः દૂર-દૂરમાં વિભુ = વ્યાપક હોવા છતાં અથવા મોક્ષધામથી અર્વાક-અત્રે હૃદયસ્થ રહીને हि-અવશ્ય हरी युङ्क्ष्व-दुः ખનું અપહરણ અને સુખના આહરણ કરનાર તારી દયા અને પ્રસાદ ધર્મોથી યુક્ત બનીને सोमपीतये-ઉપાસનારસનું પાન-સ્વીકાર કરવા માટે उग्रः-श्रेष्ठ બળવાન બનીને ऋवेभि:-आगहि-तारा મહાન ગતિ ક્રમો પ્રાપણ ધર્મોથી આવ—મારી સમીપ આવી જા. (૯)

ભાવાર્થ: હે પ્રશસ્ત ધનવાળા, અત્યંત પાપ-અજ્ઞાન-અંધકાર નાશક પરમાત્મન્ ! તું દૂર-દૂરમાં તારા વિભુ-વ્યાપક રૂપથી રહેવા છતાં પણ અત્રે હૃદયસ્થ બનીને દુઃખનું અપહરણ કરનાર અને સુખનું આહરણ કરનાર પોતાના દયા અને પ્રસાદ ધર્મોને મારી અંદર યુક્ત કર. ઉપાસનારસનું પાન-સ્વીકાર કરવા માટે શ્રેષ્ઠ બળવાન બનીને, તારા મહાન ગતિક્રમ અથવા પ્રાપણ ધર્મોમાં આવ. (૯)

३०२. त्वामिदा ह्यो नरोऽ पीप्यन् विज्ञिन् भूर्णयः । सं इन्द्रं स्तोमवाहस इहं श्रुध्युपं स्वसरमा गहि॥१०॥ પદાર્થ : विज्ञन्-હે ઓજસ્વી પરમાત્મન્ ! भूर्णयः-नरः-तने પોતાની અંદર ભરનાર-સ્થાપિત કરનાર ઉપાસકજન त्वाम्-तने ह्यः-ગઈકાલે-ગત સમયમાં इदा-અને વર્તમાનમાં अपीप्यन्-પોતાનો ઉપાસનારસનું પાન કરાવે-કરાવતા રહે सः-ते इन्द्र-तुं પરમાત્મન્ ! इह-અહીં ફળદાન પ્રસંગ અથવા વરદાન પ્રસંગમાં વા પ્રતિદાન પ્રસંગમાં स्तोमबाहसः-उपश्रुधि-स्तुतिने पહોંચાડનારા અમને ઉપશ્રુત કર-ઉપકૃત કર, પોતાના બનાવ, તેથી स्वसरम्-आगिह-અમારા હૃદયગૃહમાં આવ-પ્રાપ્ત થા. જેથી તેના અભીષ્ટને જાણીને અમે ઉપકૃત કરી શકીએ.

ભાવાર્થ : હે ઓજસ્વી પરમાત્મન્ ! તને પોતાની અંદર ભરવા-સ્થાપિત કરનાર ઉપાસક જન ગઈ કાલે અને આજે પણ ઉપાસનારસનું પાન કરાવતા રહે અને અત્યારે પણ કરાવે છે, સ્તુતિ પહોંચાડનાર ઉપાસકોને પણ ઉપકૃત કર-કરે છે-તે અમને કદીપણ ઉપેક્ષિત કરતો નથી; તેથી ઉપકૃત કરવા માટે તું અમારા હૃદયગૃહમાં આવ-પ્રાપ્ત થા. (૧૦)

ખંડ-૮

३०३. प्रत्युं अदर्श्यायत्यूं ३च्छंन्तीं दुहितां दिवः । अपो महीं वृणुते चेक्षुषा तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी॥१॥

પદાર્થ : दिव:-दुहिता-સૂર્યની દૂહિતા-જ્ઞાન પ્રકાશક પરમાત્માને દોહનારી શ્રદ્ધા પ્રજ્ઞાના ઉત્કૃષ્ટ સ્વરૂપ જ્ઞાન જયોતિ आयती-આવતી-પ્રાપ્ત થતી उच्छन्ती-અજ્ઞાન અને સંસારના મોહને દૂર કરતી प्रत्यदर्शि- उ-ઉપાસકો દ્વારા પરિલક્ષિત થાય છે-પ્રત્યક્ષ થાય છે જેમ मही सूनरी-મહત્ત્વવાળી સૂનરી = ઉષા चक्षुषा नेत्रनी सामे આવનાર तम:-અંધકારને उ-अपवृणुते-નિશ્ચિત રૂપથી દૂર કરે છે અને ज्योति:-कृणोति- પ્રકાશને સામે લાવે છે. (૧)

ભાવાર્થ: જ્ઞાન પ્રકાશક પરમાત્મને દોહનારી ઉપાસકની અંદર તેના દર્શનામૃતને ખેંચીને લાવનારી શ્રદ્ધા જે પ્રજ્ઞાથી પણ શ્રેષ્ઠ જ્ઞાન જ્યોતિ ઉપાસકની અંદર આવતી, અજ્ઞાન અને સાંસારિક મોહને દૂર કરતી, ઉપાસક દ્વારા પ્રત્યક્ષ થાય છે; જેમ મહત્ત્વપૂર્ણ પ્રાતઃકાલીન ઉષા-પ્રભા આંખની સામે આવનારા અંધકારને નિતાન્ત દૂર કરે છે અને પ્રકાશને તેની સામે કરી દે છે. (૧)

३०४. इमा उ वा दिविष्टय उस्ता हेवन्ते अश्विना । अयं वामहेंऽवसे शचीवसू विशंविशं हि गच्छथः॥२॥

પદાર્થ: उस्त्रा-अश्विना-હે ઇન્દ્ર પરમૈશ્વર્યવાન પરમાત્માને વસાવનાર વ્યાપનશીલ જ્ઞાનપ્રકાશ અને આનંદરસ वाम्-तमे બન્નેને इमा:-दिविष्टयः-એ દિવ્ય-અમૃતમોક્ષને ચાહનારી પ્રજાઓ-ઉપાસકજનો हवन्ते-બોલાવે છે-આકર્ષિત કરે છે वाम्-જેમ તમે બન્નેને अवसे-રક્ષા માટે अयम्-अह्वे-એ હું બોલાવું છું-આકર્ષિત કરું છું તેમ તમે शचीवसू-પ્રજ્ઞાથી વસનારા विशं विशं हि गच्छथ:-प्रत्येક मनुष्योने જ પ્રાપ્ત થાઓ છો. (૨)

ભાવાર્થ: હે વસાવનાર પરમાત્માના જ્ઞાન પ્રકાશ અને આનંદરસ ધર્મો તમને મોક્ષને ચાહનારા મુમુક્ષુ ઉપાસક જનો અવશ્ય પોતાની અંદર આમંત્રિત કરે છે-આકર્ષિત કરે છે, તો એ હું પણ મારી રક્ષા માટે તમને આમંત્રિત કરું છું, તેમ તમે પ્રજા દ્વારા વસવાવાળા બનીને પ્રત્યેક મનુષ્યને પ્રાપ્ત થાઓ છો, પ્રજ્ઞાવાન મનુષ્યો તમને પોતાની અંદર અવશ્ય ધારણ કરે છે. (૨)

३०५. कुष्टैः को वामश्विना तपानो देवा मर्त्यः । घनता वामश्नया क्षपमाणोंऽ शुनैत्थमु आद्वेन्यथा ॥ ३॥

પદાર્થ: अश्विना देवा-હે પરમાત્માના જ્ઞાનપ્રકાશ અને આનંદરસ દેવો ! कः-कुष्ठः-मर्त्यः-કોણ પૃથિવી પર-સ્થિત સંસારના મરણશીલ નશ્વર પદાર્થ वां तपानः-તમને તાપક-અભિભૂત કરનાર છે ? કોઈનહીં. वाम्-तमने अश्वनया घ्नता-अंशुना-व्यापनार तमने प्राप्त थनार ઉપાસનારસથી इत्थम्- उ-यथा-आद्वन्-क्षपमाणः-જેમ અન્ન આદિ ભોજન સાધનવાન મનુષ્ય ઐશ્વર્યવાન બને છે. (3)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્માના જ્ઞાનપ્રકાશ અને આનંદરસ દિવ્ય ધર્મો! આ સ્થિત સંસારમાં મરણધર્મી નશ્વર પદાર્થ કોણ છે? અર્થાત્ કોઈ નથી. જે તમારા તાપક-વિરોધી અભિભૂત કરનાર છે, પરન્તુ વ્યાપનાર—તમને પ્રાપ્ત થનાર ઉપાસનારસથી તમે એવા ઐશ્વર્યવાન બની જાઓ છો, જેમ ભોજનના સાધનથી સંપન્ન જન ઐશ્વર્યવાન બની જાય છે, તેથી મારા ઉપાસનારસથી પ્રભુના જ્ઞાનપ્રકાશ અને અમૃતાનંદ તમે મારી અંદર વૃદ્ધિ પામતા રહો. (૩)

३०६. अयं वां मंधुमत्तमः सुतः सोमौ दिविष्टिषु । तमश्विना पिबतं तिरोअह्नयं धेत्तं रत्नानि दोशुंषे॥४॥

પદાર્થ: अश्विना-હે પરમાત્માનો જ્ઞાન પ્રકાશ કરનાર અને આનંદરસ આપનાર ધર્મો! वाम्-तमारा माटे दिविष्टिषु-દિવ્ય અમૃતલોક મોક્ષની કામના માટે અધ્યાત્મ પ્રસંગોમાં અથવા નિમિત્તોમાં अयं मधुमत्तमः सोमः-એ અત્યંત મધુમાન-મધુરતાયુક્ત ઉપાસનારસ सृतः-નिष्पन्न છે તૈયાર છે तं तिरः- अह्न्यं पिबतम्-ते निरंतर पूर्व દિવસોથી ચાલ્યો આવતો અર્થાત્ દીર્ઘકાલથી પરિપક્વ અથવા સંપ્રતિ-અત્યારે આજે જ પ્રસિદ્ધ કરેલ નિર્દોષ નિર્મલ ઉપાસનાનું પાન કરો-સ્વીકાર કરો. दाशुषे-ઉપાસનારસ દ્વારા તમને પ્રદાન સમર્પણ કરનાર-ઉપાસનાને માટે स्तानि धत्तम्-२मशीय-અધ્યાત્મસુખ સાધનોને ધારણ કરાવો અથવા આપો. (૪)

ભાવાર્થ: પરમાત્માની જ્ઞાન પ્રકાશ તથા આનંદરસ પ્રસારક શક્તિઓ! તમારા માટે દિવ્ય અમૃતલોક મોક્ષની કામના માટે અધ્યાત્મ પ્રસંગો અથવા નિમિત્તોમાં એ અત્યંત મધુર-શ્રદ્ધાપૂર્ણ ઉપાસનારસ તૈયાર છે, તેને નિરંતર પૂર્વ દિવસોથી ચાલ્યો આવતો-દીર્ધકાલથી પરિપક્વ થયેલ અથવા આજે અત્યારે પ્રસિદ્ધ કરેલ નિર્દોષ, નિર્મળ અને સબળનું પાન કરો-સ્વીકાર કરો. પુનઃ ઉપાસનારસ પ્રદાન દ્વારા પોતાનું સમર્પણ કરનાર ઉપાસકને માટે રમણીય અધ્યાત્મસુખ સાધનોને ધારણ કરાવો, પ્રદાન કરો. (૪)

३०७. ओं त्वों सोमस्य गेल्दयों संदों यांचन्नहें ज्यों । भूणि मृगं न सर्वनेषु चुक्रुधं के ईशानं न यांचिषत्॥५॥

પદાર્થ: अहं सदा याचन्-હું ઉપાસક સદા યાચના કરતા त्वा भूणिम्-तुं જ ભરણ પાલન કરનાર પરમાત્માને चुकुधम्-હું કુદ્ધ કરું आ-એમ કરવું ભર્ત્સનીય છે મારું નિંદનીય કર્મ છે. ज्या मृगं न-બાણસહિત ધનુષ્યની દોરીથી પીડિત કરેલ મૃગ-વનના પશુને જેમ કુદ્ધ કરી દેવામાં આવે છે એવી યાચનાથી ભરણકર્તા પરમાત્માને હું કુદ્ધ કરું પરન્તુ सवनेषु-અધ્યાત્મયજ્ઞના અવસરોમાં सोमस्य गल्दया- ઉપાસનારસના ગાલન-સ્રાવણથી પ્રવાહિત પ્રેરિત કરવા દ્વારા હું યાચના કરું છું. कः-इशानं न याचिषत्- કદાચ કુદ્ધ થયાની શંકાથી કોણ સ્વામીની યાચના ન કરી શકે ? કરી શકશે. (પ)

ભાવાર્થ: ભરણપોષણ કરનાર પરમાત્માથી સદા યાચના કરીને કુદ્ધ કરવા જ છે. ઉપાસનારસ પ્રેરિત-સમર્પિત કર્યા વિના, માત્ર યાચના કરતા રહેવાથી પરમાત્મા પ્રસન્ન થતો નથી, પરન્તુ બાણથી તાડન કરેલ સિંહની માફક મારા પર તેને કુદ્ધ કરવાનું સમજવું જોઈએ, હાં, અધ્યાત્મયજ્ઞ પ્રસંગોમાં તેને ઉપાસનારસ સમર્પણ કરતાં યાચના કરવાની સ્થિતિમાં કુદ્ધ થવાની શંકા નથી. કોણ અભાગી હશે કે જે યાચના ન કરે ? (પ)

३०८. अध्वर्यो द्रावया त्वं सोमिमिन्द्रः पिपासित । उपो नूनं युयुजे वृषणा हरी आ च जगाम वृत्रहा॥६॥

પદાર્થ : अध्वर्यो-હે અધ્વર-અધ્યાત્મયજ્ઞને પ્રાપ્ત કરનાર ઉપાસક ! त्वम्-तुं सोमं द्रावय-ઉપાસના रसने निष्पन्न કर इन्द्रः पिपासित-परभात्मा तेनुं पान કરવા ઇચ્છે છે-સ્વીકાર કરવા ઇચ્છે છે, પુनः उ नूनम्-હां निश्चय-वृषणा-सुખनी वृष्टि કરનાર हृती-दुः भनुं अपહरण કરનાર અને सुખनुं आહरण કરનાર દયા અને પ્રસાદ ધર્મીને युयुजे-યुક્ત કરતા च-અને वृत्रहा-आजगाम-पापनाशक आवे છે. (ह)

ભાવાર્થ : હે ઉપાસક ! તું ઉપાસનારસ નિષ્પાદન કર, પરમાત્મા તેનું અવશ્ય પાન કરશે-સ્વીકાર કરશે, ત્યારે તે પોતાની દયા અને પ્રસાદ ધર્મને ઉપાસકની અંદર યુક્ત અને પાપનાશક સાક્ષાત્ થશે. (૬)

३०९. अभीषतस्तदा भरेन्द्र ज्यायः कनीयसः । पुरुवसुर्हि मघवन् बभूविथं भरेभरे च हेव्यः ॥७॥ પદાર્થ : ज्याय:-इन्द्र-હે મારા જયેષ્ઠ શ્રેષ્ઠ મોટાભાઈ પરમાત્મન્ ! कनीयस:-सत:-હું તારો નાનો ભાઈ સદાચારી થયેલને तत्-તે આપવા યોગ્ય મોક્ષધનને अभि-आभर-મારા તરફ આભરિત કર નિઃસંકોચ મને આપી દે. मघवन-હે પ્રશંસનીય ધનવાન ! पुस्वसु:-हि-तुं तो ખૂબજ ધનવાન છે-તારી પાસે ધનની કોઈ કમી નથી. च-અને भरे भरे हव्यः-बभूविथ-संसारमां पण प्रत्येક ભરણ અવસર પર જયારે-જયારે હું ભરણીય બનું, કોઈ પણ રીતે ક્ષીણ બનું, ત્યારે તું મને આપનાર છે. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તારો અને મારો ભ્રાતૃ સંબંધ છે. તું મારો મોટોભાઈ છે, નાનો ભાઈ તો મોટાભાઈનો ભરણીય હોય છે અને હું સદાચારી તારો અનુવર્તી છું; તેથી મને નાનાભાઈને આપવા યોગ્ય મોક્ષધન મારી અંદર આભરિત કર-મને ઉદારતાથી આપી દે. હે પ્રશંસનીય ધનદાતા પરમાત્મન્! તું તો ખૂબજ ધનવાન છે, તેથી સંસારમાં પણ ભરણીય પોષણ યોગ્યને, ક્ષીણ થવાના સમયે મને આપનાર બની રહે. (૭)

३१०. यदिन्द्रं यांवतस्त्वमेतांवदहमीशीय । स्तोतारमिद्द्धिषे रदावसो न पापत्वाय रंसिषम् ॥८॥

પદાર્થ: रदावसो-'रदवसो' इन्द्र-હે ધનની ખાણ પરમાત્મન્ ! यद् यावतः- જે જેટલા ધન જ્ઞાન આદિનો त्वम्-तुं स्वाभी છે अहम्-ईशीय-હું स्वाभी બની જાઉં તો स्तोतारम् इत्-स्तोता-स्तुति કરનારાના પ્રતિ જ दिधषे-ધરી દઉં-આપી દઉં पापत्वाय-પાપી જનને માટે न रंसिषन्-२भश न ઇચ્છતો-નહીં આપું. (८)

ભાવાર્થ: હે ધનની ખાણ પરમાત્મન્! જેટલા ધન ઐશ્વર્યનો તું સ્વામી છે, તેટલા ધનનો હું ઉપાસક સ્વામી બની જાઉં, તો સ્તુતિ કરનારાને આપી દઉં. ધનની ખાણ તો તું છે, હું નથી, જો હું હોત તો માગત શા માટે ? તેથી મુજ સ્તોતાને તારું ધન ખોલીને આપી દે. આ સ્વાર્થ ધન પ્રાપ્તિમાં હેતુ ભાવનાત્મક છે. અતિશય અલંકાર આપેલ છે, હું પાપીને કદીપણ નહીં આપું, તું પાપીને ન આપ, પરન્તુ તારા ઉપાસક ધર્માત્માને અવશ્ય આપ અને હું પણ આપીશ, જ્યારે તારો ઉપાસક આટલો ઉદાર છે, ત્યારે તું તો મહાન ઉદાર છો, ખરેખર ધન તારા માટે છે જ નહિં, તેં તો ઉપાસક માટે જ રાખેલ છે. (૮)

३११. त्वमिन्द्रे प्रतूर्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः । अशस्तिहा जनिता वृत्रेतूरसि त्वं तूर्य तरुष्यतः ॥९॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं प्रतूर्तिषु-અમારા આત્મભાવને હિંસિત કરનારા પ્રસંગોમાં ઉત્પન્ન થનાર विश्वा:-स्पृध:-સમસ્ત વિરોધી ભાવનાઓ-આસુરી વૃત્તિઓને अभि-असि-અભિભૂત કરે છે-તિરસ્કૃત કરે છે-વિનિષ્ટ કરી નાખે છે. अशस्तिहा-અપ્રશસ્તિ-અકીર્તિકર અનિષ્ટના નાશક પરંતુ जनिता-શસ્તિ-કીર્તિકર અભીષ્ટના જનયિતા ઉત્પન્ન કર્તા અને त्वम्-तुं तस्त्र्यतः-तूर्य-હે

હિંસકોને હિંસિત કરનાર ! वृत्रतः-असि-પાપોનો નાશક છે. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા અમારા-ઉપાસકોના આત્મભાવને હિંસિત કરનાર પ્રસંગોમાં સમસ્ત વિરોધી વૃત્તિઓને ઉઠવા દેતો નથી. તથા અકીર્તિકર અનિષ્ટનો નાશ કરીને કીર્તિકર અભીષ્ટને પ્રાપ્ત કરાવે છે. પાપોનો નાશકર્તા છે તેમજ અમને પીડા આપનારનો પણ નાશક બને છે. (૯)

३१२. प्रं यो रिरिक्ष ओजसा दिवः सदोभ्यस्परि । न त्वा विव्याचे रंज इन्द्रं पार्थिवमिति विश्वं ववक्षिथ॥१०॥

પદાર્થ: यः-જે तुं इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ओजसा-આત્મિક ઓજ-સ્વગત આત્મસ્વરૂપ બળથી दिवः-सदोभ्यः-पिर-દ્યુમંડળની પ્રદેશ સીમાઓથી प्रिरिक्षे-પ્રકર્ષથી અર્થાત્ ખૂબજ અતિરિક્ત-પૃથક્ રહીને પણ विद्यमान છે तथा पार्थिवं रजः-પृथिवी क्षेत्रनी २००-पिरिसीमित લोક-पिंड अथवा धूण भाग त्वा न विव्याच-तने व्यापी शक्ता नथी, परन्तु विश्वम्-अति-वविश्वथ-विश्वनुं अतिक्रमण करीने तेनुं वढन करे छे, संभाणे छे, यक्षावे छे अथवा अमने विश्वथी अक्षण स्वरूप मोक्षमां क्षिण ठवा ध्रंथे छे. (१०)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા સબળ સ્વાત્મ સ્વરૂપથી ઘુમંડળના સીમાવર્તી પ્રદેશને પાર કરીને બિરાજમાન છે. તથા પૃથિવી ક્ષેત્રના સીમાવર્તી લોક ધૂળભાગની વ્યાપ્તિથી પર છે, પરંતુ સમસ્ત લોક મંડળ અથવા સંસારથી અલગ રહીને તેને સંભાળનાર અને ચલાવનાર તથા વિશ્વથી પર અમને મોક્ષમાં લઈ જવા ઇચ્છે છે. એવો એકમાત્ર પરમાત્મા છે, ત્યારે અમે એવા પરમાત્માને અનુકૂળ બનીએ અને તેની ઉપાસના કરીએ. (૧૦)

พ่ร-e

३१३. असावि देवं गोऋजीकमन्धा न्यस्मिन्निन्द्रो जेनुषेमुवोच । बोधामिस त्वा हर्यश्व यज्ञैर्बोधा न स्तोममन्धसो मदेषु ॥१॥

પદાર્થ: गोऋगिकं देवम्-अन्धः-असावि-वाशीथी स्तुतिथी ऋજુરૂપ દિવ્ય આધ્યાનીય ઉપાसना रस निष्पन्नने ईम्-इन्दः-अस्मिन् जनुषा नि-उवोच-એ परमात्मा અહીં स्वભावतः અર્થાત્ નिष्पन्न ઉપાसनारसनी साथे જ निरंतर समवेत બને છે એ અમે જાશીએ છીએ तेथी हर्यश्च-હે ऋક् અને साम-स्तुति અने ઉપાसना द्वारा प्राप्तिना साधनवाणा परमात्मन् ! यज्ञै:-त्वा बोधामिस-अध्यात्मयशोथी अमे तने संબोधित કरीએ છીએ, तेथी अन्धसः-मदेषु-आध्यानीय-समग्र ध्यानना आनंदना निमित्तोमां नः-स्तोमं बोध-अमारा स्तुति वयनोने જाશ-જાશીને तारी कृपा द्वारा अमार् इंद्याश कर. (१)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! અમે તારા માટે સ્તુતિ અને વાણીથી મિશ્રિત-સહિત ઉપાસનારસ જ્યારે તૈયાર કરીએ છીએ, ત્યારે તું તેમાં સ્વભાવતઃ અર્થાત્ તે તૈયાર થતાંની સાથે જ સમવેત થઈને સંયુક્ત બને છે. સ્તવન ઉપાસનાથી પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ તને અધ્યાત્મયજ્ઞોથી સંબોધિત કરીએ છીએ, બોલાવીએ છીએ, અમારા ધ્યાન પ્રસંગોના હર્ષ-આનંદોના નિમિત્તોમાં અમારા દ્વારા સ્તુતિ વચનોને જાણ-અમારું કલ્યાણ કરવું એ પણ તારો સ્વભાવ છે. (૧)

३१४. योनिष्ट इन्द्रें संदने अकारि तमा नृभिः पुरुहूते प्रं योहि । असो यथा नोऽ विता वृधिश्चिद्दो वसूनि ममदश्च सोमैः॥२॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પમરાત્મન્ ! सदने-હૃદયગૃહમાં ते योनिः अकारि-तारुं ઘર-અવકાશરૂપ स्थान બનાવેલ છે पुस्हूत-હે અનેક પ્રકારથી બોલવવા યોગ્ય પરમાત્મન્ ! नृभिः-आ प्र याहि-અમે દિવ્ય પ્રજાઓ ઉપાસક આત્માઓની સાથે સમગ્ર રૂપથી પ્રાપ્ત થા-બિરાજ यथा नः-अविता वृधः-चित्त-असः- જે રીતે અમારા રક્ષક વર્ધક પણ છે-બન वसूनि ददः-ધનને આપ च-અને सोमैः-ममदः-અમારા ઉપાસનારસોથી તું हर्षित-આનંદિત થા. (૨)

ભાવાર્થ: અમે ઉપાસકજનો પોતાનાં હૃદયમાં પરમાત્માને માટે અવકાશ બનાવીએ, જેથી તે અમારી-ઉપાસકોની સાથે સારી રીતે બિરાજમાન થઈ શકે અને બિરાજમાન થઈને અમારો રક્ષક અને વૃદ્ધિ કર્તા પણ બની શકે, અમને વસાવવા યોગ્ય ઉપયોગી જ્ઞાનધન પણ આપી શકે. આ સર્વ અમારા ઉપાસનારસોથી પ્રસન્ન બનીને જ કરી શકશે. (૨)

३१५. अंदर्वरुत् समसृजो वि खानि त्वमणीवान् बद्धधानां अरम्णाः। महान्तमिन्द्रं पर्वतं वि यद्वः सृजब्द्वारा अव यद्दानवान् हन्॥३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं उत्सम् अददः-ઉત્સદન-ઉપર મસ્તિષ્ક स्थानने ખોલે છે જેમાંથી જ્ઞાન પ્રવાહ વહે છે. खानि वि अमृजः-छिद्रो-ઇन्द्रियोने विसर्िक કરે છે विકसित કરે છે જેથી બહારથી ગંધ આદિ અંદર પ્રવિષ્ટ થાય છે बद्बधानान्-अर्णवान्-नाડीઓમાં રક્તને બાંધનાર अरम्णाः-विसर्िक કર્યું-છોડ્યું यत्-જયારે महान्तं पर्वतं विवः-मढान मढत्त्वपूर्ध पर्ववाणा-अंगो संधिओ वाणा शरीरने स्पष्ट-व्यक्त કર્યુं यत्-જे धाराः-मृजत्-જીવનધારાઓ-જીવન શક્તિઓને सर्िक કરી- છોડી दानवान्-अवहन्-इरी-इरी જन्म આપનાર કારણોને નષ્ટ કરે છે. (3)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા સામાન્ય રૂપથી સર્વ મનુષ્યોનો અને વિશેષરૂપથી ઉપાસકોનાં મૂર્ધા-મસ્તિષ્કને ખોલે છે, જેથી જ્ઞાન પ્રવાહ ચાલે છે. ઇન્દ્રિયોને વિકસિત કરે છે, જેથી ગંધ આદિ પ્રવિષ્ટ થાય છે. નાડીઓમાં રક્તને બાંધનાર પ્રાણોને છોડે છે, જેથી શરીરમાં રક્ત સંચાર થાય છે. મહત્ત્વપૂર્ણ સંધિઓ વાળા શરીરને વ્યક્ત બનાવે છે, જીવન ધારાઓને તેમાં છોડે છે. ફરી-ફરી જન્મ લેવાના કારણોનો પણ નાશ કરે છે, એવો પરમાત્મા સદા ઉપાસનીય છે. (3)

३१६. सुष्वाणांस इन्द्र स्तुमिस त्वा सनिष्यन्तश्चित्तविनृम्ण वाजम्। आ नो भर सुवितं यस्य कोना तना त्मना सह्याम त्वोताः॥४॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! सुष्वाणासः-અમે ઉપાસનારસને નિષ્પન્ન કરવાને માટે त्वा स्तुमिस-तारी स्तुति કરીએ છીએ तुविनृम्ण-હે બહુજ ધનવાન ! वाजं सिनष्यन्तः-चित्-અમૃત અન્ન-મોક્ષ ભોગના સેવન કરવાના કારણે પણ તારી સ્તુતિ કરીએ છીએ नः सुवितम्-आभर-અમારા માટે અભ્યુદયિક સુખ આભરિત કર यस्य कोना तना-જેના ગમક ઉપકરણ-ઉપયોગ વિસ્તારક ધન છે त्वोतात्मना-आसह्याम-ताराથી रिक्षत થયેલ આત્મસ્વરૂપથી અમે કોઈ વિરોધી વ્યવહારોને સદા સહન કરતા રહીએ. (૪)

ભાવાર્થ : અમે ઉપાસનારસ નિષ્પન્ન કરીએ તેથી અને બહુજ ધનવાન પરમાત્માથી અમૃતભોગની પ્રાપ્તિને માટે પણ તેની સ્તુતિ કરીએ. સાંસારિક સાચું સુખ અમારી અંદર ભરે છે, તે પરમાત્માથી ઉપકારક ધનો અને સાધનોને પ્રાપ્ત કરીને વિરોધીઓને સહન કરી શકીએ. (૪)

३१७. जैगृह्यों ते दक्षिणमिन्द्रे हंस्तें वसूर्यवों वसुपते वंसूनाम् । विद्या हि त्वा गोंपतिं शूर गोंनामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रेयिं दाः॥५॥

પદાર્થ: वसुपते इन्द्र-હે ધનોના સ્વામી પરમાત્મન્ ! वसूनां वसूयवः-विविध ધનોના અમે ધનના આકાંક્ષી ते दक्षिणं हस्तं जगृद्धा-તારા દક્ષિણ હાથને-દાન કરનારા શક્તિરૂપ હાથને પકડીએ છીએ. शूर-હે વિક્રમશીલ त्वा गोनां गोपितं विह्न हि-तारी-ગૌ: = स्તોતૃ-ગાયોની સ્તુતિ કર્તાઓના સ્તોતૃસ્વામીને જાણીએ છીએ अस्मभ्यं-चित्रं वृषणं-रिंयं दाः-અમારા ઉપાસકોને માટે અયનીય = દર્શનીય-તારા અમૃત સુખવર્ષક ધનને આપ. (પ)

ભાવાર્થ: ઉપાસકજનો પરમાત્મામાં વસાવનાર ગુણધનોના ઇચ્છુક હોય, તે એવા વાસક ગુણધનોનું દાન કરનાર શક્તિરૂપ હાથને પકડે તથા સ્તુતિ કરનારા ઉપાસકોનાં દર્શનામૃત સુખવર્ષક ધનને પણ ઉપાસકાધિપતિથી માંગે. (પ)

३१८. इन्द्रं नरों नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः । शूरों नृषाता श्रेवसश्च काम आ गोमित व्रजे भजा त्वं नः॥६॥

પદાર્થ: नरः-દેવજન-મુમુક્ષુજન नेमधिता-શુભ-અશુભ વર્ગોની સ્થિતિ-સંગ્રામની પ્રવૃત્તિમાં इन्द्रं हवन्ते-परमात्माने આહુત કરે છે-આમંત્રિત કરે છે तत्-त्यारे ताः-पार्थाः-धियः-युनजते-तेनी વિरुद्ध प्रवृत्ति संग्रामोमां અશુભ પ્રवृत्तिઓને પાર કરનારી અથવા અશુભ પ્રવૃત્તિઓને દૂર ફેંકનારી યોગ ક્રિયાઓને યુક્ત કરે છે त्वम्-तुं शूरः-વિક્રમી नृषाता-દેવ શ્રેણીના મનુષ્યો-મુમુક્ષુઓના સર્વભોગના

સંભાગી બનનાર च-અને श्रवसः कामः-યશસ્વીજનને ચાહનાર नः-गोमित व्रजे-आभज-स्तोतावाणा છંદોમય-મંત્રભાગમાં સમગ્રરૂપથી ભાગી બને છે. (ह)

ભાવાર્થ : દેવજન આગળ વિભક્ત થયેલા દેવાસુર સંગ્રામના અવસર પરમાત્માને આમંત્રિત કરે, ત્યારે તે અસુર વૃત્તિઓને દૂર ફેંકનારી પોતાની દેવવૃત્તિઓથી યુક્ત બને છે. તે વિક્રમી મુક્ત આત્માઓને પોતાના આનંદના ભાગી બનાવનાર તે યશસ્વી મુક્તાત્માઓને ચાહે છે. તે તેના સ્તોતૃગૃહમાં તેને સુખ ભાગી પણ બનાવે છે. (૬)

३१९. वयः सुपर्णा उप सेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयौ नांधमानाः । अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्व्हि चक्षुर्मुमुग्ध्या३स्मान्निधयेव बद्धान् ॥७॥

પદાર્થ: वयः सुपर्णाः-श्रेष्ठ ગતિવાળા પુરુષ અર્થાત્ ઉપાસક સત્પુરુષ प्रियमेधाः-ऋयः- જેને પરમાત્માનો સંગ પ્રિય છે એવા ૠષિ મહાનુભાવ नाधमानाः-એ યાચના કરવા માટે इन्द्रम्-उपसेदुः- પરમાત્માનાં ધ્યાનને પ્રાપ્ત થયેલ-પ્રાપ્ત થાય છે. ध्वान्तम्-अप-ऊर्णृहि-હે પરમાત્મન્ ! તું અજ્ઞાન-અંધકારને દૂર કર चक्षुः-पूर्धि-તારા જ્ઞાન-પ્રકાશ દ્વારા જ્ઞાન નેત્રને ભરી દે अस्मान्-निधया-इव बद्वान् मुमुन्धि-અમને પાશ સમૂહની માફક સંસારપાશમાં બંધાયેલાને હવે છોડી દે-મુક્ત કર. (૭)

ભાવાર્થ : પ્રગતિશીલ સત્પુરુષ પરમાત્માની સંગતિ જ જેને પ્રિય છે, એવા ૠિષજનો ધ્યાનમાં પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરીને એવી યાચના કરે છે કે, હે પરમાત્મન્ ! તું અમારા અજ્ઞાન-અંધકારનો નાશ કરીને તારા જ્ઞાન-પ્રકાશથી અમારા જ્ઞાન નેત્રને ભરી દે અને પાશમાં બંધાયેલની જેમ અમને સંસાર બંધનથી મુક્ત કરીને તારા મુક્તિઘરમાં લઈ લે. પરમાત્મન્ ! એવા સત્પુરુષોને તું તારી કૃપા દ્વારા તેને મુક્તિ પ્રદાન કરે છે. (૭)

३२०. नांके सुपेर्णमुपे यत् पतन्तं हृदां वेनन्तो अभ्यंचक्षत त्वा । हिरंण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ॥८॥

પદાર્થ नाके-દુ:ખ રહિત નિતાન્ત સુખસ્થાન મોક્ષધામમાં सुपर्णम्-श्रेष्ठ પાલન ધર્મવાળા, उपपतन्तं त्वा-स्वामी ભાવથી ઉપસ્થિત તને ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને हृदा वेनन्तः-हृदयथी ચાહનાર ઉપાસક अभ्यचक्षत-લिश्तत કરે છે हिरण्यपक्षम्-सोनेरी पांખોવાળા पक्षी समान-तेश्वरिवी, वरुणस्य दूतम्-वरशीय प्रमुખ आनंदना प्रेरक, यमस्य योनौ-यमन = नियमन संयमना आश्रयमां भुरण्यं शकुनम् भ्रमशिक्ष समर्थ पक्षी श्रेवाने લिश्तत करे છે. (८)

ભાવાર્થ : અત્યંત સુખમય મોક્ષ-ધામમાં સ્વામી ભાવથી ઉપસ્થિત શ્રેષ્ઠ પાલન ધર્મથી યુક્ત, સોનેરી પાંખોવાળા સમર્થ પક્ષી સમાન ભ્રમણ-વ્યાપનશીલ તુજ પરમાત્માને જે અત્યંત વરણીય, સુખના પ્રેરક અને યમ-નિયમ સંયમના આશ્રય પર પ્રાપ્ત થનારને ઉપાસકજન હૃદયથી અનુભૂત કરે છે. (૮)

३२१. ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः । संबुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः संतश्च योनिमसंतश्च विवः ॥९॥

પદાર્થ: पुस्तात्-સૃષ્ટિથી પૂર્વ प्रथमं ब्रह्म जज्ञानम्-પ્રથિત =અત્યંત વિસ્તૃત અખંડ રૂપ બ્રહ્માંડ પરમાત્મા દ્વારા પ્રકટ થયેલ તેમાં वेनः-કાન્તિમાન ઇન્દ્ર-પરમાત્માની सीमन्तः-સીમાથી તેની પોતાની સીમાથી પરિધિક્રમથી सुम्न्नः-પृથિવી ચંદ્ર આદિ લોકોને वि-आव-पृथક-પૃથક વ્યક્ત કર્યા-રચના કરી सः-તે પરમાત્માએ अस्य-આ બ્રહ્માંડની बुध्न्या:-उपमाः विष्ठा:-અન્તરિક્ષ-આકાશમાં રહેલી દિશાઓને વિશેષ સ્થાપિત કરી તથા सतः-च-असतः-च योनिं विवः-પ્રાણીની અને અપ્રાણીની યોનિ-પ્રાણી યોનિ તથા અપ્રાણી યોનિ-જડ યોનિને વ્યક્ત કરી. (૯)

ભાવાર્થ: ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા દ્વારા સૃષ્ટિનાં પૂર્વ અત્યંત વિસ્તૃત બ્રહ્માંડ-વિશ્વગોળો વ્યક્ત થયો. તેમાં પરમાત્માએ સીમાઓમાં પરિધિઓમાં પૃથિવી આદિ લોકો-પિંડોને વ્યક્ત કર્યાં-રચના કરી, પુન: એ બ્રહ્માંડની આકાશગત દિશાઓને વ્યવસ્થિત કરી. મનુષ્ય ગાય, ઘોડા આદિ પ્રાણી યોનિ અને આંબા આદિ વૃક્ષોની અપ્રાણી યોનિઓને વ્યક્ત કરી-રચના કરી. તે એવા રચિવતા શક્તિશાળી પરમાત્માને જાણીને તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ; જેથી પૃથિવી આદિ પિંડોને સીમામાં બાંધેલ છે અને પૃથિવી આદિ પર અમને જીવાત્માઓને બાંધેલ છે. બંધનથી મુક્ત થવા માટે પરમાત્માની ઉપાસના કરવી એ સાધન છે. (૯)

३२२. अपूर्व्या पुरुतमान्यस्मै महे वीराय तेवसे तुराय । विरिष्णिने विज्रिणे शन्तमानि वचास्यस्मै स्थिविराय तक्षुः ॥ १०॥

પદાર્થ: अस्मै महे वीराय तवसे तुराय-એ મહાન, પૂજ્ય, જીવન ગતિપ્રદ, બળવાન, શીઘ્રકારી, ઇન્દ્ર પરમાત્માને માટે, अस्मै विरिष्णने स्थविराय-એ મહાન વા વિશેષ વક્તા ઓજસ્વી જ્યેષ્ઠ ઇન્દ્ર પરમાત્માને માટે, अपूर्व्या पुस्तमानि शन्तमानि वचांसि तक्षुः-सर्व श्रेष्ठ અધિકાધિક અતિમધુર સ્તુતિવચન ઉપાસકજન સંપન્ન કરે છે-સમર્પિત કરે છે.

ભાવાર્થ: તે પૂજનીય, વીર, ગતિપ્રદ, બળવાન, શીધ્રકારી તથા મહાન અથવા વિશેષ વક્તા, ઓજસ્વી, જ્યેષ્ઠ પરમાત્માને માટે સર્વશ્રેષ્ઠ અધિકાધિક અતિ મધુર સ્તુતિ વચન ઉપાસકજન સમર્પિત કર્યા કરે છે, તેથી અમે કરીએ છીએ. (૧૦)

พ่ร-ขอ

३२३. अव द्रैप्सो अंशुमतीमतिष्ठदीयानः कृष्णो देशभिः सहस्रैः । आवत्तमिन्द्रः शच्यो धमन्तमप स्त्रीहितिं नृमणा अधद्राः ॥१॥ પદાર્થ: द्रप्स:-कृष्ण:-અલ્પ-અશુપરિમાણવાળા—અશુ જીવાત્મા પાપ ભાવના યુક્ત બનીને ईयानः-ગતિ કરતો दशिमः सहस्त्रै:-દશહજાર નાડી તંતુઓથી યુક્ત બનીને अंशुमतीम्-પ્રાણોવાળી નગરી-દેહપુરીને अवातिष्ठत्-અવસ્થિત-પ્રાપ્ત થાય છે तं धमन्तम्-ते અર્ચના કરનાર-પરમાત્માની સ્તુતિ કરનારને नृमणा:-इन्द्रः शच्या-आवत्-नरो मुमुक्षुष्ठनोमां मन-કલ્યાણ ચિંતનવાળા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા પ્રજ્ઞાનથી તેને સુરક્ષિત કરે છે, अध-નિરંતર તેને स्नीहितिम्-નાશ કરનારી પાપવાસનાને अधद्वाः-દૂર ભગાડે છે. પૃથક કરે છે અથવા નષ્ટ કરે છે. (૧)

ભાવાર્થ: અણુ-જીવાત્મા પાપ આચરણને કારણે હજારો નાડી તંતુઓથી યુક્ત પ્રાણોવાળી દેહપુરીમાં ભટકતો પ્રાપ્ત થાય છે-દેહ ધારણ કરે છે, જ્યારે તે પરમાત્માની સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે પરમાત્મા તેને જ્ઞાન આપીને તેની રક્ષા કરે છે અને તેની હાનિકારક પાપવાસનાને પણ ભગાડી દે છે અથવા નષ્ટ કરે છે, કારણ કે તે ઉપાસક મુમુક્ષુજનોમાં કલ્યાણની ભાવના રાખનાર છે. (૧)

३२४. वृंत्रस्य त्वा श्वेसथादीषमाणां विश्वे देवां अजहुर्ये सखायः । मरुद्धिरिन्द्र संख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना जयासि ॥ २॥

પદાર્થ : इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! वृत्रस्य श्वसथात्-પાપના વધક-નાશક પ્રહારથી-ફટકારથી इंषमाणाः-હિંસિત તાડિત થતા विश्वेदेवाः-સાધારણ મનુષ્ય त्वा-अजहुः-તારો ત્યાગ કરે છે ये सखायः જે તારા મિત્રભાવ સમાન નામથી मर्सभ्दः-ते सख्यम् अस्तु-મુમુક્ષુ અધ્યાત્મયાજીજનોની સાથે તારી મિત્રતા છે-થાય છે इमाः-विश्वा पृतनाः-जयसि-એમાં વિદ્યમાન સમસ્ત સંઘર્ષ કરતી પાપવાસનાઓને તું જીતી લે, દૂર ભગાડી દે-ભગાડી દે છે. (૨)

ભાવાર્થ: ચેતન દેવ સર્વજ્ઞ પરમાત્માનો મિત્ર ચેતન જ્ઞાનવાન મનુષ્ય-સામાન્યજન પાપના પ્રહારથી બાધિત થઈને પરમાત્માને છોદી દે છે, નાસ્તિક બની જાય છે, અથવા જે મનુષ્ય સમાન ચેતન જ્ઞાનવાન હોવા છતાં પણ તું જ પરમાત્માનો ત્યાગ કરી દે છે અર્થાત્ નાસ્તિક બની જાય છે; તે પાપ પ્રહારથી પીડિત થઈને, પાપ ઉપર પાપ કર્યે જાય છે અને પાપનું ફળ દુ:ખ ભોગવે છે. પરન્તુ તારો ઉપાસક આત્મયાજી-મુમુક્ષુજન છે, તે તો તારી મિત્રતામાં રહે છે. તું એની સમસ્ત વિરોધી વાસનાઓ-ભાવનાઓને જીતી લે છે-નષ્ટ કરી નાખે છે. (૨)

३२५. विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं सन्तं पिलतो जगार । देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार सं ह्यः समान ॥ ३॥

पदार्थ : बहुनां-અનેક ઈન્દ્રિયોનો दद्राणम्-६भनशील विधुम्-स्वयं विधमानशील-यंथण युवानं सन्तम्-युवान જ्यां सुधी शरीरमां रહे છે, त्यां सुधी समान રૂપમાં विद्यमान रહीने अन्तः કरण पदार्थने समने-रात्रि शयनमां पिलतः-ज्ञानी येतन आत्मा जगार-गणी જाય છે. देवस्य-परभात्मा देवनी काव्यं पश्य-કला-शिल्पने જोઈने महित्वा-तेनी महान शिक्तिथी अद्य ममार-आજ शयनकाणमां के मृत समान

બની ગયો स हા:-समान:-તે કાલ જે સમાન રૂપમાં હતો અથવા हા:-ममार-अद्य समान:-ગઈકાલે મર્યો, આજે ફરી એવા કાર્યો કરવામાં એવો જ બની ગયો અથવા જે અન્તઃકરણ યુક્ત આત્મા કાર્યકરણ-સમર્થગત ગઈ કાલમાં હતો તે આજે મરી ગયો-શરીર ત્યાગી ગયો, જે આજ મરી ગયો, તે આગળના સમયમાં પુનઃ શરીર ધારણ કરીને તેવો જ ઉત્પન્ન થઈ જાય છે. આ રીતે જન્મ મરણના શિલ્પ પરમાત્માનું વિવેચનીય છે. (૩)

ભાવાર્થ: એ અન્તઃકરણ ઇન્દ્રિયોનું નિયંત્રણ કરનાર સ્વયં ચંચળ, શરીરમાં ઇન્દ્રિયોની અપેક્ષા યુવાન-વૃદ્ધત્વ રહિત છે. ઇન્દ્રિયો તો શરીરમાં રહીને પણ જીર્ણ-ક્ષીણ અથવા નષ્ટ થઈ જાય છે, પરન્તુ એ તો જયાં સુધી શરીર જીવિત છે, ત્યાં સુધી રહે છે, પરન્તુ રાતે શયન સમયે ચેતન આત્મા તેને પોતાની અંદર લઈ લે છે. અર્થાત્ ઇન્દ્રિયોનું સંચાલન કરનાર આત્મા અજર હોવા છતાં પણ મહાન ચેતન પરમાત્મા દેહ ત્યાગ પછી પોતાની અંદર લઈ લે છે, એ પરમાત્મા દેવનું શિલ્પ છે, કળા છે, જે અન્તઃકરણ આજ રાત્રિમાં મૃત થયું અકિંચિતકર બની ગયું, કાલ એ પોતાના રૂપમાં ઠીક હતું અને આગળ પણ આવનારી કાલ ફરી એવી જ બની જશે અથવા એ પરમાત્માની કળા છે. જે આ આત્મા આજ મરી ગયો-દેહત્યાગ કરી ગયો, તે કાલ તો ઠીક સમાન હતો અને આવનારી કાલમાં ફરી દેહને પ્રાપ્ત કરીને ફરી એવો જ બની જાય છે. (3)

३२६. त्वं है त्यंत् संप्तंभयों जांयमानोऽ शंत्रुंभयों अभवः शंत्रुंरिन्द्र । गूढें द्यावापृथिवों अन्वविन्दो विभुमद्भयों भुवनेभ्यों रंणं धाः॥४॥

પદાર્થ: त्वम्-इन्द्र:-તું ઇન્દ્ર ह-નિશ્ચય जायमान:-પ્રસિદ્ધ-પ્રકટ થતાં ત્यત્-सप्तभ्य:-अशत्रुभ्य:-તે સાત શત્રુરહિત-સાત જે તારા હોય છે યથા-પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, ઉર્ધ્વ:, અધ:, મધ્યના शत्रु:- अभव:-શાતિયતા વિલોડનકર્તા છે તેથી તેમાં गूढे द्वावापृथिवी-ગહન સૂક્ષ્મરૂપ બનેલા ઘાવાપૃથિવીમય પિંડ સમૂહનું अन्विवन्दः-અન્વેષણ કરી લીધું શોધી લીધા, પ્રાપ્ત કરી લીધા, તેની અંદર રહેલ विभुमद्भ्य:- भुवनेभ्य:-અન્નભોગવાળા લોકો પિંડોથી रणं धा:-અમારા માટે રમણીય ભોગોને ધારિત કરે છે-પ્રદાન કરે છે. (૪)

ભાવાર્થ: પૂર્વથી પ્રસિદ્ધ થયેલ પરમાત્માની અજેય સાત દિશાઓ-પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, ઊર્ધ્વ, અધ: અને મધ્ય દિશાઓને વિલોડન કરીને સૂક્ષ્મ દ્યાવા પૃથિવીમય મંડળની શોધ કરી લીધી તથા અન્ન ભોગવાળા લોકો પિંડોથી મનુષ્યોને માટે રમણીય ભોગ પ્રદાન કરે છે. તે પરમાત્માની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૪)

३२७. मेडिं न त्वा विज्ञिणें भृष्टिमन्ते पुरुधेस्माने वृषेभें स्थिरप्सनुम् । करोष्यर्यस्तरुषीर्दुवस्युरिन्द्र द्युक्षं वृत्रहेणें गृणीषे ॥५॥ પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! मेडिंन-માધ્યમિક વાક્-વિદ્યુત્ની સમાન भृष्टिमन्तम्-પાપભાવની ભંજન શક્તિવાળા पुस्थस्मानम्-બહુજ દાન અત્યંત આનંદામૃત પ્રદાન કર્તાને स्थिरप्नुम्-, એકરસ સ્વરૂપવાળા, विज्ञणम्-ઓજસ્વી, द्युक्षम्-જ્ઞાન ભંડાર, वृत्रहणम्-પાપ નાશક त्वा-तने गृणीषे-પ્રશંસિત કરું છું, સ્તુતિમાં લાવું છું, પરંતુ तस्त्री:-अर्य:-હિંસા કરનારી બાધક પ્રવૃત્તિઓને પણ करोषि-તિરસ્કૃત કરે છે. બહાર ધકેલે છે. अवस्यु:-અમારી રક્ષાને ચાહનાર છે. (પ)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા! તું વિદ્યુત્ સમાન તેજસ્વી, પાપને ભસ્મ કરવાને શક્તિશાળી, અત્યંત આનંદદાતા, એકરસ, જ્ઞાન ભંડાર, અજ્ઞાન-અંધકારનાશક તથા અમારી રક્ષા ઇચ્છનાર અંદરની પ્રવૃત્તિઓને પણ બહિષ્કૃત અથવા તિરસ્કૃત કરે છે; એવા તુજ પરમાત્માની હું સ્તુતિ કર્રું છું. (પ)

३२८. प्र वो महें महेवृंधे भरध्वें प्रचेतसे प्र सुमिति कृणुध्वम् । विशः पूर्वीः प्र चर चर्षणिप्राः ॥६॥

પદાર્થ : वः-હે ઉપાસકો ! महे-तमे મહાન બનવા માટે प्रचेतसे-પ્રકૃષ્ટ જ્ઞાનવાન સર્વજ્ઞ અને પ્રકૃષ્ટ ચેતનાવાળા महे वृधे-મહાન વૃદ્ધિ કરનાર પરમાત્માને માટે भरध्वम्-ઉપાસનારસ સમર્પિત કરો सुमितं प्रकृण्ध्वम्-श्रेष्ठ-शुभ स्तुति કરો चर्षणिप्राः-मनुष्योनी કામનાઓને પૂર્ણ કરનાર પરમાત્મા पूर्वी:-विशः प्रचर-पोतानी श्रेष्ठ ઉપાસક પ્રજાને અવશ્ય સંરક્ષણ પ્રદાન કરે છે. (ह)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા મહાન, વૃદ્ધિ કરનાર, સર્વજ્ઞ, સાવધાન કરનાર છે. અમારા મહાન કલ્યાણને માટે ઉપાસનારસોથી તૃપ્ત કરીએ અને તેની શ્રેષ્ઠ સ્તુતિ કરવામાં આવે, તો તે મનુષ્યોનું પાલન કરનાર હોવાથી પોતાની શ્રેષ્ઠ ઉપાસક પ્રજાઓને અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. (દ)

३२९. शुनं हुवेम मैघवानिमन्द्रमस्मिन् भरे नृतमं वाजसातौ । शृणवन्तमुग्रमूतये समत्सु धनन्तं वृत्राणि सञ्जितं धनानि ॥७॥

પદાર્થ: अस्मिन् वाजसातौ भरे-એ અમૃત અન્ન ભોગની સંભક્તિવાળા ભર-આનંદ ભંડાર મોક્ષ ધામની પ્રાપ્તિને માટે समत्सु-સામેના સંઘર્ષો સ્થાનોમાં वृत्राणि-ध्नन्तम्-પાપભાવોના હનનકર્તા, ऊतये श्रृण्वन्तम्-२क्षाने माटे प्रार्थना सांભળનાર, धनानि सिञ्जतम्-अनुકूળ ધનોનો સમ્યક્ જય કરનાર शुनंमघवानम्-उग्रम्-इन्द्रं हुवेम-सुખस्वरूप કલ્યાણ ધનવાળા તેજસ્વી પરમાત્માને આમંત્રિત કરીએ છીએ.

ભાવાર્થ: અમારા એ લિક્ષિત અમૃત અન્નભોગની સારી રીતે પ્રાપ્તિ કરાવનાર, આનંદ ભંડાર મોક્ષધામને માટેના પ્રસંગોમાં સામે આવેલા પાપભાવોના નાશકર્તા, રક્ષાને માટે સાંભળનાર, અભીષ્ટ ધન પર અધિકાર કરનાર, સુખસ્વરૂપ, કલ્યાણ ધનવાન, તેજસ્વી પરમાત્માને આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૭)

३३०. उँदु ब्रह्माण्येरत श्रवस्येन्द्रं समर्ये महया वसिष्ठ । आ यो विश्वानि श्रवसा ततानोपश्रोता में ईवतो वंचांसि ॥८॥

પદાર્થ: विसष्ट-હે પરમાત્મામાં અત્યંત વસનાર ઉપાસક! समर्ये-પોતાની અંદર ઉઠતી શુભ-અશુભ વૃત્તિઓના સંગ્રામમાં-સંઘર્ષમાં इन्द्र-महय-પરમાત્માને અર્ચિત કર-તેની સ્તુતિ કર श्रवस्या ब्रह्माणि-उदैग्त-उ-અવશ્ય પોતાની અધ્યાત્મ ધનની ઇચ્છાથી ઉપાસનાકર્મોને શ્રેષ્ઠ ભાવથી અનુષ્ઠિત કર य:-જે પરમાત્મા विश्वानि-श्रवसा-समस्त અધ્યાત્મધનના આશ્રયોને आ ततान-પ્રકાશિત કર્યા કરે છે स:-તે પરમાત્મા ईवत:-मे वचांसि-उपश्रोत-मने પ્રાપ્ત થયેલાના વચનોને સાંભળે છે અર્થાત્ સ્વીકાર કરે છે. (૮)

ભાવાર્થ: ઉપાસક પોતાને સંબોધિત કરીને કહે કે, અરે ઉપાસક! તું તારી અંદરની વૃત્તિઓના સંઘર્ષમાં પરમાત્માની અર્ચના કર, અધ્યાત્મધનની ઇચ્છાથી ઉપાસના કર્મો-અષ્ટાંગયોગનાં આચરણોનું અનુષ્ઠાન કર, જે પરમાત્મા અધ્યાત્મધનના આશ્રયો-મિત્રોને પ્રકાશિત કરે છે, તે પ્રાપ્ત થયેલા મારા ઉપાસકનાં પ્રાર્થના વચનોનો સ્વીકાર કરે છે. (૮)

३३१. चेक्रं यदस्योप्स्वां निषत्तमुतां तदस्मै मध्विच्चच्छद्यात् । पृथिव्यामतिषितं यदूधः पयो गोष्वदधा औषधीषु ॥९॥

પદાર્થ: अस्य-એ પરમાત્માના यत्-चक्रम्- જે સૃષ્ટિક્રમ ચક્ર અર્થાત્ ઉત્પત્તિ અને જીવના કર્મફળ પ્રદાન રૂપ अप्स-आनिषत्तम्- त्याप्त પરમાશુઓમાં સમગ્ર રૂપથી નિગૃઢ રહીને ચાલી રહેલ છે. उत- उ અને પણ अस्मै-એ ચક્રને માટે मधु-इत्-चच्छद्यात्- प्राशने निહित કરેલ છે पृथिव्याम् नते पृथिवी पर विस्तृत सृष्टिमां तथा प्रत्येक पार्थिव લोक्षमां છોડી ने इरी तेथी गोषु यत्-ऊधः - ગાય આદિ પશુઓમાં ઊધસ્ય = મધુરરસ દૂધ ओषधीषु पयः - ઔષધિઓમાં રસ ધારણ કરે છે. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્માએ સૃષ્ટિક્રમ ચક્ર પરમાણુઓમાં ચલાવ્યો તેને માટે પ્રાણને સમ્યક્ સ્થિર કર્યો, તે પ્રાણ વિસ્તૃત સૃષ્ટિમાં વિસ્તારયુક્ત લોકમાત્રમાં છોડ્યો, પુન: ગાય આદિ પશુઓમાં દૂધ અને ઔષધિઓમાં અન્તરસ મનુષ્યોને માટે ધારણ કરાવ્યો, પરમાણુઓમાં ગતિપ્રદ વિશ્વપ્રાણ અને જીવોને માટે ઔષધિઓમાં જીવન પ્રાણ પરમાત્માએ ધારણ કરાવ્યાં, મનુષ્યના નિર્વાહ માટે ગાય આદિથી દૂધ પ્રાપ્ત કરવા અને ઔષધિઓથી અન્તરસ પ્રાપ્ત કરવાનું વિધાન કર્યું, અધ્યાત્મપ્રાણ-અધ્યાત્મજીવન ધારણ કરવા માટે ઉપાસક તે એવા પરમાત્માની ઉપાસના કરે. (૯)

ખંડ-૧૧

३३२. त्यमू षु वाजिनं देवजूतं सहौवानं तरुतारं रथानाम् ।

अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्तये तांक्ष्यमिहां हुवेम ॥१॥

પદાર્થ: त्यम-उ-ते निश्चय सु वाजिनम्-अभारा अभृत अन्निलोग वाणा देवजूतम्-भुभुक्षुओनी प्रीत = प्रेमपात्र सहोवानम्-सङ्क्वान =सर्पसी अणवान रथानां तस्तारम्-गमनशील लोडोनां शरीर रथोने यथावत् गतिशील अर्थात् डर्मगतिना प्रेरड अरिष्टनेमिम्-डोઈपण्ण रीते छिंसित न थनार प्रगति यडवाणा पृतनाजम्-मनुष्योनी विरोधी प्रवृत्तिओ पर विषय डरनार, आणुम्-व्यापनशील तार्क्यम्-विश्वने गति आपनार वायु स्वरूप परमात्माने स्वस्तये-इह-हुवेम-डल्याण माटे आ ळवनमां आमंत्रित डरीओ छीओ. (१)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા ઉત્તમ અમૃતાન્ન ભોગવાળો, મુમુક્ષુનો પ્રેમપાત્ર, બળવાન, પૃથિવી આદિ પિંડો તથા શરીરોમાં ગતિશીલ અને કર્મગતિનો પ્રેરક, અબાધિત રક્ષણ શક્તિઓવાળો અને વિરોધી પ્રવૃત્તિઓ પર વિજય પામનાર છે. તેને અમે પોતાનાં હૃદયમાં, કલ્યાણને માટે આ જીવનમાં આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૧)

३३३. त्रोतारमिन्द्रमिवतारमिन्द्रं हैवेहवे सुहवं शूरिमिन्द्रम् । हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रमिदं हैविमघवा वेत्विन्द्रः ॥२॥

પદાર્થ : त्रातारम् इन्द्रम्-२क्षा કરનાર પરમાત્માને अवितारम्-इन्द्रम्-नित्य २क्ष ક પરમાત્માને सुहवम्- सरणताथी બોલાવવા યોગ્ય शूरम्-इन्द्रम्-विक्ष्मवान परमात्माने हवे-हवे-हवे-आमंत्रित કરવા યોગ્યને प्रत्येक समय पर आमंत्रित कर्रुं छुं शक्रम्-शिक्तिमान पुस्हूतम्-अनेक प्रक्षारथी आહ्वान करवा योग्य इन्द्रम्-इत्-परमात्माने अवश्य नु-हुवे-शीघ्र आमंत्रित कर्रुं छुं मघेवा-इन्द्रः-हिवः-वेतु-अश्वर्यवान परमात्मा अमारा मन-मनोभावने-प्रार्थनाने प्राप्त थाय-स्वीक्षर करे. (२)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા ત્રાતા-નિત્ય રક્ષણ કરનાર છે, સરળતાથી બોલાવવા યોગ્ય છે, શૂર છે માટે તેને પ્રત્યેક આમંત્રિત કરવા યોગ્ય અવસર પર બોલાવ્યા કરું, શક્તિમાન અનેક પ્રકારથી આમંત્રિત કરવા યોગ્યને હું આમંત્રિત કર્યા કરું. તે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા મારા મનોરૂપ હવિ:-પ્રાર્થનાને પ્રાપ્ત થાય-સ્વીકાર કરે. (૨)

३३४. यंजामहै इन्द्रें वंज्रेदक्षिणें हरीणां रेथ्यां३ विव्रतानाम् । प्रश्निदोंधुवदूर्ध्वधा भुवद्वि सेनाभिभीयमानो वि राधसा ॥३॥

પદાર્થ: वज्रदक्षिणम्-ઓજના પ્રેરક विव्रतानां हरीणां रथ्यम्-विપરીત ગતિકર્મવાળા પ્રાણો-ઇન્દ્રિયોના રથ-શરીરરથના ચાલક इन्द्रम्-परमात्मानुं यजामहे અમે યજન કરીએ-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં સ્તુતિ કરીએ श्मश्रुभि:-शरीरमां श्रवण કરનારી પોતાની જ્ઞાન શક્તિઓથી दोध्वत्-पापनुं કંપન કરતા ऊर्ध्वधा:- અમને ઉપર સ્થાપિત કરનાર છે. सेनाभि:-ઇન્દ્ર પરમાત્માની સાથે રહેનારી પાપનાશક શક્તિઓથી

પાપીજનને भयमानः-ભય પમાડતા તેને ग्रधसा वि-ધન ઐશ્વર્ય-અર્થ સિદ્ધિથી દૂર કરીને भुवत्-બિરાજમાન થાય છે. (૩)

ભાવાર્થ: ઓજ:-ઉત્સાહવર્ધક તથા વિપરીત ગતિવાળા ઇન્દ્રિયરૂપ ઘોડાઓના શરીરરૂપ રથના ચાલક પરમાત્માની અમે સ્તુતિ કરીએ છીએ. જે પોતાની જ્ઞાન શક્તિઓથી પાપીને કંપાવતાં ઉપાસક આત્માને ઊંચે સ્થાપિત કરે છે. પોતાની વ્યાપન શક્તિઓથી પાપીને ભય પમાડીને, તેને ઐશ્વર્યની સિદ્ધિથી દૂર કરીને, બિરાજમાન થાય છે. (૩)

३३५. संत्राहणं दाधृषिं तुम्रीमन्द्रं महामपारं वृषभं सुवज्रम् । हन्ता यो वृत्रं सनितोत वाजं दाता मघानि मघवा सुराधाः ॥४॥

પદાર્થ: सत्राहणम्-અસુર = પાપનો હણનાર दाधृषिम्-અત્યંત પાપઘર્ષક, तुम्रम्-पाप क्षेप्ता, अपारं-અનંત, वृषम्-सुખવર્ષક, सुवज्रम्-सदा ओજસ્વી, महाम्-मહान, इन्द्रम्-परभात्भानी स्तुति કરીએ यः-જे वृत्रं हन्ता-पापनुं હनन કરનાર, वाजं सनिता-अभृतभोगनुं सेवन કरावनार, उत-अने सुराधाः-ઉत्तम ઐश्वर्यवान मघवा-मघवान = अध्यात्भयज्ञना आश्रय मघानि दाता-अध्यात्भयज्ञना सुभइणोना दाता છે.

ભાવાર્થ : પરમાત્મા આસુરી વૃત્તિઓના નાશક, પાપોના નાશક-ઘર્ષણશીલ, પાપને દૂર ફેંકનાર, અનન્ત સુખવર્ષક, સદા ઓજસ્વી, પાપહન્તા, અમૃત ભોગનું સેવન કરાવનાર, ઉત્તમ ભોગ ધનોવાળા, અધ્યાત્મયજ્ઞના નાયક તથા તે સંબંધી ફળોના દાતા છે; તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૪)

३३६. यों नों वनुष्यंत्रभिदाति मर्त्त उंगणा वो मन्यमानस्तुरों वा । क्षिधी युंधा शवसा वो तमिन्द्रोभी ष्याम वृषमणस्त्वोताः ॥५॥

પદાર્થ : यः- थे मर्त्तः-अनात्भा-असत्त्व-भृतनो मोढ वनुष्यन्-ढनन કરવા ઇચ્છતા नः-अभिदाित अभारा पर प्रढार કरे छे वा-अथवा उगणाः-आक्षेप-आिक्षप्त वयन वा मन्यमानः-तुरः-अथवा पोताना मानेला भ्रमात्मक-भृत्यु विषयवियार अभिदाित प्रढार કरे छे क्षिष्ठी युद्या-क्षय धारण करनारी गतिथी वा-अथवा शवसा-अथवी वृषमणः-अथवान मनवाणा अनेला अभे इन्द्र त्वोताः-ढे परभात्मन्! तारा द्वारा रिक्षत अनीने तम्-तेने अभीष्याम-अभिभूत करीओ-दआवी दर्धे छीओ. (प)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! જે અનાત્મા-અસત્ત્વ પાપ અમને મારવા ઇચ્છતા પ્રહાર કરે છે અથવા કોઈનો શાપ-શપથ-આક્ષેપ અથવા અમારો માનેલો મૃત્યુ વિચાર પ્રહાર કરે છે. અમે બળવાન મનુયુક્ત બનીને તારા દ્વારા રક્ષા પ્રાપ્ત કરીને તેને ક્ષય ધારણગતિ અથવા બળથી દબાવી દઈએ છીએ. (પ)

३३७. यं वृत्रेषु क्षितयः स्पर्धमानां यं युक्तेषु तुरयन्तो हवन्ते ।

भ विद्यासो विद्यासो वाजयन्ते स इन्द्रः ॥६॥

પદાર્થ : वृत्रेषु-विविध पाप प्रसंगोमां स्पद्र्धमानाः-क्षितयः-ते पापोनी साथे संघर्ष કरता मनुष्य यम्-જેને हुवन्ते-આમંત્રિત કરે છે. युक्तेषु-યુક્ત-ઠીક-પુણ્યોના પ્રસંગોમાં तुरयन्तः-શીઘ્રતા કરતા પુણ્યજન પુકારે છે-આમંત્રિત કરે છે शूरसातौ यम्-શૂર-પરાક્રમી સૌભાગ્યવાન જનોના લાભ પ્રાપ્તિમાં જેને શૂર-સૌભાગ્યવાન જન આમંત્રિત કરે છે સ્મરણ કરે છે. विप्रास:-ૠષિજનો ज्मन्-अपाम्-उप-પૃથિવી પર જળની સમીપ यं वाजयन्ते-જેને અર્ચિત કરે છે सः-इन्द्रः-તે પરમાત્મા જ અર્ચનીય-ઉપાસ્ય છે. (ह)

ભાવાર્થ : અમે પાપ પ્રસંગોમાં પાપોથી સંઘર્ષ કરતા પરમાત્માને આમંત્રિત કરીએ, તેનાથી બળ માગીએ, પુણ્ય કર્મોમા શીધ્ર આચરિત કરવા માટે પુણ્ય જન પર પરમાત્માને સ્મરણ કરીએ, સૌભાગ્યની પ્રાપ્તિમાં પરમાત્માને સૌભાગ્યશીલ આમંત્રિત કરીએ, તે પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરવા માટે ૠષિજનો પૃથિવી પર જળના સ્રોતોની સમીપ તેની અર્ચના-સ્તૃતિ કરે છે. (૬)

३३८. इन्द्रापर्वता बृहेता रथेन वामीरिष आ वहतं सुवीराः । वीतं हैव्यान्यध्वरेषु देवा वधेथां गीर्भिरिडया मदन्ता ॥७॥

પદાર્થ : इन्द्र पर्वता-હે ઐશ્વર્યવાન અને ઉત્પાદનાશ ધર્મી સંસારસ્વામી ઉભય સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! बृहता रथेन-भढान यज्ञरथ-अध्यात्मयज्ञ३५ २थना द्वारा सुवीरा:-सारी रीते पुष्ट वामी:-वननीय-श्रेष्ठ इषः-કમનીય ઉપાસનાઓને आवहतम्-સમગ્ર રૂપથી પ્રાપ્ત કરો, अध्वरेषु-અનેક અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં ह्व्यानि-અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં વિભિન્ન ભાવના ભેટોને <mark>वीतम्</mark>-વ્યાપ્ત થાઓ-પ્રાપ્ત થાઓ ~~गीर्~~भि:-પ્રાર્થના વચનોથી इडया-श्रद्धाथी मदन्ता-હર્ષિત થઈને देवा:-હે દેવો ! वर्धेथाम्-અમારી વૃદ્ધિ કરો. (૭)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા એશ્વર્યવાન તથા ઉત્પાદક પાલન ધર્મવાન છે. તે મહાન અધ્યાત્મયજ્ઞના દ્વારા સુપૃષ્ટ, શ્રેષ્ઠ, સુંદર ઉપાસનાઓને સારી રીતે પ્રાપ્ત કરે છે. અનેક અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં વિભિન્ન ભાવના ભેટોને વ્યાપ્ત-પ્રાપ્ત થાય છે, પ્રાર્થના વચનો અને શ્રદ્ધા દ્વારા પ્રસન્ન થઈને અમારી ઉન્નતિ-વૃદ્ધિ કરે છે. (9)

३३९. ईन्द्राय गिरो अनिशितसर्गा अर्पः प्रैरयत् संगरस्य बुंध्नात् । यो अक्षेणेव चेक्रियौ शंचीभिर्विष्वक्तस्तम्भ पृथिवीमुत द्याम् ॥ ८॥

પદાર્થ : इन्द्राय-પરમાત્માને માટે अनिशितसर्गा:-गिर:-અવિચ્છિન્ન ક્રમયુક્ત વાણીઓ-સ્તુતિઓને માટે अपः-કર્મને प्रैरयत्-પ્રેરિત કરે છે सगरस्य बुध्नात्-અन्તરિક્ષના બુધ્ન-મૂલથી-પૃથિવી પૃષ્ઠથી यः-જે <mark>અક્ષેण-इव चक्रिय</mark>ૌ-અક્ષ = ધૂરીથી ચક્રોને કર્મ શક્તિથી <mark>વિષ્વक્</mark>-સર્વત્ર પૃથિવી અને ઘુલોકને સ્તંભિત કરે છે. (૮)

ભાવાર્થ : ઉપાસક તે પરમાત્માને માટે નિરંતર સ્તુતિ કરે છે અને સદાચરણ કર્મને હૃદયાકાશના મૂળથી પ્રેરિત કરે છે. જે કર્મશક્તિ દ્વારા ધૂરીથી બે પૈડાની સમાન દ્યાવા પૃથિવીને સમ્યક્ સંભાળી રહેલ છે. (૮)

३४०. ओं त्वा संखायः संख्यां वेवृत्युस्तिरः पुर्कं चिंदर्णवां जगम्याः। पितुर्नपातमा दंधीत वेधा अस्मिन् क्षये प्रतरां दीद्यानः॥९॥

પદાર્થ: त्वा-હે પરમાત્મન્ ! તને सखाय:-समान ધર્મવાળા ઉપાસકજન सख्या-મિત્રભાવથી आववृत्यु:-સારી રીતે વરે-વરણ કરે છે तिर:-पुरिचत्-अर्णवं जगम्या:-तुं विस्तृत મહાન આનંદસાગરને સ્વત: પ્રાપ્ત છે. पितु:-नपातम्-आद्धीत-પિતા જેમ પોતાના નપ્તા = પૌત્રને ગોદમાં લે છે-તેને પોતાની સંપત્તિ સોંપે છે. એ જ રીતે તું મને-પૌત્રને ગોદમાં લે, મને તારો આનંદસાગર ધારણ કરાવ वेधा:- હે विધાતા ! अस्मिन्क्षये-આ મારા નિવાસ સ્થાન હૃદયમાં પ્રબળ પ્રકાશ કરીને મને અપનાવી લે. प्रतरं दीद्यान:-આપ પ્રદીપ્ત થઈને મારા હૃદયમાં બિરાજમાન થાઓ. (૯)

ભાવાર્થ: મહાન આનંદ સાગર પરમાત્માને પ્રાપ્ત થયેલ અમે તેની મિત્રતાને વરેલ મિત્ર છીએ, પિતા જેમ પૌત્રને ગોદમાં લે છે, તેમ તે અમને ગોદમાં આધાન ધારણ કરે છે. તે વિધાતા મારા હૃદય ઘરમાં પ્રદીપ્ત થઈને-પ્રકાશ કરતા બિરાજમાન રહે. (૯)

३४१. को अँद्यं युंङक्ते धुँरिंगा ऋतस्य शिमीवतो भौमिनो दुईणायून्। आसन्नेषामप्सुवाहो मयोभून्य एषां भृत्यामृणधत्सं जीवात्॥१०॥

પદાર્થ: अद्य-આ વર્તમાન સમયમાં ऋतस्य-શરીર રથની धुरि-અગ્રભાગમાં शिमीवतः-કર્મ પ્રવૃત્તિવાળા भामिनः-स्विषय ગ્રહણમાં દિપ્તીવાળા दुईणायून्-દુર્ધર્षણીય-સ્વ-વેગવાળા अप्सुवाहः-३पाि प्राप्तव्य विषयने प्राप्त કરનાર मयोभून्-કલ્યાણની ભાવના કરનાર गाः-ઇન્દ્રિય વૃષભો = બળદોને कः-युङ्क्ते-प्रજापित परमात्मा युक्त કरे છે-જોડે છે यः-જે ઉપાસક एषाम्-आसन्-એના મુખમાં एषाम्-એની भृत्याम्-ભરણ ક્રિયાને-યથાવત્ ધારણ ક્રિયાને-શુભ પ્રવૃત્તિને ऋणधत्-પરિચરિત કરે છે-જીવનમાં લાભ લે છે, सः-जीवात्-ते संसारमां वास्तविક જીવન ધારણ કરે છે-જીવે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: શરીરની ધુરામાં-અગ્રભાગમાં કર્મશીલ વિષય દીપ્તિવાળા દુર્ધર્ષણીય-કઠિનતાથી વશમાં રહેનાર રૂપાદિ વિષય પ્રાપ્ત કરાવનાર, સુખ પ્રદાન કરનાર, ઇન્દ્રય રૂપ બળદોને પરમાત્મા યુક્ત કરે છે-જોડે છે, પરન્તુ જે ઉપાસક એના મુખમાં ઉચિત શુભ ભરણ-પોષણ આપે છે, તે સંસારમાં ખરેખર જીવે છે. (૧૦)

अथ चतुर्थ प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧૨

३४२. गाँयन्ति त्वा गायत्रिणोऽ र्चन्त्यर्कमर्किणः । ब्रह्माणस्त्वा शतक्रते उद्वेशमिव येमिरे ॥१॥

પદાર્થ : शतक्रतो-હે બહુજ જ્ઞાન કર્મવાળા સર્વજ્ઞ સર્વશક્તિમાન પરમાત્મન્ ! त्वा-તને गायत्रिणः-ગાયત્ર-સામ ગાનવાળા ગાયક ઉદ્ગાતાજન गायन्ति-ગાય છે તારી ઉપાસના કરે છે अर्किणः-અર્ક-ऋક્ મંત્રવાળા अर्कम्-तुજ અર્ચનીય દેવને अर्चन्ति पूष्ठित કરે છે-પ્રશંસિત કરે છે, તારી સ્તુતિ કરે છે. ब्रह्माणः-યજુર્વેદના અધ્યયનશીલ તારી પ્રાર્થના કરે છે वंशम्-इव-વાંસની સમાન ઉપર ઉઠાવે છે. (૧)

ભાવાર્થ : પરમાત્માને સામવેદી સામગાનથી તેને સાક્ષાતથી પ્રશંસિત કરે છે, ૠગ્વેદીજન પૂજનીય તુજ પરમાત્માને અર્ચિત-પૂજીત કરે છે, પ્રાર્થનામાં લાવે છે અને યજુર્વેદીજન તને વાંસની સમાન ઊંચે ઘોષિત કરે છે. (૧)

३४३. इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुद्रव्यचसं गिरः । रेथीतमं रेथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥२॥

પદાર્થ: विश्वा:-गिर:-समस्त वाशीઓ-વેદવાશીઓ तहनुરूप स्तुतिઓ समद्रव्यचसम्-इन्द्रम्-अन्तिरिक्ष समान व्यापक्ष परभात्माने रथीनां रथीतमम्-शरीर રૂપી રથના स्वामी જીવાત્માઓમાં पश मહान रथी संसार रथी, वाजानां सत्पतिं पितम्-अणवानो-विद्युत्, वायु अने सूर्यना स्वाभीने तथा सह्गुश संपन्न જીवनमुक्तोने तथा सहात्मक प्रवृत्तिना स्वाभी पालक परभात्माने अवीवृधन्-निरंतर वृद्धि करे छे, ઉपासनामां तेना गुश अने स्वरूपनुं साक्षात् करावे छे. (२)

ભાવાર્થ: સમસ્ત વેદવાણીઓ તેના અનુરૂપ ઉપાસકોની સ્તુતિઓ ઉપાસકની અંદર તે સમુદ્ર સમાન વ્યાપક રમણ સ્થાન શરીરના સ્વામી જીવાત્માઓને પણ મહાન રમણ સ્થાન સંસાર સ્વામી; વિદ્યુત્, વાયુ, સૂર્ય બળવાળાના સ્વામી અને સદ્દગુણ સંપન્ન જીવનમુક્તોના તથા સદાત્મક પ્રકૃતિના સ્વામી-પાલક પરમાત્માની વૃદ્ધિ કરે છે, જેમ જેમ સ્તુતિઓની વૃદ્ધિ થતી જાય છે, તેમ તેમ પરમાત્મા પણ અધિકાધિક સાક્ષાત્ થતો જાય છે. (૨)

३४४. इमिमिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममत्यं मदम् । शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरम् धारा ऋतस्य सादने ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! इमं ज्येष्ठम्-એ શ્રેષ્ઠ अमर्त्यम्-અનશ્વર-અભૌતિક मदम्-હર્ષ માટે-પ્રસાદ માટે सुतम्-નिष्पन्न ઉપાસનારસનું पिब-પાન કર-સ્વીકાર કર शुक्रस्य-નિર્મળ-નિષ્પાપ સોમ ઉપાસનારસથી धाराः-ધારાઓ त्वा-तने લક્ષ્ય કરીને ऋतस्य सदने-अभ्यक्षरन्-એ પોતાના 'ઓમ્' પરમાત્માના ગૃહહૃદયમાં વહી રહી છે. (૩)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું અમારા અનશ્વર, શ્રેષ્ઠ, હર્ષપ્રદ ઉપાસનારસનો અવશ્ય સ્વીકાર કરે છે. તે દીપ્ત ઉપાસનારસથી ધારાઓ પરમાત્મન્ તને લક્ષ્ય કરીને, તારા સદન-ઘરમાં વહી રહી છે. એ મારું ઘર, તારું ઘર છે, તારા આવવા બિરાજવાનું ઘર પણ એ હૃદય જ છે. (૩)

३४५. यदिन्द्र चित्र म इंह नास्ति त्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नो विदद्वस उभयाहस्त्या भर ॥४॥

પદાર્થ: अदिवः इन्द्र-એ અદનીય-ભક્ષણીય ભોગ પદાર્થના સ્વામી પરમાત્મન્ ! त्वादातम्-तारा द्वारा આપવા યોગ્ય यत्-चित्रं राधः-જે અદ્ભુત અર્જનીય સર્વશ્રેષ્ઠ ધન-મોક્ષેશ્વર્ય इह-આ સંસારમાં मे-मारा माटे न-अस्ति-नथी विदद्वसो-હે પ્રાપ્ત ધનવાળા ! तत्-नः-तेने અમારા માટે उभया हस्ति-आभर-બन्ने હાથવાળા विधानथी આ લોકના ધનને પણ અને પરલોક-મોક્ષધામના અમૃતધનને પણ ભરી દે. (૪)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું અમારા ભોગવવા યોગ્ય ધનવાળો તથા પ્રાપ્ત ધનવાળો છે, જે તારા દ્વારા આપવા યોગ્ય અદ્ભુત શ્રેષ્ઠ ધન-મોક્ષૈશ્વર્ય એ આ લોકમાં અહીં સંસારમાં નથી, તે ધનને અમને બન્ને હાથો યુક્ત કર્મફળ વિધિથી પ્રદાન કર-કરે છે, જ્યારે અમે તારા ઉપાસક બની જઈએ છીએ. (૪)

३४६. श्रुंधीं हवं तिरेश्च्या इन्द्रे यंस्त्वा सपर्यति । सुवीर्यस्य गोमतो रायस्पूर्धि महा असि ॥५॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! सुवीर्यस्य-સુંદર પ્રાણોવાળા, गोमत:-પ્રશસ્ત ઇન્દ્રિયોવાળા સંયમી, तिरिष्ट्या:-અન્તર્ધ્યાન કરનારા ઉપાસકોને हवं श्रुधि-આમંત્રણ પ્રાર્થના વચનને સાંભળ य:-त्वा सपर्यित-જે તારી પરિચર્યા કરે છે ઉપાસનારસ દ્વારા गय:-पूर्धि-તેને તારા આનંદ ઐશ્વર્યથી ભરી દે महान्-असि-તું મહાન કૃપાળુ છે. (પ)

ભાવાર્થ: ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! મારી અંદર તારું ધ્યાન કરનાર સંયત પ્રાણથી હું સંયમી બનીને તારી ઉપાસના કરું છું. મારી પ્રાર્થનાને અવશ્ય સાંભળ. તારા આનંદ ઐશ્વર્યને મારામાં ભરપૂર ભરી દે. તું મહાન દયાળુ છે, તેથી અવશ્ય સાંભળીશ. (પ)

३४७. अंसावि सोम इन्द्र ते शंविष्ठ धृष्णवा गहि। आं त्वा पृणक्तिवन्द्रियं रजेः सूर्यो न रेशिमभिः॥६॥ પદાર્થ: शिवष्ठ-અત્યંત બળવાન धृष्णो-મારા અનિષ્ટોને ધર્ષણ-નષ્ટ કરનાર પરમાત્મન્ ! ते-તારા માટે सोमः-असावि-ઉપાસનારસ કાઢેલ છે आगिह-તું આવી જા त्वा-तने इन्द्रियम्-सोम અમારો ઉપાસનારસ आपृणक्तु-આ સંપૃક્ત થાય-વ્યાપ્ત બને रिष्मिभः-सूर्यः-न रजः-सूर्य જેમ કિરણો દ્વારા જળને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે અને સંપ્રક્ત કરે છે. (ह)

ભાવાર્થ: હે અતિ બળવાન! મારા અનિષ્ટોને નષ્ટ કરનાર પરમાત્મન્! તુ આવ તારા માટે ઉપાસનારસ તૈયાર કરેલ છે. જેમ સૂર્ય પોતાના કિરણો દ્વારા જળને સંપૃક્ત કરે છે—ભરે છે, તેને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે છે, તેમ મારો ઉપાસનારસ પોતાની ધારાઓથી આપને મારી તરફ આકર્ષિત કરે છે. (૬)

३४८. एँ-द्रं याहि हरिभिरुपं कंण्वस्य सुष्टुंतिम् । दिवो अमुष्यं शासतो दिवं ययं दिवावसो ॥७॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું हिरिमः-दुःખનું અપહરણ કરનારી અને સુખનું આહરણ કરનારી શક્તિ ધારાઓની સાથે कण्वस्य-सृष्टुतिम्-मेधावी વક્તાની શ્રેષ્ઠ સ્તુતિને उपायाहि-ઉપાગત થાય-સ્વીકાર કર दिवावसो-હે પ્રકાશધનવાળા! અથવા પ્રકાશમાં વસાવનાર પરમાત્મન્! अमृष्य दिवः-शासतः-ते પ્રકાશમાં અમરલોક-મોક્ષનું શાસન કરતા તારા दिवं यय-પ્રકાશમય અમૃતધામમાં મને લઈ જા-પહોંચાડ. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું પ્રકાશધનવાળા અથવા પ્રકાશમાં વસાવનાર છે. ઠીક તો એ છે મારી મેધાવી વક્તાની સુંદર-શ્રેષ્ઠ હાર્દિક સ્તુતિનો સ્વીકાર કર, તે તારા પ્રકાશમય ધામમાં મને લઈ જા, જેનું તું શાસન કરે છે. અવશ્ય સુંદર હાર્દિક સ્તુતિનું ફળ તે આપશે. (૭)

३४९. आ त्वा गिरो रेथीरिवास्थुः सुतेषु गिर्वणः । अभि त्वा समनूषते गांवो वत्सं न धेनवः ॥८॥

પદાર્થ: गिर्वण:-હે સ્તુતિ વાણીઓના વનનીય સેવનીય પરમાત્મન્ ! त्वा-તારા પ્રત્યે-તને પ્રાપ્ત કરીને सुतेषु-સંપન્ન ઉપાસના પ્રસંગો गिरः-સ્તુતિઓ आस्थु:-આશ્રિત થઈ જાય છે रथी:-इव-જેમ રથવાને ગન્તવ્ય-પ્રાપ્તવ્ય સ્થાનને પ્રાપ્ત કરીને તેને આશ્રિત બને છે. त्वा-अभि-समनूषत-तने क्षिण કરીને નમે છે-આકર્ષિત થાય છે धेनवः-गावः-न वत्सम्-દૂધ પાનારી ગાયો જેમ દૂધ પાવાને સ્નેહવશ વાછરડાની પ્રતિ નમે છે-આકર્ષિત થાય છે. (૮)

ભાવાર્થ: અમારી સ્તુતિઓ પરમાત્માને પ્રત્યે એવી હોવી જોઈએ કે, જેમ યાત્રી પોતાના ગન્તવ્ય સ્થાન પર પહોંચીને જ આરામ કરે છે, વચ્ચે આરામ કરતો નથી. તથા તે પરમાત્માના પ્રતિ એવી ભાવનાભરી સ્તુતિઓ હોય કે, જેમ દૂધાળી ગાયો સ્નેહપૂર્ણ બનીને વાછરડા તરફ નમી-ઝૂકી જાય છે, તેના તરફ આકર્ષિત થઈ જાય છે. (૮)

३५०. एतौ न्विन्द्रं स्तवाम शुद्धं शुद्धेन साम्ना । शुद्धेरुक्थैववृध्वांसं शुद्धेराशीवीन् ममत्तु ॥९॥

પદાર્થ: एत-नु-उ-હે ઉપાસકો ! આવો શીઘ્ર તમે અને અમે સર્વ અવશ્ય शुद्धम्-इन्द्रम्-પાપ સંપર્કરહિત તેમજ શુભ ગુણયુક્ત પરમાત્માની शुद्धेन-साम्ना-નिષ્પાપ તેમજ શુભ ગુણયુક્ત શિવ સાધુ ગાન દ્વારા स्तवाम-સ્તુતિ કરીએ; તથા शुद्धै:-उक्थै:-અસત્ય આદિ દોષોથી રહિત તેમજ ઋજુ સત્ય આદિ ધર્મયુક્ત વાક્-વાણીઓથી वावृध्वांसम्-વધતાં-વધારતાં પ્રસન્ન થતાં કરતાં પરમાત્માની સ્તુતિ કરીએ. જેથી शुद्धै:-आशीर्वान्-ममत्तु-ते અમારી શુદ્ધ-પવિત્ર આશી:-ઇચ્છાઓ પ્રાર્થનાઓથી આશાઓવાળા કામનાઓને આપનાર પ્રસન્ન બને. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા અમારી આશાઓને, કામનાઓને પૂર્ણ કરે છે, પરન્તુ પવિત્રમાં પવિત્ર, શાન્ત, શિવરૂપ, સાધુભાવથી પૂર્ણ વચનોથી તથા અસત્ય આદિ દોષરહિત આચરણોથી સ્તુતિ કરીએ, ત્યારે તે વધતાં વધારતાં યુક્ત બનીને અમારી પવિત્ર પ્રાર્થનાઓ દ્વારા અમારી કામનાઓને પૂર્ણ કરનાર બનીને પ્રસન્નતાને પ્રાપ્ત કરે છે. (૯)

३५१. यो रैयिं वो रैयिन्तमो यो द्युम्नैर्द्युम्नेर्वत्तमः । सोमः सुतः स इन्द्रं तेऽस्ति स्वधापते मदः ॥१०॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! वः-તારા માટે यः-જે रियम्-ધનની સમાનતાથી रियन्तमः-અતિ ઉત્કૃષ્ટ ધન છે यः-જે द्युम्नैः-द्युम्नवत्तमः-द्योतन यश બળોની તુલનાથી અત્યંત દ્યોતમાન યશસ્વી सोमः-सुतः-ઉપાસનારસ तैयार કરેલ છે स्वधापते-હે અમૃતરસના સ્વામિન્! सः-ते ते-तारो मदः- अस्ति-હર્ષકર છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: નિષ્પન્ન ઉપાસનારસ રસીલા પરમાત્માના પ્રતિ ઉપહાર આપેલ ધનોની તુલનાથી અત્યંત ઉત્કૃષ્ટ ધન ભેટ છે તથા દ્યોતમાન યશ-પ્રશંસાની તુલનાથી અત્યંત દ્યોતમાન-યશ પ્રશંસનીય છે, તે પરમાત્મા અન્ય ભૌતિક ભેટ ઇચ્છતો નથી. (૧૦)

इति तृतीयः अध्यायः

* * *

अथ चतुर्थः अध्यायः

ખંડ-૧

३५२. प्रत्यस्मै पिपीषते विश्वानि विदुषे भर । अरङ्गमाय जग्मेयेऽ पश्चादध्वने नरः ॥ १॥

પદાર્થ: अस्मै-એ पिपीषते-પાન કરવાની ઇચ્છા કરનાર તથા विश्वानि विदुषे-સર્વ લોકોને જાણનાર, अरङ्गमाय-समर्थ, जग्मये-सर्वत्र व्याप्त अपश्चाद्ध्वने-અગ્ર માર્ગગામી માટે नरः-નેતા-પરમાત્માને માટે प्रतिभर-પોતાનો સોમ-ઉપાસનારસ અર્પણ કર. (૧)

ભાવાર્થ: ઉપાસકનો ઉપાસનારસ સમર્પિત કરવા માટે ઇષ્ટદેવ સર્વલોકોના જ્ઞાતા, સમર્થ, સર્વવ્યાપક, અગ્રગામી પરમાત્મા જ છે, તે જ ઉપાસકના ઉપાસનારસના પ્યાસા છે. (૧)

३५३. आं नो वयो वयःशैयं महान्तं गह्वरैष्ठाम् । महान्तं पूर्विनेष्ठामुग्रं वचो अपावधीः ॥२॥

પદાર્થ: नः-અમારા वयः शयं वयः-પ્રત્યેક પ્રાણમાં શયન કરનાર પ્રાણપ્રિય-महान्तम्-મહાન गह्लरेष्ठाम्-सूक्ष्मातिसूक्ष्म स्थानने पूर्विणेष्ठाम्-पूर्वी सूर्यादि देवोमां रહेલ उग्रम्-કઠોર वचः-અમારા वयनोने अप-अवधीः-दूर કर-नष्ट કर.

ભાવાર્થ : જે મહાન પરમાત્મા અમારા પ્રત્યેક પ્રાણમાં શ્વાસમાં વસી રહેલ છે, મહાન ગહન સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ પૂર્વી-પૂર્વ સૂક્ષ્મમાં રહેલ છે, તેની ઉપાસના કરીએ, તે અમારા કઠોર વચનનો નાશ કરી દેશે. (૨)

३५४. ओ त्वौ रेथें येथौतये सुम्नांय वर्तयामिस । तुविकूर्मिमृतीषहिमिन्द्रं शविष्ठ संत्पतिम् ॥ ३॥

પદાર્થ : श्रविष्ठ-હે અત્યંત બળવાન ! પરમાત્મન્ ! तुविकूर्मिम्-અનેક કર્મશક્તિયુક્ત, ऋतिषहम्-જ્ઞાન કોષ ભાર વહન સમર્થ, सत्पितम्-सत्ता માત્રના સ્વામી त्वा-इन्द्रम्-તુજ પરમાત્માને અમે ऊतये-રક્ષાને માટે, सुम्नाय-સુખને માટે, यथारथम्-२थनी समान आवर्तयामिस-અમારા જીવનમાં પુનः પુનઃ આવર્તિત કરીએ છીએ, તારું શરણ ગ્રહેણ કરીએ છીએ. (૩)

ભાવાર્થ : અનેક કર્મ શક્તિયુક્ત, જ્ઞાનકોષયુક્ત, સત્તા માત્રના સ્વામી પરમાત્માનું અમારી સંસાર સ્થિતિને માટે તથા વિશેષ સુખ-મોક્ષ સુખ પ્રાપ્તિ માટે રથ-વાહન-ગાડીની સમાન ધ્યાન, સ્મરણ ફરી इरी જીવનમાં કરવું જોઈએ. (3)

३५५. स पूर्व्यो महोनां वेनः क्रतुभिरानजे । यस्य द्वारा मनुः पिता देवेषु धिय आनेजे ॥४॥

ભાવાર્થ: સમસ્ત પૂજ્યોમાં સર્વપૂજ્ય, પ્રશંસનીય, કમનીય-સુંદરમાં સુંદર, પ્રિયોમાં શ્રેષ્ઠ, કમનીયકાન્ત પરમાત્મા ઉપાસકોની અંદર પોતાના પ્રજ્ઞાનોને પ્રદર્શિત કરતાં સાક્ષાત્ થાય છે પરંતુ ક્યારે ? જ્યારે ઉપાસકની આયુ અર્થાત્ પરમ લક્ષ્ય પરમાત્માની પ્રાપ્તિ જ હોય તથા પ્રાણપણ તેના માટે જ ચાલે, જીવવા માટે માત્ર ન ચાલે, ઉપાસકના મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર પણ તે પરમાત્મા દેવમાં લાગ્યા રહે, તેના મનન, વિવેચન, સ્મરણ, મમત્વ પરમાત્મા પ્રતિ થતું રહે, ત્યારે નિઃસંદેહ એ સર્વ તેના સાક્ષાત્નું દ્વાર બનીને તેને સાક્ષાત્ કરાવે છે. (૪)

३५६. यदी वहन्त्याशिवो भ्राजमाना रथेष्वा । पिबन्तो मेदिरं मधु तत्र श्रवांसि कृण्वते ॥५॥

પદાર્થ: यदि-જે સમયે रथेषु-ગંધ આદિ રમણીય ભોગોમાં भ्राजमाना:-પ્રકાશમાન आशव:-મરુત-ભોગ-વાસનાને મારનાર ત્રિલોકીમાં વ્યાપન યુક્ત પરમાત્મધર્મ आवहन्ति-અમને લઈ જાય છે. तत्र-त्यारे मिंदरं मधु पिबन्तः-હર્ષ-આનંદકારક, મધુર ઉપાસનારસનું પાન-સ્વીકાર કરતાં श्रवांसि कृण्वते-તે ગંધ આદિ ભોગોને પ્રશસ્ત-શ્રેષ્ઠ ભોગધન કરી દે છે.

ભાવાર્થ: ગંધ આદિ રમણીય ભોગોને ભોગવતા પરમાત્માનો વ્યાપન ધર્મ ઉપાસકના ઉપાસનારસથી યુક્ત બને, ત્યારે તે ભોગોમાં પ્રશસ્ત સુખ કરનાર બની જાય છે. તેથી સંસારમાં ઉપાસકોને માત્ર ભોગની દેષ્ટિથી નહિ, પરન્તુ તેમાં પરમાત્માના વ્યાપક કળા ધર્મનો અનુભવ કરવો જોઈએ. (પ)

३५७. त्यमु वो अप्रहणं गृणीषे शवसंस्पतिम् । इन्द्रं विश्वासाहं नरं शचिष्ठं विश्ववेदसम् ॥६॥ પદાર્થ: वः-तुं त्यम्-ते अप्रहणम्-જેની કોઈ હિંસા કરનાર નથી અથવા ઉપાસકની કોઈ હિંસા કરનાર નથી તે એવા, शवसः-पितम्-બળવાન સ્વામી, विश्वासाहम्-સર્વને દબાવી દેનાર, नरम्-नेता, शिचिष्ठम्-અતિ હિતકારક વક્તા विश्ववेदसम्-सर्व सुખધનયુક્ત, इन्द्रम्-परभात्भानी उ-અવશ્ય गृणीषे- स्तुति કરો. (ह)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા સ્વરૂપતઃ કોઈપર પ્રહાર ન કરનાર-અહિંસિત, બળના સ્વામી, સમસ્ત દોષોનો તિરસ્કાર કરનાર, અત્યંત હિતકારક વક્તા અને સર્વધનયુક્ત છે; તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૬)

३५८. देधिक्रांव्यों अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वौजिनः। सुरभि नौ मुखा करेत् प्र नै आंयूषि तारिषत्॥७॥

પદાર્થ: जिष्णो:-विજય પ્રાપ્ત કરનાર, अश्वस्य-વ્યાપક, वाजिन:-અમૃત અન્નયુક્ત, दिधक्रव्ण:- જગતને ધારણ કરનાર પરમાત્માની अकारिषम्-स्तुति કરું. नः-અમારા मुखा-મુખમાં અર્થાત્ નાસિકા, જિહ્વા આદિ જ્ઞાનેન્દ્રિયોને सुरिभ:-સુંદર સુગંધયુક્ત करत्-કरे नः-आयूंषि-અમારી આયુઓની प्रतारिषत्- વૃદ્ધિ કરે. (૭)

ભાવાર્થ : પવિત્રદેવ પરમાત્મા જે વિજય પ્રાપ્ત કરનાર, અમૃતયોગના કારણે વ્યાપક છે, તે અમારી ઇન્દ્રિયોને સુવાસિત કરનાર અને આયુઓની વૃદ્ધિ કરનાર છે, તેની સ્તુતિ કર્યા કરીએ. (૭)

३५९. पुरों भिन्दुंर्युवा केविरमितौजा अजायत । इन्द्रौ विश्वस्य कर्मणो धर्ता वजी पुरुष्टुतः ॥८॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા पुरां भिन्दु:-ઉપાસકોના દેહપુરો-દેહ બંધનોને મુક્ત કરીને ભેદન કરનાર, युवा-સર્વદા અજર, किवः-સર્વજ્ઞ ઉપદ્રષ્ટા, अमितौजा:-અનંત બળવાન, विश्वस्य कर्मण:- धर्त्ता-જગતની રચના અને ધારણ કરનાર, वज्ञी-शासनवान, पुरुट्दत:-અનેક રીતે સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, अजायत-ઉપાસકના હૃદયમાં સાક્ષાત્ પ્રકટ થાય છે. (૮)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા ઉપાસકોના દેહ બંધનને કાપનાર, મુક્તિ આપનાર, તેના સર્વજ્ઞ ઉપદેશક, અનંત આત્મબળયુક્ત, સંસારની રચના વગેરે કર્મના અધિષ્ઠાતા, જીવોના શાસક-કર્મફળ વિધાતા તથા અનેક પ્રકારથી સ્તુતિ કરવા યોગ્ય તેના અંદર હૃદયમાં સાક્ષાત્ થાય છે. (૮)

ખંડ-૨

३६०. प्रेंप्र वस्त्रिष्टुभमिषं वन्दद्वीरोयेन्दवे । धियां वो मेधसातये पुरन्थ्यां विवासति ॥१॥ પદાર્થ: वः-तमे ઉપાसકજનો! वन्दद्वीराय इन्दवे-જેની વંદના કરતા જેનાથી વીર બની જાય છે એવા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે त्रिष्टुभम्-इषम्-त्रश-स्तुतिप्रार्थना ઉપાसनाરૂપ અર્ચનવાળા અભીષ્ટનे प्र-इरी इरी प्रस्तुत કરો-પ્રકૃष्टरूपथी અર્ચિત કરો. જેથી मेधसातये-પોતાની સંગતિ પ્રાપ્તિને માટે वः-तमने पुरस्था-અનેક કર્મશક્તિવાળી धिया-प्रश्लाथी विवासित-विशेष રूप वासित કરે છે. (૧)

ભાવાર્થ: તે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનારૂપ અર્ચન અભીષ્ટ ભેટ અવશ્ય સમર્પિત કરો. જેની વંદના કરતાં મનુષ્યો સર્વ રીતે વીર બની જાય છે તથા તેની સંગતિની પ્રાપ્તિને માટે તમને અનેક કર્મશક્તિવાળી બુદ્ધિથી વિવાસિત-અલંકૃત કરી દે છે. (૧)

३६१. केश्यपस्य स्वर्विदो यावाहुः संयुजाविति । ययोर्विश्वमपि व्रतं यज्ञं धीरा निचाय्य ॥२॥

પદાર્થ : कश्यपस्य-જોનાર-સર્વ દ્રષ્ટા-સર્વજ્ઞ स्वर्विदः- स्वः=મુક્તને માટે મોક્ષ સુખ રાખનાર અર્થાત્ મોક્ષ સુખનો અનુભવ કરાવનાર પરમાત્માની—તેની પ્રાપ્તિને માટે यौ सयुजौ-જે બન્ને પરસ્પર સાથી સાધન બે હરિયો = ૠક અને સામ-સ્તુતિ અને ઉપાસના છે इति धीराः-आहुः-તેમ ધીર-ધ્યાનીજન કહે છે. ययोः-જે બન્નેમાં અથવા બન્નેની અન્તર્ગત-જેના પરિપાલન માટે विश्वं व्रतं यज्ञम्-समस्त संકલ્પ અને યજ્ઞ-શ્રેષ્ઠતમ કર્મ निचाय्य-નિચયન કરીને સેવન કરીએ. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા સર્વનો સાક્ષી તથા મોક્ષનો સ્વામી છે, તેની બે હરિયો-ૠફ અને સામ, સ્તુતિ અને ઉપાસનાને ધીર-મુમુક્ષુજન પ્રશંસિત કરે છે. તેના પરિપાલન માટે સંકલ્પ અને શ્રેષ્ઠ કર્મ કરે છે. તેને પોતાના જીવનમાં ધારણ કરીએ. (૨)

३६२. अर्चत प्रार्चता नरेः प्रियमेधासो अर्चत । अर्चन्तु पुत्रका उत पुरमिद् धृष्णवर्चत ॥३॥

પદાર્થ: प्रियमेधासः-नरः-હे પરમાત્માની સંગતિ પ્રિય નરો, દેવપુરુષો, મુમુક્ષુઓ ! पुरम्-इत्-धृष्णुः-કામના પૂરક, શુભગુણ પૂરક અને પાપનાશક પરમાત્માને अर्चत-સત્કૃત કરો સ્તુતિ દ્વારા अर्चत- સત્કૃત કરો પ્રાર્થના દ્વારા प्रअर्चत-પ્રકૃષ્ટ રીતે સત્કૃત કરો ઉપાસના દ્વારા पुत्रकाः-उत-तमारा पुत्रो पण अर्चन्तु-सत्કृत કરે अर्चत-આ રીતે સર્વ મળીને સત્કૃત કરો. (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્માની સંગતિ પ્રિય મુમુક્ષુજનો ! તમે તે દોષ-વિનાશક, સદગુણ પૂરક, શુભકામના પૂરક, પરમાત્માની સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના દ્વારા અર્ચના કરો. સપરિવાર પુત્રો-શિષ્યો સાથે કરો, મુમુક્ષુઓનું કર્તવ્ય છે કે, પોતાના શિષ્યો-સંતાનોમાં પણ મુમુક્ષુ ભાવના ભરે. (૩)

३६३. उँक्थमिन्द्राय शंस्यं वर्धनं पुरुनिष्पिधे । शक्रों यथा सुतेषु नो रारणत् संख्येषु च ॥४॥

પદાર્થ: पुरु नि:षिधे-બહુજ અથવા અત્યંત પાપદોષ નિવારક ગુણસાધક इन्द्राय-પરમાત્માને માટે वर्धनम्-उक्थं शंस्यम्-अभारी બુદ્ધિના સાધનભૂત વક્તવ્ય પ્રશંસા યોગ્ય સ્તુતિ વચન કહેવા જોઈએ. यथा-જેથી शकः-સર્વ શક્તિમાન સમર્થ પરમાત્મા नः-અમારા सृतेषु-નिष्पन्न ઉપાસનારસોમાં च- અને सख्येषु-મિત્ર ભાવોમાં शरणत्-२भश કરે-રૃચિ કરે. (૪)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા અત્યંત દોષ નિવારક અને ગુણ સાધક છે, તેથી કૃતજ્ઞતા પ્રકટ કરવા માટે સ્વવૃદ્ધિ કર, પ્રશંસનીય સ્તુતિ વચનો કહેવા જોઈએ, જેથી તે સર્વ સમર્થ પરમાત્મા અમારો-ઉપાસનારસોનો સ્વીકાર કરવામાં અને અમારા મિત્રભાવો-પ્રેમભાવોમાં રમે-રુચિ કરે-અમને રુચિપૂર્વક અપનાવે. (૪)

३६४. विश्वानरस्य वस्पतिमनानतस्य शंवसः । एवश्च चर्षणीनामूती हुवे रथानाम् ॥५॥

પદાર્થ: विश्वान्-अस्य-સર્વ લોકોને પ્રાપ્ત સૂર્યના તથા अनानतस्य शवसः-ન આનત-અનમ્ર-વજ્રસમાન બળરૂપ સૃષ્ટિક્રમના वः-तुं पितम्-स्वामी ઇन्द्र-परमात्माने चर्षणीनाम्-एवै:-અમે મનુષ્યોની કામનાઓના લક્ષ્યથી च-અને रथानाम्-ऊती-પોતાના રમણ સાધનો-ઇન્દ્રિયોની રક્ષા માટે हुवे-આમંત્રિત કર્યું છું. (પ)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા સમસ્ત પૃથિવી, ચન્દ્ર આદિ લોકોનો તથા મહાન સૃષ્ટિક્રમબળનો સ્વામી છે. તેને અમે કામનાની પૂર્તિને માટે તથા અમારી ઇન્દ્રિયોની રક્ષાને માટે આમંત્રિત કરતા રહીએ. (પ)

३६५. सं घो यस्ते दिवो नरो धिया मर्तस्य शंमतः। ऊती स बृहतो दिवो द्विषो अंहो न तरित ॥६॥

પદાર્થ: ते दिवः-नरः-शमतः-अमर्तस्य-તારા અમૃતલોક-મોક્ષધામના નેતા શાન્તિ પ્રદાન કરતા અમર દેવના यः-धिया सघा-જે ધ્યાન દ્વારા મિત્ર બની જાય છે सः-તે ऊતી-તારી રક્ષાથી बृहतः- दिवः-તે મહાન મોક્ષધામના દ્વિषः-વિરોધી, વિઘ્નો, બાધકોને अंहः-न तर्रात-સંસારનાં સામાન્ય પાપની સમાન તરી-ઓળંગી જાય છે. (ε)

ભાવાર્થ: મોક્ષધામના નાયક તથા ઉપાસકોના શાન્તિ સુખના દાતા, અમરદેવ પરમાત્માના જે ધ્યાન-ઉપાસનાથી જે મિત્ર બની જાય છે, તે તેની રક્ષા દ્વારા કૃપાથી મહાન મોક્ષધામના વિરોધીઓને સામાન્ય વિધ્નની સમાન પાર કરી-ઓળંગી જાય છે. (૬)

३६६. विंभोंष्टे इन्द्रें रांधसो विंभ्वों रातिः शंतक्रतो । अथा नो विश्वचर्षणे द्युम्नं सुंदत्र मंहय ॥७॥

પદાર્થ: शतक्रतो-इन्द्र-હે અનેક કર્મશક્તિમાન, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते विभो:-राधसः-तारुं व्यापड ધન-મહાન ધનનું विभ्वी राति:-મહાન દાન છે अथ-અને विश्वचर्षणे सुदत्र-હે સર્વદ્રષ્ટા, શ્રેષ્ઠદાતા, કલ્યાણદાની नः-અમારા માટે द्युग्नं मंहय-પ્રકાશમાન ધનનું પ્રદાન કર. (૭)

ભાવાર્થ : અનેક કર્મપ્રવૃત્તિયુક્ત-અનંત કર્મશક્તિમાન પરમાત્મન્ ! તારું ધન મહાન છે, તારા ધનથી સંસાર પરિપૂર્ણ છે અને મોક્ષધામમાં પણ તારું અમર ધન પરિપૂર્ણ છે, તે મહાન ધનનું તું દાન પણ કરે છે.

આ સંસારમાં પણ તારા જીવોના પ્રત્યે વિવિધ દાન છે અને મોક્ષધામમાં મુમુક્ષુઓને મહાન આનંદનું દાન પ્રદાન કરે છે. સર્વદ્રષ્ટા, ભદ્રદાની પરમાત્મન! તું અમને કલ્યાણકારી પ્રકાશમાન જ્ઞાન આપ, જેથી આ સંસાર અને મોક્ષ બન્ને ધનોનો ઉપયોગ કરી શકીએ. (૭)

३६७. वंयश्चित्ते पत्तिंगों द्विपांच्चतुष्पादर्जुनि । उषः प्रारंत्रृतूर्त्न देवों अन्तेभ्यस्परि ॥८॥

પદાર્થ: अर्जुनि-અર્જુન-શુભ સ્વરૂપ ઈન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની उष:-દીપ્ત શક્તિ दिव:-अन्तेभ्य:-पिर-આકાશના પ્રદેશોથી લઈને પૃથિવી સુધી તારી અથવા તારા દ્વારા वय:-चित्-અન્નમાત્ર पतित्रण:-સર્વ પક્ષી द्विपात्-मनुष्य चतुष्पात्-ગાય, ઘોડા આદિ ચોપગા પશુઓ ऋून्-अनु-प्रत्येक ऋतु अनुसार प्रारन्-प्रारंભ सृष्टिमां प्रादुर्लूत थया करे છે. तेथी अमे એ મહાન દીપ્તશક્તિને અમારી અંદર વસાવીને જીવનનો વિકાસ કરીએ. (૮)

ભાવાર્થ : પરમાત્માની શુભ સ્વરૂપ શક્તિ દ્વારા આકાશથી પૃથિવી સુધી સમસ્ત અન્નમાત્ર, સર્વ પક્ષી, મનુષ્ય, ગાય, ઘોડા આદિ ચોપગા પશુઓ, ઓષધિ આદિ પ્રત્યેક ઋતુ અનુસાર પ્રારંભ સૃષ્ટિમાં થયા કરે છે. તેથી અમે એ મહાન દીપ્ત શક્તિને અમારી અંદર વસાવીને જીવનનો વિકાસ કરીએ. (૮)

३६८. अमी ये देवा स्थेन मध्ये आ रोचने दिवः । कद्व ऋतं कदमृतं का प्रत्ना व आहुतिः ॥९॥

પદાર્થ: दिव:-आरोचने मध्ये-જ્ઞાન પ્રકાશક ઇન્દ્ર-પરમાત્માના સમગ્ર પ્રકાશ સ્થાનની મધ્યમાં अमी ये व:-देवा:-स्थन-ते જे तमे विद्वानक्षन છो कत्-ह-ऋग्-शुं ऋत-सत्य छे कत् अमृतम्-शुं शुं अमृत

છે का प्रत्ना-आहुति:-કઈ પુરાતની સદાથી ચાલી આવતી આહુતિ આપવા યોગ્ય ભેદ છે. (૯)

ભાવાર્થ : પરમાત્માના ગુણ પ્રકાશન માટે સંમેલનો થવા જોઈએ અને તેમાં એકત્ર થયેલા વિદ્વાનોમાં ચર્ચા થવી જોઈએ. શું ૠત-સત્ય ધર્મ છે, જેથી પરમાત્મા સંસારનું નિયંત્રણ કરી રહેલ છે. જીવાત્માઓને ભોગફળ અને અભ્યુદય આપે છે અને શું અમૃત ધર્મ છે, જેથી મુક્તોને માટે મોક્ષની પ્રવૃત્તિ છે-મોક્ષાનંદ આપી રહ્યો છે. આ બન્નેમાં અધિનાયક પરમાત્મ દેવનું માન, તેના આદેશનું પાલન અને આરાધના કરવી જોઈએ. (૯)

३६९. ऋचें साम यजामहें याभ्यां कर्माणि कृण्वते। वि ते सदिस राजतो यज्ञं देवेषु वक्षतः ॥१०॥

પદાર્થ: त्रह्यं साम-यजामहे-અમે પરમાત્માની સ્તુતિ અને ઉપાસનાનું સેવન કરીએ याभ्यां कर्माणि कृण्वते-श्रेना द्वारा-श्रेना सेवननी साथे श्रेष्ठ કર્મ કરીએ ते-ते अन्ने सदसि-અમારા હૃદયઘરમાં विराजतः- विशेष રૂપથી રહે, બિરાજમાન રહે. यज्ञं देवेषु वक्षतः-અમારા અધ્યાત્મયજ્ઞમાં અમારી સમસ્ત ઇન્દ્રિયોમાં પ્રવાહિત કરે. (૧૦)

ભાવાર્થ: સમસ્ત શ્રેષ્ઠ કર્મોનો આરંભ પરમાત્માની સ્તુતિ, ઉપાસનાથી કરવો જોઈએ, અમારા હૃદયમાં સ્તુતિ, ઉપાસના ઘર કરી જાય અને અમારી ઈન્દ્રિયોમાં અધ્યાત્મતાનો સંચાર કરી દે, જેથી ઇન્દ્રિયો સંયમમાં રહીને કાર્ય કરે. (૧૦)

พ่ร-3

३७०. विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरः संजूस्ततक्षुरिन्द्रं जर्जनुश्च राजसे। क्रत्वे वरे स्थेमन्यामुरीमुतोग्रमोजिष्ठं तरसं तरस्विनम् ॥१॥

पदार्थ: नरः-मुभुक्षुજन सजू:-समान ભાવનाથી મળીને इन्द्रं विश्वाः पृतनाः-अभिभूतरम्-परभात्माने अभारी समस्त विरोधी प्रतिकृण प्रवृत्तिओ पर अत्यंत अभिभव-दंशावी हेनार निश्चित ततक्षु:-करो अने राजसे जजनुः-स्वयं पण्न तेना पर अधिक्षर प्राप्त करवा माटे सुंहर ઉत्पन्न करेल-साक्षात् करेल क्रत्वे-अध्यात्मकर्मने माटे वरे स्थेमिन-वरीओ छीओ-स्वीक्षारीओ छीओ. જ्यां रहेला ओवा हृहयस्थानमां आमुरीम्-वासनाने समग्र ३पथी मारनार, जत-अने उग्रम्-ओजिष्ठम्-तेशस्वी अहुश ओश्रवान तरसं तरिवनम्-अण स्व३प अण्वानने धारण करीओ छीओ. (१)

ભાવાર્થ: સ્તોતાજન પોતાના સમસ્ત વિરોધી ભાવોને દબાવી દેનાર પરમાત્માને જ નિશ્ચિત કરે છે તથા સ્વયં પોતાનો તેના પર અધિકાર કરીને તેની અંદર સાક્ષાત્ કરે છે, અધ્યાત્મકર્મ કરવા માટે, વરણ કરવા માટે હૃદયસ્થાનમાં તે વાસનાઓને સમગ્રરૂપથી મારી નાખનાર મહાન તેજસ્વી, ઓજસ્વી, બળરૂપ બળવાન પરમાત્માને ઉપાસિત કરે છે. (१)

३७१. श्रेते दथामि प्रथमाय मन्यवेऽ हेन् यद् दस्युं नर्य विवेरपः। उभे यत्त्वा रोदसी धावतामनु भ्यसात्ते शुष्मात् पृथिवी चिदद्रिवः॥२॥

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું મહાન દયાળું છે. જે તારા મુમુક્ષુ ઉપાસકના વિરોધી, અવરોધ કરનાર વિચારને નષ્ટ કરે છે, દસ્યુની તો વાત જ ક્યાં, એ તો ઘુલોક, પૃથિવીલોક અને અન્તરિક્ષ લોક પણ તારા શાસન બળના ભયથી પોતાની ગતિવિધિ અને સ્થિતિમાં રહે છે, તેથી તારા એ દીપ્ત તેજ શાસન પર હું શ્રદ્ધા કરું છું. (૨)

३७२. समेत विश्वा आंजसा पति दिवा य एक इंद् भूरतिथिजेनानाम्। स पूर्व्यो नूतनमाजिगीषं तं वर्त्तनीरनु वावृत एक इंत्॥ ३॥

પદાર્થ: विश्वा:-समस्त मनुष्य प्रक्षઓ ! दिव:-पितम्-मोक्षधामना स्वामीने ओजसा समेत-पोताना पूर्ण બળ साथे प्राप्त थाओ. य:-इक:-एत्- જे એકલો જ जनानाम् अतिथि:-भू:- જન્મનાર मनुष्योनी અंદર અन्तर्यामी३पथी બિરાજમાન છે. सः- ते पूर्व्य:- तेनी ઉત્પत्ति અથવા શરીરમાં આવ્યા પહેલાં પુરાતન-पूर्वथी જ રહેલ नूतनम्- नवीन-पश्चात् शरीरमां આવનાર आजिगीषन्तम्- शरीरने અભिભूत-स्वाधीन કरवाने ઇચ्छुङ જીवात्माने एक:-इत्- એકલો જ वर्तनी: अनुवावृत्ते ङर्मानुसार गतिनी पाछण यक्षावे छे.

ભાવાર્થ: પરમાત્મામાં પ્રવેશ કરનાર ઉપાસક મોક્ષધામના સ્વામી પરમાત્માને પોતાના આત્મિક બળ દ્વારા પ્રાપ્ત કરે છે. જે એકલો જ જન્મનાર-ઉત્પન્ન થનાર પદાર્થોનો અન્તર્યામીરૂપથી બિરાજમાન સ્વામી સનાતન છે. શરીર પર અધિકાર જમાવવા ઇચ્છુક એના સ્વામી જીવાત્માને કર્માનુસાર ગતિઓમાં ચલાવે છે. (3)

३७३. इमें त इन्द्रें ते वयं पुरुष्टुते ये त्वारभ्य चरामिस प्रभूवसो। न हित्वदन्यों गिर्वणों गिरः संघत्क्षोणीरिव प्रति तद्धर्य नो वचः॥४॥ પદાર્થ: प्रभूवसो-હે બહુજ ધનવાળા पुरुद्धत-इन्द्र-અનેક પ્રકારથી સ્તુત્ય પરમાત્મન્ ! इमे-એ ते ये वयं ते-જે અમે તારા ઉપાસકો त्वा-आरभ्य चरामिस-तारो આરંભ કરીને-તારો આશ્રય લઈને જીવનયાત્રા કરીએ છીએ गिर्वण:-હે સ્તુતિઓ દ્વારા વનનીય-સેવનીય પરમાત્મન્ ! त्वत्-अन्य:-ताराथी ભिन्न गिर:-અમારી પ્રાર્થનાઓનો न हि-सघत्-व्याप्त થતો नथी. क्षोणि:-इव न:-तत्-वच:-प्रतिहर्य- पृथिवी समान અમારા એ પ્રાર્થના વચનોને ચાહ-સ્વીકાર કર. (૪)

ભાવાર્થ : હે અનેક રીતે સ્તુતિ કરવા યોગ્ય અને બહુજ ધનવાન પરમાત્મન્ ! એ અમે તારા ઉપાસકો તને આશ્રય બનાવીને જીવનયાત્રા કરીએ છીએ. હે સ્તુતિઓથી સેવન કરવા યોગ્ય તારાથી ભિન્ન અન્ય કોઈ નથી કે, જે અમારી પ્રાર્થનાઓને પ્રાપ્ત કરી શકે, તેના પર ધ્યાન આપે, તું અમારા વચનો પૃથિવીની સમાન ચાહે છે, જેમ પૃથિવી પોતાના આશ્રિત પદાર્થોનો ત્યાગ કરતી નથી, કારણથી અલગ થયેલને પોતાનો આશ્રય આપે છે, તેમ તું પણ તારા આશ્રિતો ઉપાસકોનો ત્યાગ કરતો નથી. (૪)

३७४. चेर्षणीर्धृतं मेघवानमुक्थ्या ३ मिन्द्रं गिरो बृहतीरभ्यनूषत । वावृधानं पुरुहूतं सुवृक्तिभिरमत्यं जरमाणं दिवेदिवे ॥ ५ ॥

પદાર્થ : बृहतीः गिरः-હે અમારી મહાન પુકારવાળી વાણીઓ ! તમે चर्षणीधृतम्-मनुष्योने ધારણ કરનાર-સંરક્ષક मघवानम्-પ્રશસ્ત ધનવાળા उक्थ्यम्-પ્રશંસનીય वावृधानम्-અમારી ઉન્નતિ કરનાર पुस्त्कृतम्-अनेક પ્રકારથી-અનેક નામો ગુણ કર્મોથી આમંત્રિત કરવા યોગ્ય अमर्त्यम्-મરણ ધર્મ રહિત-અજર, અમર जरमाणम्-स्तुति કરતા इन्द्रम्-परभात्भाने सुवृक्तिभिः-सभ्यक् દोषवर्षित स्तुतिओ द्वारा दिवे दिवे-प्रतिदिन अभ्यनृषत-निरंतर स्तुति કरो. (प)

ભાવાર્થ : હે મારી મહાન પુકાર વાણીઓ ઉક્તિઓ ! તું મનુષ્યોના ધારક, પ્રશસ્ત ધનવાળા, પ્રશંસનીય વૃદ્ધિ કરનાર, અનેક પ્રકારથી આમંત્રણને યોગ્ય, અમર તથા અમારા દ્વારા સ્તુતિ કરવા યોગ્ય પરમાત્માની પ્રતિદિન દોષરહિત ભાવનાઓથી વારંવાર સ્તુતિ કરો. (પ)

३७५. अच्छा व इन्द्रं मतयः स्वर्युवः सधीचीर्विश्वा उशतीरनूषत । परि ष्वजन्ते जनयो यथा पति मयं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥६॥

પદાર્થ : स्वर्युव:-મોક્ષસુખને ચાહનાર मतय:-હે પરમાત્માની ઉપાસક પ્રજાઓ ! व:-तमे विश्वाः સર્વ सधीची:-સહ ભાવને પ્રાપ્ત-સરળ इन्द्रम्-उशती:-પરમાત્માને ચાહતી अच्छा-अनूषत-નિરંતર પરમાત્માની સ્તુતિ કરો. जनयः यथापितं परिष्वजन्त-स्त्रीओ केम पितने આલિંગન કરે છે, तेम परमात्माने આલિંગન કરો मर्यं न शुन्थ्युं मघवानम्-અથવા केम पित्र धन ઐश्वर्यवाणा राजाकनने यायक લોકો પ્રાપ્ત થાય છે, तेम ऊतये-रक्षाने माटे એવી રીતે પાસે આવો.

ભાવાર્થ : મોક્ષસુખને ચાહતાં સર્વ ઉપાસકજનો સરળ ભાવથી પરમાત્માની કામના કરતાં નિરંતર

તેની સ્તુતિ કરે, જેમ સ્ત્રીઓ પોતાના પતિને ભેટે છે, અથવા જેમ પવિત્ર એશ્વર્યવાન રાજાને પ્રજાજનો પોતાની રક્ષા માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (૬)

३७६. अभि त्यं मेषं पुरुहूतमृग्मियमिन्द्रं गीभिर्मदता वस्वो अर्णवम् । यस्य द्यावो न विचरन्ति मानुषं भुजे मंहिष्ठमभि विग्रमर्चत ॥७॥

પદાર્થ: त्यं मेषम्-ते सुખनुं सिंयन કરનાર, पुस्हूतम्-અનેક રીતે આમંત્રિત કરવા યોગ્ય, ऋग्मयम्-स्तुतिओने ઝીલનાર-ૠચાઓ-સ્તુતિઓથી અર્ચનીય, वस्वः-अर्णवम्-ભોગ ધનના સાગર, इन्द्रम्-પરમાત્માને गीर्भिः-स्तुति वयनो द्वारा अभिमदत-હર્ષિत-आनंदित કરો यस्य-જेनी વ્યાપ્તિઓ અથવા કર્મશક્તિઓ द्यावः-न-प्रકાશમાન કિરણોની समान मानुषं विचरन्ति-मनुष्य હિતકારી પૃથિવી પર विચરે છે भुजे-पोताना पासन माटे मंहिष्ठं विप्रम्-अभि-अर्चत-पूજनीय विशेष तृप्ति કरावनार परमात्माने-અर्थित કरो. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા અત્યંત સુખનું સિંચન કરનાર છે. અનેક પ્રકારથી આમંત્રણીય સ્તુતિઓને ઝીલનાર અને જાણવા યોગ્ય ધન ઐશ્વર્યનો સાગર છે. તે એવા ઇષ્ટદેવને સ્તુતિઓ દ્વારા અનુકૂળ બનાવવા જોઈએ, તેની વ્યાપ્તિઓ અથવા કર્મશક્તિઓ સૂર્યનાં કિરણોની સમાન મનુષ્યનાં હિત માટે પૃથ્વી પર પ્રસરી રહી છે, તે એવા ઇષ્ટદેવની અર્ચના કરવી એ અમારું કર્તવ્ય છે. (૭)

३७७. त्यं सु मेषं महया स्वर्विदं शतं यस्य सुभुवः सौकंमीरते । अत्यं न वाजं हवनस्यदं रथमिन्द्रं ववृत्योमवसे सुवृक्तिभिः ॥८॥

પદાર્થ : त्यं सुमेषं स्विविदम्-ते श्रेष्ठसुण सिंચन કરનાર तथा मोक्षसुण પ્રાપ્ત કરાવનાર પરમાત્માને सुमहय-ઉત્તમ રીતે અર્ચિત કર यस्य-જેની शृतं सुभुवः-सेंકડો સुભૂતિઓ-કલ્યાણ વિભૂતિઓ ઉપાસકની અંદર साकम्-ईरते-એક साथे प्राप्त થાય છે. रथं हवनस्यदम्-२थनी तरक्ष आमंत्रણ पर यासनार वाजम्- अत्यं न-બળવાન ઘોડાની समान इन्द्रम्-परमात्माने अवसे-तृप्तीने माटे सुवृक्तिभिः-सुप्रवृत्तिओ- सत्स्तुतिओ द्वारा आववृत्याम्-वारंवार आवर्तित કरुं-सेवन કरुं. (८)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા સુખસેચક મોક્ષાનંદ સ્વામી તેને પ્રાપ્ત કરાવનાર છે. ઉપાસકની અંદર જેની કલ્યાણિવભૂતિઓ એકી સાથે સંચાર કરવા લાગે છે, રથના પ્રતિ આમંત્રણ પર ચાલવા તત્પર બળવાન ઘોડાની સમાન ઈશ્વરને ઉત્તમ આચરણો, સ્તુતિઓ દ્વારા આપણી તૃપ્તિ માટે આપણા જીવનમાં વારંવાર ધારણ કરો. (૮)

३७८. घृतवती भुवनानामभिश्रियोवी पृथ्वी मधुदुंघे सुपेशसा । द्यावापृथिवी वरुणस्य धर्मणा विष्कभिते अजरे भूरिरेतसा ॥ ९॥ પદાર્થ: वसगस्य-વરણ કરવા યોગ્ય અને વરનાર-इन्द्र-પરમાત્માના धर्मणा-બળથી રહેલા द्यावापृथिवी विष्किभिते-विश्वनी ઉપરનો ભાગ પ્રકાશાત્મક અને નીચેનો ભાગ પ્રકાશયરૂપ બન્ને, શિલ્પરૂપ વિરુદ્ધ ભાવથી દઢ કરેલ છે જે घृतवती-તેજ ધર્મયુક્ત તથા રેતધર્મ વાળા છે. भुवनानाम्-अभिश्रिया-समान ભૂતો જડ જંગમનો આશ્રય છે. उर्वी-મહાન પૃથિવી વિસ્તારવાળી છે. मधुदुधे-જળ અને અન્નને દોહનારી मुपेशसा-सुंहर રૂપવાળી સોનેરી હરિયાળી આદિ યુક્ત अजरे-જયાં સુધી સૃષ્ટિ રહે ત્યાં સુધી સ્થિર રહેનાર તથા भूरितसा-અત્યંત અગ્નિ સ્વરૂપ અને સોમધર્મવાળા છે. (૯)

ભાવાર્થ: પરમાત્માએ ધારણબલથી વિશ્વનો ઉપરનો ભાગ દ્યુમંડળ અને નીચેનો ભાગ ભૂમંડળ કાર્યરૂપ શિલ્પરૂપ પ્રદેશ, જડ અને જંગમના આશ્રયભૂત મહાન વિસ્તારયુક્ત આકાશમાં દેઢ સ્થાપિત કરેલ છે, જેમાં ઉપર નીચેના ક્રમશઃ ઉપરનો દ્યુમંડળ ભાગ તેજ ધર્મ યુક્ત, નીચેનો રેતધર્મયુક્ત, ક્રમશઃ જળ અને અન્નને દોહનાર, દ્યુમંડળ જળને નીચે પ્રેરિત કરે છે, પૃથિવીમંડળ અન્ન-અદનીય પદાર્થને પ્રેરિત કરે છે, સુંદર રૂપવાળું દ્યુમંડળ સોનેરી બનાવે છે. ભૂમંડળ હરિયાળી આદિ અનેક રૂપોથી સજાવે છે, તે બન્ને સૃષ્ટિના પૂર્ણ સમય સુધી રહેનારા તથા ક્રમશઃ અત્યંત અગ્નિસ્વરૂપ અને સોમસ્વરૂપ છે. તેથી તે પરમાત્માની ઉપાસના કરવી જોઈએ, જેના આ બન્ને ઉપયોગી કાર્ય અથવા શિલ્પ છે. (૯)

३७९. उँभे यदिन्द्र रौदसी आपप्राथौषाँइव । महौन्तें त्वा महौनां सम्राजं चर्षणौनाम् । देवीं जनित्र्यजीजनद्भद्रा जनित्र्यजीजनत् ॥१०॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यद्-જ્યારે તું उभे गेदसी-ઉપર નીચેનાં બન્ને ઘુમંડળ અને ભૂમંડળને आपप्राथ-તારી ઊષા = જ્યોતિથી પૂરણ કરે છે-ભરે છે ત્યારે એમ લાગે છે उषा:- इव-તારી જ્યોતિ त्वा महीनां महान्तम्-तुજ મહાનથી મહાનતમ્ને भद्रा देवी-એ કલ્યાણકારિણી દેવી जनित्री-પ્રકાશ કરનારી બની ગઈ चर्षणीनां सम्राजम्-મનુષ્યોમાં સમ્યક્ રાજમાનને अजीजनत्-પ્રાદુર્ભૂત કરી રહી છે, પ્રદર્શિત કરી રહી છે, जनित्री-अजीजनत्-હાં, પ્રાદુર્ભૂત કરનારી પ્રાદુર્ભૂત કરી રહી છે. પ્રદર્શિત કરી રહી છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! જ્યારે તું તારી જ્યોતિથી ઉપર નીચેનાં બન્ને ઘુમંડળ અને ભૂમંડળને ભરપૂર કરી દે છે, ત્યારે તે કલ્યાણકારી દેવી મનુષ્યોની અંદર મહાનથી મહાનતમ સમ્રાટ-સંસારમાં સમ્યક્ રાજા સમાન રૂપમાં તને પ્રકટ—પ્રદર્શિત કરનારી પ્રદર્ષિત કરી દે છે, તેથી અમે ઉપાસક વિશ્વમાં વ્યાપ્ત તારી જ્યોતિનો અનુભવ કરીએ. (૧૦)

३८०. प्र मन्दिने पितुमदर्चता वचो यः कृष्णगर्भा निरहिन्नुजिश्वना।

अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तं संख्याय हुवेमहि ॥ ११ ॥

પદાર્થ: मन्दिने-स्तुति કરવા યોગ્ય પરમાત્માને માટે पितुमत्-वचः-પ્રसन्नताકारક વચન प्रार्चत ભેટ સમર્પિત કરો. यः-જે પરમાત્મા ऋजिश्वना-સરળગતિ શક્તિથી कृष्णगर्भा-પાપ જેના ગર્ભમાં-અંદર છે-પાપગર્ભિત વૃત્તિઓ વાસનાઓને निरहन्-નષ્ટ કરી દે છે वृषणं वज्रदक्षिणं मस्त्वन्तम्-ते सुખવર્ષક ઓજના પ્રેરક પ્રાણવાન સર્વમાં પ્રાણપ્રદ પરમાત્માને सख्याय-મિત્રભાવ માટે अवस्यवः-અમે રક્ષા ચાહનારા हुवेमहि-આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૧૧)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા અમારી પાપગર્ભિત વૃત્તિઓને પોતાના સરળ સ્વભાવથી નષ્ટ કરી દે છે, જો અમે તે સ્તુતિ કરવા યોગ્યને માટે પ્રસન્નતાકારક સ્તુતિવચન અર્પિત કરીએ. તે એવા સુખની વર્ષા કરનાર, ઓજના પ્રસારક, પ્રાણ સંચારક પરમાત્મ દેવને મિત્રતાને માટે અમે અમારી રક્ષા ચાહનાર ઉપાસક નિત્ય નિરંતર હૃદયમાં આમંત્રિત કરતા રહીએ. (૧૧)

ห่ร-ช

३८१. इन्द्रं सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीष उक्थ्यम् । विदे वृधस्य दक्षस्य महा हि षः ॥१॥

પદાર્થ : इन्द्र-હे परभात्भन् ! सुतेषु सोमेषु-निष्पन्न थयेक्षा विविध ઉપાसनारसोमां-ઉपासनारसो प्रस्तुत કरतां क्रतुम्-संકલ्प કरनार કर्तव्य परायश ઉપासक्रने उक्थ्यं-पुनीषे-प्रशंसनीय पवित्र निर्मण जनावे छे-समर्थ जनावे छे वृधस्य दक्षस्य-वर्धक आत्मजणने विदे-प्राप्त करवा माटे ढुं तारा शरशमां छुं सः-महान् हि-ते तुं मढान ४ छे. (१)

ભાવાર્થ : પરમાત્માની વિવિધ ઉપાસનાઓ કરવાથી પરમાત્મા ઉપાસકની કામનાની પ્રાપ્તિને સિદ્ધ કરી દે છે. વૃદ્ધિકારક આત્મબળ પ્રાપ્તિને માટે તે મહાન શરણ છે. (૧)

३८२. तमु अभि प्र गायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् । इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥२॥

પદાર્થ: तम्-તે पुस्हूतम्-અનેક રીતે આમંત્રિત કરવા યોગ્ય पुरुट्त-અનેક પ્રકારથી સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, इन्द्रम्-પરમાત્માને उ-અવશ્ય अभि प्रगायत-અભિલક્ષિત કરીને ગાન કરો. तिवषं गीर्भः- आविवासत-મહાન પરમાત્માને સ્તુતિ વાણીઓથી પોતાની અંદર પરિચરિત કરો-બિરાજમાન કરો. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસકો ! જો તમે ગાન કરો, તો અનેક પ્રકારથી આમંત્રણ કરવા યોગ્ય તથા અનેક રીતે સ્તુતિ કરવા યોગ્ય પરમાત્માનું ગાન કરો. અન્યનું ગાન તમારા માટે અભીષ્ટ નથી અને વાણીઓથી પ્રશંસા કરો, તો તે પોતાની અંદર કરો. તે મહાન પરમાત્માની પ્રશંસા અને ધારણા, ધ્યાન કરો, અન્યના નહિ. (2)

३८३. तं ते मदं गृणीमसि वृषणं पृक्षुं सांसहिम् । उ लोककृत्नुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥३॥

પદાર્થ: अद्विव:-ઓજસ્વી પરમાત્મન્! ते-તારા पृक्षु सासिहम्-અમને પ્રાપ્ત થતા વિરોધી સંપર્કોમાં દુર્વૃત્તિઓને દબાવનાર તથા वृषणम्-સુખવર્ષક लोककृत्नुम्-અમારા જીવન સંસારના કર્તા हिष्श्रियम्- દુ:ખનું અપહરણ અને સુખનું આહરણ કરનાર ૠક-સામ-સ્તુતિ-ઉપાસના પર આશ્રિત मदम्-અર્ચનીય સ્વરૂપની गृणीमिस-સ્તુતિ કરીએ છીએ-સ્તુતિમાં લાવીએ છીએ. (૩)

ભાવાર્થ : હે ઓજસ્વી પરમાત્મન્ ! વિરોધી સંપર્કો અને દુર્વૃત્તિઓને દબાવનાર તથા સુખવર્ષક, મારા જીવન સંસારને બનાવનાર, દુઃખાપહારી, સુખાહરણ કરનાર, સ્તુતિ, ઉપાસનાને આશ્ચિત તારા અર્ચનીય સ્વરૂપને પ્રશંસિત કરીએ છીએ, સ્તુતિ કરીએ છીએ, સ્તુતિમાં લાવીએ છીએ. (૩)

३८४. यत्सोममिन्द्रे विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्त्ये । यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥४॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! यत्-જે सोमम्-सोभरस विष्णवि-यજ्ञ અધ્યાત્મસંમેલનમાં સંપન્ન કરવામાં આવે છે. यत्-वा घ-અથવા જે પણ સોમ आप्ये त्रिते-પ્રાપ્તવ્ય તીર્ણતમ લોક ત્રિસંખ્યામિત્ત- મોક્ષમાં यत्-वा-અને જે પણ मक्त्सु-જીવન્મુક્ત આત્માઓમાં मन्दसे-તું ચાહે છે इन्दुभि:-सम्-ते મારા સર્વ સોમો ઉપાસનારસોથી સંગત બનું. (૪)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું પોતાને માટે અધ્યાત્મસંમેલનમાં ગાનરૂપ સોમને પ્રાપ્તવ્ય તીર્ણતમ સર્વથી શ્રેષ્ઠ તૃતીયધામ મોક્ષમાં રહેનારા જીવન્મુક્તોમાં વિદ્યમાન ઉપાસનારસોને ચાહે છે. મારામાં રહેલ તે સર્વ સોમો-ઉપાસનારસોની સાથે સંગત થાય અર્થાત્ મને ત્રણે પ્રકારના સોમો-ઉપાસનારસોને સમર્પિત કરનાર બનાવી દે. હું અધ્યાત્મસંમેલનમાં પણ ગાનરસ તને આપુ, મોક્ષધામમાં પણ મારો રસ પૂર્ણ સમર્પણ કરું, અને જીવન્મુક્તોની શ્રેણીમાં આવીને પણ તારી ઉપાસનામાં અનન્ય બનું. (૪)

३८५. एँदु मधोर्मदिन्तरं सिञ्चाध्वयों अन्धेसः । एवा हि वीर स्तवते सदावृधः ॥५॥

પદાર્થ : अध्वर्यो-હે અધ્યાત્મયજ્ઞને પ્રાપ્ત તથા અપીડક ઉપાસક ! તું मधो:-अन्धस:-મધુર આધ્યાનીય ઉપાસનારસ દ્વારા मदिन्तरम्-અત્યંત પ્રસન્ન થનાર-ઇન્દ્ર પરમાત્માને इत्-उ-आसिञ्च-અવશ્ય જ સમગ્ર રૂપથી સિંચ. एव हि-એમ જ सदावृध:-वीर:-તે સદા વર્ધક, પ્રેરક પરમાત્માની स्तवते-स्तुति થાય છે. (પ) ભાવાર્થ : અધ્યાત્મયજ્ઞના યાજક ઉપાસક પરમાત્માને પોતાનો મધુર, શ્રદ્ધા, અનુરાગપૂર્ણ ધ્યાન,

ઉપાસનારસ દ્વારા સિંચ્યા કરે, એ જ રીતે તેને ઉન્નત કરનાર, પ્રગતિ આપનાર પરમાત્માની સ્તુતિ કરવામાં આવે છે. (પ)

३८६. एन्दुमिन्द्राय सिञ्चतं पिंबाति सोम्यं मधु । प्र राधांसि चोदयते महित्वना ॥६॥

પદાર્થ: इन्द्राय-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે इन्दुम्-आसिञ्चत-ઉપાસકો! રસીલા સોમ-ઉપાસના— રસને સિંચો-પ્રસારિત કરો सोम्यं मधु पिबाति-તે સોમના મધનું પાન કરે અથવા પીવે છે. महित्वना- પોતાના મહત્ત્વથી ग्रधांसि-ઉપાસકોને માટે સિદ્ધ ધનોને प्रचोदयते-પ્રેરિત કરે છે. (ह)

ભાવાર્થ : પરમાત્માને પોતાના ઉપાસકના રસથી ભરી દો, તે તેનું પાન કરે છે-સ્વીકાર કરે છે અને સિદ્ધ ધનોને પ્રેરિત કરે છે. (૬)

३८७. एतो न्विन्द्रं स्तवाम संखायः स्तोम्यं नरम् । कृष्टीयीं विश्वा अभ्यस्त्येक इत् ॥७॥

પદાર્થ: सखाय:-હે ઉપાસક મિત્રો ! आ-इत-उ-આવો, અવશ્ય આવો ! नु-શીઘ્ર स्तोम्यं नरम्-इन्द्रम्-स्तुति કરવા યોગ્ય नेता परमात्माने स्तवाम-स्तुति કરીએ यः-જે પરમાત્મા एकः-इत्-એકલો જ विश्वाः कृष्टी:-સર્વ કર્મ-કરનારી પ્રજાઓ-મનુષ્યોને अभ्यस्ति-કર્મફળ પ્રદાન કરવા માટે અભિભૂત કરે છે-સ્વાધીન કરે છે. (૭)

ભાવાર્થ : સ્તુતિ યોગ્ય આપણા નેતા પરમાત્માની અમે સ્તુતિ કર્યા કરીએ, તે કર્મ કરનાર કર્મયોનિ મનુષ્યોનો એકલો જ સ્વામી કર્મકળ દાતા છે, તેનાથી ભિન્નની સ્તુતિ ન કરીએ, સ્તુતિ કરવી એ પણ શુભકર્મ છે અને તેનું શુભ ફળ પણ આપશે જ. (૭)

३८८. इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् । ब्रह्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥८॥

ભાવાર્થ : મહાન વિવિધ તૃપ્તિકારક બ્રહ્માંડના રચયિતા, વેદસ્વામી વેદજ્ઞાન દાતા, સ્તુતિને યોગ્ય પરમાત્માનું ઊંચા સ્વરથી શ્રેષ્ઠ ગાન કરવું જોઈએ. (૮)

३८९. य एक इद्विदयते वसु मर्ताय दाशुषे ।

र् ईशानो अप्रतिष्कृत इन्द्रो अङ्ग ॥ ९॥

પદાર્થ: य:-एक:-इत्-જે એકજ છે તેના જેવો અન્ય કોઈ નથી दाशुषे मर्ताय-આત્મીયત્વને આપનાર-સ્વાત્મ સમર્પણ કરનાર જન-ઉપાસકને માટે वसु विदयते-ધનને વિશિષ્ટ રૂપથી આપે છે અથવા કર્માનુસાર વિભાગ કરે છે अङ्गः-હે પ્રિયજન તે ईशान:-इन्द्र:-સ્વામી પરમાત્મા अप्रतिष्कृत:-ઉલ્લંઘનીય વા પ્રતિહિસિત વા પ્રતિસ્ખલિત વા પ્રતિકાર કરવા યોગ્ય નથી. (૯)

ભાવાર્થ : કેવલ પરમાત્મા જ ઉદાર છે, જે આત્મસમર્પણ કરનાર ઉપાસકને માટે-અલોકિક ધન મારી અંદર વસાવનાર વિશિષ્ટ ધનને વિશેષરૂપથી પ્રદાન કરે છે અથવા વિભક્ત કરીને ભાગ આપે છે. અને તે જગતના સ્વામીને દેષ્ટિથી ઓઝલ કરવા યોગ્ય અથવા પ્રતિકાર કરવા યોગ્ય નથી. (૯)

३९०. संखाय आ शिषामहें ब्रह्मेन्द्राय विज्रिणे । स्तुष ऊ षु वो नृतमाय धृष्णवे ॥१०॥

પદાર્થ: सखाय:-હે ઉપાસક બન્ધુઓ ! वः-तमे અને અમે = આપણે विज्ञणे-ઓજસ્વી, धृष्णवे-પાપવિચાર ધર્ષણશીલ-नृतमाय-મહાન નેતા, इन्द्राय-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે ब्रह्म-आशिषामहे-બ્રહ્મ-મન-સમર્પિત કરીએ તેથી અમે ऊ षु-અવશ્ય स्तुषे-तेनी સ્તુતિ કરીએ છીએ. (૧૦)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્માના ઉપાસકો ! તે ઓજસ્વી પરમાત્મદેવને સદા-પોતાનું મન સમર્પણ કરતા રહીએ. તે અમારો સાચો નેતા, વિરોધી પાપ ભાવનો ધર્ષણશીલ-નાશ કરનાર છે. (૧૦)

इति चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः

* * *

अथ पञ्चमः प्रपाठकः

प्रथमोऽर्धः

พ่ร-น

३९१. गृणें तदिन्द्र ते शंव उपमां देवतातये । यद्धंसि वृत्रमोजसा शचीपते ॥१॥

પદાર્થ: शचीपते-इन्द्र-હે સર્વ કર્મ સમર્થ પરમાત્મન્ ! तत्-शवः-તારા તે પ્રસિદ્ધ ધન-અધ્યાત્મ ધન-મોક્ષઐશ્વર્યને गृणे-પ્રશંસિત કરું છું देवतातये-જે જીવનમુક્તને માટે ते-उपमाम्-તારા સમીપમાં રાખે છે. તથા यत्-वृत्रम्-જे પાપબંધનને ओजसा-બળ દ્વારા हंिस-નષ્ટ કરે છે. (૧)

ભાવાર્થ : હે સર્વકર્મસમર્થ પરમાત્મન્ ! તું મહાન ન્યાયકારી અને દાતા છે, જેથી તું યથાયોગ્ય કર્મકળને પ્રદાન કરે છે. હું તારા તે મોક્ષ-એશ્વર્ય-અધ્યાત્મધનની પ્રશંસા કરું છું, જેથી તું જીવનમુક્ત અથવા મુક્તાત્માને પોતાની પાસે રાખે છે તથા તેના પાપબંધનોનો પણ નાશ કરે છે. (૧)

३९२. यस्य त्यंच्छम्बरं मदे दिवोदासाय रेन्धंयन् । अयं स सोम इन्द्र ते सुतः पिब ॥२॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यस्य मदे-જે સોમ-ઉપાસનારસનો તૃપ્તિયોગ-પ્રસન્નતા પ્રસંગ નિમित्त दिवः-दासाय-અમૃતધામ મોક્ષના દર્શક ઉપાસકને માટે त्यत्-शम्बरम्-ते शम् =આવરક અર્થાત્ કલ્યાણનાં પ્રતિબંધક-પાપબંધનને रम्थयन्-नष्ट કરવા માટે सः-अयं सोमः-ते सुतः पिब-ते એ જે ઉપાસનારસ निष्यन्न કરેલ છે તેનું પાન કર-સ્વીકાર કર-કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસનારસથી તૃપ્ત-પ્રસન્ન થઈને પરમાત્મા મોક્ષ અમૃત આકાંક્ષી-મોક્ષધામના દર્શક ઉપાસકને માટે મોક્ષાનંદનાં પ્રતિરોધક પાપબંધનનો નાશ કરવા માટે ઉપાસક દ્વારા નિષ્પન્ન કરેલ ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કર્યા કરે છે. (૨)

३९३. एन्द्रें नो गिध प्रियं संत्रोजिदगोह्य । गिरिन विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः ॥३॥

પદાર્થ : प्रिय-હે પ્યારે सत्राजित्-તુરત એક સાથે જયકર્તા <mark>अगोह</mark>्य-ન છૂપાવવા ન લુપ્ત કરવા યોગ્ય

इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું गिरिः-न-ઊંચા પર્વત સમાન મહાન છે-ઊંચે રહેનાર છે. विश्वतः पृथुः- सर्वथी મહાન છે दिवः-पितः-અમૃત મોક્ષનો સ્વામી છે. नः-आ-गिध-અમને આવીને મળ-અમને પ્રાપ્ત થા. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસકનાં પ્રતિબંધકને તુરત જીતવા, નષ્ટ કરનાર,સદા પ્રકાશમાન-ઉપાસકથી ન છૂપનાર-સાક્ષાત્ થનાર પ્રિય પરમાત્મન્ ! તું ઊંચા પર્વતની સમાન મહાન મોક્ષધામનો સ્વામી છે, તેથી અમને મળ-પ્રાપ્ત થા-એ જ આકાંક્ષા છે. (૩)

३९४. ये इन्द्र सोमेपातमो मेदः शिवष्ठ चैतित । येना हसि न्या ३ त्रिणं तमीमहे ॥४॥

પદાર્થ : श्रविष्ठ-इन्द्र-બળવાન, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यः- श्रे सोमपातमः-ઉપાસનારસનું અત્યંત પાન કરનાર मदः-હર્ષ ભાવ બતાવી રહેલ છે येन- श्रेना द्वारा अत्रिणम्-પાપનો निहंसि-ગુપ્ત રૂપથી નાશ કરે છે. तम्-ईमहे-ते तुश्र परमात्माने હું ચાહું છું. (૪)

ભાવાર્થ : હે બળવાન પરમાત્મન્ ! જે તારો અત્યંત સોમપાન કરનાર તર્પણીય મદ-હર્ષ છે-જેથી તું પાપને ચેતવે છે, પાપને નષ્ટ કરે છે-એવા તે તારા બળને ચાહું છું. (૪)

३९५. तुँचे तुनाय तत्सु नौ द्रांघीय आयुर्जीवसे । आदित्यासः समहसः कृणोतन ॥५॥

પદાર્થ: सुमहसः-आदित्यासः-હે સુમહાન પરમાત્મશક્તિ પ્રવાહો नः-અમારા तुचे-પુત્રોને માટે तुनाय-પૌત્ર આદિને માટે तत् सु-તે સારી द्वाघीयः-आयुः-અતિ દીર્ઘ આયુને जीवसे-જીવન માટે कृणोतन-સંપાદિત કરો. (પ)

ભાવાર્થ : પરમાત્માનાં ઐશ્વર્ય પ્રવાહથી સુમહાન બનેલ ઉપાસકને જીવવા માટે અતિદીર્ધ આયુ, પુત્ર અને પૌત્ર આપે છે. (પ)

३९६. वेत्था है निर्ऋतीनां वज्रहस्त परिवृंजम् । अहरहः शुन्ध्युः परिपदामिव ॥६॥

પદાર્થ : वज्रहस्त-હે ઓજરૂપ હાથવાળા ! निर्ऋतिनां परिवृजं वेत्थ-हि-तुं અવશ્ય જ ઉપાસકની કષ્ટપ્રદ આપત્તિઓ-આન્તરિક બાધાઓ કામ, ક્રોધ આદિ પ્રવૃત્તિઓનાં પરિવર્જન-ત્યાગસાધન વા પૃથક્કરણ સ્થાનને જાણે છે. अहः–अहः–પ્રતિદિન शुच्थुः-परिपदाम्–इव-જેમ આદિત્ય-સૂર્ય પરિપદો-સૂર્યના પરિપદના પ્રત્યેક પ્રકાશચરણ સાથે ભાગનાર અનિષ્ટકારી તત્ત્વોની સમાન. ( )

ભાવાર્થ: જેમ સૂર્ય દ્વારા પ્રતિદિન તેના ઉદય સાથે ભાગનાર અનિષ્ટ ભાગવા માંડે છે, તેમ ઉપાસકની કષ્ટ આપત્તિઓનું પરિવર્જન ઉપાસકને છોડીને ભાગી જાય છે. ઓજસ્વી હાથો-શક્તિવાળાથી પ્રહાર પામીને ભાગી જાય છે. તેથી તે પરમાત્માની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૬)

३९७. अपामीवामप स्त्रिधमप सेधत दुर्मितिम् । आदित्यासो युयोतना नौ अंहसः ॥७॥

પદાર્થ: आदित्यास:-હે પરમાત્મતેજ તરંગો! તમે अमीवाम्-अपसेधत-મારા-ઉપાસકના અંદરથી રોગને દૂર કરી દો म्निधम्-अप-શોષણ કરનારા શોકને दुर्मितम्-अप-દુર્મિત-દુષ્ટ વિચારોને દૂર કરો नः- अहंस-युयोतन-અમને પાપથી પૃથક કરો. (૭)

ભાવાર્થ : ઉપાસકની અંદર પરમાત્માના તેજ તરંગો તેની અંદરના રોગને, શોકને, દુર્વિચારને દૂર ભગાડી દે છે તથા ઉપાસકનાં પાપકૃત્યોને દૂર કરી નાખે છે. (૭)

३९८. पिंबा सोमिमिन्द्र मन्दतु त्वा यं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः। सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा ॥८॥

પદાર્થ: हर्यश्च-इन्द्र-જેના દુઃખ અપહરણ, સુખ આહરણ, વ્યાપનધર્મ અને પ્રસાદ છે એવા પરમાત્મન્ ! सोमं पिब-ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર यम्-अद्दिः-જેનો આદર કરનાર પ્રશંસાકર્તા-સ્તોતા ઉપાસકે ते सुषाव-તારા માટે અભિષુત કરેલ છે, સંપાદિત કરેલ છે તે સોમ-ઉપાસનારસ स्रोतुः- बाहुभ्याम्-रसिन्ध्पादक-ઉપાસનારસ સંપાદિત કરનારના સ્નેહ અને અનુરાગથી सुयतः-नः-अर्वा- સુવ્યવસ્થિત-સુશિક્ષિત ઘોડાની સમાન છે. (૮)

ભાવાર્થ : જે દુ:ખ અપહરણ અને સુખ આહરણ કરનાર દયા અને પ્રસાદરૂપ વ્યાપન ધર્મોવાળા પરમાત્મન્! તું ઉપાસનારસનું પાન કરે છે, સ્વીકાર કરે છે, જેથી તારો આદર કરનાર પ્રશંસક, સ્તુતિકર્તા ઉપાસક તારા માટે તૈયાર કરે છે; જેમ ઉપાસકના સ્નેહ અને અનુરાગ દ્વારા સુશિક્ષિત-કેળવાયેલા ઘોડાની સમાન આકર્ષક છે. (૮)

ખંડ-ક

३९९. अभातृव्यो अना त्वमनापिरिन्द्र जैर्नुषा सैनादिसि । युधेदापित्वमिच्छसे ॥१॥ પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! त्वम्-तुं अभ्रातृव्यः-शत्रुરહિત अना-नेताथी રહિત अनापिः-માતા-પિતા આદિ સંબંધીથી રહિત जनुषा-सनात्-असि-જન્મથી-જન્મદ્રષ્ટિથી તું નિત્ય છે અર્થાત્ જન્મધારણથી પણ રહિત-નિત્ય છે युधा-इत्-आपत्वम्-इच्छसे-પોતાની તરફ ગતિ કરનારની સાથે જ-ઉપાસકની સાથે જ બંધુત્વને ચાહે છે. (૧)

ભાવાર્થ: પરમાત્માનો કોઈ શત્રુ નથી, તે કોઈથી પણ શત્રુતા રાખતો નથી, તેનો કોઈ નેતા નથી કારણ કે તે સ્વયં વિધાતા છે, જન્મથી-જન્મનો સાથી તેમ કહેવામાં આવે તો તે નિત્ય છે, શાશ્વત છે, જન્મ લેતો નથી, પરન્તુ હાં, તેની તરફ ગતિ કરનાર ઉપાસકની સાથે સંબંધ ઇચ્છે છે-ચાહે છે, તેને અપનાવે છે. (૧)

४००. यो न इंदमिदं पुरा प्र वस्य आनिनाय तमु व स्तुषे। संखाय इन्द्रमूतये ॥ २॥

પદાર્થ : यः- જे नः- અમારે માટે वः- તમારા માટે पुरा-पुरातन- सનાતનકાળથી इदम्- इदं- वस्यः- એ એ-એક બીજાથી ભિન્ન- ભિન્ન વસુ- વસવા યોગ્ય શરીર અને ભોગ્ય વસ્તુ प्र-आनिनाय- પ્રાપ્ત કરાવે છે तम्- इदम्- उ- ते ઐश्વर्यवान परमात्मानी અવશ્य ऊतये- रक्षा- કૃપા માટે सखायः - હે સહયોગીઓ ! स्तुषे- स्तुति કરો. (૨)

ભાવાર્થ: હે સહયોગી જનો! જે પરમાત્મા આપણને-ઉપાસકોને માટે પૂર્વકાળથી એ એ એકબીજાથી ભિન્ન-ભિન્ન ફરી ફરી વિશિષ્ટ વસવાને યોગ્ય શરીર તથા ભોગ્ય વસ્તુ પ્રાપ્ત કરાવે છે, તેની આપણે સર્વ રક્ષા અને કૃપા માટે સ્તુતિ કરીએ. (૨)

४०१. आं गेन्ता मां रिषण्यते प्रस्थावानो मांपे स्थात समन्यवः। दुढां चिद्यमियष्णवः ॥३॥

પદાર્થ: आ गन्त-હે પરમાત્મ જ્ઞાન વૈરાગ્ય રશ્મિઓ ! તમે મારી અંદર આવો प्रस्थावानः-मा खिण्यत-तमे પ્રસ્થાન કરતાં મને હિંસિત ન કરો-મારી અંદર બેસી જાઓ-બેસીને પ્રસ્થાન ન કરતાં અર્થાત્ પાછા ન ફરતાં જો હિંસિત કરવી હોય તો માત્ર પાપવાસનાઓને હિંસિત-નષ્ટ કરી નાખો. समन्यवः-मा अपस्थात्-મારી પાપવાસનાઓથી ક્રોધયુક્ત બનો મારી અંદરથી પૃથક્-દૂર ન થાઓ, दृढा-चित्-यमिष्णवः-तमे तो કઠિન પાપોને પણ નષ્ટ કરવાનું શીલ રાખનાર છો. (૩)

ભાવાર્થ: ઉપાસકની અંદર જ્યારે પરમાત્માની જ્ઞાન-વૈરાગ્યની ધારાઓ આવી જાય છે, ત્યારે તેને ગળી જઈને પીડિત કરતી નથી, કદાચ ઉપાસકની અંદર પાપવાસના હોય તો પણ ક્રોધિત બનીને દૂર થતી નથી, પરંતુ દૂર થવાનો પ્રસંગજ નથી તે તો કઠિન પાપસંસ્કારો પર પણ અધિકાર કરીને દૂર ભગાડી દે છે. (૩)

४०२. आं याह्ययमिन्देवेऽ श्वपते गोपते उर्वरापते । सोमं सोमपते पिब ॥४॥

પદાર્થ: अश्वपते-હે મારા વ્યાપનશીલ મનના પાલક गोपते-મારી ઇન્દ્રિયોના પાલક उर्वरापते-મારી અનેક આરા-ગતિક્રમવાળી દેહ ગાડીના પાલક सोमपते-મારા સૌમ્યાભાવ ઉપાસનારસના પાલક! इन्दवे-आयाहि-એ આર્દ્ર સ્નેહ ભરેલ ઉપાસનારસને માટે सोमं पिब-अयम्-ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર જે તારા માટે નિષ્યન્ન કરેલ છે. (૪)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! તું મારા મનનો રક્ષક છે, તેને સ્થિર અને પવિત્ર કર-રાખ. તું ઇન્દ્રિયોનો રક્ષક છે, તેને સંયમમાં રાખ. તું તીવ્ર ગતિવાળી દેહ ગાડીનો રક્ષક છે, તે તેને સંયમમાં રાખ. તું તીવ્ર ગતિવાળી દેહગાડીનો રક્ષક છે, તેને સન્માર્ગમાં ચલાવ. તું સૌમ્યભાવો ઉપાસનારસોનો રક્ષક છે, તેને નિરંતર સ્થિર રાખ. તું આર્વ સ્નેહ પૂર્ણ ઉપાસનારસને માટે આવ-ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર, એ તૈયાર છે-એ સમર્પિત છે. (૪)

४०३. त्वया ह स्विद्युंजा वयं प्रति श्वसन्तं वृषभ ब्रुवीमिह। संस्थे जनस्य गोमतः ॥५॥

પદાર્થ : वृषभ-હે સુખની વર્ષા કરનાર પરમાત્મન્ ! त्वया युजा स्वित्-ह-નિશ્ચિત તારાથી યુક્ત થનારની સાથે જ श्वसन्तं प्रति ब्रुवीमहि-श्वांस લેતાં જેમ પ્રબળ પાપનો પ્રતિવાદ કરીએ છીએ गोमतः-जनस्य संस्थे-स्तुति वाशी वाणा જનના સંસ્થાન-ધ્યાનમાં બેસીને. (પ)

ભાવાર્થ : સ્તુતિ કરનાર ઉપાસકનાં ધ્યાનાસન પર બેસીને, ધ્યાન ધરીને, તારાથી યોગ કરીને-જોડાઈને પ્રબળ પાપનો પણ પ્રતિવાદ, પ્રતિકાર કરી શકીએ છીએ, તેથી પરમાત્માનું ધ્યાન કરવું જોઈએ. (પ)

४०४. गांवश्चिद्धा समन्यवः सजात्येन मरुतः सबन्धवः । रिहते ककुभो मिथः ॥६॥

પદાર્થ : मस्तः-પરમાત્મ જયોતિ પ્રવાહને गावः-चित्-स्तुति વાણીઓ સંપૂર્ણ समन्यवः-समान आકાંક્ષાવાળી सबन्धवः-समान એક પરમાત્માની તરફ सजात्येन-समान ગુણત્વથી ककुभः-मिथः-रिहते-જેમ દિશાઓ જાણે એક બીજીથી જોડાયેલી હોય છે. (ह)

ભાવાર્થ: પરમાત્માને અથવા પરમાત્માની જ્ઞાન જ્યોતિઓને ચાહતી સ્તુતિ-વાણીઓ સમાન ગુણવાળી બનીને, સમાન પરમાત્માને અથવા તેની જ્યોતિઓને કેન્દ્ર માનીને ગતિ કરતી પરસ્પર દિશાઓની સમાન સમાગમ કરનારી હોવી જોઈએ. (૬)

४०५. त्वं न इन्द्रा भरे ओंजो नृम्णं शतक्रतो विचर्षणे ।

आ वीरं पृतनासहम् ॥७॥

પદાર્થ: शतक्रतो-અનેક કર્મશક્તિવાળા અને विचर्षणे-સર્વજ્ઞ इन्द्र-પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं नः-અમારે માટે-અમારી અંદર ओजः-આધ્યાત્મિક બળ અને नृम्णम्-યशः-સંયમ સદાચારનો યશ आभर-ભરી દે છે. पृतनासहं वीरम्-आ-અમારો વિરોધ કરનારી બાધક વૃત્તિઓને સહન કરનાર પ્રાણને પણ ભરી દે. (૭)

ભાવાર્થ: હે અનન્ત કર્મશક્તિવાળા, સર્વત્ર, સર્વ અન્તર્યામી પરમાત્મન્! તું અમારી અંદર આત્મિક બળ, સંયમ અને સદાચારનો યશ ભરપૂર ભરી દે તથા વિરોધી અવરોધક વૃત્તિઓને સહન કરનાર પ્રાણને પણ ભરપૂર કરી દે, હું ઉપાસના દ્વારા તારા શરણમાં આવેલ છું. (૭)

४०६. अधा हीन्द्र गिर्वण उप त्वा काम ईमहे ससृग्महे । उदेव ग्मन्त उदिभिः ॥८॥

પદાર્થ: गिर्वण:-इन्द्र-स्तुतिओथी वननीय, सारी रीते ભજનીય પરમાત્મન્ ! अध हि-હવે તો कामे-કામનાની પૂર્તિ માટે त्वा-ईमहे-तने ચાહીએ છીએ કે उपससृग्महे-ताराथी ઉપસૃષ્ટ બની જઈએ- વાસિત બની જઈએ, उदा इव-જેમ उदिभः-ग्मन्ते-જલોથી જલ મળી જાય છે. (८)

ભાવાર્થ: હે સ્તુતિઓથી સેવનીય પરમાત્મન્! કામનાની પૂર્તિને માટે તને ચાહીએ છીએ. તને ચાહવાથી સર્વ કામનાઓ પૂરી થઈ જશે, તેથી તને ચાહીએ છીએ. જેમ જલ પ્રવાહ અન્ય જલ પ્રવાહોથી મળે છે, તેમ તારાથી ઉપસૃષ્ટ બનીને-તારાથી સ્પર્શ કરીને મળીએ. (૮)

४०७. सींदन्तस्ते वयो यथा गोंश्रीते मंधौ मदिरे विवंक्षणे। अभि त्वामिन्द्र नोनुमः ॥९॥

પદાર્થ: गोश्रीते-स्तुति वाशीઓથી પાકેલાં मधौ-मधुर, मिदरे-હર્ષકર, विवक्षणे-विशिष्ट वक्षशा आनंद धारा જયાં એવા ઉપાસના स्थानमां सीदन्तः-ते वयः-यथा- જેમ મધમાખીઓ બેસે છે, તેમ અમે બેસીને इन्द्र-परमात्मन् ! त्वाम्-नोनुमः-तने वारंवार नमस्कार કરીએ છીએ. (૯)

ભાવાર્થ : સ્તુતિઓથી પાકેલાં મધુર, આનંદકર, વિશિષ્ટ ઉપાસનાધારાવાળા ઉપાસનાગૃહમાં મધમાખીઓની સમાન બેસીને અમે તુજ પરમાત્માને વારંવાર પ્રણામ કરીએ છીએ. (૯)

४०८. वयमु त्वामपूर्व्य स्थूरं न कच्चिद्धरन्तोऽ—वस्यवः । वज्रिञ्चित्रं हवामहे ॥१०॥ પદાર્થ: अपूर्व्य विज्ञन्-पूर्व-पुरातनक्षणमां थयेला श्रेष्ठोमां पण श्रेष्ठ ओष्ठस्विन् परमात्मन् ! कत-चित्-स्थूरं न भरन्तः-श्रेम क्षेष्ठ कोठारमां-क्षेठीमां ४० आहि अना४ (भरे छे, तेम ઉपासनारसथी (भरतां वयम् अवस्यवः-अमे रक्षा याउनार त्वां चित्रं हवामहे-तारा यथनीय दर्शनीयने आमंत्रित करीओ छीओ. (१०)

ભાવાર્થ: જેમ સંસારમાં સમયપર પ્રાણરક્ષા ચાહતા અથવા સમય પર (જરૂર પડતાં) અનાજ મેળવવા જવ આદિ અનાજને કોઠી-કોઠારમાં ભરે છે, તેમ દર્શનીય, સર્વશ્રેષ્ઠ, ઓજસ્વી પરમાત્માને અમે રક્ષા ચાહનારા ઉપાસકો ઉપાસનાથી ભરીને સમય પર રક્ષા કરનારને આમંત્રિત કરીએ છીએ, તે અવશ્ય રક્ષા કરશે. (૧૦)

ห่ร-๒

४०९. स्वादोरित्थां विषूवतों मधोः पिबन्ति गौर्यः । या इन्द्रेण संयावरीवृष्णां मदन्ति शोभथां वस्वी रनु स्वराज्यम्॥१॥

પદાર્થ: इत्था-એ સત્ય છે गौर्यः-અમારી વાણીઓ स्वादो:-સ્વાદવાળા, विषूवत:-વિશેષ સવન નિષ્પાદન કરનાર, मधो:-મધુર ओरृम् नामनुं જયારે पिबन्ति-पान કરે છે, ત્યારે જાણે કે वृष्णा-इन्द्रेण- સુખની વર્ષા કરનાર પરમાત્માની સાથે या:-सयावरी:-જે સમાન ગતિવાળી બની मदन्ति-હર્ષને પ્રાપ્ત કરે છે. स्वराज्यम्-अनु-स्वराજय = આત્માનાં સ્વરાજયને અનુરૂપ वस्वी:-વસનારી બનેલી शोभथा:- શોભાને પ્રાપ્ત થાય છે-શોભે છે. (૧)

ભાવાર્થ: એ સત્ય છે કે, વાણીઓ જ્યારે નિરંતર સ્વાદિષ્ટ વિશેષ નિષ્પન્ન કરેલ મધુર ઓમ્નો જપ કરે છે, ત્યારે તે સુખવર્ષક પરમાત્માની સાથે સમાનગતિ વાળી બનીને હર્ષિત થાય છે અને ત્યારે આત્માના સ્વરાજય અનુસાર વસનારી શોભાયુક્ત બને છે-શોભે છે. (૧)

४१०. इत्था हि सोम इन्मदो ब्रह्म चैकार वर्धनम् । शविष्ठ विज्ञित्रोजसा पृथिव्या निः शशा अहिमचित्रनु स्वराज्यम्॥२॥

પદાર્થ: इत्था हि-એ સત્ય જ છે सोमः-मदः-इत्-જયારે ઉપાસનારસ હર્ષકર અથવા તૃપ્તિકર બની જાય છે, ત્યારે તે वर्धनं ब्रह्म चकार-વૃદ્ધિકારક જ્ઞાનને ઉત્પન્ન કરે છે श्रविष्ठ विज्ञन्-હે અત્યંત બળવાન ઓજસ્વી પરમાત્મન્! તું ओजसा-ઓજરૂપ આત્મબળથી पृथिव्याः-પૃથિવીનો વિકાર-પાર્થિવ શરીર દ્વારા अहिं निः शशा-આહન્તા = પાપને દૂર કરીને ભગાડી દે स्वराज्यम्-अनु-अर्चन्-आत्म स्वराજ्यने લક્ષ્ય કરીને તારી અર્ચના કરતાં પ્રાર્થના કરું છું. (૨)

ભાવાર્થ: એ સત્ય છે કે, જ્યારે મારો ઉપાસનારસ પૂર્ણ વિકાસ પામશે, ત્યારે તે વૃદ્ધિ કર જ્ઞાન કરી દેશે અને અત્યંત બળવાન, ઓજસ્વી પરમાત્મા પણ પોતાના ઓજથી-આત્મબળથી મારા શરીરના ઘાતક પાપદોષને દૂર કરીને ભગાડી દેશે, માટે સ્વરાજ્યને અનુરૂપ પરમાત્માની અર્ચના કરતાં રહેવું જોઈએ. (૨)

४११. इन्द्रों मंदाय वावृधे शंवसे वृत्रैहां नृभिः । तिमन्महत् स्वाजिषूतिमभे हवामहे सं वाजेषु प्रं नोऽ विषत् ॥ ३॥

पદાર્થ: नृभि:-मुमुक्षुજનો દ્વારા मदाय-આત્મતૃષ્તિને માટે शवसे-આત્મબળ માટે इन्द्र:-પરમાત્મા वावृधे-ઉપાસના દ્વારા પોતાના આત્મામાં વધારી શકાય છે-અધિકાધિક સાક્ષાત્ કરી શકાય છે. तम्-इत् ऊतिम्-निश्चय ते रक्षક परमात्माने महत्सु-आजिषु-मહान કाम, ક્રોધ આદિ શત્રુઓના સંઘર્ષમાં अर्भे-हवामहे-આમંત્રિત કરીએ છીએ सः-ते वाजेषु-समस्त બળવાળા પ્રસંગોમાં नः-અમને प्र-अविषत्-प्रબળ રાખે. (3)

ભાવાર્થ: મુમુક્ષુજનો દ્વારા પોતાની તૃપ્તિ આત્મબળની પ્રાપ્તિ માટે ઉપાસના દ્વારા પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરી શકાય છે, તે રક્ષક દેવને કામ = ક્રોધાદિના સંઘર્ષોમાં અને ગુપ્ત વાસના સંઘર્ષમાં આમંત્રિત કરીએ છીએ-સ્મરણ કરીએ છીએ, તે અન્ય સર્વ બળ પ્રસંગોમાં તેની પ્રબળ રક્ષા કરે છે. (૩)

પદાર્થ: अद्विव:-विज्ञन्-હે આદરણીય ઓજસ્વી ! इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुभ्यम्-इत्-તારા માટે તારું જ अनुत्तं-वीर्यम्-હ્રાસ ન પામનારું બળ છે यत्-ह-જે કે तं मायिनं मृगम्-ते માયા-પ્રકૃતિના-પ્રાકૃતિક ઘાતક બંધનરૂપ વિષયરૂપી મૃગ मायया-अवधी:-प्रश्चा-બુદ્ધિ દ્વારા નાશ કરે છે. त्यम्-तव-ते तारुं જ બળ છે स्वराज्यम्-अनु-अर्चन्-स्वराજय-આત્મરાજયને લક્ષ્ય કરીને તારી અર્ચના કરતાં હું ઉપાસના કરું છું. (૪)

ભાવાર્થ: હે આદરણીય ઓજસ્વી પરમાત્મન્! તારું બળ દબાનાર નથી અચૂક છે, જેથી માયિક પ્રાકૃતિક મન-માનસ વિષયકામનો તે નાશ કરી દીધો—મારી દે છે-દિવ્ય બનાવી દીધો છે તેથી હું આત્મરાજ્યને લક્ષ્ય કરીને તારી ઉપાસના કરું છું. (૪)

४१३. प्रेह्मभीहि धृष्णुहि न ते वज्रो नि यंसते । इन्द्रे नृष्णं हि ते श्रवो हेनो वृत्रं जया अपोऽ चेन्नं स्वराज्यम् ॥५॥

પદાર્થ : इन्द्र-परमात्मन् ! तुं प्रेहि-मारी અંદર પ્રાપ્ત થા अभीहि-मारी અભિમુખ થા-મારો સ્વીકાર કર धृष्णुहि-मने અધ્યાત્મમાં દઢ કર ते वजः-तारुं ओજ-આત્મતેજ न नियंसते-નिયમિત-સીમિત નથી ते श्रवः-नृम्णं हि-तारुं બળ દેવજનો મુમુક્ષુઓ પ્રત્યે નમેલ-ઝૂકેલ-હિતસાધક છે. परन्तु वृत्रं हनः- पापभावने नष्ट કરે છે अपः-जय-तेना क्रमं पर अधिक्षर स्वराज्यम्-अनु-अर्चन्-स्वराज्य-स्वातंत्र्यने क्ष्य करीने अर्थना करतां ઉपासना करुं छुं. (प)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે અને તેનો સ્વીકાર કરે છે, તેનું ઓજ-આત્મિક તેજ અસીમ છે. તેનું બળ ઉપાસકનું હિત સાધક છે અને પાપભાવ નાશક છે. કર્મ પર અધિકાર કરીને યથાવત્ ફળ સુખરૂપ અથવા દુઃખરૂપ આપે છે. ઉપાસક તેની અર્ચના કરતાં સ્વાત્મરાજ્યને પ્રાપ્ત કરે છે. (પ)

८१४ यदुँदीरत आँजयो धृष्णवे धीयते धंनम् । युङ्क्ष्वा मदच्युता हरी कं हनेः कं वसौ दधोऽ स्माँ इन्द्र वसौ दधः॥६॥

પદાર્થ: यद्-आजय:-उदीरते-જ્યારે મનુષ્યની અંદર દેવાસુર વૃત્તિઓનો સંઘર્ષ સંગ્રામ ઉત્પન્ન થાય છે-ઉફાણે ચડે છે, धृष्णवे धनं धीयते-ત્યારે હે પરમાત્મન્! તારા તરફથી દઢ-સ્થિર ચિત્ત ઉપાસકને પ્રસાદકર ગુણ ધારણ કરાવવામાં આવે છે मदच्युता हरी युंक्ष्व-પાપમદને ચ્યુત કરનાર દુઃખ અપહર્તા સુખ આહર્તા તારા દયા અને પ્રસાદધર્મોને મારામાં—ઉપાસકમાં યુક્ત કર कं हनः कं वसौ दधः-કોઈને નાસ્તિકને નષ્ટ કરે છે અને કોઈને-આસ્તિક ઉપાસકને નિજવાસ-નિજશરણમાં ધારણ કરે છે. તેથી इन्द्र-अस्मान् वसौ दधः-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! અમને ઉપાસકોને વાસ-શરણમાં ધારણ કર-ક છે. (૬)

ભાવાર્થ : ઉપાસકની અંદર જ્યારે દેવાસુર વૃત્તિઓનો સંગ્રામ થવા લાગે છે, ત્યારે પરમાત્મા તે સ્થિર ચિત્તવાળા ઉપાસકને માટે તૃપ્તિકર જ્ઞાન અને શરણધનધારણ કરાવે છે તથા તેના દુઃખ અપહરણ કર્તા અને સુખ આહરણ કર્તા પોતાની દયા અને પ્રસાદ ધર્મોને યુક્ત કરીને પાપ મદને નષ્ટ કરે છે, નાસ્તિકને નષ્ટ કરે છે. આસ્તિક ઉપાસકને સમર્થ બનાવીને પોતાનાં શરણમાં લે છે. તેથી પરમાત્મન્! તું અમને-ઉપાસકોને તારા શરણમાં લે. (૬)

८१५. अक्षेत्रमीमदन्ते ह्यंव प्रियां अधूषत ।

अस्तोषतं स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती योजा न्विन्द्र ते हरी॥७॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! ते हरी-તારા દુઃખાપહરણ અને સુખાહરણ ધર્મોને योज-तुं યુક્ત

કરે છે, ત્યારે प्रिया:-ઉપાસક તને પ્રિય છે अक्षन्-તારા અમૃતભોગનું પ્રાશન કરે છે अमीमदन्त-અત્યંત લાભ પ્રાપ્ત કરે છે हि-अव-अधूषत-પોતાના સર્વ દુઃખોનો ત્યાગ કરે છે विप्राः-તે મેધાવીજનો स्वभानवः- પોતાના જ્ઞાનથી દીપ્ત બનીને સમસ્ત દુઃખોનો ત્યાગ કરતાં नविष्ठया मती-અત્યંત નવીન શુદ્ધ સ્તુતિ દ્વારા अस्तोषत-તારી સ્તુતિ કરે છે. (૭)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! તું તારા દયા અને પ્રસાદ ધર્મોને જ્યારે ઉપાસકોની અંદર યુક્ત કરી દે છે, ત્યારે તેઓ અમૃતભોગમાં તૃપ્ત બનીને સમસ્ત દુઃખોથી છૂટીને તારી નવીન-પ્રિય સ્તુતિ કરે છે. (૭)

८१६. उपो षु शृंणुही गिरो मघवन्मातथाइव । कदा नः सूनृतावतः कर इदर्थयास इद्योजा न्विन्द्र ते हरी ॥८॥

પદાર્થ: मघवन्-હે ઐશ્વર્યરૂપ મોક્ષધનવન્ ! तुं गिरः-स्तुति प्रार्थनाओने उ-અવશ્ય सु-सारी रीते उप श्रृणिहि-स्वीक्षार कर अतथा-इव मा अन्यथा રूप-ઉપેक्षाथी नि कदा नः-क्यारे अभने सुनृतावतः करः-श्रेष्ठ स्तुतिवाणा-सक्षण स्तुतिवाणा स्वीक्षार करे छे इत्-એटबी अर्थयासे-इत्-प्रार्थना स्वीक्षार करे छे ४ इन्द्र ते हरी नु योज-तेथी परभात्भन् ! तारी हथा अने प्रसाहधर्म मारी अंहर युक्त करी है. (८)

ભાવાર્થ: મોક્ષેશ્વર્યવાન પરમાત્મા અમારી સ્તુતિઓનો સ્વીકાર કરે છે, તેની ઉપેક્ષા કરતો નથી, તે વાસ્તવિકતાથી કરે છે, પરન્તુ સફળ સ્તુતિ વાળા અમને ક્યારે બનાવશે ? ક્યારેક તો બનાવશે, તે દુ:ખાપહરણકર્તા અને સુખાહરણકર્તા પોતાની દયા પ્રસાદધર્મોને અમારી અંદર યુક્ત કરી દેશે, ત્યારે સર્વ સુંદર-શ્રેષ્ઠ બની જશે. (૮)

८१७. चैन्द्रमा अप्पर्वो ३८ न्तरा सुपैणों धावते दिवि । न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं में अस्य रोदसी॥९॥

પદાર્થ: चन्द्रमा:-મારા આહ્લાદક ઇન્દ્ર-પરમાત્મા अप्सु-अन्त:-મારા પ્રાણોની અંદર રમી રહેલ-વસી રહેલ છે सुपर्ण:-અને તે સુપાલક ધર્મવાળા પુરુષ दिवि-મારા મસ્તિષ્કમાં आधावते-સમગ્રરૂપમાં પ્રાપ્ત છે व:-તે हिरण्यनेमय:-સુવર્ણની પરિધિવાળા विद्युत:-વિશેષ પ્રકાશમાન સમસ્ત સૂર્ય આદિ अस्य-એ પરમાત્માના पदं न विन्दन्ति-સ્વરૂપને જાણી-પામી શકતા નથી. ये गेदसी वित्तम्-મારા માટે ઘુલોક અને પૃથિવીલોક પ્રાપ્ત છે અર્થાત્ બન્ને લોકોનાં શરીરનાં ઉપર નીચેવાળા અંગો તથા તેના સુખ જીવન રસ અને જ્ઞાન જ્યોતિ ઐશ્વર્ય ભોગ પ્રાપ્ત છે. (૯)

ભાવાર્થ: મારો અહલાદક પ્રજાપતિ પરમાત્મા મારા પ્રાણોમાં ઓતપ્રોત થઈ ગયો-વસી ગયો છે અને સુખપાલક પરમાત્મા મારા મસ્તિષ્કમાં પણ સમાવિષ્ટ થઈ ગયો છે, સોનેરી પરિધિવાળા વિશેષ પ્રકાશમાન સૂર્ય આદિ તેના સ્વરૂપથી સામે ફિક્કા છે. મને દ્યુલોક અને પૃથિવી લોક પ્રાપ્ત થઈ ગયા-એ બન્ને ભાગ, શરીરના ઊર્ધ્વ અંગ મસ્તિષ્ક અને નિમ્ન અંગ પ્રાણ સંસ્થાન પ્રાપ્ત થઈ ગયા, સ્વાધીન બની ગયા, તેના સુખ જ્ઞાનજ્યોતિ અને જીવનરસ પ્રાપ્ત થઈ ગયા. (૯)

४१८. प्रति प्रियतमं रथं वृषणं वसुवाहनम् ।

स्तोतां वामश्विनांवृषि स्तोमेभिभूषित प्रति माध्वी मंम श्रुतं हवम् ॥ १०॥

પદાર્થ: वाम्-अश्विनौ-परभात्भाना ते બन्ने-જીવનજયોતિ અને જીવનરસ આપનાર દયા અને પ્રસાદ વ્યાપન ધર્મો! प्रियतमम्-અતિપ્રિય, वृषणम्-सुખવર્ષક वसुवाहनम्-भोक्षेश्वर्यनुं વહન કરનાર, ख्यम्-शरीर रथना प्रति-प्रत्ये विद्यमान रહेલ तमे બन्नेने स्तोता-ऋषः-प्रशंसित કरनार ऋषि स्तोमेमिः-प्रशंसित वयनोथी प्रतिभूषति-श्रेष्ठ गुधयुक्त करे छे माध्वी मम हवं श्रुतम्- छे ळवन मधुना रसनुं संपादन करनार! मारो पोक्षर सांभणो. (१०)

ભાવાર્થ: પરમાત્માથી સંબંધિત જીવન જ્યોતિ અને જીવનરસ આપનાર દયા અને પ્રસાદ વ્યાપન ધર્મો! તમે બન્ને અતિ પ્રિય સુખવર્ષક, મોક્ષેશ્વર્યનાં વાહન શરીરરથના પ્રત્યે વહન કરનારાઓની ઉપાસક વિદ્વાન પ્રશંસા કરે છે. તમે મારા ભાવનો સ્વીકાર કરો. (૧૦)

ખંડ-૮

४१९. आं ते अग्न इधीमिह द्युमन्तं देवाजरम् । यद्धं स्या ते पनीयसी समिद् दीदयित द्यवीषं स्तोतृभ्यं आं भर॥१॥

પદાર્થ: अग्ने देव-પરમાત્મ દેવ! ते-तने द्युमन्तम्-પ્રકાશમાન अजरम्-જરારહિતને आ-इधीमहि-અમારી અંદર પ્રદીપ્ત કરીએ છીએ. ते-તારી यत्-ह-જે જ स्या पनीयसी सिमत्-ते અત્યંત પ્રશંસનીય દીપ્તિ द्यवि-दीदयित-દ્યુમંડળમાં-અમૃતમોક્ષધામમાં પ્રદીપ્ત થઈ રહી છે તે મોક્ષધામનો इषम्-અમૃતભોગ स्तोतृभ्य:-आभर-ઉપાસકોને માટે આભરિત કર-અહીં આ લોકમાં મારા હૃદયમાં ભરી દે. (૧)

ભાવાર્થ : અજર પ્રકાશમાન પરમાત્મા દેવને પોતાના હૃદયમાં ધ્યાન દ્વારા પ્રકાશિત કરવો જોઈએ, જે તેની પ્રશંસનીય દીપ્તિ અર્થાત્ જ્યોતિ મોક્ષધામમાં પ્રદીપ્ત થઈ રહી છે, તે ત્યાં અમૃતભોગના સ્તોતા-ઉપાસકોને માટે આ લોકમાં-વર્તમાન જીવનમાં આભરિત કરી દે છે, તે તેની મહાન કૃપા છે. (૧)

५२०. आगिनं न स्ववृक्तिभिहींतारं त्वा वृणीमहे । शौरं पावकशोचिषं वि वो मदे यज्ञेषु स्तीर्णबर्हिषं विवक्षसे ॥२॥

પદાર્થ: अग्नि न त्वा होतारं-परभात्भन् ! અગ્નિની સમાન તને હોતાને-મારા ઉપાસનારસના

આદાતા-સ્વીકારકર્તાને स्ववृक्तिभि:-અમારી દોષવર્જન પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા आ वृणीमहे-समग्रરૂપથી વરીએ છીએ शीरम्-સર્વત્ર શયનશીલ-વ્યાપક पावकशोचिषम्-પવિત્રકારક દીપ્તિમાન यज्ञेषु-અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં स्तीर्णबर्हिषम्-विस्तृत प्रश्ल-प्रश्लयमान प्राश्नी वनस्पति જેનાથી છે. એવાને विमदे-विशेष आनंદને માટે विवक्षसे-मહત્ત્વ યુક્ત પ્રશંસિત કરીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : અમે અમારા દોષોથી રહિત બનીને સદ્દવૃત્તિઓથી અગ્નિની સમાન પરમાત્માને આમંત્રિત કરીએ છીએ અને વ્યાપક પવિત્ર દીપ્તિવાળાઓને અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં વિસ્તૃત પ્રજાઓ-પ્રાણી વનસ્પતિઓવાળા ઓને વિશેષ આનંદને માટે મહત્ત્વ યુક્ત પ્રશંસિત કરીએ છીએ. (૨)

५२१. मेहें नो अँद्यं बोंधेयोंषों रायें दिवित्मती । यथा चिन्नों अंबोंधयः सत्यंश्रवसि वाय्यें सुजाते अंश्वसूनृते ॥ ३॥

પદાર્થ: उषः-હે અન્તરાત્મામાં પ્રકાશિત પરમ જયોતિ ! તું नः-અમે अद्य-આ જન્મમાં महे राये-મહાન મોક્ષેશ્વર્યને માટે दिवित्मती-मोक्षधाममां જનારી, લઈ જનારી, પ્રવૃત્તિવાળી દીપ્તિ-જયોતિને बोधाय-બોધિત કર यथाचित्-જેવી રીતે नः-અમને अबोधयः-બોધિત કરી ચૂકી હતી પૂર્વ-પુરાતન જન્મ-પૂર્વ કલ્પમાં પૂર્વ મુક્તિના સમયમાં, તેમ વર્તમાન જન્મમાં પણ બોધિત કર सत्यश्रवित्त-સત્ય સ્વરૂપ પરમાત્માને સંભળાવનારી वाय्ये-અવશ્ય વરણીય सुजाते-સુપ્રસિદ્ધ, अश्वसूनृते-જેમાં વ્યાપક પરમેશ્વરની વાણી છે એવી પરમાત્મ દીપ્તિ. (3)

ભાવાર્થ : હે મુક્ત ઉપાસકની અંદર પ્રકાશિત થયેલી પરમાત્મજયોતિ ! તું સત્યસ્વરૂપ પરમાત્માને સંભળાવનારી, દર્શાવનારી, વરણ કરવા યોગ્ય, સુપ્રસિદ્ધ વ્યાપક પરમાત્માની વાણી જેમાં છે, એવી મોક્ષધામમાં ગતિ પ્રવૃત્તિ રાખનારી બનીને મોક્ષેશ્વર્યને માટે અમને બોધિત-જાગૃત-કરી ચૂકી છો, તેને આ વર્તમાન જન્મમાં પણ ફરી મોક્ષ પ્રાપ્તિ માટે બોધિત કર. (૩)

५२२. भेर्द्र नो अपि वातय मनो देक्षमुत क्रतुम् । अथा ते संख्ये अन्धसो वि वो मदे रणा गावो न यवसे विवक्षसे॥ ४॥

પદાર્થ: સોમ પરમાત્મન્ ! नः-અમારા मनः-મનને दक्षम्-આત્મબળને उत-અને क्रतुम्-પ્રજ્ઞાને भद्रम्-अपि वातय-ભદ્ર રૂપમાં નિશ્ચિત ચલાવ अथ-હાં ते-अन्धसः-सख्ये-આધ્યાનીય-સમગ્ર ધ્યાતવ્ય સોમ પરમાત્માના મિત્રભાવમાં તથા मदे-હર્ષમાં विवः-વિકાસ પામું-આનંદ પામું. रण-गावः-न यवसे- જેમ ઘાસને માટે ગાયો રમણ કરતી-પ્રસન્ન થાય છે, તેમ विवक्षसे-મહત્ત્વને પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું મહત્ત્વને પ્રાપ્ત કરી રહ્યો છે, તેથી તું અમારા મનોબળ-આત્મબળને તથા પ્રજ્ઞાને નિશ્ચિત ભદ્ર-કલ્યાણરૂપ કરી દે. તારા ધ્યાનમાં આવવા યોગ્યના મિત્રભાવમાં અને હર્ષ-આનંદમાં અમે વિકાસ પામીએ, જેમ ગાયો ચારા-ઘાસને માટે આનંદનો અનુભવ કરે છે. (૪)

५२३. क्रेत्वा महा अनुष्वधं भीम आ वावृते शवः । श्रियं ऋष्वं उपाकयोनि शिप्री हरिवां दधे हस्तयोर्वज्रमायसम् ॥५॥

પદાર્થ: महान्-भीम:-शव:-પરમાત્મા ભયંકર બળવાન હોવા છતાં પરમાત્મા क्रत्वा-प्रજ્ઞા અને કર્મ દ્વારા अनुष्वधम्-स्વધા = ઉપાસનારસ અનુસાર आवावृते-ઉપાસક પ્રતિ સમગ્રરૂપથી વર્તન કરે છે ऋव: शिप्री हरिवान्-ते મહાન શુભ સ્વરૂપ અને વ્યાપક પરમાત્મા દુઃખાપહરણકર્તા અને સુખાહરણકર્તા દયા અને પ્રસાદ ધર્મોવાળો उपाकयो:-हस्तयो:-ઉપકાન્ત-ઉપગત પ્રાણ અને અપાનોમાં श्रिय:-निद्धे-विविध શોભાઓને નિહિત કરે છે અને आयसं वज्रम्-सोनेरी ઓજ-તેજને ધારણ કરે છે. (પ)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા મહાન ભયંકર હોવા છતાં પણ ઉપાસકના પ્રત્યે ઉપાસનારસનાં સમર્પણથી પ્રજ્ઞા અને કર્મ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે. તેની સમીપ રહેવાથી પ્રાણ, અપાન, શોભા અને ઓજને ધારણ કરાવે છે. (પ)

४२४. सं घा तं वृषणं रथमधि तिष्ठाति गौविदम् । यः पात्रं हारियोजनं पूर्णिमिन्द्रौ चिकेतित योजा न्विन्द्र ते हरी॥६॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! सः-તે તારો ઉપાસક આત્મા घ-હાં तं वृषणं-गोविदम् रथम्-ते सुખવર્ષક સ્તુતિ વાણીઓથી પ્રાપ્ત થનાર રથરમણ સ્થાન મોક્ષ રથ પર अधितिष्ठाति-બેસવા ચાહે છે. હવે આ શરીર રથ પર બેસવા નથી ચાહતો यः-જે ઉપાસક हारियोजनं पात्रम्-તારા દયા અને પ્રસાદ રૂપ દુઃખાપહરણ અને સુખાહરણ કરનાર જેમાં નિરંતર તારા દ્વારા યુક્ત કરેલ છે એવા નિતાન્તપાલક રક્ષક पूर्ण चिकेतित-પૂર્ણરૂપથી જાણે છે કે બસ કલ્યાણ સ્થાન એ જ છે, તેથી ते हरी-તારી દયા અને પ્રસાદને नु योज-મારામાં-ઉપાસકમાં શીધ્ર યુક્ત કર. (૬)

ભાવાર્થ : જીવનમુક્ત ઉપાસક આ શરીરરથમાં રહેવા ઇચ્છતો નથી, પરન્તુ તે તો સ્તુતિઓ દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલ સુખ-શાન્તિ-વર્ષક મોક્ષ રમણ સ્થાન રથમાં બેસવા ઇચ્છે છે, જેમાં પરમાત્માના દુઃખાપહરણ અને સુખાહરણ ધર્મ દયા અને પ્રસાદયુક્ત રહે છે. એવા નિતાન્ત પાલક, રક્ષકરૂપી રથ પર સ્થિત થવા ચાહે છે, જેથી તે પૂર્ણરૂપથી પોતાના કલ્યાણનું કારણ જાણે છે. તેથી શીધ્ર જ એ દયા અને પ્રસાદથી મને ઉપાસકને યુક્ત કર. (૬)

४२५. अंग्निं तं मन्ये यो वसुरस्तं यं यन्ति धेनवः । अस्तमर्वन्त आश्वोऽ स्तं नित्यासो वाजिन इषं स्तोतृभ्ये आं भर॥७॥ પદાર્થ: यः-वस्- જે સર્વને વસાવનાર છે तम्-अग्निम्- ते ઉન્નिતિશીલને मन्ये-અર્ચિત કરું- तेनी અર્ચના કરું यम्-अस्तं धेनवः-यन्ति- જેના અસ્ત = ગૃહ કે આશ્રય અમારી સ્તુતિવાણીઓ પ્રાપ્ત થાય છે अस्तम् अर्वन्तः-आशवः- જે ઘર-આશ્રય અમને જપ અને ધ્યાન કરતાં પ્રાપ્ત થાય છે. अस्तं नित्यासः-वाजिनः- ते ઘર-આશ્રયને નિત્ય-શરીરમાં નિરંતર બળવાળા વેગવાળા મારા મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંકાર પ્રાપ્ત થાય છે स्तोतृभ्यः-એવી વાણીઓ, પ્રાણો અને મન આદિ અન્તઃકરણો દ્વારા સ્તુતિ કરનારાઓ માટે इषम्-आभर-એષણીય સુખને ભરી દે છે. (૭)

ભાવાર્થ : હું મારી અંદર વસનાર તે અિંગ સ્વરૂપ-ઉન્નિતિશીલ પરમાત્માની અર્ચના કરું-કરતો રહું, જે મારી વાણીઓ 'સ્તુતિ દ્વારા' પોતાનો આશ્રય બનાવે છે. મારા ચાલતા પ્રાણ પ્રાણાયામ દ્વારા પોતાનો આશ્રય બનાવે છે. જેને મારા નિરંતર વેગવાન મન આદિ 'મનન, ચિંતન આદિ દ્વારા' પોતાનો આશ્રય બનાવે છે. આ ત્રણેય સાધનો દ્વારા સ્તુતિ કરનારા અમને-ઉપાસકોને માટે પરમાત્મા એષણીય પોતાનું શાન્ત સુખ આભરિત કરે છે-પરિપૂર્ણ ભરી દે છે. (૭)

४२६. न तमंहों न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् । संजोषसो यमर्यमा मित्रो नयति वरुणो अति द्विषः ॥८॥

પદાર્થ: यम्-જેને सजोषसः-सभानભાવથી સેવિત ઉપાસિત अर्यमा-નિયંતા मित्रः-પ્રેરક સ્નેહી वस्मः-ત્રાણદાતા-રક્ષક પરમાત્મા द्विषः-अति-કામ ક્રોધ આદિ શત્રુઓનું અતિક્રમણ કરીને-પાર કરીને नयित-લઈ જાય છે. तं-मर्त्यम्-ते भनुष्यने अंहस्-पाप दुरितम्-दुः म न-अष्ट-प्राप्त થતાં नथी. (८) ભાવાર્થ: નિયંતા, પ્રેરક સ્નેહી, રક્ષણકર્તા પરમાત્મા જેને સેવિત કરે છે-પોતાના શરણમાં લે છે,

HS-6

४२७. परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुर्मित्राय पूष्णे भगाय॥१॥

ते मनुष्यने पाप [કरतो नथी] अने पाप अर्मनं इण प्राप्त थतं नथी. (८)

पदार्थ: सोम-હे शान्त ઉપાસનારસ इन्द्राय-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે स्वादुः-स्वाद३्पमां परिप्रधन्व-समग्र३्पथी प्रगति કર तथा मित्राय-भित्रभूत परमात्माने माटे पूष्णे-पोषण्डकां परमात्माने माटे भगाय-धन विभाजको माटे प्रगति કर. (१)

ભાવાર્થ : મારો ઉપાસનારસ ઐશ્વર્યવાન તથા મિત્રભૂત પોષણકર્તા પરમાત્માને માટે તથા ભગ-ઐશ્વર્ય વિભાજક પરમાત્માને માટે ખૂબજ પ્રક્ષરિત થાય. (૧)

४२८. पर्यू षु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः । द्विषस्तरध्या ऋणयां न ईरसे ॥२॥ પદાર્થ : હે મારા ઉપાસનારસ ! તું वाजसातये-અમૃત-અન્નભોગ-પ્રાપ્તિને માટે उ सु-અવશ્ય સુંદર રૂપમાં परिप्रधन्व-પરિપૂર્ણ પ્રગતિ કર सक्षणि:-तुं સહનશીલ બનીને वृत्राणि परि-પાપ ભાવોને દૂર કર द्विष:-तस्थै-द्वेष ભાવનાઓ-વિરોધી विચારોને પાર કરવા ऋगया:-नः-ईरसे-ऋण ભારને લઈ જવા, વહન કરવા, ચુકાવનાર તું અમને પ્રેરિત કરે છે.

ભાવાર્થ : ઉપાસનારસ અમૃતભોગ પ્રાપ્તિને માટે સારી રીતે પ્રગતિ કરે છે, શાન્તરૂપ સહનશીલ સમસ્ત પાપભાવોને દૂર કરે છે, દ્વેષ પ્રવૃત્તિઓને તરી જવા, પાર કરવાને માટે ઉપર ભાર રૂપ ૠણ અન્યોના દ્વારા ઉપકારોને ચુકાવનાર બન, અમને પ્રેરિત કરે છે. (૨)

४२९. पवस्व सोम महान्त्समुद्रः पिता देवानां विश्वाभि धाम॥३॥

પદાર્થ: सोम-હે મારા ઉપાસનારસ ! તું महान्-समुद्र:-મહાન સમુન્દનશીલ બનીને देवानां पिता-મારી ઈન્દ્રિયોના પાલક-અન્યથા વિષયોમાં જવાથી બચાવનાર <mark>विश्वा धामअभ</mark>ि-મારા સમસ્ત જીવનકેન્દ્રોમાં પહોંચીને જીવન અને શાન્તિ આપનાર છે. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસનારસ મહાન તરાવટ = શીતલતા કે આર્વતા કરનાર છો. સમસ્ત ઇન્દ્રિયોને અન્યથા ચેષ્ટાથી રોકનાર-બચાવનાર, સમસ્ત જીવન કેન્દ્રોમાં પહોંચીને જીવન અને શાન્તિ પ્રદાન કરનાર છો. (૩)

४३०. पंवस्व सोम महे दक्षायाश्वो न निक्तो वाजी धनाय॥४॥

પદાર્થ: सोम-હે મારા ઉપાસનારસ ! महे दक्षाय पवस्व-મહાન બળ-આત્મબળને માટે ગતિ કર-પ્રવાહિત રહે. अश्व:-न-જેમ ઘોડા निक्त:-वाजी-શુદ્ધ અને પુષ્ટ સમાન બનીને धनाय-ધન પ્રાપ્તિ માટે હોય છે, તેમ અમૃત ધન પ્રાપ્તિ માટે સોમ-ઉપાસનારસ છે. (૪)

ભાવાર્થ : શિક્ષિત-કેળવાયેલ ઘોડાની સમાન ઉપાસનારસ અમને ઉપાસના બળવાન બનાવે અને અમૃત ધનની પ્રાપ્તિ કરાવે. (૪)

४३१. इन्दुः पविष्टं चारुर्मदायापामुपस्थे कविर्भगाय॥५॥

પદાર્થ: इन्दु:-આર્ડ-સ્નેહપૂર્ણ ઉપાસનારસ <mark>अपाम्-उपस्थे</mark>-ઉપસ્થાન-તટપર चारु:-સુંદર પ્રિય कवि:-ક્રાન્ત-ગતિમાન मदाय-આનંદને માટે भगाय-પરમાત્માના ભગ = ઐશ્વર્ય સ્વરૂપને માટે पविष्ट-ગતિ કરતો રહે. (પ)

ભાવાર્થ : ઉપાસનારસ જલપ્રવાહોના તટ પર સુંદર અને ગતિમાન બનીને હર્ષ = આનંદ પ્રાપ્તિને માટે તથા પરમાત્માનાં ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિને માટે તૈયાર થાય છે. (પ)

४३२. अनु हि त्वा सुतं सोम मदामिस महे समर्यराज्ये । वाजाँ अभि पवमान प्र गाहसे ॥६॥

પદાર્થ : सोम-હે ઉપાસનારસ ! त्वा-सृतम्-अनु हि-તારા નિષ્પન્નના સેવનની સાથે જ सम्मदामिस-અમે સારી રીતે તૃપ્ત બનીએ છીએ महे-अर्यगज्ये-મહાન સ્વામી પરમાત્માના રાજ્યમાં-મોક્ષમાં पवमान-હે પવિત્ર કારક ! वाजान्-અમારા હર્ષ બળોને માટે अभि-લક્ષિત કર प्रगाहसे-પ્રગતિ કરી રહેલ છે. (૬)

ભાવાર્થ : હે ઉપાસનારસ તારા નિષ્પન્ન સાથે અમે સમ્પક્ તૃપ્ત બનીએ મહાન પરમ રાજ્યને માટે મોક્ષ માર્ગમાં પ્રગતિ કરીએ. (દ)

४३३. क ई व्यक्ता नरः सनीडा रुद्रस्य मर्या अथा स्वश्वाः॥७॥

પદાર્થ : स्द्रस्य-વिશ્વમાં પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માના मर्च्याः-મનુષ્ય હિતકારી अथ-અને स्वश्वाः-ઉત્તમ ઇન્દ્રિય ઘોડા જેના બની જાય છે એવા सनीडाः-समान स्थानवाणा व्यक्ताः-प्रકાશિત-પ્રકાશમાન नरः- नायक संवासक के-इम्-डोश જ છે ? सुખપ્रદ છે. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્માના વ્યાપન ધર્મ મનુષ્યને હિતકર, બંધન વાસનાઓના નાશક, ઇન્દ્રિયોમાં સંયમબળ આપનાર, પરસ્પર એકાંગ એક ક્રમમાં રહેનાર, ચાલનાર, મોક્ષની તરફ લઈ જનાર વિશ્વમાં અથવા અન્તઃકરણમાં પ્રકાશમાન કંઈક અથવા સુખ આપનાર વ્યાપન-ધર્મ છે. (૭)

४३४. अग्ने तमद्याश्वं न स्तोमैः क्रतुं न भद्रं हृदिस्पृशम् । ऋध्यामा त ओहैः ॥८॥

પદાર્થ: अग्ने-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! अद्य-આજ શીઘ્ર-અત્યારે જ तम्-તે પ્રસિદ્ધ તું, अश्वं-न-ઘોડાની સમાન સંસારવહન કર્તા, हृदिस्पृशम्- हृदयंगमने क्रतुं न भद्रम्-तथा यश्चनी समान કલ્યાણકર ભજનીયને ओहै:-स्तोमै:-समग्र રૂપથી યાદ કરાવનાર સ્તુતિ सમૂહો દ્વારા ते-ऋयाम-અમે તારા ઉપાસકો અમારી અંદર સાધીએ-ધારણ કરીએ. (૮)

ભાવાર્થ: ઘોડાની સમાન સંસારવહન કર્તા અને યજ્ઞની સમાન કલ્યાણકારી, ભજનીય હૃદયથી સ્પર્શ થઈ શકે અને જાણી શકાય એવા = હૃદયંગમ પરમાત્માને સ્મરણીય સ્તુતિ મંત્રો દ્વારા અમારા હૃદયમાં સાધીએ-ધારણ કરીએ. (૮)

४३५. आर्विर्मर्यो आ वाजें वाजिनो अग्मन् देवस्य सर्वितुः सैवम् । स्वर्गां अर्वन्तो जयत ॥९॥

પદાર્થ: मर्च्या:-મનુષ્યોના હિત સાધક वाजिन:-અમૃત અન્ન-મોક્ષાનંદવાળા જીવનમુક્ત वाजम्-आवि:-आग्मन्-અમૃત અન્ન-મોક્ષાનંદને પ્રાપ્ત થાય છે अर्वन्त:-હે અર્ = જ્ઞાનવાન ઉપાસકો ! તમે પણ देवस्य सिवतु:-ते ઉત્પાદક પરમદેવ પરમાત્માનાં सवं स्वर्गम्-એશ્વર્ય સુખને जयत-પ્રાપ્ત કરો. ભાવાર્થ: મનુષ્યોનાં હિતસાધક, અમૃત મોક્ષાનંદના અધિકારી, જીવનમુક્ત આત્માઓ અમૃત ભોગને સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે, તેથી જ્ઞાનવાન ઉપાસકો ! તમે પણ ઉત્પાદક પરમાત્માનાં ઐશ્વર્ય સુખને પ્રાપ્ત કરો. (૯)

४३६. पंवस्व सोम द्युम्नी सुधारी महाँ अवीनामनुपूर्व्यः॥ १०॥

પદાર્થ: सोम-હે ઉપાસનારસ! तुं महान्-द्युम्नी-મહાન યશસ્વી अवीनाम्-अनुपूर्व्यः-રક્ષક ભૂમિઓના ક્રમથી सुधारः-पवस्व-श्रेष्ठ ધારારૂપમાં પ્રવાહિત થા.

ભાવાર્થ : મહાન ઉપાસનારસ અમારી ભૂમિઓને અનુસાર યશવાન, ઉત્તમ ધારાઓ યુક્ત બનીને પ્રવાહિત બને-ગતિમાન બની રહે. (૧૦)

इति पञ्चमप्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

* * *

अथ पञ्चमः प्रपाठकः

द्वितीयोऽर्धः

พ่ร-90

४३७. विश्वतोदावन् विश्वतो न आ भरे ये त्वा शंविष्ठमीमहे ॥१॥

પદાર્થ: विश्वतः-दावन्-હે સર્વત્રથી આપનાર પરમાત્મન્ ! नः-અમારા માટે विश्वतः-સર્વત્રથી आभर-આભરિત કર-ભરપૂર આપ यम्-જે અભીષ્ટને त्वा शिवष्ठम्-ईमहे-અમે તારાથી-અત્યંત ધનવાનથી માંગીએ છીએ. (૧)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! તું મહાન ધનવાન અને સર્વત્રથી આપનાર છે. સર્વત્રથી અમારે માટે અભીષ્ટને ભરપૂર આપ જેથી અમે તારાથી માગીએ. (૧)

४३८. एष ब्रह्मा य ऋत्विय इन्द्रो नाम श्रुतो गृणे ॥२॥

ભાવાર્થ : હું ઇન્દ્ર નામથી પ્રસિદ્ધ પરમાત્માની સ્તુતિ કરું છું, તે મારા અધ્યાત્મયજ્ઞના બ્રહ્મા સમય પર કામ આવનાર છે. (૨)

४३९. ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्धयन्नहये हन्तवा उ ॥ ३॥

પદાર્થ: ब्रह्माण:-બ્રહ્મ વિદ્યામાં પ્રવીણ વિદ્વાન इन्द्रम्-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માનું महयन्तः પૂજન કરવા માટે अर्कै:-અર્ચન મંત્રોથી अवर्धयन्-વૃદ્ધિ કરે છે. પોતાની અંદર પ્રવૃદ્ધ કરે છે अर्हि हन्तवै:-उ-પાપ ભાવનું હનન કરવા માટે પ્રવૃદ્ધ કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : બ્રહ્મને જાણનાર મનુષ્ય ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની અર્ચના કરવા માટે અમે અર્ચના મંત્રો દ્વારા પોતાની અંદર વધી વધીને સાક્ષાત્ કરનાર છીએ, અમારી અંદર પાપનો નાશ કરવા માટે. (૩)

४४०. अनवस्ते रथमश्वाय तक्षुस्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ॥४॥

પદાર્થ : पुस्हूत-અત્યંત આમંત્રણ કરવા યોગ્ય પરમાત્મન્ ! अनवः-જીવન-દીર્ઘ જીવન ધારણ કરનાર ઉપાસક જન ते अश्वाय-તું વ્યાપનશીલ અને પ્રાપણશીલ પરમાત્માને માટે रथं तक्षु-२मણ સ્થાન हृद्दयने श्रद्धाथी संपन्न કરીએ છીએ तथा त्वष्टा-शीघ्र प्राप्त थनार જીવનમુક્ત द्युमन्तं वज्रम्-तने पोतानो प्रકाशमान २थ-२मणस्थान બनावे છે. (४)

ભાવાર્થ : હે અત્યંત આમંત્રણીય પરમાત્મન્ ! આશ્ચર્ય છે કે, દીર્ઘજીવન ધારણ કરનાર ઉપાસક જન તું વ્યાપનશીલ અને પ્રાપણશીલને માટે પોતાના હૃદયને રમણસ્થાન શ્રદ્ધાથી સંપન્ન કરે છે; અને શીધ્ર પ્રાપ્તિશીલ જીવનમુક્ત તને પોતાનો પ્રકાશમાન રથ-રમણસ્થાન બનાવ્યા કરે છે. (૪)

४४१. शं पदं मेघं रयीषिणे न काममव्रतौ हिनोति न स्पृशद्रियम् ॥५॥

પદાર્થ : रयीषिणे-ઉપાસના દ્વારા વૈશ્વાનર-પરમાત્માને ચાહનાર અથવા પ્રાપ્ત થનારને માટે शं पदं मघम्-કલ્યાણ કર પદ અને કલ્યાણ કર ધન-મોક્ષ સુખ છે. अव्रतः-व्रत રહિત-સત્ય સંકલ્પ રહિત મનુષ્ય कामं न हिनोति-અભીષ્ટ પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. रियं न स्पृशत्-ते પરમાત્માને સ્પર્શ પણ કરી શકતો નથી. (પ)

ભાવાર્થ : ઉપાસના દ્વારા પરમાત્માને ચાહનાર અથવા પ્રાપ્ત થનારને માટે શાંત કલ્યાણકર મોક્ષપદ અને કલ્યાણકર મોક્ષધન છે; પરન્તુ સત્ય સંકલ્પ રહિત મનુષ્યને માટે કદીપણ નથી, તે તો તેનો સ્પર્શ પણ કરી શકતો નથી. (પ)

४४२. सदा गावः शुचयो विश्वधायसः सदा देवा अरेपसः॥६॥

પદાર્થ: गाव:-પરમાત્માના પ્રતિ સ્તુતિ વાણીઓ सदा शुच्य:-સદા પવિત્ર-પાપ સંકલ્પ અને દંભથી રહિત હોય છે विश्व-धायस:-देवा:-સર્વને ધારણ કરનાર મુમુક્ષુજન अरेपस:-પાપરહિત હોય છે. (ह)

ભાવાર્થ : પરમાત્માની સ્તુતિઓ કોઈનું અહિત કરનારી હોતી નથી અને દંભ રહિત હોય છે. મુમુક્ષુજન સર્વના હિતધારક અને નિષ્પાપ હોય છે-રહે છે. (૬)

४४३. आ याहि वनसा सह गावः सचन्त वर्तनि यदूर्धभिः॥७॥

પદાર્થ : वनसा सह-કાન્ત તેજની સાથે आयाहि-હે પરમાત્મ-જયોતિ આવ-પ્રાપ્ત થા गाव:-वर्तीनं सचन्ते-અમારી સ્તુતિઓ હવે અધ્યાત્મ માર્ગનાં લક્ષ્યને સમવેત કરે છે-यत्-જેમ ऊधिम:-અનેક દિવસ અને રાત્રિઓની સાથે અથવા રાત્રિ સમાન સ્નેહ ભાવનાઓની સાથે. (૭)

ભાવાર્થ : પરમાત્મજયોતિ કાન્ત તેજની સાથે ઉપાસકના હૃદયમાં આવે છે. અનેક દિવસ અને રાત્રિઓનાં સેવન દ્વારા અથવા જ્યારે અમારી ઉપાસકોની સ્તુતિઓ અધ્યાત્મમાર્ગને લક્ષ્ય કરીને પ્રાપ્ત કરે છે, રાત્રિ સમાન સ્નેહ ભાવનાઓથી સંયુક્ત થાય છે. (૭)

४४४. उप प्रक्षे मधुमित क्षियन्तः पुष्येम रियं धीमहे त इन्द्र॥८॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! मधुमित प्रक्षे-મધુર પ્રક્ષરણ પ્રસ્નવણ-સ્તુતિવાણીઓ અન્તઃસ્થાન મોક્ષધામમાં उपिक्षयन्तः-નિવાસ કરતાં र्रियं पुष्येम-મોક્ષસુખને પુષ્ટ કરે તથા ते धीमहे-तारुं ध्यान કરે. (८)

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! સ્તુતિઓના આધાર તારું મધુર પ્રાસ્નવણ કરવામાં અમે નિવાસ કરતાં મોક્ષધન-ભોગને અમારી અંદર પુષ્ટ કરીએ, પ્રાપ્ત કરી લઈએ, તેથી તારું ધ્યાન કરીએ છીએ. (૮)

४४५. अर्चन्त्यर्क मरुतः स्वका आ स्तोभित श्रुतौ युवौ सं इन्द्रः॥९॥

પદાર્થ: स्वर्का:-मस्त:-સર્વોત્તમ મંત્ર-મનનવાળા અથવા સ્તોમ-સ્તુતિ સમૂહવાળા દિવ્ય વિદ્વાન મુમુક્ષુજન અથવા અધ્યાત્મયાજી જન अर्कम्-अर्चन्ति-અર્ચનીય પરમાત્મ દેવનું અર્ચન કરે છે सः श्रुतः- युवा:-इन्दः-ते प्रसिद्ध सद्दा युवान अજર પરમાત્મા आस्तोभित-तेने प्रेरणा आपे છે, પોતાની સાથે સંયુક્ત કરે છે. (૯)

ભાવાર્થ : સર્વોત્તમ મનનવાળા, શ્રેષ્ઠ સ્તુતિસમૂહવાળા અથવા મુમુક્ષુજન વા આત્મયાજ્ઞિક જન પરમાત્માની અર્ચના કરે છે, તે પ્રસિદ્ધ અજર પરમાત્મા પણ તેને ભેટે છે. (૯)

४४६. प्रव इन्द्राय वृत्रहन्तमाय विप्राय गार्थ गायत यं जुजोषते॥ १०॥

પદાર્થ: वः-હે મરુતો-મુમુક્ષુજનો! તમે वृत्रहन्तमाय-અત્યંત પાપનાશક, विप्राय-પ્રજાપતિ-પ્રજાપાલક, इन्द्राय-પરમાત્માને માટે गाथं प्रगायत-ગાન કરવા યોગ્ય ભજન કીર્તન સ્તવનનું સારી રીતે ગાન કરો यं जुजोषते-જેને તે પ્રસન્ન-પસંદ કરે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ : મુમુક્ષુજનો આત્મયાજ્ઞિકજનોને અત્યંત પાપનાશક, પ્રજાપાલક પરમાત્માને માટે ગાન કરવા યોગ્ય ભજન, કીર્તન, સ્તવન પરમાત્મા પ્રસન્ન થાય એ રીતે કરવા જોઈએ. (૧૦)

พ่ร-99

४४७. अंचेत्यग्निश्चिकितिर्हव्यवाड् न सुमद्रथः॥१॥

પદાર્થ: चिकिति:-शानवान हव्याड्-न-હવ્ય વહન કરનાર ભૌતિક અગ્નિની સમાન समुद्रथ:- स्वयं રથરૂપ પોતાનામાં રમણ કરનાર अग्नि:-शान-પ્રકાશ स્વરૂપ પરમાત્મા अचेति-ઉપાસકના હૃદયમાં ચેતન રૂપ અર્થાતુ સાક્ષાતુ બને છે. (૧)

ભાવાર્થ : જ્ઞાનવાન, સર્વજ્ઞ, સ્વયં ૨મણ કરનાર, પ્રકાશસ્વરૂપ પ૨માત્મા હવ્ય વહન કરનાર ભૌતિક અગ્નિની સમાન ઉપાસકનાં હૃદયમાં સાક્ષાતુ થાય છે. (૧)

४४८. अंग्ने त्वं नो अन्तम उत त्रांता शिवो भुवो वरूथ्यः॥२॥

પદાર્થ : अग्ने-જ્ञान-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वं नः-तुं અમારો अन्तमः-અત્યંત નજીક उत्-

અને त्राता-२क्षક शिव:-કલ્યાણકર वस्थ्य:-હૃદયઘરવાસી भुव:-બની જાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મા અમારાથી અત્યંત નજીક, અન્તર્યામી, રક્ષક, કલ્યાણકર અને હૃદયગૃહવાસી છે. તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૨)

४४९. भेगौ न चित्रो अग्निमहोनां दंधाति रत्नम्॥३॥

પદાર્થ: अग्नि:-જ્ञान-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા भगः-न चित्र:-સૂર્યની સમાન ચિત્ર-ચાયનીય-દર્શનીય-આત્મામાં સાક્ષાત્ કરવા યોગ્ય છે महोनां रत्नं द्धाति-મહનીય-પ્રશંસનીય જનો-મુમુક્ષુઓને માટે રમણીય અધ્યાત્મ સુખોને ધારણ કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા મુમુક્ષુજનોના હૃદયમાં સૂર્ય સમાન સાક્ષાત્ દર્શનીય બનીને રમણીય સુખોને ધારણ કરે છે. (૩)

४५०. विश्वस्य प्र स्तोभ पुरो वा सन् यदि वेह नूनम्॥४॥

પદાર્થ : विश्वस्य प्रस्तोभ-હे विश्वना स्तंभि संभाणनार परमात्मन् ! पुरः-वा-तुं विश्व-જગતથી पूर्व पश હતો यदि वा नूनम्-इह सन्-वर्तमानमां पश आ જગતમાં निश्चत विद्यमान છે. (४)

ભાવાર્थ : હે विश्वना स्तंभि अंभाणनार परमात्मान् ! જેમ तुं वर्तमान જગતમાં निश्चित स्थिर छे-अमर छे, तेम आ જગતથી पूर्व पણ तुं હतो, तुं नित्य, निरंतर, अજर, अमर छे. (४)

४५१. उषा अप स्वसुष्टमः सं वर्तयति वर्तनिं सुजातता॥५॥

પદાર્થ : उषा:-સુંદર પરમ જ્યોતિ स्वसुः-સરળતાથી આત્માઓના ભોગોમાં ભોગ બંધનોમાં ફેંકનારી પ્રકૃતિના तमः-अपवर्तयित-અંધકાર-જડભાવ-મૃત્યુભાવને દૂર કરી દે છે-નષ્ટ કરી દે છે, પુનઃ ઉપાસકના આત્માની અંદર सुजातता-સુપ્રસિદ્ધ રૂપતાથી वर्तीनं संवर्तयित-પોતાની જ્યોતિ સ્વરૂપ તરંગોને સંચાલિત કરી દે છે. (પ)

ભાવાર્થ : પરમ જ્યોતિ ઉપાસક મુમુક્ષુઓની અંદરથી ભોગો અથવા ભોગ બંધનમાં ફેંકનારી પ્રકૃતિનાં મૃત્યુરૂપ જડભાવને નષ્ટ કરી દે છે અને તેની અંદર સ્વપ્રકાશ તરંગને સંચાલિત કરી દે છે. (પ)

४५२. इमा नु कं भुवना सीषधेमेन्द्रश्च विश्वे च देवाः॥६॥

પદાર્થ : इमा भुवना-આ વિદ્યમાન ભોગ્ય વસ્તુઓને इन्द्र:-च-અમે ઉપાસકો અને પરમાત્મા च-તથા विश्वे देवा:-समस्त પ્રાણ-ઇન્દ્રિયો नु कं-सीषधेम-शीघ्र सुખરૂપ સાધન બનાવીએ. (६)

ભાવાર્થ: અમે પરમાત્માના ઉપાસકો બની જઈએ, તો એ વિદ્યમાન ભોગ્ય વસ્તુઓને પરમાત્મા અમારા માટે સુખરૂપ બનાવી દે છે, અમે ઉપાસકો પણ તેને સુખરૂપ બનાવવામાં સમર્થ બનીએ, અમારી ઇન્દ્રિયો પણ સંયમપૂર્વક તેનું સેવન કરીને સાચું સુખ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. (૬)

४५३. वि स्रुतयो यथा पथ इन्द्र त्वद्यन्तु रातयः॥७॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यथा-જેમ विस्नुतयः-વિવિધ સ્નવણ કરનારી પોત-પોતાના માર્ગોથી પૃથિવીનું સિંચન કરે છે, તેમજ त्वत्-તારા દ્વારા गतयः-તારી દાન ધારાઓ અમને यन्तु-પ્રાપ્ત થાય. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! એમાં સંદેહ નથી કે, જ્યારે અમે તારા ઉપાસક બની જઈએ છીએ, ત્યારે જેમ માર્ગમાં વહેતી વિવિધ જલધારાઓ-નદીઓ પૃથિવી પર પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ અમારા ઉપાસકોની તરફ તારી દાનધારાઓ પણ પ્રાપ્ત થાય છે. (૭)

४५४. अया वाजं देवहितं सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः॥८॥

પદાર્થ: अया-એ સ્તુતિથી देवहितं वाजं-सनेम-મુમુક્ષુજનોને હિતકર અમૃતાન્નભોગનું અમે સેવન કરીએ. सुवीरा: शतिहमा:-मदेम-શ્રેષ્ઠ પ્રાણ યુક્ત બનીને સો હેમન્તૠતુ સુધી આનંદમાં રહીએ. (૮) ભાવાર્થ: શ્રદ્ધાપૂર્વક પરમાત્માની સ્તુતિ દ્વારા મુમુક્ષુઓને હિતકર અમૃતભોગનું સેવન કરીએ અને સો વર્ષો સુધી શ્રેષ્ઠ પ્રાણ પુષ્ટવાળા બનીને આનંદમાં રહીએ. (૮)

४५५. ऊर्जी मित्रों वरुणः पिन्वतेडाः पीवरीमिषं कृणुही न इन्द्र॥९॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું मित्र:-સ્નેહી રૂપ वस्ण-વરણ કરવા યોગ્ય ત્રણેય રૂપોવાળા ऊर्जा-પોતાના આર્દ્ર આનંદરસથી इडा:-સંસારના સુખ ભોગોને पिन्वत-સિંચો न:-અમારા માટે पीवरीम्-इषं कृणुहि-પુષ્ટ-પુષ્કળ એષણીય મોક્ષસુખને કર-પ્રદાન કર. (૯)

ભાવાર્થ : સ્નેહ કરનાર, વરણીય, ઐશ્વર્યવાન ત્રણેયરૂપ પરમાત્મા સંસારના સર્વ સુખ ભોગોને પોતાના આર્દ્ર આનંદરસથી સિંચી દે, પરિપૂર્ણ કરી દે અને પુષ્કળ ઇચ્છિત મોક્ષસુખથી પણ અમને સંપન્ન કરી દે. (૯)

४५६. इन्द्रो विश्वस्य राजित॥ १०॥

પદાર્થ : इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા विश्वस्य-समस्त संसार અને મોક્ષ પર સ્વામીત્વ કરે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ : સંસારના ઇન્દ્રિયોના ભોગોનું સુખ અને મોક્ષમાં પરમ આનંદને ભરનાર પરમાત્મા બન્ને ભોગ અને અપવર્ગ-મોક્ષનો સ્વામી છે, તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૧૦)

พ่ร-92

४५७. त्रिकंद्रूकेषु महिषा यवाशिरं तुविशुष्मस्तृम्पत्सोममपिबंद्-

विष्णुना सुतं यथावशम्। सं ई ममाद महि कर्म कर्तवे महामुरुं सैनं सश्चदेवो देवं सत्यं इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥१॥

पदार्थ : त्रिकदुकेषु-त्रशेय-परम, मध्य अने अवर पृथिवीओमां લोકत्रयमां-त्रिलोडीमां महिषः-महान ईन्द्र परमात्मा तुविशुष्मः-अत्यंत ज्ञणवान विष्णुना-यथावशं सुतम्-ओळथी-आत्मलावथी श्रद्धानुसार निष्पादित यवाशिरम्-पाप द्वेष प्रवृत्तिओने दूर करनारी लावनाओथी युक्त सोमम्-उपासनारसनुं अपिबत्-पान करे छे-स्वीक्षर करे छे तृम्पत्-तृष्त थाय छे-कृपा करे छे सः-ईम्-ते परमात्मा मिह कर्म कर्त्तवे-अलीष्ट कर्म-कृपा अथवा सुज प्रदान कर्म कर्राव मादे ममाद-प्रसन्न जनी क्षय छे सः-ते सत्यः-इन्दुः-देवः-सत्य अथवा नित्य ईन्द्रमान-सोमवान-उपासनारसवाणा देवस्वरूपमां पहोंचेला मुमुक्षु-छवनमुक्त जनेल उपासक महाम्-उसम्-महान अनन्त एनं-सत्यम्-इन्द्र देवम्- अे सत्य स्वरूप अर्थात् नित्य अश्वर्यवान परमात्म देवने सश्चत्-प्राप्त करे छे-समागम करे छे. (१)

ભાવાર્થ: લોકત્રય અર્થાત્ ત્રિલોકમાં વિરાજમાન, મહાન તથા બળવાનોથી પણ બળવાન પરમાત્મા ઉપાસકના આત્મભાવથી નિષ્પન્ન, શ્રદ્ધાપૂર્વક, પાપ-દ્વેષ વિનાશક ભાવનાયુક્ત ઉપાસનારસના રસનો સ્વીકાર કરીને કૃપા તથા સુખપ્રદાન કર્મ કરવા માટે પ્રસન્ન બની જાય છે, ત્યારે એ ઉપાસનારસના સમર્પણકર્તા સત્યદેવ-મુમુક્ષુ જીવનમુક્ત બનીને-તે મહાન, અનન્ત, નિત્ય પરમાત્મદેવને પ્રાપ્ત થાય છે, સમાગમ કરે છે. (૧)

४५८. अयं सहस्रमानवो दृशः कवीनां मतिज्यीतिर्विधर्म । ब्रेष्टनः समीचीरुषसः समैरयदरेपसः संचेतसः स्वंसरे मन्युमन्तश्चितां गोः ॥ २॥

પદાર્થ: अयम्-એ સર્વત્ર સરણશીલ પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મા सहस्रमानवः-हशः-સર્વ મનુષ્ય-મનન શીલ માનનાર જન જેના છે એવા દર્શનીય कवीनां मितः-મેધાવી ૠષિઓના પણ મનનીય માનનીય ૠષિ અન્તર્યામી ज्योतिः-विधर्म-જયોતિ સ્વરૂપ છે. ધર્મનાં વિધાનકર્તા છે ब्रध्नः-મહાન દેવ समीची:- सारी रीते प्राप्त थनारी, अरेपसः-निर्दोष, सचेतसः-सर्व विधान કરનારી, उषसः-અજ્ઞાનને દગ્ધ કરનારી જ્ઞાન રશ્મિઓને समैरयत्-वेदो द्वारा प्रेरित કરે છે; तथा स्वसरे-हृदयगृहमां मन्युमन्तः-चिताः-गोः 'गाः'- ક्રान्तिवाणी ज्ञान रश्मिઓને પ્રેरित કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા સર્વ મનનશીલ માનનારા મનુષ્યોના દર્શનીય, મેધાવી ૠષિઓના પણ મનનીય, પરમ ઋષિ, અન્તર્યામી અને યથાર્થ નિયમ વિધાતા ઉપાસનીય છે, તે સારી રીતે પ્રાપ્ત થનારી નિર્દોષ, સચેત કરનારી જ્ઞાન રશ્મિઓને વેદો દ્વારા ઉપાસકના હૃદયમાં પ્રેરિત કરે છે. (૨) ू४५९. एन्द्रे योह्युपं नः परावतो नायमच्छा विदेशानीव संत्पतिरस्ता राजेव सत्पतिः।

हैवामहे त्वा प्रयस्वन्तः सुतेष्वा पुत्रासो न पितरं वाजसातये गृहे । महिष्ठं वाजसातये ॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું परावतः-न-જેમ દૂર દેશથી આવવાનું થાય છે તેમ नः-उप-आयाहि-અમારી પાસે આવ-પ્રાપ્ત થા अयं सत्पितः-એ સજ્જનોના પાલક વિદ્વાન विद्यानि-इव-अच्छा-લાભો-ઉપહારોને પ્રાપ્ત કરવા સમાન આવે છે અથવા सत्पितः-राजा-इव-સજ્જનોના પાલક રાજાની સમાન अस्ता-ઘરમાં રાજપ્રાસાદમાં त्वा-आहवामहे-तने આમંત્રિત કરે છે सुतेषु प्रयस्वन्तः- ઉપાસનારસ તૈયાર થતાં ઉપાસનારસરૂપ અન્ન ભેટવાળા અમે ઉપાસકો पुत्रासः-न पितरः वाजसातये- पुत्र જેમ અન્ન પ્રાપ્તિને માટે પિતાને પુકારે છે તેમ महिष्ठं वाजसातये-અમે તને-અત્યંત દાનીને અમૃત અન્ન મોક્ષાનંદ ભોગની પ્રાપ્તિ માટે બોલાવીએ છીએ-પુકારીએ છીએ. (3)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા દૂર દેશથી જેમ આવે છે, તેમ અમારી પાસે આવે છે-અમને પ્રાપ્ત થાય છે; અમારાથી ઉપાસનારસની ભેટ લેવા માટે; જેમ અગ્રણી વિદ્વાન અમારી પાસેથી ઉપહાર ગ્રહણ કરવા આવે છે અથવા પ્રજાપાલક રાજા પોતાના રાજમહેલને પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ તે અમારા હૃદયને પ્રાપ્ત થાય છે, જ્યારે અમે ઉપાસનારસ તૈયાર થતાં તે ઉપાસનારસવાળા બનીને તેને આમંત્રિત કરીએ છીએ; અથવા જેમ પુત્ર અન્ન પ્રાપ્તિને માટે પિતાને પુકારે છે, તેમ અમે પણ અમૃત અન્નભોગ-મોક્ષઆનંદની પ્રાપ્તિને માટે મહાન દાનીને પુકારીએ છીએ. (3)

४६०. तमिन्द्रं जोहवीमि मैघवानमुँग्रं सैत्रा दधानमप्रतिष्कुतं श्रवांसि भूरि। महिष्ठोगीर्भिराचयित्रयोववर्तरायेनोविश्वासुपर्थाकृणोतुवेजी ॥४॥

પદાર્થ: तम्-ते मघवानम्-ઐશ્વર્યવાન, उग्रम्-ઓજસ્વી, सत्रा भूरि श्रवांसि द्धानम्-सत्य-स्थिर अने अश्वर्धाने धारण કરનાર अप्रतिष्कृतम्-હिंसित न બનનાર, પ્રતિકાર ન કરવા યોગ્ય इन्द्रम्- परभात्माने जोहवीमि-वारंवार आमंत्रित કર્યું છું च-अने જे मंहिष्ठ:-अत्यंत श्रेष्ठ यज्ञिय:-संगभनीय गीर्भि:-स्तुतिओ द्वारा राये-मोक्ष ઐश्वर्यने माटे आवर्तते-अभारी तरक प्रवृत्त थाय छे वज्ञी-ते ओक्षस्वी नः-अभारे माटे विश्वा सुपथा कृणोतु-सर्व श्रेष्ठ मार्गवाणुं आयरण કरी है. (४)

ભાવાર્થ: અમે તે ઐશ્વર્યવાળા, પ્રતાપી, સ્થિર, અત્યંત યશસ્વી કાર્યોને ધારણકર્તા, ન દબાનાર, ન પ્રતિકાર કરવા યોગ્ય પરમાત્માને વારંવાર આમંત્રિત કરતા રહીએ તથા જે અત્યંત શ્રેષ્ઠ સમાગમ કરવા માટે સ્તુતિઓ દ્વારા મોક્ષેશ્વર્યને માટે અમારી તરફ પ્રવૃત્ત થાય છે, તે ઓજસ્વી પરમાત્મા અમારા માટે સર્વ શ્રેષ્ઠ માર્ગવાળું આચરણ કરી દે. (૪) ४६१. अस्तु श्रौषट् पुरो अग्नि धिया दध आ न त्यच्छद्धी दिव्यं वृणीमह इन्द्रवायू वृणीमहे। यद्धं क्राणा विवस्वते नाभा सन्दाय नव्यसे। अधं प्र नूनमुपं यन्ति धीतयो देवाँ अच्छा न धीतयः ॥५॥

પદાર્થ : पुरः-अग्नि धिया दधे-सर्वथी पूर्व હું અગ્નि = પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્માને ધારણા બુદ્ધિથી ધારણ કરું-કરું છું. नु त्यत्-दिव्यं शर्द्धः-आवृणीमहे-शीघ्र सहा દિવ્ય બળને પોતાની અંદર સમાવું इन्द्रवायू वृणीमहे-ઐશ્વર્યવાન અને ગતિપ્રદ-જીવનપ્રદ પરમાત્માને પોતાની અંદર ધારણ કરું यत् उ-જેથી પરમાત્મામાં विवस्वते-વિશેષરૂપથી વસનાર મનુષ્યને માટે क्राणा-ઉપકાર કરનાર नाभा सन्दाय-અમારા આત્માની અંદર તે પોતાનું બળને આપીને-સમર્પણ કર <mark>अઘ</mark>-પશ્ચાત્ ~~નવ્યમે~~-અત્યંત નવીન અધ્યાત્મ જીવન પ્રાપ્તિને માટે ~~નુનમ્~~-નિશ્ચય ~~ઘીતયઃ~~-કર્મ પ્રવૃત્તિઓ ધ્યાન ક્રિયાઓ ~~પ્રયન્ત~~િ-પ્રાપ્ત થાય છે-<mark>ઘીતય</mark>ઃ-देवान्-अच्छ-न-उपयन्ति-તે ધ્યાન ક્રિયાઓ અગ્નિ, ઇન્દ્ર, વાયુ નામવાળા પરમાત્મરૂપોને પ્રાપ્ત કરવા માટે જેમ તેઓને પહોંચે છે <mark>શ્રૌષદ્-अस्त</mark>ુ-બસ અમારી ધ્યાન ક્રિયાઓનું શ્રુતિ સહન-શ્રવણ થાય-થઈ જાય છે. (પ)

ભાવાર્થ : અમે પ્રથમ અગ્નિ-ઉન્નતિશીલ જ્ઞાનપ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્માને બુદ્ધિથી-નિદિધ્યાસન રીતિથી ધારણ કરીએ, અધ્યાત્મબળ પોતાની અંદર ધારણ કરીએ જે પરમાત્મા વિશેષ રૂપથી વસનાર મનુષ્યને માટે ઉપકાર કરનાર છે. તે આત્માની અંદર સારી રીતે બળ પ્રદાન કરે, જેનાથી અત્યંત નવીન આધ્યાત્મિક જીવનને માટે નિશ્ચયથી ધ્યાન ક્રિયાઓ પ્રાપ્ત થાય છે, ચાલુ થાય છે, તેઓ અગ્નિ, ઇન્દ્ર, વાયુ, દેવધર્મોને પ્રાપ્ત થાય છે, બસ, આ રીતે અમારી ધ્યાન ક્રિયાઓનું શ્રવણ થઈ જાય છે. (૫)

४६२. प्र वो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवयामरुत्। प्रशर्धाय प्रयज्यवे सुखाँदये तवसे भेन्दिष्टये धुनिव्रताय शवसे ॥ ६॥

પદાર્થ : मक्त्वते-અજ્ઞાન-વાસના મારક ગુણવાળા एवयामस्त्-ગતિશીલતાથી અજ્ઞાન-વાસના મારક, प्रशद्धीय-प्रકृष्ट મહાન, प्रयज्यवे-प्रકृष्ट सृष्टियश કरनार, सुखादये-मહान ભોજનવાળા, भन्दविष्टये-જેની અર્ચના યજ્ઞ છે. એવા; <mark>महे शवस</mark>ે-મહાન પ્રભાવક, <mark>विष्णव</mark>ે-વ્યાપક પરમાત્માને માટે <mark>વઃ</mark>-અમારી गिरजा:-वाशीमां थनारी मतय:-स्तुतिओ प्रयन्तु-प्राप्त थाय. (६)

ભાવાર્થ : અજ્ઞાન અને વાસનાઓના નાશક ગુણો વ્યાપ્તિઓવાળા, પ્રકૃષ્ટ મહાન સૃષ્ટિના યજ્ઞ કર્તા, શ્રેષ્ઠ ભોગ પ્રદાતા, બળવાન અર્ચનાનો યજ્ઞ જેના છે, એવા મહાન પરમાત્માને માટે, પાપનો નાશ કરવા માટે અમારી નિરંતર સ્તુતિઓ થતી રહે. (૬)

४६३. अया रुचा हरिण्या पुनाना विश्वा द्वेषांसि तरित संयुग्विभिः सूरो न

संयुग्वभिः।

धारा पृष्ठस्य रोचते पुनौनौ अरुषौ हरिः। विश्वा यद्रूपा परियास्युक्वभिः सप्तास्येभिर्ऋक्वभिः॥७॥

પદાર્થ: अनया स्वा-એ રુચિર, हरिण्या-આહરણ કરનારી-હૃદયમાં લાવનારી સ્તુતિ દ્વારા पुनानः-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થતા પરમાત્મા विश्वा द्वेषांसि-ઉપાસકની સંપૂર્ણ દ્વેષ ભાવનાઓને सयुग्भि:-સાથે યુક્ત શક્તિઓથી तरित-તરી જાય છે-નાશ કરે છે. सूरः-न सयुग्भि:-જેમ સૂર્ય પોતાના કિરણો દ્વારા સંસારથી અંધકારને દૂર કરે છે-નષ્ટ કરે છે. पृष्ठस्य धारा रोचते-त्यारे પરમાત્માથી સ્પૃષ્ટ-સ્પર્શ-સંપર્કને પ્રાપ્ત થયેલ હૃદયસ્થ ઉપાસકના આત્માની ચેતનાશક્તિ પ્રકાશમાન બની જાય છે अस्यः-हिरः-પ્રકાશમાન દુ:ખનું અપહરણ કરનાર પરમાત્મા यत्-विश्वा स्व्या-त्रक्रविभः-જે સ્તુતિઓ વડે ઉપાસકના આત્માના સર્વ રૂપો-રૂચિઓને અથવા નિરૂપણીય ભાવનાઓ, આશાઓ, કામનાઓને परियासि-પરિપ્રાપ્ત થાય છે-પરિપૂર્ણ કરે છે. सप्तास्येभि:-त्रक्रविभः-જેમ જયોતિઓવાળા સાત મુખ, જિહ્ના જવાળારૂપ કિરણોથી સર્વ વસ્તુઓને પરિપ્રાપ્ત કરે છે. (૭)

ભાવાર્થ : હૃદયમાં લઈ જનારી સ્તુતિથી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થતા પરમાત્મા ઉપાસકની સમસ્ત દ્વેષ ભાવનાઓને પોતાની વ્યાપિની દિવ્ય શક્તિઓથી નષ્ટ કરી નાખે છે, જેમ સૂર્ય પોતાના કિરણોથી સંસારના અંધકારનો નાશ કરી નાખે છે. પરમાત્માના સંપર્ક-સમાગમને પ્રાપ્ત થયેલ ઉપાસક આત્માની ચેતન શક્તિ પ્રકાશમાન બની જાય છે. જેમ સૂર્ય પોતાના કિરણો દ્વારા સર્વ વસ્તુઓને સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે; તેમ પ્રકાશમાન પરમાત્મા દુઃખાપહરણકર્તા અને સુખ આહરણકર્તા સ્તુતિઓ દ્વારા ઉપાસકનું રુચિકર ભાવનાઓ, કામનાઓ અને આશાઓને પરિ-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૭)

४६४. अभि त्यं देवं सवितारमोण्योः कविक्रेतुमंचीम सत्यंसवं रत्नेधामभि प्रियं मेतिम्। ऊर्ध्वा यस्यामितिभी अदिद्युतेत् सवीमनि हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रेतुः कृपा स्वः ॥८॥

પદાર્થ: ओण्यो:-ઘુલોક અને પૃથિવીલોકનાં सिवतारम्-ઉત્પાદક પરમાત્માને अभि-अर्चामि-श्रद्धाथी પ્રાપ્ત થઈને અર્ચિત કરું છું તથા त्यम्-ते, किवक्रतुम्-क्षान्तप्रश्च-सर्वश्चान समर्थ प्रश्चावान सत्यसवम्-यथार्थ ઐશ્વર્યવાળા-સત્ય શાસનકર્તા, रत्नधाम्-२मशीय पदार्थोना ધારક, प्रियम्-અભીષ્ટ દેવ, मितम्-मनन शिक्तिमान परमात्माने अभि अर्चासि-અભ્યર્ચિત કરું છું यस्य-જેની अमितः-આત્મમયી સ્વઆધારમિત ऊर्ध्वा-ઊંચી भाः-જયોતિરૂપ आदिद्युतत्-दीप्त થઈ રહી છે, તેથી તેના सवीमिन-प्रसव-प्रशासनमां सर्व જગત પ્રવર્તમાન છે, ते हिरण्यपाणिः-सुवर्श હાથ-દिવ્ય હાથોવાળા-દિવ્ય ગ્રહણશક્તિવાળા सुक्रतुः-सुકर्मा- કુશળ કર્મકર્તા कृपा-स्व सामर्थ्य द्वारा स्वः-सुખમય-મोक्षधामने अमिमीत-निर्माश કરે છે-संपन्न કરે

છે.(૮)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા દુલોક અને પૃથિવી લોકના ઉત્પાદક, ક્રાન્તપ્રજ્ઞ-સર્વજ્ઞાનસમર્થ, યથાર્થ શાસનકર્તા, રમણીય પદાર્થોના ધારક, અભીષ્ટ દેવ અને મનનશક્તિ સંપન્ન છે; તથા તેની સ્વાધાર મિત જ્યોતિમયી ઊંચી છે, દીપ્ત થઈ રહી છે, તેના શાસનમાં સમસ્ત જગત પ્રવર્તમાન છે, તે દિવ્ય ગ્રહણશક્તિમાન, કુશળ કર્મકર્તા, સ્વસામર્થ્યથી સુખમય મોક્ષધામને સંપન્ન કરે છે. તે પરમાત્માનું હું રુચિ-શ્રદ્ધાથી અર્ચન કરું છું. (૮)

्रु४६५. अग्निं होतारं मन्ये दांस्वन्तं वसोः सूर्नुं सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम्।

> य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा । घृतस्य विभ्राष्ट्रिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः ॥९॥

પદાર્થ: होतारं दास्वन्तम्-अग्नि मन्ये-आदान, ગ્રહણ સ્વીકાર કરનાર, દાન કરનાર, અગ્રણેતા-અગ્રણી પરમાત્માને હું અર્થિત કરું-અર્થનામાં લાવું वसोः सहसः सुनुम्-अध्यात्मयक्षनां સાહસને ઉત્પન્ન કરનાર जातवेदसम्-સર્વ ઉત્પન્ન માત્રના જ્ઞાતા પરમાત્માને અર્થિત કરું. विष्रं न जातवेदसम्-જાતવિઘા-કૃતવિઘા મેધાવીની સમાન-જેમ કૃતવિઘાના વિદ્વાન સત્કારને યોગ્ય હોય છે, તેમ સર્વજ્ઞ પરમાત્મા તો મહાન સત્કારણીય છે. यः-જે स्वध्वरः-देवः-ઉત્તમ અધ્યાત્મયજ્ઞના ઇષ્ટદેવ ऊर्ध्वया देवाच्या कृपा-श्रेष्ठ सर्व दिव्यगुણोથી યુક્ત સામર્થ્યથી घृतस्य विभ्राष्टिम्-अनु-અધ્યાત્મ યાજકના તેજની દીપ્તિને અનુસાર शुक्रशोचिषः-શુભ તેજવાળા સમગ્ર રૂપથી आजुह्वानस्य-સ્વીકાર કરનાર પરમાત્માના सर्पिषः- સર્પણશીલ આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે. (૯)

ભાવાર્થ: મારો સ્વીકાર કરનાર દાતા, અધ્યાત્મયજ્ઞના સાહસને ઉત્પન્ન કરનાર, ઉત્પન્નમાત્રના જ્ઞાતા, અગ્રણી પરમાત્માની હું અર્ચના કરું છું, જે સત્કારણીય કૃતવિદ્યા મેધાવીની સમાન છે. તેમ છતાં જે ઉત્તમ અધ્યાત્મયજ્ઞને તેજની દીપ્તિને અનુરૂપ-અનુસાર શુભ તેજવાળા તથા સમગ્ર રૂપથી સ્વીકાર કરનાર પરમાત્માના સર્પણશીલ આનંદની પ્રાપ્તિ ઉપાસકને થાય છે. (૯)

४६६. तव त्यंत्रयं नृतोऽ पं इन्द्र प्रथमं पूर्व्यं दिवि प्रवाच्यं कृतम्। यो देवस्य शंवसा प्रारिणा असु रिणन्नपः। भुवो विश्वमभ्यदेवमोजसा विदेदूर्जं शतक्रतुर्विदेदिषम्॥१०॥

પદાર્થ : <mark>इन्द्र-</mark>ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! <mark>तव नृतः</mark>-तने-नेताने त्य<mark>त्-नर्यम्-अपः-</mark>ते દેવજનના હિતકર કર્મ <mark>प्रथमं पूर्व्यम्-</mark>પ્રથમ પુરાતન છે જે દિવિ અમૃત મોક્ષધામમાં દેવજનોને અધિકાર આપેલ છે <mark>प्रवाच्य</mark>ं कृतम्-એ પ્રશંસનીય કરેલ છે यः-જે તું देवस्य-દેવજનનાં शवसा-પોતાનાં બળથી असु-પ્રાણને प्रारिणाः-પ્રકૃષ્ટ રૂપમાં ચલાવે છે. अपः-रिणन्-અધ્યાત્મકર્મ કરતાં विश्वम्-अदेवम्-ओजसा-अभिभुवः-समस्त અદેવભાવને દબાવી દીધો. शतक्रतुः-तुं અસંખ્ય જ્ઞાન કર્મવાન પરમાત્માએ ऊर्जं विदेत्-બળ પ્રાપ્ત કરાવી દીધું इषं विदेत्-सुंદર અભીષ્ટ અમૃત મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવી દીધો. (૧૦)

ભાવાર્થ: હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તારો-નેતાનો તે દેવજનહિતકર કર્મ પ્રસિદ્ધ પુરાતન અમૃત મોક્ષધામમાં દેવજનોને અધિકાર આપવો પ્રશંસનીય છે, જે તું દેવજનોના પ્રાણ પોતાના બળથી પ્રકૃષ્ટ રૂપથી ચલાવે છે. અધ્યાત્મકર્મ કરતાં સમસ્ત અદેવભાવને બળથી દબાવી દે છે. અસંખ્ય કર્મોવાળા પરમાત્મા અધ્યાત્મબળ પ્રાપ્ત કરાવી દે છે અને ઉપાસકમાં સુંદર અભીષ્ટ મોક્ષસુખ અપાવે છે. (૧૦)

इति चतुर्थ अध्यायः

समाप्तं ऐन्द्रं पर्व काण्डं वा

ચતુર્થ અધ્યાય અને એન્દ્ર પર્વ વા કાંડ સમાપ્ત

* * *

अथ पञ्चमः अध्यायः

अथ पवमान पर्व वा काण्ड

ห่ร-จ

४६७. उँच्या ते जातमन्धसो दिवि सद्भूम्या ददे। उँग्रं शर्म महि श्रवः॥१॥

પદાર્થ : ते-अन्धसः-तुं આધ્યાનીય-ઉપાસનીય પવમાન સોમ-આનંદધારામાં આવતા શાન્ત પરમાત્માનું जातम्-પ્રસિદ્ધ રૂપ उच्चा-श्रेष्ठ-ઉત્કૃષ્ટ છે, જે दिवि सत्-અમૃત મોક્ષધામમાં થઈને भूमि-आददे-ભૂમિ- પૃથિવી પર જન્મેલ પાર્થિવ શરીરમાં આવેલ હું શરીર બંધનથી મુક્ત થઈને મોક્ષધામમાં પહોંચીને ગ્રહણ કરું છું પ્રાપ્ત કરી લઉં છું. उग्रं शर्म मिह श्रवः-જે શ્રેષ્ઠ સુખ ખૂબજ પ્રશંસનીય છે. (૧)

ભાવાર્થ: મોક્ષમાં પરમાત્માનું ઉત્કૃષ્ટ સ્વરૂપ સાક્ષાત્ થનાર છે. તેની આકાંક્ષા ઉપાસકમાં હોવી જોઈએ, ઉપાસકની પ્રવૃત્તિ અથવા રુચિ પૃથિવીલોકના ભોગમાં રહેતી નથી, તે તો શ્રેષ્ઠ સુખ અને પ્રશંસનીય દર્શનામૃતની ઇચ્છા રાખે છે. (૧)

४६८. स्वादिष्ठयां मदिष्ठयां पवस्व सोम धारया। इन्द्राय पातवे सुतः॥ २॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું सुतः-ધ્યાન દ્વારા નિષ્પન્ન કરેલ-ધ્યાન કરેલ स्वादिष्ठया-અત્યંત સ્વાદવાળી, मदिष्ठया-અત્યંત હર્ષ આપનારી, धारया-ધારણાથી पवस्व-પ્રાપ્ત થાય છે. इन्द्राय पातवे-ઉપાસક આત્માના પાન-આનંદ ધારણ કરવા માટે.

ભાવાર્થ : ઉપાસકનું પાન-અંદર ધારણ કરવા માટે ધ્યાન દ્વારા નિષ્પન્ન અથવા ધ્યાન કરેલ પરમાત્મા અત્યંત સ્વાદવાળી, અત્યંત આનંદવાળી ધારણાથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

४६९. वृषा पवस्व धारया मरुत्वते च मत्सरः। विश्वा दधान ओजसा॥ ३॥

પદાર્થ: वृषा मत्सरः-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું આનંદ વર્ષક અને હર્ષાળુ બનીને मस्त्वते च-પ્રાણવાળા ઉપાસકને માટે <mark>धारया पवस्व</mark>-ધારણાથી પ્રાપ્ત થા ओजसा विश्वा दघानः-પોતાના ઓજથી, પ્રતાપથી સર્વ દિવ્યગુણો તથા સુખોને ધારણ કરાવતા આવ. (૩)

ભાવાર્થ : આનંદ અને હર્ષની વૃષ્ટિ કરનાર, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકને માટે આનંદધારામાં આવે છે તથા ઉપાસકની અંદર પોતાનો પ્રતાપ આનંદિત કરી દે છે. (૩)

४७०. यस्तै मदौ वरेण्यस्तेना पर्वस्वान्धसा। देवावीरघशंसहा ॥४॥

પદાર્થ : ते-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તારો <mark>यः-वरेण्यः-मदः-</mark> જે હર્ષ-આનંદોલ્લાસ વરણીય-ધારણ કરવા યોગ્ય <mark>देवावीः</mark>-દેવ ધર્મોનો ૨ક્ષક છે અને <mark>अघशंसहा</mark>-પાપ પ્રશંસક વિચારોનો નાશક છે तेन-अन्धसा-ते આધ્યાનીય-ચિંતનીય-વારંવાર નિદિધ્યાસનમાં લાવવા યોગ્યના દ્વારા <mark>पवस्व</mark>-અમારા હૃદયમાં પ્રવાહિત થાય-પ્રાપ્ત થાય. (૪)

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તારા સંગથી જે વરણીય હર્ષોલ્લાસ પ્રાપ્ત થાય છે, તે દેવધર્મો દિવ્યગુણોનો રક્ષક, વર્ધક છે તથા પાપ પ્રશંસક વિચારોનો નાશ કરનાર છે, તે એવા તને અમે વારંવાર ધ્યાનમાં લાવીએ. (૪)

४७१. तिस्त्रों वाचे उंदीरते गांवों मिमन्ति धैनवः। हरिरेति कनिक्रदत्॥५॥

પદાર્થ: तिस्तः-वाचः-ત્રણ વાણીઓ 'अ, उ, म्' 'ઓરૂમ્' માં રહેલ જ્યારે उदीरते-ઉચ્ચારિત થાય છે धेनवः-गावः-मिमन्ति-દૂઝણી ગાયોની માફક ભાંભરે છે-મીઠી વાણી બોલે છે किनक्रदत् हरिः- एति-કલ્યાણ કરતો મધુર ધ્વનિ કરતો સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

ભાવાર્થ: ઉપાસક દ્વારા '34, 3, મ્' ઓરૂમ્' ત્રણ માત્રા સમૂહ અથવા ત્રણેય માત્રા ઉચ્ચારિત કરતી દૂઝણી ગાયોના રૂપમાં શબ્દ કરે છે, ત્યારે કલ્યાણકર શાન્ત પરમાત્મા મધુર ધ્વનિ કરતો ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

४७२. इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः। अर्कस्य योनिमासदम्॥६॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આર્દ્રભાવ-કૃપા ભાવથી પૂર્ણ સોમ-આનંદ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं मधुमत्तमः-અત્યંત મધુમાન-મધુર આનંદથી પૂર્ણ બનેલ मक्त्वते-इन्द्राय पवस्व-પ્રાણવાળા આત્મા-ઉપાસકને માટે પ્રાપ્ત થા, જે अर्कस्य योनिम्-અર્ચન-स्तवननुं ગૃહ-સ્તુતિઘરમાં आसदम्-समગ્રરૂપથી બેસવા માટે. (६)

ભાવાર્થ: આર્દ્ર રસપૂર્ણ, અત્યંત મધુર અને આનંદ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું મારા-પ્રાણધારી આત્માને માટે આનંદધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થા, જે હું અર્ચન ગૃહ-સ્તુતિ ઘરમાં બેસીને તારું અર્ચન કરી રહ્યો છું. પરમાત્મન્! તું તો અનંત છે, હું એક દેશી છું. પરન્તુ તું મારા હૃદયદેશમાં તો રહેલ છે, જેથી મારી અંદર અન્તર્યામી રૂપથી પ્રાપ્ત થઈને મારા સ્તવનનો સ્વીકાર કર. (૬)

४७३. असाव्यंशुर्मदायाप्सुं दक्षों गिरिष्ठाः। श्येनो न योनिर्मासदत् ॥७॥

પદાર્થ : अंशु:-સોમ-પ્રજાપતિ પરમાત્મા જે અધ્યાત્મયાજી-યાજ્ઞિકને માટે શમ્—કલ્યાણકારી હોય છે. अप्स दक्ष:-પ્રાણોમાં પ્રગતિપ્રદ गिरिष्ठा:-સ્તુતિનાં સાધન સામગાનમાં સ્થિત-સ્તુતિગાનથી સાક્ષાત્ થનાર असावि-હૃદયમાં પ્રકટ કર્યો. તે આનંદ ધારામાં આવનાર પરમાત્મા श्येन:-न योनिम्-आसदत्- પ્રશંસનીય ગતિવાળા ઘોડાની સમાન પોતાના ઘરમાં પ્રાપ્ત થઈ જાય છે-હૃદયગૃહમાં પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. (૭)

ભાવાર્થ : જીવનને શાન્તિ પ્રદાન કરનાર, પ્રજા સ્વામી સોમ ઉત્પાદક પરમાત્મા આનંદપ્રદ પ્રાણોમાં પ્રગતિપ્રદ, સ્તુતિમાં સ્થિત સ્તુતિઓથી સાક્ષાતુ કરેલ, સુંદર ગતિવાળા ઘોડાની સમાન હૃદયગૃહમાં આવીને બેસે છે-આવી જાય છે. (9)

४७४. पवस्व दक्षसाँधनो देवेभ्यः पीतये हरे। मैरुद्भ्यो वायवे मदः॥८॥

પદાર્થ : हरे-હે દુ:ખનાશક, સુખદાતા સોમ પરમાત્મન્ ! दक्षसाधनः-સ્વબળ સાધનવાળા છે, તને અન્ય કોઈના બળની અપેક્ષા નથી, એવો હોવાથી मदः-હર્ષકર છે देवेभ्यः-જીવન્મુક્તોને માટે मस्द्भ्यः- मुमुक्षु ઉપાસકોને માટે वा-અને आयवे-સાધારણ ઉપાસકોને માટે पीतये-તૃપ્તિ થાય એટલા માટે पवस्व- આનંદધારામાં તું પ્રાપ્ત થા. (૮)

ભાવાર્થ : દુઃખ નાશક અને સુખદાતા, સ્વબળ સાધનવાળા, હર્ષપ્રદ પરમાત્મા જીવન્મુક્ત મુમુક્ષુઓ અને સાધારણ ઉપાસકજનોને માટે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૮)

४७५. परि स्वानों गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत्। मंदेषु सर्वधा असि॥ ९॥

પદાર્થ: गिरिष्ठा:-વાણી-સ્તુતિમાં સ્થિત स्वान:-નિષ્પાદિત सोम:-ઉત્પાદક પ્રેરક પરમાત્મા पवित्रे-પવિત્ર અન્તઃકરણમાં परि-अक्षरत्-સર્વત્રથી ઝરે છે. मदेषु-અર્ચના કરવા યોગ્યોમાં सर्वधा-असि-સર્વનો ધારક છે-સર્વ અર્ચનીય દિવ્યગુણોને ધારણ કરનાર છે. (૯)

ભાવાર્થ : ઉત્પાદક, પ્રેરક પરમાત્મા પવિત્ર અન્તઃકરણમાં સર્વત્રથી આનંદધારા રૂપમાં ઝરે છે, અર્ચનાઓમાં સર્વના ગુણોનો ધારક-સર્વ શ્રેષ્ઠ ગુણવાન છે. (૯)

४७६. परि प्रिया दिवः कविर्वयांसि नप्त्योहितः। स्वानैर्याति कविक्रतुः॥ १०॥

પદાર્થ: कवि:-क्रान्तदर्शी सर्वज्ञ कविक्रतु:-મેધાવી ઉપાसકોમાં ક્રિયાશીલ नप्त्यो:-हित-द्यावा पृथिवी मय विश्वमां अथवा द्युલोકથી पृथिवीલोક सुધીમાં નિહિત-વ્યાપ્ત અથવા विद्यमान, ઉત્પાદક, પ્રેરક, शान्त रसरूप परमात्मा दिवः-अमृतधाम-मोक्षधामनां प्रिया वयांसि-प्रिय पक्षीओ ! मोक्ष माटे ઉડवा पक्षीओ अथवा पक्षीओनी समान स्वानै:-पोतानी अंदर निष्पन्न करनार ઉपासकोने परियाति-यारे तरक्षी प्राप्त थाय છे. (૧૦)

ભાવાર્થ: ક્રાન્તદર્શી સર્વજ્ઞ પરમાત્મા મેધાવી ઉપાસકોને ક્રિયાશીલ કરનાર, દ્યુલોકથી લઈને પૃથિવી લોક સુધી સમસ્ત વિશ્વમાં વ્યાપક રહેલ છે. અમૃતધામ મોક્ષની તરફ ઉડવા માટે પક્ષી બન અથવા પક્ષી સમાન હૃદયમાં સાક્ષાતુ કરનાર ઉપાસકને ચારે તરફથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૧૦)

ખંડ-૨

४७७. प्रं सोमासो मदच्युतः श्रवसे नो मघोनाम्। सुता विदेशे अक्रमुः॥ १॥

પદાર્થ: मदच्युत:-હર્ષ ટપકાવવા-વરસાવનાર सुता:-ઉપાસિત सोमास:-शान्त આનંદ સ્વરૂપ પરમાત્મા

नः-मघोनाम्-અમને અધ્યાત્મયજ્ઞના ઉપાસકોને श्रवसे-श्रवशीय यशने माटे જીવનમુક્ત પ્રસિદ્ધિને માટે विद्धे प्राक्रमुः-આનંદના અનુભવનું સ્થાન-મોક્ષમાં પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૧)

ભાવાર્થ : ઉપાસિત કરેલ-ધ્યાન કરેલ, આનંદવર્ષક પરમાત્મા અમને અધ્યાત્મયજ્ઞ કરનારા ઉપાસકોને શ્રવણીય યશ પ્રસિદ્ધિને મુક્તને આનંદ અનુભવ સ્થાન મોક્ષમાં પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૧)

४७८. प्र सोमासो विपश्चितौऽ पौ नयन्त ऊर्मयः। वनानि महिषाँ इव॥ २॥

પદાર્થ: विषिश्चितः सोमासः-સર્વજ્ઞ, શાન્ત, આનંદ સ્વરૂપ પરમાત્મા अपः-ऊर्मयः प्र-नयन्त-જેમ જળના મોજાઓ વહેનારી વસ્તુઓને કિનારે લઈ જાય છે, તેમ અમને ઉપાસકોને પોતાના મોક્ષધામની તરફ લઈ જાય છે. महिषा:-वनानि-इव-અથવા મહાન અગ્નિ પિંડ જેમ જળને વરાળ રૂપ સૂક્ષ્મ બનાવીને ઉપર લઈ જાય છે, તેમ ઉપાસકોને અમૃતરૂપ બનાવીને મોક્ષમાં લઈ જાય છે. (૨)

ભાવાર્થ: સર્વજ્ઞ પરમાત્મા ઉપાસકોને પોતાના અમૃતધામ તરફ લઈ જાય છે. જેમ જળ નદીઓનાં મોજાઓ વસ્તુઓને કિનારા તરફ પહોંચાડે છે, અથવા જેમ અગ્નિપિંડ સૂર્ય જળને સૂક્ષ્મ કરીને ઉપર ઉઠાવે છે, તેમ પરમાત્મા ઉપાસકોને અમૃત બનાવીને ઉન્નત કરે છે. (૨)

४७९. पंवस्वेन्दों वृषां सुतः कृधीं नो यशसो जने । विश्वों अप द्विषों जहि ॥३॥

પદાર્થ : इन्दो-હે આર્ג-રસીલા પરમાત્મન્ ! તું वृषा-સુખવર્ષક सृतः-हृदयमां साक्षात् થઈने नः-અમને जने-આ मानव જन्ममां यशसः-कृषि-यशस्वी-જીવન મુક્ત કરી દે-બનાવી દે विश्वाः-द्विषः-समस्त देष ભાવનાઓને मोक्षना विरोधी विचारोने अपजिह-दूर કरी हे. (3)

ભાવાર્થ : હે રસીલા પરમાત્મન્ ! તું સુખવર્ષક, હૃદયમાં સાક્ષાત્ થઈને, આ મનુષ્ય જન્મમાં અમને યશસ્વી મોક્ષભણી બનાવી દે, વિરોધી ભાવનાઓને દૂર કરી દે. (૩)

४८०. वृषों ह्यसि भौनुना द्युमन्तं त्वा हवामहे । पवमान स्वदृशम् ॥४॥

પદાર્થ: पवमान-હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! तुं वृषा हि-असि-सुખવર્ષક જ છે भानुना द्युमन्तम्-तेજથી તેજસ્વી, त्वा स्वर्दृशम्-तने नितान्त सुખદર્शनने हवामहे-બોલાવીએ છીએ. (૪)

ભાવાર્થ : હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! તું નિતાન્ત સુખોની વર્ષા કરનાર છે. પોતાના તેજથી તેજસ્વી સુખદર્શક તને અમે આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૪)

४८१. इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनां मेतिः। सृजदश्वं रथीरिव॥५॥

પદાર્થ: चेतनः-ચેતનાવાળા, प्रियः-સ્નેહી, कवीनां मितः-મેધાવી ઉપાસકોના સ્તુત્ય इन्दुः-પરમાત્મા रथीः-इव-अश्वम्-रथनो स्वाभी જેમ ઘોડાને असृजत्-श्रेष्ठ બનાવે છે-કેળવે છે, તેમ મને ઉપાસકને શ્રેષ્ઠ બનાવ અથવા ઉપાસનામાર્ગમાં ચલાવ. (પ)

ભાવાર્થ : ચેતનાવાળા, સ્નેહી, મેધાવી ઉપાસકોની સ્તુતિ કરવા યોગ્ય પરમાત્મા જેમ રથનો સ્વામી ઘોડાને કેળવે છે, ચલાવે છે, તેમ શિક્ષિત-સિદ્ધ બનાવતા, ઉપાસનામાર્ગ પર ચલાવે છે. (પ)

ु४८२. असृक्षते प्रे वौजिनो गैव्या सोमासो अश्वया। शुक्रांसो वीरयोशवः॥६॥

પદાર્થ : वाजिनः-બળવાન, शुक्रासः-શુભ્ર, आशवः-વ્યાપક-વ્યાપનાર, सोमासः-आनंદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! गव्या-અમારી ઇન્દ્રિયો સંબંધી ઇચ્છાથી वीखा-પ્રાણોની ઇચ્છાથી प्रासृक्षत-અમને પ્રાપ્ત થા. (६)

ભાવાર્થ : હે બળવાન શુભ્ર વિભુ આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર શાંત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું અમારી ઇન્દ્રિયોની સાધવાની ઇચ્છાથી અમારી મોટી અવસ્થાને સમ્પન્ન કરવાની ઇચ્છાથી અમારા પ્રાણોને સાધવાની ઇચ્છાથી મને—ઉપાસકને પ્રાપ્ત થા. (દ)

४८३. पंवस्व देवं आयुषिगन्द्रं गच्छतु ते मदः। वायुमा रोह धर्मणा॥७॥

પદાર્થ: देव-હે આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! તું पवस्व-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થતો રહે ते मदः-तारुं હર્ષપ્રદ સ્વરૂપ इन्द्रम्-જીવાત્માને आयुषक्-गच्छतु-નિરંતર વા અનુષક્ત અનુકૂળ બનીને વા આયુના સાથી બનીને પ્રાપ્ત થાય. धर्मणा-પોતાના વ્યાપન ધર્મથી वायुम्-आरोह-ઉપાસકની આયુને પ્રાપ્ત કર. (૭)

ભાવાર્થ: પરમાત્મ દેવ! તું આનંદધારામાં વહેતો આવ. તારું હર્ષ-આનંદપ્રદ સ્વરૂપ ઉપાસક આત્માને નિરંતર અથવા અનુકૂળ રૂપમાં અથવા જીવનના સાથી બનીને પોતાના વ્યાપન ધર્મથી તેની આયુની વૃદ્ધિ કર. (૭)

४८४. पंवमानो अजीजनद् दिवश्चित्रं न तन्यतुम्। ज्योतिर्वेश्वानरं बृहत्॥ ८॥

પદાર્થ : पवमान:-આનંદધારામાં આવતાં શાન્ત પરમાત્માએ बृहत्-वैश्वानरं ज्योति:-ઉપાસકની અંદર તેની મહાન વૈશ્વાનર આત્મ-જ્યોતિને अजीजनत्-પ્રત્યક્ષ કરાવી. दिवः-આકાશ મંડળમાં चित्रं तन्यतुं न-અદ્ભુતવાણીનો વિસ્તાર કરનારી વિદ્યુત્ની સમાન. (૮)

ભાવાર્થ : મેઘમંડળની અદ્દભુત વિદ્યુત્ જ્યોતિની સમાન આનંદધારામાં આવતા શાન્ત પરમાત્મા ઉપાસકની અંદર તેની આત્મજ્યોતિનો સાક્ષાતુ કરાવે છે, તેને પોતાના આત્માનો પ્રત્યક્ષ કરાવે છે. (૮)

४८५. परि स्वानास इन्दवो मदाय बर्हणा गिरा। मधो अर्षन्ति धारया॥ ९॥

પદાર્थ : स्वानासः-इन्दवः-साक्षात् निष्पन्न थयेल शान्त परमात्मा <mark>बर्हणा-गिरा</mark>-मढान स्तुतिथी मदाय-ढर्षने माटे मधोः-परि-अर्षति-मधु३५ धाराथी परिप्राप्त थाय છે. (૯)

ભાવાર્થ : યોગાભ્યાસ દ્વારા સાક્ષાત્ કરેલ આનંદધારાથી શાન્ત પરમાત્મા મહાન સ્તુતિ દ્વારા હર્ષ-આનંદને માટે ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (૯)

४८६. परि प्रांसिष्यदत् केविः सिन्धोरूर्माविधि श्रितः । कारुं बिभ्रत् पुरुस्पृहम् ॥ १०॥

પદાર્થ: कारुं पुरुप्पृहं विभ्रत्-અત્યંત ઇચ્છુક સ્તોતાને પુષ્ટ કરવા માટે कवः-ક્રાન્તદર્શી સર્વત્ર સોમ-શાન્ત પરમાત્મા सिन्धो:-સ્યંદમાન હૃદયના ऊर्मो-अधिश्रित:-તરંગ પર આશ્રિત થયેલ ઉપાસના દ્વારા परि-प्रासिष्यदत्-જાણે કે ઉપાસકની અંદર નસેનસમાં પ્રસરી રહેલ છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: સર્વત્ર સોમ પરમાત્મા ઉપાસકને પુષ્ટ કરવા માટે તેના નિરંતર સ્યન્દનશીલ હૃદયની તરંગ પર-ગતિ પર ઉપાસના દ્વારા આશ્રિત થઈને જાણે કે, સમસ્ત શરીરમાં વહી રહેલ છે; વ્યાપી રહ્યો છે-નસેનસમાં પ્રસરી રહ્યો છે. (૧૦)

इति पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः

 $\diamond$ $\diamond$ $\diamond$

अथ षष्ठः प्रपाठकः

प्रथमोऽर्धः

ห่ร-3

४८७. उपौ षु जातमप्तु र गांभिभि क्षे परिष्कृतम्। ईन्दुं देवां अयासिषुः॥ १॥

પદાર્થ: गोभि:-સ્તુતિઓથી सुजातम्-अप्तुरम्-सभ्यક् સાક્ષાત્ વ્યાપ્તિમાન भङ्गम्-પાપભંજક परिष्कृतम्-આત્માનો પરિષ્કાર કરનાર इन्दुम्-આર્દ્ર આનંદરસ પૂર્ણ પરમાત્માને देवा:-उ-उपायासिषु:-મુમુક્ષુ ઉપાસક પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ : મુમુક્ષુ ઉપાસક જન સ્તુતિઓ દ્વારા પાપનાશક તથા આત્માનો પરિષ્કાર-અધ્યાત્મ સંસ્કાર કરનાર વ્યાપ્તિમાન આનંદરસ ભરેલ પરમાત્માનો હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરે છે. (૧)

४८८. पुनानों अक्रमीदंभि विश्वां मृंधों विंचर्षणिः। शुंम्भेन्ति विंप्रं धीर्तिभिः॥२॥

પદાર્થ: विचर्षणि:-द्रष्टा-સર્વદ્રષ્ટા पुनानः-ઉપાસકને પવિત્ર કરતાં શાંત સ્વરૂપ પરમાત્મા विश्वा:-मृधः-समस्त पाप ભાવનાઓને अभि-अक्रमीत्-દબાવી દે છે, નષ્ટ કરી દે છે. धीतिभि:-ધ્યાન ક્રિયાઓથી विद्रं शुम्भन्ति-विशेष કામનાપૂરક પરમાત્માને પૂજે છે. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસકને પવિત્ર કરતાં સર્વદ્રષ્ટા પરમાત્મા ઉપાસકની સમસ્ત પાપભાવનાઓને દૂર કરે છે, તે કામનાપૂરક પરમાત્માને ઉપાસક ધ્યાન ક્રિયાઓથી પૂજે છે. (૨)

४८९. ओविशन् केलेशं सुतो विश्वा अर्ष-नेभि श्रियः । इन्दुरिन्द्राय धीयते ॥ ३ ॥

પદાર્થ: सुतः-અભિનिષ્પન્ન થયેલ इन्दुः-આई-આનંદરસ ભરેલ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા कलशम्--आविशन्-हृदयुक्ष्यशेन ઉપાसका हृदयने प्राप्त થયેલ विश्वाः श्रियः-समस्त संपदाओने इन्द्राय-ઉપાसक आत्माने माटे अभि-अर्षति-प्रेरित क्षे धीयते-જ्यारे ઉપासका द्वारा तेनुं ध्यान करवामां आवे છે. (3)

ભાવાર્થ : ઉપાસના દ્વારા નિષ્પન્ન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા હૃદયમાં જ્યારે ધ્યાયા જાય છે, ત્યારે તે સમસ્ત અધ્યાત્મ સંપદાઓને પ્રેરિત કરીને ઉપાસકને સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

४९०. असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चम्वोः सुतः। कार्ष्मन् वाजी न्यक्रमीत्॥४॥

પદાર્થ : यथा रथ्य:- જેમ રથમાં જોડવા યોગ્ય ઘોડા असर्जि-કેળવવામાં-શિક્ષિત કરવામાં આવે છે,

તેમ चम्वो:-જ્ઞાન અને કર્મમાં અથવા વૈરાગ્ય અને અભ્યાસમાં સિદ્ધ થયેલ પરમાત્મા कार्ष्मन् पिवत्रे सुतः-આકર્ષણ સ્થાન હૃદયમાં સાક્ષાત્ તે वाजी-नि-अक्रमीत्-અમૃત અન્ન ભોગવાળો પરમાત્મા પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

ભાવાર્થ : જેમ રથમાં જોડવા યોગ્ય ઘોડાને ઉપયુક્ત સાધનોથી તૈયાર કરવામાં આવે છે, તેમ અમૃત અન્ન ભોગવાળો પરમાત્મા જ્ઞાન અને કર્મ વા અભ્યાસ અને વૈરાગ્યમાં સિદ્ધ થઈને આકર્ષણ સ્થાનમાં સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

४९१. प्र यद्गावों न भूर्णयस्त्वेषा अयासो अक्रमुः। धन्तः कृष्णामपं त्वचम्॥५॥

પદાર્થ: कृष्णां त्वचम्-પાપ વાસનાને <mark>अपघ्नन्तः</mark>-નષ્ટ કરતાં <mark>अयासः-</mark>સોમ પરમાત્માની આનંદધારાઓ <mark>यत् प्र-अक्रमुः-</mark>જ્યારે ઉપાસકને પ્રક્રાન્ત કરે છે-પ્રાપ્ત થાય છે ~~भूर्णयः-त्वेषाः-गावः-न-~~ભરણ-પોષણ કરનારી દીપ્તિઓ-સૂર્યકિરણો જેમ અંધકારનો નાશ કરતાં આવે છે. (પ)

ભાવાર્થ : પાપ વાસનાઓને નષ્ટ કરતી પરમાત્માની આનંદધારાઓ ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે. જેમ પુષ્ટિ કરનારા સૂર્ય-કિરણો અંધકારનો નાશ કરતાં આવે છે. (પ)

४९२. अपघ्नेन् पवसे मृंधः क्रतुवित् सोम मत्सरः । नुदस्वादेवयुं जनम् ॥ ६ ॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं क्रतुवित्-प्रश्चा प्राप्त કરાવનાર, मत्सरः-હર્ષકર બનીને मृधः-પાપભાવનાઓને घ्नन्-नष्ट કરતાં पवसे-આનંદ ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે अदेवयुं-जनम्- देवयु-ઇષ્ટદેવ-પરમાત્માને ચાહનાર નથી, એવા નાસ્તિકને आनुदस्व-દૂર કર. (६)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું પ્રજ્ઞા = બુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરાવનાર, આનંદ લાવનાર, પાપ ભાવનાઓને નષ્ટ કરતાં પ્રાપ્ત થાય છે અને નાસ્તિક જીવનથી અમને દૂર રાખે છે. (૬)

४९३. अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः। हिन्वानो मानुषीरपः॥७॥

પદાર્થ: हिन्वान:-સોમ-પરમાત્મન્ ! જગતને પ્રેરણા આપતા તું यथा धारया-જે શક્તિથી सूर्यम्-अरोचय:-સૂર્યને પ્રકાશિત કરે છે-ચમકાવે છે अया-એ-તે-ધારા-શક્તિથી मानुषी:-अप:-મનુષ્યોની અંદર રહેલ પ્રાણોને, ઇન્દ્રિયોને पवस्व-પ્રાપ્ત થા. (૭)

ભાવાર્થ : જગતને પ્રેરણા આપતા પરમાત્મા જે પોતાની વ્યાપ્ત ધારા અર્થાત્ શક્તિથી સૂર્યને પ્રકાશિત કરે છે, તેથી મનુષ્ય-સંબંધી પ્રાણો, ઇન્દ્રિયો અને રસ, રક્તને પ્રગતિ આપવા માટે પ્રાપ્ત થા. (૭)

४९४. सं पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे। विव्रवांसं महीरपः॥८॥

પદાર્થ : सः-पवस्व-હे सोभ-शान्त स्व३्प परमात्मन् ! तुं तारी शક्तिधारा३्पमां प्राप्त था. यः-

જે તું <mark>वृत्राय हन्तवे-</mark>પાપના હનન માટે **इन्द्रम्-आविथ-**જીવાત્માની રક્ષા કરે છે. मही:-अप:-विव्रवांसम्-મહતી-અનેક મહત્ત્વપૂર્ણ વ્યાપન પ્રવૃત્તિઓને રોકનાર પાપ ભાવને મારવા માટે પ્રાપ્ત થા. (૮)

ભાવાર્થ : સોમરૂપ પરમાત્મન્ ! તું તારી શક્તિધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થા, જેથી તું જીવાત્માની રક્ષા કરે છે. મહાન શ્રેષ્ઠ વ્યાપન પ્રવૃત્તિઓને રોકનાર પાપ ભાવનાના નાશ માટે પ્રાપ્ત થા. (૮)

४९५. अया वीती परि स्रव यस्त इन्दो मदेष्वा। अवाहन्नवतीर्नव॥९॥

પદાર્થ: इन्द्रो-હે આર્ડ આનંદરસ ધારાવાળા પરમાત્મન્ ! તું अया वीती-એ વ્યાપ્તિથી परिस्रव-સર્વત્ર સ્રવિત થા કે मदेषु-હર્ષોમાં यः-ते-જે તારો હર્ષ-આનંદ સમગ્ર રૂપમાં પ્રસિદ્ધ છે તે नवती:-नव-ગતિ પ્રવૃત્તિઓ નવ-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર અને પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયોમાં થનારી છે, તેને अवाहन्-નિરુદ્ધ કરી દે છે-ઉપાસકને મુમુક્ષુ બનાવી દે છે. એવો તું પ્રાપ્ત થા. (૯)

ભાવાર્થ: આનંદરસ ભરેલ પરમાત્મન્ ! તું એ વ્યાપ્તિથી એમ સર્વત્રથી પ્રાપ્ત થા. સમસ્ત હર્ષો-આનંદોથી તારો હર્ષ-આનંદ પ્રસિદ્ધ છે, તે ઉપાસકની નેત્ર આદિ પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો અને મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર એ ચાર અન્તઃકરણની નવ ગતિ પ્રવૃત્તિઓને દબાવી દે-નિરુદ્ધ કરી દે-ઉપાસક યોગીથી અલગ કરીને જીવનમુક્ત બનાવી દે. (૯)

४९६. परि द्युक्षं सनद्रियं भरद्वाजं नो अन्धसा। स्वानो अर्ष पवित्र आं॥ १०॥

પદાર્થ: अन्थसा-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું આધ્યાનથી-સમગ્ર ધ્યાનોપાસના દ્વારા स्वानः-નિષ્પન્ન કરેલ नः-અમારે માટે द्युक्षं रियम्-દિવ્-દ્યુલોક-મોક્ષધામ અમૃત સ્વરૂપ ધનને पिर સર્વતો ભાવથી सनत्-આપતા वाजम्-બળ-આત્મબળને भरत्-સર્વભાવથી ભરીને पवित्रे-પ્રાણાપાન સ્થાન હૃદયમાં आ-अर्ष-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થા. (૧૦)

ભાવાર્થ: હે મારા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું પૂરી ધ્યાનોપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ થઈને અમારા માટે મોક્ષધામ રૂપ અમૃત ધનને સર્વભાવથી આપીને તથા તેના ઉપભોગ માટે આત્મબળને પૂર્ણ રૂપથી ભરીને પ્રાણ, અપાનનાં સ્થાન હૃદયમાં સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થા. (૧૦)

ห่ร-ช

४९७. अंचिक्रदंद् वृषा हरिर्महान् मित्रों न दर्शतः। सं सूर्येण दिद्युते॥१॥

પદાર્થ: महान् वृषा हिरः-મહાન કામનાવર્ષક તથા દુઃખાપહરણકર્તા સુખાહરણકર્તા સોમ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! मित्रः-न दर्शतः-મિત્રની સમાન દર્શનીય अचिक्रदत्-બોલાવે છે-સંભાષણ કરે છે सूर्येण सिन्दद्युते-સूર્યની સમાન સમ્યક્ પ્રકાશિત થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ : મહાન કામનાપૂરક, દુઃખાપહરણકર્તા, સુખાહરણકર્તા, શાન્ત સ્વરૂપ, મિત્રની સમાન, દર્શનીય પરમાત્માને આમંત્રિત કરું છું, જે સૂર્યસમાન પ્રકાશમાન છે. (૧)

४९८. आ ते दक्षं मयोभुवं विह्नमद्या वृणीमहे। पान्तमा पुरुस्पृहम्॥२॥

પદાર્થ: ते-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તારા मयोभुवम्-सुખને ભાવિત કરનાર, विह्नम् જીવનવાહક, पुरुप्पृहम्-અત્યંત ચાહવા યોગ્ય, आ-અને पान्तम्-રક્ષા કરનાર, दक्षम्-બળને अद्य-આ જીવનમાં आवृणीमहे-સ્વીકાર કરીએ છીએ-સમગ્ર રૂપથી વરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! તાર સુખોદ્ભાવક, જીવનવાહક, અત્યંત કમનીય અને રક્ષકબળને આ જીવનમાં સમગ્ર રૂપથી ભરીએ છીએ. (૨)

४९९. अध्वयों अद्रिभिः सुतं सोमं पवित्रं आ नय। पुनाहीन्द्राय पातवे॥ ३॥

પદાર્થ: अध्वर्यो-હે અધ્યાત્મ યજ્ઞના યાજક! તું अद्विभि:-सृतं सोमम्-શ્લોકકર્તા-સ્તુતિ કરનાર દ્વારા નિષ્પાદિત-ભાવિત શાન્ત પરમાત્માને पिवत्रे-પ્રાણાપાન સ્થાન હૃદયમાં आनय-લઈ આવ-બેસાડ इन्द्राय-पातवे-त्यां આત્માને પાન કરાવવા માટે બિરાજમાન થા पुनाहि-તું પોતાની અંદર પ્રવાહિત કર. (3)

ભાવાર્થ : હે અધ્યાત્મ યજ્ઞના યાજક, પ્રેરક મહાનુભાવ, તું સ્તુતિકર્તા વિદ્વાનો દ્વારા નિષ્પાદિત-ભાવિત શાન્ત પરમાત્માને હૃદયમાં બેસાડ, ત્યાં ઉપાસક આત્માને પાન કરાવવા માટે પ્રવાહિત કર. (૩)

५००. तरेत् स मन्दी धावति धारा सुतस्यान्धसः। तरेत् स मन्दी धावति॥ ४॥

પદાર્થ: धारा सुतस्य-સ્તુતિવાણી દ્વારા સ્તુત કરેલ अन्धसः-આધ્યાનીય સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની सः-मन्दी-તે સ્તુતિકર્તા तरत्-પાપથી તરે છે. धावित-ઊર્ધ્વગિત તરફ જાય છે-પ્રાપ્ત થાય છે. तरत् सः-मन्दी धावित-निश्चित ते स्तुतिકर्ता ઊંચી શ્રેષ્ઠ ગતિને પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

ભાવાર્થ : સમગ્ર રૂપથી ધ્યાન કરવા યોગ્ય સોમરૂપ શાન્ત પરમાત્માની સ્તુતિ તે સ્તુતિકર્તા પાપને તરીને ઊર્ધ્વગતિને પ્રાપ્ત થાય છે, નિશ્ચિત તરી જાય છે, ઊંચી-શ્રેષ્ઠ ગતિને પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

५०१. आ प्रवस्व सहै स्त्रिणं रैयिं सोम सुवीं य्येम्। अस्मे श्रवांसि धारय॥५॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं सहिस्त्रणं सुवीर्यं रिवम्-परम पुरुषार्थ वा परम स्थान वा परमपद જेना आश्रयमां છે એવા શ્રेष्ठ आत्मબળવાળા मोक्षधनने आपवस्व-समग्र રूपथी प्रसारित કर-प्रदान કर अस्मे-अमारामां श्रवांसि धारय-आ લोકनी सिद्धिने माटे सर्व श्रवशीय यशस्वी-यशस्કर भोग अने साधन धारश કराव. (प)

ભાવાર્થ: શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મન્! તારા શરણમાં આવતાં, તારા ઉપાસક બની જતાં, તું પરમપદ વાળું શ્રેષ્ઠબળ અને આત્મબળવાળું મોક્ષરૂપ અમૃતધન પ્રદાન કરે છે; અને સંસારમાં પણ યશ આપનાર ભોગ અને સાધન પ્રદાન કરે છે. (પ)

५०२. अनु प्रैत्नांस आयवः पदं नवीयो अक्रमुः। रुचे जनन्ते सूर्यम्॥६॥

પદાર્થ: प्रत्नास:-आयव:-દેવ-જીવનમુક્ત જન क्त्ये-અમૃતત્વને માટે सूर्यं जनन्त-સરણશીલ આનંદધારામાં પ્રવહણશીલ સોમ પરમાત્માનો જ્યારે પોતાની અંદર સાક્ષાત્ કરે છે, ત્યારે नवीय: पदम्- અત્યંત સ્તુત્ય પદ મોક્ષને अनु-अक्रमु:-અનુગત થાય છે-પ્રાપ્ત થાય છે. (६)

ભાવાર્થ : દેવજન-જીવનમુક્ત શ્રેણીના મહાનુભાવ અમૃતત્વની પ્રાપ્તિને માટે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર સોમ-શાન્ત પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરતાં જ અત્યંત સ્તુત્ય મોક્ષપદને પ્રાપ્ત કરે છે. (૬)

५०३. अर्षा सोम द्युमत्तमोऽ भि द्रोणानि रोरुवत्। सीदैन् योनौ वनेष्वा॥७॥

પદાર્થ: सोम-હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું द्युमत्तमः-અત્યંત દ્યૌતમાન-દીપ્તિમાન થઈને वनेषु रोस्वत्-વનનીય સંભજનીય વિષયોને માટે ઉત્તમ ઉપદેશ કરવા માટે द्रोणानि-अभि-अर्ष-द्रोણકલશો-મૂર્ધાના અવકાશોને પ્રાપ્ત થા योनौ-आसीदन्-हृदयघरमां બિરાજમાન થા. (૭)

ભાવાર્થ : હે આનંદધારામાં આવનાર શાન્ત પ્રિય પરમાત્મન્ ! તું અત્યંત પ્રકાશમાન થઈને, વનનીય મધુર વાતોને માટે, ઉત્તમ ઉપદેશ આપવા માટે, મસ્તિષ્કના અવકાશમાં પ્રાપ્ત થા; અને હૃદયઘરમાં સ્થિરરૂપથી બિરાજમાન થા. (૭)

५०४. वृषा सोम द्युमाँ असि वृषा देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दध्रिषे॥८॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं वृषा द्युमान्-કाમનાવર્ષક, વીર્યવાન, સામર્થ્યવાન असि-છે. देव-હे દિવ્યગુણ પરમાત્મન્ ! तुं वृषा वृषव्रतः-सुખવર્ષક, ધર્મવ્રત-ધર્મ્યકર્મ-યથાર્થ કર્મવાળો છે. वृषा धर्माण दिध्वे-स्वयं धर्मस्वरूप હોવાથી ધર્મો-નિયમોને ધારણ કરે છે. (८)

ભાવાર્થ: હે શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું કામનાવર્ષક, સામર્થ્યવાન છે. હે દિવ્યગુણયુક્ત પરમાત્મન્! તું સુખવર્ષક, ધર્મવ્રત-ધર્મકર્મવાળો સ્વયં ધર્મરૂપ હોવાથી ધર્મો-નિયમોને ધારણ કરે છે અને તેને ચલાવે છે. (૮)

५०५. इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः। इन्दो रुचाभि गा इहि॥ ९॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આર્દ્ર ભાવવાળા રસવાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! मनीषिभि:-स्तुति કરનારા મેધાવીજનો દ્વારા मृज्यमान:-પ્રાપ્ત થવામાં યોગ્ય બનીને इषे धारया पवस्व-ઇષ્ટ-પરમસુખ પ્રાપ્તિને માટે ધ્યાન દ્વારા પ્રાપ્ત થા स्व्या-અમૃતથી गा:-अभि:-स्तुतिओ वाशीओने લક્ષ્ય કરીને તેની સાથે इहि- પ્રાપ્ત થા. (૯)

ભાવાર્થ : હે અર્દ્ર રસયુક્ત શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું સ્તુતિ કરનારા ઉપાસકો દ્વારા પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય અમને ઇષ્ટ સુખની પ્રાપ્તિ માટે ધ્યાન-ધારણાથી પ્રાપ્ત થા; અને અમૃત ધર્મથી સ્તુતિઓને અનુરૂપ પ્રાપ્ત થા. (૯)

५०६. मेन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयुः। अव्या वारेभिरस्मयुः॥ १०॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું वृषा-સુખવર્ષક देवयु:-પૂર્વવર્તી જીવનમુક્તોને ચાહનાર अस्मयु:-વર્તમાન સમયના સર્વ ઉપાસકોને ચાહનાર मन्द्रया धारया पवस्व-આનંદકર ધારાથી પ્રાપ્ત થા वारेभि:-अव्या:-પાપવાસનાનું વારણ કરનાર ગુણ-ધર્મ-કર્મો દ્વારા અમારી રક્ષા કર. (૧૦)

ભાવાર્થ : સુખવર્ષક સોમરૂપ શાન્ત પરમાત્મા, પૂર્વકાળના જીવનમુક્તોને ચાહનાર તથા નૂતન-વર્તમાન અમને ઉપાસકોને ચાહનાર બનીને આનંદપ્રદ ધારાથી પ્રાપ્ત થા; અને પાપવાસના નિવારક ગુણ, ધર્મ, કર્મો દ્વારા અમારી રક્ષા કર. (૧૦)

५०७. अया सोम सुकृत्यया महान्त्सन्नभ्यवर्धथाः। मन्दानं इद् वृषायसे॥ ११॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું महान् सन्-મહાન હોવા છતાં अया सुकृत्यया-એ ઉપાસનાથી अभ्यवर्धथा:-અમારી વૃદ્ધિ કર मन्दानः-स्તૂયમાન-અર્ચ્યમાન બનીને इत्-४ वृषायसे-સુખ-વર્ષક મેઘની સમાન બની જાય છે. (૧૧)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્-શું કહું, તું મહાન હોવા છતાં અમારી એ સ્તુતિ, ઉપાસનાથી અમારી વૃદ્ધિ-ઉન્નિતિ કરે છે, અમારા દ્વારા સ્તુતિ કરતાં જ સુખવર્ષક બની જાય છે, આપની આર્દ્રતા અને ઉદારતાને ધન્ય છે. (૧૧)

५०८. अयं विचर्षणिहितः पवमानः सं चेतित। हिन्वानं आप्यं बृहत्॥ १२॥

પદાર્થ : अयं विचर्षणिः पवमानः-એ દેષ્ટા-સર્વદેષ્ટા આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર સોમરૂપ શાન્ત પરમાત્મા हितः-અન્તર્હિત બનીને आप्यं बृहत्-પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય અધ્યાત્મબળને हिन्वानः-પ્રેરિત કરીને सः-તે चेतित-ચેતાવે છે. (૧૨)

ભાવાર્થ : એ સર્વ દેષ્ટા આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા સર્વની અંદર વિદ્યમાન રહીને, પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય અધ્યાત્મબળથી પ્રેરિત કરીને ચેતવે છે-સાવધાન કરે છે. (૧૨)

५०९. प्रं न इन्दो महें तु न ऊर्मिं न बिभ्रदर्षसि। अभि देवाँ अयास्यः॥ १३॥

પદાર્થ : इन्दो-હે આર્દ્ર રસવાન સોમ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું नः-અમારી महे-મહાન, तुने-સમૃદ્ધિને માટે उर्मि न-તરંગ સમાન આનંદધારાને बिभ्नत्-ધારણ કરતાં देवान्-अभि-જીવનમુક્તોની તરફ अयास्य:-આયાસ ન રાખતા-સ્વભાવત:-प्र-अर्षसि-પ્રાપ્ત થાય છે. (૧૩)

ભાવાર્થ: આર્દ્ર-રસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તારી શું વાત કરવી ? તું તો અમારા મહાન વૈભવને માટે પોતાની આનંદધારાને તરંગ સમાન ધારણ કરતાં દેવો-જીવનમુક્તોની તરફ અનાયાસ લઈ જઈ રહ્યો છે, પહોંચાડી રહ્યો છે-જીવન મુક્ત બનાવી રહ્યો છે, એ તારી મહાન કૃપા છે. (૧૩)

५१०. अपघ्नन् पवते मृधोऽ पं सोमो अराव्णः। गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम्॥ १४॥

પદાર્થ: सोमः-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્! मृधः-अपघ्नन्-પાપ ભાવનાઓને મારતાં અસત્ ભાવનાઓને નષ્ટ કરતાં अराव्याः-अपघ्नन्-અસદ્ ભાવનાઓને નાશ કરતો इन्द्रस्य निष्कृतं गच्छन्-જીવાત્મા-ઉપાસક આત્માને સંસ્કૃત શુદ્ધ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરાવતાં पवते-આનંદધારામાં આવે છે. (૧૪)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પાપ ભાવનાઓને મારતાં તથા અસદ્ વિચારોનો નાશ કરતાં, ઉપાસક આત્માનો શુદ્ધ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરાવીને આનંદધારામાં આવે છે. (૧૪)

พ่ร-น

५११. पुनानः सोमे धारयोपो वसानो अर्षसि। आ रत्नेधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो देवो हिरण्ययः॥१॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું पुनानः-મને શુદ્ધ કરતાં-પવિત્ર કરીને, धारया-ધ્યાન ધારણાથી अपः-वसानः-મારા પ્રાણોને આચ્છાદિત-આવૃત કરીને-રિક્ષત કરીને अर्षिस-પ્રાપ્ત થાય છે. रत्नधा-रमण्णीय (મોગોને ધારણ કરનાર ऋतस्य योनिम्-आसीदिस-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં આવીને બિરાજે છે. हिरण्ययः-उत्सः-देवः-तुं असोनेरी અમૃતના કૂવારૂપી, દેવ અમૃતધામ મોક્ષધામ છે. (૧)

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું મને-ઉપાસકને પવિત્ર કરીને, મારા પ્રાણોને ધ્યાન, ધારણા દ્વારા સુરક્ષિત કરીને પ્રાપ્ત થાય છે. તું રમણીય ભોગો-પદાર્થોને ધારણ કરનાર મારા અધ્યાત્મયજ્ઞમાં બિરાજમાન થાય છે. તું જ મોક્ષધામ અને સોનેરી અમૃતકૂપ-કૂવો છે. (૧)

५१२. परीतों षिञ्चता सुतं सोमों ये उत्तमं हिवः। देधन्वां यो नयों अप्याउन्तरा सुषाव सोममद्रिभिः॥२॥

પદાર્થ: यः सोमः-उत्तमं हिवः-જે શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મા અધ્યાત્મયજ્ઞના ઉત્કૃષ્ટ હવિ છે. અથવા ઉપાસકના આત્માનો આત્મા છે અથવા પ્રાણ સમાન આધાર છે सृतम्-હૃદયમાં તેને નિષ્પન્ન સાક્ષાત્ કર્યા કરીએ इतः-હૃદયથી परिषिञ्चत-જીવનમાં સર્વત્ર સિંચો-આત્મસાત્ કરો अदिभिः-આદરણીય યોગાભ્યાસના દ્વારા अप्स-अन्तरा-પ્રાણોની અંદર सोमं सृषाव-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને નિષ્પન્ન કરું છું, સાક્ષાત્ કરું છું द्धन्वान्-તેને પરમાત્મા પોતાની અંદર ધારણ કરે છે यः-नर्यः-જે નરઃ-શ્રેષ્ઠ મનુષ્યનો હિતકર છે. (૨)

ભાવાર્થ : જે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા અધ્યાત્મયજ્ઞનો ઉત્કૃષ્ટ હવિ છે અથવા ઉપાસકના આત્માનો

આત્મા છે અથવા પ્રાણ છે, તેનો હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરીને, હૃદયથી જીવનમાં સર્વત્ર આત્મસાત્ કરો; આદરણીય સત્કારથી સેવનીય યોગાભ્યાસના દ્વારા પ્રાણોની અંદર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માનો જે સાક્ષાત્ કરે છે, તેને પરમાત્મા પોતાની અંદર ધારણ કરે છે. જે શ્રેષ્ઠ મનુષ્યનો હિતકર છે. (૨)

५१३. आं सोम स्वानी अद्गिभिस्तिरों वाराण्येर्व्यया। जनों न पुरि चम्वोर्विशब्दरिः सदो वनेषु दिध्रषे॥३॥

પદાર્થ: अद्विभि:-આદરણીય-સત્કારણીય-સત્કાર સેવિત યોગાભ્યાસો દ્વારા अव्यया वारणि तिरः-અનિવાર્ય દોષ નિવારણ સાધનો-યમ અને નિયમનું મધ્યમાં સેવન કરીને सोम:-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા स्वान:-નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્ કરણીય છે, જે हिरः-દુ:ખહર્તા, સુખદાતા, चम्वो:-દ્યાવાપૃથિવીમય જગત-દ્યુલોકથી પૃથિવી લોક સુધીના જગતમાં आविशत्-સમગ્ર રૂપથી પ્રવિષ્ટ-વ્યાપક છે जन:-न पुरि-જેમ જેમ જન્મ પામેલ પ્રાણી દેહપુરીમાં આવિષ્ટ થાય છે. તે તું वनेषु सद:-दिध्रषे-વનનીય મર્મસ્થાનમાં વિષેશતઃ હૃદયગૃહને ધારણ કરે છે. (3)

ભાવાર્થ: આદર સત્કાર, તપ, બ્રહ્મચર્ય, વિદ્યા, શ્રદ્ધાથી કરેલ યોગાભ્યાસોના દ્વારા [યોગ. ૧: ૪ વ્યાસ] અને અનિવાર્ય દોષનિવારક અહિંસા આદિ વ્રતોનું પાલન કરીને, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા નિષ્પન્ન- સાક્ષાત્ કરેલ જે દુ:ખહર્તા અને સુખદાતા દ્યાવાપૃથિવીમય-દ્યુલોકથી પૃથિવી લોક સુધી સમસ્ત જગતમાં એવી રીતે આવિષ્ટ થઈ રહેલ છે, જેમ જન્મનાર પ્રાણી-જીવાત્મા શરીરપુરીમાં આવિષ્ટ થાય છે. તે વનનીય મર્મસ્થાનો-હૃદય આદિને પોતાનું ગૃહ બનાવી રહેલ છે. (૩)

५१४. प्रं सोम दैवंबीतये सिन्धुर्न पिप्ये अर्णसा। अंशोः पयसा मदिरों न जागृविरच्छो कोशे मधुश्चुंतम्॥४॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं देववीतये-मुमुक्षुष्ठनोनी तृष्तिने माटे आनंदशी पूर्ण छे सिन्धु:-न-अर्णसा प्रिष्ये-ष्ठेम समुद्र જળથી पूर्ण હોય છે अंशो: पयसा-तुष्ठ सोम-शान्त रसवान परमात्माना आनंदरसथी मिद्रः-न जागृवि:-ઉપાसક आनंदवान तथा सथेत सावधान विकासवान अर्थ छे मधुश्र्चृतंकोशम्-तुं मध टपकावनार हृदयकोशने अभिप्राप्त थर्छ अर्थ छे. (४)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! વાહ રે, તું મુમુક્ષુજનોની તૃપ્તિને માટે આનંદ પ્રપૂર્ણ છે, જેમ નદ-મહાજળાશય જળથી ભરેલ પ્રપૂર્ણ હોય છે; તથા તું તેના મધ ટપકાવનાર હૃદયકોશને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. (૪)

५१५. सोम उ ष्वाणः सोतृभिरधि ष्णुभिरवीनाम्।

भू । । । । । । । अश्वयेव हरिता याति धारया ॥ ५ ॥

પદાર્થ: उ-હાં, सोम:-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા सोतृभि:-અધ્યાત્મયજ્ઞ કરનારાઓથી अवीनां स्नुभि:-ચિત્તનું રક્ષણ કરનારી યોગસ્થલીઓમાં પ્રવાહો દ્વારા स्वान:-સંપાદિત કરેલ-સાક્ષાત્ કરેલ अश्वया इव हिस्ता-ઘોડાની ગતિ સમાન ગતિથી દુ:ખહર્તા સુખદાતા વાળી, धारया-ધ્યાન, ધારણા દ્વારા अधियाति-અધિગત થાય છે-આત્મામાં ભાવિત થઈને मन्द्रया-धारया याति-स्तुतिરૂપ ધ્યાન, ધારણાથી પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

ભાવાર્થ : હાં, પરમાત્મા અધ્યાત્મિક સવન યજ્ઞ કરનારાઓથી રક્ષણ કરનારી યોગસ્થલીઓના પ્રવાહો દ્વારા સાક્ષાત્ થઈને, ઘોડા સમાન ગતિથી દુઃખહર્તા, સુખદાતા કરનારી સ્તુતિ, ધારણા, ધ્યાનથી અધિગત આત્મામાં ભાવિત થાય છે-પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

५१६. त्वाहें सोम रारण संख्ये इन्दो दिवेदिवे। पुरूषि बभ्रो नि चरन्ति मामव परिधी रति ताँ इहि॥६॥

પદાર્થ: इन्दो सोम-હે આई-રસવાન शान्त स्व३्प परभात्मन् ! अहम्-હું तव सख्ये-तारी भित्रतामां दिवे दिवे रारण-प्रतिदिन २भध કરું છું बभ्रो-હे शुभ्र-निर्भण सोम परभात्मदेव ! माम्-अव-भने अवभानित કरीने-भने देशावनार पुर्खण निचर्गन्त-अने विद्नि । अभि और आदि दुष्ट आयरण गुप्त रहेदा छे. तान् परि धीन्-अति-इहि-तेने परिधिमुक्त न थवा देनार, अंधनमां राजनार घेरावने अतिक्षान्त कराव-पार कराव अथवा नष्ट कर. (ह)

ભાવાર્થ : હે રસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તારી મિત્રતામાં પ્રતિદિન રમણ કરતો રહું, હે શુભ્ર-નિર્મળ-દોષરહિત પરમાત્મન્ ! મારું અવમાન કરનારા, મને દબાવનારા અનેક વિઘ્નરૂપ કામ, ક્રોધ આદિ દુર્વૃત છૂપાયેલા પડ્યા છે, તેના ઘરોને મુક્ત ન થવા દેનારા બંધનરૂપોને દૂર કરી દે અથવા નષ્ટ કરી દે. (૬)

५१७. मृज्यमानः सुहस्त्या समुद्रे वाचिमिन्वसि । रेयिं पिशङ्गं बहुलं पुरुस्पृहं पवमानाभ्यर्षसि ॥७॥

પદાર્થ: सुहस्त्य-सु-सुंદर हस्त्य-હસ્તકર્મ કરવામાં-સંસાર-રચનાકર્મ કરવામાં જે કુશળ છે એવા पवमान-આનંદધારામાં આવતા પરમાત્મન્ ! तुं समुद्दे-હૃદયાકાશમાં मृज्यमानः-પ્રાપ્ત થઈને वाचम्- इन्विस-અમારી સ્તુતિ પ્રાર્થનાને વ્યાપ્ત કરે છે-સ્વીકાર કરે છે पिशङ्गं पुस्स्पृहं बहुलं रियम्-सुवर्धभयी અત્યંત સુંદર બહુજ આનંદ ઐશ્વર્યને अध्यर्षिस-સર્વત્રથી પ્રાપ્ત કરે છે. (૭)

ભાવાર્થ : હે જગત રચનારૂપ શિલ્પ કુશળ તથા આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! તું હૃદયમાં પ્રાપ્ત થઈને અમારી સ્તુતિ-પ્રાર્થનાનો સ્વીકાર કરે છે, સ્વીકાર કરવાના ઉપલક્ષ્યમાં અમને દિવ્ય, અત્યંત શ્રેષ્ઠ-સુંદર, બહુજ આનંદૈશ્વર્યને સારી રીતે પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૭)

५१८. अभि सोमास आयवैः पैवन्ते मद्यं मदम् । समुद्रस्याधि विष्टपे मनीषिणो मत्सरासो मदच्युतः॥८॥

પદાર્થ: आयव:-પ્રાપ્ત થવાવાળા मनीषिण:-अन्तर्याभी मत्सरास:-आनंद३५ मदच्युत:-आनंद टपडावनार-आनंद वर्षावनार सोमास:-शान्त स्व३५ परभात्मा समुद्रस्य अधिविष्टपे-प्राशोने तथा रक्तने शरीरमां झेंडनार इदयनी विष्ट३५-गुश श्रह्मस्थानमां मद्यं मदम्- ७५ ४२-आनंदडर पवन्ते-प्रवाहित डरे छे. (८)

ભાવાર્થ : પ્રાપ્ત થનાર, અન્તર્યામી, આનંદ વર્ષક, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા હૃદયની ગુહા રૂપ-ગુફા સ્થાનમાં હર્ષને માટે આનંદને પ્રવાહિત કરે છે. (૮)

५१९. पुनानः सोम जांगृविरव्या वारैः परि प्रियः । त्वं विप्रो अभवोऽङ्गिरस्तमं मध्वा यज्ञं मिमिक्ष णः॥९॥

पदार्थ: अङ्गिरस्तम् सोम-હे प्राण्यतम-અत्यंत प्राण्य स्वरूप शान्त स्वरूप परमात्मन् ! त्वम्-तुं पुनानः-अभने पवित्र કरनार प्रिंय-स्नेढी वारैः-रक्षण्य कर्मोथी परि-अव्याः-अभारी सर्वत्रथी रक्षा करः तथा विप्रः-अभवः-विशेष क्षामना पूरक जन नः-अभारा यज्ञम्-अध्यात्मयञ्चने मध्वा-मिमिक्ष-पोताना मधुररसथी सिंयवानी ઇચ्છा कर-सिंय.

ભાવાર્થ : અતિ પ્રાણરૂપ, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું અમને પવિત્ર કરનાર સ્નેહી રક્ષણ કર્મોથી સર્વત્રથી અમારી રક્ષા કર; તથા વિશેષ મધુરરસથી સિંચવાની ઇચ્છા કર-સિંચ. (૯)

५२०. ईन्द्राय पवते मदेः सोमो मरुत्वेत सुतः । सहस्रधारो अत्यव्यमर्षति तमी मृजन्त्यायवः ॥ १०॥

પદાર્થ: सुतः-मदः-सहस्त्रधारः-सोमः- ६६थमां निष्पन्न-साक्षात् કૃत અસંખ્ય ધારાવાળા-અનેક સ્તુતિવાણીવાળા હર્ષકર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા मस्त्वते-इन्द्राय-પ્રાણશક્તિ સંપન્ન ઉપાસક આત્માને માટે पवते-ગતિ કરે છે अव्यम्-अत्यर्षित-२क्षणीय योगल्मूिमने प्राप्त थाय छे ईम्- ७ तम्-तेने आयवः-मृजन्ति- इरी मनुष्यो प्राप्त કरे छे.

ભાવાર્થ : નિષ્પન્ન-હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરેલ, અનેક સ્તુતિવાળા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પ્રાણવાન-પ્રાણશક્તિમાન ઉપાસકને માટે ગતિ કરે છે-વહે છે, રક્ષણીય યોગ ભૂમિને પ્રાપ્ત થાય છે. હાં, ફરી તેને મનુષ્યો પ્રાપ્ત કરે છે. (૧૦)

५२१. पंवस्व वाजसातमोऽ भि विश्वानि वार्या । त्वं समुद्रः प्रथमे विधर्म देवेभ्यः सोम मत्सरः ॥ ११॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वंसमुद्र:-तुं आनंद सागर છે-પ્રેરક છે तथा देवेभ्य:-મુમુક્ષુઓને માટે प्रथमे विर्धमन्-प्रथम ધર્મની વિધૃતિમાં દેવધર્મની વિશેષ પ્રાપ્તિને માટે मत्सर:-હર્ષકर; तथा वाजसातमः-अमृत अन्निभोग-मोक्षमां प्रापिशीय आनंदनो अत्यंत द्याता, विश्वानि वार्या-समस्त वारष-दूर કरवा योग्योने अभि-अभिभव-अभिभूत हर. (११)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું આનંદનો પ્રેરક છે, મુમુક્ષુઓને માટે મુખ્ય ધર્મ દેવ ધર્મની વિશેષ ધૃતિમાં આનંદપ્રદ અને અમૃત ભોગનો અત્યંત દાતા છે. સમસ્ત દૂર કરવા યોગ્યને અભિભૂત કરનાર-દબાવનાર અને આનંદનો સાગર છે. (૧૧)

५२२. पंवमाना असृक्षत पंवित्रमित धारया । गरेत्वन्तो मत्सरा इन्द्रिया हया मेधामिभ प्रयांसि च॥१२॥

પદાર્થ: मस्त्वन्त:-મુમુક્ષુજનવાળો-મુમુક્ષુજનોને અધિક પ્રિય मत्सरा:-હર્ષપ્રદ पवमाना:-આનંદ રૂપમાં પ્રાપ્ત થતાં પરમાત્મા धारया-ધ્યાન-ધારણા દ્વારા पवित्रम्-પવિત્ર પ્રાણધાર હૃદયને अति-असृक्षत-અત્યંત સૃષ્ટ કરે છે, પુન: ह्या:-इन्द्रिया:-ઇન્દ્ર આત્માના યુક્ત આત્મા દ્વારા સેવન કરવા યોગ્ય હય-ઘોડાઓ છે તેને તથા मेधाम्-શ્રેષ્ઠ બુદ્ધિને प्रयांसि-विविध અન્નો-દિવ્ય ભોગોને અભિસૃષ્ટ કરતાં સુખદ બનાવે છે. (૧૨)

ભાવાર્થ: મુમુક્ષુજનોનો અધિક પ્રિય, હર્ષકર, આનંદરૂપમાં પ્રાપ્ત થતાં પરમાત્મા ધ્યાન, ધારણા દ્વારા પ્રાણધાર પવિત્ર હૃદયને અત્યંત સૃષ્ટ-ઉત્પન્ન કરે છે. પુન: ઇન્દ્ર આત્માથી યુક્ત આત્મા દ્વારા સેવન કરવા યોગ્ય હય-ઘોડાઓ છે, તેને તથા મેધા-શ્રેષ્ઠ બુદ્ધિ અને વિશેષ અન્નો-દિવ્ય ભોગોને જ્યાં સુધી સંસારમાં છે, ત્યાં સુધી સર્વત્રથી ઉત્પન્ન કરીને સુખદ બનાવે છે. (૧૨)

ห่ร-ต

५२३. प्रं तु द्रव परि कोशं नि षीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष। अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बही रशनाभिनयन्ति॥१॥

પદાર્થ: તુ-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! અવશ્ય अव्ययार्थ-निबन्धम्-प्रद्रव-મારી તરફ આનંદધારામાં પ્રદ્રવિત થા-વહીને આવ कोशं परिनिषीद-મારા અન્તઃકોષ્ઠ રૂપ હૃદયમાં પરિપૂર્ણ થઈને બિરાજમાન થઈજા-બેસીજા નૃિમ:-पुनान:-મુમુક્ષુજનો દ્વારા ધ્યાન દ્વારા પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય બનીને वाजम्- अभ्यर्ष-અમૃત અન્ત-અમૃત ભોગને પ્રેરિત કર वाजिनं-अश्वं त्वा मर्जयन्त:-અત્યંત બળવાન ઘોડાની

સમાન તને સ્તુતિઓથી પ્રેરિત કરીને रशनाभि:-તારી વ્યાપ્ત આનંદ ધારાઓથી વા પોતાની વ્યાપનાવાળી ઉપાસના ક્રિયા રૂપ આંગળીઓ આંગળીના સંકેતોથી વા ઉપાસના શક્તિઓથી बर्हि:-अच्छ नयन्ति- हृदयां तर क्ष्ये છીએ. (૧)

ભાવાર્થ : હાં, અવશ્ય હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! મારી તરફ આનંદ ધારાઓ રૂપમાં પ્રદ્રવિત થા, તે મારા હૃદયકોશમાં પરિનિષ્ઠ થા, તેને પરિપૂર્ણ કરીને બિરાજ. મુમુક્ષુજનો દ્વારા પ્રાપ્ત થનાર તું અમૃત ભોગને પ્રેરિત કર. અતિ બળવાન ઘોડાની સમાન તને સ્તુતિઓથી પોતાની તરફ પ્રેરિત કરતાં તારી વ્યાપ્ત ધારાઓથી વા ઉપાસના ક્રિયારૂપ આંગળીઓ આંગળીના સંકેતોથી વા ઉપાસના શક્તિઓથી હૃદય આકાશની તરફ લાવીએ છીએ. (૧)

५२४. प्रं काव्यमुशनेव ब्रुवाणों देवों देवानां जनिमा विवक्ति। महिव्रतः शुचिबन्धः पावकः पदा वराहो अभ्येति रेभन्॥२॥

पदार्थ: उशना-इव देव:-ઉપાસકોની કલ્યાણ કામના કરનાર સોમરૂપ શાન્ત પરમાત્મદેવ काव्यं प्रबुवाण:-वेદરૂપ કાવ્ય અથવા કલાસ્વરૂપ ગુણનું પ્રવચન કરતાં देवानां जिनमा विविक्त-દિવ્ય પદાર્થોની ઉત્પત્તિ આદિને અથવા જીવનમુક્ત બનવાના સાધનોનું સ્પષ્ટ વર્ણન કરે છે, તે मिहव्रत:-મહાન કર્મશક્તિવાળા शुचिबंधु:-પવિદ્વજનના બંધુ पावक:-સ્વયં પવિત્ર અને અન્યને પવિત્ર કરવાવાળો वराह:-रेभन्-पदा अभ्येति-ते અમૃત આહાર કરનાર કલ્યાણ પ્રવચન કરતાં સ્વરૂપથી અભિગત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ: ઉપાસકોની કલ્યાણ કામના કરનાર સોમરૂપ શાન્ત પરમાત્મા પોતાના જ્ઞાનગુણમયરૂપ અને કલામય સ્વરૂપનું પ્રવચન કરતાં ઉપાસકની સન્મુખ આવે છે; તથા દિવ્ય પદાર્થોની ઉત્પત્તિ આદિને તથા મોક્ષ અધિકારી અથવા જીવન મુક્ત બનવાના સાધનોનું સ્પષ્ટ વર્ણન કરે છે, તે એવી મહાન કર્મશક્તિવાળા, પવિત્રજનના બંધુ-પોતાની સાથે બાંધનાર, સ્વયં પવિત્ર ઉપાસકને પવિત્ર કરનાર, પોતાનો અમૃત આહાર ભોગ આપનાર, કલ્યાણનો ઉપદેશ આપતા પોતાના સ્વરૂપથી અભિગત સમ્પક્ પ્રાપ્ત થાય છે-ઉપાસકની અંદર પોતાનું સ્વરૂપ સાક્ષાત્ કરે છે. (૨)

५२५. तिस्त्रों वाच ईरयित प्रं विह्निर्ऋतस्य धौतं ब्रह्मणो मनौषाम्। गांवो यन्ति गोंपति पृच्छंमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः॥ ३॥

પદાર્થ: विहः-અધ્યાત્મયજ્ઞનું વહનકર્તા ઉપાસક तिस्तः-वाचः-ત્રણ વાણીઓ अ, उ, म्-ने प्र-ईरयित-જપ રૂપમાં પ્રેરિત કરે છે ऋतस्य-તે અધ્યાત્મયજ્ઞની धीतिम्-ધારણ ક્રિયાને ब्रह्मणः-मनीषाम् બ્રહ્મ-પરમાત્માની સ્તુતિને પ્રેરિત કરે છે ग्रावः-गोयितं पृच्छमानाः-यन्ति-જેમ ગાયો ગોવાળને ગાયોના પાલકને અર્ચિત કરતી તેને પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ मतयः-वावशानाः सोमं यन्ति-स्तुतिઓ પણ બોલીને સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે. (3) ભાવાર્થ: અધ્યાત્મ યજ્ઞકર્તા ઉપાસક 'અ, ૩, મ્' 'ओરૂમ્'' ની ત્રણ વાણીઓને પ્રેરિત કરે છે-જપ કરે છે અને સાથે એ અધ્યાત્મયજ્ઞની ધારણા ક્રિયા બ્રહ્મની સ્તુતિને પણ પ્રેરિત કરે છે-અર્થ ભાવનાને પ્રેરિત કરે છે, એ રીતે <mark>ઓરૂમ્</mark> નો જપ અને તેનું અર્થભાવન કરે છે. તથા જેમ ગાયો ગોવાળને મળે છે, તેમ 'અ, ૩, મ્' ત્રણેય વાણીઓ શાન્ત-સ્વરૂપ પરમાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

५२६. अस्य प्रेषा हेमना पूर्यमाना देवो देवेभिः समपृक्त रंसम्। सुतः पवित्रं पर्यति रेभन् मितेव सद्य पशुमन्ति होता॥४॥

પદાર્થ: अस्य-એ शान्त स्वરૂપ પરમાત્માના प्रेषाहेमना-પ્રેરક તેજો ધર્મથી-ઉપાસકની અંદર विद्यमान હોવાથી पूयमानः देवः-એ સાક્ષાત્ કરાતા સોમદેવ-શાન્ત-સ્વરૂપ પરમાત્મા देवेभिः-ઇન્દ્રિયોની સાથે रसं समपृक्त-પોતાના આનંદરસને સંપૃક્ત કરી છે सुतः पिवत्रं रेभन् पर्येति-ते निष्पन्न साक्षात थઈने हृदयपात्रमां परिपूर्ध थઈ જાય છે-ભરાઈ જાય છે. होता-त्यारे અધ્યાત્મયજ્ઞનો હોતા ઉપાસક पशुमन्ति-मिता सद्म-इव-केभ ગાય આદિ પશુઓને पूर्ध-दूध, ઘી કામનાપૂર્ણ ગોવાળ ઘરે લઈ જાય છે, તેમ પોતાની ઇન્દ્રિયો વાળા શરીર ઘરને પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

ભાવાર્થ: ઉપાસકની અંદર જ્યારે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની પ્રેરણાત્મક તેજોમય ઝલક આવે છે, ત્યારે તેના દ્વારા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મદેવ સાક્ષાત્ થઈ જાય છે અને ઉપાસકની ઇન્દ્રિયોમાં પણ ભોગની પ્રવૃત્તિ રહેતી નથી, પરંતુ તેના સ્થાન પર પોતાની અમૃત આનંદરસની ધારા પણ સમ્યક્ પ્રવાહિત કરી દે છે તથા ઉપાસકના હૃદયપાત્રને તો પોતના આનંદરસ પરિપૂર્ણ કરી જ દે છે, ત્યારે ઉપાસક એવો અનુભવ કરે છે કે, જેમ ગોવાળ અથવા પશુસ્વામી પોતાના પ્રશસ્ય ગાય આદિ વાળું ઘર અને કામપૂરક-દૂધ ઘી ભરેલ પાત્ર પ્રાપ્ત કરે છે, તેમ પોતાના આનંદરસ ભરેલી ઇન્દ્રિયોવાળા દેહઘરને પામે છે. (૪)

५२७. सोमेः पवते जनितां मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः। जनितां गर्नेजनितां सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितांत विष्णोः॥५॥

પદાર્થ: सोमः पवते-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા આનંદરૂપ ધારામાં ઉપાસકોને પ્રાપ્ત થાય છે, તે मतीनां जिनता-ઉપાસકોની અંદર મતિઓ-બુદ્ધિઓનો જનક છે, માત્ર તેમજ નહીં પરન્તુ दिवः-जिनता- દ્યુલોકનો જનક ઉત્પાદક છે. पृथिव्याः-जिनता-પृथिવીલોકનો જનક, अग्नेः-जिनता-अग्निनो જનક, सूर्यस्य-जिनता-सूर्यनो જનક, इन्द्रस्य जिनता-विद्युत् नो पण જનક છે उत-अने विष्णोः-जिनता- व्यापक आक्षाश वायुसिહितनो पण જનક-ઉત્પन्न करनार છે. (प)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકોમાં બુદ્ધિઓને ઉપાસના દ્વારા ઉત્પન્ન કરે જ છે, પરન્તુ સમસ્ત જડ દેવો દ્યુલોક, પૃથિવીલોક, અગ્નિ, સૂર્ય, વિદ્યુત્, આકાશ અને વાયુને પણ ઉત્પન્ન કરે છે. (પ)

५२८. अभि त्रिपृष्ठं वृषणं वयोधामङ्गोषिणमवावशन्ते वांणीः। वना वसानो वरुणो न सिन्धुर्वि रत्नधा दयते वार्याणा॥६॥

પદાર્થ: वाणी:-સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનારૂપ વાણીઓ त्रिपृष्ठम्-ત્રણ પૃષ્ઠ સ્પર્શ સ્થાનોવાળા-વાણી, મન, આત્મા જેનો સ્પર્શ કરનાર છે. વાક્ ઇન્દ્રિયોથી સ્તુતિ, મનથી પ્રાર્થના, આત્માથી ઉપાસના કરવાથી તે ત્રિપૃષ્ઠ છે वृषणम्-આનંદવર્ષક वयोधाम्-અમૃત પ્રાણધારણ કરાવનાર अङ्गोषिणाम्-પ્રત્યેક અંગોમાં વસનાર-નસ-નસવાસી સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને अभि-अवावशन्त-વારંવાર ચાહે છે वना वसान:-જળને આચ્છાદિત કરેલ—ઘેરાવ કરેલ वस्त्रण:-न सिन्धु:-સ્યંદનશીલ વરુણાલય-સમુદ્ર સમાન વરુણ रत्नधा-રત્નો-રમણીય ભોગોનો દાતા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા वार्याणि-વરણીય અમૃતધન ભોગોને विद्यते-ઉપાસકોને માટે વિશેષ રૂપથી પ્રદાન કરે છે. (૬)

ભાવાર્થ: સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના એ ત્રણેય ત્રણ પૃષ્ઠોવાળા-ત્રણ સ્પર્શ સ્થાનવાળા, જેના દ્વારા પરમાત્માનો સ્પર્શ કરી શકાય એવા વાક્ ઇન્દ્રિય, મન અને આત્મા છે, વાક્ ઇન્દ્રિયથી સ્તુતિ, મનથી પ્રાર્થના અને આત્માથી ઉપાસના થાય છે. તે વાક્ ઇન્દ્રિય, મન અને આત્મા ત્રણેય પરમાત્માનો સ્પર્શ કરનારા-આરાધના સ્થાનના આધાર છે, તેમ ત્રણ પૃષ્ઠ આધારવાળો આનંદવર્ષક તથા અમર જીવન ધારણ કરાવનાર અને પ્રત્યંગ અંગમાં-નસે-નસમાં વસનાર અન્તર્યામી સોમ-શાંત સ્વરૂપ પરમાત્માને એ સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના પુન: પુન:-વારંવાર ચાહે છે. તેથી તેની વારંવાર સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના કરવી જોઈએ, તે તો સ્પંદનશીલ સાગર જલોને આચ્છાદિત કરતા પોતાની અંદર સમાવેલા રત્નોને આપનાર છે, એવા પરમાત્મા દયા સાગર, દયા સ્નેહરૂપ જળથી પૂર્ણ-ભરેલ રમણીય ભોગોનો પ્રદાતા છે. (૬)

५२९. अंक्रोन्त्समुँद्रैः प्रथमें विधर्मं जैनयन्प्रजां भुवनस्य गौपाः। वृषा पवित्रे अधि सानौ अव्ये बृहत्सोमो वावृधे स्वानौ अद्रिः॥७॥

પદાર્થ: भुवनस्य गोपा:-विश्वनो २क्षक समुद्र:-सभ्यक् प्रसिद्ध सोम शान्त स्व३५ परमात्मा प्रजाः जनयन्-प्रश्वन्यमान मनुष्य आिंदने ઉत्पन्न करता वा करवा माटे प्रथमे विधर्मन्-प्रिथित-विस्तृत-विविध आक्षारवाणा श्रगतमां अक्षान्-व्यापी रહेલ છે. ते वृषा-सुण वर्षक सानः-संभिश्वनीय बृहत्सोमः-महान सोम-शान्त स्व३५ परमात्मा अद्रि:-आहरशीय तथा वेहना ज्ञाता आविष्कर्ता अव्ये पवित्रे-अधि-छ्वननं रक्षण स्थान प्राण् अने रक्तने प्रवाहित करनार हृहयनी अंहर स्वानः-निष्यन्न करेल वावृधे-उपासकने वृद्धि पामेल अनुभव थाय छे. (७)

ભાવાર્થ: વિશ્વના રક્ષક, મનુષ્ય આદિને ઉત્પન્ન કરતાં અથવા કરનાર સમ્પક્ પ્રસિદ્ધ સોમ-શાન્ત-સ્વરૂપ પરમાત્મા પ્રથિત-વિસ્તૃત વિવિધ આકારવાળા જગતમાં વ્યાપી રહેલ છે, તે સુખવર્ષક, સંભજનીય, મહાન સોમ્પ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા, આદરણીય તથા વેદજ્ઞાન પ્રદાતા પરમાત્મા રક્ષણીય હૃદય-પ્રાણ, રક્તના પ્રેરક સ્થાનમાં નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્ કરેલ ઉપાસકને વૃદ્ધિ પામેલ અનુભવ થાય છે. (૭)

५३०. कंनिक्रन्ति हरिरा सृज्यमानः सीदेन् वनस्य जैठरे पुनानः। नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजं गामतो मितं जनयत स्वधाभिः॥८॥

પદાર્થ: वनस्य जठरे पुनान:-हिर:-સંભજન કરનાર ઉપાસકની મધ્ય-અંદર आसृज्यमान:-સમગ્રરૂપથી સાક્ષાત્ કરવામાં આવતા पुनान:-ઉપાસકને પવિત્ર કરતા हिर:-દુ:ખનાશક, સુખદાતા પરમાત્મા किनक्रन्ति- ઉપાસકને ઉપદેશ આપે છે नृभि:-મુમુક્ષુજનો દ્વારા यत:-અભ્યસ્ત-અભ્યાસમાં લાવેલ निर्णिजं कृणुते- એ પોતાને શુદ્ધ સ્વરૂપમાં પ્રકટ કરે છે अत:-તેથી હે મુમુક્ષુજનો ! તમે गां मितं-स्वधाभि:-जनयत- સ્વધ્યાન ધારણાથી અથવા સ્વધારણ શક્તિઓથી અથવા આત્મ ભાવનાઓ દ્વારા સ્તુતિવાણીને તેના પ્રતિ સંપન્ન કરો. (૮)

ભાવાર્થ: સારી રીતે ભક્તિ કરનાર ઉપાસકની અંદર પરમાત્મા સમગ્રરૂપથી સાક્ષાત્ કરવામાં આવતા ઉપાસકને પવિત્ર કરે છે તથા દુઃખનાશક અને સુખદાતા બનીને ઉપાસકને ઉપદેશ કરે છે, મુમુક્ષુજનો દ્વારા અભ્યાસમાં લાવેલ પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપને આવિષ્કૃત કરે છે, તેથી મુમુક્ષુજન સ્વધારણ શક્તિઓ-આત્મ ભાવનાઓથી તેને માટે સ્તુતિ-ઉપાસના સમર્પિત કરે છે. (૮)

५३१. एष स्य ते मधुमाँ इन्द्रं सोमो वृषा वृष्णः परि पवित्रे अक्षाः। सहस्रदाः शतदा भूरिदावा शश्वत्तमं बर्हिरा वाज्यस्थात्॥९॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઉપાસક આત્મન્! ते वृष्णः-तुष्ठ જ्ञानशक्ति वर्धकनुं एषः-स्यः એ ते वृषा-જ્ञानवर्षक मधुमान् सोमः-भधुर शान्त स्वરूप परभात्मा पवित्रे परि-अक्षाः-हृदयमां परिरक्षित छे-परि प्राप्त छे सहस्रदाः-હજારગણું इणदायक शतदाः-तेनाथी पण अधिक-क्षाण गणुं इणदायक भूरिदावा-क्षाणथी पण अधिक-करोऽ गणुं इणदायक-अपरिभित गणुं इणदायक छे, ते वाजी शश्चत्तमं वर्हः-अस्थात्-अमृतिभोगवाणा धनवान सद्दा ओक्टरस रहेनार नित्य अमृतधाम मोक्षमां केवल स्वसत्ताथी जिराष्ठभान छे. (७)

ભાવાર્થ: હે ઉપાસક આત્મા તું શરીરમાં સ્વચેતનાબળ વા સ્વજ્ઞાનનો વર્ષક છે, પરંતુ તારા પણ આત્મજ્ઞાનવર્ષક વા આત્મબળવર્ષક તે મધુર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા છે, જે ઉપાસના દ્વારા હૃદયમાં પરિક્ષરિતથાય છે. તે ઉપાસનાનું ફળ હજારગણું, લાખ ગુણું, કરોડ ગણું કે અપરિમિત ગણારૂપમાં પ્રદાન કરે છે. તે અમૃતભોગોનો સ્વામી સદા એકરસ નિત્ય રહેનાર મોક્ષધામ વા કેવલ સ્વરૂપમાં રહે છે. (૯)

५३२. पंवस्व सोम मधुमाँ ऋतावापो वसानो अधि सानो अव्ये। अव द्रोणानि घृतवन्ति रोह मदिन्तमो मत्सरः इन्द्रेपानः॥१०॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું मधुमान्-भधुर रसवाणा ऋतावा-અમૃતवाणा अपः-वसानः-प्राण्णोने આચ્છाદિત કરતાં-સુરક્ષિત રાખતાં अव्ये-अधि-रक्षणीय હૃદય મર્भस्थानमां सानः-संભજનીય થઈને पवस्व-आनंदधारामां प्राप्त था मदिन्तमः-અत्यंत હર્ષકાरी मत्सरः-હર્ષपूर्ण इन्द्रपानः-ઉપાસક આત્માને પાન કરવા યોગ્ય બનીને घृतवन्ति-तेજયુક્ત તેજસ્વી द्रोणानि-अवरोह-प्राण्णोने-प्राण्णोनी तरक अवरोढण કर. (૧૦)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું મધુમય-અમૃત સ્વામી પ્રાણોને સુરક્ષિત રાખીને, રક્ષણીય હૃદય મર્મસ્થાનમાં સારી રીતે ભજનીય બનીને, આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થા. પરંતુ અત્યંત આનંદપ્રદ હર્ષપૂર્ણ બનીને, ઉપાસકને પાન કરવા યોગ્ય બનીને તથા તેજસ્વી જીવનવાળા પ્રાણોમાં અવતરિત થઈ રહ્યો છે. (૧૦)

ப்S−6

५३३. प्रं सेनानीः शूरौ अग्ने रंथानां गर्व्यन्नेति हर्षते अस्य सेना । भेद्रोन्कृण्वन्निन्द्रहेवान्त्सिखिभ्ये आ सोमो वस्त्रो रभेसानि दत्ते ॥१॥

पदार्थ : शूरः-प्रગतिशीक्ष सेनानीः-ઇन्द्रियगण्ण-सेनानो नेता प्रेरक्ष मन स्थानाम्-शरीर रथोना गव्यन्-गौ-ઇन्द्रियोने स्वानुकूण याढीने गति करतां अग्रे प्र-एति-आगण प्रक्षण क्षनीने गति करे छे. पुनः अस्य सेना हर्षते-तेनी ઇन्द्रियगण्ण सेना ढर्षनो अनुत्सव करे छे-विषय प्रवृत्तिनो त्याग करे छे त्यारे सोमः-शान्त स्वरूप परमात्मा इन्द्रहवान्-मनमां आह्वानो-क्षावोने भद्रान्-क्ष्याण्णरूप कृण्वन्-क्ष्या क्षनाववा माटे सिखभ्यः-भित्ररूप छवनमुक्त उपासकोने माटे मोक्षमां स्भसानि वस्त्रा-मढान विशाण वस्त्रो समान आच्छाहनो-रक्षणोने आ-समग्ररूपथी दत्ते-प्रहान करे छे. (१)

ભાવાર્થ: જ્યારે શરીર રથના ઇન્દ્રિયરૂપ ઘોડાઓનો નેતા મન તેને પોતાને વશ ચલાવે છે, ત્યારે તે અલીક-અપ્રિય બની જાય છે, પોત-પોતાની વિષય વ્યસન પ્રવૃત્તિનો ત્યાગ કરે છે ત્યારે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા મનના ભાવોને કલ્યાણ રૂપમાં સફળ કરતાં મિત્ર રૂપ મુમુક્ષુ ઉપાસકો અથવા જીવન્મુક્તોને માટે મોક્ષમાં વસ્ત્રો સમાન વિશાળ આચ્છાદનો-રક્ષણોને સમગ્ર રૂપમાં પ્રદાન કરે છે. (૧)

५३४. प्रे ते धारा मधुमतीरसृग्रेन् वारं यत्पूतो अत्येष्यव्यम् । पवमान पवसे धाम गोनां जनयन्त्सूर्यमपिन्वो अर्केः ॥ २॥

પદાર્થ: पवमान-હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! ते તારી मधुमती:-धारा:-મધુયુક્ત આનંદધારાઓ प्र-असृग्रन्-છુટે છે चत्-જયારે पूत:-અધ્યેષિત-ધ્યાનથી પ્રેરિત થઈને अव्ये वारम्-अत्येषि-पार्थिव વારણ સાધન શરીરને ટપી જાય છે-અંદર આત્મામાં ચાલી જાય છે, ત્યારે गोनां धाम-पवसे-स्तुति કરનારા ઉપાસકોનાં અંગોમાં પ્રત્યેક અંગમાં તું આનંદરૂપમાં પહોંચી જાય છે सूर्यं जनयन्-तेજને ઉત્પન્ન કરવા માટે अकैं:-अपिन्व:-પ્રાણોના દ્વારા-પ્રાણોમાં સિંચ-તારો અમૃતરસ સિંચે છે. (૨)

ભાવાર્થ : હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત પરમાત્મન્ ! તારી મધુમય આનંદધારાઓ છૂટી રહી છે, વહી રહી છે, જ્યારે તું ધ્યાન દ્વારા પ્રેરિત થઈને પાર્થિવ આવરણ શરીરને ટપી જાય છે, અંદર આત્મામાં પહોંચી જાય છે, ત્યારે સ્તુતિ કરનાર ઉપાસકોનાં પ્રત્યેક અંગમાં તું આનંદરૂપમાં પહોંચી જાય છે અને તેજને ઉત્પન્ન કરવા માટે પ્રાણોમાં તારો અમૃતરસ સિંચે છે. (૨)

५३५. प्र गायताभ्यर्चाम देवान्त्सोमं हिनोत महते धनाय । स्वादुः पवतामित वारमव्यमा सीदतु केलेशं देवं इन्दुः ॥ ३॥

પદાર્થ: देवान्-હે મુમુક્ષુજનો! महते धनाय-મહાન ધન-મોક્ષ ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિને માટે सोमम्-शान्त स्वરૂપ પરમાત્માનું प्रगायत-પ્રકટ રૂપમાં ગાન કરો-સ્તુતિમાં લાવો अभ्यर्चाम-તેને સારી રીતે અર્થિત કરો-ઉપાસનામાં લાવો हिनोत-પ્રાર્થિત કરો-પ્રાર્થનામાં લાવો स्वादु:-इन्दु:-देव:-મધુર સ્વાદયુક્ત રસ ભરેલ આર્દ્-શાન્ત પરમાત્મદેવ अव्यं वारम्-अति-पार्थिव આવરક શરીરનું અતિક્રમણ કરીને पवताम्-પ્રાપ્ત થા कलशं सीदतु-કળા-પ્રત્યેક અંગ જેના આશ્રયમાં રહે છે તેમાં બિરાજમાન થઈ જાય. (3)

ભાવાર્થ : મુમુક્ષુજનો ! મોક્ષ ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિ માટે શાન્ત પરમાત્માની સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના કરો, તેથી એ મધુર સ્વાદયુક્ત રસવાન પરમાત્મ દેવ પાર્થિવ દેહને ટપીને અંદર આત્મામાં બિરાજમાન થઈ જાય છે. (૩)

५३६. प्र हिन्वानों जनिता रोदस्यों रथों न वाजं सनिषंत्रयासीत् । इन्द्रं गच्छन्नायुधा संशिशानों विश्वा वसु हस्तयोरादधानः ॥४॥

પદાર્થ : प्रहिन्वान:-ઉપાસક દ્વારા પ્રાર્થનામાં આવેલ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા <mark>रोदस्यो:-जनिता</mark>-

દ્યાવા પૃથિવીમય જગતના ઉત્પાદક वाजं सनिषन्-ઉપાસકને માટે અમૃત અન્નભોગને આપવાની ઇચ્છાથી रथः-न-अयासीत्-રથની સમાન ગતિ કરતો આવે છે इन्द्रं गच्छन्-ઉપાસક આત્માની પ્રતિ પ્રાપ્ત થાય છે आयुधा संशिशानः-ઉપાસકનાં યોગાભ્યાસ રૂપ આયુધો-શસ્ત્રોને જેના દ્વારા કામ આદિનું શમન થાય છે તેને તીક્ષ્ણ કરીને विश्वावसु-સમસ્ત વસાવનાર સાધનોને हस्तयोः-आदधानः-જાણે કે હંસાવવા-હર્ષાવવાવાળા દયા અને પ્રસાદરૂપ હાથોમાં લઈને પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

ભાવાર્થ: દુલોકથી પૃથિવીલોક સુધી સમસ્ત જગતના ઉત્પાદક શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસક દ્વારા પ્રાર્થના કરેલ તેને અમૃત અન્નભોગ આપવા ઇચ્છાથી, તેનાથી ભરેલી રથની સમાન ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે, કામ, ક્રોધનાશક તેના યોગાભ્યાસ રૂપી શસ્ત્રોને તીક્ષ્ણ કરીને તથા સમસ્ત વસાવનાર સાધનોને પોતાની દયા અને પ્રસાદ રૂપ હાથોમાં લઈને પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

५३७. तक्षेद्यदी मनसो वेनतो वाग् ज्येष्ठस्य धर्म द्युक्षोरनीके । आदीमायन् वरमा वावशाना जुष्टं पति केलशे गाव इन्दुम् ॥५॥

પદાર્થ: यदी 'यद् ई'-જયારે वेनतः-मनसः-કામના કરતાં મનસ્વી-ધ્યાનીજન, ज्येष्ठस्य-श्रेष्ठ, द्युक्षोः-परमात्मप्रકाशमां रહેનારના धर्मन्-अनीके-स्तुति ધારક મુખમાં રહેલ वाक्-જપ રૂપ વાણી तक्षत्-शान्त परमात्मानुं संवरण કરે છે-અપનાવે છે आत्-पश्चात् ईम्-એ वरम् वरणीय, जुष्टम्-सेवनीय, पितम्-पाલક, इन्दुम्-आर्द्र रसवान परमात्माने आवा वशानाः-अत्यंत याढता गावः-स्तोतालन कलशे- કલશયન स्थान हृदयमां आयन्-समग्र रूपथी प्राप्त थाय છે. (प)

ભાવાર્ષ: જયારે પરમાત્માની કામના કરતાં પરમાત્મપ્રકાશમાં રહેનાર શ્રેષ્ઠ-પવિત્ર, સદ્યુણ સંપન્ન, મનનશીલ, ધ્યાનીજનના મુખમાં જપરૂપ વાણી સંવરણ કરે છે-અપનાવે છે, ત્યારે તુરત જ તે વરણીય, પાલક, રસવાન પરમાત્માની અત્યધિક કામના કરનાર સ્તોતા તેને પોતાના હૃદયમાં પ્રાપ્ત કરે છે. (પ)

५३८. सौकर्मुक्षों मर्जयन्ते स्वसारों देशे धीरस्य धौतयों धेनुत्रीः । हरिः पर्यद्रवर्जाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥६॥

પદાર્થ: धीरस्य-ध्यानवान-ध्यानीनी धनुत्री:-પ્રેરિત કરનારી धीतय:-પ્રજ્ઞાઓ અથવા ધ્યાન યોગ ક્રિયાઓ साकम्-उक्ष:-એક સાથે સિંચનારી-ધ્યાનમાં તૃપ્ત કરનારી दश स्वसार:-ધ્યાનીને પરમાત્મામાં સુ-સમ્યક્ ફેંકનારી દશ ઇન્દ્રિયો સંબંધી સંયત પ્રજ્ઞાઓ અથવા ક્રિયાઓ मर्जयन्त-ધીર ધ્યાનવાનને પરમાત્મામાં પહોંચાડે છે. हिर:-सूर्यस्य जा:-पर्यद्वत्-दु:ખહર્તા સુખદાતા શાન્ત પરમાત્મા પોતાની તરફ સરણશીલ યોગીની અદ્ભુત ભાવનાઓને પ્રતિ પરિદ્રવિત બની જાય છે, પુન: अत्य:-न वाजी

द्रोणं ननक्षे-નિરંતર ગમનશીલ ઘોડાની સમાન હૃદયગૃહમાં પ્રાપ્ત થાય છે, જેમ ઘોડો અન્તમાં તબેલામાં આવી જાય છે. (६)

ભાવાર્થ: ધ્યાનવાન યોગી પ્રેરિકા પ્રજ્ઞાઓ તથા ધ્યાન ક્રિયાઓ એક સાથે તેને તૃપ્ત કરતી પરમાત્માની તરફ પ્રેરિત કરતી તથા દશેય ઇન્દ્રિયોની સંયત પ્રજ્ઞાઓ તથા ક્રિયાઓ પણ પરમાત્માની તરફ લઈ આવે છે, પુન: દુ:ખહર્તા સુખદાતા પરમાત્માની સરણશીલ ઉપાસક આત્માની અદ્ભુત ભાવનાઓ પ્રતિ પૂર્ણ દ્રવિત બની જાય છે. અન્તમાં તે નિરંતર ગમનશીલ ઘોડાની સમાન જેમ ઘોડો પોતાના તબેલામાં સહજ સ્વભાવથી પહોંચી જાય છે, તેમ ઉપાસકનાં હૃદયગૃહ પ્રાપ્ત થાય છે. (૬)

५३९. अधि यदस्मिन् वार्जिनीव शुभैः स्पर्धन्ते धियः सूरे न विशः। अपो वृणानः पवते कवीयान् व्रजं न पशुवर्धनाय मन्म ॥७॥

પદાર્થ: यत्-કे अस्मिन्-अधि-એ सोम शान्त परमात्मामां અધિષ્ઠિત થયેલી धियः-ઉપાसકની ध्यान वृत्तिઓ स्पर्द्धन्ते-सुङघृष्ट थाय છે-स्पर्धा કरे છે वाजिनि-इव शुभः-ઘોડાઓ पर જેમ શોભાઓ- સાજ અધિક અલંકૃત કરે છે, सुरे न विशः-अथवा જેમ સૂર્ય ઉદય થતાં મનુષ્ય આદિ પ્રજાઓ હું અધિક આગળ વધુ-હું શ્રેષ્ઠ કર્મ કરું, તેમ પોત પોતાના કાર્યની દોડમાં સ્પર્ધા કરે છે कवीयान्-अपः-वसान् पवते-मेधावी ઉપાसકને ચાહનાર પરમાત્મા પ્રાણોને આચ્છાદિત કરતાં આનંદધારામાં પહોંચાડે છે व्रजं न पशुवर्धनाय मन्म-જેમ પશુપાલક-ગોવાળનું મન પશુગૃહમાં પશુઓની વૃદ્ધિ કરવા માટે પહોંચે છે. (૭)

ભાવાર્થ: જયારે એ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મામાં અધિષ્ઠિત ઉપાસકની ધ્યાન વૃત્તિઓ સ્પર્ધા કરે છે, વધી-વધીને પ્રભાવ કરે છે, જેમ ઘોડાઓની ઉપર અનેક પ્રકારની અલંકૃત-સજાવટ તેને અધિકાધિક સજાવે છે અથવા જેમ સૂર્યના ઉદય સાથે મનુષ્ય આદિ પ્રજાઓ હું આગળ વધીને કાર્ય કરું, ઉપાસકને યાહનાર પરમાત્મા પ્રાણોને સુરક્ષિત રાખીને આનંદધારામાં ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે. જેમ ગોવાળનું મન પશુગૃહમાં પશુઓની વૃદ્ધિ કરવા માટે પહોંચે છે. (૭)

५४०. इन्दुर्वाजी पवते गोन्योघा इन्द्रे सोमः सह इन्वन्मदाय । हन्ति रक्षो बाधते पर्यराति वरिवस्कृण्वन् वृजनस्य राजा ॥८॥

પદાર્થ: वृजनस्य राजा-બળ-બળવાનોનો સ્વામી અથવા બળવાનોમાં રાજમાન-પ્રસિદ્ધ वाजी-વાજવાન-અમૃત અન્નભોગ પ્રદાતા इन्दु:-રસવાન सोम:-શાન્ત પરમાત્મા इन्द्रे-ઉપાસક આત્માને માટે मदाय-હર્ષ-આનંદ પ્રાપ્તિને માટે सह:-इन्वन्-આત્મબળ પ્રેરિત કરતાં गोन्योधा:-સ્તુતિઓ નિર્ધારીત કરી પ્રવાહ વહાવ (વહેણ) જેનો છે તે એવો पवते-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે विरव:-कृण्वन्:-શ્રેષ્ઠ રૂપધન-સ્વરૂપ દર્શન મોક્ષેશ્વર્ય પ્રસાદને પ્રદાન કરવા માટે रक्ष:-हिन्त-જેથી રક્ષા કરવી જોઈએ એવા ક્રોધનો નાશ કરે છે अग्रतिं-पिखाधते-ન આપનાર પરન્તુ તેથી વિપરીત લેનાર આત્મ તેજબળનું શોષણ કરનાર મોહ, શોકનો તિરસ્કાર કરીને દૂર કરે છે. (૮)

ભાવાર્થ: સર્વ પ્રકારના બળોનાં સ્વામી, રસવાન, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પોતાના ઉપાસકને માટે, આનંદ પ્રાપ્ત કરાવવા માટે તેમાં આત્મસાત્ કરવાને સહનશક્તિ-આત્મબળને પ્રેરિત કરતાં સ્તુતિઓને લક્ષ્ય કરીને પોતાના આનંદ પ્રવાહને વહાવનાર આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે; અને વર-શ્રેષ્ઠ રૂપમાં સ્વરૂપ દર્શન મોક્ષૈશ્વર્ય આત્મપ્રસાદને પ્રદાન કરે છે, કામ, ક્રોધ આદિનો નાશ કરીને જીવનને શોષનારા દોષોને દૂર કરે છે. (૮)

५४१. अया पर्वा पवस्वैना वसूनि माँश्चेत्वं इन्दों संरक्षि प्र धन्व । ब्रिध्नश्चिद्यस्य वातो न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तंकवे नरं धात् ॥९॥

पदार्थ : इन्दो-હे રસીલા शान्त परमात्मन् ! तुं अया पवा-એ વહનારી ધારા द्वारा एना वसूनि पवस्व-એ અધ્યાત્મધનોને પ્રવાહિત કર, તેથી मांश्चत्वे सरिस प्रधन्व-मननीय यायनीय प्रापशीय सरोवरमां पढोंयाऽ ब्रध्नः-चित्-तुं मढान पश पुरुष्रमेधाः-चित्-अत्यंत संगमनीय पश छे यस्य-शे आपनी जूतिम्-गतिने वातः-न-वात समान गतिने नरम्-अने तुं नेता परमात्माने तकवे-आत्मगति-मोक्ष प्राप्तिने माटे धात्-ઉपासक आत्मा धारश करे छे. (८)

ભાવાર્થ : હે રસવાન શાન્ત પરમાત્મન્ ! તું એ વહનારી આનંદધારા દ્વારા એ સર્વ આત્મધનોને પ્રવાહિત કર, માનનીય અને પ્રાપણીય સરોવરમાં ઉપાસકને પહોંચાડ, તું મહાન પણ છે, અત્યંત સંગમનીય પણ છે, તારી ગતિ જે પ્રબળ વાયુની ગતિ સમાન છે, તેને તથા મુજ નેતા શાન્ત પરમાત્માને આત્મગતિ-મોક્ષ પ્રાપ્તિને માટે ઉપાસક ધારણ કરે છે. (૯)

५४२. महत्त तत् सोमो महिष्श्चकारोपां यद्गर्भोऽ वृणीत देवान् । अद्धादिन्द्रे पंवमाने आंजोऽ जनयत् सूर्ये ज्योतिरिन्दुः ॥ १० ॥

પદાર્થ: महिष: सोम-મહાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને तत्-महत्-चकार-તે મહત્ત્વપૂર્ણ કાર્ય કરેલ છે यत्-अपां गर्भ:-જે વ્યાપનશીલ પરમાશુઓનો ગર્ભ-હિરણ્યગર્ભ અથવા ગર્ભરૂપ સમષ્ટિ સૃષ્ટિ છે-તેને વ્યક્ત કરેલ છે. देवान्-अवृणीत-આરંભિક સૃષ્ટિના આદિ દેવો-અગ્નિ આદિ સાંકલ્પિક વૈદિક ઋષિઓને વેદ જ્ઞાન પ્રદાન કરાવીને-અપનાવ્યા पवमान:-તે આનંદ ધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માને इन्द्रे-ओज:-अद्धात्-ઉપાસક આત્માની અંદર આત્મબળ-આત્મા અનુભૂતિ રૂપ જ્ઞાનને ધર્યુ-સ્થાપિત

કર્યું. <mark>इन्द</mark>ુઃ-શાન્ત દીપ્તિમાન પરમાત્માએ ~~સૂર્યે ज્યોતિ~~ઃ ~~अजनयत्~~-સૂર્ય પિંડમાં જ્યોતિને-પ્રકાશને ઉત્પન્ન કર્યો. (૧૦)

ભાવાર્થ: મહાન શાન્ત સ્વરૂપ અનંત પરમાત્માએ વ્યાપનશીલ પરમાણુઓમાં હિરણ્યગર્ભ સમષ્ટિ જગત જે અવ્યક્ત હતું તેને વ્યક્ત કરવાનું મહત્ત્વપૂર્ણ કાર્ય કર્યું; પુનઃ આદિ સૃષ્ટિમાં અગ્નિ આદિ વૈદિક ઋષિઓને વેદજ્ઞાનનો પ્રકાશ આપીને અપનાવ્યા, આનંદ ધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માએ ઉપાસક આત્માની અંદર આત્મબળ-સ્વાનુભૂતિને જાગૃત કરી તથા સૂર્ય પિંડમાં જ્યોતિને ઉત્પન્ન કરી. (૧૦)

५४३. असर्जि वक्वा रथ्ये यथाजौ धिया मनोता प्रथमा मनीषा। देश स्वसारो अधि सानो अव्ये मृजन्ति वह्निं सदनेष्वच्छ॥ ११॥

પદાર્થ: यथा-જે વિધિથી-યથાવિધિ रथ्ये-आजौ-२मशीय सुખ વિષયક મહાન પદમાં वक्वा-કલ્યાણવક્તા પરમાત્મા असर्जि-ધ્યાની ઉપાસક દ્વારા હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરવામાં આવે છે, તે धिया-ધ્યાન ક્રિયાથી પ્રેરિત प्रथमा मनोता-श्रेष्ठ વાક્ સ્તુતિ તથા मनीषा-प्रश्चा અને दश स्वसारः-દશ ઇન્દ્રિયો સંબંધી સુ-અસા-સારી રીતે પરમાત્માની તરફ ફેંકવા-પ્રેરિત કરનારી સંયત વૃત્તિઓ अव्ये सानो:-अधि-યોગ ભૂમિમાં ઊંચા પદ પર विह्नम्-ઉપાસકને વહનકર્તા-મોક્ષમાં લઈ જનાર પરમાત્માને सदनेषु-હૃદય પ્રદેશોમાં अच्छ-मृजन्ति-सम्यક् प्राप्त કરાવે છે. (૧૧)

ભાવાર્થ: જેથી રમણીય સુખવિષયક મહાન પદ-મોક્ષને માટે કલ્યાણવક્તા પરમાત્મા ધ્યાની ઉપાસકો દ્વારા હૃદય સાક્ષાત્ કરવામાં આવે છે, તે ધ્યાન ક્રિયાથી પ્રેરિત સ્તુતિ, પ્રજ્ઞા-બુદ્ધિ અને દશેય ઇન્દ્રિયોની સંયત વૃત્તિઓ તે યોગ ભૂમિના ઊંચા પદ પર ઉપાસકોને વહનકર્તા-મોક્ષમાં લઈ જનાર પરમાત્માને હૃદય પ્રદેશોમાં સારી રીતે પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૧૧)

५४४. अपामिवेदूर्मयस्तर्त्तुराणाः प्रं मनीषां ईरते सोममच्छे । नेमस्यन्तीरुपं चे यन्ति सं चाच विशन्त्युशतीरुशन्तम् ॥१२॥

પદાર્થ: अपां तर्तुराणा:-ऊमर्य:-इव-इत्-જળ સ્રોતોને શીઘ્ર લહેરાવતી, ઉછાળતી તરંગોની સમાન જ मनीषा:-ઉપાસકની પ્રજ્ઞાઓ-ધ્યાન વૃત્તિઓ सोमम्-अच्छ-પ્રાપ્તવ્ય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની તરફ प्र-ईस्ते-ઉપાસકને પ્રેરિત કરે છે, પુન: च-અને ते नमस्यन्ती:-उपयन्ति-नभीने परभात्माने प्राप्त થાય છે. उशन्ती: उशन्तम्-याહती याહनारने-मां संविशन्ति-संवेश કરે છે च-અને आविशन्ति च-આવિષ્ટ પણ થાય છે. (૧૨)

ભાવાર્થ : જળ સ્રોતોની શીઘ્ર ઉછળતી તરંગોની સમાન ઉપાસકની ધ્યાન વૃત્તિઓ ઉપાસકને પરમાત્માની તરફ પ્રેરિત કરે છે, જે પરમાત્માની તરફ નમતી-નમીને તે ચાહનાર પરમાત્માને ચાહતી તેના સુધી

ર૧૫

પહોંચે છે અને તેમાં કાયમી આશ્રય પણ લઈ લે છે. (૧૨)

इति षष्ठप्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

* * *

अथ षष्ठः प्रपाठकः

द्वितीयोऽर्ध

พ่ร-८

५४५. पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादियत्नवे । अप श्वानं श्निथिष्टनं संखायो दीर्घजिह्व्यम्॥१॥

પદાર્થ: सखाय:-હે ઉપાસક મિત્રો ! वः-तमे पुरोजिती-पुरः-સंઘર્ષ સંગ્રામથી પૂર્વેજ જિતીજય-અધિકાર જેનો છે તે પ્રથમથી સર્વ સ્વામી अन्धसः-અધ્યાનીય શાન્ત પરમાત્માના मादियत्नवे सृताय- હર્ષજનક નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્કાર કરવા યોગ્યને માટે दीर्घजिह्यम्-આયु-જીવવું જ રસ-ભોગ જેનું લક્ષ્ય છે એવા श्वानम्-કૂતરાં સમાનને अपश्निष्टन-નષ્ટ કરો. (૧)

ભાવાર્થ: ઉપાસક જનો ! તમે પ્રથમથી જ સંગ્રામની અપેક્ષા કરતાં સર્વના સ્વામી, સર્વવશી, સમગ્ર રૂપથી ધ્યાન કરવા યોગ્ય પરમાત્માના આનંદકારી સાક્ષાત્કારને માટે તમારી અંદરથી જીવવા માત્રને ભોગ બનાવનાર ક્રતરાંની માફક કામભાવનો નાશ કરો. (૧)

५४६. अयं पूषा रिवर्भगः सोमः पुनानो अर्षति । पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥२॥

પદાર્થ: अयं सोमः-એ शान्त પરમાત્મા उभे रोदसी व्यख्यत्-ઘુલોક અને પૃથિવીલોકની ઉપર નીચેની સીમાઓને પ્રસિદ્ધ કરે છે विश्वस्य-भूमनः पितः-तेमां थनार જગતનો સ્વામી છે; तथा पूषा पोषड-पाલક रियः-रियमान्-धनवान-ભોગરૂપ ધનદાતા भगः-ભજનીય-આશ્રયસ્થાન पुनानः-अर्षसि- આત્માને નિર્મળ બનાવતો આવે છે. (૨)

ભાવાર્થ : એ શાન્ત પરમાત્મા વિશ્વના દ્યુલોક અને પૃથિવીલોક રૂપ સીમાઓને પ્રસિદ્ધ કરે છે. તેમાં રહેનાર જગતનો સ્વામી છે; તથા સર્વનો પોષક, યથાયોગ્ય રક્ષક છે. તે મોક્ષધામનો દાતા છે, આશ્રયસ્થાન અને પવિત્રકર્તા છે. (૨)

५४७. सुतासौ मधुमत्तमाः सोमा ईन्द्राय मन्दिनः । पवित्रवन्तो अक्षरन्दैवानगच्छन्तु वो मदाः ॥३॥

પદાર્થ: सुतासः-નिष्पादित-साक्षात् કરેલ मधुमत्तमाः-અત્યંત મધુર मन्दिनः-હર્ષપૂર્ણ सोमासः-शान्त स्वરूप परभात्भा इन्द्राय-ઉપાसક આત્માને માટે पवित्रवन्तः-हृदयस्थ प्राण्णापान वाणो अक्षरन्- આનંદ ધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે, એ રીતે वः-તારો मदाः-હર્ષ પ્રવાહ देवान् गच्छन्तु-ઇન્દ્રિયોને પ્રાપ્ત થાય. (૩)

ભાવાર્થ: સાક્ષાત્ કરેલ, અત્યંત મધુર, હર્ષપૂર્ણ, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકના આત્મા માટે હૃદયસ્થ પ્રાણાપાનવાળો આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે. એ રીતે પરમાત્મન્ ! તારો હર્ષ પ્રવાહ ઇન્દ્રિયોને પણ પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે. (3)

५४८. सोमाः पवन्ते इन्दवोऽस्मभ्यं गातुवित्तमाः । मित्राः स्वानां अरेपसः स्वाध्यः स्वर्विदः ॥४॥

પદાર્થ: गातुवित्तमा:-ગમન-જ્ઞાનને અત્યંત પ્રાપ્ત કરાવનાર अरेपस:-અનવદ્ય વચનવાળા યથાર્થ વક્તા स्वाध्य:-સારી રીતે સમગ્રરૂપથી ધ્યાન કરવા યોગ્ય स्वर्विद:-સુખ-મોક્ષસુખને પ્રાપ્ત કરાવનાર मित्र:-પ્રેરક સ્નેહી इन्दव:-અધ્યાત્મરસપૂર્ણ सोमा:-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા अस्मम्यम्-અમારે માટે पवन्ते-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

ભાવાર્થ: અત્યંત જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવનાર, અયુક્તવચન રહિત, યથાર્થવક્તા, સમ્યક્ સર્વથા ધ્યાન કરવા યોગ્ય, મોક્ષ સુખ પ્રાપક, પ્રેરક, સ્નેહી, અધ્યાત્મરસ ભરેલ પરમાત્મા અમારે માટે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

५४९. अभी नो वाजसातमं रैयिमर्ष शतस्पृहम् । इन्दो सहस्त्रभर्णसं तुविद्युम्नं विभासहम् ॥५॥

પદાર્થ: इन्दो-હે અધ્યાત્મરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! તું नः-અમારા પ્રતિ वाजसातमम्-અત્યંત બળ સંભાજક, शतस्पृहम्-અત્યંત સ્પૃહણીય, सहस्त्रभर्णसम्-બહુજ ભરણકર્તા, तुविद्युम्नम्-બહુજ યશસ્કર, विभासहम्-मोटा-मહान પ્રકાશને પ્રસહનકર્તા-અકિંચિત્ કરનાર, रियम्-मोक्षैश्वर्यने अभि-अर्ष-પ્રેરિત કર. (૫)

ભાવાર્થ : હે અધ્યાત્મરસની વર્ષા કરનાર પરમાત્મન્ ! તું અમારી તરફ અત્યંત બળસંભાજક, બહુજ ભરણકર્તા, ખૂબજ યશસ્કર, અતિ પ્રકાશકને પણ સહન કરનાર-સ્વાધીન રાખનાર મોક્ષ ઐશ્વર્યને પ્રેરિત કર. (પ)

પદાર્થ: मातर:-માતાઓ जातं वत्सं न-જેમ ઉત્પન્ન પુત્રને पूर्वे-आयुनि-પ્રથમ આયુમાં-બાળપણમાં रिहन्ति-ચૂમે છે અથવા સ્નેહ સ્વાગત કરે છે, તેમ इन्द्रस्य-ઇન્દ્રિયોના સ્વામી આત્માને प्रियं काम्यम्-

પ્રિય કમનીય સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને <mark>अदुह</mark>:-તેનાથી દ્રોહ ન કરનાર પરન્તુ સ્નેહ કરનારા ઉપાસકજનો <mark>અभિનવન્ત</mark>-તેની તરફ અભિગમન કરે છે આકર્ષિત થાય છે. (દ)

ભાવાર્થ : જેમ માતાઓ ઉત્પન્ન પુત્રને બાળપણમાં ચૂમે છે અથવા સ્નેહ સ્વાગત કરે છે, તેમજ આત્માને પ્રિય કમનીય પરમાત્માને સ્નેહ કરનારા ઉપાસકજનો તેની તરફ આકર્ષિત થાય છે, આલિંગન કરે છે-ભેટે છે. (૬)

५५१. आं हर्यताय धृष्णवे धनुष्टन्वन्ति पौंस्यम् । शुक्रा वि यन्त्यसुराय निर्णिजे विपामग्रे महौयुवः॥७॥

પદાર્થ: विषाम् अग्रे-મેધાવી જનોની આગળ રહેનાર, शुक्रा:-શુદ્ધ નિષ્પાપ महीयुव:-મહાન મોહ પદવીને ચાહનાર મુમુક્ષુજન धृष्णवे-પાપભાવને દૂર કરનાર, हर्यताय-કમનીય પરમાત્માને માટે-તેનો આનંદ પ્રાપ્ત કરવા માટે पौंस्यं धनु:-आतन्वन्ति-પૌરુષ-બળયુક્ત असुराय निर्णिजे-પ્રાણદાતા શુદ્ધ સ્વરૂપમાં લાવનાર શાન્ત પરમાત્માને માટે वियन्ति-વિશેષ યાચના પ્રાર્થના કરીએ છીએ. (૭)

५५२. परि त्यं हर्यतं हरिं बर्भुं पुनन्ति वारेण । यो देवान्विश्वाँ इत्परि मदेन सह गच्छति ॥८॥

પદાર્થ: त्यं हर्यतं हिरं बभुम्-ते કમનીય દુ:ખાપહરણકર્તા સુખાહરણકર્તા સોમ-શાંત પરમાત્માને वारेण पुनन्ति-વરણ કરવાના સાધન મનથી સંસ્કૃત કરે છે यः-કે જે मदेन सह-આપણા હર્ષ-આનંદની સાથે विश्वान् देवान्-સર્વ ઇન્દ્રિયોને इत्-જ परिगच्छित-परिप्राप्त થાય છે. (८)

ભાવાર્થ : ઉપાસકજન એ કામના યોગ્ય દુઃખાપહરણકર્તા સુખાહરણકર્તા શાંત સ્વરૂપ પરમાત્માને વરણ સાધન-મનથી સંસ્કૃત કરતાં-નિશ્ચય કરીને સ્વીકારે છે. જે સમસ્ત ઇન્દ્રિયોને આપણા આનંદથી પરિપ્રાપ્ત થાય છે. (૮)

५५३. प्र सुन्वानायान्धसो मर्तो न वष्ट तद्वचः । अप श्वानमराधसं हता मखं न भृगवः ॥९॥ પદાર્થ: अन्धस:-આધ્યાનીય-આરાધનીય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને प्रसुन्वानाय-પ્રસિદ્ધ કરવા-સાક્ષાત્ કરનાર મુમુક્ષુના तद्वच:-પરમાત્મા વિષયક વચન मर्त्त:-જે મનુષ્ય न वष्ट-ચાહતો નથી પરન્તુ નિંદક નાસ્તિક ભાવથી અનાદર કરે છે. अग्रधसं-श्वानम्-अपहत-તે રાધના-ઉપાસના ન કરનાર પણ કૃતઘ્ન અથવા કૂતરાની સમાન કામ ભાવને નષ્ટ કરે मखं न भृगव:-જ્ઞાનાગ્નિથી જાજલ્યમાન આત્મા જેના છે એવા જ્ઞાનીજનો मख-જ્ઞાન રહિત ગિત કર્મને જેમ દૂર કરે છે-તેમ કરે. (૯)

ભાવાર્થ: અધ્યાનીય-આરાધનીય શાન્ત પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરનારા મુમુક્ષુ ઉપાસકોના પરમાત્મા સંબંધી ઉપદેશને જે સાંભળવા ઇચ્છતો નથી, પરન્તુ વિરોધ કરે છે, તે એવા નાસ્તિક અને કામી અથવા કામભાવને ક્રતરાની માફક દૂર કરી દે. જેમ જ્ઞાનીજનો જ્ઞાનહીન કર્મને પોતાનાથી દૂર કરી દે છે. (૯)

ખંડ-લ

५५४. अभि प्रियाणि पवते चंनोहितों नामानि यहाँ अधि येषु वंधेते। आं सूर्यस्य बृहतों बृहन्नधि रथं विष्वञ्चमरुहद् विचक्षणः॥१॥

पदार्थ : चनः-हितः-अन्नो-ભોજય पदार्थोमां नितान्त હિતકર અથવા नितान्त હિતકર ભોગવવા યોગ્ય મધુર પદાર્થ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા આધ્યાત્મિક અન્ન છે प्रियाणि नामानि-अभि पवते- જે પોતાના ओरुम्, भू આદિ પ્રિય નામોને લક્ષ્ય કરીને ઉપાસકની તરફ આનંદધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. 'નામ પદાર્થના સ્વરૂપને નમાવતા-જણાવનાર થાય છે.' (નિરુક્ત) येषु यहः-अधिवर्धते- જે નામોમાં મહાગુણવાળા પરમાત્મા ઉપાસના દ્વારા પ્રવૃદ્ધ થાય છે-સાક્ષાત્ થાય છે बृहन् विचक्षणः-विशेष साक्षात् કરનાર જીવન્મુક્ત મહાન ઉપાસક बृहतः सूर्यस्य-મહાન પ્રકાશમાન અને સરણીય પ્રાપ્તવ્ય પરમાત્મામાં विश्वञ्चं रथम्-सर्वत्र विद्यमान આનંદરસધામમાં आसहत्-આરોહણ કરે છે-અધિષ્ઠિત થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ: ઉપાસકના હિતકર સેવનીય સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા છે, તે અધ્યાત્મિક અન્ન હોવાથી નિતાન્તર હિતકર છે, ભોતિક અન્ન તો હિતકર અને અહિતકર પણ હોય છે, પરન્તુ અધ્યાત્મિક અન્ન-પરમાત્મા તો અમૃત છે. જે પોતાના સ્વરૂપને ઉપાસકની તરફ નમાવનાર-સાક્ષાત્ કરાવનાર <mark>ઓરૂમ્, ખૂ</mark> વગેરે નામો દ્વારા ઉપાસકને આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે, જેના નામોમાં મહાગુણવાન પરમાત્માનું સ્વરૂપ રહેલ છે, તેના અનુસાર સાક્ષાત્ થાય છે. તે મહાન પ્રકાશમાન પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પરમાત્મા મહાન વિશેષ દ્રષ્ટા જીવન્મુક્ત દ્વારા યથાર્થ સાક્ષાત્ થાય છે, સર્વગત આનંદરસધામમાં રહેલ છે. (૧)

५५५. अँचोर्दसों नो धन्वन्त्वंन्दंवः प्रं स्वानांसों बृहेद् देवेषु हैरेयः। विचिदश्नानां इषयो अंरातयोऽयों नः सन्तुं सनिषन्तु नो धियः॥२॥

પદાર્થ : हरय:-इन्दव:-६:ખહર્તા, સુખકર્તા આનંદરસ પૂર્ણ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા अचोदस:- સ્વેચ્છાથી પ્રેરિત કૃપાળુ બનીને स्वानास:-નિષ્પન્ન સાક્ષાત્ થઈને न:-અમને મુમુક્ષુઓને बृहददेवेषु-

મહાન દેવો-જીવન્મુક્તોમાં प्र धन्वन्तु-પહોંચાડે-જીવન્મુક્ત બનાવે चित्-પરન્તુ नः-અમારા अश्नानाः-ભોગનારા इषयः-એષણાઓ ઇચ્છાભાવ अग्रतयः-सुખ ન આપનાર પણ દુઃખ દેનાર अर्यः-અરિ-શત્રુરૂપ विसन्तु-વિગત બની જાય-દૂર થઈ જાય नः-અમને धियः-ध्यान प्रश्लाओ सनिषन्तु-संભજતી રહે-સમ્યક્ નિરંતર પ્રાપ્ત થતી રહે. (૨)

ભાવાર્થ: દુ:ખહર્તા, સુખકર્તા, આનંદરસ ભરેલ સ્વેચ્છાથી પ્રેરિત કૃપાળુ પરમાત્મા સાક્ષાત્ થઈને અમને મુમુક્ષુ ઉપાસકોને શ્રેષ્ઠ દેવો-જીવન્મુક્તોમાં પહોંચાડી દે—જીવન મુક્ત બનાવી દે, પરંતુ અમારા ભોગનારા એષણાઓ-દુ:ખ આપનાર ઇચ્છાભાવ અને દુ:ખ આપનાર શત્રુજન દૂર થઈ જાય; અને અમને ધ્યાન પ્રજ્ઞાઓ સદા ભજતી રહે, નિરંતર ચાલતી રહે. (૨)

५५६. एष प्र कोशे मधुमाँ अचिक्रदेदिन्द्रस्य वज्रो वंपुषो वंपुष्टमः। अभ्यू इतस्य सुदुघा घृतश्चुतो वाश्रा अर्षन्ति पंयसा च धेनवः॥ ३॥

પદાર્થ: एष:-એ मधुमान्-भधुमान्-भधुर शांतस्व३५ परभात्मा कोशे-६६४डो७मां प्र-अचिक्रदत्-प्रકृष्ट કथन-आंतरिक प्रवयन करे छे इन्द्रस्य-ઉपासक आत्माने वजः-पापथी छोऽावनार ओश छे वपुष:-वपुष्टम:-બीश वावनार ઉत्पादक आत्मानुं प्रशस्त भीश वावनार उत्पादक छे. ऋतस्य-ते अमृत स्व३५ परभात्मानी सुद्धः-सारी रीते दोढन योग्य घृतश्चृतः-तेश युववावाणी आनंदधाराओ अभिअर्षन्ति-प्राप्त थाय छे पयसा च वाश्राः-धेनवः-शेम दूअशी गायो भांभरती, शब्द करती दूध आपवाना कारशथी प्राप्त थाय छे. (3)

ભાવાર્થ: એ મધુર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા હૃદયકોષ્ઠમાં પ્રવચન કરતાં પ્રાપ્ત થાય છે, ઉપાસકને પાપથી બચાવનાર ઓજ અધ્યાત્મ બળપ્રદ અને પિતાનો પણ પિતા પરમ પિતા છે. એ અમૃત સ્વરૂપની સારી રીતે દોહવાવાળી અમૃતધારાઓ તેજને યુવાવીને પ્રાપ્ત થાય છે, જેમ દૂધ આપવાના કારણે ભાંભરતી ગાયો પ્રાપ્ત થાય છે. (3)

५५७. प्रो अयासीदिन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतं सखा संख्युनं प्र मिनाति सङ्गिरम्। मर्यइव युवतिभिः समर्षति सोमः कलशे शतयामना पंथा॥४॥

पदार्थ : इन्दु:-सोम:-२सवान शान्त स्व३्प प२मात्मा सखा-सभान ખ्यान-सभानधर्मी मित्र इन्द्रस्य सख्यु:-सभानधर्मी मित्र ઉपासक आत्भानां निष्कृतम्-संस्कृत-वासना रिं अन्तः करणे उ-अवश्य प्र-अयासीत्-प्राप्त थाय छे सङ्गिरं-न प्रमिनाति-संगवाणा स्थान-हृदयनो नाश करतो नथी. परन्तु कल्णे-ते क्षक्ष शिष्ट शयनवाणा स्थानमां शतयामना पथा समर्षति-अत्यंत गतिक्रभवाणा मार्गथी प्राप्त थाय छे मर्यः-इव युवितिभिः-रुभ गृहस्थलन सहयोगिनी महिलाथी गृहस्थाश्रममां प्रसिद्ध थाय छे. (४)

ભાવાર્થ : રસીલા-રસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા આત્માના સમાનધર્મી મિત્ર આત્માનાં શુદ્ધ અન્તઃકરણમાં અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. તે સંગવાળા સ્થાન હૃદયનો નાશ કરતો નથી, પરન્તુ તે કલકલ શબ્દશયન સ્થાન હૃદયમાં અત્યંત ગતિક્રમવાળા માર્ગ-યોગાભ્યાસથી પ્રાપ્ત થાય છે; જેમ ગૃહસ્થજન સાથે રહેનારી મહિલાઓ-પત્ની, બેન, પુત્રીઓની સાથે ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રસિદ્ધ થાય છે. (૪)

५५८. धर्तो दिवः पवते कृत्व्यो रसो देशो देवानामनुमाद्यो नृभिः। हरिः सृजानो अत्यो न सत्विभिवृथो पाजांसि कृणुषे नदीष्वा॥५॥

પદાર્થ: हिर:-દુ:ખહર્તા સુખદાતા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા दिवः-धर्ता-અમૃતધામ મોક્ષના ધારક कृत्व्यः-ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ કર્તવ્ય रसः-ઉપાસકોના રસરૂપ देवानां दक्षः-मुमुक्षुओनो प्राष्ट છે. नृिभः-જીવન્મુક્તો દ્વારા अनुमाद्यः-અનુમોદનીય-અનુહર્ષિત કરવા યોગ્ય सत्त्विभः-मृजानः- આસ્તિકજનો દ્વારા હૃદયમાં સંસૃષ્ટ કરેલ-ઉપાસિત કરેલ अत्यः-न वृथा पाजांसि-कृणुषे-निरंतर ગતિશીલ ઘોડાઓની સમાન સ્વભાવતઃ બળકારી કાર્ય સારી રીતે કરે છે. नदीषु-आपवते-સ્તુતિ શબ્દ કરનારી માનવ પ્રજાઓમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

ભાવાર્થ: દુ:ખહર્તા, સુખદાતા, અમૃતધામના ધારક પરમાત્મા, ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્કરણીય, રસરૂપ, પ્રાણસ્વરૂપ જીવન્મુક્તો દ્વારા અનુકર્ષણીય, આસ્તિકજનો દ્વારા હૃદયમાં સંસુષ્ટ કરેલ, નિરંતર ગતિશીલ ઘોડાઓની સમાન સ્વાભાવિક બળકારી કાર્ય કરે છે, સ્તુતિ દ્વારા શબ્દ કરનારી માનવ પ્રજાઓમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

५५९. वृंषो मतौनों पंवते विचक्षणः सोमौ अह्ना प्रतरौतोषसां दिवः। प्राणां सिन्धूनां केलंशा अचिक्रदेदिन्द्रस्य हांद्यां विशन्मेनीषिभिः॥६॥

પદાર્થ: विचक्षण: सोम:-सर्व द्रष्टा शान्त स्व३्प परमात्मा मतीनां वृषा-અर्थना કरनारा ઉપાसકोनां सुजवर्षक अह्मम्-उषसां दिवः प्रतरीता-दिवसो सूर्य वेणाओ सूर्योना प्रवर्धियता प्रवर्तियता पवते-प्राप्त थाय છे. सिन्धूनाम्-शरीरमां स्यंदमान-वर्षेती अथवा स्रवण करती अथवा स्रवित थती शरीरने जांधनारी नाऽीओना प्राणा-प्राण प्रकृष्ट જીवनरसप्रदाता परमात्मा इन्द्रस्य कलशान्-अचिक्रदत्-आत्माना क्षक्क शक्द शयन नाऽी संगमोनी रयना माटे प्राप्त थाय छे. मनीषिभिः-श्रह्मज्ञानीओनां हृदि-आविशन्- इद्दरस्थानमां आविष्ट थर्छ अय छे. (ह)

ભાવાર્થ: સર્વદેષ્ટા શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મા સ્તુતિકર્તા ઉપાસકોના કામવર્ષક-કામના પૂરક છે. જીવનની પ્રભાત વેળાઓ, દિવસો, સૂર્યદર્શનને પ્રવૃદ્ધ કરનાર છે, શરીરમાં વૃદ્ધિકારક અને ચાલનારા શરીરને બાંધનારી પ્રાણનાડીઓના પ્રાણ સ્વરૂપ જીવનપ્રદ છે, આત્માને અધીન કલકલ શબ્દવાળા નાડી સંગમોને પ્રાપ્ત થયેલા મનસ્વી ઋષિઓનાં હૃદયમાં સદા સાક્ષાત્ રહે છે. (૬)

५६०. त्रिरस्मै सप्ते धेनेवो दुदुहिरे सत्योमोशिरं परेमें व्योमनि। चत्वोर्यन्यां भुवनानि निर्णिजे चारूणि चक्रे यदृतैरवर्धत॥७॥

પદાર્થ: परमे व्योमन्-श्रेष्ठ હૃદય અવકાશમાં પ્રાપ્ત થવાને માટે अस्मै-એ સોમ-शान्त स्वरूप परमात्माने माटे सप्त धेनवः-सात ગાયित्र आहि છંદોમયી વાણીઓ तिः-स्तुति, प्रार्थना, ઉપાसना त्रशेयमां आवृत थઈने सत्याम्-आशिरम्-सत्य आश्रयरूप यिति-आत्मशिक्तिने दुदुिहरे होडे छे-समर्पित करे छे. चत्वारि-चार्सण-अन्या भुवनानि-यार ज्ञाननां साधन-मन, બुद्धि, यित्त अने अढंकार सुंहर ज्ञान साधन अननीय मानव ळवनना ઉपयोगी ઇચ्छाहि (भावनापूर्श अन्तः करशोने निर्णिजे-शुद्ध करवानिर्होष-गुष्ठायुक्त करवाने माटे चक्रे-अनावे छे यत्-के ऋतः अवर्धत-એ रीते सहायरष्ट्रथी वधारे छे-साक्षात् थाय छे. (७)

ભાવાર્થ : સત્વગુણપૂર્ણ હૃદયાવકાશમાં પ્રાપ્તિને શાંત સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે સાત ગાયત્રી આદિ છંદોમય વાણીઓ, સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના ક્રમોમાં આવેલી ચિત્તિ શક્તિ-આત્માને સમર્પિત કરે છે; તથા ઈચ્છાદિ ભાવના પૂર્ણ અન્તઃકરણને શુદ્ધ કરે છે-ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત્ થાય છે. (૭)

५६१. इन्द्राय सोमें सुषुतः परि स्रवापामीवा भवतु रक्षसा सह। मा ते रसस्य मत्सत द्वयाविनो द्रविणस्वन्त इह सन्त्विन्देवः॥८॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્! तुं इन्द्राय-आत्माने माटे सुषुतः-सारी रीते निष्पन्त-साक्षात् अनीने परिस्रव-आनंदर्भमां भ्रवित था रक्षसा सह-अमीवा-अपभवतु-मोढ, शोक्ष, मानवदोषने सिंढत रोगी क्षरनार क्षमवासना आदि मानस रोग दूर थाय ते रसस्य-तारा अध्यात्मरसना अंशना द्रयाविनः-अ वृत्तिवाणाओ अंदर शुद्धं अने अढार शुद्धं अवा अ रूपोवाणा क्षपटीश्वन मा मत्सत-आनंद कि शक्ता नथी, तेथी दिधा न राजीओ-मायावी, क्षपटी न अनीओ इह-इन्दवः-द्रविणस्वन्तः सन्तु-आ જीवनमां रसवान परमात्मा अध्यात्मअणवाणा अध्यात्मअणप्रद अने.

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું ઉપાસક આત્માને માટે સાક્ષાત્ થઈને આનંદ રૂપમાં સ્વિત થા, મોહ, શોક આદિ માનસદોષની સાથે રોગી બનાવનાર કામવાસના આદિ માનસરોગ દૂર થાય, તારા અધ્યાત્મરસનો અંશ પણ અંદર જુદું, બહાર જુદું એવી દ્વિધાવૃત્તિવાળા માયાવી કપટીજન આનંદ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી, તેથી અમે કપટ-છળ રહિત બનીને નિરંતર સાક્ષાત્ કરીએ. (૮)

५६२. असावि सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत्। पुनानो वारमत्येष्यव्ययं श्येनो न योनि घृतवन्तमासदत्॥९॥

પદાર્થ: सोमः-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મા अस्त्रः-આરોચમાન-પ્રકાશમાન રૂપમાં असावि-સાક્ષાત્ થયેલ वृषा हरि:-કામનાવર્ષક, દુઃખહર્તા, સુખદાતા राजा-इव-दस्मः-રાજાની સમાન દર્શનીય गाः-अभि- अचिक्रदत्-स्तुतिઓને લક્ષ્ય કરીને-સ્તુતિઓ અનુસાર પ્રવચન કરે છે पुनानः-अव्ययं वारम्-अत्येषि-स्तुतिઓ દ્વારા પ્રેરિત થયેલ આત્માનાં રક્ષણરૂપ આવરક શરીરને પાર કરીને-ટપીને અંદર આત્મામાં પ્રાપ્ત થાય છે श्येनः-न घृतवन्तं योनिम्-आसदत्-प्रशंसनीय ગતિવાળા बाज-બાજ પક્ષીની समान તેજોયુક્ત-આત્માવાળા-આત્મગૃહ હૃદયને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. (૯)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પ્રકાશમાન, કામનાઓની વર્ષા કરનાર, દુ:ખહર્તા, સુખદાતાના રૂપમાં સાક્ષાત્ થાય છે, રાજાની સમાન દર્શનીય છે, સ્તુતિઓની અનુસાર પ્રવચન કરે છે, સ્તુતિઓ દ્વારા પ્રેરિત થઈને શરીર આવરકને પાર કરીને અંદર આત્મામાં પ્રાપ્ત થાય છે, આ રીતે પ્રશંસનીય ગતિવાળા બાજ પક્ષીની સમાન આત્માથી યુક્ત હૃદય પ્રદેશમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૯)

५६३. प्र देवमच्छो मधुमन्ते इन्देवोऽसिष्यदन्ते गांवे आ न धेनवः। बर्हिषदो वचनावन्ते ऊधिभः परिस्नुतमुस्त्रिया निर्णिजं धिरे॥१०॥

પદાર્થ: मधुमन्तः इन्दवः-મધુર રસયુક્ત, આનંદસ્વરૂપ પરમાત્મા देवम्-अच्छा-ઇન્દ્રિય દેવોના અધિરાજ ઈન્દ્ર-આત્માને લક્ષ્ય કરીને અથવા મનને લક્ષ્ય કરીને प्र-आ-असिष्यन्दतः-પ્રકૃષ્ટ અને સમગ્ર પૂર્ણ રૂપથી સ્વવિત થાય છે धेनवः-गावः-न-हुઝशी ગાયોની સમાન, જેમ ગાયો વાછરડાઓને લક્ષ્ય કરીને દૂધ રૂપ સ્વરસ સ્વવિત કરે છે અને જ્યારે बर्हिषदः-वचनवन्तः-हृदयाव કાશમાં પ્રાપ્ત થઈને પ્રવચન કરતા રહે છે, ત્યારે उम्रियाः-ऊधिभः-ગાયો જેમ દુગ્ધાધાર સ્થળોથી તથા परिस्तृतं निर्णिजं धिरे-ધારા રૂપમાં સ્વિત શુદ્ધ દૂધને ધારણ કરે છે, તે પણ એમ શુદ્ધ આનંદરસને ધારણ કરે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: મધુર રસયુક્ત, આનંદસ્વરૂપ પરમાત્મા મન અથવા આત્માને લક્ષ્ય કરીને પ્રબળ અને સમગ્ર પૂર્ણરૂપથી સ્વિત થાય છે, હૃદયાવકાશમાં બિરાજમાન થઈને, પ્રવચન પ્રપૂર્ણ બનીને પ્રવચનામૃત પ્રદાન કરે છે. દુઝણી ગાયોની સમાન, જેમ ગાયોની ગમાણ-ગૌશાળામાં વાછરડાઓ પ્રત્યે નિર્મળ દૂધને આંચળોથી ગાયો સ્વિત કરે છે. (૧૦)

५६४. अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रेतुं रिहन्ति मध्वाभ्यञ्जते। सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः पशुमप्सुं गृभ्णते॥११॥

પદાર્થ: हिरण्यपावा:-આત્મભાવથી પહોંચવા પ્રાપ્ત કરનાર ઉપાસકજન क्रतुम्-પ્રશસ્ત કર્મ પ્રજ્ઞાન વાળા તથા પ્રશસ્ત યજ્ઞ-અધ્યાત્મયજ્ઞના આધાર સોમ-શાન્ત પરમાત્માને अञ्चते-મનમાં નિશ્ચિત કરે છે व्यञ्जते-નિર્દિધ્યાસિત કરે છે समञ्जते-સાક્ષાત્ કરે છે मध्वा-अभ्यञ्जते-આત્મસમર્પણથી અભિમુખ કરે છે सिन्धो-સ્યંદનશીલ પ્રાણવાન હૃદયના उच्छ्वासे-ઉચ્છવાસ સ્થાન-અવકાશમાં पतन्तम्-પ્રાપ્ત થઈને उक्षणम्-અમૃતરસ સિંચનાર, पशुम्-સર્વદેષ્ટા પરમાત્માને अप्सु गृभ्णते-શ્રદ્ધા ભાવોમાં ગ્રહણ કરે છે. (૧૧) ભાવાર્થ: આત્મભાવમાં પહોંચનાર ઉપાસકજન પ્રશસ્તકર્મ, પ્રજ્ઞાનના ભંડાર અને અધ્યાત્મયજ્ઞના

આધાર શાન્ત પરમાત્માનું મનન, નિર્દિધ્યાસન અને સાક્ષાત્કાર કરે છે; તથા આત્મસમર્પણથી તેને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે છે. પોતાના આત્માથી સમ્પુક્ત કરીને તેનો અમૃતરસ લે છે. હૃદયને સિંચનારને આત્મભાવોથી ગ્રહણ કરે છે. (૧૧)

५६५. पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रेभुगित्राणि पर्येषि विश्वतः। अतप्ततनूर्ने तदामां अश्नुते शृतास इद् वहन्तः सं तदाशत॥१२॥

પદાર્થ: ब्रह्मस्पते-હે અમૃત આનંદના સ્વામિન્! પરમાત્મન્! ते-તારો पवित्रम्-પવિત્ર કરનારો આનંદરસ विततम्-ઉપાસકની અંદર વ્યાપી રહ્યો છે प्रभु:-પ્રભાવકારી બનીને गात्राणि सर्वतः पर्येषि- ઉપાસકના અંગોમાં સર્વત્ર પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે. अतप्ततन्:-અસંયત દેહવાળા आमः-કાચો-માનસરોગી तत्-न-अश्नुते-ते અમૃત આનંદરસને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી श्रृतासः-इत्-वहन्तः-પાકો-સંયમીજન જ વહન કરતાં तत् समाशत-तेने सारी रीते ભોગવે છે. (૧૨)

ભાવાર્થ: હે અમૃતાનંદ રસના સ્વામી પરમાત્મદેવ! તારો પવિત્ર-નિર્દોષ કરનાર અમૃતાનંદરસ ઉપાસકની અંદર વ્યાપે છે, એ રીતે તું પ્રભાવકારી બનીને ઉપાસકની અંદર મન આદિ અંગોમાં પરિપ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે, અસંયમી માનસરોગી કાચો મનુષ્ય તારા અમૃતાનંદરસને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી, પરન્તુ પાકો સંયમીજન જ વહન કરતાં તેને સારી રીતે ભોગવી શકે છે. (૧૨)

ખંડ-૧૦

५६६. इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः । श्रुष्टे जातास इन्दवः स्वविदः ॥१॥

પદાર્થ: इमे-એ सुता:-નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્ થયેલ हरय:-દુ:ખહર્તા સુખદાતા श्रुष्टे जातास:-स्वर्विद:-इन्दव:-આશુ-શીઘ્ર વ્યાપ્તિને માટે આર્દ્રરસ ભરેલ મોક્ષાનુભવ કરાવનાર રસવાન સોમ પરમાત્મા वृषणम्-इन्द्रम्-अच्छ यन्तु-स्तुतिवर्षક આત્માની તરફ પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ : એ સાક્ષાત્ થયેલ દુ:ખહર્તા, સુખદાતા, મોક્ષનો અનુભવ કરાવનાર, રસવાન પરમાત્મા સ્તુતિ વર્ષાવનાર ઉપાસક આત્માની તરફ સારી રીતે શીધ્ર પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

५६७. प्रं धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दौ परि स्रव । द्युमन्तं शुष्ममा भर स्वर्विदम् ॥२॥

પદાર્થ : इन्दो सोम-હે રસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું प्रधन्व-પ્રાપ્ત થા जागृवि:-જગાડનાર-ચેતન કરનાર-બુદ્ધિનો વિકાસ કરાવનાર છે. इन्द्राय-આત્માને માટે परिस्रव-અમૃતરૂપમાં પરિ સ્વવિત થા स्विवदम्-भोक्ष પ્રાપ્ત કરાવનાર द्युमन्तम्-ते अस्वी शुष्मम्-आभर-બળને અમારી અંદર ભરી हे. (२)

ભાવાર્થ: હે આનંદરસ ભરેલ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું પ્રાપ્ત થા તથા ચેતન કરનાર ઉપાસક આત્માને માટે અમૃતરૂપમાં સ્વિત થા. મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવનાર તેજસ્વી બળને અમારી અંદર પૂર્ણરૂપથી ભરી દે. (૨)

५६८. संखाय आं नि षींदत पुनौनाय प्रं गायत । शिशुं न यज्ञैः परि भूषत श्रिये ॥ ३॥

પદાર્થ: सखाय:-હે સમાનનામ-સમાનધર્મી ઉપાસકજનો ! आनिषीदत-સમગ્ર રૂપથી સુખાસન પર બેસો पुनानाय-જીવનને પવિત્ર-શુદ્ધ કરનાર સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે प्रगायत-પ્રકૃષ્ટ ગાન-સ્તવન કરો श्रिये પોતાના કલ્યાણને માટે शिशुं न यज्ञैः परिभूषत-प्रशंसनीय-सुशोभित બાળકની समान सोम-शान्त स्વરૂપ પરમાત્માને અધ્યાત્મયજ્ઞો-સંગતિકરણોથી સર્વ તરફ ભૂષિત सन्मानित કરો. (3)

ભાવાર્થ: હે સમાનધર્મી ઉપાસકજનો ! સમગ્ર રૂપથી સુખાસન પર બેસો. તે પવિત્ર કરનાર પરમાત્માને માટે પોતાના કલ્યાણને માટે શ્રેષ્ઠ સ્તવન કરો. પ્રશંસનીય બાળકની સમાન સંગતિકરણોથી પરિભૂષિત-સુશોભિત કરો-સન્માનિત કરો. (દ)

५६९. तंं वः सखायों मदाय पुनानमिभं गायत । शिशुं न हैव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥४॥

પદાર્થ: सखाय:-હે સમાનનામ સમાનધર્મી ઉપાસકો ! वः-मदाय-તમારા-પોતાના હર્ષ-આનંદને માટે तं पुनानम्-ते निर्भળ કરનારને अभिगायत-લક્ષ્ય કરીને ગાઓ शिशुं न हव्यैः स्वदयन्त-જેમ બાળકને આહારના ભોજનનો સ્વાદ ચખાડો છો, તેમ गूर्तिभिः-અર્ચનાઓથી-સ્તુતિઓથી અર્ચિત કરો-સ્વાદ ચખાડો. (૪)

ભાવાર્થ: હે સમાનધર્મી ઉપાસકજનો ! પોતાના આનંદની પ્રાપ્તિને માટે તે પવિત્ર કરનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માના ગુણગાન ગાઓ અને તેને સ્તુતિઓ દ્વારા અર્ચિત કરો. જેમ અનેક ભોજન પદાર્થોથી બાળકને સ્વાદ ચખાડો છો, તેમ તે પરમાત્માને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરો. (૪)

५७०. प्रौणा शिशुर्महीनां हिन्वन्नृतस्य दीधितिम् । विश्वा परि प्रिया भुवद्ध द्विता ॥५॥ પદાર્થ: महीनां शिशुः प्राणा-स्तुतिઓના પ્રશંસનીય અથવા બાળક સમાન પ્રાણરૂપ સોમ ऋतस्य दीधितिं हिन्वानः-અમૃત-મोक्षनी દીપ્ત ચમકને પ્રેરિત કરવાને માટે विश्वा प्रिया-अध द्विता-સર્વ પ્રિય સમાન ધર્મી ચેતન અધ-અનન્તર અપ્રિય-અસમાન ધર્મી જડ એ પ્રકારે બે વિભાગોને અથવા સર્વ પ્રિય- સુખો અને અપ્રિય-દુ:ખોને परिभुवत्-અધિકૃત કરે છે.-વ્યાપ્ત કરે છે. (પ)

ભાવાર્થ : સ્તુતિઓ દ્વારા પ્રશંસનીય શિશુ સમાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માએ અમૃતરૂપ મોક્ષની ુજ્યોતિની ઝળક-ચમકને પ્રેરિત કરવા માટે સર્વ ચેતનો અને જડોને કર્મફળ રૂપ સુખો અને દુઃખો પર અધિકાર રાખેલ છે. તેથી તેની સ્તુતિ કરવી જોઈએ. (પ)

५७१. प्रवस्व देववीतय इन्दो धाराभिरोजसा । ओ केलेशें मधुमान्त्सोम नः सदः ॥६॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આનંદ રસયુક્ત सोम-શાન્ત પરમાત્મન્ ! તું ओजसा-વેગ બળની સાથે धाराभि:-આનંદધારાઓથી देववीतये-मुमुक्षुना આત્મપાનને માટે पवस्व-તે ચલ मधुमान्-મધુરતાવાળો તું नः-અમારા कलशम्-आसदः-કલકલ શબ્દના શયનસ્થાન હૃદયમાં બિરાજમાન થા. (૬)

ભાવાર્થ: હે આનંદરસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું વેગની સાથે, તારી આનંદધારાઓ દ્વારા મુમુક્ષુજનોના અમરપાનને માટે પ્રવાહિત થાય છે. તું મધુરરૂપ અમારા હૃદયગૃહમાં પ્રાપ્ત થતો રહે. (૬)

५७२. सोमः पुनान ऊर्मिणाव्यं वारं वि धावित । अग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥७॥

પદાર્થ: पुनान: सोम:-અધ્યેષ્યમાણ-મનન નિર્દિધ્યાસનમાં આવેલ શાંત સ્વરૂપ પરમાત્મા ऊर्मिणा-विભुગતિ તરંગથી अव्यं वारम्-रक्षणीय અને વરણ કરવા—સ્વીકાર કરવા યોગ્ય આત્માને वि धावित-विशेष રૂપે સાક્ષાત્-પ્રાપ્ત થાય છે वाचा-अग्रे-स्तुतिनी આગળ-આગળ સ્તુતિની સાથે पवमानः किनक्रदत्-આનંદધારામાં આવતો પરમાત્મા અત્યન્ત સંવાદ કરે છે. (૭)

ભાવાર્થ : આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર શાંત સ્વરૂપ પરમાત્મા મનન, નિદિધ્યાસનમાં આવતાં સ્તુતિની સાથે જ વિભુગતિ તરંગથી વિશેષ રૂપથી સંવાદ કરતો આપણું રક્ષણીય સ્થળ આત્માને પ્રાપ્ત થાય છે. (૭)

५७३. प्रं पुनानाय वैधसे सोमाय वेच उच्यते । भृतिं न भरा मितिभिर्जुजोषते ॥८॥

પદાર્થ: पुनानाय-અધ્યેષ્યમાણ-વિવેચનમાં આવીને, वेधसे-વિધાતા वच उच्यते-સ્તુતિ કરવામાં આવે છે. मितिभि:-स्तुतिઓ द्वारा प्रजुजोषते सोमाय-અत्यंत પરિતૃષ્ત કરતાં ઉપાસકને માટે भृतिं न

भर-स्तुतिઓना બદલામાં ભૃતિરૂપ—અધ્યાત્મ પુષ્ટિને જીવનમાં ભરી દે. (८)

ભાવાર્થ : મનન-ચિંતન કરતાં વિધાતા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે પ્રાર્થના કરવી જોઈએ કે, તે સ્તુતિઓના બદલામાં અધ્યાત્મ પુષ્ટિ જીવનમાં ભરી દે. (૮)

५७४. गोंमन्न इन्दों अंश्वेवत् सुतः सुदक्ष धनिव । शुचिं च वर्णमधिं गोंषु धारय ॥९॥

પદાર્થ : सुदक्ष-इन्दो-હે શોભનબળ વાળા, આનંદ રસ ભરેલ પરમાત્મન્ ! તું सुतः-સાક્ષાત્ થઈને नः-અમારી તરફ गोमत्-પોતાના જ્ઞાનવાળા-જ્ઞાન સ્વરૂપને <mark>अश्ववत</mark>्-વ્યાપનવાળા-વ્યાપન ધર્મને <mark>धनिव-</mark> પ્રેરિત કર તથા <mark>गोषु-</mark>સ્તુતિઓમાં <mark>शुचिं वर्णम्-</mark>પ્રકાશમાન વરણીય આનંદરૂપને <mark>धारय</mark>-ધારણ કરાવ (૯)

ભાવાર્થ : પ્રશસ્ત બળવાન આનંદરસ પૂર્ણ પરમાત્મન્ ! તું સાક્ષાત્ થઈને જ્ઞાન સ્વરૂપ અને વ્યાપન ધર્મને અમારી તરફ પ્રેરિત કર; તથા અમારી સ્તુતિઓમાં તારા પ્રકાશમાન વરણીય આનંદને પણ વરરૂપમાં ધારણ કરાવ, અમારી સ્તુતિઓ ખાલી ન જાય-ખાલી જતી નથી, પરંતુ આનંદવર લઈને અવશ્ય આવે છે. (૯)

५७५. अस्मेभ्यं त्वा वसुविदमिभ वाणीरनूषत । गोभिष्टे वंणीमिभ वासयामिस ॥१०॥

પદાર્થ : अस्मभ्यम्-અમારા માટે त्वा वसुविदम्-तुष्ठ અધ્યાત્મધન પ્રાપ્ત કરાવનાર પરમાત્માની वाणी:-अनूषत-વાણીઓ સ્તુતિ કરે છે-પ્રશંસિત કરે છે गोभ:-ते वर्णम्-વાણીઓ-સ્તુતિઓ દ્વારા તારા વરણીય સ્વરૂપને अभिवासयामिस-અમે આચ્છાદિત કરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. (૧૦)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તુજ અધ્યાત્મધનને પ્રાપ્ત કરાવનારી અમારી વાણીઓ સ્તુતિ કરે છે-પ્રશંસિત કરે છે. અમે પણ તારા વરણીય સ્વરૂપ-આનંદરૂપને સ્તુતિઓ દ્વારા આચ્છાદિત કરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. (૧૦)

५७६. पवते हर्यतो हरिरति ह्वरांसि रहा। अभ्यर्ष स्तोतृभ्यो वीरवद्यशः॥११॥

પદાર્થ : हर्यतः-हरि:-કમનીય-સુંદર દુઃખહર્તા સુખદાતા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા रंह्या-વેગરૂપ ગતિથી ह्वरांसि-કુટિલવૃત્તો-પાપભાવો अति-पवते અતિકાન્ત કરે છે-બહાર કાઢે છે स्तोतृभ्यः-ઉપાસકને માટે वीखत्-यशः-अम्यर्ष-स्वआत्म वीर्यवान यशने પ્રેરિત કર.

ભાવાર્થ : કમનીય-સુંદર-પ્રિય, દુ:ખનાશક, સુખપ્રદાતા, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા તીવ્રગતિથી કુટિલ વ્રત્તો-પાપ સંકલ્પોને દૂર કરે છે; અને ઉપાસકોને માટે વીર્યવાન યશને પ્રેરિત કરે છે. (૧૧)

५७७. परि कोंशं मधुँश्चुतं सोमः पुनानो अर्षति । अभि वाणीऋषीणां सप्तां नूषत ॥१२॥

પદાર્થ: शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા पुनानः-અધ્યેષ્યમાણ-મનન, નિદિધ્યાસનમાં આવતા मधुश्चुतं कोशम्-श्रह्मानंદરૂપ મધનું ક્ષરણસ્થાન હૃદય કોષ્ઠને पिर-अर्षति-પરિપ્રાપ્ત થાય છે, જેને ऋशिणां सप्त वाणी:- मंत्र દેષ્ટિઓના સાત ગાયત્રી છંદોથી યુક્ત વાણીઓ अभि-अनूषत-પ્રશંસિત કરે છે. (૧૨)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા મનન, નિદિધ્યાસનમાં આવીને બ્રહ્માનંદરસનાં સ્રવણ સ્થાન હૃદયકોષ્ઠમાં પ્રાપ્ત થાય છે, જેને મંત્ર દેષ્ટિઓના ગાયત્રી આદિ સાત છંદોથી યુક્ત વાણીઓ પ્રશંસિત કરે છે. (૧૨)

ખંડ-૧૧

५७८. पवस्व मधुमत्तमे इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः। महि द्युक्षतमो मदः॥१॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્! તું मधुमत्तमः-અત્યંત મધુરતાયુક્ત થઈને क्रतुवित्तमः-અત્યંત કર્મજ્ઞાતા मदः-હર્ષાવનાર महि-મહાન્ द्युक्षतमः-અત્યંત પ્રકાશમાન સ્થાનવાળા मदः-આનંદમય બનીને इन्द्राय-ઉપાસક આત્માને માટે पवस्व-મનન, નિદિધ્યાસનમાં આવ. (૧)

ભાવાર્થ: શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું ઉપાસક આત્માને માટે અત્યંત મધુરતાવાળા, અત્યંત કર્મજ્ઞાતા, હર્ષાવનાર-આનંદદાયક, અત્યંત પ્રકાશ સ્થાનવાળા, મહાન, આનંદપ્રદ બનીને નિદિધ્યાસનમાં આવ-સાક્ષાત્ થઈ જા. (૧)

५७९. अभि द्युम्नं बृहद्यशं इंषस्पते दिदीहं देव देवयुम्। वि कोशं मध्यमं युव॥२॥

પદાર્થ : इषस्पते देव-હે ઇચ્છા કામનાના પાલક-કામનાપૂરક શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મ દેવ ! તું बृहत्-द्युम्नं यशः-ઊંચા-શ્રેષ્ઠ-નાશરહિત ધનને તથા શ્રેષ્ઠ-નાશરહિત અન્ન-અમૃત અન્ન મોક્ષભોગને देवयुवम्-अभि-તુજ દેવની તરફ ગતિ કરનાર તરફ दिदीहि-ઉપહાર આપી દે-પ્રસાદ રૂપમાં આપી દે मध्यमं कोशम्-અંદરના કોષ્ઠ અર્થાત્ શરીર અને આત્માની મધ્યમાં રહેલ અન્તઃકરણ અર્થાત્ મનને वियुव-વિકસિત કર-ખોલી દે. (૧૨)

ભાવાર્થ : હે કામના પૂરક પરમાત્મન્ ! તારા તરફ ગતિ કરનારને પ્રત્યે તું નાશરહિત ધન-મોક્ષૈશ્વર્ય અને અમૃતભોગ મોક્ષાનંદ પ્રદાન કરે છે તથા તેના મનને વિકસિત કરી દે છે. (૨)

५८०. आ सोता परि षिञ्चेताश्वं न स्तोममप्तुरं रजस्तुरम्।

वनप्रक्षमुदप्रुतम्॥ ३॥

પદાર્થ: स्तोमम्-स्तुतियो^०य-ઉપાસનીય अप्तुरम्-प्राशने प्रेरित કરનાर रजस्तुरम्-જ्ञान%योति प्रेरक वनप्रक्षम्-वननीय मोक्षनो संपर्क કरावनार, उदप्रुतम्-आर्द्र आनंदरसना प्रेरक अश्वम्-व्यापक्ष, न-वर्तमान परमात्माने आसोत-हृदयमां प्रक्षिश्चत-आत्मामां श्रद्धाथी धारश करो. (3)

ભાવાર્થ: ઉપાસકજનો! તમે સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, પ્રાણપ્રેરક, બળપ્રદ, જ્ઞાન જ્યોતિ પ્રસારક, મોક્ષથી સંપર્ક કરાવનાર, આનંદરસ પ્રવાહક, વ્યાપક પરમાત્માનો હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરો અને શ્રદ્ધાથી ધારણ કરો. (3)

५८१. एतमु त्यं मदच्युतं सहस्त्रधारं वृषेभं दिवौदुहम्। विश्वा वसूनि बिभ्रतम्॥४॥

પદાર્થ: एतं त्यम्-उ-आ तेજ मदच्युतम्- હર્ષપ્રેરક, सहस्रधारम्- બહુજ સ્તુતિવાણીવાળા, वृषभम्- કામના વર્ષક, दिवः-दुहम्- મોક્ષામૃતને દોહનાર તથા विश्वा वसूनि बिभ्रत्- सर्व वसाववाना साधनोने धारण કરનાર પરમાત્માને શ્રद्धाથી હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરીએ અને ધારણ કરીએ. (૪)

ભાવાર્થ : અહો, આ તેજ હર્ષપ્રેરક, સ્તુતિ યોગ્ય, કામનાવર્ષક, મોક્ષામૃતને દોહનાર તથા નિવાસ સાધનોના ધારક પરમાત્માને અમે શ્રદ્ધાથી હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરીએ અને ધારણ કરીએ. (૪)

५८२. सं सुन्वे यो वसूनों यो रायामानेता य इडानाम्। सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥५॥

પદાર્થ: यः-वसूनाम्-જે નિવાસ સાધનોના यः-गयाम्-જે રમણીય ભોગોના यः-इडानाम्-જે વાણીઓના यःसुक्षितीनाम्-જે સુંદર આત્મભૂમિઓના आनेता-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત કરાવનાર છે सः सोमः-ते शान्तरूप परभात्माने साक्षात् કરી શકાય છે. (પ)

ભાવાર્થ : શાન્તરૂપ પરમાત્મા અમારા સમસ્ત નિવાસ સાધનો શરીર, ઇન્દ્રિયો, રમણીય ભોગો, ઉત્તમ વાણીઓ અને શ્રેષ્ઠ આત્મભૂમિઓને પ્રાપ્ત કરાવનાર છે, તેનો સાક્ષાત્ કરવો જોઈએ. (૫)

પદાર્થ : अङ्ग पवमान-હे आनंદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પ્રિય પરમાત્મન્ ! त्वं हि-तुं ४ द्युमत्तमः-

અત્યંત પ્રકાશમાન થઈને <mark>दैव्यं जनिमानि</mark>-દેવજનો મુમુક્ષુઓના <mark>अमृतत्वाय घोषयन्</mark>-મોક્ષને ઘોષિત કરવા માટે સમગ્રરૂપથી નેતા બન. (६)

ભાવાર્થ : આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા અત્યંત દ્યુતિમાન-પ્રકાશમાન થઈને, મુમુક્ષુજનોને અમૃતત્વ પ્રાપ્તિની ઘોષણા કરતાં સમગ્રરૂપથી નેતા બનેલ છે. (૬)

५८४. एषं स्य धारया सुतोऽ व्यो वारेभिः पवते मेदिन्तमः। क्रीडन्नूर्मिरपामिव॥७॥

પદાર્થ: एषः-स्यः-જે તે मन्दितमः-અત્યંત સ્તુતિ યોગ્ય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા सृतः-નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્ કરેલ अव्याः-અવિ-રક્ષણકારિણી અધ્યાત્મભૂમિના સૂક્ષ્મ तत्त्वो द्वारा पवते આનંદધારામાં પ્રવાહિત થઈ રહ્યો છે अपाम्-क्रीडन्-ऊर्मः-इव-જળ स्त्रोताना तरंगनी समान रभी रह्यो છે. (૭)

ભાવાર્થ : જે તે અત્યંત સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા સાક્ષાત્ થઈને, રક્ષણ કરનારી યોગભૂમિના સૂક્ષ્મ તત્ત્વો દ્વારા આનંદધારામાં જળ તરંગોમાં ખેલતો-રમતો પ્રવાહિત થઈ રહ્યો છે. (૭)

५८५. ये उस्त्रियों अपि या अन्तरश्मिन निर्गा अकृन्तदों जसा। अभि व्रेजं तत्निषे गव्यम्शव्यं वर्मीव धृष्णवा रुज। ओइम् वर्मीव धृष्णवा रुज ॥८॥

પદાર્થ: यः- જે સોમ शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા उम्नियाः- કિરણોમાં-પ્રકાશ ધારાઓમાં अपि याः- અન્તરિક્ષમાં વિચરણ કરનારી દ્રવધારાઓમાં अष्मिन-अन्तः- स्थिર પૃથિવી સ્થાનોમાં ओजसा-આત્મ પ્રભાવથી गाः- ગતિવિધિઓને निः- अकृन्तत्- निष्पादित કરે છે—પ્રકટ કરે છે. धृष्णो- હે ધર્ષણશીલ गव्यम्- अष्ट्यं व्रजम् अभितिव्रषे - અમારી ઇન્દ્રિયો સંબંધી તથા વ્યાપન ગતિવાળા મન સંબંધી વ્રજ-ગતિ સ્થાનને વિકસિત કરે છે. वर्मी-इव-आरुज-विपरीत ઇન્દ્રિયવૃત્તિને તથા વિપરીત મનોવૃત્તિને કવચી-કવચધારીની સમાન નષ્ટ કરી દે. ओइम्- હે ઓમ્ ઇષ્ટદેવ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ ધર્ષણશીલ પરમાત્મન્! તું વિપરીત ઇન્દ્રિયવૃત્તિ અને વિપરીત મનોવૃત્તિને નષ્ટ કરી દે. (૮)

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા સૂર્યરશ્મિ સંબંધી દ્રવણશીલ તત્ત્વોમાં અને પૃથિવી સંબંધી ધૃતિસ્તરોમાં પોતાની ગિત વિધિઓને પ્રદર્શિત કરે છે અને તે તું પરમાત્મન્! અમારા ઇન્દ્રિય વિષયક ગિત સ્થાન અને મન વિષયક વિચાર સંસ્થાનની વિપરીત સંકલ્પ વિકસિત અને ઉત્કૃષ્ટ કર. હે ધર્ષણશીલ પરમાત્મન્! (ધર્ષણ = પરાજય) કવચધારી રક્ષકની સમાન તારા બળથી નષ્ટ કરી દે.

હે <mark>ઓરૂમ્</mark> સોમ પરમાત્મન્ ! તું અવશ્ય વિપરીત ભોગ અને વિપરીત સંકલ્પથી અમારી રક્ષા કર, અમને તારું શરણ પ્રદાન કર, અવશ્ય અમારો રક્ષક બન-બની જા. (૮) इति पञ्चमः अध्यायः

इति पवमान काण्ड वा पर्व

इति षष्ठप्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

* * *

अथ षष्ठः अध्यायः

आरण्य पर्व वा काण्ड

षष्ठ प्रपाठकस्य तृतीयोऽर्धः

ખંડ-૧

५८६. इन्द्रे ज्येष्ठं ने आं भरे ओजिष्ठं पुंपुरे श्रंवः। यहिधृक्षेम वज्रहस्ते रोदसी ओभे सुशिप्र पप्राः॥१॥

પદાર્થ : वज्रहस्त-इन्द्र-હે ઓજરૂપ હસ્તવાળા-પાપહનન સાધનવાળા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! नः-અમારે માટે ज्येष्ठम्-સર્વ મહાન ओजिष्ठम्-અત્યંત આત્મબળયુક્ત-શ્રેષ્ઠ આધ્યાત્મિક श्रवः-અને-આનંદભોગને आभर-આભરિત કર-પ્રદાન કર यत्-જેને दिधृक्षेम-અમે ધારણ કરવા ચાહીએ છીએ सृशिप्र-હે વ્યાપન ગતિવાળા તું उमे गेदसी-ઘુલોક અને પૃથિવીલોક બન્નેને पप्राः-પોતાની વ્યાપકતાથી ધારણ કરેલ છે-ભરેલ છે, તેથી અમારી અંદર તારો આનંદભોગ ભરી દે. (૧)

ભાવાર્થ : હે ઓજરૂપ પાપહનન સાધનવાળા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું અમારે માટે સર્વ મહાન-સર્વોત્તમ અત્યંત ઓજપૂર્ણ તૃપ્તિકારક આનંદભોગને પ્રદાન કર, જેને અમે ધારણ કરવા ચાહીએ છીએ.

હે સુંદર વ્યાપનગતિવાળા તું ઉપર નીચેના બન્ને ઘુલોક અને પૃથિવીલોકને પોતાની વ્યાપકતાથી પૂર્ણ કરી રહ્યો છે-ભરે છે, તેથી અમારી અંદર પણ શ્રેષ્ઠ આનંદભોગને ભરી દે. (૧)

५८७. इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीनामधिक्षमा विश्वरूपं यदस्य। ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध उपस्तुतं चिदवीक्॥२॥

પદાર્થ: इन्द्र:-પરમાત્મા जगत:-જંગમ-પશુ, પક્ષી, સરિસૃપનો ભોગદાતા चर्षणीनाम्-मनुष्योनो કર્મફળ વિધાતા मोक्षप्रદાતા राजा-સ્વામી છે यत्-विश्वस्त्रम्-अधिक्षमा-જે પણ સર્વ રૂપવાળી વસ્તુ પૃથિવી પર છે अस्य-એ પરમાત્માની છે तत:-પુनः दाशुषे-દાતાને માટે वसूनि-ददाति-ધનોને આપે છે उपस्तुतं- राध:-चित्-प्रार्थित ધનને પણ अर्वाक् चोदत्-प्रार्थीनी तरइ प्रेरित કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા પશુ, પક્ષી આદિ સાધારણ પ્રાણીઓને ભોગ આપનાર, મનુષ્યોનો કર્મફળ વિધાતા અને મોક્ષ પ્રદાતા રાજા છે, સ્વામી છે. જે કંઈ આ વિસ્તૃત સૃષ્ટિમાં છે, તે સર્વ તેનું જ છે, તેને પોતાનો સ્વામી બનાવી લેવાથી પ્રાર્થી દ્વારા પ્રાર્થિત ધન પ્રદાન કરે છે. (૨)

५८८. यस्येदमा रजोयुजस्तुजे जने वनं स्वः। इन्द्रस्य रन्त्यं बृहत्॥३॥

પદાર્થ : यस्य रजोयुजः-इन्द्रस्य-જે જ્યોતિર્મય ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માનું इदं वनं स्वः-આ સાંસારિક સુખ तुजे जने-દાતા-આત્મસમર્પણકર્તાને માટે છે, તેના માટે, बृहत्-रन्त्यम्-મહાન રમણીય મોક્ષાનંદ પણ છે. (3)

ભાવાર્થ : જે મનુષ્ય પોતાનું સમર્પણ જ્યોતિઃ સ્વરૂપ, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની તરફ કરી દે છે, તે જેમ સમર્પણકર્તાને માટે સાંસારિક ભોગ-સુખ પણ છે અને મહાન રમણીય મોક્ષાનંદ પણ છે. (૩)

५८९. उदुत्तमं वरुणं पाशमस्मदवाधमं वि मध्यमं श्रथाय। अथादित्य व्रते वयं तवानागसो अदितये स्याम॥४॥

પદાર્થ: वस्ण-હે વરણ કરવાને યોગ્ય અને વરણ થવાવાળા પરમાત્મન્! તું अस्मत्-અમારામાંથી उत्तमं पाशम्-उच्छ्रथय-प्रमुખ કઠિન પાશ-બંધન અવિવેકકૃત કારણ શરીરરૂપ લોહબંધનને ઉખાડી નાખ-તોડી નાખ मध्यमं-विश्रथय-મધ્યમ પાશ-વાસનાકૃત સૂક્ષ્મ શરીરરૂપ આવરણ બંધનને વિચ્છિન્ન કરી નાખ-ચીરી નાખ-કાડી નાખ अधमम् अव-નિકૃષ્ટ પાશ-ભોગકૃત સ્થૂળ શરીરરૂપ ગ્રંથિ બંધનને ઢીલું કરી નાખ-ખોલી-છોડી નાખ, अથ-પશ્ચાત્ वयम्-અમે अनागसः-પાપરહિત બનીને आदित्य-હે અદિતિ-અખંડ સુખ સંપત્તિ-મુક્તિના સ્વામિન્! तव व्रते-તારા વરણ-ઉપાસનામાં अदितये-स्याम-અખંડ સુખ સંપત્તિ-મુક્તિને માટે બની જઈએ. (૪)

ભાવાર્થ: નિષ્પાપ બનીને પરમાત્માના સદ્વત ધ્યાનોપાસનામાં વિદ્યમાન રહેવાથી ઉપાસકનાં ત્રણેય બંધનો-કારણ શરીર, સૂક્ષ્મ શરીર અને સ્થૂલ શરીરને પરમાત્મા દૂર કરી દે છે. પુનઃ ઉપાસક આત્મા અખંડ સુખ સંપત્તિ-મુક્તિને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. (૪)

५९०. त्वया वैयं पवमानेन सोमें भरे कृतं वि चिनुयामें शंश्वेत्। तन्नों मित्रों वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्योः॥५॥

पदार्थ: सोम-ढे शान्त स्वरूप परमात्मन् ! वयम्-अभे त्वया पवमानेन-तारी आनंदधारामां प्राप्त थनारनी साथे-सढायथी भरे-आ धारण करेल छवनमां शश्वत्-कृतम्-सत् कर्म-श्रेष्ठ कर्मने विचिनुयाम-विशेषरूपथी अंदर धारण करीओ-आयरण करीओ नः-तत्-अभारा ओ सत् कर्मने तारा रथेला मित्र:-सूर्य स्वप्रकाश द्वारा वस्णः-भेधवृष्टि द्वारा अदिति:-अग्नि-ताप द्वारा सिन्धु:-स्यन्दनशील-वढेनार ४० अन्न द्वारा पृथिवी-लूभि निवास द्वारा उत-अपि-अने द्यौ:-धुलोक्ष नक्षत्रदर्शन-श्रढविज्ञान द्वारा मामहन्ताम्-प्रवृद्ध करीओ. अथवा तुं स्वयं मित्र:-प्रेरणा करनार वस्णः-वरणीय अदिति:-अदीन शक्तिभान सिन्धु:-व्यापनशील पृथिवी-प्रथित आधाररूप उत-अने द्यौ:-प्रकाशस्वरूप अनीने मामहन्ताम्-

વૃદ્ધિ કરે. (પ)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તારી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનારની સાથે અમે અમારા આ ધારણ કરેલ શરીરમાં શ્રેષ્ઠકર્મ ધારણ કરતા રહીએ, તું પણ મિત્ર આદિ સ્વરૂપોમાં વિદ્યમાન રહીને તેને વૃદ્ધિ કરતો રહે અને તારા રચેલા મિત્ર-સૂર્ય આદિ પણ તેની વૃદ્ધિ કરતા રહે. (૫)

५९१. इमं वृषणं कृणुतैकमिन्माम्॥६॥

પદાર્થ : હે વિશ્વેદેવો-પ્રાણો इमं माम्-આ મને उत-પણ હાં ! वृषणम्-एकम्-इत् कृणुत-सुખવર્ષક કેવળ સ્વસ્વરૂપમાં અવશ્ય કરી દો. (ह)

ભાવાર્થ : હે મારા પ્રાણો ! સુખોની પ્રાપ્તિને માટે હું પરાધીન ન બની રહું તથા એવા ઇન્દ્રિય સુખનું વ્યસન પણ ન રહે, જે મને કેવળ સુખ દૂર કરી નાખે, પરંતુ તે સુખ મારા ચેતન સ્વરૂપનું દાસ બની રહે, હું તેનો દાસ ન બનું, હાં, વાસ્તવિક સ્વરૂપમાં આવીને જે પરમાત્માનો આનંદ છે, તેને જ તેના આધાર પર પોતાની અંદર સિંચતો રહું. (દ)

५९२. स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः। वरिवोवित् परिस्रव॥७॥

પદાર્થ: सः-ते तुं विश्विवित्-અત્યંત અભીષ્ટરૂપ અમૃતધન મૌક્ષૈશ્વર્ય પ્રાપ્ત કરાવનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! मस्द्भयः-प्राण्णोना वस्णाय-शरीर ધારણ સમયે વરનાર, यज्यवे-तेनुं यજન કરનાર અધ્યાત્મયજ્ઞમાં જોડનાર-અપવર્ગ પ્રાપ્તિમાં દાન કરનાર, इन्द्राय-આત્માને માટે पिस्त्रव-पूर्णरूपमां અથવા મારી સર્વત્ર આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય. (૭)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા અમૃતધન-મોક્ષેશ્વર્યને અત્યંત પ્રાપ્ત કરાવનાર તથા શરીર ધારણ માટે પ્રાણોને વરનાર, અધ્યાત્મયજ્ઞમાં તેનું યજન કરનાર, આત્માને માટે પરિપૂર્ણતાથી અથવા સર્વત્રથી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૭)

५९३. एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम्। सिषासन्तो वनामहे॥ ८॥

પદાર્થ: मानुषाणाम्-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! મનનશીલ જનોના एनाविश्वानि द्युम्नानि-એ સર્વ પ્રકારવાળા શોભનયશ અન્ન ધનોને सिषासन्तः-सेवन કરતાં અમે अर्यः-तने स्वामीने वनामहे-ચાહીએ છીએ. (८)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! મનુષ્યોને હિતકર સર્વ પ્રશંસનીય યશ, બળ ધનોનું અમે ઉપાસકો સેવન કરતાં તુજ સ્વામીને માગીએ છીએ-ચાહીએ છીએ. શ્રેષ્ઠ સાંસારિક સંપત્તિ પ્રાપ્ત કર્યા પછી પરમાત્માનો સંગ અને તેના આનંદની યાચના કરીએ છીએ. (૮)

५९४. अहमस्मि प्रथमेजा ऋतस्य पूर्व देवेभ्यो अमृतस्य नाम।

यो मा ददाति स इदेवमावदहमन्नमन्नमदन्तमिद्या ॥ ९॥

પદાર્થ: ઋतस्य-વેદજ્ઞાનના प्रथमजा:-પ્રથમ જનયિતા-આવિષ્કર્તા-પ્રકાશક देवेभ्य:-ઉત્કૃષ્ટ વિદ્વાનો માટે अमृतस्य-મોક્ષ સુખના पूर्वनाम-શાશ્વત નમાવનાર अहम्-अस्म-હું પરમાત્મા છું य:-જે मा ददाति- મને સમર્પિત થાય છે सः इत्-एवम्-आवत्-ते જ હાં, મને ભેટે છે. अहम्-अन्नम्-કારણ કે હું તેનું અન્ન છું-અન્નરૂપ આત્મા-આધાર છું. अन्नम्-अदन्तम्-अद्यिअन्तरूપ તુજ ખાનારને હું ખાઉં છું, મારી અંદર ગ્રહણ કરું છું-સ્વીકાર કરું છું. કારણ કે તે મને અપનાવે છે, હું તેને અપનાવું છું. (૯)

ભાવાર્થ: વેદજ્ઞાનના પ્રથમ પ્રકાશક તથા જીવન્મુક્તોને માટે અમૃત મોક્ષાનંદને શાશ્વતિક નમાવનાર-કરાવનાર હું પરમાત્મા છું, જે મને પોતાનું સમર્પણ કરે છે, તે જ મને આલિંગન-ભેટે છે, તેનો હું અન્નરૂપ આત્મા આધાર છું, અન્નરૂપ મને ખાનારને હું ખાઉં છું-મારી અંદર સ્વીકાર કરું છું-અપનાવું છું. (૯)

ખંડ-૨

५९५. त्वमेतदधारयः कृष्णासुं रोहिणीषु च। परुष्णीषुं रुशत् पयः॥१॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं कृष्णास्-કાળા રંગવાળી રસવાહિની નાડીઓમાં रोहिणीषु-રક્તવાહિની નાડીઓમાં पर्कणीषु-જ્ઞાનવાહિની નાડીઓમાં एतत्-એ स्क्रात्-જ્વલિત-પ્રકાશમાન पयः-પ્રાણને अधारयः-ધારણ કરાવ. (૧)

ભાવાર્થ: એશ્વર્યવાન પરમાત્મા અમારા શરીરની રસવાહિની નાડીઓમાં, રક્તવાહિની નાડીઓમાં તથા જ્ઞાનવાહિની નાડીઓમાં એ અધ્યાત્મ પ્રેરક પ્રકાશમાન પ્રાણને ધારણ કરાવ, અધ્યાત્મ વિરોધી રસ, રક્ત અને જ્ઞાનનું વહન કરનાર ન બન, પરંતુ પ્રકાશમાન પ્રાણ તેમાં કાર્ય કરતો રહે. (૧)

५९६. अर्रूकचर्दुषसः पृष्टिनरग्रियं उक्षां मिमेति भुवनेषु वाजयुः। मायाविनो मिमरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमादधुः॥२॥

પદાર્થ: भुवनेषु वाजयु:-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં ઉપાસકોને વાજ-અમૃત અન્નને ચાહનાર पृष्टिन:-પોતાની આનંદધારાઓથી ઉપાસકોને સ્પર્શ કરનાર શાન્ત પરમાત્મા अग्रिय:-उक्का-श्रेष्ठ કામના વર્ષક मिमेति-પ્રાપ્ત થાય છે उषस:-अरूक्वत्-ઉપાસકોમાં જ્ઞાન જયોતિને ચમકાવે છે अस्य मायया-તેની પ્રજ્ઞાથી- સર્વજ્ઞતાથી मायाविन:-मिमेरे-ઉપાસક પ્રજ્ઞાવાન બની જાય છે. नृचक्कस: पितर:-મનુષ્યો-શિષ્યો આદિને જ્ઞાન દેષ્ટિ આપનારા ગુરુજનો તથા પુત્રોના પાલક વંશના પિતા આદિ गर्भम्-आद्धु:-સ્તુતિ યોગ્ય પરમાત્માનું અંદર આધાન-ધારણ કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પોતાની આનંદધારાઓથી અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં ઉપાસકો માટે અમૃતભોગને ચાહનાર શ્રેષ્ઠ કામના-વર્ષક રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે; તથા ઉપાસકોની અંદર જ્ઞાન જ્યોતિઓને ચમકાવે છે, પોતાની સર્વજ્ઞતાથી ઉપાસકોને પ્રજ્ઞાવાન બનાવે છે, એવા સ્તુતિયોગ્ય પરમાત્માને વિદ્વાન ગુરુજનો અને પિતૃજનો અંદર ધારણની પરંપરા શિષ્યો અને પુત્રોમાં ચલાવે છે-આગળ વધારે છે. (૨)

५९७. इन्द्रे इद्धर्योः संचा सम्मिश्ले आ वचोयुजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા वचोयुजाहर्योः-પોતાનાં વચન-આદેશ અથવા પ્રાર્થનાથી યુક્ત થનાર દુઃખહર્તા સુખદાતા બન્ને જ્યોતિ અને સ્નેહ અથવા કૃપા અને પ્રસાદ सचा-आमिश्लः-સમગ્રરૂપથી ઉપાસકોમાં મિશ્રણ કરાવનાર છે તથા इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા वज्जी हिरण्ययः-ઓજસ્વી અને સુશોભન છે. (3)

ભાવાર્થ: પરમાત્માના આદેશથી અથવા ઉપાસકની પ્રાર્થનાથી યુક્ત થનાર, જ્યોતિ અને સ્નેહ અથવા કૃપા અને પ્રસાદને સાથે સમ્પક્ મિશ્રણ કરનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા છે; તથા તે પોતાનાં રૂપમાં ઓજસ્વી અને સુશોભન છે, તેની સ્તુતિ કરવી જોઈએ. (૩)

५९८. इन्द्रं वाजेषु नोऽव सहस्त्रप्रधनेषु च। उग्रं उग्राभिरूतिभिः ॥४॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું उग्रः-તેજસ્વી બનીને उग्नेभि:-उतिभि:-પોતાની તેજસ્વી રક્ષા વિધિઓ દ્વારા वाजेषु-ઇન્દ્રય વિષયરૂપ સાધારણ સંઘર્ષ પ્રસંગોમાં च-અને सहस्र-प्रधनेषु-અનેકવાર થનારા કામ આદિ સંબંધી માનસ સંગ્રામોમાં नः-अव-અમારી રક્ષા કર. (૪)

ભાવાર્થ: નિશ્ચય તેજસ્વી પરમાત્મા પોતાની તેજસ્વી રક્ષા વિધિઓ દ્વારા ભોગ સંઘર્ષોમાં અને હજારોવાર-અસંખ્યવાર સંતાપ આપનાર કામ આદિ સંબંધી માનસ સંગ્રામોમાં અમારી રક્ષા કર્યા કરે છે, તેથી તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૪)

५९९. प्रथेश्चे यस्य संप्रथेश्चे नामानुष्टुभस्य हैविषो हैविर्यत् । धातुर्द्युतानात् सवितुश्चे विष्णो रथन्तरमा जभारो वसिष्ठः ॥५॥

પદાર્થ: आनुष्टुभस्य-અનુષ્ટુભ્-અનુક્રમથી કરેલ અર્ચન સ્તવન દ્વારા સિદ્ધ થનાર धातुः-વિધાતા, सित्तः-પ્રેરક विष्णोः-વ્યાપક પરમાત્માના यत्-हिवषः-हिवः-જો કે અનેક ઉપહારોમાં ઉપહાર स्थन्तरम्- અત્યંત રમણીય અથવા અત્યંત રસરૂપ અમૃતાનંદ છે द्युतानात्-प्रકાશમય મોક્ષધામથી विसष्ठः- પરમાત્મામાં અત્યંત વસનાર ઉપાસક आजहार-લઈ આવે છે यस्य-જે વસિષ્ઠ ઉપાસક આત્માના प्रथः- च सप्रथः-च नाम-प्रथ = પ્રખ્યાત ગુણ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય અને સપ્રથ = પ્રખ્યાત સહકારી કર્મ, યત્ન અભ્યાસ નમાવનાર સાધન છે. (પ)

ભાવાર્થ : નિરંતર ઉપાસના, સ્તુતિથી સિદ્ધ-અનુભૂત-અનુકુળ થનાર વિધાતા કર્મફળ પ્રદાતા, પ્રેરક,

વિભુ પરમાત્માના જે ઉપહારોમાં શ્રેષ્ઠ ઉપહાર અત્યંત રમણીય અત્યંત રસરૂપ અમૃત આનંદ છે, તેને મોક્ષધામથી પરમાત્મામાં અત્યંત વસનાર ઉપાસક જ્ઞાનમય વૈરાગ્ય અને યોગરૂપ અભ્યાસ દ્વારા પોતાની અંદર લઈ આવે છે, એ બન્ને ઉપાસક તરફ નમાવવાના-ઝૂકાવવાના સાધનો છે. (પ)

६००. नियुत्वान् वायवा गह्ययं शुक्रो अयामि ते। गन्तासि सुन्वेतो गृहम्॥६॥

પદાર્થ : वायो-હે અધ્યાત્મ જીવનપ્રદ પરમાત્મન્ ! તું नियुत्वान्-મુમુક્ષુજનોનો આધાર તથા સર્વેશ્વર બનીને आगहि-આવ-પ્રાપ્ત થા ते-તારા માટે शुक्रः-अयामि-નિર્મળ ઉપાસનારસ મારા દ્વારા નિયત છે- સમર્પિત છે सुन्वतः-गृहं गन्तासि-ઉપાસનારસનું નિષ્પાદન કરનાર ઉપાસકનાં હૃદયગૃહને પ્રાપ્ત થાય છે. (६)

ભાવાર્થ : હે અધ્યાત્મ જીવનપ્રદ પરમાત્મન્ ! તું સર્વેશ્વર મુમુક્ષુજનોનો આધાર બનીને મારા હૃદયગૃહમાં આવ-આવી જા, તારા માટે ઉપાસનારસ સમર્પિત છે, તારે નિશ્ચિત આવવું જ પડશે. (૬)

६०१. यंजायथा अपूर्व्य मंघवन्वृत्रेहत्याय । तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्न उतो दिवम् ॥७॥

પદાર્થ: अपूर्व्य मघवन्-पूर्ववर्ती भाता-પિતા तथा કારણથી રહિત શાશ્વિતિક પ્રશસ્ત જ્ઞાનધનવાળા પરમાત્મન્ ! वृत्रहत्याय-આત્મસ્વરૂપને આવૃત કરનાર અજ્ઞાન પાપને નષ્ટ કરવાને માટે यद्-જયારે अजायथा:-ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત થાય છે तद्-त्यारे पृथिवीम्-ઉપાસકના પાર્થિવ દેહને अप्रथय-प्रખ્યાત કરે છે. તેજસ્વી બનાવે છે उत-उ-અને तद्-त्यारे दिवम्-प्रકाशभान અમૃતધામ-મોક્ષધામને પણ तुं अस्तभ्ना:-सुरक्षित राખે છે. (૭)

ભાવાર્થ: ઇન્દ્ર-એશ્વર્યવાન પરમાત્માનો કોઈ પૂર્વવર્તી વંશ્ય નથી અને તેનું કોઈ ઉપાદાન કારણ નથી. તે તો શાશ્વત તથા પ્રશસ્ત ધનવાળો છે, અજ્ઞાન-પાપને નષ્ટ કરવા માટે ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત્ થઈ જાય છે. ભોગાશ્રય પાર્થિવ શરીરને તેજસ્વી બનાવી દે છે તથા અપવર્ગ આશ્રય અમૃતધામ-મોક્ષધામને પણ સુરક્ષિત કરી દે છે. (૭)

ห่ร-3

६०२. मिये वर्चो अथो यशोऽथो यज्ञस्य यत्पयः । परमेष्ठी प्रजापतिर्दिवि द्यामिव दृंहतु ॥१॥

પદાર્થ: मिय-भारामां वर्च:-આત્મબળ अथ-उ-અને यश:-भानस ઉત્કર્ષ अथ-उ-અને यज्ञस्य यत् पय:-श्रेष्ठकर्म જे ઇन्द्रिय संयम છે तेने परमेष्ठी प्रजापित:-परम मोक्षधाममां स्थित मुक्त प्रक्षना પાલક સ્વામી પરમાત્મા दिवि द्याम्-इव दृंहतु-धुमंऽणमां જ्યોતિની સમાન स्थिर કરે. (૧)

ભાવાર્થ: મારામાં આત્મબળ, મારામાં માનસ ઉત્કર્ષ-પવિત્રભાવ, મારામાં એન્દ્રિયિક સંયમને, મોક્ષધામના અધિષ્ઠાતા, મુક્ત આત્માઓના રક્ષક, સ્વામી પરમાત્મા સ્થિર કરે. જેમ તેણે દ્યુમંડળમાં જ્યોતિને સ્થિર કરેલ છે, જેથી હું પોતાના આત્મા, મન અને ઇન્દ્રિયોને પરિષ્કૃત કરીને તે પરમાત્મા અને મોક્ષધામને પ્રાપ્ત કરી શકું. (૧)

६०३. सं ते पंयांसि संमु यन्तु वाजाः सं वृष्णयान्यभिमातिषाहः । आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व ॥२॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! ते-अभिमातिषाहः-तुं પાપ ભાવનાઓ-કામ આદિને દબાવનાર-નષ્ટ કરનારના पयांसि-अमृताय संयन्तु-જ્ઞાનમય તેજ-તેજધારાઓ અમૃત-અમર થયેલા જીવન્મુક્તોને માટે સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય. वाजाः सम्-उ-અમૃત અન્ન-અનશ્વરભોગ અવશ્ય સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય वृष्ण्यानि सम्-रेतः सामर्थ्य पण्ण संप्राप्त થાય तथा दिवि-मोक्षधाममां उत्तमानि श्रवांसि धिष्व-ઉત્કૃष्ट श्रवः-प्रशंसनीय यश-यशस्वी प्रवृत्तिओने धारण કરાવ. (૨)

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું કામ આદિ પાપ ભાવનાઓને દબાવનાર-નષ્ટ કરનારના જ્ઞાનમય તેજ પ્રવાહ અમર યશને પ્રાપ્ત થયેલ જીવન્મુક્તને સારી રીતે પ્રાપ્ત થા-થાય છે. અમૃતભોગ તથા મોક્ષધામમાં શ્રેષ્ઠ યશસ્વી પ્રવૃત્તિઓ પણ ધારણ કરાવ-કરાવે છે. (૨)

६०४. त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमेपौ अजनयस्त्वं गाः । त्वमातनोरुर्वाइन्तरिक्षं त्वं ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं इमाः-विश्वा:-ओषधी:-अजनयः-એ સમસ્ત ઔષધીઓ-તાપનાશક દ્રવ્યોને ઉત્પન્ન કરે છે. त्वम्-अपः-तुं शान्तिકારક જલોને ઉત્પન્ન કરે છે त्वं गाः-तुं निर्वाહनां સાધનો ગાય આદિ પશુઓ તથા નિવાસનાં આશ્રય પૃથિવી પ્રદેશોને ઉત્પન્ન કરે છે त्वम्-उरू-अन्तरिक्षम्-आतनोः-तुं અવકાશપ્રદ મહાન ખુલ્લું આકાશને સમગ્રરૂપથી ફેલાવે છે. त्वं ज्योतिषा तमः-वि ववर्थ-तुं જયોતિ દ્વારા અજ્ઞાન અને અંધકારને દૂર કરે છે, હટાવે છે. (૩)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું મહાન ઉપકારક છે, તારી અને પ્રજાઓના તાપ, ભૂખના હરણ માટે ઔષધીઓને, શાન્તિકારક જલોને, જીવન નિર્વાહક ગાયો, નિવાસ આશ્રયને માટે ભૂમિ પ્રદેશોને, અવકાશ દાન માટે ખુલ્લું આકાશને ઉત્પન્ન કરે છે; તથા અજ્ઞાન-અંધકારનાં નિવારણ માટે જ્યોતિને પ્રકટ કરે છે, ખરેખર તું સર્વથા ઉપાસનીય-સ્તુતિને યોગ્ય છે. (૩)

६०५. अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम्। होतारं रत्नेधातमम् ॥४॥

પદાર્થ: यज्ञस्य-મહિમારૂપ સૃષ્ટિ યજ્ઞના पुरोहितम्-પૂર્વથી વિદ્યમાન રહેલ પોતાની અંદર ધારણકર્તા, देवम्-પ્રકાશક તથા મોક્ષપ્રદાતા, ऋत्वजम्-प्રત્યેક ઋતુમાં જડ-જંગમ રચયિતા, होतारम्-હોમનાર યજમાન રૂપ, रत्नधातमम्-रमणीय पदार्थोना અત્યંત ધારક, अग्निम्-જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ અગ્રणી પરમાત્માની इंडे-સ્તુતિ કરું-સ્તુતિમાં લાવું. (૪)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા આ સૃષ્ટિનો એકલો જ પુરોહિત છે, સૃષ્ટિનાં પૂર્વે વિદ્યમાન રહીને તેને ધારણ કરી રહેલ છે, તે જ દેવ પણ છે, ભોગ અને મોક્ષ આપે છે, ઉપાસકની ઉપાસનારૂપ હવિને ગ્રહણ કરે છે. ઋત્વિક્ પણ છે, પ્રત્યેક ઋતુમાં અણુઓનો પરસ્પર સંયોગ કરીને રચિયતા છે. હોતા યજમાન પણ છે, પરિણામ અથવા રૂપાન્તર કરે છે. રત્નધાતમ-યજ્ઞમંડપ પણ છે, સર્વ રમણીય પદાર્થોનો આશ્રય છે અને અગ્નિ પણ છે, તેને અગ્ર પરિવર્તન કરનાર પણ તે જ છે. તે એવા ગુણોવાળા પરમાત્માની હું સ્તુતિ કરું છું. (૪)

६०६. ते मन्वत प्रथमं नाम गोनां त्रिः सप्त परमं नाम जानन् । तां जानती रभ्यनूषते क्षा आविर्भुवन्नरुणीर्यशसा गावः ॥५॥

પદાર્થ : ते-હે અગ્ને જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તારા गोनां प्रथमं नाम-वेદવાણીઓમાં કહેલ મુખ્ય નામ 'ओइम्' ने मन्वत-भाने છે परमं नाम द्विः सप्त-भुખ्य નામથી પર-અન્તમાં બીજી કોટિનું ગૌણિક તથા કાર્મિક નામ એકવીસ છંદો ગાયત્રી આદિ છંદોયુક્ત મંત્રોમાં સવિતા, વિષ્ણુ આદિ નામ પણ जानन्-જાણે છે जानतीः-જાણનારી ता-क्षाः-તે તારા આશ્રયમાં-તારામાં જ નિવાસ કરનારી મનુષ્ય પ્રજાઓ अभ्यनूषत-તારી સારી રીતે સ્તુતિ કરે છે આ રીતે તે गावः-સ્તુતિ કરનારી મનુષ્ય પ્રજાઓ यशसा-યશ દ્વારા अस्णीः-आविः-भुवन्-तेજસ્વી પ્રસિદ્ધ બની જાય છે. (પ)

ભાવાર્થ: હે જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! વેદવાણીઓમાં કહેલ તારું મુખ્ય નામ ' ओરૂમ્' પછી દિતીય કોટિમાં આવનાર ગાયત્રી આદિ એકવીસ છંદોવાળા મંત્રોમાં કહેલ સવિતા આદિ ગૌણિક-ગુણ અનુસાર અને કાર્મિક-કર્માનુસાર નામોને જાણનારી, તારા આશ્રયમાં નિવાસ કરીને મનુષ્ય પ્રજાઓ તારી સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે યશોમય જીવનમાં પ્રસિદ્ધ બની જાય છે. (પ)

६०७. समन्यां यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यस्पृणन्ति । तमू शुचिं शुचयो दीदिवांसमपान्नपातमुपं यन्त्यापः ॥६॥

પદાર્થ: समानम्-ऊर्वम्-એક જ નદીઓના આશ્રયરૂપ આચ્છાદન અથવા વરણ કરનાર મહાનદ સમુદ્રને नद्यः पृणन्ति-नદીઓ તૃપ્ત કરવા ચાહે છે-ભરવા ઇચ્છે છે અથવા नद्यः-स्पृणन्ति-નદીઓ સમુદ્ર તરફ ગતિ કરે છે; જાય છે, પરંતુ તેમાં अन्याः-उपयन्ति-બધી નહિ પરન્તુ કોઈ વિરલ નદીઓ જ સમુદ્રને પ્રાપ્ત થાય છે. એવી રીતે शुच्यः-आपः-પવિત્ર-પાપરહિત અને જ્ઞાન, વૈરાગ્યથી પ્રકાશમાન આધ્યાત્મિક

આપ્ત મનુષ્યો तम्-उ-तेने જ शुचिं दीदिवांसम्-पिवत्र-पाप संपर्ध રહિત, सर्वज्ञ, અત્યંત પ્રકાશમાન; अपान्नपातम्-આપ્તજનોને ન પડવા દેનાર એવા પરમાત્માને उपयन्ति-प्राप्त થાય છે. (ह)

ભાવાર્થ: જેમ પોતાને પહોંચવા-વરવાવાળી સમાનરૂપ સમુદ્રને નદીઓ ભરવા અથવા પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છે છે, પરન્તુ કોઈ વિરલી નદીઓ જ સમુદ્ર સુધી પહોંચે છે, એ જ રીતે પવિત્ર, નિષ્પાપ, જ્ઞાન-વૈરાગ્યથી પ્રકાશમાન, આધ્યાત્મિક આપ્ત પુરુષ, એ પોતાના ઇષ્ટદેવ પવિત્ર, નિષ્પાપ, સર્વજ્ઞ, અત્યંત પ્રકાશમાન, આપ્ત મુમુક્ષુઓને અપનાવનાર પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરે છે. (૬)

६०८. आ प्रागाद्धद्रा युवितिरह्नः केर्तून्त्समीर्त्सित । अभूद्धद्रा निवेशनी विश्वस्य जगतो रात्री ॥७॥

પદાર્થ: रात्री-ઉપાસકોને રમણ કરાવનારી અથવા આનંદ આપનારી પરમાત્માની શ્રી-આશ્રયરૂપ છાયા रक्षा; भद्रा-કલ્યાણરૂપા-કલ્યાણકારિણી युवितः-દुःખ બંધનથી અલગ થવા મોક્ષાનંદને મેળવનારી अहः केतून्-अજ્ઞાન-અંધકારનો નાશ કરનાર જ્ઞાનાનંદનો ઉપહાર આપનાર પ્રેરક પરમાત્માના પ્રજ્ઞાનો- બોધ પ્રેરણાઓ અર્થાત્ ઝાંખીઓને समीर्त्मीत-સમૃદ્ધ કરે છે. भद्रा-તે કલ્યાણરૂપા विश्वस्य जगतः- સમસ્ત ઉપાસક અથવા મનુષ્ય માત્રની निवेशनी-अभूत्-પોતાનામાં નિવેશ-આશ્રય આપનારી છે. (૭)

ભાવાર્થ: ઉપાસકોને રમણ કરાવનારી અથવા આનંદ આપનારી પરમાત્માની શ્રી-આશ્રયરૂપા છાયા રક્ષા, કલ્યાણકારી, દુઃખબંધનથી અલગ કરીને તથા સુખ મોક્ષાનંદને મેળવી આપનારી, અજ્ઞાન-અંધકારને નષ્ટ કરીને, જ્ઞાનાનંદનો ઉપહાર આપનાર પ્રેરક પરમાત્માના પ્રજ્ઞાન-બોધ સંકેતોને અથવા ઝાંખીઓની સમૃદ્ધિ કરે છે. પરમાત્મા તરફ ગતિ કરનાર મનુષ્ય માત્રને આશ્રય આપનારી છે. (૭)

६०९. प्रेक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू महः प्र नौ वचो विदेशा जातवेदसे। वैश्वानराय मितर्नव्यसे शुचिः सोमइव पवते चारुरंग्नये॥८॥

પદાર્થ: प्रक्षस्य-સંપૃક્ત કરનાર વ્યાપક, वृष्ण:-કામનાવર્ષક, अस्णस्य-તેજસ્વી, जातवेदसे नव्यसे-वैश्वानराय-अग्नये-सर्व જાણનાર, सर्वना ઉત્પાદક विश्वनायક અત્યन्त स्तुति योग्य પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે नु-शीघ्र महः-वचः-पूજा કરવાના વચન मितः-स्तुति અને शुचिः-चारू सोमः-पवित्र सुंहर અથવા ચરણશીલ ઉપાસનારસ इव-વेદનસ્થાનો-હૃદયોમાં पवते-પ્રાપ્ત થાય છે તેનો સ્વીકાર કરે. (૮)

ભાવાર્થ: સર્વને સંપુક્ત કરનાર વ્યાપક, કામનાવર્ષક, તેજસ્વી, સર્વના જ્ઞાતા, સર્વના ઉત્પાદક, વિશ્વનાયક, અત્યંત સ્તુતિયોગ્ય, પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે અમારું પૂજન-આદર વચન, પ્રાર્થના, સ્તુતિ અને પવિત્ર સુંદર ઉપાસનારસ હૃદયોમાં શીધ્ર પ્રવૃત્ત થાય છે, તેનો પરમાત્મા સ્વીકાર કરે. (૮)

६१०. विश्वे देवा मम शृण्वन्तु यैज्ञमुभे रोदसी अपा नपाच्च मन्म।

मा वो वचांसि परिचंक्ष्याणि वोचं सुम्नेष्विद्वो अन्तमा मदेम॥९॥

પદાર્થ: विश्वेदेवा:- समस्त विद्वान वेद प्रवक्ता ऋषिજन मम-भारा यज्ञम्-અધ્યાત્મયજ્ઞને અનુમોદિત કરે-તેમાં સહયોગ આપીને વૃદ્ધિ કરે उमे गेदसी-બन्ने द्यावा पृथिवी मारा पिता અને માતા પણ અનુમોદન કરે-પુષ્ટ કરે. અથવા વિશ્વેદેવ-ઇન્દ્રિયો અને દ્યાવા પૃથિવી-પ્રાણ-ઉદાન च-અને अपान्नपात्-આપ્ત ઉપાસકોને ન પાડનાર-રક્ષા કરનાર અપનાવનાર પરમાત્મા મારા मन्म-મનનીય સ્તુતિ વચન श्रुण्वन्तु-સાંભળે-સ્વીકાર કરે वः-તમારા માટે पिरचक्ष्याणि वचांसि-निंदाना વચનોને मा वोचम्-હું ન બોલું-પ્રતિકૂળ આચરણ ન કરું सुम्नेषु इत्-तमाराथी भળનારા સુખોને માટે वः-अन्तमाः-मदेम-तमारी અત્યંત નજીક રહીને આનંદમાં રહું. (૯)

ભાવાર્થ: હે સર્વ મુમુક્ષુ ઋષિઓ મારા અધ્યાત્મયજ્ઞનું અનુમોદન કરો, પુષ્ટ કરો, વૃદ્ધિ કરો, માતા-પિતાઓ અને પ્રાણ-ઉદાનો તમે પણ વૃદ્ધિ કરો, આપ્ત, જીવન્મુક્તોના રક્ષક, અપનાવનાર પરમાત્મા મનનીય સ્તુતિ વચનોને સાંભળે, સ્વીકાર કરે, હું તમારા માટે નિંદાના વચન ન બોલું, પ્રતિકૂળ આચરણ ન કરું. સુખોને માટે તમારી અત્યંત નજીક રહીને આનંદમાં રહું. (૯)

६११. यंशों माँ द्यांवापृथिवीं यशों मेन्द्रबृहस्पैतीं । यंशों भंगस्य विन्दतुं यंशों माँ प्रतिमुच्यताम् । यंशस्व्याइस्याः संसदोऽहं प्रविदेतां स्याम् ॥१०॥

પદાર્થ: द्यावा पृथिवी-पिता भाता मा यशः-भारी यश પ્રાપ્તિના કારણ બને-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માની પ્રાપ્તિનાં કારણ બને इन्द्राबृहस्पती-શિષ્ય અને ગુરુ मा यशः-भारी यश પ્રાપ્તિનાં કારણ બને-અન્તતઃ પરમાત્માની પ્રાપ્તિનાં કારણ બને भगस्य यशः-विन्दतु-ઐશ્વર્યનો યશ પ્રાપ્ત થાય-અન્તતઃ ઐશ્વર્ય પણ પરમાત્માની પ્રાપ્તિ કરાવે यशः-मा प्रति मुच्यताम्-यश भने ગ્રહણ કરે-યશોરૂપ પરમાત્મા મારો સ્વીકાર કરે अस्याः-संसदः-આ માનવ સમાજનો अहं यशस्वी प्रविदता स्याम्-હું યશસ્વી પ્રવક્તા-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માનો કુશળ પ્રવક્તા બનું. (૧૦)

ભાવાર્થ: પિતા-માતાની સેવામાં આજ્ઞાપાલનમાં હું યશસ્વી બનું-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માની પ્રાપ્તિ કરું, શિષ્ય અને ગુરુથી એમ વર્તું કે જેથી હું યશોવાન બનું-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માની પ્રાપ્તિમાં સહાયક બનું, ઐશ્વર્યનો યશ પ્રાપ્ત કરું-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માની પ્રાપ્તિનું સાધન બનું, યશ મને અપનાવે, અપયશનું કાર્ય ન કરું, અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્મા મને પ્રાપ્ત થાય. માનવ સમાજનો યશસ્વી હિતવક્તા બનું, અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માનો કુશળ વક્તા બનું. (૧૦)

६१२. इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं यानि चेकार प्रथमानि वज्री।

२३२३२२२२२२ अहन्नहिमन्वपस्ततर्दे प्र वक्षणा अभिनत् पर्वतानाम् ॥११॥

પદાર્થ: इन्द्रस्य-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માનાં नु-शीघ्र-शीघ्र-वाરંવાર वीर्याण प्रवोचम्-વીરકર્મોને-સ્વાધારબળો-પરાક્રમોને પ્રશંસિત કરું છું. वज्ञी-તે વજૂવાન ઉપાસકને બંધનથી વર્જિત કરનાર-છોડાવનાર ઓજસ્વી यानि प्रथमानि चकार-જે મુખ્ય પરાક્રમોને કરે છે, જેમકે अहिम्-अहन्-समग्रરૂપથી સર્વના મારક મૃત્યુરૂપ સર્પને મારે છે. अप:-अनुततर्द-બંધનના કારણભૂત કામનાઓ-કામવાસનાઓને નષ્ટ કરી દે છે पर्वतानां वक्षणा:-प्राभिनत्-तृપ્तिકારક જ્ઞાનજ્યોતિવાળા વેદોના જ્ઞાનામૃત સ્રોતો-ઝરણાઓ ખોલે છે. (૧૧)

ભાવાર્થ: સર્વ એશ્વર્યવાન પરમાત્માના વીરકર્મો-સર્વાધાર પરાક્રમોની શીધ્ર શીધ્ર-વારંવાર પ્રશંસા કરું છું, જે ઓજસ્વી ઉપાસકોને બંધનથી છોડાવનાર મહાન પરાક્રમો કરે છે, સર્વના મારક મૃત્યુરૂપ સર્પને-કામવાસનાને પણ નષ્ટ કરે છે; તથા તૃપ્તિકારક જ્ઞાનજ્યોતિઓથી પૂર્ણ વેદોનાં જ્ઞાનામૃતના સ્રોતો ઝરણાઓને વહાવે છે. (૧૧)

६१३. अर्गिनरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं में चंक्षुरमृतं म आसन्। त्रिधातुरको रजसो विमानोऽजस्त्रं ज्योतिहैविरस्मि सर्वम्॥१२॥

પદાર્થ: अग्नि:-હું વિશ્વનો અગ્રણી શાસક પરમાત્મા जन्मनाजातवेदा:-अस्मि-જન્મથી જ શું કહું, પરંતુ જન્મેલાને જાણનારો છું. અર્થાત્ મારો જન્મ થતો નથી, પરન્તુ હું તો જન્મેલાનો જ્ઞાતા છું-જન્મરહિત શાશ્વત સર્વજ્ઞ છું. मे चक्षु:-घृतम-मारा नेत्र ગોલકરૂપ નહિ પરન્તુ તેજ છે જેમાં હું નેત્રવાળાને નેત્ર આપું છું मे-आसन्-अमृतम्-मारा मुખમાં અમૃત છે-અમૃત જ મુખ છે त्रिधातु:-अर्कः:-त्रशेय લોક-પૃથિવી, અન્તરિક્ષ અને ઘુલોકોનો ધારણકર્તા અર્ચનીય દેવ છું रजसः-विमानः-લોકમાત્રને જુદી-જુદી ગતિ આપનાર-સંચાલક છું अजस्त्रं ज्योति:-અનશ્વર જયોતિ-સર્વ જયોતિની જયોતિ-અમર જયોતિ सर्वं हिव:-अस्मि-ओम् नामક હવિ-ગ્રહણ કરવા યોગ્ય-પોતાની અંદર ધારણ કરવા યોગ્ય છું.

ભાવાર્થ: હું વિશ્વનો અગ્રણી, શાસક પરમાત્મા જન્મથી કોણ છું, શું કહું. પરન્તુ જન્મેલાઓનો જાણનાર જ્ઞાતા છું, હું જન્મરહિત શાશ્વત છું. મારી આંખ તેજ છે, જે તેજને આંખોવાળાની આંખમાં આપું છું. મારું મુખ અમૃત છે, અથવા મારા મુખમાં અમૃત છે. ત્રણેય પૃથિવી, અન્તરિક્ષ અને ઘુલોકનો ધારણકર્તા અર્ચનીય દેવ છું. લોકમાત્રને જુદી-જુદી ગતિ આપનાર છું. નાશરહિત જ્યોતિ-જ્યોતિઓની જ્યોતિ ઓરૂમ્ નામ મારી અંદર ધારણ કરવા યોગ્ય ઉપાસ્ય છું. (૧૨)

६१४. पात्येग्निर्विपो अग्रं पदं वेः पाति यह्वश्चरणं सूर्य्यस्य । पाति नाभा सप्तशीर्षाणमग्निः पाति देवानामुपमादमृष्वः ॥१३॥

પદાર્થ : विप:-अग्नि:-विपश्चित्-सर्वज्ञ અગ્રણી પરમાત્મા वे:-अग्रं पदं पाति-ગતિશીલ निरंतर

શરીર રહિત આત્માના આગળના પદ-જન્માન્તર શરીરની રક્ષા કરે છે કર્માનુસાર સુરક્ષિત રાખે છે यहः-મહાન અગ્રણી પરમાત્મા सूर्यस्य चरणं पाति-विद्यासूर्य विद्वान सर्व ઇન્દ્રિયોના સ્વામી વશીકર્તા જીવન્મુક્ત આત્માનું સેવન કરવા યોગ્ય મોક્ષની રક્ષાવાળો છે. नाभा-નાભિ-પ્રાણોને બાંધનાર અગ્નિ-અગ્રણી પરમાત્મા सप्तशीर्षाणं पाति-સાત શીર્ષ ઉપરના પ્રાણવાળા આત્માની રક્ષા કરે છે. ऋवः- સર્વને પ્રાપ્ત મહાન પરમાત્મા देवानाम्-उपमादम्-समस्त ઉપાસક विद्वानोना અભ્યુદય રૂપ સાંસારિક આનંદકારી સુખની પણ રક્ષા કરે છે. (૧૩)

ભાવાર્થ: સર્વજ્ઞ અત્રણી પરમાત્મા એક શરીરથી બીજા શરીરમાં જનાર આત્માના આગલા જન્મની રક્ષા કરે છે-તેને નિયત કરે છે. એ પ્રાણોને બાંધનાર સાત ઉપર પ્રાણો-બે આંખ, બે કાન, બે નાકના છિદ્રો અને એક મુખથી ઉચિત કાર્ય લેનાર સંયમીની રક્ષા કરે છે, સાચું સુખ પ્રાપ્ત કરાવે છે, જીવન્મુક્તની રક્ષા કરે છે. (૧૩)

ห่ร-ช

६१५. भ्राजन्त्यग्ने समिधान दीदिवो जिह्ना चरत्यन्तरासनि। सं त्वं नो अग्नै पंयसा वसुविद्रयिं वर्ची दृशेंऽदाः॥१॥

પદાર્થ: समिधान दीदिव:-अग्ने-હે સમ્યક્ પ્રકાશમાન અન્યોને પ્રકાશિત કરનાર અગ્રણી પરમાત્મન્ ! भ्राजन्ती जिह्वा-तारा ગુણોનો પ્રકાશ કરતી વાક્-વાણી आसिन-अन्त:-चर्रात-મુખમાં પ્રાપ્ત છે सः-त्वम्-ते तुं वसुविद्-अग्ने-હे ધન પ્રાપ્ત કરાવનાર પરમાત્મન્ ! हशे-तारा દર્શન માટે नः-અમારે માટે रिंघं वर्चः पयसा-પુષ્ટિ-સ્વાસ્થ્ય બ્રહ્મવર્ચસને પ્રાણશક્તિની સાથે अदा:-પ્રદાન કર. (૧)

ભાવાર્થ : હે સ્વયં પ્રકાશમાન તથા અન્યોને પ્રકાશિત કરનાર અગ્નિ-અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તારા ગુણોને પ્રકાશિત કરતી વાણી મારા મુખમાં પ્રાપ્ત છે. તે તારી સ્તુતિ કરતી રહે છે; એના બદલામાં તું તારા દર્શન માટે અમારે માટે પુષ્ટિ, સ્વાસ્થ્ય, પ્રાણશક્તિ અને બ્રહ્મવર્ચસ (બ્રહ્મજ્ઞાનથી ઉત્પન્ન થતું તેજ) પ્રદાન કર. (૧)

६१६. वैसन्ते इन्नु रन्त्यो ग्रीष्मे इन्नु रन्त्यः । वर्षाण्यमु शरदो हेमन्तः शिशिरः इन्नु रन्त्यः ॥२॥

પદાર્થ : वसन्तः-इत्-नु-रन्त्यः-હે પ્રકાશ સ્વરૂપ અગ્રણી પરમાત્મન્ ! મારો પ્રાણ (પ્રાણ=વસંત) હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર વારંવાર પ્રાણાયામ આદિ દ્વારા તારામાં રમણ કરવા યોગ્ય બને ग्रीष्मः-इत्-नु रन्त्यः-[વાગ્ત્રીષ્મः] મારી વાક્-વાણી હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર સ્તુતિ દ્વારા તારામાં રમણ કરનારી બને वर्षाण अनु-[यक्षुर्वषाः] साथे જ મારી આંખ હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર તારા દર્શનની ઉત્સુક્તા તારા રચેલા જગતમાં તારી કળાને નિહાળી નિહાળીને તારા પાઠ-ભણીને તારામાં રમણ કરવા યોગ્ય બને शरदः [શ્રોત્રં શરદ:] મારા કાન હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર તારા સંબંધમાં શ્રવણ દ્વારા તારામાં રમણ કરવા યોગ્ય બને हेमन्त: [મનો હેમન્ત:] મારું મન હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર તારા મનન ચિંતન દ્વારા તારામાં રમણ કરવા યોગ્ય બને शिशिर:-इत्-नु रन्त्य:-[શિશિરં પ્રતિષ્ઠાનમ્] મારું પ્રતિષ્ઠાન-નાભિ નીચેનું અંગ શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર આસન, સદાચરણ દ્વારા તારામાં રમણ કરનાર બને. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! મારો પ્રાણ પ્રાણાયામ દ્વારા, મારું મન મનન દ્વારા, મારા કાન તારા શ્રવણ દ્વારા, મારી આંખ તારા દર્શન અને પ્રત્યેક વસ્તુમાં તારું પ્રતિબિંબ નિહાળે, તારો પાઠ ભણીને મારી વાણી તારી સ્તુતિ, ગુણગાન કરે. તથા નાભિથી નીચેના ભાગ આસન અને સદાચરણ દ્વારા તારામાં સદા વારંવાર સમર્પણ કરવા યોગ્ય બની રહે. (૨)

६१७. सहस्त्रशीर्षाः पुरुषः सहस्त्राक्षः सहस्त्रपात् । सं भूमिं सर्वतो वृत्वात्यतिष्ठदृशाङ्गुलम् ॥ ३॥

પદાર્થ: सहस्त्रशीर्षा-અસંખ્ય શિરવાળા અનંત જ્ઞાન શક્તિમાન सहस्त्राक्ष:-અસંખ્ય નેત્રોવાળા અનંત દર્શન શક્તિમાન सहस्त्रपात्-અસંખ્ય પગોવાળા અનંત ગતિ શક્તિમાન पुरुष:-સૃષ્ટિમાં પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા છે सः-તે भूमिं सर्वतः-ભુવન-જગતને સર્વત્રથી ઘેરીને-વ્યાપ્ત થઈને दशाङगुलम्-अत्यतिष्ठत्- દશાંગુલ પરિમાણવાળા-દશ આંગળીના સંકેતથી પાંચ સ્થૂલભૂત પાંચ સૂક્ષ્મભૂત અથવા દશ આંગળીનો સંપુટ-બન્ને હાથોની મુટીમાં વશ કરેલ બ્રહ્માંડ ગોળને અતિક્રમણ કરીને તેનાથી પણ બહાર અનન્ત રૂપથી રહેલ છે. પરમાત્મન્ ! તું આકાશથી પણ પાર છે. (૩)

ભાવાર્થ: સમસ્ત જગતના રચિયતા પરમ પુરુષ પરમાત્મા આ જગતની અંદર પૂર્ણ થઈને અનન્તજ્ઞાન, શક્તિમાન, અનન્ત દર્શન શક્તિમાન, અનન્ત ગતિ શક્તિમાન છે, જગતના સર્વ પદાર્થો તેના જ્ઞાનમાં છે. સર્વ જીવોના કર્મનો જ્ઞાતા છે. સર્વ તેની દેષ્ટિમાં છે-દેષ્ટા છે. સર્વને ગતિ પ્રદાન કરે છે. સમસ્ત જગતમાં વ્યાપ્ત છે. સર્વ જગત તેની સામે સીમિત છે કારણ કે તે બહાર પણ અનન્ત છે. તેનું શરણ પરમ કલ્યાણપ્રદ છે. (3)

६१८. त्रिपादूर्ध्व उदैत् पुरुषः पादोऽस्येहाभवत् पुनः । तथा विष्वङ् व्यक्रामदशनानशने अभि ॥४॥

પદાર્થ: त्रिपात् पुरुष:-ત्रश पाद-त्रश અમૃતાનંદરૂપો વાળો પરમ પુરુષ ऊर्ध्व:-उदैत्-नाशवान જગત્ થી પર, ઉપર ઉઠેલ છે अस्य पाद:-इह:-पुन:-अभवत्-तेना पग मात्र જગતરૂપ અહીં નીચે પુન: પુન: થાય છે. तथा-એ રૂપમાં તે अशनाशने-अभि-ભોગનારા જંગમ-ચેતન અને ન ભોગનારા જડને લક્ષ્ય કરીને विष्वङ् व्यक्रामत्-ઉત્પાદન ધારણ નિયંત્રણ કર્મફળ પ્રદાન આદિ વિવિધ શક્તિઓથી સરળતાથી પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા પોતાના વિક્રમમાં રાખેલ છે. (૪)

ભાવાર્થ : પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા બે સ્થાનમાં બિરાજમાન છે એક સ્થાન તો જગત છે, જે વારંવાર

ઉત્પન્ન થયા કરે છે, તેમાં ભોગનારા જંગમ અને ન ભોગનારા જડ ઉત્પન્ન થતા રહે છે, તેને પરમાત્માએ પોતાની વિવિધ શક્તિઓથી પોતાને વશ રાખેલ છે. બીજું સ્થાન જગતથી પૃથક્ અમૃતાનંદરૂપ મોક્ષ છે, મુમુક્ષુ ઉપાસક આત્માઓ તેમાં મોક્ષાનંદ પ્રાપ્ત કરે છે. (૪)

६१९. पुरुष एवंदं सर्वं यद् भूतं यच्चे भाव्यम् । पादोऽस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥५॥

પદાર્થ: पुरुषे-एव-પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માની અંદર જ इदं सर्वम्-આ સર્વ જગત છે यत्-भूतं यत्च भाव्यम्-જે ઉત્પન્ન થયેલ, જે ઉત્પન્ન થનાર છે, તેથી सर्वा भूतानि-अस्य पाद:-સંપૂર્ણ ઉત્પન્ન થયેલા પદાર્થો અને જે ઉત્પન્ન થનારા છે તે પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માના એક પાદ માત્ર છે-એક દેશ અર્થાત્ એક અંશમાત્ર છે अस्य त्रिपात्-તેના ત્રણ પાદ જે ભૂત અને ભવિષ્યથી પર ન ઉત્પન્ન થનાર અભૌતિક अमृतं दिवि-मृतरહિત સ્થિર પ્રકાશાત્મક મોક્ષધામમાં છે. (પ)

ભાવાર્થ: પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મામાં આ જે ઉત્પન્ન થયેલું અથવા હવે પછી ઉત્પન્ન થનાર જગત છે, જેની અંદર સર્વ જડ અને જંગમ છે, તે પરમાત્માના એક પાદ-એક દેશમાં રહેલ હોવાથી એક અંશમાત્ર છે, પરંતુ તેના પાદત્રય-ત્રણ પાદવાળું સ્વરૂપ અમૃતાનંદ એ ભૌતિક જગતથી પર છે. અભૌતિક પ્રકાશમાનાત્મક સ્વસ્વરૂપમાં અર્થાત્ મોક્ષધામમાં છે. (પ)

६२०. तावानस्य महिमा ततो ज्यायाँश्चे पूरुषः । उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥६॥

પદાર્થ: तावान्-अस्य मिहमा-તે એક પાદ માત્ર ઉત્પન્ન અને ઉત્પન્ન થનાર ભૌતિક જગત એ સર્વ પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માનો મહિમા-સ્થૂલ દેષ્ટિએ મહાન પરિચય કરાવનાર છે. च-અને ततः-ज्यायान्- पूक्ष:-તેથી અધિક મહાન પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા છે उत-અને તે अमृतत्वस्य-ईशानः-ત્રિપાદરૂપ અમૃત સ્વરૂપનો ઈશ છે-સ્વામી છે यत्-अन्तेन अतिरोहति-જે કે કર્મફળ ભોગ દ્વારા ભોગનું લક્ષ્ય બનેલ જગતમાં આવીને અતિરોહણ કરે છે-મોક્ષની તરફ જાય છે. તે જીવ વર્ગનો પણ સ્વામી છે. (૬)

ભાવાર્થ: આ જેટલું પણ ભૌતિક જગત છે, જે જે ઉત્પન્ન થયેલું અને ઉત્પન્ન થનાર છે, તે સર્વ પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માનો મહિમા માત્ર છે. પુરુષ પરમાત્મા તો તેથી મહાન છે. તે અમૃતત્વનો સ્વામી છે અને જે કર્મફળ ભોગના લક્ષ્યથી આવીને પુન: મોક્ષની તરફ પણ અતિરોહણ કરે છે; તે જીવવર્ગનો પણ સ્વામી છે, તે એવા મહાન પુરુષનું શરણ લેવું કલ્યાણકર છે. (દ)

६२१. तंतो विराडजायत विराजो अधि पूरुषः । स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद् भूमिमथो पुरः ॥७॥ પદાર્થ: ततः-विराट्-अजायत-તે પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા દ્વારા વિરાટ્-વિવિધ પદાર્થોથી શોભાયમાન બ્રહ્માંડ ઉત્પન્ન થયેલ છે. विराजः-अधिपूस्त्रः-વિરાટ્-બ્રહ્માંડની ઉપર તેનો અધિનાયક-અધિષ્ઠાતા પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા છે. पश्चात् सः-जातः-पश्चात् ते ઉત્પन्न થયેલ વિરાટ-બ્રહ્માંડનાં અધિષ્ઠતૃત્વમાં भूमिम्-अथ पूरः-अति-अरिच्यत-ઉત્પत्ति स्थान-લોકમાત્રને એની પશ્चाત્ પુરો-જીવશરીરોને અતિશયથી વિરચિત કર્યા-બહાર કાઢ્યા-પ્રકટ કર્યા. (૭)

ભાવાર્થ: પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા બ્રહ્માંડને ઉત્પન્ન કરીને તેનો અધિષ્ઠાતા બન્યો, પશ્ચાત્ બ્રહ્માંડનો વિસ્તાર ભૂમિ આદિ વિભિન્ન લોકોમાં થયો, તેના પર વિભિન્ન પ્રાણી શરીર-જરાયુજ, અંડજ, સ્વેદજ, ઉદ્દિભજ થયા, જેમાં જીવાત્મા બંધાયેલ છે. તે ઉત્પન્ન કર્તા પરમાત્માને માનીને તથા જાણીને તેની સ્તુતિ-પ્રાર્થના-ઉપાસના કરીને બંધનથી છૂટીને મોક્ષ અને બ્રહ્માનંદને પ્રાપ્ત કરે છે. (૭)

६२२. मन्ये वां द्यावापृथिवी सुंभांजसौ यें अप्रथेथोममितमिभ योजनम्। द्यावापृथिवी भवतं स्योने ते नो मुञ्चतमहस्मः ॥८॥

પદાર્થ: सुभोजसौ-द्यावापृथिवी-હे भार् श्रेष्ठ पासन કરનારા પ્રાણ અને ઉદાન वाम्-तमे अन्नेने मन्ये-ચાહું છું ये अमितं योजनम्-अभि-अप्रथेथाम्-तमे अन्नेने अपिरिभित योजन मने જ्यां युक्त थवाना છો એવા योजनीय मोक्षधामनी सन्भु प्रसिद्ध करो द्यावापृथिवी स्योने भवतम्-तमे अन्ने प्राण અने ઉદાન सुખદાયક થાઓ. ते-ते तमे अन्ने अंहसः-मुञ्जतम्-आत्मदात पापअंधनथी छोऽावो. (८)

ભાવાર્થ : હે મારા જીવન સાથીઓ શ્રેષ્ઠ પાલન કરનારા પ્રાણ અને ઉદાન ! તમે જન્મથી જ સાથે છો, હું તમને ચાહું છું, તમે સંસારમાં સુખદાયક બનો તથા મને પાપ બંધનથી છોડાવો અને અસીમ યોગમેલના સ્થાન મોક્ષને મારા માટે પ્રસિદ્ધ-પ્રકટ કરો. જીવનને ચલાવો-અધ્યાત્મ ક્ષેત્રમાં પ્રેરિત કરો. પરમાત્માની ઉપાસનામાં લાગો-લગાવો. (૮)

६२३. हंरी त इन्द्रे श्मश्रूण्युतो ते हरितौ हरी । तं त्वा स्तुवन्ति कवयः पुरुषासो वनर्गवः ॥९॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते-તારા આપેલા श्मश्रूणि-શરીરમાં-હૃદયમાં શ્રિત પ્રાપ્ત થયેલ हरी-રોગનું હરણ કરનાર અને સ્વાસ્થ્યનું આહરણ કરનાર પ્રાણ અને ઉદાન બન્ને ते-તારા हरी हित्तौ-अજ્ઞાન-અંધકાર અપહરણ કરનાર અને આનંદ આહરણ કરનારા દિવ્ય સ્વરૂપોને જ્યોતિ સ્વરૂપ અને શાન્ત સ્વરૂપ એને तं त्वा-અને તે તને वनर्गवः-तुજ વનનીય સંભજનીય પરમાત્માની તરફ જનારા વિરક્ત कवयः पुरुष्टासः-विद्वान જનો स्तुवन्ति-स्तुत-प्रशंसित કરે છે. (૯)

ભાવાર્થ : હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તારા આપેલા તારા રચેલા શરીરમાં-હૃદયમાં પ્રાપ્ત રોગનાશક, સ્વાસ્થ્યકર્તા, અજ્ઞાનનાશક અને આનંદ પ્રાપક દિવ્ય પ્રાણ અને ઉદાનને સાધનારા વિરક્તજનો તારી સ્તુતિ-પ્રશંસા કરે છે. (૯)

६२४. यद्वच्चों हिरण्यस्य यद्वा वर्चो गंवामुत । सत्यस्य ब्रह्मणो वर्चस्तेन मा सं सृजामसि ॥ १०॥

પદાર્થ: हिरण्यस्य यत्-वर्च:-सोनानुं જે તેજ-સૌંદર્યરૂપ છે यत्-वा-અને જે गवाम्-उत-સૂર્યકિરણોનું વર્ચ-તેજ ચમકરૂપ છે तथा वेદ-વાણીઓનું વર્ચ-જ્ઞાનરૂપ છે सत्यस्य-ब्रह्मण:-वर्च:-सत्यस्वરूप परभात्मानुं જે વર્ચ-તેજ બ્રહ્માનંદરૂપ છે तेन मा संसृजामिस-तेथी હું પોતાને સંસૃષ્ટ કરું-સંસ્કૃત કરું, સારી રીતે અલંકૃત કરું. (૧૦)

ભાવાર્થ : સોનાનું તેજ-ચળક-સોંદર્ય, સૂર્ય કિરણોનું તેજ-પ્રકાશ, વેદવચનોનું તેજ-જ્ઞાન, સત્યસ્વરૂપ પરમાત્માનું તેજ-બ્રહ્માનંદ દ્વારા હું ઉપાસક મને સંસ્કૃત અને સુભૂષિત-અલંકૃત કરું. મારા શરીરમાં મસ્તિષ્કમાં, મનમાં, આત્મામાં ક્રમશઃ સ્વાસ્થ્ય સોંદર્ય, પ્રકાશ, જ્ઞાન, બ્રહ્માનંદ પ્રાપ્ત કરું. (૧૦)

६२५. सहस्तन्ने इन्द्र देव्ह्योजे ईशे ह्यस्य महेता विरिष्णान्। क्रेतुं ने नृम्णं स्थिवरं चे वाजं वृत्रेषु शत्रून्त्सुहना कृधी नः॥११॥

પદાર્થ: विरिष्णन्-इन्द्र-હे મહાન ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! नः-અમનे तत् सहः-ते બળ-બાહ્ય બળને ओजः-આત્મબળને दिद्ध-દે-પ્રદાન કર अस्य महतः-तुं આ મહાન સંસારનો ईशे हि-स्वामित्व- शासनકર્તા છે જ, તે બળ અને ઓજ રાખીને જ સંસાર પર શાસન કરે છે, અમે શરીર અને મન પર શાસન કરી શકીએ क्रतुं न स्थविरं नृभ्णं वाजं च-प्रज्ञा આપ तथा प्रज्ञानी समान स्थिर धन- मौक्षैश्वर्यने આપ અને स्थिर अन्न-अमृतलोग-आनंद पण्ण आप तथा वृत्रेषु-डाम-ड्रोधािंद पापलावोने डारणे नः-सुहना शत्रून् कृष्य-अमने બળવાન અને શમન કરનાર કરી દે-બનાવી દે. (૧૧)

ભાવાર્થ: હે મહાન ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્મન્! તું અમને બાહ્યબળ અને આત્મબળ આપ, જેના દ્વારા તું વિસ્તૃત સંસાર પર શાસન કરે છે. અમે સંસાર પર નહિ, પરન્તુ શરીર અને મન પર શાસન કરી શકીએ, તથા પ્રજ્ઞા પણ આપ. પ્રજ્ઞા સમાન સ્થિર ધન-મોક્ષેશ્વર્ય અને બ્રહ્માનંદ પણ આપ, કામ, ક્રોધ આદિ પાપ ભાવોને કારણે અમને બળવાન, સંયમી અને શમન કરનાર બનાવી દે. (૧૧)

६२६. सहर्षभाः सहवत्सा उदेते विश्वा रूपाणि बिभ्रतीद्वर्यूध्नीः। उरुः पृथुरयं वो अस्तु लोक इमा आपः सुप्रपोणा इहं स्ते॥१२॥

પદાર્થ : सहर्षभा:-હે સ્તુતિ વાણીઓ ! તમે ૠષભ = સાંઢરૂપ આત્માની સાથે सहवत्सा:-મનરૂપ બાળકો-વાછરડાઓ સહિત द्वयूध्नी:-એહિક સુખ પારલોકિક મોક્ષાનંદ ફળ આપનારી विश्वा स्वाणि बिभ्रती:-समस्त सुंદर-કમનીય વસ્તુઓને ધારણ કરતી બિરાજમાન રહે अयं यः-એ જે उक्त पृथु:-लोक:-अस्तु-મહાન, વિસ્તૃત વિશાળ મોક્ષધામ છે इह-એ મોક્ષધામમાં इमा:-सुप्रपाणा:-आप:-स्त-એ પ્રસિદ્ધ ભરપૂર પાન કરવા યોગ્ય વ્યાપક પ્રજાપતિ પરમાત્મા છે. (૧૨)

ભાવાર્થ : હે સ્તુતિવાણીઓ ! તમે આત્માની સાથે મનની સાથે પણ બન્ને લોકોમાં ફળ આપનારી, સંસારમાં પણ સાચું સુખ અને મોક્ષમાં પણ શાન્ત આનંદ પ્રાપ્ત કરાવનારી તમે છો, તમે વધતી રહો. છેવટે તમારે માટે મહાન વિસ્તૃત મોક્ષધામ છે, જ્યાં સારી રીતે પાન કરવા યોગ્ય પ્રજાપતિ પરમાત્મા છે, જેની તરસ તમને લાગેલી છે, જેને પાન કરાવવાનું તમારું અન્તિમ લક્ષ્ય છે. (૧૨)

ખંડ-પ

६२७. अग्ने आयूषि पवस आसुवोर्जिमिषं च नः। आरे बाधस्व दुँच्छुंनाम्।। १।।

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્! आयूंषि पवसे-પ્રાણોને પ્રેરિત કર ऊर्जम्-इर्ष च नः-आसुवः-तेथी रसात्मક सूक्ष्मભोગને મોક્ષરૂપ આયુનું કળ અને સ્થૂળ અન્નભોગ તથા સંસારમાં ભૌતિક પ્રાણોનું કળ અન્ન અમારે માટે ઉત્પન્ન કર दुच्छुनाम्-પાપની પ્રવૃત્તિઓને आरे बाधस्व-અમારાથી દૂર હટાવ. (૧)

ભાવાર્થ : હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું અમારા પ્રાણોને અગ્ર-અગ્ર પ્રેરિત કર, ભૌતિકતાથી ઉન્નતિ કરતા મોક્ષધામમાં, અમૃતરૂપ ધારણ કરીએ. આ જગતમાં સ્થૂળ અન્નભોગોને પ્રાપ્ત કરાવીને ફરી મોક્ષધામમાં અમૃતરસને પણ પ્રાપ્ત કરાવ. આ લોકની એ દુષ્પ્રવૃત્તિને દૂર હટાવ. (૧)

६२८. विभाइ बृहंत् पिंबतु सोम्यं मध्वायुर्दधद्येज्ञपतोवविहुतम्। वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना प्रजाः पिपर्ति बहुधा वि राजति॥२॥

પદાર્થ: यज्ञपतौ-અધ્યાત્મયજ્ઞના યજમાન ઉપાસકને માટે अविहनुतम्-आयु:-दधत्-અવિકલિત-સરળ જીવનને ધારણ કરાવવા માટે विभ्राट्-વિશેષ પ્રકાશમાન સમસ્ત પ્રકાશમાનોમાં પ્રકાશમાન પરમાત્મા बृहत् सोम्यं मधु-ખૂબ જ ઉપાસનારસયુક્ત મધુપાનક पिबतु-પાન કરે-સ્વીકાર કરે-કરે છે. य:-वातजूत:- જે મનને પ્રેરિત-પ્રાર્થિત त्मना-આત્મભાવથી-સ્નેહથી प्रजा:-अभिरक्षति-ઉપાસક પ્રજાઓ પર દયા કરે છે पिपर्ति-તેનું પાલન કરે છે बहुधा विराजित-અનેક પ્રકારથી તેની અંદર પ્રકાશમાન થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : અધ્યાત્મયજ્ઞના યજમાન ઉપાસકે સરળ જીવનને ધારણ કરવા માટે વિશેષ પ્રકાશમાન અધ્યાત્મપ્રકાશદાતા પરમાત્મા ઉપાસકો દ્વારા આત્મભાવથી સમર્પિત મધુર ઉપાસનારસનો દયા કરીને સ્વીકાર કરે છે તથા ઉપાસકનું પાલન કરીને તેને સાક્ષાત્ થાય છે. (૨)

६२९. चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

आंप्रो द्यांवापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ ३॥

પદાર્થ: जगतः-च-तस्थुषः-आत्मा-જંગમ-ચર ચેતનના અને સ્થાવર-જડના આત્મા-વિશ્વના આત્મા પરમાત્મા सूर्यः-જ્ञाનપ્રકાશ સ્વરૂપ-જ્ઞાનસૂર્ય देवानां चित्रम्-अनीकम्-मुभुक्षु જીવન્મુક્તોના અદ્દભુત શ્રેષ્ઠ પ્રાણ मित्रस्य वस्र्णस्य-अग्नेः-चक्षुः-भारा प्राणना અયનના અને વાક્-વાણીના પ્રકાશક उदगात्-અહો મુજ ઉપાસક-ધ્યાનીની અંદર સાક્ષાત્ થયો-થઈ ગયો द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम् आप्राः- मारा ઉપરના અંગ શિરને, નીચેના અંગ કિટને તથા હૃદયાવકાશને જ્ઞાન જીવનગતિ પ્રવૃત્તિઓથી ભરી દીધેલ છે. (3)

ભાવાર્થ : ચર-અચર-જંગમ-જડના આત્મા પરમાત્મા સ્વતઃ જ્ઞાન પ્રકાશસ્વરૂપ જ્ઞાનસૂર્ય મુમુક્ષુઓ જીવન્મુક્તોના અદ્ભુત શ્રેષ્ઠ મુખ્ય પ્રાણ તથા શ્વાસ ઉચ્છ્વાસ અને વાણીના પ્રકાશક ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત્ થાય છે. ફરી મૂર્ધા-શિર, હૃદય અને કટિને પોતાની જ્ઞાન જીવનગતિ શક્તિઓથી ભરી દે છે. (૩)

६३०. आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः। पितरं च प्रयन्तस्वः॥४॥

પદાર્થ : अयम्-એ गौ:-स्तोता-ઉપાસક पृष्टिन:-પરમજ્યોતિનો સ્પર્શ કરનાર-પ્રાપ્ત કરનાર ઉપાસક આત્મા आ-अक्रमीत्-સંસારમાં આવ્યો-આવે છે पुरः-मातरं पितरं च-आसदत्-પ્રથમ માતા અને પિતાને પ્રાપ્ત થાય છે પુનઃ प्रयन्-પ્રગતિ કરીને स्वः-મોક્ષધામમાં પહોંચે છે. (૪)

ભાવાર્થ: એ સ્તુતિકર્તા ઉપાસક પરમજ્યોતિને સ્પર્શ કરનાર, પ્રાપ્ત કરનાર આત્મા-જીવાત્મા સંસારમાં અવતરણ કરે છે. પ્રથમ માતા, પિતાને પ્રાપ્ત થાય છે, પિતાના બીજભાવથી અને માતાના ગર્ભધારણથી પુન: ઉત્પન્ન થઈને જીવનમાં પ્રગતિ કરતાં-ઉન્નતિ કરતાં નિતાન્ત સુખ સ્થાન મોક્ષધામને પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

६३१. अन्तश्चरित रोचनास्य प्राणादपानती। व्यख्यन्मिहेषो दिवम्॥५॥

પદાર્થ: महिष:-रोचना-મહાન પ્રકાશમાન अस्य-આ જગતની अन्त:-અંદર चरित-પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે प्राणात्-अपानती-ઘુલોક અને પૃથિવીલોક સુધી दिवं व्यख्यत्-મોક્ષધામને પ્રકાશિત કરે છે. (૫) ભાવાર્થ: મહાન પ્રકાશમાન પરમાત્મા આ જગતની અંદર ઘુલોકથી લઈને પૃથિવી સુધી પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે અને મોક્ષધામને પોતાના પ્રકાશથી પ્રકાશિત કરી રહ્યો છે. (૫)

६३२. त्रिंशब्दामे वि राजित वाक् पतङ्गाय धीयते। प्रति वस्तोरह द्युभिः॥६॥

પદાર્થ: पतङ्गय-મારા આત્મામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માને માટે प्रति वस्तो:-वाक्-धीयते-પ્રતિદિન મારા દ્વારા સ્તુતિ આધાન કરવામાં આવે છે-સમર્પિત કરવામાં આવે છે <mark>अह</mark>-અહો द्युभि:-પોતાની જ્યોતિઓથી મારી અંદર त्रिंशत्-धाम-ત્રીશ ઘડી विराजति-વિશેષ પ્રકાશિત રહે છે.

ભાવાર્થ : આત્મામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માને માટે મુજ ઉપાસક દ્વારા પ્રતિદિન સ્તુતિ સમર્પિત

કરવામાં આવે છે, અહો-કેવું સુંદર છે, તે પરમાત્મા પણ પોતાની જ્યોતિઓથી ત્રીશ ઘડીઓ-દિવસ-રાત મુજ ઉપાસકની અંદર વિશેષ પ્રકાશિત રહે છે, મારી સ્તુતિ ખાલી જતી નથી અને તે પણ દયા, ન્યાયનો ત્યાગ કરતો નથી. (૬)

६३३. अप त्ये तायवो यथा नक्षत्रा यन्त्येक्तुं भिः । सूराय विश्वचक्षसे ॥ ७॥

પદાર્થ : यथा-જેમ सूराय-સૂર્યના આગમનને લક્ષ્ય કરીને-સૂર્ય ઉદય થયા પછી अक्तुभि:-नक्षत्रा-રાત્રિઓ સહિત બુધ, શુક્ર આદિ ગ્રહ, તારા अपयन्ति-દૂર થઈ જાય છે; હટી જાય છે, તેમજ विश्वचक्षसे-વિશ્વ દેષ્ટા પરમાત્માને લક્ષ્ય કરીને ઉપાસક त्ये तायव:-ते ચોરભાવ જે અંદરથી અને બહારથી જુદા ભાવ તથા કામ આદિ દોષો દૂર ભાગી જાય છે. (૭)

ભાવાર્થ : જેમ સૂર્યના આગમનથી રાતની સાથે તારાઓ ચાલ્યા જાય છે, તેમજ સર્વ દેષ્ટા, સર્વ— દર્શક પરમાત્માના આગમનથી મનમાં અને બહારમાં જુદા ભાવ તથા કામ આદિ ગુપ્ત દોષ ચાલ્યા જાય છે. (૭)

६३४. अंदूश्रन्नस्य केतवो वि रश्मयो जनाँ अनु । भ्राजन्तो अर्ग्नयो यथा ॥ ८ ॥

પદાર્થ: अस्य केतव:-એ સૂર્ય પરમાત્માને કેતુ-જ્ઞાપક સંકેત કરનાર रूमय:-સર્વત્ર વ્યાપ્ત ગુણ जनान्-अनु-ઉપાસક અને મનનશીલ જનોને अदृश्रन्-જોવામાં આવે છે यथा-भ्राजन्त:-अग्नय:- જાજવલ્યમાન અગ્નિઓ જોવામાં આવે છે. (૮)

ભાવાર્થ: અહો ! એ સરણશીલ-વ્યાપનશીલ પરમાત્માની જ્ઞાપક ગુણ રશ્મિઓ ઉપાસક અને મનનશીલ-જનોને જોવામાં આવી રહી છે, જેમ જાજ્વલ્યમાન અગ્નિની જ્વાળાઓ સાક્ષાત્ જોવામાં આવે છે. (૮)

६३५. तरिणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदेसि सूर्य। विश्वमाभासि रोचनम्॥ ९॥

પદાર્થ: सूर्य-હે સર્વત્ર સરણશીલ વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્ ! तुं तर्राण:-मुमुक्षुઓને દુ:ખસાગરથી તારનાર છે विश्वदर्शत:-સર્વનો દર્શનીય ज्योतिष्कृत्-असि-शान જયોતિનો કરનાર-આપનાર છે विश्वं रोचनम्-आभासि-समस्त પ્રકાશમાનોને तुं જ પ્રકાશિત કરે છે-પ્રકાશ પ્રદાન કરે છે. (૯)

ભાવાર્થ: સર્વત્ર વ્યાપનશીલ પરમાત્મા મુમુક્ષુ ઉપાસકોને દુઃખસાગરથી તારનાર, સર્વને દર્શન યોગ્ય, અન્તઃકરણમાં જ્ઞાન જ્યોતિ પ્રકટાવનાર અને સમસ્ત પ્રકાશવાળા પદાર્થોનો પ્રકાશદાતા છે; તેની ઉપાસના કરીને જ્ઞાન પ્રકાશ અને અમૃત આનંદને પ્રાપ્ત કરવા જોઈએ. (૯)

६३६. प्रत्येङ् देवानां विशः प्रत्येङ्ङुदेषि मानुषान्। प्रत्येङ् विश्वं स्वदृशे॥१०॥

પદાર્થ : स्वः-<mark>दृशे</mark>-સુખ દર્શનને માટે <mark>देवानां विशः प्रत्यङ्-उदेषि</mark>-દેવો-જીવન્મુક્તોની શ્રેણીમાં આવનારા નિયમિત જીવનયાત્રા કરનારા-પરમાત્મામાં પોતાને નિયુક્ત કરનારા મનુષ્યોની સન્મુખ

પરમાત્મન્ ! તું ઉત્સાહથી જાય છે. मानुषात् प्रत्यङ्-मनुष्य श्रेशीना ઉપાસકોની સન્મુખ પણ ઉત્સાહથી આવે છે. विश्वं प्रत्यङ्-सर्व દર્શક વર્ગની સામે પણ ઉત્સાહથી આવે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: હે વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્ ! તું ઉદાર છે, તું જીવન્મુક્તોની સામે, ઉપાસક મનુષ્યોની સામે તથા સર્વ જનવર્ગની સામે પણ સુખદર્શન કરાવવા ઉત્સાહથી આવે છે. તારી પાસે ભેદભાવ નથી, યથાયોગ્ય, યથાપાત્ર તારા સુખદર્શન તું આપે જ છે. જેટલા તારા દર્શનના ઉત્સુક, તારા તરફ પ્રવૃત્ત થવામાં જે યત્નશીલ બને છે, તેટલું તારું સુખદર્શન કરી શકે છે. (૧૦)

६३७. येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जना अनु। त्वं वरुण पश्यसि॥ ११॥

પદાર્થ: पावक वस्म त्वम्- હે પવિત્રકારક વરવાને યોગ્ય વરવાવાળા પરમાત્મન્! तुं येन चक्षसा-જે ઉપકાર દેષ્ટિથી जनान्-अनु भुरण्यन्तं पश्यिस- ४ पामनार प्राशीओनुं ભरણ પોષણ કરતા ૪ ગતને નિહાળે છે, તેમ અમને ઉપાસકોને પણ નિહાળ-નિહાળે છે. (૧૧)

ભાવાર્થ: પવિત્રકારક, વરવાયોગ્ય, વરનાર, વ્યાપનશીલ પરમાત્મા જન્મ પામનાર પ્રાણીઓનું ભરણ-પોષણ કરતાં જગતને જે ઉપકાર અથવા કૃપાદેષ્ટિથી નિહાળે છે, તેમ ભોગ પદાર્થ માટે અમને ઉપાસકોને માટે, અમૃત સુખને માટે અપવર્ગ-મોક્ષને પણ નિહાળ-નિહાળે છે. (૧૧)

६३८. उद् द्यामेषि रंजः पृथ्वहा मिमानो अक्तुं भिः। पश्यञ्जन्मानि सूर्य॥ १२॥

પદાર્થ: सूर्य-હે સરણશીલ-વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્ ! તું द्याम्-ઘુલોકને रजः-અન્તરિક્ષને पृथु-કઠિન-પૃથિવી પિંડને अक्तुभि:-अहा-રાત્રિઓની સાથે દિવસોનું-રાત દિવસોનું मिमानः-નિર્માણ કરતાં जन्मानि पश्यन्-અમે જન્મ પામનારાઓને દ્રષ્ટિમાં રાખવા માટે उदेषि-ઉત્સાહપૂર્વક પ્રાપ્ત થા. (૧૨)

ભાવાર્થ: વ્યાપનશીલ પરમાત્મા ઘુલોક, અન્તરિક્ષલોક, પૃથિવીલોક-ત્રણેય લોકોનું તથા દિવસ અને રાતોનું નિર્માણ કરતાં અમે જન્મ પામનારા પર કૃપાદ્રષ્ટિ રાખીને ઉત્સાહથી પ્રાપ્ત થાય છે, અથવા અમે જન્મ પામનારા પર કૃપાદ્રષ્ટિ રાખવા માટે એ સર્વનું નિર્માણ કરે છે, જેથી અમે ભોગ અને અપવર્ગ-મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકીએ. તેથી અમારે તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૧૨)

६३९. अंयुंक्त सेप्त शुंन्ध्युंवंः सूरो रंथस्य नैंप्त्र्यः। ताभिर्याति स्वयुंक्तिभिः॥१३॥

પદાર્થ: सूर:-પ્રેરક પરમાત્મા सप्त-સમવેત થયેલ शुन्ध्युव:-પ્રાણ रथस्य नप्त्य:-शरीररथने न પાડનાર-સંભાળનારને अयुक्त-નિયુક્ત કરેલ છે ताभिः स्वयुक्तिभिः-ते स्वयुक्त કરવામાં આવેલ પ્રાણો- પ્રાણ પ્રબંધોથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૧૩)

ભાવાર્થ : પ્રેરક પરમાત્માએ શરીરરથને સંભાળનાર પ્રાણને સમવેત રૂપમાં નિયુક્ત કરેલ છે, તે સ્વયુક્ત કરવામાં આવેલા પ્રાણો પ્રબંધોથી પ્રાપ્ત છે. (૧૩)

६४०. संप्तं त्वा हैरितौ रथै वहन्ति देव सूर्य। शौचिष्केशं विचक्षण॥ १४॥

પદાર્થ: विचक्षण सूर्य-હે સર્વદ્રષ્ટા સરણશીલ-વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્! सप्त हिस्तः-ઉક્ત સમવેત થનાર તને લઈ આવનાર પ્રાણ रथे-મારા શરીર રથમાં-હૃદયગૃહમાં त्वा शोचिष्केशं वहन्ति-तने દીપ્તજ્ઞાન રશ્મિવાળાને લઈ આવે છે. (૧૪)

ભાવાર્થ: હે સર્વદ્રષ્ટા વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્! એ સમવેત થયેલ પ્રાણ તને લઈ આવનાર મારા શરીરરથમાં હૃદયગૃહમાં તારી જ્ઞાન રશ્મિઓથી પ્રકાશમાન ઉપાસ્યદેવને લઈ આવે છે, જેને તે દેહરથમાં જોડેલ છે. જ્યાં સુધી દેહરથ છે, ત્યાં સુધી તો તને મારા સુધી લઈ આવે છે; અને જ્યારે શરીરથી અલગ થાય છે, ત્યારે મને તારા સુધી લઈ આવે છે. (૧૪)

> इति षष्ठोऽध्यायः, षष्ठः प्रपाठकश्च समाप्तः इति आरण्यपर्व वा आरण्यकाण्ड सामवेद-संहितायां पूर्वीर्चिकः समाप्तः

> > * * *

अथ महानाम्न्याचिकः

६४१. विंदां मंघवन् विंदां गातुंमनुशंसिषों दिंशः । शिक्षां शचीनां पते पूर्वीणां पुरूवसो ॥१॥

પદાર્થ: मघवन्-હે મોક્ષેશ્વર્યવાળા પરમાત્મન્! विदा:-तुं સર્વ કાંઈ જાણે છે, તેથી गातुं विदा:- જીવનનો માર્ગ અથવા જવાના માર્ગને પ્રાપ્ત કરાવ दिश:-अनुशंसिष:-આગળ વધવાની દિશાઓને બતાવ पूर्वीणां शचीनां पते-શાશ્વત પ્રજ્ઞાઓ-વિદ્યાઓના સ્વામિન્! पुस्त्वसो-બહુ જ્ઞાનધનવાળા પરમાત્મન્! शिक्ष-તે શાશ્વત પ્રજ્ઞાઓને, વિદ્યાઓને, જ્ઞાનધનોને મને પ્રદાન કર. (૧)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા સર્વત્ર છે. વેદત્રયી-સમસ્ત શાશ્વત વિદ્યાનો સ્વામી છે, મનુષ્યને જીવનયાત્રાનો માર્ગ અને જવાની દિશાને પણ બતાવે છે. વિશેષતઃ ઉપાસકનો મહાન પથપ્રદર્શક બને છે. (૧)

्र ६४२. ओभिष्टुमेभिष्टिभिः स्वा ३८ त्रांशुः। प्रचेतने प्रचेतयेन्द्रे द्युम्नायं न इषे॥२॥

પદાર્થ: प्रचेतन इन्द्र-હે સચેત કરનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं आिधः-अधिष्टिभिः-એ અમારી પ્રાર્થનાથી स्वः-न-अंशः-सुખમય मोक्षधामनी समान तथा व्यापक्ष थतां तुं नः-अभाराद्रूस्त/ द्युम्नाय-यशोर् स्वरूप प्राप्तिने माटे अने इषे-क्षोिक अन्नािट ઇष्ट सिद्धिने माटे पण प्रचेतय-येतावा-जोधित कर-करे छे. (२)

ભાવાર્થ : ચેતાવનાર મોક્ષધામની સમાન મહાન પરમાત્મા અમારી પ્રાર્થનાથી અમને ચેતાવે છે. આધ્યાત્મિક યશ પરમાત્મરૂપ સ્વસ્વરૂપ દર્શન માટે તથા સાંસારિક અન્ન આદિ ઇષ્ટ સિદ્ધિને માટે પણ ચેતાવે છે. બોધ આપે છે. (૨)

६४३. एँवा हि शैक्रो राये वाजाय विज्ञवः । शविष्ठ विजन्मृञ्जसे मंहिष्ठ विज्ञिन्मृञ्जसे आं याहि पिबं मत्स्व॥ ३॥

પદાર્થ: एव हि-એમ જ शक्र-उ-હે નિતાન્ત સુખ આપવામાં શક્ત-સમર્થ પરમાત્મન્ ! राये-મોક્ષૈશ્વર્યને માટે विज्ञव:-હે ઓજસ્વી वाजाय-અમૃત અન્નભોગને માટે शिवष्ठ विज्ञन्-ऋस्रसे-હે અત્યંત બળવાન! ઓજસ્વી પરમાત્મન્! તું અમને સમર્થ બનાવે છે आयाहि-આવી જા पिब-ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર मत्स्व-અમારા પર પ્રસન્ન થા. (3)

ભાવાર્થ : એજ રીતે સુખ પ્રદાનમાં સમર્થ પરમાત્મન્ ! તું મોક્ષેશ્વર્યને આપવાને સમર્થ છે તથા હે ઓજસ્વી ! તું અમૃતભોગ આપવાને બળવાન પરમાત્મન્ ! તું અમને સમર્થ બનાવે છે. હે પ્રશંસનીય દેવ ! તું અમારા હ્રદયમાં આવ. ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર, અમને સર્વ પ્રકારે સમૃદ્ધ કર. (૩)

६४४. विंदा राये सुवीर्य भुवो वाजानां पतिर्वशा अनु मंहिष्ठ वज्रिन्नृञ्जसे यः शविष्ठः शूराणाम्॥४॥

પદાર્થ: राये सुवीर्य विदा:-भोक्ष ઐશ્વર્યને માટે સંયત વીર્ય પ્રાપ્ત કરાવ. वाजानां पित:-બળોના સ્વામિન્! वशान्-अनुभुव:-પોતાના વશમાં તેને અનુભાવિત કર मंहिष्ठ वाजिन्-त्रक्कसे-હે પ્રશંસનીય બળવાન્! તું અમને સમર્થ કર. य:-જે તું शूराणां शिवष्ठ-शूरवीरोमां सर्वथी અત્યંત બળવાન છે. (૪)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા મોક્ષેશ્વર્ય પ્રાપ્ત કરવા માટે સંયમવાળું વીર્ય આપે છે. તે સમસ્ત બળોનો સ્વામી છે, તેને પોતાને વશ કરે છે. તે પ્રશંસનીય મહાન છે, અમને સમર્થ બનાવે છે. તે શૂરવીરમાં સર્વથી મહાન છે. તેનું શરણ લેવું, તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૪)

६४५. यो मंहिष्ठो मैघोनामेशुर्न शोचिः। चिकित्वो अभि नो नयेन्द्रो विदे तमु स्तुहि॥५॥

પદાર્થ: मघोनां मंहिष्ठ:-य:-ધનવાનોમાં અત્યંત દાની જે પરમાત્મા છે अंशु:-न शोचि:-કિરણવાળા સૂર્યની સમાન પ્રકાશમાન છે. चिकित्व:-તે તું જ્ઞાનવાન પરમાત્મન્ नः-अभि नय-અમને લઈને ચાલ इन्द्र:-विदे-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા અમને જ્ઞાન પ્રદાન કર-આપે છે. તેથી तम्-उ स्तुहि-હે મન! તું તેની સ્તુતિ કર. (પ)

ભાવાર્થ: ધનવાનોમાં અત્યંત દાનદાતા પરમાત્મા જ છે, જે ભોગ પણ આપે છે અને ભોગના સાધનો પણ આપે છે-સૂર્ય સમાન તેજસ્વી અર્થાત્ પ્રકાશમાન જ છે. યોગીની અંદર તેનો જ પ્રકાશ થાય છે. તે જ્ઞાનવાન બનેલાં અમને લઈ જાય છે. 'અપ્ને નય' એ રીતે અમને લઈ જાય છે. તે એવા પરમાત્માની અરે મન સ્તુતિ કર. (પ)

६४६. ईशे हि शक्रस्तमूतये हवामहे जेतारमपराजितम् । सं नः स्वर्षदिति द्विषः क्रेतुश्छेन्दे ऋतं बृहत् ॥६॥

પદાર્થ: शक्र:-શક્તિમાન પરમાત્મા ईशे हि-નિતાન્ત સ્વામીપણું કરે છે-શાસન કરે છે ते जेतारम्-अपराजितम्-ते પરાજય ન પામનાર વિજયશીલને ऊतये-પોતાની રક્ષાને માટે हवामहे-અમે આમંત્રિત કરતા રહીએ ઉપાસના દ્વારા स्व-न-द्विष:-ते અમારી દ્વેષ ભાવનાઓનો अति स्वर्ष-विनाश કરે क्रतु:- छन्द:-ऋतं बृहत्-કર્મ, રક્ષણ, જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરે. (६)

ભાવાર્થ : શક્તિમાન પરમાત્મા અમારા પર સ્વામીત્વ કરે, સ્વામીરૂપમાં બિરાજમાન રહે. આત્મરક્ષા

માટે કદી પણ ન હારનાર સદા વિજયશીલને આમંત્રિત કરતા રહીએ. તે અમારી દ્વેષ ભાવનાઓનો સર્વથા વિનાશ કરે. અમારી કર્મશીલતા, રક્ષણશક્તિ અને જ્ઞાનશક્તિની વૃદ્ધિ કરતો રહે. (૬)

६४७. इन्द्रं धनस्य सातये हवामहे जेतारमपराजितम् । स नः स्वर्षदति द्विषः स नः स्वर्षदति द्विषः ॥७॥

પદાર્થ: धनस्य सातये-भोक्षैश्वर्यनी પ્રાપ્તિને માટે अपराजितं जेतारम्-इन्द्रम्-पराજयथी રહિત સદા विજयशीલ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને हवामहे-આમંત્રિત કરીએ છીએ सः-नः द्विषः-अति स्वर्षत्-ते અમારી द्वेष ભાવનાઓને અત્યંત દૂર કરી हे सः-नः स्वर्षत्-अति द्विषः-ते અમને द्वेष ભાવનાઓથી અતિ દૂર કરે-કરે છે. (૭)

ભાવાર્થ : અપરાજિત જેતા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને મોક્ષેશ્વર્યની પ્રાપ્તિ માટે આમંત્રિત કરીએ છીએ. જે અમારી દ્વેષ ભાવનાઓને દૂર કરે તથા અમને દ્વેષ ભાવનાથી દૂર કરે. (૭)

६४८. पूर्वस्य यत्ते अद्रिवोंऽशुर्मदाय। सुम्न आ धेहि नो वसो पूर्तिः शविष्ठ शस्यते। वैशी हि शको नूनं तन्नव्यं संन्यसे॥८॥

પદાર્થ: अद्भिव:-હે ઓજસ્વી પરમાત્મન્! ते पूर्वस्य-તારા સનાતનના यत्-જે अंशु:-ध्यान तरंग- स्व३्प ઝાંખી मदाय-હર્ષ પ્રાપ્તિને માટે છે नः सुम्ने-आधेहि-અમારા સુખને માટે આધાન કર-સારી રીતે સમાવેશ કર वसो शिवष्ठ-હે વસાવનાર અત્યંત બલવન્! तुं पूर्तिः शस्यते-કામનાપૂરણ કરનારને પ્રશંસિત કરવામાં આવે છે. नूनम्-निश्चय જ तुं वशी शक्रः-विश्वने वश કરનાર સમર્થ છે. तत्-नव्यं संन्यसे-तेथी तने स्तुति योग्यने हृदयमां सारी रीते स्थापित કरुं છું. (८)

ભાવાર્થ: ઓજસ્વી પરમાત્મા સનાતન અનાદિ છે, ધ્યાનોપાસના દ્વારા તેના દર્શનની ઝાંખી ઉપાસકના હર્ષનું કારણ છે. તેના સુખ માટે પરમાત્મા તેની અંદર આધાન કરે છે, વસાવનાર મહાબળવાન કામનાપૂરકની સ્તુતિ કરવી જોઈએ. તે સર્વને વશમાં રાખનાર સ્તુતિ કરવા યોગ્ય દેવને હૃદયમાં સારી રીતે સ્થાપિત કરવો જોઈએ. (૮)

६४९. प्रेभों जनस्य वृत्रहेन्त्समर्येषु ब्रवावहै । शूरों यो गोषु गच्छति संखा सुशेवो अंद्वयुः ॥९॥

પદાર્થ : जनस्य अर्येषु-જનવર્ગ-મનુષ્યોના સ્વામીઓ રાજાઓ શાસકોમાં वृत्रहन्-प्रभो-હે પાપનાશક !

પ્રભુ તું જ અર્ય = રાજા-શાસક છે સર્વથા સ્વામીધર્મ અને પાપવિનાશન પ્રવૃત્તિ તારામાં જ છે, તેથી सम्ब्रवावहै-તારી સ્તુતિ કરીએ છીએ. यः-જે शूरः-પરાક્રમી सखा-મિત્ર सुशेवः-સુંદર-શ્રેષ્ઠ સુખદાતા अद्वयः-અદ્વિતીય-એકલો गोषु गच्छित-પૃથિવી આદિ લોકોમાં વ્યાપક ગતિથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૯)

ભાવાર્થ: મનુષ્યવર્ગના રાજાઓ-શાસકોમાં પાપનાશક પ્રભુ તારા જેવો કોઈ નથી. તું તે શાસકોનાં પાપોને તારી કૃપા અને દંડ દ્વારા નષ્ટ કરે છે, તું મિત્ર અને યથાર્થ સુખદાતા છે. પરાક્રમી, અદિતીય, એકલો સમસ્ત પૃથિવી આદિ લોકોમાં વિભુ-વ્યાપક ગતિથી પ્રાપ્ત થઈને શાસન કરી રહ્યો છે. અમે તારી સ્તુતિ કરતાં રહીએ. (૯)

६५०. एँवाह्येऽ३ऽ३ऽ३वं। एँवां ह्यंग्ने। एँवां हींन्द्र। एँवां हि पूषन्। एँवां हि देवाः। ओं एवां हि देवाः॥१०॥

પદાર્થ : एव हि एव-હે પરમાત્મન્ ! તું એવો જ બરાબર કહેલાં ગુણોવાળો છે.

एवं हि अग्ने-હे અગ્નિ નામથી અગ્રણી પરમાત્મા ! તું ખરેખર અગ્નિ સ્વરૂપ છે.

एव हि इन्द्र-હे ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા ! तुं જ ઇन्द्र नामथी છે.

एव हि पूषन्- હે પોષણ કરનાર પરમાત્મા ! તારું પૂષા નામથી જ તારું યશોગાન છે.

एष हि देवा:-એ જ રીતે દિવ્યગુણોથી યુક્ત તું ભિન્ન-ભિન્ન દેવ નામોથી કહેવામાં આવેલ પરમાત્મા તુંજ છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! આ મંત્રોમાં ઉપાસકોની વાણીમાં સંસારમાં તારું જ કીર્તન છે. તેમાં ક્યાંક પૂર્ણ પુરુષ નામથી તારી જ પૂર્ણતાનું સ્મરણ છે. ક્યાંક અગ્નિ નામથી અગ્રણીરૂપમાં તારું જ સ્તવન છે. ક્યાંક ઇન્દ્ર નામથી તારું એશ્વર્યવાન રૂપમાં પ્રશંસન છે. ક્યાંક પૂષા નામથી પોષણ કરનારના રૂપમાં તારું જ યશોગાન છે. ક્યાંક બહુવચનમાં સમસ્ત દેવધર્મોવાળા માનીને તારી જ સ્તુતિ છે. આ રીતે સમસ્ત દિવ્ય ગુણોવાળા તુજ પરમાત્માની સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના કરીએ છીએ-કરતાં રહીએ. (૧૦)

इति महानाम्न्याचिक एवं पूर्वाचिक सामवेद आध्यात्मिक मुनिभाष्य । स्वामी ब्रह्ममुनि कृत सामवेद पूर्वाचिक भाष्य समाप्तः ।

* * *

॥ ओ३म् ॥

सामवेद:

अध्यात्मिक मुनिभाष्य

उत्तराचिक:

अथ प्रथमोऽध्यायः

अथ प्रथम: प्रपाठक:

प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

६५१. उपास्मै गायता नरः पवमानायेन्दवे। अभि देवाँ इयक्षते॥१॥

પદાર્થ: नरः-હે મુમુક્ષુજનો ! તમે अस्मै-એ-ઇષ્ટદેવ देवान्-अभि-इयक्षते-દેવો-દિવ્ય સુખોનો જીવનમાં સંગત કરવા ચાહનાર-હિતૈષી इन्दवे-રસવાન पवमानाय-શાન્તધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માને માટે उपगायत-ઉપગાન કરો-આત્મભાવથી સ્તવન-ઉપાસના કરો. (૧)

ભાવાર્થ : સમસ્ત સુખોના મૂળ તથા તેને જીવનમાં દાખલ કરાવનાર, રસવાન, શાન્તધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માની ઉપયુક્ત સ્તુતિ, ઉપાસના મુમુક્ષુજનોએ કરવી જોઈએ. (૧)

६५२. अभि ते मधुना पयोऽथर्वाणो अशिश्रयुः। दैवं दैवाय देवयु॥२॥

પદાર્થ : ते-હે ધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! તારા मधुना-આનંદરસની સાથે अथर्वाण:-અચલ-સ્થિર મનનશીલ યોગીજન देवेयु:-देवं पय:-तुજ દેવને ચાહનાર દિવ્ય પ્રાણ-અમર तत्त्व આત્મભાવને देवाय-तुજ પરમાત્મદેવની પ્રાપ્તિને માટે अभिशिश्रयु:-આશ્રય લે છે.-નિતાન્ત અર્પિત કરી દે છે; ત્યારે તારો સાક્ષાત્ કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : સ્થિર મનવાળા યોગી, ધ્યાની, ઉપાસક પોતાના દિવ્ય આત્મભાવને જે પરમાત્મદેવને ચાહે છે. પરમાત્મદેવની પ્રાપ્તિને માટે સમસ્ત આનંદોના આનંદ અંતિમ આનંદમાં ધ્યાન દ્વારા મિલન કરે છે, त्यारे पोताना આત્મામાં તેનો સાક્ષાત્કાર કરે છે. (૨)

६५३. सं नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते। शं राजन्नोषधीभ्यः॥ ३॥

પદાર્થ: सः-गजन्-તે તું હે પવમાન સોમ-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાંત સ્વરૂપ સર્વત્ર પ્રકાશમાન પરમાત્મન્! નઃ-અમારા ઉપાસકોના गवे शम्-જ્ઞાનેન્દ્રિયો માત્રને માટે કલ્યાણકારી બને છે-અસંયમમાં પ્રવૃત્ત ન થવાથી जनाय शम्-જનનેન્દ્રિયને માટે કલ્યાણરૂપ બને છે-વ્યભિચારમાં પ્રવૃત્ત ન થવાથી અર્વતે-શમ્-પ્રેરણ ધર્મવાન મનને માટે કલ્યાણરૂપ બન ओषधिभ्यः शम्-ઊર્જા-જીવનરસ રક્ત પ્રાણોને માટે કલ્યાણરૂપ બન. (૩)

ભાવાર્થ: ઉપાસકો દ્વારા પરમાત્માની આરાધના કરવાથી તેની જ્ઞાનેન્દ્રિયોમાં શાન્તિ-અસંયમરહિતતા, જનનેન્દ્રિયમાં શાન્તિ-વ્યભિચારની અપ્રવૃત્તિ, મનમાં શાન્તિ-ચંચળતા રહિતતા અને રસ, રક્ત, પ્રાણોમાં શાન્તિ-રોગ, દોષ ઉદ્દેગ રહિતતા પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

સૂક્ત-૨

६५४. दंविद्युतत्या रुचा परिष्टांभन्त्या कृपा। सांमाः शुक्रां गवाशिरः॥१॥

પદાર્થ: दिवद्युतत्या-દેદીપ્યમાન; स्त्र्या-કાન્તિ, परिष्टोभन्त्या-સર્વ પ્રકારે ગુણોનું વર્ણન કરનારી कृपा-स्तुतिરૂપ અધ્યાત્મ શક્તિ દ્વારા सोमा:-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા गवाशिर:- જ્ઞાનેન્દ્રિયોમાં આશ્રય કરીને शुक्रा:-આત્મામાં પ્રકાશિત થાય છે. (૪)

ભાવાર્થ : સર્વ પ્રકારે ગુણોનું વર્ણન કરનારી, સ્તુતિરૂપ શક્તિ દ્વારા પરમાત્મા ઉપાસકની અંદર અધિક પ્રકાશમાન-ક્રાન્તિથી જ્ઞાનેન્દ્રિયોમાં સંગત કરીને, શુભ્રરૂપમાં સાક્ષાત્ થાય છે. (૧)

६५५. हिन्वानो हैर्तृभिर्हित आ वाजं वाज्यक्रमीत्। सीदन्तो वेनुषो यथा॥ २॥

પદાર્થ: वाजी-અમૃત અન્નભોગવાળા સોમ શાન્ત પરમાત્મા हेतृभि:-हित:-સ્તુતિ પ્રેરક ઉપાસકો દ્વારા ધારિત ઉપાસિત થઈને वाजं हिन्वान:-अक्रमीत्-અમૃતાન્નભોગને પ્રેરિત કરીને ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે यथा वनुषः सीदन्त:-જેમ ચાહનાર હિતૈષી પોતાના શિષ્યોને ગુરુજન પ્રાપ્ત થઈને ઉપદેશ આપે છે. (૨)

ભાવાર્થ : સ્તુતિકર્તા ઉપાસકો દ્વારા ધારણા કરેલ, ઉપાસિત કરેલ, અમૃતભોગવાળા પરમાત્મા અમૃતભોગને પ્રેરિત કરીને ઉપાસકને એવી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે, જેમ ગુરુજન શિષ્યોને પ્રાપ્ત થઈને ઉપદેશ આપે છે. (૨)

६५६. ऋँधंक्सोम स्वस्तये संजग्मानो दिवा कवे। पंवस्व सूर्यो दृशे॥ ३॥ पदार्थ: कवे सोम-डे क्रान्तदर्शी, सर्वज्ञ, शान्त स्व३५ परभात्मनु ! तुं स्वस्तये-भारा सु-अस्तित्व- કલ્યાણને માટે दिवा-सञ्जग्मान:-સ્વપ્રકાશથી સંબંધ-સંગત કરીને सूर्य:-સૂર્યની સમાન हशे-નિજ દર્શન માટે ऋक-पवस्व-સમીપ-સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસના દ્વારા સર્વજ્ઞ પરમાત્મા ઉપાસકના કલ્યાણ માટે, પોતાના પ્રકાશની સાથે સંબંધિત થઈને, સૂર્યની સમાન સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

સૂ~~ક~~ત-3

६५७. पंवमानस्य ते कवे वाजिन्त्सर्गा असृक्षत । अर्वन्तौ नं श्रवस्यवः ॥ १ ॥

પદાર્થ: कवे वाजिन्-હે સર્વજ્ઞ વક્તા તથા અમૃતભોગવાળા સોમ પરમાત્મન્ ! ते पवमानस्य-તારી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થયેલામાં सर्गाः-असृक्षत-અમૃત આનંદ પ્રવાહ ઉપાસકોની અંદર નિરંતર પ્રવાહિત થવા માંડે છે अर्वन्तः-न श्रवस्यवः-પ્રશંસનીય પ્રગતિશીલ પ્રશસ્ત ગન્તવ્ય સ્થાનને ચાહતા તેના પર પહોંચનાર ઘોડાની સમાન પહોંચે છે. (૧)

ભાવાર્થ : સર્વજ્ઞ અમૃતાનંદભોગપ્રદ પરમાત્મન્ ! તારા આનંદ પ્રવાહોથી પ્રાપ્ત થનાર આનંદ પ્રવાહ પ્રવાહિત થઈને, જેમ પ્રગતિશીલ, પ્રશંસનીય ઘોડાઓ છૂટીને પ્રશંસનીય પ્રાપ્તવ્ય સ્થાનને ચાહીને તેને પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ મને ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

६५८. अच्छा कोशं मधुशचुतमसृग्रं वारे अव्यये। अवावशन्त धीतयः॥ २॥

પદાર્થ: अव्यये वारे-નિત્ય વરણીય પરમાત્મામાં રહેલ मधुश्चृतं कोशम्-મધ ટપકાવનાર કોશને धीतय:-अवावशन्त-ધારણા-ધ્યાન પ્રજ્ઞાવાળા ઉપાસકો નિતાન્ત ચાહે છે તેથી તે अच्छा-असृग्रन्-પોતાની સામે-તરફ ખોલે છે; પ્રવાહિત કરે છે, પ્રાપ્ત કરે છે.

ભાવાર્થ : અવિનાશી-નિત્ય, વરણીય પરમાત્માની અંદર રહેલ મધુર આનંદ ભરેલ કોશ-થેલાને ધારણા-ધ્યાન પ્રજ્ઞાવાળા ઉપાસકો નિતાન્ત ચાહે છે, તેથી તેઓ પોતાની તરફ ખોલે છે-પ્રવાહિત કરી લે છે-પ્રાપ્ત કરી લે છે. (૨)

६५९. अच्छा समुद्रिमिन्देवोऽस्तं गावो न धेनवः। अग्मन्नृतस्य योनिमा॥ ३॥

પદાર્થ: इन्दव:-આર્દ્ર ભાવનાવાળા ઉપાસક આત્માઓ ऋतस्य योनिम्-અમૃતનું ગૃહ-ભંડાર समुद्रम्-પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માને अच्छा-आ-अग्मन्-સારી રીતે સમગ્ર રૂપથી પ્રાપ્ત કરે છે धेनव:-गाव:-अस्तं न-જેમ દૂઝણી ગાયો પોતાના આશ્રયરૂપ ઘર =ગૌશાળામાં આપોઆપ ચાલી આવે છે-પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ભાવાર્થ : જેમ દૂઝણી ગાયો આપો આપ ગૌશાળામાં ચાલી આવે છે, તેમ આર્વભાવથી ભરેલ,

શ્રદ્ધાપૂર્ણ ઉપાસક આત્માઓ અમૃતગૃહે પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માને સારી રીતે સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

६६०. अग्ने आ याहि वीतये गृणांनो हेळ्यदातये। नि होता सत्सि बहिषिः॥ १॥

પદાર્થ: अग्ने-જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું हव्यदातये गृणान:-અમને પોતાની ભેટ આપવા માટે અમારા દ્વારા સ્તુત કરવામાં આવતાં તેના બદલામાં <mark>वीतये आ याहि</mark>-તારી પ્રાપ્તિ માટે આવી જા होता बर्हिषि न सित्स-तुं हृहयासन पर હોતાની સમાન નિરંતર પ્રાપ્ત થા-નિરંતર રમણ કર. (૧)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા પ્રત્યે સ્વાત્મ સમર્પણ કરવાથી પરમાત્માની સ્તુતિ કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે પોતાનાં સાક્ષાત્ દર્શન માટે આવે છે અને હૃદયમાં વિરાજમાન થાય છે, જેમ હોતા યજ્ઞાસન પર બેસે છે. (૧)

६६१. तंं त्वा समिद्धिरङ्गिरो घृतेन वर्धयामिस। बृहंच्छोचा यविष्ठ्य॥२॥

પદાર્થ: अङ्गिरः यविष्ठ्य-હે અંગોને પ્રેરિત કરનાર અત્યંત મેળ કરનારમાં શ્રેષ્ઠ પરમાત્મન્ ! तं त्वा-ते तने सिमिद्धि-घृतेन वर्धयामिस-प्राણोથી પ્રાણાયામો-ઇન્દ્રિયોના સદ્ વ્યવહારોથી અને આત્મતેજ વધારીએ છીએ बृहत्-शोच-तुं અમારી અંદર અત્યંત પ્રકાશમાન થા. (૨)

ભાવાર્થ: અંગોને પ્રેરિત કરનાર, મેળ કરનારમાં સર્વથી અધિક મિલનસાર પરમાત્માને પ્રાણાર્પણથી પ્રાણાયામો-ઇન્દ્રિય સંયમો અને પોતાના આત્મભાવથી પોતાની અંદર વૃદ્ધિ કરીએ-વધારીએ તો તે અમારી અંદર મહાન પ્રકાશમાન રૂપમાં સાક્ષાત્ થાય છે. (૨)

६६२. सं नः पृथु श्रेवाय्यमच्छा देव विवासिस। बृहदग्ने सुवीर्यम्॥३॥

પદાર્થ : सः-अग्ने देव-ते तुं शान પ્રકાશક પરમાત્મદેવ ! नः-અમારે માટે पृथु बृहत् सुवीर्यं श्रवाप्यम्-पृथु = મહાન, બૃહત્ = જ્યેષ્ઠ = શ્રેષ્ઠ શ્રવણ યોગ્ય પ્રશંસનીય શોભનબળ-અધ્યાત્મ અર્થાત્ દિવ્ય આયુ મોક્ષ આયુને अच्छा विवासिस-सारी रीते संपादित કરે છે. (3)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા અમને-ઉપાસકોને માટે મહાન, શ્રેષ્ઠ, પરંપરાથી પ્રસિદ્ધ દિવ્ય આયુ મોક્ષને સારી રીતે સંપાદિત કરે છે-આપે છે. (૩)

સૂક્ત-૨

६६३. आं नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वौ रंजांसि सुक्रतू॥१॥

પદાર્થ: सुक्रतू-હે શોભન-શ્રેષ્ઠ કર્મવાળા, मित्रावस्गौ-પ્રાણની સમાન તું સંસારમાં સત્કર્મ માટે પ્રેરિત કરનાર પુનઃ અપાનની સમાન મોક્ષમાં પોતાની તરફ લઈ જનાર नः-અમારી गव्यूतिम्-स्तुति प्रवહભૂમિ-હૃદય ગુહાને घृतै:-તારા તેજોમય દર્શન સ્નેહાદિથી आ-उक्षतम्-सिंચી हे मध्वा रजांसि-तारा मधुर સુખભોગ ફળોથી અમારી રંજનીય ઇન્દ્રિયોને પણ સિંચ-તૃપ્ત કરી हે. (૧)

ભાવાર્થ : હે સુકર્મા પરમાત્મન્ ! તું સંસારમાં સત્કર્મ કરવા માટે પ્રેરક, પુનઃ મોક્ષ માટે તારી તરફ લઈ જનાર બનીને, અમારા સ્તુતિ-સ્થાનને તારા દર્શન, સ્નેહ આદિથી ભરી દે છે; તથા સંસારમાં પણ મધુર કર્મફળ ભોગથી અમારી રંજનીય ઇન્દ્રિયોને પણ તૃપ્ત કરી દે છે, જેથી પુનઃ ભટકવાનો-અશાન્ત થવાનો અવસર પ્રાપ્ત થતો નથી. (૧)

६६४. उरुशंसा नमोवृधा मह्ना दक्षस्य राजथः। द्राघिष्ठाभिः शुचिव्रता॥ २॥

પદાર્થ: उस्शंसा-હે અત્યંત પ્રશંસનીય नमोवृधा-સ્તુતિઓ દ્વારા મુક્ત ઉપાસકોની ઉન્નિત કરનાર मह्ना-મહાન शृचिव्रता-પવિત્ર કર્મ કરનારા મિત્ર વરુણ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ द्राघिष्ठाभिः-तुं દીર્ધકાલની સ્તુતિઓ દ્વારા दक्षस्य राजधः-मारा આત્મસ્વરૂપને પ્રકાશિત કરી રહ્યો છે.

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! તું અત્યંત પ્રશંસાને યોગ્ય છે, પવિત્રકારી, મહાન, પૂર્વથી ચાલતી આવેલી-દીર્ધકાલીન સ્તુતિઓ દ્વારા મારા-ઉપાસકનાં આત્મબળ પર અધિકાર કરીને રક્ષા કરી રહ્યો છે. (૨)

६६५. गृणाना जैमदिग्निना योनावृतस्य सीदतम्। पातं सोममृतावृधा॥ ३॥

પદાર્થ: जगदिग्नना गृणाना-હે સત્કર્મમાં પ્રેરક અને પોતાની તરફ મોક્ષ માટે લઈ જનાર પરમાત્મન્ ! तું પ્રાપ્ત વૈરાગ્યવાળા ઉપાસક દ્વારા સ્તુત થઈને ऋतस्य योनौ सीदतम्-અધ્યાત્મયજ્ઞના ગૃહ હૃદયમાં બિરાજમાન થા ऋतावृधा-હે અધ્યાત્મયજ્ઞના વર્ધક પરમાત્મન્ ! सोमं पातम्-ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર. (૩)

ભાવાર્થ: સત્કર્મમાં પ્રેરિત કરનાર અને મોક્ષ માટે પોતાની તરફ આકર્ષિત કરનાર પરમાત્મા સાક્ષાત્ થઈને, ઉપાસક દ્વારા સ્તુત થઈને, અધ્યાત્મયજ્ઞનાં ગૃહ-હૃદયમાં બિરાજે છે અને ઉપાસનારસનો પણ સ્વીકાર કરે છે. (૩)

સૂક્ત-3

६६६. आ याहि सुषुमा हि ते इन्द्रे सोमं पिंबा इमम्। एदं बहिः सदो मम।। १॥

પદાર્થ : इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું आ याहि-આવી જા ते-તારા માટે सोमं सुषुम हि-અમે ઉપાસનારસને સંપાદન કરીએ છીએ. इमं पिब-तेनुं पान કર-સ્વીકાર કર मम-इदं बर्हिः-भारां આ

હૃદયાકાશમાં आ सदः-આવ-બેસ. (૧)

ભાવાર્થ : પરમાત્માને માટે ઉપાસનારસ તૈયાર કરવો, તેનો સ્વીકાર કરાવવાનો આગ્રહ કરવો, પોતાનાં હૃદયાકાશમાં સમગ્રરૂપથી બેસાડવો જોઈએ. (૧)

६६७. आं त्वां ब्रह्मयुजां हरीं वहतामिन्द्र केशिना । उप ब्रह्माणि नः शृणु ॥ २ ॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वा-तने ब्रह्मयुजा केशिना हरी-तुष्ठ બ્રહ્મથી યુક્ત થનારાં જ્ઞાન રશ્મિવાળા-જ્ઞાનપૂર્વક પ્રવર્તમાન સ્તુતિ અને ઉપાસના आवहताम्-મારી અંદર આમંત્રિત કરીએ नः-ब्रह्माणि-અમારા મનોભાવો અને કામનાઓનો उपश्रृण्-स्वीકाર કર. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્માને યુક્ત થનારી સ્તુતિ અને ઉપાસના જ્ઞાનપૂર્વક કરવાથી તે પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરાવે છે, ત્યારે પરમાત્મા અમારા મનોભાવોનો સ્વીકાર કરે છે. (૨)

६६८. ब्रह्माणस्त्वा युँजा वयं सोमपामिन्द्र सोमिनः। सुतावन्तो हवामहे॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! वयम्-અમે सोमिनः-ઉપાસનારસને સમર્પિત કરનારા सृतावन्तः-ઉપાસનારસ તૈયાર કરી ચૂકેલાં ब्रह्माणः-બ્રહ્મજ્ઞાનમાં સમર્થ મનસ્વી ઉપાસકો युजा-યોગ- સમાધિ યોગ દ્વારા त्वा सोमपां हवामहे-तुજ સોમપાન કરનારને અમારી અંદર આમંત્રિત કરીએ છીએ. (3)

ભાવાર્થ : જ્યારે અમે મનસ્વીજન ઉપાસનારસ પરમાત્માને સમર્પણાર્થ સમ્પન્ન કરી સમર્પણ કરવા ઇચ્છીએ ત્યારે યોગ સમાધિનુંઅનુષ્કાન કરે તો પરમાત્માને આપણી અંદર સાક્ષાત કરી શકીએ છીએ. (૩)

सूड्त-४

६६९. इंन्द्रोंग्नी आं गतं सुतं गौभिर्नभौ वरेण्यम्। अस्य पातं धियेषिता ॥ १॥

પદાર્થ: इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન્ પ્રાણ સ્વરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાન સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું धिया-गीर्भि:-इषिता-ध्यान અને સ્તુતિઓથી લક્ષિત થયેલ वरेण्यं नभ:-વરણ થવા યોગ્ય હૃદયાકાશમાં आगतम्- આવ-પ્રાપ્ત થા अस्य सुतं पातम्-એ હૃદયનાં નિષ્પન્ન ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર. (૧)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન તથા પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા ધ્યાન અને સ્તુતિઓ દ્વારા લિક્ષિત થઈને હૃદયાકાશમાં પ્રાપ્ત થાય છે. અને ત્યાં નિષ્પન્ન ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરે છે. (૧)

६७०. इन्द्राग्नी जरितुः सचा येज्ञौ जिगाति चेतनः। अया पातिममं सुतम्॥ २॥

પદાર્થ : इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન પ્રાણરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાનરૂપ પરમાત્મન્ ! जित्तु:-મારો

સ્તુતિકર્તાનો चेतनः-यज्ञः-જડયજ્ઞ-દ્રવ્યયજ્ઞ-હોમયજ્ઞ નહીં પરંતુ ચેતનયજ્ઞ-ચેતન આત્મામાં થનારો આત્મભાવનાર્પણ सचा जिगाति-તારી સાથે ગતિ કરે છે-ચાલે છે. अया-इमं सृतं पातम्-એ મારી સ્તુતિથી નિષ્યન્ન આર્દ્રભાવ ભરેલ ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર. (૨)

ભાવાર્થ: ઐશ્વર્યવાન પ્રાણરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાનરૂપ પરમાત્મન્ ! મારો સ્તુતિકર્તાનો સ્વ આત્મભાવ ભરેલ આત્મસમર્પણ યજ્ઞ નિરંતર ચાલી રહેલ છે, એ જડયજ્ઞ બહારના દ્રવ્યયજ્ઞ જેવો અસ્થિર હોતો નથી તથા સ્તોતાને નિરંતર ચેતાવતો રહે છે-જાગૃત રાખે છે. સ્તુતિકર્તાની સ્તુતિથી નિ:સૃત ઉપાસનારસનો તું સ્વીકાર કરે છે. (૨)

६७१. इन्द्रमग्निं कविच्छदा यज्ञस्य जूत्या वृणे। ता सोमस्येह तृम्पताम्॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्रम् अग्निम्-ઐશ્વર્યવાન પ્રાણરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાનરૂપ પરમાત્માને किवच्छदा-જે મેધાવી ઋષિજનોનો રક્ષક છે એવાને यज्ञस्य जूत्या-वृणे-અધ્યાત્મયજ્ઞની પ્રીતિના કારણે વરણ કરું છું મારામાં ધારણ કરું છું ता-બન્ને રૂપવાળા પરમાત્માને इह-આ જીવનમાં सोमस्य तृम्पताम्-ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરીને મને તૃપ્ત કર. (3)

ભાવાર્થ : સ્તુતિકર્તા ઋષિજનોના રક્ષક, ઐશ્વર્યવાન, પ્રાણરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાનરૂપ પરમાત્માનો અધ્યાત્મયજ્ઞ રચવાની પ્રીતિ, શ્રદ્ધાથી સ્વીકાર કરું છું, તે આ જીવનમાં ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરીને મને તૃપ્ત કરે. (૩)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

६७२. उच्चा ते जातमन्धसो दिवि सद्भूम्या ददे। उग्रं शर्म महि श्रवः॥१॥

પદાર્થ: ते-अन्धसः-તુજ આધ્યાનીય ઉપાસનીય પવમાન સોમ-આનંદધારામાં આવતાં શાન્ત પરમાત્માનું जातम्-પ્રસિદ્ધ રૂપ उच्चा-ઊચ્ચ ઉત્કૃષ્ટ છે, જે दिवि सत्-જે અમૃત મોક્ષધામમાં થઈને भूमि-आददे-ભૂમિ-પૃથિવી પર જન્મેલ પાર્થિવ શરીરમાં આવેલ હું શરીર બંધનથી મુક્ત થઈને મોક્ષધામમાં પહોંચીને ગ્રહણ કરું છું, પ્રાપ્ત કરું છું उग्रं शर्म मिह श्रवः-જે શ્રેષ્ઠ સુખ અત્યંત પ્રશંસનીય છે. (૧)

ભાવાર્થ: મોક્ષમાં પરમાત્માનું શ્રેષ્ઠ સ્વરૂપ સાક્ષાત્ થનાર છે. તેની આકાંક્ષા ઉપાસકને થવી જોઈએ, ઉપાસકની પ્રવૃત્તિ અથવા રુચિ પૃથિવી લોકના ભોગોમાં રહેતી નથી, ત્યારે તે શ્રેષ્ઠ સુખ અને પ્રશંસનીય દર્શનામૃતની ઇચ્છા રાખે છે. (૧)

६७३. स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः। वरिवोवित् परि स्रव॥२॥

પદાર્થ : सः-ते तुं विश्विवित्-अत्यंत અભીષ્ટ રૂપ અમૃતધન મોક્ષેશ્વર્ય પ્રાપ્ત કરાવનાર शान्त

સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! मस्द्भ्यः-प्राण्णोना वस्णाय-शरीर ધारण समये वरवावाणा, यज्यवे-तेनुं यथन કरनार-અध्यात्मयक्षमां લગાવनार-અપવર્ગ પ્રાપ્તિમાં દાન કરનાર, इन्द्राय-આત્માને માટે पिस्त्रिव- पूर्णारूपमां અर्थात् मारी सर्वत्र आनंदधारामां प्राप्त था.

ભાવાર્થ: તે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા અમૃતધન-મોક્ષેશ્વર્યને અત્યંત પ્રાપ્ત કરાવનાર તથા શરીર ધારણ માટે પ્રાણોને વરવાવાળા અધ્યાત્મયજ્ઞમાં તેનું યજન કરનાર આત્માને માટે પૂર્ણરૂપમાં અર્થાત્ સર્વત્ર આનંદધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

६७४. एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम्। सिषासन्तो वनामहे॥ ३॥

પદાર્થ: मानुषाणाम्-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્! મનનશીલ જનોના एना विश्वानि द्युम्नानि-એ સર્વ પ્રકારના શોભનયશ અન્ન-ધનોનું सिषासन्तः-સેવન કરતાં અમે अर्यः-તુજ સ્વામીને वनामहे-ચાહીએ છીએ. (૩)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! મનુષ્યોને હિતકર સર્વ પ્રશંસનીય યશ, બળ ધનોનું અમે ઉપાસકો સેવન કરતાં તુજ સ્વામીને માંગીએ છીએ-ચાહીએ છીએ, શ્રેષ્ઠ સાંસારિક સંપત્તિ પ્રાપ્ત કર્યા પછી પરમાત્માનો સંગ અને તેના આનંદની પણ યાચના કરીએ છીએ. (૩)

सूड्त-२

६७५. पुनानः सोम धारयापा वसाना अर्षसि । आ रत्नेधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो देवा हिरण्ययः ॥१॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું पुनानः-મને શુદ્ધ-પવિત્ર કરતાં તથા धारया-ધ્યાન ધારણાથી अपः-वसानः-મારા પ્રાણોને આચ્છાદિત-આવૃત્ત કરતાં-રિક્ષિત કરતાં अर्षसि-પ્રાપ્ત થાય છે रत्नधा-रमण्णीय ભોગોને ધારણ કરનાર ऋतस्य योनिम्-आसीदिसि-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં આવીને વિરાજમાન થાય છે हिरण्ययः उत्सः-देवः-तुं જ સોનેરી અમૃતકૂપદેવ અમૃતધામ મોક્ષધામ છે.

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું મને ઉપાસકને પવિત્ર કરતાં તથા મારા પ્રાણોને ધારણા-ધ્યાનથી સુરક્ષિત કરતાં પ્રાપ્ત થાય છે. તું રમણીય ભોગોને ધારણ કરનાર મારા અધ્યાત્મયજ્ઞમાં વિરાજમાન થાય છે, તું જ મોક્ષધામ અર્થાત્ સોનેરી અમૃતકૂપ છે. (૧)

६७६. दुंहान अधर्दिव्यं मधु प्रियं प्रत्नं संधस्थमांसदत् । आपृच्छ्यं धेरुणं वाज्यर्षसि नृभिधौतो विचक्षणः ॥२॥

પદાર્થ : नृभि:-द्यौत:-विचक्षण:-મુમુક્ષુજનો દ્વારા પરિષ્કૃત ઉપાસક दुहान:-જ્યારે હે સોમરૂપ શાન્ત

આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! તારું દોહન કરનાર પોતાની અંદર આકર્ષિત કરનાર ઉપાસક મધુ प्रियं प्रत्नम्-आपृच्छ्यं धरुणं सधस्थं दिव्यम्-ऊध:-आसदत्-तुं મધુર, પ્રિય, શાશ્વત, જિજ્ઞાસ્ય-જાણવા યોગ્ય, સર્વાધાર, સદા સાથે રહેનાર, હૃદયસ્થ દિવ્ય-અલૌકિક, આનંદરસ પૂર્ણને દોહન કરવા માટે પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે वाजी-अर्षसि-તું અમૃત અન્ન ભોગવાળા ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : શ્રેષ્ઠજનોથી શિક્ષિત ઉપાસક જ્યારે તારા શાન્ત સ્વરૂપ, પ્રિય, શાશ્વત, સ્થાયી જાણવા યોગ્ય, સર્વાધાર, સદા સાથે રહેનાર પરમાત્માને પોતાની અંદર પ્રાપ્ત કરવા ચાહીને તારી તરફ આવે છે, ત્યારે તું પણ અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

~~सूडत-~~3

६६७. प्रं तु द्वे परि कोशं नि षीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष । अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बही रशनाभिन्यन्ति ॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या परउ

६७८. स्वायुधः पवते देवं इन्दुरशस्तिहा वृजना रक्षमाणः । पिता देवानां जनिता सुदक्षो विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्याः॥२॥

પદાર્થ: इन्दु:-देव:-आनंदरसपूर्श शान्त परमात्मदेव स्वायुध:-स्वशक्ति રૂપ शस्त्रवाणा विरोधीने ताउन કરવાનी स्वशक्तिरूप अस्त्रवाणा अशस्तिहा-पापनाशक्ष वृजना रक्षमाण:-समस्त બળોने राजनार देवानां जनिता पिता-दिव्यगुष्ण पदार्थोना ઉत्पादक अने रक्षक सुदक्ष:-सुंदर प्राष्ण प्रेरक दिव:- विष्टम्भ:-धुक्षोक्षने संभाणनार पृथिव्या: धस्ण:-पृथिवी क्षोक्षना धारक पवते-आत्मामां प्राप्त थाय छे. (२)

ભાવાર્થ: આનંદરસથી ભરેલ, જે મહાન ઘુલોકને સંભાળનાર અને પૃથિવી લોકને ધારણ કરનાર, સમસ્ત દિવ્યગુણ, પદાર્થોના જનક અને રક્ષક છે. જેનાથી સર્વમાં સમ્પક્ પ્રાણસંચાર થાય છે, તે પાપવિનાશક, બળોના રક્ષક ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

६७९. ऋषिर्विप्रः पुरएतां जनानामृभुंधीर उशना कांव्येन । सं चिद्विवेद निहितं यदासामपीच्यां३ गुह्यं नाम गांनाम् ॥३॥

પદાર્થ : जनानां पुर:-एता-જનોને આગળ લઈ જનાર-નેતા ऋष:-विप्र:-સર્વદ્રષ્ટા વિશેષ પ્રાપ્ત

धीर:-ધારણકર્તા काव्येन-उशना:-ऋमु:-કૌશલથી કમનીય પ્રકાશમાન સોમ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા છે सः-चित्-તે જ गोनां गृहां नाम-વેદવાણીઓનાં ગુપ્ત રહસ્યને विवेद-ખોલીને જણાવે છે यत्-आसाम्- अपीच्यं निहितम्-श्रे કે તેમાં અપચિત-સાર રાખેલ છે. (3)

ભાવાર્થ: અગ્રણી-મનુષ્યને આગળ ઉન્નિતની તરફ લઈ જનાર, સર્વદ્રષ્ટા, સર્વસાક્ષી, અન્તર્યામી, વિશેષ રૂપથી પ્રાપ્ત, સર્વના ધારણકર્તા, જગતની રચનાના કૌશલ્યથી કમનીય, પ્રકાશમાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા છે; તે જ વેદવચનોના ગુહ્ય-ગહન રહસ્યોને જણાવે છે, વિશેષ ઉપાસકજનોને જે તેમાં સાર રૂપમાં રાખેલ છે. (૩)

ખંડ-૪

સૂક્ત-૧

६८०. अभि त्वा शूर नोनुमोऽ दुंग्धाइव धेनवः । ईशानमस्य जगतः स्वदृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૩

६८१. नं त्वावाँ अन्यों दिव्यों न पार्थिवों नं जातों न जनिष्यते । अंश्वायन्तों मघवन्निन्द्र वार्जिनों गैर्व्यन्तस्त्वा हवामहे ॥२॥

પદાર્થ: मघवन इन्द्र-હે મોક્ષેશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! त्वावान्-તારા જેવો શરણ્યદેવ अन्यः-न दिव्यः-न पार्थिवः-બીજો કોઈ ન તો ઘુલોકવાળો ન તો પૃથિવીલોકવાળો न जातः-न जनिष्यते-ન તો ઉત્પન્ન થયો છે કે ન તો ઉત્પન્ન થશે એ નિશ્ચય છે. अश्वायन्तः-गव्यन्तः-અમે સદ્ અન્તઃકરણથી ચાહતાં સંયત ઇન્દ્રિયથી ચાહતાં वाजिनः-અમૃતાન્ન ભોગનાં ભાગી त्वा हवामहे-तने આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : મનુષ્યનો શરણ્યદેવ વાસ્તવમાં કેવળ પરમાત્મા જ છે, કોઈ અન્ય ન તો ઘુલોકના પદાર્થો, ન તો પૃથિવીલોકના પદાર્થો હોઈ શકે, તેના આશ્રયથી અમે ઉત્તમ અન્તઃકરણવાળા અને સંયમિત પવિત્ર ઇન્દ્રિયોવાળા બનીને અમૃતભોગ મોક્ષનાં ભાગી બની શકીએ છીએ, તેને પોતાની અંદર આમંત્રિત કરવો જોઈએ. (૨)

સૂક્ત-૨

६८२. कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः संखा। कया शचिष्ठया वृता॥ १॥ शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या १६৫

६८३. कंस्त्वा सत्यों मदानां मंहिष्ठो मत्सदन्धसः। दृढां चिदारुजे वसु॥ २॥

પદાર્થ: अन्धसः-અધ્યાત્મયજ્ઞના मदानाम्-હર્ષવાળા-હર્ષ પ્રાપ્તિ યોગ્યોમાં कः-કોઈ ભાગ્યશાળી सत्यः-સત્પુરુષ मंहिष्ठः-અત્યંત મહાન પ્રશંસનીય ઉપાસક त्वा मत्सत्-तुજ ઇન્દ્ર પરમાત્માને તૃપ્ત કરે છે-સંતુષ્ટ કરે છે તથા दृढा चित्-वसु-आरुजे-६ढ पण वसुઓની મધ્યમાં રહેલાં બાધકોને સમગ્રરૂપથી ભાંગી નાખવાને સમર્થ બને છે. (૨)

ભાવાર્થ: અધ્યાત્મયજ્ઞમાં આનંદ પ્રાપ્ત કરનારા અધિકારીઓમાં કોઈ વિરલ, પ્રશંસનીય ઉપાસક, સત્યજન જ પરમાત્માને પોતાના ઉપાસના કર્મથી સંતુષ્ટ કરે છે; તથા મહાન રહેલાં બાધકોને ભંગ-નષ્ટ કરે છે. (૨)

६८४. अभी षु णैः संखीनामवितां जिरितॄणोम्। शैतं भेवास्यूतये॥ ३॥

પદાર્થ: नः-जिंरतृणाम् सखीनाम् अविता-હे ઇन्द्र-ઐश्વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું અમે સ્તુતિકર્તા ઉપાસક મિત્રોનો રક્ષક છે તેથી તેની ऊतये-રક્ષાને માટે शतम्-अभि-આયુની પ્રતિ-જયાં સુધી આયુ છે-આયુ પર્યन્ત 'અભ્યાસુમ'-પ્રાપ્ત કરવાને सुभवासि-સુગમ બની જા. (૩)

ભાવાર્થ: સર્વના રક્ષક પરમાત્મા પોતાના મિત્ર રૂપ સ્તુતિકર્તા જનોની રક્ષાને માટે તેની તરફ આયુ-જીવનભર નમેલ-ઝુકેલ રહે છે અર્થાત્ પ્રાપ્ત થવા તૈયાર રહે છે. પરમાત્માની સ્તુતિ કરનારા તેના મિત્રો બની જાય છે, તે તેની જીવનભર-આયુ સુધી રક્ષા કરે છે. (3)

सूड्त-३

६८५. तंं वो देस्ममृतीषहं वसोर्मन्दोनमन्धसः । अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गौभिनवामहे ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૬

६८६. द्युक्षं सुदानुं तंविषीभिरावृतं गिरिं न पुरुभोजसम् । क्षुमन्तं वाजं शतिनं सहस्त्रिणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ २॥

પદાર્થ: तिविषीिभ:-आवृतम्-અનેક બળ પ્રવૃત્તિઓથી પરિપૂર્ણ गिरिंन-पर्वतनी सभान पुरुभोजसम्-મહાન પાલક सुदानुम्-सुખनुं દાન કરનાર धुक्षम्-प्रકાશમાં નિવાસ કરનાર क्षुमन्तम्-प्रકાશમાન गोमन्तम्-જ્ઞાનવાન સર્વજ્ઞાન પ્રદ સર્વજ્ઞ वाजम्-અમૃત અન્ન ભોગવાળા शितनं सहस्त्रिणम्-सो गधुं હજાર गधुं વર આપનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની मक्षु-ईमहे-शीघ्र-વારંવાર પ્રાર્થના કરીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : અમને તે અનેક શક્તિઓથી યુક્ત, અનેક રીતે પાલન કરનાર, સુખનું દાન કરનાર,

પ્રકાશમય મોક્ષધામમાં નિવાસ કરાવનાર, સ્વયં પ્રકાશસ્વરૂપ, જ્ઞાનવાન સર્વજ્ઞ, અમૃતાનંદ ભોગના સ્વામી, તેની સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનાની ભેટને સેંકડોગણી, હજારગણી ફળ વરરૂપમાં આપનાર પરમાત્માની શીધ્ર વારંવાર, નિરંતર પ્રાર્થના કરવી જોઈએ. (૨)

सूड्त-४

६८७. तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सैबांध ऊतये । बृहद्गायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं ने कारिणम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૭

६८८. न यं दुधा वरेन्ते न स्थिरा मुरो मदेषु शिप्रमन्धसः। य आदृत्या शशमानाय सुन्वते दाता जरित्र उक्थ्यम्॥२॥

પદાર્થ: अन्धस:-मदे-આધ્યાનીય ઉપાસનીયના આનંદ પ્રદાનને માટે ઉપાસક માટે यं सुशिप्रम् इन्द्रम्-જે શ્રેષ્ઠ ગતિમાન વ્યાપક ગતિમાન પરમાત્માને दुधां न वरन्ते-દુર્ધારણાવાળા-ઉન્મત છકેલા મનુષ્યો પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી न स्थिरा:-चुर:-નિષ્કર્મ પ્રમાદી અવિચારશીલ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. य:-જે शशमानाय सुन्वते जित्रे-शंसमान = प्रशंसा કરતાં ઉપાસનારસ નિષ્પાદન કરતાં સ્તુતિ કરનારને માટે आदृत्य-उक्थ्यं दात-આદર-સ્નેહ કરીને પ્રશસ્ય સ્વ આનંદને પ્રદાન કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: ઉપાસનીય પરમાત્માના આનંદરસને પ્રાપ્ત કરવા માટે વ્યાપક પરમાત્માને દુષ્ટ વિચારવાળા, મૂર્ખ અથવા વિચારહીન મનુષ્યો પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. હાં, તે પરમાત્મા પ્રશંસા કરનાર, ઉપાસનારસ નિષ્પાદક, સ્તૃતિ કરનાર ઉપાસકને માટે સ્નેહ, સ્વાગતથી પોતાનો પ્રશંસનીય આનંદ પ્રદાન કરે છે. (૨)

ખંડ-પ

સૂક્ત-૧

६८९. स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोमे धारया। इन्द्राय पातवे सुतः॥१॥ ९९ओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या ३८७

६९०. रक्षोहा विश्वचर्षणिरिभ योनिमयोहते। द्रोणे संधस्थमांसदत् ॥२॥

પદાર્થ : रक्षोहा-પાપ વાસનાના નાશક विश्वचर्षणि:-સર્વદ્રષ્ટા પરમાત્મા <mark>अयोहते</mark>-હિરણ્ય જ્યોતિથી

સંહત આત્મજયોતિ સંપ્રેરિત <mark>द्रोणे</mark>-હૃદય કોષ્ઠમાં सधस्थं योनिम्-अभि-आसदत्-જે આત્મજયોતિ અને સર્વદ્રષ્ટા પરમાત્માનું સમાન સ્થાન ગૃહ છે ત્યાં સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : સર્વ દ્રષ્ટા, પાપનાશક પરમાત્મા ઉપાસના દ્વારા આત્મા અને પરમાત્માનું સમાન સ્થાન, આત્માથી સારી રીતે પ્રેરિત હૃદયકોષ્ઠમાં સમ્યક્ પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

६९१. वरिवोधातमो भुवौ मंहिष्ठो वृत्रहेन्तमः। पर्षि राधौ मैघौनाम् ॥ ३॥

પદાર્થ : वृत्रहन्तम्- હે અત્યંત પાપનાશક પરમાત્મન્ ! તું विरवः - धातमः - तुं ધનનો અત્યંત ધારક સાથે જ मंहिष्ठ - મહાન દાતા પણ છે मघोनाम् - ધનવાળાઓને તું જ ग्रधः पर्षि - ધન પૂરે છે. (૩)

ભાવાર્થ: પાપ-અજ્ઞાનના નાશક પરમાત્મા મહાન ધનના ધારક હોવા ઉપરાંત અત્યંત દાતા પણ છે, જેટલા પણ ધનવાનો છે, તેને તે જ ધનથી ભરપૂર કરે છે. પરમાત્મન્! તારા જેવો કોઈ દાની નથી, દાનીઓને પણ તું જ દાન માટે ધન પ્રદાન કરે છે. તારી ઉપાસના કરનાર કોઈ નિર્ધન રહી શકતો નથી. (3)

सूड्त-२

६९२. पवस्व मधुमत्तमे इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः । १२ ३१२ ३१२ महि द्युक्षतमो मदः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૭૮

६९३. यस्य ते पौत्वां वृषेभां वृषायतेऽस्य पौत्वा स्वर्विदः। सं सुप्रकेतो अभ्यक्रमीदिषोऽच्छो वाजं नैतशः॥२॥

પદાર્થ: यस्य ते-જે તારા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માના આનંદરસનું पीत्वा-ઉપાસના દ્વારા પાન કરીને वृषभ:-वृषायते-वृषભ-સાંઢની સમાન ઉપાસક આત્મા વૃષભ સમાન પુષ્ટ પ્રફુલ્લિત આનંદિત બની જાય છે તથા अस्य स्वर्विदः पीत्वा-એ તારા સુખને પ્રાપ્ત કરાવનાર આનંદરસનું પાન કરીને सः-सुप्रकेतः-ते ઉપાસક સમ્યક્ જ્ઞાનમય બનીને इषः-अभ्यक्रमीत्-પોતાની એષણાઓ-વાસનાઓને સ્વાધીન કરે છે-જીતી લે છે, वाजं न-एतशः-अच्छा-જેમ ઘોડાઓ સંગ્રામને પાર કરીને સ્વાધીન બને છે. (૨)

ભાવાર્થ: ઉપાસકજન પરમાત્માના આનંદરસનું પાન કરીને, વૃષભ સમાન પુષ્ટ, બળવાન બની જાય છે; અને તે સ્વર્ગીય સુખ સ્વરૂપ પરમાત્માના આનંદરસનું પાન કરીને, ઉપાસક આત્મા સારી રીતે જ્ઞાનમય પ્રસિદ્ધ બનીને, પોતાની વાસનાઓને સ્વાધીન કરે છે-જીતી લે છે; જેમ બળવાન ઘોડાઓ સંગ્રામને સીધા પાર કરીને સ્વાધીન બને છે. (૨)

सूड्त-३

६९४. इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः । श्रुष्टे जातास इन्देवः स्वविदः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા પદદ

६९५. अर्थं भराय सानैसिरिन्द्राय पवते सुतः । सोमो जैत्रस्य चेतित यथा विदे ॥२॥

પદાર્થ: अयं सानिसः सुतः सोमः-એ સંભજનીય સાક્ષાત્ કરેલ શાન્ત પરમાત્મા इन्द्राय-ઉપાસક આત્માના भराय-ભરણ પોષણને માટે पवते-આનંદધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે, પુનः जैत्रस्य-ઇન્દ્રિય જયશીલના यथाविदे-યથાર્થ જ્ઞાનને માટે चेतित-તેને જાગૃત કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : સંભજનીય સાક્ષાત્ કરેલ પરમાત્મા ઉપાસક આત્માનાં ભરણ, પોષણને માટે આનંદધારામાં વહેતો-થઈને આવે છે. પુનઃ ઇન્દ્રિય, મન પર જય પ્રાપ્ત કરનાર ઉપાસકને યથાર્થ-જ્ઞાનાર્થ તેને સાવધાન કરે છે. (૨)

६९६. अस्येदिन्द्रो मदेष्वा ग्रांभं गृभ्णाति सानसिम् । वज्रं च वृषणं भरत् समप्सुजित् ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र:-ઉપાસક આત્મા अस्य-इत्-એ આનંદધારામાં સાક્ષાત્ પરમાત્માને જ ग्राभं सानिसम्-आगृभ्णाति-ગ્રહણ કરવા યોગ્ય એક અંશ ભજનીય સ્વરૂપ સમ્યક્ ગ્રહણ કરી શકે છે मदेषु-પોતાના સમસ્ત તૃપ્તિ પ્રસંગોમાં समप्सुजित्-सभ्यક् વ્યાપ્ત પ્રવૃત્તિઓ વિજય પ્રાપ્ત કરનાર वृषणं वज्ञं भरत्-આનંદવર્ષક ઓજને ધારણ કરાવે છે. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસક આત્મા આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માને વિભુ-વ્યાપક રૂપમાં નહિ, પરંતુ યથા શક્ય સ્વરૂપનું જ સેવન કરે છે, એટલા માત્રથી તે પોતાની તરફ પ્રાપ્ત થનારી સમસ્ત પ્રવૃત્તિને જીતી લે છે તથા આનંદવર્ષક ઓજને પણ પ્રાપ્ત કરે છે. (૩)

सूड्त-४

६९७. पुरोजिती वो अन्धंसः सुताय मादयित्नवे ।

अप श्वानं श्निथिष्टनं संखायो दीर्घजिह्वयम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૫

६९८. यो धारया पावकया परिप्रस्यन्दते सुतः। इन्दुरश्वो न कृत्व्यः॥ २॥

પદાર્થ: य:-इन्द्र:- જે આર્ડ આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મા सृत:-નિષ્પાદિત ઉપાસિત થયેલ पावकया-धारया-પવિત્ર કરનારી-દોષ, પાપ, દુઃખ નિવારણ કરનારી જ્ઞાનધારાથી परिप्रस्यन्दते-સર્વતો ભાવથી પ્રાપ્ત થાય છે. अश्वः-न कृत्व्यः-કર્મ-ગતિકર્મ કુશલ ઘોડાની સમાન. (૨)

ભાવાર્થ : જેમ સર્વતો ભાવથી માર્ગ વ્યાપનશીલ ઘોડો પૂર્ણરૂપથી માર્ગને વ્યાપ્ત કરે છે, તેમ ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ કરેલ પરમાત્મા ઉપાસક આત્માને નિર્મળ કરનારી જ્ઞાનધારાથી સર્વતો ભાવથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

६९९. तं दुरोषमभी नरः सोमं विश्वांच्या धिया। यज्ञाय सन्त्वंद्रयः ॥ ३॥

પદાર્થ: अद्रय:-नर:-विघ्न બાધાઓથી દીર્ણ-ક્ષીણ ન થનાર મુમુક્ષુ ઉપાસક विश्वाच्या धिया-સર્વાત્મના પ્રાપ્તિ શક્તિમયી ઉપાસના ક્રિયાથી तं दुरोषं सोमम्-ते ઓષ = દાહનો ધ્વંસ કરનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને यज्ञाय-અધ્યાત્મયજ્ઞ સંપાદન કરવા માટે अभि सन्तु-સ્વાશ્રય કરે છે-સ્વાત્મામાં ધારણ કરે છે. (3)

ભાવાર્થ : મુમુક્ષુ ઉપાસક સર્વાત્મ પ્રાપ્તિ કરાવનારી ઉપાસના ક્રિયાથી અધ્યાત્મયજ્ઞ ચલાવવા માટે તે દાહ, તાપનાશક પરમાત્માને પોતાના આત્મામાં ધારણ કરે છે. (૩)

સૂક્ત-૫

७००. अभि प्रियाणि पवते चंनोहितो नामानि यहाँ अधि येषु वंधते। आं सूर्यस्य बृहतो बृहन्नधि रथं विष्वञ्चमरुहद्विचक्षणः ॥१॥ १९३० मंत्रार्थ इमां अंध्या ५५४

७०१. ऋतस्य जिह्ना पवते मधु प्रियं वक्ता पतिर्धियो अस्या अदाभ्यः। दंधाति पुत्रः पित्रोरपौच्यां३ नाम तृतीयमधि रोचनं दिवः ॥२॥

પદાર્થ : ऋतस्य जिह्वा-અમૃતસ્વરૂપ સોમ શાન્ત પરમાત્માની વાક્-સ્તુતિ मधुप्रियं पवते-જેને મધુર અને પ્રિય છે એવા ઉપાસકને પવિત્ર કરી દે છે अस्या धियः-वक्ता-अदाभ्यः पितः-એ સ્તુતિ રૂપ

ઘી = બુદ્ધિનો પ્રવચનકર્તા અદભનીય પતિ છે-અધિકારી છે पित्रोः पुत्रः-ઘાવા પૃથિવી બન્ને લોકોના ત્રાણ = રક્ષણ કર્તા दिवः-अधि-रोचनं तृतीयम्-प्रકાશમય મોક્ષમાં રુચિકર તૃતીય અમૃત નામ ओरूम्- सोभ अपीच्यं नाम द्धाति-अन्तर्હित नामने धारण કરે છે. (२)

ભાવાર્થ : અમૃત સ્વરૂપ શાન્ત પરમાત્માની સ્તુતિ પરમાત્મા સંબંધી મધુર તેને ચાહનારને ઉપાસકને પવિત્ર કરી દે છે, તે સ્તુતિ રૂપ પ્રજ્ઞા = બુદ્ધિના પ્રવચનકર્તા અહિંસનીય અધિકારી બની જાય છે. ઘાવા પૃથિવીના ત્રાણકર્તા મોક્ષમાં રુચિકર અમૃતનામ <mark>ઓરૂમ્</mark>-અન્તર્હિતને ધારણ કરે છે. (૨)

७०२. अव द्युतानः केलशाँ अचिक्रदेन्नृभिर्येमाणः कोशे आ हिरण्यये। अभी ऋतस्य दोहना अनूषताधि त्रिपृष्ठ उषसो वि राजिस ॥ ३॥

પદાર્થ: द्युतानः-द्योतमान-स्व आत्म३पथी प्रકाशमान सोम-शान्त स्व३प परमात्मा नृभिः-हिरण्यये कोशे-आयेमानः-सुवर्शकोश-हृदयकोशमां आक्षित करवामां आवतां कलशान् अभिक्रदत्-समस्त शान आशयोमां प्रवयन करे छे ऋहस्य दोहना-सोम३प अमृतनुं दोढन करनारा मुमुक्षुओ ज्यारे अनूषत-तेनी स्तुति करे छे, त्यारे परमात्मा उपसः-अधि त्रिपृष्ठे विराजिस-परमात्मन् ! तुं शानप्रकाश तरंगमां थनारी स्तुति, प्रार्थना, ઉपासनानां स्तरमां विशेष३पथी प्रकाशमान थाय छे. (3)

ભાવાર્થ: સ્વરૂપથી પ્રકાશમાન પરમાત્મા જ્યારે મુમુક્ષુઓ દ્વારા દિવ્ય હૃદયકોશમાં આકર્ષિત કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે સમસ્ત જ્ઞાનવિષયોને સમજાવે છે, પુનઃ તે અમૃતરૂપ પરમાત્માનું દોહન કરનારા મુમુક્ષુ ઉપાસકો જ્યારે તેની સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે હે પરમાત્મન્! તું જ્ઞાનપ્રકાશધારામાં થનારી સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના સ્તરમાં વિશેષ રૂપથી પ્રકાશિત થાય છે-સાક્ષાત્ થાય છે. (૩)

ખંડ-ક

સૂક્ત-૧

७०३. येज्ञायज्ञा वो अंग्नये गिरागिरा चे दक्षसे। प्रेप्न वयममृतं जातवेदसं प्रियं मित्रं न शंसिषम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૫

७०४. ऊर्जो नपातं सं हिनायमस्मयुर्दाशेम हर्व्यदातये। भुवद्वाजेष्ववितां भुवद् वृधं उतं त्रोतां तनूनाम्॥२॥

પદાર્થ: ऊर्जः-नपातम्-અમારા આત્મ સ્વરૂપને ન પાડનાર-રક્ષા કરનાર અગ્નિજ્ઞાન સ્વરૂપ પરમાત્માને ઉપાસિત કરીએ सः-हिना-अयम्-अस्मयुः-તે ખરેખર એજ અમને ચાહનાર અપનાવનાર છે हव्यदातये दाशेम-અમે અમારી ઉપાસના હિવને અર્પણ કરવા માટે અમને સમર્પિત કરીએ છીએ वाजेषु-अविता भुवत्-એ અમૃત અન્ન ભોગોને માટે રક્ષક છે उत-અને तनूनां वृधे त्राता भुवत्- ઉપાસક આત્માઓના વર્ધન-ઉત્કર્ષને માટે રક્ષક બને છે. (૨)

ભાવાર્થ: અમે અમારા આત્મ સ્વરૂપને ન પાડનાર પરન્તુ ઉન્નત કરનાર જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માની ઉપાસના કરીએ. તે પણ યથાર્થરૂપથી અમને અપનાવનાર છે, તેથી ઉપાસનારૂપ ભેટ અર્પિત કરવા માટે અમે પોતાને તેના તરફ પ્રેરિત કરીએ. તે અમારા અમૃતભોગોને માટે રક્ષક બને છે. અને તે સદા ઉપાસક આત્માની વૃદ્ધિ-ઉન્નતિને માટે રક્ષક બને છે. (૨)

सूड्त-२

७०५. एह्यू षु ब्रवाणि तेंऽग्ने इत्थेतरा गिरः। एभिर्वधास इन्दुभिः॥१॥ शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ७

७०६. यत्र क्व च ते मनो दक्षं दधसं उत्तरम्। तत्र योनि कृणवसे॥ २॥

પદાર્થ: यत्र क्व च-જે પણ ઉપાસકમાં તે-તારા માટે मनः-મનોભાવ-મનન-આસ્તિકતા છે ત્યાં તું उत्तरं दक्षं दधसे-તારું શ્રેષ્ઠ વરણ કરવા યોગ્ય સ્વરૂપ ધારણ કરે છે-સ્થાપિત કરે છે અને π તત્ર-ત્યાં योनिं कृणवसे-પોતાનું નિવાસ સ્થાન બનાવે છે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! જે ઉપાસકની અંદર તારા પ્રત્યે મનોભાવ-આસ્તિકતા છે, ત્યાં તું તારા દર્શન-જ્ઞાન કરાવે છે; અને ત્યાં પોતાનો નિવાસ બનાવે છે. (૨)

७०७. न हि ते पूर्तमक्षिपद् भुवन्नेमानां पते। अर्था दुवो वनवसे ॥ ३॥

પદાર્થ: नेमानां पते-હे નમનારા ઉપાસકોના રક્ષક પરમાત્મન્ ! ते-अक्षिपत् पूर्तं न हि भुवत्-तेने माटे तारुं ઇन्द्रियशક्तिनो नाश કરનાર-સમાપ્ત કરનાર તેજ અર્થાત્ તાપ પ્રાપ્ત થતું નથી. अथ दुवः-वनवसे-અને તું તેઓની સેવા ઉપાસનાનો સ્વીકાર કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસકોના પાલનહાર પરમાત્મા છે તેમની ઇન્દ્રિયશક્તિઓને પરમાત્મા તેજ તાપ નથી દેતો ભૌતિક અગ્નિની સમાન તથા તે તેમની ઉપાસનાનો સ્વીકાર કરે છે. (૩)

~~સૂક્ત~~-3

७०८. वयमु त्वामपूर्व्य स्थूरं न कच्चिद्धरन्तोऽवस्यवः । वज्रिञ्चित्रं हवामहे ॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૦૮

७०९. उप त्वा कर्मन्नूतये स नो युवोग्रंश्चक्राम यो धृषत् । त्वामिध्यवितारं ववृमहे संखाय इन्द्र सानसिम् ॥२॥

પદાર્થ: कर्मन्-प्रत्येक कर्ममां ऊतये-रक्षाने माटे त्वा-उप-અમે તારી ઉપાસના કરીએ છીએ सः-यः-युवा-उग्रः-धृषत्-नः चक्राम-ते જे યુવા-સદા યુવાપૂર્ણ સમર્થ પ્રતાપી પાપ પ્રતાડक થઈને અમને ઉત્સાહી તેજસ્વી બનાવે છે, तेथी इन्द्र त्वां सानसिम् अवितारम्-इत्-हि-હे એશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તુજ સંભજનીય રક્ષકને જ નિશ્ચય सखायः-ववृमहे-અમે તારા મિત્ર-ઉપાસકજન વરણ કરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : પ્રત્યેક કર્મમાં સદા સમર્થ, પાપનાશક, સંભજનીય પરમાત્માની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૨)

सूड्त-४

७१०. अधा हीन्द्र गिर्वण उप त्वा काम ईमहे ससृग्महे । उदेव ग्मन्त उदिभेः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૦૬

७११. वार्ण त्वा येव्याभिवधिन्त शूरै ब्रह्माणि । वावृथ्वांसं चिदद्रिवो दिवेदिवे ॥२॥

પદાર્થ: शूर-अदिवः-હે પૂર્ણ સમર્થ આનંદ મેઘવન પરમાત્મન્! त्वा-तने ब्रह्माणि-અમારું स्तवन-स्तुतिवयन यव्याभिः-वाः-न वर्धन्ति-नदीओथी-नदीओनां જળ જેમ મહાન જળાશયની વૃદ્ધિ થાય છે-ભરે છે, તેમ दिवे दिवे-પ્रतिदिन वावृथ्वांसं चित्-वृद्धि કરવા સમાન ભરે છે.

ભાવાર્થ: હે આનંદ મેઘવાળા સમર્થ પરમાત્મન્! જેમ નદીઓ પોતાના જળથી મહાન જળાશયને ભર્યા કરે છે, તેમ તારાથી અમૃત આનંદરસ પ્રાપ્ત કરવા માટે, ઉપાસકજન પોતાનાં સ્તુતિ વચનોથી ભર્યા કરે છે. (૨)

७१२. युञ्जन्ति हरी इषिरस्य गांथयोरी रथ उरुयुगे वचौर्युजा। इन्द्रवाहा स्वर्विदा ॥ ३॥

પદાર્થ : इषिरस्य-પ્રેરક પરમાત્માનાં हरी-દુ:ખનાશક સુખદાયક સાધન ભૂત ૠક્ સામ વાણીથી

स्तवन અને મનથી ઉપાસકને गाथया-વેદવાક્-મંત્રથી वचोयुजा-પ્રાર્થના વચનથી જે યુક્ત છે इन्द्रवाहा-પરમાત્માને લઈ આવનાર स्वर्विदा-મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવનાર છે તે સ્તવન ઉપાસનને-उस्प्रुगे-औ रथे-મહાન યોગભૂમિવાળા મહાન રસરૂપ ધ્યાનયજ્ઞમાં युञ्जन्ति-ઉપાસકજન યુક્ત-પ્રયુક્ત કરે છે.

ભાવાર્થ: વેદમંત્રને અનુરૂપ પ્રાર્થના પ્રયુક્ત, પ્રેરક પરમાત્માની સ્તુતિ, ઉપાસના કરો, જે પરમાત્માને આમંત્રિત કરનાર, મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવનાર, મહાન ઉપાય, મહાન યોગભૂમિવાળા રસરૂપ ધ્યાનમાં ઉપાસક પ્રયુક્ત કરે છે. અમારે પણ કરવા જોઈએ. (૩)

इति प्रथमोऽध्यायः

इति प्रथम प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

* * *

अथ द्वितीयोऽध्यायः

प्रथम प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

७१३. पान्तमा वो अन्धंस इन्द्रमिभ प्र गायत । विश्वासाहं शतक्रतुं मंहिष्ठं चर्षणीनाम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૫૫

७१४. पुरुहूतं पुरुष्टुतं गाथान्यां ३ सनश्रुतम्। इन्द्रं इति ब्रवीतन॥२॥

પદાર્થ: पुस्हूतं पुरुद्धतम्-અનેક આસ્તિકો દ્વારા આમંત્રણીય અને અનેક આસ્તિકો દ્વારા સ્તુતિ કરવામાં આવે છે गाथान्यम्-ગાન કરનારી ૠચાઓથી ગાવા યોગ્ય सनश्रुतम्-ભજન સ્તુતિવાળાને इन्द्र:- इति ब्रवीतन-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા કહો-જાણો. (૨)

ભાવાર્થ : અનેક આસ્તિકજનોનાં આમંત્રણીય તથા અનેક આસ્તિકજનોનાં સ્તુતિ યોગ્ય વેદમંત્રોથી ગાવા-જાણવા યોગ્ય ભજન, સ્તુતિવાળાને ઇન્દ્ર પરમાત્મા કહો-જાણો. (૨)

७१५. इन्द्र इन्नो महोनां दातां वाजानां नृतुः। महा अभिज्ञा यमत् ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र:-इत्-ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા જ नः-અમારે માટે महोनां वाजानां दाता-બહુ મૂલ્યવાન મહત્ત્વપૂર્ણ અમૃતભોગોનો પ્રદાન કર્તા છે તથા महान्-अभिज्ञ नृतुः-आ यमत्-મહાન કૃપાળુ નેતા બનીને અમારા પર શાસન કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા અમારે માટે મહાન, મહત્ત્વપૂર્ણ અમૃત ભોગોને આપનાર તથા મહાન કૃપાળુ નેતા બનીને શાસન કરે છે.-નિયમમાં રાખે છે. (૩)

સૂક્ત-૨

७१६. प्र व इन्द्राय मादनं हर्यश्वाय गायत। संखायः सोमेपाव्ने॥१॥ १९७० मंत्रार्थ क्रमांक संख्या १५६

७१७. शंसेदुक्थं सुदानव उत द्युक्षं यथा नरः। चकृमा सत्यराधसे॥२॥

પદાર્થ: नरः-मुभुक्षुष्ठन यथा-જેવી રીતે सुदानवे-ઉત્તમ દાન કરનાર उत-અને सत्यगधसे-सत्य-स्थायी मोक्षेश्वर्यवाणा-અविनाशी ધनवाणा परमात्माने माटे उक्थं शंसेत्-वક्तव्य-प्रशंसावयन-स्तवन બોલે છે चकुम-અમે પણ તેમજ આચરણ કરીએ. (२)

ભાવાર્થ : મુમુક્ષુજન જેમ શ્રેષ્ઠ દાનદાતા, સ્થિર મોક્ષેશ્વર્યવાળા પરમાત્માની સ્તુતિ કર્યા કરે છે, તેમ અમે ઉપાસકોએ પણ કરવી જોઈએ. (૨)

७१८. त्वं ने इन्द्र वाजैयुस्त्वं गैर्व्युः शंतक्रतो। त्वं हिरण्यैयुर्वसो॥३॥

પદાર્થ: शतक्रतो-इन्द्र-હે અનંત જ્ઞાન કર્મવાળા પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं नः-અમારે માટે वाजयुः- અમૃત અન્ન-મોક્ષને ચાહનાર છે त्वम्-तुं गव्युः-સરસ્વતી-જ્ઞાનશક્તિને ચાહનાર છે वसो-હે અમને વસાવનાર ! त्वम्-तुं हिरण्ययुः-આયુ-દીર્ઘ જીવનને ચાહનાર છે (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા ઉપાસકોના આયુષ્કામ, વિદ્યાકામ અને મોક્ષકામ છે. તે અનન્ત જ્ઞાન કર્મવાળો અને વસાવનાર છે. (૩)

સૂક્ત-3

७१९. वयमु त्वा तदिदर्थो इन्द्र त्वायन्तः संखायः । कण्वा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ १ ॥ ९९ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या १५७

७२०. न घेमन्यदा पपन वज्रिन्नपसौ नविष्टौ। तवेदु स्तोमैश्चिकेत॥२॥

પદાર્થ: विज्ञन्-હે ઓજસ્વી તેજસ્વી પરમાત્મન્ ! अपसः-તારી વ્યાપક શક્તિમાનની निवष्टौ- स्तुतियજ्ञमां अन्यत्-न घ-ईम्-आपपन-અન્યની સ્તુતિ કદી પણ કરતો નથી तव-इत्-उ-तने જ स्तुति वयनोमां चिकेत-ઇષ્ટદેવ જાણું છું-માનું છું. (२)

ભાવાર્થ: પરમાત્માના સ્તુતિયાગ-યજ્ઞમાં અન્ય કોઈની સ્તુતિ ન કરવી જોઈએ, પરમાત્માનાં સ્થાનમાં કોઈ જડ અને ચેતન સ્તુતિ યોગ્ય નથી, તેથી સમસ્ત સ્તુતિ પ્રસંગોમાં પરમાત્માને જ ઇષ્ટદેવ માનવો જોઈએ. (૨)

७२१. इंच्छन्ति देवाः सुन्वन्तं न स्वप्नाय स्पृहयन्ति । यन्ति प्रमादमतन्द्राः ॥ ३ ॥

પદાર્થ: देवा:-ઇन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા सुन्वन्तम्-इच्छन्ति-ઉપાસનારસ નિષ્પાદકને ચાહે છે-અપનાવે છે स्वप्नाय न स्पृहयन्ति-અસાવધાન-આળસુ-નાસ્તિકને સ્નેહ કરતો નથી अतन्द्रा:-प्रमादं यन्ति-सावधान-આળસ રહિત આસ્તિકજન પ્રકૃષ્ટ હર્ષ-બ્રહ્માનંદને પ્રાપ્ત કરે છે-પામે છે. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસનારસ નિષ્પાદક ઉપાસકને પરમાત્મા સ્નેહ કરે છે. અસાવધાન, નાસ્તિક ને નહીં, સાવધાન આસ્તિકજન બ્રહ્માનંદને પ્રાપ્ત કરે છે. (૩)

सूड्त-४

७२२. इंन्द्राय मद्वने सुतं परि ष्टोभन्तु नौ गिरः। अर्कमर्चन्तु कारवः॥१॥ ९९२) भंत्रार्थ क्षमांक संખ्या १५८

७२३. यस्मिन् विश्वा अधि श्रियो रणन्ति सप्त संसदः। इन्द्रं सुते हवामहे॥ २॥

પદાર્થ: यस्मिन्- જે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મામાં विश्वा:-श्रिय:- સમસ્ત ઐશ્વર્ય શક્તિઓ અથવા પ્રકૃતિઓ સૂક્ષ્મ સત્તાઓ જગત નિર્માણ ધારણ માટે अधि-અધિષ્ઠિત છે-વિદ્યમાન છે તથા सप्त संसद:- सात છંદોમય સ્તોમ-મંત્ર-જ્ઞાનધારાઓ અથવા સપ્ત-સમવેત થનારા ચેતન આત્માઓ रणन्ति- २ મણ કરે છે इन्दं-सृते हवामहे- ते ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને ઉપાસનારસને માટે આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ: જે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મામાં સમસ્ત ઐશ્વર્ય-શક્તિઓ અથવા સૂક્ષ્મ પ્રકૃતિ સત્તાઓ રહેલી છે. જેમાં સાત ગાયત્રી આદિ છંદોમય મંત્ર જ્ઞાનધારાઓ અથવા તેમાં સાથે રહેનારી ચેતન સત્તાઓ છે, તે પરમાત્માને ઉપાસના-સમયે આમંત્રિત કરવો જોઈએ, અન્યને નહિ. (૨)

७२४. त्रिकंद्रुकेषु चेतनं देवांसो यज्ञमत्नत। तमिद्वर्धन्तु नौ गिरः॥३॥

પદાર્થ: देवास:-મુમુક્ષુજન त्रिकदुकेषु-ત્રણ યોગભૂમિઓ-ધારણા-ધ્યાન-સમાધિઓમાં चेतनं यज्ञम्-અધ્યાત્મયજ્ઞ યોગાભ્યાસને अत्नत-વિસ્તૃત કરે છે-સંપાદન કરે છે तम् इत्-તેને અવશ્ય नः-गिरः અમારી સ્તુતિઓ वर्धन्तु-આગળ વધે-વધારે છે, ગુણગાન કરે છે. (3)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

७२५. अयं त इन्द्रें सोमों निपूतों अधि बहिषि । एहीमस्य द्रवा पिंब ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૫૯

७२६. शांचिंगों शांचिंपूजनांयं रणांय ते सुतः ।

आंखण्डल प्रं हूयसे ॥२॥

પદાર્થ: शाचिगो-હે પ્રજ્ઞામાં-પ્રજ્ઞાનુરૂપ ગૌ = વેદવાક્ જેની એવી પ્રજ્ઞાનુરૂપ-પ્રજ્ઞાવૃદ્ધિકર હે વેદ વાક્ના સ્વામી! શચી =પ્રજ્ઞામાં સંપન્ન शाचिपूजन-પ્રજ્ઞાનુરૂપ પૂજન ઉપાસન જેનું થાય છે એવા પરમાત્મા અંધવિશ્વાસથી એવા પરમાત્માનું નહિ. अयं सृतः-એ ઉપાસનારસ ते रणाय-તારા રમણને માટે-તારું રમણ અમારી અંદર થાય એટલા માટે आखण्डल प्र हूयसे-હે પાપ દોષોને છિન્ન-ભિન્ન કરનાર તને પ્રકૃષ્ટરૂપમાં નિમંત્રિત કરવામાં આવે છે. (૨)

ભાવાર્થ : પ્રજ્ઞાનુરૂપ, વેદજ્ઞાનવાળા તથા પ્રજ્ઞાનુરૂપ ઉપાસનાવાળા પરમાત્મા છે, તેમાં રમણ કરાવવા માટે ઉપાસનારસ તૈયાર કરવો જોઈએ, તે સદા પાપ દોષોનો નિવારક છે. (૨)

७२७. यस्ते शृङ्गवृषो णपौत् प्रणपात् कुण्डैपाँय्येः । न्यस्मिन् दध्रै औ मनः ॥३॥

પદાર્થ: ते श्रृङ्गवृष:-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તારા અજ્ઞાન-અંધકાર નાશક જ્ઞાન-પ્રકાશ વર્ષકના नपात्-ન પાડનાર પરંતુ ધારણ કરનાર તથા प्रणपात्-આત્માને પણ પ્રકૃષ્ટરૂપ ન પાડનાર-ઉત્કર્ષ કરનાર कुण्डपाय्य:-કુંડથી જેમ પાન કરવા યોગ્ય ભરપૂર આનંદરસનું પાન કરવાનું હોય છે તે જે અધ્યાત્મયજ્ઞ છે अस्मिन्-એ-तेમાં मनः-नि-आ दधे-ઉપાસકજન પોતાનાં મનને નિરંતર નિયમમાં રાખે છે-સમર્પિત કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ: અધ્યાત્મયજ્ઞ જે અજ્ઞાન-અંધકાર નાશક, જ્ઞાન-પ્રકાશ સુખ વરસાવનાર પરમાત્માનો ન પાડનાર-સાક્ષાત્ કરાવનાર આત્માનો પણ ઉત્કર્ષ કરાવનાર છે, તેમાં ઉપાસકજન પોતાનું મન નિરંતર લગાવ્યા કરે છે. (3)

सूड्त-२

७२८. आं तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्रोभं सं गृभाय। महाहस्ती दक्षिणेन ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૫૭

७२९. विद्या हि त्वा तुविकूर्मि तुर्विदेष्णं तुर्वीमधम्। तुविमात्रमवोभिः ॥२॥

પદાર્થ: त्वा-હે ઇન્દ્ર-પરમાત્મન્! તને तुविकूर्मिम्-બહુજ પ્રાણશક્તિમાન-મહાન બળવાન तुविदेष्णम्-મહાન પ્રેરણાદાતા तुवीमघम-મહાન ઐશ્વર્યવાન-અનેક રીતે ધનદાતા तुविमात्रम्-અનેક પ્રમાણવાળા-મહાન વ્યાપક અનંતને अवोभि:-विद्य हि-અમારા માટે વિવિધ રક્ષણો કૃપાભાવો દ્વારા તને જ અમે નિતાંત જાણીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્માની અમારે માટે વિવિધ પ્રકારની રક્ષાઓ, કૃપાઓ છે, જેથી અમે તેને મહાન પ્રાણશક્તિમાન, મહાન પ્રેરણાદાતા, મહાન ધન સાધનદાતા અને સર્વવ્યાપક અનંત જાણીએ છીએ, જાણીએ, માનીએ. (૨)

श्रिशीओ, भानीओ. (२) ७३०. न हि त्वा शूर देवा न मर्तासो दित्सन्तम् । भी मं न गां वा रयन्ते ॥ ३॥

पदार्थ : शूर-હे समर्थ परमात्मन् ! त्वा दित्सन्तम्-तारी यथा-योग्य કर्मक्षण आपवानी ઇચ્छाने न हि देवाः-न देवो न मर्त्तासः-न मनुष्य वारयन्ते-अटक्षावी शक्षे छे. भीमं गां न-ભयंकर वृषल- सांढने क्षेम तेना ज्ञार्थथी क्षेष्ठ अटक्षावी-छटावी शक्षा नथी. (3)

ભાવાર્થ : જેમ ભયંકર વૃષભને તેના બળના કાર્યથી કોઈ હટાવી-રોકી શકતાં નથી, તેમ પરમાત્માને તેના બળકાર્ય કરતાં કર્મફળ આપતાં કોઈ રોકી શકતાં નથી. (૩)

सूड्त-३

७३१. अभि त्वा वृषभा सुते सुते सृजामि पौतेये । तृम्पा व्यश्नुही मदम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૬૧

७३२. मां त्वा मूरा अविष्यवो मोपहस्वान आं देभन्। मां कीं ब्रह्मद्विषं वनः ॥२॥

પદાર્થ: હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वा-तने मूरा:-મૂઢ લોકો अविष्यव:-ભોગની ઇચ્છાવાળા मा आदभन्-દબાવી શકતા નથી તથા उपहस्वान:-मा-ઉપહાસ કરનારા નાસ્તિકો તને દબાવી શકતા નથી. ब्रह्मद्विषम्-तारा પ્રત્યે દ્વેષ કરનારા એવા ભોગી અને નાસ્તિકોને मार्की वन:-तुं કદી સંભજન કરતો નથી, તેનો પક્ષ લેતો નથી, અપનાવતો નથી. (૨)

ભાવાર્થ : ભોગ-વિલાસી તથા નાસ્તિક, મૂઢજન પરમાત્માના દંડથી બચી શકતા નથી. એવા બ્રહ્મદ્વેષી ઈશ્વરીય નિયમ અને ઉપકારના દ્વેષી જનોને પરમાત્મા કદી પણ અપનાવતો નથી. (૨)

७३३. इंहें त्वा गांपरीणसं महें मन्दन्तुं रांधसे । सरो गौरों यथा पिब ॥३॥ पदार्थ : त्वा गोपरीणसम्- હे परभात्भन् ! तारी स्तुति वाशीओथी प्राप्त थनारा अध्यात्म अन्नने महे राधसे-महान भोक्षेश्वर्यनी प्राप्तिने भाटे मन्दन्तु-ઉपासक्ष्यनो स्तुत क्रे-अर्थित क्रे गौरः-यथा सरः पिब-गोरवर्शनुं ढरण क्षेम सरोवर-क्णनुं तृप्तिथी पान क्रे छे, तेम ઉपासक्षना उपासनारसनुं पान क्रे. (3)

ભાવાર્થ : સ્તુતિઓથી પ્રાપ્ત થવાને પાત મોક્ષ ભોગવાળા તારા પરમાત્માની મોક્ષેશ્વર્યને માટે ઉપાસક અર્ચન કરે છે, તું એમનું અર્ચનારૂપ આર્દ્વરસનું પૂર્ણરૂપે પાન કર. (૩)

सूड्त-४

७३४. इदं वसो सुतमन्धः पिबा सुंपूर्णमुदंरम् । अनाभियन् रिरमा ते ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૨૪

७३५. नृंभिधौतः सुतौ अश्नैरेव्यौ वारैः परिपूतः । अश्वौ न निक्तौ नदीषु ॥२॥

પદાર્થ: नृभि:-મુમુક્ષુજનો દ્વારા सृत:-નિષ્પાદિત द्यौत:-પ્રાપ્ત अव्या:-अश्रनै:-वारै:-યોગભૂમિ-યોગસ્થલીના દોષ આવરણ સાધનો-અભ્યાસોથી परिपूत:-સર્વ તરફથી પરમાત્મા રક્ષિત થાય છે. अश्व:-नदीभि:-निक्त:-જેમ ખુલી જળધારાઓ દ્વારા ઘોડાને કાન્ત બનાવવામાં આવે છે તેમ. (૨)

ભાવાર્થ : જેમ જળધારાઓમાં ઘોડાને નવડાવીને નિર્મળ કાન્તરૂપમાં જોવામાં આવે છે, તેમ મુમુક્ષુજનો પરમાત્માને પોતાની અંદર શ્રદ્ધાભરી યોગભૂમિ રૂપ અભ્યાસો દ્વારા નિર્મળ સાક્ષાત્ કરે છે. (૨)

७३६. तं ते यवं यथा गोभिः स्वादुमकर्म श्रीणन्तेः। इन्द्रं त्वास्मिन्त्संधैमादे ॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! ते-તારા માટે तं गोभि:-ते ઉપાસનારસને પોતાની વાણીઓથી यथा यवं श्रीणन्त:- જેમ જવ આદિ અન્નપાનને ગાયનાં દૂધથી મેળવીને स्वादु-अकर्म- મધુર રૂપમાં તૈયાર કરે છે, તેમ મેળવીને તૈયાર કરે છે, તેથી त्वा-तने अस्मिन्- सधमादे- એ મારા આત્માની સાથે અથવા મને આત્માની સાથે પોતાના હર્ષ-આનંદ સ્થાન હૃદયમાં આમંત્રિત કરે છે.

ભાવાર્થ : જેમ મનુષ્ય પોતાને માટે અન્ન ભોજનને દૂધ ઘી વગેરે સાથે મિશ્ર કરીને સ્વાદિષ્ઠ બનાવે છે, તેમ ઉપાસનારસને શ્રદ્ધાપૂર્ણ વચનોથી મધુર બનાવીને હ્રદયસ્થાનમાં પરમાત્માને આમંત્રિત કરે. (૩)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

७३७. इदं ह्यन्वोजसा सुतं राधानां पते । पिंबा त्वाइस्यं गिर्वणः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૬૫

७३८. यस्ते अनु स्वधामसत् सुते नि यच्छ तन्वम् । सं त्वा ममत्तु सोम्य ॥२॥

પદાર્થ: ते-હે ઇન્દ્ર પરમાત્મન્ ! તારા यः-જે ઉપાસક सुते-ઉપાસનારસ નિષ્પન્ન થતાં स्वधाम्-अनु-असत्-પોતાની આત્મ સમર્પણ ક્રિયાને અનુસરણ થઈ રહેલ છે तन्वं नियच्छ-स्वકीય આત્મા-સ્વરૂપને તેને માટે પ્રદાન કર-પ્રદાન કરે છે सोम्य सः-त्वा ममत्तु-હે ઉપાસનારસને યોગ્ય પરમાત્મન્ ! તે ઉપાસક તને ઉપાસનારસથી નિરંતર આનંદિત કરતો રહે. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્ ! ઉપાસક ઉપાસના સમયે પોતાના આત્માને તારા પ્રત્યે સમર્પણ કરે છે, તું પણ તારા સ્વરૂપ દર્શનનો પ્રસાદ તેને પ્રદાન કરે છે, પુનઃ તે ઉપાસક ઉપાસનારસ દ્વારા તને તૃપ્ત અને આનંદિત કરતો રહે છે. (૨)

७३९. प्र ते अश्नोतु कुँक्ष्योः प्रेन्द्र ब्रह्मणौ शिरः । प्र बाहू शूरे राधसा ॥३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ઉપાસક ते कुक्ष्यो:-अश्नोतु-તારા બન્ને પડખામાં રહેલા અભ્યુદય અને નિઃશ્રેયસને-સંસાર સુખ અને મોક્ષાનંદને પ્રાપ્ત કરે-કરે છે. ब्रह्मणा शिरः प्र-तारा वेदशानथी पोताना मस्तिष्क्रने प्रवृद्ध કરે છે शूर-હે મહા બળવાન પરમાત્મન્ ! राधसा बाहू प्र-संसिद्धि- संयम ३५ आराधनाथी शरीरात्मબળોને પ્રાપ્ત કરે છે. (3)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા દ્વારા ઉપાસક મોક્ષ આનંદ અને સંસાર સુખને પ્રાપ્ત કરે જ છે, પરંતુ સાથે જ તેના જ્ઞાનથી મસ્તિષ્કને વિકસિત કરે છે અને સંયમપૂર્વક આરાધનાથી આત્મબળ તથા જીવનબળને પણ પ્રાપ્ત કર્યા કરે છે. (3)

सूड्त-२

७४०. ओ त्वेता नि षीदतेन्द्रमिभ प्र गायत । संखाय स्तोमवाहसः ॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૬૪

७४१. पुँरूतमें पुरूणामीशानें वार्याणाम् । इन्द्रं सोमें संचा सुते ॥२॥

પદાર્થ: सोमे-પરમાત્માના ઉપાસનારસ સંપાદનને માટે ઉપાસકો ! पुस्तमम्-અનેક પ્રસંગોમાં કાંક્ષીય-વાંછનીય पुस्रगां वार्याणाम्-ईशानम्-બહુજ-અનેક વરણીય સુભ કામનાઓ કમનીય વસ્તુઓના સ્વામી इन्द्रम्-પરમાત્માનું सचा-એકાગ્ર મનથી ગાન કરો-સ્તુત કરો. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસનારસ નિષ્પાદન માટે હે ઉપાસકો ! બહુજ વાંછનીય, અનેક વરણીય કામના અને કમનીય વસ્તુઓના સ્વામી પરમાત્માની એકાગ્ર મનથી સ્તુતિ ગાન કરવું જોઈએ. (૨)

७४२. सं घो नो योग आ भुवत् सं रोये स पुरन्ध्या। गमद् वाजेभिरा स नः ॥३॥

પદાર્થ: सः-घ-ते જ ઇન્દ્ર-પરમાત્મા नः-અમારા योगे-અધ્યાત્માનંદને માટે सः-તે राये-લૌકિક ઐશ્વર્યને માટે सः-पुरन्थ्या-ते પુર-શરીર ધારણ સ્થિતિને માટે आभुवत्-स्वामीરૂપમાં विद्यमान છે. सः-ते नः-અમારે માટે वाजेभिः-પોતાના અમૃતભોગોની સાથે आगमत्-આવે-પ્રાપ્ત થાય. (૩)

~~સૂક્ત-~~3

७४३. योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवामहे । संखाय इन्द्रमूतये ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૬૩

७४४. अनु प्रत्नस्योकसो हुवै तुविप्रतिं नरम् । यं ते पूर्वं पिता हुवै ॥२॥

પદાર્થ : प्रत्नस्य-ओकसः-દિવ્ स्थान મોક્ષ स्थानना अनु-ઉપર विद्यमान तुविप्रतिम्-અનેકોના प्रतिपाલક-અનેક મોક્ષ આત્માઓને પોતાના આનંદથી પૂરણ કરનાર, नरम्-નેતા-સ્વામી પરમાત્માને हुवे-હું આમંત્રિત કરું છું यं ते पूर्वं पिता हुवे-જે તને પરમાત્માને પહેલાં પણ મારા પિતા આમંત્રિત કરતાં રહ્યાં છે. (૨)

ભાવાર્થ : મોક્ષધામની ઉપર શાસક પરમાત્મા જે અનેક મુક્ત આત્માઓને પોતાના આનંદથી પૂરણ

કરનાર, તે નેતાને ઉપાસક પોતાના હૃદયમાં આમંત્રિત કરે અને પરંપરાથી પોતાના પૂર્વજો બ્રહ્મા આદિ પણ આમંત્રિત કરતાં રહ્યાં છે. પરંપરાનું આદર્શ આચરણ અથવા હેતુ ગ્રાહ્ય છે. (૨)

७४५. आ घा गमद्यदि श्रवत्सहस्त्रिणीभिरूतिभिः । वाजेभिरुप नो हवम् ॥ ३॥

પદાર્થ: नः-हवं यदि श्रवत्-અમારા નમ્ન સ્તુતિ વચન અર્થાત્ આમંત્રણને તે ઇન્દ્ર-પરમાત્મા જો સાંભળે-સ્વીકાર કરે, તો घ-નિશ્ચય-અવશ્ય सहिंत्रणीभिः ऊर्तिभिः-આયુષ્યમતી-દીર્ઘ જીવન આપનારી રક્ષા પદ્ધતિઓની સાથે आगमत्-આવી જાય તથા वाजेभिः उप-અમૃત અન્ન ભોગો દ્વારા ઉપકૃત કરે. (૩)

ભાવાર્થ: જો ઉપાસક પરમાત્માની નમ્ર સ્તુતિ અથવા આમંત્રણ કરે, તો પરમાત્મા તેને અવશ્ય-સાંભળી-સ્વીકાર કરીને દીર્ધ જીવન આપનારી રક્ષા વિધિઓની સાથે તેના હૃદયમાં પ્રાપ્ત થાય છે-સાક્ષાત્ થાય છે; તેમજ એ ઉપાસકને અમૃત ભોગોથી પણ ઉપકૃત કરી દે છે. (૩)

सूड्त-४

७४६. इन्द्रं सुतेषु सोमेषु क्रेतुं पुनीष उक्थ्यम् । विदे वृधस्य दक्षस्य महाँ हि षः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૮૧

७४७. सं प्रथमें व्योमिन देवानां सदने वृधः । सुपारः सुश्रवस्तमः समप्सुजित् ॥२॥

પદાર્થ: सः-प्रथमे-તે પરમાત્મા પ્રમુખ देवानां सदने व्योमिन-મુક્તોના સ્થાન વિશેષ રક્ષણ સ્થાન મોક્ષરૂપમાં वृधः-જે ઉપાસકોના વર્ધક सुपारः-સંસાર સાગરથી શોભન પારકર્તા सुश्रवस्तमः-શોભન યશોજીવનના અત્યંત નિમિત્ત सम्-अप्सुजित्-હૃદય અવકાશમાં કામાદિના સારી રીતે નાશક ઉપાસનીય છે. (૨)

ભાવાર્થ : મુક્તોનાં ગૃહ વિશેષ રક્ષણ સ્થાન પ્રમુખ મોક્ષધામમાં આનંદ વર્ધક, સંસારથી પારકર્તા, શ્રેષ્ઠ યશના નિમિત્ત, હૃદયમાંના કામ આદિના નાશક પરમાત્મા ઉપાસનીય છે. (૨)

७४८. तमुं हुवें वाजसातये इन्ह्रं भराय शुष्मिणम् । भवा नः सुम्ने अन्तमः संखा वृधे ॥३॥

पदार्थ : तं शुष्मिणम्-इन्द्रम्-उ-ते समस्त **५**णवाणा परभात्भाने अवश्य वाजसातये भराय हुवे-

અમૃત ભોગ-મોક્ષ આનંદ માટે તથા સાંસારિક ભરણ-પોષણ માટે-સાંસારિક શ્રેષ્ઠ સુખ ભોગ માટે આમંત્રિત કરું છું, તેથી હે પરમાત્મન્ ! તું नः-અમારા सुम्ने-સમસ્ત સુખને માટે અને वृधे-વૃદ્ધિને માટે-જીવન વિકાસને માટે अन्तमः सखा भव-અન્તિકતમ-અત્યંત નજીકના સાથી હૃદયસ્થ બની જા. (૩)

ભાવાર્થ : સમસ્ત બળધારક પરમાત્માને હૃદયમાં આમંત્રિત કરવો જોઈએ, તે જ મોક્ષનો અમૃતભોગ અને સાંસારિક ભરણ-પોષણ રૂપ સુખ અને સમસ્ત સુખોને પ્રદાન કરે છે; તથા અમારા જીવન વિકાસમાં અત્યંત નજીક સાથી હૃદયવાસી છે. (૩)

พ่ร-ช

सूड्त-१

७४९. एना वो अग्निं नमसोजों नपातमां हुवे । प्रियं चेतिष्ठमरतिं स्वध्वरं विश्वस्य दूतममृतम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૫

७५०. सं योजते अरुषा विश्वंभोजसा सं दुद्रवत् स्वाहुतः। सुब्रह्मा यज्ञः सुशमी वसूनां देवं राधो जनानाम्॥२॥

પદાર્થ: सः-विश्वभोजसा-अस्त्रा योजते-ते જ્ञान-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મા વિશ્વનું પાલન કરનાર તેજથી યુક્ત છે सः-स्वाहुतः-दुद्ववत्-ते सारी रीते આમંત્રિત કરેલ ઉપાસકની અંદર શોભન-શ્રેષ્ઠરૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે सु ब्रह्मायज्ञः-शोભन मंत्र यथार्थ पवित्र स्तवनवाणा यજनीय છે. सुशमी-शोભन शान्तिप्रद छे वसूनां जनानां देवं राधः-तेना शरणमां वसनार જनोने ते दिव्यधन प्रदान કरे छे. (२)

ભાવાર્થ: જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા વિશ્વનું પાલન કરનાર તેજથી યુક્ત છે, તેનું તેજ દાહક નહિ પરંતુ સર્વપાલક છે, તે ઉપાસક દ્વારા હૃદયથી આમંત્રિત થતાં શોભનરૂપમાં-શ્રેષ્ઠરૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે; તથા સુંદર, પવિત્ર, સ્તુતિપાત્ર, યજનીય અને સંગનીય છે, તેના શરણમાં વસનારા ઉપાસકોનું દિવ્ય ધન છે અથવા દિવ્યધન પ્રદાતા છે. (૨)

સૂક્ત-૨

७५१. प्रत्युं अदर्श्यायत्यूं ३च्छन्ती दुहिता दिवः । अपो मही वृणुते चंक्षुषा तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૦૩

७५२. उँदुर्सियाः सृजते सूर्यः संचा उँद्यन्नक्षत्रमर्चिवत् । तंवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च सं भक्ते न गमेमहि ॥ २॥

પદાર્થ: सूर्य:-સૂર્ય उस्त्रिया:-उत्पृजते-કિરણોને ફેલાવે છે सचा-સાથે જ उद्यत्-नक्षत्रम्-अर्चिवत्-ઉદય થનારાં નક્ષત્રોને પણ પોતાની જ્યોતિથી જ્યોતિમાન કરે છે એ ઠીક છે, પરંતુ उष:-હે પરમાત્માની આત્મા तव-इत्-व्युषि-तारा संसारमां પ્રકાશમાન થતાં सूर्यस्य च भक्तेन-संगमेमिह-सूर्यना ઉદય ભાગની સાથે જ સૂર્યનો ઉદય થતાં તને સંગત કરીએ. (૨)

ભાવાર્થ: એ ઠીક છે કે, જે ભૌતિક સૂર્ય પ્રકાશ કિરણોને ફેલાવે છે, પ્રત્યેક નક્ષત્રને પ્રકાશમાન બનાવે છે, પરંતુ પરમાત્માની આભા-પ્રકાશ કે ચમક સંસારમાં આવતાં સૂર્ય પ્રકાશને પ્રાપ્ત કરે છે, ઉદય થાય છે. તેના ઉદય થવાનાં લક્ષ્યથી પરમાત્માની આભાથી અમે સમાગમ કરી શકીએ છીએ. (૨)

सूड्त-3

७५३. इंमा उ वां दिविष्टय उस्त्रा हेवन्ते अश्विना । अयं वामहेऽवसे शचीवसू विशंविशं हि गच्छेथः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૦૪

७५४. युवं चित्रं दंदथुंभींजनं नरों चोंदेशां सूनृंतावते । अर्वाग्रथं समनसों नि यच्छतं पिंबतं सोम्यं मधुं ॥२॥

પદાર્થ: नग-હે અશ્વિનૌ-નરૌ-હે વ્યાપનશીલ પ્રકાશ સ્વરૂપ અને આનંદ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! युवम्-तमे सूनृतावते-स्तुति वाशीवाणा ઉપાસકને માટે चित्रं भोजनम्-ચાયનીય-ગ્રાહ્ય અદ્ભુત સુખ ભોગને दद्यु:-આપો છો चोदेथाम्-અને તેને પોતાની તરફ પ્રેરિત કરો છો समनसा-समान मनथी-समान ભાવથી रथम्-अर्वाक्-नियच्छतम्-रमशीय सुખ ભોગને અહીં આ લોકમાં નિયત કરો છો; અને सोम्यं मधु पिबतम्-शान्त मधुर ઉપાસનારસનું પાન કરો-સ્વીકાર કરો અથવા તમારા મધુર દર્શનરસનું ઉપાસકોને પાન કરાવો. (૨)

ભાવાર્થ : સ્તુતિ કરનાર ઉપાસકોને માટે જ્યોતિ સ્વરૂપ, આનંદરસરૂપ પરમાત્મા અદ્ભુત-શ્રેષ્ઠ ભોગ કરાવે છે, પોતાની તરફ પ્રેરિત કરે છે, સમાનભાવથી રમણીય સુખને આ લોકમાં આપે છે, પોતાના મધુર દર્શનામૃતનું પાન કરાવે છે. (૨)

સૂક્ત-૧

७५५. अस्य प्रत्नामनु द्युतं शुक्रं दुदुह्रं अह्नयः। पयः सहस्त्रसामृषिम्॥१॥

પદાર્થ: अस्य-એ જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા प्रत्नां द्युतम्-શાશ્વતી અમર જ્યોતિને તથા सहस्त्रसाम्-ऋषं पदः-હજારો લાભ પ્રાપ્ત કરાવનારા નિર્મળ નિર્ભ્રાન્ત દૂધરૂપ મંત્રો-વેદને अह्नयः-दुदुह्ने-અહ્ત પ્રજ્ઞાવાળા-સર્વ ગુણ સંપન્ન આદિ વિદ્વાનો દોહન કરે છે-સાક્ષાત્ કરે છે. (૧)

ભાવાર્થ : જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માની શાશ્વત અમર જ્યોતિને તથા અનેક લાભ આપનારા નિર્ભાન્ત દૂધરૂપ મંત્ર જ્ઞાનને, સર્વગુણ સંપન્ન આદિ વિદ્વાનો દોહન કરે છે. (૧)

७५६. अयं सूर्यइवोपदृगयं सरांसि धावति। सप्त प्रवत आं दिवम्॥२॥

પદાર્થ : अयम्-એ જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા ! सूर्य:-इव-उपदृक्-सूर्यनी समान स्पष्ट પ્રકાશક છે-સાક્ષાત્ પ્રકાશમાન છે. ઉપાસકોની સામે અર્થાત્ હૃદયમાં अयम्-એ પરમાત્મા सर्गांसि धावित- ઉપાસકોનાં પ્રાર્થના વચનોને પ્રાપ્ત કરે છે. सप्त प्रवतः-आ दिवम्-પરિચરણશીલ-ઉપાસનાશીલ नम्र स्तुतिકर्ताઓને અમૃતધામ-મોક્ષ સુધી પહોંચાડે છે. (૨)

ભાવાર્થ: પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકોની સામે સૂર્યની સમાન પ્રકાશમાન થાય છે, તેનાં પ્રાર્થના વચનોનો સ્વીકાર કરે છે અને હૃદયમાં નમ્ર સ્તુતિ કરનારા તે ઉપાસકોને મોક્ષધામ સુધી પહોંચાડે છે, અપનાવે છે. (૨)

७५७. अर्यं विश्वानि तिष्ठति पुनौनों भुवनौपरि। सोमो देवों न सूर्यः॥ ३॥

પદાર્થ : अयं सोम:-देव:-એ शान्त પરમાત્મા विश्वानि भुवना पुनान:-समस्त લોક-લોકાન્તરોને શુદ્ધ-પવિત્ર કરવા માટે तथा ગતિ આપવા માટે उपिर तिष्ठति-तेनी ઉપર અધિષ્ઠાતા રૂપમાં વિરાજમાન છે-બિરાજે છે. देव:-न सूर्य:-सूर्य દિવ્यલોકની જેમ.(૩)

ભાવાર્થ : સૂર્ય દિવ્ય પદાર્થની સમાન શાન્ત પરમાત્મા સમસ્ત લોક-લોકાન્તરોને પવિત્ર કરવા અને ગતિ આપવાના કારણે તેના ઉપર વિરાજમાન છે. (૩)

સૂક્ત-૨

७५८. एष प्रत्नेन जन्मना देवो देवेभ्यः सुतः। हरिः पवित्रे अर्षति॥१॥

પદાર્થ : एषः हरिः-देवः-એ દુઃખહર્તા સુખદાતા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મદેવ प्रत्नेन जन्मना-પુરાતન-શાશ્વત પ્રસિદ્ધિથી देवेभ्यः-જીવનમુક્તોનાં पवित्रे सुतः अर्षति-હૃદયાકાશમાં સાક્ષાત્ થાય છે, પ્રાપ્ત થાય છે. (૧) ભાવાર્થ : દુઃખહર્તા, સુખદાતા પરમાત્મા શાશ્વત પ્રસિદ્ધિથી જીવન્મુક્તોનાં હૃદયાકાશમાં સાક્ષાત્ થઈને પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

७५९. एषं प्रत्नेन मन्मना देवो देवेभ्यस्परि। कविर्विप्रेण वावृधे॥२॥

પદાર્થ : एषः-देवः-એ सोम-शान्त स्व३्प परमात्मा प्रत्नेन मन्मना-शाश्वत माननीय मंत्रोना द्वारा देवेभ्यः-पिर-आहि-सनातन विद्वानोथी-तेना ઉपहेशोथी परिप्राप्त थाय છे-अन्तः करण्यमां समक्ष शक्षाय छे किवः-ते सर्वमां क्षान्त-पढोंचेद्यो परमात्मा विप्रेण वावृधे-मेधावी विद्वान श्रह्मा छेवाना द्वारा वृद्धि पामे छे-प्रचारित करवामां आवे छे. (२)

ભાવાર્થ: શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા શાશ્વત મંત્રો વેદ દ્વારા આદિ-સનાતન વિદ્વાનોથી તેના ઉપદેશથી જાણી શકાય છે, તે સર્વત્ર પ્રાપ્ત પરમાત્મા મેધાવી ઉપાસકના દ્વારા અન્તઃકરણમાં વૃદ્ધિ પામતો રહે છે, સાક્ષાતુ થતો જાય છે. (૨)

७६०. दुँहानः प्रत्निमित्पयः पवित्रे परि षिच्यसे। क्रन्दं देवाँ अजीजनः॥ ३॥

પદાર્થ: दुहानः-વેદજ્ઞાનથી દોહન થનાર સોમ-શાન્ત પરમાત્મન્ ! प्रत्नम्-इत् पयः-શાશ્વત દૂધરૂપ જ पित्रत्रे परिषिच्यसे-પિત્ર-હૃદયમાં પરિષિક્ત કરવામાં આવે છે-બેસાડવામાં આવે છે क्रन्दन् देवान्-अजीजनः-तुं ઉપદેશ કરતાં મારા અંદર દિવ્ય ગુણોને ઉત્પન્ન કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા વેદજ્ઞાનથી પ્રાપ્ત કરેલ શાશ્વત દૂધ રૂપ હૃદયમાં બેસી જાય છે, ત્યાં ઉપદેશ કરતાં દિવ્ય-ગુણોને પ્રકટ કરે છે. (૩)

સૂ~~ક્ત~~-3

७६१. उंप शिक्षापतस्थुंषो भियसमा धेहि शत्रवे। पवमान विदा रियम्॥ १॥

પદાર્થ: पवमान-હે આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! તું अपतस्थुषः-મારી અંદર વિપરીત રહેલાં દોષોના પ્રત્યે उपशिक्ष-ઘૃણા કરાવે છે शत्रवे भियसम् आधेहि-મારા અન્તઃસ્થળને નષ્ટ કરનારા કામ આદિ શત્રુને માટે અંદર ભય બેસાડ. र्रायं विदा-તારું સ્વરૂપ ઐશ્વર્ય અનુભવ કરાવ. (૧)

ભાવાર્થ : આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મા ઉપાસકની અંદર વિપરીત રહેલાં દોષો પ્રત્યે ઘુણા કરાવે છે, કામ આદિ શત્રુઓ સમાન ભાવોને પ્રત્યે ભય બતાવે છે તથા (અમારા ગુણો પ્રત્યે) તારા સ્વરૂપેશ્વર્યનો અનુભવ કરાવ. (૧)

७६२. उपो षु जातमप्तुरं गोभिर्भङ्गं परिष्कृतम्। इन्दुं देवां अयासिषुः॥२॥
९९२) भंत्रार्थ क्षमांक संख्या ४८७

७६३. उपास्मै गायता नरेः पंवमानायेन्दवे। अभि देवाँ इयक्षते॥ ३॥ क्षुओ मंत्रार्थ क्ष्मांक संખ्या हप१

ખંડ-ક

સૂક્ત-૧

७६४. प्र सोमासो विपश्चितौँऽ पौ नयन्त ऊर्मयः। वनानि महिषाइव॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४७८

७६५. अभि द्रोणानि बंभ्रवः शुक्रा ऋतस्य धारया। वाजं गोमन्तमक्षरन्॥ २॥

પદાર્થ: शुक्रां-बभ्रव:-તેજસ્વી-સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ऋतस्य धारया-ૠત-અમૃતની ધારા દ્વારા-ધારા રૂપમાં वाजं गोमन्तम्-स्तुतिवाणा-स्तुतिथी પ્રાપ્ત અમૃતભોગને द्वोणानि-हृदयपात्रमां अभि-अक्षरन्-टपशवे છે. (२)

ભાવાર્થ : તેજસ્વી શાન્ત પરમાત્મા સ્તુતિ સંપન્ન અમૃતભોગ-મોક્ષાનંદને ઉપાસકના હૃદયપાત્રમાં અમૃતધારારૂપમાં ટપકાવે છે-ઝરે છે. (૨)

७६६. सुता इन्द्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः। सोमा अर्षन्तु विष्णवे॥ ३॥

પદાર્થ : सुताः सोमाः-ઉપાસિત શાન્ત પરમાત્મા इन्द्राय-વાણીને માટે वायवे-મનને માટે वस्णाय-પ્રાણને માટે मस्द्भ्यः-ઓજ-આત્મ તેજને માટે विष्णवे-વીર્યને માટે अर्षन्तु-પ્રાપ્ત થાય. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસિત શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકનાં વાક્-વાણી, મન, પ્રાણ, ઓજ-આત્મતેજ, વીર્ય-શારીરિક બળને પ્રાપ્ત થાય, એને યથોચિત ઉન્નત કરે. (૩)

सूड्त-२

७६७. प्र सोम देववीतये सिन्धुर्न पिप्ये अंर्णसा । अंशोः पयसा मदिरों न जागृविरच्छो कोशे मधुश्चुंतम्॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ५१४

७६८. आं हर्यतों अर्जुनों अंत्के अव्यत प्रियः सूर्नुन मर्ज्यः । तमीं हिन्वन्त्येपसों यथा रथं नदींष्वा गभस्त्योः ॥ २॥ પદાર્થ: हर्यतः-કમનીય-કાન્તકર્મા अर्जुनः-જીવનમાં કમાણી કરવા યોગ્ય અથવા નિર્મળ-શ્વેત सूनुः-न प्रियः-પુત્રની સમાન સ્નેહપાત્ર मर्ज्यः-तथा અલંકરણીય નિજ અર્ચના સ્તુતિથી પ્રશંસનીય સોમ-શાन्त स्વરૂપ પરમાત્મા अत्के-आ-अव्यत-નિરંતર ફરી-ફરી જેમાં પ્રાપ્ત થાય છે તે હૃદય પ્રદેશમાં આવી જાય છે तम्-इम्-तेने અવશ્ય अपसः-કર્મવાળા અભ્યાસી યોગી-યોગાભ્યાસીજન हिन्वन्ति-પ્રાપ્ત કરે છે અનુભવ કરે છે यथा नदीषु एथं गभस्त्योः-आ-જેમ નદીઓ-જલધારાઓમાં नौका-નાવને બન્ને હલેસારૂપ ભુજાઓમાં બળવાન નાવિક 'આપનુવન્તિ' પ્રાપ્ત કરીને-સંભાળી રાખે છે. (૨)

ભાવાર્થ: કમનીય સ્વાત્મામાં અર્જિત-કમાણી કરવા યોગ્ય અથવા નિર્મળ પુત્રની સમાન સ્નેહ પાત્ર તથા અર્ચનાઓથી આભૂષિત કરવા, પ્રશંસિત કરવા યોગ્ય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા હૃદયમાં આવે છે, પ્રાપ્ત થાય છે. તેનો અભ્યાસી ઉપાસક જન અનુભવ કરે છે, પ્રાપ્ત કરે છે; જેમ જલધારાઓમાં નાવને બળવાન નાવિક હલેસાં સહિત બન્ને ભુજાઓમાં સંભાળી રાખે છે. (૨)

~~સૂક્ત-~~3

७६९. प्र सोमासो मदेच्युतः श्रवसे नो मघोनाम्। सुता विदेशे अक्रमुः॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ४७७

७७०. आंदीं हैंसों यथा गेणं विश्वस्यावीवशन्मेतिम्। अत्यो न गोभिरज्यते॥२॥

પદાર્થ: આત્-ईम्-તો નિશ્ચયથી यथा हंस:-गणम्-अवीवशत्-જેમ હંસ અન્ય પક્ષીગણને પોતાની શ્વેત સુંદરતા આદિ ગુણોથી વશ કરે છે અપેક્ષાથી પ્રશંસાપાત્ર બને છે. विश्वस्य-मितम्-તેમ એ સોમ-પરમાત્મા પોતાના ન્યાય દયા આનંદ આદિ ગુણોમાં સંસારભરનાં મિતમાન-બુદ્ધિમાનજનને વશ કરે છે. પોતાના પ્રભાવમાં લઈ આવે છે તથા अत्य:-न गोभि:-अज्यते-જેમ ગતિશીલ ઘોડાને અન્ન દાણા-ચારા આદિથી વ્યક્ત-પુષ્ટ પ્રસન્ન કરવામાં આવે છે, તેમ સોમ પરમાત્મા પણ સ્તુતિઓ દ્વારા હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરી શકાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : જેમ હંસ પક્ષીગણને પોતાના ગુણથી અભિભૂત કરે છે, મોહિત કરે છે, તેમ પરમાત્મા સંસારનાં મતિમાન માત્રને પ્રભાવિત કરે છે. જેમ ગતિશીલ ઘોડાને દાણા-ચારા આદિથી પ્રસન્ન, પુષ્ટ કરવામાં આવે છે, તેમ પરમાત્માને સ્તુતિઓથી હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરી શકાય છે. (૨)

७७१. आंदीं त्रितस्य योषणो हरिं हिन्वन्त्यंद्रिभिः। इन्दुमिन्द्राय पौतये॥ ३॥

પદાર્થ : आत्-इम्-પુનશ્ચ त्रितस्य-મેધાથી તીર્ણતમ-ઉત્કૃષ્ટ ઉપાસકની <mark>योषणः-</mark>મળનારી-સમાગમ કરાવનારી સ્તુતિઓ हिर्ग्म्-દુઃખહર્તા સુખદાતા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને <mark>अद्</mark>विभिः-આદરણીય શ્રદ્ધા નમ્રતા આસ્તિક ભાવનાઓથી हिन्वन्ति-પ્રાપ્ત કરે છે-પ્રાપ્ત કરાવે છે इन्द्राय-इन्दुं पीतये-આત્માને માટે આનંદપૂર્શ પરમાત્માનું પાન કરાવવા માટે. (૩)

ભાવાર્થ: મેધાથી ઉત્કૃષ્ટ બનેલ ઉપાસકની સ્તુતિઓ દુ:ખહરણ અને સુખ આહરણકર્તા પરમાત્માને શ્રદ્ધા, નમ્રતા, આસ્તિક ભાવનાઓની સાથે આત્માને માટે આનંદરસ પૂર્ણ પરમાત્માનું પાન-જ્ઞાન કરાવે છે. (3)

सूड्त-४

७७२. अया पंवस्व देवयू रेभेन् पंवित्रं पर्येषि विश्वतः। मधौर्धारा असृक्षत॥१॥

પદાર્થ : હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું देवयुः-મુમુક્ષુઓને ચાહનાર તેની હિતકામના કરનાર अया-એ ઉપાસનાથી पवस्व-પ્રાપ્ત થા. पिवत्रे-रेभन् विश्वतः पर्येषि-ઉપાસકનાં હૃદયમાં પ્રવચન શબ્દ કરતાં તેને સર્વ રીતે પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે मधोः-धाराः-असृक्षत-તારા દ્વારા મધુર રસની ધારાઓ છોડવામાં આવી રહી છે. (૧)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકનાં હૃદયમાં પ્રવચન કરનાર, મુમુક્ષુજનોને ચાહનાર તેઓની ચારેય બાજુ રહે છે અને મધુર ધારાઓની સમાન પોતાનું અમૃતદર્શન કરાવે છે. (૧)

७७३. पवते हर्यतो हरिरति ह्वरांसि रंह्या । अभ्यर्ष स्तोतृभ्यो वीरवद्यशः ॥ २ ॥ ९४ओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या ५७६

७७४. प्रं सुन्वानायान्धसो मर्त्तो न वष्ट तंद्वचः । अप श्वानमरोधसं हता मेखं न भृगवः ॥ ३॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૫૩

इति द्वितीयोऽध्यायः

॥ इति प्रथम प्रपाठकः समाप्तः ॥

* * *

अथ तृतीयोऽध्याय: द्वितीय प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्ध णंड-१

सूड्त-१

७७५. पंवस्व वांचों अग्रियः सोम चित्राभिरूतिभिः। अभि विश्वानि%कांच्या।। १॥

પદાર્થ: सोम-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું अग्रिय:-અમારો અગ્રણી બનીને चित्राभि:-ऊतिभि:-ચાયનીય-મંહનીય-પ્રશંસનીય બલિષ્ઠ રક્ષાઓ-રક્ષણ ક્રિયાઓનાં દ્વારા वाचः અમારી વાણીઓને તથા विश्वानि काव्या-અમારા સમસ્ત જ્ઞાન કૃત્યો આચરણોને अभि-पवस्व-સ્વાભિમુખ તારા તરફ પ્રેરિત કર. (૧)

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું અગ્રણી બનીને તારી પ્રશંસનીય-બળવાન રક્ષાઓ-રક્ષણ ક્રિયાઓનાં દ્વારા અમારી વાણીઓને તથા અમારા સમસ્ત કર્મ વ્યવહારો-આચરણોને તારા તરફ પ્રેરિત કર. અમારી વાણીઓ તારા ગુણગાન ગાતી રહે. અમારા સમસ્ત આચરણ તારી પ્રાપ્તિને માટે થતાં રહે. (૧)

७७६. त्वं समुद्रिया अपोऽग्रियों वाच ईरियन्। पंवस्व विश्वचर्षणे॥२॥

પદાર્થ: विश्वचर्षणे-હે સર્વદ્રષ્ટા શાન્ત પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं अग्रियः-અગ્રણી બનીને આગળ ગતિ આપતાં समुद्रियाः-अपः-મનની સાથે સંબંધ રાખનારી-મનમાં થતી કામ-કામનાઓને वाचः-ईरयन्-स्तुतिઓની તરફ પ્રેરિત કરવા માટે पवस्व-પવિત્ર કર. (૨)

ભાવાર્થ: હે સર્વ દ્રષ્ટા અન્તર્યામી શાન્ત પરમાત્મન્! તું અગ્રણી બનીને અમારી માનસિક-મનમાં રહેલી કામનાઓને તારી સ્તુતિઓની તરફ પ્રેરિત કરવા માટે પવિત્ર કર. અમારી કામનાઓ સંસાર તરફ વળે નહિ. સંસારમાં ફસાવે નહિ, પરંતુ તારી સ્તુતિમાં સંલગ્ન રહે. (૨)

७७७. तुभ्येमा भुवना कवे महिँम्ने सोम तस्थिरे। तुभ्यें धावन्ति धैनेवः॥ ३॥

પદાર્થ: कवे सोम-હે ક્રાન્તદર્શી-સમસ્ત અંદર બહારના દ્રષ્ટા શાન્ત પરમાત્મન્ ! इमा भुवना-બહારના લોક-લોકાન્તર તથા અંદરના ઇન્દ્રિય સંસ્થાન तुभ्यम्-તારા महिम्ने-મહિમાને દર્શાવવા માટે तिस्थिरे-રહેલાં છે અને નિયત છે तुभ्यं धेनवः-धावन्ति-तारो મહિમા બતાવવા અને ગાન કરવા માટે બહારની વાક્ વિદ્યુત્ શક્તિઓ અને અંદરની વાણીઓ પ્રગતિ કરી રહી છે, પ્રવૃત્ત થઈ રહી છે. (૩) ભાવાર્થ: હે વ્યષ્ટિ અને સમષ્ટિના દ્રષ્ટા શાન્ત પરમાત્મન્! સમસ્ત લોક-લોકાન્તર અને ઇન્દ્રિય સંસ્થાન તારો મહિમા દર્શાવવા રહેલ છે, સ્થિર છે, દર્શાવી રહેલ છે અને વિદ્યુત્-શક્તિઓ તથા વાણીઓ તારા મહિમાનું ગાન કરી રહી છે. (૩)

सूड्त-२

७७८. पंवस्वेन्दों वृषा सुतः कृधीं नो यशसों जैने। विश्वों अप द्विषों जिहा। १॥

પદાર્થ : इन्दो-હે આનંદરસ ભરેલ આનંદધારાવાળા પરમાત્મન્ ! તું सुतः-હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરેલ वृषा-કામનાવર્ષક બનીને नः-અમને जने-જનસમુદાયમાં यशसः-યશવાન कृषि-બનાવ विश्वाः-द्विषः- अपजिह-समस्त द्वेष ભાવનાઓને અમારાથી દૂર કરી દે. (૧)

ભાવાર્થ : હે આનંદરસ ભરેલ પરમાત્મન્ ! તું હૃદયમાં સાક્ષાત્ થઈને કામનાપૂરક બન. જનસમુદાય-જનસમાજમાં યશસ્વી કરી દે અને કામ-ક્રોધ આદિ શત્રુ ભાવનાઓને દૂર કરી દે. (૧)

७७९. यस्य ते संख्ये वयं सांसह्याम पृतन्यतः। तवेन्दो द्युम्न उत्तमे॥२॥

પદાર્થ : यस्य ते-જે તારા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની सख्ये-મિત્રતામાં वयम्-અમે पृतन्यतः-સંઘર્ષ કરતાં-પ્રહાર કરતાં કામ આદિ દોષોને सासह्याम-નિરંતર સહન કરીએ-દબાવી શકીએ इन्दो-હે રસવાન પરમાત્મન્ ! तव-उत्तमे द्युम्ने-તારા ઉત્તમ પ્રકાશમાન યશોબળમાં અમે સ્થિર રહીએ. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્માના મિત્રભાવમાં અમે કામ આદિ પ્રહારક દોષોને દબાવી-સામનો કરી શકીએ છીએ. તેના ઉત્તમ યશોબળમાં અમે સ્થિર રહીએ. (૨)

७८०. यां ते भीमांन्यायुधा तिंग्मानि सन्ति धूर्विणे। रक्षा समस्य नो निदः॥ ३॥

પદાર્થ : धूर्वणे-હે ધૂર્વણિ ! કામ આદિ શત્રુઓના નાશક ते-તારા या-જે भीमानि-ભયંકર-ભયકારી तिग्मानि-તીક્ષ્ણ आयुधा-ઉપદેશશસ્ત્ર सन्ति-છે समस्य निदः-સમસ્ત નિંદકનાં દબાણથી नः-रक्षा-અમારી રક્ષા કર. (૩)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ કામ આદિના વિનાશક પરમાત્મન્ ! તારું જે ભયંકર, તીક્ષ્ણ, ઉપદેશ શાસ્ત્ર છે, તેના દ્વારા સમસ્ત કામ આદિના પીડનથી અમારી રક્ષા કર. (૩)

सूड्त-३

७८१. वृंषां सोम द्युंमां असि वृंषां देवे वृंषव्रतः । वृंषां धंमाणि दिध्रषे ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૦૪

२६४ ७८२. वृष्णस्ते वृष्णयं शवो वृषा वनं वृषा सुतः । र सं त्वं वृषन्वृषेदसि ॥ २॥

પદાર્થ : वृषन्- હે સુખવર્ષક शान्त પરમાત્મન્ ! ते वृष्णः-तारुं वृषा-सुખવર્ષકનું शवः-वृष्ण्यम्-બળ સુખની વર્ષા માટે છે वनं वृषा-संભજન બળરૂપ છે सुतः-वृषा-ઉપાસિત થઈને સુખવર્ષક છે सः-त्वम्-ते तुं वृषा-इत्-असि-सुभवर्षक ४ छे. (२)

ભાવાર્થ : હે સુખવર્ષક પરમાત્મનુ ! તારું બળ સુખવર્ષક છે, તારું ભજન-ગાન પણ સુખવર્ષક છે, तुं साक्षात् थर्धने पण सुખवर्षक छे, तुं ખरेખर-सायेसाय सुખवर्षक ४ छे. (२)

७८३ .अंश्वों नं चक्रदों वृषां सं गा इन्दों समर्वतः। वि नो राये दुरो वृधि ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्दो-હે રસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મનુ ! अश्व:-न सं चक्रद:-ઘોડાની સમાન સંક્રદન કરે છે, સર્વત્ર વ્યાપે છે, વ્યાપી રહ્યો છે. वृषा–સુખવર્ષક બનીને गाः–सं.–અમારી ઇન્દ્રિયોમાં પણ વ્યાપી રહ્યો છે, ઇન્દ્રિયો દ્વારા તારું પ્રત્યક્ષ થઈ રહેલ છે <mark>અર્વતઃ सं.</mark>–અમારા મન આદિ ગતિશીલને પણ વ્યાપી રહ્યો છે, મન આદિ દ્વારા તારું ભાન-ચિંતન થઈ રહ્યું છે. નઃ-અમારી અભીષ્ટ ~~રાયે~~-મોક્ષ ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિને માટે **दर:-विवधि-**દ્વારો-દરવાજાઓ ખોલી દે-બાધક અજ્ઞાન પાપ આદિને હટાવી દે-દ્દર કરી દે. (૩)

ભાવાર્થ : હે આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! જેમ ઘોડો માર્ગને વ્યાપે છે, તેમ તું વિશ્વમાં વ્યાપી રહ્યો છે, અમારી ઇન્દ્રિયોમાં વ્યાપી રહ્યો છે. તેનાથી પ્રત્યક્ષ થઈને અમારા મન આદિમાં વ્યાપી રહ્યો છે-ચિંતન, ધ્યાનમાં આવી રહ્યો છે. અમારા મોક્ષેશ્વર્યને માટે અજ્ઞાન પાપને દૂર કરી દે-ધકેલી દે. (૩)

७८४. वृषा ह्यसि भानुना द्युमन्तं त्वा हवामहे। पवमान स्वर्दृशम्॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૮૦

७८५. यदद्भिः परिषिच्यंसे मर्मृज्यंमान आयुभिः। द्रोणे संधंस्थमश्नुषे॥ २॥

પદાર્થ : यत्-आयुभि:-હે शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! જ્યારે તું ઉપાસકજનો દ્વારા मर्मृज्यमान:-વારંવાર સાક્ષાતુ કરવા માટે <mark>અધ્</mark>દઃ-શ્રદ્ધા ભાવોથી ~~પરિષિच્યસે~~-પરિષિક્ત કરવામાં આવે છે, દ્રવિત કરવામાં આવે છે, અપનાવવામાં આવે છે, ત્યારે તું <mark>द्</mark>रोणे-હૃદયમાં सधस्थ्रम्-अश्नुषे-समान स्थानने પ્રાપ્ત કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસકો દ્વારા જ્યારે પરમાત્મા વારંવાર સાક્ષાત્ કરવા માટે શ્રદ્ધાભાવોથી દ્રવિત કરવામાં આવે છે-અપનાવવામાં આવે છે, ત્યારે હૃદયમાં સમાન સ્થાનત્વને પ્રાપ્ત કરે છે. (૨)

७८६. आ पवस्व सुवीर्यं मन्दमानः स्वायुध। इहाँ ष्विन्दवा गहि॥३॥

પદાર્થ : स्वायुध इन्दो-હે શોભન-શ્રેષ્ઠ આયુધવાળા-કામ આદિ દોષોને સરળતાથી નાશ કરનાર ગુણરૂપ શસ્ત્રોવાળા मन्दमानः-સ્તુત કરાતાં सुवीर्यम्-आपवस्व-શોભન-શ્રેષ્ઠ બળને પ્રેરિત કર इह-उ-અહીં હૃદયમાં અવશ્ય सु-आगिह-સારી રીતે આવ-પ્રાપ્ત થા. (૩)

ભાવાર્થ : કામ આદિને નષ્ટ કરવાને માટે શાંતાદિ ગુણ પ્રભાવવાળા પરમાત્મા અર્ચિત ઉપાસિત થયેલ હૃદયમાં સાક્ષાત્ આત્મબળને પ્રેરિત કરે છે. (૩)

સૂક્ત-૫

७८७. पंवमानस्य ते वयं पवित्रमभ्युन्देतः। संखित्वमा वृणीमहे॥ १॥

પદાર્થ: पवित्रम्-अभ्युन्दतः-પવિત્રકારક આનંદરસનું ક્ષરણ કરતાં-વહાવતાં ते पवमानस्य-તારી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થતાં પરમાત્માના सिखत्वम्-आवृणीमहे-મિત્રભાવને અમે સમગ્રરૂપથી વરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. (૧)

ભાવાર્થ : આત્માને પવિત્ર કરનાર આનંદરસનું ક્ષરણ કરતાં આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માની મિત્રતાને અવશ્ય-નિશ્ચિત અપનાવવી જોઈએ. (૧)

७८८. ये ते पवित्रमूर्मयोऽभिक्षरन्ति धारया। तेभिनः सोम मृडय॥२॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! ये ते-જे તારી ऊर्मयः-આનંદ તરંગો धारया-ધારા પ્રવાહથી નિરંતર पवित्रम्-अभिक्षरन्ति-પવિત્રરૂપમાં વહી રહ્યાં છે. तेभिः-तेना द्वारा नः-અમને मृळय- सुખી કર. (२)

ભાવાર્થ : શાંત સ્વરૂપ પરમાત્માના આનંદ તરંગો દ્વારા પ્રવાહમાં નિરંતર પવિત્ર વહી રહ્યા છે. તેના દ્વારા અમને-ઉપાસકોને સુખી કરે છે. (૨)

७८९. सं नः पुनानं आ भर रेयिं वीरवतीमिषम्। ईशानः सोम विश्वतः॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! सः-ते तुं पुनानः-शान्तरूप प्राप्त थतां नः-અभारे माटे रियम्-भोक्षेश्वर्यरूप धनने तथा वीरवतीम्-इषम्-બલવती એ લોક स्थितिने आ भर-ભરપૂર કરી हे विश्वतः-ईशानः-तुं विश्वनो स्वाभी છે. (3)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું વિશ્વનો સ્વામી છે, તારી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થઈને, અમારે માટે મોક્ષેશ્વર્યને તથા આ લોક ગુણવતી સ્થિતિને આભરિત-ભરપૂર કરી દે. (૩)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

७९०. अग्निं दूतंं वृणीमहें होतारं विश्ववेदसम्। अस्य यज्ञस्य सुक्रेतुम्॥१॥ ९९०) भंत्रार्थ क्षमांक संभ्या उ

७९१. अंग्निमग्निं हंवीमभिः संदा हवन्त विश्पतिम् । हेव्यवाहं पुरुप्रियम् ॥ २ ॥

પદાર્થ: हवीमिभ:-आह्वान साधन मंत्रोथी पुर्सप्रयम्-अनेडोना प्रिय अथवा બહુજ પ્રિય हव्यवाहम्-हृदयना ભावथी स्तुति३प भेटने प्राप्त કरनार-स्वीडार કरनार विश्पतिम्-જયેષ્ઠ-सर्वश्रेष्ठ अग्निम्-अग्निम्-ज्ञान प्रडाश स्व३प परमात्मा ढां, ज्ञान प्रडाश स्व३प परमात्माने सदा-नित्य हवन्ते-ઉपासड्छनो आमंत्रित डरे छे. (२)

ભાવાર્થ : આહ્વાન સાધનમંત્રો-મનનીય વચનોથી બહુજ પ્રિય સ્તુતિ ભેટનો સ્વીકાર કરનાર જ્યેષ્ઠ-સર્વ શ્રેષ્ઠ, અગ્રણી, જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને નિત્ય-સર્વદા ઉપાસકજનો આહૂત કરે છે-આમંત્રિત કરે છે. (૨)

७९२. अंग्ने देवाँ इहाँ वह जज्ञानों वृक्त बर्हिषे। असि होता न ईड्यः॥ ३॥

પદાર્થ : अग्ने-હે જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું वृक्तवर्हिषे-िछन्न प्रश्न-સંબંધ અથવા ત્યક્ત પ્રજા-સંબંધ-પૂર્ણ બ્રહ્મચારી અથવા સંન્યાસી ઉપાસકને માટે जज्ञानः-સાક્ષાત્ થઈને इह-આ જીવનમાં देवान्-आवह-िंदय गुण्णोने લઈ આવ-લઈ આવે છે. नः-અમારા ईड्यः-होता-असि-स्तुत्य-ઉપાસનીય ગ્રહણ કરનાર-સ્વીકાર કરનાર છે. (૩)

ભાવાર્થ : ગૃહસ્થના સંબંધનો ત્યાગ કરેલ પૂર્ણ બ્રહ્મચારી અથવા સંન્યાસી ઉપાસકને માટે આ જીવનમાં પરમાત્મા દિવ્યગુણો, દિવ્ય સુખોને પ્રાપ્ત કરાવે છે કારણ કે તે ઉપાસકને સ્તુતિ યોગ્ય, તથા અપનાવનાર ઉપાસ્યદેવ છે. (૩)

सूड्त-२

७९३. मित्रं वयं हवामहे वरुणं सोमपीतये। या जाता पूर्तदक्षसा॥१॥

પદાર્થ: वयम्-અમે सोमपीतये-મોક્ષાનંદ-રસપાનને માટે मित्रं वस्णम्-સંસારમાં શુભ કર્મ આચરણ માટે પ્રેરક શુભ કર્મકળ ભોગ માટે પોતાની તરફ વરનાર પરમાત્માનું हवामहे-સ્મરણ કરીએ છીએ. ઉપાસિત કરીએ છીએ. या पूतदक्षसा जाता-જે અમારા બે ધર્મવાળા મિત્રરૂપમાં અને વરુણરૂપમાં પવિત્ર બળવાળા પ્રસિદ્ધ સ્વતઃ સિદ્ધ છે. (૧)

ભાવાર્થ: અમે મોક્ષાનંદ રસપાનને માટે તે પરમાત્માનું સ્મરણ કરીએ, તેની ઉપાસના કરીએ, જે બે ધર્મવાળા એક શુભકર્મ કરવા માટે સંસારમાં અમને પ્રેરિત કરે છે. પુન: શુભ કર્મોના મોક્ષફળના ભોગ માટે પોતાની તરફ વરણ કરનાર છે. ઉક્ત બન્ને ધર્મ તેના પવિત્ર-નિર્દોષ-નિતાન્ત પ્રશંસનીય અને સ્વત: સિદ્ધ પ્રસિદ્ધ છે. (૧)

७९४. ऋतेन यावृतावृधावृतस्य ज्योतिषस्पती। ता मित्रावरुणा हुवे॥२॥

પદાર્થ: यौ-જેઓ मित्रावस्गौ-भित्र અને વરુણ પરમાત્મા तौ-તેઓ ऋतेन-યથાર્થ જ્ઞાનથી विद्यमान છે ऋत्वावृधौ-यथार्थ જ્ઞાનના વર્ધક છે ऋतस्य ज्योतिष:-यथार्थ જ્ઞાન જયોતિના पती-પાલક છે-પાલન કરનાર છે ता-તેઓને हुवे-હું આમંત્રિત કરું છું. (૨)

ભાવાર્થ: સંસારમાં કર્મ કરવા માટે પ્રેરક અને મોક્ષ કર્મફળ ભોગ માટે અંગીકારકર્તા પરમાત્મા યથાર્થજ્ઞાનથી વિદ્યમાન છે, યથાર્થ જ્ઞાનના વર્ધક છે. યથાર્થ જ્ઞાન જ્યોતિનું પાલન કરનાર છે, તેના દ્વારા જીવન ધારણ કરવું જોઈએ. (૨)

७९५. वरुणः प्रावितां भुवन्मित्रों विश्वाभिरूतिभिः । करतां नः सुराधसः ॥ ३ ॥

પદાર્થ: वस्णः-मित्र:-મોક્ષકર્મફળ ભોગ માટે વરનાર તથા સંસારમાં કર્મ કરવા માટે પ્રેરિત કરનાર પરમાત્મા विश्वाभि:-ऊतिभि:-સમસ્ત રક્ષણ વિધિઓ દ્વારા अविता प्रभुवत्-રક્ષક પ્રભૂત છે-રક્ષણ કરવામાં સમર્થ છે नः सुराधसः करताम्-અમને શ્રેષ્ઠ ધનવાન-શ્રેષ્ઠ સિદ્ધિવાન બનાવી દે. (૩)

ભાવાર્થ : મિત્રરૂપ અને વરુણરૂપ પરમાત્મા સમસ્ત રક્ષા વિધિઓથી રક્ષણ કરવામાં સમર્થ છે. અમને શ્રેષ્ઠ ધનવાન અને શ્રેષ્ઠ સિદ્ધિવાન કરી દે છે, જ્યારે અમે તેના ઉપાસક બની જઈએ. (૩)

સૂક્ત-3

७९६. इन्द्रमिद्गार्थिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरिकेणः। इन्द्रं वाणीरनूषत॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या १८८

७९७. इन्द्र इन्द्रयोः सचा सम्मिश्ल आ वचोयुजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः॥ २॥ १९७ भंतार्थ क्ष्मांक संख्या ५१७

७९८. इन्द्रं वाजेषु नोऽव सहस्त्रप्रधनेषु च। उग्रं उग्राभिरूतिभिः॥३॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ५१८

७९९. इन्द्रो दौर्घाय चक्षस आ सूर्य रोहयदिवि। वि गोभिरद्रिमैरयत्॥४॥

પદાર્થ: इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા दीर्घाय चक्षसे-દીર્ઘ દર્શન-દીર્ઘકાલ સુધી તથા બહુજ દૂર દર્શનને માટે सूर्यं दिवि-आरोहयत्-સૂર્યને ઘુલોકમાં આરોપિત કર્યો-આ સ્થાપિત કર્યો; તથા गोभि:-अदिम्-वि-ऐरयत्-જે સૂર્ય કિરણો દ્વારા મેઘને જળ વરસાવવા માટે નીચે ફેલાવી દે છે. (૪)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માએ દીર્ઘકાળ સુધી તથા દૂર સુધી જોવા માટે સૂર્ય દર્શન સાધન ઘુલોકમાં ઉપર સ્થાપિત કરેલ છે; તથા તે જળવૃષ્ટિ માટે મેઘ-વાદળાંઓને નીચે વિખેરે છે. (૪)

सूड्त-४

८००. इन्द्रे अंग्ना नमो बृहत् सुवृक्ति मेरयामहे। धिया धेना अवस्यवः॥ १॥

પદાર્થ: अवस्यव:-અમે રક્ષણ ચાહનાર ઉપાસકજનો इन्द्रे-अग्ना-ઐશ્વર્યવાન તથા પ્રકાશ સ્વરૂપ અગ્રણી પરમાત્માને માટે बहत्-नमः-અત્યંત નમ્રભાવ-આત્મ સ્નેહ અનુરાગ તથા सुविक्तिम्-श्रेष्ठ वर्જन-मनथी वासना त्यागने एरयामहे-ભેટ આપીએ છીએ धिया धेना:-કર્મની સાથે વાણીઓ-ગુણ કીર્તનની પણ ભેટ આપીએ છીએ. (૧)

ભાવાર્થ : રક્ષણ ચાહનારા ઉપાસકો ઐશ્વર્યવાન અગ્રણી પરમાત્માને માટે અત્યંત આત્મ સ્નેહ તથા વાસના રહિત મન-પવિત્ર મનોભાવ તથા વાણી દ્વારા ગુણ કીર્તન અને શ્રેષ્ઠકર્મ-શ્રેષ્ઠ આચરણની ભેટ આપે, ત્યારે તે અવશ્ય રક્ષા કરે છે. (૧)

८०१. ता हि शश्वन्त ईंडत इत्था विप्रास ऊतये। संबाधो वाजसातये॥ २॥

પદાર્થ: इत्था-ખરેખર शश्वन्तः-विप्रासः-ખૂબજ વિપ્ર-મેધાવી વિદ્વાન ऊतये-રક્ષાને માટે ता हि ईडते-ते ઐશ્વર્યવાન અને અગ્રણી પરમાત્માને જ સ્તુત કરે છે वाजसातये-અમૃત અન્નભોગ પ્રાપ્તિને માટે सबाधः-સમાન બાધા-પીડા વાળા બનીને. (૨)

ભાવાર્થ : એ સત્ય છે કે ઉપાસકજનો એક સાથે બાધા, પીડા અથવા સંકટ આવી જાય છતાં સર્વ સ્થિતિમાં પરમાત્માનું શરણ લે છે. (૨)

८०२. तां वां गीभि विपन्युवः प्रयस्वन्तो हवामहे। मैधसाता सनिष्यवः॥ ३॥

પદાર્થ: विपन्यव:-અમે સ્તુતિ કરનારા प्रयस्वन्त:-સ્તુતિરૂપ ભેટવાળા सनिष्यव:-સંભજન-સારી રીતે ભજન કરનારા-ઉપાસકજન ता वाम्-તે તને मेधसाता-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં સેવન કરવા યોગ્ય પરમાત્માને हवामहे-આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૩)

ભાવાર્થ : અમે સ્તોતા ભેટ આપનારા ઉપાસકજનો અધ્યાત્મયજ્ઞમાં સેવનીય, તે ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાન પ્રકાશવાન અગ્રણી પરમાત્માને આમંત્રિત કરીએ. (૩)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

८०३. वृषा पवस्व धारया मरुत्वते च मत्सरः। विश्वा दंधाने औजसा॥ १॥ शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४६७

८०४. तंं त्वा धर्त्तारमोणयो३ः पंवमान स्वदृशम्। हिन्वं वाजेषु वाजिनम्॥२॥

પદાર્થ: पवमान-આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! तं त्वा स्वर्दशम्-ते तुं सुખદર્શક ओण्यो:-धर्त्तारम्-द्युલोક પૃથિવીલોકના ધર્તાને वाजेषु-અમૃત અન્ન ભોગોને માટે वाजिनम्-અમૃત અન્નવાળા પરમાત્માને हिन्वे-પ્રાપ્ત કરું. (૨)

ભાવાર્થ : હે આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! તે તું દ્યુલોક અને પૃથિવીલોકનો કર્તા, ધર્તા, અમૃતઅન્નભોગોને માટે અમૃતઅન્નભોગોના સ્વામીને પ્રાપ્ત કરું-થાઉં. (૨)

८०५. अया चित्तो विपानया हरिः पवस्व धारया। युजं वाजेषु चोदय॥ ३॥

પદાર્થ : अया-अनया-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! આ પ્રગતિમય, विषा धारया-સ્તુતિરૂપ વાણી દ્વારા चित्तः-સંચેતિત થઈને-પ્રસન્ન થઈને અમારી તરફ કૃપાવાન બનીને हिरः-દુઃખ અપહરણકર્તા સુખ આહરણકર્તા બનીને युजम्-યુક્ત-મને તારાથી યુક્ત બનેલાને वाजेषु-અમૃતઅન્ન ભોગોને માટે चोदय- પ્રેરિત કર. (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા પ્રગતિમય સ્તુતિરૂપ વાણી દ્વારા કૃપાવાન બનીને હુઃખનાશન કર્તા, સુખદાયક કર્તા બનીને પોતાની સાથે યુક્ત-યોગી ઉપાસકને અમૃત ભોગોને માટે પ્રેરિત કરે છે. (૩)

सूड्त-२

८०६. वृषा शोंणों अभिकेनिक्रदेद् गां नैदयन्नेषि पृथिवीमुतं द्याम् । इन्द्रस्येव वर्ग्नुरा शृणव आजौ प्रचौदयन्नर्षसि वाचमेमाम् ॥१॥

પદાર્થ: गाः-अभिक्रन्दत्-ઉપાસક આત્મા જ્યારે સૃષ્ટિના આરંભમાં પરમાત્મન્ ! તારી સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तું वृषा शोणः-સુખવર્ષક-કામના પૂરક સ્વજ્ઞાનથી પ્રકાશમાન થઈને पृथिवीम्-उत द्यां नदयन्-एषि-ज्ञाननुं प्रवयन કરતાં પ્રાણ અને ઉદાનને હૃદયને પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે इन्द्रस्य वग्नुः-इव-विद्युत्नी કડાકા સાથે મેઘગર્જનાની સમાન आश्रृण्वे-તે ઉપાસક સાંભળે છે.

હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું જે इमां वाचम्-आजौ प्रचोदयन-आ-अर्षसि-એવી વાણી-કલ્યાણી વાણી-વેદને પ્રેરિત પ્રકાશિત કરવા માટે જીવન સંગ્રામ સ્થાન સંસાર અથવા આજવન અર્થાત્ મહત્ત્વપૂર્ણ હૃદયસ્થાનમાં સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ: આરંભ સૃષ્ટિના ઉપાસકો જ્યારે પરમાત્માની સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મા સુખવર્ષક સ્વજ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ બનીને તેઓના પ્રાણ અને ઉદાનને તેથી પૂરિત હૃદયદેશમાં પ્રત્યેક શ્વાસ પ્રશ્વાસની સાથે આવે છે, પ્રવચન કરે છે. તેને ઉપાસક સાંભળે છે. તે કલ્યાણી વાણી વેદને પ્રેરિત કરવાને માટે તું સમગ્ર રૂપમાં જીવન સંગ્રામ સ્થાન સંસારમાં અથવા આજવન અર્થાત્ મહત્ત્વપૂર્ણ હૃદયસ્થાનમાં સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

८०७. रैसाय्येः पंयसां पिन्वमान ईरयन्नेषि मधुमन्तमंशुम् । पंवमान सन्तनिमेषि कृण्वन्निन्द्राय सोम परिषिच्यमानः ॥२॥

પદાર્થ: पवमान सोम-હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! रसाय्य:-ઉપાસનારસ યોગ્ય पयसा-ઉપાસનારસ દ્વારા पिन्वमान:-સેવન થતાં मधुमन्तम्-अंशुम्-ईरयन्-एषि-કામભાવવાળા કામનાવાળા મનને ઉત્કૃષ્ટ કરતાં ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે તથા परिषच्यमान:-ઉપાસનારસને પરિતૃપ્ત કરતાં इन्द्राय-ઉપાસક આત્માને માટે सन्तिनं कृण्वन्-एषि-પ્રાણ-પ્રાણશક્તિનો-જીવનને પણ સારી રીતે સંપન્ન કરતાં આવે છે. (૨)

ભાવાર્થ: આનંદધારામાં આવનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસનારસ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પાત્ર ઉપાસનારસના દ્વારા સેવન થતાં, કામના વિષયવાળા મનને ઉત્કૃષ્ટ કરતાં, ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે; તથા ઉપાસનારસથી તૃપ્ત થઈને, પ્રસન્ન બનીને પરમાત્મા ઉપાસક આત્માને માટે પ્રાણશક્તિ-જીવનને પણ સુસંપન્ન બનાવીને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

८०८. एवा पवस्व मिदरों मदायोदग्राभस्य नैमयन् वर्धस्नुम् । परि वर्ण भरमाणों रुशन्तं गर्व्युनों अर्ष परि सोम सिक्तः ॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્! तुं मिदरः-હર્ષકર બનીને उदग्राभस्य मदाय-ઉપાસકરસ ગ્રહણ કરાવનાર ઉપાસકના હર્ષ-આનંદને માટે वधस्नुं नमयन् पवस्व एव-પ્રહાર-પ્રસારક કામભાવને નમાવીને-ઝુકાવીને નિર્મળ બનાવીને અવશ્ય આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થા सिक्तः-ઉપાસનારસથી પરિપૂર્ણ- તૃપ્ત થયેલ स्थन्तं वर्णं भरमाणः-प्रકાશમાન સ્વરૂપને ધારણ કરીને परिअर्ष-સારી રીતે પ્રાપ્ત થા नः- गव्युः परि-અમારી સ્તુતિઓને ચાહીને સારી રીતે પ્રાપ્ત થા.

ભાવાર્થ : હર્ષ-આનંદપ્રદ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસનારસ પ્રદાન કરનાર ઉપાસકના હર્ષ-આનંદને માટે તે નાશકારી કામ આદિ શત્રુને વિલીન કરીને પ્રાપ્ત થાય છે; તથા ઉપાસનારસથી દિપ્ત- પ્રસન્ન બનીને પ્રકાશમાન સ્વરૂપને ધારણ કરીને પ્રાપ્ત થાય છે. અમારી ઉપાસકોની સ્તુતિઓને ચાહનાર સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ખંડ-૪ સ~~ૂક~~ત-૧

८०९. त्वामिद्धि हवामहे सातौ वाजस्य कारवः । त्वां वृत्रेष्विन्द्रं संत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૪

८१०. सं त्वं नश्चित्र वज्रहस्त धृष्णुया मेहं स्तवानो अद्रिवः। गामश्वं र थ्यमिन्द्रं सं किर सेत्रा वाजं न जिंग्युषे ॥२॥

પદાર્થ: चित्र वज्रहस्त धृष्णुया महः-अद्विव:-હે ચાયનીય-દર્શનીય, પ્રાણોથી વર્જિત કરાવનાર ઓજ જેનો હાથ છે ધર્ષણશીલ મહાન વિભુ આનંદ ધનવાન પરમાત્મન્! सः-त्वं स्तवानः-स्तुत કરવામાં આવતાં नः-અમારે માટે ख्यं गाम्-अश्वम्-દેહરથ-સંબંધી ગો-ૠષભ પ્રાણને અને વીર્યને सत्रा-સાથે वाजम्-બળને न सङ्किर-वर्तमानमां ભરપૂર આપ जिग्युषे-संसार संघर्षने જીતવા માટે. (૨)

ભાવાર્થ : હે દર્શનીય, પાપનિવારક, ઓજરૂપ હાથોવાળા, ધર્ષણશીલ પરમાત્મન્ ! તને સ્તુતિમાં લાવ-વામાં આવેલ અમારા દેહમાં પ્રાણ, વીર્ય, બળને પણ સંપ્રતિ સંસાર સંઘર્ષમાં જીતનાર ભરપૂર પ્રદાન કર. (૨)

સૂક્ત-૨

८११. अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथा विदे । यो जरितृभ्यो मधवा पुरूवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥१॥ अर्थो मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या २३५

८१२. शैतानीकेव प्रं जिंगाति धृष्णुयां हन्ति वृत्रांणि दौशुंषे । गिरेरिव प्रं रसा अस्य पिन्विरे देत्राणि पुरुभोजसः ॥२॥

પદાર્થ: धृष्णुया-ધર્ષણશીલ-પરમાત્મા दाशुषे-સ્વાત્મ સમર્પણ કર્તા ઉપાસકના वृत्राणि-પાપોને हिन्त-નષ્ટ કરી દે છે शतानीका-इव प्रजिगाति-જેમ સેંકડો સૈનિકોના બળોને સેનાનાયક પૂર્ણરૂપથી જીતી લે છે. તથા अस्य पुस्त्रोजसः-એવા અત્યંત પાલનકર્તા પરમાત્માનું दत्राणि-સુખદ ભોગ્ય દાન गिरेः स्साः- इव प्रिपन्वरे-જેમ પર્વતમાંથી નદી વહીને ભૂમિને સિંચે છે, તૃપ્ત કરે છે, તેમ ઉપાસકને તૃપ્ત કરે છે. (२)

ભાવાર્થ: જેમ સેનાનાયક શત્રુ સૈનિક બળોને જીતીને નષ્ટ કરી દે છે, તેમ આત્મસમર્પણકર્તા ઉપાસકનાં પાપોનો નાશ પરમાત્મા કરી દે છે. પુન: જેમ પર્વતમાંથી વહીને નદી ભૂમિને સિંચે છે, તેમ અત્યંત પાલનકર્તા પરમાત્મા વિવિધ સુખ દાનથી ઉપાસકને તૃપ્ત કરે છે. (૨)

सूड्त-३

८१३. त्वामिदां ह्यो नरोऽपीप्यन् विज्ञेन् भूर्णयः । सं इन्द्रे स्तोमवाहस इहं श्रुध्युपे स्वसरमां गहि ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૦૨

८१४. मंत्स्वा सुशिप्रिन् हरिवेस्तमीमहे त्वया भूषन्ति वेधसः । त्वे श्रवांस्युपमान्युक्थ्य सुतैष्विन्द्र गिर्वणः ॥ २॥

પદાર્થ: सुशिप्रिन् हरिव:-उक्थ्य-गिर्वण:-इन्द्र-હે સુંદર વિભુગતિવાળા દુ:ખાપહરણ સુખાહરણ શક્તિવાળા સ્તુતિઓથી સેવનીય પ્રશંસનીય ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! मत्स्व-અમારી સ્તુતિઓથી પ્રસન્ન થા तम् ईमहे-ते तने અમે ચાહીએ છીએ. त्वया वेधसः-भूषित्त-तारा આશ્રયથી મેધાવી ઉપાસક ઐશ્વર્યવાન બની જાય છે सुतेषु-समस्त ઉપાસનારસ પ્રસંગોમાં तव-તારા उपमानि श्रवांसि-ઉપર માન કરનારા શ્રવણોને સાંભળતા રહીએ. (૨)

ભાવાર્થ: વિભુ-વ્યાપક ગતિમાન દુઃખહારક, સુખકારક તથા સ્તુતિઓ દ્વારા સેવનીય, પ્રશંસનીય, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા અમારી સ્તુતિઓથી પ્રસન્ન થાય છે, જ્યારે અમે તેને ચાહીએ છીએ, તેની સ્તુતિઓ કરીએ છીએ. પરમાત્માના આશ્રયથી મેધાવી ઉપાસકજનો મોક્ષેશ્વર્યના ભાગી બની જાય છે, તેથી આ રીતે ઉપર માન કરાવનાર, જીવન્મુક્ત બનાવનાર પરમાત્મા વિષયક શ્રવણો-ઉપદેશોને અમે સાંભળતા રહીએ. (૨)

ખંડ-૫ સ~~ક્~~ત-૧

८१५. यस्ते मदौ वरेण्यस्तेना पर्वस्वान्धसा। देवावीरघशंसहा॥१॥
%ओ मंत्रार्थ क्षमांक्ष संख्या ४७०

८१६. जॅिंघ्नवृत्रमित्रियं सस्निर्वाजं दिवेदिवे। गोषातिरश्वसां असि॥२॥

પદાર્થ: अभित्रियं वृत्रं जिन्न:-અમિત્ર-શત્રુની સમાન આચરણ કરનારા પાપનો નાશ કરે છે <mark>दिवे दिवे वाजं सिन्न:-</mark>પ્રતિદિન અધ્યાત્મબળનો દાતા છે गोषाति:-अश्वसा:-असि-વાણી-સ્તુતિનું સેવન-સ્વીકાર કરનાર શીઘ્ર વ્યાપી મન-મનોભાવનું સેવન કરનાર-સ્વીકાર કરનાર છે. (૨)

ભાવાર્થ : શત્રુની સમાન આચરણ કરનારા પાપનો પરમાત્મા તું નષ્ટ કરે છે. અધ્યાત્મબળને પ્રદાન કરે છે. પશ્ચાત્ અમારી સ્તુતિઓ સ્વીકાર કરે છે અને મનોભાવને પણ અપનાવે છે. (૨)

८१७. संम्पिश्लो अरुषों भुवः सूर्पस्थोभिने धेर्नुभिः। सीदं च्छोनो न योनिमा॥३॥

પદાર્થ: सूपस्थाभि:-धेनुभि:-न-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું સુવ્યવસ્થિત સ્તુતિ વાણીઓથી સંપ્રતિ सम्मिश्ल:-अस्त्र:-भुव:-સંયુક્ત સમભાવને પ્રાપ્ત થઈને પ્રકાશમાન હૃદયમાં સાક્ષાત્ થઈ જાય છે श्येन: न योनिम्-आसीदन्-બાજ પક્ષીની સમાન પ્રશંસનીય ગતિમાન બનીને પોતાના ઘરમાં વિરાજમાન થઈ જાય છે. (3)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા ઉત્તમ સ્તુતિઓથી સ્તુત થઈને હૃદયમાં સાક્ષાત્ પ્રકાશમાન થાય છે, જેમ પ્રશંસનીય ગતિમાન બાજ પક્ષી પોતાના ઘરમાં આવીને બિરાજે છે. (૩)

सूड्त-२

८१८. अयं पूषा रिवर्भगः सोमः पुनानो अर्षति । पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૬

८१९. समु प्रिया अनूषते गांवो मदाय घृष्वयः । सोमासः कृण्वते पर्थः पवमानास इन्दवः ॥२॥

પદાર્થ : प्रिया:-घृष्वय:-गाव:-હે પ્યારી પરસ્પર સંઘર્ષ કરતી એકબીજીથી ચડિયાતી સ્તુતિ વાણીઓ ! તમે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માના હર્ષ-આનંદ પ્રાપ્તિને માટે उ सम्-अनुषत-અવશ્ય સમ્યક્ તે સોમ-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્માને સ્તુત કરો જેથી इन्दवः पवमानासः सोमासः-आनंદरस ભરેલ ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થઈને સોમ-શાન્ત પરમાત્મા અમે સ્તોતાઓ ઉપાસકોને માટે पथ कृण्वते-જીવન માર્ગોને સંપન્ન કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : હે એક બીજીથી ચડિયાતી સ્તુતિ કરનારી પ્રિય વાણીઓ ! તમે મને હર્ષ-આનંદ પ્રાપ્ત

કરાવવા માટે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની સ્તુતિ કરો, તે આનંદરસ ભરેલ ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા અમે સ્તોતાઓ-ઉપાસકોને માટે જીવનમાર્ગોને સંપન્ન કરે છે. (૨)

८२०. ये ओजिष्ठस्तमा भरे पवमान श्रेवाय्यम् । यः पञ्च चर्षणीरिभ रियं येन वनामहे ॥ ३॥

પદાર્થ: पवमान-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! यः-ओजिष्ठः-જે તારો સર્વોત્તમ રસ-આનંદરસ છે तं श्रवाय्यम्-आभर-ते श्रवशीय-અપનાવવા યોગ્ય-પોતાની અંદર સમાવવા યોગ્યને અમારી અંદર આભરિત કર यः-पञ्च चर्षणीः अमिः-જે પાંચ મનુષ્યો-બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર અને નિષાદ-વનવાસી જનો-મનુષ્ય માત્રને अभि = અભિ પ્રાપ્ત-કરવા યોગ્ય અધ્યાત્મરસ છે येन-જેના દ્વારા रिंयं वनामहे-અમે પુષ્ટ-મુક્ત જીવન સેવન કરી શકીએ. (3)

ભાવાર્થ: હે મારા પ્રિય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તારો જે સર્વોત્તમ આનંદરસ છે, પોતાની અંદર સમાવેશ કરવા યોગ્યને અમારી અંદર ભરપૂર કરી દે, જે મનુષ્યમાત્રને ધારણ કરવા યોગ્ય છે. પરમાત્મદર્શન અથવા પરમાત્મશ્રવણ કરવાનો અધિકાર મનુષ્યમાત્રને-વનવાસીને પણ છે, જેથી મુક્ત જીવન બનાવી શકે. (3)

સૂક્ત-3

८२१. वृषो मतीनां पवते विचक्षेणः सोमो अह्नां प्रतरीतोषसां दिवः। प्राणां सिन्धूनां कर्लशाँ अचिक्रदेदिन्द्रेस्य हाद्यां विशंनमेनीषिभिः॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या पप७

८२२. मैनीषिभिः पवते पूर्व्यः कविर्नृभिर्यतः परि कोशाँ असिष्यदत्। त्रितस्य नाम जनयन्मधु क्षरिन्निन्द्रस्य वायुं संख्याय वर्धयन्॥२॥

પદાર્થ: मनीषिभि:-नृभि:-यत:-भननशीલ મુમુક્ષુઓના દ્વારા સિદ્ધ કરેલ-ધ્યાન કરેલ पूर्व्यः किंदिः-શાશ્વત સર્વજ્ઞ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા कोशान् परि-असिष्यदत्-हृदय અવકાશોને પૂરિત કરે છે त्रिकस्य-इन्द्रस्य मधु नाम जनयन्-स्थूण અને સૂક્ષ્મ શરીરમાં રહેલ જીવાત્મા અર્થાત્ સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનામાં પ્રવૃત્ત ઉપાસકને નમાવનાર મધુર આનંદરસને ઉત્પન્ન કરતાં ઝરાવતાં सख्याय वायुं वर्धयन् पवते-પોતાની સાથે મિત્રતાને માટે તથા આયુ-પરમ આયુની વૃદ્ધિને માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : મનનશીલ મુમુક્ષુઓએ ધ્યાન કરેલ, શાશ્વત, સર્વજ્ઞ, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા તેઓના હૃદયોમાં સમાવેશ કરે છે, વસી જાય છે. ત્રણ-સ્થૂળ, સૂક્ષ્મ, કારણ શરીરોમાં રહેનાર અથવા સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનામાં પ્રવૃત્ત ઉપાસક આત્માને ઝુકાવનાર મધુરરસને પ્રકટ કરતાં તથા ટપકાવતાં પોતાની સાથે મિત્રતા કરાવનારને માટે અને પરમ આયુ-મોક્ષવાળાની વૃદ્ધિ માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

८२३. अयं पुनान उषसो अरोचयदयं सिन्धुभ्यो अभवदु लोककृत्। अयं त्रिः सप्त दुंदुहोन आशिरं सोमो हृदे पवते चारु मत्सरः॥३॥

પદાર્થ: अयं सोम:-એ शान्तस्व३५ परभात्भा पुनान:-उषस:-अरोचयत्-અધ્યેષિત બનીને ધ્યાન કરેલા જ્ઞાન-પ્રકાશ ધારાઓને ચમકાવી દે છે सिन्धुभ्यः लोककृत्-अभवत्-प्राशोने माटे प्रतिष्ठा કરનાર છે अयं व्रि:-सप्त-आशिरं दुदुहान:-એ પરમાત્મા સ્તુતિ, પ્રાર્થના ઉપાસનામાં સૃપ્ત ચાલતાં આનંદ આશ્રયનું દોહન કરતાં हृदे मत्सर:-चारु पवते-हृदयने माटे હર્ષ-આનંદદાયક બનીને સુંદર રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (3)

ભાવાર્થ: શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ધ્યાન કરેલાં જ્ઞાન જ્યોતિઓને પ્રકાશિત કરે છે. પ્રાણોને યથાવત્ પ્રતિષ્ઠિત કરે છે. સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનામાં ચલાવેલા, આનંદ આશ્રયને દોહન કરતાં, હૃદયને માટે હર્ષકર-સુંદર રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

सूड्त-४

८२४. एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः। एवा ते राध्यं मनः॥१॥
९९ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या २३७

८२५. एँवा रौतिंस्तुंवीमघं विश्वेभिर्धायि धौर्तृभिः। अंधो चिदिन्द्र नैः संचा॥२॥

પદાર્થ: तुविमघ इन्द्र-હે અનેક રીતે ધન સ્વામિન્ ઐશ્વર્યવન્ પરમાત્મન્ ! તારાથી विश्वेभि:-धातृभि:-સમસ્ત ધારણા-ધ્યાન કરનારા ઉપાસકજનો गृति:-धायि-અધ્યાત્મ સંપૃत्ति-અમરતાને ધારણ કરે છે अध-एव चित्-नः-सच-એમ અમારો પણ સહાયક બન. (૨)

ભાવાર્થ : અનેકવિધ ધનસ્વામિન્ ઐશ્વર્યવન્ પરમાત્મન્ ! જેમ ધારણા, ધ્યાન કરનારા ઉપાસકજનો તને અમરતા રૂપ સંપત્તિ ધારણ-પ્રાપ્ત કરે છે, તેમ હવે અમને પણ તે અમરતારૂપ સંપત્તિ પ્રદાન કરવામાં અમારો સહાયક બન. (૨)

८२६. मो षु ब्रह्मेव तन्द्रयुर्भुवो वाजानां पते। मत्स्वा सुतस्य गोमतः॥ ३॥

પદાર્થ : वाजानां पते-હે અમૃત અન્નભોગોના સ્વામિન્ ! તું ब्रह्मा-इव-બ્રહ્મજ્ઞાની બ્રાહ્મણને માટે-પોતાના ઉપાસકને માટે જેમ તું तन्द्रयु:-तन्द्रा પ્રાપ્ત-ઉપેક્ષાયુક્ત सु-मा-उ भुवः-સુનિશ્ચિત કદી થતો નથી तेथी गोमतः सुतस्य मत्स्व-स्तुति वाणो निष्पादित ઉपासनारसनो ઉપહાર પ્રાપ્ત કરીને પ્રसन्न था. (૩)

ભાવાર્થ: હે અમૃતભોગોના સ્વામિન પરમાત્મન્ ! તું બ્રહ્મજ્ઞાની બ્રાહ્મણને માટે જેમ અમૃતભોગ આપવામાં કદી પણ નિશ્ચય તન્દ્રાયુક્ત-ઉપેક્ષાકારી થતો નથી તેવી જ રીતે નમ્ર વાણીઓથી ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરવામાં પણ ઉપેક્ષાકારી થતો નથી. (3)

सूड्त-प

८२७. इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुँद्रव्यचसं गिरः । रेथीतमं रेथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૪૩

८२८. संख्ये तं इन्द्र वाजिनों मां भेम शवसस्पते । त्वामिभं प्र नोनुमों जेतारमपराजितम् ॥२॥

पदार्थ : शवसस्पते-इन्द्र-હે બલના સ્વામિન્ ! ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते सख्ये-તારા મિત્રભાવમાં वाजिनः-બલવાન થઈને-આત્મબળવાળા થઈને અમે मा भेम-ભય પામતા નથી. त्वाम्-अपराजितं जेतारम्-तुं पराष्ठित न थनार જૈતા-विજेता-समर्थने અमे प्र नोनुमः-वारंवार प्रशाम કरीએ છીએ-તારી તરફ નમીએ છીએ-તારી ઉપાસના કરીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : સર્વ બળવાન ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્માની મિત્રતામાં ઉપાસકજન બળવાન થઈને નિર્ભય થઈ જાય છે, તેથી તે અભયશરણ સમર્થ અપરાજિતની પુનઃ પુનઃ ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૨)

८२९. पूर्वीरिन्द्रस्य रोतयो न वि दस्यन्त्यूतयः । यदा वाजस्य गोमत स्तोतृभ्यो मंहते मंघम् ॥ ३॥

પદાર્થ: यदा स्तोतृभ्य:-જયારે સ્તોતા-ઉપાસકોને માટે गोमत:-वाजस्य मघं मंहते-स्तुतिवाणा स्तुति विषयं अध्यात्मलणना लंदे सां-पुरस्डार ३५ धन-आनंद्दप्रद धनने ઇन्द्र-ઐश्वर्यवान परमात्मा आपे છે, त्यारे इन्द्रस्य पूर्वी:-ते ઐश्वर्यवान परमात्मानुं सनातन शाश्वत रातय:-ऊतय:-द्दान तथा रक्षण न विद्दस्यन्ति-क्षीण थतुं नथी. (3)

ભાવાર્થ : જ્યારે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા પોતાના સ્તોતાઓ-ઉપાસકોને માટે સ્તુતિવિષયક અધ્યાત્મ બળના બદલામાં પુરસ્કારરૂપે આનંદપ્રદ ધનને આપે છે, ત્યારે તે પરમાત્માની શાશ્વતિક દાનભાવનો અને રક્ષણ ક્રિયાઓનો અન્ત હોતો નથી, નિરંતર ચાલતી રહે છે. (૩)

306

इति तृतृयोऽध्यायः

इति द्वितीय प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

* * *

अथ चतुर्थोऽध्यायः

द्वितीय प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

८३०. एतं असृग्रमिन्दवस्तिरः पवित्रमाशिवः। विश्वान्यभि सौभगा॥१॥

પદાર્થ: एते-आशवः इन्दवः-એ વ્યાપનશીલ આનંદરસ ભરેલ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા तिरः पित्रम्-असृग्रम्-अन्तर्હित-અંદર પિવત્ર હૃદયમાં સજાવાય છે-પ્રકટ-પ્રત્યક્ષ કરવામાં આવે છે. જે ધ્યાની ઉપાસકો દ્વારા विश्वानि सौभगा-अभि-समस्त सुभग ધर्मोने प्राप्त કરવા માટે. (૧)

ભાવાર્થ : ઉપાસક આનંદરસપૂર્ણ વ્યાપનશીલ શાન્ત પરમાત્માનો અંદર હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરે છે. સમસ્ત સૌભાગ્ય પ્રાપ્તિનો લક્ષ્ય કરીને. (૧)

८३१. विंघ्नन्तो दुरिता पुरु सुगा तौकाय वौजिनः। त्मना कृणवन्तो अर्वतः॥२॥

પદાર્થ: वाजिन:-અમૃત અન્ન ભોગોવાળા સોમ-શાન્ત પરમાત્મા दुरिता विघ्नन्त:-દુ:ખ અજ્ઞાન પાપોને નષ્ટ કરતાં तोकाय पुरु सुगा-નિકેતન-શરીર સ્થાનને માટે અનેક સુગતિઓ સુખ સાધનોને તથા त्मना-अर्वत: कृण्वन्त:-આત્માઓને પૌરુષવાન-બળવાન કરીને પ્રાપ્ત થાય છે.

ભાવાર્થ: અમૃતભોગોવાળા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા મનના અજ્ઞાન, પાપ, દુ:ખનો નાશ કરતાં શરીર સ્થાનનાં સુગમન-સુખસાધનોને સ્થિર કરીને, આત્માને બળવાન-આત્મબળવાન બનાવીને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

८३२. कृण्वन्तो वरिवो गवेऽभ्यर्षन्ति सुष्टुतिम्। इंडामस्मभ्यं संयतम्॥ ३॥

પદાર્થ: गवे विश्व: सुष्टुतिम्-वाशीने भाटे બોલવાનો અવકાશ તથા ઉત્તમ સ્તુતિ કરવાનો ગુણ અને अस्मभ्यम्-भारा ઉપાસકના આત્માને માટે इडां संयतम्-श्रद्धाने तथा संयम शिक्तिने कृण्वन्तः- संपादन કરતાં શાन्त स्वरूप परभात्मा अभ्यर्षन्ति-प्राप्त थाय છે. (3)

ભાવાર્થ : શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મા પોતાના ઉપાસક આત્મામાં પોતાના પ્રત્યે શ્રદ્ધા અને સંયમશક્તિ તથા તેની વાણીમાં ભાષણાવકાશ અને પોતાની સ્તૃતિ પ્રવૃત્તિનું સંપાદન કરતાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

८३३. राजा मेथाभिरीयते पवमानो मनावधि। अन्तरिक्षेण यातवे॥१॥

પદાર્થ: पवमान:-राजा-आनंદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર સર્વત્ર રાજમાન-વિરાજમાન તથા દીપ્યમાન-પ્રકાશમાન પરમાત્મા मनौ-अधि-मननशीલ ઉપાસકમાં मेधाभि:-મેધા-બુદ્ધિ-વિવિધ બુદ્ધિઓ-વિવિધ મનન ક્રિયાઓ દ્વારા મિતમાં રહેનારી મનન પ્રક્રિયાઓથી अन्तिरक्षिण यातवे-હૃદયાકાશમાં પ્રાપ્ત થવા ईयते-ધારવામાં આવે છે-માનવામાં આવે છે. (૧)

ભાવાર્થ : આનંદધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પ્રકાશમાન પરમાત્મા હૃદયાકાશમાં સિદ્ધ પ્રાપ્ત થવા માટે મનનશીલ ઉપાસકમાં મનન ક્રિયાઓથી માનવામાં-જાણવામાં આવે છે. (૧)

८३४. आ नः सोम सहो जुंवों रूपं न वर्चसे भर। सुष्वाणों देववीतये॥ २॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं सुष्वाण:-ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ થઈને नः-અમારી जुवः सहः-स्त्रं न-वाशीनां બળને નિરુપણ પ્રકાર ભાવનામયને પણ वर्चसे-આત્મતેજને સંપન્ન કરવા માટે देववीतये-તુજ દેવની પ્રાપ્તિને માટે आभर-આભરિત કર-પૂર્ણરૂપથી ભરી દે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા ઉપાસકને પોતાના સાક્ષાત્કારને માટે તેની વાણીમાં બોલવાની શક્તિ અને ભાવપૂર્શ સ્તવન પ્રકારને આત્મતેજને માટે તથા પોતાની પ્રાપ્તિ માટે ભરપૂર કરી દે છે. (૨)

८३५. आ न इन्दो शतिग्वनं गवां पोषं स्वश्व्यम्। वहां भगित्तमूत्ये॥ ३॥

પદાર્થ: इन्दो-હે દીપ્તિમન્ આનંદ રસવન્ પરમાત્મન્ ! नः-અમારે માટે गवां पोषम्-વાણીઓ-સ્તુતિઓનાં ફળને शतिग्वनम्-સેંકડો સ્તુતિઓથી નિષ્પન્નને स्वश्व्यम्-સુંદર વિષય વ્યાપ્તિશીલ મનોભાવને भगित्तम्-भौक्षैश्वर्यदान પ્રવृत्तिनी ऊतये-२क्षाने माटे आवह-समग्र રૂપથી પ્રવાહિત કર. (૩)

ભાવાર્થ : દીપ્તિમન્ આનંદરસવન્ પરમાત્મન્ ! તું અમારા સેંકડો વખતના સ્તુતિફળ તથા સુંદર મનના ભાવને અને પોતાની મોક્ષદાન પ્રવૃત્તિને પ્રાપ્ત કરાવ જેથી અમે સુરક્ષિત રહીએ. (૩)

~~સૂક્ત-~~3

८३६. तंं त्वा नृम्णानि बिभ्रतं संधस्थेषु महो दिवः। चारुं सुकृत्ययेमहे॥१॥

પદાર્થ: तं त्वा-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તે તને नृम्णानि बिभ्नतम्-ઉપાસક નરોને નમાવનાર સુખ સાધનોને ધારણ કરનારને महः दिवः-મહાન મોક્ષધામનાં સમાન સ્થાનો-સુખ સ્થાનોમાં चारुं सुकृत्यया-ईमहे-ચરણશીલ વ્યાપનાર સુંદરને અમે ઉપાસનાથી ચાહીએ છીએ. સંગતિમાં ચાહીએ છીએ. (૧)

ભાવાર્થ : મહાન મોક્ષધામમાં સમાન સ્થાનોમાં ઉપાસકજનોને ઝુકાવનાર, ધનોને ધારણ કરનાર તે તું વ્યાપનશીલ સુંદર પરમાત્માને ઉપાસનાથી પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છે છે. (૧)

८३७. संवृक्तधृष्णुमुक्थ्यं महामहिव्रतं मदम्। शतं पुरा रुरुक्षणिम्॥२॥

પદાર્થ: संवृक्त धुष्णुम्-જેનાથી ધર્ષણશીલ કામ આદિ સમ્યક્ પૃથક્ થઈ જાય છે એવા, महामिहव्रतम्-મહાન-જેના અનેક મહત્ત્વપૂર્ણ કર્મ છે એવા, उक्थ्यं-मदम्-પ્રશંસનીય-હર્ષકર-આનંદપ્રદ शतं पुरः-स्रक्षणिम्-બહુજ-અસંખ્ય ઉપાસકો-આત્માઓને રોહણ-આરોહણ-મોક્ષમાં આરૂઢ કરાવનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને અમે પ્રાપ્ત કરીએ. (૨)

ભાવાર્થ : જે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા અમારી-ઉપાસકોની અંદરથી કામ આદિને પૃથક્ કરી દે છે; તથા જે મહાન, પ્રશંસનીય કર્મ કરનાર આનંદપ્રદ છે; અને જે અસંખ્ય ઉપાસક આત્માઓને મોક્ષમાં સ્થાપિત કરે છે, તેને અમે ઉપાસકો પ્રાપ્ત કરીએ છીએ. (૨)

८३८. अतस्त्वा रिय रभ्ययद्राजानं सुक्रतो दिवः। सुपर्णो अव्यर्थो भरत्॥ ३॥

પદાર્થ: सुक्रतो-अतः-रिय-त्वा राजानम्-अभ्ययत्- હે ઉત્તમ પ્રજ્ઞાનવાન પરમાત્મન્ ! એ કારણ કે મોક્ષેશ્વર્ય તુજ પ્રકાશમાનને પ્રાપ્ત છે-તારા આધીન છે सुपर्णः-अव्यथी दिवः भरत्-सम्यક् ધર્મપાલક ઉપાસક પુરુષ વ્યથા રહિત રહે-કષ્ટ વિના મોક્ષધામને ધારણ કરી લે છે-પ્રાપ્ત કરી લે છે. (૩)

ભાવાર્થ : હે સુપ્રજ્ઞાનવન પરમાત્મન્ ! તું રાજમાન સ્વામીને મોક્ષેશ્વર્ય પ્રાપ્ત છે-આધીન છે, તેથી તારા ઉપાસક મનુષ્યો વ્યથા વિના-અનાયાસ મોક્ષધામથી મોક્ષેશ્વર્યને પ્રાપ્ત કરી લે છે. (૩)

८३९. अंधा हिन्वान इन्द्रियं ज्यायो महित्वमानशे। अभिष्टिकृद्विचर्षणिः॥ ४॥

પદાર્થ: अध-પુન: ज्याय:-इन्द्रियं हिन्वान:-જયેષ્ઠ ઇન્દ્રિય અર્થાત્ મનને પ્રેરિત કરતાં महित्वम्-आनशे-મારા દ્વારા પૂજન સત્કારને પ્રાપ્ત થાય છે अभिष्टिकृत्-विचर्षणि:-तुं કામના પૂર્ણ કરનાર વિશેષ કૃપા દેષ્ટિ રાખનાર છે. (૪)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકનાં મન અર્થાત્ અન્ત:કરણને પ્રેરિત કરતાં-કામનાપૂરક અને કૃપાદેષ્ટિ કરનાર હોવાથી અમારા દ્વારા પૂજા પાત્રતાને પ્રાપ્ત છે. (૪)

८४०. विश्वस्मा इंत्स्वर्दृशे साधारणं रजस्तुरम्। गौपामृतस्य विर्भरत्॥५॥

પદાર્થ : विश्वस्मै-इत् स्वर्दशे-સર્વને માટે નિશ્ચય સુખ નિહાળવા માટે साधारणं रजस्तुरम्-सभान३्पी દોષનાશક ऋतस्य गोपाम्-અમૃતના २क्षક પરમાત્માને वि:-भरत्-જ્ઞાનવાન ઉપાસક પોતાની અંદર ધારણ કરે છે. (પ)

ભાવાર્થ : સમસ્ત મનુષ્યોને સુખ દેખાડવા માટે જે સમાનરૂપ, દોષનાશક, અમૃતના રક્ષક પરમાત્મા છે, તેને જ્ઞાનવાન ઉપાસક પોતાની અંદર ધારણ કરે છે. (પ)

८४१. इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः। इन्दो रुचाभि गा इहि॥ १॥ भूओ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या ५०५

८४२. पुनानों वरिवस्कृध्यूर्जं जनाय गिर्वणः। हरे सृजान आशिरम्॥२॥

પદાર્થ: गिर्वण:-हरे-હે સ્તુતિ વાણીઓના વનનીય-સેવનીય દુઃખનાશક સુખદાતા પરમાત્મન્ ! जनाय-ઉપાસકજનને માટે पुनान:-ઉપાસકનાં હૃદયમાં પ્રાપ્ત થવા માટે विश्व:-ऊर्जं कृधि-ભોગધન અને અમૃતરસ-મોક્ષાનંદને સંપાદન કર आशिरं सृजान-મને તારા આશ્રયમાં આનંદ પ્રાપ્ત કરાવ. (૨)

ભાવાર્થ : સ્તુતિઓને પ્રાપ્ત થનાર, દુ:ખહરણકર્તા અને સુખઆહરણકર્તા પરમાત્મન્ ! તું ઉપાસકજનને માટે તેનાં હૃદયમાં પ્રાપ્ત થવા માટે ભોગધન તથા અમૃતરસ મને પ્રાપ્ત કરાવ. (૨)

८४३. पुनानों देववीतये इन्द्रस्य याहि निष्कृतम् । द्युतानों वार्जिभिहितः ॥ ३ ॥

પદાર્થ: वाजिभि:-हित:-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું વાજી =છંદી =છંદ-અર્જન સ્તુતિ કરનારા ઉપાસકો દ્વારા હિત-ધ્યાન કરેલ द्युतानः पुनानः-ઉપાસકને પ્રકાશમાન અને પવિત્ર કરતાં देववीतये- દેવો-જીવન્મુક્તોની ગતિ-ગમનસ્થાન-મુક્તિ છે તેને માટે इन्द्रस्य निष्कृतं याहि-અધ્યાત્મયજ્ઞના યજમાન આત્માનાં સુસંસ્કૃત-સુપાત્ર હૃદયને પ્રાપ્ત થા. (૩)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું અર્ચના કરનારા, ઉપાસના કરનારા ઉપાસકોના દ્વારા ધ્યાન પામેલ, ઉપાસકોની અંદર પ્રકાશિત થઈને, તેને પવિત્ર કરીને, મુક્તિ પ્રાપ્તિને માટે આત્માને સુસજ્જિત અન્તઃપાત્રને પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

८४४. अग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाड् जुह्वास्यः॥१॥

પદાર્થ: अग्निना-અગ્નિ દ્વારા-આત્મસમર્પણ દ્વારા अग्नि:-सिमध्यते-સર્વપ્રકાશક પરમાત્મા સ્વાત્માની અંદર પ્રકાશિત થાય છે જે किवः-ક્રાન્તદર્શી-સર્વજ્ઞ गृहपितः-બ્રહ્માંડના સ્વામી પરમાત્મા युवा-સદા યુવા સંપन्न ह्व्यवाट्-स्तुतिરूप ભેટને વહન કરનાર जुह्लास्यः-જુહૂ =વાણી સ્તુતિ ફેંકવા-પ્રેરિત કરવાનું સાધન જેના માટે છે તે એવો પરમાત્મા છે. (૧)

ભાવાર્થ: ઉપાસકના આત્મા દ્વારા-આત્મ સમર્પણથી ઉપાસકની અંદર પરમાત્મા અગ્નિ પ્રકાશિત થઈ જાય છે; જે ક્રાન્તદર્શી, સર્વજ્ઞ, બ્રહ્માંડના સ્વામી, સદા યુવા, સ્તુતિ ભેટનો સ્વીકાર કરનાર અને વાણી જેના માટે સ્તુતિ પ્રેરિત કરવાનું સાધન છે. (૧)

८४५. यस्त्वामग्ने हैविष्पतिर्दूतं देव सपैर्यति। तस्य स्म प्रावितां भव॥२॥

પદાર્થ: अग्ने देव-હे જ્ञान પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મ દેવ! यः- शे हिवष्पति:- પોતાના મનનો સ્વામી-મનને નિરુદ્ધ કરી ચૂકેલ ઉપાસક त्वां दूरं सपर्यति-तुश्र પ્રેરકને સેવિત કરે છે-તારી ઉપાસના કરે છે तस्य स्म-तेनो निश्चय प्र-अविता भव-तुं प्रબલ २क्षक्ष છે. (२)

ભાવાર્थ : હે જ્ઞાનપ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! જે મનને નિરુદ્ધ કરી તારી ઉપાસના કરે છે તેની તું પૂર્ણરૂપે રક્ષા કરે છે. (૨)

८४६. यो अग्निं देववीतये हेविष्माँ आविवासित। तस्मै पावक मृडय॥ ३॥

પદાર્થ: पावक-હે શોધક-પવિત્ર કરનાર પરમાત્મન્! यः-हविष्मान्- જે મનસ્વી ઉપાસક देववीतये- દેવસ્થલી-મુક્તિ પ્રાપ્તિને માટે अग्निम्-आविवासित-તારી-અગ્નિ પરમાત્માની સમગ્રરૂપથી ઉપાસના કરે છે. तस्मै मृळय-તેને માટે પ્રદાન કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : હે પવિત્ર કરનાર પરમાત્મન્ ! જે મનસ્વી ઉપાસક મુક્તિધામ પ્રાપ્તિને માટે તારી ઉપાસના કરે છે, તેને માટે તું અવશ્ય મુક્તિ પ્રદાન કરે છે. (૩)

સૂક્ત-૨

८४७. मित्रं हुवे पूर्तदक्षं वरुणं च रिशादसम्। धियं घृताचीं साधन्ता॥१॥

પદાર્થ: पूतदक्षं मित्रं रिशादसं वसगं च हुवे-પવિત્ર બળવાળા પ્રેરક પરમાત્માને તથા હિંસકના ભક્ષણકર્તા અથવા હિંસકોના ક્ષયકર્તા પોતાની તરફ વરણકર્તા પરમાત્માને જે धियं घृताचीम्-પ્રજ્ઞા-મનોભાવનાને વાણી-સ્તુતિ વાણીને साधन्ता-સાધવા-સફળ બનાવનાર છે हुवे-તેને આમંત્રિત કરું છું-સ્મરણ કરું છું. (૧)

ભાવાર્થ : હું સંસારમાં કર્મ માટે પ્રેરક મનોભાવનાને સિદ્ધ-સફળ કરવાવાળા તથા પોતાની તરફ વરવાવાળા, સ્તુતિવાણીને સફળ બનાવનાર પરમાત્માને નિરંતર પોતાની અંદર આમંત્રિત કરું-સ્મરણ કરું. (૧)

८४८. ऋतेन मित्रावरुणावृतावृधावृतस्पृशा। क्रेतुं बृहन्तमाशाथे॥२॥

પદાર્થ: त्रह्मावृधा-સત્ય-સત્યાચરણ કરનારના વર્ધક त्रह्मस्पृशा-સત્ય-સત્યાચરણકર્તાના સ્પર્શી-સંગતિકર્તા मित्रावस्गौ-પ્રેરક તથા વરનાર-અંગીકાર કરનાર પરમાત્મા <mark>बृहन्तं क्रतुम्</mark>-મહાન જ્ઞાનયજ્ઞને અથવા અધ્યાત્મયજ્ઞને त्रहोन-आशाथे-પોતાના અમૃતરસને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : સત્યાચરણકર્તા-સત્યમાની, સત્યવાદી, સત્યકારીના વર્ધક તથા સત્યમાની, સત્યવાદી, સત્યકારીના સ્પર્શકર્તા-સંગી, પ્રેરક અને અંગીકાર કરનાર પરમાત્મા મહાન અધ્યાત્મયજ્ઞને પોતાનાં અમૃત સ્વરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

८४९. केवीं नो मित्रावरुणा तुविजाता उरुक्षया। देख्नं दधाते अपसम्॥ ३॥

પદાર્થ: कवी-ક્રાન્તદર્શી-સર્વજ્ઞ तुविजातौ-અનેક પ્રકારથી સાક્ષાત્ થનાર उस्क्षया-મહાનથી મહાન પદાર્થોનો નિવાસ જ્યાં હોય એવા પરમાત્મા मित्रावस्णा-પ્રેરક અને અંગીકારકર્તા नः-दक्षम्-अपसं द्धाते-અમને-ઉપાસકોને માટે આત્મબળ અને કર્મશક્તિને ધારણ કરાવે છે. (૩)

ભાવાર્થ : અન્તર્યામી, સર્વજ્ઞ તથા અનેક પ્રકારથી સાક્ષાત્ થનાર, મહાનથી મહાન પદાર્થોના નિવાસ સ્થાન પરમાત્મા અમને-ઉપાસકોને માટે આત્મબળ અને કર્મશક્તિને ધારણ કરાવે છે. (૩)

સૂક્ત-3

८५०. इन्द्रेण सं हि दृक्षसे संजग्माना अबिभ्युषा। मन्दू समानवर्चसा॥ १॥

પદાર્થ : अबिभ्युषा-इन्द्रेण सञ्जग्मानः-हि सं दृक्षसे-ભયરહિત કરનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની સાથે ઉપાસના દ્વારા સંગત થઈને તું હે જીવન્મુક્ત ઉપાસકગણ સમાન-તેના જેવો થઈ રહ્યો છે. मन्दू समान वर्चसा-જે હવે બન્ને સમાન તેજવાળા અને આનંદવાન આનંદપ્રદ બની રહ્યાં છે.

ભાવાર્થ : ભયરહિત કરનાર પરમાત્માની સાથે ઉપાસના દ્વારા જીવન્મુક્ત ઉપાસકગણ સંગત થઈને સમાન પ્રતીત થાય છે, કારણ કે બન્ને સમાન તેજવાળા અને આનંદપૂર્ણ, આનંદમય બની જાય છે. (૧)

८५१. आंदह स्वधामनु पुनर्गर्भत्वमेरिरे। दंधाना नाम यज्ञियम्॥२॥

પદાર્થ: आत्-अह-બસ, અન્તર પરમાત્મા સમાન ગુણ પ્રાપ્ત કરીને મુક્તગણ स्वधाम्-अनु-પોતાની ધૃતિ-સ્થિતિ અનુસાર पुनः-गर्भत्वम्-एरिरे-પુનः પરમાત્માના ગર્ભભાવને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે તેની અંદર વિરાજમાન થાય છે यज्ञियं नाम द्यानाः-સંગમનીય આત્મસમર્પણ નમ્ર ભાવને ધારણ કરતાં. (૨)

ભાવાર્થ: ઉપાસનાથી ઉપાસકજન ઉપાસ્ય પરમાત્માના ગુણ ધારણ કરીને, પોતાની ધૃતિ સ્થિતિ-સ્વજ્ઞાન ગતિને અનુસાર પરમાત્માની અંદર પુનઃ પ્રાપ્તિ અનુભવ કરે છે; જેમ સંસારમાં આવવા પૂર્વે મોક્ષમાં રહેતો હતો સંગમનીય આત્મસમર્પણરૂપ નમ્ર ભાવને ધારણ કરતા રહેતો હતો. (૨)

८५२. वौंडुं चिंदारुजैत्नुभिगुंहां चिदिन्द्रं वह्निभिः। अविन्द उस्त्रियां अनु॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! वीडु चित्-आरुजत्नुभि:-બળવાળા-આત્મબળવાળા સમગ્રરૂપથી અજ્ઞાનનું ભંજન કરનારા विह्निभ:-પોતાના જ્ઞાનસંદેશ-વાહકો મરુતો-આરંભ સૃષ્ટિમાં ઉત્પન્ન મુક્તાત્મા અગ્નિ આદિ પરમ ઋષિઓના દ્વારા गृहा चित्-तेना હૃદયમાં નિશ્ચય उस्त्रिया:-अनु-अविन्द-જ्ञान रिश्मओ-वेદવાણીઓને સંસારી જનોને પ્રાપ્ત કરાવી છે. (3)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માએ આરંભ સૃષ્ટિમાં અધ્યાત્મ બળશાલી, અજ્ઞાનનાશક, ઉપાસક મુક્તો અગ્નિ આદિ ૠષિઓ દ્વારા-તેઓનાં હૃદયમાં જ્ઞાનરશ્મિઓ-મંત્રવાણીઓને સંસારીજનો માટે પહોંચાડેલ છે. (3)

८५३. तां हुवे ययोरिदं पप्ने विश्वं पुरा कृतम्। इन्द्राग्नीं न मर्धतः॥१॥

પદાર્થ: ता इन्द्राग्नी हुवे-હું તે બન્ને નામોથી કહેવામાં આવતા ઐશ્વર્યવાન બળશાલી અને જ્ઞાન પ્રકાશવાન અગ્રણી પરમાત્માને આમંત્રિત કરું છું ययो: पुरा कृतं विश्वं पप्ने-જેને પ્રથમ કરેલ-રચેલ વિશ્વ-સંસાર પ્રશંસિત કરવામાં આવે છે न मर्द्धतः-જે પીડા આપતો નથી. (૧)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન અને જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માનો રચેલ પ્રવાહથી અનાદિ સંસાર પ્રશંસિત કરવામાં આવે છે. તે પરમાત્મા ઉપાસ્ય દેવ છે, જે ઉપાસકોને પીડિત કરતો નથી. (૧)

८५४. उँग्रां विघेनिनां मृंधं इन्द्रांग्नीं हेवामहे। तां नों मृडात ईंदृंशें॥२॥

પદાર્થ: उग्रा-ઉગ્ર બળવાળા मृध:-विघिनना-સંગ્રામ કરનારા કામ આદિને વિશેષ રૂપથી મારનારા इन्द्राग्नी-ઐશ્વર્યવાન જ્ઞાન પ્રકાશવાન પરમાત્માને हवामहे-અમે પોતાની અંદર આમંત્રિત કરીએ છીએ ता नः ईदृशे-मृडातः-તે એવા સંગ્રામ સંકટમાં અમારી રક્ષા કરે છે.

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન અને જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકની અંદર સંગ્રામ મચાવનાર કામ આદિ શત્રુઓનો સર્વથા નાશ કરે છે અને અમારી રક્ષા કરે છે. (૨)

८५५. हैथों वृत्रांण्यार्या हैथों दासानि सत्पती। हैथों विश्वां अप द्विषः॥ ३॥

પદાર્થ: सत्पती-સત્પુરુષ-ઉપાસકના રક્ષક ઐશ્વર્યવાન જ્ઞાનપ્રકાશવાન પરમાત્મન્! आर्या वृत्राणि-અરિ = અમિત્ર-શત્રુની અંદર થનારા પાપોને अपहथ:-હટાવી દો-દૂર કરી દો दासानि-अपहथ:-દાસ-નિષ્કર્મ જન અથવા કર્મ વિનાશક જનની અંદર થનારા પાપોને હટાવી દો-દૂર કરી દો विश्वा:-द्विष:-अपहथ:-समस्त देष ભાવનાઓને હટાવી દો-દૂર કરી દો. (3)

ભાવાર્થ : ઉપાસકના રક્ષક પરમાત્મા ઉપાસકની સામે શત્રુની હિંસાવૃત્તિ, કર્મવિનાશક પ્રવૃત્તિ અને દ્વેષ ભાવનાઓને દૂર કરી દે છે; તથા ઉપાસકની અંદર કોઈના પણ પ્રત્યે શત્રુ જેવી વેરવૃત્તિ, દાસ જેવી હાનિ કરવાની પ્રવૃત્તિ અને દ્વેષ ભાવનાઓને ઉત્પન્ન થવા દેતો નથી. (3)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

८५६. अभि सोमास आयवैः पवन्ते मेद्यं मदम् । समुद्रस्याधि विष्टपे मनीषिणो मत्सरासो मदच्युतः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૧૮

८५७. तरत्समुद्रं पवमान ऊर्मिणा राजा देव ऋतं बृहत् । अर्षा मित्रस्य वरुणस्य धर्मणा प्र हिन्वान ऋतं बृहत्॥२॥

પદાર્થ: देवः पवमानः-राजा-सुખદાતા પ્રાપ્ત થનાર સોમ રાજા શાન્ત સ્વરૂપ સર્વત્ર રાજમાન પરમાત્મા बृहत्-ऋतम्-મહાન અમૃતરૂપ समुद्रम्-ऊर्मिणा तरत्- ६६ या કાશમાં પોતાના જયોતિ-તરંગથી પ્રાપ્ત થાય છે मित्रस्य वस्रणस्य-प्राण्ण અપાનના धर्मणा- ધર્મથી-પ્રાण्णसमान અપાન સમાન બનીને ऋतं बृहत् हिन्वानः - મહાન અમૃત-મોક્ષની તરફ ઉપાસકને પ્રેરિત કરીને-ઉન્નત કરીને प्रार्ष- સાક્ષાત્ થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ: સુખદાતા, પ્રાપ્ત થનાર, શાન્ત સ્વરૂપ, સર્વત્ર રાજમાન, મહાન અમૃત પરમાત્મા હૃદયાકાશમાં પોતાના જ્યોતિ તરંગ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રાણ અને અપાનની સમાન બનીને ઉપાસકને મહાન અમૃતમોક્ષની તરફ પ્રેરિત કરવા માટે સાક્ષાત્ થાય છે. (૨)

८५८. नृंभिर्येमाणां हर्यतां विचक्षणां राजा देवः समुद्र्यः॥ ३॥

પદાર્થ: नृभि:-येमाण:-મુમુક્ષુઓ દ્વારા યમ આદિ સાધનામાં આવતા हर्यत:-કમનીય विचक्षण:-વિશેષ દ્રષ્ટા राजा-સર્વત્ર રાજમાન देव:-સુખદાતા પરમાત્મા समुद्र्य:-હૃદયાવકાશમાં સાક્ષાત્ થવા યોગ્ય છે. સાક્ષાત્ કરી શકાય છે. (3)

ભાવાર્થ: કમનીય, સર્વદ્રષ્ટા, સર્વત્ર રાજમાન, સુખદાતા પરમાત્મા મુમુક્ષુઓ દ્વારા સાધનામાં લાવતાં હૃદયાવકાશમાં સાક્ષાત્ થાય છે. (૩)

सूड्त-२

८५९. तिस्त्रों वाच ईरयित प्रं विह्निर्ऋतस्य धौर्ति ब्रह्मणो मनौषाम् । गावो यन्ति गोपितं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या परप

८६०. सोमें गांवो धैनवो वावशानाः सोमें विप्रा मैतिभिः पृच्छमानाः। सोमः सुतं ऋच्यते पूर्यमानः सोमे अर्कास्त्रिष्टुभैः सं नवन्ते॥२॥

પદાર્થ: गावः-धेनवः-ગાન કરતી વેદવાણીઓ सोमं वावशानाः-सोभ स्વરૂપ પરમાત્માને પુન: પુન: ચાહતી विष्राः-મેધાવી વિદ્વાને मितिभिः-स्तुति વાણીઓથી पृच्छमानाः-અર્થિત કરતાં संनवन्ते-सारी रीते પ્રાપ્ત થાય છે सोम: सुत: पूयमानः-ऋत्यते-शान्त પરમાત્મા સાક્ષાત્ થતાં અन्तरात्माने शोधतां

પ્રશંસિત થાય છે ~~सोमे-अर्का:-त्रिष्टुभ:-संनवन्त~~े-शान्त પરમાત્મામાં અર્ચના કરનારા મન, વાણી, કર્મથી ત્રણ પ્રકારની સ્તુતિ કરનારા સંગત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ: જનારી સ્તુતિ વાણીઓ પુન: પુન: ચાહતી શાન્ત પરમાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે, મેધાવી ઉપાસક સ્તુતિ વાણીઓથી અર્ચના કરતાં શાંત પરમાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે, સાક્ષાત્ થતાં પરમાત્મા ઉપાસકના આત્માને શોધતાં પ્રશંસિત કરવામાં આવે છે, મન, વાણી, કર્મથી સ્તુતિ કરનારા અર્ચકજનો પરમાત્માનો સંગ પામે છે. (૨)

८६१. एवा नः सोम परिषिच्यमाने आ पवस्व पूर्यमानः स्वस्ति। इन्द्रमा विश बृहता मदेन वर्धया वांचं जनया पुरन्धिम्॥३॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं पिरिषच्यमानः-સર્વભાવથી ધારિત નિદિધ્યાસનમાં આવીને पूयमानः-तथा साक्षात् થઈને नः स्वस्ति-અમારી સુ-અસ્તિ-સ્વરૂપાપત્તિ-મુક્તિને एव-અવશ્ય आपवस्व-प्राप्त કરાવ बृहता मदेन-મહાન હર્ષક સ્વરૂપ વા હર્ષ નિમિત્તથી इन्द्रम्-आविश-ઉપાસક આત્માને આવિષ્ટ થા તેની અંદર આવેશ કર वाचं वर्धय-તેની સ્તુતિ વાણીને સમૃદ્ધ કર-સફળ કર- કરે છે. पुर्तिंश-जनय-ઉપાસક આત્માને બહુજ ધી = બુદ્ધિવાળો સંપન્ન કરી દે. (૩)

ભાવાર્થ: મારા પ્યારા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું સર્વભાવ ધારિત-નિદિધ્યાસનમાં લાવેલ ઉપાસના દ્વારા ધ્યાયા તથા સાક્ષાત્ કરેલા મારી સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ-મુક્તિને અવશ્ય પ્રાપ્ત કરાવ-કરાવે છે, મારા ઉપાસક આત્માને મહાન તારા હર્ષપ્રદ સ્વરૂપમાં અથવા હર્ષ માટે બનીને પ્રાપ્ત થા-થાય છે, મારી સ્તુતિ વાણીને સફળ કર-કરે છે, મને બહુજ બુદ્ધિમાન કુશળ બુદ્ધિમાન બનાવ-બનાવે છે. (3)

ખંડ-૪ સૂ~~ક્~~ત-૧

८६२. यद द्याव इन्द्र ते शतंशतं भूमीरुत स्युः । न त्वा विज्ञन्त्रसहस्त्रं सूर्यो अनु न जातमष्ट रोदसी ॥१॥
९४ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या २७८

८६३. आ प्रेप्राथ महिना वृष्ण्या वृषेन् विश्वा शविष्ठ शेवसा। अस्मा अव मघवन् गोमित व्रेजे विज्ञिञ्चित्राभिरूर्तिभिः॥२॥

પદાર્થ : शिवष्ठ वृषन्- હે અત્યંત બળવાન-સુખવર્ષક પરમાત્મન્ ! तुं शवसा-તારા બળથી विश्वा

ભાવાર્थ : હે અત્યંત બળવાન, સુખવર્ષક પરમાત્મન્ ! તું પોતાનાં બળથી સમસ્ત સુખ વર્ષા કરવા યોગ્ય तत्त्वो वस्तुઓને પૂરીને-વ્યાપ્ત થયેલ છે. તે સુખ વરસાવનારા યોગ્ય तत्त्वो તારાથી પ્રેરિત થઈને જ સુખની વર્ષા કરે છે.

હે ઓજસ્વી ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! સ્તુતિ વાણીઓવાળા મંત્ર સમૂહમાં-તેના ધારણમાં-આચરણમાં તારી પ્રશંસનીય રક્ષાઓના દ્વારા અમારી ઉપાસકોની રક્ષા કર-કરે છે. (૨)

सूड्त-२

८६४. वैयं घे त्वा सुतावन्ते आपो न वृक्त बर्हिषः । पवित्रस्य प्रस्तवणेषु वृत्रहेन् परि स्तोतार आसते ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૬૧

८६५. स्वरन्ति त्वा सुते नरो वसो निरेक उक्थिनः । कदो सुतं तृषाण ओक आ गम इन्द्र स्वब्दीव वंसगः॥२॥

પદાર્થ: वसो इन्द्र-હે સર્વત્ર વસેલ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! एके-उक्थिनः-नरः-વિરલ ભાગ્યશાળી સ્તુતિ વાણીવાળા મુમુક્ષુજન सृते-ઉપાસનારસ સંપન્ન થતાં त्वा निः स्वर्गन्त-તારું સારી રીતે ગાન કરે છે તારું સમ્યક્ ભજન ગાન કરે છે કે ओकः-तृषाणः-ક્યારે, જળાશયની તરફ તૃષાતુર હરણની સમાન कदासृतम्-आगमः-ક્યારે-ક્યારેક તો સંપન્ન ઉપાસનારસની તરફ આવે છે स्वब्दी-इव वंसगः-सु-निश्चित અબ્દી-અબ્દ-સંવત્સર-સમયવાળા વનનીય સ્થાનને પ્રાપ્ત થનાર અતિથિની સમાન.

ભાવાર્થ: હે સર્વત્ર વસનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! કોઈ વિરલો, ભાગ્યશાળી, સ્તુતિકર્તા મુમુક્ષુજન ઉપાસનારસ સંપન્ન થઈ ગયા પછી તારું સારી રીતે ગાન કરે છે અને પ્રતીક્ષા કરે છે. જળાશય પર જળપાન કરવા માટે તૃષાતુર હરણની સમાન તું ઉપાસ્ય ક્યારે આવે છે-ક્યારેક તો આવીશ જ. જેમ વર્ષ અથવા પોતાના વિશેષ સમય પર વિશિષ્ટ પૂજનીય અતિથિ વનનીય સ્થાન પર આવે જ છે. (૨)

८६६. कंणवेभिर्धृष्णावा धृषद्वाजं दर्षि सहस्त्रिणम् । पिशङ्गरूपं मघवन्विचर्षणे मेक्षू गोमन्तमीमहे ॥ ३॥ પદાર્થ: धृष्णो विचर्षणे मघवन्- હે દોષ-નિવારક વિશેષ દ્રષ્ટા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! तुं कण्वेभिः-मेधावी ઉપાसકોનे सहस्त्रणं वाजं धृषत्-अदिष्- હજારોમાં ગણનારા હજારોની સમાન ખૂબજ દબાવનાર સતાવનાર વિરોધી બળ વાસનાબળને ચકનાચૂર છિન્ન- भिन्न કરી દે, પુનः पिशङ्गस्त्यं-गोमन्तं मक्षु ईमहे-स्तुति वाशीओ वाणा-स्तुतिओनां इणभूत तारा सोनेरी ३५ शानानंद ३५ने शीघ्र याढे છે. (3)

ભાવાર્થ : દોષ નિવારક, અન્તર્વ્રષ્ટા, એશ્વર્યવાન પરમાત્મા મેધાવી ઉપાસકોની અંદરથી હજારોમાં વધેલાં વિરોધી કામવાસના બળને છિન્ન-ભિન્ન કરી દે છે અને સ્તુતિઓનાં ફળભૂત પોતાનાં સોનેરી જ્ઞાનાનંદરૂપને પ્રદાન કરે છે. જેની ઉપાસક શીઘ પ્રાર્થના કરે છે. (૩)

सूड्त-३

८६७. तरिणिरित्सिषासित वोजं पुरन्ध्या युँजो । आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरा नैमिं तष्टेव सुद्रुवम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૮

८६८. न दुष्टुतिर्द्रविणोदेषु शस्यते न स्त्रेधन्तं रैयिर्नशत् । सुशक्तिरिन् मघवन् तुभ्यं मावते देष्णं यत्पार्थे दिवि ॥२॥

પદાર્થ: द्रविणोदेषु-ભૌતિક અથવા આધ્યાત્મિક ધનદાતાઓમાં दुष्टुति:-न शस्यते-નિંદા સ્તુતિ-વિપરીત સ્તુતિ-મનમાં જુદુ, આચરણમાં જુદુ, એવી અપવિત્ર મિથ્યા સ્તુતિ તે સારી નથી વિહિત નથી અને स्त्रेधन्तं रिय:-न नशत्-હિંસા કરનારને-ઉપકારને ન માનનાર કૃતઘ્નને ધનાદિ પણ વ્યાપ્ત થતાં નથી-સફળ થતાં નથી मघवन-तुभ्यं सुशक्ति:-इत्-ઐશ્વર્યવાન તારા માટે તો સુગમતા જ છે मावते देष्णम्-મારા જેવા ઉપાસકને માટે જે આપવા યોગ્ય આધ્યાત્મિક ધન તું આપવા ઇચ્છે यत् पार्ये दिवि-જે ધન પાર-દ્યુલોક-મોક્ષધામનું ધન છે. (૨)

ભાવાર્થ: ધનદાતાઓને માટે તેની નિંદા સ્તુતિ, અપવિત્ર સ્તુતિ પ્રશસ્ત-સારી નથી-પસંદ નથી વા વિહિત નથી અને કૃતઘ્નને ધન વ્યાપ્ત થતું નથી-ફળદાયી બનતું નથી. ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ તારા માટે તો સરળ છે. મારા જેવા ઉપાસકને માટે અભીષ્ટ ધન આપવા ઇચ્છે તો તે અધ્યાત્મધન અત્યંત દૂર મોક્ષધામમાં પણ આપે છે. (૨)

ખંડ-પ

સૂક્ત-૧

८६९. तिस्त्रो वाचे उदीरते गांवो मिमन्ति धेनवः। हरिरेति कनिक्रदत्॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४७१

८७०. अभि ब्रह्मीरनूषत यह्नीर्ऋतस्य मौतरः। मैर्जयन्तीर्दिवः शिशुम्॥२॥

પદાર્થ : यह्वी:-મહત્ત્વપૂર્ણ ब्राह्मी:-બ્રહ્મ-વેદ સંબંધી ऋस्य मातर:-સત્યનું સ્વરૂપ પ્રકટ કરનારી दिवः शिशुं मर्जयन्ती:-અમૃતધામમાં શયન કરનાર પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરવા માટે अभि-अनूषत- અભિમુખતાથી સ્તુતિ કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: વેદમાં સર્વ સત્યનું સ્વરૂપ દર્શાવનારી મહત્ત્વપૂર્શ વાણીઓ અમૃતધામમાં રહેલ પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરવા માટે તેની પૂર્શ સ્તુતિ કરે છે, તેનું સેવન કરવું જોઈએ. (૨)

८७१. रोयः समुद्रांश्चेतुरोऽस्मभ्यं सोम विश्वतः। आ पवस्व सहस्त्रिणः॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું अस्मभ्यम्-અમે ઉપાસકોને માટે विश्वतः-સર્વ પ્રકારથી-સર્વતોભાવથી सहस्त्रिणः-હજારોની સમાન-અત્યંત મહામૂલ્ય ग्रयः-ધનરૂપ चतुरः समुद्रान्- ચારેય વાણીઓ-તારા રચેલાં વેદવચનો-સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના અને જપોને आपवस्व-ચરિતાર્થ કર. (૩)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! કૃપા કરીને અમે ઉપાસકોની અંદર સર્વ ભાવથી તારા ઉપદેશેલાં સર્વ મહાન ધનરૂપ ચાર વાણીઓ સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના અને જપ ચરિતાર્થ કર. એના સેવનમાં રત બનીને તારા દર્શન સમાગમ પ્રાપ્ત કરવામાં સફળ બનીએ. (૩)

સૂક્ત-૨

८७२. सुतासौ मधुमत्तमाः सोमा इन्द्राय मन्दिनः । पवित्रवन्तो अक्षरं देवान् गच्छन्तु वो मदाः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૭

८७३. इन्दुरिन्द्राय पवते इति देवासो अब्रुवन् । वाचस्पतिर्मखस्यते विश्वस्येशाने ओजसः ॥ २॥

પદાર્થ : इन्दु:-आनंदरस पूर्श परमात्मा इन्द्राय पवते-ઉપાसક આત્માને માટે આનંદધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે इति देवास:-अबुवन्-એમ विद्वानो કહે છે वाचस्पित:-બ્રહ્માત્મા પરમાત્મા विश्वस्य- संसारना ओजस:-ईशान:-બળવાન અધિકારકર્તા સ્વામી मखस्यते-જયારે અધ્યાત્મયજ્ઞરૂપમાં સેવિત થાય છે, ત્યારે ઉપાસક આત્માને માટે આનંદધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે, એમ ૠષિઓ કહે છે. (૨)

ભાવાર્થ : અમે 'ઇન્દુ' બનીને ઇન્દ્રની તરફ નિરન્તર ચાલનાર યયાતિ થઈએ. અમે યજ્ઞમય જીવન બનાવીને સર્વના હિતમાં અમારું હિત સમજનાર 'નાહુષ' પોતાને અન્યોથી બાંધીને ચાલનાર થઈએ. (૨)

८७४. सेंहस्त्रधारः पवते समुद्रौ वाचमीङ्क्षयः । सोमस्पती रयीणां सखेन्द्रस्य दिवेदिवे ॥ ३॥

પદાર્થ: वाचमीङ्ख्यः-स्तुति वाशीઓને પ્રાપ્ત થનાર-સ્તુતિ વાશીઓનો સ્વીકાર કરનાર सहस्रधारः समुद्र:-અનેક આનંદ ધારાઓ વાળા ઉભરાવાવાળા આનંદ સાગર પરમાત્મા स्वीणां पितः-विविध ઐશ્વર્યોના સ્વામી इन्द्रस्य सखा-ઉપાસક આત્માના સાથી મિત્ર दिवे दिवे पवते-प्रत्येક દિવસ વધીને ઉપાસક આત્માની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (3)

ભાવાર્થ : સ્તુતિ વાણીઓનો સ્વીકાર કરનાર, અનેક આનંદ ધારાઓમાં પ્રાપ્ત થનાર, આનંદ સાગર પરમાત્મા વિવિધ ઐશ્વર્યોના સ્વામી, ઉપાસક આત્માના સાથી મિત્ર પ્રતિદિન-રોજેરોજ વધીને તેની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

सूड्त-३

८७५. पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुगित्राणि पर्येषि विश्वतः। अतप्ततनूर्ने तदामो अञ्चते शृतास इद्वहन्तः सं तदाशत॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या पहप

८७६. तपोष्पवित्रं विततं दिवस्पदेऽर्चन्तो अस्य तन्तवौ व्यस्थिरन्। अवन्त्यस्य पवितारमाशवो दिवः पृष्ठमधि रोहन्ति तेजसा॥२॥

પદાર્થ: तपो:-पिवत्रं विततम्-કाम आदिने तथा दुष्टोने तपावनार परमात्मानुं पिवत्र तथा ઉपासक्रने पिवत्र करनार स्वरूप संसारमां व्याप्त थयेकुं छे अस्य तन्तवः-એनो पोतानी अंदर विस्तार करनार अर्चन्तः-એनी अर्थना स्तुति करनार दिवस्पदे-अमृतधाम मोक्षपदमां व्यस्थिरन्-विशेष रूपथी स्थिर भनी श्राय छे-विराशमान थर्छ श्राय छे. अस्य-आश्रावः-એनी अंदर ઉपासना द्वारा समग्ररूपथी शयन करनारा उपासक्रो पिवतारम्-अवन्ति-ते पिवत्रक्रत्रा परमात्माने भेटे छे. पुनः तेजसा दिवः पृष्ठम्-अधिरोहन्ति-अध्यात्मतेश्रथी अमृतधाम मोक्षना प्राप्त करवा योग्य पद पर अधिष्ठित थर्छ श्राय छे. (२)

ભાવાર્થ: કામ આદિ દોષો અને દુષ્ટોના દાહક, ઉપાસકોના પવિત્રકારક પરમાત્માનું સ્વરૂપ સંસારમાં વિસ્તારથી વ્યાપી રહ્યું છે, પરંતુ તેનો પોતાની અંદર વિસ્તાર કરનારા મનનશીલ ઉપાસકો એની અર્ચના, સ્તુતિ કરતાં અમૃતધામ મોક્ષપદમાં વિશેષરૂપ વિરાજમાન થઈ જાય છે; તથા એની અંદર ઉપાસના દ્વારા સમગ્રરૂપથી શયન કરનારા ઉપાસકો પવિત્રકર્તા પરમાત્મા નું આલિંગન કરે છે-ભેટે છે. પુન: અધ્યાત્મતેજથી અમૃતધામ મોક્ષમાં પ્રાપ્તવ્ય પદ પર અધિષ્ઠિત થાય છે. (૨)

८७७. अर्करुचदुषसः पृष्टिन रिग्रेयः उक्षां मिमेति भुवनेषु वाजयुः । मायाविनो मिमरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमा दधुः॥३॥ थुओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या ५८६

ખંડ-*૬* સ~~ુક્~~ત-૧

८७८. प्रं मंहिष्ठाय गायत ऋतां व्ले बृहते शुक्रशोचिषे। उपस्तुतांसो अंग्नेये॥ १॥ शुओ मंत्रार्थ क्रमांक संज्या १०७

८७९. आं वंसते मैघंवां वीरवद्यशः समिद्धो द्युम्न्यांहुतः । कुविन्नो अस्य सुमैतिर्भवीयस्यच्छो वाजेभिरोगमेत् ॥२॥

પદાર્થ: मघवा द्युम्नी-आहुतः समिद्धः-विविध धनवान यशस्वी-यश આપનાર स्वात्मामां ઉપાसना द्वारा समग्र રૂપથી ગૃહિત तथा પ્રકાશિત થયેલ પરમાત્મા वीखत्-यशः-आवंसते-આત્મબળ રૂપ યશ સમગ્ર રૂપથી આપે છે अस्य सुमितः-એની કલ્યાણકારી મિત-માન્યતા नः-અમારે માટે कुवित्-બહુ- જ भवीयसी-वधेલી છે अस्य वाजेभिः-अच्छा-आगमत्-એનો જે અમૃત અન્નભોગ છે તેના દ્વારા તે સારી રીતે આવે-પ્રાપ્ત થાય. (૨)

ભાવાર્થ : વિવિધ ધનવાળા, પોતાની અંદર ધારણ કરેલાં, પશસ્વી પરમાત્મા આત્મબળયુક્ત પશને સમગ્ર રૂપથી પ્રદાન કરે છે. તેની કલ્યાણકારી મિત-માન્યતા પણ અમારે માટે ખૂબજ વધેલી પ્રાપ્ત થાય છે. એ પોતાના અમૃતભોગોની સાથે પ્રાપ્ત થાય. (૨)

સૂક્ત-૨

८८०. तं ते मदं गृणीमसि वृषणं पृक्षुं सांसहिम् । उ लोककृत्नुंमद्रिवो हरिष्ठियम् ॥ १ ॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या ३८७

८८१. येन ज्योतीं घ्यायवे मनवे च विवेदिथ । मन्दानों अस्य बहिषों वि राजिस ॥२॥

પદાર્થ: येन च-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! અને તું જે હર્ષપ્રદ સ્વરૂપથી मनवे-आयवे-મનનશીલ મનુષ્યને માટે ज्योतींषि विवेदिथ-જ્ઞાન જયોતિઓને જણાવે છે मन्दानः-સ્તુત કરવામાં આવતાં अस्य बर्हिषः-विराजिस-એ ઉપાસકનાં હૃદયાકાશમાં વિરાજમાન થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા તું જે તારા હર્ષપ્રદ સ્વરૂપથી મનનશીલ મનુષ્યને જ્ઞાન જ્યોતિઓ જણાવે છે, જે હર્ષપ્રદ સ્વરૂપનાં કારણે સ્તુતિપાત્ર બનેલ એ મનનશીલ ઉપાસકનાં હૃદયાવકાશમાં સ્થાન પામે છે, તે હર્ષપ્રદ સ્વરૂપ પ્રશંસનીય છે. (૨)

८८२. तदेद्यां चित्त उँक्थिनोऽनु घ्टुवन्ति पूर्विथा । वृषेपत्नीरेपों जेया दिवेदिवे ॥३॥

પદાર્થ: अद्य चित्-આજે પણ पूर्वथा-પૂર્વની માફક પૂર્વ-સનાતનકાળથી પરંપરાગત ते-उक्थिन:- अनुष्टुवन्ति-તારા સ્તોતા નિરંતર સ્તુતિ કરે છે, તેથી તું હે ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્મન્ ! दिवे दिवे-પ્રતિદિન वृषपत्नी:- भन છે પતિ-પાલક જેનું अप:-કામનાઓને-પર जय-વિજય પ્રાપ્ત કરાવ. (૩)

ભાવાર્થ : હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! પૂર્વકાળની સમાન પરંપરાગત આજે પણ તારા સ્તુતિકર્તા ઉપાસકો તારી નિરંતર પ્રતિદિન સ્તુતિ કરતાં આવ્યા છે, તું ઉપાસકોનાં મનમાં રહેનારી કામનાઓને જીત-તેને અસત્ થી સત્ તરફ લઈ જા. (૩)

सूड्त-३

८८३. श्रुंधीं हवं तिरेष्ठच्या इन्द्रे यंस्त्वा संपर्यति । सुवीर्यस्य गोमतो रायस्पूर्धि महा असि ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૪૬

८८४. यस्ते इन्द्रे नेवीयसीं गिरं मेन्द्रामजीजनत् । चिकित्विन्मेनसं धियं प्रत्नामृतस्य पिप्युंषीम् ॥२॥

પદાર્થ : इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते-તારા માટે यः-જે ઉપાસક नवीयसीं मन्द्रां गिरम्-अजीजनत्-અપૂર્વ પવિત્ર નમ્ન આનંદદાયક સ્તુતિ વાણીને પ્રસ્તુત કરે છે चिकित्विन्मनसम्-જ્ઞાન પ્રેરક મનથી યુક્ત प्रत्नाम्-શાશ્વત-નિર્મળ ऋतस्य पिप्युषीम्-सत्यथी पूर्श-सत्य પ્રસારિકા धियम्-બુદ્ધિને એના માટે તું अजीजन:-ઉત્પન્ન કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્માને માટે જે ઉપાસક અપૂર્વ, પવિત્ર, હર્ષકારી-આનંદદાયક સ્તુતિ રજુ કરે છે, તે ઉપાસકને માટે પરમાત્મા જ્ઞાનપ્રેરક મનથી યુક્ત શાશ્વત, સત્યપૂર્ણ બુદ્ધિ પ્રદાન કરે છે. (૨)

८८५. तमु ष्टवाम यं गिरं इन्द्रमुक्थ्यानि वावृधुः । पुरूणयस्य पौस्या सिषासन्तो वनामहे ॥ ३॥

પદાર્થ: तम्-उ स्तवाम्-અમે ઉપાસકો એ ઇષ્ટદેવની સ્તુતિ કરીએ છીએ यम्-इन्द्रं गिरः-उक्थ्यानि वावृधुः- श्रे ઐश्वर्यवान परमात्माने स्तुति परक वाशीओ वक्तव्य प्रशस्त मंत्रवयन वधी-वधीने क्षम करे છे. अस्य-એना पुर्मण पौंस्या-अनेक पौरुषकर्मी-सृष्टि रयना, धारण, જીवोनां क्रमंक्षण प्रदान, भुभुक्षुओने मोक्षप्रदान ઉપકાર क्षार्योने सिषासन्तः-धारण पालन करतां लश्न बनामहे-करीએ. (उ)

ભાવાર્થ: અમે ઉપાસકો તે ઇષ્ટદેવ ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્માની સ્તુતિ કરીએ છીએ જેને સ્તુતિવાણીઓ અને પ્રશસ્ત વેદ વચન વધી-વધીને કથન કરે છે. એના અનેક પોરુષકર્મો-સૃષ્ટિ રચના, ધારણ જીવોના કર્મફળ પ્રદાન, મુમુક્ષુઓને મોક્ષ પ્રદાન ઉપકાર કાર્યોને ધારણ પાલન કરતાં ભજન કરીએ. (૩)

॥ इति चतुर्थोऽध्यायः, द्वितीयप्रपाठकश्च समाप्तः ॥

વિજ્ઞપ્તિ : પાંચમા અધ્યાયથી પ્રમાણભાગ ભાષ્યકારે ટિપ્પણીમાં આપેલ છે. આ અનુવાદમાં તે સંસ્કૃત પ્રમાણભાગ પ્રથમથી લીધેલા નથી જેથી તે ટિપ્પણીનો સમાવેશ કરેલ નથી.

બીજું પાંચમા અધ્યાયથી ભાવાર્થનો સમાવેશ ભાષ્યકાર દ્વારા પદાર્થમાં જ કરવામાં આવેલ હોવાથી ફરી પુનરુક્ત ન કરતાં ભાવાર્થ જુદો આપેલ નથી.

अथ षष्ठः प्रपाठकः

द्वितीयोऽर्ध

vis-c

५४५. पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादियत्नवे । अप श्वानं श्निथिष्टनं संखायो दीर्घजिह्व्यम्॥१॥

પદાર્થ: सखाय:-હે ઉપાસક મિત્રો ! वः-तमे पुरोजिती-पुरः-સंઘર્ષ સંગ્રામથી પૂર્વેજ જિતીજય-અધિકાર જેનો છે તે પ્રથમથી સર્વ સ્વામી अन्धसः-અધ્યાનીય શાન્ત પરમાત્માના मादियत्नवे सृताय- હર્ષજનક નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્કાર કરવા યોગ્યને માટે दीर्घजिह्यम्-આયु-જીવવું જ રસ-ભોગ જેનું લક્ષ્ય છે એવા श्वानम्-કૂતરાં સમાનને अपश्निष्टन-નષ્ટ કરો. (૧)

ભાવાર્થ: ઉપાસક જનો ! તમે પ્રથમથી જ સંગ્રામની અપેક્ષા કરતાં સર્વના સ્વામી, સર્વવશી, સમગ્ર રૂપથી ધ્યાન કરવા યોગ્ય પરમાત્માના આનંદકારી સાક્ષાત્કારને માટે તમારી અંદરથી જીવવા માત્રને ભોગ બનાવનાર કૂતરાંની માફક કામભાવનો નાશ કરો. (૧)

५४६. अयं पूषा रिवर्भगः सोमः पुनानो अर्षति । पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥२॥

પદાર્થ: अयं सोमः-એ शान्त પરમાત્મા उभे रोदसी व्यख्यत्-ઘુલોક અને પૃથિવીલોકની ઉપર નીચેની સીમાઓને પ્રસિદ્ધ કરે છે विश्वस्य-भूमनः पितः-तेमां थनार જગતનો સ્વામી છે; तथा पूषा पोषड-पाલક रियः-रियमान्-धनवान-ભોગરૂપ ધનદાતા भगः-ભજનીય-આશ્રયસ્થાન पुनानः-अर्षसि- આત્માને નિર્મળ બનાવતો આવે છે. (૨)

ભાવાર્થ : એ શાન્ત પરમાત્મા વિશ્વના દ્યુલોક અને પૃથિવીલોક રૂપ સીમાઓને પ્રસિદ્ધ કરે છે. તેમાં રહેનાર જગતનો સ્વામી છે; તથા સર્વનો પોષક, યથાયોગ્ય રક્ષક છે. તે મોક્ષધામનો દાતા છે, આશ્રયસ્થાન અને પવિત્રકર્તા છે. (૨)

५४७. सुतासौ मधुमत्तमाः सोमा ईन्द्राय मन्दिनः । पवित्रवन्तो अक्षरन्दैवानगच्छन्तु वो मदाः ॥३॥

પદાર્થ: सुतासः-નिष्पादित-साक्षात् કરેલ मधुमत्तमाः-અત્યંત મધુર मन्दिनः-હર્ષપૂર્ણ सोमासः-शान्त स्वરूप परभात्भा इन्द्राय-ઉપાसક આત્માને માટે पवित्रवन्तः-हृदयस्थ प्राण्णापान वाणो अक्षरन्- આનંદ ધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે, એ રીતે वः-તારો मदाः-હર્ષ પ્રવાહ देवान् गच्छन्तु-ઇન્દ્રિયોને પ્રાપ્ત થાય. (૩)

ભાવાર્થ: સાક્ષાત્ કરેલ, અત્યંત મધુર, હર્ષપૂર્ણ, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકના આત્મા માટે હૃદયસ્થ પ્રાણાપાનવાળો આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે. એ રીતે પરમાત્મન્ ! તારો હર્ષ પ્રવાહ ઇન્દ્રિયોને પણ પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે. (૩)

५४८. सोमाः पवन्ते इन्दवोऽस्मभ्यं गातुवित्तमाः । मित्राः स्वानां अरेपसः स्वाध्यः स्वर्विदः ॥४॥

पદાર્થ: गातुवित्तमा:-ગમન-જ્ઞાનને અત્યંત પ્રાપ્ત કરાવનાર अरेपस:-અનવદ્ય વચનવાળા યથાર્થ વક્તા स्वाध्य:-સારી રીતે સમગ્રરૂપથી ધ્યાન કરવા યોગ્ય स्वर्विद:-સુખ-મોક્ષસુખને પ્રાપ્ત કરાવનાર मित्र:-પ્રેરક સ્નેહી इन्दव:-અધ્યાત્મરસપૂર્ણ सोमा:-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા अस्मम्यम्-અમારે માટે पवन्ते-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

ભાવાર્થ: અત્યંત જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવનાર, અયુક્તવચન રહિત, યથાર્થવક્તા, સમ્યક્ સર્વથા ધ્યાન કરવા યોગ્ય, મોક્ષ સુખ પ્રાપક, પ્રેરક, સ્નેહી, અધ્યાત્મરસ ભરેલ પરમાત્મા અમારે માટે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

५४९. अभी नो वाजसातमं रैयिमर्ष शतस्पृहम् । इन्दो सहस्त्रभर्णसं तुविद्युम्नं विभासहम् ॥५॥

પદાર્થ : इन्दो-હે અધ્યાત્મરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! तुं नः-અમારા પ્રતિ वाजसातमम्-અત્યંત બળ સંભાજક, शतस्पृहम्-અત્યંત સ્પૃહણીય, सहस्त्रभर्णसम्-બહુજ ભરણકર્તા, तुविद्युम्नम्-બહુજ યશસ્કર, विभासहम्-मोटा-मહान પ્રકાશને પ્રસહનકર્તા-અકિંચિત્ કરનાર, रियम्-मोक्षैश्वर्यने अभि-अर्ष-પ્રેરિત કર. (૫)

ભાવાર્થ : હે અધ્યાત્મરસની વર્ષા કરનાર પરમાત્મન્ ! તું અમારી તરફ અત્યંત બળસંભાજક, બહુજ ભરણકર્તા, ખૂબજ યશસ્કર, અતિ પ્રકાશકને પણ સહન કરનાર-સ્વાધીન રાખનાર મોક્ષ ઐશ્વર્યને પ્રેરિત કર. (પ)

પદાર્થ: मातर:-માતાઓ जातं वत्सं न-જેમ ઉત્પન્ન પુત્રને पूर्वे-आयुनि-પ્રથમ આયુમાં-બાળપણમાં रिहन्ति-ચૂમે છે અથવા સ્નેહ સ્વાગત કરે છે, તેમ इन्द्रस्य-ઇન્દ્રિયોના સ્વામી આત્માને प्रियं काम्यम्-

પ્રિય કમનીય સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને <mark>अदुह</mark>:-તેનાથી દ્રોહ ન કરનાર પરન્તુ સ્નેહ કરનારા ઉપાસકજનો <mark>અभિનવન્ત</mark>-તેની તરફ અભિગમન કરે છે આકર્ષિત થાય છે. (દ)

ભાવાર્થ : જેમ માતાઓ ઉત્પન્ન પુત્રને બાળપણમાં ચૂમે છે અથવા સ્નેહ સ્વાગત કરે છે, તેમજ આત્માને પ્રિય કમનીય પરમાત્માને સ્નેહ કરનારા ઉપાસકજનો તેની તરફ આકર્ષિત થાય છે, આલિંગન કરે છે-ભેટે છે. (૬)

५५१. आं हर्यताय धृष्णवे धनुष्टन्वन्ति पौंस्यम् । शुक्रा वि यन्त्यसुराय निर्णिजे विपामग्रे महौयुवः॥७॥

પદાર્થ: विषाम् अग्रे-મેધાવી જનોની આગળ રહેનાર, शुक्रा:-શુદ્ધ નિષ્પાપ महीयुव:-મહાન મોહ પદવીને ચાહનાર મુમુક્ષુજન धृष्णवे-પાપભાવને દૂર કરનાર, हर्यताय-કમનીય પરમાત્માને માટે-તેનો આનંદ પ્રાપ્ત કરવા માટે पौंस्यं धनु:-आतन्वन्ति-પૌરુષ-બળયુક્ત असुराय निर्णिजे-પ્રાણદાતા શુદ્ધ સ્વરૂપમાં લાવનાર શાન્ત પરમાત્માને માટે वियन्ति-વિશેષ યાચના પ્રાર્થના કરીએ છીએ. (૭)

५५२. परि त्यं हर्यतं हरिं बभुं पुनन्ति वारेण । यो देवान्विश्वा इत्परि मदेन सह गच्छति ॥८॥

પદાર્થ: त्यं हर्यतं हिरं बभुम्-ते કમનીય દુ:ખાપહરણકર્તા સુખાહરણકર્તા સોમ-શાંત પરમાત્માને वारेण पुनन्ति-વરણ કરવાના સાધન મનથી સંસ્કૃત કરે છે यः-કે જે मदेन सह-આપણા હર્ષ-આનંદની સાથે विश्वान् देवान्-સર્વ ઇન્દ્રિયોને इत्-જ परिगच्छित-परिप्राप्त થાય છે. (८)

ભાવાર્થ : ઉપાસકજન એ કામના યોગ્ય દુઃખાપહરણકર્તા સુખાહરણકર્તા શાંત સ્વરૂપ પરમાત્માને વરણ સાધન-મનથી સંસ્કૃત કરતાં-નિશ્ચય કરીને સ્વીકારે છે. જે સમસ્ત ઇન્દ્રિયોને આપણા આનંદથી પરિપ્રાપ્ત થાય છે. (૮)

५५३. प्र सुन्वानायान्धसो मर्तो न वष्ट तद्वचः । अप श्वानमराधसं हता मखं न भृगवः ॥९॥ પદાર્થ: अन्धस:-આધ્યાનીય-આરાધનીય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને प्रसुन्वानाय-પ્રસિદ્ધ કરવા-સાક્ષાત્ કરનાર મુમુક્ષુના तद्वच:-પરમાત્મા વિષયક વચન मर्त्त:-જે મનુષ્ય न वष्ट-ચાહતો નથી પરન્તુ નિંદક નાસ્તિક ભાવથી અનાદર કરે છે. अग्रधसं-श्वानम्-अपहत-તે રાધના-ઉપાસના ન કરનાર પણ કૃતઘ્ન અથવા કૂતરાની સમાન કામ ભાવને નષ્ટ કરે मखं न भृगव:-જ્ઞાનાગ્નિથી જાજલ્યમાન આત્મા જેના છે એવા જ્ઞાનીજનો मख-જ્ઞાન રહિત ગિત કર્મને જેમ દૂર કરે છે-તેમ કરે. (૯)

ભાવાર્થ: અધ્યાનીય-આરાધનીય શાન્ત પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરનારા મુમુક્ષુ ઉપાસકોના પરમાત્મા સંબંધી ઉપદેશને જે સાંભળવા ઇચ્છતો નથી, પરન્તુ વિરોધ કરે છે, તે એવા નાસ્તિક અને કામી અથવા કામભાવને ક્રતરાની માફક દૂર કરી દે. જેમ જ્ઞાનીજનો જ્ઞાનહીન કર્મને પોતાનાથી દૂર કરી દે છે. (૯)

ખંડ-લ

५५४. अभि प्रियाणि पवते चनोहितौ नामानि यहाँ अधि येषु वर्धते। आ सूर्यस्य बृहतौ बृहन्नधि रथं विष्वञ्चमरुहद् विचक्षणः॥१॥

पदार्थ : चनः-हितः-अन्नो-ભોજય पदार्थोमां नितान्त હિતકર અથવા नितान्त હિતકર ભોગવવા યોગ્ય મધુર પદાર્થ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા આધ્યાત્મિક અન્ન છે प्रियाणि नामानि-अभि पवते- જે પોતાના ओरुम्, भू આદિ પ્રિય નામોને લક્ષ્ય કરીને ઉપાસકની તરફ આનંદધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. 'નામ પદાર્થના સ્વરૂપને નમાવતા-જણાવનાર થાય છે.' (નિરુક્ત) येषु यहः-अधिवर्धते- જે નામોમાં મહાગુણવાળા પરમાત્મા ઉપાસના દ્વારા પ્રવૃદ્ધ થાય છે-સાક્ષાત્ થાય છે बृहन् विचक्षणः-विशेष साक्षात् કરનાર જીવન્મુક્ત મહાન ઉપાસક बृहतः सूर्यस्य-મહાન પ્રકાશમાન અને સરણીય પ્રાપ્તવ્ય પરમાત્મામાં विश्वञ्चं रथम्-सर्वत्र विद्यमान આનંદરસધામમાં आसहत्-આરોહણ કરે છે-અધિષ્ઠિત થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ: ઉપાસકના હિતકર સેવનીય સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા છે, તે અધ્યાત્મિક અન્ન હોવાથી નિતાન્તર હિતકર છે, ભોતિક અન્ન તો હિતકર અને અહિતકર પણ હોય છે, પરન્તુ આધ્યાત્મિક અન્ન-પરમાત્મા તો અમૃત છે. જે પોતાના સ્વરૂપને ઉપાસકની તરફ નમાવનાર-સાક્ષાત્ કરાવનાર <mark>ઓરૂમ્, ખૂ</mark> વગેરે નામો દ્વારા ઉપાસકને આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે, જેના નામોમાં મહાગુણવાન પરમાત્માનું સ્વરૂપ રહેલ છે, તેના અનુસાર સાક્ષાત્ થાય છે. તે મહાન પ્રકાશમાન પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પરમાત્મા મહાન વિશેષ દ્રષ્ટા જીવન્મુક્ત દ્વારા યથાર્થ સાક્ષાત્ થાય છે, સર્વગત આનંદરસધામમાં રહેલ છે. (૧)

५५५. अँचोर्दसों नो धन्वन्त्वंन्दंवः प्रं स्वानांसों बृहेद् देवेषु हैरेयः। विचिदश्नानां इषयो अंरातयोऽयों नः सन्तुं सनिषन्तु नो धियः॥२॥

પદાર્થ : हरय:-इन्दव:-६:ખહર્તા, સુખકર્તા આનંદરસ પૂર્ણ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા अचोदस:- સ્વેચ્છાથી પ્રેરિત કૃપાળુ બનીને स्वानास:-નિષ્પન્ન સાક્ષાત્ થઈને न:-અમને મુમુક્ષુઓને बृहददेवेषु-

મહાન દેવો-જીવન્મુક્તોમાં प्र धन्वन्तु-પહોંચાડે-જીવન્મુક્ત બનાવે चित्-પરન્તુ नः-અમારા अश्नानाः-ભોગનારા इषयः-એષણાઓ ઇચ્છાભાવ अगतयः-સુખ ન આપનાર પણ દુઃખ દેનાર अर्यः-અરિ-શત્રુરૂપ विसन्तु-વિગત બની જાય-દૂર થઈ જાય नः-અમને धियः-ધ્યાન પ્રજ્ઞાઓ सनिषन्तु-સંભજતી રહે-સમ્યક્ નિરંતર પ્રાપ્ત થતી રહે. (૨)

ભાવાર્થ: દુ:ખહર્તા, સુખકર્તા, આનંદરસ ભરેલ સ્વેચ્છાથી પ્રેરિત કૃપાળુ પરમાત્મા સાક્ષાત્ થઈને અમને મુમુક્ષુ ઉપાસકોને શ્રેષ્ઠ દેવો-જીવન્મુક્તોમાં પહોંચાડી દે—જીવન મુક્ત બનાવી દે, પરંતુ અમારા ભોગનારા એષણાઓ-દુ:ખ આપનાર ઇચ્છાભાવ અને દુ:ખ આપનાર શત્રુજન દૂર થઈ જાય; અને અમને ધ્યાન પ્રજ્ઞાઓ સદા ભજતી રહે, નિરંતર ચાલતી રહે. (૨)

५५६. एष प्र कोशे मधुमाँ अचिक्रदेदिन्द्रस्य वज्रो वंपुषो वंपुष्टमः। अभ्यू इतस्य सुदुघा घृतश्चुतो वाश्रा अर्षन्ति पंयसा च धेनवः॥ ३॥

પદાર્થ: एष:-એ मधुमान्-भधुमान्-भधुर शांतस्व३५ परभात्मा कोशे-६६४डो७मां प्र-अचिक्रदत्-प्रકृष्ट કथन-आंतरिक प्रवयन करे छे इन्द्रस्य-ઉपासक आत्माने वजः-पापथी छोऽावनार ओश छे वपुष:-वपुष्टम:-બीश वावनार ઉत्पादक आत्मानुं प्रशस्त भीश वावनार उत्पादक छे. ऋतस्य-ते अमृत स्व३५ परभात्मानी सुद्धः-सारी रीते दोढन योग्य घृतश्चृतः-तेश युववावाणी आनंदधाराओ अभिअर्षन्ति-प्राप्त थाय छे पयसा च वाश्राः-धेनवः-शेम दूअशी गायो भांभरती, शब्द करती दूध आपवाना कारशथी प्राप्त थाय छे. (3)

ભાવાર્થ: એ મધુર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા હૃદયકોષ્ઠમાં પ્રવચન કરતાં પ્રાપ્ત થાય છે, ઉપાસકને પાપથી બચાવનાર ઓજ અધ્યાત્મ બળપ્રદ અને પિતાનો પણ પિતા પરમ પિતા છે. એ અમૃત સ્વરૂપની સારી રીતે દોહવાવાળી અમૃતધારાઓ તેજને યુવાવીને પ્રાપ્ત થાય છે, જેમ દૂધ આપવાના કારણે ભાંભરતી ગાયો પ્રાપ્ત થાય છે. (3)

५५७. प्रो अयासीदिन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतं सखौ संख्युनं प्र मिनाति संङ्गिरम्। मर्यइव युवतिभिः समर्षति सोमः केलंशे शतयोमना पैथा॥४॥

पदार्थ : इन्दु:-सोम:-२सवान शान्त स्व३्प प२मात्मा सखा-सभान ખ्यान-सभानधर्मी मित्र इन्द्रस्य सख्यु:-सभानधर्मी मित्र ઉपासक आत्भानां निष्कृतम्-संस्कृत-वासना रिं अन्तः करणे उ-अवश्य प्र-अयासीत्-प्राप्त थाय छे सङ्गिरं-न प्रमिनाति-संगवाणा स्थान-हृदयनो नाश करतो नथी. परन्तु कल्णे-ते क्षक्ष शिष्ट शयनवाणा स्थानमां शतयामना पथा समर्षति-अत्यंत गतिक्रभवाणा मार्गथी प्राप्त थाय छे मर्यः-इव युवितिभिः-रुभ गृहस्थलन सहयोगिनी महिलाथी गृहस्थाश्रममां प्रसिद्ध थाय छे. (४)

ભાવાર્થ : રસીલા-રસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા આત્માના સમાનધર્મી મિત્ર આત્માનાં શુદ્ધ અન્તઃકરણમાં અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. તે સંગવાળા સ્થાન હૃદયનો નાશ કરતો નથી, પરન્તુ તે કલકલ શબ્દશયન સ્થાન હૃદયમાં અત્યંત ગતિક્રમવાળા માર્ગ-યોગાભ્યાસથી પ્રાપ્ત થાય છે; જેમ ગૃહસ્થજન સાથે રહેનારી મહિલાઓ-પત્ની, બેન, પુત્રીઓની સાથે ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રસિદ્ધ થાય છે. (૪)

५५८. धर्तो दिवः पवते कृत्व्यो रसो देश्लो देवांनामनुमाद्यो नृभिः। हरिः सृजानो अत्यो न सत्विभिवृथा पांजांसि कृणुषे नदीष्वा॥५॥

પદાર્થ: हिर:-દુ:ખહર્તા સુખદાતા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા दिवः-धर्ता-અમૃતધામ મોક્ષના ધારક कृत्व्यः-ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ કર્તવ્ય रसः-ઉપાસકોના રસરૂપ देवानां दक्षः-मुमुक्षुओनो प्राष्ट છે. नृिभः-જીવન્મુક્તો દ્વારા अनुमाद्यः-અનુમોદનીય-અનુહર્ષિત કરવા યોગ્ય सत्त्विभः-मृजानः- આસ્તિકજનો દ્વારા હૃદયમાં સંસૃષ્ટ કરેલ-ઉપાસિત કરેલ अत्यः-न वृथा पाजांसि-कृणुषे-निरंतर ગતિશીલ ઘોડાઓની સમાન સ્વભાવતઃ બળકારી કાર્ય સારી રીતે કરે છે. नदीषु-आपवते-સ્તુતિ શબ્દ કરનારી માનવ પ્રજાઓમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

ભાવાર્થ: દુ:ખહર્તા, સુખદાતા, અમૃતધામના ધારક પરમાત્મા, ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્કરણીય, રસરૂપ, પ્રાણસ્વરૂપ જીવન્મુક્તો દ્વારા અનુકર્ષણીય, આસ્તિકજનો દ્વારા હૃદયમાં સંસુષ્ટ કરેલ, નિરંતર ગતિશીલ ઘોડાઓની સમાન સ્વાભાવિક બળકારી કાર્ય કરે છે, સ્તુતિ દ્વારા શબ્દ કરનારી માનવ પ્રજાઓમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

५५९. वृंषो मतीनां पवते विचक्षणः सोमो अहां प्रतरौतोषसां दिवः। प्राणां सिन्धूनां केलंशा अचिक्रदेदिन्द्रस्य हांद्यां विशन्मेनीषिभिः॥६॥

પદાર્થ: विचक्षणः सोमः-સર્વ દ્રષ્ટા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા मतीनां वृषा-અર્ચના કરનારા ઉપાસકોનાં સુખવર્ષક अह्नाम्-उषसां दिवः प्रतरीता-દिવસો સૂર્ય વેળાઓ સૂર્યોના પ્રવર્ધયિતા પ્રવર્તયિતા पवते-પ્રાપ્ત થાય છે. सिन्धूनाम्-शरीरमां स्यंद्दमान-वहेती અથવા સ્વવણ કરતી અથવા સ્વિત થતી શરીરને બાંધનારી નાડીઓના प्राणा-પ્રાણ પ્રકૃષ્ટ જીવનરસપ્રદાતા પરમાત્મા इन्द्रस्य कलशान्-अचिक्रदत्-આત્માના કલકલ શબ્દ શયન નાડી સંગમોની રચના માટે પ્રાપ્ત થાય છે. मनीषिभिः-બ્રહ્મજ્ઞાનીઓનાં हृद-आविशन्- हृद्दयस्थानमां આવિષ્ટ થઈ જાય છે. (६)

ભાવાર્થ: સર્વદેષ્ટા શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મા સ્તુતિકર્તા ઉપાસકોના કામવર્ષક-કામના પૂરક છે. જીવનની પ્રભાત વેળાઓ, દિવસો, સૂર્યદર્શનને પ્રવૃદ્ધ કરનાર છે, શરીરમાં વૃદ્ધિકારક અને ચાલનારા શરીરને બાંધનારી પ્રાણનાડીઓના પ્રાણ સ્વરૂપ જીવનપ્રદ છે, આત્માને અધીન કલકલ શબ્દવાળા નાડી સંગમોને પ્રાપ્ત થયેલા મનસ્વી ઋષિઓનાં હૃદયમાં સદા સાક્ષાત્ રહે છે. (૬)

५६०. त्रिरस्मै सप्ते धेनेवो दुदुहिरे सत्योमोशिरं परेमे व्योमिन। चत्वोर्यन्या भुवनानि निर्णिजे चारूणि चक्रे यदृतैर वर्धत॥७॥

પદાર્થ: परमे व्योमन्-श्रेष्ठ હૃદય અવકાશમાં પ્રાપ્ત થવાને માટે अस्मै-એ સોમ-शान्त स्वरूप परमात्माने माटे सप्त धेनवः-सात ગાયित्र आहि છંદોમયી વાણીઓ तिः-स्तुति, प्रार्थना, ઉપાसना त्रशेयमां आवृत थઈने सत्याम्-आशिरम्-सत्य आश्रयरूप यिति-आत्मशिक्तिने दुदुिहरे होडे छे-समर्पित करे छे. चत्वारि-चार्सण-अन्या भुवनानि-यार ज्ञाननां साधन-मन, બुद्धि, यित्त अने अढंकार सुंहर ज्ञान साधन अननीय मानव ळवनना ઉपयोगी ઇચ्छाहि (भावनापूर्श अन्तः करशोने निर्णिजे-शुद्ध करवानिर्होष-गुष्ठायुक्त करवाने माटे चक्रे-अनावे छे यत्-के ऋतः अवर्धत-એ रीते सहायरष्ट्रथी वधारे छे-साक्षात् थाय छे. (७)

ભાવાર્થ : સત્વગુણપૂર્ણ હૃદયાવકાશમાં પ્રાપ્તિને શાંત સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે સાત ગાયત્રી આદિ છંદોમય વાણીઓ, સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના ક્રમોમાં આવેલી ચિત્તિ શક્તિ-આત્માને સમર્પિત કરે છે; તથા ઇચ્છાદિ ભાવના પૂર્ણ અન્તઃકરણને શુદ્ધ કરે છે-ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત્ થાય છે. (૭)

५६१. इन्द्राय सोमें सुषुतः परि स्रवापामीवा भवतु रक्षसा सह। मा ते रसस्य मत्सत द्वयाविनो द्रविणस्वन्त इह सन्त्विन्देवः॥८॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્! तुं इन्द्राय-आत्माने माटे सुषुतः-सारी रीते निष्पन्त- साक्षात् अनीने परिस्रव-आनंदर्भमां भ्रवित था रक्षसा सह-अमीवा-अपभवतु-मोढ, शोक्ष, मानवदोषने सिंढत रोगी क्रनार कामवासना आदि मानस रोग दूर थाय ते रसस्य-तारा अध्यात्मरसना अंशना द्वयाविनः- चे वृत्तिवाणाओ अंदर शुद्धं अने अढार शुद्धं ओवा के रूपोवाणा क्रपटीश्वन मा मत्सत-आनंद क्षि शक्ता नथी, तेथी दिधा न राजीओ-मायावी, क्रपटी न अनीओ इह-इन्दवः-द्रविणस्वन्तः सन्तु- आ જीवनमां रसवान परमात्मा अध्यात्मअणवाणा अध्यात्मअणग्रद अने.

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું ઉપાસક આત્માને માટે સાક્ષાત્ થઈને આનંદ રૂપમાં સ્વિત થા, મોહ, શોક આદિ માનસદોષની સાથે રોગી બનાવનાર કામવાસના આદિ માનસરોગ દૂર થાય, તારા અધ્યાત્મરસનો અંશ પણ અંદર જુદું, બહાર જુદું એવી દ્વિધાવૃત્તિવાળા માયાવી કપટીજન આનંદ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી, તેથી અમે કપટ-છળ રહિત બનીને નિરંતર સાક્ષાત્ કરીએ. (૮)

५६२. असावि सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत्। पुनानो वारमत्येष्यव्ययं श्येनो न योनि घृतवन्तमांसदत्॥९॥

પદાર્થ: सोमः-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મા अस्तः-આરોચમાન-પ્રકાશમાન રૂપમાં असावि-સાક્ષાત્ થયેલ वृषा हरि:-કામનાવર્ષક, દુઃખહર્તા, સુખદાતા राजा-इव-दस्मः-રાજાની સમાન દર્શનીય गाः-अभि- अचिक्रदत्-स्तुतिઓને લક્ષ્ય કરીને-સ્તુતિઓ અનુસાર પ્રવચન કરે છે पुनानः-अव्ययं वारम्-अत्येषि-स्तुतिઓ દ્વારા પ્રેરિત થયેલ આત્માનાં રક્ષણરૂપ આવરક શરીરને પાર કરીને-ટપીને અંદર આત્મામાં પ્રાપ્ત થાય છે श्येनः-न घृतवन्तं योनिम्-आसदत्-प्रशंसनीय ગતિવાળા बाज-બાજ પક્ષીની समान તેજોયુક્ત-આત્માવાળા-આત્મગૃહ હૃદયને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. (૯)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પ્રકાશમાન, કામનાઓની વર્ષા કરનાર, દુ:ખહર્તા, સુખદાતાના રૂપમાં સાક્ષાત્ થાય છે, રાજાની સમાન દર્શનીય છે, સ્તુતિઓની અનુસાર પ્રવચન કરે છે, સ્તુતિઓ દ્વારા પ્રેરિત થઈને શરીર આવરકને પાર કરીને અંદર આત્મામાં પ્રાપ્ત થાય છે, આ રીતે પ્રશંસનીય ગતિવાળા બાજ પક્ષીની સમાન આત્માથી યુક્ત હૃદય પ્રદેશમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૯)

५६३. प्र देवमच्छो मधुमन्ते इन्देवोऽसिष्यदन्ते गांवे आ न धेनवः। बर्हिषदो वचनावन्ते ऊधिभः परिस्नुतमुस्त्रिया निर्णिजं धिरे॥ १०॥

પદાર્થ: मधुमन्तः इन्दवः-મધુર રસયુક્ત, આનંદસ્વરૂપ પરમાત્મા देवम्-अच्छा-ઇન્દ્રિય દેવોના અધિરાજ ઈન્દ્ર-આત્માને લક્ષ્ય કરીને અથવા મનને લક્ષ્ય કરીને પ્ર-आ-असिष्यन्दतः-પ્રકૃષ્ટ અને સમગ્ર પૂર્ણ રૂપથી સ્રવિત થાય છે धेनवः-गावः-न-દુઝ્કા ગાયોની સમાન, જેમ ગાયો વાછરડાઓને લક્ષ્ય કરીને દૂધ રૂપ સ્વરસ સ્રવિત કરે છે અને જ્યારે बर्हिषदः-वचनवन्तः-હૃદયાવકાશમાં પ્રાપ્ત થઈને પ્રવચન કરતા રહે છે, ત્યારે उम्रियाः-ऊधिभः-ગાયો જેમ દુગ્ધાધાર સ્થળોથી તથા परिस्तृतं निर्णिजं धिरे-ધારા રૂપમાં સ્રવિત શુદ્ધ દૂધને ધારણ કરે છે, તે પણ એમ શુદ્ધ આનંદરસને ધારણ કરે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: મધુર રસયુક્ત, આનંદસ્વરૂપ પરમાત્મા મન અથવા આત્માને લક્ષ્ય કરીને પ્રબળ અને સમગ્ર પૂર્ણરૂપથી સ્વિત થાય છે, હૃદયાવકાશમાં બિરાજમાન થઈને, પ્રવચન પ્રપૂર્ણ બનીને પ્રવચનામૃત પ્રદાન કરે છે. દુઝણી ગાયોની સમાન, જેમ ગાયોની ગમાણ-ગૌશાળામાં વાછરડાઓ પ્રત્યે નિર્મળ દૂધને આંચળોથી ગાયો સ્વિત કરે છે. (૧૦)

५६४. अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रेतुं रिहन्ति मध्वाभ्यञ्जते। सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः पशुमप्सुं गृभ्णते॥११॥

પદાર્થ: हिरण्यपावा:-આત્મભાવથી પહોંચવા પ્રાપ્ત કરનાર ઉપાસકજન क्रतुम्-પ્રશસ્ત કર્મ પ્રજ્ઞાન વાળા તથા પ્રશસ્ત યજ્ઞ-અધ્યાત્મયજ્ઞના આધાર સોમ-શાન્ત પરમાત્માને अञ्चते-મનમાં નિશ્ચિત કરે છે व्यञ्जते-નિર્દિધ્યાસિત કરે છે समञ्जते-સાક્ષાત્ કરે છે मध्वा-अभ्यञ्जते-આત્મસમર્પણથી અભિમુખ કરે છે सिन्धो-સ્યંદનશીલ પ્રાણવાન હૃદયના उच्छ्वासे-ઉચ્છવાસ સ્થાન-અવકાશમાં पतन्तम्-પ્રાપ્ત થઈને उक्षणम्-અમૃતરસ સિંચનાર, पशुम्-સર્વદેષ્ટા પરમાત્માને अप्सु गृभ्णते-શ્રદ્ધા ભાવોમાં ગ્રહણ કરે છે. (૧૧) ભાવાર્થ: આત્મભાવમાં પહોંચનાર ઉપાસકજન પ્રશસ્તકર્મ, પ્રજ્ઞાનના ભંડાર અને અધ્યાત્મયજ્ઞના

આધાર શાન્ત પરમાત્માનું મનન, નિર્દિધ્યાસન અને સાક્ષાત્કાર કરે છે; તથા આત્મસમર્પણથી તેને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે છે. પોતાના આત્માથી સમ્પુક્ત કરીને તેનો અમૃતરસ લે છે. હૃદયને સિંચનારને આત્મભાવોથી ગ્રહણ કરે છે. (૧૧)

५६५. पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रेभुगित्राणि पर्येषि विश्वतः। अतप्ततनूर्ने तदामो अश्नुते शृतास इद् वहन्तः सं तदाशत॥१२॥

પદાર્થ: ब्रह्मस्पते-હે અમૃત આનંદના સ્વામિન્! પરમાત્મન્! ते-તારો पवित्रम्-પવિત્ર કરનારો આનંદરસ विततम्-ઉપાસકની અંદર વ્યાપી રહ્યો છે प्रभु:-પ્રભાવકારી બનીને गात्राणि सर्वतः पर्येषि- ઉપાસકના અંગોમાં સર્વત્ર પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે. अतप्ततन्:-અસંયત દેહવાળા आमः-કાચો-માનસરોગી तत्-न-अश्नुते-ते અમૃત આનંદરસને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી श्रृतासः-इत्-वहन्तः-પાકો-સંયમીજન જ વહન કરતાં तत् समाशत-तेने सारी रीते ભોગવે છે. (૧૨)

ભાવાર્થ: હે અમૃતાનંદ રસના સ્વામી પરમાત્મદેવ! તારો પવિત્ર-નિર્દોષ કરનાર અમૃતાનંદરસ ઉપાસકની અંદર વ્યાપે છે, એ રીતે તું પ્રભાવકારી બનીને ઉપાસકની અંદર મન આદિ અંગોમાં પરિપ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે, અસંયમી માનસરોગી કાચો મનુષ્ય તારા અમૃતાનંદરસને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી, પરન્તુ પાકો સંયમીજન જ વહન કરતાં તેને સારી રીતે ભોગવી શકે છે. (૧૨)

ખંડ-૧૦

५६६. इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः । श्रुष्टे जातास इन्दवः स्वविदः ॥१॥

પદાર્થ: इमे-એ सुता:-નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્ થયેલ हरय:-દુ:ખહર્તા સુખદાતા श्रुष्टे जातास:-स्वर्विद:-इन्दव:-આશુ-શીઘ્ર વ્યાપ્તિને માટે આર્દ્રરસ ભરેલ મોક્ષાનુભવ કરાવનાર રસવાન સોમ પરમાત્મા वृषणम्-इन्द्रम्-अच्छ यन्तु-स्तुतिवर्षક આત્માની તરફ પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ : એ સાક્ષાત્ થયેલ દુ:ખહર્તા, સુખદાતા, મોક્ષનો અનુભવ કરાવનાર, રસવાન પરમાત્મા સ્તુતિ વર્ષાવનાર ઉપાસક આત્માની તરફ સારી રીતે શીધ્ર પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

५६७. प्रं धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दौ परि स्रव । द्युमन्तं शुष्ममा भर स्वर्विदम् ॥२॥

પદાર્થ : इन्दो सोम-હે રસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું प्रधन्व-પ્રાપ્ત થા जागृवि:-જગાડનાર-ચેતન કરનાર-બુદ્ધિનો વિકાસ કરાવનાર છે. इन्द्राय-આત્માને માટે परिस्रव-અમૃતરૂપમાં પરિ સ્વવિત થા स्वर्विदम्-भोक्ष પ્રાપ્ત કરાવનાર द्युमन्तम्-तेष्ठस्वी शुष्मम्-आभर-બળને અમારી અંદર ભરી દે. (२)

ભાવાર્થ: હે આનંદરસ ભરેલ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું પ્રાપ્ત થા તથા ચેતન કરનાર ઉપાસક આત્માને માટે અમૃતરૂપમાં સ્વિત થા. મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવનાર તેજસ્વી બળને અમારી અંદર પૂર્ણરૂપથી ભરી દે. (૨)

५६८. संखाय आं नि षींदत पुनौनाय प्रं गायत । शिशुं न यज्ञैः परि भूषत श्रिये ॥ ३॥

પદાર્થ: सखाय:-હે સમાનનામ-સમાનધર્મી ઉપાસકજનો ! आनिषीदत-સમગ્ર રૂપથી સુખાસન પર બેસો पुनानाय-જીવનને પવિત્ર-શુદ્ધ કરનાર સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે प्रगायत-પ્રકૃષ્ટ ગાન-સ્તવન કરો श्रिये પોતાના કલ્યાણને માટે शिशुं न यज्ञैः परिभूषत-प्रशंसनीय-सुशोभित બાળકની समान सोम-शान्त स्વરૂપ પરમાત્માને અધ્યાત્મયજ્ઞો-સંગતિકરણોથી સર્વ તરફ ભૂષિત सन्मानित કરો. (3)

ભાવાર્થ: હે સમાનધર્મી ઉપાસકજનો ! સમગ્ર રૂપથી સુખાસન પર બેસો. તે પવિત્ર કરનાર પરમાત્માને માટે પોતાના કલ્યાણને માટે શ્રેષ્ઠ સ્તવન કરો. પ્રશંસનીય બાળકની સમાન સંગતિકરણોથી પરિભૂષિત-સુશોભિત કરો-સન્માનિત કરો. (૬)

५६९. तंं वः सखायों मदाय पुनानमिभं गायत । शिशुं न हैव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥४॥

પદાર્થ: सखाय:-હે સમાનનામ સમાનધર્મી ઉપાસકો ! वः-मदाय-તમારા-પોતાના હર્ષ-આનંદને માટે तं पुनानम्-ते निर्भण કરનારને अभिगायत-લક્ષ્ય કરીને ગાઓ शिशुं न हव्यैः स्वदयन्त-જેમ બાળકને આહારના ભોજનનો સ્વાદ ચખાડો છો, તેમ गूर्तिभिः-અર્ચનાઓથી-સ્તુતિઓથી અર્ચિત કરો-સ્વાદ ચખાડો. (૪)

ભાવાર્થ: હે સમાનધર્મી ઉપાસકજનો ! પોતાના આનંદની પ્રાપ્તિને માટે તે પવિત્ર કરનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માના ગુણગાન ગાઓ અને તેને સ્તુતિઓ દ્વારા અર્ચિત કરો. જેમ અનેક ભોજન પદાર્થોથી બાળકને સ્વાદ ચખાડો છો, તેમ તે પરમાત્માને પોતાની તરફ આકર્ષિત કરો. (૪)

५७०. प्रौणा शिशुर्महीनां हिन्वन्नृतस्य दीधितिम् । विश्वा परि प्रिया भुवद्ध द्विता ॥५॥ પદાર્થ: महीनां शिशुः प्राणा-स्तुतिઓના પ્રશંસનીય અથવા બાળક સમાન પ્રાણરૂપ સોમ ऋतस्य दीधितिं हिन्वानः-અમૃત-મोक्षनी દીપ્ત ચમકને પ્રેરિત કરવાને માટે विश्वा प्रिया-अध द्विता-સર્વ પ્રિય સમાન ધર્મી ચેતન અધ-અનન્તર અપ્રિય-અસમાન ધર્મી જડ એ પ્રકારે બે વિભાગોને અથવા સર્વ પ્રિય- સુખો અને અપ્રિય-દુ:ખોને परिभुवत्-અધિકૃત કરે છે.-વ્યાપ્ત કરે છે. (પ)

ભાવાર્થ : સ્તુતિઓ દ્વારા પ્રશંસનીય શિશુ સમાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માએ અમૃતરૂપ મોક્ષની ુજ્યોતિની ઝળક-ચમકને પ્રેરિત કરવા માટે સર્વ ચેતનો અને જડોને કર્મફળ રૂપ સુખો અને દુઃખો પર અધિકાર રાખેલ છે. તેથી તેની સ્તુતિ કરવી જોઈએ. (પ)

५७१. प्रवस्व देववीतय इन्दो धाराभिरोजसा । ओ केलेशें मधुमान्त्सोम नः सदः ॥६॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આનંદ રસયુક્ત सोम-શાન્ત પરમાત્મન્! તું ओजसा-વેગ બળની સાથે धाराभि:-આનંદધારાઓથી देववीतये-મુમુક્ષુના આત્મપાનને માટે पवस्व-તે ચલ मधुमान्-મધુરતાવાળો તું नः-અમારા कलशम्-आसदः-કલકલ શબ્દના શયનસ્થાન હૃદયમાં બિરાજમાન થા. (૬)

ભાવાર્થ: હે આનંદરસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું વેગની સાથે, તારી આનંદધારાઓ દ્વારા મુમુક્ષુજનોના અમરપાનને માટે પ્રવાહિત થાય છે. તું મધુરરૂપ અમારા હૃદયગૃહમાં પ્રાપ્ત થતો રહે. (૬)

५७२. सोमः पुनान ऊर्मिणाव्यं वारं वि धावित । अग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥७॥

પદાર્થ: पुनान: सोम:-અધ્યેષ્યમાણ-મનન નિર્દિધ્યાસનમાં આવેલ શાંત સ્વરૂપ પરમાત્મા ऊर्मिणा-विભुગતિ તરંગથી अव्यं वारम्-रक्षणीय અને વરણ કરવા—સ્વીકાર કરવા યોગ્ય આત્માને वि धावित-विशेष રૂપે સાક્ષાત્-પ્રાપ્ત થાય છે वाचा-अग्रे-स्तुतिनी આગળ-આગળ સ્તુતિની સાથે पवमानः किनक्रदत्-આનંદધારામાં આવતો પરમાત્મા અત્યન્ત સંવાદ કરે છે. (૭)

ભાવાર્થ : આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર શાંત સ્વરૂપ પરમાત્મા મનન, નિદિધ્યાસનમાં આવતાં સ્તુતિની સાથે જ વિભુગતિ તરંગથી વિશેષ રૂપથી સંવાદ કરતો આપણું રક્ષણીય સ્થળ આત્માને પ્રાપ્ત થાય છે. (૭)

५७३. प्रं पुनानाय वैधसे सोमाय वेच उच्यते । भृतिं न भरा मितिभिर्जुजोषते ॥८॥

પદાર્થ: पुनानाय-અધ્યેષ્યમાણ-વિવેચનમાં આવીને, वेधसे-વિધાતા वच उच्यते-સ્તુતિ કરવામાં આવે છે. मितिभि:-स्तुतिઓ द्वारा प्रजुजोषते सोमाय-અत्यंत પરિતૃષ્ત કરતાં ઉપાસકને માટે भृतिं न

भर-स्तुतिઓना બદલામાં ભૃતિરૂપ-અધ્યાત્મ પુષ્ટિને જીવનમાં ભરી દે. (८)

ભાવાર્થ : મનન-ચિંતન કરતાં વિધાતા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે પ્રાર્થના કરવી જોઈએ કે, તે સ્તુતિઓના બદલામાં અધ્યાત્મ પુષ્ટિ જીવનમાં ભરી દે. (૮)

५७४. गोंमन्न इन्दों अंश्वेवत् सुतः सुंदक्ष धनिव । शुचिं च वर्णमधि गोंषु धारय ॥ ९॥

પદાર્થ : सुदक्ष-इन्दो-હે શોભનબળ વાળા, આનંદ રસ ભરેલ પરમાત્મન્ ! તું सुतः-સાક્ષાત્ થઈને नः-અમારી તરફ गोमत्-પોતાના જ્ઞાનવાળા-જ્ઞાન સ્વરૂપને <mark>अश्ववत</mark>्-વ્યાપનવાળા-વ્યાપન ધર્મને <mark>धनिव-</mark> પ્રેરિત કર તથા <mark>गोषु-</mark>સ્તુતિઓમાં <mark>शुचिं वर्णम्-</mark>પ્રકાશમાન વરણીય આનંદરૂપને <mark>धारय</mark>-ધારણ કરાવ (૯)

ભાવાર્થ : પ્રશસ્ત બળવાન આનંદરસ પૂર્ણ પરમાત્મન્ ! તું સાક્ષાત્ થઈને જ્ઞાન સ્વરૂપ અને વ્યાપન ધર્મને અમારી તરફ પ્રેરિત કર; તથા અમારી સ્તુતિઓમાં તારા પ્રકાશમાન વરણીય આનંદને પણ વરરૂપમાં ધારણ કરાવ, અમારી સ્તુતિઓ ખાલી ન જાય-ખાલી જતી નથી, પરંતુ આનંદવર લઈને અવશ્ય આવે છે. (૯)

५७५. अस्मेभ्यं त्वा वसुविदमिभ वाणीरनूषत । गोभिष्टे वंणीमिभ वासयामिस ॥१०॥

પદાર્થ : अस्मभ्यम्-અમારા માટે त्वा वसुविदम्-तुજ અધ્યાત્મધન પ્રાપ્ત કરાવનાર પરમાત્માની वाणी:-अनूषत-વાણીઓ સ્તુતિ કરે છે-પ્રશંસિત કરે છે गोिभ:-ते वर्णम्-વાણીઓ-સ્તુતિઓ દ્વારા તારા વરણીય સ્વરૂપને अभिवासयामिस-અમે આચ્છાદિત કરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. (૧૦)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તુજ અધ્યાત્મધનને પ્રાપ્ત કરાવનારી અમારી વાણીઓ સ્તુતિ કરે છે-પ્રશંસિત કરે છે. અમે પણ તારા વરણીય સ્વરૂપ-આનંદરૂપને સ્તુતિઓ દ્વારા આચ્છાદિત કરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. (૧૦)

५७६. पवते हर्यतो हरिरति ह्वरांसि रहा। अभ्यर्ष स्तोतृभ्यो वीरवद्यशः॥११॥

પદાર્થ : हर्यतः-हरि:-કમનીય-સુંદર દુઃખહર્તા સુખદાતા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા रंह्या-વેગરૂપ ગતિથી ह्वरांसि-કુટિલવૃત્તો-પાપભાવો अति-पवते અતિકાન્ત કરે છે-બહાર કાઢે છે स्तोतृभ्यः-ઉપાસકને માટે वीखत्-यशः-अम्यर्ष-स्वआत्म वीर्यवान यशने પ્રેરિત કર.

ભાવાર્થ : કમનીય-સુંદર-પ્રિય, દુ:ખનાશક, સુખપ્રદાતા, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા તીવ્રગતિથી કુટિલ વ્રત્તો-પાપ સંકલ્પોને દૂર કરે છે; અને ઉપાસકોને માટે વીર્યવાન યશને પ્રેરિત કરે છે. (૧૧)

५७७. परि कोशं मधुश्चुतं सोमः पुनानो अर्षति । अभि वाणीऋषीणां सप्तां नूषत ॥१२॥

પદાર્થ: શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા पुनानः-અધ્યેષ્યમાણ-મનન, નિદિધ્યાસનમાં આવતા मधुश्चुतं कोशम्-श्रह्मानंદરૂપ મધનું ક્ષરણસ્થાન હૃદય કોષ્ઠને पिर-अर्षति-પરિપ્રાપ્ત થાય છે, જેને ऋशिणां सप्त वाणी:- मंत्र દેષ્ટિઓના સાત ગાયત્રી છંદોથી યુક્ત વાણીઓ अभि-अनूषत-પ્રશંસિત કરે છે. (૧૨)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા મનન, નિદિધ્યાસનમાં આવીને બ્રહ્માનંદરસનાં સ્રવણ સ્થાન હૃદયકોષ્ઠમાં પ્રાપ્ત થાય છે, જેને મંત્ર દેષ્ટિઓના ગાયત્રી આદિ સાત છંદોથી યુક્ત વાણીઓ પ્રશંસિત કરે છે. (૧૨)

ખંડ-૧૧

५७८. पवस्व मधुमत्तमे इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः। महि द्युक्षतमो मदः॥१॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું मधुमत्तमः-અત્યંત મધુરતાયુક્ત થઈને क्रतुवित्तमः-અત્યંત કર્મજ્ઞાતા मदः-હર્ષાવનાર महि-મહાન્ द्युक्षतमः-અત્યંત પ્રકાશમાન સ્થાનવાળા मदः-આનંદમય બનીને इन्द्राय-ઉપાસક આત્માને માટે पवस्व-મનન, નિદિધ્યાસનમાં આવ. (૧)

ભાવાર્થ: શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું ઉપાસક આત્માને માટે અત્યંત મધુરતાવાળા, અત્યંત કર્મજ્ઞાતા, હર્ષાવનાર-આનંદદાયક, અત્યંત પ્રકાશ સ્થાનવાળા, મહાન, આનંદપ્રદ બનીને નિદિધ્યાસનમાં આવ-સાક્ષાત્ થઈ જા. (૧)

५७९. अभि द्युम्नं बृहद्यशे इंषस्पते दिदीहं देव देवयुम्। वि कोशं मध्यमं युव॥२॥

પદાર્થ : इषस्पते देव-હે ઇચ્છા કામનાના પાલક-કામનાપૂરક શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મ દેવ! તું बृहत्-द्युम्नं यशः-ઊંચા-શ્રેષ્ઠ-નાશરહિત ધનને તથા શ્રેષ્ઠ-નાશરહિત અન્ન-અમૃત અન્ન મોક્ષભોગને देवयुवम्-अभि-તુજ દેવની તરફ ગતિ કરનાર તરફ दिदीहि-ઉપહાર આપી દે-પ્રસાદ રૂપમાં આપી દે मध्यमं कोशम्-અંદરના કોષ્ઠ અર્થાત્ શરીર અને આત્માની મધ્યમાં રહેલ અન્તઃકરણ અર્થાત્ મનને वियुव-વિકસિત કર-ખોલી દે. (૧૨)

ભાવાર્થ : હે કામના પૂરક પરમાત્મન્ ! તારા તરફ ગતિ કરનારને પ્રત્યે તું નાશરહિત ધન-મોક્ષેશ્વર્ય અને અમૃતભોગ મોક્ષાનંદ પ્રદાન કરે છે તથા તેના મનને વિકસિત કરી દે છે. (૨)

५८०. आं सोता परि षिञ्चताश्वं नं स्तोममप्तुरं रजस्तुरम्।

३ १२३१२ वनप्रक्षमुदप्रुतम् ॥ ३॥

પદાર્થ: स्तोमम्-स्तुतियो^०य-ઉપાસનીય अप्तुरम्-प्राशने प्रेरित કરનાर रजस्तुरम्-જ्ञान%योति प्रेरक वनप्रक्षम्-वननीय मोक्षनो संपर्क કरावनार, उदप्रुतम्-आर्द्र आनंदरसना प्रेरक अश्वम्-व्यापक्ष, न-वर्तमान परमात्माने आसोत-हृदयमां प्रक्षिश्चत-आत्मामां श्रद्धाथी धारश करो. (3)

ભાવાર્થ: ઉપાસકજનો! તમે સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, પ્રાણપ્રેરક, બળપ્રદ, જ્ઞાન જ્યોતિ પ્રસારક, મોક્ષથી સંપર્ક કરાવનાર, આનંદરસ પ્રવાહક, વ્યાપક પરમાત્માનો હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરો અને શ્રદ્ધાથી ધારણ કરો. (3)

५८१. एतमु त्यं मदच्युतं सहस्त्रधारं वृषेभं दिवौदुहम्। विश्वा वसूनि बिभ्रतम्॥४॥

પદાર્થ: एतं त्यम्-उ-आ तेજ मदच्युतम्- હર્ષપ્રેરક, सहस्रधारम्- બહુજ સ્તુતિવાણીવાળા, वृषभम्- કામના વર્ષક, दिवः-दुहम्- મોક્ષામૃતને દોહનાર તથા विश्वा वसूनि बिभ्रत्- सर्व वसाववाना साधनोने धारण કરનાર પરમાત્માને શ્રद्धाથી હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરીએ અને ધારણ કરીએ. (૪)

ભાવાર્થ : અહો, આ તેજ હર્ષપ્રેરક, સ્તુતિ યોગ્ય, કામનાવર્ષક, મોક્ષામૃતને દોહનાર તથા નિવાસ સાધનોના ધારક પરમાત્માને અમે શ્રદ્ધાથી હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરીએ અને ધારણ કરીએ. (૪)

५८२. सं सुन्वे यो वसूनों यो रौयामानेता य इडानाम्। सोमो येः सुक्षितीनाम् ॥५॥

પદાર્થ: य:-वसूनाम्-જે નિવાસ સાધનોના य:-रायाम्-જે રમણીય ભોગોના य:-इडानाम्-જે वाણીઓના य:सृक्षितीनाम्-જે સુંદર આત્મભૂમિઓના आनेता-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત કરાવનાર છે सः सोम:-ते शान्तरूप परभात्भाने साक्षातु કરી શકાય છે. (પ)

ભાવાર્થ : શાન્તરૂપ પરમાત્મા અમારા સમસ્ત નિવાસ સાધનો શરીર, ઇન્દ્રિયો, રમણીય ભોગો, ઉત્તમ વાણીઓ અને શ્રેષ્ઠ આત્મભૂમિઓને પ્રાપ્ત કરાવનાર છે, તેનો સાક્ષાત્ કરવો જોઈએ. (૫)

પદાર્થ : अङ्ग पवमान-હे आनंદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પ્રિય પરમાત્મન્ ! त्वं हि-तुं ४ द्युमत्तमः-

અત્યંત પ્રકાશમાન થઈને <mark>दैव्यं जनिमानि</mark>-દેવજનો મુમુક્ષુઓના <u>अमृतत्वाय घोषयन्</u>-મોક્ષને ઘોષિત કરવા માટે સમગ્રરૂપથી નેતા બન. (६)

ભાવાર્થ : આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા અત્યંત દ્યુતિમાન-પ્રકાશમાન થઈને, મુમુક્ષુજનોને અમૃતત્વ પ્રાપ્તિની ઘોષણા કરતાં સમગ્રરૂપથી નેતા બનેલ છે. (૬)

५८४. एषं स्य धारया सुतोऽ व्यो वारेभिः पवते मेदिन्तमः। क्रीडन्नूर्मिरपामिव॥७॥

પદાર્થ: एषः-स्यः-જે તે मन्दितमः-અત્યંત સ્તુતિ યોગ્ય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા सृतः-નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્ કરેલ अव्याः-અવિ-રક્ષણકારિણી અધ્યાત્મભૂમિના સૂક્ષ્મ तत्त्वो द्वारा पवते આનંદધારામાં પ્રવાહિત થઈ રહ્યો છે अपाम्-क्रीडन्-ऊर्मिः-इव-જળ स्त्रोताना तरंगनी समान रभी रह्यो છે. (૭)

ભાવાર્થ : જે તે અત્યંત સ્તુતિ કરવા યોગ્ય, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા સાક્ષાત્ થઈને, રક્ષણ કરનારી યોગભૂમિના સૂક્ષ્મ તત્ત્વો દ્વારા આનંદધારામાં જળ તરંગોમાં ખેલતો-રમતો પ્રવાહિત થઈ રહ્યો છે. (૭)

५८५. ये उस्त्रियों अपि या अन्तरश्मिन निर्गा अकृन्तदों जसा। अभि व्रेजं तत्निषे गव्यम्शव्यं वर्मीव धृष्णवा रुज। ओइम् वर्मीव धृष्णवा रुज ॥८॥

પદાર્થ: यः- જે સોમ शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા उम्नियाः- કિરણોમાં-પ્રકાશ ધારાઓમાં अपि याः- અન્તરિક્ષમાં વિચરણ કરનારી દ્રવધારાઓમાં अष्मिन-अन्तः- स्थिર પૃથિવી સ્થાનોમાં ओजसा-આત્મ પ્રભાવથી गाः- ગતિવિધિઓને निः- अकृन्तत्- निष्पादित કરે છે—પ્રકટ કરે છે. धृष्णो- હે ધર્ષણશીલ गव्यम्- अष्ट्यं व्रजम् अभितिव्रषे - અમારી ઇન્દ્રિયો સંબંધી તથા વ્યાપન ગતિવાળા મન સંબંધી વ્રજ-ગતિ સ્થાનને વિકસિત કરે છે. वर्मी-इव-आरुज-विपरीत ઇન્દ્રિયવૃત્તિને તથા વિપરીત મનોવૃત્તિને કવચી-કવચધારીની સમાન નષ્ટ કરી દે. ओइम्- હે ઓમ્ ઇષ્ટદેવ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ ધર્ષણશીલ પરમાત્મન્! તું વિપરીત ઇન્દ્રિયવૃત્તિ અને વિપરીત મનોવૃત્તિને નષ્ટ કરી દે. (૮)

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા સૂર્યરશ્મિ સંબંધી દ્રવણશીલ તત્ત્વોમાં અને પૃથિવી સંબંધી ધૃતિસ્તરોમાં પોતાની ગિત વિધિઓને પ્રદર્શિત કરે છે અને તે તું પરમાત્મન્! અમારા ઇન્દ્રિય વિષયક ગિત સ્થાન અને મન વિષયક વિચાર સંસ્થાનની વિપરીત સંકલ્પ વિકસિત અને ઉત્કૃષ્ટ કર. હે ધર્ષણશીલ પરમાત્મન્! (ધર્ષણ = પરાજય) કવચધારી રક્ષકની સમાન તારા બળથી નષ્ટ કરી દે.

હે <mark>ઓરૂમ્</mark> સોમ પરમાત્મન્ ! તું અવશ્ય વિપરીત ભોગ અને વિપરીત સંકલ્પથી અમારી રક્ષા કર, અમને તારું શરણ પ્રદાન કર, અવશ્ય અમારો રક્ષક બન-બની જા. (૮) इति पञ्चमः अध्यायः

इति पवमान काण्ड वा पर्व

इति षष्ठप्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

* * *

अथ षष्ठः अध्यायः

आरण्य पर्व वा काण्ड

षष्ठ प्रपाठकस्य तृतीयोऽर्धः

ખંડ-૧

५८६. इन्द्रे ज्येष्ठं ने आं भरे ओजिष्ठं पुंपुरि श्रंबः। यद्दिधृक्षेम वज्रहस्त रोदसी ओभे सुशिप्र पप्राः॥१॥

પદાર્થ : वज्रहस्त-इन्द्र-હે ઓજરૂપ હસ્તવાળા-પાપહનન સાધનવાળા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! नः-અમારે માટે ज्येष्ठम्-સર્વ મહાન ओजिष्ठम्-અત્યંત આત્મબળયુક્ત-શ્રેષ્ઠ આધ્યાત્મિક श्रवः-અને-આનંદભોગને आभर-આભરિત કર-પ્રદાન કર यत्-જેને दिधृक्षेम-અમે ધારણ કરવા ચાહીએ છીએ सृशिप्र-હે વ્યાપન ગતિવાળા તું उमे गेदसी-ઘુલોક અને પૃથિવીલોક બન્નેને पप्राः-પોતાની વ્યાપકતાથી ધારણ કરેલ છે-ભરેલ છે, તેથી અમારી અંદર તારો આનંદભોગ ભરી દે. (૧)

ભાવાર્થ : હે ઓજરૂપ પાપહનન સાધનવાળા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું અમારે માટે સર્વ મહાન-સર્વોત્તમ અત્યંત ઓજપૂર્ણ તૃપ્તિકારક આનંદભોગને પ્રદાન કર, જેને અમે ધારણ કરવા ચાહીએ છીએ.

હે સુંદર વ્યાપનગતિવાળા તું ઉપર નીચેના બન્ને ઘુલોક અને પૃથિવીલોકને પોતાની વ્યાપકતાથી પૂર્ણ કરી રહ્યો છે-ભરે છે, તેથી અમારી અંદર પણ શ્રેષ્ઠ આનંદભોગને ભરી દે. (૧)

५८७. इन्द्रो राजौ जंगतश्चर्षणौनांमधिक्षमा विश्वरूपं यदस्य। ततो ददाति दोशुषे वसूनि चोदद्राध उपस्तुतं चिदवीक्॥२॥

પદાર્થ: इन्द्र:-પરમાત્મા जगत:-જંગમ-પશુ, પક્ષી, સરિસૃપનો ભોગદાતા चर्षणीनाम्-मनुष्योनो કર્મફળ વિધાતા मोक्षप्रદાતા राजा-સ્વામી છે यत्-विश्वस्त्रम्-अधिक्षमा-જે પણ સર્વ રૂપવાળી વસ્તુ પૃથિવી પર છે अस्य-એ પરમાત્માની છે तत:-પુनः दाशुषे-દાતાને માટે वसूनि-ददाति-ધનોને આપે છે उपस्तुतं- राध:-चित्-प्रार्थित ધનને પણ अर्वाक् चोदत्-प्रार्थीनी तरइ प्रेरित કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા પશુ, પક્ષી આદિ સાધારણ પ્રાણીઓને ભોગ આપનાર, મનુષ્યોનો કર્મફળ વિધાતા અને મોક્ષ પ્રદાતા રાજા છે, સ્વામી છે. જે કંઈ આ વિસ્તૃત સૃષ્ટિમાં છે, તે સર્વ તેનું જ છે, તેને પોતાનો સ્વામી બનાવી લેવાથી પ્રાર્થી દ્વારા પ્રાર્થિત ધન પ્રદાન કરે છે. (૨)

५८८. यस्येदमा रजोयुजस्तुजे जने वनं स्वः। इन्द्रस्य रन्त्यं बृहत्॥३॥

પદાર્થ : यस्य रजोयुजः-इन्द्रस्य-જે જ્યોતિર્મય ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માનું इदं वनं स्वः-આ સાંસારિક સુખ तुजे जने-દાતા-આત્મસમર્પણકર્તાને માટે છે, તેના માટે, बृहत्-रन्त्यम्-મહાન રમણીય મોક્ષાનંદ પણ છે. (3)

ભાવાર્થ : જે મનુષ્ય પોતાનું સમર્પણ જ્યોતિઃ સ્વરૂપ, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની તરફ કરી દે છે, તે જેમ સમર્પણકર્તાને માટે સાંસારિક ભોગ-સુખ પણ છે અને મહાન રમણીય મોક્ષાનંદ પણ છે. (૩)

५८९. उदुत्तमं वरुणं पाशमस्मदवाधमं वि मध्यमं श्रथाय। अथादित्य व्रते वयं तवानागसो अदितये स्याम॥४॥

પદાર્થ: वस्ण-હે વરણ કરવાને યોગ્ય અને વરણ થવાવાળા પરમાત્મન્! तुं अस्मत्-અમારામાંથી उत्तमं पाशम्-उच्छ्रथय-प्रमुખ કઠિન પાશ-બંધન અવિવેકકૃત કારણ શરીરરૂપ લોહબંધનને ઉખાડી નાખ-તોડી નાખ मध्यमं-विश्रथय-મધ્યમ પાશ-વાસનાકૃત સૂક્ષ્મ શરીરરૂપ આવરણ બંધનને વિચ્છિન્ન કરી નાખ-ચીરી નાખ-કાડી નાખ अधमम् अव-નિકૃષ્ટ પાશ-ભોગકૃત સ્થૂળ શરીરરૂપ ગ્રંથિ બંધનને ઢીલું કરી નાખ-ખોલી-છોડી નાખ, अथ-પશ્ચાત્ वयम्-અમે अनागसः-પાપરહિત બનીને आदित्य-હે અદિતિ-અખંડ સુખ સંપત્તિ-મુક્તિના સ્વામિન્! तव व्रते-તારા વરણ-ઉપાસનામાં अदितये-स्याम-અખંડ સુખ સંપત્તિ-મુક્તિને માટે બની જઈએ. (૪)

ભાવાર્થ: નિષ્પાપ બનીને પરમાત્માના સદ્વત ધ્યાનોપાસનામાં વિદ્યમાન રહેવાથી ઉપાસકનાં ત્રણેય બંધનો-કારણ શરીર, સૂક્ષ્મ શરીર અને સ્થૂલ શરીરને પરમાત્મા દૂર કરી દે છે. પુનઃ ઉપાસક આત્મા અખંડ સુખ સંપત્તિ-મુક્તિને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. (૪)

५९०. त्वया वैयं पवमानेन सोमें भरे कृतं वि चिनुयामें शंश्वेत्। तन्नों मित्रों वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्योः॥५॥

पदार्थ: सोम-ढे शान्त स्वरूप परमात्मन् ! वयम्-अभे त्वया पवमानेन-तारी आनंदधारामां प्राप्त थनारनी साथे-सढायथी भरे-आ धारण करेल छवनमां शश्वत्-कृतम्-सत् कर्म-श्रेष्ठ कर्मने विचिनुयाम-विशेषरूपथी अंदर धारण करीओ-आयरण करीओ नः-तत्-अभारा ओ सत् कर्मने तारा रथेला मित्र:-सूर्य स्वप्रकाश द्वारा वस्णः-भेधवृष्टि द्वारा अदिति:-अग्नि-ताप द्वारा सिन्धु:-स्यन्दनशील-वढेनार ४० अन्न द्वारा पृथिवी-लूभि निवास द्वारा उत-अपि-अने द्यौ:-धुलोक्ष नक्षत्रदर्शन-श्रढविज्ञान द्वारा मामहन्ताम्-प्रवृद्ध करीओ. अथवा तुं स्वयं मित्र:-प्रेरणा करनार वस्णः-वरणीय अदिति:-अदीन शक्तिभान सिन्धु:-व्यापनशील पृथिवी-प्रथित आधाररूप उत-अने द्यौ:-प्रकाशस्वरूप अनीने मामहन्ताम्-

વૃદ્ધિ કરે. (પ)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તારી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનારની સાથે અમે અમારા આ ધારણ કરેલ શરીરમાં શ્રેષ્ઠકર્મ ધારણ કરતા રહીએ, તું પણ મિત્ર આદિ સ્વરૂપોમાં વિદ્યમાન રહીને તેને વૃદ્ધિ કરતો રહે અને તારા રચેલા મિત્ર-સૂર્ય આદિ પણ તેની વૃદ્ધિ કરતા રહે. (૫)

५९१. इमं वृषणं कृणुतैकमिन्माम्॥६॥

પદાર્થ : હે વિશ્વેદેવો-પ્રાણો इमं माम्-આ મને उत-પણ હાં ! वृषणम्-एकम्-इत् कृणुत-सुખવર્ષક કેવળ સ્વસ્વરૂપમાં અવશ્ય કરી દો. (६)

ભાવાર્થ : હે મારા પ્રાણો ! સુખોની પ્રાપ્તિને માટે હું પરાધીન ન બની રહું તથા એવા ઇન્દ્રિય સુખનું વ્યસન પણ ન રહે, જે મને કેવળ સુખ દૂર કરી નાખે, પરંતુ તે સુખ મારા ચેતન સ્વરૂપનું દાસ બની રહે, હું તેનો દાસ ન બનું, હાં, વાસ્તવિક સ્વરૂપમાં આવીને જે પરમાત્માનો આનંદ છે, તેને જ તેના આધાર પર પોતાની અંદર સિંચતો રહું. (દ)

५९२. स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः। वरिवोवित् परिस्रव॥७॥

પદાર્થ: सः-ते तुं विश्विवित्-અત્યંત અભીષ્ટરૂપ અમૃતધન મૌક્ષૈશ્વર્ય પ્રાપ્ત કરાવનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! मस्द्भयः-प्राण्णोना वस्णाय-शरीर ધારણ સમયે વરનાર, यज्यवे-तेनुं यજન કરનાર અધ્યાત્મયજ્ઞમાં જોડનાર-અપવર્ગ પ્રાપ્તિમાં દાન કરનાર, इन्द्राय-આત્માને માટે पिस्त्रव-पूर्णरूपमां અથવા મારી સર્વત્ર આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય. (૭)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા અમૃતધન-મોક્ષેશ્વર્યને અત્યંત પ્રાપ્ત કરાવનાર તથા શરીર ધારણ માટે પ્રાણોને વરનાર, અધ્યાત્મયજ્ઞમાં તેનું યજન કરનાર, આત્માને માટે પરિપૂર્ણતાથી અથવા સર્વત્રથી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૭)

५९३. एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम्। सिषासन्तो वनामहे॥ ८॥

પદાર્થ: मानुषाणाम्-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! મનનશીલ જનોના एनाविश्वानि द्युम्नानि-એ સર્વ પ્રકારવાળા શોભનયશ અન્ન ધનોને सिषासन्तः-सेवन કરતાં અમે अर्यः-तने स्वामीने वनामहे-ચાહીએ છીએ. (८)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! મનુષ્યોને હિતકર સર્વ પ્રશંસનીય યશ, બળ ધનોનું અમે ઉપાસકો સેવન કરતાં તુજ સ્વામીને માગીએ છીએ-ચાહીએ છીએ. શ્રેષ્ઠ સાંસારિક સંપત્તિ પ્રાપ્ત કર્યા પછી પરમાત્માનો સંગ અને તેના આનંદની યાચના કરીએ છીએ. (૮)

५९४. अहमस्मि प्रथमेजा ऋतस्य पूर्व देवेभ्यो अमृतस्य नाम।

यो मा ददाति स इदेवमावदहमन्नमन्नमदन्तमिद्या ॥ ९ ॥

પદાર્થ: ઋतस्य-વેદજ્ઞાનના प्रथमजा:-પ્રથમ જનયિતા-આવિષ્કર્તા-પ્રકાશક देवेभ्य:-ઉત્કૃષ્ટ વિદ્વાનો માટે अमृतस्य-મોક્ષ સુખના पूर्वनाम-શાશ્વત નમાવનાર अहम्-अस्म-હું પરમાત્મા છું य:-જે मा ददाति- મને સમર્પિત થાય છે सः इत्-एवम्-आवत्-ते જ હાં, મને ભેટે છે. अहम्-अन्नम्-કારણ કે હું તેનું અન્ન છું-અન્નરૂપ આત્મા-આધાર છું. अन्नम्-अदन्तम्-अद्यिअन्तरूપ તુજ ખાનારને હું ખાઉં છું, મારી અંદર ગ્રહણ કરું છું-સ્વીકાર કરું છું. કારણ કે તે મને અપનાવે છે, હું તેને અપનાવું છું. (૯)

ભાવાર્થ: વેદજ્ઞાનના પ્રથમ પ્રકાશક તથા જીવન્મુક્તોને માટે અમૃત મોક્ષાનંદને શાશ્વતિક નમાવનાર-કરાવનાર હું પરમાત્મા છું, જે મને પોતાનું સમર્પણ કરે છે, તે જ મને આલિંગન-ભેટે છે, તેનો હું અન્નરૂપ આત્મા આધાર છું, અન્નરૂપ મને ખાનારને હું ખાઉં છું-મારી અંદર સ્વીકાર કરું છું-અપનાવું છું. (૯)

พ่ร-จ

५९५. त्वमेतदधारयः कृष्णासुं रोहिणीषु च। परुष्णीषुं रुशत् पयः॥१॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं कृष्णासु-કાળા રંગવાળી રસવાહિની નાડીઓમાં गेहिणीषु-રક્તવાહિની નાડીઓમાં परुणीषु-જ્ઞાનવાહિની નાડીઓમાં एतत्-એ स्थात्-જ્વલિત-પ્રકાશમાન पयः-પ્રાણને अधारयः-ધારણ કરાવ. (૧)

ભાવાર્થ: એશ્વર્યવાન પરમાત્મા અમારા શરીરની રસવાહિની નાડીઓમાં, રક્તવાહિની નાડીઓમાં તથા જ્ઞાનવાહિની નાડીઓમાં એ અધ્યાત્મ પ્રેરક પ્રકાશમાન પ્રાણને ધારણ કરાવ, અધ્યાત્મ વિરોધી રસ, રક્ત અને જ્ઞાનનું વહન કરનાર ન બન, પરંતુ પ્રકાશમાન પ્રાણ તેમાં કાર્ય કરતો રહે. (૧)

५९६. अर्रूकचर्दुषसः पृष्टिनरग्रियं उक्षां मिमेति भुवनेषु वाजयुः। मायाविनो मिमरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमादधः॥२॥

પદાર્થ: भुवनेषु वाजयु:-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં ઉપાસકોને વાજ-અમૃત અન્નને ચાહનાર पृष्टिन:-પોતાની આનંદધારાઓથી ઉપાસકોને સ્પર્શ કરનાર શાન્ત પરમાત્મા अग्रिय:-उक्का-श्रेष्ठ કામના વર્ષક मिमेति-પ્રાપ્ત થાય છે उषस:-अरूक्वत्-ઉપાસકોમાં જ્ઞાન જયોતિને ચમકાવે છે अस्य मायया-તેની પ્રજ્ઞાથી- સર્વજ્ઞતાથી मायाविन:-मिमेरे-ઉપાસક પ્રજ્ઞાવાન બની જાય છે. नृचक्कस: पितर:-મનુષ્યો-શિષ્યો આદિને જ્ઞાન દેષ્ટિ આપનારા ગુરુજનો તથા પુત્રોના પાલક વંશના પિતા આદિ गर्भम्-आद्धु:-સ્તુતિ યોગ્ય પરમાત્માનું અંદર આધાન-ધારણ કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પોતાની આનંદધારાઓથી અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં ઉપાસકો માટે અમૃતભોગને ચાહનાર શ્રેષ્ઠ કામના-વર્ષક રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે; તથા ઉપાસકોની અંદર જ્ઞાન જ્યોતિઓને ચમકાવે છે, પોતાની સર્વજ્ઞતાથી ઉપાસકોને પ્રજ્ઞાવાન બનાવે છે, એવા સ્તુતિયોગ્ય પરમાત્માને વિદ્વાન ગુરુજનો અને પિતૃજનો અંદર ધારણની પરંપરા શિષ્યો અને પુત્રોમાં ચલાવે છે-આગળ વધારે છે. (૨)

५९७. इन्द्रे इद्धर्योः संचा सम्मिश्ले आ वचोयुजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા वचोयुजाहर्योः-પોતાનાં વચન-આદેશ અથવા પ્રાર્થનાથી યુક્ત થનાર દુઃખહર્તા સુખદાતા બન્ને જ્યોતિ અને સ્નેહ અથવા કૃપા અને પ્રસાદ सचा-आमिश्लः-સમગ્રરૂપથી ઉપાસકોમાં મિશ્રણ કરાવનાર છે તથા इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા वज्जी हिरण्ययः-ઓજસ્વી અને સુશોભન છે. (3)

ભાવાર્થ: પરમાત્માના આદેશથી અથવા ઉપાસકની પ્રાર્થનાથી યુક્ત થનાર, જ્યોતિ અને સ્નેહ અથવા કૃપા અને પ્રસાદને સાથે સમ્પક્ મિશ્રણ કરનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા છે; તથા તે પોતાનાં રૂપમાં ઓજસ્વી અને સુશોભન છે, તેની સ્તુતિ કરવી જોઈએ. (3)

५९८. इन्द्रं वाजेषु नोऽव सहस्त्रप्रधनेषु च। उग्रं उग्राभिरूतिभिः ॥४॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું उग्रः-તેજસ્વી બનીને उग्नेभि:-उतिभि:-પોતાની તેજસ્વી રક્ષા વિધિઓ દ્વારા वाजेषु-ઇન્દ્રય વિષયરૂપ સાધારણ સંઘર્ષ પ્રસંગોમાં च-અને सहस्र-प्रधनेषु-અનેકવાર થનારા કામ આદિ સંબંધી માનસ સંગ્રામોમાં नः-अव-અમારી રક્ષા કર. (૪)

ભાવાર્થ: નિશ્ચય તેજસ્વી પરમાત્મા પોતાની તેજસ્વી રક્ષા વિધિઓ દ્વારા ભોગ સંઘર્ષોમાં અને હજારોવાર-અસંખ્યવાર સંતાપ આપનાર કામ આદિ સંબંધી માનસ સંગ્રામોમાં અમારી રક્ષા કર્યા કરે છે, તેથી તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૪)

५९९. प्रथेश्चे यस्य संप्रथेश्चे नामानुष्टुभस्य हैविषो हैविर्यत् । धातुर्द्युतानात् सवितुश्चे विष्णो रथन्तरमा जभारो वसिष्ठः ॥५॥

પદાર્થ: आनुष्टुभस्य-અનુષ્ટુભ્-અનુક્રમથી કરેલ અર્ચન સ્તવન દ્વારા સિદ્ધ થનાર धातुः-વિધાતા, सित्तः-પ્રેરક विष्णोः-વ્યાપક પરમાત્માના यत्-हिवषः-हिवः-જો કે અનેક ઉપહારોમાં ઉપહાર स्थन्तरम्- અત્યંત રમણીય અથવા અત્યંત રસરૂપ અમૃતાનંદ છે द्युतानात्-प्रકાશમય મોક્ષધામથી विसष्ठः- પરમાત્મામાં અત્યંત વસનાર ઉપાસક आजहार-લઈ આવે છે यस्य-જે વસિષ્ઠ ઉપાસક આત્માના प्रथः- च सप्रथः-च नाम-प्रथ = પ્રખ્યાત ગુણ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય અને સપ્રથ = પ્રખ્યાત સહકારી કર્મ, યત્ન અભ્યાસ નમાવનાર સાધન છે. (પ)

ભાવાર્થ : નિરંતર ઉપાસના, સ્તુતિથી સિદ્ધ-અનુભૂત-અનુકળ થનાર વિધાતા કર્મફળ પ્રદાતા, પ્રેરક,

વિભુ પરમાત્માના જે ઉપહારોમાં શ્રેષ્ઠ ઉપહાર અત્યંત રમણીય અત્યંત રસરૂપ અમૃત આનંદ છે, તેને મોક્ષધામથી પરમાત્મામાં અત્યંત વસનાર ઉપાસક જ્ઞાનમય વૈરાગ્ય અને યોગરૂપ અભ્યાસ દ્વારા પોતાની અંદર લઈ આવે છે, એ બન્ને ઉપાસક તરફ નમાવવાના-ઝૂકાવવાના સાધનો છે. (પ)

६००. नियुत्वान् वायवा गह्ययं शुक्रो अयामि ते। गन्तासि सुन्वेतो गृहम्॥६॥

પદાર્થ : वायो-હે અધ્યાત્મ જીવનપ્રદ પરમાત્મન્ ! તું नियुत्वान्-મુમુક્ષુજનોનો આધાર તથા સર્વેશ્વર બનીને आगिह-આવ-પ્રાપ્ત થા ते-તારા માટે शुक्रः-अयािम-निर्भળ ઉપાસનારસ મારા દ્વારા નિયત છે- સમર્પિત છે सुन्वतः-गृहं गन्तािस-ઉપાસનારસનું નિષ્પાદન કરનાર ઉપાસકનાં હૃદયગૃહને પ્રાપ્ત થાય છે. (६)

ભાવાર્થ : હે અધ્યાત્મ જીવનપ્રદ પરમાત્મન્ ! તું સર્વેશ્વર મુમુક્ષુજનોનો આધાર બનીને મારા હૃદયગૃહમાં આવ-આવી જા, તારા માટે ઉપાસનારસ સમર્પિત છે, તારે નિશ્ચિત આવવું જ પડશે. (૬)

६०१. यंजायथा अपूर्व्य मंघवन्वृत्रेहत्याय । तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्न उतो दिवम् ॥७॥

પદાર્થ: अपूर्व्य मघवन्-पूर्ववर्ती भाता-પિતા તથા કારણથી રહિત શાશ્વતિક પ્રશસ્ત જ્ઞાનધનવાળા પરમાત્મન્ ! वृत्रहत्याय-આત્મસ્વરૂપને આવૃત કરનાર અજ્ઞાન પાપને નષ્ટ કરવાને માટે यद्-જયારે अज्ञायथा:-ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત થાય છે तद्-त्यारे पृथिवीम्-ઉપાસકના પાર્થિવ દેહને अप्रथय-प्रખ્યાત કરે છે. તેજસ્વી બનાવે છે उत-उ-અને तद्-त्यारे दिवम्-प्रકાશમાન અમૃતધામ-મોક્ષધામને પણ તું अस्तभ्ना:-સુરક્ષિત રાખે છે. (૭)

ભાવાર્થ: ઇન્દ્ર-એશ્વર્યવાન પરમાત્માનો કોઈ પૂર્વવર્તી વંશ્ય નથી અને તેનું કોઈ ઉપાદાન કારણ નથી. તે તો શાશ્વત તથા પ્રશસ્ત ધનવાળો છે, અજ્ઞાન-પાપને નષ્ટ કરવા માટે ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત્ થઈ જાય છે. ભોગાશ્રય પાર્થિવ શરીરને તેજસ્વી બનાવી દે છે તથા અપવર્ગ આશ્રય અમૃતધામ-મોક્ષધામને પણ સુરક્ષિત કરી દે છે. (૭)

ห่ร-3

६०२. मिये वर्चो अथो यशोऽथो यज्ञस्य यत्पयः । परमेष्ठी प्रजापतिर्दिवि द्यामिव दृंहतु ॥१॥

પદાર્થ: मिय-भारामां वर्च:-આત્મબળ अथ-उ-અને यश:-भानस ઉત્કર્ષ अथ-उ-અને यज्ञस्य यत् पय:-श्रेष्ठकर्म જे ઇन्द्रिय संयम છે तेने परमेष्ठी प्रजापित:-परम मोक्षधाममां स्थित मुक्त प्रक्षना પાલક સ્વામી પરમાત્મા दिवि द्याम्-इव दंहतु-धुभंऽणमां જ्યોતિની સમાન स्थिर કરે. (૧)

ભાવાર્થ: મારામાં આત્મબળ, મારામાં માનસ ઉત્કર્ષ-પવિત્રભાવ, મારામાં એન્દ્રિયિક સંયમને, મોક્ષધામના અધિષ્ઠાતા, મુક્ત આત્માઓના રક્ષક, સ્વામી પરમાત્મા સ્થિર કરે. જેમ તેણે દ્યુમંડળમાં જ્યોતિને સ્થિર કરેલ છે, જેથી હું પોતાના આત્મા, મન અને ઇન્દ્રિયોને પરિષ્કૃત કરીને તે પરમાત્મા અને મોક્ષધામને પ્રાપ્ત કરી શકું. (૧)

६०३. सं ते पंयांसि संमु यन्तु वाजाः सं वृष्णयान्यभिमातिषाहः । आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व ॥२॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! ते-अभिमातिषाहः-तुं પાપ ભાવનાઓ-કામ આદિને દબાવનાર-નષ્ટ કરનારના प्यांसि-अमृताय संयन्तु-જ્ઞાનમય તેજ-તેજધારાઓ અમૃત-અમર થયેલા જીવન્મુક્તોને માટે સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય. वाजाः सम्-उ-અમૃત અન્ન-અનશ્વરભોગ અવશ્ય સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય वृष्ण्यानि सम्-रेतः सामर्थ्य पण्ण संप्राप्त થાય तथा दिवि-मोक्षधाममां उत्तमानि श्रवांसि धिष्व-ઉત્કૃષ્ટ શ્રવઃ-પ્રશંસનીય યશ-યશસ્વી પ્રવૃત્તિઓને ધારણ કરાવ. (૨)

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું કામ આદિ પાપ ભાવનાઓને દબાવનાર-નષ્ટ કરનારના જ્ઞાનમય તેજ પ્રવાહ અમર યશને પ્રાપ્ત થયેલ જીવન્મુક્તને સારી રીતે પ્રાપ્ત થા-થાય છે. અમૃતભોગ તથા મોક્ષધામમાં શ્રેષ્ઠ યશસ્વી પ્રવૃત્તિઓ પણ ધારણ કરાવ-કરાવે છે. (૨)

६०४. त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमेपौ अजनयस्त्वं गाः । त्वमातनोरुर्वाइन्तरिक्षं त्वं ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं इमाः-विश्वा:-ओषधी:-अजनयः-એ સમસ્ત ઔષધીઓ-તાપનાશક દ્રવ્યોને ઉત્પન્ન કરે છે. त्वम्-अपः-तुं शान्तिકારક જલોને ઉત્પન્ન કરે છે त्वं गाः-तुं निर्वाહनां સાધનો ગાય આદિ પશુઓ તથા નિવાસનાં આશ્રય પૃથિવી પ્રદેશોને ઉત્પન્ન કરે છે त्वम्-उरू-अन्तरिक्षम्-आतनोः-तुं અવકાશપ્રદ મહાન ખુલ્લું આકાશને સમગ્રરૂપથી ફેલાવે છે. त्वं ज्योतिषा तमः-वि ववर्थ-तुं જયોતિ દ્વારા અજ્ઞાન અને અંધકારને દૂર કરે છે, હટાવે છે. (૩)

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું મહાન ઉપકારક છે, તારી અને પ્રજાઓના તાપ, ભૂખના હરણ માટે ઔષધીઓને, શાન્તિકારક જલોને, જીવન નિર્વાહક ગાયો, નિવાસ આશ્રયને માટે ભૂમિ પ્રદેશોને, અવકાશ દાન માટે ખુલ્લું આકાશને ઉત્પન્ન કરે છે; તથા અજ્ઞાન-અંધકારનાં નિવારણ માટે જ્યોતિને પ્રકટ કરે છે, ખરેખર તું સર્વથા ઉપાસનીય-સ્તૃતિને યોગ્ય છે. (૩)

६०५. अग्निमीडे पुरोहितं यैज्ञस्य दैवमृत्विजम्। होतारं रत्नैधातमम् ॥४॥

પદાર્થ: यज्ञस्य-મહિમારૂપ સૃષ્ટિ યજ્ઞના पुरोहितम्-પૂર્વથી વિદ્યમાન રહેલ પોતાની અંદર ધારણકર્તા, देवम्-પ્રકાશક તથા મોક્ષપ્રદાતા, ऋत्वजम्-प्રત્યેક ઋતુમાં જડ-જંગમ રચયિતા, होतारम्-હોમનાર યજમાન રૂપ, रत्नधातमम्-रमणीय पदार्थोना અત્યંત ધારક, अग्निम्-જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ અગ્રणી પરમાત્માની इंडे-સ્તુતિ કરું-સ્તુતિમાં લાવું. (૪)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા આ સૃષ્ટિનો એકલો જ પુરોહિત છે, સૃષ્ટિનાં પૂર્વે વિદ્યમાન રહીને તેને ધારણ કરી રહેલ છે, તે જ દેવ પણ છે, ભોગ અને મોક્ષ આપે છે, ઉપાસકની ઉપાસનારૂપ હવિને ગ્રહણ કરે છે. ઋત્વિક્ પણ છે, પ્રત્યેક ઋતુમાં અણુઓનો પરસ્પર સંયોગ કરીને રચિયતા છે. હોતા યજમાન પણ છે, પરિણામ અથવા રૂપાન્તર કરે છે. રત્નધાતમ-યજ્ઞમંડપ પણ છે, સર્વ રમણીય પદાર્થોનો આશ્રય છે અને અગ્નિ પણ છે, તેને અગ્ર પરિવર્તન કરનાર પણ તે જ છે. તે એવા ગુણોવાળા પરમાત્માની હું સ્તુતિ કરું છું. (૪)

६०६. ते मन्वत प्रथमं नाम गोनां त्रिः सप्त परमं नाम जानन् । तां जानती रभ्यनूषते क्षा आविर्भुवन्नरुणीर्यशसा गावः ॥५॥

પદાર્થ : ते-હે અગ્ને જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તારા गोनां प्रथमं नाम-वेદવાણીઓમાં કહેલ મુખ્ય નામ 'ओइम्' ने मन्वत-भाने છે परमं नाम द्विः सप्त-भुખ्य નામથી પર-અન્તમાં બીજી કોટિનું ગૌણિક તથા કાર્મિક નામ એકવીસ છંદો ગાયત્રી આદિ છંદોયુક્ત મંત્રોમાં સવિતા, વિષ્ણુ આદિ નામ પણ जानन्-જાણે છે जानतीः-જાણનારી ता-क्षाः-તે તારા આશ્રયમાં-તારામાં જ નિવાસ કરનારી મનુષ્ય પ્રજાઓ अभ्यनूषत-તારી સારી રીતે સ્તુતિ કરે છે આ રીતે તે गावः-સ્તુતિ કરનારી મનુષ્ય પ્રજાઓ यशसा-યશ દ્વારા अस्त्र्णीः-आविः-भुवन्-तेજસ્વી પ્રસિદ્ધ બની જાય છે. (પ)

ભાવાર્થ: હે જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! વેદવાણીઓમાં કહેલ તારું મુખ્ય નામ ' ओરૂમ્' પછી દિતીય કોટિમાં આવનાર ગાયત્રી આદિ એકવીસ છંદોવાળા મંત્રોમાં કહેલ સવિતા આદિ ગૌણિક-ગુણ અનુસાર અને કાર્મિક-કર્માનુસાર નામોને જાણનારી, તારા આશ્રયમાં નિવાસ કરીને મનુષ્ય પ્રજાઓ તારી સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે યશોમય જીવનમાં પ્રસિદ્ધ બની જાય છે. (પ)

६०७. समन्यां यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यस्पृणन्ति । तमू शुचिं शुचयो दीदिवांसमपान्नपातमुपं यन्त्यापः ॥६॥

પદાર્થ: समानम्-ऊर्वम्-એક જ નદીઓના આશ્રયરૂપ આચ્છાદન અથવા વરણ કરનાર મહાનદ સમુદ્રને नद्यः पृणन्ति-नદીઓ તૃપ્ત કરવા ચાહે છે-ભરવા ઇચ્છે છે અથવા नद्यः-स्पृणन्ति-નદીઓ સમુદ્ર તરફ ગતિ કરે છે; જાય છે, પરંતુ તેમાં अन्याः-उपयन्ति-બધી નહિ પરન્તુ કોઈ વિરલ નદીઓ જ સમુદ્રને પ્રાપ્ત થાય છે. એવી રીતે शुच्यः-आपः-પવિત્ર-પાપરહિત અને જ્ઞાન, વૈરાગ્યથી પ્રકાશમાન આધ્યાત્મિક

આપ્ત મનુષ્યો तम्-उ-तेने જ शुचिं दीदिवांसम्-पिवत्र-पाप संपर्ध રહિત, सर्वज्ञ, અત્યંત પ્રકાશમાન; अपान्नपातम्-આપ્તજનોને ન પડવા દેનાર એવા પરમાત્માને उपयन्ति-प्राप्त થાય છે. (ह)

ભાવાર્થ: જેમ પોતાને પહોંચવા-વરવાવાળી સમાનરૂપ સમુદ્રને નદીઓ ભરવા અથવા પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છે છે, પરન્તુ કોઈ વિરલી નદીઓ જ સમુદ્ર સુધી પહોંચે છે, એ જ રીતે પવિત્ર, નિષ્પાપ, જ્ઞાન-વૈરાગ્યથી પ્રકાશમાન, આધ્યાત્મિક આપ્ત પુરુષ, એ પોતાના ઇષ્ટદેવ પવિત્ર, નિષ્પાપ, સર્વજ્ઞ, અત્યંત પ્રકાશમાન, આપ્ત મુમુક્ષુઓને અપનાવનાર પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરે છે. (૬)

६०८. आ प्रागाद्धद्रा युवितिरह्नः केतून्त्समीर्त्सित । अभूद्धद्रा निवेशनी विश्वस्य जगतो रात्री ॥७॥

પદાર્થ: रात्री-ઉપાસકોને રમણ કરાવનારી અથવા આનંદ આપનારી પરમાત્માની શ્રી-આશ્રયરૂપ છાયા रक्षा; भद्रा-કલ્યાણરૂપા-કલ્યાણકારિણી युवितः-દुःખ બંધનથી અલગ થવા મોક્ષાનંદને મેળવનારી अहः केतून्-अજ્ઞાન-અંધકારનો નાશ કરનાર જ્ઞાનાનંદનો ઉપહાર આપનાર પ્રેરક પરમાત્માના પ્રજ્ઞાનો- બોધ પ્રેરણાઓ અર્થાત્ ઝાંખીઓને समीर्त्मीत-સમૃદ્ધ કરે છે. भद्रा-તે કલ્યાણરૂપા विश्वस्य जगतः- સમસ્ત ઉપાસક અથવા મનુષ્ય માત્રની निवेशनी-अभूत्-પોતાનામાં નિવેશ-આશ્રય આપનારી છે. (૭)

ભાવાર્થ: ઉપાસકોને રમણ કરાવનારી અથવા આનંદ આપનારી પરમાત્માની શ્રી-આશ્રયરૂપા છાયા રક્ષા, કલ્યાણકારી, દુઃખબંધનથી અલગ કરીને તથા સુખ મોક્ષાનંદને મેળવી આપનારી, અજ્ઞાન-અંધકારને નષ્ટ કરીને, જ્ઞાનાનંદનો ઉપહાર આપનાર પ્રેરક પરમાત્માના પ્રજ્ઞાન-બોધ સંકેતોને અથવા ઝાંખીઓની સમૃદ્ધિ કરે છે. પરમાત્મા તરફ ગતિ કરનાર મનુષ્ય માત્રને આશ્રય આપનારી છે. (૭)

६०९. प्रेक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू महः प्र नौ वचो विदेशा जातवेदसे। वैश्वानराय मितर्नव्यसे शुचिः सोमइव पवते चारुरंग्नये॥८॥

પદાર્થ: प्रक्षस्य-સંપૃક્ત કરનાર વ્યાપક, वृष्ण:-કામનાવર્ષક, अस्णस्य-તેજસ્વી, जातवेदसे नव्यसे-वैश्वानराय-अग्नये-सर्व જાણનાર, सर्वना ઉત્પાદક વિશ્વનાયક અત્યન્ત સ્તુતિ યોગ્ય પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે नु-शीघ्र महः-वचः-पूજा કરવાના વચન मितः-स्तुति અને शुचिः-चारू सोमः-पवित्र सुंદर અથવા ચરણશીલ ઉપાસનારસ इव-વેદનસ્થાનો-હૃદયોમાં पवते-પ્રાપ્ત થાય છે તેનો સ્વીકાર કરે. (૮)

ભાવાર્થ : સર્વને સંપુક્ત કરનાર વ્યાપક, કામનાવર્ષક, તેજસ્વી, સર્વના જ્ઞાતા, સર્વના ઉત્પાદક, વિશ્વનાયક, અત્યંત સ્તુતિયોગ્ય, પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે અમારું પૂજન-આદર વચન, પ્રાર્થના, સ્તુતિ અને પવિત્ર સુંદર ઉપાસનારસ હૃદયોમાં શીધ્ર પ્રવૃત્ત થાય છે, તેનો પરમાત્મા સ્વીકાર કરે. (૮)

६१०. विश्वे देवा मम शृण्वन्तु यैज्ञमुभे रोदसी अपा नपाच्च मन्म।

मा वो वचांसि परिचेक्ष्याणि वोचं सुम्नेष्विद्वो अन्तमा मदेम॥९॥

પદાર્થ: विश्वेदेवा:- समस्त विद्वान वेद प्रवक्ता ऋषिજन मम-भारा यज्ञम्-અધ્યાત્મયજ્ઞને અનુમોદિત કરે-તેમાં સહયોગ આપીને વૃદ્ધિ કરે उमे गेदसी-બन्ने द्यावा पृथिवी मारा पिता અને માતા पण्न अनुमोद्दन કरे-पुष्ट કરે. અથવા વિશ્વેદેવ-ઇન્દ્રિયો અને દ્યાવા પૃથિવી-પ્રાણ-ઉદાન च-અને अपान्नपात्-આપ્ત ઉપાસકોને ન પાડનાર-રક્ષા કરનાર અપનાવનાર પરમાત્મા મારા मन्म-મનનીય સ્તુતિ વચન श्रुण्वन्तु-સાંભળ- સ્વીકાર કરે वः-તમારા માટે पिरचक्ष्याणि वचांसि-निंदाना વચનોનे मा वोचम्-હું ન બોલું-પ્રતિકૂળ આચરણ ન કરું सुम्नेषु इत्-तमाराथी भળનારા સુખોને માટે वः-अन्तमाः-मदेम-तमारी અત્યંત નજીક રહીને આનંદમાં રહું. (૯)

ભાવાર્થ: હે સર્વ મુમુક્ષુ ઋષિઓ મારા અધ્યાત્મયજ્ઞનું અનુમોદન કરો, પુષ્ટ કરો, વૃદ્ધિ કરો, માતા-પિતાઓ અને પ્રાણ-ઉદાનો તમે પણ વૃદ્ધિ કરો, આપ્ત, જીવન્મુક્તોના રક્ષક, અપનાવનાર પરમાત્મા મનનીય સ્તુતિ વચનોને સાંભળે, સ્વીકાર કરે, હું તમારા માટે નિંદાના વચન ન બોલું, પ્રતિકૂળ આચરણ ન કરું. સુખોને માટે તમારી અત્યંત નજીક રહીને આનંદમાં રહું. (૯)

६११. यंशों माँ द्यांवापृथिवीं यशों मेन्द्रबृहस्पैतीं । यंशों भंगस्य विन्दतुं यंशों माँ प्रतिमुच्यताम् । यंशस्व्याइस्याः संसदोऽहं प्रविदेतां स्याम् ॥१०॥

પદાર્થ: द्यावा पृथिवी-पिता भाता मा यशः-भारी यश પ્રાપ્તિના કારણ બને-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માની પ્રાપ્તિનાં કારણ બને इन्द्राबृहस्पती-શિષ્ય અને ગુરુ मा यशः-भारी यश પ્રાપ્તિનાં કારણ બને-અન્તતઃ પરમાત્માની પ્રાપ્તિનાં કારણ બને भगस्य यशः-विन्दतु-ઐશ્વર્યનો યશ પ્રાપ્ત થાય-અન્તતઃ ઐશ્વર્ય પણ પરમાત્માની પ્રાપ્તિ કરાવે यशः-मा प्रति मुच्यताम्-यश भने ગ્રહણ કરે-યશોરૂપ પરમાત્મા મારો સ્વીકાર કરે अस्याः-संसदः-આ માનવ સમાજનો अहं यशस्वी प्रविदता स्याम्-હું યશસ્વી પ્રવક્તા-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માનો કુશળ પ્રવક્તા બનું. (૧૦)

ભાવાર્થ: પિતા-માતાની સેવામાં આજ્ઞાપાલનમાં હું યશસ્વી બનું-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માની પ્રાપ્તિ કરું, શિષ્ય અને ગુરુથી એમ વર્તું કે જેથી હું યશોવાન બનું-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માની પ્રાપ્તિમાં સહાયક બનું, એશ્વર્યનો યશ પ્રાપ્ત કરું-અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માની પ્રાપ્તિનું સાધન બનું, યશ મને અપનાવે, અપયશનું કાર્ય ન કરું, અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્મા મને પ્રાપ્ત થાય. માનવ સમાજનો યશસ્વી હિતવક્તા બનું, અન્તતઃ યશોરૂપ પરમાત્માનો કુશળ વક્તા બનું. (૧૦)

६१२. इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं यानि चेकार प्रथमानि वज्री।

२३२३२२२२२२२ अहन्नहिमन्वपस्ततर्दे प्र वक्षणा अभिनत् पर्वतानाम् ॥ ११॥

પદાર્થ: इन्द्रस्य-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માનાં नु-शीघ्र-शीघ्र-वाરંવાર वीर्याण प्रवोचम्-વીરકર્મોને-સ્વાધારબળો-પરાક્રમોને પ્રશંસિત કરું છું. वज्ञी-તે વજૂવાન ઉપાસકને બંધનથી વર્જિત કરનાર-છોડાવનાર ઓજસ્વી यानि प्रथमानि चकार-જે મુખ્ય પરાક્રમોને કરે છે, જેમકે अहिम्-अहन्-समग्रરૂપથી સર્વના મારક મૃત્યુરૂપ સર્પને મારે છે. अप:-अनुततर्द-બંધનના કારણભૂત કામનાઓ-કામવાસનાઓને નષ્ટ કરી દે છે पर्वतानां वक्षणा:-प्राभिनत्-तृપ્तिકારક જ્ઞાનજ્યોતિવાળા વેદોના જ્ઞાનામૃત સ્રોતો-ઝરણાઓ ખોલે છે. (૧૧)

ભાવાર્થ: સર્વ એશ્વર્યવાન પરમાત્માના વીરકર્મો-સર્વાધાર પરાક્રમોની શીધ્ર શીધ્ર-વારંવાર પ્રશંસા કરું છું, જે ઓજસ્વી ઉપાસકોને બંધનથી છોડાવનાર મહાન પરાક્રમો કરે છે, સર્વના મારક મૃત્યુરૂપ સર્પને-કામવાસનાને પણ નષ્ટ કરે છે; તથા તૃપ્તિકારક જ્ઞાનજ્યોતિઓથી પૂર્ણ વેદોનાં જ્ઞાનામૃતના સ્રોતો ઝરણાઓને વહાવે છે. (૧૧)

६१३. अर्गिनरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं में चंक्षुरमृतं म आसन्। त्रिधातुरको रजसो विमानोऽजस्त्रं ज्योतिहैविरस्मि सर्वम्॥१२॥

પદાર્થ: अग्नि:-હું વિશ્વનો અગ્રણી શાસક પરમાત્મા जन्मनाजातवेदा:-अस्मि-જન્મથી જ શું કહું, પરંતુ જન્મેલાને જાણનારો છું. અર્થાત્ મારો જન્મ થતો નથી, પરન્તુ હું તો જન્મેલાનો જ્ઞાતા છું-જન્મરહિત શાશ્વત સર્વજ્ઞ છું. मे चक्षु:-घृतम-मारा नेत्र ગોલકરૂપ નહિ પરન્તુ તેજ છે જેમાં હું નેત્રવાળાને નેત્ર આપું છું मे-आसन्-अमृतम्-मारा मुખમાં અમૃત છે-અમૃત જ મુખ છે त्रिधातु:-अर्कः:-त्रशेय લોક-પૃથિવી, અન્તરિક્ષ અને ઘુલોકોનો ધારણકર્તા અર્ચનીય દેવ છું रजसः-विमानः-લોકમાત્રને જુદી-જુદી ગતિ આપનાર-સંચાલક છું अजस्त्रं ज्योति:-અનશ્વર જયોતિ-સર્વ જયોતિની જયોતિ-અમર જયોતિ सर्वं हिव:-अस्मि-ओम् नामક હવિ-ગ્રહણ કરવા યોગ્ય-પોતાની અંદર ધારણ કરવા યોગ્ય છું.

ભાવાર્થ : હું વિશ્વનો અગ્રણી, શાસક પરમાત્મા જન્મથી કોણ છું, શું કહું. પરન્તુ જન્મેલાઓનો જાણનાર જ્ઞાતા છું, હું જન્મરહિત શાશ્વત છું. મારી આંખ તેજ છે, જે તેજને આંખોવાળાની આંખમાં આપું છું. મારું મુખ અમૃત છે, અથવા મારા મુખમાં અમૃત છે. ત્રણેય પૃથિવી, અન્તરિક્ષ અને ઘુલોકનો ધારણકર્તા અર્ચનીય દેવ છું. લોકમાત્રને જુદી-જુદી ગતિ આપનાર છું. નાશરહિત જ્યોતિ-જ્યોતિઓની જ્યોતિ <mark>ઓરૂમ્</mark> નામ મારી અંદર ધારણ કરવા યોગ્ય ઉપાસ્ય છું. (૧૨)

६१४. पात्येग्निर्विपो अग्रं पदं वेः पाति यह्वश्चरणं सूर्य्यस्य । पाति नाभा सप्तशीर्षाणमग्निः पाति देवानामुपमादमृष्वः ॥१३॥

પદાર્થ : विप:-अग्नि:-विपश्चित्-सर्वज्ञ અગ્રણી પરમાત્મા वे:-अग्रं पदं पाति-ગતિશીલ निरंतर

શરીર રહિત આત્માના આગળના પદ-જન્માન્તર શરીરની રક્ષા કરે છે કર્માનુસાર સુરક્ષિત રાખે છે यहः-મહાન અગ્રણી પરમાત્મા सूर्यस्य चरणं पाति-વिद्यासूर्य विद्वान सर्व ઇન્દ્રિયોના સ્વામી વશીકર્તા જીવન્મુક્ત આત્માનું સેવન કરવા યોગ્ય મોક્ષની રક્ષાવાળો છે. नाभा-નાભિ-પ્રાણોને બાંધનાર અગ્નિ-અગ્રણી પરમાત્મા सप्तशीर्षाणं पाति-સાત શીર્ષ ઉપરના પ્રાણવાળા આત્માની રક્ષા કરે છે. ऋवः- સર્વને પ્રાપ્ત મહાન પરમાત્મા देवानाम्-उपमादम्-समस्त ઉપાસક विद्वानोना અભ્યુદય રૂપ સાંસારિક આનંદકારી સુખની પણ રક્ષા કરે છે. (૧૩)

ભાવાર્થ: સર્વજ્ઞ અત્રણી પરમાત્મા એક શરીરથી બીજા શરીરમાં જનાર આત્માના આગલા જન્મની રક્ષા કરે છે-તેને નિયત કરે છે. એ પ્રાણોને બાંધનાર સાત ઉપર પ્રાણો-બે આંખ, બે કાન, બે નાકના છિદ્રો અને એક મુખથી ઉચિત કાર્ય લેનાર સંયમીની રક્ષા કરે છે, સાચું સુખ પ્રાપ્ત કરાવે છે, જીવન્મુક્તની રક્ષા કરે છે. (૧૩)

ห่ร-ช

६१५. भ्राजन्त्यग्ने समिधान दीदिवो जिह्ना चरत्यन्तरासनि। सं त्वं नो अग्नै पंयसा वसुविद्रयिं वर्ची दृशेंऽदाः॥१॥

પદાર્થ: समिधान दीदिव:-अग्ने-હે સમ્યક્ પ્રકાશમાન અન્યોને પ્રકાશિત કરનાર અગ્રણી પરમાત્મન્ ! भ्राजन्ती जिह्वा-तारा ગુણોનો પ્રકાશ કરતી વાક્-વાણી आसिन-अन्त:-चर्रात-મુખમાં પ્રાપ્ત છે सः-त्वम्-ते तुं वसुविद्-अग्ने-હे ધન પ્રાપ્ત કરાવનાર પરમાત્મન્ ! हशे-तारा દર્શન માટે नः-અમારે માટે रिंघं वर्चः पयसा-પુષ્ટિ-સ્વાસ્થ્ય બ્રહ્મવર્ચસને પ્રાણશક્તિની સાથે अदा:-પ્રદાન કર. (૧)

ભાવાર્થ : હે સ્વયં પ્રકાશમાન તથા અન્યોને પ્રકાશિત કરનાર અગ્નિ-અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તારા ગુણોને પ્રકાશિત કરતી વાણી મારા મુખમાં પ્રાપ્ત છે. તે તારી સ્તુતિ કરતી રહે છે; એના બદલામાં તું તારા દર્શન માટે અમારે માટે પુષ્ટિ, સ્વાસ્થ્ય, પ્રાણશક્તિ અને બ્રહ્મવર્ચસ (બ્રહ્મજ્ઞાનથી ઉત્પન્ન થતું તેજ) પ્રદાન કર. (૧)

६१६. वैसन्ते इन्नु रन्त्यो ग्रीष्मे इन्नु रन्त्यः । वर्षाण्यमु शरदो हेमन्तः शिशिरः इन्नु रन्त्यः ॥२॥

પદાર્થ : वसन्तः-इत्-नु-रन्त्यः-હે પ્રકાશ સ્વરૂપ અગ્રણી પરમાત્મન્ ! મારો પ્રાણ (પ્રાણ=વસંત) હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર વારંવાર પ્રાણાયામ આદિ દ્વારા તારામાં રમણ કરવા યોગ્ય બને ग्रीष्मः-इत्-नु रन्त्यः-[વાગ્ત્રીષ્મः] મારી વાક્-વાણી હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર સ્તુતિ દ્વારા તારામાં રમણ કરનારી બને वर्षाण अनु-[यक्षुर्वषाः] साथे જ મારી આંખ હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર તારા દર્શનની ઉત્સુક્તા તારા રચેલા જગતમાં તારી કળાને નિહાળી નિહાળીને તારા પાઠ-ભણીને તારામાં રમણ કરવા યોગ્ય બને शरदः [શ્રોત્રં શરદ:] મારા કાન હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર તારા સંબંધમાં શ્રવણ દ્વારા તારામાં રમણ કરવા યોગ્ય બને हेमन्तः [મનો હેમન્તः] મારું મન હાં, શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર તારા મનન ચિંતન દ્વારા તારામાં રમણ કરવા યોગ્ય બને शिशिरः-इत्-नु रन्त्यः-[શિશિરં પ્રતિષ્ઠાનમ્] મારું પ્રતિષ્ઠાન-નાભિ નીચેનું અંગ શીઘ્ર શીઘ્ર-વારંવાર આસન, સદાચરણ દ્વારા તારામાં રમણ કરનાર બને. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્! મારો પ્રાણ પ્રાણાયામ દ્વારા, મારું મન મનન દ્વારા, મારા કાન તારા શ્રવણ દ્વારા, મારી આંખ તારા દર્શન અને પ્રત્યેક વસ્તુમાં તારું પ્રતિબિંબ નિહાળે, તારો પાઠ ભણીને મારી વાણી તારી સ્તુતિ, ગુણગાન કરે. તથા નાભિથી નીચેના ભાગ આસન અને સદાચરણ દ્વારા તારામાં સદા વારંવાર સમર્પણ કરવા યોગ્ય બની રહે. (૨)

६१७. सहस्त्रशीर्षाः पुरुषः सहस्त्राक्षः सहस्त्रपात् । सं भूमिं सर्वतो वृत्वात्यतिष्ठदृशाङ्गुलम् ॥ ३॥

પદાર્થ: सहस्रशीर्षा-અસંખ્ય શિરવાળા અનંત જ્ઞાન શક્તિમાન सहस्राक्ष:-અસંખ્ય નેત્રોવાળા અનંત દર્શન શક્તિમાન सहस्रपात्-અસંખ્ય પગોવાળા અનંત ગતિ શક્તિમાન पुरुष:-સૃષ્ટિમાં પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા છે सः-તે भूमिं सर्वतः-ભુવન-જગતને સર્વત્રથી ઘેરીને-વ્યાપ્ત થઈને दशाङगुलम्-अत्यतिष्ठत्- દશાંગુલ પરિમાણવાળા-દશ આંગળીના સંકેતથી પાંચ સ્થૂલભૂત પાંચ સૂક્ષ્મભૂત અથવા દશ આંગળીનો સંપુટ-બન્ને હાથોની મુટીમાં વશ કરેલ બ્રહ્માંડ ગોળને અતિક્રમણ કરીને તેનાથી પણ બહાર અનન્ત રૂપથી રહેલ છે. પરમાત્મન્ ! તું આકાશથી પણ પાર છે. (3)

ભાવાર્થ: સમસ્ત જગતના રચિયતા પરમ પુરુષ પરમાત્મા આ જગતની અંદર પૂર્ણ થઈને અનન્તજ્ઞાન, શક્તિમાન, અનન્ત દર્શન શક્તિમાન, અનન્ત ગતિ શક્તિમાન છે, જગતના સર્વ પદાર્થો તેના જ્ઞાનમાં છે. સર્વ જીવોના કર્મનો જ્ઞાતા છે. સર્વ તેની દેષ્ટિમાં છે-દેષ્ટા છે. સર્વને ગતિ પ્રદાન કરે છે. સમસ્ત જગતમાં વ્યાપ્ત છે. સર્વ જગત તેની સામે સીમિત છે કારણ કે તે બહાર પણ અનન્ત છે. તેનું શરણ પરમ કલ્યાણપ્રદ છે. (3)

६१८. त्रिपादूर्ध्व उदैत् पुरुषः पादोऽस्येहाभवत् पुनः । तथा विष्वङ् व्यक्रामदशनानशने अभि ॥४॥

પદાર્થ: त्रिपात् पुरुष:-ત्रश पाद-त्रश અમૃતાનંદરૂપો વાળો પરમ પુરુષ ऊर्ध्व:-उदैत्-नाशवान જગત્ થી પર, ઉપર ઉઠેલ છે अस्य पाद:-इह:-पुन:-अभवत्-तेना पग मात्र જગતરૂપ અહીં નીચે પુન: પુન: થાય છે. तथा-એ રૂપમાં તે अशनाशने-अभि-ભોગનારા જંગમ-ચેતન અને ન ભોગનારા જડને લક્ષ્ય કરીને विष्वङ् व्यक्रामत्-ઉત્પાદન ધારણ નિયંત્રણ કર્મફળ પ્રદાન આદિ વિવિધ શક્તિઓથી સરળતાથી પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા પોતાના વિક્રમમાં રાખેલ છે. (૪)

ભાવાર્થ : પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા બે સ્થાનમાં બિરાજમાન છે એક સ્થાન તો જગત છે, જે વારંવાર

ઉત્પન્ન થયા કરે છે, તેમાં ભોગનારા જંગમ અને ન ભોગનારા જડ ઉત્પન્ન થતા રહે છે, તેને પરમાત્માએ પોતાની વિવિધ શક્તિઓથી પોતાને વશ રાખેલ છે. બીજું સ્થાન જગતથી પૃથક્ અમૃતાનંદરૂપ મોક્ષ છે, મુમુક્ષુ ઉપાસક આત્માઓ તેમાં મોક્ષાનંદ પ્રાપ્ત કરે છે. (૪)

६१९. पुरुष एवंदं सर्वं यद् भूतं यच्चे भाव्यम् । पादोऽस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥५॥

પદાર્થ: पुक्ते-एव-પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માની અંદર જ इदं सर्वम्-આ સર્વ જગત છે यत्-भूतं यत्च भाव्यम्-જે ઉત્પન્ન થયેલ, જે ઉત્પન્ન થનાર છે, તેથી सर्वा भूतानि-अस्य पादः-સંપૂર્ણ ઉત્પન્ન થયેલા પદાર્થો અને જે ઉત્પન્ન થનારા છે તે પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માના એક પાદ માત્ર છે-એક દેશ અર્થાત્ એક અંશમાત્ર છે अस्य त्रिपात्-તેના ત્રણ પાદ જે ભૂત અને ભવિષ્યથી પર ન ઉત્પન્ન થનાર અભૌતિક अमृतं दिवि-मृतरહित स्थिર પ્રકાશાત્મક મોક્ષધામમાં છે. (પ)

ભાવાર્થ: પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મામાં આ જે ઉત્પન્ન થયેલું અથવા હવે પછી ઉત્પન્ન થનાર જગત છે, જેની અંદર સર્વ જડ અને જંગમ છે, તે પરમાત્માના એક પાદ-એક દેશમાં રહેલ હોવાથી એક અંશમાત્ર છે, પરંતુ તેના પાદત્રય-ત્રણ પાદવાળું સ્વરૂપ અમૃતાનંદ એ ભૌતિક જગતથી પર છે. અભૌતિક પ્રકાશમાનાત્મક સ્વસ્વરૂપમાં અર્થાત્ મોક્ષધામમાં છે. (પ)

६२०. तावानस्य महिमा ततो ज्यायाँश्चे पूरुषः । उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥६॥

પદાર્થ: तावान्-अस्य मिहमा-તે એક પાદ માત્ર ઉત્પન્ન અને ઉત્પન્ન થનાર ભૌતિક જગત એ સર્વ પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માનો મહિમા-સ્થૂલ દેષ્ટિએ મહાન પરિચય કરાવનાર છે. च-અને ततः-ज्यायान्- पूक्ष:-તેથી અધિક મહાન પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા છે उत-અને તે अमृतत्वस्य-ईशानः-ત્રિપાદરૂપ અમૃત સ્વરૂપનો ઈશ છે-સ્વામી છે यत्-अन्तेन अतिरोहति-જે કે કર્મફળ ભોગ દ્વારા ભોગનું લક્ષ્ય બનેલ જગતમાં આવીને અતિરોહણ કરે છે-મોક્ષની તરફ જાય છે. તે જીવ વર્ગનો પણ સ્વામી છે. (૬)

ભાવાર્થ: આ જેટલું પણ ભૌતિક જગત છે, જે જે ઉત્પન્ન થયેલું અને ઉત્પન્ન થનાર છે, તે સર્વ પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માનો મહિમા માત્ર છે. પુરુષ પરમાત્મા તો તેથી મહાન છે. તે અમૃતત્વનો સ્વામી છે અને જે કર્મફળ ભોગના લક્ષ્યથી આવીને પુન: મોક્ષની તરફ પણ અતિરોહણ કરે છે; તે જીવવર્ગનો પણ સ્વામી છે, તે એવા મહાન પુરુષનું શરણ લેવું કલ્યાણકર છે. (૬)

६२१. तंतो विराडजायत विराजो अधि पूरुषः । सं जौतो अत्यरिच्यत पश्चाद् भूमिमथो पुरः ॥७॥ પદાર્થ: ततः-विराट्-अजायत-તે પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા દ્વારા વિરાટ્-વિવિધ પદાર્થોથી શોભાયમાન બ્રહ્માંડ ઉત્પન્ન થયેલ છે. विराजः-अधिपूस्त्रः-વિરાટ્-બ્રહ્માંડની ઉપર તેનો અધિનાયક-અધિષ્ઠાતા પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા છે. पश्चात् सः-जातः-पश्चात् ते ઉત્પन्न થયેલ વિરાટ-બ્રહ્માંડનાં અધિષ્ઠતૃત્વમાં भूमिम्-अथ पूरः-अति-अरिच्यत-ઉત્પत्ति स्थान-લોકમાત્રને એની પશ્चाત્ પુરો-જીવશરીરોને અતિશયથી વિરચિત કર્યા-બહાર કાઢ્યા-પ્રકટ કર્યા. (૭)

ભાવાર્થ: પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્મા બ્રહ્માંડને ઉત્પન્ન કરીને તેનો અધિષ્ઠાતા બન્યો, પશ્ચાત્ બ્રહ્માંડનો વિસ્તાર ભૂમિ આદિ વિભિન્ન લોકોમાં થયો, તેના પર વિભિન્ન પ્રાણી શરીર-જરાયુજ, અંડજ, સ્વેદજ, ઉદ્દિભજ થયા, જેમાં જીવાત્મા બંધાયેલ છે. તે ઉત્પન્ન કર્તા પરમાત્માને માનીને તથા જાણીને તેની સ્તુતિ-પ્રાર્થના-ઉપાસના કરીને બંધનથી છૂટીને મોક્ષ અને બ્રહ્માનંદને પ્રાપ્ત કરે છે. (૭)

६२२. मन्ये वां द्यावापृथिवी सुंभांजसौ यें अप्रथेथोममितमिभ योजनम्। द्यावापृथिवी भवतं स्योने ते नो मुञ्चतमहस्मः ॥८॥

પદાર્થ: सुभोजसौ-द्यावापृथिवी-હે મારું શ્રેષ્ઠ પાલન કરનારા પ્રાણ અને ઉદાન वाम्-तमे બન્નેને मन्ये-ચાહું છું ये अमितं योजनम्-अभि-अप्रथेथाम्-तमे બન્નેને અપરિમિત યોજન મને જ્યાં યુક્ત થવાના છો એવા યોજનીય મોક્ષધામની સન્મુખ પ્રસિદ્ધ કરો द्यावापृथिवी स्योने भवतम्-तमे બન્ને પ્રાણ અને ઉદાન સુખદાયક થાઓ. ते-તે તમે બન્ને अंहसः-मुञ्जतम्-આત્મઘાત પાપબંધનથી છોડાવો. (૮)

ભાવાર્થ: હે મારા જીવન સાથીઓ શ્રેષ્ઠ પાલન કરનારા પ્રાણ અને ઉદાન! તમે જન્મથી જ સાથે છો, હું તમને ચાહું છું, તમે સંસારમાં સુખદાયક બનો તથા મને પાપ બંધનથી છોડાવો અને અસીમ યોગમેલના સ્થાન મોક્ષને મારા માટે પ્રસિદ્ધ-પ્રકટ કરો. જીવનને ચલાવો-અધ્યાત્મ ક્ષેત્રમાં પ્રેરિત કરો. પરમાત્માની ઉપાસનામાં લાગો-લગાવો. (૮)

६२३. हंरी त इन्द्रे श्मश्रूण्युतो ते हरितौ हरी । तं त्वा स्तुवन्ति कवयः पुरुषासो वनर्गवः ॥९॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते-તારા આપેલા श्मश्रूणि-શરીરમાં-હૃદયમાં શ્રિત પ્રાપ્ત થયેલ हरी-રોગનું હરણ કરનાર અને સ્વાસ્થ્યનું આહરણ કરનાર પ્રાણ અને ઉદાન બન્ને ते-તારા हरी हित्तौ-अજ્ઞાન-અંધકાર અપહરણ કરનાર અને આનંદ આહરણ કરનારા દિવ્ય સ્વરૂપોને જ્યોતિ સ્વરૂપ અને શાન્ત સ્વરૂપ એને तं त्वा-અને તે તને वनर्गवः-तुજ વનનીય સંભજનીય પરમાત્માની તરફ જનારા વિરક્ત कवयः पुरुष्टासः-विद्वान જનો स्तुवन्ति-स्तुत-प्रशंसित કરે છે. (૯)

ભાવાર્થ: હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તારા આપેલા તારા રચેલા શરીરમાં-હૃદયમાં પ્રાપ્ત રોગનાશક, સ્વાસ્થ્યકર્તા, અજ્ઞાનનાશક અને આનંદ પ્રાપક દિવ્ય પ્રાણ અને ઉદાનને સાધનારા વિરક્તજનો તારી સ્તુતિ-પ્રશંસા કરે છે. (૯)

६२४. यद्वच्चों हिरण्यस्य यद्वा वर्चो गंवामुत । सत्यस्य ब्रह्मणो वर्चस्तेन मा सं सृजामसि ॥ १०॥

પદાર્થ: हिरण्यस्य यत्-वर्च:-सोनानुं જે તેજ-સૌંદર્યરૂપ છે यत्-वा-અને જે गवाम्-उत-સૂર્યકિરણોનું વર્ચ-તેજ ચમકરૂપ છે तथा वेદ-વાણીઓનું વર્ચ-જ્ઞાનરૂપ છે सत्यस्य-ब्रह्मण:-वर्च:-सत्यस्वરूप परभात्मानुं જે વર્ચ-તેજ બ્રહ્માનંદરૂપ છે तेन मा संसृजामिस-तेथी હું પોતાને સંસૃષ્ટ કરું-સંસ્કૃત કરું, સારી રીતે અલંકૃત કરું. (૧૦)

ભાવાર્થ : સોનાનું તેજ-ચળક-સોંદર્ય, સૂર્ય કિરણોનું તેજ-પ્રકાશ, વેદવચનોનું તેજ-જ્ઞાન, સત્યસ્વરૂપ પરમાત્માનું તેજ-બ્રહ્માનંદ દ્વારા હું ઉપાસક મને સંસ્કૃત અને સુભૂષિત-અલંકૃત કરું. મારા શરીરમાં મસ્તિષ્કમાં, મનમાં, આત્મામાં ક્રમશઃ સ્વાસ્થ્ય સોંદર્ય, પ્રકાશ, જ્ઞાન, બ્રહ્માનંદ પ્રાપ્ત કરું. (૧૦)

६२५. सहस्तन्ने इन्द्र देव्ह्योज ईशे ह्यस्य महेता विरिष्णान्। क्रतुं न नृम्णं स्थिवरं च वाजं वृत्रेषु शत्रून्त्सुहना कृधी नः॥११॥

પદાર્થ: विरिष्णन्-इन्द्र-હे મહાન ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! नः-અમનे तत् सहः-ते બળ-બાહ્ય બળને ओजः-આત્મબળને दिद्ध-દે-પ્રદાન કર अस्य महतः-तुं આ મહાન સંસારનો ईशे हि-स्वामित्व- शासनકર્તા છે જ, તે બળ અને ઓજ રાખીને જ સંસાર પર શાસન કરે છે, અમે શરીર અને મન પર શાસન કરી શકીએ क्रतुं न स्थविरं नृभ्णं वाजं च-प्रज्ञा આપ तथा प्रज्ञानी समान स्थिर धन- मौक्षैश्वर्यने આપ અને स्थिर अन्न-अमृतलोग-आनंद पण्ण आप तथा वृत्रेषु-કाम-क्रोधादि पापलावोने कारणे नः-सुहना शत्रून् कृष्य-अमने બળવાન અને शमन કરનાર કરી દે-બનાવી દે. (૧૧)

ભાવાર્થ: હે મહાન ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્મન્! તું અમને બાહ્યબળ અને આત્મબળ આપ, જેના દ્વારા તું વિસ્તૃત સંસાર પર શાસન કરે છે. અમે સંસાર પર નહિ, પરન્તુ શરીર અને મન પર શાસન કરી શકીએ, તથા પ્રજ્ઞા પણ આપ. પ્રજ્ઞા સમાન સ્થિર ધન-મોક્ષેશ્વર્ય અને બ્રહ્માનંદ પણ આપ, કામ, ક્રોધ આદિ પાપ ભાવોને કારણે અમને બળવાન, સંયમી અને શમન કરનાર બનાવી દે. (૧૧)

६२६. सहर्षभाः सहवत्सा उदेते विश्वा रूपाणि बिभ्रतीद्वर्यूध्नीः। उरुः पृथुरयं वो अस्तु लोक इमा आपः सुप्रपोणा इहं स्त॥१२॥

પદાર્થ: सहर्षभा:-હે સ્તુતિ વાણીઓ! તમે ૠષભ = સાંઢરૂપ આત્માની સાથે सहवत्सा:-મનરૂપ બાળકો-વાછરડાઓ સહિત द्वयूध्नी:-એહિક સુખ પારલોકિક મોક્ષાનંદ ફળ આપનારી विश्वा स्वाणि बिभ्रती:-समस्त सुंદर-કમનીય વસ્તુઓને ધારણ કરતી બિરાજમાન રહે अयं य:-એ જે उक्त पृथु:-लोक:-अस्तु-મહાન, વિસ્તૃત વિશાળ મોક્ષધામ છે इह-એ મોક્ષધામમાં इमा:-सुप्रपाणा:-आप:-स्त-એ પ્રસિદ્ધ ભરપૂર પાન કરવા યોગ્ય વ્યાપક પ્રજાપતિ પરમાત્મા છે. (૧૨)

ભાવાર્થ: હે સ્તુતિવાણીઓ! તમે આત્માની સાથે મનની સાથે પણ બન્ને લોકોમાં ફળ આપનારી, સંસારમાં પણ સાચું સુખ અને મોક્ષમાં પણ શાન્ત આનંદ પ્રાપ્ત કરાવનારી તમે છો, તમે વધતી રહો. છેવટે તમારે માટે મહાન વિસ્તૃત મોક્ષધામ છે, જ્યાં સારી રીતે પાન કરવા યોગ્ય પ્રજાપતિ પરમાત્મા છે, જેની તરસ તમને લાગેલી છે, જેને પાન કરાવવાનું તમારું અન્તિમ લક્ષ્ય છે. (૧૨)

ખંડ-પ

६२७. अग्ने आयूषि पवस आसुवोर्जिमिषं च नः। आरे बाधस्व दुँच्छुंनाम्।। १।।

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્! आयूंषि पवसे-પ્રાણોને પ્રેરિત કર ऊर्जम्-इर्ष च नः-आसुवः-तेथी रसात्मક सूक्ष्मભोગને મોક્ષરૂપ આયુનું કળ અને સ્થૂળ અન્નભોગ તથા સંસારમાં ભૌતિક પ્રાણોનું કળ અન્ન અમારે માટે ઉત્પન્ન કર दुच्छुनाम्-પાપની પ્રવૃત્તિઓને आरे बाधस्व-અમારાથી દૂર હટાવ. (૧)

ભાવાર્થ : હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું અમારા પ્રાણોને અગ્ર-અગ્ર પ્રેરિત કર, ભૌતિકતાથી ઉન્નતિ કરતા મોક્ષધામમાં, અમૃતરૂપ ધારણ કરીએ. આ જગતમાં સ્થૂળ અન્નભોગોને પ્રાપ્ત કરાવીને ફરી મોક્ષધામમાં અમૃતરસને પણ પ્રાપ્ત કરાવ. આ લોકની એ દુષ્પ્રવૃત્તિને દૂર હટાવ. (૧)

६२८. विभाइ बृहंत् पिंबतु सोम्यं मध्वायुर्दधद्येज्ञपतोवविहुतम्। वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना प्रजाः पिपर्ति बहुधा वि राजति॥२॥

પદાર્થ: यज्ञपतौ-અધ્યાત્મયજ્ઞના યજમાન ઉપાસકને માટે अविह्नुतम्-आयु:-द्धत्-અવિકલિત-સરળ જીવનને ધારણ કરાવવા માટે विभ्राट्-વિશેષ પ્રકાશમાન સમસ્ત પ્રકાશમાનોમાં પ્રકાશમાન પરમાત્મા बृहत् सोम्यं मधु-ખૂબ જ ઉપાસનારસયુક્ત મધુપાનક पिबतु-પાન કરે-સ્વીકાર કરે-કરે છે. यः-वातजूतः-જે મનને પ્રેરિત-પ્રાર્થિત त्मना-આત્મભાવથી-સ્નેહથી प्रजाः-अभिरक्षति-ઉપાસક પ્રજાઓ પર દયા કરે છે पिपर्ति-તેનું પાલન કરે છે बहुधा विराजित-અનેક પ્રકારથી તેની અંદર પ્રકાશમાન થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : અધ્યાત્મયજ્ઞના યજમાન ઉપાસકે સરળ જીવનને ધારણ કરવા માટે વિશેષ પ્રકાશમાન અધ્યાત્મપ્રકાશદાતા પરમાત્મા ઉપાસકો દ્વારા આત્મભાવથી સમર્પિત મધુર ઉપાસનારસનો દયા કરીને સ્વીકાર કરે છે તથા ઉપાસકનું પાલન કરીને તેને સાક્ષાત્ થાય છે. (૨)

६२९. चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

आंप्रों द्यांवापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ ३॥

પદાર્થ : जगत:-च-तस्थुष:-आत्मा-જંગમ-ચર ચેતનના અને સ્થાવર-જડના આત્મા-વિશ્વના આત્મા પરમાત્મા सूर्यः-જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ-જ્ઞાનસૂર્ય देवानां चित्रम्-अनीकम्-મુમુક્ષુ જીવન્મુક્તોના અદ્ભુત શ્રેષ્ઠ પ્રાણ मित्रस्य वसगस्य-अग्ने:-चक्षु:-મારા પ્રાણના અયનના અને વાક્-વાણીના પ્રકાશક उदगात्-અહો મુજ ઉપાસક-ધ્યાનીની અંદર સાક્ષાત્ થયો-થઈ ગયો द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम् आप्रा:-મારા ઉપરના અંગ શિરને, નીચેના અંગ કટિને તથા હૃદયાવકાશને જ્ઞાન જીવનગતિ પ્રવૃત્તિઓથી ભરી દીધેલ છે. (૩)

ભાવાર્થ : ચર-અચર-જંગમ-જડના આત્મા પરમાત્મા સ્વતઃ જ્ઞાન પ્રકાશસ્વરૂપ જ્ઞાનસૂર્ય મુમુક્ષુઓ જીવન્મુક્તોના અદ્ભુત શ્રેષ્ઠ મુખ્ય પ્રાણ તથા શ્વાસ ઉચ્છ્વાસ અને વાણીના પ્રકાશક ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત થાય છે. ફરી મુર્ધા-શિર, હૃદય અને કટિને પોતાની જ્ઞાન જીવનગતિ શક્તિઓથી ભરી દે છે. (૩)

६३०. आयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः। पितरं च प्रयन्तस्वः॥४॥

પદાર્થ : अयम्-એ गौ:-स्तोता-ઉપાસક पृष्टिन:-પરમજ્યોતિનો સ્પર્શ કરનાર-પ્રાપ્ત કરનાર ઉપાસક આત્મા आ-अक्रमीत्-સંસારમાં આવ્યો-આવે છે पुरः-मातरं पितरं च-आसदत्-પ્રથમ માતા અને પિતાને પ્રાપ્ત થાય છે પુનઃ प्रयन्-પ્રગતિ કરીને स्व:-મોક્ષધામમાં પહોંચે છે. (૪)

ભાવાર્થ : એ સ્તુતિકર્તા ઉપાસક પરમજ્યોતિને સ્પર્શ કરનાર, પ્રાપ્ત કરનાર આત્મા-જીવાત્મા સંસારમાં અવતરણ કરે છે. પ્રથમ માતા, પિતાને પ્રાપ્ત થાય છે, પિતાના બીજભાવથી અને માતાના ગર્ભધારણથી પુનઃ ઉત્પન્ન થઈને જીવનમાં પ્રગતિ કરતાં-ઉન્નતિ કરતાં નિતાન્ત સુખ સ્થાન મોક્ષધામને પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

६३१. अन्तर्श्चरित रोचनास्य प्राणादपानती। व्यख्यन्मिहेषो दिवम्॥५॥

પદાર્થ : महिष:-रोचना-મહાન પ્રકાશમાન अस्य-આ જગતની अन्त:-અંદર चरति-પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે प्राणात्-अपानती-धुલોક અને પૃથિવીલોક સુધી दिवं व्यख्यत्-મોક્ષધામને પ્રકાશિત કરે છે. (પ) ભાવાર્થ : મહાન પ્રકાશમાન પરમાત્મા આ જગતની અંદર ઘુલોકથી લઈને પૃથિવી સુધી પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે અને મોક્ષધામને પોતાના પ્રકાશથી પ્રકાશિત કરી રહ્યો છે. (૫)

६३२. त्रिंशब्दामे वि राजित वाक् पतङ्गाय धीयते। प्रति वस्तोरह द्युभिः॥६॥

પદાર્થ : पतङ्गय-મારા આત્મામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માને માટે प्रति वस्तोः-वाक्-धीयते-પ્રતિદિન મારા દ્વારા સ્તુતિ આધાન કરવામાં આવે છે-સમર્પિત કરવામાં આવે છે अह-અહો द्युभि:-પોતાની જ્યોતિઓથી મારી અંદર त्रिंशत्-धाम-ત્રીશ ઘડી विराजित-વિશેષ પ્રકાશિત રહે છે.

ભાવાર્થ : આત્મામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માને માટે મુજ ઉપાસક દ્વારા પ્રતિદિન સ્તૃતિ સમર્પિત

કરવામાં આવે છે, અહો-કેવું સુંદર છે, તે પરમાત્મા પણ પોતાની જ્યોતિઓથી ત્રીશ ઘડીઓ-દિવસ-રાત મુજ ઉપાસકની અંદર વિશેષ પ્રકાશિત રહે છે, મારી સ્તુતિ ખાલી જતી નથી અને તે પણ દયા, ન્યાયનો ત્યાગ કરતો નથી. (૬)

६३३. अप त्ये तायवो यथा नक्षत्रा यन्त्येक्तुं भिः । सूराय विश्वचक्षसे ॥ ७॥

પદાર્થ : यथा-જેમ सूराय-સૂર્યના આગમનને લક્ષ્ય કરીને-સૂર્ય ઉદય થયા પછી अक्तुभि:-नक्षत्रा-રાત્રિઓ સહિત બુધ, શુક્ર આદિ ગ્રહ, તારા अपयन्ति-દૂર થઈ જાય છે; હટી જાય છે, તેમજ विश्वचक्क्से-विश्व देष्टा परमात्माने લક્ષ્ય કરીને ઉપાસક त्ये तायव:-ते ચોરભાવ જે અંદરથી અને બહારથી જુદા ભાવ તથા કામ આદિ દોષો દૂર ભાગી જાય છે. (૭)

ભાવાર્થ: જેમ સૂર્યના આગમનથી રાતની સાથે તારાઓ ચાલ્યા જાય છે, તેમજ સર્વ દેષ્ટા, સર્વ— દર્શક પરમાત્માના આગમનથી મનમાં અને બહારમાં જુદા ભાવ તથા કામ આદિ ગુપ્ત દોષ ચાલ્યા જાય છે. (૭)

६३४. अंदूश्रन्नस्य केतवो वि रश्मयो जनाँ अनु । भ्राजन्तो अर्ग्नयो यथा ॥ ८ ॥

પદાર્થ : अस्य केतवः-એ સૂર્ય પરમાત્માને કેતુ-જ્ઞાપક સંકેત કરનાર रूमयः-સર્વત્ર વ્યાપ્ત ગુણ जनान्-अनु-ઉપાસક અને મનનશીલ જનોને अदृश्रन्-જોવામાં આવે છે यथा-भ्राजन्तः-अग्नयः- જાજવલ્યમાન અગ્નિઓ જોવામાં આવે છે. (૮)

ભાવાર્થ: અહો ! એ સરણશીલ-વ્યાપનશીલ પરમાત્માની જ્ઞાપક ગુણ રશ્મિઓ ઉપાસક અને મનનશીલ-જનોને જોવામાં આવી રહી છે, જેમ જાજ્વલ્યમાન અગ્નિની જ્વાળાઓ સાક્ષાત્ જોવામાં આવે છે. (૮)

६३५. तरिणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदेसि सूर्य। विश्वमाभासि रोचनम्॥ ९॥

પદાર્થ: सूर्य-હે સર્વત્ર સરણશીલ વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્ ! તું तर्राण:-મુમુક્ષુઓને દુઃખસાગરથી તારનાર છે विश्वदर्शत:-સર્વનો દર્શનીય ज्योतिष्कृत्-असि-शान જયોતિનો કરનાર-આપનાર છે विश्वं रोचनम्-आभासि-समस्त પ્રકાશમાનોને તું જ પ્રકાશિત કરે છે-પ્રકાશ પ્રદાન કરે છે. (૯)

ભાવાર્થ: સર્વત્ર વ્યાપનશીલ પરમાત્મા મુમુક્ષુ ઉપાસકોને દુઃખસાગરથી તારનાર, સર્વને દર્શન યોગ્ય, અન્તઃકરણમાં જ્ઞાન જ્યોતિ પ્રકટાવનાર અને સમસ્ત પ્રકાશવાળા પદાર્થોનો પ્રકાશદાતા છે; તેની ઉપાસના કરીને જ્ઞાન પ્રકાશ અને અમૃત આનંદને પ્રાપ્ત કરવા જોઈએ. (૯)

६३६. प्रत्येङ् देवानां विशः प्रत्येङ्ङुदेषि मानुषान्। प्रत्येङ् विश्वं स्वदृशे॥१०॥

પદાર્થ : स्वः-<mark>दृशे</mark>-સુખ દર્શનને માટે <mark>देवानां विशः प्रत्यङ्-उदेषि</mark>-દેવો-જીવન્મુક્તોની શ્રેણીમાં આવનારા નિયમિત જીવનયાત્રા કરનારા-પરમાત્મામાં પોતાને નિયુક્ત કરનારા મનુષ્યોની સન્મુખ

પરમાત્મન્ ! તું ઉત્સાહથી જાય છે. मानुषात् प्रत्यङ्-मनुष्य श्रेशीना ઉપાસકોની સન્મુખ પણ ઉત્સાહથી આવે છે. विश्वं प्रत्यङ्-सर्व દર્શક વર્ગની સામે પણ ઉત્સાહથી આવે છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: હે વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્ ! તું ઉદાર છે, તું જીવન્મુક્તોની સામે, ઉપાસક મનુષ્યોની સામે તથા સર્વ જનવર્ગની સામે પણ સુખદર્શન કરાવવા ઉત્સાહથી આવે છે. તારી પાસે ભેદભાવ નથી, યથાયોગ્ય, યથાપાત્ર તારા સુખદર્શન તું આપે જ છે. જેટલા તારા દર્શનના ઉત્સુક, તારા તરફ પ્રવૃત્ત થવામાં જે યત્નશીલ બને છે, તેટલું તારું સુખદર્શન કરી શકે છે. (૧૦)

६३७. येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जना अनु। त्वं वरुण पश्यसि॥ ११॥

પદાર્થ: पावक वस्म त्वम्- હે પવિત્રકારક વરવાને યોગ્ય વરવાવાળા પરમાત્મન્! तुं येन चक्षसा-જે ઉપકાર દેષ્ટિથી जनान्-अनु भुरण्यन्तं पश्यिस- ४ पामनार प्राशीओनुं ભरણ પોષણ કરતા ૪ ગતને નિહાળે છે, તેમ અમને ઉપાસકોને પણ નિહાળ-નિહાળે છે. (૧૧)

ભાવાર્થ: પવિત્રકારક, વરવાયોગ્ય, વરનાર, વ્યાપનશીલ પરમાત્મા જન્મ પામનાર પ્રાણીઓનું ભરણ-પોષણ કરતાં જગતને જે ઉપકાર અથવા કૃપાદેષ્ટિથી નિહાળે છે, તેમ ભોગ પદાર્થ માટે અમને ઉપાસકોને માટે, અમૃત સુખને માટે અપવર્ગ-મોક્ષને પણ નિહાળ-નિહાળે છે. (૧૧)

६३८. उद् द्यामेषि रंजः पृथ्वहा मिमानो अक्तुं भिः। पश्यञ्जन्मानि सूर्य॥ १२॥

પદાર્થ: सूर्य-હે સરણશીલ-વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્ ! તું द्याम्-ઘુલોકને रजः-અન્તરિક્ષને पृथु-કઠિન-પૃથિવી પિંડને अक्तुभि:-अहा-રાત્રિઓની સાથે દિવસોનું-રાત દિવસોનું मिमानः-નિર્માણ કરતાં जन्मानि पश्यन्-અમે જન્મ પામનારાઓને દ્રષ્ટિમાં રાખવા માટે उदेषि-ઉત્સાહપૂર્વક પ્રાપ્ત થા. (૧૨)

ભાવાર્થ: વ્યાપનશીલ પરમાત્મા ઘુલોક, અન્તરિક્ષલોક, પૃથિવીલોક-ત્રણેય લોકોનું તથા દિવસ અને રાતોનું નિર્માણ કરતાં અમે જન્મ પામનારા પર કૃપાદ્રષ્ટિ રાખીને ઉત્સાહથી પ્રાપ્ત થાય છે, અથવા અમે જન્મ પામનારા પર કૃપાદ્રષ્ટિ રાખવા માટે એ સર્વનું નિર્માણ કરે છે, જેથી અમે ભોગ અને અપવર્ગ-મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકીએ. તેથી અમારે તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૧૨)

६३९. अंयुंक्त सप्त शुंन्ध्युंवंः सूरो रंथस्य नैंप्त्र्यः। ताभिर्याति स्वयुंक्तिभिः॥१३॥

પદાર્થ: सूर:-પ્રેરક પરમાત્મા सप्त-સમવેત થયેલ शुन्ध्युव:-પ્રાણ रथस्य नप्त्य:-शरीररथने न पाउनार-સંભાળનારને अयुक्त-નિયુક્ત કરેલ છે ताभिः स्वयुक्तिभिः-ते स्वयुक्त કરવામાં આવેલ પ્રાણો- પ્રાણ પ્રબંધોથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૧૩)

ભાવાર્થ : પ્રેરક પરમાત્માએ શરીરરથને સંભાળનાર પ્રાણને સમવેત રૂપમાં નિયુક્ત કરેલ છે, તે સ્વયુક્ત કરવામાં આવેલા પ્રાણો પ્રબંધોથી પ્રાપ્ત છે. (૧૩)

६४०. संप्तं त्वा हैरितौ रथै वहन्ति देव सूर्य। शौचिष्केशं विचक्षण॥ १४॥

પદાર્થ: विचक्षण सूर्य-હે સર્વદ્રષ્ટા સરણશીલ-વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્! सप्त हित्तः-ઉક્ત સમવેત થનાર તને લઈ આવનાર પ્રાણ रथे-મારા શરીર રથમાં-હૃદયગૃહમાં त्वा शोचिष्केशं वहन्ति-तने દીપ્તજ્ઞાન રશ્મિવાળાને લઈ આવે છે. (૧૪)

ભાવાર્થ: હે સર્વદ્રષ્ટા વ્યાપનશીલ પરમાત્મન્! એ સમવેત થયેલ પ્રાણ તને લઈ આવનાર મારા શરીરરથમાં હૃદયગૃહમાં તારી જ્ઞાન રશ્મિઓથી પ્રકાશમાન ઉપાસ્યદેવને લઈ આવે છે, જેને તે દેહરથમાં જોડેલ છે. જ્યાં સુધી દેહરથ છે, ત્યાં સુધી તો તને મારા સુધી લઈ આવે છે; અને જ્યારે શરીરથી અલગ થાય છે, ત્યારે મને તારા સુધી લઈ આવે છે. (૧૪)

> इति षष्ठोऽध्यायः, षष्ठः प्रपाठकश्च समाप्तः इति आरण्यपर्व वा आरण्यकाण्ड सामवेद-संहितायां पूर्वार्चिकः समाप्तः

> > *** * ***

अथ महानाम्न्याचिकः

६४१. विंदां मंघवन् विंदां गातुंमनुशंसिषौ दिंशः । शिक्षां शचीनां पते पूर्वीणां पुरूवसो ॥१॥

પદાર્થ: मघवन्-હે મોક્ષૈશ્વર્યવાળા પરમાત્મન્ ! विदा:-तुं सर्व કાંઈ જાણે છે, તેથી गातुं विदा:- જીવનનો માર્ગ અથવા જવાના માર્ગને પ્રાપ્ત કરાવ दिश:-अनुशंसिष:-આગળ વધવાની દિશાઓને બતાવ पूर्वीणां शचीनां पते-શાશ્વત પ્રજ્ઞાઓ-વિદ્યાઓના સ્વામિન્ ! पुस्त्वसो-બહુ જ્ઞાનધનવાળા પરમાત્મન્ ! शिक्ष-ते શાશ્વત પ્રજ્ઞાઓને, विદ્યાઓને, જ્ઞાનધનોને મને પ્રદાન કર. (૧)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા સર્વત્ર છે. વેદત્રયી-સમસ્ત શાશ્વત વિદ્યાનો સ્વામી છે, મનુષ્યને જીવનયાત્રાનો માર્ગ અને જવાની દિશાને પણ બતાવે છે. વિશેષતઃ ઉપાસકનો મહાન પથપ્રદર્શક બને છે. (૧)

्र ६४२. ओभिष्टुमेभिष्टिभिः स्वा ३८ त्रांशुः। प्रचेतने प्रचेतयेन्द्रं द्युम्नायं न इषे॥२॥

પદાર્થ: प्रचेतन इन्द्र-હે સચેત કરનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं आिधः-अधिष्टिभिः-એ અમારી પ્રાર્થનાથી स्वः-न-अंशः-सुખમય मोक्षधामनी समान तथा व्यापक्ष थतां तुं नः-अभाराद्रूस्त/ द्युम्नाय-यशोर् स्वरूप प्राप्तिने माटे अने इषे-क्षोिक अन्नािट ઇष्ट सिद्धिने माटे पण प्रचेतय-येतावा-जोधित कर-करे छे. (२)

ભાવાર્થ : ચેતાવનાર મોક્ષધામની સમાન મહાન પરમાત્મા અમારી પ્રાર્થનાથી અમને ચેતાવે છે. આધ્યાત્મિક યશ પરમાત્મરૂપ સ્વસ્વરૂપ દર્શન માટે તથા સાંસારિક અન્ન આદિ ઇષ્ટ સિદ્ધિને માટે પણ ચેતાવે છે. બોધ આપે છે. (૨)

६४३. एवा हि शैक्रो राये वाजाय विज्ञवः । शविष्ठ विजन्मृञ्जसे मंहिष्ठ विज्ञिन्मृञ्जसे आं याहि पिब मत्स्व॥ ३॥

પદાર્થ: एव हि-એમ જ शक्र-उ-હે નિતાન્ત સુખ આપવામાં શક્ત-સમર્થ પરમાત્મન્ ! राये-મોક્ષૈશ્વર્યને માટે विज्ञव:-હે ઓજસ્વી वाजाय-અમૃત અન્નભોગને માટે शिवष्ठ विज्ञन्-ऋस्रसे-હે અત્યંત બળવાન! ઓજસ્વી પરમાત્મન્! તું અમને સમર્થ બનાવે છે आयाहि-આવી જા पिब-ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર मत्स्व-અમારા પર પ્રસન્ન થા. (3)

ભાવાર્થ : એજ રીતે સુખ પ્રદાનમાં સમર્થ પરમાત્મન્ ! તું મોક્ષેશ્વર્યને આપવાને સમર્થ છે તથા હે ઓજસ્વી ! તું અમૃતભોગ આપવાને બળવાન પરમાત્મન્ ! તું અમને સમર્થ બનાવે છે. હે પ્રશંસનીય દેવ ! તું અમારા હૃદયમાં આવ. ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર, અમને સર્વ પ્રકારે સમૃદ્ધ કર. (૩)

६४४. विंदा राये सुवीर्य भुवो वाजानां पतिर्वशा अनु मंहिष्ठ वज्रिन्नृञ्जसे यः शविष्ठः शूराणाम्॥४॥

પદાર્થ: राये सुवीर्य विदा:-भोक्ष ઐશ્વર્યને માટે સંયત વીર્ય પ્રાપ્ત કરાવ. वाजानां पित:-બળોના સ્વામિન્! वशान्-अनुभुव:-પોતાના વશમાં તેને અનુભાવિત કર मंहिष्ठ वाजिन्-त्रक्कसे-હે પ્રશંસનીય બળવાન્! તું અમને સમર્થ કર. य:-જે તું शूराणां शिवष्ठ-शूरवीरोमां सर्वथी અત્યંત બળવાન છે. (૪)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા મોક્ષૈશ્વર્ય પ્રાપ્ત કરવા માટે સંયમવાળું વીર્ય આપે છે. તે સમસ્ત બળોનો સ્વામી છે, તેને પોતાને વશ કરે છે. તે પ્રશંસનીય મહાન છે, અમને સમર્થ બનાવે છે. તે શૂરવીરમાં સર્વથી મહાન છે. તેનું શરણ લેવું, તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૪)

६४५. यो मंहिष्ठो मैघोनामेशुर्न शोचिः। चिकित्वो अभि नो नयेन्द्रो विदे तमु स्तुहि॥५॥

પદાર્થ: मघोनां मंहिष्ठ:-य:-ધનવાનોમાં અત્યંત દાની જે પરમાત્મા છે अंशु:-न शोचि:-કિરણવાળા સૂર્યની સમાન પ્રકાશમાન છે. चिकित्व:-તે તું જ્ઞાનવાન પરમાત્મન્ नः-अभि नय-અમને લઈને ચાલ इन्द्र:-विदे-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા અમને જ્ઞાન પ્રદાન કર-આપે છે. તેથી तम्-उ स्तुहि-હે મન! તું તેની સ્તુતિ કર. (પ)

ભાવાર્થ: ધનવાનોમાં અત્યંત દાનદાતા પરમાત્મા જ છે, જે ભોગ પણ આપે છે અને ભોગના સાધનો પણ આપે છે-સૂર્ય સમાન તેજસ્વી અર્થાત્ પ્રકાશમાન જ છે. યોગીની અંદર તેનો જ પ્રકાશ થાય છે. તે જ્ઞાનવાન બનેલાં અમને લઈ જાય છે. 'અપ્ને નય' એ રીતે અમને લઈ જાય છે. તે એવા પરમાત્માની અરે મન સ્તુતિ કર. (પ)

६४६. ईशे हि शक्रस्तमूतये हवामहे जेतारमपराजितम् । सं नः स्वर्षदिति द्विषः क्रेतुश्छेन्दे ऋतं बृहत् ॥६॥

પદાર્થ: शक्र:-શક્તિમાન પરમાત્મા ईशे हि-નિતાન્ત સ્વામીપણું કરે છે-શાસન કરે છે ते जेतारम्-अपराजितम्-ते પરાજય ન પામનાર વિજયશીલને ऊतये-પોતાની રક્ષાને માટે हवामहे-અમે આમંત્રિત કરતા રહીએ ઉપાસના દ્વારા स्व-न-द्विष:-ते અમારી દ્વેષ ભાવનાઓનો अति स्वर्ष-विनाश કરે क्रतु:- छन्द:-ऋतं बृहत्-કર્મ, રક્ષણ, જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરે. (६)

ભાવાર્થ : શક્તિમાન પરમાત્મા અમારા પર સ્વામીત્વ કરે, સ્વામીરૂપમાં બિરાજમાન રહે. આત્મરક્ષા

માટે કદી પણ ન હારનાર સદા વિજયશીલને આમંત્રિત કરતા રહીએ. તે અમારી દ્વેષ ભાવનાઓનો સર્વથા વિનાશ કરે. અમારી કર્મશીલતા, રક્ષણશક્તિ અને જ્ઞાનશક્તિની વૃદ્ધિ કરતો રહે. (૬)

६४७. इन्द्रं धनस्य सातये हवामहे जेतारमपराजितम् । सं नः स्वर्षदिति द्विषः सं नः स्वर्षदिति द्विषः ॥७॥

પદાર્થ: धनस्य सातये-भोक्षैश्वर्यनी પ્રાપ્તિને માટે अपराजितं जेतारम्-इन्द्रम्-पराજयथी રહિત સદા विજयशीલ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને हवामहे-આમંત્રિત કરીએ છીએ सः-नः द्विषः-अति स्वर्षत्-ते અમારી द्वेष ભાવનાઓને અત્યંત દૂર કરી हे सः-नः स्वर्षत्-अति द्विषः-ते અમને द्वेष ભાવનાઓથી અતિ દૂર કરે-કરે છે. (૭)

ભાવાર્થ : અપરાજિત જેતા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને મોક્ષેશ્વર્યની પ્રાપ્તિ માટે આમંત્રિત કરીએ છીએ. જે અમારી દ્વેષ ભાવનાઓને દૂર કરે તથા અમને દ્વેષ ભાવનાથી દૂર કરે. (૭)

६४८. पूर्वस्य यत्ते अद्रिवोंऽशुर्मदाय। सुम्न आ धेहि नो वसो पूर्तिः शविष्ठ शस्यते। वैशी हि शको नूनं तन्नव्यं संन्यसे॥८॥

પદાર્થ: अद्विव:-હે ઓજસ્વી પરમાત્મન્! ते पूर्वस्य-તારા સનાતનના यत्-જે अंशु:-ध्यान तरंग- स्व३् प ઝાંખી मदाय-હર્ષ પ્રાપ્તિને માટે છે नः सुम्ने-आधेहि-અમારા સુખને માટે આધાન કર-સારી રીતે સમાવેશ કર वसो शिवष्ठ-હે વસાવનાર અત્યંત બલવન્! तुं पूर्तिः शस्यते-કામનાપૂરણ કરનારને પ્રશંસિત કરવામાં આવે છે. नूनम्-निश्चय જ तुं वशी शक्तः-विश्वने वश કરનાર સમર્થ છે. तत्-नव्यं संन्यसे-तेथी तने स्तुति योग्यने हृदयमां सारी रीते स्थापित કરું છું. (८)

ભાવાર્થ: ઓજસ્વી પરમાત્મા સનાતન અનાદિ છે, ધ્યાનોપાસના દ્વારા તેના દર્શનની ઝાંખી ઉપાસકના હર્ષનું કારણ છે. તેના સુખ માટે પરમાત્મા તેની અંદર આધાન કરે છે, વસાવનાર મહાબળવાન કામનાપૂરકની સ્તુતિ કરવી જોઈએ. તે સર્વને વશમાં રાખનાર સ્તુતિ કરવા યોગ્ય દેવને હૃદયમાં સારી રીતે સ્થાપિત કરવો જોઈએ. (૮)

६४९. प्रेभों जनस्य वृत्रहेन्त्समर्येषु ब्रवावहै । शूरों यो गोषु गच्छति संखा सुशेवो अंद्वयुः ॥९॥

પદાર્થ : जनस्य अर्येषु-જનવર્ગ-મનુષ્યોના સ્વામીઓ રાજાઓ શાસકોમાં <mark>वृत्रहन्-प्रभ</mark>ो-હે પાપનાશક !

પ્રભુ તું જ અર્ય = રાજા-શાસક છે સર્વથા સ્વામીધર્મ અને પાપવિનાશન પ્રવૃત્તિ તારામાં જ છે, તેથી सम्ब्रवावहै-તારી સ્તુતિ કરીએ છીએ. यः-જે शूरः-પરાક્રમી सखा-મિત્ર सुशेवः-સુંદર-શ્રેષ્ઠ સુખદાતા अद्वयः-અદ્વિતીય-એકલો गोषु गच्छित-પૃથિવી આદિ લોકોમાં વ્યાપક ગતિથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૯)

ભાવાર્થ: મનુષ્યવર્ગના રાજાઓ-શાસકોમાં પાપનાશક પ્રભુ તારા જેવો કોઈ નથી. તું તે શાસકોનાં પાપોને તારી કૃપા અને દંડ દ્વારા નષ્ટ કરે છે, તું મિત્ર અને યથાર્થ સુખદાતા છે. પરાક્રમી, અદ્વિતીય, એકલો સમસ્ત પૃથિવી આદિ લોકોમાં વિભુ-વ્યાપક ગતિથી પ્રાપ્ત થઈને શાસન કરી રહ્યો છે. અમે તારી સ્તુતિ કરતાં રહીએ. (૯)

६५०. एँवाह्येऽ३ऽ३ऽ३वं। एँवां ह्यंग्ने। एँवां हींन्द्र। एँवां हि पूषन्। एँवां हि देवाः। ओं एवां हि देवाः॥१०॥

પદાર્થ : एव हि एव-હે પરમાત્મન્ ! તું એવો જ બરાબર કહેલાં ગુણોવાળો છે.

एवं हि अग्ने-હे અગ્નિ નામથી અગ્રણી પરમાત્મા ! તું ખરેખર અગ્નિ સ્વરૂપ છે.

एव हि इन्द्र-હे ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા ! तुं જ ઇन्द्र नामथी છે.

एव हि पूषन्- હે પોષણ કરનાર પરમાત્મા ! તારું પૂષા નામથી જ તારું યશોગાન છે.

एष हि देवा:-એ જ રીતે દિવ્યગુણોથી યુક્ત તું ભિન્ન-ભિન્ન દેવ નામોથી કહેવામાં આવેલ પરમાત્મા તુંજ છે. (૧૦)

ભાવાર્થ: હે પરમાત્મન્! આ મંત્રોમાં ઉપાસકોની વાણીમાં સંસારમાં તારું જ કીર્તન છે. તેમાં ક્યાંક પૂર્ણ પુરુષ નામથી તારી જ પૂર્ણતાનું સ્મરણ છે. ક્યાંક અગ્નિ નામથી અગ્રણીરૂપમાં તારું જ સ્તવન છે. ક્યાંક ઇન્દ્ર નામથી તારું એશ્વર્યવાન રૂપમાં પ્રશંસન છે. ક્યાંક પૂષા નામથી પોષણ કરનારના રૂપમાં તારું જ યશોગાન છે. ક્યાંક બહુવચનમાં સમસ્ત દેવધર્મોવાળા માનીને તારી જ સ્તુતિ છે. આ રીતે સમસ્ત દિવ્ય ગુણોવાળા તુજ પરમાત્માની સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના કરીએ છીએ-કરતાં રહીએ. (૧૦)

इति महानाम्न्याचिक एवं पूर्वाचिक सामवेद आध्यात्मिक मुनिभाष्य । स्वामी ब्रह्ममुनि कृत सामवेद पूर्वाचिक भाष्य समाप्तः ।

* * *

॥ ओ३म् ॥

अध्यात्मिक मुनिभाष्य

उत्तराचिक:

अथ प्रथमोऽध्यायः

अथ प्रथम: प्रपाठक:

प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

६५१. उपास्मै गायता नरः पवमानायेन्दवे। अभि देवाँ इयक्षते॥१॥

પદાર્થ: नरः-હે મુમુક્ષુજનો ! તમે अस्मै-એ-ઇષ્ટદેવ देवान्-अभि-इयक्षते-દેવો-દિવ્ય સુખોનો જીવનમાં સંગત કરવા ચાહનાર-હિતૈષી इन्दवे-રસવાન पवमानाय-શાન્તધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માને માટે उपगायत-ઉપગાન કરો-આત્મભાવથી સ્તવન-ઉપાસના કરો. (૧)

ભાવાર્થ : સમસ્ત સુખોના મૂળ તથા તેને જીવનમાં દાખલ કરાવનાર, રસવાન, શાન્તધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માની ઉપયુક્ત સ્તુતિ, ઉપાસના મુમુક્ષુજનોએ કરવી જોઈએ. (૧)

६५२. अभि ते मधुना पयोऽथर्वाणो अशिश्रयुः। देवं देवाय देवयु॥२॥

પદાર્થ : ते-હે ધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! તારા मधुना-આનંદરસની સાથે अथर्वाण:-અચલ-સ્થિર મનનશીલ યોગીજન देवेयु:-देवं पय:-तुજ દેવને ચાહનાર દિવ્ય પ્રાણ-અમર तत्त्व આત્મભાવને देवाय-तुજ પરમાત્મદેવની પ્રાપ્તિને માટે अभिशिश्रयु:-આશ્રય લે છે.-નિતાન્ત અર્પિત કરી દે છે; ત્યારે તારો સાક્ષાત્ કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : સ્થિર મનવાળા યોગી, ધ્યાની, ઉપાસક પોતાના દિવ્ય આત્મભાવને જે પરમાત્મદેવને ચાહે છે. પરમાત્મદેવની પ્રાપ્તિને માટે સમસ્ત આનંદોના આનંદ અંતિમ આનંદમાં ધ્યાન દ્વારા મિલન કરે છે, त्यारे पोताना આત્મામાં તેનો સાક્ષાત્કાર કરે છે. (૨)

६५३. सं नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते। शं राजन्नोषधीभ्यः॥ ३॥

પદાર્થ: सः-राजन्-ते तुं હે પવમાન સોમ-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાંત સ્વરૂપ સર્વત્ર પ્રકાશમાન પરમાત્મન્! नः-અમારા ઉપાસકોના गवे शम्-જ્ઞાનેન્દ્રિયો માત્રને માટે કલ્યાણકારી બને છે-અસંયમમાં પ્રવૃત્ત ન થવાથી जनाय शम्-જનનેન્દ્રિયને માટે કલ્યાણરૂપ બને છે-વ્યભિચારમાં પ્રવૃત્ત ન થવાથી अर्वते-शम्-प्रेरણ ધર્મવાન મનને માટે કલ્યાણરૂપ બન ओषधिभ्यः शम्-ઊર્જા-જીવનરસ રક્ત પ્રાણોને માટે કલ્યાણરૂપ બન. (૩)

ભાવાર્થ: ઉપાસકો દ્વારા પરમાત્માની આરાધના કરવાથી તેની જ્ઞાનેન્દ્રિયોમાં શાન્તિ-અસંયમરહિતતા, જનનેન્દ્રિયમાં શાન્તિ-વ્યભિચારની અપ્રવૃત્તિ, મનમાં શાન્તિ-ચંચળતા રહિતતા અને રસ, રક્ત, પ્રાણોમાં શાન્તિ-રોગ, દોષ ઉદ્દેગ રહિતતા પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

સૂક્ત-૨

६५४. दंविद्युतत्या रुचा परिष्टांभन्त्या कृपा। सोमाः शुक्रां गवाशिरः॥ १॥

પદાર્થ: दिवद्युतत्या-દેદીપ્યમાન; स्त्र्या-કાન્તિ, परिष्टोभन्त्या-સર્વ પ્રકારે ગુણોનું વર્ણન કરનારી कृपा-स्तुतिરૂપ અધ્યાત્મ શક્તિ દ્વારા सोमाः-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા गवाशिरः- જ્ઞાનેન્દ્રિયોમાં આશ્રય કરીને शुक्राः-આત્મામાં પ્રકાશિત થાય છે. (૪)

ભાવાર્થ : સર્વ પ્રકારે ગુણોનું વર્ણન કરનારી, સ્તુતિરૂપ શક્તિ દ્વારા પરમાત્મા ઉપાસકની અંદર અધિક પ્રકાશમાન-કાન્તિથી જ્ઞાનેન્દ્રિયોમાં સંગત કરીને, શુભ્રરૂપમાં સાક્ષાત્ થાય છે. (૧)

६५५. हिन्वानों हैतृभिर्हित आ वाजं वाज्यक्रमीत्। सीदन्तो वेनुषो यथा॥ २॥

પદાર્થ: वाजी-અમૃત અન્નભોગવાળા સોમ શાન્ત પરમાત્મા हेतृभि:-हित:-સ્તુતિ પ્રેરક ઉપાસકો દ્વારા ધારિત ઉપાસિત થઈને वाजं हिन्वान:-अक्रमीत्-અમૃતાન્નભોગને પ્રેરિત કરીને ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે यथा वनुषः सीदन्त:-જેમ ચાહનાર હિતૈષી પોતાના શિષ્યોને ગુરુજન પ્રાપ્ત થઈને ઉપદેશ આપે છે. (૨)

ભાવાર્થ : સ્તુતિકર્તા ઉપાસકો દ્વારા ધારણા કરેલ, ઉપાસિત કરેલ, અમૃતભોગવાળા પરમાત્મા અમૃતભોગને પ્રેરિત કરીને ઉપાસકને એવી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે, જેમ ગુરુજન શિષ્યોને પ્રાપ્ત થઈને ઉપદેશ આપે છે. (૨)

६५६. ऋधक्सोम स्वस्तये संजग्मानो दिवा कवे। पवस्व सूर्यो दृशे॥ ३॥

પદાર્થ: कवे सोम-હे क्रान्तदर्शी, सर्वज्ञ, शान्त स्व३्प परभात्मन् ! तुं स्वस्तये-भारा सु-अस्तित्व-

કલ્યાણને માટે दिवा-सञ्जग्मान:-સ્વપ્રકાશથી સંબંધ-સંગત કરીને सूर्य:-સૂર્યની સમાન हशे-નિજ દર્શન માટે ऋक-पवस्व-સમીપ-સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસના દ્વારા સર્વજ્ઞ પરમાત્મા ઉપાસકના કલ્યાણ માટે, પોતાના પ્રકાશની સાથે સંબંધિત થઈને, સૂર્યની સમાન સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

सूड्त-३

६५७. पंवमानस्य ते कवे वाजिन्त्सर्गा असृक्षत । अर्वन्तौ नं श्रवस्यवः ॥ १ ॥

પદાર્થ: कवे वाजिन्-હે સર્વજ્ઞ વક્તા તથા અમૃતભોગવાળા સોમ પરમાત્મન્ ! ते पवमानस्य-તારી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થયેલામાં सर्गाः-असृक्षत-અમૃત આનંદ પ્રવાહ ઉપાસકોની અંદર નિરંતર પ્રવાહિત થવા માંડે છે अर्वन्तः-न श्रवस्यवः-प्रशंसनीय પ્રગતિશીલ પ્રશસ્ત ગન્તવ્ય સ્થાનને ચાહતા તેના પર પહોંચનાર ઘોડાની સમાન પહોંચે છે. (૧)

ભાવાર્થ : સર્વજ્ઞ અમૃતાનંદભોગપ્રદ પરમાત્મન્ ! તારા આનંદ પ્રવાહોથી પ્રાપ્ત થનાર આનંદ પ્રવાહ પ્રવાહિત થઈને, જેમ પ્રગતિશીલ, પ્રશંસનીય ઘોડાઓ છૂટીને પ્રશંસનીય પ્રાપ્તવ્ય સ્થાનને ચાહીને તેને પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ મને ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

६५८. अच्छा कोशं मधुशचुतमसृग्रं वारे अव्यये। अवावशन्त धीतयः॥ २॥

પદાર્થ: अव्यये वारे-નિત્ય વરણીય પરમાત્મામાં રહેલ मधुश्चृतं कोशम्-મધ ટપકાવનાર કોશને धीतय:-अवावशन्त-ધારણા-ધ્યાન પ્રજ્ઞાવાળા ઉપાસકો નિતાન્ત ચાહે છે તેથી તે अच्छा-असृग्रन्-પોતાની સામે-તરફ ખોલે છે; પ્રવાહિત કરે છે, પ્રાપ્ત કરે છે.

ભાવાર્થ : અવિનાશી-નિત્ય, વરણીય પરમાત્માની અંદર રહેલ મધુર આનંદ ભરેલ કોશ-થેલાને ધારણા-ધ્યાન પ્રજ્ઞાવાળા ઉપાસકો નિતાન્ત ચાહે છે, તેથી તેઓ પોતાની તરફ ખોલે છે-પ્રવાહિત કરી લે છે-પ્રાપ્ત કરી લે છે. (૨)

६५९. अच्छा समुद्रिमिन्देवोऽस्तं गावो न धेनवः। अग्मन्नृतस्य योनिमा॥ ३॥

પદાર્થ: इन्दव:-આર્દ્ર ભાવનાવાળા ઉપાસક આત્માઓ ऋतस्य योनिम्-અમૃતનું ગૃહ-ભંડાર समुद्रम्-પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માને अच्छा-आ-अग्मन्-સારી રીતે સમગ્ર રૂપથી પ્રાપ્ત કરે છે धेनव:-गाव:-अस्तं न-જેમ દૂઝણી ગાયો પોતાના આશ્રયરૂપ ઘર =ગૌશાળામાં આપોઆપ ચાલી આવે છે-પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ભાવાર્થ : જેમ દૂઝણી ગાયો આપો આપ ગૌશાળામાં ચાલી આવે છે, તેમ આર્વભાવથી ભરેલ,

શ્રદ્ધાપૂર્ણ ઉપાસક આત્માઓ અમૃતગૃહે પૂર્ણ પુરુષ પરમાત્માને સારી રીતે સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

६६०. अग्ने आ याहि वीतये गृणांनो हेळ्यदातये। नि होता सत्सि बहिषिः॥ १॥

પદાર્થ: अग्ने-જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું हव्यदातये गृणान:-અમને પોતાની ભેટ આપવા માટે અમારા દ્વારા સ્તુત કરવામાં આવતાં તેના બદલામાં <mark>वीतये आ याहि</mark>-તારી પ્રાપ્તિ માટે આવી જા होता बर्हिषि न सित्स-तुं हृहयासन पर હોતાની સમાન નિરંતર પ્રાપ્ત થા-નિરંતર રમણ કર. (૧)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા પ્રત્યે સ્વાત્મ સમર્પણ કરવાથી પરમાત્માની સ્તુતિ કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે પોતાનાં સાક્ષાત્ દર્શન માટે આવે છે અને હૃદયમાં વિરાજમાન થાય છે, જેમ હોતા યજ્ઞાસન પર બેસે છે. (૧)

६६१. तंं त्वा समिद्धिरङ्गिरो घृतेन वर्धयामिस। बृहंच्छोचा यविष्ठ्य॥२॥

પદાર્થ: अङ्गिरः यविष्ठ्य-હે અંગોને પ્રેરિત કરનાર અત્યંત મેળ કરનારમાં શ્રેષ્ઠ પરમાત્મન્ ! तं त्वा-ते तने सिमिद्धि-घृतेन वर्धयामिस-प्राણोથી પ્રાણાયામો-ઇન્દ્રિયોના સદ્ વ્યવહારોથી અને આત્મતેજ વધારીએ છીએ बृहत्-शोच-तुं અમારી અંદર અત્યંત પ્રકાશમાન થા. (૨)

ભાવાર્થ: અંગોને પ્રેરિત કરનાર, મેળ કરનારમાં સર્વથી અધિક મિલનસાર પરમાત્માને પ્રાણાર્પણથી પ્રાણાયામો-ઇન્દ્રિય સંયમો અને પોતાના આત્મભાવથી પોતાની અંદર વૃદ્ધિ કરીએ-વધારીએ તો તે અમારી અંદર મહાન પ્રકાશમાન રૂપમાં સાક્ષાત્ થાય છે. (૨)

६६२. सं नः पृथु श्रेवाय्यमच्छा देव विवासिस। बृहदग्ने सुवीर्यम्॥३॥

પદાર્થ : सः-अग्ने देव-ते तुं शान પ્રકાશક પરમાત્મદેવ ! नः-અમારે માટે पृथु बृहत् सुवीर्यं श्रवाप्यम्-पृथु = મહાન, બૃહત્ = જ્યેષ્ઠ = શ્રેષ્ઠ શ્રવણ યોગ્ય પ્રશંસનીય શોભનબળ-અધ્યાત્મ અર્થાત્ દિવ્ય આયુ મોક્ષ આયુને अच्छा विवासिस-सारी रीते संपादित કરે છે. (3)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા અમને-ઉપાસકોને માટે મહાન, શ્રેષ્ઠ, પરંપરાથી પ્રસિદ્ધ દિવ્ય આયુ મોક્ષને સારી રીતે સંપાદિત કરે છે-આપે છે. (૩)

સૂક્ત-૨

६६३. आं नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वौ रंजांसि सुक्रतू॥१॥

પદાર્થ: सुक्रतू-હે શોભન-શ્રેષ્ઠ કર્મવાળા, मित्रावस्गौ-પ્રાણની સમાન તું સંસારમાં સત્કર્મ માટે પ્રેરિત કરનાર પુનઃ અપાનની સમાન મોક્ષમાં પોતાની તરફ લઈ જનાર नः-અમારી गव्यूतिम्-स्तुति प्रविष्ठाभी-हृहय गुढाने घृतै:-तारा तेश्वेमय दर्शन स्नेढादिथी आ-उक्षतम्-सिंथी दे मध्वा रजांसि-तारा मधुर सुખભोग ફળોથી અમારી रंજनीय ઇન્દ્રિયોને પણ સિંચ-તૃપ્ત કરી દે. (૧)

ભાવાર્થ: હે સુકર્મા પરમાત્મન્ ! તું સંસારમાં સત્કર્મ કરવા માટે પ્રેરક, પુનઃ મોક્ષ માટે તારી તરફ લઈ જનાર બનીને, અમારા સ્તુતિ-સ્થાનને તારા દર્શન, સ્નેહ આદિથી ભરી દે છે; તથા સંસારમાં પણ મધુર કર્મફળ ભોગથી અમારી રંજનીય ઇન્દ્રિયોને પણ તૃપ્ત કરી દે છે, જેથી પુનઃ ભટકવાનો-અશાન્ત થવાનો અવસર પ્રાપ્ત થતો નથી. (૧)

६६४. उरुशंसा नमोवृधा मह्ना दक्षस्य राजथः। द्राघिष्ठाभिः शुचिव्रता॥ २॥

પદાર્થ: उस्शंसा-હે અત્યંત પ્રશંસનીય नमोवृधा-સ્તુતિઓ દ્વારા મુક્ત ઉપાસકોની ઉન્નિતિ કરનાર महा-મહાન शृचिव्रता-પવિત્ર કર્મ કરનારા મિત્ર વરુણ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ द्वाघिष्ठाभिः-तुं દીર્ધકાલની સ્તુતિઓ દ્વારા दक्षस्य राजधः-मारा આત્મસ્વરૂપને પ્રકાશિત કરી રહ્યો છે.

ભાવાર્થ : હે પરમાત્મન્ ! તું અત્યંત પ્રશંસાને યોગ્ય છે, પવિત્રકારી, મહાન, પૂર્વથી ચાલતી આવેલી-દીર્ધકાલીન સ્તુતિઓ દ્વારા મારા-ઉપાસકનાં આત્મબળ પર અધિકાર કરીને રક્ષા કરી રહ્યો છે. (૨)

६६५. गृणाना जमदिग्निना योनावृतस्य सीदतम्। पातं सोममृतावृधा॥ ३॥

પદાર્થ: जगदिग्नना गृणाना-હે સત્કર્મમાં પ્રેરક અને પોતાની તરફ મોક્ષ માટે લઈ જનાર પરમાત્મન્ ! तું પ્રાપ્ત વૈરાગ્યવાળા ઉપાસક દ્વારા સ્તુત થઈને ऋतस्य योनौ सीदतम्-અધ્યાત્મયજ્ઞના ગૃહ હૃદયમાં બિરાજમાન થા ऋतावृधा-હે અધ્યાત્મયજ્ઞના વર્ધક પરમાત્મન્ ! सोमं पातम्-ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર. (૩)

ભાવાર્થ: સત્કર્મમાં પ્રેરિત કરનાર અને મોક્ષ માટે પોતાની તરફ આકર્ષિત કરનાર પરમાત્મા સાક્ષાત્ થઈને, ઉપાસક દ્વારા સ્તુત થઈને, અધ્યાત્મયજ્ઞનાં ગૃહ-હૃદયમાં બિરાજે છે અને ઉપાસનારસનો પણ સ્વીકાર કરે છે. (૩)

સૂક્ત-3

६६६. आ याहि सुषुमा हि ते इन्द्रे सोमं पिंबा इमम्। एदं बहिः सदो मम।। १॥

પદાર્થ : इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું आ याहि-આવી જા ते-તારા માટે सोमं सुषुम हि-અમે ઉપાસનારસને સંપાદન કરીએ છીએ. इमं पिब-तेनुं पान કર-સ્વીકાર કર मम-इदं बर्हिः-भारां આ

હૃદયાકાશમાં आ सदः-આવ-બેસ. (૧)

ભાવાર્થ : પરમાત્માને માટે ઉપાસનારસ તૈયાર કરવો, તેનો સ્વીકાર કરાવવાનો આગ્રહ કરવો, પોતાનાં હૃદયાકાશમાં સમગ્રરૂપથી બેસાડવો જોઈએ. (૧)

६६७. आं त्वां ब्रह्मयुजां हरीं वहतामिन्द्र केशिना । उप ब्रह्माणि नः शृणु ॥ २ ॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वा-तने ब्रह्मयुजा केशिना हरी-तुष्ठ બ્રહ્મથી યુક્ત થનારાં જ્ઞાન રશ્મિવાળા-જ્ઞાનપૂર્વક પ્રવર્તમાન સ્તુતિ અને ઉપાસના आवहताम्-મારી અંદર આમંત્રિત કરીએ नः-ब्रह्माणि-અમારા મનોભાવો અને કામનાઓનો उपश्रृण्-स्वीકाર કર. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્માને યુક્ત થનારી સ્તુતિ અને ઉપાસના જ્ઞાનપૂર્વક કરવાથી તે પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરાવે છે, ત્યારે પરમાત્મા અમારા મનોભાવોનો સ્વીકાર કરે છે. (૨)

६६८. ब्रह्माणस्त्वा युँजा वयं सोमपामिन्द्र सोमिनः। सुतावन्तो हवामहे॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! वयम्-અમે सोमिनः-ઉપાસનારસને સમર્પિત કરનારા सृतावन्तः-ઉપાસનારસ તૈયાર કરી ચૂકેલાં ब्रह्माणः-બ્રહ્મજ્ઞાનમાં સમર્થ મનસ્વી ઉપાસકો युजा-યોગ- સમાધિ યોગ દ્વારા त्वा सोमपां हवामहे-तुજ સોમપાન કરનારને અમારી અંદર આમંત્રિત કરીએ છીએ. (3)

ભાવાર્થ : જ્યારે અમે મનસ્વીજન ઉપાસનારસ પરમાત્માને સમર્પણાર્થ સમ્પન્ન કરી સમર્પણ કરવા ઇચ્છીએ ત્યારે યોગ સમાધિનુંઅનુષ્કાન કરે તો પરમાત્માને આપણી અંદર સાક્ષાત કરી શકીએ છીએ. (૩)

सूड्त-४

६६९. इंन्द्रोंग्नी आं गतं सुतं गौभिर्नभौ वरेण्यम्। अस्य पातं धियेषिता ॥ १॥

પદાર્થ: इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન્ પ્રાણ સ્વરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાન સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું धिया-गीर्भि:-इषिता-ध्यान અને સ્તુતિઓથી લક્ષિત થયેલ वरेण्यं नभ:-વરણ થવા યોગ્ય હૃદયાકાશમાં आगतम्- આવ-પ્રાપ્ત થા अस्य सुतं पातम्-એ હૃદયનાં નિષ્પન્ન ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર. (૧)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન તથા પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા ધ્યાન અને સ્તુતિઓ દ્વારા લિક્ષિત થઈને હૃદયાકાશમાં પ્રાપ્ત થાય છે. અને ત્યાં નિષ્પન્ન ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરે છે. (૧)

६७०. इन्द्राग्नी जरितुः सचा येज्ञौ जिगाति चेतनः। अया पातिममं सुतम्॥ २॥

પદાર્થ : इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન પ્રાણરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાનરૂપ પરમાત્મન્ ! जित्तु:-મારો

સ્તુતિકર્તાનો चेतनः-यज्ञः-જડયજ્ઞ-દ્રવ્યયજ્ઞ-હોમયજ્ઞ નહીં પરંતુ ચેતનયજ્ઞ-ચેતન આત્મામાં થનારો આત્મભાવનાર્પણ सचा जिगाति-તારી સાથે ગતિ કરે છે-ચાલે છે. अया-इमं सृतं पातम्-એ મારી સ્તુતિથી નિષ્યન્ન આર્દ્રભાવ ભરેલ ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર. (૨)

ભાવાર્થ: ઐશ્વર્યવાન પ્રાણરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાનરૂપ પરમાત્મન્ ! મારો સ્તુતિકર્તાનો સ્વ આત્મભાવ ભરેલ આત્મસમર્પણ યજ્ઞ નિરંતર ચાલી રહેલ છે, એ જડયજ્ઞ બહારના દ્રવ્યયજ્ઞ જેવો અસ્થિર હોતો નથી તથા સ્તોતાને નિરંતર ચેતાવતો રહે છે-જાગૃત રાખે છે. સ્તુતિકર્તાની સ્તુતિથી નિ:સૃત ઉપાસનારસનો તું સ્વીકાર કરે છે. (૨)

६७१. इन्द्रमग्निं कविच्छदा यज्ञस्य जूत्या वृणे। ता सोमस्येह तृम्पताम्॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्रम् अग्निम्-ઐશ્વર્યવાન પ્રાણરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાનરૂપ પરમાત્માને किवच्छदा-જે મેધાવી ઋષિજનોનો રક્ષક છે એવાને यज्ञस्य जूत्या-वृणे-અધ્યાત્મયજ્ઞની પ્રીતિના કારણે વરણ કરું છું મારામાં ધારણ કરું છું ता-બન્ને રૂપવાળા પરમાત્માને इह-આ જીવનમાં सोमस्य तृम्पताम्-ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરીને મને તૃપ્ત કર. (3)

ભાવાર્થ : સ્તુતિકર્તા ઋષિજનોના રક્ષક, ઐશ્વર્યવાન, પ્રાણરૂપ અને પ્રકાશમાન ઉદાનરૂપ પરમાત્માનો અધ્યાત્મયજ્ઞ રચવાની પ્રીતિ, શ્રદ્ધાથી સ્વીકાર કરું છું, તે આ જીવનમાં ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરીને મને તૃપ્ત કરે. (૩)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

६७२. उच्चा ते जातमन्धसो दिवि सद्भूम्या ददे। उग्रं शर्म महि श्रवः॥१॥

પદાર્થ: ते-अन्धसः-તુજ આધ્યાનીય ઉપાસનીય પવમાન સોમ-આનંદધારામાં આવતાં શાન્ત પરમાત્માનું जातम्-પ્રસિદ્ધ રૂપ उच्चा-ઊચ્ચ ઉત્કૃષ્ટ છે, જે दिवि सत्-જે અમૃત મોક્ષધામમાં થઈને भूमि-आददे-ભૂમિ-પૃથિવી પર જન્મેલ પાર્થિવ શરીરમાં આવેલ હું શરીર બંધનથી મુક્ત થઈને મોક્ષધામમાં પહોંચીને ગ્રહણ કરું છું, પ્રાપ્ત કરું છું उग्रं शर्म मिह श्रवः-જે શ્રેષ્ઠ સુખ અત્યંત પ્રશંસનીય છે. (૧)

ભાવાર્થ: મોક્ષમાં પરમાત્માનું શ્રેષ્ઠ સ્વરૂપ સાક્ષાત્ થનાર છે. તેની આકાંક્ષા ઉપાસકને થવી જોઈએ, ઉપાસકની પ્રવૃત્તિ અથવા રુચિ પૃથિવી લોકના ભોગોમાં રહેતી નથી, ત્યારે તે શ્રેષ્ઠ સુખ અને પ્રશંસનીય દર્શનામૃતની ઇચ્છા રાખે છે. (૧)

६७३. स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः। वरिवोवित् परि स्रव॥२॥

પદાર્થ : सः-ते तुं विश्विवित्-अत्यंत અભીષ્ટ રૂપ અમૃતધન મોક્ષેશ્વર્ય પ્રાપ્ત કરાવનાર शान्त

સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! मस्द्भ्यः-प्राण्णोना वस्णाय-शरीर ધારण समये वरवावाणा, यज्यवे-तेनुं यथन કरनार-અध्यात्मयक्षमां લગાવनार-અપવર્ગ પ્રાપ્તિમાં દાન કરનાર, इन्द्राय-આત્માને માટે पिस्त्रव-પૂર્ણરૂપમાં અર્થાત્ મારી સર્વત્ર આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થા.

ભાવાર્થ: તે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા અમૃતધન-મોક્ષૈશ્વર્યને અત્યંત પ્રાપ્ત કરાવનાર તથા શરીર ધારણ માટે પ્રાણોને વરવાવાળા અધ્યાત્મયજ્ઞમાં તેનું યજન કરનાર આત્માને માટે પૂર્ણરૂપમાં અર્થાત્ સર્વત્ર આનંદધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

६७४. एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम्। सिषासन्तो वनामहे॥ ३॥

પદાર્થ: मानुषाणाम्-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! મનનશીલ જનોના एना विश्वानि द्युम्नानि-એ સર્વ પ્રકારના શોભનયશ અન્ન-ધનોનું सिषासन्तः-સેવન કરતાં અમે अर्यः-तुજ स्वामीने वनामहे-ચાહીએ છીએ. (૩)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! મનુષ્યોને હિતકર સર્વ પ્રશંસનીય યશ, બળ ધનોનું અમે ઉપાસકો સેવન કરતાં તુજ સ્વામીને માંગીએ છીએ-ચાહીએ છીએ, શ્રેષ્ઠ સાંસારિક સંપત્તિ પ્રાપ્ત કર્યા પછી પરમાત્માનો સંગ અને તેના આનંદની પણ યાચના કરીએ છીએ. (3)

सुडत-२

६७५. पुनानः सोम धारयापा वसाना अर्षसि । आ रत्नेधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो देवा हिरण्ययः ॥१॥

પદાર્થ: सोम-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું पुनानः-મને શુદ્ધ-પવિત્ર કરતાં તથા धारया-ધ્યાન ધારણાથી अपः-वसानः-મારા પ્રાણોને આચ્છાદિત-આવૃત્ત કરતાં-રક્ષિત કરતાં अर्षसि-પ્રાપ્ત થાય છે स्त्या-रमण्णीय ભોગોને ધારણ કરનાર ऋतस्य योनिम्-आसीदसि-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં આવીને વિરાજમાન થાય છે हिरण्ययः उत्सः-देवः-तुं જ સોનેરી અમૃતકૂપદેવ અમૃતધામ મોક્ષધામ છે.

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું મને ઉપાસકને પવિત્ર કરતાં તથા મારા પ્રાણોને ધારણા-ધ્યાનથી સુરક્ષિત કરતાં પ્રાપ્ત થાય છે. તું રમણીય ભોગોને ધારણ કરનાર મારા અધ્યાત્મયજ્ઞમાં વિરાજમાન થાય છે, તું જ મોક્ષધામ અર્થાત્ સોનેરી અમૃતકૂપ છે. (૧)

६७६. दुंहान अधर्दिव्यं मधु प्रियं प्रत्नं संधस्थमांसदत् । आपृच्छ्यं धेरुणं वाज्यर्षसि नृभिधौतो विचक्षणः ॥२॥

પદાર્થ : नृभि:-द्यौत:-विचक्षण:-મુમુક્ષુજનો દ્વારા પરિષ્કૃત ઉપાસક दुहान:-જ્યારે હે સોમરૂપ શાન્ત

આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! તારું દોહન કરનાર પોતાની અંદર આકર્ષિત કરનાર ઉપાસક मधु प्रियं प्रत्नम्-आपृच्छ्यं धरुणं सधस्थं दिव्यम्-ऊधः-आसदत्-तुं भधुर, પ્રિય, શાશ્વત, જિજ્ઞાસ્ય- જાણવા યોગ્ય, સર્વાધાર, સદા સાથે રહેનાર, હૃદયસ્થ દિવ્ય-અલૌકિક, આનંદરસ પૂર્ણને દોહન કરવા માટે પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે वाजी-अर्षिस-तું અમૃત અન્ન ભોગવાળા ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : શ્રેષ્ઠજનોથી શિક્ષિત ઉપાસક જ્યારે તારા શાન્ત સ્વરૂપ, પ્રિય, શાશ્વત, સ્થાયી જાણવા યોગ્ય, સર્વાધાર, સદા સાથે રહેનાર પરમાત્માને પોતાની અંદર પ્રાપ્ત કરવા ચાહીને તારી તરફ આવે છે, ત્યારે તું પણ અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

સૂક્ત-3

६६७. प्रं तु द्वे परि कोशं नि षीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष । अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बही रशनाभिन्यन्ति ॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या परउ

६७८. स्वायुर्धः पवते देवं इन्दुरशस्तिहा वृजना रक्षमाणः । पिता देवानां जनिता सुदक्षो विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्याः॥२॥

પદાર્થ: इन्दु:-देव:-आनंदरसपूर्ध शान्त परमात्मदेव स्वायुध:-स्वशक्ति રૂપ शस्त्रवाणा विरोधीने ताउन કરવાની स्वशक्तिरूप अस्त्रवाणा अशस्तिहा-पापनाशक्ष वृजना रक्षमाण:-समस्त બળોને राખनार देवानां जनिता पिता-दिव्यगुष्ठ पदार्थोना ઉत्पादक अने रक्षक सुदक्ष:-सुंदर प्राष्ट्र प्रेरक दिव:- विष्टम्भ:-दुक्षोक्षने संभाणनार पृथिव्याः धर्मण:-पृथिवी क्षोक्षना धारक पवते-आत्मामां प्राप्त थाय છે. (२)

ભાવાર્થ: આનંદરસથી ભરેલ, જે મહાન દુલોકને સંભાળનાર અને પૃથિવી લોકને ધારણ કરનાર, સમસ્ત દિવ્યગુણ, પદાર્થોના જનક અને રક્ષક છે. જેનાથી સર્વમાં સમ્યક્ પ્રાણસંચાર થાય છે, તે પાપવિનાશક, બળોના રક્ષક ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

६७९. ऋषिर्विप्रः पुरएतां जनानामृभुंधीर उशना कांव्येन । सं चिद्विवेद निहितं यदासामपीच्यां३ गुह्यं नाम गांनाम् ॥३॥

પદાર્થ : जनानां पुर:-एता-જનોને આગળ લઈ જનાર-નેતા ऋष:-विप्र:-સર્વદ્રષ્ટા વિશેષ પ્રાપ્ત

धीर:-ધારણકર્તા काव्येन-उशना:-ऋमु:-કૌશલથી કમનીય પ્રકાશમાન સોમ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા છે सः-चित्-તે જ गोनां गृह्यं नाम-વેદવાણીઓનાં ગુપ્ત રહસ્યને विवेद-ખોલીને જણાવે છે यत्-आसाम्- अपीच्यं निहितम्-श्रे કે તેમાં અપચિત-સાર રાખેલ છે. (૩)

ભાવાર્થ: અગ્રણી-મનુષ્યને આગળ ઉન્નિતની તરફ લઈ જનાર, સર્વદ્રષ્ટા, સર્વસાક્ષી, અન્તર્યામી, વિશેષ રૂપથી પ્રાપ્ત, સર્વના ધારણકર્તા, જગતની રચનાના કૌશલ્યથી કમનીય, પ્રકાશમાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા છે; તે જ વેદવચનોના ગુહ્ય-ગહન રહસ્યોને જણાવે છે, વિશેષ ઉપાસકજનોને જે તેમાં સાર રૂપમાં રાખેલ છે. (૩)

ખંડ-૪

सूड्त-१

६८०. अभि त्वा शूर नोनुमोऽ दुंग्धाइव धेनवः । ईशानमस्य जगतः स्वदृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૩

६८१. नं त्वावाँ अन्यों दिव्यों न पार्थिवों नं जातों न जनिष्यते । अंश्वायन्तों मधवन्निन्द्र वार्जिनों गैर्व्यन्तस्त्वा हवामहे ॥२॥

પદાર્થ: मघवन इन्द्र-હે મોક્ષેશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! त्वावान्-તારા જેવો શરણ્યદેવ अन्यः-न दिव्यः-न पार्थिवः-બીજો કોઈ ન તો ઘુલોકવાળો ન તો પૃથિવીલોકવાળો न जातः-न जनिष्यते-ન તો ઉત્પન્ન થયો છે કે ન તો ઉત્પન્ન થશે એ નિશ્ચય છે. अश्वायन्तः-गव्यन्तः-અમે સદ્ અન્તઃકરણથી ચાહતાં સંયત ઇન્દ્રિયથી ચાહતાં वाजिनः-અમૃતાન્ન ભોગનાં ભાગી त्वा हवामहे-तने આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : મનુષ્યનો શરણ્યદેવ વાસ્તવમાં કેવળ પરમાત્મા જ છે, કોઈ અન્ય ન તો ઘુલોકના પદાર્થો, ન તો પૃથિવીલોકના પદાર્થો હોઈ શકે, તેના આશ્રયથી અમે ઉત્તમ અન્તઃકરણવાળા અને સંયમિત પવિત્ર ઇન્દ્રિયોવાળા બનીને અમૃતભોગ મોક્ષનાં ભાગી બની શકીએ છીએ, તેને પોતાની અંદર આમંત્રિત કરવો જોઈએ. (૨)

સૂક્ત-૨

६८२. कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः संखा। कया शचिष्ठया वृता॥ १॥ शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या १६৫

६८३. कंस्त्वा संत्यों मदानां मंहिष्ठो मत्सदन्धंसः। दृढां चिदारुजे वसु॥ २॥

પદાર્થ: अन्धस:-અધ્યાત્મયજ્ઞના मदानाम्-હર્ષવાળા-હર્ષ પ્રાપ્તિ યોગ્યોમાં कः-કોઈ ભાગ્યશાળી सत्य:-સત્પુરુષ मंहिष्ठ:-અત્યંત મહાન પ્રશંસનીય ઉપાસક त्वा मत्सत्-तुજ ઇન્દ્ર પરમાત્માને તૃપ્ત કરે છે-સંતુષ્ટ કરે છે તથા दृढा चित्-वसु-आरुजे-६ढ पण वसुઓની મધ્યમાં રહેલાં બાધકોને સમગ્રરૂપથી ભાંગી નાખવાને સમર્થ બને છે. (૨)

ભાવાર્થ : અધ્યાત્મયજ્ઞમાં આનંદ પ્રાપ્ત કરનારા અધિકારીઓમાં કોઈ વિરલ, પ્રશંસનીય ઉપાસક, સત્યજન જ પરમાત્માને પોતાના ઉપાસના કર્મથી સંતુષ્ટ કરે છે; તથા મહાન રહેલાં બાધકોને ભંગ-નષ્ટ કરે છે. (૨)

६८४. अभी षु णैः संखीनामवितां जिरितॄणोम्। शैतं भेवास्यूतये॥ ३॥

પદાર્થ: नः-जिंरतृणाम् सखीनाम् अविता-હे ઇन्द्र-ઐश्વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું અમે સ્તુતિકર્તા ઉપાસક મિત્રોનો રક્ષક છે તેથી તેની ऊतये-રક્ષાને માટે शतम्-अभि-આયુની પ્રતિ-જયાં સુધી આયુ છે-આયુ પર્યन્ત 'અભ્યાસુમ'-પ્રાપ્ત કરવાને सुभवासि-સુગમ બની જા. (૩)

ભાવાર્થ: સર્વના રક્ષક પરમાત્મા પોતાના મિત્ર રૂપ સ્તુતિકર્તા જનોની રક્ષાને માટે તેની તરફ આયુ-જીવનભર નમેલ-ઝુકેલ રહે છે અર્થાત્ પ્રાપ્ત થવા તૈયાર રહે છે. પરમાત્માની સ્તુતિ કરનારા તેના મિત્રો બની જાય છે, તે તેની જીવનભર-આયુ સુધી રક્ષા કરે છે. (3)

सूड्त-३

६८५. तंं वो देस्ममृतीषहं वसोर्मन्दोनमन्धसः । अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गौभिनवामहे ॥ १ ॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૬

६८६. द्युक्षं सुदानुं तंविषीभिरावृतं गिरिं न पुरुभोजसम् । क्षुमन्तं वाजं शतिनं सहस्त्रिणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ २॥

પદાર્થ: तिविषीिभ:-आवृतम्-અનેક બળ પ્રવૃત્તિઓથી પરિપૂર્ણ गिरिंन-पर्वतनी सभान पुरुभोजसम्-મહાન પાલક सुदानुम्-सुખनुं દાન કરનાર धुक्षम्-प्रકાશમાં નિવાસ કરનાર क्षुमन्तम्-प्रકાશમાન गोमन्तम्-જ્ઞાનવાન સર્વજ્ઞાન પ્રદ સર્વજ્ઞ वाजम्-અમૃત અન્ન ભોગવાળા शितनं सहस्त्रिणम्-सो गधुं હજાર गधुं વર આપનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની मक्षु-ईमहे-शीघ्र-વારંવાર પ્રાર્થના કરીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : અમને તે અનેક શક્તિઓથી યુક્ત, અનેક રીતે પાલન કરનાર, સુખનું દાન કરનાર,

પ્રકાશમય મોક્ષધામમાં નિવાસ કરાવનાર, સ્વયં પ્રકાશસ્વરૂપ, જ્ઞાનવાન સર્વજ્ઞ, અમૃતાનંદ ભોગના સ્વામી, તેની સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનાની ભેટને સેંકડોગણી, હજારગણી ફળ વરરૂપમાં આપનાર પરમાત્માની શીધ્ર વારંવાર, નિરંતર પ્રાર્થના કરવી જોઈએ. (૨)

सुडत-४

६८७. तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सैबांध ऊतये । बृहद्गायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं ने कारिणम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૭

६८८. न यं दुधा वरेन्ते न स्थिरा मुरो मदेषु शिप्रमन्धसः। य आदृत्या शशमानाय सुन्वते दाता जरित्र उक्थ्यम्॥२॥

પદાર્થ: अन्धस:-मदे-આધ્યાનીય ઉપાસનીયના આનંદ પ્રદાનને માટે ઉપાસક માટે यं सुशिप्रम् इन्द्रम्-જે શ્રેષ્ઠ ગતિમાન વ્યાપક ગતિમાન પરમાત્માને दुधां न वरन्ते-દુર્ધારણાવાળા-ઉન્મત છકેલા મનુષ્યો પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી न स्थिरा:-चुर:-નિષ્કર્મ પ્રમાદી અવિચારશીલ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. य:-જે शशमानाय सुन्वते जित्रे-शंसमान = प्रशंसा કરતાં ઉપાસનારસ નિષ્પાદન કરતાં સ્તુતિ કરનારને માટે आदृत्य-उक्थ्यं दात-આદર-સ્નેહ કરીને પ્રશસ્ય સ્વ આનંદને પ્રદાન કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: ઉપાસનીય પરમાત્માના આનંદરસને પ્રાપ્ત કરવા માટે વ્યાપક પરમાત્માને દુષ્ટ વિચારવાળા, મૂર્ખ અથવા વિચારહીન મનુષ્યો પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. હાં, તે પરમાત્મા પ્રશંસા કરનાર, ઉપાસનારસ નિષ્પાદક, સ્તૃતિ કરનાર ઉપાસકને માટે સ્નેહ, સ્વાગતથી પોતાનો પ્રશંસનીય આનંદ પ્રદાન કરે છે. (૨)

ખંડ-પ

સૂક્ત-૧

६८९. स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोमे धारया। इन्द्राय पातवे सुतः॥१॥ ९९ओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या ३८७

६९०. रक्षोहा विश्वचर्षणिरिभ योनिमयोहते। द्रोणे संधस्थमांसदत् ॥२॥

પદાર્થ : रक्षोहा-પાપ વાસનાના નાશક विश्वचर्षणि:-સર્વદ્રષ્ટા પરમાત્મા <mark>अयोहते</mark>-હિરણ્ય જ્યોતિથી

સંહત આત્મજયોતિ સંપ્રેરિત <mark>द्रोणे</mark>-હૃદય કોષ્ઠમાં सधस्थं योनिम्-अभि-आसदत्-જે આત્મજયોતિ અને સર્વદ્રષ્ટા પરમાત્માનું સમાન સ્થાન ગૃહ છે ત્યાં સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : સર્વ દ્રષ્ટા, પાપનાશક પરમાત્મા ઉપાસના દ્વારા આત્મા અને પરમાત્માનું સમાન સ્થાન, આત્માથી સારી રીતે પ્રેરિત હૃદયકોષ્ઠમાં સમ્યક્ પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

६९१. वरिवोधातमो भुवो मंहिष्ठो वृत्रहेन्तमः। पर्षि राधो मधानाम् ॥ ३॥

પદાર્થ : वृत्रहन्तम्- હે અત્યંત પાપનાશક પરમાત્મન્ ! तुं विश्वः -धातमः - तुं ધનનો અત્યંત ધારક સાથે જ मंहिष्ठ- મહાન દાતા પણ છે मघोनाम् - ધનવાળાઓને તું જ राधः पर्षि - ધન પૂરે છે. (૩)

ભાવાર્થ: પાપ-અજ્ઞાનના નાશક પરમાત્મા મહાન ધનના ધારક હોવા ઉપરાંત અત્યંત દાતા પણ છે, જેટલા પણ ધનવાનો છે, તેને તે જ ધનથી ભરપૂર કરે છે. પરમાત્મન્! તારા જેવો કોઈ દાની નથી, દાનીઓને પણ તું જ દાન માટે ધન પ્રદાન કરે છે. તારી ઉપાસના કરનાર કોઈ નિર્ધન રહી શકતો નથી. (3)

सूडत-२

६९२. पवस्व मधुमत्तमे इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः । १२ ३१२ ३१२ महि द्युक्षतमो मदः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૭૮

६९३. यस्य ते पौत्वां वृषेभां वृषायतेऽस्य पौत्वा स्वर्विदः। सं सुप्रकेतो अभ्यक्रमीदिषोऽच्छो वाजं नैतशः॥२॥

પદાર્થ: यस्य ते-જે તારા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માના આનંદરસનું पीत्वा-ઉપાસના દ્વારા પાન કરીને वृषभ:-वृषायते-वृषભ-સાંઢની સમાન ઉપાસક આત્મા વૃષભ સમાન પુષ્ટ પ્રફુલ્લિત આનંદિત બની જાય છે તથા अस्य स्वर्विदः पीत्वा-એ તારા સુખને પ્રાપ્ત કરાવનાર આનંદરસનું પાન કરીને सः-सुप्रकेतः-ते ઉપાસક સમ્યક્ જ્ઞાનમય બનીને इषः-अभ्यक्रमीत्-પોતાની એષણાઓ-વાસનાઓને સ્વાધીન કરે છે-જીતી લે છે, वाजं न-एतशः-अच्छा-જેમ ઘોડાઓ સંગ્રામને પાર કરીને સ્વાધીન બને છે. (૨)

ભાવાર્થ: ઉપાસકજન પરમાત્માના આનંદરસનું પાન કરીને, વૃષભ સમાન પુષ્ટ, બળવાન બની જાય છે; અને તે સ્વર્ગીય સુખ સ્વરૂપ પરમાત્માના આનંદરસનું પાન કરીને, ઉપાસક આત્મા સારી રીતે જ્ઞાનમય પ્રસિદ્ધ બનીને, પોતાની વાસનાઓને સ્વાધીન કરે છે-જીતી લે છે; જેમ બળવાન ઘોડાઓ સંગ્રામને સીધા પાર કરીને સ્વાધીન બને છે. (૨)

सूड्त-३

६९४. इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः । श्रुष्टे जातास इन्देवः स्वविदः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા પદદ

६९५. अर्थं भराय सानैसिरिन्द्राय पवते सुतः । सोमो जैत्रस्य चेतित यथा विदे ॥२॥

પદાર્થ: अयं सानिसः सुतः सोमः-એ સંભજનીય સાક્ષાત્ કરેલ શાન્ત પરમાત્મા इन्द्राय-ઉપાસક આત્માના भराय-ભરણ પોષણને માટે पवते-આનંદધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે, પુનः जैत्रस्य-ઇન્દ્રિય જયશીલના यथाविदे-યથાર્થ જ્ઞાનને માટે चेतित-તેને જાગૃત કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : સંભજનીય સાક્ષાત્ કરેલ પરમાત્મા ઉપાસક આત્માનાં ભરણ, પોષણને માટે આનંદધારામાં વહેતો-થઈને આવે છે. પુનઃ ઇન્દ્રિય, મન પર જય પ્રાપ્ત કરનાર ઉપાસકને યથાર્થ-જ્ઞાનાર્થ તેને સાવધાન કરે છે. (૨)

६९६. अस्येदिन्द्रो मदेष्वा ग्रांभं गृभ्णाति सानसिम् । वज्रं च वृषणं भरत् समप्सुजित् ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र:-ઉપાસક આત્મા अस्य-इत्-એ આનંદધારામાં સાક્ષાત્ પરમાત્માને જ ग्राभं सानिसम्-आगृभ्णाति-ગ્રહણ કરવા યોગ્ય એક અંશ ભજનીય સ્વરૂપ સમ્યક્ ગ્રહણ કરી શકે છે मदेषु-પોતાના સમસ્ત તૃપ્તિ પ્રસંગોમાં समप्सुजित्-सभ्यક् વ્યાપ્ત પ્રવૃત્તિઓ વિજય પ્રાપ્ત કરનાર वृषणं वज्ञं भरत्-આનંદવર્ષક ઓજને ધારણ કરાવે છે. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસક આત્મા આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માને વિભુ-વ્યાપક રૂપમાં નહિ, પરંતુ યથા શક્ય સ્વરૂપનું જ સેવન કરે છે, એટલા માત્રથી તે પોતાની તરફ પ્રાપ્ત થનારી સમસ્ત પ્રવૃત્તિને જીતી લે છે તથા આનંદવર્ષક ઓજને પણ પ્રાપ્ત કરે છે. (૩)

सूड्त-४

६९७. पुरोजिती वो अन्धंसः सुताय मादयित्नवे ।

अप श्वानं श्निथिष्टनं संखायो दीर्घजिह्वयम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૫

६९८. यो धारया पावकया परिप्रस्यन्दते सुतः। इन्दुरश्वो न कृत्व्यः॥ २॥

પદાર્થ: य:-इन्द्र:- જે આર્ડ આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મા सृत:-નિષ્પાદિત ઉપાસિત થયેલ पावकया-धारया-પવિત્ર કરનારી-દોષ, પાપ, દુઃખ નિવારણ કરનારી જ્ઞાનધારાથી परिप्रस्यन्दते-સર્વતો ભાવથી પ્રાપ્ત થાય છે. अश्वः-न कृत्व्यः-કર્મ-ગતિકર્મ કુશલ ઘોડાની સમાન. (૨)

ભાવાર્થ : જેમ સર્વતો ભાવથી માર્ગ વ્યાપનશીલ ઘોડો પૂર્ણરૂપથી માર્ગને વ્યાપ્ત કરે છે, તેમ ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ કરેલ પરમાત્મા ઉપાસક આત્માને નિર્મળ કરનારી જ્ઞાનધારાથી સર્વતો ભાવથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

६९९. तं दुरोषमभी नरः सोमं विश्वांच्या धिया। यज्ञाय सन्त्वंद्रयः ॥ ३॥

પદાર્થ: अद्रय:-नर:-विघ्न બાધાઓથી દીર્ણ-ક્ષીણ ન થનાર મુમુક્ષુ ઉપાસક विश्वाच्या धिया-સર્વાત્મના પ્રાપ્તિ શક્તિમયી ઉપાસના ક્રિયાથી तं दुरोषं सोमम्-ते ઓષ = દાહનો ધ્વંસ કરનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને यज्ञाय-અધ્યાત્મયજ્ઞ સંપાદન કરવા માટે अभि सन्तु-સ્વાશ્રય કરે છે-સ્વાત્મામાં ધારણ કરે છે. (3)

ભાવાર્થ : મુમુક્ષુ ઉપાસક સર્વાત્મ પ્રાપ્તિ કરાવનારી ઉપાસના ક્રિયાથી અધ્યાત્મયજ્ઞ ચલાવવા માટે તે દાહ, તાપનાશક પરમાત્માને પોતાના આત્મામાં ધારણ કરે છે. (૩)

સૂક્ત-પ

७००. अभि प्रियाणि पवते चेनोहितो नामानि यहाँ अधि येषु वंधिते। आं सूर्यस्य बृहतो बृंह-नधि रथं विष्वञ्चमरुहद्विचक्षणः ॥१॥ ९९ भं भंत्रार्थ इमां अंध्या ५५४

७०१. ऋतस्य जिह्ना पवते मधु प्रियं वक्ता पतिर्धियो अस्या अदाभ्यः। दंधाति पुत्रः पित्रोरपोच्यां३ नाम तृतीयमधि रोचनं दिवः ॥२॥

પદાર્થ : त्रहास्य जिह्वा-અમૃતસ્વરૂપ સોમ શાન્ત પરમાત્માની વાક્-સ્તુતિ मधुप्रियं पवते-જેને મધુર અને પ્રિય છે એવા ઉપાસકને પવિત્ર કરી દે છે अस्या धियः-वक्ता-अदाभ्यः पितः-એ સ્તુતિ રૂપ

ઘી = બુદ્ધિનો પ્રવચનકર્તા અદભનીય પતિ છે-અધિકારી છે पित्रोः पुत्रः-ઘાવા પૃથિવી બન્ને લોકોના ત્રાણ = રક્ષણ કર્તા दिवः-अधि-गेचनं तृतीयम्-પ્રકાશમય મોક્ષમાં રુચિકર તૃતીય અમૃત નામ ओरूम्- सोभ अपीच्यं नाम द्याति-अन्तर्હित नामने ધારણ કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: અમૃત સ્વરૂપ શાન્ત પરમાત્માની સ્તુતિ પરમાત્મા સંબંધી મધુર તેને ચાહનારને ઉપાસકને પવિત્ર કરી દે છે, તે સ્તુતિ રૂપ પ્રજ્ઞા = બુદ્ધિના પ્રવચનકર્તા અહિંસનીય અધિકારી બની જાય છે. ઘાવા પૃથિવીના ત્રાણકર્તા મોક્ષમાં રુચિકર અમૃતનામ <mark>ઓરૂમ્</mark>-અન્તર્હિતને ધારણ કરે છે. (૨)

७०२. अव द्युतानः केलशाँ अचिक्रदेन्नृभिर्येमाणः कोशे आ हिरण्यये। अभी ऋतस्य दोहना अनूषताधि त्रिपृष्ठ उषसो वि राजिस ॥ ३॥

પદાર્થ: द्युतानः-द्योतमान-स्व आत्म३पथी प्रકाशमान सोम-शान्त स्व३प परमात्मा नृभिः-हिरण्यये कोशे-आयेमानः-सुवर्शकोश-हृदयकोशमां आक्षित करवामां आवतां कलशान् अभिक्रदत्-समस्त शान आशयोमां प्रवयन करे छे ऋहस्य दोहना-सोम३प अमृतनुं दोढन करनारा मुमुक्षुओ ज्यारे अनूषत-तेनी स्तुति करे छे, त्यारे परमात्मा उपसः-अधि त्रिपृष्ठे विराजिस-परमात्मन् ! तुं शानप्रकाश तरंगमां थनारी स्तुति, प्रार्थना, ઉपासनानां स्तरमां विशेष३पथी प्रकाशमान थाय छे. (3)

ભાવાર્થ: સ્વરૂપથી પ્રકાશમાન પરમાત્મા જ્યારે મુમુક્ષુઓ દ્વારા દિવ્ય હૃદયકોશમાં આકર્ષિત કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે સમસ્ત જ્ઞાનવિષયોને સમજાવે છે, પુન: તે અમૃતરૂપ પરમાત્માનું દોહન કરનારા મુમુક્ષુ ઉપાસકો જ્યારે તેની સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે હે પરમાત્મન્! તું જ્ઞાનપ્રકાશધારામાં થનારી સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના સ્તરમાં વિશેષ રૂપથી પ્રકાશિત થાય છે-સાક્ષાત્ થાય છે. (૩)

ખંડ-ક

સૂક્ત-૧

७०३. यज्ञायज्ञा वो अग्नये गिरागिरा चे दक्षसे। प्रेप्न वयममृतं जातवेदसं प्रियं मित्रं न शंसिषम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૫

७०४. ऊर्जो नपातं सं हिनायमस्मयुर्दाशेम हर्व्यदातये। भुवद्वाजेष्ववितां भुवद् वृधं उतं त्रोतां तेनूनाम्॥२॥

પદાર્થ: ऊर्जः-नपातम्-અમારા આત્મ સ્વરૂપને ન પાડનાર-રક્ષા કરનાર અગ્નિજ્ઞાન સ્વરૂપ પરમાત્માને ઉપાસિત કરીએ सः-हिना-अयम्-अस्मयुः-તે ખરેખર એજ અમને ચાહનાર અપનાવનાર છે हव्यदातये दाशेम-અમે અમારી ઉપાસના હિવને અર્પણ કરવા માટે અમને સમર્પિત કરીએ છીએ वाजेषु-अविता भुवत्-એ અમૃત અન્ન ભોગોને માટે રક્ષક છે उत-અને तनूनां वृधे त्राता भुवत्- ઉપાસક આત્માઓના વર્ધન-ઉત્કર્ષને માટે રક્ષક બને છે. (૨)

ભાવાર્થ: અમે અમારા આત્મ સ્વરૂપને ન પાડનાર પરન્તુ ઉન્નત કરનાર જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માની ઉપાસના કરીએ. તે પણ યથાર્થરૂપથી અમને અપનાવનાર છે, તેથી ઉપાસનારૂપ ભેટ અર્પિત કરવા માટે અમે પોતાને તેના તરફ પ્રેરિત કરીએ. તે અમારા અમૃતભોગોને માટે રક્ષક બને છે. અને તે સદા ઉપાસક આત્માની વૃદ્ધિ-ઉન્નતિને માટે રક્ષક બને છે. (૨)

सूड्त-२

७०५. एह्यू षु ब्रवाणि तेंऽग्ने इत्थेतरा गिरः। एभिर्वधास इन्दुभिः॥१॥
%ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ७

७०६. यत्र क्व च ते मनो दक्षं दधसं उत्तरम्। तत्र योनि कृणवसे॥ २॥

પદાર્થ: यत्र क्व च-જે પણ ઉપાસકમાં ते-તારા માટે मनः-મનોભાવ-મનન-આસ્તિકતા છે ત્યાં तुं उत्तरं दक्षं दधसे-तारुं श्रेष्ठ वरण કરવા યોગ્ય સ્વરૂપ ધારણ કરે છે-સ્થાપિત કરે છે અને तत्र-त्यां योनिं कृणवसे-પોતાનું નિવાસ स्थान બનાવે છે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મન્ ! જે ઉપાસકની અંદર તારા પ્રત્યે મનોભાવ-આસ્તિકતા છે, ત્યાં તું તારા દર્શન-જ્ઞાન કરાવે છે; અને ત્યાં પોતાનો નિવાસ બનાવે છે. (૨)

७०७. न हि ते पूर्तमक्षिपद् भुवन्नेमानां पते। अर्था दुवो वनवसे ॥ ३॥

પદાર્થ: नेमानां पते-હे નમનારા ઉપાસકોના રક્ષક પરમાત્મન્ ! ते-अक्षिपत् पूर्तं न हि भुवत्-तेने माटे तारुं ઇन्द्रियशક्तिनो नाश કરનાર-સમાપ્ત કરનાર તેજ અર્થાત્ તાપ પ્રાપ્ત થતું નથી. अथ दुवः-वनवसे-અને તું તેઓની સેવા ઉપાસનાનો સ્વીકાર કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસકોના પાલનહાર પરમાત્મા છે તેમની ઇન્દ્રિયશક્તિઓને પરમાત્મા તેજ તાપ નથી દેતો ભૌતિક અગ્નિની સમાન તથા તે તેમની ઉપાસનાનો સ્વીકાર કરે છે. (૩)

સૂ~~ક~~ત-3

७०८. वयमु त्वामपूर्व्य स्थूरं न कच्चिद्धरन्तोऽवस्यवः । वज्रिञ्चित्रं हवामहे ॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૦૮

७०९. उप त्वा कर्मन्नूतये स नो युवोग्रंश्चक्राम यो धृषत् । त्वामिध्यवितारं ववृमहे संखाय इन्द्र सानसिम् ॥२॥

પદાર્થ: कर्मन्-प्रत्येक कर्ममां ऊतये-रक्षाने माटे त्वा-उप-અમે તારી ઉપાસના કરીએ છીએ सः-यः-युवा-उग्रः-धृषत्-नः चक्राम-ते જे યુવા-સદા યુવાપૂર્ણ સમર્થ પ્રતાપી પાપ પ્રતાડक થઈને અમને ઉત્સાહી તેજસ્વી બનાવે છે, तेथी इन्द्र त्वां सानसिम् अवितारम्-इत्-हि-હे એશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તુજ સંભજનીય રક્ષકને જ નિશ્ચય सखायः-ववृमहे-અમે તારા મિત્ર-ઉપાસકજન વરણ કરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : પ્રત્યેક કર્મમાં સદા સમર્થ, પાપનાશક, સંભજનીય પરમાત્માની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૨)

सूड्त-४

७१०. अधा हीन्द्र गिर्वण उप त्वा काम ईमहे ससृग्महे । उदेव ग्मन्त उदिभेः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૦૬

७११. वार्ण त्वा येव्याभिवधिन्त शूरै ब्रह्माणि । वावृथ्वांसं चिदद्रिवो दिवेदिवे ॥२॥

પદાર્થ: शूर-अदिवः-હે પૂર્ણ સમર્થ આનંદ મેઘવન પરમાત્મન્! त्वा-तने ब्रह्माणि-અમારું स्तवन-स्तुतिवयन यव्याभिः-वाः-न वर्धन्ति-नदीओथी-नदीओनां જળ જેમ મહાન જળાશયની વૃદ્ધિ થાય છે-ભરે છે, તેમ दिवे दिवे-પ્रतिदिन वावृथ्वांसं चित्-वृद्धि કરવા સમાન ભરે છે.

ભાવાર્થ: હે આનંદ મેઘવાળા સમર્થ પરમાત્મન્! જેમ નદીઓ પોતાના જળથી મહાન જળાશયને ભર્યા કરે છે, તેમ તારાથી અમૃત આનંદરસ પ્રાપ્ત કરવા માટે, ઉપાસકજન પોતાનાં સ્તુતિ વચનોથી ભર્યા કરે છે. (૨)

७१२. युञ्जन्ति हरी इषिरस्य गांथयोरी रथ उरुयुगे वचौर्युजा। इन्द्रवाहा स्वर्विदा ॥ ३॥

પદાર્થ : इषिरस्य-પ્રેરક પરમાત્માનાં हरी-દુ:ખનાશક સુખદાયક સાધન ભૂત ૠક્ સામ વાણીથી

स्तवन અને મનથી ઉપાસકને गाथया-વેદવાક્-મંત્રથી वचोयुजा-પ્રાર્થના વચનથી જે યુક્ત છે इन्द्रवाहा-પરમાત્માને લઈ આવનાર स्वर्विदा-મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવનાર છે તે સ્તવન ઉપાસનને-उस्युगे-उरौ रथे-મહાન યોગભૂમિવાળા મહાન રસરૂપ ધ્યાનયજ્ઞમાં युञ्जन्ति-ઉપાસકજન યુક્ત-પ્રયુક્ત કરે છે.

ભાવાર્થ: વેદમંત્રને અનુરૂપ પ્રાર્થના પ્રયુક્ત, પ્રેરક પરમાત્માની સ્તુતિ, ઉપાસના કરો, જે પરમાત્માને આમંત્રિત કરનાર, મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવનાર, મહાન ઉપાય, મહાન યોગભૂમિવાળા રસરૂપ ધ્યાનમાં ઉપાસક પ્રયુક્ત કરે છે. અમારે પણ કરવા જોઈએ. (૩)

इति प्रथमोऽध्यायः

इति प्रथम प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

* * *

अथ द्वितीयोऽध्यायः

प्रथम प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

७१३. पान्तमा वो अन्धंस इन्द्रमिभ प्र गायत । विश्वासाहं शतक्रतुं मंहिष्ठं चर्षणीनाम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૫૫

७१४. पुरुहूतं पुरुष्टुतं गाथान्यां ३ सनश्रुतम्। इन्द्रं इति ब्रवीतन॥२॥

પદાર્થ: पुस्हूतं पुरुद्धतम्-અનેક આસ્તિકો દ્વારા આમંત્રણીય અને અનેક આસ્તિકો દ્વારા સ્તુતિ કરવામાં આવે છે गाथान्यम्-ગાન કરનારી ૠચાઓથી ગાવા યોગ્ય सनश्रुतम्-ભજન સ્તુતિવાળાને इन्द्रः-इति ब्रवीतन-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા કહો-જાણો. (૨)

ભાવાર્થ : અનેક આસ્તિકજનોનાં આમંત્રણીય તથા અનેક આસ્તિકજનોનાં સ્તુતિ યોગ્ય વેદમંત્રોથી ગાવા-જાણવા યોગ્ય ભજન, સ્તુતિવાળાને ઇન્દ્ર પરમાત્મા કહો-જાણો. (૨)

७१५. इन्द्र इन्नो महोनां दातां वाजानां नृतुः। महा अभिज्ञा यमत् ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र:-इत्-ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા જ नः-અમારે માટે महोनां वाजानां दाता-બહુ મૂલ્યવાન મહત્ત્વપૂર્ણ અમૃતભોગોનો પ્રદાન કર્તા છે તથા महान्-अभिज्ञ नृतुः-आ यमत्-મહાન કૃપાળુ નેતા બનીને અમારા પર શાસન કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા અમારે માટે મહાન, મહત્ત્વપૂર્ણ અમૃત ભોગોને આપનાર તથા મહાન કૃપાળુ નેતા બનીને શાસન કરે છે.-નિયમમાં રાખે છે. (૩)

સૂક્ત-૨

७१६. प्र व इन्द्राय मादनं हर्यश्वाय गायत। संखायः सोमेपाव्ने॥१॥ १९७० मंत्रार्थ क्रमांक संख्या १५६

७१७. शंसेदुक्थं सुदानव उत द्युक्षं यथा नरः। चकृमा सत्यराधसे॥२॥

પદાર્થ: नरः-मुभुक्षुष्ठन यथा-જેવી રીતે सुदानवे-ઉત્તમ દાન કરનાર उत-અને सत्यगधसे-सत्य-स्थायी मोक्षेश्वर्यवाणा-અविनाशी ધनवाणा परभात्भाने माटे उक्थं शंसेत्-वક्तव्य-प्रशंसावयन-स्तवन બોલે છે चकुम-અમે પણ તેમજ આચરણ કરીએ. (२)

ભાવાર્થ : મુમુક્ષુજન જેમ શ્રેષ્ઠ દાનદાતા, સ્થિર મોક્ષૈશ્વર્યવાળા પરમાત્માની સ્તુતિ કર્યા કરે છે, તેમ અમે ઉપાસકોએ પણ કરવી જોઈએ. (૨)

७१८. त्वं ने इन्द्र वाजेयुस्त्वं गैर्व्युः शतक्रतो। त्वं हिरण्येयुर्वसो॥३॥

પદાર્થ: शतक्रतो-इन्द्र-હે અનંત જ્ઞાન કર્મવાળા પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं नः-અમારે માટે वाजयुः-અમૃત અન્ન-મોક્ષને ચાહનાર છે त्वम्-तुं गव्युः-સરસ્વતી-જ્ઞાનશક્તિને ચાહનાર છે वसो-હે અમને વસાવનાર ! त्वम्-तुं हिरण्ययुः-આયુ-દીર्ઘ જીવનને ચાહનાર છે (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા ઉપાસકોના આયુષ્કામ, વિદ્યાકામ અને મોક્ષકામ છે. તે અનન્ત જ્ઞાન કર્મવાળો અને વસાવનાર છે. (૩)

સૂ~~કત~~-3

७१९. वयमु त्वा तदिदर्थो इन्द्र त्वायन्तः संखायः । कण्वा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ १ ॥ १९७० मंत्रार्थ क्षमांक संख्या १५७

७२०. न घेमन्यदा पपन वज्रिन्नपसौ नविष्टौ। तवेदु स्तोमैश्चिकेत॥२॥

પદાર્થ: विज्ञन्-હે ઓજસ્વી તેજસ્વી પરમાત્મન્ ! अपसः-તારી વ્યાપક શક્તિમાનની निवष्टौ- स्तुतियજ्ञमां अन्यत्-न घ-ईम्-आपपन-અન્યની સ્તુતિ કદી પણ કરતો નથી तव-इत्-उ-तने જ સ્તુતિ વચનોમાં चिकेत-ઇષ્ટદેવ જાણું છું-માનું છું. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્માના સ્તુતિયાગ-યજ્ઞમાં અન્ય કોઈની સ્તુતિ ન કરવી જોઈએ, પરમાત્માનાં સ્થાનમાં કોઈ જડ અને ચેતન સ્તુતિ યોગ્ય નથી, તેથી સમસ્ત સ્તુતિ પ્રસંગોમાં પરમાત્માને જ ઇષ્ટદેવ માનવો જોઈએ. (૨)

७२१. इंच्छन्ति देवाः सुन्वन्तं न स्वप्नाय स्पृहयन्ति । यन्ति प्रमादमतन्द्राः ॥ ३ ॥

પદાર્થ : देवा:-ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા सुन्वन्तम्-इच्छन्ति-ઉપાસનારસ નિષ્પાદકને ચાહે છે-અપનાવે છે स्वप्नाय न स्पृहयन्ति-અસાવધાન-આળસુ-નાસ્તિકને સ્નેહ કરતો નથી अतन्द्रा:-प्रमादं यन्ति-सावधान-આળસ રહિત આસ્તિકજન પ્રકૃષ્ટ હર્ષ-બ્રહ્માનંદને પ્રાપ્ત કરે છે-પામે છે. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસનારસ નિષ્પાદક ઉપાસકને પરમાત્મા સ્નેહ કરે છે. અસાવધાન, નાસ્તિક ને નહીં, સાવધાન આસ્તિકજન બ્રહ્માનંદને પ્રાપ્ત કરે છે. (૩)

सूड्त-४

७२२. इन्द्राय मद्वने सुतं परि ष्टोभन्तु नौ गिरः। अर्कमर्चन्तु कारवः॥१॥ ९९२) भंत्रार्थ क्षमांक संખ्या १५८

७२३. यस्मिन् विश्वा अधि श्रियो रणन्ति सप्त संसदः। इन्द्रं सुते हवामहे॥ २॥

પદાર્થ: यस्मिन्- જે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મામાં विश्वा:-श्रिय:- સમસ્ત ઐશ્વર્ય શક્તિઓ અથવા પ્રકૃતિઓ સૂક્ષ્મ સત્તાઓ જગત નિર્માણ ધારણ માટે अधि-અધિષ્ઠિત છે-વિદ્યમાન છે તથા सप्त संसद:- सात છંદોમય સ્તોમ-મંત્ર-જ્ઞાનધારાઓ અથવા સપ્ત-સમવેત થનારા ચેતન આત્માઓ रणन्ति- २ મણ કરે છે इन्दं-सृते हवामहे- ते ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને ઉપાસનારસને માટે આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ: જે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મામાં સમસ્ત ઐશ્વર્ય-શક્તિઓ અથવા સૂક્ષ્મ પ્રકૃતિ સત્તાઓ રહેલી છે. જેમાં સાત ગાયત્રી આદિ છંદોમય મંત્ર જ્ઞાનધારાઓ અથવા તેમાં સાથે રહેનારી ચેતન સત્તાઓ છે, તે પરમાત્માને ઉપાસના-સમયે આમંત્રિત કરવો જોઈએ, અન્યને નહિ. (૨)

७२४. त्रिकंद्रुकेषु चेतनं देवांसो यज्ञमत्नत। तमिद्वर्धन्तु नौ गिरः॥३॥

પદાર્થ: देवास:-મુમુક્ષુજન त्रिकदुकेषु-ત્રણ યોગભૂમિઓ-ધારણા-ધ્યાન-સમાધિઓમાં चेतनं यज्ञम्-અધ્યાત્મયજ્ઞ યોગાભ્યાસને अत्नत-વિસ્તૃત કરે છે-સંપાદન કરે છે तम् इत्-તેને અવશ્ય नः-गिरः અમારી સ્તુતિઓ वर्धन्तु-આગળ વધે-વધારે છે, ગુણગાન કરે છે. (3)

ભાવાર્થ: મુમુક્ષુજન અધ્યાત્મયજ્ઞને ધારણા, ધ્યાન, સમાધિ રૂપ ત્રણ યોગભૂમિઓમાં વિસ્તૃત કરે છે, તેથી અમારે અધ્યાત્મયજ્ઞ કરવો જોઈએ, તેના દ્વારા અમારી સ્તુતિઓ ઉન્નત કરીએ, અમે સ્તુતિઓમાં <mark>ઓરૂમ્</mark> પરમાત્માને ધારણા, ધ્યાન, સમાધિનું અવલંબન બનાવીએ. તુખ્ખપસ્તદુર્થમાવનમ્-(ય ા ે ગ . ૧: ૨૮) કરીએ. (૩)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

७२५. अयं त इन्द्रें सोमों निपूतों अधि बहिषि । एहीं मस्य द्रवा पिंब ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૫૯

७२६. शांचिंगों शांचिंपूजनांयं रणांय ते सुतः ।

आंखण्डल प्रं हूयसे ॥२॥

પદાર્થ: शाचिगो-હે પ્રજ્ઞામાં-પ્રજ્ઞાનુરૂપ ગૌ = વેદવાક્ જેની એવી પ્રજ્ઞાનુરૂપ-પ્રજ્ઞાવૃદ્ધિકર હે વેદ વાક્ના સ્વામી! શચી =પ્રજ્ઞામાં સંપન્ન शाचिपूजन-પ્રજ્ઞાનુરૂપ પૂજન ઉપાસન જેનું થાય છે એવા પરમાત્મા અંધવિશ્વાસથી એવા પરમાત્માનું નહિ. अयं सृतः-એ ઉપાસનારસ ते रणाय-तारा रमण्रने माटे-तारुं रमण અમારી અંદર થાય એટલા માટે आखण्डल प्र हूयसे-હે પાપ દોષોને છિન્ન-ભિન્ન કરનાર તને પ્રકૃષ્ટરૂપમાં નિમંત્રિત કરવામાં આવે છે. (૨)

ભાવાર્થ : પ્રજ્ઞાનુરૂપ, વેદજ્ઞાનવાળા તથા પ્રજ્ઞાનુરૂપ ઉપાસનાવાળા પરમાત્મા છે, તેમાં રમણ કરાવવા માટે ઉપાસનારસ તૈયાર કરવો જોઈએ, તે સદા પાપ દોષોનો નિવારક છે. (૨)

७२७. यस्ते शृङ्गवृषो णपौत् प्रणपात् कुण्डैपाँय्येः । न्यस्मिन् दध्रै औ मनः ॥३॥

પદાર્થ: ते श्रृङ्गवृष:-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તારા અજ્ઞાન-અંધકાર નાશક જ્ઞાન-પ્રકાશ વર્ષકના नपात्-ન પાડનાર પરંતુ ધારણ કરનાર તથા प्रणपात्-આત્માને પણ પ્રકૃષ્ટરૂપ ન પાડનાર-ઉત્કર્ષ કરનાર कुण्डपाय्य:-કુંડથી જેમ પાન કરવા યોગ્ય ભરપૂર આનંદરસનું પાન કરવાનું હોય છે તે જે અધ્યાત્મયજ્ઞ છે अस्मिन्-એ-तेમાં मनः-नि-आ दधे-ઉપાસકજન પોતાનાં મનને નિરંતર નિયમમાં રાખે છે-સમર્પિત કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ: અધ્યાત્મયજ્ઞ જે અજ્ઞાન-અંધકાર નાશક, જ્ઞાન-પ્રકાશ સુખ વરસાવનાર પરમાત્માનો ન પાડનાર-સાક્ષાત્ કરાવનાર આત્માનો પણ ઉત્કર્ષ કરાવનાર છે, તેમાં ઉપાસકજન પોતાનું મન નિરંતર લગાવ્યા કરે છે. (3)

सूड्त-२

७२८. आं तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्रोभं सं गृभाय। महाहस्ती दक्षिणेन ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૫૭

७२९. विद्या हि त्वा तुविकूर्मि तुर्विदेष्णं तुर्वीमधम्। तुविमात्रमवोभिः ॥२॥

પદાર્થ: त्वा-હે ઇન્દ્ર-પરમાત્મન્! તને तुविकूर्मिम्-બહુજ પ્રાણશક્તિમાન-મહાન બળવાન तुविदेष्णम्-મહાન પ્રેરણાદાતા तुवीमघम-મહાન ઐશ્વર્યવાન-અનેક રીતે ધનદાતા तुविमात्रम्-અનેક પ્રમાણવાળા-મહાન વ્યાપક અનંતને अवोभि:-विद्या हि-અમારા માટે વિવિધ રક્ષણો કૃપાભાવો દ્વારા તને જ અમે નિતાંત જાણીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્માની અમારે માટે વિવિધ પ્રકારની રક્ષાઓ, કૃપાઓ છે, જેથી અમે તેને મહાન પ્રાણશક્તિમાન, મહાન પ્રેરણાદાતા, મહાન ધન સાધનદાતા અને સર્વવ્યાપક અનંત જાણીએ છીએ, જાણીએ, માનીએ. (૨)

श्रिशीओ, भानीओ. (२) ७३०. न हि त्वा शूर देवा न मर्तासो दित्सन्तम् । भी मं न गां वा रयन्ते ॥ ३॥

पदार्थ : शूर-હे समर्थ परमात्मन् ! त्वा दित्सन्तम्-तारी यथा-योग्य કर्मक्षण आपवानी ઇચ્छाने न हि देवाः-न देवो न मर्त्तासः-न मनुष्य वारयन्ते-अटक्षावी शक्षे छे. भीमं गां न-ભयंकर वृषल- सांढने क्षेम तेना ज्ञार्थथी क्षेष्ठ अटक्षावी-छटावी शक्षा नथी. (3)

ભાવાર્થ : જેમ ભયંકર વૃષભને તેના બળના કાર્યથી કોઈ હટાવી-રોકી શકતાં નથી, તેમ પરમાત્માને તેના બળકાર્ય કરતાં કર્મફળ આપતાં કોઈ રોકી શકતાં નથી. (૩)

सूडत-३

७३१. अभि त्वा वृषभा सुते सुते सृजामि पौतेये । तृम्पा व्यश्नुही मदम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૬૧

७३२. मां त्वा मूरा अविष्यवो मोपहस्वान आं देभन्। मां कीं ब्रह्मद्विषं वनः ॥२॥

પદાર્થ: હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वा-तने मूरा:-મૂઢ લોકો अविष्यव:-ભોગની ઇચ્છાવાળા मा आदभन्-દબાવી શકતા નથી તથા उपहस्वान:-मा-ઉપહાસ કરનારા નાસ્તિકો તને દબાવી શકતા નથી. ब्रह्मद्विषम्-तारा પ્રત્યે દ્વેષ કરનારા એવા ભોગી અને નાસ્તિકોને मार्की वन:-तुं કદી સંભજન કરતો નથી, તેનો પક્ષ લેતો નથી, અપનાવતો નથી. (૨)

ભાવાર્થ : ભોગ-વિલાસી તથા નાસ્તિક, મૂઢજન પરમાત્માના દંડથી બચી શકતા નથી. એવા બ્રહ્મદ્વેષી ઈશ્વરીય નિયમ અને ઉપકારના દ્વેષી જનોને પરમાત્મા કદી પણ અપનાવતો નથી. (૨)

७३३. इंहें त्वा गांपरीणसं महें मन्दन्तुं रांधसे । सरो गौरों यथा पिब ॥३॥ પદાર્થ: त्वा गोपरीणसम्-હे परभात्भन् ! તારી સ્તુતિ વાણીઓથી પ્રાપ્ત થનારા અધ્યાત્મ અન્નનे महे गधसे-मढान भोक्षेश्वर्यनी प्राप्तिने माटे मन्दन्तु-ઉપાसકજનો સ્તુત કરે-અર્ચિત કરે गौरः-यथा सरः पिब-ગોરवर्शनुं હરણ જેમ સરોવर-જળનું તૃપ્તિથી પાન કરે છે, તેમ ઉપાસકના ઉપાસનારસનું પાન કર. (૩)

ભાવાર્થ : સ્તુતિઓથી પ્રાપ્ત થવાને પાત મોક્ષ ભોગવાળા તારા પરમાત્માની મોક્ષેશ્વર્યને માટે ઉપાસક અર્ચન કરે છે, તું એમનું અર્ચનારૂપ આર્દ્વરસનું પૂર્ણરૂપે પાન કર. (૩)

सूड्त-४

७३४. इदं वसो सुतमन्धः पिबा सुंपूर्णमुदंरम् । अनाभियन् रिरमा ते ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૨૪

७३५. नृंभिधौतः सुतौ अश्नैरेव्यौ वारैः परिपूतः । अश्वौ न निक्तौ नदीषु ॥२॥

પદાર્થ: नृभि:-મુમુક્ષુજનો દ્વારા सृत:-નિષ્પાદિત द्यौत:-પ્રાપ્ત अव्या:-अश्रनै:-वारै:-યોગભૂમિ-યોગસ્થલીના દોષ આવરણ સાધનો-અભ્યાસોથી परिपूत:-સર્વ તરફથી પરમાત્મા રક્ષિત થાય છે. अश्व:-नदीभि:-निक्त:-જેમ ખુલી જળધારાઓ દ્વારા ઘોડાને કાન્ત બનાવવામાં આવે છે તેમ. (૨)

ભાવાર્થ : જેમ જળધારાઓમાં ઘોડાને નવડાવીને નિર્મળ કાન્તરૂપમાં જોવામાં આવે છે, તેમ મુમુક્ષુજનો પરમાત્માને પોતાની અંદર શ્રદ્ધાભરી યોગભૂમિ રૂપ અભ્યાસો દ્વારા નિર્મળ સાક્ષાત્ કરે છે. (૨)

७३६. तें ते यवं यथा गोभिः स्वादुंमकर्म श्रीणंन्तेः। इन्द्रं त्वास्मिन्त्संधेमादे ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! ते-તારા માટે तं गोभिः-ते ઉપાસનારસને પોતાની વાણીઓથી यथा यवं श्रीणन्तः-જેમ જવ આદિ અન્નપાનને ગાયનાં દૂધથી મેળવીને स्वादु-अकर्म-મધુર રૂપમાં તૈયાર કરે છે, તેમ મેળવીને તૈયાર કરે છે, તેથી त्वा-तने अस्मिन्-सधमादे-એ મારા આત્માની સાથે અથવા મને આત્માની સાથે પોતાના હર્ષ-આનંદ સ્થાન હૃદયમાં આમંત્રિત કરે છે.

ભાવાર્થ : જેમ મનુષ્ય પોતાને માટે અન્ન ભોજનને દૂધ ઘી વગેરે સાથે મિશ્ર કરીને સ્વાદિષ્ઠ બનાવે છે, તેમ ઉપાસનારસને શ્રદ્ધાપૂર્ણ વચનોથી મધુર બનાવીને હ્રદયસ્થાનમાં પરમાત્માને આમંત્રિત કરે. (૩)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

७३७. इदं ह्यन्वोजसा सुतं रोधानां पते । पिंबा त्वाइस्यं गिर्वणः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૬૫

७३८. यस्ते अनु स्वधामसत् सुते नि यच्छ तन्वम् । सं त्वा ममत्तु सोम्य ॥२॥

પદાર્થ: ते-હે ઇન્દ્ર પરમાત્મન્ ! તારા यः-જે ઉપાસક सुते-ઉપાસનારસ નિષ્પન્ન થતાં स्वधाम्-अनु-असत्-પોતાની આત્મ સમર્પણ ક્રિયાને અનુસરણ થઈ રહેલ છે तन्वं नियच्छ-स्वકीય આત્મા-સ્વરૂપને તેને માટે પ્રદાન કર-પ્રદાન કરે છે सोम्य सः-त्वा ममत्तु-હે ઉપાસનારસને યોગ્ય પરમાત્મન્ ! તે ઉપાસક તને ઉપાસનારસથી નિરંતર આનંદિત કરતો રહે. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્મન્ ! ઉપાસક ઉપાસના સમયે પોતાના આત્માને તારા પ્રત્યે સમર્પણ કરે છે, તું પણ તારા સ્વરૂપ દર્શનનો પ્રસાદ તેને પ્રદાન કરે છે, પુનઃ તે ઉપાસક ઉપાસનારસ દ્વારા તને તૃપ્ત અને આનંદિત કરતો રહે છે. (૨)

७३९. प्र ते अश्नोतु कुँक्ष्योः प्रेन्द्र ब्रह्मणौ शिरः । प्र बाहू शूरे राधसा ॥३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ઉપાસક ते कुक्ष्यो:-अश्नोतु-તારા બન્ને પડખામાં રહેલા અભ્યુદય અને નિઃશ્રેયસને-સંસાર સુખ અને મોક્ષાનંદને પ્રાપ્ત કરે-કરે છે. ब्रह्मणा शिरः प्र-तारा वेदशानथी पोताना मस्तिष्क्रने प्रवृद्ध કરે છે शूर-હે મહા બળવાન પરમાત્મન્ ! राधसा बाहू प्र-संसिद्धि- संयम ३५ आराधनाथी शरीरात्मબળોને પ્રાપ્ત કરે છે. (3)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા દ્વારા ઉપાસક મોક્ષ આનંદ અને સંસાર સુખને પ્રાપ્ત કરે જ છે, પરંતુ સાથે જ તેના જ્ઞાનથી મસ્તિષ્કને વિકસિત કરે છે અને સંયમપૂર્વક આરાધનાથી આત્મબળ તથા જીવનબળને પણ પ્રાપ્ત કર્યા કરે છે. (3)

सूड्त-२

७४०. ओ त्वेता नि षीदतेन्द्रमिभ प्र गायत । संखाय स्तोमवाहसः ॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૬૪

७४१. पुरूतमें पुरूणांमीशानं वार्याणाम् । इन्द्रं सोमें संचा सुते ॥२॥

પદાર્થ: सोमे-પરમાત્માના ઉપાસનારસ સંપાદનને માટે ઉપાસકો ! पुस्तमम्-અનેક પ્રસંગોમાં કાંક્ષીય-વાંછનીય पुरुणां वार्याणाम्-ईशानम्-બહુજ-અનેક વરણીય સુભ કામનાઓ કમનીય વસ્તુઓના સ્વામી इन्द्रम्-परभात्मानुं सचा-એકાગ્ર મનથી ગાન કરો-સ્તુત કરો. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસનારસ નિષ્પાદન માટે હે ઉપાસકો ! બહુજ વાંછનીય, અનેક વરણીય કામના અને કમનીય વસ્તુઓના સ્વામી પરમાત્માની એકાગ્ર મનથી સ્તુતિ ગાન કરવું જોઈએ. (૨)

७४२. सं घो नो योग आ भुवत् सं रोये स पुरन्ध्या। गमद् वाजेभिरा स नः ॥३॥

પદાર્થ: सः-घ-ते જ ઇન્દ્ર-પરમાત્મા नः-અમારા योगे-અધ્યાત્માનંદને માટે सः-તે राये-લૌકિક ઐશ્વર્યને માટે सः-पुरन्थ्या-ते પુર-શરીર ધારણ સ્થિતિને માટે आभुवत्-स्वामीરૂપમાં विद्यमान છે. सः-ते नः-અમારે માટે वाजेभिः-પોતાના અમૃતભોગોની સાથે आगमत्-આવે-પ્રાપ્ત થાય. (૩)

~~સૂક્ત-~~3

७४३. योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवामहे । संखाय इन्द्रमूतये ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૬૩

७४४. अनु प्रत्नस्योकसो हुवै तुविप्रतिं नरम् । यं ते पूर्वं पिता हुवै ॥२॥

પદાર્થ : प्रत्नस्य-ओकसः-દિવ્ સ્થાન મોક્ષ સ્થાનના अनु-ઉપર विद्यमान तुविप्रतिम्-અનેકોના પ્રતિપાલક-અનેક મોક્ષ આત્માઓને પોતાના આનંદથી પૂરણ કરનાર, नरम्-નેતા-સ્વામી પરમાત્માને हुवे-હું આમંત્રિત કરું છું यं ते पूर्वं पिता हुवे-शे तने परमात्माने पહेલાં પણ मारा पिता आमंत्रित કરતાં રહ્યાં છે. (૨)

ભાવાર્થ : મોક્ષધામની ઉપર શાસક પરમાત્મા જે અનેક મુક્ત આત્માઓને પોતાના આનંદથી પૂરણ

કરનાર, તે નેતાને ઉપાસક પોતાના હૃદયમાં આમંત્રિત કરે અને પરંપરાથી પોતાના પૂર્વજો બ્રહ્મા આદિ પણ આમંત્રિત કરતાં રહ્યાં છે. પરંપરાનું આદર્શ આચરણ અથવા હેતુ ગ્રાહ્ય છે. (૨)

७४५. आ घो गमद्यदि श्रवत्सहस्त्रिणीभिरूतिभिः । वाजेभिरुपं नौ हवम् ॥ ३॥

પદાર્થ: नः-हवं यदि श्रवत्-અમારા नभ्र स्तुति वयन અર્થાત્ આમંત્રણને તે ઇન્દ્ર-પરમાત્મા જો સાંભળે-સ્વીકાર કરે, તો घ-નિશ્ચય-અવશ્ય सहिंत्रणीभिः ऊतिभिः-આયુષ્યમતી-દીર્ઘ જીવન આપનારી રક્ષા પદ્ધતિઓની સાથે आगमत्-આવી જાય તથા वाजेभिः उप-અમૃત અન્ન ભોગો દ્વારા ઉપકૃત કરે. (૩)

ભાવાર્થ: જો ઉપાસક પરમાત્માની નમ્ર સ્તુતિ અથવા આમંત્રણ કરે, તો પરમાત્મા તેને અવશ્ય-સાંભળી-સ્વીકાર કરીને દીર્ધ જીવન આપનારી રક્ષા વિધિઓની સાથે તેના હૃદયમાં પ્રાપ્ત થાય છે-સાક્ષાત્ થાય છે; તેમજ એ ઉપાસકને અમૃત ભોગોથી પણ ઉપકૃત કરી દે છે. (૩)

सूड्त-४

७४६. इन्द्रं सुतेषु सोमेषु क्रेतुं पुनीष उक्थ्यम् । विदे वृधस्य दक्षस्य महाँ हि षः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૮૧

७४७. सं प्रथमें व्योमिन देवानां सदने वृधः । सुपारः सुश्रवस्तमः समप्सुजित् ॥२॥

પદાર્થ: सः-प्रथमे-તે પરમાત્મા પ્રમુખ देवानां सदने व्योमिन-મુક્તોના સ્થાન વિશેષ રક્ષણ સ્થાન મોક્ષરૂપમાં वृधः-જે ઉપાસકોના વર્ધક सुपारः-સંસાર સાગરથી શોભન પારકર્તા सुश्रवस्तमः-શોભન યશોજીવનના અત્યંત નિમિત્ત सम्-अप्सुजित्-हृदय અવકાશમાં કામાદિના સારી રીતે નાશક ઉપાસનીય છે. (૨)

ભાવાર્થ : મુક્તોનાં ગૃહ વિશેષ રક્ષણ સ્થાન પ્રમુખ મોક્ષધામમાં આનંદ વર્ધક, સંસારથી પારકર્તા, શ્રેષ્ઠ યશના નિમિત્ત, હૃદયમાંના કામ આદિના નાશક પરમાત્મા ઉપાસનીય છે. (૨)

७४८. तमुं हुवें वाजसातये इन्ह्रं भराय शुष्मिणम् । भवा नः सुम्ने अन्तमः संखा वृधे ॥३॥

पदार्थ : तं शुष्मिणम्-इन्द्रम्-उ-ते समस्त **५**णवाणा परभात्भाने अवश्य वाजसातये भराय हुवे-

અમૃત ભોગ-મોક્ષ આનંદ માટે તથા સાંસારિક ભરણ-પોષણ માટે-સાંસારિક શ્રેષ્ઠ સુખ ભોગ માટે આમંત્રિત કરું છું, તેથી હે પરમાત્મન્ ! તું नः-અમારા सुम्ने-સમસ્ત સુખને માટે અને वृधे-વૃદ્ધિને માટે-જીવન વિકાસને માટે अन्तमः सखा भव-અન્તિકતમ-અત્યંત નજીકના સાથી હૃદયસ્થ બની જા. (૩)

ભાવાર્થ : સમસ્ત બળધારક પરમાત્માને હૃદયમાં આમંત્રિત કરવો જોઈએ, તે જ મોક્ષનો અમૃતભોગ અને સાંસારિક ભરણ-પોષણ રૂપ સુખ અને સમસ્ત સુખોને પ્રદાન કરે છે; તથા અમારા જીવન વિકાસમાં અત્યંત નજીક સાથી હૃદયવાસી છે. (૩)

พ่ร-ช

સૂક્ત-૧

७४९. एना वो अग्निं नमसोजों नपातमां हुवे । प्रियं चेतिष्ठमरतिं स्वध्वरं विश्वस्य दूतममृतम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૫

७५०. सं योजते अरुषा विश्वंभोजसा सं दुद्रवत् स्वाहुतः। सुब्रह्मा यज्ञः सुशमी वसूनां देवं राधो जनानाम्॥२॥

પદાર્થ: सः-विश्वभोजसा-अस्त्रा योजते-ते જ્ञान-પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મા વિશ્વનું પાલન કરનાર તેજથી યુક્ત છે सः-स्वाहुतः-दुद्ववत्-ते सारी रीते આમંત્રિત કરેલ ઉપાસકની અંદર શોભન-શ્રેષ્ઠરૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે सु ब्रह्मायज्ञः-शोભन मंत्र यथार्थ पवित्र स्तवनवाणा यજनीय છે. सुशमी-शोભन शान्तिप्रद छे वसूनां जनानां देवं राधः-तेना शरणमां वसनार જनोने ते दिव्यधन प्रदान કरे छे. (२)

ભાવાર્થ: જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા વિશ્વનું પાલન કરનાર તેજથી યુક્ત છે, તેનું તેજ દાહક નહિ પરંતુ સર્વપાલક છે, તે ઉપાસક દ્વારા હૃદયથી આમંત્રિત થતાં શોભનરૂપમાં-શ્રેષ્ઠરૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે; તથા સુંદર, પવિત્ર, સ્તુતિપાત્ર, યજનીય અને સંગનીય છે, તેના શરણમાં વસનારા ઉપાસકોનું દિવ્ય ધન છે અથવા દિવ્યધન પ્રદાતા છે. (૨)

સૂક્ત-૨

७५१. प्रत्युं अदर्श्यायत्यूं ३च्छन्ती दुहिता दिवः । अपो मही वृणुते चंक्षुषा तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૦૩

७५२. उँदुर्सियाः सृजते सूर्यः संचा उँद्यन्नक्षत्रमर्चिवत् । तंवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च सं भक्ते न गमेमहि ॥ २॥

પદાર્થ: सूर्य:- સૂર્ય उस्त्रिया:- उत्पृजते- કિરણોને ફેલાવે છે सचा- સાથે જ उद्यत्- नक्षत्रम्- अचिवत्- ઉદય થનારાં નક્ષત્રોને પણ પોતાની જયોતિથી જયોતિમાન કરે છે એ ઠીક છે, પરંતુ उष:- હે પરમાત્માની આત્મા तव-इत्-व्युषि- તારા સંસારમાં પ્રકાશમાન થતાં सूर्यस्य च भक्तेन- संगमेमिह- સૂર્યના ઉદય ભાગની સાથે જ સૂર્યનો ઉદય થતાં તને સંગત કરીએ. (૨)

ભાવાર્થ: એ ઠીક છે કે, જે ભૌતિક સૂર્ય પ્રકાશ કિરણોને ફેલાવે છે, પ્રત્યેક નક્ષત્રને પ્રકાશમાન બનાવે છે, પરંતુ પરમાત્માની આભા-પ્રકાશ કે ચમક સંસારમાં આવતાં સૂર્ય પ્રકાશને પ્રાપ્ત કરે છે, ઉદય થાય છે. તેના ઉદય થવાનાં લક્ષ્યથી પરમાત્માની આભાશી અમે સમાગમ કરી શકીએ છીએ. (૨)

सूड्त-३

७५३. इंमा उ वां दिविष्टय उस्त्रा हेवन्ते अश्विना । अयं वामहेऽवसे शचीवसू विशंविशं हि गच्छेथः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૦૪

७५४. युवं चित्रं दंदथुंभींजनं नरों चोंदेशां सूनृंतावते । अर्वाग्रथं समनसों नि यच्छतं पिंबतं सोम्यं मधुं ॥२॥

પદાર્થ: नग-હે અશ્વિનૌ-નરૌ-હે વ્યાપનશીલ પ્રકાશ સ્વરૂપ અને આનંદ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! युवम्-तमे सूनृतावते-स्तुति वाषीवाणा ઉપાસકને માટે चित्रं भोजनम्-ચાયનીય-ગ્રાહ્ય અદ્ભુત સુખ ભોગને दद्यु:-આપો છો चोदेथाम्-અને તેને પોતાની તરફ પ્રેરિત કરો છો समनसा-समान मनथी-समान ભાવથી रथम्-अर्वाक्-नियच्छतम्-रमष्ठीय सुખ ભોગને અહીં આ લોકમાં નિયત કરો છો; અને सोम्यं मधु पिवतम्-शान्त मधुर ઉપાसनारसनुं पान કરો-स्वीકार કરો અથવા तमारा मधुर દર્શनरसनुं ઉપાसકोने पान કरावो. (२)

ભાવાર્થ : સ્તુતિ કરનાર ઉપાસકોને માટે જ્યોતિ સ્વરૂપ, આનંદરસરૂપ પરમાત્મા અદ્ભુત-શ્રેષ્ઠ ભોગ કરાવે છે, પોતાની તરફ પ્રેરિત કરે છે, સમાનભાવથી રમણીય સુખને આ લોકમાં આપે છે, પોતાના મધુર દર્શનામૃતનું પાન કરાવે છે. (૨)

સૂક્ત-૧

७५५. अस्य प्रत्नामनु द्युतं शुक्रं दुदुहै अहयः। पयः सहस्त्रसामृषिम्॥१॥

પદાર્થ: अस्य-એ જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા प्रत्नां द्युतम्-શાશ્વતી અમર જ્યોતિને તથા सहस्त्रसाम्-ऋषं पदः-હજારો લાભ પ્રાપ્ત કરાવનારા નિર્મળ નિર્ભ્રાન્ત દૂધરૂપ મંત્રો-વેદને अह्नयः-दुदुह्ने-અહ્ત પ્રજ્ઞાવાળા-સર્વ ગુણ સંપન્ન આદિ વિદ્વાનો દોહન કરે છે-સાક્ષાત્ કરે છે. (૧)

ભાવાર્થ : જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માની શાશ્વત અમર જ્યોતિને તથા અનેક લાભ આપનારા નિર્ભાન્ત દૂધરૂપ મંત્ર જ્ઞાનને, સર્વગુણ સંપન્ન આદિ વિદ્વાનો દોહન કરે છે. (૧)

७५६. अयं सूर्यइवोपदृगयं सरांसि धावति। सप्त प्रवत आं दिवम्॥२॥

પદાર્થ : अयम्-એ જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા ! सूर्यः-इव-उपदृक्-सूर्यनी समान स्पष्ट પ્રકાશક છે-સાક્ષાત્ પ્રકાશમાન છે. ઉપાસકોની સામે અર્થાત્ હૃદયમાં अयम्-એ પરમાત્મા सर्गांसि धावित- ઉપાસકોનાં પ્રાર્થના વચનોને પ્રાપ્ત કરે છે. सप्त प्रवतः-आ दिवम्-પરિચરણશીલ-ઉપાસનાશીલ नम्र स्तुतिકर्ताओने અમૃતધામ-મોક્ષ સુધી પહોંચાડે છે. (૨)

ભાવાર્થ: પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકોની સામે સૂર્યની સમાન પ્રકાશમાન થાય છે, તેનાં પ્રાર્થના વચનોનો સ્વીકાર કરે છે અને હૃદયમાં નમ્ર સ્તુતિ કરનારા તે ઉપાસકોને મોક્ષધામ સુધી પહોંચાડે છે, અપનાવે છે. (૨)

७५७. अर्यं विश्वानि तिष्ठति पुनौनों भुवनौपरि। सोमो देवों न सूर्यः॥ ३॥

પદાર્થ : अयं सोम:-देव:-એ शान्त પરમાત્મા विश्वानि भुवना पुनान:-समस्त લોક-લોકાન્તરોને શુદ્ધ-પવિત્ર કરવા માટે तथा ગતિ આપવા માટે उपिर तिष्ठति-तेनी ઉપર અધિષ્ઠાતા રૂપમાં વિરાજમાન છે-બિરાજે છે. देव:-न सूर्य:-सूर्य દિવ્यલોકની જેમ.(૩)

ભાવાર્થ : સૂર્ય દિવ્ય પદાર્થની સમાન શાન્ત પરમાત્મા સમસ્ત લોક-લોકાન્તરોને પવિત્ર કરવા અને ગતિ આપવાના કારણે તેના ઉપર વિરાજમાન છે. (૩)

સૂક્ત-૨

७५८. एष प्रत्नेन जन्मना देवो देवेभ्यः सुतः। हरिः पवित्रे अर्षति॥१॥

પદાર્થ : एषः हरिः-देवः-એ દુઃખહર્તા સુખદાતા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મદેવ प्रत्नेन जन्मना-પુરાતન-શાશ્વત પ્રસિદ્ધિથી देवेभ्यः-જીવનમુક્તોનાં पवित्रे सुतः अर्षति-હૃદયાકાશમાં સાક્ષાત્ થાય છે, પ્રાપ્ત થાય છે. (૧) ભાવાર્થ : દુઃખહર્તા, સુખદાતા પરમાત્મા શાશ્વત પ્રસિદ્ધિથી જીવન્મુક્તોનાં હૃદયાકાશમાં સાક્ષાત્ થઈને પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

७५९. एषं प्रत्नेन मन्मना देवो देवेभ्यस्परि। कविर्विप्रेण वावृधे॥२॥

પદાર્થ: एषः-देवः-એ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા प्रत्नेन मन्मना-शाश्वत माननीय मंत्रोना द्वारा देवेभ्यः-पिर-आदि-सनातन विद्वानोथी-तेना ઉપદેશોથી પરિપ્રાપ્ત થાય છે-અન્તः કરણમાં સમજી શકાય છે किवः-ते सर्वमां अन्त-पढोंचेक्षो परमात्मा विप्रेण वावृधे-भेधावी विद्वान श्रह्मा જेवाना द्वारा वृद्धि पामे छे-प्रचारित કरवामां आवे छे. (२)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા શાશ્વત મંત્રો વેદ દ્વારા આદિ-સનાતન વિદ્વાનોથી તેના ઉપદેશથી જાણી શકાય છે, તે સર્વત્ર પ્રાપ્ત પરમાત્મા મેધાવી ઉપાસકના દ્વારા અન્તઃકરણમાં વૃદ્ધિ પામતો રહે છે, સાક્ષાત્ થતો જાય છે. (૨)

७६०. दुहानः प्रत्निमत्पयः पवित्रे परि षिच्यसे। क्रन्दं देवाँ अजीजनः॥ ३॥

પદાર્થ : दुहानः-વેદજ્ઞાનથી દોહન થનાર સોમ-શાન્ત પરમાત્મન્ ! प्रत्नम्-इत् पयः-શાશ્વત દૂધરૂપ જ पित्रत्रे परिषिच्यसे-પવિત્ર-હૃદયમાં પરિષિક્ત કરવામાં આવે છે-બેસાડવામાં આવે છે क्रन्दन् देवान्-अजीजनः-तुं ઉપદેશ કરતાં મારા અંદર દિવ્ય ગુણોને ઉત્પન્ન કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા વેદજ્ઞાનથી પ્રાપ્ત કરેલ શાશ્વત દૂધ રૂપ હૃદયમાં બેસી જાય છે, ત્યાં ઉપદેશ કરતાં દિવ્ય-ગુણોને પ્રકટ કરે છે. (૩)

सूड्त-३

७६१. उंप शिक्षापतस्थुंषो भियसमा धेहि शत्रवे। पवमान विदा रियम्॥ १॥

પદાર્થ: पवमान-હે આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! તું अपतस्थुषः-મારી અંદર વિપરીત રહેલાં દોષોના પ્રત્યે उपिशक्ष-ઘૃણા કરાવે છે शत्रवे भियसम् आधेहि-મારા અન્તઃસ્થળને નષ્ટ કરનારા કામ આદિ શત્રુને માટે અંદર ભય બેસાડ. र्रायं विदा-તારું સ્વરૂપ ઐશ્વર્ય અનુભવ કરાવ. (૧)

ભાવાર્થ : આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મા ઉપાસકની અંદર વિપરીત રહેલાં દોષો પ્રત્યે ઘુણા કરાવે છે, કામ આદિ શત્રુઓ સમાન ભાવોને પ્રત્યે ભય બતાવે છે તથા (અમારા ગુણો પ્રત્યે) તારા સ્વરૂપેશ્વર્યનો અનુભવ કરાવ. (૧)

७६२. उपो षु जातमप्तुरं गोभिर्भङ्गं परिष्कृतम्। इन्दुं देवां अयासिषुः॥२॥
९९२) भंत्रार्थ क्षमांक संख्या ४८७

७६३. उपास्मै गायता नरः पवमानायेन्दवे। अभि देवा इयक्षते॥ ३॥ ९९ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ६५१

ખંડ-ક

સૂક્ત-૧

७६४. प्र सोमासो विपश्चितौँऽ पौ नयन्त ऊर्मयः। वनानि महिषाइव॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४७८

७६५. अभि द्रोणानि बभ्रवः शुक्रा ऋतस्य धारया। वाजं गोमन्तमक्षरन्॥ २॥

પદાર્થ: शुक्रां-बभ्रव:-તેજસ્વી-સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ऋतस्य धारया-ૠત-અમૃતની ધારા દ્વારા-ધારા રૂપમાં वाजं गोमन्तम्-स्तुतिवाणा-स्तुतिथी પ્રાપ્ત અમૃતભોગને द्वोणानि-हृदयपात्रमां अभि-अक्षरन्-टपशवे છે. (२)

ભાવાર્થ : તેજસ્વી શાન્ત પરમાત્મા સ્તુતિ સંપન્ન અમૃતભોગ-મોક્ષાનંદને ઉપાસકના હૃદયપાત્રમાં અમૃતધારારૂપમાં ટપકાવે છે-ઝરે છે. (૨)

७६६. सुता इन्द्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः। सोमा अर्षन्तु विष्णवे॥ ३॥

પદાર્થ: सुताः सोमाः-ઉપાસિત શાन्त પરમાત્મા इन्द्राय-વાણીને માટે वायवे-મનને માટે वस्णाय-પ્રાણને માટે मस्द्भ्यः-ઓજ-આત્મ તેજને માટે विष्णवे-વીર્યને માટે अर्षन्तु-પ્રાપ્ત થાય. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસિત શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકનાં વાક્-વાણી, મન, પ્રાણ, ઓજ-આત્મતેજ, વીર્ય-શારીરિક બળને પ્રાપ્ત થાય, એને યથોચિત ઉન્નત કરે. (૩)

સૂક્ત-૨

७६७. प्र सोम देववीतये सिन्धुर्न पिप्ये अंर्णसा । अंशोः पयसा मदिरों न जागृविरच्छो कोशे मधुश्चुंतम्॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ५१४

७६८. आं हर्यतों अर्जुनों अंत्के अव्यत प्रियः सूर्नुन मर्ज्यः । तमीं हिन्वन्त्यपसौ यथा रथं नदीष्वा गभस्त्योः ॥२॥ પદાર્થ: हर्यतः-કમનીય-કાન્તકર્મા अर्जुनः-જીવનમાં કમાણી કરવા યોગ્ય અથવા નિર્મળ-શ્વેત सूनुः-न प्रियः-પુત્રની સમાન સ્નેહપાત્ર मर्ज्यः-तथा અલંકરણીય નિજ અર્ચના સ્તુતિથી પ્રશંસનીય સોમ-શાन्त स्વરૂપ परमात्मा अत्के-आ-अव्यत-નિરંતર ફરી-ફરી જેમાં પ્રાપ્ત થાય છે તે હૃદય પ્રદેશમાં આવી જાય છે तम्-इम्-तेने અવશ્ય अपसः-કર્મવાળા અભ્યાસી યોગી-યોગાભ્યાસીજન हिन्वन्ति-प्राप्त કરે છે અનુભવ કરે છે यथा नदीषु एथं गभस्त्योः-आ-જેમ નદીઓ-જલધારાઓમાં नौका-નાવને બન્ને હલેસારૂપ ભુજાઓમાં બળવાન નાવિક 'આપનુવન્તિ' પ્રાપ્ત કરીને-સંભાળી રાખે છે. (૨)

ભાવાર્થ: કમનીય સ્વાત્મામાં અર્જિત-કમાણી કરવા યોગ્ય અથવા નિર્મળ પુત્રની સમાન સ્નેહ પાત્ર તથા અર્ચનાઓથી આભૂષિત કરવા, પ્રશંસિત કરવા યોગ્ય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા હૃદયમાં આવે છે, પ્રાપ્ત થાય છે. તેનો અભ્યાસી ઉપાસક જન અનુભવ કરે છે, પ્રાપ્ત કરે છે; જેમ જલધારાઓમાં નાવને બળવાન નાવિક હલેસાં સહિત બન્ને ભુજાઓમાં સંભાળી રાખે છે. (૨)

~~સૂક્ત-~~3

७६९. प्र सोमासो मदेच्युतः श्रवसे नो मघोनाम्। सुता विदेशे अक्रमुः॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ४७७

७७०. आंदीं हैंसों यथा गेणं विश्वस्यावीवशन्मेतिम्। अत्यो न गोभिरज्यते॥२॥

પદાર્થ: આત્-ईम्-તો નિશ્ચયથી यथा हंस:-गणम्-अवीवशत्-જેમ હંસ અન્ય પક્ષીગણને પોતાની શ્વેત સુંદરતા આદિ ગુણોથી વશ કરે છે અપેક્ષાથી પ્રશંસાપાત્ર બને છે. विश्वस्य-मितम्-તેમ એ સોમ-પરમાત્મા પોતાના ન્યાય દયા આનંદ આદિ ગુણોમાં સંસારભરનાં મિતમાન-બુદ્ધિમાનજનને વશ કરે છે. પોતાના પ્રભાવમાં લઈ આવે છે તથા अत्य:-न गोभि:-अज्यते-જેમ ગતિશીલ ઘોડાને અન્ન દાણા-ચારા આદિથી વ્યક્ત-પુષ્ટ પ્રસન્ન કરવામાં આવે છે, તેમ સોમ પરમાત્મા પણ સ્તુતિઓ દ્વારા હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરી શકાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : જેમ હંસ પક્ષીગણને પોતાના ગુણથી અભિભૂત કરે છે, મોહિત કરે છે, તેમ પરમાત્મા સંસારનાં મતિમાન માત્રને પ્રભાવિત કરે છે. જેમ ગતિશીલ ઘોડાને દાણા-ચારા આદિથી પ્રસન્ન, પુષ્ટ કરવામાં આવે છે, તેમ પરમાત્માને સ્તુતિઓથી હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરી શકાય છે. (૨)

७७१. आंदीं त्रितस्य योषणो हरिं हिन्वन्त्यंद्रिभिः। इन्दुमिन्द्राय पौतये॥ ३॥

પદાર્થ: आत्-इम्-પુનશ્ચ त्रितस्य-મેધાથી તીર્ણતમ-ઉત્કૃષ્ટ ઉપાસકની <mark>योषण:-</mark>મળનારી-સમાગમ કરાવનારી સ્તુતિઓ हिर्ग्म्-દુઃખહર્તા સુખદાતા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને <mark>अद्</mark>विभि:-આદરણીય શ્રદ્ધા નમ્રતા આસ્તિક ભાવનાઓથી हिन्वन्ति-પ્રાપ્ત કરે છે-પ્રાપ્ત કરાવે છે इन्द्वाय-इन्दुं पीतये-આત્માને માટે આનંદપૂર્ણ પરમાત્માનું પાન કરાવવા માટે. (૩)

ભાવાર્થ: મેધાથી ઉત્કૃષ્ટ બનેલ ઉપાસકની સ્તુતિઓ દુ:ખહરણ અને સુખ આહરણકર્તા પરમાત્માને શ્રદ્ધા, નમ્રતા, આસ્તિક ભાવનાઓની સાથે આત્માને માટે આનંદરસ પૂર્ણ પરમાત્માનું પાન-જ્ઞાન કરાવે છે. (3)

सूड्त-४

७७२. अया पंवस्व देवयू रेभेन् पंवित्रं पर्येषि विश्वतः। मधौर्धारा असृक्षत॥१॥

પદાર્થ : હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું देवयुः-મુમુક્ષુઓને ચાહનાર તેની હિતકામના કરનાર अया-એ ઉપાસનાથી पवस्व-પ્રાપ્ત થા. पिवत्रे-रेभन् विश्वतः पर्येषि-ઉપાસકનાં હૃદયમાં પ્રવચન શબ્દ કરતાં તેને સર્વ રીતે પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે मधोः-धाराः-असृक्षत-તારા દ્વારા મધુર રસની ધારાઓ છોડવામાં આવી રહી છે. (૧)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકનાં હૃદયમાં પ્રવચન કરનાર, મુમુક્ષુજનોને ચાહનાર તેઓની ચારેય બાજુ રહે છે અને મધુર ધારાઓની સમાન પોતાનું અમૃતદર્શન કરાવે છે. (૧)

७७३. पवते हर्यतो हरिरति ह्वरांसि रहा। अभ्यर्ष स्तौतृभ्यो वीरवद्यशः॥ २॥
९४ मंत्रार्थ क्रमांक संज्या ५७६

७७४. प्रं सुन्वानायान्धसो मर्त्तो न वष्ट तंद्वचः । अप श्वानमरोधसं हता मेखं न भृगवः ॥ ३॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૫૩

इति द्वितीयोऽध्यायः

॥ इति प्रथम प्रपाठकः समाप्तः ॥

* * *

अथ तृतीयोऽध्यायः द्वितीय प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्ध णंड-१

सूड्त-१

७७५. पंवस्व वाँचों अग्रियः सोम चित्राभिरूतिभिः। अभि विश्वानि%कांव्या॥१॥

પદાર્થ: सोम-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું अग्रिय:-અમારો અગ્રણી બનીને चित्राभि:-ऊतिभि:-ચાયનીય-મંહનીય-પ્રશંસનીય બલિષ્ઠ રક્ષાઓ-રક્ષણ ક્રિયાઓનાં દ્વારા वाचः અમારી વાણીઓને તથા विश्वानि काव्या-અમારા સમસ્ત જ્ઞાન કૃત્યો આચરણોને अभि-पवस्व-સ્વાભિમુખ તારા તરફ પ્રેરિત કર. (૧)

ભાવાર્થ: હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું અગ્રણી બનીને તારી પ્રશંસનીય-બળવાન રક્ષાઓ-રક્ષણ ક્રિયાઓનાં દ્વારા અમારી વાણીઓને તથા અમારા સમસ્ત કર્મ વ્યવહારો-આચરણોને તારા તરફ પ્રેરિત કર. અમારી વાણીઓ તારા ગુણગાન ગાતી રહે. અમારા સમસ્ત આચરણ તારી પ્રાપ્તિને માટે થતાં રહે. (૧)

७७६. त्वं समुद्रिया अपोऽग्रियो वाच ईरयन्। पंवस्व विश्वचर्षणे॥२॥

પદાર્થ: विश्वचर्षणे-હે સર્વદ્રષ્ટા શાન્ત પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं अग्रियः-અગ્રણી બનીને આગળ ગતિ આપતાં समुद्रियाः-अपः-મનની સાથે સંબંધ રાખનારી-મનમાં થતી કામ-કામનાઓને वाचः-ईरयन्-स्तुतिઓની તરફ પ્રેરિત કરવા માટે पवस्व-પવિત્ર કર. (૨)

ભાવાર્થ: હે સર્વ દ્રષ્ટા અન્તર્યામી શાન્ત પરમાત્મન્! તું અગ્રણી બનીને અમારી માનસિક-મનમાં રહેલી કામનાઓને તારી સ્તુતિઓની તરફ પ્રેરિત કરવા માટે પવિત્ર કર. અમારી કામનાઓ સંસાર તરફ વળે નહિ. સંસારમાં ફસાવે નહિ, પરંતુ તારી સ્તુતિમાં સંલગ્ન રહે. (૨)

७७७. तुभ्येमां भुवना कवे महिँम्ने सोम तस्थिरे। तुभ्यें धावन्ति धैनवः॥ ३॥

પદાર્થ: कवे सोम-હે ક્રાન્તદર્શી-સમસ્ત અંદર બહારના દ્રષ્ટા શાન્ત પરમાત્મન્ ! इमा भुवना-બહારના લોક-લોકાન્તર તથા અંદરના ઇન્દ્રિય સંસ્થાન तुभ्यम्-તારા महिम्ने-મહિમાને દર્શાવવા માટે तिस्थिरे-રહેલાં છે અને નિયત છે तुभ्यं धेनवः-धावन्ति-तारो મહિમા બતાવવા અને ગાન કરવા માટે બહારની વાક્ વિદ્યુત્ શક્તિઓ અને અંદરની વાણીઓ પ્રગતિ કરી રહી છે, પ્રવૃત્ત થઈ રહી છે. (૩) ભાવાર્થ: હે વ્યષ્ટિ અને સમષ્ટિના દ્રષ્ટા શાન્ત પરમાત્મન્! સમસ્ત લોક-લોકાન્તર અને ઇન્દ્રિય સંસ્થાન તારો મહિમા દર્શાવવા રહેલ છે, સ્થિર છે, દર્શાવી રહેલ છે અને વિદ્યુત્-શક્તિઓ તથા વાણીઓ તારા મહિમાનું ગાન કરી રહી છે. (૩)

सूड्त-२

७७८. पंवस्वेन्दों वृंषां सुतः कृंधों नो यशसों जंने। विश्वा अप द्विषों जिहा। १॥

પદાર્થ : इन्दो-હે આનંદરસ ભરેલ આનંદધારાવાળા પરમાત્મન્ ! તું सुतः-હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરેલ वृषा-કામનાવર્ષક બનીને नः-અમને जने-જનસમુદાયમાં यशसः-યશવાન कृषि-બનાવ विश्वाः-द्विषः- अपजिह-समस्त देष ભાવનાઓને અમારાથી દૂર કરી દે. (૧)

ભાવાર્થ : હે આનંદરસ ભરેલ પરમાત્મન્ ! તું હૃદયમાં સાક્ષાત્ થઈને કામનાપૂરક બન. જનસમુદાય-જનસમાજમાં યશસ્વી કરી દે અને કામ-ક્રોધ આદિ શત્રુ ભાવનાઓને દૂર કરી દે. (૧)

७७९. यस्य ते संख्ये वयं सांसह्याम पृतन्यतः। तवेन्दो द्युम्न उत्तमे॥२॥

પદાર્થ: यस्य ते-જે તારા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની सख्ये-મિત્રતામાં वयम्-અમે पृतन्यत:-સંઘર્ષ કરતાં-પ્રહાર કરતાં કામ આદિ દોષોને सासह्याम-નિરંતર સહન કરીએ-દબાવી શકીએ इन्दो-હે રસવાન પરમાત્મનુ ! तव-उत्तमे द्युम्ने-તારા ઉત્તમ પ્રકાશમાન યશોબળમાં અમે સ્થિર રહીએ. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્માના મિત્રભાવમાં અમે કામ આદિ પ્રહારક દોષોને દબાવી-સામનો કરી શકીએ છીએ. તેના ઉત્તમ યશોબળમાં અમે સ્થિર રહીએ. (૨)

७८०. यां ते भीमांन्यायुधा तिंग्मानि सन्ति धूर्विणे। रक्षा समस्य नो निदः॥ ३॥

પદાર્થ : धूर्वणे-હે ધૂર્વણિ ! કામ આદિ શત્રુઓના નાશક ते-તારા या-જે भीमानि-ભયંકર-ભયકારી तिग्मानि-તીક્ષ્ણ आयुधा-ઉપદેશશસ્ત્ર सन्ति-છે समस्य निदः-સમસ્ત નિંદકનાં દબાણથી नः-रक्षा-અમારી રક્ષા કર. (૩)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ કામ આદિના વિનાશક પરમાત્મન્ ! તારું જે ભયંકર, તીક્ષ્ણ, ઉપદેશ શાસ્ત્ર છે, તેના દ્વારા સમસ્ત કામ આદિના પીડનથી અમારી રક્ષા કર. (૩)

सूड्त-३

७८१. वृषा सोम द्युमाँ असि वृषा देवे वृषव्रतः । वृषा धर्माण दिध्रषे ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૦૪

४०२ ७८२. वृष्णस्ते वृष्णयं शवो वृषा वनं वृषा सुतः । र सं त्वं वृषन्वृषेदसि ॥ २॥

પદાર્થ : वृषन्- હે સુખવર્ષક शान्त પરમાત્મન્ ! ते वृष्णः-तारुं वृषा-सुખવર્ષકનું शवः-वृष्ण्यम्-બળ સુખની વર્ષા માટે છે वनं वृषा-संભજન બળરૂપ છે सुतः-वृषा-ઉપાસિત થઈને સુખવર્ષક છે सः-त्वम्-ते तुं वृषा-इत्-असि-सुभवर्षक ४ छे. (२)

ભાવાર્થ : હે સુખવર્ષક પરમાત્મનુ ! તારું બળ સુખવર્ષક છે, તારું ભજન-ગાન પણ સુખવર્ષક છે, तुं साक्षात् थर्धने पण सुजवर्षङ छे, तुं जरेजर-सायेसाय सुजवर्षङ ४ छे. (२)

७८३ .अंश्वों नं चक्रदों वृषां सं गा इन्दों समर्वतः। वि नो राये दुरो वृधि ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्दो-હે રસવાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મનુ ! अश्व:-न सं चक्रद:-ઘોડાની સમાન સંક્રદન કરે છે, સર્વત્ર વ્યાપે છે, વ્યાપી રહ્યો છે. वृषा–સુખવર્ષક બનીને गाः–सं.–અમારી ઇન્દ્રિયોમાં પણ વ્યાપી રહ્યો છે, ઇન્દ્રિયો દ્વારા તારું પ્રત્યક્ષ થઈ રહેલ છે <mark>અર્વતઃ सं.</mark>–અમારા મન આદિ ગતિશીલને પણ વ્યાપી રહ્યો છે, મન આદિ દ્વારા તારું ભાન-ચિંતન થઈ રહ્યું છે. નઃ-અમારી અભીષ્ટ ~~રાયે~~-મોક્ષ ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિને માટે **दर:-विवधि-**દ્વારો-દરવાજાઓ ખોલી દે-બાધક અજ્ઞાન પાપ આદિને હટાવી દે-દ્દર કરી દે. (૩)

ભાવાર્થ : હે આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! જેમ ઘોડો માર્ગને વ્યાપે છે, તેમ તું વિશ્વમાં વ્યાપી રહ્યો છે, અમારી ઇન્દ્રિયોમાં વ્યાપી રહ્યો છે. તેનાથી પ્રત્યક્ષ થઈને અમારા મન આદિમાં વ્યાપી રહ્યો છે-ચિંતન, ધ્યાનમાં આવી રહ્યો છે. અમારા મોક્ષેશ્વર્યને માટે અજ્ઞાન પાપને દૂર કરી દે-ધકેલી દે. (૩)

७८४. वृषा ह्यसि भानुना द्युमन्तं त्वा हवामहे। पवमान स्वर्दृशम्॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૮૦

७८५. यदद्भिः परिषिच्यंसे मर्मृज्यंमान आयुभिः। द्रोणे संधंस्थमश्नुषे॥ २॥

પદાર્થ : यत्-आयुभि:-હે शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! જ્યારે તું ઉપાસકજનો દ્વારા मर्मृज्यमान:-વારંવાર સાક્ષાતુ કરવા માટે <mark>અધ્</mark>દઃ-શ્રદ્ધા ભાવોથી ~~પરિષિच્યસે~~-પરિષિક્ત કરવામાં આવે છે, દ્રવિત કરવામાં આવે છે, અપનાવવામાં આવે છે, ત્યારે તું <mark>द्वोण</mark>े-હૃદયમાં सधस्थ्रम्-अश्नुषे-समान स्थानने પ્રાપ્ત કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : ઉપાસકો દ્વારા જ્યારે પરમાત્મા વારંવાર સાક્ષાત્ કરવા માટે શ્રદ્ધાભાવોથી દ્રવિત કરવામાં આવે છે-અપનાવવામાં આવે છે, ત્યારે હૃદયમાં સમાન સ્થાનત્વને પ્રાપ્ત કરે છે. (૨)

७८६. आ पवस्व सुवीर्यं मन्दमानः स्वायुध। इहाँ ष्विन्दवा गहि॥३॥

પદાર્થ : स्वायुध इन्दो-હે શોભન-શ્રેષ્ઠ આયુધવાળા-કામ આદિ દોષોને સરળતાથી નાશ કરનાર ગુણરૂપ શસ્ત્રોવાળા मन्दमानः-स्तुत કરાતાં सुर्वीर्यम्-आपवस्व-શોભન-શ્રેષ્ઠ બળને પ્રેરિત કર इह-उ-અહીં હૃદયમાં અવશ્ય सु-आगिह-સારી રીતે આવ-પ્રાપ્ત થા. (૩)

ભાવાર્થ : કામ આદિને નષ્ટ કરવાને માટે શાંતાદિ ગુણ પ્રભાવવાળા પરમાત્મા અર્ચિત ઉપાસિત થયેલ હૃદયમાં સાક્ષાત્ આત્મબળને પ્રેરિત કરે છે. (૩)

સૂક્ત-૫

७८७. पंवमानस्य ते वयं पवित्रमभ्युन्देतः। संखित्वमा वृणीमहे॥ १॥

પદાર્થ: पवित्रम्-अभ्युन्दतः-પવિત્રકારક આનંદરસનું ક્ષરણ કરતાં-વહાવતાં ते पवमानस्य-તારી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થતાં પરમાત્માના सिखत्वम्-आवृणीमहे-મિત્રભાવને અમે સમગ્રરૂપથી વરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. (૧)

ભાવાર્થ : આત્માને પવિત્ર કરનાર આનંદરસનું ક્ષરણ કરતાં આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માની મિત્રતાને અવશ્ય-નિશ્ચિત અપનાવવી જોઈએ. (૧)

७८८. ये ते पवित्रमूर्मयोऽभिक्षरन्ति धारया। तेभिनः सोम मृडय॥२॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! ये ते-જे તારી ऊर्मयः-આનંદ તરંગો धारया-ધારા પ્રવાહથી નિરંતર पवित्रम्-अभिक्षरन्ति-પવિત્રરૂપમાં વહી રહ્યાં છે. तेभिः-तेना द्वारा नः-અમને मृळय- सुખી કર. (२)

ભાવાર્થ : શાંત સ્વરૂપ પરમાત્માના આનંદ તરંગો દ્વારા પ્રવાહમાં નિરંતર પવિત્ર વહી રહ્યા છે. તેના દ્વારા અમને-ઉપાસકોને સુખી કરે છે. (૨)

७८९. सं नः पुनान आ भर रियं वीरवतीमिषम्। ईशानः सोम विश्वतः॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! सः-ते तुं पुनानः-शान्तरूप प्राप्त थतां नः-અभारे माटे रियम्-भोक्षेश्वर्यरूप धनने तथा वीरवतीम्-इषम्-બલવती એ લોક स्थितिने आ भर-ભરપૂર કરી हे विश्वतः-ईशानः-तुं विश्वनो स्वाभी છે. (3)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું વિશ્વનો સ્વામી છે, તારી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થઈને, અમારે માટે મોક્ષેશ્વર્યને તથા આ લોક ગુણવતી સ્થિતિને આભરિત-ભરપૂર કરી દે. (૩)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

७९०. अग्निं दूतंं वृणीमहें होतारं विश्ववेदसम्। अस्य यज्ञस्य सुक्रेतुम्॥१॥ ९९०) भंत्रार्थ क्षमांक संभ्या उ

७९१. अंग्निमग्निं हंवीमभिः संदा हवन्त विश्पतिम् । हेव्यवाहं पुरुप्रियम् ॥ २ ॥

પદાર્થ: हवीमिभ:-आह्वान साधन मंत्रोथी पुर्सप्रयम्-अनेडोना प्रिय अथवा બહુજ પ્રિય हव्यवाहम्-हृदयना ભावथी स्तुति३प भेटने प्राप्त કरनार-स्वीडार કरनार विश्पतिम्-જયેષ્ઠ-सर्वश्रेष्ठ अग्निम्-अग्निम्-ज्ञान प्रडाश स्व३प परमात्मा ढां, ज्ञान प्रडाश स्व३प परमात्माने सदा-नित्य हवन्ते-ઉपासड्छनो आमंत्रित डरे छे. (२)

ભાવાર્થ : આહ્વાન સાધનમંત્રો-મનનીય વચનોથી બહુજ પ્રિય સ્તુતિ ભેટનો સ્વીકાર કરનાર જ્યેષ્ઠ-સર્વ શ્રેષ્ઠ, અગ્રણી, જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને નિત્ય-સર્વદા ઉપાસકજનો આહૂત કરે છે-આમંત્રિત કરે છે. (૨)

७९२. अंग्ने देवाँ इहाँ वह जज्ञानों वृक्त बर्हिषे। असि होता न ईड्यः॥ ३॥

પદાર્થ : अग्ने-હે જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું वृक्तवर्हिषे-िछन्न प्रश्न-સંબંધ અથવા ત્યક્ત પ્રજા-સંબંધ-પૂર્ણ બ્રહ્મચારી અથવા સંન્યાસી ઉપાસકને માટે जज्ञानः-સાક્ષાત્ થઈને इह-આ જીવનમાં देवान्-आवह-िंदय गुण्णोने લઈ આવ-લઈ આવે છે. नः-અમારા ईड्यः-होता-असि-स्तुत्य-ઉપાસનીય ગ્રહણ કરનાર-સ્વીકાર કરનાર છે. (૩)

ભાવાર્થ : ગૃહસ્થના સંબંધનો ત્યાગ કરેલ પૂર્ણ બ્રહ્મચારી અથવા સંન્યાસી ઉપાસકને માટે આ જીવનમાં પરમાત્મા દિવ્યગુણો, દિવ્ય સુખોને પ્રાપ્ત કરાવે છે કારણ કે તે ઉપાસકને સ્તુતિ યોગ્ય, તથા અપનાવનાર ઉપાસ્યદેવ છે. (૩)

सूड्त-२

७९३. मित्रं वयं हवामहे वरुणं सोमपीतये। या जाता पूर्तदक्षसा॥१॥

પદાર્થ: वयम्-અમે सोमपीतये-મોક્ષાનંદ-રસપાનને માટે मित्रं वस्णम्-સંસારમાં શુભ કર્મ આચરણ માટે પ્રેરક શુભ કર્મકળ ભોગ માટે પોતાની તરફ વરનાર પરમાત્માનું हवामहे-સ્મરણ કરીએ છીએ. ઉપાસિત કરીએ છીએ. या पूतदक्षसा जाता-જે અમારા બે ધર્મવાળા મિત્રરૂપમાં અને વરુણરૂપમાં પવિત્ર બળવાળા પ્રસિદ્ધ સ્વતઃ સિદ્ધ છે. (૧)

ભાવાર્થ: અમે મોક્ષાનંદ રસપાનને માટે તે પરમાત્માનું સ્મરણ કરીએ, તેની ઉપાસના કરીએ, જે બે ધર્મવાળા એક શુભકર્મ કરવા માટે સંસારમાં અમને પ્રેરિત કરે છે. પુન: શુભ કર્મોના મોક્ષફળના ભોગ માટે પોતાની તરફ વરણ કરનાર છે. ઉક્ત બન્ને ધર્મ તેના પવિત્ર-નિર્દોષ-નિતાન્ત પ્રશંસનીય અને સ્વત: સિદ્ધ પ્રસિદ્ધ છે. (૧)

७९४. ऋतेन यावृतावृधावृतस्य ज्योतिषस्पती। ता मित्रावरुणा हुवे॥२॥

પદાર્થ: यौ-જેઓ मित्रावस्गौ-भित्र અને વરુણ પરમાત્મા तौ-તેઓ ऋतेन-યથાર્થ જ્ઞાનથી विद्यमान છે ऋत्वावृधौ-यथार्थ જ્ઞાનના વર્ધક છે ऋतस्य ज्योतिष:-यथार्थ જ્ઞાન જયોતિના पती-પાલક છે-પાલન કરનાર છે ता-તેઓને हुवे-હું આમંત્રિત કરું છું. (૨)

ભાવાર્થ: સંસારમાં કર્મ કરવા માટે પ્રેરક અને મોક્ષ કર્મફળ ભોગ માટે અંગીકારકર્તા પરમાત્મા યથાર્થજ્ઞાનથી વિદ્યમાન છે, યથાર્થ જ્ઞાનના વર્ધક છે. યથાર્થ જ્ઞાન જ્યોતિનું પાલન કરનાર છે, તેના દ્વારા જીવન ધારણ કરવું જોઈએ. (૨)

७९५. वंरुणः प्रावितां भुवन्मित्रों विश्वाभिरूर्तिभिः। करतां नः सुराधसः॥ ३॥

પદાર્થ: वस्रगः-मित्रः-મोक्षકर्भફળ ભોગ માટે વરનાર તથા સંસારમાં કર્મ કરવા માટે પ્રેરિત કરનાર પરમાત્મા विश्वाभिः-ऊतिभिः-સમસ્ત રક્ષણ વિધિઓ દ્વારા अविता प्रभुवत्-રક્ષક પ્રભૂત છે-રક્ષણ કરવામાં સમર્થ છે नः सुराधसः करताम्-અમને શ્રેષ્ઠ ધનવાન-શ્રેષ્ઠ સિદ્ધિવાન બનાવી દે. (૩)

ભાવાર્થ : મિત્રરૂપ અને વરુણરૂપ પરમાત્મા સમસ્ત રક્ષા વિધિઓથી રક્ષણ કરવામાં સમર્થ છે. અમને શ્રેષ્ઠ ધનવાન અને શ્રેષ્ઠ સિદ્ધિવાન કરી દે છે, જ્યારે અમે તેના ઉપાસક બની જઈએ. (૩)

सूड्त-३

७९६. इन्द्रमिद्गार्थिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरिकेणः। इन्द्रं वाणीरनूषत॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या १८८

७९७. इन्द्रे इब्द्रयोः सचा सम्मिश्ले आ वचोयुजा। इन्द्रो वजी हिरण्ययः॥ २॥
९९७ मंत्रार्थ क्रमांक संख्या ५१७

७९८. इन्द्रं वाजेषु नोऽव सहस्त्रप्रधनेषु च। उग्रं उग्राभिरूतिभिः॥३॥ शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ५१८

७९९. इन्द्रो दौर्घाय चक्षस आ सूर्य रोहयदिवि। वि गोभिरद्रिमैरयत्॥४॥

પદાર્થ: इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા दीर्घाय चक्षसे-દીર્ઘ દર્શન-દીર્ઘકાલ સુધી તથા બહુજ દૂર દર્શનને માટે सूर्यं दिवि-आरोहयत्-સૂર્યને ઘુલોકમાં આરોપિત કર્યો-આ સ્થાપિત કર્યો; તથા गोभि:-अदिम्-वि-ऐरयत्-જે સૂર્ય કિરણો દ્વારા મેઘને જળ વરસાવવા માટે નીચે ફેલાવી દે છે. (૪)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માએ દીર્ઘકાળ સુધી તથા દૂર સુધી જોવા માટે સૂર્ય દર્શન સાધન ઘુલોકમાં ઉપર સ્થાપિત કરેલ છે; તથા તે જળવૃષ્ટિ માટે મેઘ-વાદળાંઓને નીચે વિખેરે છે. (૪)

सुडत-४

८००. इन्द्रे अंग्ना नमो बृहत् सुवृक्ति मेरयामहे। धिया धेना अवस्यवः॥ १॥

પદાર્થ: अवस्यव:-અમે રક્ષણ ચાહનાર ઉપાસકજનો इन्द्रे-अग्ना-ઐશ્વર્યવાન તથા પ્રકાશ સ્વરૂપ અગ્રણી પરમાત્માને માટે बहत्-नमः-અત્યંત નમ્રભાવ-આત્મ સ્નેહ અનુરાગ તથા सुविक्तिम्-श्रेष्ठ वर्જन-मनथी વાસના ત્યાગને एरयामहे-ભેટ આપીએ છીએ धिया धेना:-કર્મની સાથે વાણીઓ-ગુણ કીર્તનની પણ ભેટ આપીએ છીએ. (૧)

ભાવાર્થ : રક્ષણ ચાહનારા ઉપાસકો ઐશ્વર્યવાન અત્રણી પરમાત્માને માટે અત્યંત આત્મ સ્નેહ તથા વાસના રહિત મન-પવિત્ર મનોભાવ તથા વાણી દ્વારા ગુણ કીર્તન અને શ્રેષ્ઠકર્મ-શ્રેષ્ઠ આચરણની ભેટ આપે, ત્યારે તે અવશ્ય રક્ષા કરે છે. (૧)

८०१. ता हि शश्वन्त ईंडत इत्था विप्रास ऊतये। संबाधो वाजसातये॥ २॥

પદાર્થ: इत्था-ખરેખર शश्वन्तः-विप्रासः-ખૂબજ વિપ્ર-મેધાવી વિદ્વાન ऊतये-રક્ષાને માટે ता हि ईडते-ते ઐશ્વર્યવાન અને અગ્રણી પરમાત્માને જ સ્તુત કરે છે वाजसातये-અમૃત અન્નભોગ પ્રાપ્તિને માટે सबाधः-સમાન બાધા-પીડા વાળા બનીને. (૨)

ભાવાર્થ : એ સત્ય છે કે ઉપાસકજનો એક સાથે બાધા, પીડા અથવા સંકટ આવી જાય છતાં સર્વ સ્થિતિમાં પરમાત્માનું શરણ લે છે. (૨)

८०२. तां वां गौभि विपन्युवः प्रयस्वन्तो हवामहे। मैधसाता सनिष्यवः॥ ३॥

પદાર્થ: विपन्यव:-અમે સ્તુતિ કરનારા प्रयस्वन्त:-સ્તુતિરૂપ ભેટવાળા सनिष्यव:-સંભજન-સારી રીતે ભજન કરનારા-ઉપાસકજન ता वाम्-તે તને मेधसाता-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં સેવન કરવા યોગ્ય પરમાત્માને हवामहे-આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૩)

ભાવાર્થ : અમે સ્તોતા ભેટ આપનારા ઉપાસકજનો અધ્યાત્મયજ્ઞમાં સેવનીય, તે ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાન પ્રકાશવાન અગ્રણી પરમાત્માને આમંત્રિત કરીએ. (૩)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

८०३. वृषा पवस्व धारया मरुत्वते च मत्सरः। विश्वा दंधाने औजसा॥ १॥ शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४६७

८०४. तंं त्वा धेर्त्तारमोणयो३ः पंवमान स्वदृशम्। हिन्वं वाजेषु वाजिनम्॥२॥

પદાર્થ : पवमान-આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! तं त्वा स्वर्दशम्-ते तुं સુખદર્શક ओण्यो:-धर्त्तारम्-द्युલोક પૃથિવીલોકના ધર્તાને वाजेषु-અમૃત અન્ન ભોગોને માટે वाजिनम्-અમૃત અન્નવાળા પરમાત્માને हिन्वे-પ્રાપ્ત કરું. (૨)

ભાવાર્થ : હે આનંદધારામાં આવનાર પરમાત્મન્ ! તે તું દ્યુલોક અને પૃથિવીલોકનો કર્તા, ધર્તા, અમૃતઅન્નભોગોને માટે અમૃતઅન્નભોગોના સ્વામીને પ્રાપ્ત કરું-થાઉં. (૨)

८०५. अया चित्तो विपानया हरिः पवस्व धारया। युजं वाजेषु चोदय॥ ३॥

પદાર્થ : अया-अनया-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! આ પ્રગતિમય, विषा धारया-સ્તુતિરૂપ વાણી દ્વારા चित्तः-સંચેતિત થઈને-પ્રસન્ન થઈને અમારી તરફ કૃપાવાન બનીને हिरः-દુઃખ અપહરણકર્તા સુખ આહરણકર્તા બનીને युजम्-યુક્ત-મને તારાથી યુક્ત બનેલાને वाजेषु-અમૃતઅન્ન ભોગોને માટે चोदय- પ્રેરિત કર. (૩)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા પ્રગતિમય સ્તુતિરૂપ વાણી દ્વારા કૃપાવાન બનીને હુઃખનાશન કર્તા, સુખદાયક કર્તા બનીને પોતાની સાથે યુક્ત-યોગી ઉપાસકને અમૃત ભોગોને માટે પ્રેરિત કરે છે. (૩)

सूड्त-२

८०६. वृषा शोंणो अभिकिनिक्रदेद् गा नैदयन्नेषि पृथिवीमुत द्याम् । इन्द्रस्येव वर्ग्नुरा शृण्व औजौ प्रचौदयन्नर्षसि वाचमेमाम् ॥१॥

પદાર્થ: गाः-अभिक्रन्दत्-ઉપાસક આત્મા જ્યારે સૃષ્ટિના આરંભમાં પરમાત્મન્ ! તારી સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तું वृषा शोणः-સુખવર્ષક-કામના પૂરક સ્વજ્ઞાનથી પ્રકાશમાન થઈને पृथिवीम्-उत द्यां नदयन्-एषि-જ્ઞાનનું પ્રવચન કરતાં પ્રાણ અને ઉદાનને હૃદયને પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે इन्द्रस्य वग्नुः-इव-विद्युत्नी કડાકા સાથે મેઘગર્જનાની સમાન आश्रृण्वे-તે ઉપાસક સાંભળે છે.

હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું જે इमां वाचम्-आजौ प्रचोदयन-आ-अर्षसि-એવી વાણી-કલ્યાણી વાણી-વેદને પ્રેરિત પ્રકાશિત કરવા માટે જીવન સંગ્રામ સ્થાન સંસાર અથવા આજવન અર્થાત્ મહત્ત્વપૂર્ણ હૃદયસ્થાનમાં સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

ભાવાર્થ: આરંભ સૃષ્ટિના ઉપાસકો જ્યારે પરમાત્માની સ્તુતિ કરે છે, ત્યારે શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મા સુખવર્ષક સ્વજ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ બનીને તેઓના પ્રાણ અને ઉદાનને તેથી પૂરિત હૃદયદેશમાં પ્રત્યેક શ્વાસ પ્રશ્વાસની સાથે આવે છે, પ્રવચન કરે છે. તેને ઉપાસક સાંભળે છે. તે કલ્યાણી વાણી વેદને પ્રેરિત કરવાને માટે તું સમગ્ર રૂપમાં જીવન સંગ્રામ સ્થાન સંસારમાં અથવા આજવન અર્થાત્ મહત્ત્વપૂર્ણ હૃદયસ્થાનમાં સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

८०७. रैसाय्येः पंयसां पिन्वमान ईरयन्नेषि मधुमन्तमंशुम् । पंवमान सन्तनिमेषि कृण्वन्निन्द्राय सोम परिषिच्यमानः ॥२॥

પદાર્થ: पवमान सोम-હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! रसाय्य:-ઉપાસનારસ યોગ્ય पयसा-ઉપાસનારસ દ્વારા पिन्वमान:-સેવન થતાં मधुमन्तम्-अंशुम्-ईरयन्-एषि-કામભાવવાળા કામનાવાળા મનને ઉત્કૃષ્ટ કરતાં ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે તથા परिषच्यमान:-ઉપાસનારસને પરિતૃપ્ત કરતાં इन्द्राय-ઉપાસક આત્માને માટે सन्तिनं कृण्वन्-एषि-પ્રાણ-પ્રાણશક્તિનો-જીવનને પણ સારી રીતે સંપન્ન કરતાં આવે છે. (૨)

ભાવાર્થ: આનંદધારામાં આવનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસનારસ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પાત્ર ઉપાસનારસના દ્વારા સેવન થતાં, કામના વિષયવાળા મનને ઉત્કૃષ્ટ કરતાં, ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે; તથા ઉપાસનારસથી તૃપ્ત થઈને, પ્રસન્ન બનીને પરમાત્મા ઉપાસક આત્માને માટે પ્રાણશક્તિ-જીવનને પણ સુસંપન્ન બનાવીને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

८०८. एवा पवस्व मिदरों मदायोदग्राभस्य नैमयन् वर्धस्नुम् । परि वर्ण भरमाणों रुशन्तं गर्व्युनों अर्ष परि सोम सिक्तः ॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્! तुं मिद्रः-હર્ષકર બનીને उदग्राभस्य मदाय-ઉપાસકરસ ગ્રહણ કરાવનાર ઉપાસકના હર્ષ-આનંદને માટે वधस्नुं नमयन् पवस्व एव-પ્રહાર-પ્રસારક કામભાવને નમાવીને-ઝુકાવીને નિર્મળ બનાવીને અવશ્ય આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થા सिक्तः-ઉપાસનારસથી પરિપૂર્ણ- તૃપ્ત થયેલ स्थन्तं वर्णं भरमाणः-प्रકાશમાન સ્વરૂપને ધારણ કરીને परिअर्ष-સારી રીતે પ્રાપ્ત થા नः- गव्युः परि-અમારી સ્તુતિઓને ચાહીને સારી રીતે પ્રાપ્ત થા.

ભાવાર્થ : હર્ષ-આનંદપ્રદ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસનારસ પ્રદાન કરનાર ઉપાસકના હર્ષ-આનંદને માટે તે નાશકારી કામ આદિ શત્રુને વિલીન કરીને પ્રાપ્ત થાય છે; તથા ઉપાસનારસથી દિપ્ત- પ્રસન્ન બનીને પ્રકાશમાન સ્વરૂપને ધારણ કરીને પ્રાપ્ત થાય છે. અમારી ઉપાસકોની સ્તુતિઓને ચાહનાર સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ખંડ-૪ સ~~ૂક~~ત-૧

८०९. त्वामिद्धि हवामहे सातौ वाजस्य कारवः । त्वां वृत्रेष्विन्द्रं संत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૪

८१०. सं त्वं नश्चित्र वज्रहस्त धृष्णुया मेहं स्तवानो अद्रिवः। गामश्वं र थ्यमिन्द्रं सं किर सेत्रा वाजं न जिंग्युषे ॥२॥

પદાર્થ: चित्र वज्रहस्त धृष्णुया महः-अद्विव:-હે ચાયનીય-દર્શનીય, પ્રાણોથી વર્જિત કરાવનાર ઓજ જેનો હાથ છે ધર્ષણશીલ મહાન વિભુ આનંદ ધનવાન પરમાત્મન્! सः-त्वं स्तवानः-स्तुत કરવામાં આવતાં नः-અમારે માટે ख्यं गाम्-अश्वम्-દેહરથ-સંબંધી ગો-ૠષભ પ્રાણને અને વીર્યને सत्रा-સાથે वाजम्-બળને न सङ्किर-वर्तमानमां ભરપૂર આપ जिग्युषे-संसार संघर्षने જીતવા માટે. (૨)

ભાવાર્થ : હે દર્શનીય, પાપનિવારક, ઓજરૂપ હાથોવાળા, ધર્ષણશીલ પરમાત્મન્ ! તને સ્તુતિમાં લાવ-વામાં આવેલ અમારા દેહમાં પ્રાણ, વીર્ય, બળને પણ સંપ્રતિ સંસાર સંઘર્ષમાં જીતનાર ભરપૂર પ્રદાન કર. (૨)

સૂક્ત-૨

८११. अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथा विदे । यो जरितृभ्यो मधवा पुरूवसुः सहस्रोणेव शिक्षति ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૫

८१२. शैतानीकेव प्रं जिंगाति धृष्णुयां हन्ति वृत्रांणि दौशुंषे । गिरेरिव प्रं रसा अस्य पिन्विरे दंत्राणि पुरुभोजसः ॥२॥

પદાર્થ: धृष्णुया-ધર્ષણશીલ-પરમાત્મા दाशुषे-સ્વાત્મ સમર્પણ કર્તા ઉપાસકના वृत्राणि-પાપોને हिन्त-નષ્ટ કરી દે છે शतानीका-इव प्रजिगाति-જેમ સેંકડો સૈનિકોના બળોને સેનાનાયક પૂર્ણરૂપથી જીતી લે છે. તથા अस्य पुरुषोजसः-એવા અત્યંત પાલનકર્તા પરમાત્માનું दत्राणि-સુખદ ભોગ્ય દાન गिरेः स्साः- इव प्रिपन्वरे-જેમ પર્વતમાંથી નદી વહીને ભૂમિને સિંચે છે, તૃપ્ત કરે છે, તેમ ઉપાસકને તૃપ્ત કરે છે. (२)

ભાવાર્થ: જેમ સેનાનાયક શત્રુ સૈનિક બળોને જીતીને નષ્ટ કરી દે છે, તેમ આત્મસમર્પણકર્તા ઉપાસકનાં પાપોનો નાશ પરમાત્મા કરી દે છે. પુન: જેમ પર્વતમાંથી વહીને નદી ભૂમિને સિંચે છે, તેમ અત્યંત પાલનકર્તા પરમાત્મા વિવિધ સુખ દાનથી ઉપાસકને તૃપ્ત કરે છે. (૨)

सूड्त-३

८१३. त्वामिदां ह्यो नरोऽपीप्यन् विज्ञेन् भूर्णयः । सं इन्द्रे स्तोमवाहस इहं श्रुध्युपे स्वसरमां गहि ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૦૨

८१४. मंत्स्वा सुशिप्रिन् हरिवेस्तमीमहे त्वया भूषन्ति वेधसः । त्वे श्रवांस्युपमान्युक्थ्य सुतैष्विन्द्र गिर्वणः ॥ २॥

પદાર્થ: सुशिप्रिन् हरिव:-उक्थ्य-गिर्वण:-इन्द्र-હે સુંદર વિભુગતિવાળા દુ:ખાપહરણ સુખાહરણ શક્તિવાળા સ્તુતિઓથી સેવનીય પ્રશંસનીય ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! मत्स्व-અમારી સ્તુતિઓથી પ્રસન્ન થા तम् ईमहे-ते तने અમે ચાહીએ છીએ. त्वया वेधसः-भूषित्त-तारा આશ્રયથી મેધાવી ઉપાસક ઐશ્વર્યવાન બની જાય છે सुतेषु-समस्त ઉપાસનારસ પ્રસંગોમાં तव-તારા उपमानि श्रवांसि-ઉપર માન કરનારા શ્રવણોને સાંભળતા રહીએ. (૨)

ભાવાર્થ: વિભુ-વ્યાપક ગતિમાન દુઃખહારક, સુખકારક તથા સ્તુતિઓ દ્વારા સેવનીય, પ્રશંસનીય, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા અમારી સ્તુતિઓથી પ્રસન્ન થાય છે, જ્યારે અમે તેને ચાહીએ છીએ, તેની સ્તુતિઓ કરીએ છીએ. પરમાત્માના આશ્રયથી મેધાવી ઉપાસકજનો મોક્ષેશ્વર્યના ભાગી બની જાય છે, તેથી આ રીતે ઉપર માન કરાવનાર, જીવન્મુક્ત બનાવનાર પરમાત્મા વિષયક શ્રવણો-ઉપદેશોને અમે સાંભળતા રહીએ. (૨)

ખંડ-૫ સ~~ુક્~~ત-૧

८१५. यस्ते मदौ वरेण्यस्तेना पर्वस्वान्धसा। देवावीरघशंसहा॥१॥
%ओ मंत्रार्थ क्षमांक्ष संख्या ४७०

८१६. जॅिंघ्नवृत्रमित्रियं सस्निर्वाजं दिवेदिवे। गोषातिरश्वसां असि॥२॥

પદાર્થ: अभित्रियं वृत्रं जिन्न:-अभित्र-शत्रुनी सभान આચરણ કરનારા પાપનો નાશ કરે છે दिवे दिवे वाजं सिन्न:-प्रतिदिन અધ્યાત્મબળનો દાતા છે गोषाति:-अश्वसा:-असि-वाशी-स्तुतिनुं सेवन-स्वीકार કરનાર શીઘ્ર વ્યાપી મન-મનોભાવનું સેવન કરનાર-સ્વીકાર કરનાર છે. (૨)

ભાવાર્થ : શત્રુની સમાન આચરણ કરનારા પાપનો પરમાત્મા તું નષ્ટ કરે છે. અધ્યાત્મબળને પ્રદાન કરે છે. પશ્ચાત્ અમારી સ્તુતિઓ સ્વીકાર કરે છે અને મનોભાવને પણ અપનાવે છે. (૨)

८१७. संम्पिश्लो अरुषों भुवः सूर्पस्थोभिने धेर्नुभिः। सीदं च्छोनो न योनिमा॥३॥

પદાર્થ: सूपस्थाभि:-धेनुभि:-न-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું સુવ્યવસ્થિત સ્તુતિ વાણીઓથી સંપ્રતિ सम्मिश्ल:-अस्त्र:-भुव:-સંયુક્ત સમભાવને પ્રાપ્ત થઈને પ્રકાશમાન હૃદયમાં સાક્ષાત્ થઈ જાય છે श्येन: न योनिम्-आसीदन्-બાજ પક્ષીની સમાન પ્રશંસનીય ગતિમાન બનીને પોતાના ઘરમાં વિરાજમાન થઈ જાય છે. (3)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા ઉત્તમ સ્તુતિઓથી સ્તુત થઈને હૃદયમાં સાક્ષાત્ પ્રકાશમાન થાય છે, જેમ પ્રશંસનીય ગતિમાન બાજ પક્ષી પોતાના ઘરમાં આવીને બિરાજે છે. (૩)

सूड्त-२

८१८. अयं पूषा रिवर्भगः सोमः पुनानो अर्षति । पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૬

८१९. समु प्रिया अनूषते गांवो मदाय घृष्वयः । सोमासः कृण्वते पर्थः पवमानास इन्दवः ॥२॥

પદાર્થ : प्रिया:-घृष्वय:-गाव:-હે પ્યારી પરસ્પર સંઘર્ષ કરતી એકબીજીથી ચડિયાતી સ્તુતિ વાણીઓ ! તમે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માના હર્ષ-આનંદ પ્રાપ્તિને માટે उ सम्-अनुषत-અવશ્ય સમ્યક્ તે સોમ-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્માને સ્તુત કરો જેથી इन्दवः पवमानासः सोमासः-आनंદरस ભરેલ ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થઈને સોમ-શાન્ત પરમાત્મા અમે સ્તોતાઓ ઉપાસકોને માટે पथ कृण्वते-જીવન માર્ગોને સંપન્ન કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : હે એક બીજીથી ચડિયાતી સ્તુતિ કરનારી પ્રિય વાણીઓ ! તમે મને હર્ષ-આનંદ પ્રાપ્ત

કરાવવા માટે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની સ્તુતિ કરો, તે આનંદરસ ભરેલ ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા અમે સ્તોતાઓ-ઉપાસકોને માટે જીવનમાર્ગોને સંપન્ન કરે છે. (૨)

८२०. ये ओजिष्ठस्तमा भरे पवमान श्रेवाय्यम् । यः पञ्च चर्षणीरिभ रियं येन वनामहे ॥ ३॥

પદાર્થ: पवमान-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! यः-ओजिष्ठः-જે તારો સર્વોત્તમ રસ-આનંદરસ છે तं श्रवाय्यम्-आभर-ते श्रवशीय-અપનાવવા યોગ્ય-પોતાની અંદર સમાવવા યોગ્યને અમારી અંદર આભરિત કર यः-पञ्च चर्षणीः अमिः-જે પાંચ મનુષ્યો-બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર અને નિષાદ-વનવાસી જનો-મનુષ્ય માત્રને अभि = અભિ પ્રાપ્ત-કરવા યોગ્ય અધ્યાત્મરસ છે येन-જેના દ્વારા रिंयं वनामहे-અમે પુષ્ટ-મુક્ત જીવન સેવન કરી શકીએ. (3)

ભાવાર્થ: હે મારા પ્રિય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તારો જે સર્વોત્તમ આનંદરસ છે, પોતાની અંદર સમાવેશ કરવા યોગ્યને અમારી અંદર ભરપૂર કરી દે, જે મનુષ્યમાત્રને ધારણ કરવા યોગ્ય છે. પરમાત્મદર્શન અથવા પરમાત્મશ્રવણ કરવાનો અધિકાર મનુષ્યમાત્રને-વનવાસીને પણ છે, જેથી મુક્ત જીવન બનાવી શકે. (3)

સૂક્ત-3

८२१. वृषो मतीनां पवते विचक्षेणः सोमो अह्नां प्रतरीतोषसां दिवः। प्राणां सिन्धूनां कर्लशाँ अचिक्रदेदिन्द्रेस्य हाद्यां विशंनमेनीषिभिः॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या पप७

८२२. मैनीषिभिः पवते पूर्व्यः कविर्नृभिर्यतः परि कोशाँ असिष्यदत्। त्रितस्य नाम जनयन्मधु क्षरिन्निन्द्रस्य वायुं संख्याय वर्धयन्॥२॥

પદાર્થ: मनीषिभि:-नृभि:-यत:-भननशीલ મુમુક્ષુઓના દ્વારા સિદ્ધ કરેલ-ધ્યાન કરેલ पूर्व्यः किंदिः-શાશ્વત સર્વજ્ઞ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા कोशान् परि-असिष्यदत्-हृदय અવકાશોને પૂરિત કરે છે त्रिकस्य-इन्द्रस्य मधु नाम जनयन्-स्थूण અને સૂક્ષ્મ શરીરમાં રહેલ જીવાત્મા અર્થાત્ સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનામાં પ્રવૃત્ત ઉપાસકને નમાવનાર મધુર આનંદરસને ઉત્પન્ન કરતાં ઝરાવતાં सख्याय वायुं वर्धयन् पवते-પોતાની સાથે મિત્રતાને માટે તથા આયુ-પરમ આયુની વૃદ્ધિને માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : મનનશીલ મુમુક્ષુઓએ ધ્યાન કરેલ, શાશ્વત, સર્વજ્ઞ, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા તેઓના હૃદયોમાં સમાવેશ કરે છે, વસી જાય છે. ત્રણ-સ્થૂળ, સૂક્ષ્મ, કારણ શરીરોમાં રહેનાર અથવા સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનામાં પ્રવૃત્ત ઉપાસક આત્માને ઝુકાવનાર મધુરરસને પ્રકટ કરતાં તથા ટપકાવતાં પોતાની સાથે મિત્રતા કરાવનારને માટે અને પરમ આયુ-મોક્ષવાળાની વૃદ્ધિ માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

८२३. अयं पुनान उषसो अरोचयदयं सिन्धुभ्यो अभवदु लोककृत्। अयं त्रिः सप्त दुंदुहोन आशिरं सोमो हृदे पवते चारु मत्सरः॥३॥

પદાર્થ: अयं सोमः-એ शान्तस्व३५ परभात्मा पुनानः-उषसः-अरोचयत्-અધ્યેષિત બનીને ધ્યાન કરેલા જ્ઞાન-પ્રકાશ ધારાઓને ચમકાવી દે છે सिन्धुभ्यः लोककृत्-अभवत्-प्राण्णोने माटे प्रतिष्ठा કરનાર છે अयं व्रि:-सप्त-आशिरं दुदुहानः-એ પરમાત્મા સ્તુતિ, પ્રाર્થના ઉપાસનામાં સૃપ્ત ચાલતાં આનંદ આશ્રયનું દોહન કરતાં हृदे मत्सरः-चारु पवते-हृदयने माटे હર્ષ-आनंददायक બનીને सुंदर ३५मां प्राप्त थाय છે. (3)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ધ્યાન કરેલાં જ્ઞાન જ્યોતિઓને પ્રકાશિત કરે છે. પ્રાણોને યથાવત્ પ્રતિષ્ઠિત કરે છે. સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનામાં ચલાવેલા, આનંદ આશ્રયને દોહન કરતાં, હૃદયને માટે હર્ષકર-સુંદર રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

सूड्त-४

८२४. एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः। एवा ते राध्यं मनः॥१॥
९९ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या २३७

८२५. एँवा रौतिंस्तुंवीमघ विश्वेभिर्धाय धौर्तृभिः। अंधो चिदिन्द्र नेः संचा॥२॥

પદાર્થ: तुविमघ इन्द्र-હે અનેક રીતે ધન સ્વામિન્ ઐશ્વર્યવન્ પરમાત્મન્ ! તારાથી विश्वेभि:-धातृभि:-સમસ્ત ધારણા-ધ્યાન કરનારા ઉપાસકજનો गृति:-धायि-અધ્યાત્મ સંપૃत्ति-અમરતાને ધારણ કરે છે अध-एव चित्-नः-सच-એમ અમારો પણ સહાયક બન. (૨)

ભાવાર્થ : અનેકવિધ ધનસ્વામિન્ ઐશ્વર્યવન્ પરમાત્મન્ ! જેમ ધારણા, ધ્યાન કરનારા ઉપાસકજનો તને અમરતા રૂપ સંપત્તિ ધારણ-પ્રાપ્ત કરે છે, તેમ હવે અમને પણ તે અમરતારૂપ સંપત્તિ પ્રદાન કરવામાં અમારો સહાયક બન. (૨)

८२६. मो षु ब्रह्मेव तन्द्रेयुर्भुवो वाजानां पते। मत्स्वा सुतस्य गोमतः॥ ३॥

પદાર્થ : वाजानां पते-હે અમૃત અન્નભોગોના સ્વામિન્ ! તું ब्रह्मा-इव-બ્રહ્મજ્ઞાની બ્રાહ્મણને માટે-પોતાના ઉપાસકને માટે જેમ તું तन्द्रयु:-तन्द्रा પ્રાપ્ત-ઉપેક્ષાયુક્ત सु-मा-उ भुवः-સુનિશ્ચિત કદી થતો નથી તેથી गोमतः सुतस्य मत्स्व-स्तुति वाणो निष्पादित ઉપાसनारसनो ઉપહાર પ્રાપ્ત કરીને પ્રसन्न था. (३)

ભાવાર્થ: હે અમૃતભોગોના સ્વામિન પરમાત્મન્ ! તું બ્રહ્મજ્ઞાની બ્રાહ્મણને માટે જેમ અમૃતભોગ આપવામાં કદી પણ નિશ્ચય તન્દ્રાયુક્ત-ઉપેક્ષાકારી થતો નથી તેવી જ રીતે નમ્ર વાણીઓથી ઉપાસનારસનો સ્વીકાર કરવામાં પણ ઉપેક્ષાકારી થતો નથી. (3)

सूड्त-प

८२७. इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुँद्रव्यचसं गिरः । रेथीतमं रेथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૪૩

८२८. संख्ये तं इन्द्र वाजिनो मां भेम शवसस्पते । त्वामिभ प्र नोनुमो जेतारमपराजितम् ॥२॥

पदार्थ : शवसस्पते-इन्द्र-હે બલના સ્વામિન્ ! ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते सख्ये-તારા મિત્રભાવમાં वाजिनः-બલવાન થઈને-આત્મબળવાળા થઈને અમે मा भेम-ભય પામતા નથી. त्वाम्-अपराजितं जेतारम्-तुं पराજित ન થનાર જૈતા-વિજેતા-સમર્થને અમે प्र नोनुमः-वारंवार પ્રણામ કરીએ છીએ-તારી તરફ નમીએ છીએ-તારી ઉપાસના કરીએ છીએ. (૨)

ભાવાર્થ : સર્વ બળવાન ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્માની મિત્રતામાં ઉપાસકજન બળવાન થઈને નિર્ભય થઈ જાય છે, તેથી તે અભયશરણ સમર્થ અપરાજિતની પુન: પુન: ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૨)

८२९. पूर्वीरिन्द्रस्य रोतयो न वि दस्यन्त्यूतयः । यदा वाजस्य गोमत स्तोतृभ्यो मंहते मंघम् ॥ ३॥

પદાર્થ: यदा स्तोतृभ्य:-જયારે સ્તોતા-ઉપાસકોને માટે गोमत:-वाजस्य मघं मंहते-स्तुतिवाणा स्तुति विषयं अध्यात्मलणना लंदे सां-पुरस्डार ३५ धन-आनंद्दप्रद धनने ઇन्द्र-ઐश्वर्यवान परमात्मा आपे છે, त्यारे इन्द्रस्य पूर्वी:-ते ઐश्वर्यवान परमात्मानुं सनातन शाश्वत रातय:-ऊतय:-द्दान तथा रक्षण न विद्रस्यन्ति-क्षीण थतुं नथी. (3)

ભાવાર્થ : જ્યારે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા પોતાના સ્તોતાઓ-ઉપાસકોને માટે સ્તુતિવિષયક અધ્યાત્મ બળના બદલામાં પુરસ્કારરૂપે આનંદપ્રદ ધનને આપે છે, ત્યારે તે પરમાત્માની શાશ્વતિક દાનભાવનો અને રક્ષણ ક્રિયાઓનો અન્ત હોતો નથી, નિરંતર ચાલતી રહે છે. (૩)

४१५

इति तृतृयोऽध्यायः

इति द्वितीय प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

* * *

अथ चतुर्थोऽध्यायः

द्वितीय प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

८३०. एतं असृग्रमिन्दवस्तिरः पवित्रमाशवः। विश्वान्यभि सौभगा॥१॥

પદાર્થ: एते-आशवः इन्दवः-એ વ્યાપનશીલ આનંદરસ ભરેલ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા तिरः पित्रम्-असृग्रम्-अन्तर्હित-અંદર પિવત્ર હૃદયમાં સજાવાય છે-પ્રકટ-પ્રત્યક્ષ કરવામાં આવે છે. જે ધ્યાની ઉપાસકો દ્વારા विश्वानि सौभगा-अभि-समस्त सुभग ધर्मोने प्राप्त કરવા માટે. (૧)

ભાવાર્થ : ઉપાસક આનંદરસપૂર્ણ વ્યાપનશીલ શાન્ત પરમાત્માનો અંદર હૃદયમાં સાક્ષાત્ કરે છે. સમસ્ત સૌભાગ્ય પ્રાપ્તિનો લક્ષ્ય કરીને. (૧)

८३१. विंघ्नन्तो दुरिता पुरु सुगा तौकाय वौजिनः। त्मना कृणवन्तो अर्वतः॥२॥

પદાર્થ: वाजिन:-અમૃત અન્ન ભોગોવાળા સોમ-શાન્ત પરમાત્મા दुरिता विघ्नन्त:-દુ:ખ અજ્ઞાન પાપોને નષ્ટ કરતાં तोकाय पुरु सुगा-નિકેતન-શરીર સ્થાનને માટે અનેક સુગતિઓ સુખ સાધનોને તથા त्मना-अर्वत: कृण्वन्त:-આત્માઓને પૌરુષવાન-બળવાન કરીને પ્રાપ્ત થાય છે.

ભાવાર્થ: અમૃતભોગોવાળા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા મનના અજ્ઞાન, પાપ, દુઃખનો નાશ કરતાં શરીર સ્થાનનાં સુગમન-સુખસાધનોને સ્થિર કરીને, આત્માને બળવાન-આત્મબળવાન બનાવીને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

८३२. कृण्वन्तो वरिवो गवेऽभ्यर्षन्ति सुष्टुतिम्। इंडामस्मभ्यं संयतम्॥ ३॥

પદાર્થ: गवे विश्व: सुष्टुतिम्-वाशीने भाटे બોલવાનો અવકાશ તથા ઉત્તમ સ્તુતિ કરવાનો ગુણ અને अस्मभ्यम्-भारा ઉપાસકના આત્માને માટે इडां संयतम्-श्रद्धाने तथा संयम शिक्तिने कृण्वन्तः- संपादन કરતાં શાन्त स्वરूप परभात्मा अभ्यर्षन्ति-प्राप्त थाय છે. (3)

ભાવાર્થ : શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મા પોતાના ઉપાસક આત્મામાં પોતાના પ્રત્યે શ્રદ્ધા અને સંયમશક્તિ તથા તેની વાણીમાં ભાષણાવકાશ અને પોતાની સ્તુતિ પ્રવૃત્તિનું સંપાદન કરતાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

८३३. राजा मेथाभिरीयते पंवमानो मनाविध। अन्तरिक्षेण यातवे॥१॥

પદાર્થ: पवमान:-राजा-आनंદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર સર્વત્ર રાજમાન-વિરાજમાન તથા દીપ્યમાન-પ્રકાશમાન પરમાત્મા मनौ-अधि-मननशीલ ઉપાસકમાં मेधाभि:-મેધા-બુદ્ધિ-વિવિધ બુદ્ધિઓ-વિવિધ મનન ક્રિયાઓ દ્વારા મિતમાં રહેનારી મનન પ્રક્રિયાઓથી अन्तिरक्षिण यातवे-હૃદયાકાશમાં પ્રાપ્ત થવા ईयते-ધારવામાં આવે છે-માનવામાં આવે છે. (૧)

ભાવાર્થ : આનંદધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પ્રકાશમાન પરમાત્મા હૃદયાકાશમાં સિદ્ધ પ્રાપ્ત થવા માટે મનનશીલ ઉપાસકમાં મનન ક્રિયાઓથી માનવામાં-જાણવામાં આવે છે. (૧)

८३४. आ नः सोम सहो जुंवों रूपं न वर्चसे भर। सुष्वाणों देववीतये॥ २॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त स्व३्प परभात्भन् ! तुं सुष्वाण:-ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ થઈને नः-અभारी जुवः सहः-स्त्रं न-वाशीनां બળને નિરુપણ પ્રકાર ભાવનામયને પણ वर्चसे-આત્મતેજને સંપન્ન કરવા માટે देववीतये-तुજ દેવની પ્રાપ્તિને માટે आभर-આભરિત કર-પૂર્ણરૂપથી ભરી દે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્મા ઉપાસકને પોતાના સાક્ષાત્કારને માટે તેની વાણીમાં બોલવાની શક્તિ અને ભાવપૂર્શ સ્તવન પ્રકારને આત્મતેજને માટે તથા પોતાની પ્રાપ્તિ માટે ભરપૂર કરી દે છે. (૨)

८३५. आ न इन्दो शतिग्वनं गवां पोषं स्वश्व्यम्। वहां भगित्तमूत्ये॥ ३॥

પદાર્થ: इन्दो-હે દીપ્તિમન્ આનંદ રસવન્ પરમાત્મન્ ! नः-અમારે માટે गवां पोषम्-વાણીઓ-સ્તુતિઓનાં ફળને शतिग्वनम्-સેંકડો સ્તુતિઓથી નિષ્પન્નને स्वश्व्यम्-સુંદર વિષય વ્યાપ્તિશીલ મનોભાવને भगित्तम्-भौक्षैश्वर्यदान પ્રવृत्तिनी ऊतये-२क्षाने माटे आवह-समग्र રૂપથી પ્રવાહિત કર. (૩)

ભાવાર્થ : દીપ્તિમન્ આનંદરસવન્ પરમાત્મન્ ! તું અમારા સેંકડો વખતના સ્તુતિફળ તથા સુંદર મનના ભાવને અને પોતાની મોક્ષદાન પ્રવૃત્તિને પ્રાપ્ત કરાવ જેથી અમે સુરક્ષિત રહીએ. (૩)

~~સૂક્ત~~-3

८३६. तंं त्वा नृम्णानि बिभ्रतं संधस्थेषु महो दिवः। चारुं सुकृत्ययेमहे॥१॥

પદાર્થ: तं त्वा-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તે તને नृम्णानि बिभ्रतम्-ઉપાસક નરોને નમાવનાર સુખ સાધનોને ધારણ કરનારને महः दिवः-મહાન મોક્ષધામનાં સમાન સ્થાનો-સુખ સ્થાનોમાં चारुंसुकृत्यया-ईमहे-ચરણશીલ વ્યાપનાર સુંદરને અમે ઉપાસનાથી ચાહીએ છીએ. સંગતિમાં ચાહીએ છીએ. (૧)

ભાવાર્થ : મહાન મોક્ષધામમાં સમાન સ્થાનોમાં ઉપાસકજનોને ઝુકાવનાર, ધનોને ધારણ કરનાર તે તું વ્યાપનશીલ સુંદર પરમાત્માને ઉપાસનાથી પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છે છે. (૧)

८३७. संवृक्तधृष्णुमुक्थ्यं महामहिव्रतं मदम्। शतं पुरा रुरुक्षणिम्॥२॥

પદાર્થ: संवृक्त धुष्णुम्-જેનાથી ધર્ષણશીલ કામ આદિ સમ્યક્ પૃથક્ થઈ જાય છે એવા, महामिहव्रतम्-મહાન-જેના અનેક મહત્ત્વપૂર્ણ કર્મ છે એવા, उक्थ्यं-मदम्-પ્રશંસનીય-હર્ષકર-આનંદપ્રદ शतं पुरः-स्रक्षणिम्-બહુજ-અસંખ્ય ઉપાસકો-આત્માઓને રોહણ-આરોહણ-મોક્ષમાં આર્ઢ કરાવનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને અમે પ્રાપ્ત કરીએ. (૨)

ભાવાર્થ : જે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા અમારી-ઉપાસકોની અંદરથી કામ આદિને પૃથક્ કરી દે છે; તથા જે મહાન, પ્રશંસનીય કર્મ કરનાર આનંદપ્રદ છે; અને જે અસંખ્ય ઉપાસક આત્માઓને મોક્ષમાં સ્થાપિત કરે છે, તેને અમે ઉપાસકો પ્રાપ્ત કરીએ છીએ. (૨)

८३८. अतस्त्वा रिय रभ्ययद्राजानं सुक्रतो दिवः। सुपर्णो अव्यर्थो भरत्॥ ३॥

પદાર્થ: सुक्रतो-अतः-रिय-त्वा राजानम्-अभ्ययत्-હે ઉત્તમ પ્રજ્ઞાનવાન પરમાત્મન્! એ કારણ કે મોક્ષેશ્વર્ય તુજ પ્રકાશમાનને પ્રાપ્ત છે-તારા આધીન છે सुपर्णः-अव्यथी दिवः भरत्-સમ્યક્ ધર્મપાલક ઉપાસક પુરુષ વ્યથા રહિત રહે-કષ્ટ વિના મોક્ષધામને ધારણ કરી લે છે-પ્રાપ્ત કરી લે છે. (૩)

ભાવાર્થ : હે સુપ્રજ્ઞાનવન પરમાત્મન્ ! તું રાજમાન સ્વામીને મોક્ષેશ્વર્ય પ્રાપ્ત છે-આધીન છે, તેથી તારા ઉપાસક મનુષ્યો વ્યથા વિના-અનાયાસ મોક્ષધામથી મોક્ષેશ્વર્યને પ્રાપ્ત કરી લે છે. (૩)

८३९. अंधा हिन्वान इन्द्रियं ज्यायो महित्वमानशे। अभिष्टिकृद्विचर्षणिः॥ ४॥

પદાર્થ: अध-પુન: ज्याय:-इन्द्रियं हिन्वान:-જયેષ્ઠ ઇન્દ્રિય અર્થાત્ મનને પ્રેરિત કરતાં महित्वम्-आनशे-મારા દ્વારા પૂજન સત્કારને પ્રાપ્ત થાય છે अभिष्टिकृत्-विचर्षणि:-तुं કામના પૂર્ણ કરનાર વિશેષ કૃપા દેષ્ટિ રાખનાર છે. (૪)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકનાં મન અર્થાત્ અન્ત:કરણને પ્રેરિત કરતાં-કામનાપૂરક અને કૃપાદેષ્ટિ કરનાર હોવાથી અમારા દ્વારા પૂજા પાત્રતાને પ્રાપ્ત છે. (૪)

८४०. विश्वस्मा इंत्स्वर्दृशे साधारणं रजस्तुरम्। गौपामृतस्य विर्भरत्॥५॥

પદાર્થ : विश्वस्मै-इत् स्वर्दशे-સર્વને માટે નિશ્ચય સુખ નિહાળવા માટે साधारणं रजस्तुरम्-सभान३्पी દોષનાશક ऋतस्य गोपाम्-અમૃતના २क्षક પરમાત્માને वि:-भरत्-જ્ઞાનવાન ઉપાસક પોતાની અંદર ધારણ કરે છે. (પ)

ભાવાર્થ : સમસ્ત મનુષ્યોને સુખ દેખાડવા માટે જે સમાનરૂપ, દોષનાશક, અમૃતના રક્ષક પરમાત્મા છે, તેને જ્ઞાનવાન ઉપાસક પોતાની અંદર ધારણ કરે છે. (પ)

८४१. इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः। इन्दो रुचाभि गा इहि॥ १॥

८४२. पुनानों वरिवस्कृध्यूर्जं जनाय गिर्वणः। हरे सृजान आशिरम्॥२॥

પદાર્થ: गिर्वण:-हरे-હે સ્તુતિ વાણીઓના વનનીય-સેવનીય દુઃખનાશક સુખદાતા પરમાત્મન્ ! जनाय-ઉપાસકજનને માટે पुनान:-ઉપાસકનાં હૃદયમાં પ્રાપ્ત થવા માટે विश्व:-ऊर्जं कृधि-ભોગધન અને અમૃતરસ-મોક્ષાનંદને સંપાદન કર आशिरं सृजान-મને તારા આશ્રયમાં આનંદ પ્રાપ્ત કરાવ. (૨)

ભાવાર્થ : સ્તુતિઓને પ્રાપ્ત થનાર, દુ:ખહરણકર્તા અને સુખઆહરણકર્તા પરમાત્મન્ ! તું ઉપાસકજનને માટે તેનાં હૃદયમાં પ્રાપ્ત થવા માટે ભોગધન તથા અમૃતરસ મને પ્રાપ્ત કરાવ. (૨)

८४३. पुनानों देववीतयं इन्द्रस्य याहि निष्कृतम् । द्युतानों वार्जिभिहितः ॥ ३ ॥

પદાર્થ: वाजिभि:-हित:-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું વાજી =છંદી =છંદ-અર્જન સ્તુતિ કરનારા ઉપાસકો દ્વારા હિત-ધ્યાન કરેલ द्युतानः पुनानः-ઉપાસકને પ્રકાશમાન અને પવિત્ર કરતાં देववीतये- દેવો-જીવન્મુક્તોની ગતિ-ગમનસ્થાન-મુક્તિ છે તેને માટે इन्द्रस्य निष्कृतं याहि-અધ્યાત્મયજ્ઞના યજમાન આત્માનાં સુસંસ્કૃત-સુપાત્ર હૃદયને પ્રાપ્ત થા. (૩)

ભાવાર્થ : હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું અર્ચના કરનારા, ઉપાસના કરનારા ઉપાસકોના દ્વારા ધ્યાન પામેલ, ઉપાસકોની અંદર પ્રકાશિત થઈને, તેને પવિત્ર કરીને, મુક્તિ પ્રાપ્તિને માટે આત્માને સુસજ્જિત અન્તઃપાત્રને પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

८४४. अग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाड् जुह्वास्यः॥१॥

પદાર્થ: अग्निना-અગ્નિ દ્વારા-આત્મસમર્પણ દ્વારા अग्नि:-सिमध्यते-સર્વપ્રકાશક પરમાત્મા સ્વાત્માની અંદર પ્રકાશિત થાય છે જે किवः-ક્રાન્તદર્શી-સર્વજ્ઞ गृहपितः-બ્રહ્માંડના સ્વામી પરમાત્મા युवा-સદા યુવા સંપन्न ह्व्यवाट्-स्तुतिરूप ભેટને વહન કરનાર जुह्लास्यः-જુહૂ =વાણી સ્તુતિ ફેંકવા-પ્રેરિત કરવાનું સાધન જેના માટે છે તે એવો પરમાત્મા છે. (૧)

ભાવાર્થ: ઉપાસકના આત્મા દ્વારા-આત્મ સમર્પણથી ઉપાસકની અંદર પરમાત્મા અગ્નિ પ્રકાશિત થઈ જાય છે; જે ક્રાન્તદર્શી, સર્વજ્ઞ, બ્રહ્માંડના સ્વામી, સદા યુવા, સ્તુતિ ભેટનો સ્વીકાર કરનાર અને વાણી જેના માટે સ્તુતિ પ્રેરિત કરવાનું સાધન છે. (૧)

८४५. यस्त्वामग्ने हैविष्पतिर्दूतं देव सपैर्यति। तस्य स्म प्रावितां भव॥२॥

પદાર્થ: अग्ने देव-હे જ્ञान પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મ દેવ! यः- शे हिवष्पति:- પોતાના મનનો સ્વામી-મનને નિરુદ્ધ કરી ચૂકેલ ઉપાસક त्वां दूरं सपर्यति-तुश्र પ્રેરકને સેવિત કરે છે-તારી ઉપાસના કરે છે तस्य स्म-तेनो निश्चय प्र-अविता भव-तुं प्रબલ २क्षक्ष છે. (२)

ભાવાર્थ : હે જ્ઞાનપ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! જે મનને નિરુદ્ધ કરી તારી ઉપાસના કરે છે તેની તું પૂર્ણરૂપે રક્ષા કરે છે. (૨)

८४६. यो अग्निं देववीतये हेविष्माँ आविवासित। तस्मै पावक मृडय॥ ३॥

પદાર્થ: पावक-હે શોધક-પવિત્ર કરનાર પરમાત્મન્! यः-हविष्मान्- જે મનસ્વી ઉપાસક देववीतये- દેવસ્થલી-મુક્તિ પ્રાપ્તિને માટે अग्निम्-आविवासित-તારી-અગ્નિ પરમાત્માની સમગ્રરૂપથી ઉપાસના કરે છે. तस्मै मृळय-તેને માટે પ્રદાન કરે છે. (૩)

ભાવાર્થ : હે પવિત્ર કરનાર પરમાત્મન્ ! જે મનસ્વી ઉપાસક મુક્તિધામ પ્રાપ્તિને માટે તારી ઉપાસના કરે છે, તેને માટે તું અવશ્ય મુક્તિ પ્રદાન કરે છે. (૩)

સૂક્ત-૨

८४७. मित्रं हुवे पूर्तदक्षं वरुणं च रिशादसम्। धियं घृताचीं साधन्ता॥१॥

પદાર્થ: पूतदक्षं मित्रं रिशादसं वसगं च हुवे-પવિત્ર બળવાળા પ્રેરક પરમાત્માને તથા હિંસકના ભક્ષણકર્તા અથવા હિંસકોના ક્ષયકર્તા પોતાની તરફ વરણકર્તા પરમાત્માને જે धियं घृताचीम्-પ્રજ્ઞા-મનોભાવનાને વાણી-સ્તુતિ વાણીને साधन्ता-સાધવા-સફળ બનાવનાર છે हुवे-તેને આમંત્રિત કરું છું-સ્મરણ કરું છું. (૧)

ભાવાર્થ : હું સંસારમાં કર્મ માટે પ્રેરક મનોભાવનાને સિદ્ધ-સફળ કરવાવાળા તથા પોતાની તરફ વરવાવાળા, સ્તુતિવાણીને સફળ બનાવનાર પરમાત્માને નિરંતર પોતાની અંદર આમંત્રિત કરું-સ્મરણ કરું. (૧)

८४८. ऋतेन मित्रावरुणावृतावृधावृतस्पृशा। क्रेतुं बृहन्तमाशाथे॥२॥

પદાર્થ: त्रज्ञावृधा-સત્ય-સત્યાચરણ કરનારના વર્ધક त्रज्ञस्पृशा-સત્ય-સત્યાચરણકર્તાના સ્પર્શી-સંગતિકર્તા मित्रावस्गौ-પ્રેરક તથા વરનાર-અંગીકાર કરનાર પરમાત્મા <mark>बृहन्तं क्रतुम्</mark>-મહાન જ્ઞાનયજ્ઞને અથવા અધ્યાત્મયજ્ઞને त्रज्ञेन-आशाथे-પોતાના અમૃતરસને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ : સત્યાચરણકર્તા-સત્યમાની, સત્યવાદી, સત્યકારીના વર્ધક તથા સત્યમાની, સત્યવાદી, સત્યકારીના સ્પર્શકર્તા-સંગી, પ્રેરક અને અંગીકાર કરનાર પરમાત્મા મહાન અધ્યાત્મયજ્ઞને પોતાનાં અમૃત સ્વરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

८४९. केवीं नो मित्रावरुणा तुविजाता उरुक्षया। देख्नं दधाते अपसम्॥ ३॥

પદાર્થ: कवी-કાન્તદર્શી-સર્વજ્ઞ तुविजातौ-અનેક પ્રકારથી સાક્ષાત્ થનાર उस्क्षया-મહાનથી મહાન પદાર્થોનો નિવાસ જ્યાં હોય એવા પરમાત્મા मित्रावस्णा-પ્રેરક અને અંગીકારકર્તા नः-दक्षम्-अपसं द्याते-અમને-ઉપાસકોને માટે આત્મબળ અને કર્મશક્તિને ધારણ કરાવે છે. (૩)

ભાવાર્થ : અન્તર્યામી, સર્વજ્ઞ તથા અનેક પ્રકારથી સાક્ષાત્ થનાર, મહાનથી મહાન પદાર્થોના નિવાસ સ્થાન પરમાત્મા અમને-ઉપાસકોને માટે આત્મબળ અને કર્મશક્તિને ધારણ કરાવે છે. (૩)

સૂક્ત-3

८५०. इन्द्रेण सं हि दृक्षसे संजग्माना अबिभ्युषा। मन्दू समानवर्चसा॥ १॥

પદાર્થ: अबिभ्युषा-इन्द्रेण सञ्जग्मानः-हि सं दृक्षसे-ભયરહિત કરનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની સાથે ઉપાસના દ્વારા સંગત થઈને તું હે જીવન્મુક્ત ઉપાસકગણ સમાન-તેના જેવો થઈ રહ્યો છે. मन्दू समान वर्चसा-જે હવે બન્ને સમાન તેજવાળા અને આનંદવાન આનંદપ્રદ બની રહ્યાં છે.

ભાવાર્થ : ભયરહિત કરનાર પરમાત્માની સાથે ઉપાસના દ્વારા જીવન્મુક્ત ઉપાસકગણ સંગત થઈને સમાન પ્રતીત થાય છે, કારણ કે બન્ને સમાન તેજવાળા અને આનંદપૂર્ણ, આનંદમય બની જાય છે. (૧)

८५१. आंदह स्वधामनु पुनर्गर्भत्वमेरिरे। दंधाना नाम यज्ञियम्॥२॥

પદાર્થ: आत्-अह-બસ, અન્તર પરમાત્મા સમાન ગુણ પ્રાપ્ત કરીને મુક્તગણ स्वधाम्-अनु-પોતાની ધૃતિ-સ્થિતિ અનુસાર पुनः-गर्भत्वम्-एिसे-પુનः પરમાત્માના ગર્ભભાવને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે તેની અંદર વિરાજમાન થાય છે यज्ञियं नाम द्यानाः-સંગમનીય આત્મસમર્પણ નમ્ર ભાવને ધારણ કરતાં. (૨)

ભાવાર્થ: ઉપાસનાથી ઉપાસકજન ઉપાસ્ય પરમાત્માના ગુણ ધારણ કરીને, પોતાની ધૃતિ સ્થિતિ-સ્વજ્ઞાન ગતિને અનુસાર પરમાત્માની અંદર પુનઃ પ્રાપ્તિ અનુભવ કરે છે; જેમ સંસારમાં આવવા પૂર્વે મોક્ષમાં રહેતો હતો સંગમનીય આત્મસમર્પણરૂપ નમ્ર ભાવને ધારણ કરતા રહેતો હતો. (૨)

८५२. वींडुं चिंदारुजैत्नुभिगुंहां चिंदिन्द्रं वहिंभिः। अविन्द उस्त्रियां अनु॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! वींडु चित्-आरुजत्नुभि:-બળવાળા-આત્મબળવાળા સમગ્રરૂપથી અજ્ઞાનનું ભંજન કરનારા विह्निभ:-પોતાના જ્ઞાનસંદેશ-વાહકો મરુતો-આરંભ સૃષ્ટિમાં ઉત્પન્ન મુક્તાત્મા અગ્નિ આદિ પરમ ઋષિઓના દ્વારા गृहा चित्-तेना हृदयमां निश्चय उस्त्रिया:-अनु-अविन्द-ज्ञान रिश्मओ-वेदवाशीओने संसारी જनोने प्राप्त કरावी છે. (3)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માએ આરંભ સૃષ્ટિમાં અધ્યાત્મ બળશાલી, અજ્ઞાનનાશક, ઉપાસક મુક્તો અગ્નિ આદિ ૠષિઓ દ્વારા-તેઓનાં હૃદયમાં જ્ઞાનરશ્મિઓ-મંત્રવાણીઓને સંસારીજનો માટે પહોંચાડેલ છે. (3)

८५३. ता हुवे ययोरिदं पप्ने विश्वं पुरा कृतम्। इन्द्राग्नी न मर्धतः॥१॥

પદાર્થ: ता इन्द्राग्नी हुवे-હું તે બન્ને નામોથી કહેવામાં આવતા ઐશ્વર્યવાન બળશાલી અને જ્ઞાન પ્રકાશવાન અગ્રણી પરમાત્માને આમંત્રિત કરું છું ययो: पुरा कृतं विश्वं पप्ने-જેને પ્રથમ કરેલ-રચેલ વિશ્વ-સંસાર પ્રશંસિત કરવામાં આવે છે न मर्द्धतः-જે પીડા આપતો નથી. (૧)

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન અને જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માનો રચેલ પ્રવાહથી અનાદિ સંસાર પ્રશંસિત કરવામાં આવે છે. તે પરમાત્મા ઉપાસ્ય દેવ છે, જે ઉપાસકોને પીડિત કરતો નથી. (૧)

८५४. उँग्रां विघेनिनां मृंधं इन्द्रांग्नीं हेवामहे। तां नों मृडात ईंदृंशें॥२॥

પદાર્થ: उग्रा-ઉગ્ર બળવાળા मृध:-विघिनना-સંગ્રામ કરનારા કામ આદિને વિશેષ રૂપથી મારનારા इन्द्राग्नी-ઐશ્વર્યવાન જ્ઞાન પ્રકાશવાન પરમાત્માને हवामहे-અમે પોતાની અંદર આમંત્રિત કરીએ છીએ ता नः ईदृशे-मृडातः-તે એવા સંગ્રામ સંકટમાં અમારી રક્ષા કરે છે.

ભાવાર્થ : ઐશ્વર્યવાન અને જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકની અંદર સંગ્રામ મચાવનાર કામ આદિ શત્રુઓનો સર્વથા નાશ કરે છે અને અમારી રક્ષા કરે છે. (૨)

८५५. हैथों वृत्रांण्याया हैथों दासानि सत्पती। हैथों विश्वां अप द्विषः॥ ३॥

પદાર્થ: सत्पती-સત્પુરુષ-ઉપાસકના રક્ષક ઐશ્વર્યવાન જ્ઞાનપ્રકાશવાન પરમાત્મન્! आर्या वृत्राणि-અરિ = અમિત્ર-શત્રુની અંદર થનારા પાપોને अपहथ:-હટાવી દો-દૂર કરી દો दासानि-अपहथ:-દાસ-નિષ્કર્મ જન અથવા કર્મ વિનાશક જનની અંદર થનારા પાપોને હટાવી દો-દૂર કરી દો विश्वा:-द्विष:-अपहथ:-સમસ્ત દેષ ભાવનાઓને હટાવી દો-દૂર કરી દો. (૩)

ભાવાર્થ : ઉપાસકના રક્ષક પરમાત્મા ઉપાસકની સામે શત્રુની હિંસાવૃત્તિ, કર્મવિનાશક પ્રવૃત્તિ અને દ્વેષ ભાવનાઓને દૂર કરી દે છે; તથા ઉપાસકની અંદર કોઈના પણ પ્રત્યે શત્રુ જેવી વેરવૃત્તિ, દાસ જેવી હાનિ કરવાની પ્રવૃત્તિ અને દ્વેષ ભાવનાઓને ઉત્પન્ન થવા દેતો નથી. (3)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

८५६. अभि सोमास आयवैः पवन्ते मेद्यं मदम् । समुद्रस्याधि विष्टपे मनीषिणो मत्सरासो मदच्युतः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૧૮

८५७. तरत्समुद्रं पवमान ऊर्मिणा राजा देव ऋतं बृहत् । अर्षा मित्रस्य वरुणस्य धर्मणा प्र हिन्वान ऋतं बृहत्॥२॥

પદાર્થ: देव: पवमान:-राजा-सुખદાતા પ્રાપ્ત થનાર સોમ રાજા શાન્ત સ્વરૂપ સર્વત્ર રાજમાન પરમાત્મા बृहत्-ऋगम्-મહાન અમૃતરૂપ समुद्रम्-ऊर्मिणा तरत्- ६६ या કાશમાં પોતાના જયોતિ-તરંગથી પ્રાપ્ત થાય છે मित्रस्य वस्रणस्य-प्राण्ण અપાનના धर्मणा- ५ भी थी-प्राण्यसमान अपान समान બની ने ऋगं बृहत् हिन्वान:- મહાન અમૃત- મોક્ષની તરફ ઉપાસકને પ્રેરિત કરીને- ઉન્નત કરીને प्रार्ष- સાક્ષાત્ થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ: સુખદાતા, પ્રાપ્ત થનાર, શાન્ત સ્વરૂપ, સર્વત્ર રાજમાન, મહાન અમૃત પરમાત્મા હૃદયાકાશમાં પોતાના જ્યોતિ તરંગ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રાણ અને અપાનની સમાન બનીને ઉપાસકને મહાન અમૃતમોક્ષની તરફ પ્રેરિત કરવા માટે સાક્ષાત્ થાય છે. (૨)

८५८. नृंभिर्येमाणां हर्यतां विचक्षणां राजा देवः समुद्र्यः॥ ३॥

પદાર્થ : नृभि:-येमाण:-મુમુક્ષુઓ દ્વારા યમ આદિ સાધનામાં આવતા हर्यत:-કમનીય विचक्षण:-વિશેષ દ્રષ્ટા राजा-સર્વત્ર રાજમાન देव:-સુખદાતા પરમાત્મા समुद्र्य:-હૃદયાવકાશમાં સાક્ષાત્ થવા યોગ્ય છે. સાક્ષાત્ કરી શકાય છે. (3)

ભાવાર્થ: કમનીય, સર્વદ્રષ્ટા, સર્વત્ર રાજમાન, સુખદાતા પરમાત્મા મુમુક્ષુઓ દ્વારા સાધનામાં લાવતાં હૃદયાવકાશમાં સાક્ષાત્ થાય છે. (૩)

सूड्त-२

८५९. तिस्त्रों वाच ईरयित प्रं विह्निर्ऋतस्य धौर्ति ब्रह्मणो मनौषाम् । गावो यन्ति गोपितं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या परप

८६०. सोमें गांवो धैनवो वावशानाः सोमें विप्रा मैतिभिः पृच्छमानाः। सोमः सुतं ऋच्यते पूर्यमानः सोमे अर्कास्त्रिष्टुभैः सं नवन्ते॥२॥

પદાર્થ: गावः-धेनवः-ગાન કરતી વેદવાણીઓ सोमं वावशानाः-सोभ स्વરૂપ પરમાત્માને પુન: પુન: ચાહતી विष्राः-મેધાવી વિદ્વાને मितिभिः-स्तुति વાણીઓથી पृच्छमानाः-અર્થિત કરતાં संनवन्ते-सारी रीते પ્રાપ્ત થાય છે सोम: सुत: पूयमानः-ऋत्यते-शान्त પરમાત્મા સાક્ષાત્ થતાં અन्तरात्माने शोधतां

પ્રશંસિત થાય છે ~~सोमे-अर्का:-त्रिष्टुभ:-संनवन्त~~े-शान्त પરમાત્મામાં અર્ચના કરનારા મન, વાણી, કર્મથી ત્રણ પ્રકારની સ્તુતિ કરનારા સંગત થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ: જનારી સ્તુતિ વાણીઓ પુન: પુન: ચાહતી શાન્ત પરમાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે, મેધાવી ઉપાસક સ્તુતિ વાણીઓથી અર્ચના કરતાં શાંત પરમાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે, સાક્ષાત્ થતાં પરમાત્મા ઉપાસકના આત્માને શોધતાં પ્રશંસિત કરવામાં આવે છે, મન, વાણી, કર્મથી સ્તુતિ કરનારા અર્ચકજનો પરમાત્માનો સંગ પામે છે. (૨)

८६१. एवा नः सोम परिषिच्यमाने आ पवस्व पूर्यमानः स्वस्ति। इन्द्रमा विश बृहता मदेन वर्धया वांचं जनया पुरन्धिम्॥३॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं पिरिषच्यमानः-સર્વભાવથી ધારિત નિદિધ્યાસનમાં આવીને पूयमानः-तथा साक्षात् થઈને नः स्वस्ति-અમારી સુ-અસ્તિ-સ્વરૂપાપત્તિ-મુક્તિને एव-અવશ્ય आपवस्व-प्राप्त કરાવ बृहता मदेन-મહાન હર્ષક સ્વરૂપ વા હર્ષ નિમિત્તથી इन्द्रम्-आविश-ઉપાસક આત્માને આવિષ્ટ થા તેની અંદર આવેશ કર वाचं वर्धय-તેની સ્તુતિ વાણીને સમૃદ્ધ કર-સફળ કર- કરે છે. पुर्तिंश-जनय-ઉપાસક આત્માને બહુજ ધી = બુદ્ધિવાળો સંપન્ન કરી દે. (૩)

ભાવાર્થ: મારા પ્યારા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું સર્વભાવ ધારિત-નિદિધ્યાસનમાં લાવેલ ઉપાસના દ્વારા ધ્યાયા તથા સાક્ષાત્ કરેલા મારી સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ-મુક્તિને અવશ્ય પ્રાપ્ત કરાવ-કરાવે છે, મારા ઉપાસક આત્માને મહાન તારા હર્ષપ્રદ સ્વરૂપમાં અથવા હર્ષ માટે બનીને પ્રાપ્ત થા-થાય છે, મારી સ્તુતિ વાણીને સફળ કર-કરે છે, મને બહુજ બુદ્ધિમાન કુશળ બુદ્ધિમાન બનાવ-બનાવે છે. (3)

ખંડ-૪ સૂ~~ક્ત~~-૧

८६२. यद् द्याव इन्द्र ते शतंशतं भूमीरुतं स्युः । न त्वा विज्ञिन्त्सहस्त्रं सूर्यो अनु न जातमष्ट रोदसी ॥१॥ १९७० मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या २७८

८६३. आ प्राथ महिना वृष्ण्या वृषेन् विश्वा शविष्ठ शंवसा। अस्मा अव मघवन् गोमित व्रजे वज्रिञ्चित्राभिरूतिभिः॥२॥

પદાર્થ : शिवष्ठ वृषन्- હે અત્યંત બળવાન-સુખવર્ષક પરમાત્મન્ ! तुं शवसा-તારા બળથી विश्वा

ભાવાર્થ : હે અત્યંત બળવાન, સુખવર્ષક પરમાત્મન્ ! તું પોતાનાં બળથી સમસ્ત સુખ વર્ષા કરવા યોગ્ય તત્ત્વો વસ્તુઓને પૂરીને-વ્યાપ્ત થયેલ છે. તે સુખ વરસાવનારા યોગ્ય તત્ત્વો તારાથી પ્રેરિત થઈને જ સુખની વર્ષા કરે છે.

હે ઓજસ્વી ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! સ્તુતિ વાણીઓવાળા મંત્ર સમૂહમાં-તેના ધારણમાં-આચરણમાં તારી પ્રશંસનીય રક્ષાઓના દ્વારા અમારી ઉપાસકોની રક્ષા કર-કરે છે. (૨)

सूड्त-२

८६४. वैयं घे त्वा सुतावन्ते आपो न वृक्त बर्हिषः । पवित्रस्य प्रस्तवणेषु वृत्रहेन् परि स्तोतार आसते ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૬૧

८६५. स्वरन्ति त्वा सुते नरो वसो निरेक उक्थिनः । कदो सुतं तृषाण ओक आ गम इन्द्र स्वब्दीव वंसगः॥२॥

પદાર્થ: वसो इन्द्र-હે સર્વત્ર વસેલ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! एके-उक्थिनः-नरः-विરલ ભાગ્યશાળી સ્તુતિ વાણીવાળા મુમુક્ષુજન सृते-ઉપાસનારસ સંપન્ન થતાં त्वा निः स्वर्गन्त-તારું સારી રીતે ગાન કરે છે તારું સમ્યક્ ભજન ગાન કરે છે કે ओकः-तृषाणः-ક્યારે, જળાશયની તરફ તૃષાતુર હરણની સમાન कदासृतम्-आगमः-ક્યારે-ક્યારેક તો સંપન્ન ઉપાસનારસની તરફ આવે છે स्वब्दी-इव वंसगः-सु-निश्चित અબ્દી-અબ્દ-સંવત્સર-સમયવાળા વનનીય સ્થાનને પ્રાપ્ત થનાર અતિથિની સમાન.

ભાવાર્થ: હે સર્વત્ર વસનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! કોઈ વિરલો, ભાગ્યશાળી, સ્તુતિકર્તા મુમુક્ષુજન ઉપાસનારસ સંપન્ન થઈ ગયા પછી તારું સારી રીતે ગાન કરે છે અને પ્રતીક્ષા કરે છે. જળાશય પર જળપાન કરવા માટે તૃષાતુર હરણની સમાન તું ઉપાસ્ય ક્યારે આવે છે-ક્યારેક તો આવીશ જ. જેમ વર્ષ અથવા પોતાના વિશેષ સમય પર વિશિષ્ટ પૂજનીય અતિથિ વનનીય સ્થાન પર આવે જ છે. (૨)

८६६. कंणवेभिर्धृष्णावा धृषद्वाजं दर्षि सहस्त्रिणम् । पिशङ्गरूपं मघवन्विचर्षणे मेक्षू गोमन्तमीमहे ॥ ३॥ પદાર્થ: धृष्णो विचर्षणे मघवन्- હે દોષ-નિવારક વિશેષ દ્રષ્ટા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! तुं कण्वेभिः-मेधावी ઉપાसકોનे सहस्त्रणं वाजं धृषत्-अदिष्- હજારોમાં ગણનારા હજારોની સમાન ખૂબજ દબાવનાર સતાવનાર વિરોધી બળ વાસનાબળને ચકનાચૂર છિન્ન-ભિન્ન કરી દે, પુનः पिशङ्गस्त्यं-गोमन्तं मक्षु ईमहे-स्तुति वाशीओ वाणा-स्तुतिओनां इणभूत तारा सोनेरी ३५ शानानंद ३५ने शीघ्र याढे છે. (3)

ભાવાર્થ : દોષ નિવારક, અન્તર્વ્રષ્ટા, એશ્વર્યવાન પરમાત્મા મેધાવી ઉપાસકોની અંદરથી હજારોમાં વધેલાં વિરોધી કામવાસના બળને છિન્ન-ભિન્ન કરી દે છે અને સ્તુતિઓનાં ફળભૂત પોતાનાં સોનેરી જ્ઞાનાનંદરૂપને પ્રદાન કરે છે. જેની ઉપાસક શીઘ પ્રાર્થના કરે છે. (૩)

सूडत-३

८६७. तरिणिरित्सिषासित वोजं पुरन्ध्या युँजो । आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरो नैमिं तष्टेव सुद्रुवम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૮

८६८. नं दुष्टुंतिर्द्रविणोदेषुं शस्यते नं स्रेधन्तं रैयिर्नशत् । सुशक्तिरिन् मघवन् तुभ्यं मावते देष्णं यत्पार्थे दिवि ॥२॥

પદાર્થ: द्रविणोदेषु-ભૌતિક અથવા આધ્યાત્મિક ધનદાતાઓમાં दुष्टुतिः-न शस्यते-નિંદા स्तुति-विपरीत स्तुति-मनमां श्रुहु, आयरण्ञमां श्रुहु, એવી અપવિત્ર मिथ्या स्तुति ते सारी नथी विહित नथी अने स्त्रेधन्तं रियः-न नशत्-હिंसा કरनारने-ઉપકारने न माननार कृतघ्नने धनाि पण्ण व्याप्त थतां नथी-सक्षण थतां नथी मघवन-तुभ्यं सुशक्तिः-इत्-ઐश्वर्यवान तारा माटे तो सुगमता श छे मावते देष्णम्-मारा श्रेवा ઉपासक्षने माटे श्रे आपवा योग्य आध्यात्मिक धन तुं आपवा धय्छे यत् पार्ये दिवि-श्रे धन पार-द्युक्षोक्ठ-मोक्षधामनुं धन छे. (२)

ભાવાર્થ: ધનદાતાઓને માટે તેની નિંદા સ્તુતિ, અપવિત્ર સ્તુતિ પ્રશસ્ત-સારી નથી-પસંદ નથી વા વિહિત નથી અને કૃતઘ્નને ધન વ્યાપ્ત થતું નથી-ફળદાયી બનતું નથી. ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ તારા માટે તો સરળ છે. મારા જેવા ઉપાસકને માટે અભીષ્ટ ધન આપવા ઇચ્છે તો તે અધ્યાત્મધન અત્યંત દૂર મોક્ષધામમાં પણ આપે છે. (૨)

ખંડ-પ

સૂક્ત-૧

८६९. तिस्त्रो वाचे उदीरते गांवो मिमन्ति धेनवः। हरिरेति कनिक्रदत्॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४७१

८७०. अभि ब्रह्मीरनूषत यह्नीर्ऋतस्य मौतरः। मैर्जयन्तीर्दिवः शिशुम्॥२॥

પદાર્થ: यह्वी:-મહત્ત્વપૂર્ણ ब्राह्मी:-બ્રહ્મ-વેદ સંબંધી ऋहस्य मातर:-સત્યનું સ્વરૂપ પ્રકટ કરનારી दिवः शिशुं मर्जयन्ती:-અમૃતધામમાં શયન કરનાર પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરવા માટે अभि-अनूषत- અભિમુખતાથી સ્તુતિ કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ: વેદમાં સર્વ સત્યનું સ્વરૂપ દર્શાવનારી મહત્ત્વપૂર્શ વાણીઓ અમૃતધામમાં રહેલ પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરવા માટે તેની પૂર્શ સ્તુતિ કરે છે, તેનું સેવન કરવું જોઈએ. (૨)

८७१. रायः समुद्रांश्चेतुरोऽस्मेभ्यं सोम विश्वतः। आ पवस्व सहस्त्रिणः॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું अस्मभ्यम्-અમે ઉપાસકોને માટે विश्वतः-સર્વ પ્રકારથી-સર્વતોભાવથી सहस्त्रिणः-હજારોની સમાન-અત્યંત મહામૂલ્ય ग्रयः-ધનરૂપ चतुरः समुद्रान्- ચારેય વાણીઓ-તારા રચેલાં વેદવચનો-સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના અને જપોને आपवस्व-ચરિતાર્થ કર. (૩)

ભાવાર્થ : શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! કૃપા કરીને અમે ઉપાસકોની અંદર સર્વ ભાવથી તારા ઉપદેશેલાં સર્વ મહાન ધનરૂપ ચાર વાણીઓ સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસના અને જપ ચરિતાર્થ કર. એના સેવનમાં રત બનીને તારા દર્શન સમાગમ પ્રાપ્ત કરવામાં સફળ બનીએ. (૩)

સૂક્ત-૨

८७२. सुतासौ मधुमत्तमाः सोमा इन्द्राय मन्दिनः । पवित्रवन्तो अक्षरं देवान् गच्छन्तु वो मदाः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૭

८७३. इन्दुरिन्द्राय पवते इति देवासो अब्रुवन् । वाचस्पतिर्मखस्यते विश्वस्येशाने ओजसः ॥ २॥

પદાર્થ : इन्दु:-आनंदरस पूर्श परमात्मा इन्द्राय पवते-ઉપાसક આત્માને માટે આનંદધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે इति देवास:-अबुवन्-એમ विद्वानो કહે છે वाचस्पित:-બ્રહ્માત્મા પરમાત્મા विश्वस्य- संसारना ओजस:-ईशान:-બળવાન અધિકારકર્તા સ્વામી मखस्यते-જયારે અધ્યાત્મયજ્ઞરૂપમાં સેવિત થાય છે, ત્યારે ઉપાસક આત્માને માટે આનંદધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે, એમ ૠષિઓ કહે છે. (૨)

ભાવાર્થ : અમે 'ઇન્દુ' બનીને ઇન્દ્રની તરફ નિરન્તર ચાલનાર યયાતિ થઈએ. અમે યજ્ઞમય જીવન બનાવીને સર્વના હિતમાં અમારું હિત સમજનાર 'નાહુષ' પોતાને અન્યોથી બાંધીને ચાલનાર થઈએ. (૨)

८७४. सहस्त्रंधारः पवते समुद्रौ वाचमीङ्क्षंयः । सोमस्पती रयीणां सखेन्द्रस्य दिवेदिवे ॥ ३॥

પદાર્થ: वाचमीङ्ख्यः-स्तुति वाशीઓને પ્રાપ્ત થનાર-સ્તુતિ વાशीઓનો સ્વીકાર કરનાર सहस्रधारः समुद्र:-अने आनं ધારાઓ વાળા ઉભરાવાવાળા આનંદ સાગર પરમાત્મા स्वीणां पितः-विविध ઐશ્વર્યોના સ્વામી इन्द्रस्य सखा-ઉપાસક આત્માના સાથી મિત્ર दिवे दिवे पवते-प्रत्ये દિવસ વધીને ઉપાસક આત્માની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ભાવાર્થ : સ્તુતિ વાણીઓનો સ્વીકાર કરનાર, અનેક આનંદ ધારાઓમાં પ્રાપ્ત થનાર, આનંદ સાગર પરમાત્મા વિવિધ ઐશ્વર્યોના સ્વામી, ઉપાસક આત્માના સાથી મિત્ર પ્રતિદિન-રોજેરોજ વધીને તેની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

सूड्त-३

८७५. पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुगित्राणि पर्येषि विश्वतः। अतप्ततनूर्ने तदामो अञ्चते शृतास इद्वहन्तः सं तदाशत॥१॥ १९३० भंत्रार्थ क्षमांक संખ्या पहप

८७६. तैपोष्पवित्रं विततं दिवस्पदेऽर्चन्तो अस्य तैन्तवौ व्यस्थिरन्। अवन्त्यस्य पवितारमाशवो दिवः पृष्ठमिधं रोहन्ति तेजसा॥२॥

પદાર્થ: तपो:-पिवत्रं विततम्-કाम आदिने तथा दुष्टोने तपावनार परमात्मानुं पिवत्र तथा ઉपासक्रने पिवत्र करनार स्वरूप संसारमां व्याप्त थयेकुं छे अस्य तन्तवः-એनो पोतानी अंदर विस्तार करनार अर्चन्तः-એनी अर्थना स्तुति करनार दिवस्पदे-अमृतधाम मोक्षपदमां व्यस्थिरन्-विशेष रूपथी स्थिर अनी श्रय छे-विराशमान थर्छ श्रय छे. अस्य-आश्रावः-એनी अंदर ઉपासना द्वारा समग्ररूपथी शयन करनारा उपासक्रो पिवतारम्-अवन्ति-ते पिवत्रक्रत्रा परमात्माने भेटे छे. पुनः तेजसा दिवः पृष्ठम्-अधिरोहन्ति-अध्यात्मतेश्रथी अमृतधाम मोक्षना प्राप्त करवा योग्य पद पर अधिष्ठित थर्छ श्रय छे. (२)

ભાવાર્થ: કામ આદિ દોષો અને દુષ્ટોના દાહક, ઉપાસકોના પવિત્રકારક પરમાત્માનું સ્વરૂપ સંસારમાં વિસ્તારથી વ્યાપી રહ્યું છે, પરંતુ તેનો પોતાની અંદર વિસ્તાર કરનારા મનનશીલ ઉપાસકો એની અર્ચના, સ્તુતિ કરતાં અમૃતધામ મોક્ષપદમાં વિશેષરૂપ વિરાજમાન થઈ જાય છે; તથા એની અંદર ઉપાસના દ્વારા સમગ્રરૂપથી શયન કરનારા ઉપાસકો પવિત્રકર્તા પરમાત્મા નું આલિંગન કરે છે-ભેટે છે. પુનઃ અધ્યાત્મતેજથી અમૃતધામ મોક્ષમાં પ્રાપ્તવ્ય પદ પર અધિષ્ઠિત થાય છે. (૨)

८७७. अर्करुचदुषसः पृष्टिन रिग्रेयः उक्षां मिमेति भुवनेषु वाजयुः । मायाविनो मिमरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमा दधुः॥३॥ थुओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या ५८६

ખંડ-*૬* સ~~ુક્~~ત-૧

८७८. प्रं मंहिष्ठाय गायत ऋतां वे बृहते शुक्रशोचिषे। उपस्तुतां सो अंग्नेये॥ १॥ शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या १०७

८७९. आं वंसते मैघंवां वीरवद्यशः समिद्धो द्युम्न्यांहुतः । कुविन्नो अस्य सुमैतिर्भवीयस्यच्छो वाजेभिरोगमेत् ॥२॥

પદાર્થ: मघवा द्युम्नी-आहुतः समिद्धः-विविध धनवान यशस्वी-यश આપનાર स्वात्मामां ઉપાसना द्वारा समग्र રૂપથી ગૃહિત तथा પ્રકાશિત થયેલ પરમાત્મા वीखत्-यशः-आवंसते-આત્મબળ રૂપ યશ સમગ્ર રૂપથી આપે છે अस्य सुमितः-એની કલ્યાણકારી મિત-માન્યતા नः-અમારે માટે कुवित्-બહુ- જ भवीयसी-वधेલી છે अस्य वाजेभिः-अच्छा-आगमत्-એનો જે અમૃત અન્નભોગ છે તેના દ્વારા તે સારી રીતે આવે-પ્રાપ્ત થાય. (૨)

ભાવાર્થ: વિવિધ ધનવાળા, પોતાની અંદર ધારણ કરેલાં, પશસ્વી પરમાત્મા આત્મબળયુક્ત પશને સમગ્ર રૂપથી પ્રદાન કરે છે. તેની કલ્યાણકારી મિત-માન્યતા પણ અમારે માટે ખૂબજ વધેલી પ્રાપ્ત થાય છે. એ પોતાના અમૃતભોગોની સાથે પ્રાપ્ત થાય. (૨)

સૂક્ત-૨

८८०. तं ते मदं गृणीमसि वृषणं पृक्षुं सांसहिम् । उ लोककृत्नुंमद्रिवो हरिष्ठियम् ॥ १ ॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या ३८७

८८१. येन ज्योतीं घ्यायवे मनवे च विवेदिथ । मन्दानों अस्य बहिषों वि राजिस ॥२॥

પદાર્થ: येन च-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! અને તું જે હર્ષપ્રદ સ્વરૂપથી मनवे-आयवे-મનનશીલ મનુષ્યને માટે ज्योतींषि विवेदिथ-જ્ઞાન જયોતિઓને જણાવે છે मन्दानः-સ્તુત કરવામાં આવતાં अस्य बर्हिषः-विराजिस-એ ઉપાસકનાં હૃદયાકાશમાં વિરાજમાન થાય છે. (૨)

ભાવાર્થ: પરમાત્મા તું જે તારા હર્ષપ્રદ સ્વરૂપથી મનનશીલ મનુષ્યને જ્ઞાન જ્યોતિઓ જણાવે છે, જે હર્ષપ્રદ સ્વરૂપનાં કારણે સ્તુતિપાત્ર બનેલ એ મનનશીલ ઉપાસકનાં હૃદયાવકાશમાં સ્થાન પામે છે, તે હર્ષપ્રદ સ્વરૂપ પ્રશંસનીય છે. (૨)

८८२. तदेद्यां चित्त उँक्थिनोऽनु घ्टुवन्ति पूर्विथा । वृषेपत्नीरेपों जेया दिवेदिवे ॥३॥

પદાર્થ: अद्य चित्-આજે પણ पूर्वथा-પૂર્વની માફક પૂર્વ-સનાતનકાળથી પરંપરાગત ते-उक्थिन:- अनुष्टुवन्ति-તારા સ્તોતા નિરંતર સ્તુતિ કરે છે, તેથી તું હે ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્મન્ ! दिवे दिवे-પ્રતિદિન वृषपत्नी:-भन છે પતિ-પાલક જેનું अप:-કામનાઓને-પર जय-વિજય પ્રાપ્ત કરાવ. (૩)

ભાવાર્થ : હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! પૂર્વકાળની સમાન પરંપરાગત આજે પણ તારા સ્તુતિકર્તા ઉપાસકો તારી નિરંતર પ્રતિદિન સ્તુતિ કરતાં આવ્યા છે, તું ઉપાસકોનાં મનમાં રહેનારી કામનાઓને જીત-તેને અસત્ થી સત્ તરફ લઈ જા. (૩)

सूड्त-३

८८३. श्रुंधीं हवं तिरेशच्या इन्द्रे यंस्त्वा सपर्यति । सुवीर्यस्य गोमतो रायस्पूर्धि महा असि ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૪૬

८८४. यस्ते इन्द्रे नंवीयसीं गिरं मैन्द्रांमजीजनत् । चिकित्विन्मेनसें धियं प्रत्नामृतस्य पिप्युंषीम् ॥२॥

પદાર્થ: इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते-તારા માટે यः-જે ઉપાસક नवीयसीं मन्द्रां गिरम्-अजीजनत्-અપૂર્વ પવિત્ર નમ્ન આનંદદાયક સ્તુતિ વાણીને પ્રસ્તુત કરે છે चिकित्विन्मनसम्-જ્ઞાન પ્રેરક મનથી યુક્ત प्रत्नाम्-शाश्वत-निर्भण ऋतस्य पिप्युषीम्-सत्यथी पूर्श-सत्य પ્રસારિકા धियम्-બુદ્ધિને એના માટે તું अजीजन:-ઉત્પન્ન કરે છે. (૨)

ભાવાર્થ : પરમાત્માને માટે જે ઉપાસક અપૂર્વ, પવિત્ર, હર્ષકારી-આનંદદાયક સ્તુતિ રજુ કરે છે, તે ઉપાસકને માટે પરમાત્મા જ્ઞાનપ્રેરક મનથી યુક્ત શાશ્વત, સત્યપૂર્ણ બુદ્ધિ પ્રદાન કરે છે. (૨)

८८५. तमु ष्टवाम यं गिरं इन्द्रमुक्थ्यानि वावृधुः । पुरूणयस्य पौस्या सिषासन्तो वनामहे ॥ ३॥

પદાર્થ: तम्-उ स्तवाम्-અમે ઉપાસકો એ ઇષ્ટદેવની સ્તુતિ કરીએ છીએ यम्-इन्द्रं गिरः-उक्थ्यानि वावृधुः- श्रे ઐश्वर्यवान परमात्माने स्तुति परक वाशीओ वक्तव्य प्रशस्त मंत्रवयन वधी-वधीने क्षम करे છे. अस्य-એना पुर्मण पौंस्या-अनेक पौरुषकर्मी-सृष्टि रयना, धारण, જીवोनां क्रमंक्षण प्रदान, भुभुक्षुओने मोक्षप्रदान ઉપકાર क्षार्योने सिषासन्तः-धारण पालन करतां लश्न बनामहे-करीએ. (उ)

ભાવાર્થ: અમે ઉપાસકો તે ઇષ્ટદેવ ઐશ્વર્યવાન્ પરમાત્માની સ્તુતિ કરીએ છીએ જેને સ્તુતિવાણીઓ અને પ્રશસ્ત વેદ વચન વધી-વધીને કથન કરે છે. એના અનેક પોરુષકર્મો-સૃષ્ટિ રચના, ધારણ જીવોના કર્મફળ પ્રદાન, મુમુક્ષુઓને મોક્ષ પ્રદાન ઉપકાર કાર્યોને ધારણ પાલન કરતાં ભજન કરીએ. (૩)

॥ इति चतुर्थोऽध्यायः, द्वितीयप्रपाठकश्च समाप्तः ॥

વિજ્ઞપ્તિ : પાંચમા અધ્યાયથી પ્રમાણભાગ ભાષ્યકારે ટિપ્પણીમાં આપેલ છે. આ અનુવાદમાં તે સંસ્કૃત પ્રમાણભાગ પ્રથમથી લીધેલા નથી જેથી તે ટિપ્પણીનો સમાવેશ કરેલ નથી.

બીજું પાંચમા અધ્યાયથી ભાવાર્થનો સમાવેશ ભાષ્યકાર દ્વારા પદાર્થમાં જ કરવામાં આવેલ હોવાથી ફરી પુનરુક્ત ન કરતાં ભાવાર્થ જુદો આપેલ નથી.

अथ पञ्चमोऽध्यायः

तृतीय प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

सूड्त-१

८८६. प्रे ते आश्विनीः पवमान धैनेवो दिव्या असृग्रेन् पंयसौ धंरीमणि। प्रान्तरिक्षात् स्थाविरीस्ते असृक्षते ये त्वा मृजन्त्यृषिषाण वैधसः॥ १॥

પદાર્થ: ऋषिषाण पवमान-હે ऋષિઓનાં સમ્યક્ ભજનયોગ્ય આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! ते-તારી आश्विनी:-श्रोत्रो-કાનોથી સંબંધિત અને વ્યાપન ધર્મવાળી दिव्या:-અમાનુષી-દિવ્ય વિષયક धेनव:- સ્તુતિવાણીઓ धरीमणि-ધરા-ધરતી પર पयसा प्रासृग्रन्-પોતાના આનંદરસની પ્રાપ્તિને માટે તે છોડી- રચી-પ્રચારિત કરી છે. अन्तिरक्षात्-हृदयाव કાશમાં स्थाविरी:-स्थिर થનારી ते-તારી તે વાણીઓને प्रासृक्षत- પ્રકૃષ્ટરૂપમાં બેસાડી લઈએ છીએ ये वेधसः-त्वा मृजन्ति- थे આદિ સૃષ્ટિના મેધાવી વિધાતા ऋષિઓ તને પ્રાપ્ત થાય છે-સાક્ષાત્ કરે છે. (૧)

८८७. उभयतः पंवमानस्य रेश्मयो ध्रुवस्य सतः परि यन्ति केतवः। यदी पवित्रे अधि मृज्यते हरिः सत्ता नि योनी कलशेषु सीदति॥२॥

પદાર્થ : ध्रुवस्य सतः पवमानस्य-એકરસ રહેલ આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માના रूमयः केतवः-व्यापनशीલ प्रज्ञान-ગુણ उभयन्तः-परियन्ति-स्थावर અને જંગમ સંસાર પરિપ્રાપ્ત થઈ રહ્યા છે यदि 'यत्-इ'-જયારે પણ हिरः पिवत्रे-अधि मृज्यते-दुः ખાપહરણકર્તા સુખાહરણકર્તા પરમાત્મા પ્રાપ્તિસ્થાન પવિત્ર ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત કરી શકાય છે-સાક્ષાત્ કરી શકાય છે. सत्ता योनौ कलशेषु नि-सीदिति-બેસવાનું ते मिલन स्थान हृदयमां अने तेना समस्त કલાસ્થાનો मन ઇન્દ્રિયોમાં વસી જાય છે-તેના हृदयમાં ધ્યાન, મનમાં મનન, કાનોમાં શ્રવણ અને વાણીમાં સ્તવન વગેરે થતાં રહે છે. (૨)

८८८. विश्वा धामानि विश्वचक्षे ऋभ्वेसः प्रैभोष्टे सैतः परि यन्ति केर्तवेः। व्यानशी पवसे सोम धर्मणा पतिर्विश्वस्य भुवनस्य राजिस॥३॥

પદાર્થ: सोम-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું विश्वचक्षः-સર્વદ્રષ્ટા છે. ते प्रभोः सतः-तुं प्रभु सत्य स्वरूपना ऋवसः केतवः-બહુજ-અસંખ્ય પ્રજ્ઞાપક ગુણ विश्वा धामानि परियन्ति-समस्त લોક લોકાन्तरो पर परिप्राप्त થઈ રહ્યો છે. व्यानशी पवसे-विशेष व्यापनार सर्वत्र प्राप्त છે. धर्मणा-स्वरूपथी विश्वस्य

भुवनस्य पितः-राजिस-समस्त संसारना स्वाभी રૂપમાં રાજમાન-પ્રકાશમાન થઈ રહેલ છે. (૩) સૂક્ત-૨

८८९. पंवमानो अजीजनिद्देवश्चित्रं न तन्यतुम्। ज्योतिर्वेश्वानरं बृहत्॥ १॥ भूओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या ४८४

८९०. पवमान रसस्तव मदो राजन्नदुच्छुनः। वि वारमव्यमर्षति॥२॥

પદાર્થ: पवमान राजन-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પ્રકાશમાન પરમાત્મન્ ! तव अदुच्छुन:-मदः-रसः-તારો વિઘ્નનાશક, પાપરહિત, હર્ષકરરસ અર્થાત્ રસવાન હર્ષ-આનંદ अव्यं वारं वि-अर्षित-पार्थिव શરીર આવરકને લાંધીને-ટપીને અન્તરાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે, સાંસારિક રસ વિઘ્નથી, ક્ષયથી અને પાપથી રહિત હોતો નથી. પરમાત્મન્ તારો રસ વિઘ્ન-બાધાથી, ક્ષયથી, પ્રાપ્તથી રહિત અને આનંદપ્રદ છે, તેને તું ઉપાસકને પ્રદાન કર-કરે છે. (૨)

८९१. पंवमानस्य ते रसो दक्षो वि राजित द्युमान्। ज्योतिर्विश्वं स्वर्दृशे॥ ३॥

પદાર્થ: पवमानस्य ते-तुं ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માનો स्मः-दक्षः-ह्यमान्-२स પ્રબળ-મહાન અને દીપ્તિમાન-જ્યોતિવાળો विराजित-ઉપાસકની અંદર વિશેષ પ્રકાશિત થઈ રહ્યો છે. ज्योतिः-विश्वं स्वः-दृशे-જે જ્યોતિ સમસ્ત સુખોમાં સર્વોપરિ સુખની દર્શક છે.

સૂક્ત-3

८९२. प्र यद्गावो न भूर्णयस्त्वेषा अयासो अक्रमुः । धन्तः कृष्णामप त्वचम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૯૧

८९३. सुवितस्य वनामहेऽति सेतुं दुराय्यम्। साह्याम दस्युमव्रतम्॥२॥

પદાર્થ: सुवितस्य 'सु-इत'-सम्यક् सुલભ પ્રાપ્ત शान्त स्वરૂપ પરમાત્માનાં दुराच्यम्-अतिसेतुं वनामहे-मुश्કेલीથी प्राप्त થવા યોગ્ય, બંધન રહિત કરનાર આનંદરૂપનું સેવન કરીએ, તેથી अव्रतं दस्युं साह्याम-व्रतिहीन કરનારા-शिव संકલ્પ તોડનારા, આત્મબળને क्षीण કરનારા અજ્ઞાન, વાસના, પાપનો તિરસ્કાર કરે-દૂર કરે. शिव संકલ્પને તોડનારા, આત્મબળને ક્ષીણ કરનારા અને અજ્ઞાન, વાસના તથા પાપને દૂર કરવાથી પરમાત્માનું આનંદમય સ્વરૂપ, બંધન રહિત કરનાર પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

८९४. शृंणवे वृष्टेरिव स्वनः पवमानस्य शुष्मिणः । चरन्ति विद्युतो दिवि ॥ ३ ॥

પદાર્થ: शुष्मिण: पवमानस्य-બળવાન, ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માના स्वन:-અમૃત વચનો वृष्टे:-इव श्रृण्वे-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થઈ રહેલ વર્ષાની સમાન સાંભળું છું दिवि विद्युत:-चरित-तथा જેમ આકાશમાં વીજળી થતી હોય છે-ચમકતી હોય છે, તેમ પરમાત્માની આનંદ ધારાઓ થતી હોય છે-ચમકતી હોય છે. [અર્થાત્ જેમ આકાશમાં વીજળીના ચમકારા તથા મેઘ ગર્જના થતી હોય તેમ બળવાન પરમાત્માનાં અમૃતવચનો ઉપાસકનાં હૃદયમાં સંભળાય છે-અનુવાદક.]

८९५. आ पवस्व महीमिषं गोमदिन्दौ हिरण्यवत्। अश्ववत् सोम वीरवत्॥ ४॥

પદાર્થ: इन्दो सोम-હે આનંદપૂર્શ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું महीम्-इषम्-મારી મહાન એષણા-ઇચ્છાને જે પુત્રેષણા નહિ, લોકેષણા નહિ અને વિત્તેષણા પણ નહિ, પરંતુ તારા સ્વરૂપ પ્રાપ્તિની ઇચ્છા છે; તેને आपवस्व-समग्रરૂપથી પૂરી કર-સારી રીતે પૂરી કર. गोमत्-એ જ-પૂરી થતાં ઉપાસકની દ્રષ્ટિમાં ગાયોવાળી, अश्ववत्-ઘોડાઓ વાળી वीखत्-પુત્રોવાળી हिरण्यवत्-सुवर्श-संपत्तिवाणी જે સાંસારિક સમસ્ત એષણાઓ છે તે પૂરી થઈ જાય છે. (૪)

८९६. पंवस्व विश्वचर्षण आ मही रोदसी पृण । उँषाः सूर्यो न रेशिमिभिः ॥ ५ ॥

पदार्थ : विश्वचर्षणे-विश्वद्रष्टा परमात्मन् ! तुं पवस्व-मारामां-ઉपासक्षमां आव-प्राप्त था. मही गेदसी आपृण-मारा मહत्त्वपूर्ण બन्ने किनाराओ-आલोक જીવન અને परલोक જીવન અર્થાત્ ભોગ पार्श्व અને અપવર્ગ पार्श्वने तारी आनंदरस धाराओथी आपृश-ભरपूर करी है-लरी है. उषाः सूर्यः- न रिश्मिभः-शेम सूर्य प्रकाशधाराओथी ઉषावेणाओने लरी है छे, तेम. (प)

८९७. परि नः शर्मियन्त्या धारया सोम विश्वतः। सरा रसेव विष्टपम्॥६॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્! તું नः-અમારી તરફ शर्मयन्त्या धारया-सुખકારી ધારાઓ દ્વારા विश्वतः-સર્વ રીતે परि सर-પરિ પ્રાપ્ત થા-વહેણ રૂપમાં પ્રાપ્ત થા रसा इव विष्टपम्-જેમ નદી નીચાણવાળી જમીન પરથી વહેતી પોતાના પ્રવેશ સ્થાન સમુદ્રની તરફ ચાલી જાય છે, તેમ. (६)

ખંડ-૨ સુક્ત-૧

८९८. ओशुरर्ष बृहन्मते परि प्रियेण धाम्ना। यत्रा देवा इति ब्रुवन्॥१॥

પદાર્થ : बृहन्मते-હे મહાન માન્યતાવાળા-સર્વાધિક માનવા યોગ્ય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं

आशः-વ્યાપનશીલ થઈને प्रियेण धाम्ना-તારું પ્રિય ધામ છે એ માટે पिर-अर्ष-પરિ પ્રાપ્ત થા. यत्र देवाः-જયાં દેવ-દિવ્ય ધર્મવાળા છે, તે સ્થાન હૃદય છે, હૃદયમાં પાંચેય જ્ઞાનેન્દ્રિયોની વિષયગિત મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારની સ્થિતિ, સત્ત્વ, રજ, તમોગુણ અને આત્મા પણ રહેલ છે તથા તારી પ્રાપ્તિ પણ ત્યાં જ થયા કરે છે. इति बुवन्-એમ બ્રહ્મવેત્તાઓ પરંપરાથી કહેતા આવ્યા છે-માને છે. (૧)

८९९. परिष्कृण्वन्ननिष्कृतं जनाय यातयन्निषः। वृष्टिं दिवः परि स्रव॥ २॥

પદાર્થ: अनिष्कृतं परिष्कृण्वन्-संस्કૃत હૃદયને તારા આગમનથી સુશોભિત કરીને તું પરમાત્મન્! जनाय-इष:-यातयन्-ઉપાસક જનને માટે તારા દર્શન, જ્ઞાન, આનંદરૂપ ઇચ્છાઓને પ્રાપ્ત કરાવવા માટે दिव:-विष्टं परिस्रव-તારા અમૃતધામથી રસ-અમૃતરસને સર્વત્રથી સ્રવિત કર-ધારારૂપમાં ટપકાવી દે. (૨)

९००. अयं स यो दिवस्परि रघुयामा पवित्र आ। सिन्धोरूर्मा व्यक्षरत्॥ ३॥

પદાર્થ: अयं सः-यः-એ તે જે પરમાત્મા रघुयामा-મધુર ગતિવાળા दिवः परि-અમૃતધામ-મોક્ષધામનો અધ્યક્ષ છે. पवित्रे-आ-પવિત્ર આત્મા ઉપાસકની અંદર આરક્ષિત થાય છે-આવી જાય છે. सिन्धो:- ऊर्मा-स्पंદમાન મહાન જળાશયના તરંગ જેમ વિવિધ રૂપથી ક્ષરિત થઈ જાય છે. (૩)

९०१. सुत एति पवित्रे आ त्विषिं दंधान आजसा। विचक्षाणो विरोचयन्।। ४।।

પદાર્થ: सुतः-અભ્યાસ દ્વારા નિષ્પાદિત त्विषं द्धानः-જયોતિને પ્રાપ્ત કરાવવા માટે विचक्षाणः-વિશેષ જ્ઞાનદાતા विरोचयन्-ચમકતા-પ્રકાશમાન થઈને पवित्रे-हृदयमां ओजसा-आ-एति-शीघ्रताथी પ્રાપ્ત થાય છે-સાક્ષાત્ થાય છે. (૪)

९०२. आविवासन् परावतौ अंथो अर्वावतः सुतः । इन्द्राय सिच्यते मंधु ॥ ५ ॥

પદાર્થ: सृतः-साक्षात् કરેલા शान्त स्वरूप परमात्मा इन्द्राय-ઉપાસક આત્માને માટે परावतः-अथ-उ-अर्वावतः-संप्रज्ञात समाधिक्य दिव्य अतीन्द्रिय विषयोने तथा ઇन्द्रियक्य विषयोने आविवासन्-समग्र रूपमां स्वरूप द्वार विवासित કरतां तेना मधु सिच्यते-सार-श्रेष्ठ आनंद्वनुं सिंयन કरे छे वर्षा કरे छे. तेना साया सुजनुं क्षरण परमात्मा क छे. (प)

९०३. समीचीनां अनूषते हिरें हिन्वन्त्यद्रिभिः। इन्दुमिन्द्राय पौतये॥६॥

પદાર્થ: समीचीना:-हरिम्-इन्दुम्-अनुषत-હે સમ્યક્ ગુણ-આચાર સંપન્ન ઉપાસકજનો ! તમે દુઃખનાશક, સુખદાતા અને આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્માની સ્તુતિ કરો. इन्द्राय पीतये-પોતાના અન્તરાત્માનાં પાન-આધાનને માટે अद्विभि:-हिन्वन्ति-જેને શ્લોકકર્તા-સ્તુતિકર્તા, મંત્રપાઠક ૠષિઓ દ્વારા પ્રાપ્ત કરે છે-શ્રવણ કરે છે. (૬)

सूड्त-२

९०४. हिन्वन्ति सूरमुस्त्रयः स्वसारो जामयस्पतिम्। महामिन्दुं महीयुवः॥ १॥

પદાર્થ: उस्त्रय:-પરમાત્મામાં વસવાવાળી-તેના સુધી પહોંચનારી, स्वसार:-સ્વસરણશીલ-સ્વાધારગિત-શીલ, जामय:-પરસ્પર વધી-વધીને પ્રવૃત્ત થનારી, महीयुव:-વાણીની સાથે ગમન કરનારી સ્તુતિઓ महां सूरं पितम्-इन्दुम्-मહान, પ્રેરક, પાલક, આનંદપૂર્ણ પરમાત્માને हिन्वन्ति-प्रसन्न કરે છે. ઉપાસકની સ્તુતિઓ જ પરમાત્મા સુધી જઈને પ્રસન્ન કરે છે. (૧)

९०५. पंवमान रुचारुचा देव देवेभ्यः सुतः। विश्वा वसून्या विशा। २॥

પદાર્થ: पवमान देव-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મદેવ ! તું देवेभ्यः-દેવો-મુમુક્ષુજનોની અંદર सुतः-साक्षात् થઈને स्त्वा स्त्वा-પોતાની પ્રત્યેક દીપ્તધારા અથવા પ્રત્યેક રુચિર ધારાથી અથવા અમૃતધારાથી विश्वा वसूनि-आविश-मुक्त ઉપાसक्रनां समस्त वासस्थानोना हृदय, मन, ઇन्द्रियोने आविष्ट થઈ જા-એમાં તારું આધાન, ધ્યાન, ચર્ચા, ભાન થાય. (૨)

९०६. आ पवमान सुष्टुतिं वृष्टिं देवेभ्यो दुवः। इषे पवस्व संयतम्॥ ३॥

પદાર્થ: पवामान-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્! તું देवेभ्यः-मुमुक्षु ઉપાસકોને માટે सुष्टुतिं वृष्टिम्-आदुवः-ઉત્તમ સ્તુતિવાળી જેના માટે શ્રદ્ધા પવિત્રભાવથી સ્તુતિ કરી, તે સુખવૃષ્ટિને આરાધિત કર, સિદ્ધ કર. इषे संयतं पवस्व-तारा दर्शन समागमनी ઇચ્છાને માટે સ્વયંને સમ્યક્ નિયત-સ્થિર કર. (3)

พ่ร-3

सूड्त-१

९०७. जेनस्य गोपां अजनिष्टं जांगृविरेग्निः सुदेक्षः सुवितायं नेव्यसे । घृतप्रतीको बृहतां दिविस्पृंशा द्युमद्वि भाति भरतेभ्यः शुंचिः ॥१॥

પદાર્થ : भरतेभ्य:-नव्यसे सुविताय-परमात्माने अन्तरात्मामां ધारण કरनाराओने माटे अत्यंत नवीन अपूर्व કલ્યાण माटे जनस्य गोपा:-જાયમાન =ઉત્પન્ન સ્થાવર જંગમ સંસારના ગોપયિતા-રક્ષક ધારક जागृवि:-જાગરુક સદા સાવધાન सुद्धः-પ્રશંસનીય બળવાળા-યથાવત્ બળ પ્રયોક્તા સંસાર સંચાલન, દુષ્ટ તાડન કરવા યોગ્ય બળ રાખનાર घृत प्रतीकः-જેની તેજથી પ્રીતિ છે એવા તેજઃ સ્વરૂપ शृचि:- અત્યંત નિર્મળ अग्नि:-ઉપાસકના અગ્રણી પરમાત્મા अजनिष्ट-પ્રકટ થાય છે, જે दिविस्पृशा महता द्युमत्-विभाति-मोक्ष-अमृतधामने स्पर्श કરનાર મહાન દીપ્તિમાન ધર્મથી વિશેષ પ્રકાશમાન થઈ રહેલ

છે. (૧)

९०८. त्वामग्ने अङ्गिरसो गुहा हितमन्वविन्दञ्छिश्रियोणं वनेवने । सं जायसे मध्यमानः सहो महत्त्वामाहुः सहसस्पुत्रमङ्गिरः ॥२॥

पદાર્થ: अग्ने-અગ્રણી પરમાત્મન્! त्वाम्-तने अङ्गिरसः-तारा संબंધમાં ભણવા ભણાવવાવાળા તારો અધ્યાત્મયજ્ઞ કરાવનારા विद्वान ऋષિજનો गृहाहितम्-अन्विवन्दन्-हृदयमां अनुભव કરી લે છે. वने वने शिश्रियाणम्-संભજन-संભજन-स्तृति, प्रार्थना, ઉપાसनामां आश्रयशीय देवने सः-मध्यमानः-जायसे-ते तुं अभ्यास अने वैराग्य द्वारा मन्थन वर्डे हृदयमां प्रक्षित थाय छे. सहः-महत्-अङ्गिरः- छे अण्यूप महत्त्वरूप अग्नि परमात्मन्! त्वां सहसः पुत्रम्-आहुः-तने महान योग्अण्नो पुत्र-योग्अण्यी प्राप्त थनार कहेवामां आवे छे. (२)

९०९. येज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरोहितमिनि नरस्त्रिषधस्थे सिमन्धते । इन्द्रेण देवैः सर्थं स बर्हिषि सीदन् नि होता येजथाय सुक्रेतुः॥३॥

पदार्थ: नर:-मुभुक्षु ઉપાसકજન! यज्ञस्य-केतुम्-अध्यात्मयज्ञना प्रज्ञापक-साधनाधार प्रथमं पुरोहितम्- अग्निम्-प्रथम पुरोહित ३प-प्रथमथी धारण करनार ज्ञान प्रकाश स्व३प परभात्माने त्रिषधस्थे समिन्धते- त्रण सહयोग-समागम-स्थान-विषय प्रसंग स्तुति, प्रार्थना, ઉपासनामां सम्यक् प्रदीप्त करे छे. इन्द्रेण देवै:-आत्मा अने छिन्द्रयोनी साथे आत्मा द्वारा समर्पण, मनथी मनन, छिन्द्रयोथी श्रवण, स्तवन आदि करीने यज्ञथाय-अध्यात्मयज्ञ करवाने माटे सुक्रतु:-होता स:-यथार्थ युक्त क्रिया करनार ऋत्विक अनेल ते परभात्मा सरथं बर्हिष निषीदत्-सभान रभणस्थान हृदयावक्षशमां असी अय छे. (२)

सूड्त-२

९१०. अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोम ऋतावृधा। ममेदिहं श्रुतं हर्वम्॥१॥

પદાર્થ: त्रह्मावृधा मित्रावर्ग्णा-હે મારી અંદર સાચું સુખ અને અમૃતના વર્ધક, સંસારમાં પ્રેરક અને મોક્ષમાં વરણકર્તા બન્ને ધર્મયુક્ત પરમાત્મન્ ! वाम्-તમારા-તારા માટે अयं सोमः सृतः-એ ઉપાસનારસ તૈયાર છે इह-એ અધ્યાત્મયજ્ઞમાં मम हवम्-મારી ભેટ-ઉપાસનારસને इत्-श्रुतम्-અવશ્ય સાંભળો-સ્વીકાર કરો-કરો છો. (૧)

९११. राजानावनिभद्रुहा धुवे सदस्युत्तमे। सहस्त्रस्थूण आशाते॥२॥

પદાર્થ: अनिभद्दहा राजानौ-હે અભિદ્રોહ ન કરનાર પરંતુ સ્નેહ કરનાર સર્વત્ર રાજમાન પરમાત્મન્ ! उत्तमे सहस्त्रस्थूणे ध्रुवे सदिस-સર્વોત્તમ અવિનાશી હજારો થાંભલા-ખુલ્લા વિચરણ ગૃહ મોક્ષધામમાં आशाते-બિરાજો છો, ત્યાં અમને પણ લઈ જાઓ. (૨)

९१२. ता सम्राजा घृतासुती आदित्या दानुनस्पती। सचेते अनवह्ररम्॥ ३॥

પદાર્થ: ता-તેઓ सम्राजा-सम्राट-विश्व सम्राट घृतासृती-तेજને ફેલાવનાર અદિતિ-અખંડ સુખસંપત્તિ મુક્તિના સ્વામી दानुनः-पती-દાનપતિ-ભોગ પ્રદાન અને અપવર્ગ-મોક્ષપ્રદાનના પતિ સદા ભોગ અને અપવર્ગ પ્રદાન કરનાર अनवहूरं सचेते-અકુટિલ-પવિત્ર અન્તઃસ્થળવાળાને અપનાવે છે. (૩)

सूड्त-३

९१३. ईन्द्रो दधौंचो अस्थिभिर्वृत्राणयप्रतिष्कुतः। जैघान नवतीर्नव ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૭૯

९१४. इंच्छन्नश्वस्य यच्छिरः पर्वतेष्वपश्चितम्। तद्विदच्छर्यणाविति ॥२॥

પદાર્થ: अश्वस्य-ગતિશીલ સંસાર અથવા જગતના यत्-शिर:-જે શિર-ઊર્ધ્વસ્થાન-આધાર-ઇન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને इच्छन्-ઉપાસક ઇચ્છા કરીને <mark>पર્वतेषु अपश्चितम्</mark>-પર્વવાળા યોગના અંગોમાં યોગ-ભૂમિઓમાં પહોંચીને तત્-તેને शर्यणावित-विदित्-ઉપાસકે શર્યણાવત્ =ધનુષ્ય પર પ્રાપ્ત કરેલ છે- કરે છે. તે ધનુષ્ય પ્રણવ-~~ઓરૂમ્~~ છે. ~~ઓરૂમ્-ધનુષ્ય~~ પર પોતાનો આત્મા શર = બાણને ચડાવી દે છે. બ્રહ્મને પ્રણવ-ઓમ્ નો વાચ્ય છે, તેને પ્રાપ્ત કરે છે. (૨)

९१५. अत्राहे गौरमन्वते नाम त्वष्टुरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ ३॥ भूओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या १४७

सूड्त-४

९१६. इयं वामस्य मन्मन इन्द्राग्नी पूर्व्यस्तुतिः। अभ्राद् वृष्टिरिवाजनि॥१॥

પદાર્થ: इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાન-પ્રકાશવાન પરમાત્મન્ ! त्वाम्-तमे બન્ને ધર્મવાળા પરમાત્માને માટે अस्य मन्मनः-એ મનનશીલ ઉપાસકની इयं पूर्व्य स्तुतिः-એ શ્રેષ્ઠ સ્તુતિ अभ्रात्- वृष्टि:-इव-अजनि-भेध-વાદળાંઓથી વર્ષાની સમાન નિરંતર વરસી રહી છે, તેનો સ્વીકાર કર. (૧)

९१७. शृंणुतं जरितुईवर्मिन्द्राग्नी वनतं गिरः। ईशानां पिप्यतं धियः॥२॥

પદાર્થ: इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાન-પ્રકાશવાન પરમાત્મન્! जिरतः-हवं श्रृणुतम्-स्तुतिકर्ताने, આમંત્રણને, અભિપ્રાયને સાંભળો. गिरः-वनतम्-स्तुति वाण्णीओनो स्वीકार કરો. ईशान-હે જગતના स्वाभी! धियः पिप्यतम्-કर्मोनी-અધ્યાત્મ કર્મોની વૃદ્ધિ કરો. (૨)

९१८. मां पापत्वायं नो नैरेन्द्रोग्नौ मांभिशस्तये। मां नो रीरधतं निदे॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्राग्नी नरा-હે ઐશ્વર્યવાન જ્ઞાનપ્રકાશવાન પરમાત્મન્ ! મારા જીવનનેતા ! नः-અમને पापत्वाय मा रिश्वतम्-भानस પાપને માટે પાપવશ ન કર, आभिशस्तये मा-હિંસા કરવાને માટે શારીરિક પાપને વશ ન કર, नः-मा निदे-અમને નિંદાને માટે વાણી વિષયક પાપ વશ ન થવા દે-ન કર. (૩)

ખંડ-૪

सूडत-१

९१९. पवस्व दक्षेंसांधनो देवेभ्यः पौतये हरे। मरुद्भ्यो वायवे मदः॥१॥ જુઓ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४७४

९२०. सं देवैः शोभते वृषां कवियोंनावधि प्रियः। पवमानौ अदाभ्यः॥ २॥

પદાર્થ : वृषा-સુખવર્ષક, किवः-ક્રાન્તદર્શી, प्रियः-स्नेહી, पवमानः-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર તથા अदाभ्यः- न દબાનાર, ન હિંસિત થનાર-નિત્ય પરમાત્મા देवै:-योनौ अधि संशोभते-मुमुक्षु ઉપાસકો દ્વારા સ્તુતિથી તેઓના योनौ अधि-હૃદયમાં પ્રકાશિત થાય છે-દીપ્ત થાય છે. (૨)

९२१. पंवमान धिया हितो३ऽभि योनि केनिक्रदत्। धर्मणा वायुमारुहः॥ ३॥

પદાર્થ: पवमान-હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! धिया हित:-ધારણા, ધ્યાન દ્વારા ધારેલ, ધ્યાન કરેલ योनिं कनिक्रदत्-મળનાર-મળવા-સમાગમને પાત્ર ઉપાસકને કલ્યાણ પ્રવચન કરતાં धर्मणा वायुम्-आस्ह:-મોક્ષધર્મને માટે આયુને ઉપર આરોપિત કર. (૩)

सूड्त-२

९२२. तेवाहें सोम रारण सैख्ये इन्दो दिवेदिवे। पुरूणि बभ्रों नि चरन्ति मामव परिधीरित ताँ इहि॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૧૬

९२३. तवाहं नक्त मुतं सोम ते दिवा दुहानों बंध्रे ऊँधिन। घृणा तपन्तमित सूर्य परः शकुनाइव पप्तिम॥२॥ પદાર્થ: बभ्रो सोम-હे ભરણ-પોષણ કરનાર શાન્ત પરમાત્મન્! तव-ऊधिन-તારા ઊધસ = आनं દ रसाधान स्वરૂપનे नक्तम्-उत दिवा-अहं दुहानः-राते, सां े अने दिवसे-प्रातः હું દોહન કરીને घृणा तपन्तं सूर्यम्-अति-दीप्ति-प्रકाशथी तपता यमकता सूर्यनो अतिक्रम करीने-क्यारे तपीने सूर्य आथमवाने नक्षक आवे, त्यारे परः शकुनाः-इव पितम-दूर स्थानथी पक्षी क्षेम माणानी तरक गमन करे छे, अम अमे ઉपासको तारा आश्रयने प्राप्त करीओ छीओ. (२)

सूड्त-३

९२४. पुँनानों अक्रमीदेभि विश्वा मृंधौ विंचर्षणिः। शुम्भन्ति विंप्रं धौतिभिः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૮૮

९२५. आ योनिमरुणों रुहेंद्रमदिन्द्रों वृषा सुतम्। ध्रुवे सदिस सीदतु॥ २॥

પદાર્થ: अस्मः-આરોચન = समग्र પ્રકાશમાન સોમ = शान्त स्વરૂપ પરમાત્મા योनिम्-आस्हत्-મળવાવાળા-મળવાને ઇચ્છુક ઉપાસકમાં આવીને બેઠો-આવીને બેસે છે, ત્યારે वृषा-इन्द्र: सृतम्-आगमत्-ઇન્દ્રિયોનો પ્રેરક આત્મા સ્વયં સોમની તરફ તેની સાક્ષાત્ થયેલાની તરફ ઝૂકી-નમી જાય છે. પુનઃ ધ્રુવસ્થાન-મોક્ષધામમાં વિરાજમાન થાય છે. (૨)

९२६. नूं नो रियं महामिन्दोऽस्मेभ्यं सोम विश्वतः । आं पवस्व सहस्त्रिणम् ॥ ३ ॥

પદાર્થ : इन्दो सोम-હे આનંદરસ રસીલા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! अस्मभ्यम्-અમારે માટે नु-નિશ્ચય नः-અમારા महाम्-મહાન सहिंत्रणः-બહુમૂલ્ય रियम्-ધનને आपवस्व-પ્રાપ્ત કરાવ. (૩)

ખંડ-પ

સૂક્ત-૧

९२७. पिंबों सोंमिमिन्द्रें मन्देतु त्वों यें ते सुषांवें हर्यश्वाद्रिः। सोतुर्बोहुभ्यों सुयतों नार्वो ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૯૮

९२८. यस्ते मदो युज्यश्चारुरस्ति येन वृत्राणि हर्यश्व हंसि ।

सं त्वामिन्द्र प्रभूवसो ममत्तु ॥२॥

પદાર્થ : हर्यश्व प्रभूवसो-इन्द्र-ऋક् साम-स्तुति ઉપાसना જેના ઘોડાઓ છે, જે અધ્યાત્મવાહનમાં જોડાનાર જેવા છે; तथा प्रभूत ધન-મહાન મોક્ષધનવાળા છે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते-તારા માટે यः-જे मदः-युज्यः-चारू-अस्ति-હર્ષકર सोम ઉપાसनारस છે, तारी साथे योगना साधन सुंदर છે. येन वृत्राणि हंसि-જेना द्वारा तुं ઉપાसકના પાપ-અનુદાર ભાવને નષ્ટ કરે છે. सः-त्वाम्-ते तने ममत्तु- ઉપાસક પર પ્રसन्न કરે. (૨)

९२९. बोधा सु में मघवन् वाचमेमां यां ते वसिष्ठो अर्चिति प्रशस्तिम्। इमा ब्रह्म सधमादे जुषस्व ॥ ३॥

પદાર્થ: मघवन्-હે ધનવાન ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ये इमां वाचम्-आसुबोध-મારી એ વાણીને સમગ્રરૂપથી સારી રીતે સમજ-સમજે છે-જાણે છે. સર્વત્ર અન્તઃસાક્ષી હોવાથી. यां प्रशस्ति विसष्टः-अर्चित-જે પ્રશંસારૂપ સ્તુતિવાણીને હું જે તારો ઉપાસક બોલું છું તથા इमा ब्रह्म सधमादे जुषस्व- એ પ્રવચનોને-ઓમ્ ના જપોને હર્ષપ્રદ સ્થાનમાં-મારા હૃદયમાં સેવન કર. (૩)

सुडत-२

९३०. विश्वाः पृतना अभिभूतरं नरः संजूस्ततक्षुरिन्द्रं जर्जनुश्च रोजसे। क्रत्वे वरे स्थेमन्यामुरीमुतोग्रमोजिष्ठं तरसं तरस्विनम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૭૦

९३१. नैमिं नमन्ति चंक्षसा मैषं विप्रा अभिस्वरे । सुदीतयो वो अँद्रुहोऽपि कर्णे तरस्विनः समृक्वभिः ॥२॥

પદાર્થ: विप्रा:-ૠષિજનો चक्षसा-દર્શન માટે अभिस्वरे-ઊંચ સ્વર અને સ્નેહમય સ્વરને માટે नेमिं मेषं नमन्ति-सुખનું સિંચન કરનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને નમસ્કાર કરે છે-સ્વ આત્મ સમર્પણ કરે છે. वः-तमे सुदीतयः-तरिक्वनः-अदुहः-शोभन ગતિવાળા-સમ્યક્ જ્ઞાની તથા પ્રશસ્ત બળવાન કોઈથી વેર ન કરનારા ऋविभः-સ્તુતિ મંત્રો દ્વારા अपि कर्णे सम्-ચાહે કોઈ કાનમાં પણ સાંભળવામાં આવે, એવી સમ્યક્ સ્તુતિ કરે છે. (૨)

९३२. संमु रैभांसो अस्वरेन्निन्द्रं सोमस्य पौतये । स्वःपतिर्यदी वृधे धृतव्रतो ह्योजसो समूर्तिभिः ॥३॥

પદાર્થ: रेभास:-इन्द्रं समस्वरन्-उ-स्तुति કરનારા ઉપાસકજનો ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની સમ્યક્ અર્ચના કરે છે. सोमस्य पीतये-તેના ઉપાસનારસનું પાન કરવા-સ્વીકાર કરવાને માટે यत्-ई-કે જેથી धृतव्रत:-स्व:-पित:-स्थिर કર્મોવાળા સુખોનો સ્વામી પરમાત્મા ओजसा-ऊर्तिभि:-हि संवृधे-ઓજથી અનેક રક્ષા ક્રિયાઓ દ્વારા સમ્યક્ વૃદ્ધિને માટે બને છે. (3)

सूड्त-३

९३३. यो राजा चर्षणौनां याता रंथेभिरंध्रिगुः । विश्वासां तरुतां पृतनानां ज्येष्टं यो वृत्रहां गृंणे ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૭૩

९३४. इन्द्रं तं शुम्भ पुरुहन्मेन्नवसे यस्य द्विता विधर्त्तरि । हस्तेन वज्रः प्रति धायि दशैतो महान्देवो न सूर्यः ॥२॥

પદાર્થ: पुम्हन्मन्-હે દોષોના અત્યંત નાશક ઉપાસક! તું तम्-इन्द्रम्-अवसे शुम्भ-તે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને પોતાનાં રક્ષણને માટે બોલ-પ્રાર્થિત કર. यस्य विधर्त्तिरि द्विता-જે વિશેષધર્તા ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મામાં બે ધર્મ છે, ભોગ અને અપવર્ગ પ્રદાન કરવા અથવા દંડ અને પુરસ્કાર આપવા. हस्तेन वजः-प्रतिधायि-હસ્તથી વજૂ પ્રતિધાન કરવું महान् दर्शतः जः- देवः-न सूर्यः-દર્શનીય મહાન દેવ સૂર્યની સમાન છે. સૂર્ય અંધકારનો નાશ કરે છે અને પ્રકાશ ફેલાવે છે, એવો પરમાત્મા ઉપાસકની વાસનાને મટાડે છે અને શાન્તિની વૃદ્ધિ કરે છે. (૨)

ખંડ-૬

સૂ~~ડ~~ત-૧

९३५. परि प्रिया दिवः कैविर्वयांसि नेप्त्योहितः । स्वानैर्याति कैविक्रतुः ॥ १ ॥ જુઓ मंत्रार्थ क्ष्मांक्ष संज्या ४७६

९३६. सं सूनुमतिरा शुंचिर्जातो जाते अरोचयत्। महान्मही ऋतावृधा॥ २॥

પદાર્થ: सः-महान् सूनुः-शुचिः-जातः-તે મહાન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉત્પત્તિકર્તા પ્રકાશમાન પ્રસિદ્ધ થઈને मही त्रज्ञावृधा मातरा जाते-अरोचयत्-મહતી સત્ય નિયમના પ્રસારક જગતના માતાપિતાની સમાન ઉત્પન્ન કરીને દ્યુલોક અને પૃથિવીલોકને પ્રકાશમાન કરી રહેલ છે. (૨)

९३७. प्रप्ने क्षेत्राय पन्यसे जनाय जुष्टो अद्गुहः। वीत्यर्ष पनिष्टये॥३॥

પદાર્થ: प्र प्र क्षयाय-ઉત્તરોત્તર પ્રકૃષ્ટ નિવાસ મોક્ષધામની પ્રાપ્તિને માટે अदुहः पन्यसे जनाय-द्रोड न કરનાર પરંતુ સ્તુતિકર્તા જનને માટે पनिष्टये जुष्ट:-स्तुतिने माटे सेवित થઈने-ઉપાસિત થઈने वीति-आर्ष-પ્રાપ્તિને માટે અર્થાત્ અભીષ્ટ પ્રાપ્તિને માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

सूड्त-२

९३८. त्वं ह्या३क्कं देव्ये पंवमाने जैनिमानि द्युमंत्तमः। अमृतत्वायं घोषयन्॥ १॥ भूओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ५८३

९३९. येना नवंग्वा देध्यंङ्ङंपोर्णुते येन विप्रांस आपिरे । देवानां सुम्ने अमृतस्य चारुणो येन श्रवांस्यांशत ॥२॥

પદાર્થ: येन-જે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા દ્વારા नवग्वा:-दृध्यङ्-अप-ऊणुते-નવગતિ અધ્યાત્મ પ્રવૃત્તિ જેની અથવા નવપ્રાપ્ત ગતિ અધ્યાત્મ પ્રવેશમાં જેની છે. એવા પૂર્ણ ખોજથી અધ્યાત્મ પ્રવેશવાળા તથા ધ્યાનને પ્રાપ્ત જનો અધ્યાત્મ આવરક પટને ખોલી નાખે છે. येन विप्रास:-आपिरे-જે પરમાત્માના આશ્રયથી ઉપાસકજનો અધ્યાત્મફળ મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે છે. देवानां सुम्ने-જીવન મુક્તોનાં સુખમાં अमृतस्य च-મુક્તના સુખોમાં अस्ण:-આરોચન-પ્રકાશમાન પરમાત્મા સાક્ષાત્ થાય છે. येन श्रवांसि-आशत- જે પરમાત્માના આશ્રયથી ઉપાસકજનો વિવિધ યશ પ્રાપ્ત કરે છે. (૨)

सूड्त-३

९४०. सोमः पुनान ऊर्मिणाव्यं वारं वि धावित । अंग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૭૨

९४१. धौभिर्मृजन्ति वाजिनं वने क्रींडन्तमत्यविम् । अभि त्रिपृष्ठं मतयः समस्वरन् ॥२॥ પદાર્થ: मतय:-અર્ચના-સ્તુતિ કરનારા મેધાવી ઉપાસકો अत्यविम्-અવિ =પૃથિવી પાર્થિવ શરીરને અતિક્રાન્ત કરીને-શરીર બંધનથી રહિત वने क्रीडन्तम्-સેવનીય સંસારમાં ક્રીડા કરતાં જેમ वाजिनम्-અમૃત અન્નભોગવાળા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને धीभि:-मृजन्ति-ध्यान ક્રિયાઓ દ્વારા પ્રાપ્ત કરે છે. त्रिपृष्ठम्-अभि समस्वरन्-त्रण દિશાઓ સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનાને અથવા 'अ उ म्' ने सन्भुખ રાખીને સમ્યક્ અર્ચના કરે છે. (૨)

९४२. असर्जि केलंशा अभि मौढ्वान्त्सप्तिने वाजयुः। पुनानो वाचं जनयन्नसिष्यदत् ॥३॥

પદાર્થ : वाजयु:-ઉપાસકોને માટે અમૃત અન્નભોગને ચાહતાં मीढ्वान्-सिप्त:-न-વીર્ય સિંચનમાં સમર્થ ઘોડાની સમાન-ઉછળતાં સમાન कलशान्-अभि-असिज-ઉપાસકોનાં કલકલ શબ્દવાળા હૃદયના પ્રત્યે હૃદયમાં નિષ્પન્ન સાક્ષાત્ કરવામાં આવે છે. पुनानः-ઉપાસકોને પવિત્ર કરીને वाचं जनयन्-असिष्यदत्-આશીર્વચન બોલીને આનંદધારામાં વહન કરે છે. (3)

सूड्त-४

९४३. सोमः पवते जनितां मतीनां जनिता दिवां जनिता पृथिव्याः। जनितां नर्जनितां सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितात विष्णोः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૨૭

९४४. ब्रह्मा देवानां पदेवीः केवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृंगाणाम्। श्येनो गृथ्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्॥२॥

પદાર્થ: देवानां ब्रह्मा-એ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માનું અમારા ઉપાસકોમાં એવું માનસ્થાન છે, જેમ વિદ્વાનોમાં બ્રહ્મા જ્ઞાનવૃદ્ધ માન્ય હોય છે कवीनां पदवी:-ક્રાન્તદર્શીજનોમાં પદવેત્તા છે, विप्राणाम् ऋषः-मेधावी જનો શિક્ષકોમાં ઋષિ છે मृगाणां मिहषः-જંગલી પશુઓમાં મહિષ-પાડો પશુ છે. गृधाणां श्येनः-पक्षीઓમાં બાજ પક્ષી છે. वनानां स्वधितिः-શબ્દ કરનારા પદાર્થોમાં વજૂ-વીજળીનો નિર્ઘોષ છે सोमः-रेभन पवित्रम्-अत्येति-એ રીતે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકોને આર્શીવાદ આપીને હૃદયાવકાશમાં પ્રશસ્ત રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

९४५. प्रांवीविपद्वांचे ऊर्मिं न सिन्धुंगिरं स्तोमान् पंवमानो मनीषाः। अन्तः पश्यन् वृजनेमावराण्यां तिष्ठति वृषेभो गोषु जानन्॥३॥

પદાર્થ : पवमान:-मनीषा:-वाच: प्रावीविपत्-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થતાં અન્તર્યામી પરમાત્મા ઉપાસકોની

વાણીઓને પ્રેરિત કરે છે. सिन्धुः-ऊर्मि न-सभुद्र તરંગને પ્રેરિત કરે છે. गिरः स्तोमान्-स्तुतिઓ स्तोभोभां- स्तुति सभू छोने पण पोताना दर्शनने अनु ३५ छे. इमा-अवराणि वृजना-अन्तः पश्यन्-ઉપાस डोना એ અલ્પબળોને અંદર જોઈને वृषभः-जानन् गोषु-आतिष्ठति-सुभनी वर्षा કરનાર ઇન્દ્રિયોમાં-ઇન્દ્રિયોને सभर्थ બનાવીને સાક્ષાત્ થાય છે. (૩)

ખંડ-७ સૂક્ત-૧

९४६. अग्निं वो वृधन्तमध्वराणां पुरूतमम्। अच्छा नेष्त्रे सहस्वते॥१॥ જુઓ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या २१

९४७. अयं यथा न आभुवत् त्वष्टा रूपेव तक्ष्या। अस्य क्रत्वा यशस्वतः॥ २॥

પદાર્થ : अयम्-એ અગ્રણી જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા नः-आभुवत्-અમારા પર અધિકાર રાખે છે. यथा त्वष्टा-જેમ સુથાર तक्ष्या स्त्रा-इव-લાકડાની ઘડવા યોગ્ય વસ્તુઓ પર અધિકાર રાખે છે. अस्य यशस्वतः-એ યશસ્વી પરમાત્માના क्रत्वा-પ્રજ્ઞાન-આદેશ અનુસાર અમે ચાલીએ. (૨)

९४८. अयं विश्वा अभि श्रियोऽग्निदेवेषु पत्यते। आ वाजैरुप नो गमत्॥ ३॥

પદાર્થ: अयम्-अग्निः-એ અગ્રણી પરમાત્મા विश्वा:-श्रियः-સમસ્ત શ્રી-લક્ષ્મી-શોભાઓનું देवेषु-દેવો-મુમુક્ષુઓ ને માટે अभिपत्यते-સ્વામિત્વ કરે છે, તે પરમાત્મા नः-वाजैः-उपागमत्-અમને અમૃત અન્ન ભોગોની સાથે પાસે આવે-પ્રાપ્ત થાય. (૩)

सूड्त-२

९४९. इमिमिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् । ३१ २ अक्ष २ १२ ३२३ १२ शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन् धारा ऋतस्य सादने ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૪૪

९५०. न किष्ट्वंद्रथीतरों हरीं यदिन्द्रं यच्छसे । न किष्ट्वानु मंज्यना न किः स्वश्व आनशे ॥२॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वत्-रथीतरः-न किः-તારાથી ભિન્ન બીજો કોઈ મોક્ષરથ-રમણસ્થાનનો સ્વામી નથી. हरी यत्-यच्छसे-ऋક्-साम स्तुति-ઉપાસનાને તું જ પોતાનામાં સ્થાન આપે છે. मज्मना त्वा-अनु न कि:-બળમાં પણ તારા સમાન બીજો કોઈ શક્તિમાન નથી. स्वश्वः-न कि:-आनशे-શોભન વ્યાપક ધર્મવાળો પણ તારા જેવો આ સંસારમાં બીજો કોઈ નથી. (૨)

९५१. ईन्द्राय नूनमर्चतोक्थानि च ब्रवीतन । सुता अमत्सुरिन्देवो ज्येष्ठं नमस्यता सहः ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्राय नूनम्-अर्चत-હે ઉપાસકો ! તમે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે નિશ્ચય અર્ચના કરો; च-અને उक्थानि ब्रवीतन-પ્રશંસા વચન બોલો. ज्येष्ठं सहः-नमस्यत-અતિ મહાન તથા બળવાનને નમસ્કાર કરો-નમ્ર ભાવથી આત્મામાં લાવો. सुताः-इन्दवः-अमत्सुः-આ રીતે તમારા દ્વારા નિષ્પાદિત અર્થાત્ સંપન્ન કરેલ ઉપાસનારસ તમને આનંદિત કરે.

સૂક્ત-3

९५२. इन्द्रं जुषस्व प्रं वहां याहि शूरे हरिह । पिंबा सुतस्य मतिर्न मधोश्चकानश्चारुर्मदाय ॥१॥

પદાર્થ: शूर हरिह-इन्द्र-હે શક્તિમાન સ્તુતિ-ઉપાસના દ્વારા ઉપાસકને પ્રાપ્ત થનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं जुषस्व-અમારાથી પ્રીતિ કર. प्रवह-અમને આગળ લઈ જા. आयाहि-અમારી પાસે આવ. मितः-न सुतस्य पिब-मान કરનારાની સમાન નિષ્પન્ન ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર. मधो:-चकानः-અમારા માટે મધુની કામના કરતાં मदाय चारु-આનંદ પ્રાપ્તિને માટે સુંદર બન. (૧)

९५३. इन्द्रे जैठरें नव्यें न पृणस्व मधोदिंवों न । अस्य सुतस्य स्वाइनोंप त्वा मदाः सुवाचो अस्थुः ॥२॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું नव्यं जठरं न पृणस्व-स्तृत्य-समर्थ જઠર-ઉદરની સમાન મને ઉપાસકને દર્શનામૃતથી તૃપ્ત કર, તથા दिवः-मधोः-न-જેમ આકાશમાં જળથી તું પ્રાણીઓને તૃપ્ત કરે છે. अस्य सूतस्य-એ અમારા દ્વારા નिष्पन्न ઉપાસનારસના मदाः स्वः-न-હર્ષ તરંગ તારા આપેલ સુખની સમાન सुवाचः-सુંદર વાણીઓ વાળા त्वा-उपस्थुः-તને-તારા માટે ઉપસ્થિત છે. (૨)

९५४. इन्द्रस्तुराषाण्मित्रो न जैघान वृत्रं यतिर्न । बिभेद बलं भृगुर्न संसाहे शत्रून् मदे सोमस्य ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र:-तृषाट्-मित्र:-न-જેમ સૂર્ય પ્રકાશિત થતાં અંધકારને દબાવી દે છે, તેમ પરમાત્મા

ઉપાસિત થયેલા ઉપાસકના કામ આદિને દબાવી દેનાર છે. <mark>वृत्रं जघान यतिः-ન-</mark>જેમ યતિ = બ્રહ્મચારી પાપનો નાશ કરે છે, તેમ પરમાત્મા ઉપાસકના ભવિષ્યના થનારા પાપોનો નાશ કરી દે છે. (૩)

इति पञ्चमोऽध्यायः, तृतीय प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः ॥

* * *

अथ षष्ठोऽध्यायः

तृतीय प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

९५५. गौवित्पवस्व वसुविद्धिरण्यविद्वेतौधा इन्दो भुवनेष्विपितः । त्वं सुवीरो असि सोम विश्ववित्तं त्वा नरे उप गिरेम आसते॥१॥

પદાર્થ: इन्दो सोम-હे आनंदरसपूर्श शान्त परमात्मन्! तुं गोवित्-वाशी-वेदवाशीने प्राप्त કरावनार, वसुवित्-भोक्षवास प्राप्त કरावनार, हिरण्यवित्-अभृतने प्राप्त કरावनार, रेतोधा-प्राशोने धारश કरावनार, भुवनेषु-अर्पित:-सर्व લोકो-पिंडोमां प्राप्त છे. त्वम्-तुं सुवीर:-असि-श्रेना आश्रयथी ઉપાसકજન ઉત્તમ वीर બનी જાય છે એવો છે. विश्ववित्-सर्वश्च छे. इमे नर:-तं त्वा गिरा-उपासते-એ मुमुक्षुश्रन स्तुति द्वारा ते तने ઉपासित કरे छे, तारी ઉपासना કरे छे. (१)

९५६. त्वं नृंचंक्षां असि सोम विश्वतः पंवमान वृषभे तां वि धावसि। सं नः पवस्व वसुमन्दिरण्यवद्वयं स्याम भुवनेषु जीवसे॥२॥

પદાર્થ: पवमान सोम-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું वृषभ-सुખવર્ષક नृचक्षाः असि-मुभुक्षुજनोने દેખે છે-જાણે છે. કોણ છે એ ता त्वं विश्वतः-विधावसि-तुं ते सुખોને પ્રાપ્ત કરાવવા સર્વત્ર વિવિધ ગુણોથી જાય છે-પ્રાપ્ત થાય છે. सः-ते तुं वसुवित्-हिरण्यवित् पवस्व-मोक्षवास प्राप्त કરાવનાર, અમૃત પ્રાપ્ત કરાવનાર અમને પ્રાપ્ત થા. वयं भुवनेषु जीवसे स्याम-અમે લોકોમાં જીવવા માટે સમર્થ બનીએ. (૨)

९५७. ईशान इमा भुवनानि ईयसे युजान इन्दो हरितः सुपण्यः । तास्ते क्षरन्तु मधुमद् घृतं पयस्तव व्रते सोम तिष्ठन्तु कृष्टयः॥३॥

પદાર્થ: इन्दो सोम-હે આનંદરસ રસીલા શાન્ત પરમાત્મન્ ! તું इमा भुवनानि-ईशानः-ईयसे-એ લોકોનું સ્વામીત્વ કરવા માટે તેને પ્રાપ્ત છે-એમાં વ્યાપ્ત છે. हितः सुपर्ण्यः-युजानः-આનંદની હરણશીલ સ્તુતિ વાણીઓથી યુક્ત થઈને રહે. ताः-તે मधुमत्-घृतं पयः क्षरन्तु-તે તારા મધુર તેજને અને રસને લઈ લે છે तव व्रते कृष्ट्यः-तिष्ठन्तु-તારા વ્રતમાં-વરણીય આદેશમાં ઉપાસકજનો રહે છે. (3)

सूड्त-२

९५८. पंवमानस्य विश्वविंत् प्रे ते संगा असृक्षत । सूर्यस्येव न रेश्मयः ॥ १ ॥

પદાર્થ: विश्ववित-હે વિશ્વવેત્તા સર્વજ્ઞ પરમાત્મન્ ! ते पवमानस्य सर्गाः-તારો ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થતો આનંદ પ્રવાહ प्रासृक्षत-પ્રવાહિત થઈ રહ્યો છે. सूर्यस्य-इव न रूमयः-જેમ સૂર્યનાં કિરણો સૂર્યથી ચાલ્યા આવે છે, તેમ પ્રવાહિત થઈ રહ્યો છે.

९५९. केर्तुं कृणवन्दिवस्परि विश्वा रूपांभ्यर्षसि । समुद्रः सोम पिन्वसे ॥ २ ॥

પદાર્થ: सोम-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं दिवः-परि-तारा પ્રકાશાત્મક સ્વરૂપમાં થઈને केतुं कृण्वन्-ઉપાસકોમાં નિજ પ્રજ્ઞાન-જ્ઞાનધારા-વહાવતાં विश्वा स्त्या-अभ्यर्षिस-समस्त निરूपण्णीय वस्तुઓने પ્રકાશિત કરે છે. समुद्र: पिन्वसे-तुं આનંદનો સાગર બનીને ઉપાસકોને તૃપ્ત કરે છે. (૨)

९६०. जैज्ञानों वाचिमिष्यसि पंवमान विधर्मणि। क्रन्देन् दैवों न सूर्यः॥ ३॥

પદાર્થ: पवमान-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્! તું विधर्मणि जज्ञानः-विशेष ઉપાસનાધર્મી ઉપાસકનાં હૃદયમાં પ્રકટ થઈને वाचम्-इष्यसि-स्तुति वाशीने પ્રાપ્ત થાય છે. क्रन्दन् देवः-न सूर्यः- જેમ સૂર્ય પોતાના પ્રકાશને ઘોષિત કરતો આવે છે, તેમ તું પણ આનંદધારા દ્વારા ઘોષિત કરતો આવે છે. (3)

સૂ~~ક~~ત-3

९६१. प्रं सोमासो अधन्विषुः पवमानासं इन्दवः। श्रीणाना अप्सुं वृञ्जते॥ १॥

પદાર્થ : पवमानासः-इन्दवः सोमासः-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થતાં આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મા प्राधन्विषु:-ઉપાસકનાં હૃદયમાં પ્રગતિ કરી રહ્યો છે-પ્રવાહિત થઈ રહ્યો છે. શ્રીणानाः-આત્માથી મળી સંયુક્ત થા. अप्सु वृञ्जते-પ્રાણોની અંદર પોતાના આનંદરસને છોડે છે, તે ઉપાસકના આત્મા, હૃદય અને પ્રાણ પરમાત્માના આનંદરસથી પૂર્ણ બની જાય છે. (૧)

९६२. अभि गावो अधन्विषुरापो न प्रवता यतीः। पुनाना इन्द्रमाशत॥२॥

પદાર્થ : गावः-अभि-अधन्विषु:-એ રીતે ગતિશીલ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા સર્વત્ર ગતિ કરે છે. यती:-आप:-न प्रवता:-જેમ ગતિ કરતું-વહેતું જલ નીચે-નીચે ચાલ્યું જાય છે. पुनाना:-इन्द्रम्-आशत-પવિત્રતા કરતાં-કામ આદિ મલોની શુદ્ધિ-પવિત્ર કરતાં આત્માને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

९६३. प्र पवमान धन्वसि सोमेन्द्राय मादनः। नृभिर्यतो वि नीयते॥३॥

પદાર્થ: पवमान सोम-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! मादनः-હર્ષિત-આનંદિત કરતાં इन्द्राय प्रधन्वसि-ઉપાસક આત્માને માટે પ્રકૃષ્ટ રૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. नृभिः-यतः-મુમુક્ષુજનોથી સંયત-યોગસાધનો દ્વારા અભ્યાસ પામેલ विनीयसे-પોતાની તરફ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે-સાક્ષાત્ ધારણ કરી શકાય છે. (૩)

९६४. इन्दों यदद्रिभिः सुतः पवित्रं परिदीयसे। अरिमिन्द्रस्य धामने॥४॥

પદાર્થ : इन्दो-હે આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! તું <mark>अद्विभिः-सृतः</mark>-શ્લોકકર્તાઓ સ્તુતિકર્તા જનોથી ઉપાસિત કરેલ ~~पवित्रं पिर्दीयस~~े-નિર્વાસન હૃદયોમાં પરિ પ્રાપ્ત થાય છે. इन्द्रस्य धाम्ने-अरम्-ઉપાસક આત્માને અભીષ્ટ ધામ-મોક્ષધામ પ્રાપ્તિને માટે સમર્થ છે. (૪)

९६५. त्वं सोम नृमादनः पंवस्व चर्षणौधृतिः। सस्त्रियों अनुमाद्यः॥५॥

પદાર્થ: सोम-હે શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं नृमादनः-મુમુક્ષુજનોનો હર્ષ-આનંદદાતા चर्षणीधृतः-સાક્ષાત્ કરનાર ઉપાસકો દ્વારા ધારણ કરવા યોગ્ય यः-सिनः-अनुमाद्यः-જે પવિત્ર અથવા ઉપાસકોનો સ્નાનાધાર અર્ચનીય ઉપાસનીય છે. (પ)

९६६. पंवस्व वृत्रहन्तम उक्थेभिरनुमाद्यः। शुचिः पावको अद्भुतः॥६॥

પદાર્થ : वृत्रहन्तमः-હે शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! તું મારા અંદરનાં પાપોનો અત્યંત હનનકર્તા उक्थेभिः-अनुमाद्यः-प्रशस्त वयनो द्वारा निरंतर स्तुति योग शुच्चिः-स्वयं पवित्र पावकः-ઉપાસકને पवित्र કરનાર अद्भुतः-विरक्ष-अपूर्व છે. (ह)

९६७. शुंचिः पावक उच्यते सोमः सुतः स मधुमान्। देवावीरघशंसहा॥ ७॥

પદાર્થ : सोमः सुतः-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મા ઉપાસના દ્વારા નિષ્પન્ન કરેલ-સાક્ષાત્ કરેલ शुचिः-पावकः-નિર્મળ, નિસંગ, કેવળ દોષશોધક, मधुमान्-મધુરરસવાળો उच्यते-કહેવામાં આવે છે. देवावीः-મુમુક્ષુઓનો રક્ષક अघशंसहा-પાપપ્રશંસક વિચારોનો નાશક છે. (૭)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

९६८. प्र कैविदेववीतयेऽव्यो वारेभिरव्यत। साह्वान्विश्वा अभि स्पृधः॥ १॥

પદાર્થ : कवि:-ક્રાન્તદર્શી-સર્વજ્ઞ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા <mark>देव वीतय</mark>ે-દેવો-મુમુક્ષુજનોની ઇચ્છનીય મુક્તિને માટે <mark>अव्या: वारेभि:-अव</mark>्यत-દેવો-મુમુક્ષુ ઉપાસકોને અવિ =પૃથિવી-પાર્થિવ દેહનાં વરણીય મન, શ્રોત્ર, નેત્ર, વાણી આદિ સાધનો-અંગોના દ્વારા-મનન, શ્રવણ, દર્શન, સ્તવન કરાવીને પ્રેરિત કરે છે. विश्वाः स्पृधः-अभि-ઉપાસકની સમસ્ત સ્પર્ધા-સંઘર્ષ કરનારી વાસનાઓને અભિભૂત કરીને-દબાવીને साह्वान्-સહન કરાવનાર-સહન કરવામાં પ્રતિરોધ કરાવવામાં સમર્થ બનાવનાર છે. (૧)

९६९. सं हिष्मा जरितृभ्य आ वाजं गोमन्तमिन्वति। पवमानः सहस्रिणम्॥२॥

પદાર્થ: सः-पवमानः-हि स्म- थे ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ४ जितृभ्यः- स्तुति કરનારા માટે सहस्त्रिणम्- હજારોમાં શ્રेष्ठ गोमन्तम् - स्तुतिवाणो - स्तुति प्रतिक्षण वाजम् - अमृत अन्निभोगने आ-इन्वित-प्राप्त કरावे छे. (२)

९७०. परि विश्वानि चेतसा मृज्यसे पंवसे मेती। सं नः सोम श्रवी विदः॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! चेतसा-ચિત્તને લક્ષ્ય કરીને-ચિત્તની પવિત્રતા તથા ચિંતનશીલતાને લક્ષ્ય કરીને અથવા ચિત્ત દ્વારા કરેલાં विश्वानि परिमृज्यसे-સમસ્ત ચિંતનોને પરિપ્રાપ્ત થાય છે; તથા मती पवसे-વાણીથી કરવામાં આવેલી સ્તુતિને લક્ષ્ય કરીને અથવા દ્વારા અમારા સુધી પહોંચાડે છે, ત્યારે તો स:-તે તું न:-श्રव:-विद:-અમારે માટે તારા યશોરૂપને પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૩)

९७१. अभ्यर्ष बृहद्यशो मघवद्भ्यो धुवं रियम्। इषं स्तोतृभ्यं आ भर॥ ४॥

પદાર્થ : मघवद्भ्यः-स्तोतृभ्यः-અધ્યાત્મયજ્ઞ અનુષ્ઠાની સ્તોતાઓને માટે बृहद् यशः-ध्रुवं रियम्-તારા મહાન યશોરૂપને તથા મોક્ષૈશ્વર્યને अभ्यर्ष-પ્રાપ્ત કરાવ; અને इषम्-आभर-तेनी અનુકૂળ કામનાઓને ભરી દે-પૂરી કર. (૪)

९७२. त्वं राजेव सुब्रैतों गिरः सौमां विवेशिथ। पुनानों वह्ने अद्भुत॥५॥

પદાર્થ : अद्भुत वह सोम-હ વિરલ અપૂર્વ ઉપાસકોના નિર્વાહક શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મદેવ ! त्वम्-तुं राजा-इव सुव्रतः-राજाની समान श्रेष्ठ संકલ્પ तथा કર્મ કરનાર છે, જેમ રાજા પ્રજાનું હિતકર ચિંતન અને કર્મ કરે છે, તેમ तुं पुनानः-गिरः-आयिवेशिथ-पवित्र કरतां અમારામાં ઉપાસક પ્રજાઓમાં આવેશ કરે છે-પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

९७३. सं वह्निरंप्सु दुष्टरों मृज्यमानों गंभस्त्योः। सोमश्चेमूषु सीदति॥६॥

પદાર્થ: सः-विहः-सोमः-તે ઉપાસકોના નિર્વાહક સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા अप्सृ दुष्टरः-કામનાઓમાં કસાયેલા રહેનારને તો દુષ્પ્રાપ્ય છે-અપ્રાપ્ય છે. गभस्त्यो-मृज्यमानः-ગભ = પ્રજા-સંતતિ ભાવને ફેંકી દેનાર, હટાવનાર, મટાડનાર અભ્યાસ અને વૈરાગ્યમાં પ્રાપ્ત થઈને चमूषु सीदित-विषय वासनाઓનાં ચમનો-ભક્ષણો-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારરૂપ પાત્રોમાં બેસી જાય છે. એમાં જ પરમાત્માનાં મનન, વિવેચન, સ્મરણ અને મમત્વ થતાં રહે છે. ( )

९७४. क्रींडुर्मेखों न महियुः पवित्रं सोम गच्छसि। दंधत् स्तोत्रे सुवीर्यम्॥७॥

પદાર્થ: सोम क्रीडु:-मख:-न मंहयु:-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! યજ્ઞની સમાન રમવા સમાન-જેવા-ચાલતાં મહત્ત્વને પ્રાપ્ત થનાર ઉપાસકની અંદર મહિમાને પ્રાપ્ત થઈને पवित्रं गच्छिस-हृदयने પ્રાપ્ત થાય છે. स्तोत्रे सुवीर्यं द्धत्-स्तुतिक्र्तानी અंદर श्रेष्ठ જ्ञानक्षणने धारण करे છે. (૭)

સૂક્ત-૨

९७५. यंवंयवं नौ अन्धंसा पुष्टं पुष्टं परि स्रव। विश्वो च सोम सौभगा॥ १॥

પદાર્થ: सोम-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું अन्धसा-તારા આધ્યાનીય સ્વરૂપથી नः-અમારા માટે यवं यवम्-પાપ અને દ્વેષને અમારાથી દૂર કરનારા તથા पुष्टं पुष्टम्-सદ્ગુણ પોષણ કરનારા આનંદ સ્વરૂપને નિત્ય परिस्रव-વહાવી દે च-અને विश्वा सौभगा-समस्त सौભाગ્યકારક ગુણોને પ્રાપ્ત કરાવ. (૧)

९७६. इन्दों यथा तव स्तवों यथा ते जातमन्धसः। नि बर्हिषि प्रियं सदः॥ २॥

પદાર્થ : इन्दो-હે આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! यथा तव स्तवः-જેમ તારું સ્તુતિ યોગ્ય સ્વરૂપ यथा ते-अन्धसः-जातम्-જેમ તું ધ્યાન કરનારનો પ્રત્યક્ષ આનંદરસ છે. प्रिये बर्हिषि नि-सदाः-તેમ તું હૃદયાવકાશમાં વિરાજમાન થા. (૨)

९७७. उतं नो गोविदश्ववित् पवस्व सोमान्धसा। मेथ्रूतमेभिरहभिः॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! नः-અમારે માટે उत-અવશ્ય अन्धसा-તારા ધ્યાનનાં સ્વરૂપથી गोवित्-અમારી સ્તુતિ વાણીને જાણનાર अश्ववित्-વ્યાપનશીલ મનન કરનાર મનને જાણનાર मक्षुतमेभि:-अहभि:-અત્યંત શીઘ્ર સાધક દિવસોના દ્વારા पवस्व-આનંદધારામાં પ્રવાહિત થા. (૩)

९७८. यो जिनाति न जीयते हन्ति शंत्रुमभीत्य। स पवस्व सहस्रजित्॥४॥

પદાર્થ: य:-जनाति-જે સમસ્ત સંસારને અભિભૂત કરે છે-સ્વાયત્ત કરે છે. न जीयते-અન્ય કોઈથી પણ અભિભૂત થતો નથી-પરાજિત થતો નથી. शत्रुम्-अभीत्य-हन्ति-અન્ય શાતિયયા-તેના આદેશોનો ભંગ કરનારને સ્વાધીન કરીને નષ્ટ કરે છે. सः-सहस्त्रजित् पवस्व-ते सर्विष्ठित-सर्वने स्वाधीन-पोताने वश કરનાર તું આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થા. (૪)

सूड्त-३

४५३ ९७९. यास्ते धारा मधुश्चुंतोऽसृग्रमिन्द ऊतये। ताभिः पवित्रमासदः॥१॥

પદાર્થ : इन्दो-આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! ते-તારી या:-मधुश्चत:-धारा:-જે મધુર આનંદરસ વહાવનારી ધારાઓ ऊतये-असृगन्-२क्षाने माटे-स्वात्मा २क्षाने माटे છૂટી રહી છે-વહી રહી છે. ताभि:-पवित्रम्-आसदः-तेनी साथे पवित्र हृहयने प्राप्त था-हृहयमां जिराष्ट्र. (१)

९८०. सो अर्षेन्द्राय पौतये तिरों वाराण्यव्यया। सीदन्नृतस्य योनिमा॥२॥

પદાર્થ : सः-ते तुं હે शान्त स्વરૂપ પરમાત્મનુ ! इन्द्राय-ઉપાસક આત્માને માટે पीतये-પાન કરવા માટે अव्यया वाराणि तिर:-પાર્થિવ દેહનાં આવરક સ્થાનો-અંગોને પાર કરીને अर्ष-પ્રાપ્ત થા. ऋतस्य योनिम्-आसीदन्-अध्यात्मयञ्चमां विराष्ट्रमान थवा माटे-प्राप्त था. (२)

९८१. त्वं सोम परि स्रवं स्वादिष्ठों अङ्गिरोभ्यः। वरिवोविद् घृतं पयः॥ ३॥

પદાર્થ : सोम-હે शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं स्वादिष्ठ:-અત્યંત મધુરરસવાળા अङ्गिरोभ्य:-અંગી-પરમાત્માને ઉપાસના દ્વારા જે મનાવે-રિઝાવે છે, તે અધ્યાત્મવીર ઉપાસક મુમુક્ષુજનોને માટે वरिवोवित्-तेना અભીષ્ટ અધ્યાત્મ ધનને જાણનાર घृतं पयः परिस्रव-तेश्वस्वी रसने वહाव. (3)

พ่ร-3

सूड्त-१

९८२. तव श्रियो वर्ष्यस्येव विद्युतोऽग्नेश्चिकित्र उषसामिवेतयः । यदोषधीरिभसृष्टो वनानि च परि स्वयं चिनुषे अन्नमासनि ॥१॥

પદાર્થ : तव–अग्ने: श्रिय:-તારા જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ અગ્રણી પરમાત્માના ધર્મ-ગુણ વા જ્ઞાનરશ્મિઓ वर्ष्यस्य-इव विद्युतः-पर्श्वन्य-भेधनी वीष्णीनी सभान उषसाम्-इव-इतयः-प्रातःકाणनी ઊષાઓની ગતિધારાઓ જેવી चिकित्र-જાણવામાં આવે છે-પ્રત્યક્ષ થઈ રહી છે. यત્-જ્યારે તું ઓષધીઃ-જગતી ધરતીની સમસ્ત ચર-અચર વસ્તુઓને <mark>च</mark>-અને <mark>वनान</mark>િ-અન્તરિક્ષનાં જળ આદિને તથા ઘુલોકની રશ્મિ આદિને स्वयम्-आसनि-अन्नं परि चिनुषे:-પોતાનાં મુખમાં અથવા મુખસમાન મૃત્યુમાં અન્નરૂપમાં સમેટી લે છે. અનન્તર अभिसृष्टઃ-તેને અભિસૃષ્ટ કરતાં ઉત્પન્ન કરે છે, ત્યારે તે તારા પરમાત્માના ધર્મ ગુણ વિભૂતિઓ પ્રલય પછી એવા જ પ્રતીત થાય છે, જેમ વાદળાંઓના અંધકારમાં વીજળીઓ અને રાતના અંધકારમાં ઊષાનો ગતિ પ્રવાહ પ્રતીત થઈ રહે છે. (૧)

९८३. वातोपजूत इषितो वशाँ अनु तृषु यदन्नो वेविषद्वितिष्ठसे

अं ते यतन्ते रथ्यो३ यथा पृथेक् शर्धास्यग्ने अंजरस्य धक्षतः॥२॥

પદાર્થ : अग्ने-હે જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ અગ્રણી પરમાત્મનુ ! वातोपजूत:-મનથી પ્રીત-ચાહેલ इषित:-સ્તુતિ વાણીથી પ્રેરિત वशान्-अनु-વશવર્તી ઉપાસકોને અનુકૂળ तृषु-शीघ्र यत्-अन्ना वेविषत्-वितिष्ठसे-જે જડ જંગમ પ્રજાઓને વ્યાપ કરીને વિશેષરૂપ વિરાજમાન છે. ~~ते अजरस्य धक्षतः~~−તારો જરા-વૃદ્ધત્વ રહિત પાપદગ્ધ કરનારના સમાગમ માટે <mark>આયતન્તે</mark>-ઉપાસક જનો પૂર્ણ યત્ન કરે છે અથવા પોતાની અંદર સ્થાન બનાવે છે. यथा रथ्यः पृथक् शर्धांसि-જેમ રથના સ્વામી-યાત્રી પોત-પોતાની ગન્તવ્ય પ્રાપ્તિને માટે બળોનો પ્રયોગ કરે છે. (૨)

९८४. मैधाकारें विदेशस्य प्रसाधनमिनं होतारं परिभूतरं मैतिम् । त्वामर्भस्य हैविषः समानमित् त्वां महो वृणते नान्यं त्वत् ॥ ३॥

પદાર્थ : मेधाकारम्- भेधाअन किद्थस्य प्रसाधनम्- वेदन- અધ્યાત્મ આનંદ લાભનું પ્રધાન સાધન होतारम्- દિવ્યગુણોને લાવનાર સમસ્ત પર સ્વામીત્વ કરનાર मितम्-ઉપાસકોના માનકર્તા अग्निम्-જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ त्वाम्-તુજ પરમાત્માની <mark>अर्भस्य हविषः</mark>-નાની ભક્તિની ભેટ કરવા માટે <mark>महः</mark>-મોટી ભેટ કરવા માટે समानम्-इत्-सभान ३५मां त्वा वृणते-तने वरे છે-स्वीકारे છे त्वत्-अन्यं न-तारा સિવાય બીજા કોઈને જ નહિ. (૩)

सूड्त-२

९८५. पुरूर्रणो चिद्ध्यंस्त्यवो नूनं वां वरुण। मित्रं वंसि वां सुमेतिम्॥१॥

પદાર્થ : वस्रण मित्र-भने પોતાની તરફ વરણ કરનાર મુક્તિ પ્રાપ્તિને માટે મને સંસારમાં એટલા માટે કર્મ કરવા ભુક્તિ-ભોગ પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રેરિત કરનાર પરમાત્મનુ ! नः-અમારે માટે पुरु उसगा-અત્યંત अव:-नूनं चित् हि वाम्-अस्ति-જે રક્ષણ છે તે નિશ્ચિત તારું જ છે सुमितं वंसि-भने ઉપાસનાવાળાને ચાહે છે. (૧)

९८६. ता वां सम्यगद्गुह्वाणेषमश्यामे धाम च। वयं वां मित्रा स्याम॥२॥

પદાર્थ : अदुहाणा-द्रोહ न કરનાર ता वाम्-ते इसम्-भनोभावने કाમनाने च-અने धाम-धाम-મોક્ષધામને अश्याम-પ્રાપ્ત કરું. वयम्-અમે मित्रा स्याम-મિત્રો બનીએ. (૨)

९८७. पोतं नो मित्रा पाँयुभिरुतं त्रायेथां सुत्रोत्रा। साह्यामे दस्यून् तेनूभिः॥ ३॥

પદાર્થ : मित्रा-હે મિત્ર-પ્રેરક તથા વરુણ-વરનાર પરમાત્મનુ ! नः-અમને पायुभिः-रक्षानां સાધનોથી

पातम्-દોષોથી બચાવો. उत सुत्रात्रा-श्रेष्ठ २क्षानां साधनोथी त्रायेथाम्-२क्षा કરો तनूभिः-पोतानां અંગોથી दस्यून्-क्षय કરનારા દોષોને साह्याम-सહન કરીએ-સામનો-તિરસ્કાર કરીએ. (૩)

સૂ~~ક~~ત-3

९८८. उत्तिष्ठ-नोजसा सह पौत्वां शिप्रे अवेपयः। सोमिमन्द्र चैमूसुतम्॥ १॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું चमूसुतं सोमं पीत्वा-યોગની ભૂમિ અને ઊંચ અભ્યાસ તથા વૈરાગ્યના આધાર પર સંપન્ન ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર. ओजसा सह-उत्तिष्ठन्-પોતાના ઓજ તેજની સાથે ઉઠાવતાં शिप्रे-अवेपयः-नाકના બન્ને છિद्रो-प्राण्ण ઉદાનને ચલાવી દે-પ્રશસ્ત રૂપમાં ચલાવી દે. અમારા ઉપાસકરસનું પાન કર. અમને જીવનરસ-દીર્ઘજીવનરસ-સ્થિર જીવનરસ મોક્ષ પ્રદાન કર. (૧)

९८९. अनु त्वा रोदसी उभे स्पर्धमानमददेताम्। इन्द्रे यद्दस्युहाभवः॥२॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं यत्-दस्युहा-अभवः-જયારે અમારો ક્ષય કરનારા કામ આદિ દોષોનો હનનકર્તા છે તેથી त्वा स्पर्धमान-अनु अददेताम्-તારા સ્પર્ધમાન-સંઘર્ષ દ્વારા પરાજીત કરાતા જોઈને उभे-रोदसी-જાણે બન્ને આકાશ અને પૃથિવી આનંદિત થાય છે. આકાશચારી પક્ષી અને પૃથિવીવાસી પ્રાણી આનંદિત થાય છે. (૨)

९९०. वाचमष्टापदीमहं नवस्त्रक्तिमृतावृधम्। इन्द्रात् परितन्वं ममे॥ ३॥

પદાર્થ: ऋत्विधम्-અમૃત વર્ષક अष्टापदीम्-स्तुति, પ્રાર્થના, ઉપાસના, જપ એ ચાર પાદ તથા મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર સાધનરૂપ પાદ એ આઠેય પાદવાળી नवस्रक्तिम्-નવ દિશાઓ-પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ એ ચાર, ખૂણાની ચાર દિશાઓ તથા ઊર્ધ્વ દિશામાં વ્યાપનારી वाचम्-वाशीने इन्द्रात्- ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માના આશ્રયથી तन्वं परिममे-सूक्ष्म પરિષ્કૃત કરું-બનાવું. (૩)

सूड्त-४

९९१. इन्द्रोग्नी युवामिमे३ऽभिं स्तोमा अनूषत। पिंबतं शम्भुवा सुतम्॥१॥

પદાર્થ: सम्भुवा-इन्द्राग्नी युवाम्-હે કલ્યાણને ભાવિત કરનાર ઐશ્વર્યવાન તથા પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તમને इमे स्तोताः-अभि-अनूषत-એ સ્તુતિ સમૂહ અનેક રૂપમાં પ્રસ્તુત છે. सुतं पिबतम्- निष्पन्न ઉપાસનારસનું પાન કરો-સ્વીકાર કરો. (૧)

९९२. यो वो सन्ति पुरुस्पृहो नियुतो दोशुषे नरा। इन्द्राग्नी ताभिरा गतम्॥ २॥

પદાર્થ: नरा इन्द्राग्नी-હે નેતા ઐશ્વર્યવાન અને જ્ઞાનપ્રકાશવાન પરમાત્મન્ ! वाम्-तमारी या:- જે पुरुष्पृहः-અનેક સ્પૃહણીય नियुतः सन्ति-નિયમનીય-નિરંતર અથવા અંદર ધારણ કરવા યોગ્ય અધ્યાત્મ સંપદાઓ અને જ્ઞાનપ્રકાશધારાઓ છે. दाशुषे-સ્વયંને-પોતાનું સમર્પણ કરનારાઓને માટે ताभि:-आगतम्-तेनी સાથે આવો. (૨)

९९३. ताभिरा गच्छतं नरोपेदं सवनं सुतम्। ईन्द्राग्नौ सोमपीतये॥३॥

ભાવાર્થ: नग इन्द्राग्नी-હે જીવનનેતા ઐશ્વર્યવાન અને જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! इदं सवनं सृतम्-उप-એ નિષ્પાદન સ્થાન હૃદય તથા જ્ઞાનપ્રકાશ ધારાઓની તરફ ताभि:-आगच्छतम्-તે પોતાની અધ્યાત્મ સંપદાઓ અને જ્ઞાનપ્રકાશ ધારાઓની સાથે આવો सोमपीतये-ઉપાસનારસ પાન કરવા-સ્વીકાર કરવા માટે-આવો. (૩)

พ่ร-ช

सूड्त-१

९९४. अर्षो सोम द्युमत्तमोऽभि द्रोणानि रोरुवत्। सीदन्योनौ वनेष्वा॥१॥

९९५. अप्सा इन्द्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः । सोमा अर्धन्तुं विष्णवे ॥ २ ॥

પદાર્થ: अप्सा: सोमा:-વ્યાપક શાન્ત પરમાત્મા इन्द्राय-આત્માને માટે वायवे-મનને માટે वस्णाय-પ્રાણને માટે मस्द्भ्य:-ઓજ વીર્યને માટે विष्णवे-श्रोत्रने માટે अर्षन्तु-પ્રાપ્ત થાય, એ બધાની અંદર શાન્તિનો પ્રવાહ ચાલે. (૨)

९९६. इंषं तोकाय नो दंधदस्मभ्यं सोम विश्वतः । आ पवस्व सहस्त्रिणम् ॥ ३ ॥

પદાર્થ: सोम-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! नः-तोकाय-इषं दधत्-અમારા સંતાનો માટે લોકિક ઇચ્છનીય-સુંદર વસ્તુઓને ધારણ કરાવતાં अस्मभ्यं सहस्त्रिणं विश्वतः-आपवस्व-અમને ઉપાસકોને માટે હજાર ગુણી-હજારો પણ શ્રેષ્ઠતમ સુંદર વસ્તુ મોક્ષ-ઐશ્વર્ય સર્વ પ્રકારથી સમસ્ત ક્રિયાકલાપના ફળરૂપ પ્રાપ્ત કરાવ. મોક્ષ-સુખ અથવા અધ્યાત્મ સંપદા ત્યારે જ પ્રાપ્ત થાય છે, જ્યારે પુત્રની લોકિક શ્રેષ્ઠ ઇચ્છનીય નિર્વાહક વસ્તુ પિતા પ્રદાન કરી જાય. તેને માટે પ્રાર્થના છે. (૩)

सूड्त-२

९९७. सोम उ ष्वाणः सोतृभिरधि ष्णुभिरवीनाम् ।

अश्वयेव हरिता याति धारया मन्द्रया याति धारया ॥ १ ॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૧૫

९९८. अनूपे गोमान् गोंभिरक्षाः सोमो दुंग्धांभिरक्षाः । समुद्रं न संवरणान्यग्मन् मन्दी मदाय तोशते ॥२॥

પદાર્થ: गोमान् गोभि:-अनूपे-अक्षा:-ગાયોવાળો ગોપાલ-ગોવાળ જેમ ગાયોની સાથે અનૂપદેશ-જલપ્રધાન દેશ-સ્થાન તરફ પ્રસ્થાન કરે છે, તેમ सोम:-दुग्धाभि:-अक्षा:-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકો દ્વારા પ્રપૂરિત કરેલી ઉપાસનારસ ધારાઓની સાથે વ્યાપ્ત થાય છે-પ્રાપ્ત થાય છે. संवरणानि समुद्दं न-अग्मन्- જેમ ખાલી સ્થાનને ભરનાર જળ અન્તમાં સમુદ્રની તરફ ચાલ્યું જાય છે, તેમ मन्दी मदाय तोशते-હર્ષ- આનંદદાતા પરમાત્મા હર્ષ-આનંદ પ્રવાહ પહોંચાડવા માટે સંતોષી ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

सूड्त-३

९९९. यत्सोम चित्रमुक्थ्यं दिव्यं पार्थिवं वसु। तन्नः पुनान आ भर॥१॥

પદાર્થ: सोम-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્! यत्- જे चित्रम्-અનેક પ્રકારનું જીવનમાં અથવા અન્તરાત્મામાં ધારણ કરવા યોગ્ય उक्थ्यम्-પ્રશંસનીય दिव्यं पार्थिवं वसु-દિવ્ય પણ છે, પાર્થિવ પણ છે, મોક્ષમાં પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય અમૃતધન તથા પાર્થિવ આ પૃથિવીથી ઉત્પન્ન શરીરમાં પ્રાપ્ત થનાર અધ્યાત્મધન ધ્યાનથી પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય છે. तत्-नः-તેને અમારે માટે पुनानः-आभर-પવિત્ર કરીને ભરપૂર કરી દે. (૧)

१०००. वृषा पुनान आयूंषि स्तनयन्निध बहिषि। हरिः सन्योनिमासदः॥ २॥

પદાર્થ: वृषा हिरः पुनानः सन्-હे सोम-शान्त स्व३्प परमात्मन् ! तुं કामना वर्षक, दुःખહारी, सुणकारी, पिवत्र करनार बर्हिष-अधि-आयूंषि स्तनयन्-आयुओ-જીવનના દિવसो संपूर्ण દिवसोमां अध्यात्म प्रवयन करतां प्रवृद्ध अन्तःस्थणमां योनिम् आसदः-हृदय गृहमां आव-िभराष्ठ. (२)

१००१. युवं हि स्थः स्वःपती इन्द्रश्च सोम गांपती। ईशाना पिप्यतं धियः॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-इन्द्रः च-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ તથા ઈન્દ્ર ઐશ્વર્યવાન પણ युवं हि-तमे બન્ને નામોથી પણ स्वः पती-सुખના સ્વામી गोपती-સ્તુતિ વાણીના પાત્ર ईशाना-અને સ્વામી स्थः-છો . धियः पिप्यतम्-કર્મો-અધ્યાત્મકર્મોનો વિસ્તાર કરો. (૩)

ખંડ-૫ સ~~ૂક્ત~~-૧ १००२. इन्द्रौ मैदाय वावृधे शंवसे वृत्रेहां नृभिः । विष्कृतिमभे हवामहे सं वाजेषु प्रं नोऽविषत् ॥१॥ भूओ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या ४११

१००३. असि हिं वीरे सेन्योऽसि भूरि परादेदिः । असि देर्भ्रस्य चिद् वृधा यजमानाय शिक्षसि सुन्वेतं भूरि ते वसु ॥ २॥

પદાર્થ: वीर-હે વીર્યવાન સ્વાધારબળ સંપન્ન પરમાત્મન્! તું सेन्यः हि-असि-એકલો જ સેના જેટલો બળવાન છે અથવા કામ આદિ વિરોધી સેનાનો વિજય કરવામાં સમર્થ છે. भूरि-થराददिः-અત્યંત પર-અભીષ્ટ અનુકૂળ ગુણોનું આદાન કરનાર-અપનાવનાર છે, તેથી दभ्रस्य चित्-वृधः-असि-અલ્પ-થોડા અભીષ્ટ ગુણોને પણ વધારનાર છે. सुन्वते यजमानाय-ઉપાસનારસ નિષ્પન્ન કરનારા ઉપાસકોના આત્માને માટે ते भूरि वसु-તારું જે મહાન ધન મોક્ષેશ્વર્ય છે, તેને પણ शिक्षसि-આપી દે છે. (૨)

१००४. यदुँदीरत आँजयो धृष्णंवे धीयते धंनम् । युङ्क्ष्वा मदच्युता हरी कं हनैः कं वसौ दधोऽस्मा इन्द्रे वसौ दधः॥ ३॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या ४१४

सूड्त-२

१००५. स्वादोरित्थां विषूवतों मंधोः पिबन्ति गौर्यः । या इन्द्रेण संयावरीर्वृष्णां मदन्ति शोभथां वस्वीरनुं स्वराज्यम्॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक ४०৫

१००६. ता अस्य पृशनायुवः सोमं श्रीणन्ति पृश्नयः । प्रियां इन्द्रस्य धेनवो वज्रं हिन्वन्ति सायकं वस्वीरनु स्वराज्यम्॥२॥

પદાર્થ: अस्य इन्द्रस्य-એ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની તેના સંબંધી ताः पृशनायुवः पृश्नयः-ते स्पर्शने याढनारी वाण्रीओ सोमं श्रृणन्ति-ઉપાसनारसने पडव કરતી-સંપन्न કરે છે, કારण કે प्रियाः-धेनवः- પ્રિય ગાય છે તેનું દોહન કરનારી છે. જે वज्ञं सायकं हिन्वन्ति-ઉપાसકને માટે वळ्ळ, દोष वर्ळित, ભોગનો અન્ત કરનારી અધ્યાત્મ માર્ગની તરફ લઈ જનારી છે. वस्वी:-अनु स्वराज्यम्-ઉપાસક આત્માના

સ્વરાજ્યને અનુકૂળ બને છે. (૨)

१००७. ता अस्य नेमसा सहः सपर्यन्ति प्रचेतसः । व्रतान्यस्य सश्चिरे पुरूणि पूर्वचित्तये वस्वीरेनुं स्वराज्यम् ॥ ३॥

પદાર્થ: अस्य-એ ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની ताः प्रचेतसः-તે પ્રગતિ કરાવનારી વાણીઓ नमसा सह सपर्यन्ति-परभात्मानुं नभ्र ભાવથી સ્તવનરૂપ સેવન કરનારી છે. अस्य पुर्खण व्रतानि पूर्विचत्तये सिश्चरे- એ પરમાત્માના અનેક પ્રકારના નિયમોને પૂર્વકર્મને માટે-પ્રથમથી જ શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવા માટે પ્રાપ્ત કરનારી છે-સેવન કરનારી છે. वस्वी:-अनुस्वराज्यम्-वसावनारी છે આત્માના સ્વરાજ્યને અનુકૂળ બને છે. (૩)

ખંડ-*૬* સૂક્ત-૧

१००८. असाव्यंशुर्मदायाप्सुं दक्षो गिरिष्ठाः। श्येनो न योनिर्मासदत्॥१॥

१००९. शुर्भमन्धो देववातमप्सु धौतं नृभिः सुतम्। स्वदन्ति गावः पयोभिः॥२॥

પદાર્થ: नृभि:-सृतम्-मुभुक्षुष्ठनो द्वारा सोतव्य ઉપાसना द्वारा निष्पन्न કરવા યોગ્ય शुभ्रम्-प्रકाशमान अन्ध:-આધ્યાનીય-ચિંતનયોગ્ય देववातम्-विद्वानो ઉપાसકोथी प्राप्त थवा योग्य अप्सु धौतम्-श्रद्धाथी निर्मण બनावेલ सोम-शान्त स्वरूप परमात्माने गावः-स्तोता-ઉपासक्ष्ठनो पयोभिः स्वदन्ति-आन्तरिक साधनो-मन, બुद्धि, चित्त, અહંકારથી स्वाद લે છે. (२)

१०१०. आदीमश्वं न हेतारमशूशुभन्नमृताय। मधो रसं सधमादे॥ ३॥

પદાર્થ : आत्-અનન્તર-પુનः सधमादे-સાથે થઈને-પરમાત્માની સાથે થઈને જ્યાં માદ =હર્ષ આનંદ અનુભવ કરવામાં આવે છે, તે હૃદય પ્રદેશમાં मधो:-મધુમય-સોમ-શાન્ત પરમાત્માના रसम्-अश्चं हेतारं न-વ્યાપનશીલ તથા પ્રેરણા આપનાર આનંદરસને સંપ્રતિ अमृताय-અમૃત-મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવા માટે अशूशुभन्- પ્રાપ્ત કરીને પ્રશંસિત કરે છે-સ્તુત કરે છે. (૩)

सूड्त-२

१०११. अभि द्युम्नं बृहिद्यशे ईषस्पते दिदीहि देव देवयुम् ।

वि कोशं मध्यमं युव ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૭૯

१०१२. आं वेच्यस्व सुदक्ष चम्वोः सुतो विशा विह्नर्ने विश्पतिः। वृष्टिं दिवः पवस्व रीतिमपो जिन्वन् गविष्टये धियः॥२॥

પદાર્થ: सुदक्ष-હે શ્રેષ્ઠ બળવાળા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! चम्बो: सुतः-યોગની ભૂમિરૂપ અભ્યાસ અને द्यो:-મૂર્ધારૂપ વૈરાગ્યમાં સંપન્ન થયેલ-સાક્ષાત થયેલ विशां विहः-न विश्पितः-ઉપાસકરૂપ પ્રજાઓના નિર્વાહક પ્રજાપાલક રાજાની સમાન બનીને आवच्यस्व-આવી જા, પ્રાપ્ત થા. दिवः-वृष्टि पवस्व-तारा અમૃતધામથી આનંદવૃષ્ટિને પ્રેરિત કર अपः-रीतिं जिन्वन्-કામનાઓની ગતિને પ્રેરિત કરીને गविष्टये धियः-स्तोतानी ઇષ્ટિ-ઇચ્છા પૂર્તિને માટે ધારણાને સાધિત કર. (૨)

સૂક્ત-3

१०१३. प्राणां शिशुर्महीनां हिन्वन्नृतस्य दीधितिम् । विश्वा परि प्रियां भुवदध द्विता ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૭૦

१०१४. उप त्रितस्य पाष्यो ३रभक्त यद् गुहा पदम् । यज्ञस्य सप्त धामभिरध प्रियम् ॥ २॥

પદાર્થ: यत् पदं गुहा-જે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માનું પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પદ હૃદયગુહામાં છે. त्रितस्य पाष्यो:-स्तुति, પ્રાર્થના, ઉપાસના ત્રણેયનો વિસ્તાર કરનારા યોગના ગતિક્રમો અભ્યાસ અને વૈરાગ્યમાં उप-अभक्त-સેવન કરે છે. यज्ञस्य सप्तधामिभ:-જ્ઞાન યજ્ઞના સાત ધામો-સાત છંદો દ્વારા अध प्रियम्-અનન્તર પ્રિય પરમાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१०१५. त्रींणि त्रितस्य धारया पृष्ठेष्वेरयद्वैयम् । मिमीते अस्य योजना वि सुक्रेतुः ॥ ३॥

પદાર્થ : त्रितस्य-स्तुति, પ્રાર્થના, ઉપાસનાને વિસ્તૃત કરનાર ઉપાસકનાં त्रीणि-ત્રણ કર્મોને <mark>धारय-</mark> ધારણ કરીને <mark>पृष्ठेषु रियम्-ऐरयत्</mark>-सोभ-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મા ઇન્દ્રિયોની અંદર વીર્ય-સંયમ બળને પ્રેરિત કરે છે. सुक्रतु:-सम्यક्કર્તા ઉપાસક अस्य-એ પરમાત્માના योजना-યોગ સાધનોને विमिमीते-જ્યારે વિશેષ સંપાદન કરે છે. (3)

सूड्त-४

१०१६. पंवस्व वाजसातये पवित्रे धारया सुतः । इन्द्राय सोम विष्णवे देवेभ्यो मधुमत्तरः ॥१॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं वाजसातये-અમૃત અન્નભોગ સંભક્તિ પ્રાપ્તિને માટે पवित्रे-હૃદયસ્થાનમાં धारया सृतः-ધારણા, ધ્યાનથી નિષ્પન્ન સાક્ષાત્ इन्द्राय विष्णवे देवेभ्यः- આત્માને માટે, વ્યાપનશીલ મનને માટે અને ઇન્દ્રિયોને માટે मधुमत्तरः पवस्व-અત્યંત મધુમય બનીને પ્રાપ્ત થા. (૧)

१०१७. त्वां रिहन्ति धौतयो हैरिं पवित्रे अद्गुहः । वत्सं जातं न मातरः पवमानं विधर्मणि ॥२॥

પદાર્થ: पवमान त्वां हिरम्-હे सोम-शान्त स्व३्प परमात्मन् ! तुल हुः ખહર્તા सुખદાતાનे धीतयः-प्रज्ञाओ-ઉपासना-प्रज्ञाओ अदुहः-सर्व द्रोढ रिढत संग કरी ने पिवत्रे-हृदयनी अंदर स्हिन्ति-अर्थित કरे છે-पूले छे-सन्मानित કरे छे. जातं वत्सं न मातरः-विधर्मणि-नवलात ज्ञाण्डि लेप्न-जिम्म ज्ञाहि विविध धर्ममां विद्यमान रहेद माता, डाडी, इ६, इवा, मासी, मामी आदि लिम्न-जिम्म ज्ञाहिन वस्तुओथी तथा स्नेढियी स्वागत डरे छे. (२)

१०१८. त्वं द्यां च मिहव्रत पृथिवीं चाति जिभ्रषे । प्रति द्रापिममुञ्चर्थाः पंवमान मिहत्वेना ॥ ३॥

પદાર્થ : महिव्रत पवमान-હે મહાન કર્મશીલ પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं द्यां च पृथिवीं-च-ઘુલોક અને પૃથિવીલોકને अति जिश्रषे-અત્યંત ધારણ કરે છે. महित्वना-પોતાના મહિમાથી द्वापिम्-अपि-अमुञ्जथाः-समस्त संसारनी रक्षा माटे परिमंડળરૂપ-કવચ-દઢ ઘેરાવને પણ ધારણ કરેલ છે. (૩)

સૂક્ત-પ

१०१९. इन्दुर्वाजी पवते गोन्योघा इन्द्रे सोमः सह इन्वन्मदाय। हिन्ते रक्षो बाधते पर्यराति वरिवस्कृण्वन् वृजनस्य राजा॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૦

१०२०. अंधे धारयों मध्वा पृचानस्तिरों रोम पवते अद्रिदुग्धः। इन्दुरिन्द्रस्य संख्यं जुषाणों देवों देवस्य मत्सरों मदाय॥२॥

પદાર્થ: इन्दुः-आनंदरसपूर्श परमात्मन् ! अध-अनन्तर मध्वा धारया-मधुर ध्यान, ધारशाथी पृचानः-संपर्ध કरीने अदिदुग्धः-स्तुतिकर्ता ઉપાसकां हृदयमां निष्पादित तिरः-रोम पवते-हृदयनां सूक्ष्म तंतुओने पार करीने हृदय-आक्षशमां प्राप्त थाय छे. इन्द्रस्य देवस्य सख्यं जुषाणः-देवः-दिव्यगुशवाणा आत्माथी मित्रभावने प्रिय करीने-याढीने परमात्मदेव मत्सरः-मदाय-ढर्षप्रद ढर्ष-आनंद प्रदान करवा माटे प्राप्त थाय छे. (२)

१०२१. अभि व्रतानि पवते पुनौनों देवों देवान्त्स्वेन रंसेन पृञ्चन्। इन्दुर्धमाण्यृतुर्थां वसानों दशें क्षिपों अव्यतं सानों अंव्ये॥३॥

પદાર્થ: इन्दुं-आनंदरस पूर्श परमात्मा व्रतानि-अभि पवते-पोताना नियम કर्मोने अिलप्राप्त थाय છે-पूर्श કરે છે. पुनानः देवः-प्राप्त थઈने परमात्मदेव देवान्-स्वेन रसेन पृञ्चन्-ઇन्द्रियोने पोताना आनंदरसथी संपृक्त-तरकोण करीने-संयुक्त करीने ब्रह्मथा धर्माण वसानः-समय-समय पर धारण सामर्थ्योने आच्छादित करवा-ढांकवा माटे थिं दश क्षिपः-विषयोमां क्षिप्त-लनारी दश ઇन्द्रियोना संभिलन स्थान मनमां पढोंथी ल्राय छे. (3)

ખંડ-७ સ~~ૂક્ત~~-૧

१०२२. आं ते अग्न इधीमिह द्युमन्ते देवाजरम् । यद्धे स्यो ते पंनीयसी समिद्दीदयित द्यंवीषं स्तौतृभ्ये आं भर॥१॥

પદાર્થ: अग्ने देव-હे જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મદેવ! ते द्युमन्तम्-अजरम्-आ-इधीमिह-तुજ પ્રકાશમાન અજર દેવને અમે અમારી અંદર પ્રકાશિત કરીએ-સાક્ષાત્ કરીએ. यत्-ह ते स्या पनीयसी सिमित्-पुनः तारी જે સ્તુત્ય દીપ્તિ છે. द्यवि दीदयित-द्युલोક मोक्षधाममां પ્રકાશિત છે-ચમકે છે. इषं स्तोतृभ्यः-आभर-ते ચાહવા યોગ્યને સ્તુતિકર્તા ઉપાસકને માટે આભરિત કરી દે-પરિપૂર્ણ કરી દે. (૧)

१०२३. आं ते अग्न ऋचा हैविः शुक्रस्य ज्योतिषस्पते । सुश्चन्द्रे दस्म विश्पते हव्यवाट् तुभ्यं हूयते इषं स्तोतृभ्ये आं भर॥ २॥

પદાર્થ: ज्योतिषः-पते-હે જ્યોતિના સ્વામિન્ ! सृश्चन्द्र-ઉત્તમ આહ્લાદક-હર્ષ-આનંદકારી दस्म-દર્શનીય विश्पते-સમસ્ત પ્રાણી પ્રજાના પાલક हव्यवाट्-અમારી ભેટને પ્રાપ્ત કરનાર-સ્વીકાર કરનાર ते शुक्रस्य-તારી નિર્મળની त्रह्या हविः-स्तुतिनी साथे स्वात्मा तुभ्यं हूपते-तारा माटे આપવામાં આવે છે-સમર્પિત કરવામાં આવે છે. स्तोतृभ्यः-इषम्-आभर-અમને સ્તુતિકર્તાઓને માટે સુંદર સ્વરૂપને આભરિત કર-પ્રાપ્ત કરાવ. (૨)

१०२४. ओंभे सुश्चन्द्र विश्पते देवीं श्रीणीष औसनि । उतों ने उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पते इंषे स्तौतृभ्ये आं भेर॥३॥

પદાર્થ: सुश्चन्द्र विष्ठपते-હે ઉત્તમ આહ્લાદક જડ અને જંગમ પ્રજાઓના સ્વામી જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું उभे दर्वी-બન્ને દર્વિઓ-દારણ કરનારી, નષ્ટ કરનારી ઇન્દ્રિય યુક્તિ અને મનોવાસનાને જે ચક્કીના બે પડની સમાન ચકનાચૂર-દળી નાખનારી છે, તેને आसिन-आ श्रीणीषे- પોતાનાં સ્વરૂપમાં પકાવી નાખતાં, ઓગાળી નાખતાં અથવા આશ્રય આપી દે છે. उत-उ અને श्रवसः पते-હે બળના સ્વામિન્! उक्थेषु-प्रशंसा વચનોમાં-સ્તુતિઓના બદલામાં-પુરસ્કારમાં नः-स्तोतृम्यः- અમે સ્તોતાઓને માટે इषम्-आभर-કમનીય મુક્તિ શાન્તિને આભરિત કર-ભરી દે-પ્રાપ્ત કરાવ. (૩)

સૂક્ત-૨

१०२५. इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत्। ब्रह्मकृते विपश्चिते पनस्यवे॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૮૮

१०२६. त्वंमिन्द्राभिभूरिस त्वं सूर्यमरोचयः। विश्वकर्मा विश्वदेवो महाँ असि॥२॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! अभिभू:-अप्ति-तुं संसार અથવા સૌની ઉપર અધિકારકર્તા છે. त्वं सूर्यम्-अरोचय:-तुं सूर्य-જગત પ્રકાશક પિંડને ચમકાવે છે-પ્રકાશિત કરે છે. विश्वकर्मा-विश्व-

સંસારને રચનાર-ઘડનાર છે. विश्वदेव:- सर्वनो ઇष्टदेव महान्-असि-तुं मહान सर्व मढान छे. (२)

१०२७. विभ्राजें ज्योतिषां स्वाइरंगच्छो रोचेनं दिवः । देवास्त इन्द्र संख्याय येमिरे ॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं ज्योतिषा विभ्राजन्-પોતાના પ્રકાશથી પ્રકાશિત થઈનे दिवः-रोचनम्-द्युલोકનો રોચન-પ્રકાશક થઈને स्वः-आगच्छः-मोक्षधामने प्राप्त છે, ત્યાં તારો જ પ્રકાશ છે देवाः-मुभुक्षुજन ते सख्याय येमिरे-तारी भित्रताने माटे पोताने संयममां ढाणे छे-ळवनने संयत जनावे छे. (3)

સૂક્ત-3

१०२८. अंसोवि सोमें इन्द्र ते शंविष्ठ धृष्णेवां गेहि। आं त्वां पृणक्तिवन्द्रियं रजेः सूर्यो न रेश्मिभिः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૪૭

१०२९. आं तिष्ठ वृत्रहैन् रंथें युक्तों ते ब्रह्मणों हंरी । अर्वाचीनें सु ते मेनों ग्रांवां कृणोतु वेंग्नुनां ॥२॥

પદાર્થ: वृत्रहन्-હે પાપનાશક ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! स्थम्-आतिष्ठ-२मणीय નિષ્પાપ મનમાં આવ. બિરાજ, ते हरी ब्रह्मणा युक्ता-તારા પ્રિય તને લાવવાવાળા ૠક્ અને સામ, સ્તુતિ અને ઉપાસના વેદ દ્વારા જોડેલી છે. ते मनः-તારા મનને ग्रावा-સ્તુતિ કરનારા વિદ્વાનો वग्नुना-સ્તુતિ વાણીથી अर्वाचीनं- सुकृणोतु-भारी ઉપાસકની તરફ સારી રીતે કરી દે. (૨)

१०३०. इन्द्रैमिंद्धरी वहैतोंऽप्रतिधृष्टशवसम् । ऋषीणां सुष्टुतींरुप येज्ञं चे मानुषाणाम् ॥ ३॥

પદાર્થ : अप्रतिधृष्टशवसम्-इन्द्रम्-अन्यथी પ્રતિઘાત ન પામનાર યોગ્ય બળવાળા પરમાત્માને हरी-इत्-હરિયોની-ૠક્ સામ-સ્તુતિ ઉપાસના જ उप वहतः-વહન કરે છે. ऋष्ठीणां स्तुतीः-ऋષિઓ-મંત્રદેષ્ટાઓની મંત્ર સ્તુતિઓને च-तथा मानुषाणां यज्ञम्-भनुष्योना અધ્યાત્મયજ્ઞને લક્ષ્ય કરીને પરમાત્મા પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

इति षष्ठोऽध्यायः, तृतीयप्रपाठकश्च समाप्तः ॥

अथ सप्तमोऽध्यायः

चतुर्थ प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१०३१. ज्योतियज्ञस्य पवते मधु प्रियं पिता देवानां जनिता विभूवसुः। दंधाति रत्नं स्वधयोरपीच्यं मदिन्तमो मत्सरं इन्द्रियो रसः॥१॥

पदार्थ: मदिन्तम:-અત્યંત હર્ષ સ્વરૂપ-અત્યાનંદ સ્વરૂપ मत्सर:-હર્ષપ્રદ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા यज्ञस्य ज्तोति:-અધ્યાત્મયજ્ઞના પ્રકાશક प्रियं मधु पवते-ઉપાસકને પ્રિય મધુરમય રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. देवानां पिता जनिता-દિવ્ય ગુણના રક્ષક અને ઉત્પન્ન કરનાર विभूवसु:-સર્વત્ર વાસ કરનાર મહાવ્યાપક છે. स्वधयो:-अपीच्यं रत्नं दधाति-द्युલोક અને પૃથિવીલોકની અંદર-અન્તર્હિત પોતાની વિભૂતિરૂપ રમણીય ધનને ધારણ કરાવે છે. इन्द्रिय:-रस:-ते એવો પરમાત્મા ઇન્દ્ર-ઉપાસક આત્માનો હિતકર રસ છે. (૧)

१०३२. अभिक्रन्देन् कैलंशं वाज्यर्षति पतिर्दिवः शतिधारो विचक्षणः। हरिर्मित्रस्य सदनेषु सीदति मर्मृजानोऽविभिः सिन्धुभिर्वृषा॥२॥

પદાર્થ: वाजी-અમૃત અન્નભોગવાળા दिवः पितः-અમૃતધામ મોક્ષના સ્વામી शतधारः-અસંખ્ય આનંદધારાવાળા विचक्षणः-વિશેષ દ્રષ્ટા-સર્વ દ્રષ્ટા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા अभिक्रन्दन् कलशम्-अर्षित-साक्षात् ઉપદેશ દેતાં મધુર સંવાદ કરીને પાત્ર ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે, પુનः हिरः-ते દુઃખહર્તા સુખદાતા मित्रस्य सदनेषु-भित्रભूत ઉપાસક આદિ આત્માના શક્તિ સ્થાનોમાં-મન આદિમાં सीदित- બેસી જાય છે એવા તે वृषा-કામનાવર્ષક सिन्धुभि:-अविभि:-स्यंन्द्दनशीલ-આગળ વધતી યોગ ભૂમિઓની સાથે નિરંતર ગિત કરીને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१०३३. अंग्रे सिन्धूनों पंवमानो अर्षस्यग्रे वाँचों अग्रियों गोषु गच्छसि। अंग्रे वांजस्य भजसे महंद् धनं स्वायुधः सोतृभिः सोम सूयसे॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્! તું पवमानः-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર सिन्धूनाम्-अग्रे-अर्षिस-મારા શરીરમાં સ્યન્દમાન થઈને અથવા શરીરને બાંધીને સંભાળનારી પ્રાણ નાડીઓના પૂર્વ આત્મામાં પ્રાપ્ત છે. वाचः-अग्रे-अग्रियः-गोषु गच्छिस-तुं वाशीनी पહेલાં જ અગ્રીય-પ્રથમથી જ स्तोताने माटे प्राप्त थाय છે. જે હું तने કહેવા ઇચ્છું છું તે तું પ્રथमथी જ समજી જાય છે. वाजस्य अग्रे महद् धनं भजसे-અમૃત અन्न ભોગનો પ્રથમ જ મને ઉત્કૃષ્ટ ધનનો ભાગી બનાવે છે. स्वायुध:- सोतृभि:-सूयसे-श्रेष्ठ આયુ-મोक्षना જીવનને ધારણ કરાવનાર તું ઉપાસના દ્વારા નિષ્પાદન કરનારા ઉપાસકો દ્વારા સાક્ષાત્ થાય છે. (3)

सूड्त-२

१०३४. अंसृक्षते प्रे वार्जिनो गव्या सोमासो अश्वया। शुक्रासो वीरयाशवः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૮૨

१०३५. शुम्भमाना ऋतायुभिर्मृज्यमाना गभस्त्योः। पवन्ते वारे अव्यये॥ २॥

પદાર્થ: ऋत्तायुभि:-અમૃતધામને ચાહનારા ઉપાસકો દ્વારા गभस्त्यो:-પૂજા-સંતિતકર્મ ત્યાગવાળા અભ્યાસ અને વૈરાગ્યની અંદર मृज्यमाना:-પ્રાપ્ત થનાર સાક્ષાત્ કરવામાં આવતા शुम्भमाना:-શોભમાન પરમાત્મા वारे-अव्यये पवन्ते-वरशीय રક્ષણીય હૃદયમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१०३६. तें विश्वा दांशुषे वसु सोमा दिव्यानि पार्थिवा। पंवन्तामान्तरिक्ष्या॥ ३॥

પદાર્થ: ते सोमा:-ते शान्त स्વરૂપ પરમાત્મા दाशुषे-स्वात्माने આપનાર સમર્પિત કરનાર ઉપાસકને માટે विश्वा-समस्त दिव्यानि-आन्तरिक्ष्या पार्थिवा वसु पवन्ताम्-ઘુલોક, અन्तरिक्षલોકवाળા, પૃથિવીલોક-वाળા, જ્ઞાનધનો અથવા નિવાસ સાધનો પ્રાણોને પ્રેરિત કરે છે. (૩)

~~सूडत~~-3

१०३७. पंवस्व देववीरित पंवित्रं सोम रह्या। इन्द्रमिन्दौ वृषा विशा। १॥

પદાર્થ: सोम इन्दो-હે शान्त સ્વરૂપ આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! तुं देववी:-દેવો-મુમુક્ષુજનોને પ્રાપ્ત थनार रंह्या-વેગથી पवित्रम्-अतिपवस्व-પવિત્ર હૃદયમાં સુંદર રૂપથી પ્રાપ્ત થા. वृषा-કામવર્ષક इन्द्रं विश- ઉપાસકના આત્મામાં પ્રવેશ કર. (૧)

१०३८. आं वेच्यस्वे महिं प्सरों वृषेन्दो द्युम्नवत्तमः। आं योनिं धर्णसिः सदः॥२॥

પદાર્થ : હे इन्दो-आनंदरसपूर्श परभात्मन् ! तुं वृषा-सुખवर्षक द्युम्नवत्तमः-अत्यंत यशस्वी

प्सरः-ભોગપ્રદ महि-आ वच्यस्व-મહત્ત્વ આદેશ આપ धर्णिसः-બળવાન योनिम्-आसदः-हृदय ગૃહમાં આવ, બિરાજ. (૨)

१०३९. अधुक्षत प्रियं मधुं धारा सुतस्य वेधसः। अपो वसिष्ट सुक्रेतुः॥ ३॥

પદાર્થ: सुतस्य वेधसः-ઉપાસક અન્તરાત્મામાં નિષ્પાદિત-સાક્ષાત્ કરેલ જગત્ વિધાતા પરમાત્માનું धारा-ધારણા, ધ્યાનથી प्रियं मधु-अधुक्षत-પ્રિય અમૃતનું દોહન કરે છે. सुक्रतुः-अपः-विसष्ट-જે સુપ્રજ્ઞાનવાળા શ્રદ્ધામાં વસી જાય છે. (૩)

१०४०. महान्तं त्वा महीरन्वापो अर्षन्ति सिन्धेवः । यद्गोभिर्वासयिष्यसे ॥ ४॥

પદાર્થ: त्वा महान्तम्-अनु-तुं મહાન शान्त स्वરૂપ પરમાત્માની તરફ मही:-आप:-सिन्धव:- अर्षन्ति-ખૂબ જ સંખ્યામાં અનેક ઉપાસક જનો સ્યંદમાન-દોડીને પ્રાપ્ત થાય છે. यद्-જયારે तुं गोभि:- वासियष्यसे-वाशीઓના ઉપદેશ વચનો દ્વારા અથવા સ્તુતિ વાશીઓ દ્વારા-તેના પ્રતિફળ આનંદ દ્વારા વાસિત કરી દે છે. (૪)

१०४१. समुद्रो अप्सुं मामृजे विष्टम्भो धेरुंणो दिवेः । सोमः पवित्रे अस्मयुः ॥५॥

પદાર્થ: सोमः-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા विष्टम्भः-જગત્ને સંભાળનાર; તથા दिवः-धर्म्णः-મોક્ષધામનો પ્રતિષ્ઠા-પ્રતિષ્ઠાન છે. अस्मयुः-અમને ઉપાસકોને ચાહનાર समुद्रः-આનંદરસ ભરેલ-આનંદને ઉછાળનાર, વિખેરનાર તે પરમાત્મા अप्सु मामृजे-ઉપાસક જનોમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

१०४२. अचिक्रदेद् वृषा हैरिर्महान्मित्रों न दर्शतः। सं सूर्येण दिद्युते॥६॥

१०४३. गिरस्त इन्दे औजसा मर्मृज्यन्ते अपस्युवः। याभिर्मदाय शुम्भसे॥७॥

પદાર્થ : इन्दो-હે આનંદરસ પૂર્ણ પરમાત્મન્ ! अपस्युव:-गिर:-કર્મ-વૈદિક કર્મને ચાહનારી વિધાન અનુસાર ચાલનારી વાણીઓ-સ્તુતિ વાણીઓ તે-તારા માટે ओजसा-આત્મીય બળથી અમારા દ્વારા મર્મૃ ज्यन्ते-પ્રેરિત કરવામાં આવે છે याभि:-જેનાથી પ્રેરિત થઈને અથવા જેના દ્વારા મदाय शुम्भसे-અમારા હર્ષ-આનંદ આપવા માટે તું શોભિત થઈ રહ્યો છે-સત્કૃત થઈ રહ્યો છે. (૭)

१०४४. तं त्वा मदाय घृष्वय उ लोककृत्नुमीमहे। तव प्रशस्तये महे॥ ८॥

પદાર્થ : घृष्वये मदाय-उ-કाમ આદિ દોષોને ધર્ષિત કરનાર-દબાવી દેનાર આનંદ પામવા માટે तं त्वा लोककृत्नुम्-ईमहे-એ तું લોકોના કર્તા-રચયિતાને પ્રાર્થના કરીએ છીએ તથા तव-તારી महे प्रशस्तये-મહાન પ્રશંસા-સ્તુતિને માટે તારાથી બળવાન આનંદ પામવા અને તારી સ્તુતિ કરવી એ લક્ષ્ય અમારું ઉપાસકોનું છે; અને હોવું જોઈએ. (૮)

१०४५. गोषां इन्दो नृषां अस्यश्वसां वाजसां उते । आत्मा यज्ञस्य पूर्व्यः ॥९॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આનંદરસપૂર્શ પરમાત્મન્ ! તું गोषा:-વાશી-વેદવાશીનું સેવન કરાવનાર नृषा: જીવનમુક્તોને સેવન કરાવનાર अश्वसा:-વ્યાપનશીલ મનનું સેવન કરાવનાર उत-અને वाजसा:-અમૃત અન્નભોગનો સેવન કરનાર असि-છે. यज्ञस्य पूर्व्य:-आत्मा-અધ્યાત્મયજ્ઞ-દેવપૂજાનો શાશ્વતિક આત્મા આધાર છે. (૯)

१०४६. अस्मभ्यमिन्दविन्द्रियं मधोः पवस्व धारया। पर्जन्यो वृष्टिमाँ इव॥ १०॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આનંદરસપૂર્શ પરમાત્મન્ ! તું मधो:-धारया-આનંદરસની ધારાથી अस्मभ्यम्-અમારાં इन्द्रियं पवस्व-પ્રાણને પ્રાપ્ત થા-તૃપ્ત કર वृष्टिमान् पर्जन्य: इव-જળવૃષ્ટિ કરનાર મેઘની સમાન-જેમ મેઘ જળની વૃષ્ટિ કરીને પ્રાણને તૃપ્ત કરે છે, તેમ તું આનંદની વૃષ્ટિ કરીને તૃપ્ત કર. (૧૦)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

१०४७. संना च सोम जेषि च पवमान महि श्रवः। अथा नो वस्यसस्कृधि॥१॥

પદાર્થ : पवमान सोम-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું मिह श्रवः-મહાન યશનું सन-સેવન કરાવ-પ્રાપ્ત કરાવ च-અને जेषि-વિરોધી ભાવ પર વિજય કરાવ. अथ-અનન્તર नः-वस्यसः-कृधि-અમને શ્રેષ્ઠ કરો-બનાવો. (૧)

१०४८. सनौ ज्योतिः सनौ स्वा ३र्विश्वा च सोमै सौभगा। अर्था नौ वस्यसस्कृधि॥२॥

પદાર્थ: सोम-शान्त स्वરूप परभात्भन् ! तुं ज्योतिः सन-तारी જ्યोतिनुं सेवन કराव-प्राप्त કराव

स्वः सन-तारा भोक्षनुं सेवन કराव-प्रदान કर च-अने विश्वा सौभगा-सभस्त सौभाग्य-आલोક अने परस्रोक्षनुं सौभाग्य पण अभने सेवन કराव अथ नः वस्यसः-कृधि-शेष पूर्ववत् [ઉपरना मंत्र अनुसार अर्थ જુઓ.] (२)

१०४९. सना दक्षमुत क्रतुमप सोम मृंधो जिह। अथा नो वस्यसस्कृधि॥३॥

પદાર્થ: सोम-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं दक्षम्-उत क्रतुं सन-आत्मબળને માનસ સંકલ્પને પ્રદાન કર मृध:-अपजिह-કામ આદિ ઘાતકોનો નાશ કર. શેષ પૂર્વવત. (૩)

१०५०. पवीतारः पुनीतने सोमिमन्द्राय पातवे। अथा नो वस्यसस्कृधि॥४॥

પદાર્થ : पवीतारः-હે मनन, विवेचन, स्मरण, આત્મભાવ દ્વારા સામે લાવનાર મન, બુદ્ધિ, चित्त અને અહંકાર ! तमे सोमं पुनीतन-शान्त स्વરૂપ પરમાત્માને વિશુદ્ધ કેવલરૂપમાં લાવો. इन्द्राय पातवे- આત્માને માટે રસરૂપમાં પાન કરવા માટે લાવો. શેષ પૂર્વવત્. (૪)

१०५१. त्वं सूर्ये ने आं भंज तवे क्रत्वो तवोतिभिः। अथा नो वस्यसस्कृधि॥५॥

પદાર્થ: त्वम्-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું तव क्रत्वा-તારા-પોતાનાં પ્રજ્ઞાનથી तव क्रतिभि:-તારી-પોતાની રક્ષાઓથી नः-અમને ઉપાસકોને सूर्ये-आभज-તારા સૂર્યસ્વરૂપ સ્વર્ગ-મોક્ષધામમાં અપનાવી લે, પહોંચાડી દે. શેષ પૂર્વવત્. (પ)

१०५२. तर्वे क्रेत्वौ त्वौतिभिज्योंक पंश्येम सूर्यम्। अंथों नौ वस्यसस्कृधि॥६॥

પદાર્થ: तव क्रत्वा-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તારા-પોતાનાં પ્રજ્ઞાનથી तव ऊतिभि:- तारी-પોતાની રક્ષાઓથી सूर्यं ज्योक् पश्येम-ઉક્ત તારા-પોતાનાં સૂર્ય સ્વરૂપ-સ્વર્ગ મોક્ષધામને ચિરકાળ પર્યન્ત નિહાળતા રહીએ. મોક્ષમાં ચિરકાળ સુધી રહેવાની આકાંક્ષા છે. શેષ પૂર્વવત્. (૬)

१०५३. अभ्यर्ष स्वायुधं सोम द्विबर्हसं रैयिम्। अथा नौ वस्यसस्कृधि॥७॥

પદાર્થ : स्वायुध सोम-હે સુ-શોભન-સર્વોત્તમ આયુ-મોક્ષની આયુને ધારણ કરાવનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું ઉપાસકોને માટે द्विबर्हसं रियम्-બन्ने લોકોમાં વૃદ્ધિ કરનાર ઐશ્વર્ય-અભ્યુદય અને निःश्रेयसने अभ्यर्ष-પ્રેરિત કર-પ્રાપ્ત કરાવ. શેષ પૂર્વવત્. (૭)

१०५४. अभ्या ३र्षानपच्युतौ वाजिन्त्समत्सु सासहिः। अथा नौ वस्यसस्कृधि॥८॥

પદાર્થ : वाजिन्-હે અમૃત અન્નભોગના સ્વામિન્-દાતા अनपच्युतः-એકરસ રહેનાર તથા જેથી ઉપાસક અપચ્યુત થતો નથી તથા सासिहः-સ્વયં સહનશીલ તથા ઉપાસકોને સહનશીલ બનાવનાર समत्सु-तुं અમને કામ આદિની સાથે સંઘર્ષ સમયે તથા અધ્યાત્મ હર્ષ-આનંદ પ્રસંગોમાં सभ्यर्ष-પ્રાપ્ત થા. શેષ પૂર્વવત્. (૮)

१०५५. त्वां येज्ञैरवीवृधेन् पंवमानं विधर्मणि। अंथां नौ वस्यसस्कृधि॥९॥

પદાર્થ : पवमान-હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! विधर्मणि-વિશેષ ધર્મ-અધ્યાત્મગુણ લાભને માટે यज्ञै:-અધ્યાત્મયજ્ઞના યમ, નિયમ આદિ અંગો દ્વારા त्वाम्-अवीवृधन्-तने ઉપાસકજનો પોતાની અંદર પ્રવૃદ્ધ કરે છે. શેષ પૂર્વવત્. (૯)

१०५६. रेयिं नश्चित्रमश्चिनमिन्दो विश्वायुमा भर। अथा नो वस्यसस्कृधि॥१०॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મન્! તું नः-અમારે માટે चित्रम्-અદ્ભુત सन्मानीय અપૂર્વ સર્વોત્તમ अश्विनम्-અચલ विश्वायुं खिम्-पूर्श આયુવાળા પોષ-પુષ્ટિને आभर-આભરિત કરી દે-પૂર્શ ભરી દે. શેષ પૂર્વવત્. (૧૦)

સુક્ત-ર

१०५७. तरत्स मन्दी धावित धारा सुतस्यान्धसः। तरत्स मन्दी धावित॥१॥ ९ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ५००

१०५८. उस्त्रा वेद वसूनां मर्तस्य देव्यवसः। तरत्सं मन्दी धावति॥२॥

પદાર્થ : देवी-उस्त्रा-सोम-शान्त स्वરૂપ પરમાત્માની દિવ્ય આનંદધારા શ્રેષ્ઠ પ્રેરિત કરનારી ઉન્નતિ પથ પર લઈ જનારી मर्तस्य वसूनाम्-ઉપાસક મનુષ્યોના પ્રાણોના अवसः-રક્ષણને वेद-પ્રાપ્ત કરાવે છે, તેથી मन्दी-પરમાત્માની તે આનંદધારાનું પાન કરનાર सः-તે સ્તુતિકર્તા तस्त्-પાપોથી તરીને <mark>धावति</mark>-પ્રગતિ કરે છે. (૨)

१०५९. ध्वेस्त्रयोः पुरुषन्त्योरा सहस्राणि दद्महे। तरत्स मन्दी धावति॥ ३॥

પદાર્થ : હે સોમ-શાન્તસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તારા ध्वस्रयो:--પાપ વિધ્વંસકો पुस्त्रन्त्यो:-तुं પુરુષ-પરમાત્માની સમીપ લઈ જનાર જપ અને અર્થભાવનની सहस्राणि-आदद्महे-હજારો આવૃત્તિઓ કરું. એમ કરનાર સંસારને તરીને, દોડતો જઈ રહ્યો છે. (૩)

१०६०. आ ययोस्त्रिंशतं तना सहस्त्राणि च दद्महे। तरत्स मन्दी धावति॥४॥

પદાર્થ: ययोः त्रिंशतम्-જેના ત્રીસ-ત્રીસેય દિવસ-રાત तना-ધનોની सहस्राणि आदद्महे-હજારો આવૃત્તિઓ કરું છું. શેષ પૂર્વવત્. (૪)

સૂક્ત-3

१०६१. ऐते सोमा असृक्षत गृणानाः शवसे महै। मदिन्तमस्य धारया॥ १॥

પદાર્થ : एते सोमा:-गृणाना:-असृक्षत-એ સ્તુતિ કરવામાં આવતા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા સાક્ષાત્ કરવામાં આવે છે. महे शवसे-મહાન આત્મબળ પ્રાપ્તિને માટે मदिन्तमस्य-धारया-અત્યંત હર્ષપ્રદ પરમાત્માની ધારણા દ્વારા અથવા સ્તુતિવાણી દ્વારા [સાક્ષાત્ કરવામાં આવે છે.](૧)

१०६२. अभि गव्यानि वीतये नृम्णां पुनानों अर्षसि। सनद्वाजः परि स्रव॥२॥

પદાર્થ: पुनान:-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું ઉપાસકોને પવિત્ર કરીને सनद्वाज:-શાશ્વતિક અમૃત અન્નભોગવાળા वीतये-તૃપ્તિને માટે गव्यानि-સ્તુતિવાણીથી સિદ્ધિવાળા नृम्णा-યશોભોગ अभि- अर्षिस-પ્રેરિત કરે છે, તેથી તું परिस्रव-અમારી તરફ પ્રાપ્ત થા. (૨)

१०६३. उते नो गोमतीरिषो विश्वा अर्ष परिष्टुंभेः । गृणानो जमदिग्नना ॥ ३ ॥

પદાર્થ: उत-અપિ ચ =અને नः-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું મારા માટે ष्टुभः-गोमतीः विश्वाः-इषः-स्तुत्य-પ્રશંસનીય પ્રાર્થનાવાળી મારી કામનાઓ जमदिग्नना गृणानः-મારા-પ્રજ્વલિત જ્ઞાનાગ્નિવાળા ઉપાસક દ્વારા સ્તુત કરવામાં આવતા-સ્તુતિને પ્રાપ્ત કરીને परि-अर्ष-પરિપૂર્ણ કર. (૩)

ห่ร-3

સૂક્ત-૧

१०६४. इमं स्तोममहिते जातवेदसे रथमिव सं महेमा मनीषया। भेद्रा हि नः प्रमितिरस्य संसद्यग्ने संख्ये मा रिषामा वयं तव॥१॥

પદાર્થ: इमं स्तोमम्-अर्हते जातवेदसे-એ સ્તુતિ સમૂહને પ્રાપ્ત કરવાને યોગ્ય ઉત્પન્ન માત્રને જાણનાર સર્વજ્ઞ પરમાત્માને रथम्-इव-२મણ સ્થાન રથની સમાન मनीषया सम्महेम-હાર્દિક ભાવનાથી સત્કૃત કરે છે. अस्य संसदि प्रभित:-नः-भद्रा हि-तेनी संગतिमां प्रકृष्ट मित-स्थिर બુદ્ધિ કલ્યાણકારી બની જાય છે. તેથી अग्ने तव सख्ये वयं मा रिषाम-હે જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તારી મિત્રતામાં અમે હિંસિત ન બની શકીએ. (૧)

१०६५. भरामेध्मं कृणवामा हैवींषि ते चितयन्तः पर्वणापर्वणा वयम्। जीवातवे प्रतरां साधया धियोऽग्ने संख्ये मा रिषामा वयं तव॥२॥

પદાર્થ: अग्ने-હે જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! पर्वणा पर्वणा-પ્રતિ પર્વ પ્રત્યેક પ્રાતः સાયમ્ वयम्-अमे चितयन्तः-सावधान રહીને ते-तारी अंદर इध्मं भराम-अमारा आत्माने समर्पित કरीએ. हर्वीषि कृणवाम-मनः કाમનાઓને તારા પ્રત્યે નમાવી हे जीवातवे-हीर्धळवन-अमर ळवन-मोक्षने माटे धियं प्रतरां साधय-अध्यात्म કर्मोने प्रકृष्ट બनावी हे ते सख्ये वयं मा रिषाम-तारी मित्रतामां रહीने કદી હिंसित न બનीએ. (२)

१०६६. शर्केम त्वा समिधं साधया धियस्त्वे देवा हैविरदेन्त्यांहुतम्। त्वमादित्या आ वह तान् ह्यू ३१मस्यग्ने संख्ये मा रिषामा वयं तव॥३॥

પદાર્થ: अग्ने त्वा सिमधं शकेम-હે જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! અમારી અંદર તારો સમ્યક્ દીપ્ત-સમ્યક્ પ્રકાશમાન થયેલને ધારણ કરવામાં અમે સમર્થ છીએ. त्वे धियः साधय-तुं અમારા અધ્યાત્મ કર્મોને સિદ્ધ કર. देवा:-आहुतं हिव:-अदिन्त-જીવન મુક્ત અથવા મુક્ત આત્માઓ તને હોમેલી આત્મ હવિને-તેના પ્રતિફળને મુક્તિમાં આરોગે છે. ભોગવે છે. त्वम्-आदित्यान्-आवह-तुं અમને અદિતિ-અખંડ સુખ સંપત્તિ મુક્તિમાં રહેનાર અધિકારી સંપાદન કર-બનાવ. तान् उपमिस-અમે તે અમારાં મુક્ત રૂપોને ચાહીએ-ઇચ્છીએ છીએ. શેષ પૂર્વવત્. (3)

सूड्त-२

१०६७. प्रति वां सूरे उदिते मित्रं गृणीषे वरुणम्। अर्यमणं रिशादसम्॥ १॥

પદાર્થ: सूरे उदिते-સૂર્ય ઉદય થતાં वां प्रति-તારા પ્રત્યેક નામ કહેવામાં આવતાં मित्रम्-સંસારમાં પ્રેરક वस्णम्-અમારી તરફ વરનાર-વરણ કરનાર रिशादसम्-अर्यमणम्-હિંસક-ઘાતકોને ફેંકનાર-ભગાડનાર, હિંસકોને ક્ષીણ કરનાર, હિંસકોને ખાઈ જનાર સર્વ સ્વામી આદિત્યની गृणीषे-સ્તુતિ કરું-

સ્તુતિ પાત્ર બનાવું. (૧)

१०६८. राया हिरण्यया मितिरियमवृकाय शवसे। इयं विप्रा मेधसातये॥ २॥

પદાર્થ: विप्रा:-હे विशेष કામના પૂરક મિત્ર, વરુણ, અર્યમા, 'આદિત્ય', પ્રેરક, વરણ કરનાર, અખંડ સુખ સંપત્તિના સ્વામી પરમાત્મન્ ! इयं मितः-આ તારી સ્તુતિ हिरण्यया राया-सोनेरी ધન-અધ્યાત્મધનની સાથે अवृकाय शवसे-અહિંસક બળ-શાન્તિ પ્રસારક બળ-અધ્યાત્મબળને માટે इयं मेधसातये-આ સ્તુતિ અધ્યાત્મયજ્ઞની સંપન્નતાને માટે સિદ્ધ થાય. (૨)

१०६९. तें स्याम देव वरुण तें मित्र सूरिभिः सह। इषं स्वश्च धीमहि॥ ३॥

પદાર્થ: देव वस्म ते स्याम-હે અમારી તરફ વરણ કરનાર પરમાત્મન્ ! અમે તારા બનીએ-તારાથી અલગ ન થઈએ. मित्र ते-હે પ્રેરક પરમાત્મન્ ! અમે તારા બનીએ-તારાથી અલગ ન થઈએ. सूरिभः सह-स्तुतिકर्ताઓની સાથે અમારાથી પૂર્વ સ્તુતિકર્તા જેમ તારા બની ગયા, તેમ અમે પણ તારા બની જઈએ. એની શ્રેણીમાં આવીને તારા બની જઈએ. (૩)

सूड्त-३

१०७०. भिन्धि विश्वा अप द्विषः परि बांधो जहीं मृधः। वसु स्पार्ह तदा भर॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૩૪

१०७१. यस्य ते विश्वमानुषंगभूरेदेत्तस्य वेदित। वसु स्पार्ह तदा भर॥२॥

પદાર્થ: ते-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તારા यस्य भूरे:-दत्तस्य-જે બહુજ દાતવ્ય-દેવા યોગ્ય 'ધન'ને विश्वम्-आनुषक् वेदित-सर्व मनुष्यो आनुपूर्व्यथी-परंपराथी જાણે છે. तत् स्पार्हं वसु-आभर-ते स्पृढिणीय स्व सभीपमां वसावनार धनने अभारा माटे आभिरत કर-દઈ हे-प्रहान કर. (२)

१०७२. यद्वीडाविन्द्रं यत् स्थिरं यत् पर्शाने पराभृतम्। वसु स्पार्हं तदा भर॥३॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૦૭

सूड्त-४

१०७३. येजस्य हि स्थ ऋत्विजा संस्नी वाजेषु कर्मसु। इन्द्राग्नी तस्य बोधतम्॥१॥

પદાર્થ : इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાન-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું यज्ञस्य-અધ્યાત્મયજ્ઞનો सस्नी-વિશુદ્ધ ऋत्वजा-યાજક-યજ્ઞ કરાવનાર स्थः-છે वाजेषु-कर्मसु-વાજ = અમૃત અન્નભોગવાળા અધ્યાત્મકર્મોમાં વિદ્યમાન तस्य बोधतम्-તે અધ્યાત્મયજ્ઞને જાણ-અપનાવ. (૧)

१०७४. तोशांसा रथयांवाना वृत्रहणापराजिता। इन्द्राग्नी तस्य बोधतम्॥ २॥

પદાર્થ: तोशासा-હે તુષ્ટ કરનાર खयावाना-સંસારસ્થ પર આરૂઢ-સંસારના સ્વામી-સંસાર રથના યાલક वृत्रहणा-પાપનાશક अपराजिता-કોઈથી નહિ હારનાર इन्द्राग्नी-ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं तस्य बोधतम्-ते અધ્યાત્મયજ્ઞને જાણ-અપનાવ. (૨)

१०७५. इंदं वां मदिरं मध्वधुक्ष-नद्रिभिनरः। ईन्द्राग्नी तस्य बोधतम्॥ ३॥

પદાર્થ: अद्विभि:-नर:-પ્રશંસા કરનારા સ્તુતિ કરનારા મુમુક્ષુજનો वाम्-તારા માટે इदं मिदरं मधु अधुक्षन्-એ હર્ષકર-આનંદદાયક મધુર ઉપાસનારસનું દોહન કરે છે-પ્રસ્તુત કરે છે. इन्द्राग्नी तस्य बोधतम्-હે ઐશ્વર્યવાન જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તે અધ્યાત્મયજ્ઞને જાણ-અપનાવ. (૩)

ખંડ-૪

સૂક્ત-૧

१०७६. इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः। अर्कस्य योनिमासदम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૭૨

१०७७. तं त्वा विंप्रा वचौविदः परिष्कृण्वन्ति धर्णसिम्। सं त्वा मृजन्त्यायवः॥२॥

પદાર્થ: तं त्वा धर्णसिम्-ते તારો બળવાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માનો वचोविदः-विप्राः-સ્તુતિ પ્રકાર વેત્તા વિશેષ પ્રીતિ પ્રદર્શિત કરનારા વિદ્વાનો परिष्कृण्वन्ति-साक्षात् કરે છે. त्वा-તારો आयवः सं मृजन्ति-साधारण्ज मनुष्य અલંકૃત-સત્કૃત કરે છે, તેથી સર્વનો ઉપાસ્ય છે. (૨)

१०७८. रसं ते मित्रों अर्थमां पिबन्तुं वरुणः कवे। १२ पवमानस्य मरुतः॥३॥

પદાર્થ : कवे-ક્રાન્તદર્શી સર્વજ્ઞ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મનુ ! ते-पवमानस्य रसम्-તારી આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનારના રસને ~~मित्रः अर्यमा वस्र्ण-मस्तः-पिबन्तु-~~મિત્ર = સર્વથી સ્નેહ કરનાર વિશેષતઃ તારાથી સ્નેહ કરનાર, અર્યમા = તને સ્વામી માનનાર પોતાને તને આપનાર-સમર્પણ કરનાર, वस्णः-तने પૂર્ણ રૂપથી વરનાર, અન્યથી રાગ છોડનાર તથા મુમુક્ષુજનો પીએ-પાન કરે છે. પીવાના અધિકારી છે, અમે અધિકારી બનીએ. (૩)

सूड्त-२

१०७९. मृज्यमानः सुहस्त्या समुद्रे वाचमिन्वसि।

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૧૭

१०८०. पुनानों वारे पंवमानो अव्यये वृषों अचिक्रदेद्वेने। देवानां सोम पवमान निष्कृतं गोभिरञ्जानों अर्षसि॥२॥

પદાર્થ : पवमान सोम-હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું गोभि:-अञ्चान:-સ્તુતિ વાણીઓની સામે અલંકૃત થતાં-ઝલકતાં देवानां निष्कृतम्-अर्षसि-ઉપાસકોનાં નિર્મળ હૃદયસ્થાનને પ્રાપ્ત થાય છે. पवमानः पुनानः-वृषा-उ-ધારારૂપમાં આવીને પવિત્રકારક સુખવર્ષક બનીને अव्यये वारे वने अचिक्रदत्-અનશ્વર, વરનાર, સંભજન કરનારા આત્મામાં પ્રાપ્ત થાય છે. (२)

१०८१. ऐतमु त्यं दशं क्षिपो मृजन्ति सिन्धुमातरम्। समादित्यंभिरख्यत॥ १॥

પદાર્થ: उ-एतं त्यम्-निश्चय એ ते सिन्धुमातरम्-स्यंदनशीલ પૃથિવી, અन्तरिक्ष, ઘુલોકની પદાર્થ શક્તિઓની માતારૂપ અર્થાત્ નિર્માતાને दश क्षिप:-मृजन्ति-દશ ફેંકેલી-ફેલાયેલી દિશાઓ પ્રાપ્ત છે તે એવો પરમાત્મા <mark>આદિત્યેમિઃ-अख्यत</mark>-અદિતિ-અખંડિત મુક્તિના સાધનો શમ, દમ, યોગાભ્યાસ આદિ દ્વારા અન્તગત્મામાં દ્રષ્ટ થાય છે-સાક્ષાત્ થાય છે. (૧)

१०८२. समिन्द्रेणौत वायुना सुत एति पवित्रे आ। सं सूर्यस्य रेश्मिभिः॥ २॥

પદાર્થ : सुतः-ઉપાસના દ્વારા નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્ થઈને સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા पवित्रे-પ્રાપ્તિ

સ્થાન હૃદયમાં इन्द्रेण-उत वायुना सम्-आ एति-આત્માથી સમાગમ કરે છે. પુનः આયુની સાથે पण सूर्यस्य रिष्मिभः सम् आ एति-हृदयना प्राणोनी साथे समागम કरे છે. આત્મામાં પરમાત્માનો સમાગમ લાભ થવાથી આત્માની અમર આયુ-મુક્તિની આયુ અને સાંસારિક જીવનની પ્રાપ્તિ થાય છે. (૨)

१०८३. सं नौ भंगाय वायवे पूष्णे पवस्व मधुमान्। रहे हैं है कि कि च॥३॥

પદાર્થ: सः-ते सोम-शान्त स्व३्प परमात्मा नः-અमारा भगाय-આધ્યાત્મિક ઐશ્વર્ય અથવા આત્મિક તેજને માટે वायवे-मन અર્થાત્ મનોવિકાસને માટે पूष्णे-शारीरिક પુષ્टिने माटे मधुमान् पवस्व-મધુર३्प બનીને પ્રાપ્ત થા. मित्रे वस्णे च चास्त-प्राष्टा-श्वास અને અपान-ઉચ્છ्वासने माटे पण अनुकूण ३प બन-प्राप्त था. (3)

ખંડ-૫ સૂક્ત-૧

१०८४. रैवंतीर्नः सधैमाद इन्द्रे सन्तु तुर्विवाजाः। क्षुमन्तौ याभिर्मदेम॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या १५३

१०८५. आ घ त्वावान् त्मना युक्त स्तोतृभ्यो धृष्णवीयानः। ऋणोरक्षं न चक्र्योः॥२॥

પદાર્થ : धृष्णो-હે કામ આદિ દોષોના ધર્ષક-ધકેલનાર ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वावानघ-તારા જેવો અનુપમ-તું જ છે. स्तोतृभ्यः-ईयानः-સ્તુતિકર્તાઓ દ્વારા પ્રાર્થ્યમાન-પ્રાર્થના કરવામાં આવતાં તેના માટે તેની સાથે त्मना युक्तः-પોતાના સ્વરૂપથી યુક્ત થઈને चक्कृ्गोः-अक्षं न-२थना પૈંડાંમાં ધરાની સમાન आ ऋगोः-સમગ્ર રૂપથી ગતિ આપ, મોક્ષની તરફ લઈ જા. (૨)

१०८६. आं यद् दुवः शतक्रतेवां कामं जित्तॄणाम्। ऋणोरक्षं न शचीभिः॥३॥

પદાર્થ: शतक्रतो-હે બહુ જ-અનન્ત જ્ઞાન કર્મવાન પરમાત્માન્ ! તું जित्तृणाम्-स्तुતિકર્તાઓનું यत्-दुवः कामम्-आ-त्रश्रोः-જે પરિચરણીય સેવનીય સુખ છે તેને કામનાનુસાર પ્રાપ્ત કરાવ शचीिभः- अक्षं न-आ-કર્મો દ્વારા ગતિવિધિઓથી જેમ અક્ષ-રથસ્વામીના ગન્તવ્ય-પ્રાપ્તવ્યને પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૩)

१०८७. सुंरूपकृत्नुमूर्तये सुदुंघामिव गोंदुहै। जुहूमिस द्यविद्यवि॥१॥ शुओ मंत्रार्थ क्रमांक संख्या १६०

१०८८. उप नः सर्वना गिह सोमस्य सोमपाः पित्र। गौदा इद्रेवतो मदः॥ २॥

પદાર્થ: सोमपा:-હે સોમ-ઉપાસનારસનું પાન કરનાર-સ્વીકાર કરનાર ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं नः-અમારા सवना-उप-आगिह-ઉપાસના અવસરોમાં ઉપગત થા-પ્રાપ્ત થા. सोमस्य पिब-ઉપાસનારસનું પાન કરી-સ્વીકારી रेवतः-मदः-गोदाः-इत्-तुજ રેવાન્ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે સમર્પિત ઉપાસનારસ મને ઉપાસકને માટે જ્ઞાનપ્રદ અને આનંદયદાયક બને-બને છે. (૨)

१०८९. अथा ते अन्तमानां विद्याम सुमतौनाम्। मा नौ अति ख्यै आ गहि॥३॥

પદાર્થ: अथ ते-तथा હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તારા अन्तमानाम्-અત્યંત સમીપ રહેલાં सुमतीनाम्-ઉત્તમ બુદ્ધિવાળા-સુમેધાવીઓ-જીવન મુક્તોની સમાન विद्याम-અમે તને જાણીએ मा नः-अतिख्य-અમને દર્શનથી વંચિત કર નહિ, તેથી आ गिह-તું અમારા સુધી આવ-તેવી ખૂબજ આકાંક્ષા છે. (૩)

सूड्त-३

१०९०. उँभे यदिन्द्र रोंदसी आपप्राथोषाँइव।
महान्तं त्वा महीनां सम्राजं चर्षणीनाम्।
देवीं जनित्र्यजीजनद्भेद्रां जनित्र्यजीजनत्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૭૯

१०९१. दौर्घं ह्यंङ्कुंशं येथां शक्तिं बिंभेषि मन्तुमः। पूर्वेण मघवन् पदा वयामेजो यथा यमः। देवी जनित्र्यजीजनद्भद्रा जनित्र्यजीजनत्॥२॥

પદાર્થ: मन्तुमः-मघवन्-હે જ્ઞાનવાન્-સર્વથા જ્ઞાનવાન ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! दीर्घम्-अंकुशं-यथा-મોટા અંકુશની સમાન शिवंत बिभिषि-શક્તિને તું ધારણ કરે છે. पूर्वेण पदा वयाम्-अजः-यथा यमः-જેમ પોતાના આગળના પગો વડે બકરાં-બોકડો ઝાડઝાંખરાની ડાળીને સ્વાયત્ત કરે છે-સરળતાથી પકડી રાખે છે, તેમ તું પ્રકૃતિને સ્વાયત્ત કરે છે. તે जिनत्री देवी-अजीजनत्-ઉત્પાદિકા દેવી સંસારને ઉત્પન્ન કરે છે. भद्रा जिनत्री-अजीजनत्-કલ્યાણકારિણી ઉત્પાદિકા ઉત્પન્ન કરે છે. (૨)

१०९२. अंवे स्म दुर्हणायैतों मर्तस्य तनुहि स्थिरम्। अधस्पदं तमीं कृधि यो अस्माँ अभिदासित। देवी जनित्र्यजीजनदूद्वां जनित्र्यजीजनत्॥३॥

પદાર્થ: मर्तस्य-મનુષ્યને दूईणायतः स्थिरम्-दुराधर्ष-ખૂબજ દબાવનારા કામ આદિ દોષના બળને-સ્થિરતાને अव तनुिह स्म-હે ઇન્द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્-નિર્બળ કરી દે. तम् इम् अधस्पदं कृधि-तेने અવશ્ય नीये કરીને દબાવી દે. यः-अस्मान्-अभिदासित-જे અમને क्षीण કરે છે અથવા દબાવવા માગે છે. આગળ પૂર્વવત્. (3)

ખંડ-ક

સૂક્ત-૧

१०९३. परि स्वानों गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत्। मदेषु सर्वधां असि॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४७५

१०९४. त्वं विप्रस्त्वं कैविर्मधुं प्र जौतमन्धसः। मदेषु सर्वधां असि॥२॥

પદાર્થ: त्वं विग्र:-હे सोम-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! તું વિશેષ રૂપથી તૃપ્ત કરનાર, त्वं किवः-કાન્તદર્શી-સર્વજ્ઞ, अन्धसः-તારો અધ્યાનીય ઉપાસનીયનો मधु प्रजातम्-મધુરરસ પ્રસિદ્ધ છે. मदेषु सर्वधा-असि-હર્ષ-આનંદ આપનારમાં-આપનારનો સર્વધારક આધાર છે. (૨)

१०९५. त्वे विश्वे संजोषसो देवांसः पौर्तिमांशत। मंदेषु सर्वेधां असि॥ ३॥

પદાર્થ: विश्वे देवासः सजोषसः-समस्त मुमुक्षु विद्वान तारी समान प्रीति राખनारा त्वे पीतिम्-आशत-तारा આધારથી અમૃતપાનનો स्वाद લે છે. मदेषु... આગળ પૂર્વવત્. (૩)

सूड्त-२

१०९६. सं सुन्वे यो वसूनों यो रायामानेता य इडानाम्। सोमो यः सुक्षितीनाम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૮૨

१०९७. यस्य त इन्द्रः पिबाद्यस्य मरुतो यस्य वार्यमणा भगः।

अं येन मित्रावरुणां करामह एन्द्रमवसे महे॥ २॥

પદાર્થ : यस्य ते-હे सोम-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! જે તારા આનંદરસનો इन्द्रः पिबात्-ઉપાસક આત્મા પાન કરે છે, यस्य मस्तः-જે તારા આનંદરસનું મુમુક્ષુજનો પાન કરે છે वा-અને अर्यमणा-भगः-આત્મસમર્પણકર્તા જનો તથા સાથે જ ભાગ્યશાળી આત્મ તેજવાળા પાન કરે છે. महे-अवसे येन मित्रावस्णा आकरामहे-મહાન રક્ષાને માટે જે તારા પરમાત્મા દ્વારા પ્રાણ અપાનને સ્વચ્છ પ્રબળ બનાવે. इन्द्रम्-आ-જે તારા-પરમાત્મા દ્વારા સ્વાત્માને પણ સ્વચ્છ પ્રબળ બનાવે-બનાવે છે. તેનો = તારો સમાગમ સ્તવન કરે છે. (૨)

१०९८. तंं वः सखायों मदाय पुनानमिभ गायत। शिशुं ने हैं वैं स्वदयन्त गूर्तिभिः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૬૯

१०९९. सं वैत्संइव मौतृभिरिन्दुर्हिन्वानां अज्यते। देवावीर्मदो मतिभिः परिष्कृतः॥२॥

પદાર્થ : इन्दु:-આનંદરસપૂર્ણ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મનુ ! देवावी:-મુમુક્ષુ ઉપાસકોના રક્ષક, मद:-હર્ષકારી-આનંદદાયક, मितिभिः परिष्कृतः सम् अज्यते-स्तुति वाशीओ द्वारा परिपुष्ट थઈने सामे आवे છે-સાક્ષાતુ થાય છે. मातृभि:-हिन्वानः वत्सः-इव-દૂધ પાનારી માતાઓના દ્વારા વર્ધિત પોષિત બાળકની સમાન [તૃપ્ત કરે છે.](૨)

११००. अयं दक्षाय साधनोऽयं शर्धाय वीतये। अयं देवेभ्यो मधुमत्तरः सुतः॥ ३॥

પદાર્थ : अयं सुतः-એ સાક્ષાત્ થઈને शान्त स्વરૂપ પરમાત્મા देवेभ्यः-मधुमत्तरः-भुभुक्षुष्ठनोने માટે અત્યંત મધુરરસ રૂપ છે, अयं दक्षाय साधनः-એ સમૃદ્ધિને સાધનાર છે, अयं शर्धाय वीतये-એ બળ-આત્મબળને સાધનાર અને કામપૂર્તિને સાધનાર છે. [પરમ સાધન છે.] (૩)

सूड्त-४

११०१. सोमाः पवन्ते इन्देवोऽस्मेभ्यं गातुर्वित्तमाः।

४८१ मित्राः स्वाना अरेपसः स्वाध्यः स्वर्विदः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૮

११०२. ते पूर्तासो विपश्चितः सोमासो दंध्याशिरः। रूरों सूरासों नं दर्शतासों जिगत्नवों ध्रुवा घृते॥२॥

પદાર્થ : ते सोमासः-ते सोभ-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મા विपश्चितः-મેધાવીજનોને જાગૃત કરનાર મહા મેધાવી, <mark>दध्याशिरः-ધ્</mark>યાનથી મિશ્રણ કરનારા ઉપાસકોને ધ્યાનથી મેળ કરાવનાર, ~~सूरासः-~~न दर्शतासः-સૂર્યની સમાન દર્શનીય, जिगत्नवः-સર્વત્ર ગતિમાન, घृते ध्रुवा-પોતાના તેજમાં સ્થિર-કદીપણ તેજ હીન થતો નથી. તેની ઉપાસના કરવી જોઈએ. (૨)

११०३. सुष्वाणांसो व्यद्रिभिश्चिताना गौरधि त्वचि।

પદાર્થ : गो:-अधित्वचि-स्तुति वाशीना પ્रस्तावमां-પ્રબળ સ્તુતિ પ્રસંગમાં अद्विभि:-श्લોક-પ્રશંસा-સ્તુતિ કરનારા દ્વારા सुष्वाणासः-सभ्यક् ઉપાસિત કરેલ विचितानः-વિશેષ જાગૃત કરનાર वसुविदः-ઐશ્વર્ય પ્રાપ્ત-સમસ્ત ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા ! अस्मभ्यम्-અમને-ઉપાસકોને માટે अभितः-સર્વત્રથી इषं समस्वरन्- डामनाने संप्रेरित डर-प्रदान डर. (उ)

सूड्त-प

११०४. अया पर्वा पवस्वैना वसूनि मांश्चेत्व इन्दों संरक्षि प्र धन्व। ब्रेडनश्चेद्यस्य वातों न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तंकवे नरं धात्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૧

११०५. उते न एना पवया पवस्वाधि श्रुते श्रेवांय्यस्य तीर्थे। षष्टिं सहस्रा नैगुतो वसूनि वृक्षं न पक्वं धूनवद्रणाय॥२॥

પદાર્થ : श्रवाय्यस्य श्रुते-अधि तीर्थे-હે સોમ-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! તું શ્રવણીયના પ્રસિદ્ધ તારનાર સાધનસ્થાનમાં-અધ્યાત્મસ્થળ હૃદયમાં उत-અને અવશ્ય नः-અમારે માટે एना पवया-એ પાવનધારાથી <mark>पवस्व</mark>-પ્રાપ્ત થા. ~~નૈગુત~~-પોતાની અંદર આમંત્રણ શબ્દ કરનારના ઇષ્ટદેવ તું સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા षष्टि सहस्रा वसूनि-સાઠ હજાર અસંખ્યવાળા વસાવનાર અધ્યાત્મસુખ ઐશ્વર્યોને रणाय- રમણને માટે પ્રદાન કર. वृक्षं न पक्वं धूनवत्-જેમ વૃક્ષ પાકા ફળને ખેરવીને નીચે પાડી દે છે. (૨)

११०६. महीमें अस्य वृष नाम शूषे मांश्चत्वे वा पृंशने वा वंधत्रे। अस्वापयन् निगुतः स्नेहयच्चापामित्राँ अपाचितो अचेतः॥ ३॥

પદાર્થ: अस्य-એ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માના इमे मही वृष नाम-મહાન કામ વર્ષણ-ઉપાસકોને માટે શ્રેષ્ઠ પદાર્થોની વૃષ્ટિ કરવી અને નાસ્તિકોને નમાવવા-દબાવવા દંડ આપવો એ બે ધર્મ शूषे-સુખરૂપ- સુખકર અને બળરૂપ છે. मांश्चत्वे-मનનીય वा-તથા पृशने-સ્પર્શનીય-સ્મરણીય અને वधत्रे-વધથી ત્રાણ- रक्षા કરનાર છે. निगृत:-आन्तिरिક ભાવથી તને આમંત્રિત કરનારાઓને अस्वापयत्-च-અને શાન્તિની નિદ્રામાં સુવડાવે છે. स्नेहयत्-स्नेહ કરે છે. अमित्रान्-अप-अचेत:-શત્રુઓ-નાસ્તિકોને મૂઢ બનાવે છે. अचित:-अप-ધર્મ-કર્મ રહિતોને મૂઢ બનાવે છે.

พ่ร-เ

सूड्त-१

११०७. अंग्ने त्वं नो अन्तम उत त्रांता शिवो भुवो वस्तथ्यः॥१॥
९४० मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ४४८

११०८. वसुरग्निर्वसुश्रवो अच्छा नक्षि द्युमत्तमो रेयि दाः॥२॥

પદાર્થ : अग्नि:-અગ્રશી પરમાત્મા वसु:-ઉપાસકને પોતાનામાં વસાવનાર वसुश्रबा:-જેની પાસે વસાવનાર ધન છે. द्यमत्तम:-અત્યંત પ્રકાશમાન-સર્વ પ્રકાશક अच्छ निक्ष-તું સારી રીતે વ્યાપ્ત છે र्यि दा:-મોક્ષ ઐશ્વર્યને પ્રદાન કર. (૨)

११०९. तंं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः सुम्नांयं नूनमीमहै संखिभ्यः॥३॥

પદાર્થ : शोचिष्ठ-હે અત્યંત દીપ્તિમાન ! दीदिवः-તેજસ્વી પરમાત્મન્ ! तं त्वा-તે તને सिखभ्यः-અમે તારા મિત્ર ઉપાસક सुम्नाय-સુખને માટે नूनम्-ईमहे-નિશ્ચિત પ્રાર્થિત કરીએ છીએ-પ્રાર્થનામાં લાવીએ છીએ. (૩)

सूड्त-२

१११०. इमा नु के भुवना सीषधेमेन्द्रश्च विश्वे च देवाः॥१॥ જુઓ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४५२

४८३ १९१९. येज्ञं च नस्तन्वं च प्रजां चादित्यैरिन्द्रः सह सीषधातु॥२॥

પદાર્थ : नः-અમારા यज्ञं च-આત્માને तथा तन्वं च-शरीरने प्रजां च-तथा प्रश्र, पुत्र, शिष्यने इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા अदित्यै:-सह सीषधातु-અદિતિ-મુક્તિના અધિકારી મુમુક્ષુ જીવન મુક્તો દ્વારા સિદ્ધ બનાવે. (૨)

१११२. ओदित्यैरिन्द्रः संगणो मरुद्धिर संमध्यं भेषेजां करत्॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्र:-પરમૈશ્વર્યવાન પરમાત્મા आदित्यै:-અદિતિ-અખંડ સુખસંપત્તિ મુક્તિના અધિકારી જીવન મુક્તો मर्सद्भः-મુમુક્ષુજનોની સાથે सगण:-ગુણવાન બનીને अस्मभ्यम्-અમારે માટે भेषजा करत्-સુખોને પ્રદાન કરે. (૩)

प्रवीचीप- ॥ ४ ॥

પદાર્થ : वः-હે ઉપાસક જનો ! તમે જે પરમાત્માની જ્યોતિ સર્વ જ્યોતિની જ્યોતિ છે, તે પરમાત્માની प्र-પ્રાર્થના કરો अर्च-અર્ચના-સ્તુતિ કરો उप-ઉપાસના કરો.

આ સાયણ મતમાં એક મંત્ર છે. પરંતુ માધવે તેને પોતાનાં વિવરણમાં પૂર્વાર્ચિકમાં આવેલા ત્રણ મંત્રોનાં પ્રતીક રૂપ માનેલ છે. જે મંત્રો નિમ્ન છે.

१११३. प्रे व इन्द्राय वृत्रहन्तमाय विप्राय गार्थं गायत यं जुजांषते॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૪૬

१११४. अर्चन्त्यर्कं मरुतः स्वका आ स्ताभित श्रुतौ युवौ सं इन्द्रः॥२॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૪૫

१११५. उप प्रक्षे मधुमित क्षियन्तः पुष्येम रेयिं धीमहे त इन्द्र॥३॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૪૪

इति सप्तमोऽध्यायः, चतुर्थप्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः ॥

अथ अष्टमोऽध्यायः

चतुर्थप्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१११६. प्रं काव्यमुशनेव ब्रुवाणों देवों देवानां जनिमा विविक्त। महिन्नतः शुचिबन्धः पावकः पदा वराहो अभ्येति रेभेन्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા પર૪

१११७. प्र हेंसांसस्तृपला वेग्नुमच्छोमादस्तं वृषगणा अयासुः। अङ्गोषिणं पवमानं संखायो दुर्मषं वोणं प्र वदन्ति सांकम्॥२॥

પદાર્થ: हंसासः-तृपला वृषगणाः-वासनाओनुं હनन કરેલ બ્રાહ્મણ તૃપ્ત-આપ્તકામ-સુખવર્ષક सोम-परमात्माना ઉપાસકજનો वग्नुम्-अच्छ-स्तृति वाशीने લક્ષ્ય કરીને-સ્તૃતિ કરવાને अमात्-अस्तं प्र-अयासुः-राग ભયથી બચવા માટે ધ્યાન સ્થાન પર પ્રાપ્ત થાય છે-પહોંચે છે. सखायः-ते परमात्माना मित्र ઉપાસક अङ्गोषिणम्-आंगुष-स्तोम स्तृतिसमूढ જेनो छे જेना माटे छे ते आंगूषी दुर्मर्षम्-हुः जनाशक वाणम्-आश्रय३प पवमानम्-आनंदधारामां प्राप्त थनार परमात्माने साकं प्रवदन्ति-संग करीने-पासे ४६० प्रार्थना प्रस्तवन-प्रकृष्ट स्तवन-अत्यंत स्तृति करे छे. (२)

१११८. सं योजत उरुगायस्य जूतिं वृथां क्रींडन्तं मिमते नं गावः। परीणसं कृणुते तिग्मेशृङ्गो दिवा हरिदेदृशे नंक्त मृजः॥ ३॥

પદાર્થ: सः-ते सोभ-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મા उस्नायस्य-અત્યંત સ્તુતિકર્તાની जूतिम्-प्रीतिने योजत-युक्त થાય છે-અપનાવે છે. गावः-स्तोता-स्तुति કરનારા वृथा क्रीडन्तम्-निष्काम જગત રચનારૂપ ક્રીડા કરતાં પરમાત્માને मिमते न-भापी शक्ता नथी परिभित કરી શકતા નથી. परीणसं कृणुते-कारण के અનेકविध अन्नत्भोग्य અर्थात् જગતને રચે છે. तेथी ते परिभित थतो नथी. तिग्मश्रृङ्ग-ઉत्साહक श्रृंग-ज्ञानक्वलने केनी क्वाणाओ रश्मिओ वेदरूप છे. दिवा नक्तम्-दिवस-रात हिरः ऋषः-ददृशे-ते दुः ખહર્તा, सुणदाता अने प्रेरक सरण मार्ग नायक ઉपासकने साक्षात् थाय छे. (3)

१११९. प्रस्वानासो रथाइवार्वन्तो न श्रवस्यवः। सोमासो राये अक्रमुः॥ ४॥

પદાર્થ: स्वानासः-નિષ્પદ્યમાન-ઉપાસિત થયેલ ઉપાસનામાં લાવેલ श्रवस्यवः-ઉપાસકને સાંભળવા યાહતા सोमासः-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા गये-ઉપાસકને મોક્ષેશ્વર્ય પ્રદાન કરવા માટે खाः-इव-२थनी समान अर्वन्तः न-ઘોડાઓની સમાન प्र-अक्रमुः-પ્રગતિ-પ્રયત્નોથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

११२०. हिन्वानासौ रथाइव दधन्विरै गभस्त्योः। भरासः कारिणामिव॥५॥

પદાર્થ: हिन्वानास:-रथा:-इव-આગળ વધતાં રથવાળા ઘોડાઓની સમાન અથવા कारिणां भरास:-इव:-શિલ્પકારી કારીગરોનું ભરણ કરનારા ચાલતાં કલા ભાગોની સમાન गभस्त्यो:-दधन्विरे-સંતાન ત્યાગ-ગૃહસ્થ ત્યાગ ભાવના કરનારા અથવા અજ્ઞાન અંધકારને દૂર કરનારા અભ્યાસ અને વૈરાગ્યમાં સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પ્રાપ્ત થાય છે.

११२१. राजानों न प्रशस्तिभिः सोमासो गोभिरञ्जते। यज्ञो न सप्त धौर्तृभिः॥६॥

પદાર્થ: प्रशस्तिभि:-राजान:-न-પ્રશસ્ત વાણીઓ-પ્રશંસાઓથી રાજાઓ જેમ પ્રસન્ન થાય છે सप्तधातृभि:-यज्ञ:-न-सात હોતાઓ ૠત્વિજો દ્વારા જેમ યજ્ઞ સંપન્ન અર્થાત્ સુસિદ્ધ થાય છે, તેમ गोभि: सोमास:-अञ्चते-स्तुतिઓ દ્વારા શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા પ્રસન્ન-સાક્ષાત્ થાય છે. (६)

११२२. परि स्वानास इन्द्वो मदाय बहुणा गिरा। मधो अर्षन्ति धारया॥ ७॥ ९९२१ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या ४८५

११२३. औपानांसों विवस्वतों जिन्वन्त उषसों भंगम्। सूरों अण्वं विं तन्वते॥८॥

પદાર્થ: आपानासः-સર્વત્ર વ્યાપક-સર્વને પ્રાપ્ત થઈને સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા विवस्वतः- उषसः-भगं जिन्वन्तः- સૂર્યનાં અને ઊષાનાં તેજ અને શોભાને પ્રેરિત કરીને-સૂર્યમાં તેજ અને ઊષામાં શોભા આપીને सूराः-ઉપાસના દ્વારા નિષ્પન્ન-સાક્ષાત્ થઈને પરમાત્મા अण्वं वितन्वते-અશુ પરિમાશ- માપવાળા ઉપાસકના આત્માને વિશેષ ઉપકૃત કરે છે. (૮)

११२४. अप द्वारा मतीनां प्रत्ना ऋण्वन्ति कारवः। वृष्णो हरसः आयवः॥ ९॥

પદાર્થ: प्रत्ना:-कारव:-મુમુક્ષુ સ્તુતિ કરનારા वृष्ण: हरस:-आयव:-સુખવર્ષક સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને પોતાની અંદર ગ્રહણ કરનારા જનો मतीनां द्वारा-अप-ऋग्वन्ति-પોતાની મતિઓ-બુદ્ધિઓનાં દ્વાર હટાવી દે છે-બારણાં ખોલી નાખે છે. (૯)

११२५. समीचीनांस आशत होतारः सप्तजानयः। पदमेकस्य पिप्रतः॥ १०॥

પદાર્થ: सप्त जानय:- सात જાયા-પત્નીઓ-પત્નીની સમાન રક્ષણીય તથા હિત સાધનારા-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર, શ્રોત, નેત્ર અને વાણી. પરમાત્માનું મનથી મન, બુદ્ધિથી વિવેચન, ચિત્તથી સ્મરણ, અહંકારથી અપનાવવું, શ્રોતથી શ્રવણ, નેત્રથી વિભૂતિદર્શન અને વાણીથી સ્તવન હિતકર બને છે, તેમ समीचीनास:-परमात्माने सम्यક् प्राप्त કરનારા યોગયુક્ત होतार:-परमात्माने આમંત્રિત કરનારા મુમુક્ષુ ઉપાસકજનો पिप्रत:-एकस्य-विश्वने पूर्ण કરનાર મહાન એકલા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માનું पदम्-आशत-સ્વરૂપ અથવા પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય મોક્ષને પ્રાપ્ત કરે છે. (૧૦)

११२६. नाभा नाभिं ने आं ददे चक्षुषा सूर्य दृशे। कवेरपत्यमा दुहे॥ ११॥

પદાર્થ: नाभिं नः-नाभा-आददे-વિશ્વને પોતાની સાથે બાંધનાર વિવેક કેન્દ્રભૂત તથા વિશ્વના મધ્યરૂપ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને અમારી પોતાની મધ્યમાં-અંદર ગ્રહણ કરીને અપનાવીએ અથવા આધાન કરીએ. चक्षुषा सूर्यम्-आदृशे-પુનઃ જ્ઞાન નેત્ર દ્વારા સરણશીલ સર્વત્ર વ્યાપનશીલ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને સમગ્ર રૂપથી નિહાળી શકું-સાક્ષાત્ કરી શકું, कवः-अपत्थम्-आदृहे-સ્તુતિકર્તા ઉપાસકનું પતન ન થવા દેનાર-રક્ષક સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માનું સમગ્ર રૂપથી દોહન કરું-પોતાની અંદર સમાવી લઉં. અર્થાત્ કાન્તદર્શી પરમાત્માને અપત્યરૂપ-તેનાથી ઉત્પન્ન આનંદરસનું દોહન કરું. (૧૧)

११२७. अभि प्रियं दिवस्पदमध्वर्युभिर्गुहा हितम्। सूरः पश्यति चक्षसा॥ १२॥

પદાર્થ: दिवः पदं प्रियम्-દ્યૌ-જેનાથી મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવામાં આવે છે. તેની પ્રાપ્તિ માટે સોમ-શાन्तस्વરૂપ પરમાત્માને अध्वर्युभिः-મનોભાવનાઓથી गुहाहितम्-ગુહા નિહિત કરેલ જેમ सूरः-चक्षसा-अभि पश्यति-सेवन કરનાર ઉપાસક પોતાની જ્ઞાન દ્રષ્ટિથી सन्મુખ નિહાળે છે-સાક્ષાત્ કરે છે. (૧૨)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

११२८. असृग्रमिन्दवः पेथां धर्मन्नृतस्य सुश्रियः। विदानां अस्य योजना ॥ १ ॥

પદાર્થ: सुश्रिय:-શ્રેષ્ઠ શોભિત કરનાર इन्दव:-આનંદરસપૂર્શ પરમાત્મા ऋतस्य धर्मन्-અધ્યાત્મ-યજ્ઞના ધર્મમાં-આચરણમાં पथा-असृग्रम्-યોગાભ્યાસ માર્ગથી પ્રાપ્ત થાય છે. अस्य योजना विदाना:-એ અધ્યાત્મમાર્ગના યુક્તિક્રમોને જણાવતાં. [પ્રાપ્ત થાય છે.] (૧)

११२९. प्र धारा मधो अग्रियो महीरपो वि गाहते। हैविहैविःषु वन्द्यः॥ २॥

પદાર્થ: मधो:-अग्निय:-धारा-મધુર સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની શ્રેષ્ઠ આનંદધારાઓ मिहः-अप:-विगाहते-મહાન આપ્તજનોની તરફ વિગાહન કરે છે-પ્રાપ્ત થાય છે. हविः षु हविः-वन्द्यः-सर्व હવિઓમાં તે હવિ સ્તુતિ યોગ્ય છે. (૨)

११३०. प्र युँजा वाँचौ अग्रियों वृषों अचिक्रदेंद्वने। संद्योभि संत्यों अध्वरः॥ ३॥

પદાર્થ : वृषा-उ-કામવર્ષક सत्य:-अध्वर:-સત્ય સ્વરૂપ અને સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા अग्निय:-युजा:-वाच:-અગ્ર-સૃષ્ટિના આરંભથી યુક્ત-આનુપૂર્વીરૂપ મંત્રવાણીઓને वने सद्म-સંભજન સ્થાન ૠષિઓનાં અન્ત:કરણમાં अभि प्र-अचिक्रदत्-साक्षात् થઈને પ્રવચન કરે છે. (૩)

११३१. परि यंत्काव्या कविर्नृम्णां पुनानां अर्षति। स्वर्वाजीं सिषासित॥ ४॥

પદાર્થ: कवि:-क्रान्तदर्शी सोम-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મા यत्-જયારે नृम्णा पुनानः-મંત્રરૂપ જ્ઞાનધનોને વહાવવા માટે पिर अर्षित-સંભજન સ્થાન-ૠષિઓનાં અન્તઃકરણને પરિપ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે स्वर्वाजी काव्या सिषासित-स्वः-मोक्ष ભાગવાળો મોક્ષ ચાહનાર ઉપાસક આત્મા તે કાવ્યધનો મંત્ર જ્ઞાનોને સંભજન કરવા ચાહે છે. (૪)

११३२. पंवमानो अभि स्पृधौ विशौ राजेव सीदित। यदीमृण्वन्ति वैधसः॥५॥

પદાર્થ: वेधसः-यत्-ईम्-ऋग्वन्ति-ઉપાસક મેધાવી આત્માઓ જયારે એ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરે છે, ત્યારે पवमानः-स्पृधः-अभि सीदित-જ્ઞાનધારામાં આવીને પરમાત્મા તેની સાથે સંઘર્ષ કરનારા પાપ, કામ આદિ દોષોને દબાવી દે છે-દમન કરે છે. राजा-इव विशः-જેમ રાજા પ્રજા પર અધિકાર કરે છે, તેના ઉપદ્રવોને દબાવી દે છે. (૪)

११३३. अंव्यो वारे पंरि प्रियो हरिवेनेषु सीदति। रैभो वनुष्यते मेती॥६॥

પદાર્થ : प्रिय:-हिरः-प्रिय દુ:ખહર્તા, સુખદાતા પરમાત્મા वनेषु-વનન-સંભજન સ્થાનો મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર અન્તઃસ્થાનોમાં अव्याः-वारे पिर-पृथिवीनुं वारणः-पार्थिव शरीरथी पर-तेनी सामे पार सीदित-प्राप्त थाय છे, त्यारे मती रेभः-वनुष्यते-स्तुति द्वारा स्तुतिकर्ता सेवन કरे छे-प्राप्त करे छे. (ह)

११३४. सं वायुमिन्द्रमश्विना सांकं मदेन गच्छति। रेणां यो अस्य धर्मणा॥७॥

પદાર્થ : यः-જે ઉપાસક अस्य धर्मणा-એ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માના ધર્મ-મદ-હર્ષાનંદ પ્રાપ્ત કરવાથી 'अस्मिन्'-એ જ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મામાં रण-રમણ કરે છે. सः-ते એવો ઉપાસક वायुम्- આયુને इन्द्रम्-વાણીને अश्विना-श्रोत्रोने मदेन-તે હર્ષાનંદને લઈને गच्छित-પ્રાપ્ત થાય છે, તેના જીવનમાં હર્ષ-આનંદ, વાણીમાં હર્ષ અને શ્રવણમાં પણ હર્ષ રહે છે. (૭)

११३५. ओ मित्रे वरुणे भगे मधोः पवन्त ऊर्मयः। विदाना अस्य शंक्मभिः॥८॥

પદાર્થ: शक्मिभ:-यम, नियम, આસન, પ્રાણાયામ આદિ, શમ, દમ આદિ અધ્યાત્મ કર્મો દ્વારા अस्य-એ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને विदाना:-જાણનારા છે, તે ઉપાસકોના मित्रे-પ્રાણમાં वस्णे- અપાનમાં भगे-મસ્તિષ્કસ્થ ઓજમાં मधो:-મધુમય પરમાત્માના ऊर्मय:-આનંદ તરંગો-ધારાઓ आ पवन्ते-સમગ્રરૂપથી પહોંચી જાય છે. વસી જાય છે. (૮)

११३६. अस्मभ्यं रोदसी रैयिं मध्वो वाजस्य सातये। श्रवो वसूनि सञ्जितम्॥९॥

ભાવાર્થ: गेदसी-હે વિશ્વના રોધ-તટ સમાન દ્યુલોક અને પૃથિવીલોક તમે તમારા વ્યાપક રચયિતા मध्व:-वाजस्य सातये-મધુર સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની પ્રાપ્તિને માટે अस्मभ्यम्-અમારે-ઉપાસકોને માટે र्शिं श्रव:-वसूनि-પોષ-પોષણ કરવા યોગ્ય આહાર, શ્રવણીય જ્ઞાન અને વસાવનાર-જીવનોપયોગી સાધનોને सञ्चितम्-અમારી અંદર સંપન્ન કરો-આપો. (૯)

११३७. ओ ते देख्नें मयोभुवं वह्निमद्यां वृणीमहे। पान्तमा पुरुस्पृहम्।। १०।।

પદાર્થ: તે-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન! તારા મયો મુવમ્-સુખને ભાવિત કરનારા विह्नम्-નિર્વાહક पान्तम्-પાલન, રક્ષણ કરનારા पुरुष्णृहम्-બહુજ સ્પૃહ કરવા યોગ્ય, ચાહવા યોગ્ય दक्षम्-બળ સ્વરૂપને अद्य-આજ-અત્યારે, તુરતજ आवृणीमहे-અમારી અંદર સમગ્રરૂપથી વરીએ છીએ-ધારણ કરીએ છીએ. (૧૦)

११३८. आ मन्द्रमा वरेण्यमा विप्रमा मनीषिणम्। पान्तमा पुरुस्पृहम्॥११॥

ભાવાર્થ: मन्द्रम्-आ-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તારા હર્ષકર-આનંદપ્રદને અમે સમગ્રરૂપથી વરીએ છીએ-અમારી અંદર ધારણ કરીએ છીએ. वरेण्यम्-आ-વરવા યોગ્ય-અવશ્ય વરણીયને અમારી અંદર સમસ્ત રૂપથી ધારણ કરીએ છીએ. विप्रम्-आ-વિશેષ કામનાપૂરકને અમારી અંદર ધારણ કરીએ છીએ. मनीषिणम्-आ-સ્વતઃ જ્ઞાનવાનને અપનાવીએ છીએ. पान्तम्-आ पुरूपृहम्-રક્ષકને તથા અત્યંત ચાહવા યોગ્યને અપનાવીએ છીએ. (૧૧)

४८६ ११३९. आ रेयिमा सुचेतुनेमा सुक्रतो तेनूष्वा। पान्तेमा पुरुस्पृहम्॥१२॥

પદાર્થ : सुक्रतो-હે ઉત્તમ પ્રજ્ઞાન કર્મવાળા સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! रियम्-आ-तने ધનરૂપને અપનાવીએ છીએ. सुचेतुनम्-आ-તને-સમ્યક્ ચેતવનારને અપનાવીએ છીએ. तनूषु-आ-અમારા અંગો-અંગોમાં અપનાવીએ છીએ. ~~પાન્તં પુરુપૃદ્દમ્ આ~~-તને રક્ષકને, અત્યંત સ્પૃહણીયને અપનાવીએ છીએ.(૧૨)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

११४०. मूर्धानं दिवो अरितं पृथिव्या वैश्वानरमृत आ जातमग्निम्। कविं सम्राजमितिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૬૭

११४१. त्वां विश्वे अमृते जांयमाने शिशुं ने देवा अभि सं नवन्ते। तवे क्रेतुभिरमृतत्वमायन् वैश्वानरे यत्पित्रोरदीदेः॥२॥

પદાર્થ : अमृत वैश्वानर-હે અમૃત સ્વરૂપ અથવા મરણ રહિત એકરસ વિશ્વનાયક પરમાત્મનુ ! विश्वे देवा:-બ્રાહ્મણ-બ્રહ્મજ્ઞાની-મુમુક્ષુજન त्वां जायमानम्-अभि सं नवन्ते-तने હૃદયમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ-સાક્ષાતુ થયેલ પરમાત્માને અભિસંગત બનીએ છીએ-આલિંગન કરીએ છીએ. शिशું ન-જેમ ઉત્પન્ન બાળકને લોકો આલિંગન કરે છે. तव क्रतुभિ:-તારા પ્રજ્ઞાનો-મંત્રજ્ઞાનો દ્વારા अमृतत्वम्-आयन्-અમરત્વ-અમરતાને પ્રાપ્ત થાય છે. यत्-જે पित्रो:-अदीदे:-મનોમાં-મન અને બુદ્ધિમાં પ્રકાશમાન થઈ જાય છે. (૨)

११४२. नाभिं यज्ञानां सदनं रयौणां महामाहावमभि सं नवन्त। वैश्वानरं रथ्यमध्वराणां यज्ञस्य केतुं जनयन्त देवाः॥३॥

પદાર્થ : यज्ञानां नाभिम्-श्रेष्ठतम કर्मोनुं કेन्द्र-જેને લક્ષ્ય કરીને શ્રેષ્ઠકર્મ કરવામાં આવે છે તેને रयीणां सदनम्-विविध ઐश्વर्यना स्थानोने महाम्-आहावम्-મહાન અધ્યાત્મરસપાન આનંદ સરોવરરૂપ પરમાત્માને अभि सं नवन्ते-મુમુક્ષુ ઉપાસકજનો ભેટે છે. તથા अध्वराणां रथ्यं यज्ञस्य केतुं वैश्वानरम्-પ્રાણોના, ઇન્દ્રિયોના વિષયરસ વાહક, અધ્યાત્મ જ્ઞાપક, વિશ્વનાયક પરમાત્માને <mark>देवा:-जनयन्त</mark>-મુમુક્ષુ ઉપાસક પ્રસિદ્ધ કરે છે-પોતાની અંદર સાક્ષાત્ કરે છે. (૩)

सूड्त-२

११४३. प्रं वो मित्राय गायत वरुणाय विपा गिरा। महिक्षत्रावृतं बृहत्॥ १॥

ભાવાર્થ : वः-હે ઉપાસકો તમે मित्राय-અભ્યુદય કાર્યમાં પ્રેરક પરમાત્માને માટે वस्णाय-મોક્ષ પ્રાપ્તિને માટે પોતાની તરફ વરણીય પરમાત્માને માટે विषा गिरा-વિશેષ સ્તુતિ કરનારી વાણી દ્વારા ऋतं बहत्-प्रगायत-સત્ય અને મહાન-સુંદર ગાન કરો, વખાણ કરો. महिक्षत्रौ-જે મહાન ધનવાળા છે. (૧)

११४४. संप्राजा या घृतयोनी मित्रश्चोभा वरुणश्च। देवा देवेषु प्रशंस्ता॥ २॥

પદાર્થ: या-જे सम्राजा-सम्यક् રાજમાન-પ્રકાશમાન घृतयोनी-તેજનો આશ્રય-મહા તેજસ્વી मित्रः च वस्णः च-મિત્ર અને વરુણ च उभा-એ બન્ને ધર્મવાળા देवाः-દેવ देवेषु प्रशस्ता-मुभुक्षु ઉપાસકોમાં પ્રશંસનીય છે. (૨)

११४५. तां नः शक्तं पार्थिवस्य महो रायो दिव्यस्य । महि वां क्षेत्रं देवेषु ॥ ३ ॥

પદાર્થ: ता-તે અભ્યુદયના પ્રેરક મોક્ષ માટે પોતાની તરફ વરણીય પરમાત્મા नः-અમારે-ઉપાસકોને માટે पार्थिवस्य महः त्रयः-પૃથિવી સંબંધી મહાન પોષ અભ્યુદય સાધનના दिव्यस्य-મોક્ષધામ સંબંધી મહાન આનંદધન નિઃશ્રેયસ-મોક્ષ રૂપના પ્રદાન કરવામાં शक्तम्-સમર્થ છે. वाम्-तमारुं क्षत्रं देवेषु-महि-એ ધનદાન અથવા બળ મુમુક્ષ ઉપાસકોમાં મહનીય-પ્રશંસનીય છે. (3)

સૂ~~ક્ત~~-3

११४६. इन्द्रा याहि चित्रभानो सुता इमे त्वायवः । अण्वीभिस्तना पूर्तासः ॥ १ ॥

પદાર્થ: चित्रभानो-इन्द्र-હે અદ્ભુત દીપ્તિવાળા ઇન્દ્ર પરમાત્મન્ ! તું आयाहि-આવ-પ્રાપ્ત થા. त्वायवः-इमे सुताः-तुं જેને ચાહે છે એવો એ નિષ્પન્ન ઉપાસનારસ अण्वीभि-तना-સૂક્ષ્મ ગંભીર આન્તરિક શ્રદ્ધાઓ દ્વારા पूतासः-અધ્યેષિત-પ્રસ્તુત છે તેનો સ્વીકાર કર. (૧)

११४७. इन्द्रा याहि धियेषितो विप्रजूतः सुतावतः । उप ब्रह्माणि वाघतः ॥ २ ॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું धिया-इषितः-ધ્યાનની સાધનભૂત સ્તુતિવાણીથી પ્રાપ્ત થનાર विप्रजूतः-બ્રાહ્મણ-બ્રહ્મનું ચિંતન કરનાર દ્વારા પ્રીત-પ્રસન્ન થનાર सुतावतः-वाघतः-ઉપાસના રસવાળા મેધાવી ઉપાસકોના ब्रह्माणि-उप आ याहि-मंत्र स्तवनोथी ઉપેત થા-પ્રાપ્ત થા. (૨)

११४८. इन्द्रा याहि तूतुजान उप ब्रह्माणि हरिवः । सुते दिधष्व नेश्चनः ॥ ३ ॥

પદાર્થ : हरिव: इन्द्र-હે ૠકુ સામ-સ્તુતિ ઉપાસનાવાળા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મનુ ! तृतुजानः-शीघ्रता

કરીને ब्रह्माणि-उप-आयाहि-મંત્ર સ્તોત્રોની તરફ सुते नः-चनः-दिधस्व-ઉપાસનારસ સિદ્ધ થતાં અમારે માટે અમૃત-આનંદરૂપ અન્ન ધારણ કરાવ. (૩)

सूड्त-४

११४९. तमीडिष्वं यो अचिषां वना विश्वा परिष्वंजेत्। कृष्णां कृणोति जिह्नया॥१॥

પદાર્થ: तम् इंडिष्व-હે ઉપાસક જન! તું તે પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માની સ્તુતિ કર. य:- જે अचिषा-પોતાની પ્રકાશ શક્તિથી विश्वा वना परिष्वजत्-समस्त रश्मिमान-જયોતિષ્માન સૂર્ય આદિને परित:-પ્રાપ્ત થાય છે.-તેને જયોતિ આપે છે-પ્રકાશિત કરે છે. जिह्वया कृष्णा कृणोति-पुनः પોતાની અંદર ગ્રહણ શક્તિથી અંધકાર બનાવી દે છે-પ્રલય સમયમાં એવો જગત રચયિતા પ્રલયકર્તા પરમાત્મા છે, તે ઉપાસ્ય છે. (૧)

११५०. य इब्द्र आविवासित सुम्निमिन्द्रस्य मर्त्यः। द्युम्नाय सुतरा अपः॥ २॥

પદાર્થ: य:-मर्त्यः-જે મનુષ્ય इद्धे-इन्द्रस्य 'इन्दे'-દીપ્ત ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા માટે सुम्नम्-आविवासित-પોતાને સાધુ-સુંદર હવિરૂપમાં સમર્પિત કરે છે. द्युम्नाय-પ્રકાશમાન-યશોરૂપ-યશસ્વી બનેલ મનુષ્યને માટે अपः सुतरा:-प्राण सागरने સુખથી તરાવનાર બની જાય છે. (૨)

११५१. तो नो वाजवतीरिष आशून् पिपृतैमर्वतः। एन्द्रमग्निं च वोढवे॥ ३॥

પદાર્થ: ता-તે તું જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ બળૈશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! वाजवती:-इष:-અમૃત અન્નભોગવાળી એષણાઓ-કામનાઓને आशून्-अर्वत:-વ્યાપનશીલ ઈરણવાળા-પ્રેરણા કરનારા મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારને पिपृतम्-પોતાના વિચારોથી પૂરણ કર-ભરી દે, જેથી इन्द्रम्-अग्नि च वोढवे-तने આત્મબળૈશ્વર્યવાન પ્રકાશમાન પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરવા માટે. (3)

พ่ร-ช

સૂક્ત-૧

११५२. प्रों अयासौदिन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतं सखौ संख्युंनं प्र मिनाति सेङ्गिरम्। मर्यइव युवतिभिः संमर्षति सोमः केलशे शतयोमना पैथा॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૫૭

११५३. प्र वो धियो मन्द्रयुवो विपन्युवः पनस्युवः संवरणेष्वक्रमुः। हरिं क्रींडन्तमभ्यनूषतं स्तुभोऽभि धेनवः पयसेदिशिश्रयुः॥२॥

પદાર્થ: वः-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તને मन्द्रयुवः-હર્ષપ્રદને ચાહનારા पनस्युवः-स्तुति ચાહનારા विपन्युवः-मेधावी ઉપાસકો संवरणेषु-ગુપ્તસ્થાનો-હૃદય આદિ પ્રદેશોમાં धियः-प्र-अक्रमुः- धारणा આદિ યોગ અંગોનો પ્રારંભ-અનુષ્ઠાન કરે છે. स्तुभः-स्तुतिકर्ताक्षनो क्रीडन्तं हरिम्-अनूषत- संसार रचनारूप ક્રીડા-२मत समान કरता, दुःખહર્તા, સુખદાતા પરમાત્માની સ્તુતિ કરો. धेनवः-तमारी स्तुति वाणीओ पयसा-इत्-अभि-अशिश्रयुः-अन्तर्હित श्रद्धारसथी જ આશ્રિત બને. (૨)

११५४. आं नः सोम संयतं पिप्युषीमिषमिन्दौ पंवस्व पंवमान ऊर्मिणा। या नौ दोहते त्रिरहन्नसञ्चुषी क्षुमद्वाजवन्मधुमत्सुवीर्यम्॥३॥

પદાર્થ: इन्दो सोम-હે આનંદરસપૂર્ણ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું ऊर्मिणा पवमानः-तुं ધારારૂપ થઈને नः-અમારે માટે संयतं पिष्युषीम्-इषम्-आ पवस्व-स्थायी समृद्ध કરનારી એષણીય-ઇચ્છનીય સ્વસંગતિને પ્રાપ્ત કરાવ. या-જે अह न-व्नि:-પ્રતિદિન ત્રણ ક્રમવાળી સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનાવાળી असश्चृषी-અચલ-અવિનાશી-પ્રતિબંધ રહિત नः-અમારે માટે क्षुमत्-वाजवत्-मधुमत् सुवीर्यं दोहते-निवासवाणा, અમૃત અન્નવાળા, મધુર શોભન આત્મબળનું દોહન કરે છે-પ્રાપ્ત કરે છે. (3)

सूड्त-२

११५५. न किष्टं कर्मणा नशेद्यश्चेकार सदावृधम्। इन्द्रं न यज्ञैविश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं धृष्णुमोजसा॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૪૩

११५६. अषाढमुग्रं पृतनासु सासहिं यस्मिन्महीरुरुंग्रं । सं धेनवो जायमाने अनोनवुद्यावः क्षामीरनोनवुः॥२॥

પદાર્થ: अषाढम्-उग्रम्-सહन न थनार શ્રેષ્ઠ બળવાળા पृतनासु-સંઘર્ષો-વિષયોમાં सासिहम्-અત્યંત સહજ સ્વભાવની સ્તુતિ કરો. यस्मिन् जायमाने मही:-उरुज्ञय:-धेनव:-જે અન્તः स्थલ હૃદયમાં પ્રસિદ્ધ-પ્રકટ થઈ જતાં મહતી બહુજ વેગવાન વાણીઓ अनोनवु:-સ્તુતિકર્તા છે. द्यावः क्षामी:-अनोनवु:-દ્યુલોક અને પૃથિવીલોકની પ્રજાઓ પણ તેની સ્તુતિ કરે છે. (૨)

ખંડ-પ

સૂક્ત-૧

११५७. संखाय आं नि षींदत पुनौनाय प्रं गायत। शिशुं ने यज्ञैः परि भूषत श्रिये॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૬૮

११५८. समी वैत्सं न मौतृंभिः सृंजता गयसांधनम्। देवाव्यां३ मंदमभि द्विशवसम्॥२॥

પદાર્થ: गयसाधनम्-प्राशोने साधनारा-ઉન્નત કરનારા, देव्याव्यम्-मुभुक्षुष्ठनो द्वारा કમનીય, मदम्- હર્ષ-आनंदने આપનારા, द्विशवसम्-બે બળવાળા સૃષ્ટિ રચન અને જીવોને કર્મફળ આપવાનો બળ રાખનાર એવા तम्-ते सोम-शान्त स्वरूप परभात्माने वत्सं न मातृभिः-अभि सं सृजत-थेभ वाछरऽाओने भाताओ-गायो साथे राખवामां आवे छे-श्रेऽाय छे, तेभ भान કरनारी देववृत्तिओथी भेणवो-श्रेऽो. (२)

११५९. पुनाता दक्षसाधनं यथा शर्धाय वीतये। यथा मित्राय वरुणाय शन्तमम्॥३॥

પદાર્થ : दक्षसाधनं पुनात-તે આત્મબળના સાધન શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને પોતાની અંદર પ્રાપ્ત કરો-ધારણ કરો. यथा शर्धाय-જેમ આત્મબળને માટે वीतये-તૃપ્તિને માટે यथा मित्राय-वस्णाय-જેમ પ્રાણને માટે, અપાનને માટે शन्तमम्-અત્યંત કલ્યાણકારક બની શકે. (૩)

સૂક્ત-૨

११६०. प्र वाज्यक्षाः सहस्रधारस्तिरः पवित्रं वि वारमव्यम्॥१॥

પદાર્થ: वाजी सहस्त्रधार:-બળવાન સોમ-પરમાત્મા અનેક આનંદધારાવાળા पवित्रं तिर:-પવિત્ર આત્માની અંદર प्र-अक्षा:-પ્રક્ષરિત થાય છે-પહોંચે છે-પ્રાપ્ત થાય છે. अव्ययं वार वि-પૃથિવીનો બનેલ- પાર્થિવ દેહ આવરકને દૂર કરીને-હટાવીને [પહોંચે છે] (૧)

११६१. सं वाज्यक्षाः सहस्ररेता अद्भिमृजानो गोभिः श्रीणानः॥२॥

પદાર્થ : सः-वाजी-ते तेજवान सोम-परमात्मा सहस्ररेताः-બહુજ શક્તિમાન अद्भिः-मृजानः-

આપ્તજનો મનસ્વી ઉપાસકો દ્વારા ચિંત્યમાન થઈને, તથા गोिभः-श्रीणानः-स्तुति वाशीओथी સંયુક્ત થઈને अक्षाः-हृदयमां प्राप्त थाय છે. (२)

११६२. प्रं सोम याहीन्द्रस्य कुक्षां नृभिर्येमानां अद्गिभः सुतः॥३॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તને नृभिः-येमाणः-મુમુક્ષુજનો દ્વારા સાધનામાં- ઉપાસનામાં લાવીને अद्विभिः सृतः-શ્લોકકર્તા-સ્તુતિકર્તાઓ દ્વારા સાક્ષાત્ થઈને इन्द्रस्य कुक्षा-ઉપાસક આત્માના હૃદયમાં प्र याहि-પ્રાપ્ત થા. (૩)

સૂ~~ક~~ત-3

११६३. ये सोमासः पराविति ये अर्वाविति सुन्विरे। ये वादः शर्यणाविति॥१॥
११६४. ये आर्जीकेषु कृत्वेसु ये मध्ये पस्त्यानाम्। ये वा जनेषु पञ्चेसु॥२॥
११६५. ते नो वृष्टि दिवस्परि पवन्तामा सुवीर्यम्। स्वाना देवास इन्देवः॥३॥

આ ત્રણેય મંત્રોની એકવાક્યતા છે તેથી એક વાક્યતારૂપમાં અર્થ આપવામાં આવે છે.

પદાર્થ: ये सोमास:-परावित- જે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા દૂર પરે-મોક્ષધામમાં ये अर्वावित- જે સમીપ-સ્વાત્મામાં वा-અને अदः शर्यणावित- ते प्रश्चव-धनुष्य पर सुन्विरे-साक्षात् थाय છે. ये आर्जिकेषु- જे ऋજुગામી-સરળ-પરમાશુઓમાં સૂક્ષ્મ ભૂતોમાં कृत्वसु-કાર્યદ્રવ્યો-પૃથિવી આદિ સ્થૂળ ભૂતોમાં ये पस्त्यानां मध्ये- જે પરમાત્મા પશુ, પક્ષી, વનસ્પતિઓની અંદર वा-અને ये- જે पञ्चसु जनेषु- બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર, નિષાદ-વનવાસી મનુષ્યોમાં સાક્ષાત્ થાય છે. રચના સૃષ્ટિથી ते स्वानाः इन्दवः देवासः- ते साक्षात् થઈને રસપૂર્ણ દેવ नः-અમારે માટે दिवः-પોતાના અમૃતલોકથી वृष्टिं सुवीर्यम्-आ-सुખ વૃષ્ટિ અને શોભન આત્મબળને परि पवन्ताम्-પરિસ્નાવિત કર-વરસાવી દે. (૧-૩)

ખંડ-ક

સૂક્ત-૧

११६६. आं ते वैत्सों मनों यमत् परमांच्चित् संधंस्थात्। अंग्ने त्वां कामये गिरा॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૮

११६७. पुरुत्रा हि संदृङ्ङसि दिशो विश्वा अनु प्रभुः। ^{३१ २} समत्सु त्वा हवामहे॥२॥

પદાર્થ : पुस्त्रा:-हि सद्द-असि-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું અનેક રીતે ત્રાણ-રક્ષા કરનાર છે, નિશ્ચય સમાન દ્રષ્ટા છે-રક્ષા કરવામાં તું સમદર્શી છે. विश्वा:-दिश: अनु प्रभु:-સમસ્ત દિશાઓ પ્રત્યે પ્રભુ સર્વ દિશાઓનો સ્વામી છે. त्वा समत्सु हवामहे-तने सम्यક् मोद-आनंद प्रसंगोने माटे आमंत्रित કરીએ છીએ-બોલાવીએ છીએ. તું પ્રમોદ-આનંદનો આપનાર છે. (૨)

११६८. समत्स्विग्निमवसे वाजयन्तो हवामहे। वाजेषु चित्रराधसम्॥३॥

પદાર્થ : समत्सु-सभ्यક् હર્ષ આનંદ પ્રસંગોને માટે अवसे-તૃપ્તિને માટે वाजेषु चित्रराधसम्-संश्रामो આન્તરિક સંગ્રામોના માટે અદ્ભુત સિદ્ધિપ્રદ-<mark>અગ્નિ हवामह</mark>ે-તને-અગ્રણીને આમંત્રિત કરીએ છીએ. (3)

सूड्त-२

११६९. त्वं न इन्द्रां भरे आंजो नृम्णं शतक्रतो विचर्षणे। आ वीरं पृतनासहम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૦૫

११७०. त्वं हि नः पितां वसो त्वं मोतां शतक्रतो बैभूविथ। अथा ते सुम्नमीमहे॥ २॥

પદાર્થ : वसो त्वं हि नः पिता-હે વસાવનાર પરમાત્મનુ ! તું જ અમારો પિતા છે-તારા આશ્રયમાં તારી અંદર વસાવનાર હોવાથી शतक्रतो त्वं माता बभूविथ-હે અનેક પ્રકારથી હૃદયમાં મનને પ્રેરિત કરનાર પરમાત્મન્ ! તું માતા છે-સંકલ્પોને પ્રેરિત કરનાર જીવન નિર્માતા છે. अथ ते सुप्नम्-ईमहे-અધિકારની સાથે તારા-તારાથી પ્રાપ્ત થનાર સાધુભાવ અને સુખને અમે ચાહીએ છીએ. (૨)

११७१. त्वां शुष्मिन् पुरुहूत वाजैयन्तैमुपं ब्रुवे सहस्कृत। सं नो रास्व सुवीर्यम्॥३॥

પદાર્થ : शुष्पिन् पुस्हृत सहस्कृत-હે બળવાન અનેક રીતે આમંત્રણ કરવા યોગ્ય ઓજ-આત્મતેજ દ્વારા સાક્ષાત્કરણીય वाजयन्तं त्वाम्-उपबुवे-तुं અમારે માટે અમૃત અન્નભોગ ચાહનારની ઉપસ્તુતિ- ઉપાસના કરું છું. सः-नः सुवीर्यं गस्व-ते तुं अभारे भाटे ઉત્તમ બળ-અધ્યાત્મ બળને પ્રદાન કર. (૩)

११७२. यदिन्द्र चित्र म इंह नास्ति त्वादातमद्रिवः। राधस्तन्नो विदद्वस उभयाहस्त्यो भर॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૪૫

११७३. यन्मन्यसे वरेण्यमिन्द्रं द्युक्षं तदा भर। विद्याम तस्य ते वयमकूपारस्य दोवनः॥२॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यत्-वरेण्यं द्युक्षं मन्यसे-જેનું વરણ કરવા યોગ્ય દીપ્તનું નિવાસ-પ્રકાશમાન ધન છે तत्-आभर-તેને આભરિત કર-ભરી દે-ते-તારા तस्य-अकूपार स्व दावनः-विद्याम-ते અપાર ધનદાતાનાં દાનને અમે પ્રાપ્ત કરીએ. (૨)

११७४. यंत्ते दिक्षु प्रेराध्ये मनो अस्ति श्रुतं बृहत्। तेन दृढां चिदद्रिवं आं वाजं दर्षि सातये॥ ३॥

પદાર્થ: अद्भिव:-હે આનંદધનવાળા પરમાત્મન્ ! दिक्षु-સર્વ દિશાઓમાં, પ્રત્યેક વસ્તુઓમાં તે-તારું यत् प्रराध्यं श्रुतं बृहत् मनः-अस्ति-જે પ્રશંસનીય પ્રસિદ્ધ અથવા શ્રવણ કરવા યોગ્ય, મહાન મનન કરવા યોગ્ય સ્વરૂપ છે, તેન-તે પોતાનાં સ્વરૂપ દર્શનથી हृढाचित्-वाजम्-आदर्षि-स्थिर અન્નભોગને પણ અમારી અંદર વિખેરી દે છે-પ્રદાન કરે છે. सातये-અમારા લાભને માટે, જેથી તું સ્તુતિ યોગ્ય છે. (3)

इति अष्टमोऽध्यायः, चतुर्थप्रपाठकश्च समाप्तः ॥

 $\star$ $\star$ $\star$

अथ नवमोऽध्यायः

पञ्चमप्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

सूड्त-१

११७५. शिंशुं जज्ञानं हर्यतं मृजन्ति शुम्भन्ति विप्रं मरुतो गणेन। कविगीभिः काव्येन कविः सन्त्सोमः पवित्रमत्येति रेभेन्॥१॥

પદાર્થ: मस्तः-मुभुक्षुજन गणेन-स्तुति वयनथी विप्रम्-विविध કामनाओने पूर्ण કरनारा, हर्यतम्- कमनीय-याखवा योग्य जज्ञानं-शिशुम्-ઉत्पन्न थयेबां- अन्मेबां બાળક समान साक्षात् थयेब सोम-शान्त स्वरूप परमात्माने मृजन्ति-शुम्भन्ति-प्राप्त કरीने प्रार्थना वयन કહે છે. कवः-गोभिः- क्रान्तदर्शी परमात्मा स्तुतिओ द्वारा तथा सोमः कविः सन्-काव्येन-शान्त स्वरूप परमात्मा कवि भनीने क्रवात्मक व्यवखारथी रेभन् पवित्रम्-अत्येति-प्रवयन करीने-आशीर्वाद आपीने पवित्र ઉपासक्रने अत्यंत-आशिष द्वारा प्राप्त थाय छे. (१)

११७६. ऋषिमना य ऋषिकृत् स्वर्षाः सहस्त्रनीथः पदवीः कवीनाम्। तृतीयं धाम महिषः सिषासन्त्सोमो विराजमनु राजित ष्टुप्॥२॥

पદાર્થ: यः- જે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા ऋषिमनाः - ऋषिઓ- द्रष्टा ઉપાसકોનાં મન જેમાં છે એવા ऋषिकृत्- निજદર્શનથી ऋષિઓને બનાવનાર स्वर्षा – મોક્ષના સહભાગી બનાવનાર सहस्त्रनीथः – સર્વના નેતા कवीनां पदवीः – ऋषिઓના પદવેતા- સ્વરૂપજ્ઞાતા महिषः – મહાન तृतीयंधाम – પોતાના મોક્ષધામને सिषासन् – ઉપયુક્ત કરવા – પ્રાપ્ત કરાવવાની ઇચ્છા રાખતાં विराजम् – अनु – સ્તુતિ વાણીને લક્ષ્ય કરીને તેની સાથે स्तुप् सोमः – विराजित – સ્તુતિ યોગ્ય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકના આત્માની અંદર વિરાજમાન થાય છે. (૨)

११७७. चैमूषेच्छ्यैनः शेंकुनो विभृत्वा गोविन्दु द्रैप्स आयुधानि बिभ्रत्। अपामूर्मि सचमानः समुद्रं तुरीयं धाम महिषो विवक्ति॥३॥

પદાર્થ: चमूषत्-દ્યુલોક અને પૃથિવીલોકમાં દ્યાવા પૃથિવીમય સમસ્ત જગતમાં રહેનાર સર્વત્ર વ્યાપક श्येन: शकुन:-શંસનીય-ગતિમાન પ્રશંસનીય પ્રાપ્તિવાળા કલ્યાણકારી विभृत्वा-વિશેષ ભરણ, પોષણ કરનારો गोविन्द:-વાણી વિદ્યા વિષયને પ્રાપ્ત થઈને दृष्म:-પોતાની અંદર ભરણીય અને ભક્ષણીય સાત્મ

કરવા યોગ્ય શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા आयुधानि-बिभ्रत्-જલોને ધારણ કરે છે. अपाम्-ऊर्मि सचमानः-આપ્ત જનોની ભાવના-સ્તુતિ-પ્રાર્થનાનું સેવન કરતાં महिषः-મહાન ઉપકારક સોમ-પરમાત્મા तुरीयं-धाम समुद्रं विविक्त-ચાર-કાર્ય, કારણ, જીવલોકથી ઉપર મોક્ષ-આનંદ સાગરનું વિવેચન કરે છે-પ્રાપ્ત કરાવીને સ્વીકાર કરે છે. (3)

सूड्त-२

११७८. एते सोमा अभि प्रियमिन्द्रस्य काममक्षरन्। वर्धन्तो अस्य वीर्यम्॥१॥

પદાર્થ: एते सोमा:-એ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા अस्य इन्द्रस्य वीर्यं वर्धन्त:-એ ઉપાસક આત્માના ઉત્સાહની વૃદ્ધિ માટે प्रियं कामम्-अभि-अक्षरन्-प्रिय મનોહર પોતાનું દર્શન પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૧)

११७९. पुनानांसंश्चमूर्षदो गंच्छन्तो वायुमेश्विनां। ते नो धत्त सुवीर्यम्॥२॥

પદાર્થ: ते चमूषदः पुनानासः-ते द्युલोક અને પૃથિવીલોક-દ્યાવા પૃથિવીમય જગતમાં વ્યાપક શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા સાક્ષાત્ થઈને वायुम्-अश्विना गच्छन्तः-प्राण्णवायुने तथा બन्ने કાનોને પ્રેરિત કરીને પોતાના આનંદરસમાં અને અમૃતવચનથી તૃપ્ત કરીને नः सुवीर्यं धत्त-અમારા માટે આત્મબળ ઉત્તમ ઉત્સાહને ધારણ કરાવે. (૨)

११८०. ईन्द्रस्य सोम राधसे पुनानों हार्दि चोदय। देवानों योनिमासदम्॥ ३॥

પદાર્થ: सोम-હે શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું गधसे-પોતાની આરાધના, ઉપાસના કરાવવા માટે, देवानाम्-आसदं इन्द्रस्य योनि पुनानः हार्दि चोदय-દેવવૃત્તિઓ-સદ્ વૃત્તિઓને સમગ્રરૂપથી બેસવા યોગ્ય મારા આત્માનું સ્થાન હૃદયગૃહને પવિત્ર કરતાં પ્રેરિત કર. જેથી હું તારી ઉપાસના કરી શકું, હૃદયની ગંધ આદિ વૃત્તિ નહીં, ઇન્દ્રિયોની અસુરવૃત્તિઓ અને દેવવૃત્તિઓ પર્યાયથી આવતી રહે છે. (૩)

११८१. मृंजन्ति त्वा देश क्षिपो हिन्वन्ति सप्त धौतयः। अनु विप्रा अमादिषुः॥४॥

પદાર્થ : त्वा-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! दश क्षिपः-જે વિષયો તરફ ફેંકનારી ઇન્દ્રિય શક્તિઓ वृत्तिઓ मृजन्ति-प्राप्त થઈ રહી છે તે વિષયોમાં ન જતાં તારી તરફ પ્રવૃત્ત થઈ રહી છે. सप्त-धीतयः हिन्वन्ति-सात પ્રજ્ઞાઓ યોગભૂમિઓ-હેય દુઃખ જાણી લીધું, હેય હેતુ ક્ષીણ થઈ ગયા, જ્ઞાનનો ઉપાય વિવેક દર્શન પ્રાપ્ત કરી લીધું, સત્ત્વ આદિ ગુણોના અધિકારથી બુદ્ધિ નિવૃત્ત થઈ ગઈ, ગુણો-સત્ત્વાદિ-પોતાના કારણમાં લીન થઈ ગયા, પ્રયોજનના અભાવથી ફરી તેની ઉત્પત્તિ નહીં, તને આપ્ત થઈ રહી છે-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થઈ રહી છે-તારા દ્વારા ચરિત થઈ રહી છે, આ રીતે अनु-'त्वाम्-अनु' विप्राः-अमादिषुः-તને લક્ષ્ય કરીને ઉપાસક બ્રાહ્મણ હર્ષિત-આનંદિત બની જાય છે. (૪)

११८२. देवेभ्यस्त्वो मदाय कं सृजानमित मेष्यः। सं गोभिर्वासयामिस॥५॥

પદાર્થ: त्वा-હે પરમાત્મન્! તારા શાન્ત સ્વરૂપને देवेभ्यः-मदाय-મુમુક્ષુજનોના હર્ષ આનંદ પ્રાપ્તિને માટે कं सृजानम्-सुખ સર્જન કરનારને मेष्यः-गोभिः-જાણે સિંચન કરતી સ્તુતિ વાણીઓ દ્વારા अति वासयामिस-અમે ઉપાસકો બહુજ સુવાસિત બનાવીએ છીએ. (પ)

११८३. पुनानः कलशेष्वा वस्त्राण्यरुषो हरिः। परि गव्यान्यव्यत॥६॥

પદાર્થ : अस्त्र:-हिर:-પ્રકાશમાન, દુ:ખહર્તા, સુખદાતા પરમાત્મા कलशेषु-કલાસ્થાનોમાં-જયાં પરમાત્માની કલા પ્રકાશે છે, ત્યાં સ્તુતિ કરવામાં આવતાં-ચિંતન કરવામાં આવતાં वस्त्राणि गव्यानि-વસ્ત્રરૂપ સ્તુતિ વાણીઓને परि-अव्यत-ઓઢે છે-તે હૃદય સ્થાનમાં આવીને [ધારણ કરે છે.] (ह)

११८४. मैघोन आ पवस्व नो जैहि विश्वा अप द्विषः। इन्दो संखायमा विशा।। ७।।

ભાવાર્થ: इन्दो-હે આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! તું नः-मघोनः-આપવા યોગ્ય ધનરૂપ સ્તવન-સ્તુતિવચનવાળા અમને ઉપાસક આત્માઓને <mark>आपवस्व</mark>-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થા. विश्वाः-द्विषः-अपजिह-समस्त द्वेष ભાવનાઓને નષ્ટ કર. सखायम्-आविश-મારી-મિત્રરૂપ ઉપાસક આત્માની અંદર આવિષ્ટ થા-સમાઈ જા. (૭)

११८५. नृंचंक्षंसं त्वा वयमिन्द्रपीतं स्वर्विदम्। भैक्षीमहि प्रैजामिषम्॥८॥

પદાર્થ : त्वा-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું नृचक्षसम्-મનુષ્યના દ્રષ્ટા-કર્મફળ પ્રદાન માટે અન્તઃસાક્ષી, इन्द्रपीतम्-આત્માનું પાન-ધારણ કરવા યોગ્ય, स्विवदम्-सुખ પ્રાપ્ત કરાવનાર, प्रजाम्-इषम्-प्रજારૂપ અને અન્નરૂપ છે. भक्षीमिह-ભજં-સેવન કરીએ-સ્તુતિમાં લાવીએ-તું જ પ્રજા છે, તું જ અન્ન છે, તું જ અમારું સર્વસ્વ છે. (૮)

११८६. वृष्टिं दिवं: परि स्रव द्युंम्नं पृथिव्यां अधि। सहो नः सोम पृत्सुं धोः॥९॥ પદાર્થ: सोम-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! नः-અમારા-ઉપાસકોને માટે दिवः-वृष्टि पिस्त्रिव-મોક્ષધામથી સ્વધા-અમૃતધારાને વહાવી દે पृथिव्या-अधि द्युम्नम्-पृथिवीनी અંદર-પાર્થિવ દેહમાં પ્રકાશમાન યશને સ્થાપિત કર. पुत्सु सहः-धाः-કામ આદિથી સંઘર્ષના અવસરો પર સાહસ-સહનબળ દબાવનાર બળને ધારણ કરાવ. (૯)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

११८७. सोमः पुनानो अर्षति सहस्त्रधारो अत्यविः। वायोरिन्द्रस्य निष्कृतम्॥१॥

પદાર્થ: सोमः सहस्रधारः पुनानः-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મા બહુજ આનંદધારાઓવાળા અધ્યેષ્યમાણ-સ્તુતિ પ્રાર્થનામાં લાવેલા इन्द्रस्य-ઉપાસક આત્માને निष्कृतं वायोः-સંસ્કૃત વાયુમ્ =મનને अत्यविः-પાર્થિવ દેહને પાર કરીને अर्षित-પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

११८८. पंवमानमवस्यवौ विप्रमिभ प्र गायत। सुष्वाणं देववीतये॥२॥

પદાર્થ: अवस्यव:-હે રક્ષણ ચાહનારાઓ! તમે सुष्वाणं विप्रं पवमानम्-નिष्पन्न-साक्षात् थयेल विविध રૂપથી કામનાપૂરક આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થઈને શાन्त स्વરૂપ પરમાત્માને देववीतये-દેવો- મુમુક્ષુજનો દ્વારા પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય મુક્તિને માટે अभि प्र गायत-निरंतर અર્થાત્ વારંવાર સ્તુતિગાન કરો. (૨)

११८९. पवन्ते वाजसातये सोमाः सहस्रपाजसः। गृणाना देववीतये॥ ३॥

પદાર્થ: सहस्रपाजसः-અનેક પ્રકારનાં ધનબળવાળા सोमाः-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા गृणानाः-સ્તૂયમાન-સ્તુતિમાં લાવવામાં આવેલ वाजसातये-અમૃત અન્નભોગ પ્રાપ્તિને માટે देववीतये-જીવન મુક્તોની મુક્તિને માટે पवन्ते-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

११९०. उत नो वाजसातये पंवस्व बृहतीरिषः। द्युमदिन्दो सुवीर्यम्॥४॥

પદાર્થ : इन्दो-હે આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મન્ ! તું उत नः-वाजसातये-હાં, અમારી અમૃત અન્ન ભોગ પ્રાપ્તિ છે તેમાં તે મુક્તિને માટે बृहतीः-इषः-મહાન ઊંચી-શ્રેષ્ઠ કામનાઓ-શમ, દમ આદિ ભાવનાઓ, द्युमन्तं सुवीर्यम्-तेજस्वी શોભનવીર્ય-આત્મબળ-આધ્યાત્મિક આત્મબળને पवस्व-પ્રાપ્ત કરાવ-આપ. (૪)

११९१. अत्या हियाना न हेतृभिरसृग्रं वाजसातये। वि वारमव्यमाशवः॥ ५॥

પદાર્થ : हेतृभि:-हियाना:-अत्या:-न-असृग्रन्-જેમ પ્રેરકો દ્વારા પ્રેરિત ઘોડાઓ શીઘ્ર ગતિમાન થાય છે, તેમ જ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા वाजसातये-સદા અમૃત અન્ન ભોગની પ્રાપ્તિ કરાવવા માટે ઉપાસકો દ્વારા ઉપાસિત થઈને आशव:-આશુકારી શીઘ્ર પ્રવૃત્તિવાળા સોમ પરમાત્મા अव्या वारं वि- पार्थिव આવરણ કરનાર આવરક દેહને દૂર કરીને ઉપાસક આત્મામાં પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

११९२. ते नः सहस्त्रिणं रियं पवन्तामा सुवीर्यम्। स्वाना देवास इन्दवः॥६॥

પદાર્થ: ते स्वाना:-इन्दव:-देवास:-તે ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ થઈને આનંદરસપૂર્ણ સોમ-પ્રકાશમાન પરમાત્મા नः-અમારે માટે सहस्त्रणं सुवीर्यं खिम्-હજાર ગણા-હજારોમાં શ્રેષ્ઠ અધ્યાત્મ બળરૂપ ધનને आपवन्ताम्-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત કરાવે. (६)

११९३. वाश्रा अर्षन्तीन्दवोऽभि वर्त्सं न मोतरः। देधन्विरं गभस्त्योः॥७॥

પદાર્થ : वत्सं न मातर:-જેમ ગાય પોતાનાં વાછરડાં પાસે ભાંભરતી વેગપૂર્વક જાય છે, તેની સમાન वाश्रा: इन्दव:-अभि-अर्षन्ति-स्नेહ વચન બોલતાં પરમાત્મા ઉપાસક પાસે પ્રાપ્ત થાય છે-જાય છે, જ્યારે गभस्त्यो:-द्धन्विरे-અભ્યાસ અને વૈરાગ્યથી સ્વાયત્ત બની જાય છે, આવી જાય છે. (૭)

११९४. जुष्ट इन्द्राय मत्सरः पवमानः कनिक्रदत्। विश्वा अप द्विषो जहि॥८॥

પદાર્થ: जुष्ट:-ઉપાસના દ્વારા પ્રીત-પ્રસન્ન કરવામાં આવેલ मत्सर:-તૃપ્તિ કરનાર <mark>पवमान:-</mark>ધારારૂપમાં આવનાર સોમ-પરમાત્મા कनिक्रदत्-મધુર પ્રવચન કરતાં <mark>विश्वां-द्विष:-अपजहि</mark>-સમસ્ત દ્વેષ ભાવનાઓને દૂર કરે-નષ્ટ કરે. (૮)

११९५. अपघ्नेन्तौ अराव्याः पवमानाः स्वदृशः। योनावृतस्य सीदत॥९॥

પદાર્થ : पवमाना:-હે આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર સોમ-પરમાત્મન્ ! તું अराव्या:-अपघ्नन्त:-પોતાને તારા માટે ન આપનાર-સમર્પિત ન થનાર, અસત્યની પ્રશંસા કરનાર-અસત્ય બોલનારને પોતાનાથી અલગ કરીને-તેને ન અપનાવીને स्वर्दश:-मोक्ष સુખને દર્શાવનાર-પ્રાપ્ત કરાવનાર ऋस्य योनौ सीदत- સત્યના સ્થાન સત્યમાની, સત્યભાષી, સત્યકારી ઉપાસકના આત્મામાં પ્રાપ્ત થા. (૯)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

११९६. सोमा असृग्रमिन्दवः सुता ऋतस्य धारया। इन्द्राय मधुमत्तमाः॥ १॥

પદાર્થ : इन्दवः सोमाः सुताः-आनंदरसपूर्ण शान्त स्वરूप परमात्मा हृदय द्वारा साक्षात् थर्धने ऋतस्य धारया-अभृतनी धाराथी धारा प्रवाढथी असृग्रम्-'न'-छूटी रह्यो छे-प्राप्त थर्ध रह्यो छे. इन्द्राय मधुमत्तमाः-ઉपासक आत्माने माटे अत्यंत मधुर अनीने. [प्राप्त थर्ध रह्यो छे.](१)

११९७. अभि विप्रा अनूषते गांवो वत्सं न धेनवः । इन्द्रं सोमस्य पीतये ॥ २ ॥

પદાર્થ: विप्रा:-अभि-अनूषत-હે બ્રાહ્મણો-બ્રહ્મના ઉપાસકંજનો! તમે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની સ્તુતિ-ઉપાસના કરો. धेनव:-गावः वत्मं न-જેમ દૂઝણી ગાયો પોતાનાં વાછરડાને દૂધ પીવડાવવા જાય છે. इन्द्रं (इन्द्राय) सोम पीतये-આત્માને સોમ शान्त स्वरूप परमात्मानुं पान-अनुભव કરાવવા માટે. [જાય છે.] (२)

११९८. मैंदर्च्युंत्क्षेति सांदेनै सिन्धोरूमा विपेश्चित्। सोमो गौरी अधि श्रितः॥३॥

પદાર્થ: मदच्युत्-विपश्चित्-सोम:-હર્ષ ટપકાવનાર-રેલાવનાર-પ્રાપ્ત કરાવનાર સર્વજ્ઞ, સર્વદ્રષ્ટા, शान्त स्वરૂપ પરમાત્મા सिन्धो:-ऊर्मा सादने क्षेति-समस्त शरीरना नाડी જાળાઓને બાંધનાર, હૃદયની જ્યોતિ, તરંગરૂપ, स्थानमां प्राप्त थाय છે. गौरी अधिश्चित:-स्तुति वाण्णीमां અધિश्चित थઈने स्तुति કरतां रહेवाथी. [प्राप्त थाय છे.](3)

११९९. दिवों नाभा विचक्षणोऽव्यो वारे महीयते। सोमो यः सुक्रतुः केविः॥४॥

પદાર્થ: य:-જે विचक्षण:-વિશેષ દ્રષ્ટા, અન્તર્યામી सुक्रतु:-ઉત્તમકર્તા-વિશ્વરચયિતા कवि:-ક્રાન્તદર્શી-સર્વજ્ઞ सोम:-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા છે, તે दिव: नाभा-ઘુલોકના-મોક્ષના-મધ્યમાં अव्या:-वारे-પૃથિવીનાં આવરણનાં-અન્તસ્તરમાં-પાર્થિવ શરીરમાં વરણીયનાં આધાર હૃદયમાં महीयते-મહાન રૂપમાં વિરાજમાન છે. તે જ પરમાત્મા ઘુલોકનાં મધ્યમાં છે, તે જ પૃથિવીના ગર્ભમાં છે, તે જ મોક્ષધામમાં છે, તે જ શરીરસ્થ હૃદયમાં છે. હૃદયમાં શોધો તો મોક્ષમાં મેળવો, મોક્ષમાં મેળવવા ચાહો તો હૃદયમાં જુઓ. (૪)

१२००. यः सोमः कलशेष्वा अन्तः पवित्र आहितः। तमिन्दुः परि षस्वजे॥ ५॥

પદાર્થ: यः-જे सोमः-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા कलशेषु-કલા-રચના કલાઓ જ્યાં હોય, એવા આકાશીય ચંદ્ર આદિ પિંડોમાં आ-અને पिंत्रे-अन्तः-आहितः-પિવત્ર હૃદયની અંદર સમગ્રરૂપથી વિરાજિત છે. तम-इन्दुः- 'इन्दुम्' परिषस्वजे-ते આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્માને હું ઉપાસક ભેટું છું-મળું છું. (પ)

१२०१. प्र वाचैमिन्दुरिष्यति समुद्रस्याधि विष्टपि। जिन्वेन् कोशं मधुशचुतम्॥६॥

પદાર્થ: समुद्रस्य-अधि विष्टिप-દિવ-મોક્ષધામની અંદર બ્રહ્મલોક-બ્રહ્મદર્શક પદમાં બ્રહ્મદર્શન સ્થિતિમાં वाचं प्रेष्यित-વક્તાને, સ્તુતિકર્તાને પ્રેષિત કરે છે-પહોંચાડે છે. मधुश्चृतं कोशं जिन्वन्-મધુરરસની વર્ષા કરનાર કોશ-મધુર ભંડારને પ્રાપ્ત કરાવવા માટે સ્તુતિકર્તાને પરમાત્મા મોક્ષધામમાં પોતાના સ્વરૂપ દર્શન પદમાં સ્થાપિત કરે છે. મધુર ભંડારના રસના સ્વાદન માટે. [સ્થાપિત કરે છે.] ( )

१२०२. नित्यस्तोत्रौ वनस्पतिधैनामन्तः संबर्दुघाम्। हिन्वानौ मानुषा युजा॥ ७॥

પદાર્થ: नित्य स्तोत्र:-नित्य स्तुति योग्य वनस्पितः-वरन संભજन स्तुति स्तवन કरनारा ઉપાसકोना पाલક-રક્ષક शान्त स्वरूप परमात्मा सबर्दुघां-धेनाम्-सर्व-समस्त કामनाओनुं दोडन કरनारी અથवा संभर-संवरशीय वस्तुओने दोडनारी वाशी-वेदवाशीने युजा मानुषा-अन्तः-तारी अंदर युक्त थयें मनुष्योमां श्रेष्ठ मनुष्यो-ऋषिओनी अंदर हिन्वानः-प्रेरशा करतां साक्षात् थाय છે. (૭)

१२०३. आं पंवमान धारय रेथिं सहस्रवर्चसम्। अस्मे इन्दो स्वार्भुवम्॥८॥

પદાર્થ : इन्दो पवमान-હે આનંદરસપૂર્ણ ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! तुं सहस्रवर्चसम्- અત્યંત તેજસ્વી स्वाभुवम्-શોભન સત્તાવાળા खिम्-ઐશ્વર્ય-મોક્ષૈશ્વર્યને अस्मे आधाख-અમારે માટે- અમારી અંદર આધાન કર.-ધારણ કરાવ. (૮)

१२०४. अभि प्रिया दिवः कैविर्विप्रः सं धारया सुतः। सोमो हिन्वे पराविति॥९॥

પદાર્થ: सः कवि:-ते क्वान्तदर्शी-सर्वश्च विष्रः-विविध रीते तृप्त क्वरनार सोमः-शान्त स्व३्प परमात्मा धारया सृतः-स्तुति वाष्ट्री द्वारा साक्षात् क्वरेल दिवः-मोक्षधामनां ष्रिया-प्रिय-मनोछर सुफोने परावित- दूर स्थानमां अभि-क्यांय पण જ्यां स्तुति क्वरी छोय तेने लक्ष्य क्वरीने हिन्वे-प्रेरित क्वरे छे. (૯)

ห่ร-ช

સૂક્ત-૧

१२०५. उत्ते शुष्मांस ईरते सिन्धोरूमें रिव स्वेनः। वाणस्य चोदया पविम्॥१॥ પદાર્થ: તે-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તારો शुष्मासः-રચના સંબંધી બળપ્રભાવ उदीरते-ઊઠી રહ્યો છે-સંસારમાં પ્રવૃત્ત થઈ રહ્યો છે. सिन्धोः-ऊर्मेः इव स्वनः-સ્યંદનશીલ સમુદ્રના તરંગોના પ્રભાવક શબ્દ સમાન, આ તારું એક શિલ્પ કલાત્મક કાર્ય છે, બીજું જ્ઞાનાત્મક કાર્ય છે. वाणस्य-તારા શબ્દ ભંડાર વેદરૂપ વાદ્ય-વાજાની पवि चोदय-વાશી-મંત્રવાશી સ્તુતિ મધુરવાશીને પ્રેરિત કર-કરે છે-ઉપાસકોની અંદર સફળ રૂપમાં પ્રેરિત કરી રહેલ છે. (૧)

१२०६. प्रसर्वे ते उदीरते तिस्त्रों वाची मखस्युवः। यदव्य ऐषि सानवि॥ २॥

પદાર્થ: प्रसवे-સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ સમયે ते-તારી तिस्तः-वाचः-ઋગ્, યજુ, સામરૂપ અથવા સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનારૂપ ત્રણ વાણીઓ मखस्युवः-અધ્યાત્મયજ્ઞને ચાહતી उदीक्ते-ઉદ્ભૂત થાય છે. यद्- જયારે તું પરમાત્મન્ अव्यः सानवि-पृथिवीना ઉચ્ચ स्थान-तिબેટ પર તથા પાર્થિવ દેહનાં સંભજનીય हृदय અથવા અન્તઃકરણમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१२०७. अव्यो वारैः परि प्रियं हरिं हिन्वन्त्यद्रिभिः। पवमानं मधुश्चुंतम्॥ ३॥

પદાર્થ: अदिभि:-'अदय:'-શ્લોકકર્તા-સ્તુતિ-કર્તાજન प्रियं हिरम्-પ્રિય દુઃખહર્તા, સુખદાતા સોમ-શાન્ત એકરૂપ પરમાત્માને अव्या:-वारै: पृथिवी-પાર્થિવ દેહનાં વરણીય શુદ્ધ સાધનો-મન, વાણી આદિ દ્વારા સ્તુતિ કરીને परिहिन्वन्ति-પરિવૃદ્ધ કરે છે-સાક્ષાત્ કરે છે. (૩)

१२०८. आं पवस्व मदिन्तम पवित्रं धारया कवे। अर्कस्य योनिमासदम्॥४॥

પદાર્થ: मन्दितम कवे-હે અત્યંત હર્ષકર ક્રાન્તદર્શી સોમ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્-તું <mark>अर्कस्य पवित्रं</mark> योनिम्-आसदम्-પ્રાણનાં પવિત્ર ઘરમાં અથવા અર્ચનીયનાં પોતાના પવિત્ર ઘરમાં બેસવાને ~~धारया-~~ आपवस्व-ધારા-આનંદધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થા. (૪)

१२०९. सं पंवस्व मदिन्तमं गोभिरञ्जानो अक्तु भिः। एन्द्रस्य जैठरं विश ॥ ५ ॥

પદાર્થ: मन्दितम-હે અત્યંત હર્ષપ્રદ સોમ-પરમાત્મન્ ! तुं सः-ते अक्तुभिः-गोभिः-મનોહર સુંદર वाણીઓથી अञ्चानः-પ્રસિદ્ધ થઈને इन्द्रस्य जठरम्-आविश-ઉપાસકના આત્માની અંદર આવિષ્ટ થા-પ્રાપ્ત થા.

ખંડ-૫ સૂ~~ક્~~ત-૧

१२१०. अया वीती परि स्रव यस्त इन्दों मदेष्वा। अवाहन्नवतीर्नव॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૯૫

१२११. पुरः सद्य इत्थाधिये दिवोदासाय शंबरम्। अध त्यं तुर्वशं यदुम्॥ २॥

પદાર્થ: पुरः सद्य:-પ્રથમ તુરત इत्थाधिये-पूर्वीक्त सत्य પ્રજ્ઞાવાળા दिवोदासाय-મોક્ષદર્શક ઉપાસકને માટે त्यं शम्बरम्-ते विरोधी કલ્યાણના વારકને રોકનાર અજ્ઞાનાન્ધકારને तुर्वशम्-હિંસામાં શમન કરનાર द्वेषने अध-અને यदुम्-જે પણ હોય તેને પોતાનામાં ભરીને એવા કામભાવને आवहन्-સોમ પરમાત્મા નષ્ટ કરે છે. (૨)

१२१२. पैरे णौ अंश्वमश्वविद्रोमदिन्दौ हिरण्यवत्। क्षरा सहस्त्रिणौरिषः॥ ३॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આનંદરસપૂર્શ પરમાત્મન્! તું अश्वित्-વ્યાપનશીલ મનને મનોભાવને જાણવાવાળો છે नः-અમારા માટે अश्वम्-વ્યાપનશીલ મનને गोमत्-स्तुति वाशीवाणा, हिरण्यवत्-યशवाणा यशस्वी तथा सहित्रणीः-इषः-હજારોમાં શ્રेષ્ઠ કામનાઓને પણ परिक्षर-સંપન્ન કર-પ્રાપ્ત કરાવ. (૩)

સૂક્ત-3

१२१३. अपर्घन् पवते मृधोऽपं सोमो अराव्णः। गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम्॥ १॥

પદાર્થ : स्रोम:-शान्तस्व३्प परभात्भा मृध:-अपघ्नन्-पापोने दूर કરીને अग्रव्ण:-અસત્ય પ્રશંસાઓને अप-अपघ्नन्-दूर કરીને इन्द्रस्य निष्कृतम्-गच्छन्-ઉપાસક આત્માનાં સંસ્કૃત પવિત્ર હૃદયને ગતિ આપીને पवते-ધારા३्पमां પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

१२१४. महो नो राय आ भर पवमान जहीं मृधः। रास्वेन्दो वीरवद्यशः॥ २॥

पदार्थ : इन्दो पवमान-હે આનંદરસપૂર્ણ ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! तुं नः-અમારે માટે महः-गयः-મહાન શ્રેષ્ઠ સંપત્તિઓ જીવન મુક્તોવાળો आभर-આભરિત કર-પ્રાપ્ત કરાવ. मृधः-जिह- અમારા પ્રત્યેની પાપી મનોવૃત્તિને નષ્ટ કર वीखत्-यशः-गस्व-स्व આત્માધાર બળવાળા યશને પ્રદાન કર. (૨)

१२१५. न त्वा शतं च न हुतौ राधौ दित्सन्तमा मिनन्। यत्पुनानो मखस्यसे॥ ३॥

પદાર્થ : त्वा राध:-दित्सन्तम्-હે शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! તું ધન આપનારને शतञ्चन-સેંકડો પણ हुत:-કુટિલ-હરણ કરનાર જન न-आमिनन्-હિંસિત કરી શકતા નથી. ટક્કર લઈ શકતા નથી. यत्-पुनानः-मखस्यते-જેમ કે દોષ શોધન કરતાં અધ્યાત્મયજ્ઞ નિર્વિઘ્ન કરવા ચાહે છે. (૩)

सूड्त-३

१२१६. अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः। हिन्वानो मानुषीरपः॥ १॥ જુઓ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या ४८३

१२१७. अयुक्त सूरे एतशं पंवमानो मेनावधि। अन्तरिक्षेण यातवे॥ २॥

પદાર્થ: सूर:-સરણશીલ-વ્યાપનશીલ पवमान:-આનંદધારારૂપમાં આવનાર પરમાત્મા मनौ-अधि-વિદ્વાન ઉપાસકની અંદર एत्तशम्-अयुक्त-મનરૂપી ઘોડાને જોડી દે-લગાવી દે अन्तरिक्षेण यातवे-આત્મા-અધ્યાત્મમાર્ગ દ્વારા જવા માટે. [જોડી દે.] (૨)

१२१८. उत त्या हरितो रथे सूरो अयुक्त यातवे। इन्दुरिन्द्र इति ब्रुवन्॥ ३॥

પદાર્થ: <mark>उत</mark>-હાં, ~~सूर:~~-સરણશીલ-વ્યાપનશીલ પરમાત્મા ~~ત્યા:- हिस्त:- તે~~ હરણશીલ-ઉપાસકોને હરનાર આકર્ષિત કરનાર આનંદ પ્રવાહોને ~~રથે- अयुक्त- ર~~મણીય અધ્યાત્મયજ્ઞમાં જોડે છે. ~~इन्दु:- इन्द्र:- इति बुवन्-~~ તું ઇન્દ્ર છે-ઉપાસક આત્મા છે, હું ઇન્દ્ર છું-ઉપાસ્ય છું. હું આવી ગયો છું એ રીતે બોલે છે. (૩)

ખંડ-9

સૂક્ત-૧

१२१९. अग्निं वो देवमग्निभः संजोषा यजिष्ठं दूर्तमध्वरे कृणुध्वम् । यो मर्त्येषु निधुविर्ऋतावा तपुर्मूधा घृतान्नः पावकः॥१॥

પદાર્થ: वः 'यूयम्'-अग्निभः 'अग्नयः'-तमे જ्ञानी ઉપાसको ! सजोषाः-समान साथी-ज्ञान येतनामां समान ३५ यजिष्ठम्-अत्यंत यालक अध्यात्मयज्ञना संपादक प्रसारक दूतम्-प्रेरक अग्निम्- परमात्माने अध्वरे कृणुध्वम्-अध्यात्मयज्ञमां प्रक्षाशित करो. यः-ले मृत्येषु-तमे ज्ञानी मनुष्योमां निधुविः-नित्य रहेनार तमारी अंदर व्यापक ऋतावा-अध्यात्मयज्ञनो आधार तपः-तेलस्वी मूर्धा- मूर्धा३प-शिर३प घृतान्नः-तेलस्व३प पावकः-शोधक छो. (१)

१२२०. प्रोथेदश्वो नं यवसेऽविष्यन् यदा महः संवरणोद्वयस्थात्। आदस्य वातो अनु वाति शोचिरध स्म ते व्रजनं कृष्णामस्ति॥२॥

પદાર્થ : अश्वः-न यवसे प्रोथत्-જેમ ઘોડાને જ્યાં-ત્યાં ઘાસ ભોજન પરિપ્રાપ્ત થાય છે. यदा-જ્યારે अविष्मन्-परभात्मा ઉપાસકની રક્ષા કરવા માટે महः संवरणात्-व्यवस्थात्-મહાન મોક્ષસ્થાનથી પોતાના કૃપાપાત્ર ઉપાસક આત્માની અંદર વ્યવસ્થિત-સાક્ષાત્ થઈ જાય છે. आत्-અનન્તર वातः अस्य-अनुवाति-જયારે ઉપાસક આત્મા એ પરમાત્માને અનુકૂળ બની જાય છે, अधस्म-त्यारे જ ते शोचिः-कृष्णं-वृजनम्-अस्ति-તારી જયોતિ આકર્ષક બળ છે. (૨)

१२२१. उद्यस्य ते नवजातस्य वृष्णोऽग्ने चरन्त्यजरा इधानाः । अच्छा द्यामरुषो धूम एषि सं दूतो अग्न ईयसे हि देवान्॥ ३॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! ते यस्य नवजातस्य वृष्ण:-જે તારા સાક્ષાત્ સુખવર્ષકની अजरा:-ईधाना:-उच्चरित-અજર જ્ઞાન જ્યોતિઓ ઉપાસકની ઉપર-ઉપાસકની અંદર અદ્ભુત હોય છે. अस्तः-धूम:-अच्छद्याम्-एषि-પ્રકાશમાન કામ આદિને કંપાવનાર છે. ઉપાસકને અમૃત મોક્ષધામની તરફ લઈ જાય છે. दूत:-देवान् हि समीयसे પ્રેરક બનેલ મુમુક્ષુ ઉપાસકોને પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. (૩)

सूड्त-२

१२२२. तमिन्द्रं वाजयामिस महे वृत्राय हन्तवे। सं वृषा वृषेभों भुवत्॥ १॥ शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ११७

१२२३. इन्द्रः सं दामने कृतं ओजिष्ठः सं बले हितः। द्युम्नी श्लोकी स सोम्यः॥२॥

પદાર્થ: सः-इन्द्रः-ते ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા, તેથી दामनेकृतः-કર્મફળ પ્રદાન કરવામાં સમર્થ, सः-ओजिष्ठः-ते અત્યંત બળવાન તેથી बले हितः-સૃષ્ટિની રચના, ધારણરૂપ બળકાર્ય કરવા માટે યોગ્ય, सः-द्युम्नी श्रलोकी सोम्यः-ते यशस्वी प्रशंसनीय ઉપાસનારસ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય છે. (૨)

१२२४. गिरा वज्रो न सम्भृतः संबलो अनपच्युतः । वेवक्ष उग्रो अस्तृतः ॥ ३॥

પદાર્થ : गिरा-તે સ્તુતિ વાણીથી वजः-न सम्भृतः-वल्न समान दुःખોથી वर्જितवाणा सम्यક् धारण કરવા યોગ્ય, सः-बलः-ते બળવાન अनपच्युतः-અપચ્યુત ન કરવા યોગ્ય, उग्रः-अस्तृतः-तेलस्वी અહિંસનीय ववक्ष-प्राप्त थाय છે. (3)

พ่ร-७

સૂક્ત-૧

१२२५. अंध्वर्यों अद्रिभिः सुतंं सोमं पवित्रं आं नय। पुनाहींन्द्राय पातवे॥ १॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૯૯

१२२६. तव त्यं इन्दों अन्धसो देवा मधोव्यशित। पवमानस्य मरुतः॥ २॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આનંદરસ પૂર્ણ પરમાત્મન્ ! तव पवमानस्य-अन्धसः-मधोः-તું આધ્યાનીય ઉપાસનીય ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થઈને મધુમયને त्ये मस्तः-देवाः-व्याशत-તે મુમુક્ષુઓ-દેવો-ઉપાસકો વિશેષ રૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१२२७. दिवः पौयूषमुत्तमं सोममिन्द्राय विज्ञिणे। सुनोता मधुमत्तमम्॥ ३॥

પદાર્થ: दिव:-उत्तमं पीयूषं मधुमत्तमं सोमम्-भोक्षधाभना स्वत्वरूप ઉત્તમ અમૃત અત્યંત મધુર शान्त स्वरूप परभात्भाने विज्ञणे-इन्द्राय-ओજस्वी आत्भाने भाटे सुनोत- હે ઉપાસકો સાક્ષાત્ કરો. (૩)

सूड्त-२

१२२८. धर्तो दिवः पवते कृत्व्यो रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः। हरिः सृजानो अत्यो न सत्विभिर्वृथा पाजांसि कृणुषे नदीष्वा॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ५५८

१२२९. शूरों नं धत्ते आंयुंधा गंभस्त्योः स्वा ३ः सिषासन् रथिरों गविष्टिषु। इन्द्रस्य शुष्पमीरयन्नपस्युभिरिन्दुर्हिन्वानों अज्यते मनीषिभिः॥२॥

પદાર્થ: गभस्त्यो:-शूर:-न आयुधा धत्ते-જેમ શૂરવીર પરાક્રમી હાથોમાં હથિયાર ધારણ કરે છે, तेम रिश्य:-इन्दु:-स्व:-गविष्टिषु-सिषासन्-વિશ્વરથના સ્વામી પરમાત્મા સ્તુતિ વાણીઓની ઇષ્ટિ-અધ્યાત્મ યજ્ઞ જેનો છે, તે ઉપાસકો માટે મોક્ષાનંદ આપવાની ઇચ્છા રાખીને इन्द्रस्य-शुष्मम्-ईरयन्-ઉપાસક આત્માનાં બળને પ્રેરિત કરીને अपस्युभि:-मनीषिभि:-અધ્યાત્મકર્મ યોગાભ્યાસ ચાહનાર ચિંતકો ઉપાસકોના દ્વારા हिन्वान:-अज्यते-પ્રેરિત થઈને સાક્ષાત્ થાય છે. (૨)

१२३०. इन्द्रस्य सोम पंवमान ऊर्मिणा तिवष्यमाणो जैठरेष्वा विश। प्रनः पिन्व विद्युद्धेव रोदसी धिया नो वाजा उप माहि शश्वतः॥ ३॥

પદાર્થ: पवमान सोम-હે આનંદ ધારા રૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત પરમાત્મન્! તું ऊर्मिणा तिविष्यमाण:-પોતાની આનંદ ધારાથી ગતિ કરતાં વહીને इन्द्रस्य-આત્માનાં जठरेषु-મધ્યે મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારમાં आविश-આવિષ્ટ થા, વસી જા. नः प्र पिन्व-અમને તારી આનંદ ધારાઓથી સિંચ-ભરપૂર કર. विद्युद्- अभ्रा-इव रोदसी-જેમ વીજળી મેઘોને-મેઘ વર્ષાઓને ભૂમિ આકાશમાં સિંચી દે છે. नः शश्वतः-वाजान् धिया उपमाहि-અમારા માટે નિત્ય અમૃત અન્ન ભોગોને પ્રજ્ઞા દ્વારા ભેટ કર-પ્રદાન કર. (૩)

सूडत-३

१२३१. यदिन्द्र प्रागपागु दङ्न्यग्वा हूयसे नृभिः।
सिमा पुरू नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे॥१॥
९४ओ मंत्रार्थ क्षमांक संज्या २७८

१२३२. यद्वा रुमे रुशमे श्यांवके कृप इन्द्र मादयसे संचा। कंण्वासस्त्वा स्तोमेभिर्ब्रह्मवाहस इन्द्रा यच्छन्त्या गहि॥२॥

પદાર્થ: इन्द्र-પરમાત્મન્ ! यत्-वा-અને જે स्मे-स्तुतिકર્તા स्थाके-श्चानिश्वित श्यावके-અધ્યાત્મમાર્ગમાં ચાલનાર कृपे-समर्थ-આત્મબળવાળા ઉપાસકોને માટે सचा-मादयसे-सમકાલ અથવા સમભાવથી તેને હર્ષિત કરે છે કારણ કે ब्रह्म वाहसः कण्वासः स्तोतिभिः-બ્રહ્મસ્તોત્ર સમર્પિત કરનારા મેધાવી ઉપાસકો સ્તુતિ વચનોથી त्वा आयच्छन्ति-तने પોતાની તરફ આકર્ષિત કરે છે. તેથી इन्द्र- आयाहि-પરમાત્મા તું ઉપાસકનાં હૃદયમાં આવ-સાક્ષાત્ થા. (૨)

सूड्त-४

१२३३. उभयं शृंणवच्च न इन्द्रो अविगिदं वचः। संत्रांच्या मघवान्त्सोमपीतये धिया शविष्ठ आं गमत्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૯૦

१२३४. तं हि स्वराजं वृषेभं तमोजसा धिषणे निष्टतक्षतुः। उतोपमानां प्रथमो नि षीदसि सोमकामं हि ते मनः॥२॥

પદાર્થ: तम्-ते तारा ओजसा स्वेराजं वृषभं हि-બળથી સ્વયં પ્રકાશમાન કામવર્ષક ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને धिषणे-स्तुति અને विद्या निष्टतक्षतुः-निष्पन्न કરે છે-સાક્ષાત્ કરાવે છે उत-અને उपमानां प्रथमः-निषदिस-ઉપાસના યોગ્યોમાં પ્રમુખ-સર્વોપરિ तुं निश्चित ઇચ્છિત પ્રસिद्ध થાય છે ते मनः सोम कामं हि-तारुं मन सोमनी-ઉપાસનારસની કામના કરનાર છે. (૨)

ખંડ-૮

સૂક્ત-૧

१३५. पवस्व देव आयुषिगिन्द्रं गच्छतु ते मदः। वायुमा रोह धर्मणा॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्रमांक संज्या ४८३

१२३६. पवमान नि तोशसे रैयिं सोम श्रेवाय्यम्। इन्दो समुद्रमा विश॥२॥

પદાર્થ : पवमान-सोम इन्दो-હે આનંદધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું श्रवाय्यं र्यं नितोशसे-श्रवशीय-यशोधनने પોતાની અંદર રાખ-રાખે છે, તું समुद्रम्-आविश-મારા ઉપાસકનાં મનમાં પણ આવિષ્ટ થા-પ્રાપ્ત થા. (૨)

१२३७. अपर्छन् प्वसे मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः। नुदस्वादेवयुं जनम्॥ ३॥ જુઓ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४८२

सूड्त-२

१२३८. अभी नो वाजसांतमं रैयिमर्ष शतस्पृहेम्। इन्दो सहस्त्रभणसं तुविद्युम्नं विभासहम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૯

१२३९. वेयं ते अस्य राधसौ वसोर्वसो पुरुस्पृहः। नि नेदिष्ठतमा इषः स्याम सुम्ने ते अधिगो॥२॥

पदार्थ: आध्निगो वसो- छे अमृत गमन निर्भाध व्याप्त गतिवाणा वासाधार परमात्मन् ! अस्य ते वसो पुस्त्रपृहः- राधसः - ओ तुं वसावनार अहुङ डामना डरवा योग्य सिद्धिप्रदना सुम्ने - सुभ शान्तिने माटे वयम् - इषः - नेदिष्ठतमाः - निस्याम - अमे प्रार्थी निरंतर अत्यंत निडट रहीओ. (२)

१२४०. परि स्य स्वानो अक्षरदिन्दुरव्ये मदच्युतः। धारा य ऊर्ध्वो अध्वरे भ्राजां न याति गव्ययुः॥३॥

પદાર્થ: स्यः स्वानः-मदच्युतः-ते निष्पन्न-साक्षात् થઈને હર્ષ આનંદરસ જેનાથી ઝરી રહ્યો છે એવા गव्ययुः-स्तुति स्नेહને ચાહનાર इन्दुः-રસીલા સોમ પરમાત્મા अव्ये पिर-अक्षरत्-रक्षणीय हृदयमां परिपूर्ण ३पमां प्राप्त थाय छे. भ्राजा-न धारा-यमक्तां विद्युत् तरंगनी समान पोतानी अमृत धाराथी ऊर्ध्वः-ઉછળવા समान अध्वरे याति-ध्यानयज्ञमां प्राप्त थाय छे. (3)

સૂ~~ક~~ત-3

१२४१. पंवस्व सोम महान्त्समुद्रः पिता देवानां विश्वाभि धाम॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४२८

१२४२. शुँक्रीः पवस्व दैवेभ्यः सोम दिवे पृथिव्ये शं च प्रजाभ्यः॥२॥

પદાર્થ: सोम-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્! તું शुक्र:-શુભ્ર-પ્રકાશમાન થઈને देवेभ्य:-ઉપાસનાજનોને માટે તેઓના दिवे पृथिव्यै-प्राशने માટે-શરીરને માટે च અને प्रजाभ्य:-ઇન્દ્રિયોને માટે शं पवस्व- કલ્યાણકારી બનીને પ્રાપ્ત થા. (૨)

१२४३. दिवों धर्तांसि शुक्रेः पौर्यूषः सत्ये विधर्मन् वार्जी प्वस्व॥३॥

પદાર્થ: शुक्र:-पीयूष:-वाजी-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું શુભ્ર તેજસ્વી અમૃતરૂપ અમૃત અન્નભોગ વાળો दिव:-धर्ता-असि-મોક્ષધામનો ધારક છે. सत्ये विधर्मन् पवस्व-સત્ય સ્વરૂપ વિશેષ ધર્મ સંપન્ન ઉપાસક આત્મામાં પ્રાપ્ત થા. (૩)

ખંડ-૯

સૂક્ત-૧

१२४४. प्रेष्ठं वो अतिथिं स्तुषे मित्रमिव प्रियम्। अग्ने रथं न वेद्यम्॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या प

१२४५. केविमिव प्रेशंस्यं यं देवांसं इति द्विता। नि मत्येष्वादेधुः॥२॥

પદાર્થ: यं प्रशंस्यं किवम्-इव-જे પરમાત્મારૂપ અગ્નિને પ્રશંસા યોગ્ય કવિ-ઉપદ્રષ્ટા જ્ઞાનદાતાની સમાન પણ इति द्विता-એ બે પ્રકારથી-પ્રિય મિત્ર જેવો અને પ્રશંસા યોગ્ય ઉપદ્રષ્ટા રૂપથી આત્માની અંદર સાથી અને જગન્નિયંતા વિરાટ રૂપમાં मर्त्येषु-देवासः-नि-आद्धः-मनुष्योमां विद्वानलनो અથવા જીવન મુક્તો ઋષિજનો પ્રકાશિત કરે છે.-વર્ણિત કરે છે. (૨)

१२४६. त्वं यविष्ठ दौशुषौ नॄः पाहि शृणुही गिरः। रक्षा तौकमुतं त्मना॥ ३॥

પદાર્થ: यविष्ठ-હે અત્યંત મળનાર આત્મભાવી અપનાવનાર પરમાત્મન્ ! तुं त्वं दाशृषः-नृन्-याहि-स्व आत्मदान કરનારા મુમુક્ષુજનોનું પાલન કર. गिरः श्रृणुधि-स्तुतिने सांભળ-स्वीકार કર. उत-અने त्मना तोकं रक्ष-तारा पुत्र३्प आत्मानी रक्षा કर. सत्संग प्रदान કरीने.-[२क्षा કर.](३) १२४७. एँन्द्रं नो गधि प्रियं संत्राजिदगोहा। गिरिर्न विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૯૩

१२४८. अभि हि सत्य सोमपा उभे बैभूथ रौदसी। इन्द्रासि सुन्वतो वृधः पतिर्दिवः॥२॥

પદાર્થ: सत्य सोमपा:-इन्द्र-હે सत्य स्वरूप ઉપાसनारसनुं पान કરનાર-સ્વીકાર કરનાર ઐશ્વર્યવાન परमात्मन् ! तुं उभे गेदसी-अभि बभूविथ हि-બन्ने द्युલोક અને પૃથિવીલોકને અભિભૂત કરીને તેનો સ્વામી બનેલ છે. दिवः पितः-मोक्षधामनो पित છे. सुन्वतः-वृधः-ઉपासनारस संपादन કरनारानो वर्धક છે.-वृद्धि કરનાર છે. (२)

१२४९. त्वं हि शश्वतीनामिन्द्रं धर्ता पुरामिस। हन्ता दस्योमीनोर्वधः पतिर्दिवः॥३॥

પદાર્થ : इन्द्र त्वं हि-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું જ शश्वतीनां पुरां धर्ता-असि-શાશ્વતિક અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ મુમુક્ષુઓ-જીવન મુક્તોનો ધારણકર્તા છે. दस्यो:-हन्ता-क्षયકર્તા-કામાદિ વિધ્નોનો હનનકર્તા, मनो:-वृध:-मननशीલ જનોનો વર્ધક, दिवः पितः-मोक्षधामनो पित છે. (૩)

सूडत-३

१२५०. पुरा भिन्दुर्युवा कैविरमितौजा अजायत। इन्द्रौ विश्वस्य कैमीणो धर्ता वेजी पुरुष्टुतः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૫૯

१२५१. त्वं बेलस्यं गोमतोऽपावरिद्रवौ बिलम्। त्वां देवां अबिभ्युषस्तुज्यमानास आविषुः॥२॥

પદાર્થ: अद्भिव:-त्वम्-હે અદીર્ણ શક્તિવાળા પરમાત્મન્! તું गोमत:-बलस्य बिलम्-સ્તુતિવાણીવાળા સંવૃત સ્થાન-અન્ત:કરણ-મનના પ્રાણ દ્વારને अपाव:-ખોલી દે જેથી देवा:-મુમુક્ષુજનો અથવા દેવવૃત્તિઓ- સદ્ વૃત્તિઓ तुज्यमानास:-કામાદિ પાપો અથવા પાપવૃત્તિઓથી પીડિત થયેલ अबिभ्युष:-નીડર બનેલ त्वाम्-आविष:-તને પ્રાપ્ત કરી શકીએ. (૨)

१२५२. इन्द्रमींशानिमांजसांभि स्तोमेरनूषत। सहस्रं यस्य रातय उत वो सन्ति भूयसीः॥३॥

પદાર્થ: ईशानम्-इन्द्रम्-હે ઉપાસકો ! વિશ્વનું સ્વામિત્વ કરનાર ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની ओजसा-આત્મબળની સાથે स्तोमै:-अभि-अनूषत-स्तुति समूહो द्वारा निरंतर स्तुति કરો. यस्य गतयः-सहस्रं सन्ति-शेनुं धन-तृप्तिકारક साधनो હજારો છે. उत वा-अने पण भूयसी:-वधारे લાખો પ્રકाરની દાન પ્રવृत्तिओ-કૃપા દ્રષ્ટિઓ છે. (૩)

इति नवमोऽध्यायः, पञ्चमप्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः ॥

* * *

अथ दशमोऽध्याय:

पञ्चमप्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१२५३. अंक्रोन्त्समुँद्रः प्रथमे विधर्मन् जैनयन् प्रजा भुवनस्य गौपाः। वृषा पवित्रे अधि सानौ अंव्ये बृहत्सोमो वावृधे स्वानौ अद्रिः॥१॥

१२५४. मैत्सि वायुमिष्टये राधसे नौ मैत्सि मित्रावरुणा पूर्यमानः। मत्सि शर्धी मारुतं मैत्सि देवान् मत्सि द्यावापृथिवी देव सोम॥२॥

પદાર્થ: सोमदेव-હे शान्त स्વરૂપ પરમાત્મન્ ! पूयमानः-तुं योગાભ્યાસ દ્વારા સાક્ષાત્ થઈને नः-इष्टये गधसे-અમારી આભ્યુદયિક કામનાને માટે तथा निःश्रेयसिક-મોક્ષસિદ્ધિને માટે वायुं मित्स- આયુને હર્ષ આપનાર બનાવ, मित्रावस्णा मित्स-પ્રાણ-અપાનનાં શ્વાસ-ઉચ્છ્વાસને હર્ષ દેનાર કરી દે, मास्तं शर्धः-मित्स-प्राણોનાં બળને-જીવન શક્તિ હર્ષ આપનાર બનાવ, देवान् मित्स-ઇન્દ્રિયોને હર્ષપ્રદ બનાવ અને द्यावापृथिवी मित्स-शानना આધાર મનને તથા રસાધાર શરીરને હર્ષ-આનંદ આપનાર બનાવી દે. (૨)

१२५५. महैत्तत्सोमों महिषश्चेकारोपां यद्गभींऽवृणीत देवान्। अद्धादिन्द्रे पवमाने आंजोऽजनयत् सूर्ये ज्योतिरिन्दुः॥३॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૪૨

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૨૯

सूड्त-२

१२५६. एषं देवां अमर्त्यः पर्णवीरिव दीयते। अभि द्रोणान्यासदम्॥१॥

પદાર્થ: एष:-अमर्त्य:-देव:-એ અમર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મદેવ पर्णवी:-इव-પાંખોથી ગતિ કરનારા પક્ષીઓની સમાન द्रोणानि-अभि-आसदं दीयते-દ્રવ્યસ્થાનો-ઉપાસક પાત્રો પ્રત્યે પ્રાપ્ત થવા માટે ગતિ કરે છે, પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

१२५७. एषं विप्रैरभिष्टुतोऽपो देवो वि गाहते। दंधद्रत्नानि दांशुंषे॥२॥

પદાર્થ: एष:-देव:-એ પ્રકાશમાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા विष्रै:-अभिष्टुत:-મેધાવી ઉપાસકો દ્વારા અભીષ્ટ સ્તુતિમાં લાવીને अप:-विगाहते-તેઓની શ્રદ્ધાઓમાં વિગાહન-પ્રવેશ કરે છે. दाशुषे रत्नानि दधत्-આત્મ સમર્પી-શ્રદ્ધાવાનને માટે રમણીય અધ્યાત્મ સુખ ઐશ્વર્યોને ધારણ કરાવે છે. (૨)

१२५८. एषं विश्वानि वार्यो शूरो यन्निव संत्विभिः। पंवमानः सिषासित॥ ३॥

પદાર્થ : एषः-शूरः-એ પ્રગતિશીલ પરમાત્મા सत्त्विभः-यन्-इव-ગુણ બળો દ્વારા પ્રાપ્ત થવા સમાન-विश्वानि वार्या-સર્વ સુંદર સુખોને पवमानः-साक्षात् થઈને ઉપાસકને આપવા ઇચ્છે છે-આપે છે. [કર્મફળ પ્રમાણે તેની વહેંચણી કરે છે.](૩)

१२५९. एषं देवों रथर्यति पंवमानो दिशस्यति। आविष्कृणोति वग्वेनुम्।। ४॥

પદાર્થ: एष:-पवमान:-देव:-એ આનંદધારામાં આવીને પ્રકાશમાન પરમાત્મા रथर्यति-ઉપાસકને રથ-રમણ સ્થાન બનાવે છે. दिशस्यित तेने પોતાનો આનંદરસ આપવા ઇચ્છે છે. वग्वनुम्-आविष्कृणोति-મધુરવાણી આશીર્વાદ રૂપને પ્રકટ કરે છે અથવા ઉપાસકની સ્તુતિ વાણીને સફળ બનાવે છે. (૪)

१२६०. एष देवो विपन्युभिः पवमान ऋतायुभिः। हरिर्वाजाय मृज्यते॥ ५॥

પદાર્થ : एषः-हरिः-पवमानः-देवः-એ દુઃખહર્તા, સુખદાતા ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થતાં પ્રકાશમાન પરમાત્મા विपन्युभिः-ऋत्तयुभिः-स्तुतिકर्ता મેધાવી સત્યકામી ઉપાસકોનાં દ્વારા वाजाय मृज्यते-અમૃત અન્ન-ભોગને માટે પ્રાપ્ત કરવામાં આવે છે. (પ)

१२६१. एषं देवो विपा कृतोऽति ह्वरांसि धावति। पवमानौ अदाभ्यः॥६॥

પદાર્થ: एषः-पवमानः-अदाभ्यः-देवः-એ આનંદધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર અબાધ્ય સોમ-શાન્તરૂપ પરમાત્મદેવ विषा कृतः-स्तुति वाणी द्वारा साक्षात् કરીને અથવા પ્રસન્ન કરીને ह्वगंसि-अतिधावित- क्रोधो-કુટિલ ભાવો-સંકલ્પો દૂર કરીને પ્રાપ્ત થાય છે. (इ)

१२६२. एष दिवं वि धावित तिरों रजांसि धारया। पंवमानः कंनिक्रदत्॥७॥

પદાર્થ: एषः-पवमानः-એ પવિત્રકર્તા સોમ પરમાત્મા धारया-સ્તુતિવાણીથી कनिक्रदत्-ઉપદેશ કરીને रजांसि तिरः-ભોગલોકોને તિરસ્કૃત કરીને-તેને છોડીને તેનાથી અલગ કરીને दिवं विधावति-ઉપાસકને મોક્ષધામમાં પહોંચાડે છે. (૭)

१२६३. एष दिवं व्यासरित्तरो रजांस्यस्तृतः। पवमानः स्वध्वरः॥८॥

પદાર્થ: एषः-पवमानः-એ પવિત્રકર્તા સોમ પરમાત્મા अस्तृतः-અહિંસિત અપ્રતિબદ્ધ-અવરોધ રહિત रजांसि तिरः-ભોગલોકોનો તિરસ્કાર કરીને સ્વયં ભોગલોકોથી પર છે. स्वध्वरः-ઉત્તમ અધ્યાત્મયજ્ઞ આશ્રય दिवं व्यासरत्-મોક્ષધામમાં વિશેષ પ્રાપ્ત છે. (૮)

१२६४. एषं प्रत्नेन जन्मना देवों देवेभ्यः सुतः। हरिः पवित्रे अर्षति॥९॥

પદાર્થ: एषः-हिरः-देवः-એ દુઃખહર્તા, સુખદાતા સોમ-શાन्त સ્વરૂપ પરમાત્મદેવ प्रत्नेन जन्मना-દેવ જન્મ-દિવ્ય જીવન હોવાથી देवेभ्यः सृतः-જીવન મુક્તો માટે સાક્ષાત્ થઈને पवित्रे अर्षित-પવિત્ર મોક્ષધામમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૯)

१२६५. एष उ स्य पुरुव्रतो जज्ञानो जनयन्निषः। धारया पवते सुतः॥ १०॥

પદાર્થ : एषः स्य-उ-એ તે જ पुस्त्रतः-અનેક કર્મ-આનંદકર્મ શક્તિવાળી जज्ञानः-ઉપાસકની અંદર પ્રત્યક્ષ થઈને इषः-जनयन्-ઇચ્છાઓને અથવા ઇચ્છિત મનોહર વસ્તુઓને પ્રસિદ્ધ કરીને धारया-सुतः-पवते-સ્તુતિ ધારાપ્રવાહ સાક્ષાત્ કર્તાઓને પ્રાપ્ત થાય છે. (૧૦)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

१२६६. एषं धियां यात्यणव्या शूरों रंथेभिराशुंभिः। गच्छंनिनंन्द्रस्य निष्कृतम्॥१॥

પદાર્થ: एषः-शूरः-એ પરાક્રમી સોમ-પરમાત્મા अण्व्या धिया-સૂક્ષ્મ સ્તુતિથી-આત્મ સ્તુતિથી आशुभिः-रथेभिः-शीघ्रગામી અથવા વ્યાપનાર રમણીય તથા રમમાણ ગુણોથી इन्द्रस्य निष्कृतं गच्छन् याति-ઉપાસક આત્માનાં સંસ્કૃત અન્તઃકરણને अवगच्छन्-જાણીને પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

१२६७. एष पुरू धियायते बृहते देवतातये। यत्रोमृतास आंशत॥२॥

પદાર્થ : एषः-એ શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા <mark>बृहते देवतातये</mark>-મહાન મુક્તિ આપવા માટે <mark>पुरुधियायते</mark>-તે સ્તુતિ ચાહે છે. यत्र-अमृतासः आशत-જયાં મુક્ત આત્માઓ આનંદભોગને પ્રાપ્ત છે. (૨)

१२६८. ऐतं मृजन्ति मर्ज्यमुप द्रोणेष्वायवः प्रचक्राणं महीरिषः॥ ३॥

પદાર્થ: मही:-इष:-चक्राणम्भહान કામનાઓને પૂર્ણ કરનાર एतं मर्ज्यम्-એ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય आयव:-ઉપાસકજનો द्रोणेषु-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર પાત્રોમાં उपमृजन्ति-ઉપગત બને છે-મનન આદિ કરીને અપનાવે છે. (૩)

१२६९. एषं हितों वि नीयतेऽन्तः शुन्ध्यावता पंथा। यदी तुञ्जन्ति भूणियः॥ ४॥

પદાર્થ : यद्-इ-જયારે પણ एषः-हितः-એ હિતકર સોમ-શાન્ત પરમાત્મા शुन्ध्यावता पथा-शुद्धि-આત્મ પરિશુદ્ધિ વાળા યમ; નિયમ આદિ માર્ગ-યોગમાર્ગ દ્વારા ~~अन्त:-विनीयत~~ે-અંદર બેસાડવામાં આવે છે-બેસી જાય છે, ત્યારે ~~પૂર્णયઃ-તુજ્ઞન્તિ~~-ધારણ કરનારા ઉપાસકજનો તેને ગ્રહણ કરી લે છે-અપનાવી લે છે. (૪)

१२७०. एषं रुक्मिभिरीयते वाजी शुभ्रेभिरंशुभिः। पतिः सिन्धूनां भवन्॥५॥

પદાર્થ : एष:-वाजी-એ અમૃત અન્નભોગવાળો પરમાત્મા सिन्धूनां पित:-भवन्-સ્યંદમાન-શરીરમાં વહનારા પ્રાણોનો પાલક બનીને ~~પ્રવિમમિઃ-શુપ્રેમિઃ-ગંશુમિઃ-~~તેજસ્વી શુભ્ર-શોભન આનંદ પ્રવાહોથી ईयते-ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

१२७१. एषं शृङ्गाणि दोधुविच्छिशीते यूथ्यो ३ वृषा। नृम्णा दधानेओजसा॥६॥

પદાર્થ : एष:-એ પરમાત્મા ओजसा-જ્ઞાનબળથી श्रृङ्गाणि दोधुवत्-પોતાના આનંદ તરંગોને ઉપાસકની ભૂમિમાં ઘસીને તીક્ષ્ણ કરે છે. नृम्णा द्यानः-ઉપાસકોને માટે અધ્યાત્મ અન્ન અમૃતભોગને ધારણ કરવા માટે. [તીક્ષ્ણ બનાવે છે.](૬)

१२७२. एषं वसूनि पिब्देनः परुषा ययिवा अति। अव शादेषु गच्छति॥७॥

પદાર્થ : एष:-એ સોમ-પરમાત્મા पस्ना वसूनि-કઠોર આચ્છાદક અધ્યાત્મ સદ્ભાવોનાં આવરક કામ આદિ દુર્વ્રતોને પિब્दन:-નાશક अतिययिवान्-દૂર કરી જાય છે-ભગાવી દે છે. <mark>शादेषु अवगच</mark>्छति-તે ઉપાસકોની અંદર રહેનારા-શાદો-શાતનીયો-નાશનીયો-છૂપાયેલાને જાણે છે. (૭)

१२७३. एतमु त्यं दशं क्षिपों हिरं हिन्वन्ति यातवे। स्वायुधं मदिन्तमम्॥८॥

પદાર્થ : एतं त्यम्-उ-એ તેની જ स्वायुधं मदिन्तमं हिरम्-श्रेष्ठ આયુ ધારણ કરાવનાર; અતિ હર્ષ-આનંદકારક, દુઃખહર્તા, સુખદાતા, સોમ-પરમાત્માને दश क्षियः-हिन्वन्ति-આત્માને પોતાના વિષયમાં પ્રેરિત કરનારા મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર અને પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો તથા વાણી સદુપયુક્ત બનીને પરમાત્માને પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૮)

พ่ร-3

सूड्त-१

१२७४. एष उ स्य वृषा रथोऽव्या वारेभिरव्यत। गच्छन्वाजं सहस्रिणम्।। १।।

પદાર્થ: एषः-स्यः-उ-એ તે જ वृषा रथः-કામનાવર્ષક રમણીય રસરૂપ સ્તોમ-પરમાત્મા अव्याः-वारेभिः-अज्यते-पृथिवी-पार्थिवदेखनां साधनो द्वारो-श्रोत्र, मन, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારથી શ્રવણ, મનન આદિ કરવાથી વ્યક્ત-સાક્ષાત્ કરવામાં આવે છે. सहित्रणं वाजं गच्छन्-હજારોથી ઉપર-સર્વોચ્ચ અમૃત અન્નભોગને પ્રાપ્ત કરાવવા માટે. [સાક્ષાત્ કરવામાં આવે છે.] (૧)

१२७५. ऐतं त्रितस्य योषणो हरिं हिन्वन्त्यद्विभिः। इन्दुमिन्द्राय पौतये॥ २॥

પદાર્થ: एतं हिरम्-इन्दुम्-એ દુ:ખહર્તા, સુખદાતા, આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્માને त्रितस्य-स्थूલ, સूक्ष्म અને કારણ શરીરગત-ઇન્દ્ર-આત્માની योषण:-अद्विभि:-પ્રીતિ સાધનારા મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર, વાણી, ઇન્દ્રિયો, શ્લોક પ્રશંસા સ્તુતિ કરનારા इन्द्राय पीतये-આત્માને પાન કરવા માટે हिन्वन्ति-આત્મા તરફ પ્રેરિત કરે છે. (૨)

१२७६. एषं स्य मानुषीष्वा श्येना न विक्षुं सीदित। गैच्छं जारी न योषितम्॥ ३॥

પદાર્થ: एष:-स्य:-એ તે સોમ-પરમાત્મા श्येन:-न-પ્રશંસનીય ગતિમાન બાજ પક્ષી સમાન मानुषीषु-विक्षु-आसीदित-मननशीલ પ્રજાઓમાં સમગ્રરૂપથી આવી જાય છે जार:-न-योषितम् गच्छन्-અર્ચનીય સ્વામી જેમ સેવકને સેવા માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (3)

१२७७. एष स्य मद्यो रसोऽव चष्टे दिवः शिशुः। य इन्दुर्वारमाविशत्॥ ४॥

પદાર્થ: एष:-स्य:-એ ते मद्य:-रस:-હર્ષકર રસરૂપ રસીલા य:-इन्दु:-જે પ્રકાશમાન પરમાત્મા दिव:-शिशु:-મોક્ષધામના પ્રશંસનીય ઉપદ્રષ્ટા અથવા પ્રદાતા वारम्-आविशत्-વરણીય હૃદયને અથવા આત્માને આવિષ્ટ થઈ જાય છે. (૪)

१२७८. एष स्य पौतये सुतौ हरिरर्षति धर्णसिः। क्रेन्देन्यौनिमिभि प्रियम्॥ ५॥

પદાર્થ : एषः-स्यः-धर्णसिः-हिरः-सुतः-એ તે ધારણકર્તા, દુઃખહર્તા, સુખદાતા પરમાત્મા ઉપાસના દ્વારા ઉપાસિત સાધિત થઈને प्रियं क्रन्दन्-હિતકર વચન બોલીને योनिम्-अभि-अर्षति-હૃદયના પ્રતિ હૃદયમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

हिर्ति:-દશ હરણશીલ-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર, શ્રોદ્વાદિ પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયો અને વાણીનું પોતાનાં મનન, વિવેચન, સ્મરણ-ચિંતન, મમત્વ, શ્રવણ અને સ્તવન આદિ કર્મ પ્રવૃત્તિઓ ~~મર્મૃડ્યન્તે~~-પુનઃ પુનઃ પ્રાપ્ત કરે છે. ~~याभि:-मदाय शुम्भते~~-જેના દ્વારા હર્ષ-આનંદકર સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા શોભિત-આત્મામાં પ્રકાશિત થાય છે. (૬)

ખંડ-૪

सूड्त-१

१२८०. एषं वाजी हितों नृभिर्विश्वविन्मनसस्पतिः । अव्यं वारं वि धावित ॥ १ ॥

પદાર્થ: एषः-वाजी-એ અમૃત અન્નભોગ આપનાર विश्ववित्-विश्वशाता मनसः-पितः-मनना स्वाभी नृिभः-हितः-मुभुक्षुष्ठनोथी धारित-धारण કરેલ अव्यं वारं विधावित-पार्थिव દેહ विગत-दूर કरीने वरणीय मन-मुभुक्षु ઉપાसકનાં मनने प्राप्त थाय છે. (१)

१२८१. एष पवित्रे अक्षरत् सोमो देवेभ्यः सुतः । विश्वा धामान्याविशन् ॥ २ ॥

પદાર્થ: एषः-सोमः-એ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા देवेभ्यः सुतः-મુમુક્ષુ ઉપાસકો દ્વારા સાક્ષાત્ કરીને विश्वा धामानि-आविशन्-समस्त मन, બુદ્ધિ, શ્રોત્ર, નેત્ર આદિ અંગોમાં આવિષ્ટ થવા માટે पवित्रे अक्षरत्-પવિત્ર સ્થાન હૃદયમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१२८२. एष देवः शुभायतेऽधि योनावमर्त्यः। वृत्रहा देववीतमः॥ ३॥

પદાર્થ: एष:-એ वृत्रहा-પાપનાશક देववीतमः-मुभुक्षुष्ठनोना અત્યંત ઇચ્છનીય अमर्त्य:-અમર देव:-પ્રકાશમાન સોમ પરમાત્મા योनौ-अधि शुम्भते-६६४ स्थानमां પ્રકાશિત થાય છે.-ચમકે છે. (૩)

१२८३. एष वृषों कनिक्रदद्देशभिजी मिभियतः। अभि द्रोणानि धावति॥ ४॥

પદાર્થ: एष:-वृषा-એ કામનાવર્ષક સોમ-પરમાત્મા दशिम:-जािमिभ:-यत:-દશ ગતિ કરનારી પ્રવૃદ્ધ સ્તુતિઓ-મનથી મનન, બુદ્ધિથી વિવેચન, ચિત્તથી સ્મરણ, અહંકારથી મમત્વ તથા પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયોના શ્રવણ આદિ તથા વાક્-વાણી ઇન્દ્રિયના પ્રકથન રૂપ સ્તુતિઓ દ્વારા વશીકૃત-વશ કરેલ किनक्रदत्-સુંદર ઉપદેશ કરીને द्वोणािन-अभि धावित-અધિકારી ઉપાસક પાત્રોની તરફ ગતિ કરે છે-તેને પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

१२८४. एषं सूर्यमरोचयत् पंवमानौ अधि द्यंवि। पवित्रे मत्सरो मदः॥५॥

પદાર્થ : एषः-पवमानः-એ આનંદ ધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા द्यवि-अधि सूर्यम्-अरोचयत्-જેમ દ્યુલોકમાં સૂર્ય ચમકે છે, તેમ मत्सरः-मदः पवित्रे-तृप्ति કરાવનાર, આનંદદાયક, વિકસિત કરનાર પવિત્ર હૃદયમાં ઉપાસક આત્માને ચમકાવે છે.-પ્રકાશિત કરે છે. (પ)

१२८५. एषं सूर्येण हासते संवंसानो विवस्वता। पतिर्वाचो अदाभ्यः॥६॥

પદાર્થ: एषः-એ वाचः-पितः-स्तुति વાણી તથા વેદવાણીનો સ્વામી अदाभ्यः-કોઈથી દબાય નહિ એવો પરમાત્મા संवसानः-પોતાના આનંદમય રસીલા સ્વરૂપથી ઉપાસકોને સમ્યક્ આવરીને विवस्वता-सूर्येण-ખુલતા કિરણોને ફેંકતા સૂર્યની સમાન हासते 'हासयते'-હસતાં-હર્ષિત કરતાં-જ્ઞાન પ્રકાશ અને અમૃત આનંદરસથી હર્ષિત-આનંદિત કરે છે. (૬)

ખંડ-પ

સૂક્ત-૧

१२८६. एष केविरभिष्टुतः पवित्रे अधि तोशते। पुनानो घ्ननन्नप द्विषः॥१॥

પદાર્થ : एषः-कविः-એ ક્રાન્તદર્શી સર્વજ્ઞ अभिष्टुतः-स्तुतिमां લાવીને पुनानः-પવિત્ર કરીને द्विषः-अपघ्नन्-द्वेष ભાવનાઓને દૂર હટાવીને पवित्रे-अधितोशते-हृदयमां પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

१२८७. एषं इन्द्राय वायवे स्वर्जित् परि षिच्यते। पवित्रे दक्षसाधनः॥२॥

પદાર્થ: एष:-स्वर्जित्-दक्षसाधनः-એ મોક્ષ આદિ પર અધિકાર રાખનાર આત્મ-બળસાધક वायवे-इन्द्राय-આયુવાળા ઉપાસક આત્માને માટે पवित्रे पिषिच्यते-પવિત્ર હૃદયમાં પરિપૂર્ણરૂપથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१२८८. एष नृभिर्वि नीयते दिवो मूर्धा वृषा सुतः । सोमो वनेषु विश्ववित् ॥ ३ ॥

१२८९. एषं गेव्युरचिक्रदेत् पेवमानो हिरण्येयुः । ईन्दुः सत्रौजिदस्तृतः ॥ ४॥

પદાર્થ : एषः-पवमानः-એ આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર इन्दुः-રસીલા પરમાત્મા अस्तृतः-અહિંસિત सत्राजित्-સર્વને સમગ્ર રીતે જીતનાર-સ્વાધિકારમાં રાખનાર गळ्यः-અમારે માટે વાણીનો ઇચ્છુક हिरण्ययुः-અમૃતનો ઇચ્છુક अचिक्रदत्-સુંદર વચન બોલતાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૪)

१२९०. एष शुष्यसिष्यददन्तरिक्षे वृषा हरिः। पुनान इन्दुरिन्द्रमा॥५॥

પદાર્થ: एषः-એ शुष्मी-બળવાન वृषा-કામનાવર્ષક हिरः-દોષ હર્તા पुनानः-પવિત્ર કરીને इन्दुः-રસીલા પરમાત્મા इन्द्रम्-आ-ઉપાસક આત્માને પ્રાપ્ત થઈને अन्तिरक्षे-હૃદયાવકાશમાં असिष्यदत्-સંચાર કરે છે. (પ)

१२९१. एषं शुष्यंदाभ्यः सोमः पुनौनौ अर्षति। दैवावीरघशंसहा॥६॥

પદાર્થ: एष:-એ शुष्मी-બળવાન अदाभ्य:-ન દબાનાર पુનાન:-પવિત્ર કરનાર देवावी:-મુમુક્ષુ ઉપાસકોનો રક્ષક अघशंसहा-પાપ પ્રશંસક વિચારોનો નાશક सोम:-શાન્ત-સ્વરૂપ પરમાત્મા અર્ષતિ-પ્રાપ્ત થાય છે. (ε)

ખંડ-ક

સૂક્ત-૧

१२९२. सं सुतः पौतये वृषां सोमः पवित्रे अर्षति। विष्नंन् रक्षांसि देवयुः॥ १॥

પદાર્થ: सः-ते वृषा-કામનાવર્ષક रक्षांसि-विघ्नन्-જેનાથી રક્ષા કરવી જોઈએ એવા વિઘ્ન બાધાઓનો નાશ કરીને देवयुः-મુમુક્ષુ ઉપાસકોને ચાહનાર सृतः-ઉપાસિત થયેલ-ઉપાસનામાં આવીને पीतये- स्वानंદरસપાન કરાવવા માટે पवित्रे-अर्षति-પવિત્ર હૃદયમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

१२९३. सं पवित्रे विचक्षणों हरिरर्षति धर्णसिः। अभि योनि कंनिक्रदत्॥ २॥

પદાર્થ: सः-ते विचक्षण:-द्रष्टा धर्णिसः-ધારણકર્તા हिरः-દોષ હરણકર્તા સોમ-પરમાત્મા योनिम्-अभि-स्वस्थान ઉપાસક આત્માને અભિપ્રાપ્ત થવા લક્ષ્ય કરીને पवित्रे कनिक्रदत्-अर्षित-हृदयमां सुंदर प्रवयन કરતાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१२९४. सं वाजी रोचनं दिवः पवमानो वि धावति। रक्षोहा वारमव्ययम्॥ ३॥

પદાર્થ: सः-वाजी-ते અમૃત અન્નભોગવાળો दिवः-रोचनम्-भोक्षधामनो પ્રકાશક रक्षोहा-विघ्न दोष विनाशक वारम्-अव्ययम्-विधावति-वरश-ચાહનાર અવિનાશી આત્માને विशेष३पथी પ્રાપ્ત થાય છે. (२)

१२९५. सं त्रितस्याधि सानिव पवमानो अरोचयत्। जामिभिः सूर्य सह॥ ४॥

પદાર્થ : सः-पवमानः-તે સોમ-પરમાત્મા जामिभिः सह-વૃદ્ધિ પામતી સ્તુતિઓ દ્વારા त्रितस्य-સ્થૂલ, સૂક્ષ્મ, કારણ શરીરધારી આત્માનાં सानवि-अधि-સંભજનીય સર્વોચ્ચ સાધન અન્તઃકરણમાં તે ઉપાસક આત્માને सूर्यम्-સૂર્યની સમાન अरोचयत्-તેજસ્વી બનાવી દે છે.-પ્રકાશિત કરે છે. (૪)

१२९६. सं वृत्रहा वृषा सुतो वरिवोविददाभ्यः। सोमो वाजमिवासरत्॥ ५॥

પદાર્થ: सः-ते वृत्रहा-પાપનાશક वृषा-કામનાવર્ષક विश्विवित्-भोक्षेश्वर्यने प्राप्त કરાવનાર अदाभ्यः-અહિંસનીય सोमः-शान्त પરમાત્મા सृतः-ઉપાસક દ્વારા સાક્ષાત્ થઈને वाजम्-इव-असरत्-જેમ યજ્ઞને બ્રહ્મા પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ ઉપાસકને તે પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

१२९७. सं देवः कविनेषितो ३ऽभि द्रोणानि धावति। इन्दुरिन्द्राय मेहयन्॥ ६॥

પદાર્થ : सः-ते देवः-પ્રકાશમાન इन्दुः-આનંદરસપૂર્ણ સોમ-પરમાત્મા कविना-इषितः-स्तुतिકर्मा-મેધાવીથી પ્રેરિત-સ્તુતિ લાવીને इन्द्राय मंहयन्-આત્માને માટે પોતાનો આનંદ આપવા માટે द्रोणानि-अभिधावित-मन, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને અહંકાર આદિ પાત્રોમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૬)

พ่ร-๒

સૂક્ત-૧

१२९८. यः पावमानी रेध्येत्यृषिभिः संभृतं रंसम्। सर्वं सं पूर्तमञ्जाति स्वदितं मार्तरेश्वना॥१॥

પદાર્થ: य:- જે ઉપાસક पावमानी:-अध्येति-आनं દધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માની સ્તુતિઓને પોતાની અંદર અધિગત કરે છે-આત્મામાં સમાવી લે છે. ऋषिभ:-सम्भृतं रसम्- જે સ્તુતિઓનાં કવિઓ-સ્તુતિકર્તાજનોને રસ-આનંદરસ પવમાન પરમાત્મરસને પોતાની અંદર પરંપરાથી સમ્યક્ ભરી-ધારા ભરીને-ધારણ કરેલ છે. सः-વહ પાવમાની સ્તુતિઓને પોતાની અંદર બેસાડનાર सर्वं पूतम्-समग्र પ્રાપ્ત રસને मातिरश्चना स्विदतम्-माता-अन्तिरक्ष-हृदयाङ्गशमां प्राप्त मन् श्री स्विदित-मन् आदिથी अनुभव કરેલને अश्नाति-ભોગવે છે. (૧)

१२९९. पाँवमानीयों अध्येत्यृषिभिः संभृतं रसम्। तस्मै सरस्वती दुहे क्षीरं सर्पिर्मधूदकम्॥२॥

[પૂર્વાર્ધનો અર્થ ઉપરોક્ત અનુસાર જાણવો.]

પદાર્थ : तस्मै सरस्वती-ते ઉપાસકને માટે સ્તુતિ વાણી <mark>क्षीरं सर्पि:-मधूदकं दुहे</mark>-દૂધ, ઘી, મધુર જળનું દોહન કરે છે. (२)

१३००. पाँवमानीः स्वस्त्ययनीः सुँदुंघा हि घृतेश्चुंतः। ऋषिभिः संभृतौ रसो ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्॥३॥ પદાર્થ: पावमानी:-પવમાન-સોમ-પરમાત્માની સ્તુતિઓ स्वस्ति-अयनी:-કલ્યાણ પ્રાપ્ત કરાવનારી सुदुधा:-सુંદર કામનાનું દોહન કરનારી हि-અવશ્ય घृतश्चत:-જ્ઞાન દીપ્તિને ઝરાવનારી-વરસાવનારી છે. ऋषिभ:-रसः-सम्भृत:-જેને પોતાની અંદર ધારણ કરીને ઉપાસક મેધાવીજનોએ રસરૂપ પરમાત્માને પરંપરાથી સારી રીતે ધારણ કરેલ છે ब्राह्मणेषु-अमृतं हितम्-બ્રહ્મવેત્તા વિદ્વાનોને માટે અમૃત-મોક્ષ કહેવામાં આવેલ છે. (3)

१३०१. पाँवमानींर्देधन्तु न इंमें लोकमर्थों अमुम्। कामोन्त्समर्धयन्तु नो देवीर्देवैः समाहृताः॥४॥

પદાર્થ: पावमानी:-પવમાન-સોમ-પરમાત્માની સ્તુતિઓ नः-અમારે માટે इमं लोकम्-अथ-उ-अमुम्-આ પૃથિવીલોક અર્થાત્ આભ્યદયિક જીવનને અને તે લોક-મોક્ષધામ અર્થાત્ નિઃ શ્રેયસ-અધ્યાત્મ જીવનને दधन्तु-ધારણ કરાવે देवी:-દિવ્યગુણવાળી તે સ્તુતિઓ देवै:-समाहता:-જીવન મુક્તો દ્વારા સંપાદિત-સમજાવેલી-શીખવેલી नः-અમારી कामान् समर्थयन्तु-કામનાઓને સમૃદ્ધ કરે-સફળ કરે. (૪)

१३०२. येन देवाः पवित्रेणात्मानं पुनते संदा। तेन सहस्त्रधारेण पावमानीः पुनन्तु नः॥५॥

પદાર્થ: देवा:-મુમુક્ષુ ઉપાસકજન येन पवित्रेण-જે પવિત્રકારક પરમાત્માથી-'તેનું ધ્યાન દર્શન થઈ જતાં' आत्मानं सदा पुनते-પોતાને સદા પવિત્ર કરે છે तेन सहस्रधारेण-તે હજારો આનંદધારાવાળા પવમાન-પરમાત્માના ધ્યાન દર્શનથી नः-અમને पावमानी: पुनन्तु-स्तुतिઓ પવિત્ર કરે. (પ)

१३०३. पाँवमानोः स्वस्त्यंयनौस्तांभिर्गच्छति नान्देनम्। पुण्याँश्च भक्षांन् भक्षयत्यमृतत्वं च गच्छति॥६॥

પદાર્થ : पावमानी:-स्वस्त्यनी:-પવમાન-સોમ-પરમાત્માની સ્તુતિઓ કલ્યાણ પ્રાપ્ત કરાવનારી છે. ताभि:-તેના દ્વારા-તેના સેવનથી ઉપાસક नान्दनं-गच्छति-કેવલ સુખ-મોક્ષસુખને પ્રાપ્ત કરે છે. च-તથા पुण्यान् भक्षान् भक्षयित-त्यां मोक्षमां पुष्य ભોગોને ભોગવે છે. अमृतत्वं च गच्छति-तथा અમરત્વને પામે છે. (ह)

ખંડ-૮ સ~~ૂક્ત~~-૧

१३०४. अंगन्म महा नमसा यविष्ठं यो दौदाय समिद्धः स्वे दुरोणे।

चित्रभानुं रोदसी अन्तरुवीं स्वाहुतं विश्वतः प्रत्यञ्चम्॥१॥

પદાર્થ : यः-જે અગ્નિ-અગ્રણી જ્ઞાનપ્રકાશક પરમાત્મા स्वे-दुरोणे-પોતાના ઘર મોક્ષધામમાં सिमद्धः-સમ્યક્ દીપ્ત, સ્વપ્રકાશથી પ્રકાશિત <mark>दीदाय</mark>-જે વિશ્વને પ્રકાશિત કરે છે, તે यविष्ठम्-અત્યંત યુવાન-સદા અજર <mark>उर्वी रोदसी-अन्तः-</mark>મહાન ઘુલોક પૃથિવીલોક-વિશ્વની સીમા-છેડા સુધી રહેલ चित्रभानुम्-સન્માનીય, મહાનીય-પ્રશંસનીય જ્યોતિવાળા <mark>વિશ્વતઃ-પ્રત્યજ્ઞમ્</mark>-સર્વત્ર પ્રતિગત-વ્યાપ્ત જ્ઞાનદ્રષ્ટિથી પ્રાપ્ત स्वाहुतम्-हृदयमां सम्यક् ગૃહીત-ધારણ કરેલ ने महा नमसा-अगन्म-મહાન નમ્ર-ભાવ-स्तवनथी અમે પ્રાપ્ત કરીએ. (૧)

१३०५. सं महा विश्वा दुरितानि सोह्वानिम ष्टवे दम आ जातवेदाः। सं नो रक्षिषद् दुरितादवद्यादस्मान् गृणत उतं नो मघोनः॥२॥

પદાર્થ : सः-ते जातवेदाः-अग्निः-ઉત્પન્ન માત્ર અને પ્રસિદ્ધ-પ્રકટ માત્રને જાણનાર અગ્રણી જ્ઞાનપ્રકાશક પરમાત્મા मह्ना-પોતાના મહત્ત્વથી विश्वा दुरितानि साह्वान्-અમારા સમસ્ત કષ્ટો, દુઃખોને દબાવી દૂર કરનાર છે. दमे आष्टवे-તેની પ્રાપ્ત ઘરમાં સમગ્રરૂપથી સ્તુતિ કરવામાં આવે છે. सः-ते नः-અમારી रक्षिषत्-२क्षा કરે. अस्मान्-गृणतः-दुरितात्-અમે સ્તુતિ કરનારાઓની દુઃખોથી રક્ષા કરે. उत-અને नः-<u>मघोनः--अवद्यात्</u>-અમે અધ્યાત્મ યજ્ઞવાળા અથવા અધ્યાત્મ-ધનવાળાની નિંદનીયરૂપ પાપથી રક્ષા કરે. (2)

१३०६. त्वं वरुण उत मित्रों अंग्ने त्वां वर्धन्ति मैतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु सुषणनानि सन्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥३॥

પદાર્થ : अग्ने-અગ્રણી જ્ઞાનપ્રકાશક પરમાત્મનુ ! त्वं वस्गः-उत मित्रः-तुं વરનાર-પોતાની તરફ મોક્ષ માટે વરણ કરનાર અને સંસારમાં શ્રેષ્ઠકર્મ કરવા માટે પ્રેરિત કરનાર છે. विसष्ठा:-તારામાં અત્યંત निवास કરનારા ઉપાસકજનો मितिभि:-स्तुति वाशीओथी त्वां वर्धन्ति-तने पोतानी अंદर विरसित કरे છે.-અધિકાધિક સાક્ષાત્ કરે છે. त्वे-તારો થઈ ગયા પછી सुषणानि वसु सन्तु-સુખ સંભાજક ધન-અધ્યાત્મ ધન બને. यूयं स्वस्तिभि:-नः सदा पात-तमे કલ્યાણ સાધનોથી અમારી રક્ષા કરો. (૩)

१३०७. महाँ इन्द्रों यं ओजसा पर्जन्यों वृष्टिमाँ इव। स्तोमैर्वर्त्सस्य वावृधे॥१॥

પદાર્થ: यः-જे इन्दः-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા ओजसा महान्-નિજ ઐશ્વર્યબળથી મહાન वृष्टिमान्

સ્તુતિ વચનોથી અધિકાધિક સાક્ષાત્ થઈ જાય છે, તે ઉપાસનીય છે. (૧)

१३०८. कण्वा इन्द्रं यदक्रत स्तोमैर्यज्ञस्य साधनम्। जामि ब्रुवत आयुधा॥२॥

પદાર્થ: कण्वा:-સ્તુતિ વક્તા મેધાવીજનો स्तोमै:-સ્તુતિ સમૂહોથી इन्द्रं यज्ञस्य साधनम्-अक्रत-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને અધ્યાત્મયજ્ઞનાં સાધન કરે છે-બનાવે છે. आयुधा जामि ब्रुवत्-આયોધ-આક્રમણ કરનારા કામ આદિ દોષોને અજ્ઞાન, તુચ્છ અકિંચિત્કર કહે છે-માને છે. (૨)

१३०९. प्रजामृतस्य पिप्रतः प्र^च यद्भरन्ते वह्नयः। विप्रा ऋतस्य वाहसा॥ ३॥

પદાર્થ: पिप्रतः-ऋतस्य-विश्वने पूरण કરવા-विश्वमां व्यापनार અમૃતરૂપ પરમાત્મા ના प्रजाम्-प्रश्रयमान प्रसिद्ध मध आनंदने यद् 'यदा'-જયારે प्रभरन्तः-वह्नयः-पोतानी અत्यंत રूपमां धारण કરવા माटे स्तुति द्वारा पढों याउनार स्तोता ઉપासक्ष विप्राः-मेधावी अन ऋतस्य वाहसा-अमृतरूप परमात्माना वाढक स्तुति समूढिथी परमात्मानुं वढन करे छे. (3)

ખંડ-૯

સૂક્ત-૧

१३१०. पर्वमानस्य जिंघ्नतो हरेश्चेन्द्रा असृक्षत। जौरा अजिरशोचिषः॥१॥

પદાર્થ: जिघ्नतः-દુ:ખ દોષોને નષ્ટ કરતાં अजिर-शोचिषः-ગમન વ્યાપનશીલ તેજવાળા हरे:-સુખદાતા पवमानस्य-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની जीरा:-चन्द्रा:-असृक्षत-શીઘ્રગતિવાળી આહ્લાદકારી આનંદધારાઓ અમારી-ઉપાસકોની ઉપર વરસી રહી છે. (૧)

१३११. पंवमानो रेथींतमः शुर्भेभिः शुर्भेशस्तमः। हरिश्चन्द्रो मेरुद्रणः॥२॥ १३१२. पंवमान व्यश्नुहि रेशिमेभिर्वाजसातमः। दंधत्स्तोत्रे सुवीर्यम्॥३॥ आ अन्ने मंत्रोनी એકवास्यता-समानता छे.

પદાર્થ: पवमान-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! તું रथीतमः-અત્યંત રસવાળા शुभ्रेभिः-शुभ्रशस्तमः-तेश्रेथी અતિ તેજસ્વી हिरः-અજ્ઞાનહર્તા चन्द्रः-આહ્લાદક मस्द्रणः-મુમુક્ષુઓની સ્તુતિવાણી જેના માટે એવું वाजसातमः-આત્મબળને આપનાર पवमानः-અધ્યેષ્યમાણ પ્રાર્થનામાં લાવેલ रिष्टमिभः-પોતાની આનંદ રશ્મિઓ-ધારાઓથી स्तोत्रै:-તું સ્તોતા ઉપાસકને માટે सुवीर्यं दधत्-શોભન બળ ધારણ કરાવીને व्यष्ट्नहि-વ્યાપ્ત થા. (२-3)

सूड्त-२

१३१३. परौतों षिञ्चता सुतं सोमों यं उत्तमं हैविः। दैधन्वाँ यो नर्यो अपस्वा ३८न्तरा सुषाव सोममद्रिभिः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૧૨

१३१४. नूनं पुनोनोऽविभिः परि स्रवादिब्धः सुरेभिन्तरः। सुते चित्वाप्सुं मदामो अन्धसा श्रीणन्तौ गोभिरुत्तरम्॥२॥

પદાર્થ: अदब्ध:-હે સોમ-પરમાત્મન્ ! તું અબાધિત सूरिभन्तर:-અતિશોભન જીવન નિર્માણકર્તા પ્રાણોનો પ્રાણ पुनान:-પ્રાર્થના કરેલ अविभि: परिस्रव-પ્રાપ્તિ સાધનો-યોગાભ્યાસોના દ્વારા હૃદયમાં પરિપ્રાપ્ત થા. सूतेचित्-તારો સાક્ષાત્ થયા પછી अन्धसा-अप्सु त्वा-આધ્યાન, સ્મરણ, ચિંતનથી તને પ્રાણોમાં उत्तरम्-પશ્ચાત્ गोभि: श्रीणन्त:-ઇન્દ્રિયોમાં મેળવતાં नूनं मदाम:-નિશ્ચય અમે હર્ષિત-આનંદિત થઈએ છીએ. હૃદયમાં સાક્ષાત્ પરમાત્મા પ્રાણો ઇન્દ્રિયોમાં સુખ સંચાર કરે છે. (૨)

१३१५. परि स्वानश्चक्षसे देवमादनः क्रतुरिन्दुर्विचक्षणः॥३॥

પદાર્થ: इन्दु:-આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મા <mark>देवमादन:-</mark>મુમુક્ષુ ઉપાસકોને આનંદ આપનાર <mark>विचक्षण:-</mark>સર્વજ્ઞ क्रतु:-જગત રચયિતા स्वान:-ઉપાસિત થઈને चक्षसे-ઉપાસકનાં દર્શન માટે परि-પરિપ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

~~सूडत-~~3

१३१६. असावि सोमो अरुषो वृषो हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत्। पुनानो वारमत्येष्यव्ययं श्येनो न योनि घृतवन्तमासदत्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા પદ્દર

१३१७. पर्जन्यः पिता महिषस्य पर्णिनो नाभा पृथिव्या गिरिषु क्षयं दधे। स्वसार आपो अभि गा उदासरेन्त्सं ग्राविभिर्वसते वीते अध्वरे॥२॥

પદાર્થ: महिषस्य पर्णिन:-મહાન પર્શી-પર્શ-પાલન-પ્રશસ્ત પાલન ધર્મવાળા पर्जन्य:-તૃપ્તિકર્તા पिता-પાલક સોમ-શાન્ત પરમાત્મા पृथिव्या-नाभा-પાર્થિવ શરીરનાં મધ્યમાં गिरिषु क्षयं दधे-स्तुति साધનો-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર અને વાણીમાં સ્થાન બનાવે છે. स्वसार:-आप:-अधि गा:-उदासरन्-

સ્તુતિ વાણીઓને અધિકૃત કરીને સ્વસરણશીલ ઉપાસકજનો ઊર્ધ્વ ગતિવાળા બને છે. वीते अध्वरे-પ્રાપ્ત અધ્યાત્મયજ્ઞમાં અવસર પર ग्राविभः 'ग्रावाणः'-તે સ્તુતિ કરનારા વિદ્વાનજનો संवसते-આવરણ-રક્ષણ પ્રાપ્ત કરે છે. (૨)

१३१८. कविवेधस्यां पर्येषि माहिनमत्यो न मृष्टां अभि वाजमर्षसि। अपसेधन् दुरितां सोम नो मृड घृतां वसानः परि यासि निर्णिजम्॥ ३॥

પદાર્થ: सोमः-હે शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं किवः-क्रान्तदर्शी सर्वन्न वेधस्या-निर्माशनी-ભાવનાથી माहिनम्-विस्तृत संसारने पर्येषि-सर्वत्रथी प्राप्त થઈ રહ્યો છે. अत्यः-नः-मृष्टः-वाजम्-अभि-अर्षिस-घोऽानी सभान स्तुति द्वारा प्रेरित અध्यात्म अर्थात् ध्यानयन्तने प्राप्त थाय छे. दुरिता-अपसेधन्-दुः भोने दूर करतां नः-मृड-अभने सुभी कर. घृतावसानः-तेश्वने आय्छादित करीने-तेना पर अधिकार करीने निर्णाजं परियासि-पवित्र ઉपासक परिप्राप्त थाय छे. (3)

ખંડ-૧૦

સૂક્ત-૧

१३१९. श्रायन्तइवं सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत।
वसूनि जातों जनिमान्योजसां प्रति भागं न दीधिमः॥१॥
१३० भंत्रार्थ क्षमांक संज्या २६७

१३२०. अलर्षिरातिं वसुदामुपं स्तुहि भेद्रां इन्द्रस्य रौतयः। यो अस्य कामं विधेतो न रोषिति मेनो दोनाय चौदयन्॥२॥

પદાર્થ: इन्द्रस्य गतिम्-अलर्षि-હે ઉપાસક! તું ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માનાં દાનને પ્રાપ્તકર્તા છે. वसुदाम्-उपस्तुहि-ते ધનદાતાની ઉપાસના કર. भद्रा:-गतय:-तेनुं દાન કલ્યાણકારી છે. अस्य विद्धत:-ते तारुं परिचरણ કરનાર-ઉપાસના કરનારની कामं य:-न गेषति-કામના નષ્ટ કરતો નથી. मनः दानाय चोद्यन्-तारा मनने દાનના માટે-આત્મદાન-આત્મસમર્પણને માટે. [કામના પૂર્ણ કરે છે.](૨)

સૂક્ત-૨

१३२१. यत इन्द्रे भयामहे ततो नो अभयं कृधि। मंघवञ्छग्धि तव तन्ने ऊतये वि द्विषो वि मृधो जहि॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૭૪

१३२२. त्वं हि राधसस्पते राधसो मेहः क्षयस्यासि विधर्ता। तं त्वा वयं मेघवन्निन्द्र गिर्वणः सुतावन्तो हवामहे॥२॥

પદાર્થ: गधसः-पते गिर्वण:-मघवन्-इन्द्र-હે અમારે માટે ધનના પાલક, રક્ષક, સ્તુતિઓથી શ્રેષ્ઠ સંભજનીય, અધ્યાત્મયજ્ઞના આધાર, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! त्वं हि महः-गधसः-क्षयस्य विधर्ता-असि-तुं જ મહાન ધન-મોક્ષૈશ્વર્ય અને મહાન નિવાસ મોક્ષધામનો વિધાનકર્તા-પ્રદાતા અને આધાર છે. तं त्वा-ते तने वयं सुतावन्तः-हवामहे-અમે ઉપાસનારસવાળા આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૨)

ખંડ-૧૧

સૂક્ત-૧

१३२३. त्वं सोमासि धारैयुर्मेन्द्रं ओजिष्ठो अध्वरे। पंवस्व मंहैयद्रियः॥१॥

પદાર્થ: सोमः-હે शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं अध्वरे-मारा અધ્યાત્મયજ્ઞ ધ્યાન સમાધિમાં धारयुः-ધારા પ્રવાહવાળા-ધારા પ્રવાહમાં આવતાં मन्दः-હર્ષકારી અત્યંત ઓજસ્વી-આત્મબળદાતા मंहयद्रियः-દેનાર ધનવાળા पवस्व-પ્રાપ્ત થા. (૧)

१३२४. त्वं सुतो मदिन्तमो दधन्वानमत्सरिन्तमः। इन्दुः सत्रोजिदस्तृतः॥ २॥

પદાર્થ: त्वम्-હે પરમાત્મન્! सृतः-સाक्षात् થઈને मिदन्तमः-અતિ આનંદદાયક द्रधन्वान्-ઉપાસકના ધારણકર્તા मत्सिरिन्तमः-અધિક તૃપ્ત કર इन्दुः-રસીલા सत्राजित्-સર્વને જીતનાર अस्तृतः-અવિચલિત છે તેથી ઉપાસ્ય છે. (૨)

१३२५. त्वं सुष्वाणो अद्रिभिरभ्यर्षं कनिक्रदत्। द्युमन्तं शुष्ममा भर॥ ३॥

પદાર્થ: त्वम्-હે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું अदिभिः सुष्वाणः-स्तुतिકર્તા ઉપાસકો દ્વારા ઉપાસિત किनक्रदत्-સુંદર પ્રવચન કરતાં अभि-अर्ष-પ્રાપ્ત થા. द्युमन्तं शुष्मम्-आभर-પ્રકાશમાન બળને અમારી અંદર આભરિત કર.-ભરી દે. (૩)

सूड्त-२

१३२६. पंवस्व देववीतये इन्दो धाराभिरोजसा। ओ कलशं मधुमान्त्सोम नः सदः॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૭૧

१३२७. तंव द्रैप्सा उदप्रुत इन्द्रं मदाय वावृधुः। त्वां देवांसो अमृताय कं पपुः॥२॥

પદાર્થ : तव द्रप्साः-उदप्रुतः-હે ઇન્દો સોમ-રસપૂર્ણ પરમાત્મા તારા આનંદબિંદુરસ ભરેલ રસીલા मदाय-હર્ષથી इन्द्रं वावृधः-આત્માને આગળ વધારે છે. देवासः-મુમુક્ષુ अमृताय-અમર બનવા માટે त्वां कं पपुः-તારું-સુખ સ્વરૂપનું પાન કરે છે. (૨)

१३२८. ओं नेः सुतास इन्दवः पुनौनां धावता रैयिम्। वृष्टिंद्यावो रीत्यापः स्वर्विदः॥३॥

પદાર્થ: सुतासः-ઉપાસિત पुनानाः-પવિત્ર કરનાર इन्दवः-आनंदरसपूर्ण परमात्मन् ! रियम्-पोष-અધ્યાત્મપોષ-ઉત્કર્ષને नः-અમારે માટે आधावत-પ્રાપ્ત કરાવ वृष्टिद्यावः-પ્રકાશ વૃષ્ટિવાળા તેજવર્ષક-જયોતિપ્રેરક रीत्यापः-श्रवण પ્રવાહવાળા स्वविदः-मोक्ष પ્રાપ્ત કરાવનાર પરમાત્મા છે. (૩)

सूड्त-३

१३२९. परि त्यं हर्यतं हरिं बभुं पुनन्ति वारेण। यो देवान्विश्वा इत्परि मदेन सह गच्छति॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૫૨

१३३०. द्विर्यं पञ्चे स्वयंशसं संखायो अद्विसंहतम्। प्रियमिन्द्रस्य काम्यं प्रस्नोपयन्त ऊर्मयः॥२॥

પદાર્થ: त्यं अद्विसंहतम्-જે શ્લોકકૃત્ સ્તુતિકર્તાઓથી સંગત-સ્તુતિકર્તાઓને પ્રાપ્ત થનાર स्वयशसम् स्व આધાર યશોરૂપને इन्द्वस्य प्रियं काम्यं-આત્માને પ્રિય કમનીય સોમ-શાંત સ્વરૂપ પરમાત્માને द्विः पञ्च सखायः-દશ પ્રાણ, ઇન્દ્રિય શક્તિઓ, મનન, શ્રવણ, સ્તવન આદિ कर्मयः-ઊર્મિરૂપ ઉન્નત બનીને प्रस्नापयन्त-પ્રખ્યાત કરાવે છે-સાક્ષાત્ કરાવે છે. (૨)

१३३१. इन्द्राय सोम पातवे वृत्रेघ्ने परि षिच्यसे।

नरे च दक्षिणावते वीराय सदनासदे॥ ३॥

पदार्थ: सोम-હे शान्त स्वरूप परमात्मन् ! तुं वृत्रघ्ने-पाप नष्ट यूडेल જे ते निष्पाप दक्षिणावते-કામવાन्-કામનાવાળા वीगय-કર્મશીલ-સ્વતંત્ર કર્મ કરનારા सदनासदे-शरीर અર્થાત્ હૃદયગૃહમાં બેસનાર नरे-मुमुक्षु इन्द्राय-आत्माने पातवे-पान-धारण કरवा माटे परिषच्यसे-प्रार्थित કरवामां आवे છે. (3)

सूड्त-४

१३३२. पवस्व सोम महें दक्षायाश्वों ने निक्तों वार्जी धनाय॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૩૦

१३३३. प्र ते सौतारों रसं मदाय पुनन्ति सोमं महे द्युम्नाय॥२॥

પદાર્થ: ते सोतार:-ते निष्पन्न કરનારા સાધકજનો मदाय-હર્ષ-આનંદ પામવા માટે महे द्युम्नाय-મહાન યશ માટે सोमं रसं प्रपुनन्ति-२स३्प सोम-शान्त स्व३्प परमात्माने અध्येषित કरे છે-सत्કृत કરે છે-પૂજે છે. (२)

१३३४. शिंशुं जज्ञानं हरिं मृजन्ति पैवित्रे सोमं देवेभ्य ईन्दुम्॥३॥

પદાર્થ : शिशुम्-પ્રશંસનીય, हरिम्-દુ:ખહર્તા, इन्दुम्-પ્રકાશમાન सोमम्-शान्त स्वરૂપ પરમાત્માને मृजन्ति-પ્રાપ્ત કરે છે. (3)

સૂક્ત-૫

१३३५. उपो षु जातमप्तुरं गोभिर्भङ्गं परिष्कृतम्। ईन्दुं देवां अयासिषुः॥१॥
९३) भंत्रार्थ क्षमांक संख्या ४८७, ७६२

१३३६. तमिद्वर्धन्तु नो गिरो वत्सं संशिश्वरीरिव। य इन्द्रस्य हृदं सनिः॥ २॥

પદાર્થ : तम्-इत्-ते सोम-परमात्माने જ नः-गिरः संवर्धन्तु-અમારી સ્તુતિઓને વધારી દે-અમારી तरक्ष आववा माटे ઉત્સાહિત કરે. वत्सं शिश्वरीः-इव-જેમ બાળકોની માતાઓ દૂધપાન કરાવવા પોતાની તરફ આવવા માટે બાળકોને ઉત્સાહિત કરે છે. यः-इन्द्रस्य हृदं सिनः- જે ઉપાસક આત્માનાં હૃદયનો સંભક્ત-હૃદયમાં રહેનાર અથવા હૃદયગ્રાહી હોય. (૨)

१३३७. अर्षा नः सोम शं गवे धुक्षस्व पिप्युषीमिषम्। वर्धा समुद्रमुक्थ्य॥ ३॥ पदार्थः सोम-ढे शान्त स्व३५ परभात्मनु! तुं नः-गवे शम्-अर्ष-अभारी वाशीने भाटे सुभ प्रेरित કર. <mark>पिप्युषीम्-इषं धुक्षस्व</mark>–અત્યંત વધેલી કામનાને પ્રપૂર્ણ કર. ~~उक्थ्यं समुद्रं वर्ध~~–અમારા પ્રશંસનીય મનને વિકસિત કર. (૨)

ખંડ-૧૨

સૂક્ત-૧

१३३८. आ घो ये अग्निमिन्धते स्तृणन्ति बर्हिरानुषक्। येषामिन्द्रौ युवा संखा॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૩૩

१३३९. बृह न्निदिध्म एषां भूरि शस्त्रं पृथुः स्वरुः। येषामिन्द्रो युवा संखा॥२॥

પદાર્થ: येषां युवासखा-इन्द्र:- જે ઉપાસકોનો સદા અજર-બળવાન ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા સાથી બની ગયો एषाम्-तेनुं बृहन्-इत्-इध्मः-મહાન તેજ भूरि शस्त्रम्-બહુજ સ્તુતિવાણી पृथुः स्वस्त-विस्तृत અર્ચનાકર્મ બને છે. (૨)

१३४०. अंयुद्ध इंद्युंधा वृतं शूरे आजित संत्वभिः। येषामिन्द्रो युवा संखा॥ ३॥

પદાર્થ : युधा वृतम्-યુદ્ધ કરનારા કામ, ક્રોધ આદિથી ઢંકાયેલા-ઘેરાયેલા પોતાને आ-अजित 'आजयाति'-આગળથી બચાવી લે છે. येषाम् इन्द्रः युवा सखा-જેના અજર બળવાન પરમાત્મા સદા સાથે રહેલ હોય છે. (૩)

સૂક્ત-ર

१३४१. य एक इद्विदयते वसु मर्ताय दौशुंषे। ईशानो अप्रतिष्कुत इन्द्रो अङ्गा। १॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૮૯

१३४२. यश्चिद्धिं त्वा बहुभ्ये आ सुतावाँ आविवासित। उग्रं तत् पत्यते शव इन्द्रो अङ्गा। २॥

પદાર્થ : इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા बहुभ्य:-મોટા ભાગના મનુષ્યોમાંથી यः कः-चित्-જે કોઈ

વિરલ જ सुतावत्-ઉપાસનારસવાળો त्वा अविवासित-તારી સમગ્ર રૂપમાં પરિચર્યા ઉપાસના કરે છે. अङ्ग-शीघ्र જ ते उग्रं शवः-तेજस्वी બળને पत्यते-પ્રાપ્ત કરે છે. (૨)

१३४३. केदां मर्तमराधसं पदां क्षुम्पमिव स्फुरत्। केदां नः शुश्रवद् गिरं इन्द्रो अङ्ग॥३॥

પદાર્થ: कदा-કોઈ સમયે अराधसं मर्तम्-આરાધના-ઉપાસના ન કરનારા-નાસ્તિકજનોને पदा क्षुम्यम्-इव स्फुरत्-પગથી બિલાડીનો ટોપ-વર્ષા ऋतुમાં ઉત્પન્ન એ બિલાડીના ટોપને નાશ કરવા સમાન નષ્ટ કરી દે છે. कदा-કોઈ પણ સમયે इन्द्रः-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા नः-गिरः-અમારી ઉપાસકોની સ્તુતિઓ-પ્રાર્થનાઓને अङ्ग शुश्रवत्-शीघ्र सांભળે-પૂરી કરી શકે. (૩)

सूडत-३

१३४४. गाँयन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्यकमिर्कणः। ब्रह्माणस्त्वा शतक्रते उद्वेशमिव येमिरे॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૪૨

१३४५. यत्सानोः सान्वारुहो भूर्यस्पष्ट कर्त्वम्। तदिन्द्रो अर्थं चेतित यूर्थन वृष्णिरेजित॥२॥

પદાર્થ : यत्-જયારે ઉપાસક सानोः सानुः-आस्हः-એક ઊંચ યોગભૂમિથી બીજી યોગભૂમિ પર આરૂઢ થતો જાય છે, ત્યારે भूरि कर्त्वम्-अस्पष्ट-બહુજ કર્મ અભ્યાસ કર્મને સ્પર્શ-સેવન અર્થાત્ પાર કરી લે છે. तत्-त्यारे ते इन्द्रः-अर्थ-चेतित-परमात्मा અભીષ્ટને समજે છે, પુनः वृष्णिः-यूथेन रेजित- सुખવર્ષક પરમાત્મા પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય સર્વ અર્થમાત્ર પ્રદાનને માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१३४६. युङ्क्ष्वा हि केशिना हरी वृषणा कक्ष्यप्रा। अथा न इन्द्र सोमपा गिरामुपश्रुतिं चर॥३॥

પદાર્થ: सोमपा:-इन्द्र-હે ઉપાસનારસનું પાનકર્તા-સ્વીકારકર્તા તું वृषणा कक्ष्यप्रा-સુખવર્ષક કક્ષગત-પાર્શ્વવાન તારી સમીપવર્તી આત્માને તૃપ્ત કરનારા केशिना-રશ્મિવાન વ્યાપક પ્રભાવવાળા हरी-તને અમારા સુધી લઈ આવનાર અને અમને તારા સુધી લઈ જનાર ૠક્, સામ-જ્યોતિ, શાન્તિ ગુણોને युड्कष्व हि-અવશ્ય યુક્ત કર अथ-ત્યાર પછી-ફરી नः-અમારી गिरां श्रुतिम्-उपचर-વાણીઓની શ્રુતિ-શ્રવણીય પ્રાર્થનાને ઉપયુક્ત કર-સ્વીકાર-પૂરી કર. (૩) इति दशमोऽध्यायः, पञ्चमप्रपाठकश्य समाप्तः ॥

* * *

अथ एकादशोऽध्यायः

अथ षष्ठप्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१३४७. सुंषमिद्धो ने आं वह देवाँ अंग्ने हैविष्मते। होतः पावक यक्षि च॥१॥

પદાર્થ: पावक-હે દીપ્ત પવિત્રકર્તા પરમાત્મન્ ! तुं हिवष्मते-હું સ્વ આત્મ હવિ આપનાર સમર્પિત કરનાર ઉપાસકને માટે होता-હોતા-ૠત્વિક બન च-અને यिक्ष-અધ્યાત્મયજ્ઞ કરાવ, તથા अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! तुं सुसमिद्धः-सभ्यक् प्रકाश युक्त થઈने नः-'माम्'-मने देवान्-आवह-અभर मुक्त आत्माओ प्रत्ये प्राप्त કરાવ-લઈ જા, मोक्षमां पહોंચાડ. (૧)

१३४८. मधुमन्तं तनूनापद्यज्ञं दैवेषु नः कवे। अद्यां कृणुह्यूतये॥२॥

પદાર્થ: तनूनपात् कवे-હે તારા દેહરૂપ આત્માનું પતન ન કરાવનાર-અમર બનાવનાર ક્રાન્તદર્શી પરમાત્મન્ ! तुं नः-मने આત્મયાજી-યજ્ઞ કરનારના मधुमन्तं यज्ञम्-આત્માવાળા સ્વાત્મ સમર્પણવાળા યજ્ઞને अद्य-આજ-આ જીવનમાં જ ऊतये-આત્મ રક્ષાને માટે-અમરતાને માટે देवेषु कृणुिह-अमर- मुक्त આત્માઓમાં કર-મુક્ત આત્મા થવામાં સફળ બનાવ. (૨)

१३४९. नराशंसमिह प्रियमस्मिन्यज्ञ उप ह्वये। मधुजिह्नं हविष्कृतम्॥३॥

પદાર્થ: इह अस्मिन् यज्ञे-आ જીવનમાં આ આત્મયજનકર્મ અધ્યાત્મયજ્ઞમાં प्रियम्-પ્રિય मधुजिह्नम्-મધુરવાણી મધુર પ્રવચન જેનું છે અથવા મધુર સ્તુતિવાણી જેના માટે છે, તે हिवष्कृतम्-આત્મહિવને સંસ્કૃત કરનારા नगशंसम्-नरो-मुमुक्षुઓથી પ્રશંસનીય-અત્યંત સ્તુતિ યોગ્ય પરમાત્માને उपहृये-ઉપહૂત કરું છું-અપનાવું છું-ઉપાસનામાં લાવું છું. (3)

१३५०. अंग्ने सुंखतमें रंथे देवाँ ईंडित आ वह। असि होता मनुर्हितः॥४॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું <mark>इंडित:</mark>-સ્તુતિને પ્રાપ્ત થઈને <mark>सुखतमे ख</mark>े-અત્યંત સુખરૂપ રમણસ્થાનમાં-મોક્ષમાં <mark>देवान्-आवह</mark>-દિવ્ય અભૌતિક સંકલ્પાત્મક મન આદિ શક્તિઓને સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત કરાવ मनुर्हित:-होता-असि-કારણ કે તું અમારો ઉપાસક મનુષ્યોનો હિતકર હોતા-બોલાવનાર

सुडत-२

१३५१. यदद्यं सूरं उदितेंऽनांगा मित्रों अर्यमा। सुवाति सर्वितां भगः॥१॥

પદાર્થ: यत्-જો अद्य-આજ-આ જીવનમાં જ सूरे-उदिते-સૂર્ય ઉદય થતાં જ अनागा:-પાપરહિત જેનાથી થઈ જાય છે તે એવા मित्र:-સંસારના કર્મ કરવા માટે अर्यमा-મુક્તિદાતા सविता-ઉત્પાદક भग:- ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા सुवाति-અમને અધ્યાત્મયજ્ઞમાં સંપન્ન કરે. (૧)

१३५२. सुप्रावीरस्तुं स क्षयः प्रं नु यामन्त्सुदानवः। ये नौ अंहोऽतिपिप्रति॥ २॥

પદાર્થ: सः-क्षयः-તे निवासस्थान शरी२३५ सुप्रावी:-अस्तु-ઉત્તમ રक्षावाणुं હોય-सुरिक्षत रहे यामन् सुदानवः-नु प्र-જીવન યાત્રામાં-દાનકર્તા ઉક્ત મિત્ર-પ્રેરક; અર્યમા-મુક્તિદાતા, સવિતા-ઉત્પાદક, ભગ-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા દાનકર્તા થાય-શીघ्र प्रवर्तमान रहे. ये नः-अंहः-अति पिप्रति-शे अभारा पापने અत्यंत पार-दूर કरी हे છે. (२)

१३५३. उत स्वराजो अदितिरदब्धस्य व्रतस्य ये। महो राजान ईशते॥ ३॥

पદાર્થ: अदिति:-અખંડ સુખ સંપત્તિ-મુક્તિનો ये स्वराजः-જે સ્વયં રાજા उत-અને अदब्धस्य व्रतस्य-અહિંસનીય-અબાધ્યકર્મનો महः राजान् ईशते-મહાન રાજા બનીને શાસન કરે છે. (૩)

~~સૂક્ત-~~3

१३५४. उँ त्वा मदन्तुँ सोमाः कृणुष्वं राधो अद्रिवः। अव ब्रह्मद्विषो जिहा। १॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या १८४

१३५५. पदा पणीनराधसो नि बाधस्व महाँ असि। न हि त्वा कश्चन प्रति॥ २॥

પદાર્થ: अराधसः पणीन्-રાધનારહિત-ઉપાસનારહિત સ્તુતિકર્તાઓ-ઉપરથી ઉપાસનાનું પ્રદર્શન કરનારાઓને पदा निबाधस्व-પગોથી ઠુકરાવે છે. એવી રીતે ઠુકરાવી દે-ઠુકરાવે છે. महान्-असि-तुं मહान છે त्वा प्रति-तारा પ્રતિપક્ષી-પ્રતિરોધી અથવા તારા પ્રતિમાન-તારા સમાન ઉપાસ્યદેવ न हि कश्चन-કોઈ પણ નથી. (૨)

१३५६. त्वमीशिषे सुतानामिन्द्रं त्वमसुतानाम्। त्वं राजां जनानाम्॥३॥

પદાર્થ : इन्द्र त्वम्-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું सुतानाम्-ईशिषे-ઉપાસનારસ સંપાદકોનો સ્વામી બની રહ્યો છે. त्वं असुतानाम्-तुं ઉપાસનારસ રહિતો-નાસ્તિકોનો પણ સ્વામી બની રહ્યો છે. त्वं राजा जनानाम्-तुं राજा છે. જન્મનાર પ્રાણીઓને ભોગ પ્રદાન માટે ભોગ યથાયોગ્ય સર્વ આપે છે, તે તારી મહાન દયા છે. (૩)

ખંડ-૨ સ~~ૂક્ત~~-૧

१३५७. आं जागृविर्विप्र ऋतं मतीनां सोमः पुनोनों असदच्चेमूंषु। संपन्ति यं मिथुनासो निकामा अर्ध्वर्यवो रथिरांसः सुहंस्ताः॥१॥

પદાર્થ: जागृवि:-જાગરુક-જાગરણશીલ-સદા સાવધાન જ્ઞાનપૂર્ણ विष्र:-વિશેષ કામનાપૂરક सोम:-શાन्त સ્વરૂપ પરમાત્મા मतीनाम्-ऋं पुनान:-મેધાવી પ્રાર્થના-કર્તાને સત્ય પ્રાર્થનીય વિષયને પ્રાપ્ત કરાવવા માટે चमूषु-आसदत्-અદન-સ્વાદન પાત્રો-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારોમાં આવીને બેસે છે. चम्-જેને मिथुनास:-મળેલા निकामा:-બાહ્ય-કામનાઓને છોડીને નિહિત-અધ્યાત્મ કામનાઓવાળા रिथास:-રમણીય મોક્ષના અધિકારી सुहस्ता:-શોભન હસ્ત-યશોભાગી अध्वर्यवः सपन्ति-અધ્યાત્મયજ્ઞકર્તા ઉપાસકજનો સ્પર્શ કરે છે અથવા સારી રીતે પ્રાપ્ત કરે છે. (૧)

१३५८. सं पुनान उप सूरे दंधान आंभे अप्रा रोदसी वी ष आवः। प्रिया चिद्यस्य प्रियसांस ऊती सतो धनं कारिणे नं प्र यंसत्॥२॥

પદાર્થ: सः-તે સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા पुनान:-વ્યાપ્ત થઈને-વિભુ ગિત કરતાં सूरे-उपद्धान:-સંસારમાં જન્મ પામનાર આત્માને માટે કૃપા કરીને उभे रोदसी-आ-अप्रा:-બન્ને ઘુલોક અને પૃથિવીલોકને પોતાની વ્યાપન ગિત શક્તિથી ભરે છે. અને सः-તે वि-आवः-એને ખોલી દે છે-એને પ્રકટ કરી દે છે-ઉત્પન્ન કરે છે. यस्य सतः प्रिया चित्-જે નિત્ય પ્રિય ઉપાસક આત્માને માટે प्रियासः-પરમાત્માને પ્રિય આનંદધારા પ્રવાહ ऊती-રક્ષાને માટે છે, તેને प्रयंसत्-धनं कारिणे न-પ્રદાન કરે છે. કર્મચારીને માટે જેમ ધન પ્રદાન કરે છે. (૨)

१३५९. सं वर्धितां वर्धनः पूर्यमानः सोमो मौढ्वाँ अभि नौ ज्योतिषावित्। यत्र नः पूर्वे पितरः पदेज्ञाः स्वर्विदो अभि गा अद्गिमिष्णान्॥३॥

પદાર્થ : सः सोमः-ते शान्त स्વરૂપ પરમાત્મા वर्धिता वर्धनः-વર્ધક સ્વયં સમૃદ્ધ मीढ्वान्-सुખવર્ષક पुनानः-પ્રાપ્ત થઈને नः-અમારી ज्योतिषा-પોતાની જ્યોતિથી आवीत्-रक्षा કરે છે; तथा यत्र-જ્યાં नः-

અમારા पूर्वे पितरः-पूर्व ગુરુ આદિ ઉપાસકો पद्ज्ञाः-स्वर्विदः-પરમપદ પરમાત્માને જાણનારા મોક્ષને પ્રાપ્ત કરી ચૂકેલાં गाः-अभि-अद्विम्-इष्णन्-स्तुति वाणीओथी અભિગત કર-જીવનમાં સેવન કર. અખંડ મોક્ષની ચાહના કરે છે. (3)

सुडत-२

१३६०. मां चिदन्यद्वि शंसते संखायों मां रिषण्यत। इन्द्रमित् स्तोतां वृषणां संचा सुते मुहुरुक्थां च शंसत॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૪૨

१३६१. अवक्रक्षिणं वृषेभं यथा जुवं गां न चर्षणौसंहम्। विद्वेषणं संवननमुभयङ्करं मंहिष्ठमुभयाविनम्॥२॥

પદાર્થ: अवक्रक्षिणम्-કામ-ક્રોધ આદિને છિન્ન-ભિન્ન કરનાર वृषभं यथा-બળદની સમાન जुवं गां न-પ્રાપ્ત પૃથિવીની સમાન चर्षणीसहम्-દેખનાર જ્ઞાનવાન ઉપાસકનો તૃપ્તિકર્તા ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને, તથા विद्वेषणं संवननम्-उभयङ्करम्-પાપીઓ-નાસ્તિકોથી દેષકર્તા, ઉપાસકોને સંભાગી બનાવનાર-અપનાવનાર બન્ને દેષ કરનાર તથા પ્રસાદ આપનાર मंहिष्ठम्-उभयाविनम्-દાતા અને બન્નેના રક્ષક પરમાત્માને 'શંસત' પ્રશંસિત કરો. (૨)

સૂ~~ક~~ત-3

१३६२. उदु त्ये मधुमत्तमा गिरः स्तोमास ईरते। संत्राजितो धनसा अक्षितोतयो वाजयन्तौ रथाइव॥१॥

પદાર્થ: त्ये स्तोमासः-હે ઇન્દ્ર-પરમાત્મન્ ! તે ઉપાસક આત્માઓ मधुमत्तमाः-गिरः-उ-उदीरते-અત્યંત મધુર-નમ્ન સ્તુતિઓ તારા માટે પ્રેરિત કરે છે. सत्राजितः-કામ આદિ સર્વ દોષોને જીતનાર धनसाः-ધનના ભાગી-ધનપાત્ર अक्षितोतयः-તારી સ્થિર રક્ષાવાળા ख्याः-इव-તારા માટે રમણ સ્થાન જેમ અથવા રથ સમાન છે. (૧)

१३६३. कंण्वाइवे भृंगवेः सूर्याइवे विश्वमिद्धीतमांशत। इन्द्रं स्तोमेभिर्महयन्त आयवेः प्रियमेधासो अस्वरन्॥२॥

પદાર્थ : कण्वा:-इव-મेधावी भृगव:-ते४स्वी सूर्या:-इव-યोગ્ય પરમાત્માની તરફ સરણ-ગમન

કરનારા ઉપાસકો <mark>धीतं विश्वमित् आशत</mark>-ધ્યાન કરવામાં ધ્યાનમાં આવવા યોગ્ય વિશ્વ વ્યાપકને પ્રાપ્ત થાય છે. प्रियमेधासः-आयवः-પ્રિય બુદ્ધિવાળા જનો स्तोमेभिः-स्तुति सમૂહોથી इन्द्रं महयन्तः-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને પ્રશંસિત કરીને अस्वरन्-અર્થિત કરે છે-શ્રદ્ધાપૂર્વક અંદર બેસાડે છે. (૨)

सूड्त-४

१३६४. पर्यू षु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः। द्विषस्तरध्या ऋणयां न ईरसे॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૨૮

१३६५. अजीजनो हि पवमान सूर्य विधारे शंक्मनो पयः। गोजीरयो रहमाणः पुरन्ध्या॥२॥

પદાર્થ: पवमान-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! તું विधारे-વિશેષ ધારા-સ્તુતિવાણી જેની અંદર છે એવા ઉપાસક આત્મામાં शक्मना-કર્મશક્તિથી सूर्यं पयः-સૂર્ય સમાન જ્ઞાનપ્રકાશ अजीजनः-हि-निश्चित ઉત્પન્ન કરે છે. गोजीरया पुरस्था रंहमाणः-स्तुति वाशीथी प्रेरित-અतिशय બુદ્ધિથી ઉપકારક બુદ્ધિથી ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१३६६. अनु हिं त्वा सुतं सोमें मदामिस महें समर्यराज्ये। वाजा अभि पवमाने प्र गाहसे॥३॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૩૨

सूड्त-प

१३६७. परि प्र धैन्वेन्द्राय सोम स्वादुर्मित्राय पूष्णे भगाय॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ४२७

१३६८. एवामृताय महे क्षयाय स शुक्रो अर्घ दिव्यः पीयूषः॥२॥

પદાર્થ : सः-ते तुं-सोम-शान्त स्व३्प परमात्मन् ! शुक्रः-दिव्यः पीयूषः-शुभ्र દિવ્ય पान કरवा योग्य आनंदरस ३प एव-अवश्य अमृताय-अभरत्वने माटे महे क्षयाय-मહान सर्व श्रेष्ठ निवास-मोक्षने माटे अर्ष-प्राप्त थाय. (२)

१३६९. इन्द्रस्ते सोम सुतस्य पेयात् क्रत्वे दक्षाय विश्वे च देवाः॥३॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! ते सृतस्य-तने साक्षात् કરીને આનંદરસ स्वरूपने इन्द्रः पेयात्-ઉપાસક આત્મા પાન કરે. क्रत्वे दक्षाय-प्रज्ञान અને કર્મબળ પ્રાપ્ત કરવા માટે विश्वे देवा:- च-प्राश, मन, ઇन्द्रियो पश पान કरे-બાહ્ય વસ્તુઓમાં તારું मनन, श्रवश, દર્શન આદિ કરે. (૩)

ખંડ-3

सूड्त-१

१३७०. सूर्यस्येव रेश्मयो द्रावयित्नवो मत्सरासः प्रसुतः साकमीरते। तन्तुं ततं परि संगसि आशवो नेन्द्रादृते पवते धाम किं चन॥१॥

પદાર્થ: सूर्यस्य-इव रूमयः-સૂર્યની રશ્મિઓ-કિરણોની સમાન સોમ-પરમાત્માની द्रावियलवः- द्रविशासि-ઉપાસકોને પોતાની તરફ દ્રવિત કરનાર मत्सरासः-હર્ષિત કરનાર-આનંદ આપનાર प्रसुतः- પ્રકૃષ્ટરૂપથી ઉપાસિત થયેલ सर्गासः-વેગવાન-તીવ્ર ગતિમાન आशवः-વ્યાપનશીલ, સોમ-પરમાત્મા ततं तन्तुं साकं परि-ईरते-श्रद्धागत श्रद्धाणु प्रજારૂપ-પુત્રરૂપ ઉપાસક આત્માને એક સાથે-તુરત જ પરિપ્રાપ્ત થાય છે. इन्द्रात्-ऋं-श्रद्धाणु ઉપાસક આત્મારહિત किञ्चन धाम न पवते-કાંઈ પણ ધામ-વસ્તુ અથવા આશ્રય અશ્રદ્ધાળુ પ્રાપ્ત થતો નથી. (૧)

१३७१. उंपों मेतिः पृच्यते सिच्यते मधु मन्द्राजनी चोदते अन्तरासिन। पंवमानः सन्तिनः सुन्वतामिव मधुमान् द्रैप्सः परि वारमर्षति॥२॥

પદાર્થ: मितः-उपपृच्यते-उ-જયારે ઉપાસક દ્વારા કરવામાં આવેલી સ્તુતિવાણી સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મામાં જઈને સંપ્રક્ત બની જાય છે તથા मधु सिच्यते-આત્મા-સ્વાત્મા-ઉપાસકનો પોતાનો આત્મા પરમાત્મામાં સિંચી દેવામાં આવે છે-સમર્પિત કરી દેવામાં આવે છે, ત્યારે मन्द्राजनी-अन्तः-आसिन चोदते-सोम-परमात्મाની આનંદ પ્રેરિત કરનારી ધારાને ઉપાસકનાં અન્તર્મુખ-અન્તઃકરણમાં પ્રેરિત કરે છે; અને पवमानः सन्तिनः-પ્રાપ્ત થનાર સોમ સમ્યક્ વ્યાપક मधुमान् द्रप्सः-મધુર દ્રવણશીલ કૃપાળુ પરમાત્મા सुन्वताम्-इव-ઉપાસના દ્વારા સાક્ષાત્ કરનારા-ઉપાસકોનાં वारं परि-अर्षति-વરણીય દ્વાર હૃદયને પરિપ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१३७२. उक्षा मिमेति प्रति यन्ति धैनवो देवस्य देवीरुप यन्ति निष्कृतम्। अत्यक्रमीदर्जुने वारमेव्ययमत्कं न निक्तं परि सोमो अव्यत॥३॥ પદાર્થ: उक्षा मिमेति-જેમ સાંઢ શબ્દ કરે છે धेनवः प्रतियन्ति-ગાયો તેની તરફ જાય છે, તેમ देवस्य देवी:-सोम-परमात्मदेवनी स्तुतिवाशीઓ निष्कृतम्-उपयन्ति-ते ઉપાસિત અથવા ઉપાસકો દ્વારા ઉપાસનીય સોમ-પરમાત્માની પાસે ચાલી જાય છે. सोमः-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મા अर्जुनं-अव्ययं वारं-अत्यक्रमीत्-नित्य वरशीय शुद्ध-निर्मण आत्माने अत्यंत प्राप्त थाय છે. अत्कं न निक्तं परि-अव्यत- જેમ निर्मण કवચને યોદ્ધાઓ પરિપ્રાપ્ત થાય છે. (3)

સૂક્ત-ર

१३७३. अग्निं नरों दींधितिभिरंरण्योहस्तच्युतं जनयत प्रशंस्तम्। दूरेदृशं गृहपतिमथेव्युम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૭૨

१३७४. तमिनिमस्ते वसवो न्यृण्वन्त्सुप्रतिचक्षमवसे कुतश्चित्। दक्षाय्यो यो दमे आस नित्यः॥२॥

પદાર્થ: य:- જે અગ્નિ પરમાત્મા नित्य:-નિત્ય दक्षाय्य:- स्तुतिઓથી સંવર્ધનીય સાક્ષાત્ કરવા યોગ્ય दमे आस-स्वगृढ मोक्षधाममां છે. तम्-सुप्रति-सुप्रति-सुप्रति-चक्षम्-अग्निम्-ते सम्यક् प्रકाशमान परमात्माने वसव:-परमात्मा मां वसनार ઉપાसक कृतः-चित्-अवसे-अस्ते न्यृण्वन्-कोઈ पण ભयथी रक्षा माटे हृदय घरमां प्राप्त करे છे. (२)

१३७५. प्रेंद्धों अग्ने दीदिहि पुँरों नोऽजस्त्रया सूर्म्या यिष्ठ। त्वां शश्वन्ते उंप यन्ति वांजाः॥३॥

પદાર્થ: यविष्ठ अग्ने-હે અજર પરમાત્મન્ ! તું प्रेद्धः-પ્રસિદ્ધ-સાક્ષાત્ થઈને नः-पुरः-અમારી સન્મુખ अजस्त्रया सूर्म्या-નિરંતર શોભાયમાન-જ્ઞાન તરંગો દ્વારા दीदिहि-જ્ઞાનપ્રકાશ કર. त्वाम्-तने शश्चन्तः-वाजाः-श्रेष्ठ પ્રજાઓ-ઉપાસક આત્માઓ પ્રાપ્ત થાય છે. અથવા ઘણા બધા वाजाः-वाजवन्तः- અમૃત અન્ન પ્રાપ્ત કરવાવાળા પ્રાપ્ત થાય છે. (3)

સૂક્ત-3

१३७६. आंयं गौः पृश्निरक्रमीदसदन्मातरं पुरः। पितरं च प्रयन्तस्वः॥१॥ १३७७. अन्तश्चरति रोचनास्य प्राणादपानती। व्यख्यन्महिषो दिवम्॥२॥

५३७८. त्रिंशब्दामे वि राजित वाक्पतङ्गाय धीयते। प्रति वस्तोरहे द्युभिः॥ ३॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ક્રમશઃ ૬૩૦, ૬૩૧ અને ૬૩૨

इति एकादशोऽध्यायः, षष्ठप्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः ॥

अथ द्वादशोऽध्यायः

षष्ठप्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

सूड्त-१

१३७९. उपप्रयन्तो अध्वरं मन्त्रं वोचेमाँग्नये। आरे अस्मे च शृण्वते॥ १॥

પદાર્થ: अध्वरं उपप्रयन्त:-અમે ઉપાસકો અધ્યાત્મયજ્ઞોને उपप्रयन्त-પોતાની અંદર અનુષ્ઠાન કરવા માટે अस्मे-आरे च-અમારાથી દૂર અને પાસે પણ श्रृण्वते-વાત સાંભળનાર अग्नये-જ્ઞાનપ્રકાશસ્વરૂપ, સર્વજ્ઞ, અન્તર્યામી પરમાત્માને માટે मन्त्रं वोचेम-મનનીય સ્તૃતિ વચન બોલીએ છીએ. (૧)

१३८०. यः स्त्रीहितीषु पूर्व्यः संजग्मानांसु कृष्टिषु। अरक्षद्दांशुषे गयम्॥ २॥

પદાર્થ: यः पूर्व्यः-જે સનાતન અર્થાત્ પૂર્વ ૠષિઓથી પણ શ્રેષ્ઠ શાશ્વતિક પરમાત્મા दाशुषे-આત્મદાન-આત્મ સમર્પણ કરનારા ઉપાસકોને માટે स्नीहितीषु-સ્નેહ કરનારી, सञ्जग्मानासु-સંગઠન કરનારી, कृष्टिषु-મનુષ્ય પ્રજાઓમાં गयम्-अरक्षत्-ગૃહસ્થાન-નિવાસ-સંગમનીયની પરમાત્મા રક્ષા કરીને સ્તુતિઓ દ્વારા અપનાવે છે. (૨)

१३८१. सं नो वेदो अमात्यमग्नी रक्षतु शन्तमः। उतास्मान् पोत्वंहसः॥ ३॥

પદાર્થ: सः-शन्तमः-अग्निः-તે અત્યંત કલ્યાણકારી જ્ઞાનપ્રકાશક પરમાત્મા नः-અમારા ઉપાસકોના अमात्यं वेदः-रक्षतु-સહભૂત-સ્વાભાવિક જ્ઞાન ધનની રક્ષા કરે. उत-અને अस्मान्-अंहसः पातु-અમને પાપથી બચાવે. (3)

१३८२. उतं ब्रुवन्तु जन्तवं उदिग्निवृत्रहाजिन। धनञ्जयो रणेरणे॥४॥

પદાર્થ : रणे रणे-કામ આદિ શત્રુઓની સાથે પ્રત્યેક સંગ્રામ પ્રસંગમાં धनञ्जयः-તેના બળને જીતનાર वृत्रहा-પાપનો નાશ કરનાર अग्नि:-પરમાત્મા उदजनि-हृदयमां ઉદ્દભૂત થઈને-સાક્ષાત્ થાય છે. जन्तवः-उत-ઉપાસકજનો હાં,-અવશ્ય ब्रुवन्तु-ते परमात्मानी स्तुति કरे. (४)

સૂક્ત-૨

१३८३. अंग्ने युङ्क्ष्वां हि ये तवाश्वासो देव साँधवः । अरं वहन्त्याशंवः ॥ १ ॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા २५

१३८४. अंच्छों नो याँह्या वहाँभि प्रयांसि वीतये। आ देवान्त्सोमपीतये॥ २॥

પદાર્થ: नः-अच्छ-आयाहि-હે જ્ઞાન પ્રકાશક પરમાત્મન્ ! તું અમારી તરફ સાક્ષાત્ આગમન કર-અમને સાક્ષાત્ પ્રાપ્ત થા वीतये-કામના પૂર્તિને માટે प्रयांसि-अभि वह-પ્રિયતમ-અત્યંત તૃપ્તિ કરાવનાર જ્ઞાન સુખ પ્રસંગોમાં પ્રેરિત કર. सोम पीतये देवान्-आ-અમૃતપાન સ્થાન મુક્તિધામ પ્રાપ્તિને માટે દેવધર્મો-સત્ય, વૈરાગ્ય, શમ, દમ આદિને પ્રાપ્ત કરાવ. (૨)

१३८५. उँदंग्ने भारत द्युँमदर्जस्त्रेण दविद्युतत्। शोचा वि भाह्यजर॥३॥

પદાર્થ: भारत-अजर-अग्ने-હે ભરણ-પોષણ કરનાર, જરારહિત-અમર પરમાત્મન્ ! તું अजस्त्रेण द्युमत्-निरंतर विद्यमान પ્રકાશવાન તેજથી दिवद्युतत्-प्रકાશિત થઈને उत्-शोच-विभाहि-ઉજ્જવિલત થા-સાક્ષાત્ થા અને અમને તેજયુક્ત કર-તેજસ્વી બનાવ. (3)

सूड्त-३

१३८६. प्रं सुन्वानायान्धसो मर्तो न वष्ट तद्वचः । अप श्वानमराधसं हता मखं न भृगवः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૫૩, ૭૭૪

१३८७. ओ जॉमिरत्के अव्यत भुज न पुत्र ओण्योः । सरजारों न योषणां वरों न योनिमासदम् ॥२॥

પદાર્થ: जािमः-આનંદ પ્રાપ્ત કરાવનાર સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા अत्के-અદન-ભોગસ્થાન-અન્તઃકરણમાં अव्यते-પ્રાપ્ત થાય છે. ओण्योः-भुजे न पुत्रः-જેમ ભય દૂર કરનાર માતા-પિતાની ભુજામાં પુત્ર પ્રાપ્ત થાય છે, પુનः जारः-न योषणाम्-आसरत्-ઉપાસક આત્માની તરફ આવે છે, જેમ અર્ચનીય સ્વામી પોતાના સેવક વ્યક્તિને પુરસ્કાર અથવા ભૃતિ = સુખ સંપત્તિ આપવા પ્રાપ્ત થાય છે, અથવા वरः न योनिम्-आसदत्-જેમ આત્મા પોતાના હૃદયમાં બેસે છે. (૨)

१३८८. सं वीरों दक्षसांधनों वि यस्तस्तम्भे रोदसी । हरिः पवित्रे अव्यत वेधा न योनिमासंदम् ॥ ३॥

પદાર્થ: सः-ते वीरः-स्वयं पोतानां वीर्य-ઓજ પર આશ્રિત दक्षसाधनः-स्वाश्रित ઉપાસકના બળને સાધનાર यः-જे रोदसी-वितस्तम्भ-विश्वना બन्ने-रोधन કરનારા દ્યુલોક અને પૃથિવીલોકોને સંભાળી રહ્યો છે, એવો हिरः-દુઃખહર્તા, સુખદાતા પરમાત્મા पवित्रे-પવિત્ર ઉપાસક આત્મામાં अव्यत-પ્રાપ્ત થાય છે. वेधाः-न योनिम्-आसदम्-જેમ વિધાતા બેસવા માટે પોતાના ઘરમાં પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

१३८९. अभ्रातृव्यो अना त्वमनापिरिन्द्र जैर्नुषा सैनादिसि । युधेदापित्वमिच्छसे ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૯૯

१३९०. न की रैवन्तं संख्याय विन्दसे पीयन्ति ते सुराश्वः । यदा कृणोषि नदेनुं समूहस्यादित्यितेव हूयसे ॥ २॥

પદાર્થ: रेवन्तं सख्या न कि:-विन्दसे-કेવલ ધનવાન છે, તેમ જાણીને તું તેને મિત્રતાને માટે કદી પણ પ્રાપ્ત થતો નથી-સ્વીકાર કરતો નથી. ते सुराश्व: पीयन्ति-તે દારૂડિયો-દારૂ પીને મદમાં છકેલો છે. અન્યજનોને પીડિત કરે છે. यदा नदनुं कृणोषि-જયારે તું પોતાનો અર્ચક-સ્તુતિકર્તા બનાવી લે છે-તારા ઉપદેશથી અથવા પ્રભાવથી તારો સ્તુતિકર્તા બની જાય છે, समूहसि-त्यारे તું સમ્યક્ વહન કરે છે, સમુન્નત કરે છે. आत्-इत्-त्યાર પછી જ पिता-इव हूयसे-તું પિતા સમાન સ્મરણ કરવામાં આવે છે. (3)

सूड्त-२

१३९१. आं त्वां सहस्त्रमां शतं युक्तां रथे हिरंण्यये । ब्रह्मयुजो हरय इन्द्र केशिनो वहन्तुं सोमपीतये ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૪૫

१३९२. ओ त्वाँ रंथे हिरेण्यये हेरी मैयूरेशेंप्या । शितिपृष्ठां वहतां मध्वो अन्धसो विवक्षणस्य पौतये ॥२॥

પદાર્થ: हिरण्यये रथे-હે ઇન્દ્ર = પરમાત્મન્ ! અમૃતરૂપ રમણીય મોક્ષને માટે मयूरशेप्या-શ્રોત્રસ્પર્શી-બન્ને કાનોને સ્પર્શ કરનારા शितिपृष्ठा-श्वेत-નિર્મળ સ્તરવાળા हरी-ऋક્ અને સામ-સ્તુતિ અને ઉપાસના त्वा-તને પરમાત્માને वहताम्-તારા ઉપાસકની તરફ લાવે विविक्षणस्य-વિશેષ પ્રશંસનીય, अन्धसः-આધ્યાનીય ઉપાસનારસનું पीतये-પાન કરવા માટે. [લાવે.] (२)

१३९३. पिंबो त्वां ३स्यं गिर्वणः सुतस्य पूर्वपाइव । परिष्कृतस्य रैसिन इयमासुतिश्चारुर्मदाय पत्यते ॥ ३॥

પદાર્થ: गिर्वण:-હે સ્તુતિ વાણીઓ દ્વારા મનોહર સંભજનીય પરમાત્મન્! अस्य सुतस्य-એ નિષ્પન્ન ઉપાસનારસનો पूर्वपा:-इव-પ્રથમ પાનકર્તા-પ્રમુખ પાન કરનાર બનીને જેમ પૂર્વથી જ પાન કરનાર સ્વીકાર કરનાર છે, તેથી तु पिब-તું પાન કર-સ્વીકાર કર पिष्कृतस्य रिसन:-યમ, નિયમ આદિ દ્વારા સંસ્કૃત ઉપાસનારસવાળા મારી-ઉપાસકની इयम्-आसुति:-એ ઉપાસનારસ ધારા मदाय चारु पत्यते- મને હર્ષ-આનંદ પ્રાપ્તિને માટે સુંદર-સારી રીતે સમર્થ છે, તે જાણીને ભેટ કરી રહ્યો છું. (૩)

सूड्त-३

१३९४. आं सोता परि षिञ्चताश्वं न स्तोममप्तुरं रजस्तुरम्। वनप्रक्षमुद्रप्रुतम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૮૦

१३९५. सहस्त्रधारं वृषेभं पयोदुहं प्रियं देवाय जन्मने । ऋतेन य ऋतजातो विवावृधे राजा देव ऋतं बृहत् ॥२॥

પદાર્થ: सहस्त्रधारम्-બહુજ જ્ઞાનવાણીઓવાળા वृषभम्-કામનાવર્ષક-મનોરથોને સફળ કરનાર, पयोदुहम्-आनंદરસનું દોહન કરનાર, प्रियम्-પ્રીતિ કરનાર-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને देवाय जन्मने- देवજन्म મુક્ત જીવન બનવા માટે ઉપાસિત કરું છું. यः-જે ऋतेन-ऋतजातः-પોતાના સત્યસ્વરૂપથી પ્રસિદ્ધ સત્યજાત છે-સત્યનો જન્મદાતા ऋतं बृहत्-राजा-મહાન સત્ય સ્વામી રાજમાન છે. देवः-प्रકાશમાન विवावृधे-ગુણ શક્તિઓથી વધારે છે, તે જ ઉપાસનીય છે. (૨)

ખંડ-3 સ~~ૂક્~~ત-૧

१३९६. अग्निवृत्राणि जङ्घनद् द्रविणस्युर्विपन्यया । समिद्धः शुक्रै आहुतः ॥ १ ॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ४

१३९७. गर्भे मौतुः पितुष्पितां विदिद्युतानो अक्षरे। सीदन्नृतस्य योनिमा॥ २॥

પદાર્થ: मातुः-पितुः-अक्षरे गर्भे-પૃથિવીના ઘુલોકના અવિનાશી ગર્ભ-ગર્ભરૂપ પ્રકૃતિ નામક અવ્યક્ત ઉપાદાન કારણમાં વ્યાપક पिता विदिद्युतानः-પાલક-ઉપાદાન કારણનો પાલક અને સર્વનો પાલક પરમાત્મા વિશેષ પ્રકાશમાન છે. ऋतस्य योनिम्-आसीदन्-सत्य જ્ઞાનના આધાર વેદને આસ્થાપિત-પ્રકાશિત કરીને 'वृत्राणि जङ्गनत' અજ્ઞાન અંધકાર પાપને નષ્ટ કરે છે. (૨)

१३९८. ब्रह्म प्रजावदा भरे जातवेदो विचर्षणे। अग्ने यद्दीदयद्दिव॥३॥

પદાર્થ : विचर्षणे जातवेद:-अग्ने-હે વિશેષ દ્રષ્ટા-વિશ્વદ્રષ્ટા ઉત્પન્ન માત્રના જ્ઞાતા પ્રકાશમાન પરમાત્મન્ ! तुं प्रजावत्-ब्रह्म आभर-મિતવાળા-બુદ્ધિવાળા મંત્રમય વેદને આભરિત કર-ભરી દે, यत्- दिवि दीदयत्-જે પ્રકાશાત્મક તારા સ્વરૂપમાં પ્રકાશિત થઈ રહેલ છે. (૩)

સૂક્ત-૨

१३९९. अस्य प्रेषा हेमना पूर्यमाना देवो देवेभिः समपृक्त रसम्। सुतः पवित्रं पर्येति रेभन् मितेव सद्य पशुमन्ति होता॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૨૬

१४००. भेद्रा वस्त्रा समन्याऽऽ३ वसानो महान् केविनिवचनानि शंसन्। आं वच्यस्व चम्वोः पूर्यमानो विचक्षणो जागृविर्देववीतौ॥२॥

પદાર્થ: समन्या भद्रा वस्त्रा वसानः-હે सोम-शान्त स्व३५ परमात्मन् ! तुं ઉપાसक्षेने सम्यक् ळवन आपवा योग्य तथा शान्तिप्रद आवरशो-पोताना आनंद तरंगोने ओढीने महान् कविः-मढान वक्ता, शानी, सर्वश निवचनानि-शंसन्-रढस्यमय वयनोनुं-प्रेमपूर्श ઉपदेशोनुं क्ष्यन करतां विचक्षणः-विशेष दर्शक जागृविः-लगरुक-लगृतिप्रद देववीतौ-देवो-मुमुक्षुओनी क्षामपूर्ति स्थान मोक्षना माटे चम्बोः पूयमानः-आनंदनुं आयमन-आस्वादन करावनार मारा मन अने अढंकार पात्रोमां धारा३५थी प्राप्त थवा माटे आवच्यस्व-आगमन कर-आव. (२)

१४०१. संमु प्रियों मृज्यते सानों अंव्ये यशंस्तरो यशसां क्षेतों अस्मे। अभि स्वर धन्वा पूर्यमानो यूर्य पात स्वस्तिभिः संदा नः॥३॥

પદાર્થ : प्रियः-તૃપ્તિકર્તા यशसां यशस्तः યશવાળાઓમાં અત્યંત યશવાળા, મહાન આત્માઓમાં પરમ મહાન, क्षैतः-મુક્તોની નિવાસ યોગ્ય મોક્ષભૂમિના સ્વામી अच्ये सानो-રક્ષણીય શ્રેષ્ઠ સંભજન સાધનમાં अस्मे सम्पृज्यते-उ-અમારા દ્વારા સમ્યક્ પ્રાપ્ત કરવામાં આવે છે. पूयमानः-ते तुं प्राप्त થઈને

धन्व-अभिस्वर-६६४ અવકાશમાં આશીર્વાદ વચન બોલ यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः-तुं જ અમારી સદા કલ્યાણ ક્રિયાઓથી રક્ષા કર. (૩)

~~સૂક્ત-~~3

१४०२. एतौ न्विन्द्रं स्तवाम शुद्धं शुद्धेन साम्ना । शुद्धेरुक्थेविवृध्वांसं शुद्धेराशीर्वान् ममत्तु ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૫૦

१४०३. ईन्द्रे शुँद्धों ने आं गृहि शुँद्धः शुँद्धांभिरूर्तिभिः। शुँद्धों रैयिं नि धारय शुँद्धों ममद्धि सोम्य ॥२॥

પદાર્થ: सोम्य-इन्द्र-હે ઉપાસનારસ સમર્પણ યોગ્ય પરમાત્મન્ ! તું शुद्धः-शुद्ध છે. नः आगिह-અમારી તરફ આવ. शुद्धः शुद्धाभि:-ऊतिभि:-शुद्ध છે, માટે શુદ્ધ રક્ષા વિધાનોની સાથે આવ. शुद्धः-रियं विधारय-तुं शुद्ध છે, બળ ધનને અમારી અંદર ધારણ કરાવ शुद्धः-ममिद्धि-तुं शुद्ध છે, માટે હર્ષ-આનંદ પ્રાપ્ત કરાવ. (૨)

१४०४. इन्द्रे शुद्धों हि नो रेयिं शुद्धों रत्नानि दौशुंषे। शुद्धों वृत्राणि जिघ्नसे शुद्धों वाजं सिषासिस॥३॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું शुद्धः-हि-શુદ્ધ જ નः-र्रायं सिषासिस-અમને મોક્ષ ઐશ્વર્ય પ્રદાન કરવા ચાહે છે. शुद्धः-दाशुषे रत्नानि-શુદ્ધ છે, માટે આત્મદાની-આત્મસમર્પણકર્તાને માટે રમણીય વસ્તુઓ આપવા ઇચ્છે છે. शुद्ध-वृत्राणि जिष्नसे-તું શુદ્ધ રૂપ છે, માટે પાપો અજ્ઞાનોનો નાશ કરવા ઇચ્છે છે. शुद्धः-वाजं सिषासिस-શુદ્ધ જ તું અમૃત અન્નભોગ સેવન કરાવવા ઇચ્છે છે. (૩)

พ่ร-ช

સૂક્ત-૧

१४०५. अंग्ने स्तोमं मनामहे सिंध्रमद्यं दिविस्पृशः । देवस्य द्रविणस्यवः ॥ १ ॥

પદાર્થ : अग्ने-હે જ્ઞાનપ્રકાશક અગ્રણી પરમાત્મન્ ! दिवि-स्पृशः देवस्य-મોક્ષધામમાં અમૃત સ્પર્શી તારા પરમાત્મદેવના सिध्नं स्तोमम्-અભીષ્ટસાધક સ્તુતિ વચનને द्रविणस्यवः-અમે આત્મબળને

ચાહનારા ઉપાસકો <mark>अद्य मनामहे</mark>-આજ-આ જીવનમાં જ નિરંતર વારંવાર ભણતાં, બોલતાં ધારણ કરીએ છીએ. (૧)

१४०६. अग्निर्जुषत नौ गिरौ होता यो मानुषेष्वा । सं यक्षेद् दैव्यं जनम् ॥ २ ॥

પદાર્થ : अग्नि:-પરમાત્મા नः-गिर:-जुषत-અમારી સ્તુતિઓનું સેવન કરે-સ્વીકાર કરે य:-होता मानुषेषु-आ-જે અપનાવનારા, મનનશીલ ઉપાસકોની અંદર આભાસિત-સાક્ષાત્ થાય છે. सः-दैव्य जनं यक्षत्-ते मुमुक्षुજनने પોતાની સંગતિમાં લાવે છે. (૨)

१४०७. त्वमग्ने संप्रथा असि जुष्टो होता वरेण्यः। त्वया यज्ञं वि तन्वते॥ ३॥

પદાર્થ: अग्ने-હे જ્ઞાનપ્રકાશક અગ્રણી પરમાત્મન્! તું जुष्ट:-અમને પ્રિય-પ્રીતિપાત્ર होता-અપનાવનાર वरेण्य:-વરણ કરવા યોગ્ય सप्रथा:-સર્વથી મહાન असि-છે. त्वया यज्ञं वितन्वते-तने લક્ષ્ય કરીને અધ્યાત્મયજ્ઞને ઉપાસકજનો વિસ્તૃત કરે છે-સમૃદ્ધ કરે છે. (૩)

सूड्त-२

१४०८. अभि त्रिपृष्ठं वृषणं वयोधामङ्गोषिणमवावशंते वांणीः । वना वसानो वरुणो न सिन्धुर्वि रत्नेधा देयते वांयाणि ॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ५२८

१४०९. शूरग्रामेः सर्वेवीरः संहावान् जेता पवस्व सनिता धनानि । तिग्मायुधः क्षिप्रधन्वा समत्स्वषाढः साह्वान् पृतनासु शंत्रून् ॥२॥

પદાર્થ : शूरग्रामः-હે सोम-शान्त स्वरूप परमात्मन् ! तुं प्रગतिशीલ-હર્ષ, संतोष अने शान्तिगुष समूढवाणो, सर्ववीरः-सर्वनो प्रेरक्ठ-सर्व रीते प्रेरष्ठाद्याता, सहावान्-तर्पष्ठ शक्तिवाणो-तृप्तिद्याता वा सहस्वान्-लणवान, जेता-अभिभव करनार-अधिकर्ता स्वामी, धनानि सनिता-विविध धनोनुं संभिष्ठन करनार-हान करवाना स्वभाववाणो, तिग्मायुधः-काम आदिना संघर्षमां ઉत्साढवर्धक संप्रहार करवानी शक्ति थेमां प्राप्त थाय-अवो अथवा उत्साढवर्धक आयुने धारष्ठ करावनार, क्षिप्रधन्वा-शीघ्रगति-शीघ्रकारी, समत्सु अषाढः-संमोद्दन-हर्ष प्राप्त करवामां असह्य-अत्यंत हर्षमय होवाथी पूर्ण, न सहन थवा योग्य, पृतनासु शत्रून्-साह्वान्-उपासक मनुष्योनी अंदर रहेवां पापोने दलावी देनार पवस्व-अमने आनंद-धारामां प्राप्त थाय.

१४१०. उरुगव्यूतिरभयानि कृणवन्त्समीचीने आ पवस्वा पुरन्धी । अपः सिषासन्नुषसः स्वाऽ३र्गाः सं चिक्रदो महो अस्मभ्यं वाजान्॥ ३॥

પદાર્થ : उस्मव्यूति:- હે સોમ-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! તું વિશાળ માર્ગવાળો-વિભુગતિવાળો થઈને अभयानि कृण्वन्-અભય કરવા માટે समीचीने पुरुधी-आपवस्व-વिश्वने सभान रीते सभतुक्षन કरनारा દ્યુલોક અને પૃથિવી લોકને સમગ્ર રૂપથી પ્રાપ્ત થા-એને સુખકારી બનાવ. अपः-उषसः-स्वः-गाः सिषासन्-જલો, ઉષાઓ-પ્રભાતો સૂર્ય ભૂભાગોને સુખમયરૂપમાં સેવન કરાવવા માટે अस्मभ्यं महः-वाजान् सञ्चिक्रदः-અમારે માટે મહાન સુખજ્ઞાન લાભોને બતાવે છે-સમજાવે છે. (૩)

१४११. त्वमिन्द्र येशां अस्यृजीषीं शवसस्पतिः । त्वं वृत्राणि हंस्यप्रतीन्येक इत्पुर्वनुत्तश्चर्षणीधृतिः ॥ १ ॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૪૮

१४१२. तमु त्वा नूनमसुर प्रचेतसं राधो भागमिवेमहे । महीवे कृत्तिः शरणां ते इन्द्रे प्रं ते सुम्नां नो अश्नवन्॥२॥

પદાર્થ: असुर-इन्द्र-હે પ્રજ્ઞાના-પ્રજ્ઞાનના-પ્રકૃષ્ટ જ્ઞાનના આપનાર પરમાત્મન્ ! नूनम् तं त्वा प्रचेतसम्-उ-निश्चय હવે તે તારા પ્રવૃદ્ધ જ્ઞાનવાળા, भागं राधः-इव-ईमहे-ભજનીય-સેવનીય ધન સમાનને અમે ઉપાસકો માગીએ છીએ-ઇચ્છીએ છીએ. ते शरणा-તારા શરણ-આશ્રય અમારે ઉપાસકોને માટે मही-कृत्ति:-इव-મહાન યશ, મહાન અન્ન, મહાન ઘરની સમાન છે. ते सुम्ना-તારા સુખ, જ્ઞાન, કૂપા આદિ ગુણ અથવા સાધુ વૃત-સારા ગુણ ધર્મ नः प्र-अश्नुवन्-અમને પ્રાપ્ત થાય. (૨)

१४१३. यंजिष्ठं त्वा ववृमहे देवं देवेत्रां होतारमंमर्त्यम् । अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૧૨

१४१४. अपां नपातं सुभगं सुदीदितिमग्निमु श्रेष्ठशोचिषम् ।

सं नो मित्रस्य वरुणस्य सो अपामा सुम्नं यक्षते दिवि॥२॥

પદાર્થ : अपां नपातम्-આપ્તજનો ઉપાસક મુમુક્ષુઓને નીચે ન પાડનાર પરંતુ ઉન્નત કરનારા, सुभगम्-शोભन ઐશ્વર્યવાળા, सुदीदितिम्-સુંદર પ્રકાશમાન, श्रेष्ठ शोचिषम्-અત્યંત પ્રશંસિત જ્યોતિવાળા, अग्निम्-उ-અગ્રણી પરમાત્માને 'વવૃમહે' અમે વરીએ છીએ-સ્વીકાર કરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ. सः-તે પરમાત્મા नः-અમને मित्रस्य वरुगस्य-અધ્યાત્મમાં પ્રેરિત કરનારા, ઉપદેશકના અધ્યાત્મ શિક્ષણમાં વરવાવાળા-અપનાવવાવાળા અધ્યાપક ને स:-તે अपाम-અમે અધ્યાત્મ વિદ્યા પ્રાપ્ત ઉપાસક જનોના सुम्नम्-सुખ અથવા સાધુ-સાધનીય લક્ષ્યને दिवि-પ્રકાશાત્મક અમૃતના ધામ મોક્ષમાં यक्षत-સંગત કરે છે. (૨)

ખંડ-પ

सूड्त-१

१४१५. यमग्ने पृत्सु मर्त्यमवा वाजेषु यं जुनाः। स यन्ता शश्वतीरिषः॥ १॥

પદાર્થ : अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! यं मर्त्यम्- જે મનુષ્યને पृत्स्-अवाः-પ્રીતિ યોગ્ય-પ્રેય માર્ગીય વિષયભોગોમાં રક્ષિત રાખે છે-પતિત થવા દેતો નથી. ઉપાસના પ્રભાવથી તથા यं वाजेषु जुना:-જેને અર્ચના સાધનો યોગાંગોમાં પ્રેરિત કરે છે, सः-તે મનુષ્ય शश्वतीः इषः-यन्ता-શાશ્વત-સ્થાયી કામનાઓનો સ્વામી બની જાય છે. (૧)

१४१६. नं किरस्य सहन्त्य पर्येतां कयस्य चित्। वांजो अस्ति श्रेवांच्यः॥ २॥

પદાર્થ: सहन्त्य-હे સર્વનો સહન-પરાજ્ય કરનાર અધિપતિ પરમાત્મન્ ! अस्य-कयस्य चित्-તારા તે જ્ઞાની જેમ ઊંચ જ્ઞાની ઉપાસક મુમુક્ષુને पर्येता न कि:-ઘેરાવ કરનાર-બંધનમાં લાવનાર રાગ આદિ કોઈ વિષય નથી, કારણ કે वाजः श्रवाय्यः-अस्ति-[તેની પાસે]શ્રવણ પ્રાપ્ત શ્રવણ ચતુષ્ટય પ્રાપ્ત-શ્રવણ, મનન, નિદિધ્યાસન અને સાક્ષાત્કાર દ્વારા પ્રાપ્ત આધ્યાત્મિક બળ છે. (૨)

१४१७. सं वाजं विश्वचर्षणिरंविद्धिरस्तुं तंरुता। विप्रेभिरस्तुं संनिता॥ ३॥

પદાર્થ: सः ते અગ્રણી પરમાત્મા विश्वचर्षणि:-सर्वद्रष्टा अर्वद्भि:-'अर्ववन्तः' तस्ता-अस्तु-પ્રેરણાવાળા સ્તુતિવાળા ઉપાસકોને સંસાર સાગરથી તારનાર છે. विप्रेभिः-वाजं सनिता-अस्तु-બ્રાહ્મણો-બ્રહ્મને જાણનારાઓને અમૃત અન્ન ભોગનું સંભાજન દેનાર છે. (૩)

सूड्त-२

१४१८. सांकमुंक्षों मर्जयन्ते स्वसारों देश धीरस्य धीतयों धंनुत्रीः। हरिः पर्यद्रवेजाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૩૮

१४१९. सं मौतृभिर्न शिशुर्वावशानों वृषा दधन्वे पुरुवारों अद्भिः। मयों नं योषामिभ निष्कृतं यन्त्सं गच्छते केलेश उसियाभिः॥२॥

પદાર્થ: पुस्त्वार:-वृषा-બહુજ વરણીય કામનાવર્ષક સોમ-શાંત સ્વરૂપ પરમાત્મા अद्भि:-संद्धन्वे-મુમુક્ષુ ઉપાસકો દ્વારા આલિંગન-ભેટવામાં આવે છે, मातृभि:-वावशान: शिशु-न-જેમ બાળક માતાઓથી સ્નેહ ઇચ્છતાં ભેટે છે, તથા उस्त्रियाभि:-निष्कृतं यन्-ઉછાળા મારતી આનંદધારાઓ અથવા સ્તુતિ વાણીઓથી સંસ્કૃત-શુદ્ધ પાત્ર ઉપાસકને પ્રાપ્ત થવા માટે कलशे सङ्गच्छते-હૃદયકળશમાં-હૃદયઘટમાં સંગત થાય છે-સ્થાન લે છે. मर्यः-न योषाम् अभि-જેમ મનુષ્ય સ્નેહરત્ પત્નીને સમગ્ર રીતે પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१४२०. उतं प्र पिप्यं ऊँधरेष्ट्यायां इन्दुर्धाराभिः सचते सुमैधाः। मूर्धानं गावः पयसा चैमूष्वभि श्रीणन्ति वसुभिनं निक्तैः॥३॥

પદાર્થ: इन्दु:-આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મા सुमेधा:-શોભન-મેધાવી-સર્વજ્ઞ उત્-अघ्याया: ऊध: प्रिष्य-જેમ ગાયનું આઉ = દૂધસ્થાન દૂધથી ભરાઈ જાય છે, તેમ धार्ताभ:-सचते-સ્તુતિ વાણીઓથી સમવેત બને છે. સંજ્ઞાત અર્થાત્ પ્રસિદ્ધ-સાક્ષાત્ થાય છે. गाव:-સ્તુતિ વાણીઓ मूर्धानम्-શિરોધાર્ય સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને पयसा-અન્તર્હિત ભાવ-અનુરાગથી चमूषु-અન્ત:કરણ અવયવો-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર રૂપ પાત્રોમાં अभि-श्रीणन्ति-આશ્રય આપી દે છે. वसुभि:-निक्तै:-न-જેમ શુદ્ધ વાસ આપનાર વસ્ત્રાદિથી વાસિત આશ્રિત કરે છે-આશ્રય આપી દે છે. (3)

~~सूडत~~-3

१४२१. पिंबों सुतस्ये रैसिनों मंत्स्वों न इन्द्रें गोंमेतः । औपिनों बोधि संधमाद्ये वृधे३ऽस्माँ अवन्तु ते धियः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૩૯

१४२२. भूर्याम ते सुमतौ वार्जिनो वयं मा न स्तरेभिमातये। अस्मां चित्राभिरवतादेभिष्टिभिरा नः सुम्नेषु यामय॥२॥

પદાર્થ: वयं वाजिन:-હે ઇન્દ્ર-પરમાત્મન્! અમે અર્ચનાવાળા-સ્તુતિવાળા સ્તુતિ સમર્પિત કરનારા ઉપાસકો તે सुमतौ भूयाम-તારી કલ્યાણકારી મિત-શિક્ષામાં થઈને-રહીને अभिमातये नः-मा स्तः-પાપને માટે પાપ કરવા માટે અમને પ્રેરિત કરતો નહિ, પરંતુ चित्राभि:-अभिष्टिभि:-અદ્ભુત-અલૌકિક અભિવેષ્ટનાઓ રક્ષણ રીતિઓના દ્વારા अवात्-અમારી રક્ષા કર. પાપથી બચાવજે. यः सुम्नेषु-आयामय- શ્રેષ્ઠ સુખ સરળ સદાચરણોમાં સમગ્રરૂપમાં રહીને-લગાવીને-લગાવે છે. (૨)

सूड्त-४

१४२३. त्रिरस्मै सप्त धेनवो दुदुहिरे संत्यामाशिरं परमे व्योमनि। चत्वार्यन्या भुवनानि निर्णिजे चारूणि चक्रे यदृतैरवर्धत॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्ष्मांक संખ्या ५६०

१४२४. सं भक्षमाणो अमृतस्य चारुण उभे द्यावा कांव्येना वि शश्रश्रे । तेजिष्ठा अपो महना परि व्यत यदी देवस्य श्रवसा सदो विदुः॥२॥

પદાર્થ: सः-ते चारणः-अमृतस्य भक्षमाणः-शोलन પ્રકાશમાન અમૃत-મोक्षानंहनुं सेवन કરવા ઇચ્છતાં સોમ-પરમાત્મા उमे द्यावा 'द्यावा पृथिवी'-બन्ने द्युલोક અને પૃથિવીલોક તેનું સ્વરૂપ અથવા જ્ઞાનને काळ्येन-વેદત્રયી વિદ્યાત્રયીના દ્વારા विश्वश्रये-विधृत કરે છે-ખોલે છે. तेजिष्ठाः-अपः-અत्यंत तेअस्वी આપ્त ઉપાસક જનોને मंहना पिळ्यत-पोतानी सुખप्रदान प्रवृत्तिथी परिप्राप्त थाय છे. यदि देवस्य सदः श्रवसा विदुः-श्रे ते ઉપાસકજનો तारा प्रકाशमान परमात्मानां सदन-हृदयद्यरमां श्रवण द्वारा श्रशी थे. (२)

१४२५. ते अस्य सन्तु केत्वोऽमृत्येवोऽदोभ्यासो जेनुंषी उँभे अनु। येभिनृम्णां च देव्या च पुनैतं आदिद्राजानं मेनेना अगृभ्णत॥३॥

પદાર્થ: अस्य-એ સોમ-શાન્ત પરમાત્માના ते केतवः-તે પૂર્વોક્ત પ્રજ્ઞાવાન મુમુક્ષ ઉપાસકો अमृत्यवः-अदाभ्यः सन्तु-मृत्युरिंक, અभर, અહિંસનીય બની જાય उभे जनुषी अनु-બન્ને જન્મ-પ્રાદુર્ભાવ- સંસારમાં આવવું આવીને 'અદાભ્ય' અહિંસનીય ફરી મોક્ષમાં જઈને 'અમૃત્યુ' મૃત્યુરહિત-અમર બની જાય છે. येभि:-જે લક્ષ્ય કરીને અર્થાત્ જેના માટે नृम्णा च देव्या च-સંસારમાં અન્ન આદિ ભોગ અને મોક્ષમાં 'દેવ્યા' દેવો-મુક્તોને યોગ્ય મોહ-આનંદ આદિ पुनते-પ્રાપ્ત કરાવે છે. आत्-इत्-ત્યાર પછી જ मनना:-राजानम्-अगृभ्णत-અર્ચના સ્તુતિ કરનારા ઉપાસકો પ્રકાશમાન પરમાત્માને પોતાના આત્મામાં ગ્રહણ કરે છે. (3)

ખંડ-*૬* સૂક્ત-૧

१४२६. अभि वायुं वीत्यर्षा गृणानोऽ३भि मित्रावरुणा पूर्यमानः । अभी नरं धीजवनं रथेष्ठामभीन्द्रं वृषणं वज्रबाहुम् ॥१॥

१४२७. अभि वस्त्रा सुवसनान्येषीभि धेनूः सुदुधाः पूर्यमानः । अभि चन्द्रा भत्तवे नो हिरण्योभ्यश्वान् रिथनो देव सोम ॥ २॥

પદાર્થ: देव सोम-હે પ્રકાશમાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્! તું पूयमान:-અધ્યેષ્યમાણ-પ્રેરિત-આકર્ષિત થઈને ન:-भर्तवे-અમને ભરણ કરવા માટે सुवसनानि वस्त्रा-अभि-अर्ष-જે શોભનવસન અચ્છાદન યોગ્ય વસ્ત્રોને અભિગત થા-વસ્ત્રોને વ્યસન રૂપમાં ન આપ-વર્તીએ પરંતુ તારો પ્રસાદ છે, એવી દ્રષ્ટિથી વર્તીએ. सुदुघा:-धेनू:-अभि-ઉત્તમ દૂઝણી ગાયોમાં અભિગત-પ્રાપ્ત થા તેને પણ તારો ઉપહાર માનીએ. चन्द्रा हिरण्या-अभि-આહ્લાદકારક સુવર્ણ આદિ ધનોને પણ અભિપ્રાપ્ત થા-તેને માત્ર આભૂષણ ન માનીએ પરંતુ તેમાં તારી ઝાંખી પ્રતીત કરીએ. रिथन: अश्वान्-अभि-રથવાન્ ઘોડાઓને પણ તારો પ્રસાદ માનીએ. (૨)

१४२८. अभी नो अर्ष दिव्या वसून्यभि विश्वा पार्थिवा पूर्यमानः ।

५५४ ३२३ ३१२३१२३० २३१२ अभि येन द्रविणमश्नवामाभ्यार्षेयं जमदग्निवन्नः ॥३॥

પદાર્થ : पूर्यमान:-હે સોમ-શાन्त સ્વરૂપ પરમાત્મનુ ! તું અધ્યેષ્યમાણ થઈને-આકર્ષિત થઈને न:-અમને <mark>दिव्या वसूनि-अभि-अर्</mark>ष-દિવ્ય આકાશથી પ્રાપ્ત થનારા વાસ સાધનો-વૃષ્ટિ, જ્યોતિ, અવશ્યાય-ઝાકળ, રાત્રિ અને વાયુને અભિગત થા-પ્રાપ્ત થા, તેનું સેવન કરતાં અમે તારું સ્મરણ કરીએ. यેન 'यद्' द्रविणम्-अश्नवाम्-अभि-જે ધનને અમે ભોગવીએ તેને તું અભિગત થા-પ્રાપ્ત થા, એ ભોગની સાથે તારો ધન્યવાદ કરીએ. आषेयं जमदग्निवत्-अभि-ऋષिઓથી શ્રુતજ્ઞાન નેત્રવાળા નેત્રદ્રષ્ટ સાક્ષાત્ છે, તેને અભિગત-પ્રાપ્ત થા, તેથી તારું મનન કરીએ. (૩)

सूड्त-३

१४२९. यंजायथा अपूर्व्य मघवन् वृत्रहत्याय । तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्ना उतौ दिवम् ॥१॥

પદાર્થ: अपूर्व्य मघवन्- હે અપૂર્વ ગુણ સંપન્ન મૌક્ષૈશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! वृत्रहत्याय-આત્માને પ્રથમથી આવૃત કરનારા અજ્ઞાન અંધકારને નષ્ટ કરવા માટે यतु 'यदु'-जायथाः-જયારે તું સૃષ્ટિ રચનાની ભાવનાથી પ્રસિદ્ધ-પ્રકટ થાય છે, तत् 'तद्'-ત્યારે पृथिवीम्-अप्रथयः-તેને માટે શરીરને પ્રથિત-વિસ્તૃત કરે છે-નાડી તંતુઓ, માંસ, અસ્થિઓથી વિસ્તૃત કરે છે-કર્મ કરવા માટે उत-उ-અને પછી उत्-दिवम्-अस्तभ्ना:-ત્યારે અમૃતધામ મોક્ષને મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવવા માટે સંભાળે છે. (૧)

१४३०. तत्ते यज्ञो अजायत तदक उत हस्कृतिः । र स्व ३ १२ ३ २ ३२३ वर्षे २ तद्विश्वमिभूरसि यजातं यच्चे जन्त्वम् ॥ २ ॥

પદાર્થ : तत् 'तद्' ते–હે પરમાત્મન્ ! ત્યારે તારા यज्ञः–अजायत्–ઉપાસક ऋષિઓ દ્વારા અધ્યાત્મયજ્ઞ પ્રસિદ્ધ થઈ જાય છે, तत् 'तत्' अर्कः-તે સમયે અધ્યાત્મયજ્ઞ માટે મંત્ર મંત્રમય-વેદ પ્રસિદ્ધ થાય છે. उत हस्कृति:-અને ઉપાસકોની હાસ-હર્ષક્રિયા-પ્રસન્નતા પણ વ્યક્ત થઈ જાય છે. यत्-जातं यत्-च जन्वम्- જે ઉત્પન્ન-પ્રત્યક્ષ થયેલ જગત સુખ અને ઉત્પન્ન થનાર પરોક્ષ આનંદ तत्-विश्वमूः- ते सर्वने अभिभू:-असि-અભિભૂત કરેલ છે-સ્વાધીન રાખે છે. (૨)

१४३१. औमासु पक्वमैरय आ सूर्य रोहयो दिवि । र्घर्म न सामें तपता सुवृक्ति भिर्जुष्टें गिर्वणसे बृहत्॥३॥ પદાર્થ : आमासु-पक्वम्-ऐरय-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું અપક્વ-સાધારણ ઉપાસક પ્રજાઓમાં પરિપક્વ-ઉપાસનામાં સુસંપન્ન ઉપાસક મુમુક્ષુને ઊંચે પ્રેરિત કર आ, सूर्यं गेहयः-दिवि-જેમ સૂર્યને ઊંચા આકાશમાં ચઢાવ્યો છે धर्मं न सामन् तपत-तथा હે અપક્વ ઉપાસક પ્રજાઓ ! तमे પોતાને 'સામ'માં ઉપાસનામાં એવા તપાવો, જેમ પ્રકાશ લઈને યજ્ઞને તપાવીએ છીએ-પ્રજ્વલિત કરીએ છીએ. सुवृक्तिभि:- શોભન સ્તુતિઓથી बृहत्-'ब्रहन्तं' दुष्टं गिर्वणसे-મહાન સેવનીય અથવા પ્રીતિપાત્ર સ્તુતિ વાણીઓથી શ્રેષ્ઠ ઇન્દ્ર-પરમાત્માને સ્તુત કરો-સાક્ષાત્ કરો. (૩)

सूड्त-४

१४३२. मतस्यपायि ते महः पात्रस्येव हरिवो मत्सरो मदः। वृषा ते वृष्णे इन्दुर्वाजी सहस्त्रसातमः ॥१॥

પદાર્થ : हरिवः-હે દુ:ખહર્તા, સુખદાતા, જ્યોતિ અને શાન્તિથી યુક્ત પરમાત્મન્ ! ते महः पात्रस्य-इव-अपामि-तारा माटे જे મહાન પાત્ર જેટલો ઉપાસનારસ છે તેને તેં પીધો-સ્વીકાર કર્યો, તેથી मित्स-तું અમારા પર હર્ષિત-આનંદિત થઈ રહ્યો છે-પ્રસન્ન થઈ રહ્યો છે. मत्सरः-मदः-એ ઉપાસનારસ હર્ષપ્રદ-પ્રસન્નતાકારક છે. ते वृष्णे-तारा सुખવર્ષકને માટે वृषा-इन्दुः-वाजी-વર્ષણશીલ આપ્ત ઉપાસનારસ બળવાન सहस्रसातमः-અમારો બહુ જ સુખ સંભાગી છે. (૧)

१४३३. आं नस्ते गन्तु मत्सरो वृषा मदौ वरेण्यः । सहावा इन्द्र सानिसः पृतनाषांडमर्त्यः ॥ २॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! नः-અમારો वृषा मदः-वरेण्यः-मत्सरः वर्षण्रशीલ निरंतर यासनारो सृष्टि निमित्तक स्वीक्षर करवा योग्य सोम-ઉपासनारस ते-ते तारा माटे-तारी तरक आगन्तु- आवी रह्यो છે, तुं तेनो स्वीक्षर कर, सहावान्-तुं 'सહस्वान्' બળવાન सानिसः-सुभ संभाष्ठक-सुभदाता पृतनाषाट्-क्षम आदि विरोधी दोषोनो तिरस्कारकर्ता अमर्त्यः-अभर अविनाशी એक्षरस छे. (२)

१४३४. त्वं हि शूरेः सनिता चोदयो मनुषो रथम् । सहावान् दस्युमव्रतमोषः पात्रं न शोचिषा ॥ ३॥

પદાર્થ: त्वं हि शूरः-હે ઇન્દ્ર-પરમાત્મન્ ! તું જ પરાક્રમી-શૂરવીર સર્વપર અધિકારકર્તા, सनिता-સુખ સંભાજક-સુખદાતા मनुषः-रथं चोदयः-મનનશીલ ઉપાસકનો રથ-દેવરથ-અર્થાત્ મનન ધર્મનો રથ-દેવરથ-તારા-દેવની તરફ ચાલનારા રથ અધ્યાત્મયજ્ઞને પ્રેરિત કર. सहावान् सहस्वान्-બળવાન अव्रतं दस्युम्-ओषः-व्रतरહित-સદાચરણ કર્મરહિત-બીજાઓને ક્ષયકર્તાને બાળી નાખે છે, पात्रं न शोचिषा-

૫૫૬

જેમ અગ્નિ ખાલી વાસણને દગ્ધ કરી દે છે. બાળી નાખે છે. (૩)

इति द्वादशोऽध्यायः, षष्ठप्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः ॥

 $\star$ $\star$ $\star$

अथ त्रयोदशोऽध्यायः

षष्ठप्रपाठकस्य तृतीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१४३५. पवस्व वृष्टिमा सु नोऽपामूर्मि दिवस्परि। अयक्ष्मा बृहतीरिषः॥ १॥

પદાર્થ: नः-હે સોમ-પરમાત્મન્ ! તું અમારા-ઉપાસકોને માટે वृष्टिम्-आपवस्व-સુખ વૃષ્ટિને લઈ આવ-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત કરાવ. अपाम्-ऊर्मिदिवस्परि-सु-અમારा-મુમુક્ષુજનોનાં સ્તુતિ તરંગોને અમૃતધામમાં પહોંચાડ, આ રીતે बृहतीः-इषः-श्रेष्ठ કામનાઓ-ઇચ્છનીય વસ્તુઓ अयक्ष्माः-રોગથી- ક્ષયથી રહિત બને. (૧)

१४३६. तया पवस्व धारया यया गाव इहागमन्। जन्यास उप नो गृहम्॥ २॥

પદાર્થ: तया धारया पवस्व-હે પરમાત્મન્ ! તું પોતાની ધારણા શક્તિથી પ્રાપ્ત થા, यया गावः-इह-आगमन्-જેથી તારી વાણીઓ-વેદવાણીઓ અહીં અન્તઃકરણમાં આવી જાય-સાત્મ્ય બની જાય. जन्यासः-नः-गृहम्-उप-એ વાણીઓથી જન્ય-ઉત્પન્ન સુખલાભ હૃદયને પ્રાપ્ત થાય.

१४३७. घृतं पवस्व धारया यज्ञेषु देववीतमः। अस्मभ्यं वृष्टिमा पव॥३॥

પદાર્થ: देववीतम्:-હે સોમ-પરમાત્મન્ ! તું મુમુક્ષુજનોને અત્યંત ઇચ્છનીય બનીને, તેના यज्ञेषु-અધ્યાત્મયજ્ઞોમાં <mark>धारया घृतं पवस्व-</mark>પોતાની ધારણશક્તિથી તેજને પ્રેરિત કર. अस्मभ्यं वृष्टिम्-आपव-અમારા માટે-ઉપાસકોને માટે સુખવૃષ્ટિને વરસાવ. (૩)

१४३८. सं न ऊर्जे व्याञ्च्ययं पवित्रं धाव धारया। देवासः शृणवन्हिकम्॥४॥

પદાર્થ: सः-ते तुं सोभ-परभात्भन् ! नः-ऊर्जे-અभारा आनंदरसने भाटे अव्ययं पवित्रं धारया विधाव-अवि = पृथिवी-पृथिवीभय पार्थिव हृदय-प्राप्तिस्थानना प्रत्ये धारु शास्तिथी विशेष ३ पथी प्राप्त था. देवासः-हि कम्-श्रृण्वन्-ઇन्द्रियो पश तारा सुभनो अनुभव કरे अर्थात् स्वीकार करे-अपनावे. (४)

१४३९. पवमानो असिष्यदेद्रक्षांस्यपेजङ्घनत्। प्रत्नवद्रोचयेन् स्वः॥५॥

પદાર્થ : पवमानः-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા रक्षांसि अपजङ्घनत्-જેનાથી રક્ષા કરવી જોઈએ એવા દુર્ગુણો, પાપોને નષ્ટ કરીને प्रत्नवत् 'प्रत्नवती' स्वः-रोचयन्-परंपराथी ચાલી આવતી દીપ્તિઓ-જ્ઞાનજ્યોતિઓને પ્રકાશિત કરીને असिष्यदत्-પ્રાપ્ત થાય છે. (પ)

सूड्त-२

१४४०. प्रत्यस्मै पिपीषते विश्वानि विदुषे भर । अरङ्गमाय जग्मयेऽपश्चादध्वने नरः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૫૨

१४४१. एँमेनं प्रत्येतने सोमेभिः सोमेपातमम् । अमेत्रेभिर्ऋजीषिणमिन्द्रं सुतेभिरिन्दुभिः ॥२॥

પદાર્થ: ईम्-एनं सोमपातम्-હે ઉપાસકો ! તમે અવશ્ય એ ઉપાસનારસનું પાન કરનાર-સ્વીકાર કરનાર ऋतिषणम्-इन्द्रम्-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં અતિરિક્ત પ્રવૃદ્ધ ઉપાસકવાળા પરમાત્માને सृतेभिः-अमत्रेभिः-इन्दुभिः सोमेभिः-संपन्न થયેલ અમાપ-અત્યધિક પ્રકાશમાન ઉપાસનારસો દ્વારા आप्रत्येतन-સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થાઓ. (૨)

१४४२. यदी सुतेभिरिन्दुभिः सोमेभिः प्रतिभूषेथ । वेदा विश्वस्य मेधिरो धृषत्त-तमिदेषते ॥ ३॥

પદાર્થ: यदी-હે ઉપાસકો ! જો सुतेभि:-इन्दुभि: सोमेभि:-નિષ્પન્ન પ્રકાશમાન ઉપાસનારસોથી प्रित भूषथ-ઇन्द्र-પરમાત્માને તમે પ્રતિપ્રાપ્ત થઈ જાઓ, ત્યારે मेधिर:-धृषत्-પ્રશસ્ત મેધાવાળા અજ્ઞાનનાશક પરમાત્મા विश्वस्य वेद-समस्त ઇચ્છનીયને જાણે છે तं तम्-इत्-एषते-तेने પ્રાપ્ત કરાવે છે. (3)

१४४३. अस्माअस्मा इदन्धसोऽध्वयो प्र भेरा सुतम् । कुवित्समस्य जेन्यस्य शर्धतोऽभिशस्तरवस्वरत्॥४॥

પદાર્થ: अध्वर्यो-હે અધ્યાત્મયજ્ઞના યાજક ઉપાસકજન ! તું अस्मै-अस्मै-इत्-એ જ એ ઇન્દ્ર-પરમાત્માને માટે सृतम्-अन्धसः-'अन्धः'-નિષ્પન્ન આધ્યાનીય-ઉપાસનારસને प्रभर-પ્રભરિત કર-સમર્પિત કર. समस्य-जेन्यस्य शर्धतः-अभिशस्तेः-समस्त જીતવા યોગ્ય-નાશ કરવા યોગ્ય ઉત્સાહ કરીને-ઊઠીને ઊભરીને અભિશંસન-દબાવનાર સતાવનાર કામ આદિ દોષોને कुवित्-अवस्वरत्-બહુજ દબાવી દે છે-નાશ કરે છે. (૪)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

१४४४. बेभ्रवे नुं स्वतंवसेऽरुणांच दिविस्पृशे। सोमाय गांथमर्चत॥१॥

પદાર્થ: बभ्रवे-હે ઉપાસકો ! તમે ભરણ-પોષણ કરનાર, स्वतवसे-સ્વયં બળવાળા, अस्णाय-तेજસ્વી, दिविस्पृशे-મોક્ષધામમાં પ્રાપ્તિવાળા सोमाय-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે गाथम्-अर्चत-સ્તુતિ સમૂહને અર્ચિત કરો-ભેટ કરો. (૧)

१४४५. हंस्तच्युतेभिरदिभिः सुतं सोमं पुनीतन। मधौवा धावता मधु॥२॥

પદાર્થ: हस्तच्युतै:-अद्विभि:-હે ઉપાસકો ! તમે હાથથી રહિત, અદીર્ણ, અનશ્વર ફળવાળા કર્મો-યોગાભ્યાસો-દારા सृतं सोमम्-निष्पादित પરમાત્માનો पुनीतन-સાक्षात् કરો. मधौ मधु-आधावत-મધુ-પોતાનાં જ્ઞાનવાન ચેતન સ્વરૂપ આત્મામાં મહામધુર-મધુરરૂપ પરમાત્માને સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત કરો. (૨)

१४४६. नमसेंदुप सीदत देध्नेदिभ श्रीणीतन। इन्दुमिन्द्रे दधातन॥ ३॥

પદાર્થ: नमसा-इत्-નभ्र स्तुति द्वारा उपसीदत-परभात्भाने सभीप-साक्षात् કરો. दघ्ना-इत्-श्रीणीतन-ध्यान द्वारा तेने परिपडव કરો-સિદ્ધ કરો-અભ્યસ્ત કરો. इन्दुम्-इन्द्रे-दधातन-प्रકાશ स्व३्प અથવા આનંદપૂર્ણ પરમાત્માને પોતાના આત્મામાં ધારણ કરો. (૩)

१४४७. अमित्रहाँ विचर्षणिः पंवस्व सोमें शंं गर्वे । देवेंभ्यों अनुकामैकृत् ॥ ४ ॥

પદાર્થ: सोम-હे शान्त स्वरूप परभात्मन् ! तुं अमित्रहा- જे તારો મિત્ર નથી, તારાથી સ્નેહ કરતો નથી તે નાસ્તિકભાવનો તું હનનકર્તા છે. विचर्षणि:- विशेष द्रष्टा- आस्तिક નાસ્તિકનો જ્ઞાતા છે, તેથી गवे शम्- स्तुतिકर्ताने भाटे કલ્યાણકારી છે. देवेभ्यः - अनुकामकृत् - मुभुक्षु अनोने भाटे अनुકूण કाમना- पूरक છે. (४)

१४४८. इन्द्राय सोम पातवे मदाय परि षिच्यसे। मनश्चिन्मनसस्पतिः॥ ५॥

પદાર્થ: सोम-હે शान्त स्व३्प परभात्मन् ! तुं इन्द्राय पातवे मदाय-आत्भाने पान-सेवन કરવા माटे, तेना હર્ષને माटे परिषच्यसे-स्तुतिओ द्वारा परिषिक्त કरवामां आवे छे-रिआववामां आवे छे, मनश्चित्-तुं भननो, भनोवृत्तिनो ज्ञाता अने मनसस्पति:-भननो पालक छे. (प)

१४४९. पंवमान सुवीर्य रैयिं सोम रिरीहि णः। इन्दैविन्द्रेण नो युँजा॥६॥

પદાર્થ : पवमान सोम-હે ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું सुवीर्यं र्रायं नः-िर्सिह-शोलन બળવાળા જ્ઞાન-ધન અમને આપ-પ્રદાન કર. नः-इन्दो-હે અમારા આનંદરસ પૂર્ણ ઇષ્ટદેવ युजा-इन्द्रेण-યુક્ત થનાર મારા-ઉપાસક આત્માની સાથે યુક્ત થા-સંગતિ કર. (६)

सूड्त-२

१४५०. उद् घेदिभ श्रुतामघं वृषेभं नर्यापसम्। अस्तारमेषि सूर्य॥१॥
%ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या १२५

१४५१. नव यो नविति पुरो बिभेद बाह्मोजसा। अहिं च वृत्रहावधीत्॥ २॥ १४५२. स न इन्द्रः शिवः सखाश्वावद्गोमद्यवमत्। उरुधारेव दोहते॥ ३॥ आ अन्ते मंत्रोनी એકवाક्यता छे.

પદાર્થ: बाह्लोजसा-જે ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા અનિષ્ટબાધક બળથી ઉપાસકને नव नवितं 'नवतीः' पुरः-નવ ગતિઓ-મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર અને પાંચ જ્ઞાનેન્દ્રિયોની પ્રવૃત્તિઓ-જે આત્માને પૂરનારી-ઘેરનારી છે. તેને बिभेद-છિન્ન-ભિન્ન કરી નાખે છે. वृत्रहा-પાપનાશક પરમાત્મા अहिं च-अवधीत्-आत्मानां અમરત્વને આઘાત પહોંચાડનાર મૃત્યુને અથવા આગળ થનારા જન્મને નષ્ટ કરી દે છે. सः-इन्द्रः-ते ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા પુનઃ नः-અમારો शिवः-કલ્યાણકારી सखा-મિત્ર-સાથી બનીને अश्वावत्-ઘોડાવાળા વિહરણને गोमत्-ગાયવાળું પેય यवमत्-અન્નવાળા ભક્ષ્ય ભોગોને જો અમે ઇચ્છીએ તો उस्धारा-इव दोहते-બહુજ દૂધધારાવાળી ગાયને દોહે છે-આપે છે. (૨-૩)

ખંડ-3 સૂક્ત-૧

१४५३. विभ्रांड् बृहंत् पिंबतु सोम्यं मध्वायुर्दधद्यज्ञपतावविहुतम्। वातजूतौ यो अभिरक्षति त्मना प्रजाः पिपर्ति बहुधा वि राजति॥१॥ १९७० मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ६२८

१४५४. विभ्रांड् बृहत्सुभृतं वाजसातमं धर्मं दिवो धर्रुणे सत्यमर्पितम्। अमित्रहा वृत्रहा दस्युहन्तमं ज्योतिर्जज्ञे असुरहा संपत्नहा॥२॥ પદાર્થ: विभ्राट्-विशेष દીપ્ત बृहत् મહાન सुभृतम्-सर्वमां सरणताथी राजेस वाजसातमम्-जणनो अत्यंत दाता, दिव:-धरणे धर्मन्-मोक्षधामना धारक मुमुक्षु द्वारा धारण करवा योग्य, सत्यम्-सत्यस्व३्प अर्पितम्-प्राप्त-स्थित परमज्योति छे. अमित्रहा-येतनत्व विरोधी-जऽत्वनो नाशक, वृत्रहा-पापनाशक, दस्यहन्तमम्-क्षयक्षरक, अञ्चाननो अत्यंत नाशक, असूरहा-स्वार्थभाव विद्यातक, सपत्नहा-वेरनाशक, ज्योति:-परम ज्योति ઉपासकनुं पालन करनार छे. (२)

१४५५. इंदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं विश्वजिद्धनिजिदुच्यते बृहत्। विश्वभाद् भ्रोजो महि सूर्यो दृश उरु पप्रथे सह ओजो अच्युतम्॥ ३॥

પદાર્થ: इदं-श्रेष्ठम्-એ શ્રેષ્ઠ ज्योतिषां ज्योति: श्रेष्ठतम्-उत्तमम्-જયોતિનો ઉત્તમ જયોતિ સ્વરૂપ बृहत्-विश्वजित्-उच्यते-મહાન વિશ્વપર અધિકાર રાખનાર, ધન-ભોગ્ય વસ્તુઓ પર અધિકાર રાખનાર કહેવામાં આવે છે. विश्वभ्राट्-विश्वप्रકाश महिभ्राजः-મહાન પ્રકાશમાન सूर्यः-સૂર્ય-પરમાત્મા दशे-દર્શનને માટે उक्त पप्रथे-જગતને વિસ્તૃત કરે છે-ફેલાવે છે. अच्युतं सहः-ओजः-અનશ્વર બળરૂપ અને તેજોરૂપ છે. (3)

सूड्त-२

१४५६. इन्द्रें क्रंतुं ने आं भर पिता पुत्रेभ्यों यथा । शिक्षा णो अस्मिन् पूरुहूते यामिन जीवा ज्योतिरशीमिह ॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या २५७

१४५७. मा नो अंज्ञाता वृजना दुराध्यो३ माशिवासाऽव क्रमुः । त्वया वयं प्रवतः शंश्वतीरपोऽति शूर तरामसि ॥२॥

પદાર્થ: शूर-હે પરાક્રમશીલ પરમાત્મન્ ! अज्ञाताः-वृजनाः-दुराध्यः-અજ્ઞાત, પ્રાણવર્જક, દોષ દુષ્ટજન તથા દુર્વિચાર, અહિતચિંતન, ચોર, શત્રુજન અથવા 'વ્રજનાઃ-દુરાધ્યઃ'-બળવાન વિચાર અથવા ચોર, શત્રુજન नः-मा अवक्रमुः-અમને દબાવે નહિ. अशिवासः-मा-પાપ-પાપીજન પણ દબાવે નહિ. त्वया-તારી સાથે-તારી સહાયતાથી वयं प्रवतः शाश्वतीः-अपः-અમે રક્ષણ પ્રાપ્ત કરેલાં અથવા પ્રવણ થયેલી ગંભીર સનાતન ચાલી આવેલી કામનાઓ-વાસનાઓને અથવા પ્રવતઃ-શશ્વતીરપ-સંવત્સર-વર્ષ-જીવનના વર્ષોને अतितरामिस-પાર કરીએ. (૨)

સૂક્ત-3

१४५८. अँद्याद्या श्वःश्वं इन्द्रं त्रांस्वं परं चं नः । विश्वा च नो जरितृन्त्सत्पते अहा दिवा नक्तं च रक्षिषः॥१॥

પદાર્થ: सत्पते इन्द्र-હે સજ્જનોના પાલક ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं अद्य-अद्य આજ દિવસે-પ્રત્યેક આજ દિવસે एवः एवः-આવતી કાલે-પ્રતિ આગામી કાલ દિવસે परं च-અને તેનાથી આગળના પરશ્વ-આગામી પરમ દિવસે नः-त्रासव-અમારી રક્ષા કર તથા विश्वा-अहा-બધા દિવસોમાં-ક્ષણે ક્ષણે दिवा नक्तं च-દિવસ અને રાત नः-जित्तृन्-रिक्षणः-अमारी स्तोताओनी-ઉપાસકોની રક્ષા કર-કરે છે. (૧)

१४५९. प्रेभङ्गी शूरो मेघवा तुर्वीमघः सम्मिश्लो वीर्याय कम्। उभा ते बाहू वृषणा शतक्रतो नि या वज्रं मिमिक्षतुः॥२॥

પદાર્થ: शतक्रतो-હે અનેક કર્મ કરનાર પરમાત્મન્ ! वीर्याय-વીર્ય પ્રદર્શનને માટે-પ્રદર્શનમાં તું ઇન્દ્ર-પરમાત્મા प्रभङ्गी-दुःખભંજક शूरः-કામ આદિ શત્રુઓનો હિંસક मघवा-અધ્યાત્મયજ્ઞના સ્વામી सम्मिश्नलः कम्-समागम યોગ્ય છે. ते बाहु-तारी બન્ને કર્મબળ અને જ્ઞાનબળ રૂપી ભુજાઓ સંસાર અને મોક્ષમાં वृषणा-ભોગ અને અમૃતને વરસાવનાર છે. या-જે તે वज्रं नि मिमिक्षतुः-ઓજનું ઉપાસકમાં સિંચન કરે છે. (૨)

ખંડ-૪ સક્ત-૧

१४६०. जैनीयन्तौ न्वंग्रवः पुत्रौयन्तं सुदानवः। संरस्वन्तं हवामहे॥१॥

પદાર્થ : जनीयन्त:-અમારી ઉપાસક મુમુક્ષુજનોની શક્તિઓને ઇચ્છતાં જેનામાં મુમુક્ષુ બનીએ છીએ पુત્રीयन्त:-અધ્યાત્મવરોને ઇચ્છતા જે મુમુક્ષુઓને ઇચ્છિત બને છે. अग्रव:-આગળ વધારનારા सुदानव:- શ્રેષ્ઠદાન-આત્મદાન આત્મસમર્પણ કરનારા सरस्वन्तं हवामहे-वेદવાણીવાળા પરમાત્માને આમંત્રિત કરીએ છીએ. (૧)

सूड्त-२

१४६१. उतं नः प्रिया प्रियांसु सप्तस्वसा सुजुष्टा। सरस्वती स्तोम्या भूत्॥१॥

પદાર્થ: उत-અને नः-અમારી प्रियासु-પ્રિયાઓમાં-પ્રિય ચર્ચાઓમાં પ્રિયા-પ્રિયચર્ચા सप्तस्वसा सुजुष्टा-પોતાના ગાયત્રી આદિ સાત છંદોમાં બેસનારી સુંદર સેવનીયા सरस्वती स्तोम्या भूत्-વેદવાણી સ્તુતિ કરવા યોગ્ય છે.

સૂક્ત-3

१४६२. तत्सवितुर्वरेणयं भंगों देवस्य धीमिह । धियों यों नः प्रचौदयात् ॥१॥

પદાર્થ: देवस्य सिवतु:-પ્રકાશમાન તથા પ્રેરક બ્રહ્માત્મા મહાન આત્મા પરમાત્માનું तत्-वरेण्यं-भर्ग:-તે વરણીય-વરણ કરવા યોગ્ય તેજ-જ્ઞાનમય તેજ સ્વરૂપને ~~धીમहિ~~-અમે ધ્યાન-ધારણ કરીએ એ આકાંક્ષા છે. य:-न:-धिय: प्रचोदयात्-જે પ્રેરક પરમાત્મા અમારા મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર એ ચારેયને પોતાની તરફ પ્રેરિત કરે, અમારું મન તેનું મનન કરે, બુદ્ધિ તેનું વિવેચન કરે, ચિત્ત તેનું સ્મરણ કરે અને અહંકાર તેનું મમત્વ કરે-તેને અપનાવે. (૧)

सूड्त-४

१४६३. सोमानों स्वरणं कृणुंहिं ब्रह्मणस्पते। कैक्षींवन्तं यं औशिजः॥२॥

સૂક્ત-૫

१४६४. अंग्ने आंयूंषि पवसे आं सुवोर्जिमिषं च नः । आरे बांधस्व दुंच्छुंनाम् ॥३॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૬૨૭

सूड्त-९

१४६५. ता नः शक्तं पार्थिवस्य महो रायो दिव्यस्य। महि वां क्षेत्रं देवेषु॥ १॥ शुओ मंत्रार्थ क्ष्मांक संખ्या ११४५

१४६६. ऋतमृतेन संपन्तेषिरं दक्षमाशाते। अद्रुहा देवौ वर्धेते॥२॥

પદાર્થ : ऋग्-અમૃત-ન મરનાર ઉપાસક આત્માને ऋतेन-અમૃતરૂપ મોક્ષની સાથે सपन्ता-સમવેત કરીને 'મિત્ર' સંસારમાં કર્મભોગને માટે પ્રેરક, 'વરુણ' પોતાની તરફ અપવર્ગ મોક્ષ માટે વરણ કરવા યોગ્ય પરમાત્મા इषिरं दक्षम्-એષણીય ભોગોને તથા સમૃદ્ધ સુખ અર્થાત્ પ્રજ્ઞાન-પ્રકૃષ્ટજ્ઞાન-અનુભૂત થનાર મોક્ષને आशाते-પ્રાપ્ત કરાવે છે. देवौ-अदृहा वर्धेते-બન્ને ધર્મોવાળા પરમાત્મા દ્રોહરહિત પરંતુ

ઉપાસક આત્માની વૃદ્ધિ કરે છે-ઉન્નત કરે છે. (૨)

१४६७. वृष्टिद्यावा रीत्यापेषस्पती दानुमत्याः। बृहन्तं गर्तमाशाते॥३॥

પદાર્થ: वृष्टिद्यावा-આનંદવૃષ્ટિ 'દિવ'-મોક્ષધામમાં કરનાર ~~गैत्यापा~~-શ્રવણથી આપ્તિ-પ્રાપ્તિવાળા-પૂર્તિ કરનાર ~~दानुमत्या:-इष:-पती~~-દાનવાળી ઇચ્છાના સ્વામી-સુખદાન ઇચ્છાવાળા <mark>बृहन्तं गर्तम्-आशाते-</mark> મહાન ૨થ જે સ્તુતિથી પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય છે, તે શ્રેષ્ઠ મોક્ષધામને પ્રાપ્ત કરાવનાર છે. (૩)

सूड्त-७

१४६८. युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तं परि तस्थुषः । रोचन्ते रोचना दिवि॥१॥

પદાર્થ: अस्त्रम्-આરોચન-સમગ્રરૂપથી પ્રકાશમાન परिचरन्तम्-પરિપ્રાપ્ત-વ્યાપક ब्रध्नम्-મહાન પરમાત્માને तस्थुषः-ઉપાસકજન युद्धन्ति-યુક્ત થાય છે-તેની સાથે યોગને પ્રાપ્ત થાય છે, પુનઃ તે યોગી ઉપાસક दिवि-रोचना रोचन्ते-प्रકાશાત્મક મોક્ષધામમાં અધ્યાત્મજ્ઞાન-પ્રકાશયુક્ત થઈને શોભાયમાન બને છે. (૧)

१४६९. युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथे। शोणा धृष्णू नृवाहसा॥ २॥

પદાર્થ: अस्य-એ ઇન્દ્ર-પરમાત્માના रथे-રમણીય-સુંદર સ્વરૂપમાં विपक्षसा-વિરુદ્ધ પક્ષીય शोणा-શુભ્ર धृष्णू-ધર્ષણશીલ-પાપ-અજ્ઞાનનાશક काम्या-ઇચ્છનીય नृवाहसा-મુમુક્ષુજનોના વહનારા हरी-સ્તુતિ અને ઉપાસનાને युक्जन्ति-ઉપાસકજન યુક્ત કરે છે. (૨)

१४७०. केर्तुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशंसे। समुषद्भिरजायथाः॥ ३॥

પદાર્થ: मर्या:-હે ઉપાસકજનો! તે ઇન્દ્ર-પરમાત્મા अकेतवे केतुं कृण्वन्-प्रજ्ञाનરહિતને પ્રજ્ઞાનવાન બનાવવા માટે-પોતાનું સ્વરૂપ જ્ઞાન આપવા માટે, अपेशसे पेश:-स्वદર્શનરહિતને સ્વદર્શન આપવા માટે, उषद्भि:-समजायथा:-अज्ञान अने જડતાને બાળવા માટે, જ્ઞાનાનંદ રસમય ધર્મો ગુણોની સાથે ઉપાસકોની અંદર તેની સ્તુતિ અને ઉપાસનાથી દયાવાન બનીને સાક્ષાત્ થાય છે. (૩)

ખંડ-પ

સૂક્ત-૧

१४७१. अयं सोम इन्द्रें तुंभ्यं सुन्वे तुंभ्यं पवते त्वमस्य पाहि। त्वं है यं चकृषे त्वं ववृष इन्दुं मदाय युज्याय सोमम्॥१॥ પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! तुभ्यम्-तारा माटे अयं सोमः सुन्वे-आ ઉપાसनारस तैयार કરવામાં આવે છે. तुभ्यं पवते-तारा माटे प्रेरित છે. अस्य 'इमम्' पाहि-तुं એनुं पान કर-स्वीक्षर કर. त्वं ह यम् इन्दुं चकृषे-तुं शे आर्द्र ઉપासनारसनो स्वीक्षर कर्या करे छे. त्वं सोमं ववृषे-तुं शे उपासनारसनुं वरण करे छे-याढे छे, तेने मदाय युज्याय-उपासक्षेत्र क्षित-आनंदित करवा माटे अने तेनी सढाय माटे 'पाढि' पान कर-स्वीक्षर कर. (१)

१४७२. सं ई रथों नं भुरिषांडयोजि महः पुरूणि सातये वसूनि। आदीं विश्वा नहूष्याणि जातां स्वर्षाता वन ऊर्ध्वा नवन्त॥२॥

પદાર્થ: सः-ईं भुरिषाट्-महः-ते એ અનેકો-અસંખ્યોને સહવાને તેના પર અધિકાર કરનાર મહાન ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા रथः-न-अयोजि-२थनी समान ઉપાસકો દ્વારા આશ્રય માટે યુક્ત કરવામાં આવે છે. पुर्खण वसूनि सातये-બહુજ વસાવનારા સાધનો ગુણોની પ્રાપ્તિ માટે आत् ईम्-त्यार પછી विश्वा नहुष्याणि जाता-समस्त राग બંધનોને બાળી નાખનાર જીવન મુક્ત મનુષ્યોના વૈરાગ્ય, યોગાંગ, શમ, દમ આદિ કર્મ પ્રસિદ્ધ થયેલ-સંપન્ન થયેલ स्वर्षाता-'स्वर्षातानि'-સ્વ-મોક્ષને પ્રાપ્ત કરાવનારા वने-वननीय-सेवनीय मोक्षमां ऊर्ध्वा नवन्ते-ઉપર-ઉત્કૃષ્ટ થઈને પ્રેરિત કરે છે. (૨)

१४७३. शुष्मी शर्धों न मारुतं पर्वस्वानिभशस्ता दिव्या यथा विट्। आपो न मक्षू सुमतिभवा नः सहस्राप्साः पृतनाषाड् न यज्ञः॥ ३॥

પદાર્થ: शुष्मी-હે ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તું બળવાન मास्तं शर्धं-न पवस्व-જીવન મુક્તોનાં ચરિત્ર, યોગાભ્યાસ, વૈરાગ્ય, શમ, દમ આદિ બળોને પ્રાપ્ત કરાવ. यथा-अनिषशस्ता दिव्याविट्- જેમ આનંદિત સમસ્ત સદ્યુણ સંપન્ન દિવ્ય જીવન મુક્ત બની જાય. आपः-न मक्षु सुमितः-भव- तुं જલોની સમાન તુરત જ અમારા માટે सहस्राप्साः-બહુજ ગુણરૂપવાળો पृतनाषाट्-न यज्ञः-અમારા- ઉપાસક મનુષ્યોનાં તૃપ્તિકર્તા યજનીય-સંગમનીય બન. (3)

સૂક્ત-૨

१४७४. त्वमग्ने यज्ञानां होता विश्वेषां हितः। देवेभिर्मानुषे जने॥१॥ જુઓ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या २

१४७५. सं नो मेन्द्राभिरध्वरे जिह्वाभिर्यजा मेहः । ओ दैवान्वक्षि यक्षि च॥ २॥

पटार्थ : सः-महः-ते तुं જ्ञानप्रકાશક મહાન પરમાત્મન્ ! नः अध्वरे-અમારા અધ્યાત્મયજ્ઞમાં मन्द्राभिः-जिह्वाभिः-यज-હર્ષ-આનંદદાયક સ્તુતિ વાણીઓના દ્વારા તેને નિમિત્ત બનાવીને અમારી સાથે

સંગત કર. <mark>देवान्-आविक्</mark>ष-અમારા-મુક્તોની તરફ સમગ્રરૂપથી લઈ જા; च-અને <mark>આ यिक</mark>्ष-તેની સાથે સમગ્રરૂપથી સંગતિ કરાવ. (૨)

१४७६. वेत्था हि वेधो अध्वनः पर्थश्च देवाञ्जसा। अंग्ने यज्ञेषु सुक्रतो॥ ३॥

પદાર્થ: सुक्रतो वेध:-હે સુકર્મવાળા ભોગ અને અપવર્ગ-મોક્ષના વિધાતા देव-अग्ने-પ્રકાશમાન જ્ઞાનપ્રકાશક પરમાત્મન્ ! તું यज्ञेषु-અધ્યાત્મયજ્ઞ પ્રસંગોમાં-કે अध्वनः-च-पथः-अञ्चसा वेत्थिहि-विस्तृत मार्गो અને ચાલવા યોગ્ય કેડીઓને तत्त्वतः ઠીક રીતે જ જાણે છે, તેથી અમારો-ઉપાસકોનો સહાયક બનીને ચલાવ, અમારો અગ્રણી થા, અમારી આગળ થા. (3)

सूडत-३

१४७७. होता देवो अमर्त्यः पुरस्तादेति मायया। विदेशानि प्रचौदयन्॥१॥

પદાર્થ: अमर्त्य:-भरणधर્भरહિત होता-અમારા અધ્યાત્મયજ્ઞના સાધક देव:-પ્રકાશમાન विद्यानि प्रचोदयन्-ते બन्ने-અધ્યાત્મ અનુભવોને પ્રેરિત કરતાં मायया-પ્રજ્ઞાશક્તિથી पुरस्तात्-एति-सामे આવે છે-પ્રત્યક્ષ થાય છે. (૧)

१४७८. वार्जी वार्जेषु धीयतेऽध्वरेषु प्रं णीयते। विप्रो यैज्ञस्य सांधनः॥२॥

પદાર્થ: वाजी-અમૃત અન્નભોગના સ્વામી પરમાત્મા वाजेषु-અમૃત અન્નભોગોને માટે <mark>धीयते-</mark> ધ્યાન કરવામાં આવે છે. अध्वरेषु प्रणीयते-તેથી અધ્યાત્મયજ્ઞ પ્રસંગોમાં લક્ષિત કરવામાં આવે છે विप्र:-यज्ञस्य साधनः-કારણ કે તે અધ્યાત્મયજ્ઞનું વિશેષ પૂરક સાધન છે. (૨)

१४७९. धिया चक्रे वरेण्यो भूतानां गर्भमा दधे। दक्षस्य पितरं तेना॥३॥

પદાર્થ: वरेण्य:-અવશ્ય વરણીય-ઉપાસનીય પરમાત્મા धिया चक्रे-પ્રજ્ઞાન શક્તિથી ઉપાસકોના અધ્યાત્મયજ્ઞને 'સંચક્રે' સંસ્કૃત કરે છે-સાધે છે. भूतानां गर्भम्-आद्धे-ઉપાસક દેવો-મુમુક્ષુઓ જીવન મુક્તોના સ્તવન અથવા યાચનીય મોક્ષને સમગ્રરૂપથી ધારણ કરે છે. दक्षस्य पितरं तन 'तनय' ते प्रज्ञानना પિતા-પાલક પરમાત્માને 'तनय श्रधत्स्व'-श्રद्धापूर्वક ઉપાસિત કર. (૩)

บ่ร-ร

સૂક્ત-૧

१४८०. आ सुते सिञ्चते श्रियं रोदस्योरभिश्रियम् । रसा दधीत वृषेभम् ॥१॥ પદાર્થ: सुते श्रियम्-आसिञ्चत-હે ઉપાસકો ! પ્રસિદ્ધ પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને માટે શ્રી સોમ-ઉપાસનારસ સિંચો-અર્પિત કરો. गेदस्यो:-श्रियम्-अभि-'ઘાવા પૃથિવી' પ્રાણ અને ઉદાનને શ્વાસ અને ઉચ્છ્વાસને ઉપાસનારસ પ્રેરિત કરો શ્વાસ ઉચ્છ્વાસની સાથે ઉપાસના પ્રવાહ ચાલે. वृषभं स्साद्धीत-સુખવર્ષક પરમાત્માને સ્તુતિવાણી દ્વારા પોતાની અંદર ધારણ કરો. (૧)

१४८१. ते जॉनते स्वेमोक्यों३ से वैत्सोसो ने मौतृंभिः। मिथों नसन्त जॉमिभिः॥२॥

પદાર્થ: ते स्वम्-ओक्यं संजानत-ते ઉપાસકો પરમાત્માની સાથે પોતાના સમવેતવ્ય-સંગમનીય સ્થાન-મોક્ષને સમ્યક્ જાણે છે. वत्सासः न मातृभिः-જેમ વાછરડાઓ માતાઓની-ગાયોની સાથે પોત-પોતાનાં આશ્રયણીય સ્થાનને જાણે છે. जामिभिः-मिथः-नसन्त-पुनः त्यां मोक्षमां અતિરિક્ત-અન્ય મુક્તોની સાથે મળે છે. (૨)

१४८२. उप स्रक्वेषु बप्सतः कृण्वते धरुणं दिवि । १२३३३ ३क २४ इन्द्रे अग्ना नमः स्वः ॥ ३॥

પદાર્થ : वप्सतः स्त्रक्वेषु-उपकृण्वते- જે ઉપાસક ભોગ કરાવનાર-ભોગના સાધનો પ્રાણો-ઇન્દ્રિયોને ભોગમાં જ ન લગાવીને-ભોગ વસ્તુઓની અંદર પરમાત્માના સર્જન ગુણોને ઉપયુક્ત કરે છે-લગાવે છે, ध्रमणं दिवि-ધારણા સાધન મનને અમૃતધામ મોક્ષમાં ઉપયુક્ત કરે છે-લગાવે છે; तथा इन्द्रे 'इन्द्रम्' अग्ना-પોતાના આત્માને જ્ઞાનપ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મામાં ઉપયુક્ત કરે છે-લગાવે છે नमः स्वः-તેઓને લોકમાં અન્તભોગ લાભ અને મોક્ષધામમાં અમૃતસુખ પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

સૂક્ત-૨

१४८३. तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जेज उग्रस्त्वेषनृम्णः। सद्यों जेज्ञानों नि रिणाति शत्रूननु यं विश्वे मदन्त्यूमाः॥१॥

પદાર્થ: भुवनेषु-પૃથિવી આદિ લોકોમાં રહેલ तत् इत् ज्येष्ठम्-आस-તેજ જયેષ્ઠ બ્રહ્મ-બ્રહ્માત્મા પરમાત્મા હતાં – છે. यतः-કારણ કે તે उग्रः-તીક્ષ્ણ સ્વભાવવાળા, त्वेषनृम्णः-જ્ઞાનનૃમ્ણ-જ્ઞાન બળવાળા, सद्य:-जज्ञानः-ઉપાસકની અંદર તુરત સાક્ષાત્ થઈને शत्रून् निरिणाति-ઉપાસકોને પીડનાર પાપોને ક્ષીણ કરી દે છે. यम्-अनु विश्वे ऊमा:-मदन्ति-જે પરમાત્માને અનુસાર બની-અનુભવ કરીને સંપૂર્ણ રક્ષણીય ઉપાસક આનંદિત થાય છે. (૧)

१४८४. वांवृधानः शवसा भूयोजाः शंत्रुदासाय भियसं दधाति । अव्यनच्य व्यनच्ये सस्नि सं ते नवन्ते प्रभृतो मदेषु ॥ २॥

પદાર્થ: शवसा-वावृधानः-બળથી વર્ધમાન भूयोंजाः-બહુજ તેજસ્વી ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા दासाय शृतुः-ઉપક્ષયકારી પાપ-પાપીને માટે શત્રુ-શાતિયતા શમયિતા-નામક સમાપ્ત કરનાર બનતાં भियसे दधाति-ભય ધારણ કરે છે. अव्यनत्-च व्यनत्-च सास्नि-परमात्माना आनंदमां स्नात-स्नान કરેલ અથવા તેની રક્ષામાં વેષ્ટિત-વીંટળાઈને ગમે તે અવિશેષ ગતિશીલ સામાન્ય ઉપાસક હોય અને વિશેષ ગતિશીલ ઉપાસક મુમુક્ષ જીવન મુક્ત જન હોય, ते प्रभृताः-ते સાધારણ ઉપાસક અને વિશેષ ઉપાસક मदेषु संनवन्ते-હર્ષોને માટે-સમ્યક્ સ્તુતિ કરે છે અથવા હર્ષોમાં સંગત બની જાય છે-લીન થઈ જાય છે. (૨)

१४८५. त्वे क्रतुंमपि वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूंमाः । स्वादोः स्वादीयः स्वादुनां सृजां समदः सु मधुं मधुनाभि योधीः॥ ३॥

પદાર્થ: विश्वे-ऊमा:-હે પરમાત્મન્ ! તારા દ્વારા સંપૂર્ણ રક્ષણ પ્રાપ્ત કરેલ મુમુક્ષુ ઉપાસક क्रतुं त्वे वृञ्जन्ति-કર્મ અથવા પ્રજ્ઞાનને તારી અંદર લીન કરી દે છે. ત્યાગ કરી દે છે-નિષ્કામ બની જાય છે. यत् एते द्वि:-त्रि:-अपि भवन्ति-ચાહે તે એકાશ્રમી-બ્રહ્મચારી હોય અથવા તેથી દ્વિતીયાશ્રમી-ગૃહસ્થી પણ હોય અથવા તૃતીયાશ્રમી-વાનપ્રસ્થી પણ હોય, કારણ કે તું स्वादोः स्वादीय:-પોતાનાં મધુર સ્વરૂપથી સંયુક્ત કરીને अदः-मधु-ते પોતાનાં મધુર સ્વરૂપને मधुना सु-अभि योधी:-મારી સાથે-ઉપાસક આત્માની સાથે સારી રીતે સંગત કરી મેળવી દે. (૩)

सूड्त-३

१४८६. त्रिंकेद्रुकेषु महिषों यवाशिरं तुविशुष्मस्तृम्पंत् सोममपिबर्द्धिष्णुना सुतं यथावशिम् । सं इ ममाद महि कर्म कर्तवे महामुरुं सैनं सश्चद्देवो देवं सत्य इन्द्रः सत्यमिन्द्रम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૫૭

१४८७. सार्क जातः क्रतुना सार्कमोजसा ववक्षिथ

सौंकं वृंद्धों वींचैं: सासहिम्धों विचर्षणि: । दाता रांधं स्तुवते काम्यं वसु प्रचेतन सैनं सश्चदेवों देवं सत्य इन्दुः सत्यिमिन्द्रम् ॥ २॥

पदार्थ : प्रचेतन-હे પ્રકૃष्ट ચેતવનાર ઇન્द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! क्रतुना-साकं जात:-प्रश्चान-प्रકृष्टश्चान-स्वतः श्चान्य वेदनी साथे प्रसिद्ध धर्षने ओजसा साकं वविक्षथ-आत्मीय બળની साथे संसारनुं वहन-धारण्य इरी रहेब छे, वीर्यैः साकं वृद्धः-पोताना पराक्षमधी वृद्ध छे-महान छे, विचर्षणिः-मृधः सासिहः-तुं विशेष द्रष्टा छे, ઉपासक्षेना पापो-क्षाम, क्षेष आदि प्रतादन करनार-दूर करनार छे, स्तुवते काम्यं राधः-वसु दाता-स्तुति करनारा उपासक्षेने माटे श्रेष्ठ धन अने मोक्षवासने आपनार छे. एनं सत्यं देवम्-इन्द्रम्-तुं अ सत्यस्वरूप देव अश्वर्यवान परभात्माने सः-सत्यः-इन्द्रः-देवः-सश्चत्-ते सत्य-नित्य, ઇन्दुमान-उपासनारसवाणा उपासक प्राप्त करे छे. (२)

१४८८. अर्थ त्विषीमाँ अभ्योजसाँ कृविं युधाभवेदां रोदसी अपृणदस्य मैज्मेनाँ प्रं वावृधे । अर्थत्तौन्यं जैठरे प्रेमिरिच्यते प्रं चेतय सैनं सश्चदेवों देवं सत्यं इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥ ३॥

પદાર્થ: अध-અને ओजसा त्विषीमान्-આત્મીય તેજથી પ્રકાશમાન ઇન્દ્ર-પરમાત્મા युधा कृविम्-अभवत्-ઉપાસકનાં હિંસક પાપને પોતાની સંપ્રહારક શક્તિથી અભિભૂત કરે છે-દબાવી દે છે. रोदसी-अपृणत्-प्राण्ण, અપાનોને તૃપ્ત કરે છે. मज्मना पृवावृधे-બળથી તેને પ્રવૃદ્ધ કરે છે. अन्यं जठरे अधत्त-अन्य-જે ઉપાસક નથી તેને જન્મ આપનાર સંસારની મધ્ય-જન્મક્રમની અંદર રાખે છે इंम्-प्र-अख्यित-ते ઉપાસકને જન્મક્રમ સંસાર જઠરથી અતિરિક્ત કરી દે છે-અલગ કરી દે છે. प्रचेतय-હે ઉપાસક! તું સાવધાન થા एनं सत्यं देवम्-इन्द्रम्-એ સત્ય સ્વરૂપ પરમાત્મદેવને सत्यः इन्दुं-सश्चत्-नित्य, ઉપાસના-રસવાન આત્મા પ્રાપ્ત કરે છે. (3)

इति त्रयोदशोऽध्यायः, षष्ठप्रपाठकस्य समाप्तः ॥

अथ चतुर्दशोऽध्यायः

सप्तम प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१४८९. अभि प्र गोपितं गिरेन्द्रमर्चे यथा विदे। सूनुं सत्यस्य संत्पेतिम्॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या १६८

१४९०. आं हरेयः ससृज्ञिरेऽरुषीरिधं बहिषि। यत्राभि संनवामहे॥२॥

પદાર્થ: बर्हिष-अधि-હૃદયાકાશમાં अस्त्री: ह्रस्य:-અરોચન-સમસ્ત શરીરમાં પ્રકાશમાન પ્રાણ आसमृज्ञिरे-परमात्मानी તરફથી સમગ્રરૂપથી છોડવામાં આવેલ છે. यत्र-अभिसंनवामहे-જે હૃદયાકાશમાં અમે પરમાત્માની સ્તુતિ કરીએ-કરીએ છીએ. (૧)

१४९१. इंन्द्राय गांव आशिरं दुदु हे विज्रिणे मधु। यत्सीमुपह्वरे विदत्॥ ३॥

પદાર્થ: विज्ञणे-इन्द्राय-ઓજસ્વી પરમાત્માને માટે गाव-ઉપાસકની સ્તુતિ વાણીઓ आशिरं मधु दुदुह्ने-આશ્રય લેનાર ઉપાસક પોતાના આત્માને સમર્પિત કરે છે. यत् सीम्-उपह्लरे विदत्-જે પરમાત્મા પોતાના આશ્રયમાં પ્રાપ્ત કરે છે-લઈ લે છે. (૩)

સૂક્ત-૨

१४९२. आ नो विश्वासु हेव्यमिन्द्रं समत्सु भूषत ।

उप ब्रह्माणि संवनानि वृत्रहन् परमञ्या ऋचीषम ॥ १ ॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૬૯

१४९३. त्वं दौतां प्रथमों राधसामस्यिस सत्यं ईशानेकृत् । तुविद्युम्नस्य युज्या वृणीमहे पुत्रस्य शवसो महः ॥२॥

પદાર્થ : त्वम्-હે ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! तुं गधसः प्रथमः-दाता-असि-ધન ઐશ્વર્યનો મુખ્ય દાતા-દાની છે, सत्यः-ईशानकृत-असि-सत्य समर्थ-संपन्न બનાવનાર છે, तु विद्युम्नस्य-બહુજ યશોરૂપ, महः-शवस्यः पुत्रस्य-મહાન બળના પુત્ર અર્થાત્ અત્યંત બળવાન અથવા નરકથી ત્રાણ-રક્ષા કરનારના युज्या-आवृणीमहे-યોગો-સંબંધોને સમગ્રરૂપે વરણ કરે છે-ચાહે છે. (૨)

સૂક્ત-3

१४९४. प्रेतनं पीयूषं पूर्व्यं यदुक्थ्यं महो गोहाद्दिवं आ निरधुक्षत । इन्द्रमिभ जायमानं समस्वरन् ॥ १॥

પદાર્થ: प्रत्नं पूर्व्यम्-उक्थ्यम्-पीयूषम्-श्रेष्ठ शाश्वतिક પ્રશંસનીય પાન કરવા યોગ્ય અમૃત શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માને महः-गाहात्-दिवः-મહાન અને ગંભીર વલોવવા યોગ્ય પ્રકાશમાન હૃદયકૂપ દ્વારા आ निरधुक्षत-समग्रરૂપથી साक्षात् કરી લીધેલ છે. ઉપાસકને इन्द्रम् अभि-આત્માને લક્ષ્ય કરીને, जायमानं समस्वरन्-साक्षात् થઈ જવા માટે તેની સ્તુતિ કરીએ છીએ. (૧)

१४९५. ओदीं के चित् पंश्यमानास आंप्यं वसुरुचो दिव्यो अभ्यनूषत। दिवो न वारं सर्विता व्यूर्णुते ॥२॥

પદાર્થ: आत्-ईम्-पછી તે आप्यम्-પ્રાપ્તવ્ય પરમાત્માને केचित्-કિંચિત્ पश्यमानासः-જોવામાં આવનાર वसुस्त्रः-राते ચમકનાર તારાઓ જેમ दिव्या-प्रકાશમાન अभ्यनूषत-स्तुत કરે છે दिवः-न वारं सचिता व्यूर्णृते-જેમ સૂર્ય આકાશને ઘેરનાર અંધકારને પોતાના પ્રકાશથી દૂર કરી દે છે, તેમ પોતાના અજ્ઞાન અંધકારને દૂર કરી દે છે. (૨)

१४९६. अंधे यदिमें पवमाने रोदसी इमा चे विश्वा भुवनाभि मेर्ज्मना। यूथे न निष्ठा वृषभो वि राजिस ॥३॥

પદાર્થ: अध-ત્યાર પછી पवमान-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મન્ ! यद् 'यदा'-જયારે इमे रोदसी-એ ઘાવાપૃથિવી પ્રાણ ઉદાનને-પ્રાણાયામ-યોગાભ્યાસની તરફ च-અને विश्वा भुवनानि-समस्त અધ્યાત્મયજ્ઞો-સ્તુતિ, પ્રાર્થનાઓ, ઉપાસનાઓની તરફ પણ मज्मना-પવિત્ર બળથી यूथे न निष्ठा वृषभ:- ગાયના ધણમાં વિશેષ રહેલ-વિશેષ લિક્ષત સાંઢની સમાન विराजिस-तું વિશેષ પ્રકાશમાન થઈ રહ્યો છે. (3)

सूड्त-४

१४९७. इममू षु त्वमस्माकं सनिं गायत्रं नव्यांसम्। अंग्ने देवेषु प्र वोचः॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા २८

१४९८. विभक्तांसि चित्रभानों सिन्धों रूमां उपाक आ। सद्यों दांशुंषे क्षरसि॥२॥

પદાર્થ: चित्रभानो-દર્શનીય પ્રકાશમાન પરમાત્મન્! તું सिन्धो:-उपाके-उर्मौ-आ-સ્યંદનશીલ નદીની સમીપ ઉર્મિ-તરંગ લહેરો-નહેરોની સમાન આનંદ જ્યોતિઓથી વિભાગ કરે છે. दाशुषे सद्यः क्षरिस-આત્મદાની ઉપાસકને માટે તો તુરંત આનંદ જ્યોતિને વરસાવે છે. (૨)

१४९९. आं नो भज परेमेंष्वा वाजेषु मध्येमेषु । शिक्षा वस्वो अन्तमस्य ॥ ३ ॥

પદાર્થ: नः परमेषु वाजेषु-आभज-હે જ્ઞાનપ્રકાશક પરમાત્મન્ ! તું અમને પરમ-મોક્ષધામમાં થનારા અમૃત અન્નભોગોમાં સમગ્રરૂપથી ભાગી બનાવ. मध्यमेषु-ધ્યાનયજ્ઞ-શ્રવણયજ્ઞ, શમ, દમાદિ યજ્ઞમાં સમગ્રરૂપથી ભાગી બનાવ. अन्तमस्य वस्वः-शिक्ष-सभीप અવરધન-સર્વથી નીચેના-સદ્ભોગને પ્રદાન કર. (3)

सूड्त-प

१५००. अहमिन्द्रि पितुष्परि मेथामृतस्य जग्रह। अहं सूर्यइवाजनि॥१॥ જુઓ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या १५२

१५०१. अहं प्रत्नेन जन्मना गिरः शुम्भामि कण्ववत्। येनेन्द्रः शुष्ममिद्द्ये॥ २॥

પદાર્થ: अहम्-હું ઉપાસક વક્તા प्रत्नेन जन्मना-पूर्व જન્મથી જ गिरः-स्तुति वाशीઓને कण्ववत्-शुम्भामि-वर्तमान स्तुतिકर्ताઓની समान બોલી રહ્યો છું. येन-જેથી इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા शुष्मम्-इत्-दुधे-मारी અંદર પાપશોષક આત્મબળને ધારણ કરાવે. (૨)

१५०२. ये त्वामिन्द्रं नं तुष्टुं वुर्ऋषयों ये च तुष्टुं वुः । ममेद् वर्धस्व सुष्टुंतः ॥ ३ ॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ये त्वां न तुष्टुवुः-જે લોકો તારી સ્તુતિ પૂર્વ જન્મમાં ન કરી હોય પરંતુ વર્તમાનમાં ભલે કરતાં હોય, અથવા ये च-त्रक्षयः-तुष्टुवुः-અને જે ऋષિઓ પૂર્વ જન્મમાં તારી સ્તુતિ કરતાં રહ્યાં હોય અને વર્તમાનમાં ભલે ન કરતાં હોય એ તો તું જાણે, પરંતુ सुष्टुतः-मम-इत् वर्धस्व-मारा द्वारा पूर्व જન્મથી અને વર્તમાન જન્મથી સ્તુત કરેલ મને અવશ્ય ઉન્નત કર-કરે છે. (૩)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

१५०३. अंग्ने विश्वेभिरंग्निभिजीषि ब्रह्म सहस्कृत।

५०३ ये देवत्रा य आयुषु तेभिनों महया गिरः॥१॥

પદાર્થ : सहस्कृत-अग्ने-ઓજ અધ્યાત્મ તપથી ઉપાસિત અથવા સાક્ષાત્ કરણીય જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મનુ ! તું विश्वेभि:-अग्निभि:-समस्त तापस-तपस्वी ऋषिओ द्वारा કરવામાં આવેલ ब्रह्म जोषि-સ્તોત્ર-સ્તુતિમંત્રોનું સેવન કરે છે. यે-देवत्रा ये-आयुषु-જે દેવોમાં, જીવન મુક્તોમાં, જીવન મુક્તોની શ્રેણીમાં હોય, જે મનુષ્યોમાં, મનુષ્ય શ્રેણીમાં હોય <mark>तेभिः-એમની સમાન नः-गिरः-महय</mark>-અમારી સ્તુતિ વાણીઓને પ્રશંસિત કર-સેવન કર. (૧)

१५०४. प्र. स विश्वेभिरग्निभरग्निः स यस्य वार्जिनः। तनये तोके अस्मदा सम्यङ् वाजैः परीवृतः॥२॥

પદાર્થ : सः-अग्निः-ते જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા यस्य-वाजिनः-જેના અમૃત અન્નભોગભાગી ઉપાસક છે. विश्वेभि: अग्निभि:-તે સમસ્ત ઉપાસકો ઋષિઓની સમાન अस्मत्-'अस्माभि:-' तनये 'तनयेभिः' तोके 'तोकेभिः'-અમે તનયે-પુત્રો, તોકે-પૌત્રો દ્વારા प्र-પ્રાર્થિત થયેલા वाजैः सम्यक् परिवृतः-અમૃતભોગથી ભરપૂર થઈને પ્રદાતા બની રહે. (૨)

१५०५. त्वं नो अग्ने अग्निभिर्ब्रह्म येज्ञं च वर्धय। त्वं नो देवतातये रायो दानाय चोदय॥३॥

પદાર્થ : अग्ने-હે જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મનુ ! त्वं તું अग्निभिः-અન્ય તપસ્વી ઉપાસકોની સમાન नः-અમારા ब्रह्मयज्ञं च वर्धय-જ્ઞાન, વૈરાગ્ય અને શ્રેષ્ઠતમ કર્મ યોગાભ્યાસને વધાર-વૃદ્ધિ કર. त्वम् तुं नः-અમનे देवतातये-દેવભાવ થવા માટે रियः दानाय चोदय-જીવન મુક્ત સંબંધી ઐશ્વર્ય આપવા માટે પોતાની તરફ પ્રેરિત કર. (૩)

सूड्त-२

१५०६. त्वे सोम प्रथमा वृक्तं बर्हिषो महे वाजाय श्रवसे धियं दधुः। र संत्वं नो वीर वीर्याय चोदय ॥१॥

પદાર્થ : वीर सोम-હે પાપ-પાપીઓ પર વિજય પ્રાપ્ત કરનારા સોમ-પરમાત્મનુ ! प्रथमा:-वृक्तबर्हिष:-પ્રમુખ અથવા પૂર્વકાલીન ત્યક્ત-ત્યાગી દીધેલ છે પ્રજા-સંતતિ જેને એવા વાનપ્રસ્થી અથવા સંન્યાસી યોગીજન त्वं-તારી અંદર महे वाजाय श्रवसे धियं द्धः-મહાન અમૃત અન્નભોગ શ્રવણીય યશને માટે પોતાની ધારણાને ધરે છે. यः-त्वम्-ते तुं वीर्याय-चोदय-ઓજને માટે પ્રેરિત કર. (૧)

१५०७. अभ्यभि हि श्रवसा ततर्दिथोत्सं नं कं चिज्जनपानमक्षितम्। शर्यभिनं भरमाणो गंभस्त्योः ॥ २॥

પદાર્થ : शवसा हि-अभि तर्तार्दथ-શ્રવણ-શ્રવણ ચતુષ્ટચ-શ્રવણ, મનન, નિર્દિધ્યાસન અને સાક્ષાત્કારથી સન્મુખ જોત જોતાંમાં ઉપાસનાને માટે કૂવાની સમાન ખોદી દે છે, ખોલી દે છે. कं चित् अक्षितं जनपानम्- उत्तं न-क्षयरહित લોકોના પાનને गभस्त्योः शर्याभिः-न भरमाणः-ભુજાઓ-હાથોની આંગળીઓમાં- અંજલિમાં જળ ધારણ કરનાર-લેનારની સમાન. [ભરપૂર કરી દે.] (૨)

१५०८. अंजीजनो अमृतं मर्त्यायं कमृतस्य धर्मन्नेमृतस्य चारुणः। सदासरो वाजमच्छो सनिष्यदत् ॥ ३॥

પદાર્થ: अमृत-હે અમૃત-અવિનાશી સોમ-પરમાત્મન્! તું मर्त्याय-મરણધર્મી-જન્મ મરણમાં આવનાર ઉપાસકજનને માટે ऋतस्य कम्-अजीजनः-અમૃતનાં સુખને પ્રસિદ્ધ-ઉત્પન્ન કરે છે. चास्गः-ऋतस्य धर्मन् सुंદर-ऋत-અમૃત ધારણ કરનાર સરોવરમાં सदा-असदः-सदा विચરી રહેલ છે. वाजम् अच्छ-सिनष्यदत्- અમૃત અન્નભોગને ભોગવવાને અભિમુખ થઈને વહાવીને. [વિચરી રહેલ છે.] (3)

सूडत-३

१५०९. एन्दुमिन्द्राय सिञ्चत पिंबाति सोम्यं मधु । प्र राधांसि चोदयते महित्वना ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૮૬

१५१०. उपो हरीणां पतिं राधः पृञ्चन्तमब्रवम्। नूनं श्रुधि स्तुवतो अष्टव्यस्य॥२॥

પદાર્થ : हरीणां पतीम्-પરમાત્માને પોતાની તરફ હરનાર-લાવનાર ઉપાસકોના પાલક राध:-पृचन्तम्-ઉપાસકોને રાધનીય-સાધનીય આનંદથી સંયુક્ત કરતાં ઇન્દ્ર-પરમાત્માને उप अब्रवम्-उ-ઉપાસિત-પ્રાર્થિત કરું છું नूनम्-નિશ્ચય <mark>અશ્વયસ્ય:-स्तुवत:-श्रुधि</mark>-ઇન્દ્રિયરૂપી ઘોડાના અધિકર્તા સંયમી સ્તુતિ કરી રહેલાઓની સ્તુતિને સાંભળ-સ્વીકાર કર. (૨)

१५११. न ह्या ३ङ्ग पुरा च न जज्ञे वीरतरस्त्वत् । न की राया नैवथा न भन्दना ॥३॥ પદાર્થ: अङ्ग-હે પ્રિય-ઇન્દ્ર-પરમાત્મન્! त्वत्-वीरतर:-ઉપાસકોનો તારાથી ભિન્ન ઉપાસ્યદેવ અત્યંત વીર न हि पुरा च न जज्ञे-पूर्व કલ્પોમાં કોઈ થયો નથી-અને આ કલ્પમાં પણ થશે નહિ. न कि:- राया-न કોઈ ઐશ્વર્યવાન ધનદાતા, न भन्दना-न ભંદનીય-સ્તુતિ યોગ્ય અથવા કલ્યાણકર્તા. [કોઈ તારા જેવો અથવા તારા કરતાં ચઢિયાતો થયો કે થશે નહિ.] (3)

सूड्त-४

१५१२. नेंद्रं वे ओंदतीनां नेंद्रं योयुवतीनाम् । पतिं वो अध्नयोनां धेनूनामिषुध्यसि ॥१॥

પદાર્થ: वः-હે ઉપાસકજનો ! તમારી ओदतीनाम्-अघ्न्यानां नदं पितम्-ઉન્દન કરવાવાળી-આર્દ્ર બનાવવાવાળી સ્તુતિ વાણીઓના નદનીય-પ્રવચનીય સ્તુતિ સ્વામી પરમાત્માની; તથા वः-તમારી योयुवतीनां धेनूनां नदम्-परमात्माथी मिલन કરાવનારી સ્તુતિ વાણીઓના નદનીય-સ્તુતિયોગ્ય સ્વામી પરમાત્માને इषुध्यिस-પ્રાર્થના કરો. (૧)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

१५१३. देवों वो द्रविणोदाः पूर्णां विवष्ट्वासिंचम् । उद्घा सिञ्चध्वमुपं वा पृणध्वमादिद्वो देव ओहते॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૫

१५१४. तंं होतारमध्वरस्य प्रचेतसं विह्नं देवां अकृण्वत। दंधाति रत्नं विधेते सुवीर्यमग्निर्जनाय दाशुषे ॥२॥

પદાર્થ: देवा:-मुमुक्षु ઉપાસકજન अध्वस्य होतारं प्रचेतसम्-અધ્યાત્મયજ્ઞના આધાર પ્રકૃષ્ટ ચેતન-પ્રસિદ્ધ કરનારા, तं विद्वम्-ते વહનકર્તા પરમાત્માનો अकृण्वत-સाक्षात् કરે છે, જે अग्नि:-જ્ઞાન-પ્રકાશમાન પરમાત્મા विद्यते रत्नं द्धाति-ઉપાસના કરી રહેલાંને માટે સુંદર વસ્તુ ધારણ કરાવે છે, दाशुषे जनाय सुवीर्यम्-આત્મ સમર્પણ કરનારને ઉત્તમ આત્મિકબળ પ્રદાન કરે છે. (૨)

સૂક્ત-૨

१५१५. अंदर्शि गातुवित्तमो यस्मिन् व्रतान्यादेधुः । उपो षु जातमार्यस्य वर्धनमिनं नक्षन्तु नो गिरः॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૭

१५१६. यस्मोद्रेजन्त कृष्ट्यश्चेकृत्यानि कृण्वतः । सहस्रसां मेधसाताविवं त्मनाग्निं धीभिनीमस्यत ॥ २॥

પદાર્થ: चर्कृत्यानि कृण्वतः-यस्मात्-सुंदर અથવા યથાયોગ્ય કર્મફળરૂપ પુરસ્કાર અથવા દંડ પ્રદાન કર્મો કરતાં જે પરમાત્માથી कृष्टयः-रेजन्त-મનુષ્ય ભય પામે છે. सहस्रसाम्-બહુજ સંભાજક- અનંત ઐશ્વર્યનો દાતા मेधसातौ-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં त्मना-આત્મભાવથી પરમાત્માને धीिभः-ધ્યાન, ધારણા, સમાધિઓથી અથવા સ્તુતિ વાણીઓથી नमस्यत-નમસ્કાર કરો. (૨)

१५१७. प्रं दैवोदासो अँग्निर्देव इन्द्रों ने मैर्ज्यनों । अनु मौतरं पृथिवीं वि वावृते तस्थौं नाकस्य शर्मणि॥३॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૧

સૂક્ત-3

१५१८. अंग्ने आयूंषि पवस आसुवोर्जिमिषं च नः । आरे बांधस्व दुच्छुंनाम् ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૬૨૭, ૧૪૬૪

१५१९. अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः। तमीमहे महागयम्॥ २॥

પદાર્થ : अग्नि:-ऋषि:-અગ્રણી પરમાત્મા સર્વ દ્રષ્ટા पवमानः-પવિત્ર કરનાર છે. पाञ्चजन्य:-પાંચ જનો-બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર અને નિષાદ-વનવાસી જનોનાં ઉપાસ્ય-અને હિતકર पुरोहित:-પુરઃ- હિત-પૂર્વથી વર્તમાન [અનાદિ]હિતકર છે. तं महागयम्-ईमहे-ते મહાન ઘરવાળા-મોક્ષરૂપ મહાન ઘરવાળા પરમાત્માની માંગ કરીએ છીએ-ચાહીએ છીએ. (૨)

१५२०. अग्नै पवस्व स्वपा अस्मै वर्चः सुवीर्यम्। दंधद्रयिं मयि पोषम्॥ ३॥

પદાર્થ: अग्ने-હે જ્ઞાનપ્રેરક પરમાત્મન્ ! स्वपा:-ઉત્તમ કર્મવાળા-અબાધિત કર્મ કરવાવાળા अस्मे वर्च: सुवीर्यं पवस्व-અમારી અંદર તેજ-ઉત્તમ બળને પ્રેરિત કર. मिंग्य-મારામાં पोषं रिंग द्यत्-पोषक ज्ञानधनने धारण કરાવતાં ઉપાસ્ય દેવને [આપ]. (3)

सूड्त-४

१५२१. अंग्ने पावक रोचिषा मेन्द्रया देव जिह्नया । ओ देवान् विक्षे यक्षि च ॥१॥

પદાર્થ: <mark>पावक-अग्ने देव</mark>-હે પવિત્ર પરમાત્મ દેવ! તું ~~રોચિષા મન્દ્રયા जिह्नय~~ા-રોચમાન-પ્રકાશિત, હર્ષિત કરનારી, સ્તુતિવાણીના દ્વારા <mark>देवान्-आविक्ष यिक्ष च</mark>-અમને દેવો-મુમુક્ષુજનોની તરફ આહ્વાન કર સમગ્રરૂપથી લઈ જા અને તેની સાથે સમગ્રરૂપથી સંગત કર. (૧)

१५२२. तंं त्वां घृतस्रवीमहें चित्रभानो स्वर्दृशंम् । देवां आ वीतये वह ॥२॥

પદાર્થ : घृतस्नो चित्रभानो-તેજને સ્રવિત કરનારા અદ્ભુત પ્રકાશમાન પરમાત્મન્ ! तं त्वा स्वर्दशम्-ईमहे-ते तने सुખદર્શકને અમે ચાહીએ છીએ. देववीतये देवान्-आवह-અમને-ઉપાસકોને દેવો-મુમુક્ષુઓની ચાહવા યોગ્ય મુક્તિને માટે લઈ લે-લઈ જા. (૨)

१५२३. वीतिहोत्रं त्वा कवे द्युमन्तं समिधीमहि। अंग्रे बृहन्तमध्वरे॥३॥

પદાર્થ: कवे-अग्ने-હે ક્રાન્તદર્શી પરમાત્મન્ ! त्वा वीतिहोत्रं-द्युमन्तं-बृहन्तम्-तुं श्रेष्ठ દાનદાતા-પ્રકાશમાન મહાન પરમાત્માને अध्वरे समिधीमिह-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં અમે પ્રકાશિત કરીએ-સાક્ષાત્ કરીએ. (3)

ખંડ-૪ સ~~ૂક્ત~~-૧

१५२४. अंवा नो अग्न ऊर्तिभिर्गायत्रस्य प्रभर्मणि । विश्वासु धौषु वन्द्य ॥ १ ॥

પદાર્થ : विश्वासु धीसु वन्द्य-समस्त પ્રજ્ઞાઓમાં અધ્યાત્મ ધ્યાનોમાં વંદનીય દેવ अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું गायत्रस्य प्रभर्मणि-स्तुति કર્મનાં પ્રકૃષ્ટ ભરણ, સમર્પણ અથવા અનુષ્ઠાનમાં ऊतिभि:- नः-अव-२क्षा विधिઓથી અમારી २क्षा કર. (૧)

१५२५. आं नो अग्ने रेथिं भर सत्रोसाहं वरेण्यम्। विश्वासु पृत्सु दुष्टरम्॥ २॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું नः-અમારે માટે सत्रासाहं वरेण्यं रियम्-સર્વને સરળતાથી સહન કરનાર વરણીય અધ્યાત્મ ઐશ્વર્યને विश्वासु पृत्सु-समस्त संघर्ष અવસ્થાઓમાં आभर-આભરિત-

પરિપૂર્ણ કર. (૨)

१५२६. आं नों अग्ने सुचैतुंना रेयिं विश्वायुपोषसम्। मार्डीकं धेहि जीवसे॥ ३॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું नः-અમારે માટે सचेतुना-श्रेष्ठ જ્ઞાનથી યુક્ત मार्डीकम्-સુખથી ભરેલ विश्वायुपोषकम्-समस्त આયુ સુધી પોષણપ્રદ ઇચ્છનીય ઐશ્વર્યને जीवसे-જીવનને માટે आधेहि-આધાન કર-સ્થાપિત કર. (૩)

सूड्त-२

१५२७. अग्निं हिन्वन्तु नो धियः संप्तिमाशुमिवाजिषु। तेन जेष्मे धनंधनम्॥ १॥

પદાર્થ : नः-धिय:-અમારી સ્તુતિ વાણીઓ अग्नि हिन्वन्तु-અગ્રણી પરમાત્માને અમારી તરફ પ્રેરિત કરે. आजिषु-ગन्तव्य-પ્રાપ્તવ્ય સ્થાનોમાં જેમ ઘોડાઓને પ્રેરિત કરે છે. तेन-તેથી धनं धनं जेष्म-ધન ધન-પ્રત્યેક ધન-ધારણીય વસ્તુને અભિભૂત કરે-સ્વાયત્ કરે. (૧)

१५२८. यया गा आकरामहै सेनयाग्नै तवोत्या। तां नो हिन्व मैघत्तये॥ २॥

પદાર્થ : अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! तव यथा-ऊत्या सेनया-તારી જે રક્ષારૂપી બંધની-રક્ષાબંધનીના દ્વારા गा:-आकरामहे-જ્ઞાનવાણીઓ-ઉપદેશ ઉક્તિઓને અમે અંગીકાર કરીએ છીએ-અપનાવીએ છીએ-જીવનમાં ઢાળીએ છીએ तां नः-मधत्तये हिन्व-તેને અમારા માટે ઐશ્વર્ય પ્રદાન કરવા પ્રેરિત કર. (૨)

१५२९. आंग्ने स्थूरे रैयिं भर पृथुं गोमन्तमिश्विनम्। अङ्धि खं वर्तया पविम्॥३॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણાયક પરમાત્મન્! તું स्थूरम्-स्थिર અથવા સમાશ્રિતમાત્ર-સર્વ માત્રાઓવાળા-પૂર્ણ पृथुम्-પ્રયત્નશીલ ઉપકારમાં આવનારા गोमन्तम्-જેમાં ઇન્દ્રિયોનું હિત હોય તથા अश्विनम्-જેમાં મનનશીલતા હોય, એવા रियम्-એવા આધ્યાત્મિક ધનને आभर-મારી અંદર સારી રીતે ભરી દે. त्वम् अङ्गधि-तुं मारा हृदयावडाशने पोतानां स्व३्पथी पूरित કर पविंवर्तय-मारी स्तुति वाणीओने वर्तित-પરિવર્તિત-પ્રતિફલિત કર અથવા તારા આનંદરથની ચક્રનેમિ-ચક્રના પરિધિને મારી તરફ ઘૂમાવી દે. (૩)

१५३०. अंग्ने नक्षत्रमंजरमा सूर्य रोहयो दिवि। दधक्योतिर्जनेभ्यः॥४॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! अजरं नक्षत्रम्-અવિનાશી દેવગૃહ-જીવન મુક્તનાં ઘરરૂપ सूर्यम्-આનંદધનને जनेभ्य:-ज्योतिः दधत्-ઉપાસકજનોને માટે જ્ઞાનજયોતિને ધારણ કરવાને માટે दिवि रोहय-મોક્ષધામમાં આરોહણ કરેલ છે-રાખેલ છે. (૪)

१५३१. अंग्ने केर्तुर्विशामिस प्रेष्टः श्रेष्ठं उपस्थसंत् । बोधा स्तोत्रे वयो देधत् ॥५॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણાયક પરમાત્મન્ ! તું विशां केतुः-असि-ઉપાસક પ્રજાઓનો પ્રજ્ઞાપક-જ્ઞાન આપનાર છે-સાવધાન કરનાર છે. प्रेष्ठ:-श्रेष्ठ:-उपस्थसत्-तुं અત્યંત પ્રિય અને અત્યંત પ્રશંસનીય ઉપસ્થાન-સમીપ સ્થાન-હૃદયમાં સ્થિત થનાર स्तोत्रे बोध-स्तोताने माटे બોધ-ઉપદેશ આપ; અને वय:-दधत्-જીવનને ધારણ કરાવ. (પ)

सूड्त-३

१५३२. अंग्निमूर्धा दिवः कर्कुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपां रेतांसि जिन्वति॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૭

१५३३. ईशिषे वार्यस्य हि दात्रस्याग्ने स्वःपतिः। स्तौता स्यां तव शर्मणि॥२॥

પદાર્થ : अग्ने-જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું स्वः-पितः-મોક્ષ સુખનો સ્વામી, वार्यस्य-વરણીય-ઇચ્છનીય, दात्रस्य-આપવાના ધનનું ईशिषे-स्वामीत्व કરી રહ્યો છે. स्तोता तव शर्मणि स्याम्-હું સ્તુતિકર્તા-ઉપાસક તારા શરણમાં આવી જવું-તને પ્રાપ્ત કરી લવું. (૨)

१५३४. उदग्ने शुंचयस्तव शुंक्रा भ्राजन्त ईरते। तव ज्योतींष्यर्चयः॥३॥

પદાર્થ : उद-अग्ने-હे જ્ઞાન પ્રકાશક પરમાત્મન્ ! तव शुच्यः शुकाः भ्राजन्ते-તારા વીર્યબળ શુભ્ર-પવિત્ર ચમકાવતાં ગુણબળ सन्મુખ પ્રાપ્ત થઈ રહ્યાં છે तव ज्योतींषि-अर्चय-અને તારી જ્ઞાન જ્યોતિઓ-પ્રકાશો તથા આનંદ તરંગો પણ અમને પ્રાપ્ત થઈ રહ્યાં છે. (૩)

इति चतुर्दशोऽध्यायः, सप्तमप्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः ॥

अथ पञ्चदशोऽध्यायः

सप्तम प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१५३५. कस्ते जामिर्जनानामग्ने को दाश्वध्वरः । को ह कस्मिन्नसि श्रितः ॥ १ ॥

પદાર્થ: अग्ने-હે જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્! जनानाम्-મનુષ્યોની મધ્યમાં ते जािमः कः-તારો બન્ધુ-સ્નેહી કોણ છે ?-કોઈ વિરલ ઉપાસક જીવન મુક્ત. दाश्वध्वरःकः-આવ્યું છે. અધ્યાત્મ યજ્ઞ આત્મ સમર્પી કોણ છે ? કોઈ વિરલ મુમુક્ષુ છે. कः-ह-तું કોણ છે ? એવું જાણનાર પણ કોઈ દુર્લભ યોગી જ છે અને किस्मन् श्रितः-असि-तું કોનામાં આશ્રિત છે-વિરાજમાન છે ?-કોઈ વિરલા-દુર્લભ ધ્યાનીમાં વિરાજમાન છે.

१५३६. त्वं जामिर्जनानामग्ने मित्रो असि प्रियः। संखा संखिभ्यं ईड्यः॥ २॥

પદાર્થ: अग्ने-હે જ્ઞાન પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं जनानां जािमः-મનુષ્યોનો બંધુ-સ્નેહી છે. तું મહાન ઉદાર છે. मित्रः प्रियः-असि-भित्र છે, હિતસાધક तृष्तिકर्ता છે. सिखभ्यः-ईडयः-सखा-तुं भित्रोने माटे स्तुति કरवा योग्य भित्र छे-सायो भित्र छे.

१५३७. यंजा नो मित्रावरुणा यंजा देवाँ ऋतं बृहत्। अग्ने यक्षि स्वं दमम्॥ ३॥

પદાર્થ : अग्ने-હે જ્ઞાન પ્રકાશક પરમાત્મન્ ! તું नः-मित्रावस्णौ यज-અમારા પ્રાણ, અપાનને સંગત કર देवान् यज-ઇન્દ્રિયોને સંગત કર. बृहत्-ऋग्-तुं મહાન સત્યને સંગત કર. स्वं दमं यिक्ष-तारा घरने-हृदयने संगत કर. (3)

सूड्त-२

१५३८. ईंडेन्यो नमस्यस्तिरस्तमांसि दर्शतः। समिग्निरिध्यते वृषा॥१॥

પદાર્થ : दर्शतः-अग्नि:-દર્શનીય જ્ઞાન પ્રકાશક પરમાત્મા ईंडेन्यः-स्तुति કરવા યોગ્ય नमस्य-નમ્રતાથી પ્રાર્થનીય तमांसितिरः-અજ્ઞાન અંધકારનો તિરસ્કાર કરે છે. वृषा-કામનાઓને પૂરી કરનાર समिध्यते-अन्तःકરણમાં સમ્યક્ પ્રકાશિત થાય છે. (૧)

१५३९. वृषो अग्निः समिध्यतेऽश्वो न देववाहनः। तं हैविष्मन्त ईडते॥ २॥

પદાર્થ : वृषा-उ-अग्नि:-અવશ્ય કામના વર્ષક પરમાત્મા देव-वाहनः-अश्व:-न समिध्यते-દેવ પરમાત્મની તરફ લઈ જનાર અથવા હૃદયમાં પ્રકાશિત કરી શકાય છે. तं हविष्मन्तः ईंडते-તેને આત્મ સમર્પણ કરનારાઓ સ્તુત કરે છે. [સમાધિ દ્વારા ધ્યાન ધરનારા ઉપાસકો પૂજે છે.] (૨)

१५४०. वृषणं त्वा वयं वृषन् वृषणः समिधीमिह। अग्नै दीद्यतं बृहत्॥ ३॥

પદાર્થ : वृषन्-अग्ने-હે સુખની વર્ષા કરનાર જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! वयं वृषणः-અમે સ્તુતિ વર્ષક ઉપાસકો त्वा बृहत्-दीद्यतं समिधीमहि-तने મહાન ચમકતી સ્તુતિઓ દ્વારા પ્રદીપ્ત કરીએ છીએ. (૩)

સૂ~~ક~~ત-3

१५४१. उत्ते बृहन्तो अर्चयः समिधानस्य दीदिवः। अंग्ने शुक्रांस ईरते॥ १॥

પદાર્થ: दीदिव:-अग्ने-હે પ્રકાશમાન પરમાત્મન્! ते सिमधानस्य-तुं सिमध्यमान-इदयमां પ્રકાશિત-साक्षात् કરેલનे बृहन्त:-शुक्रास:-अर्चय:-मढान शीघ्र કાર્યકારી-તુરત જ सફળ થનારી-અર્ચનાઓ-સ્તુતિઓ उदीरते-ઊઠતી રહે છે-ઊઠતી રહે. (૧)

१५४२. उंपे त्वा जुँह्रों ३ मंम घृतांचीर्यन्तु हर्यत । अंग्ने हैर्व्या जुंषस्व नः ॥ २ ॥

પદાર્થ: हर्यत-अग्ने-હે ઇચ્છનીય પરમાત્મન્ ! मम-મારી घृताची:-સ્નિગ્ધ સ્તુતિ વાણીઓ तथा जुह्व:-આત્મભાવનાઓ त्वा-तने उपयन्तु-પ્રાપ્ત થાય; અને नः-અમારા ह्व्या जुषस्व-હવ્યો-આપવા યોગ્ય ઉપહારરૂપ શ્રવણ, મનન, નિર્દિધ્યાસનો શમ, દમ, સદાચરણ બન્નેનું સેવન કર-સ્વીકાર કર. (૨)

१५४३. मेन्द्रं होतारमृत्विजं चित्रभानुं विभावसुम्। अग्निमीडे सं उ श्रवत्॥ ३॥

પદાર્થ: मन्द्रम्-आनंददायક, होतारम्-स्वीકाર કરનાર, ऋत्वजम्-ऋतु सभय पर वस्तुओ द्वारा यજन કર્તા-ઉત્પાદક, चित्रभानुम्-અદ્ભુત પ્રકાશવાળા, विभावसुम्-विशेष પ્રકાશવાળા अग्निम्-परभात्भानी इंडे-स्तुति કરું છું. सः-उ श्रवम्-ते જ અभारी પ્રાર્થનાને સાંભળે છે. (૩)

सूड्त-४

१५४४. पाहिं नो अग्नै एंकेया पाँह्यू ३ते द्वितींयया । पाहिं गौभिंस्तिसृभिरूजां पते पाहिं चेतसृभिर्वसो ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૬

१५४५. पाहि विश्वसमाद्रेक्षसो अराव्योः प्रे स्म वाजेषु नोऽव । त्वामिद्धि नेदिष्ठं देवतातय आपिं नक्षामहे वृधे ॥२॥ પદાર્થ : विश्वस्मात्-समस्त, रक्षसः-જેનાથી રક્ષા કરવામાં આવે તેનાથી अग्रव्णः-અનૃત-અસત્યના પ્રશંસક, અસત્ય માનનાર, બોલનાર અને આચરણ કરનાર नः-અમારી वाजेषु प्र-अव स्म-કામાદિના સંઘર્ષમાં અમારી રક્ષા કર. देवतातये-દેવોની પ્રાપ્તિને માટે नेदिष्ठम्-અત્યંત નજીક દેવ त्वाम् इत्-हि-तने જ અમે आपि वृधे नक्षामहे-ઉन्नित ने માટે સંબંધ રાખનાર માનીએ છીએ. (૨)

ษ่ร-२

સૂક્ત-૧

१५४६. इनो राजन्नरितः समिद्धौ रौद्रौ दक्षाय सुषुमा अदर्शि । चिकिद्धि भाति भासा बृहतासिक्नीमेति रुशतीमेपाजन् ॥१॥

પદાર્થ: राजन्-હે સર્વત્ર રાજમાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું इनः-સંસારનો ઈશ્વર-સ્વામી છે. अर्रतः-તેથી સર્વને પ્રાપ્ત છે. रौदः-સ્તોતા ઉપાસકનો અત્યંત સ્નેહી दक्षाय-બળ સમૃદ્ધિને માટે सुषुमान्- શોભનરૂપમાં સાક્ષાત્ કરનારા ઉપાસકના દ્વારા अदिर्शि-જોવામાં આવે છે-સાક્ષાત્ કરવામાં આવે છે. बृहता भासा चिकित्-हि-भाति-મહાન પ્રકાશથી પ્રકાશિત કરનાર જ असिक्नीम्-अपाजन्-एति-ઉપાસકની અંધકારમય અવસ્થાને દૂર કરવા માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

१५४७. कृष्णां यदेनीमभि वर्षसाभूजनयन्यांषां बृहेतः पितुर्जाम् । ऊर्ध्वं भानुं सूर्यस्य स्तभायन् दिवां वसुभिररतिर्वि भाति ॥ २॥

પદાર્થ: कृष्णाम् एनीं यत्-वर्षसा-अभिभृत्-જયારે પરમાત્મા ઉપાસકની અંદરની કાળા રંગની પાપ અજ્ઞાન અવસ્થાને પોતાના શુભ્ર પ્રકાશરૂપથી અભિભૂત કરી લે છે-દબાવી દે છે, बृहतः पितुः- जां योषाम्-जनयन्-त्यारे મહાન પાલક સૂર્યની અપત્ય ઉષાની સમાન પોતાની વાણીની જ્ઞાન જયોતિને પ્રાદુર્ભૂત કરતાં सूर्यस्य भानुम्-ऊर्ध्वं स्तभायत्-જ્ઞાન સૂર્યનાં જ્ઞાનમય તેજને ઉપાસકની ઉપર મસ્તિષ્કમાં સ્તંભિત કરીને ધરીને-રાખીને પુનः दिवः-अरितः-મોક્ષધામના વ્યાપક સ્વામી પરમાત્મા वसुभिः 'वसुषु' विभाति-પોતાના વસનારા જીવન મુક્તો ઉપાસકોમાં વિશેષ-ભાસિત-પ્રકાશિત થાય છે. (૨)

१५४८. भेद्रो भेद्रयो संचमान आगोत् स्वसारं जोरो अभ्येति पश्चात्। सुप्रकेतैर्द्धभिरग्निर्वितिष्ठन् रुशद्भिर्वणरिभि राममस्थात् ॥ ३॥

પદાર્થ : अग्नि:-જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા भद्र:-ભંદનીય-અર્ચનીય भद्रया-અર્ચનાથી-સ્તુતિથી सचमानः-समवेत-સંગત થતાં आगात्-ઉપાસકની અંદર આવે છે. जारः-જેમ અંધકારને જીર્ણ કરનાર સૂર્ય स्वसारम्-अभि पश्चात् एति-सु-અસા =શોભન રીતિથી અંધકારને ફેંકી દેનારી ઉષાને લક્ષ્ય કરીને-

આગળ કરીને પાછળ આવે છે. सुप्रकेतै:-द्युभि:-સમ્યક પ્રકાશિત કરનારી આનંદ દીપ્તિઓ, उशद्भि:-वर्णै:-કમનીય વર્ષાનો-જ્ઞાનોપદેશોની સાથે तिष्ठन्-હૃદયમાં સ્થિત થતાં रामम्-अभि-अस्थात्-२भष् योग्य ઉપાસક આત્માને લક્ષ્ય કરીને-ઉપાસક આત્મામાં વિરાજમાન થાય છે. (૩)

सूडत-२

१५४९. कैया ते अग्ने अङ्गिरं ऊंजों नपाँदुंपस्तुतिम्। वराय देव मैन्यवे॥ १॥

પદાર્થ: अङ्गिर:-હે અંગોમાં આનંદરસ ભરનાર અને અંગોના પ્રેરક ऊर्ज:-नपात्-अग्ने देव-આત્મબળને ન પડવા દેનાર-રક્ષક પરમાત્મદેવ! वराय मन्यवे-વરણ કરવા યોગ્ય મનન કરવા યોગ્ય જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ લાભને માટે कया-उपस्तुतिम्-કોઈ વિરલ શ્રેષ્ઠ યોગ પદ્ધતિથી કરેલી મારી ઉપાસનાનો સ્વીકાર કર. (૧)

१५५०. दांशेम कस्य मनसा यज्ञस्य सहसो यहो। केंद्रु वोच इंद्रं नमः॥२॥

પદાર્થ : कस्य यज्ञस्य-सुખ સ્વરૂપ યજનીય, सहसः-यहो-'यहोः'-બળવાન સર્વત્ર ગતિમાન સર્વત્ર પ્રાપ્ત પરમાત્માને માટે मनसा-इदं नमः-भनथी એ વિનમ્ન વચન-પ્રાર્થના વચન कद्-उ-वोचे-ક્યારેય પણ કહું-બોલું તેનો તે સ્વીકાર કરે છે. (૨)

१५५१. अंधा त्वं हि नैस्करों विश्वा असम्भयं सुक्षितीः। वाजद्रविणसों गिरः॥३॥

પદાર્થ: अधः-અનન્તર-અને त्वं हि-तुं જ अस्मभ्यम्-અમારે માટે नः-गिरः-અમારી સ્તુતિ વાણીઓને सुक्षिती:-શોભન ભૂમિ વાળી वाज-द्रविणसः-અમૃત અન્નભોગો ધન કળ વાળી करः-કર-બનાવ. (૩)

सूड्त-३

१५५२. अंग्ने आ याद्योग्निभिहोतारं त्वा वृणीमहे । आं त्वामनक्तुं प्रयंता हैविष्मती यंजिष्ठं बर्हिरासंदे ॥१॥

પદાર્થ: अग्ने-आयाहि-હે જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું મારા હૃદયમાં આવ त्वा होतारम्-તને અધ્યાત્મયજ્ઞના ઋત્વિજને अग्निभि:-બ્રાહ્મણોની સમાન वृणीमहे-અમે વરણ કરીએ છીએ. त्वां-यजिष्ठम्-तने અત્યંત યાજકને प्रयता हिवष्मती-સंयम द्वारा એકાગ્ર કરેલી આત્મ સમર્પણવાળી સ્તુતિ अनक्तु-સ્નિગ્ધ કરે-અમારી તરફ દ્રવિત કરે. बर्हि:-आसदे-હૃદયાકાશમાં બેસવા માટે. [પ્રાપ્ત થા.] (૧)

१५५३. अच्छो है त्वा सहसः सूनो अङ्गिरः स्रुचेश्चेरन्त्यध्वेरे ।

भूद४ ऊर्जी नपातं घृतकेशमीमहेऽग्निं यज्ञेषु पूर्व्यम् ॥२॥

પદાર્થ : सहसः सूनो-अङ्गिर:-હે બળના ઉત્પાદક અંગોના રસરૂપ રસયિતા પરમાત્મન્ ! त्वा-अच्छा हि-तने લક્ષ્ય કરીને अध्वरे-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં स्त्रचः-चरन्ति-स्तृतिवाशीओ ચાલે છે-થતી રહે છે. ऊर्जः-नपातम्-આત્મબળને ન પડવા દેનાર-રક્ષક, घृतकेशम्-દીપ્ત રશ્મિવાળા, पूर्व्यम्-શાશ્વત, अग्निम्-પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને ફ્રંમદ્દે–ચાહીએ છીએ-પ્રાર્થિત કરીએ છીએ. (૨)

१५५४. अंच्छों नः शौरंशोचिषं गिरो यन्तु दर्शतम् । अच्छा यज्ञासौ नमसा पुरूवसुं पुरुप्रशस्तमूतये ॥१॥

પદાર્થ : शीरशोचिषम्-व्यापક જ્યોતિવાળા दर्शतम्-દર્શનીય પરમાત્માને नः-गिरः-અમારી સ્તુતિઓ अच्छ यन्तु-सारी रीते प्राप्त થાઓ. पुस्वसुं पुस्प्रशस्तं-બહુજ વસાવનાર અને બહુજ પ્રશંસનીય પરમાત્માને नमसा यज्ञासः-नभ्र भावधी अध्यात्मयज्ञ अच्छ-ऊतये-श्रेष्ठ रक्षा माटे प्राप्त थाओ. (१)

१५५५. अग्निं सूर्नुं सहसो जातवेदसं दोनाय वार्याणाम् । द्विता यो भूदमृतौ मर्त्येष्वा होता मन्द्रतमो विशि ॥२॥

પદાર્થ : सहसः सूनुम्-योગાભ્યાસ રૂપ બળથી સાક્ષાત્ થનાર जातवेदसम्-ઉત્પન્ન માત્રના જ્ઞાતા अग्निम्-પરમાત્માને वार्याणां दानाय-વરણ કરવા યોગ્ય પદાર્થોને આપવા માટે 'મંત્ર' અમારી સ્તુતિઓ પ્રાપ્ત થાઓ. <mark>યઃ-अमृतઃ-</mark>જે અમૃત પરમાત્મા <mark>દ્વિતા-अમૃત્-</mark>બે રૂપોમાં મર્ત્યેયષુ-આ-મરણધર્મી જનોમાં-સાધારણ મનુષ્યોમાં અને અમરજનો-મુમુક્ષુ ઉપાસકોમાં <mark>विश</mark>િ-બન્ને પ્રકારની પ્રજાઓમાં રહેલ છે. <mark>होत</mark>ा-જીવન નિર્વાહક પદાર્થો આપનાર છે અને અમરજનો-મુમુક્ષુ ઉપાસકોને માટે मन्द्रतम:-અત્યંત હર્ષ-આનંદનો મોક્ષદાતા છે. (૨)

พ่ร-3 सूड्त-१

१५५६. अंदोभ्यः पुरएता विशामिग्निर्मानुषीणाम्। तूर्णी रथः संदो नवः॥ १॥

પદાર્થ : अदाभ्य:-अग्नि-અદંભનીય-અબાધ્ય જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા मानुषीणाम् विशाम्-મનનશીલ પ્રજાઓ ઉપાસકોના પુરઃ-एતા-અગ્રગામી-અગ્રણાયક છે. તૂર્ણિઃ-સ્થઃ-શીઘ્રગામી રથ સમાન અથવા ઉપાસકના પાપને છિન્ન-ભિન્ન કરનાર રમણીય-સુંદર સ્થાન सदा नवः–સદા અજર શરણ અથવા સદા સ્તુતિ યોગ્ય છે. (૧)

१५५७. अभि प्रयांसि वाहसा दौश्वा अश्नोति मर्त्यः । क्षेयं पावकशोचिषः ॥ २ ॥

પદાર્થ: दाश्चान्-मर्त्यः-આત્મદાની-આત્મસમર્પી ઉપાસક वाहसा-સ્તુતિ પ્રાપણ-સ્તુતિ પ્રવાહથી प्रयांसि-અત્યંત પ્રિય ભોગોને <mark>अभि-अश्नोति</mark>-ભોગવે છે અથવા પ્રાપ્ત કરે છે. <mark>पावक शोचिष:-क्षयम्</mark>-પવિત્રકારક જ્ઞાનપ્રકાશમાન પરમાત્મા અમૃત નિવાસને અમૃત ભોગને પણ ભોગવે છે-પ્રાપ્ત કરાવે છે. (૨)

१५५८. साह्वान् विश्वा अभियुजः क्रेतुर्देवानाममृक्तः। अग्निस्तुविश्रवस्तमः॥३॥

પદાર્થ: अग्नि:-જ્ઞાન પ્રકાશક પરમાત્મા देवानाम्-ઉપાસક મુમુક્ષુઓની विश्वा:-अभियुजः-સમસ્ત અભિયોગી વિરોધી પ્રવૃત્તિઓને साह्वान्-દબાવનાર अमृक्तः-क्रतुः-અમૃત પ્રજ્ઞાન પ્રેરક तुविश्रवस्तमः- બહુ જ શ્રવણીયતમ છે-અત્યધિક શ્રવણ, મનન આદિ કરવા યોગ્ય છે. (૩)

सुडत-२

१५५९. भेद्रों नो अग्निराहुतो भेद्रा रातिः सुभग भेद्रों अध्वरः । भेद्रा उतं प्रशस्तयः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૧૧

१५६०. भेंद्रं मनः कृणुष्व वृत्रेतूर्ये येना समत्सु सासिहः । अव स्थिरा तनुहि भूरि शर्धतां वनेमा ते अभिष्टये ॥२॥

પદાર્થ : वृत्रतूर्ये-હे परमात्मन् ! पापनाशनमां-पापनाश કરવામાં निभित्त मनः-भदं कृणुष्व-અમારા મનને પવિત્ર અથવા સ્તુતિ કરવા યોગ્ય કર. येन समत्सु सासिहः- જેનાથી તેના સંઘર્ષોમાં અત્યંત સહનશીલ-સાહસી બની જઈએ. भूरि शर्धताम्-બહુજ પ્રબળ બનેલાં પાપોને स्थिरा अव तनुिह-स्थिर જામેલાંને દુર્બળ બનાવી દે. ते वनेम-તારી સેવા ભક્તિ કરીએ. अभिष्टये-અમારી ઇચ્છા પૂરી કરવા માટે. [ભક્તિ કરીએ.] (૨)

સૂ~~ક~~ત-3

१५६१. अंग्ने वाजस्य गोंमते ईशानः सहसो यहो । अस्में देहि जातवेदों महि श्रवः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૯૯

१५६२. सं इंधानों वसुष्कविरग्निरींडेन्यों गिरा ।

रैवदस्मभ्यं पुर्वणीक दीदिहि ॥२॥

પદાર્થ: सः-अग्नि:-ते જ્ञान પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા इधानः-પ્રકાશિત થતાં-સાક્ષાત્ થતાં वसः-વસાવનાર कवि:-ક્રાન્તદર્શી સર્વજ્ઞ गिर्गा-ईंडेन्यः-स्तुति वाष्ट्रीथी स्तुति કરવા યોગ્ય છે, તે એવો તું પરમાત્મન્ ! अस्मभ्यम्-અમારે માટે रेवत्-मोक्षैश्वर्यवाणा पुर्वणीकम्-બહુજ કાલવાળું જીવન-મોક્ષના જીવનને दीदिहि-प्रજ्વલિત કર-પ્રસિદ્ધ કર. (૨)

१५६३. क्षेपों राजन्नुत त्मनागे वस्तोरुतोषसः । सं तिग्मजम्भ रक्षसो दह प्रति ॥३॥

પદાર્થ: राजन्-तिग्मजम्भ-अग्ने-હે સર્વત્ર રાજમાન-પ્રકાશમાન પાપીઓને માટે તીક્ષ્ણ નાશન શક્તિવાળા પરમાત્મન્! सः-ते तुं त्मना-'आत्मनः'-ઉપાસક આત્માને रक्षसः-હાનિકર પાપોને उतवस्तोः- દિવસે પણ અને उत-उषसः-રાતે પણ क्षपः-તિરસ્કાર કર-દૂર કર प्रतिदह-બાળી નાખ. (૩)

พ่ร-ช

સૂક્ત-૧

१५६४. विशोविशो वो अतिथिं वाजैयन्तः पुरुप्रियम् । अग्निं वो दुर्यं वच स्तुषे शूषस्य मन्मिभः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૮૭

१५६५. यं जनासो हर्विष्मन्तो मित्रं न सर्पिरासुतिम् । प्रेशंसन्ति प्रशस्तिभिः ॥ २ ॥

પદાર્થ: हिवध्यमन्त:-जनास:-પવિત્ર આત્મરૂપ ભેટવાળા ઉપાસકજનો सर्पि:-आसुर्ति मित्रं न-પ્રાપ્ત થનાર સાક્ષાત્ મિત્ર સમાન यम्-જે પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્માને प्रशस्तिभि:-प्रशंसन्ति-પ્રશંસાઓથી-સ્તુતિઓ દ્વારા પ્રશંસિત કરે છે, તે સિદ્ધ ઉપાસ્ય છે. (૨)

१५६६. पंन्यांसं जातवेदसं यो देवतात्युद्यता। हेव्यान्यैरयद् दिवि॥३॥

પદાર્થ : यः-જે પરમાત્મા देवताति-उद्यता हृव्यानि-'દેવતાતો'-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં ઉત્તમ સંપન્ન આત્માઓને दिवि-ऐरयत्-મોક્ષધામમાં પ્રેરિત કરે છે-મોકલે છે. पन्यांसं जातवेदसम्-તે અત્યંત સ્તુતિ કરવા યોગ્ય ઉત્પન્ન માત્રના જ્ઞાતા પરમાત્માને પ્રશંસિત કરીએ છીએ. તે ઉપાસ્ય છે. (૩)

સૂક્ત-ર

१५६७. समिद्धमेग्निं समिधा गिरा गृणे शुंचिं पावकं पुरो अध्वरे ध्रुवम्।

विष्रं होतारं पुरुवारमद्भुहं केविं सुम्नैरीमहे जातवेदसम्॥१॥

પદાર્થ: गिरा सिमधा-स्तुति રૂપ સિમત્-'सिभधा'ના દ્વારા सिमद्धम्-प्रકाशभान अध्वरे-અધ્યાત્મ-यश्चमां शृचिम्-દोष शोधक ध्रुवम्-अग्निम्-नित्य परभात्भाने पुरः-प्रथम गृणे-स्तुति क्रं-स्तुतिभां क्षावुं. विष्रं होतारम्-विशेष क्षामना पूरक हाता पुस्वारम्-अहु वर्ष्णीय कविम्-क्षान्तहर्शी जातवेदसम्-ઉत्पन्न भात्रना श्वाता परभात्भाने सुम्नै:-ईमहे-श्रेष्ठ भावोधी भागीओ छीओ-याहीओ छीओ. (१)

१६६८. त्वां दूर्तमग्ने अमृतं युगेयुगे हव्यवाहं दिधरे पायुमीड्यम्। देवासश्च मर्तासश्च जागृविं विभुं विश्पतिं नमसा नि षेदिरे॥ २॥

પદાર્થ: अग्ने-હे જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! त्वां दूतं हव्यवाहम्-तुं દોષ નિવારક દાતવ્ય સ્તુતિ સમૂહને વહન કરનાર-પ્રાપ્ત કરનાર पायुम्-अमृतम्-ईड्यम्-२क्षક અમર કરનાર સ્તુતિ યોગ્ય પરમાત્માને युगे युगे दिधरे-ध्यानना प्रत्येक અવસરપર ઉપાસક ધારણ કરે છે. देवासः-च मर्तासः-च-देव-भुभुक्षु ઉપાસક પણ અને સાધારણ જન પણ जागृविं विभ्रं विष्ठपपतिम्-स्वयं જાગરुक-सदा सावधान અને ઉપાસक्रोने જાગરुक કરનાર-સાવધાન કરનાર વ્યાપક જયેષ્ઠ સ્વામી પરમાત્માને नमसा निषेदिरे-नमस्क्रार नम्र प्रार्थना द्वारा पोतानी અંદર બેસાડી લે છે. (૨)

१५६९. विभूषन्नग्न उभयाँ अनु व्रता दूतो देवानां रंजसी संमीयसे। यत्ते धीतिं सुमतिमावृणीमहेऽध स्मा नस्त्रिवरूथः शिवो भव॥३॥

પદાર્થ: अग्ने-હे જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! उभयान्-બન્ને જીવન મુક્તો તથા સાધારણ ઉપાસકજનોને व्रता 'व्रतानि' अनु-કર્મને અનુસાર विभूषन्-'विभूषयन्'-વિવિધ રૂપથી પુરસ્કૃત કરે છે, પરંતુ देवानां दूत:-મુમુક્ષુઓ જીવન મુક્તોનો પ્રેરક-મોક્ષમાં પ્રેરિત કરનાર છે. रजसी समीयसे- तेઓને તું પ્રતિદિનમાં અથવા બન્ને લોકોમાં પ્રાપ્ત રહે છે. यत् ते-તારી धीतिं सुमितम्-आवृणीमहे- ધારણા ધ્યાન ક્રિયાને કલ્યાણકારી મિત-અર્ચનાને અમે અપનાવીએ છીએ, अध-અનન્તર-ત્યારે नः- અમારે માટે તું त्रिवस्थः शिवः-भव स्म-ત્રીજું ઘર મોક્ષધામવાળું કલ્યાણ સ્વરૂપ બને-બને છે. (૩)

સૂક્ત-3

१५७०. उप त्वा जामयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः । वायोरनीके अस्थिरन् ॥ १ ॥ थुओ मंत्रार्थ क्ष्मांक संख्या १ उ

रुआ मत्राय क्रमाङ सण्या १७ १५७१. यस्य त्रिधात्ववृतं बर्हिस्तस्थावसन्दिनम्। आपश्चिन्नि दधा पदम्॥२॥

પદાર્થ : यस्य-જે અગ્નિ-જ્ઞાન પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્માને त्रिधातु-अवृतम्-असन्दितं पदम्-त्रशेय ધારણાઓ-સ્તુતિ, પ્રાર્થના, ઉપાસનાઓવાળા અથવા શ્રવણ, મનન, નિદિધ્યાસન દ્વારા અવૃત-પ્રત્યક્ષ- સાક્ષાત્ 'અસન્દિત' સર્વથા અવિચલ એકરસ પદ-સ્વરૂપ बर्हि:-तस्थौ-હૃદય આકાશમાં સ્થિર છે તેને आप:-चित्-આપ્તજન શ્રેષ્ઠ ઉપાસક निद्धा-પોતાની અંદર ધારણ કરે છે. (૨)

५८८ १५७२. पदं देवस्य मीढुंषोऽनाधृष्टाभिरूतिभिः। भद्रा सूर्यइवोपदृक्॥३॥

પદાર્થ : मीढुष:-देवस्य-સુખનું સિંચન કરનાર પરમાત્મદેવનું पदम्-પરમ પદ સ્વરૂપ अनाधृष्टाभि:-ऊतिभि:-અબાધિત રક્ષાઓથી સુરક્ષિત છે. उपदृक्-भद्रा-તેના સાક્ષાત્ દર્શનની અનુભૂતિ કલ્યાણકારી છે, सूर्य:-इव-જેમ સૂર્યની આભા કલ્યાણકારી છે તેમ. (૩)

इति पञ्चदशोऽध्यायः, सप्तम प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः ॥

अथ षोड़शोध्यायः

सप्तम प्रपाठकस्य तृतीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१५७३. अभि त्वा पूर्वपीतये इन्द्रै स्तामिभिरायवः। समीचीनांस ऋभवः समस्वरन् रुद्रा गृणन्त पूर्व्यम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૫૬

१५७४. अस्येदिन्द्रो वावृधे वृष्णयं श्रेवो मंदे सुतस्य विष्णवि। अद्यो तमस्य महिमानमायवोऽनु ष्टुवन्ति पूर्वथा॥२॥

પદાર્થ: इन्दः-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા अस्य सुतस्य विष्णवि मदे इत्-ઉપાસક દ્વારા પ્રસ્તુત કરેલ એ પૂર્વપાન નિષ્પન્ન મહાન ઉપાસનારસને વ્યાપનાર હર્ષમાં-હર્ષને માટે કૃપાળુ બની જતાં वृषणं शवः-वावृधे-ઉપાસકનાં સુખવર્ષણ યોગ્ય બળની વૃદ્ધિ કરે છે, તેથી अद्य-आयवः-આજ-અત્યારે ઉપાસકજન पूर्वथा-पूर्व-पूर्वना ઉપાસકોની સમાન તેની પરંપરાથી अस्य-એ ઇન્દ્રની પરમાત્માની महिमानम्-મહિમાને अनुष्टुवन्ति-पરंपराગત-परापूर्वथी तेवील स्तुति गान કરે છે. (૨)

सूड्त-२

१५७५. प्रं वामर्चन्त्युक्थिनों नीथाविदों जरितारः । इन्द्राग्नौ इषे आं वृणे ॥ १ ॥

પદાર્થ: इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન અને જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! वाम्-તારા બન્ને રૂપોવાળાને उिकथनः-स्तुतिवाणी वाणा नीथाविदः-અધ્યાત્મ દેષ્ટિના विद्वानो जित्तारः-स्तोता ઉપાસકજન प्र-अर्चन्ति- प्रकृष्ट रूपे अर्थन-सेवन કર્યા કરે છે, इषे-आवृणे-मारी क्षामना पूर्तिने माटे समग्ररूपथी तने वरण करुं छुं. (१)

१५७६. ईन्द्रांग्नी नवितिं पुरो दौसंपत्नीरधूनुतम्। सौकंमेकेन कर्मणा॥२॥

પદાર્થ : इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાન પ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું दासपत्नी:-नवितं-'नविताः' पुरः-દાસ = શત્રુ પત્ની = પાલક અર્થાત્ જે કામ આદિ શત્રુઓ-ક્ષય કરનારા છે, તે શત્રુઓનું પાલન-

રક્ષણ આપીને વધારનારી ગતિશીલ દૂષિત મનોવૃત્તિઓને एकेन कर्मणा साकं-अधूनुतम्-એક કર્મ-સાક્ષાત્ દર્શનની સાથે જ કંપાયમાન કરીને-નષ્ટ કરી નાખે છે. (૩)

१५७७. इन्द्राग्नी अपसस्पर्युप प्र यन्ति धौतयः। ऋतस्य पथ्या ३ अनु॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાનપ્રકાશસ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! अपसः-पिर-તારા દર્શન કર્મને અધિકૃત કરીને-લક્ષ્ય કરીને धीतयः-પ્રજ્ઞાઓ અર્થાત્ સ્તુતિઓ ऋतस्य पथ्याः-अनु-અધ્યાત્મ માર્ગોને અનુસાર उप प्रयन्ति-तारी तरक्ष अथवा तने अनेक प्रकारे प्राप्त थाय છે. (૩)

१५७८. ईन्द्रोग्नी तिवर्षाणि वां संधस्थानि प्रयांसि च। युवोरेप्तूर्यं हितम्॥ ४॥

પદાર્થ : इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! वाम्-તારા तिवषाणि-મહાન-મહત્ત્વવાળા-મહત્ત્વ પૂર્ણ सधस्थानि-સહસ્થાન-સહયોગ સ્થાન प्रयांसि-અત્યંત પ્રિય મोक्ष સુખ છે. युवो:-'युवयोः' तारी અંદર अप्तूर्यं-हितम्-तने प्राप्त કरीने श्रेयान બની જવું, મુક્ત બની જવું અર્થાત્ આપ્તગતિ પામવું નિહિત છે. (૪)

સૂક્ત-3

१५७९. श्रांग्ध्यू ३ षुं शंचीपते इन्द्रं विश्वाभिक्तिभिः । भगं न हि त्वा यशसं वसुविदमनु शूरे चरामसि ॥ १॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૫૩

१५८०. पौरों अश्वस्य पुरुकृंद्रवामस्युत्सो देव हिरण्ययः । न किहिं दानं परिमधिषत् त्वे यद्यद्यामि तदा भर ॥ २॥

પદાર્થ: देव-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મદેવ! તું ઉપાસકોના અશ્વસ્ય पૌર:-વ્યાપનશીલ મનોરૂપ પુર-પુરીનો વાસી-સ્વામી છે. गवां पुरस्कृत-असि-ઇન્દ્રિયોનો પુરસ્કર્તા-સદુપયોગદાતા છે. हिरण्यय:-उत्स:-અમૃત ભરેલ કૂવો છે. दानं न कि:-हि पिर मिर्धिषत्-તારા દાનનો કોઈ નાશ કરી શકતું નથી અથવા પરિહત કરી શકતું નથી. त्वे यत्-यत्-यामि-તારામાં તારી પાસે જે જે દાન આપવા યોગ્ય છે તેને હું ઉપાસક માગું છું. तत्-आभर-તેને આભરિત કર-સમગ્રરૂપથી પ્રદાન કર. (૨)

સૂક્ત-૪

१५८१. त्वं होहि चेरवे विदा भगं वसुत्तये । उद्घावृषस्व मघवन् गंविष्टयं उदिन्द्रांश्विमष्टये ॥ १ ॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૪૦

१५८२. त्वं पुरू सहस्राणि शतानि च यूथा दोनाय मंहसे । आ पुरन्दरं चकृम विप्रवचस इन्द्रं गायन्तोऽवसे ॥ २॥

પદાર્થ: त्वम्-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! तुं दानाय-આત્મદાન-આત્મ સમર્પણ કરનારા ઉપાસકોને માટે शतानि-સેંકડો सहस्राणि-હજારો च-તેમજ यूथः 'यूथानि' સર્વ-સમસ્ત पुरू 'पुरूणि' કામના પૂર્તિઓને मंहसे-આપે છે. पुरन्दरम्-બંધન પુર-શરીરને પોતાના દયાદર્શનથી દીર્ણ-વિદીર્ણ-છિન્ન-ભિન્ન કરનારા, इन्द्रम्-तुं ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને विप्रवचसः-વિશેષ પ્રકૃષ્ટ સ્તુતિ વચનો જેના છે એવા गायन्तः- ગુણગાન કરતાં અમે ઉપાસકો अवसे-આત્મતૃપ્તિને માટે आचक्रम्-અંગીકાર કરીએ-અપનાવીએ. અર્થાત્ સ્મરણ કરીએ. (૨)

સૂક્ત-૫

१५८३. यो विश्वा दयते वसु होता मन्द्रो जनानाम् । मधोर्न पात्रा प्रथमान्यस्मै प्र स्तोमा यन्त्वग्रये ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૪

१५८४. अंश्वें ने गौभी राष्ट्यं सुदानवो मर्मृज्यंन्ते देवयंवः । उभे तौके तनये दस्म विश्पते पर्षि राधो मधौनाम् ॥२॥

પદાર્થ : विश्पते दस्म-હે અમારા ઉપાસક પ્રજાઓના પાલક અને દર્શનીય स्थ्यम्-अश्चं व-२थवહन योग्य समर्थ ઘોડાઓની समान तुं संसार वाહકને गीर्भिः-स्तुतिओ द्वारा देवयवः-सुदानवः-तने-देवने याહनारा शोलनदान-आत्मदान-आत्मसमर्पण કरनारा ઉપાसडो मर्मृज्यन्ते-सारी रीते अलंકृत पूष्ठित अथवा प्राप्त કર્યા કરે છે. उभये तोके तनये अन्ते ३५ तोडे =५७०० तनय =५००० प्राप्त अने नवीन उपासडनी अंदर मघोनां ग्रधः पर्षि-ज्ञानधनवाणा अध्यात्म धनवाणा उपासडोनुं थे धन रहेबुं छे, तेने पूरित કरे छे-भरे छे. (२)

ખંડ-૨ સૂ~~કત~~-૧

१५८५. इमं में वरुण श्रुधी हवमद्यां च मृडय। त्वामवस्युरा चके॥१॥ पदार्थ: वस्ण-वरुष करवा योग्य परभात्भनु! मे-भारा इमं हवम्- अ आमंत्रेष अथवा प्रार्थनाने श्रुधि-સાંભળ-સ્વીકાર કર. च-અને अद्य मृडय-આજ-તુરત આ જીવનમાં જ મને સુખી કર. अवस्यः-रक्षा ચાહનાર હું त्वाम् आचके-तने ચાહું છું, તારી પ્રાપ્તિ અને દર્શનની કામના કરું છું. (૧)

सूड्त-२

१५८६. कैयों त्वं ने ऊत्यांभि प्र मन्दसे वृषन्। कैया स्तौतृभ्ये आं भर॥ १॥

પદાર્થ : वृषन्-હે સુખવર્ષક પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं कया-ऊत्या-કોઈ પણ રક્ષા વિધિથી नः-अभिप्रमन्दसे-અમને પ્રાપ્ત થઈને આનંદિત કરે છે. कया स्तोतृभ्यः-आभर-કોઈ પણ કૃપાથી સ્તુતિ કરનારાઓમાં તારા દર્શનને ભરી દે છે. (૧)

સૂક્ત-3

१५८७. इन्द्रिमिद्देवतातय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे । इन्द्रं समीके विनिनो हवामह इन्द्रं धनस्य सातये ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૪૯

१५८८. इन्द्रों मेह्ना रोदसी पप्रथेच्छेवे इन्द्रेः सूर्यमरोचयत् । इन्द्रे हे विश्वा भुवनानि येमिर इन्द्रे स्वानास इन्दवः ॥ २॥

પદાર્થ: इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા गेदसी-દ્યાવા પૃથિવીમય જગતને मह्ना-પોતાની મહિમા-મહાન શક્તિથી पप्रथत्-પ્રથિત કરે છે. વિવિધરૂપ વિસ્તૃત કરે છે-ફેલાવે છે. इन्द्र:-शवः सूर्यम्-अगेचयत्- પરમાત્મા પોતાના બળથી સૂર્યને પ્રકાશિત કરે છે. इन्दे ह विश्वा भुवनानि येमिरे-પરમાત્માની અંદર જ તેના શાસનમાં સમસ્ત લોક-લોકાન્તર નિયમિત ગતિ કરે છે. इन्दे स्वानासः-इन्दवः-પરમાત્માની અંદર પ્રથમ ઉત્પન્ન થઈને સૂક્ષ્મભૂત અર્થાત્ પરમાણુ પ્રકટ થઈને નિયમપૂર્વક રહે છે. અથવા ઉપાસનારસવાળા મુક્ત આત્માઓ વિદ્યમાન રહે છે. (૨)

सूड्त-४

१५८९. विश्वकर्मन् हैविषा वावृधोनः स्वयं यजस्व तेन्वां ३ स्वाहिते। मुद्द्यन्त्वन्ये अभितो जनास इहास्माकं मधवा सूरिरस्तु॥१॥

પદાર્થ : विश्वकर्मन्- હે વિશ્વના કર્તા-રચયિતા પરમાત્મન્ ! हिवषा वावृधानः - મારા ઉપાસક આત્માના સમર્પણથી વધતાં અથવા વધવાને માટે स्वयं तन्वं यजस्व - स्वयं पોતાનામાં આત્માને સંગત કર. स्वा

हि ते-એ આત્મા તારો જ તનુ-દેહ છે. अन्ये जनासः-અન્ય મનુષ્યો જે તારા તરફ પોતાનું સમર્પણ કરતાં નથી તેઓ अभितः-मुह्यन्तु-પ્રલયમાં તેઓ નિતાન્ત મુગ્ધ બની જાય છે. इह अस्माकं मघवा- सूरि:-अस्तु-એ અવસ્થામાં અમારો ઉપાસકોનો પરમાત્મા જ પ્રેરક બને છે. (૧)

સક્ત-પ

१५९०. अया रुचा हरिण्या पुनानों विश्वा द्वेषांसि तरित संयुंग्विभिः सूरों न संयुंग्विभिः । धारा पृष्ठस्य रोचते पुनानों अरुषों हरिः विश्वा यद्रूपा परियास्युक्विभिः सप्तास्येभिर्ऋक्विभिः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૬૩

१५९१. प्रोचौमनु प्रदिशं याति चेकितेत्सं रेश्मिभिर्यतते

दर्शतो रथौ दैंक्यो दर्शतो रथः ।
अंग्मेन्नुक्थानि पाँस्येन्द्रं जैत्राय हर्षयन्
वंज्रश्च यद्भवयौ अनेपच्युता समत्स्वनपच्युता ॥२॥

પદાર્થ: चेकितत् प्राचीं प्रदीशम्-अनुयाति-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા ઉપાસકને સદા ચેતનામાં રાખતાં તેની સામેની દિશામાં અનુગત થાય છે-તેનો સીધો સાક્ષાત્ થાય છે. रिष्मिभः-संयतते- પોતાની જ્ઞાન જ્યોતિઓ દ્વારા ઉપાસકમાં સંગત થાય છે-તેને મળે છે, તે दर्शतः-रथः-દર્શનીય અનુભવનીય રસરૂપ दैव्यः-दर्शतः-रथः-ते લૌકિક રસ નહિ પરંતુ દૈવ્ય-દેવો-મુક્તોનો અલૌકિક અનુભવીય રસ છે. पाँस्या-उक्थानिः-इन्द्रम्-अग्मन्-ઉપાસકનાં બળ પ્રબળ સ્તુતિવચન તે ઐશ્વર્યવાન સોમ-શાન્ત સ્વરૂપની તરફ પહોંચે છે. जैत्राय हर्षयन्-કામ આદિ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા માટે ઉપાસકને હર્ષિત કરતાં वजः- च-અને ઓજસ્વી यद्-भवथः-અને ઉપાસક બન્ને મળેલાં સમાન બની જાય છે. अनपच्युता-પૃથક્ થનાર समत्सु-अनपच्युता-કામ આદિની સામેના સંઘર્ષમાં સફળ બને છે. (૨)

१५९२. त्वं है त्यंत्पणीनां विदो वसु सं मातृभिर्मर्जयसि स्व आ दम ऋतस्य धौतिभिर्दमे । परावतो न साम तद्यत्रा रणन्ति धौतयः

त्रिधातुभिरुक्षिभिर्वयो दधे रोचमानो वयो दधे ॥ ३॥

પદાર્થ: त्वं ह-હે सोम-शान्त स्व३्प परमात्मन् ! तुं निश्चय पणीनाम्-અर्थना-स्तुति કरनाराओने योग्य हातव्य आपवा योग्य त्यत्-वस्-ते अध्यात्मधनने विदः-'अविदः'-प्राप्त કरावे छे. स्वे दमे मातृभिः-आ सम्मर्जयित-तेना पोताना हृदय स्थानमां प्राप्त थर्धने अध्यात्मळवन निर्माण કरनारी आनंद धाराओ द्वारा अलंकृत करे छे. ऋतस्य धीतिभिः-दमे-अध्यात्मयश्चनी प्रश्नाओथी तेना हृदयगृढमां यत्र-ज्यां धीतयः-प्रश्नाओ परावतः न-ઉपासक्षेथी प्रेरणा प्राप्त करेली सामारणन्ति-संतोष-सांत्वनानं गान करे छे. अस्त्रीभिः-त्रिधातुभिः-प्रसिद्ध थयेली त्रण-धारणा, ध्यान, समाधिओ द्वारा अरोचमानः-वयः-दधे-साक्षात् थतां परमात्मा अध्यात्म अवस्थाने धारण करे छे वयः-दधे-ढां, अध्यात्मळवन-मुक्तळवन धारण करावे छे. (3)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

१५९३. उत नो गोषणिं धियमश्वसां वाजसामुत। नृवत्कृणुह्यूतये॥१॥

પદાર્થ: उत-नः-ऊतये-હે પોષણકર્તા પરમાત્મા ! તું જ અમને ઉપાસકોની તૃપ્તિ શાન્તિને માટે नृवतः-જીવન મુક્તો જેવી गोषणिम्-સ્તુતિવાણીની સંભાજિકા-પરમાત્માની સ્તુતિ કરાવનારી अश्वसाम्- પરમાત્મામાં વ્યાપનશીલ મનની સંભાજિકા; उत वाजसाम्-અને મોક્ષામૃત અન્નભોગની સંભાજિકા- સેવન કરાવનારી, धियं कृणुहि-પ્રજ્ઞા પ્રકૃષ્ટ જ્ઞાન દ્રષ્ટિ બનાવી દે-પ્રદાન કર.

સૂક્ત-૨

१५९४. शेशमानस्य वा नरः स्वेदस्य सत्यशवसः । विदा कामस्य वेनतः ॥ १ ॥

पदार्थ : सत्यशवसः-नरः-હે सत्यभणवाणा नायक, ઉन्नत भार्ग पर લઈ જનારી વાસનાઓને મારનાર પરમાત્મન્ ! तुं शशमानस्य-शंसभान-प्रशंसा क्रश्नारा-स्तुति क्रश्नाराने वा-अने स्वेदस्य-ताराथी स्नेહ क्रश्नारा-अनुरक्त श्रद्धावानने वेनतः-तारा दर्शननी क्षभना क्रश्नारा ઉपासक्षेने कामस्य 'कामम्' विद-क्षभ-सुंदर स्वदर्शन अने भोक्षानंदने प्राप्त क्रराव. (१)

सूड्त-३

१५९५. उप नः सूनवो गिरः शृण्वन्त्वमृतस्य ये। सुमृडीका भवन्तु नः॥१॥

પદાર્થ: ये-જે अमृतस्य सूनवः-અમૃત સુખને ઉત્પન્ન કરનાર પરમાત્મા છે. नः-गिरः-અમારી ઉપાસકોની સ્તુતિઓને उप श्रृण्वन्तु-નિકટથી સાંભળે नः-અમારા માટે सुमृडीकाः-भवन्तु-सुખ आनंद આપનાર બને. (3)

सूड्त-४

१५९६. प्र वां मिह द्यंवी अभ्युपस्तुतिं भरामहे। शुंची उप प्रशस्तये॥ १॥

પદાર્થ : द्यवी शुची वाम्-अभि-હે પ્રકાશમાન-અધ્યાત્મ દેષ્ટિથી પ્રકાશમાન અને પવિત્ર પ્રજાપતિ-પિતા અને માતા પરમાત્મન્ ! તને લક્ષ્ય કરીને उपस्तुर्ति प्र भगमहे-નિકટથી સ્તુતિ સમર્પિત કરીએ છીએ. प्रशस्तये-उप-ગુણગાન કરવા માટે પાસે જઈએ છીએ. (૧)

१५९७. पुनाने तन्वा मिथः स्वेन दक्षेण राजथः। ऊह्यार्थे सनादृतम्॥२॥

પદાર્થ: तन्वा मिथ: पुनाने-હે પરમાત્મન્ ! તું સંસારનો પ્રકાશક અને ધારક સાથે જ स्वेन दक्षेण राजथ:-પોતાનાં બળથી સ્વામીત્વ કરે છે. सनात् ऋगम् ऊह्याथे-સદાથી બ્રાહ્મણ-ઉપાસકજનને મોક્ષની તરફ પહોંચાડે છે. (૨)

१५९८. मही मित्रस्य साधर्थस्तरन्तौ पिप्रती ऋतम्। परि यज्ञं नि षेदशुः॥ ३॥

પદાર્થ: मही-હે પ્રકાશમાન અને આધારરૂપ પરમાત્મન્ ! તું मित्रस्य साधथः-સ્નેહી ઉપાસકનું અભીષ્ટ સાધે છે. त्रहां तरन्ती पिप्रती-બ્રાહ્મણ-ઉપાસકને સંસાર સાગરથી તારે છે અને પાલન કરે છે. यज्ञं परिनिषेदथः-સંગ કરનાર ઉપાસકને સારી રીતે પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

સૂક્ત-૫

१५९९. अयमु ते समतिस केपोतइव गर्भधिम्। वचस्तिच्चिन्न ओहसे॥१॥ १९३० भंत्रार्थ क्रमांक संख्या १८३

१६००. स्तोत्रं रोधानां पते गिर्वाहो वीर यस्य ते। विभूतिरस्तु सूनृंता ॥ २ ॥

પદાર્થ: राधानां पते-હે સિદ્ધિઓના સ્વામીન્! ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! वीर-વિરોધી શક્તિઓ પર પરાક્રમ કરનાર गिर्वाहः-स्तुति द्वारा ઉપાસકને વહન કરનાર यस्य ते स्तोत्रम्- જे તારા સ્તુતિ વચન અમે કરીએ છીએ, અમારા માટે विभूति:-सूनृता-अस्तु-तारी विभूति-वैभवमय सत्ता કલ્યાણકારી છે. (૨)

१६०१. ऊर्ध्वस्तिष्ठा न ऊतयेऽस्मिन् वाजे शतक्रतो। समन्येषु ब्रवावहै॥ ३॥

પદાર્થ: शतक्रतो-હે બહુજ પ્રજ્ઞાન કર્મવાળા પરમાત્મન્! तुं नः-ऊतये-અમારી રક્ષા માટે अस्मिन्-वाजे-એ કામ, ક્રોધ આદિના સંઘર્ષમાં ऊर्ध्वः-तिष्ठ-અમારા પર વિરાજમાન રહે समन्येषु ब्रवावहै-એવી સમ્યક્ પ્રાર્થના કરું છું. (3)

सूड्त-९

१६०२. गांव उप वदावटे मही यज्ञस्य रेप्सुदा। उभा कर्णा हिरण्यया॥ १॥ ९९ मंत्रार्थ क्षमांक संभ्या १९७

१६०३. अभ्यारिमिदद्रयौ निषिक्तं पुष्करे मधु। अवटस्य विसर्जने॥२॥

પદાર્થ: अद्भय:-'अद्भिभ:'-સ્તુતિ કર્તા ઉપાસકજનોને अभ्यारम्-इत्-सभग्रરૂપથી રમણ સ્થાન લક્ષ્ય કરીને विसर्जने-अवटस्य-'अवटे' पुष्करे-સૃષ્ટિ વિસર્જન કરનાર, સૃષ્ટિ રચયિતા રક્ષણસ્થાન પૂજનીય પરમાત્મામાં मधु निषिक्तम्-પોતાના આત્માને નિયતરૂપથી સિંચી દીધો છે-સમર્પિત કરી દીધો છે. (૨)

१६०४. सिञ्चन्ति नमसावटमुच्चाचक्रं परिज्मानम्। नौचीनवारमक्षितम्॥ ३॥

પદાર્થ: अक्षितम्-क्षयरिकत-अविनाशी उच्चाचक्रम्-ઊंચ સર્વોચ્ચ તૃપ્તિકર્તા परिज्मानम्-सर्वत्र परिप्राप्त-व्याप्त नीचीनवारम्-नीचे अभारा ઉપાसકोनी तरक द्वारवाणा प्रवृत्ति थवावाणा आनंद स्रोत परभात्भाने नमसा सिञ्चति-ઉपासक ४न नभस्कारो-नभ्र स्तुतिओ द्वारा पोताना आत्भाने समर्पित करे छे. (3)

ખંડ-૪ સ~~ૂક્ત~~-૧

१६०५. मां भेम मां श्रीमष्मोग्रस्य संख्ये तव । महत्ते वृष्णो अभिचक्ष्यं कृतं पश्येम तुर्वशं यंदुम् ॥१॥

પદાર્થ: तव-उग्रस्य-वृष्णः-तारी प्रतापी, सुખવર્ષક, ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની सख्ये-भित्रतामां मा भेम-अमे ભય न કरीએ-કોઈથી पण ભયપ્રદ અથવા ભયાવહથી દુઃખ ન પામીએ. मा श्रमिष्म- अमे स्वयं ખેદને प्राप्त न થઈએ-ખિન્ન ન બનીએ તે નિશ્ચિત છે. ते-तारुं कृतम्-सिभ्डार्य-भित्रतानुं કार्य महत्-अभि चक्ष्यम्-महान सर्वथा प्रशंसनीय-स्तृत्य છે. જेने अमे तुर्वशं यदुं पश्येम-निકटथी निहाणीओ छीओ-केम डे-सूंघवा माटे नाड, स्वाद देवा माटे किहा, ३५ दर्शन माटे नेत्र, स्पर्श डरवा माटे त्वया, शબ्द सांलणवा माटे डान-लोग साधनो अने लोग आपेद छे. तथा भीकुं भित्रतानुं डार्य अपवर्ग छे-मोक्ष प्रदान डरवानुं छे के दूरनुं छे-आ दोडनुं नथी. तुर्वश-निडट पासे रहेद डरता दूरनुं डार्य अपवर्ग छे-मोक्ष प्रदान डार्य 'तुर्वश'-तुरत वशमां थनार-मणनार के 'यदुम्'-यक्रनीय संगमनीय इही शडाय छे. (१)

१६०६. सैव्यामनु स्फिग्यं वावसे वृषा न दोनो अस्य रोषति। मध्वा सम्पृक्ताः सारघेण धेनवस्तूयमेहि द्रवा पिंब ॥२॥

પદાર્થ : वृषा-સુખવર્ષક પરમાત્મા सव्यां स्फिग्यम्-अनु वावसे-ડાબી જાંઘની સાથે સમસ્ત સંસારને આચ્છાદિત કરે છે. પરમાત્માની વિભુતા-વ્યાપકતાની સામે એકદેશી તુચ્છ છે. પાદ માત્ર તે પણ ડાબો પગ માત્ર છે. दान:-अस्य न रोषित-तेनुं ખંડન કરનાર નાસ્તિકજન તેને હિંસિત કરી શકતો નથી, પરંતુ પોતાની હિંસાથી વારંવાર જન્મ લઈને મૃત્યુનો કોળિયો બને છે. ~~सारघेण-मध्वा सम्पृक्ताः-घेनवः-~~ બ્રાહ્મણો-બ્રહ્મને જાણનારા ઉપાસકોના આત્માથી સંપુક્ત-સંગત થયેલી સ્તુતિ વાણીઓ સમર્પિત કરવામાં આવી રહી છે તેના રસનું પાન કરવા ~~ત્રુથમ્-एहિ-~~તુરત જ આવ ~~દ્રુ~~વ ~~પિ~~ષ્ઠ–અમારા-ઉપાસકો પ્રત્યે દ્રવિત બન-પાસે આવ અને પાનનો સ્વીકાર કર. (૨)

सूड्त-२

१६०७. इमा उ त्वा पुरूवसो गिरो वर्धन्तु या मम । पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितौऽभि स्तोमैरनूषत ॥ १ ॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૫૦

१६०८. अयं सहस्रमृषिभिः सहस्कृतः समुद्रेड्व पप्रथे । सत्यः सो अस्य महिमा गृणे शवो यज्ञेषु विप्रराज्ये ॥२॥

પદાર્થ : अयम्-એ ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા सहस्रम्-ऋषिभः-સમસ્ત ऋષિઓ અમૃત ઉપાસકો દ્વારા <mark>सहस्कृतः-</mark>આત્મબળથી સાક્ષાત્ કરેલ ~~समुद्रः-इव-पप्रथ~~े-તેઓની અંદર સમુદ્રની સમાન વિસ્તૃત થઈ ગયો अस्य स:-सत्य:-महिमा-એનું એ યથાર્થ સ્થિર મહત્ત્વ છે. विप्रराज्ये-સ્તુતિકર્તાજનોના ધર્મમાં રહેલ यज्ञेषु-અધ્યાત્મયજ્ઞમાં-યોગાંગોમાં તેના शव:-गૃળે-બળ ગુણોની હું પ્રશંસા કરું-કરું છું. (૨)

१६०९. यस्यायं विश्व आयों दांसः शेवधिपा अरिः । तिरश्चिदये रुशमे पवीरवि तुभ्येत् सो अज्यते रियः ॥ १ ॥

પદાર્थ : यस्य-જे એશ્વર્યવાન પરમાત્માના अयं विश्वः-એ સમસ્ત કર્મ કર્તા आर्यः-અર્ય =જગત સ્વામી-જગદીશ પરમાત્માના જ્ઞાતા બ્રાહ્મણ, दासः-સેવક-કર્મ કર્તા શૂદ્ર, शेवधिपाः-ધન કોષના રક્ષક વૈશ્ય, <mark>અરિઃ</mark>-શસ્ત્ર પ્રહારકર્તા-દંડદાતા ક્ષત્રિયજન અને ~~તિરશ્ચિત્~~-છુપાઈને વનમાં રહેનારા નિષાદ-વનવાસી १६१०. तुरण्यवो मधुमन्तं घृतेश्चुतं विप्रासो अर्कमानृचुः । अस्मे रैयिः पप्रथे वृष्ण्यं शवोऽस्मे स्वानासं इन्दवः ॥२॥

પદાર્થ : तुरण्यव:-तीव्र સંવેગી विप्रास:-ઉપાસક विद्वान मधुमन्तम्-आनंद २सवान, घृतश्चुतम्-तेष्ठ प्रसारक्ष, अर्कम्-અर्ચनीय देव ઇन्द्र परमात्माने आनृचु:-અर्ચित કરીએ છીએ अस्मे रिय:-वृष्ण्यं शवः पप्रथे-अभारी अंदर अध्यात्म धर्मसुખनी वर्षा करवा योग्य अने अध्यात्म ५०० विस्तृत थाय अने अस्मे-स्वानास:-इन्दव:-अभारी अंदर परमात्मा प्रत्ये ઉपासनारस विस्तार पामो. (२)

सूडत-४

१६११. गोंमन्न इन्दों अंश्वेवत् सुतः सुंदक्ष धनिव । शुंचिं चे वर्णमधिं गोंषु धारय ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૭૪

१६१२. सं नों हरीणां पते ईन्दों देवंप्सरस्तमः । संखेव संख्ये नयीं रुचे भेव ॥२॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આનંદરસપૂર્ણ સોમ-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! सः-તે તું देवप्सरस्तमः-મુમુક્ષુઓનું અત્યંત દર્શનીયરૂપ नः-हरीणां पते-અમારા ઉપાસકજનોના પાલક सख्ये सखा-इव-મિત્રને માટે મિત્રની સમાન नर्यः-स्त्रे भव-અમારો મુમુક્ષોનો હિતકર તું અમૃતત્ત્વને માટે થા. (૨)

१६१३. सनेमि त्वमस्मदा अदेवं कं चिदित्रिणम् । साह्याँ इन्दो परि बाधो अप द्वेयुम् ॥३॥

પદાર્થ: इन्दो-હे आनंदरसपूर्ण परमात्मन्! त्वम्-तुं अस्मत्-अभारो सनेमि-पुराशो साथी-भित्र છे आ-अने अदेवम्-कंचित्-अत्रिणं साह्वान्-तने पोतानो देव न माननारा કोઈ पश नास्तिક वियारनो तथा पापनो अभिभव કरनार-दूर કरनार-तिरस्કार કरनार छे. बाधः परि-બाधाओ-બाधक विघ्नोनो 'परिवर्षय' दूर करीने द्वयम्-अप-दिधा-संशय अथवा मनमां शुद्धं अने आयरशमां शुद्धं अेवा दोषने 'अपगमय' पृथक् करी दे-दूर करी दे. (3)

સૂક્ત-૫

१६१४. अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रेतुं रिहन्ति मध्वाभ्यञ्जते । सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः पशुमप्सुं गृभ्णते ॥ १॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા પદ્દ૪

१६१५. विपश्चिते पंवमानाय गायत महीं न धारात्यन्धी अर्षति। अहिने जूर्णामिति सर्पति त्वचमत्यों नं क्रीडन्नसरेद् वृषा हिरिः॥२॥

પદાર્થ: विपश्चिते पवमानाय गायत-ઉપાસકજનો ! સર્વજ્ઞ આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માનું સ્તુતિ ગાન કરો. अन्धः-मही न धारा-अति-अर्षति- જે અધ્યાનીય-ધ્યાનમાં આવેલ વૃષ્ટિધારાની સમાન પોતાની આનંદધારારૂપમાં વરસે છે. अहि:-न जुर्णां त्वचम्-अति-सर्पति- જેમ સર્પ પોતાની જુની કાંચળી ઉતારી નાખે છે, તેમ ઉપાસક પણ જુની વાસનાઓને અતિ સર્પિત કરે છે-કાઢી નાખે છે. वृषा हरि:- સુખવર્ષક અને દુ:ખહર્તા પરમાત્મા अत्यः-न क्रीडन्-असर्त्- જેમ ઘોડો રમત કરતો સારી રીતે ગતિ કરતો આગળ વધે છે, તેમ પરમાત્મા સ્વભાવતઃ રમણ કરતો ઉપાસકની અંદર પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१६१६. अँग्रेगों राजाप्यस्तिवध्यते विमानों अह्नां भुवनेष्वर्पितः। हरिर्घृतसनुः सुदृशीको अर्णवो ज्योतीरथः पवते राय औक्यः॥ ३॥

પદાર્થ: अग्रेगः-शान्त સ્વરૂપ પરમાત્મા ઉપાસકને આગળ લઈ જનાર राजा-રાજમાન-પ્રકાશમાન अप्यः-આપ્તજનોના હિતકર भुवनेषु-अर्पितः-લોકો-ભુવનોમાં પ્રાપ્ત अह्नां विमानः-તેના દિવસો-તિથિઓની નિયમપૂર્વક વ્યવસ્થા કરનાર છે. तिवष्यते-મહત્ત્વને પ્રાપ્ત કરે છે. हिरः-દુ:ખ હર્તા, घृतस्नुः-તેજનું સર્જન કરનાર, सुदृशीकः-मनोહर દર્શનીય, अर्णवः-પ્રાણસ્વરૂપ ज्योतिः-स्थः-જયોતિનું રમણસ્થાન-જયોતિર્મય, ओक्यः-समवेत संગ કરવા યોગ્ય-આશ્રય લેવા જેવો છે. राये-पवते-આનંદ ધન પ્રદાન કરવા માટે પ્રાપ્ત થાય છે. (3)

इति षोडशोऽध्यायः, सप्तमप्रपाठकश्च समाप्तः ॥

* * *

अथ सप्तदशोऽध्यायः

अष्टम प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१६१७. विश्वेभिरग्ने अग्निभिरिमं यज्ञमिदं वचः । चनो धाः सहसो यहो ॥ १ ॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું विश्वेभि:-अग्निभि:-समस्त બ્રાહ્મણો-બ્રહ્મને જાણનારા ઉપાસકો દ્વારા ઉપાસિત કરેલ ઉપાસનામાં લાવેલ-ધ્યાન કરેલ इमं यज्ञम्-इदं वच:-અમારા અધ્યાત્મયજ્ઞની પ્રાર્થનાનો સ્વીકાર કર. सहस:-यहो-યોગાભ્યાસનાં બળથી પ્રાપ્તવ્ય અને દાતવ્ય-આમંત્રણીય પરમાત્મન્ ! तुं चनः-धा:-પૂજ્ય અમૃત અન્ન ધારણ કરાવ. (૧)

१६१८. यच्चिद्धि शश्वता तना देवंदेवं यंजामहे। त्वे इद्धूयते हैविः॥२॥

પદાર્થ: यत्-चित्-हि-હે અગ્ને અગ્રણી પરમાત્મન્ ! જો કે शश्वतातना-'तनयाः'-બહુ જ અનેક શ્રદ્ધા-અનેક પ્રકાર શ્રદ્ધા-શ્રદ્ધા ભાવનાથી देवं देवम्-ઇન્દ્ર, મિત્ર, વરુણ આદિ દેવને-ઇન્દ્ર, મિત્ર, વરુણ નામથી કહેવામાં આવતાં દેવની यजामहे-ઉપાસના કરીએ છીએ-તે તેઓની સ્તુતિ કરીએ છીએ, પરંતુ त्वे-इत्-हिवः-हूयते-તારી અંદર જ આત્માને સમર્પિત કરવામાં આવે છે-આત્મસમર્પણ કરવામાં આવે છે, કારણ કે અગ્નિ નામથી પરમાત્મા સર્વ દેવતા છે તથા અન્ય ઇન્દ્ર, મિત્ર, વરુણ દેવ નામ પણ અગ્નિ નામક પરમાત્માના જ છે. (૨)

१६१९. प्रियों नो अस्तु विश्पतिहोंता मन्द्रों वरेण्यः । प्रियोः स्वर्ग्नयों वयम् ॥ ३ ॥

પદાર્થ: विश्पित:-પ્રજાપાલક होता-દાતા वरेण्य:-વરણ કરવા યોગ્ય मन्दः-હર્ષ-આનંદદાયક અગ્રણી પરમાત્માની नः-અમારા પ્રિય થાય वयम्-અને અમે स्वग्नय:-અગ્રનાયક પરમાત્માની સુંદર સ્તુતિ ક્રિયા કરનારા प्रिया:-અમે તેના પ્રીતિપાત્ર બનીએ. (3)

સૂક્ત-૨

१६२०. इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः। अस्माकमस्तु केवलः॥ १॥

પદાર્થ : वः-जनेभ्यः-તમે જનો-સાધારણ જનોના અનુપાસકોને માટે पिर-પર્યાપ્ત-બસ, ભોગવસ્તુ દ્વારા પરિપાલક છે, પરંતુ અમે इन्द्रम्-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને विश्वतः-हवामहे-સર્વ પ્રકારથી પોતાની અંદર આમંત્રિત કરીએ છીએ-ઉપાસના માટે આમંત્રિત કરીએ છીએ. केवलः-अस्माकम्-अस्तु-બસ,

તે અમારો એ રૂપમાં સહાયક બને. (૧)

१६२१. सं नो वृषन्नमुं चेरुं सत्रादावन्नपा वृधि। अस्मभ्यमप्रतिष्कुतः॥ २॥

પદાર્થ : सः-ते तुं सत्रादावन्-હे સર્વ કાંઈ ભોગ વસ્તુ આપનાર પરમાત્મન્ ! नः-અમારા માટે ઉપાસકોને માટે वृषन्-અમૃતવર્ષક अमुं चस्म्-ते અપવર્ગ-મોક્ષરૂપ અમૃત ભરેલ પાત્રને अपावृधि-ખોલી દે, આશા છે તું એમ કરીશ, કારણ કે તું अस्मभ्यम्-અમારા માટે ઉપાસકોને માટે अप्रतिष्कृतः-અસ્ખલિત છે-અવિચલિત છે તથા કોઈ પણ રીતે પ્રતિકાર કરવા યોગ્ય નથી. (૨)

१६२२. वृषा यूथेव वंसंगः कृष्टीरियत्योजसा। ईशानो अप्रतिष्कुतः॥ ३॥

પદાર્થ: वृषा यूथा-इव-ગાયના ધણ-સમૂહમાં સાંઢની સમાન अप्रतिष्कुतः-ईशानः-પ્રતિરોધન કરનાર-અપનાવનાર પરમાત્મા वंसगाः-कृष्टीः-સંભજનને પ્રાપ્ત મનુષ્યો અર્થાત્ ઉપાસકજનોને ओजसा- इयर्ति-આત્મતેજથી-આત્મભાવથી સારી રીતે ભજનથી-પોતાપણાથી પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

सूड्त-३

१६२३. त्वं नश्चित्रं ऊत्या वसौ राधांसि चोदय । अस्य रायस्त्वमग्ने रथीरसि विदा गाँधं तुचे तु नः ॥१॥ ४ओ मंत्रार्थ क्रमांक संज्या ४१

१६२४. पंषि तौकं तनयं पर्तृभिष्ट्वं मदेखीरप्रयुत्वभिः । अग्ने हेडांसि देव्या युयोधि नोंऽदेवानि ह्वरांसि च ॥२॥

પદાર્થ: અग્ને-હે જ્ઞાનપ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું અदब्ध:-अप्रत्युत्विभ:-ન દબાનાર-અબાધિત-પૃથક્ ન થનાર-સદા સાથે રહેનાર, પર્તૃિમ:-પાલન કરવાવાળા ગુણોથી તોकં તનયં पર્ષિ-તોકં =પુત્ર, તનય = પૌત્ર રૂપ ઉપાસકોનું તું પાલન, રક્ષણ કરે છે; તથા दैव्या हेडांसि-દેવો-વાયુ, સૂર્ય આદિથી થયેલ આધિદૈવિક કોપો-દુઃખોને च-અને અદેવાનિ-ह्यांसि-આધિભૌતિક અને આધ્યાત્મિક કોપો-દુઃખોને પણ न:-युयोधि-અમારાં-અમારાથી અથવા અમારી પાસેથી અલગ કરી દે. (૨)

સૂક્ત-૪

१६२५. किमित्ते विष्णो परिचक्षि नाम प्र यद्ववक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदण गूह एतद्यदेन्यरूपः समिथे बेभूथ॥१॥ પદાર્થ: विष्णो-હે વ્યાપક પરમાત્મન્ ! किम्-इत् ते पिर चिक्ष नाम- थे तुं લોક-લોકાન્તરોમાં વ્યાપ્ત રહેલ છે. તેનું શું તારી વ્યાખ્યા કરી શકાય તેવું નામ કહી શકાય ? જયારે यद्-शिपिविष्टः- अस्मि प्रववक्षे-જ्ञानरश्मिओथी विष्ट-आवृत-ढंडायेલो ભરપૂર હું એમ કહેવું ઉપાસકોના પ્રત્યે ધ્યાનમાં આવીને अस्मत्-अमाराथी-ઉપાસકોથી वर्षः-मा-अपगूह-तारा રૂપને છુપાવ નહિ-છુપાવતો નથી, અન્યો- સાધારણ જનોની સામે તારું રૂપ છુપાયેલું રહે છે, તેઓ તને સ્થૂલ દ્રષ્ટિથી નિહાળે છે કે લોકોમાં માત્ર વ્યાપક છે-છુપાયેલ છે તેમ માને છે. एतत्-यत्-अन्यस्पः-એ જે અન્ય રૂપવાળા-જ્ઞાનદ્રષ્ટિવાળા समिथे वभूथ-અભ્યાસ, વૈરાગ્ય દ્વારા વૃત્તિ નિરોધ સંગ્રામમાં-વિજય કરીને તું સાક્ષાત્ થાય છે. (૧)

१६२६. प्रं तत्ते अँद्यं शिपिविष्ट हैर्व्यमर्यः शंसामि वयुनानि विद्वान्। तं त्वा गृणामि तेवसमतव्यान् क्षेयन्तमस्य रजसः पराके॥२॥

પદાર્થ: शिपिविष्ट-હે જ્ઞાન રશ્મિઓથી પૂર્ણ વ્યાપક પરમાત્મન્ ! अद्य-આજ આ જન્મમાં ते तत्-તારા એ ह्व्यम्-हृदय ग्राह्म स्वरूपने वयुनानि विद्वान्- જે કે तું અમારા પ્રજ્ઞાનો-વિચારોને અથવા શ્રેષ્ઠ અભિપ્રાયોને જાણનાર છે. તેને अर्यः संशामि- હું અભ્યાસ અને વૈરાગ્યથી ચિત્તવૃત્તિઓનો સ્વામી બનાવીને પ્રશંસિત કરું છું. अस्य रजसः पराके क्षयन्तम्- આ લોક સમૂહ-જગતના પરાક્રાંત-દ્યુલોક મોક્ષધામમાં રહીને, तं त्वा तवसम्- ते तुं मહા પરમાત્માને अतव्यान्-गृणामि- હું અલ્પ સ્થાનમાં રહેલ અણુ રૂપ આત્મા સ્તુત કરું છું-સ્તુતિમાં લાવું છું. (૨)

१६२७. वंषट् ते विष्णवास आ कृणोिम तंनमें जुषस्व शिपिविष्ट हैर्व्यम्। वंधन्तु त्वा सुष्टुतयों गिरों मे यूर्यं पात स्वस्तिभिः संदों नः॥३॥

पदार्थ : शिपिविष्ट विष्णो-હे જ્ञानरिश्मओ-જયોતિઓથી આવૃત-ઢંકાયેલ તથા સર્વમાં વ્યાપક પરમાત્મન્ ! आसः-આસ્ય = મુખથી ते-તારા માટે वषट्-आकृणोमि-હું સ્તુતિવાણી સમર્પિત કરું છું. मे तत्-हृद्यं जुषस्व-मारा ते ग्राह्य स्तुति वयननुं 'वषट्'नुं सेवन કर-स्वीक्षर કर. मे सुष्टुतयः-गिरः- मारी श्रेष्ठ स्तुतिवाणी वाणीओ त्वा वर्धन्तु-तने वधारे-प्रसन्न કरे अथवा अधिक साक्षात् करावे. यूयं स्विस्तिभिः सदा नः पात-तुं क्रस्थाणकारी साधनो द्वारा अभारी रक्षा कर. (3)

ખંડ-૨

સૂક્ત-૧

१६२८. वायो शुक्रो अयामि ते मध्वो अग्रे दिविष्टिषु। आं याहि सोमपीतये स्पार्ही देव नियुत्वता ॥१॥ પદાર્થ: वायो-હે અધ્યાત્મ જીવનના પ્રેરક પરમાત્મન્ ! दिविष्टिषु-મોક્ષધામ પ્રાપ્ત કરાવનારી સ્તુતિઓમાં તેના માટે शुक्र:-હું નિર્મળ અને સત્યવાન ते–તારા માટે अग्रे मघ्वा:- 'मधुः'-श्रेष्ठरस-ઉપાસનારસને अयामि-પહોંચાડું છું-અર્પિત કરું છું. स्पार्हा:-देव-સ્પૃહણીય-કમનીય દેવ! तुं सोम पीतये- ઉપાસનારસ પાન-સ્વીકાર કરવા માટે नियुत्वता-आयाहि-સ્પૃહણીય અમૃત અન્નભોગની સાથે આવ-પ્રાપ્ત થા. (૧)

१६२९. इन्द्रश्च वायवेषां सोमानां पौतिमर्हथः । युवां हि यन्तीन्दवो निम्नमापो न सध्यक् ॥२॥

પદાર્થ: वायो-હે અધ્યાત્મજીવન પ્રેરક च-અને इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા एषां सोमानाम्-આ સોમો-ઉપાસનારસોના पीतिम्-पानने-स्वीકાર કરવાને अर्हथः-યોગ્ય છે. इन्दवः-આર્દ્રરસપૂર્ણ ઉપાસનારસ પ્રસ્તુત કરનારા ઉપાસક આત્માઓ युवां हि-तारी तरक જ यन्ति-જાય છે. निम्नम्-आपः-न सध्यक्-नीयेना स्थानमां-જેમ पाण्णीनो प्रवाढ नीयाण स्थानमां वढीने એક બીજાને મળીને સમુદ્રમાં ચાલ્યો જાય છે. (૨)

१६३०. वायविन्द्रश्च शुष्मिणां सर्थं शवसस्पती । नियुत्वन्ता न ऊतय आं यातं सोमपीतये ॥ ३॥

પદાર્થ: वायो-હે અધ્યાત્મ જીવનનાં પ્રેરક, च-અને इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન, शुष्मिणा-બળવાન, शवस:-पती-બળોના પાલક नियुत्वन्ता-અમૃત અન્નભોગવાળા-અમૃતાન્ન ભોગ આપનાર सोमपीतये-ઉપાસનારસનું પાન કરવા માટે-સ્વીકાર કરવા માટે આવ-આવી જા. (૩)

સૂક્ત-૨

१६३१. अंधे क्षेपां परिष्कृतों वांजाँ अभि प्र गाहसे । यदी विवस्वतों धियों हरिं हिन्वन्ति यांतवे ॥१॥

પદાર્થ : क्षपा-अध-રાત્રિ પછી ઊષાકાલ-પ્રભાતકાલમાં परिष्कृत:-ઉપાસક દ્વારા વિભૂષિત, પૂજિત, સ્તુતિ કરેલ તું પરમાત્મન્ ! वाजान्-अभि प्रगाहसे-અમૃત અન્નભોગને પ્રાપ્ત કરાવે છે. यदी विवस्वत:- धिय:- જે ઉપાસકજનોની સ્તુતિ વાણીઓ हिर यातवे हिन्वन्ति- તું દુઃખહર્તા પરમાત્માને ઉપાસક પ્રત્યે પ્રાપ્ત થવાને પ્રેરિત કરે છે-ખેંચે છે-પ્રેરણા આપે છે. (૧)

१६३२. तमस्य मर्जयामसि मदो य इन्द्रपातमः ।

प्रकार कर कर कर कर के किया है। ये गांव आंसभिदंधुः पुरा नूनं च सूरयः ॥ २॥

પદાર્થ : अस्य-એ સોમ-પરમાત્માના तम्-ते मद = હર્ષ-આનંદરસને मर्जयामसि-પ્રાપ્ત કરીએ. यः-मदः-इन्द्रपातम्- જे આનંદરસ પાન કરવા યોગ્ય છે-અંદર ધારણ કરવા યોગ્ય છે. यम्- જે આનંદરસને गावः-आसभिः पुर द्धः-स्तुतिગાન કર્તા આસન આદિ યોગનાં અંગો દ્વારા પૂર્વકાલમાં ધારણ કરતા રહીને नूनं च सूरय:-અને આજ-આ સમયમાં પણ સ્તુતિકર્તા ઉપાસકજન ધારણ કરે છે. (૨)

१६३३. तं गाथया पुराण्या पुनानमभ्यनूषत । उतो कृपन्त धीतयो देवानां नाम बिभ्रतीः ॥ ३॥

પદાર્थ: तं पुनानम्-ते पवित्र કરનાર પરમાત્માને पुराण्या गाथया-सनातनी वेदवाशीना द्वारा <u> અभ્यनूषत-</u>ઉપાસકજનો ! આંતરિક ભાવથી સ્તુત કરો-સ્તુતિમાં લાવો. ~~देवानाम्-उत-~~૩-અને મુમુક્ષુઓના પણ नाम बिभ्रती:- नभ्र ભાવને ધારણ કરવાને માટે धीतय:- પ્રજ્ઞાઓ कृपन्त- સમર્થ બને છે-સફળ કરે છે. (ε)

सूड्त-३

१६३४. अंश्वं न त्वा वारवन्तं वन्दंध्या अग्निं नमोभिः। सम्राजन्तमध्वराणाम् ॥ १ ॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૭

१६३५. सं घा नः सूर्नुः शवसा पृथुप्रेगामा सुशैवः। मौद्वा अस्माकं बभूयात्॥२॥

પદાર્થ : सः-घ-ते અગ્રણી પરમાત્મા નિશ્ચયથી नः सूनः-અમારા ઉપાસકોનો પ્રેરક सुशेवः-श्रेष्ठ સુખ આધ્યાત્મિક અમૃત જેનાથી પ્રાપ્ત થાય એવો शवसा पृथुगामा-બળથી વિસ્તૃત-વ્યાપક ગતિવાળો છે. अस्माकं मीढ्वान् भवतु-અभारे કામના વર્ષક થા. (૨)

१६३६. सं नो दूराच्यासाच्ये नि मत्यदिघायोः। पाहि सदमिद्विश्वायुः॥ ३॥

પદાર્થ : सः-ते तुं અગ્રણી પરમાત્મન્ ! अघायोः-પાપ ચાહનારા-અનિષ્ટ ઇચ્છનારા, मर्त्यात्-મનુષ્યથી दूरात्-च-आरात्-च-દૂરવર્તીથી અને નિકટવર્તીથી પણ सदम्-इत्-नः-निपाहि-સદા જ અમારી पूर्श रक्षा ५२ विश्वायु:-तुं पूर्श आयुनो निभित्त अन. (3)

सूडत-४

१६३७. त्विमिन्द्रे प्रतूर्तिष्विभे विश्वा असि स्पृधः। अशस्तिहा जनिता वृत्रेतूरसि त्वं तूर्य तरुष्येतः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા-૩૧૧

१६३९. अनु ते शुंष्में तुरियन्तमीयतुः क्षोणी शिशुं न मातरो । विश्वास्ते स्पृधेः श्नथयन्त मन्यवे वृत्रं यदिन्द्रं तूर्वसि ॥२॥

પદાર્થ: તે 'ત્वાં' તુરવન્તં શિશું-अનુ-હે પરમાત્મન્ ! ગતિ કરતાં તારી બળવાનની પાછળ ક્ષોणી-દ્યુલોકથી પૃથિવીલોક સુધી ईयतુ:-ચાલીએ છીએ, શિશું ન मातग-જેમ દોડતાં બાળકની પાછળ માતાઓ અથવા માતા-પિતા ચાલે છે-દોડે છે. इन्द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! यत्-वृत्रं तूर्विस-જ્યારે તું પાપ-પાપીનો નાશ કરે છે તે मन्यवे-તારા મન્યુરૂપને માટે-[સાત્વિક] ક્રોધરૂપને માટે विश्वा:-स्पृध:-श्रथयन्त-ઉપાસકમાં રહેલ સમસ્ત સંદર્ષ કરનારી વાસનાઓ સ્વયં નાશ પામે છે-મરી જાય છે. (૨)

ખંડ-૩ સ~~ૂક્~~ત-૧

१६३९. येज्ञं इन्द्रमवर्धयेद् यद्धूमिं व्यवर्तयत्। चेक्राणं ओपशं दिवि॥१॥ ९९ओ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या १२१

१६४०. व्या इन्तरिक्षमितरेन् मदे सोमस्य रोचना । इन्द्रौ यदभिनद्वलम् ॥ २ ॥

પદાર્થ : इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા सोमस्य-मदे-ઉપાસનારસના પ્રતિકારમાં-બદલામાં रोचना 'रोचनम्'-अन्तरिक्षम्-रुચિ કરનારા-કામનાવાળા ઉપાસક આત્માને वि-अतिरत्-विशेष રૂપથી ઉન્નત બનાવે છે. અર્થાત્ સંસાર સાગરથી પાર કરી દે છે यत्-वलम्-अभिनत्-જે આત્માને ઘેરનારા-બાંધનારા અજ્ઞાન અથવા રાગ અર્થાત્ ભોગને છિન્ન-ભિન્ન કરી નાખે છે. (૨)

१६४१. उंद्गा ऑजदंङ्गिरोभ्य औविष्कृणवंनगुहाँ सेतीः। अविञ्चं नुनुदे वलम्॥३॥

પદાર્થ : गुहा सती:-गा:-સંવરણ કરનારી-ઢાંકનારી-છુપાવનારી પ્રકૃતિરૂપ જડ પ્રવૃત્તિઓમાં રહેલી વાણીઓ-વેદવાણીઓને अङ्गिरेम्य:-અંગોને પ્રેરિત કરનારા આરંભિક જ્ઞાની અગ્નિ આદિ ઉપાસકો [ઋષિઓ]ને માટે आविष्कृण्वन्-साक्षात् કરાવવા માટે उदाजत्-ઉપર ઊઠાવી દીધા પ્રકાશિત કરી દીધા. वलम्-अर्वाञ्च नुनुदे-ઉપાસક આત્માને આવૃત્ત કરનારા-ઢાંકનારા અજ્ઞાન, રાગ આદિને નીચે અથવા

બહાર ફેંકી દે છે. (૩)

सूड्त-२

१६४२. त्यंमुं वः सत्रौंसाहं विश्वासु गौष्वीयतम्। आं च्यावयस्यूतये॥१॥ १९७० मंत्रार्थ क्षमांक संख्या १७०

१६४३. युंध्मं सन्तमनर्वाणं सोमपामनपच्युतम्। नरमवार्यक्रतुम्॥२॥

પદાર્થ: युध्यम्-હે ઉપાસક! તું પાપ-પાપીઓના પ્રહર્તા-નાશક, अनर्वाणम्-અન્ય અનાશ્રિત સ્વયં સર્વશક્તિ સંપન્ન, सोमपाम्-ઉપાસનારસના પાનકર્તા-સ્વીકારકર્તા, अनपच्युतम्-स्वगुष्ण, કર્મથી અપચ્યુત ન થનાર-એકરસ રહેલ, अवार्यक्रतुम्-અબાધ્ય પ્રજ્ઞાવાળા-નિર્ભ્રાન્ત જ્ઞાનવાળા सन्तम्-થઈને नरम्- नायક-ઉન્નત માર્ગ-મોક્ષની તરફ લઈ જનાર પરમાત્માને પોતાની તરફ પ્રેરિત કર્યું છું. (૨)

१६४४. शिक्षा ण इन्द्र रोय आ पुरु विद्वा ऋचीषम। अवा नः पार्ये धने ॥ ३॥

પદાર્થ: ऋषिषम-इन्द्र-હે ૠચાઓ-મંત્રોને પ્રાપ્ત કરાવનાર અર્થાત્ ૠચાઓ-મંત્રોનું દર્શન જ્ઞાન કરાવનાર પરમાત્મન્! नः-અમને रायः-જ્ઞાનધન पुरु-બહુજ शिक्षा-આપ-પ્રદાન કર. विद्वान्-જ્ઞાનધનોનો સ્વામી અર્થાત્ જ્ઞાતા છે, તેથી नः-पार्ये धने-आ-अव-પर-પરધામ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરાવવામાં સમર્થ સ્વદર્શન ધનની અંદર અમને સમગ્રરૂપથી રાખ. (૩)

सूड्त-३

१६४५. तव त्यदिन्द्रियं बृहत्तव दक्षमुतं क्रतुम् । वज्रं शिशाति धिषणा वरेण्यम् ॥ १ ॥

પદાર્થ: धिषणा-હે પરમાત્મન્ ! સ્તુતિવાણી तव-તારા त्यत्-ते बृहत्-इन्द्रियम्-મહાન લિંગ-સ્વરૂપને तव-તારા दक्षम्-બળને उत-પણ-અને क्रतुम्-प्रज्ञान-प्रકૃष्ट ज्ञानने અથવા દર્શનભાનને वरेण्यं वज्जम्-वरण કરવા યોગ્ય ઓજને-स्व આત્મબળનे शिशाति-तीक्ष्ण કરી દે છે-વિકસિત કરી દે છે-ઉપાસકને માટે સાક્ષાત્ કરવા યોગ્ય બનાવી દે છે. (૧)

१६४६. तव द्यौरिन्द्र पौंस्यं पृथिवी वर्धति श्रेवः । त्वामापः पर्वतासश्च हिन्विरे ॥ २॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! द्यौ:-ઘુલોક-વિશાળ જ્યોતિર્મડળ तव-તારા पौंस्यम्-

બળને તથા पृथिवी-अन्नाદिથી પૂર્ણ વિસ્તૃત ભૂલોક श्रवः-યશને वर्धित-વધારે છે-પ્રકટ કરે છે. त्वाम्-તને आपः-अन्तरिक्षमां रહેલ જળ-જળધારાઓ-વર્ષાજળ च-અને पर्वतासः-મેઘ પણ हिन्दिरे-વધારે છે-સ્વરૂપ મહત્તા દર્શાવે છે. (૨)

१६४७. त्वां विष्णुर्बृहेन् क्षयो मित्रो गृणाति वरुणः । त्वां शर्धो मदत्यनु मारुतम् ॥३॥

પદાર્થ: त्वाम्-હે ઇન્द्र-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! તને बृहन् क्षय:-विष्णु:-મહાન નિવાસ માટે વ્યાપક આકાશ જે સર્વને પોતાની અંદર સ્થાન આપે છે. मित्र:-અગ્નિ वस्णः-समुद्र गृणाति-स्तुति કરે છે- तारा ગુણોનું ગાન કરે છે. त्वाम्-तने मास्तं शर्द्धः-मरुतो-'वायुना स्तरो' प्रत्येक લोक्कमां वायुना स्तरोनुं બળ अनुमदिति-अनुરूप અર્થિત કરે છે. [तने જ અનુમોદન કરે છે.] (3)

พ่ร-ช

सूड्त-१

१६४८. नेमस्ते अग्ने औजसे गृणन्ति देव कृष्टयः। अमैरिमित्रमर्दय॥१॥ ९९ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ११

१६४९. कुँवित्सु नौ गैविष्टेयें ऽग्ने संवैषिषो रैयिम्। उरुकृदुरु णस्कृधि॥२॥

પદાર્થ: अग्ने देव-હે જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મદેવ ! नः-गिवष्टये-અમારી વાગિષ્ટિ-સ્તુતિ યજ્ઞને માટે सुरियम्-श्रेष्ठ ધન-સ્વદર્શન ધનનો कुवित् संवेषिषः-બહુજ સમાવેશ કરાવ. उस्कृत्-नः- उस्कृधि-હે બહુજ પ્રકાર અથવા મહાન સંસારને કરનાર-રચનાર અમને મહાન આત્મા અથવા મહાન ઉપાસક-જીવન મુક્ત બનાવી દે. (૨)

१६५०. मां नो अग्ने महाधेने परा वर्गारभृद्येथा। संवर्ग सं रेथिं जय॥ ३॥

પદાર્થ: अग्नે-હે જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું महाधने-મહાનધન-મહાન તૃપ્તિ કરાવનાર મોક્ષેશ્વર્ય મોક્ષધામથી ન:-અમને-ઉપાસકોને मा परि वर्क्-त्યાગી-ફેંકી દેતો નહિ. यथा भारभृत्-જેમ રાષ્ટ્રનું ભરણ-પાલન કરનાર રાજા પોતાની પ્રજાનો ત્યાગ કરતો નથી. संवर्ग रिंग सञ्जय-સંવર્જનીય-તજવાને યોગ્ય પાપભોગ ધન પર સમ્યક્ વિજય કરાવ, અમને સંયમી બનાવ, જેમ રાષ્ટ્રભૃત રાજા પોતાની પ્રજાને પાપોથી બચાવે છે. (૩)

सूड्त-२

१६५१. संमस्य मन्यवे विशो विश्वा नमन्त कृष्टयः । समुद्रायेव सिन्धवः ॥ १ ॥ ९९ भंत्रार्थ क्रमांक संज्या १३७

१६५२. विं चिंद् वृत्रस्य दोंधतः शिरो बिभेद वृष्णिना । वंत्रेण शतपर्वणा ॥ २ ॥

પદાર્થ: दोधतः-वृत्रस्य-અત્માને કંપાવનાર આવરક પાપ બંધનના शिरः-चित्-શિરરૂપ રાજાને પણ वृष्णिना-'वृष्णिः'-સુખવર્ષક ઇન્દ્ર-પરમાત્મા शतपर्वणा-वज्रेण वि विभेद-બહુજ પર્વ-પાલન સાધન ઓજ આત્મીય બળના દ્વારા કષ્ટ આપે છે. (૨)

१६५३. ओजस्तदस्य तित्विष उँभे यत्समेवर्त्तयत्। इन्द्रश्चमेव रोदसी॥ ३॥

પદાર્થ: अस्य-એ ઇન્દ્ર પરમાત્માનું ओज:-આત્મબળ तित्विषे-પ્રદીપ્ત થઈ રહ્યું છે यत्-इन्द्र:- उभे गेदसी-જેથી પરમાત્મા બન્ને-ઘુલોક અને પૃથિવીલોકને-ઘાવા પૃથિવીમય જગતને चर्म-इव समवर्तयत्- એક વિશાળ ચામડા-પાથરણાની સમાન પ્રલય સમયે સમેટી લે છે અને સર્જન સમયે ખોલીને તેનો વિસ્તાર કરે છે. (3)

સૂ~~ક~~ત-3

१६५४. सुमन्मा वस्वी रन्ती सूनरी॥१॥

પદાર્થ: सुमन्मा-ઉપાસકને માટે પરમાત્મા સુંદર જ્ઞાનવાળા, वस्वी-વસવા માટેનું ધન આપનાર, स्ती-२મણીય-આનંદદાયક સુખવાળા, सूनरी-શોભન નીતિવાળા-શોભન-સુંદર નેતા છે. (૧)

१६५५. संरूप वृषेन्ना गहीमो भद्रौ धुर्याविभ । ताविमा उप सर्पतः॥ २॥

પદાર્થ: सस्त्र वृषन्-હે પ્રકાશવાન અને સુખવર્ષક પરમાત્મન્ ! आगिह-મારી-ઉપાસકની તરફ આવ इमौ-એ તું અગ્નિરૂપ અને ઇન્દ્રરૂપ भद्दौ-કલ્યાણકારી धुर्यौ-સંસારની ધુરાને સંભાળનાર तौ- ते બન્ને રૂપોવાળા अभि-उपसर्पतः-ઉપાસકને લક્ષ્ય કરીને ઉપગત બને છે-પાસે આવે છે. (૨)

१६५६. नीव शौर्षाणि मृद्वं मध्ये आपस्य तिष्ठति । शृंङ्गेभिर्देशंभिर्दिशंन् ॥ ३ ॥

પદાર્થ: आपस्य मध्ये तिष्ठति-ते પરમાત્મા આપ્ત-પ્રાપ્ત કરી શકાય છે જયાં-તે હૃદય દેશની મધ્ય-અંદર રહે છે. दशिभ:-श्रृङ्गेभि:-दिशन्-द्रष्टार्थ-જોવા માટે-જાણવા માટે-પદાર્થ માત્ર જેના દ્વારા એવા विविध જ્ઞાનપ્રકાશો દ્વારા ઉપાસકને જ્ઞાન ઉપદેશ અને અધ્યાત્મ માર્ગનો નિર્દેશ કરતા રહે છે. शिर्षाणि नि मृढवम्-इव-હे ઉપાસકો! तमे ते પરમાત્માના ઉપદેશોથી પોતાને અલંકૃત કરો-સંસ્કૃત કરો. (૩)

इति सप्तदशोऽध्यायः, अष्टमप्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः ॥

90E

* * *

अथ अष्टादशोऽध्यायः

अष्टमप्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१६५७. पंन्यंपन्यमित् सोतारे आं धावते मद्याय। सोमं वीराये शूराय॥१॥ જુઓ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या १२३

१६५८. एंह हरीं ब्रह्में युंजों शैंग्मां वंक्षतेः संखायम्। ईन्द्रं गौर्भिर्गिर्वणसम्॥ २॥

પદાર્થ: ब्रह्मयुजा-બ્રહ્મ-મહાન ઇન્દ્ર-પરમાત્મામાં યુક્ત થનાર-તેના સુધી પહોંચનાર, शग्मा-સુખકારી સંગમ કરાવનાર हरी-પરમાત્માને મારી તરફ લઈ આવનાર ૠક્ અને સામ સ્તુતિ અને ઉપાસના गिर्वणसम्-इन्द्रं गीभि:-वाशीઓનું સેવન કરનાર પરમાત્માનું પ્રાર્થનાઓ દ્વારા इह-आवक्षत:-એ મારામાં- ઉપાસકમાં અથવા મારા હૃદયમાં આવાહન કરીએ છીએ-લઈ આવીએ છીએ. (૨)

१६५९. पाता वृत्रहा सुतमा घा गमन्नारे अस्मत्। नि यमते शतमूतिः॥ ३॥

પદાર્થ : वृत्रहा-પાપનાશક પરમાત્મા सृतं पाता-મારા દ્વારા નિષ્પાદિત ઉપાસનારસનું પાન કરવા-સ્વીકાર કરવાના સ્વભાવવાળા घ-आगमत्-અવશ્ય આવે છે. न आरे-अस्मत्-અમારાથી દૂર ન થાય-ન રહે. शतम्-ऊति:-नियमते-અનેક રક્ષણ ક્રિયાઓથી અમારી સંભાળ રાખે છે. (૩)

સૂક્ત-૨

१६६०. आं त्वा विश्नेन्त्विन्देवः समुद्रिमिवे सिन्धेवः । न त्वामिन्द्राति रिच्यते ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૯૭

१६६१. विव्यंक्थं महिनां वृषन्भक्षं सोमस्य जागृवे। यं इन्द्र जैठरेषु ते॥ २॥

પદાર્થ : वृषन्-जागृवे-इन्द्र-હે સુખવર્ષક જીવોને કર્મફળ પ્રદાનમાં ન્યાય કરવામાં નિરંતર જાગરુક-સાવધાન ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું मिहना-પોતાની મહાન કૃપાથી सोमस्य भक्षं विव्यक्थ-ઉપાસકના દ્વારા સમર્થિત ઉપાસનારસનાં ખાન-પાનને માટે બનાવે છે. પોતાનો સમાગમ આનંદ પ્રદાન કરવા માટે यः-ते जठरेषु-જે ઉપાસનારસ તારા મધ્યમાં કૃપા પ્રસાદ બનીને બેસી જાય છે. (૨)

१६६२. अरं त इन्द्र कुँक्षये सोमो भवतु वृत्रहन्। अरं धामभ्य इन्दवः॥ ३॥

પદાર્થ: वृत्रहन्-इन्द्र-હે પાપનાશક ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते कुक्षये-તારી કૂખ-જઠર-મધ્યમાં સમાવવા માટે ઉપાસકનો सोम:-ઉપાસનારસ અરં भवतु-'અલમ' પર્યાપ્ત અથવા બહુજ છે, ઉપાસક પોતાની અલ્પ શક્તિ અનુસાર ઉપાસનારસ પ્રસ્તુત કરી શકશે, તું અનંત છે, જેથી તારી કૂખ-જઠર અથવા મધ્ય અવકાશ ભરી શકાતો નથી; અને इन्दव:-નિરંતર અસંખ્ય ધારાપ્રવાહથી આર્દ્ર ઉપાસનારસ धामभ्य:-अरम्-તારા વ્યાપનશીલ અંગો ઉપાસકની અંદર રહેલાં તારા કૃપા અંશો બહુજ અથવા પર્યાપ્ત છે. (3)

सूड्त-३

१६६३. जराबोधं तद्विविद्धि विशेविशे यजियाय। स्तोमं रुद्राय दृशीकम्।। १।। भूओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या १५

१६६४. सं नो महाँ अनिमानो धूमकेतुः पुरुश्चेन्द्रः । धिये वाजाय हिन्वतु ॥ २ ॥

પદાર્થ: सः-તે પરમાત્મા महान्-अनिमानः-મહાન છે અને ગુણોથી પામી ન શકાય એવા અનંત ગુણ બળ ક્રિયાવાન છે. धूमकेतुः-પાપ-પાપીને કંપાવનાર પ્રજ્ઞાનવાન पुरश्चन्दः-બહુજ આહ્લાદક नः-धिये वाजाय हिन्वतु-અમને બુદ્ધિ તથા બળને માટે પ્રાપ્ત થાય. (૨)

१६६५. स रैवाइव विश्पतिर्दैव्यः केर्तुः शृणोतु नः । उक्थैरेग्निबृहद्भानुः ॥ ३ ॥

પદાર્થ : सः-अग्निः-તે પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા दैव्यः केतुः-દિવ્ય પ્રેરક છે बृहद्भानुः-મહાતેજસ્વી नः-उक्थैः-અમારી સ્તુતિઓને रेवान् विश्पितः-इव श्रृणोतु-ધનવાન અથવા રાજાની માફક સાંભળે- સાંભળે છે-સ્વીકાર કરે છે. (૩)

सूड्त-४

१६६६. तद्वो गाय सुतै सचा पुरुहूताय सत्वने। शं यद् गवै न शांकिने॥ १॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૧૫

१६६७. न घो वसुर्नि यमते दोनं वाजस्य गोमतः। यत् सीमुपश्रवद्गिरः॥ २॥

પદાર્થ : वसुः-समस्त संसारने वसावनार परमात्मा यत्-જ્યારે सीं गिरः-उपश्रवत्-सर्वतः-प्रार्थना वयनोने पासेथी सांભળે છે, त्यारे गोमतः वाजस्य दानम्-वाशीना જ्ञानथी युक्त આધ્યात्मिक अन्नदानने

न घ नियमते-આપવામાં કોઈ કચાશ-ખામી રાખતો નથી. અર્થાત્ પુષ્કળ પ્રમાણમાં આપતો જ રહે છે, જેથી તે સ્તુતિ યોગ્ય છે. (૨)

१६६८. कुवित्सस्य प्र हि व्रजं गोमन्तं दस्युहा गमत्। शचीभिरप नो वरत्॥ ३॥

પદાર્થ : दस्युहा-સદ્ગુણોને ક્ષય કરનારનો નાશ કરનાર પરમાત્મા कुवित्सस्य-કુ = નિંદિત-દુરાચરણને પ્રાપ્ત થયેલ गोमन्तं व्रजम्-ઇન્દ્રિયોવાળા સ્થાન મન-અન્તઃકરણમાં हि-ત્યાં જ प्र-आगमत्-ચાલ્યો જાય-પહોંચી જાય नः-અમને ઉપાસકોને शचीिभः-अपवस्त्-પોતાના પ્રજ્ઞાન દાન કૃપાઓ દ્વારા દૂર રાખે. (3)

ખંડ-૨

सूड्त-१

१६६९. इंदं विष्णुर्वि चक्रमे त्रेधां नि दंधे पदम्। संमूढमस्य पांसुले॥१॥ थुओ मंत्रार्थ क्रमांक संज्या २२२

१६७०. त्रीणि पदा वि चक्रमे विष्णुगौपा अदाभ्यः । अतौ धर्माणि धारयन् ॥२॥

પદાર્થ: गोपा:-જગતનો પાલક <mark>अदाभ्यः-</mark>જે કોઈથી દબાતો કે મારી શકાતો નથી. એવો <mark>विष्णुः</mark>-વ્યાપક પરમાત્મા <mark>त्रीणि पदा विचक्रमे</mark>-ત્રણે પગો-પ્રાપ્ત થવાના સ્થાનોમાં વિજય કરે છે-પૃથિવી, અન્તરિક્ષ અને દ્યુલોકમાં अतः-धर्माणि धारयन्-तेथी સદાચરણ તથા ઉપાસનાને ધારણ કરતાં-આસ્તિક બની રહે. (૨)

१६७१. विष्णोः कर्माणि पश्यते यतो व्रतानि पस्पेशे। इन्द्रस्य युज्यः संखा ॥३॥

પદાર્થ: विष्णो:-कर्माण पश्यत-વ्याપક પરમાત્માના કર્મો-જગતની રચના, સંચાલન, ધારણ, જીવોને માટે ભોગપ્રદાન, કર્માનુસાર ફળ પ્રદાન આદિને જુઓ. यतः व्रतानि पस्पशे-જેને જોઈને મનુષ્ય પોતાના સંકલ્પો, આચરણો, કર્તવ્યોને સ્પર્શ કરે છે-નિયમસર કરે છે. તેના પ્રત્યે અને સંસારમાં રહેવા માટે इन्द्रस्य युज्यःसखा-ઉપાસક આત્માને યોગ દ્વારા પ્રાપ્ત થનાર મિત્ર છે, માટે તેથી યોગ કરવો જોઈએ. (3)

१६७२. तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूर्रयः। दिवीव चक्षुराततम्॥ ४॥

પદાર્થ: सूरय:-સ્તોતા, ઉપાસક, વિદ્વાન विष्णो:-વ્યાપક પરમાત્માના तत् परमं पदम्-ते પરમ આનંદસ્વરૂપને सदा पश्यन्ति-સદા પોતાના આત્મામાં નિહાળે છે. दिवि-इव-चक्षु:-आततम्-જેમ આકાશમાં પ્રકાશિત સૂર્યની સમાન નિહાળે છે-તેમ. (૪)

१६७३. तंद्विप्रासो विपन्युंवो जागृवांसः समिन्धते। विष्णोर्यत्परमं पदम्।। ५।।

પદાર્થ: विष्णो:-यत् परमं पदम्-व्यापक परभात्भानुं જे ઉત્કૃષ્ટ-परभ आनंદ स्वરूप છે तत्-तेने विप्रास:-भेधावी-બુદ્ધિમાન, जागृवांस:-જાગરુક-સાવધાન, विपन्यव:-વિશેષ સ્તુતિ કરનારા समिन्धते-પોતાની અંદર સમ્યક્ પ્રકાશિત કરે છે. (પ)

१६७४. अंतो देवां अवन्तु नो यतौ विष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्या अधि सानवि ॥ ६ ॥

પદાર્થ : पृथिव्या:-अधि सानिव-પૃથિવીલોકથી લઈને ઉપર ઘુલોક સુધીમાં यतः-विष्णु:-विचक्रमे-જેથી વ્યાપક પરમાત્માએ પોતાની વ્યાપ્તિરૂપથી વિક્રમ-પરાક્રમ કરેલ છે. अतः-તેથી તે પરમાત્મા સર્વત્ર છે. देवा:-नः-अवन्तु-જીવન મુક્ત આત્માઓ અમને તે વ્યાપક પરમાત્માનું શ્રવણ અને જ્ઞાન કરાવે. (ह)

सूड्त-२

१६७५. मों षु त्वा वोघतश्चे नारे अस्मिन्नि रीरमन् । आरोत्ताद्वा संधमादं ने आं गहीह वो सन्नुप श्रुधि ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૮૪

१६७६. इमें हि ते ब्रह्मकृतः सुते सचा मधौ न मक्षे आसते । इन्द्रे कामं जरितारो वसूयवो रथे न पादमा दधुः ॥ २॥

પદાર્થ: ते हि-હે પરમાત્મન્! તારા જ इमे ब्रह्मकृतः-એ સ્તુતિકર્તા सुते-તારા ઉપાસિતના આશ્રયે सचा-आसते-समवेत બનીને બેસે છે मधौ न मक्षः-જેમ મધનાં આશ્રયે-મધ પર માખી બેસે છે तेम. वसूयवः-जित्तारः-પોતાના વાસયોગ્ય આશ્રય-મોક્ષની કામના કરનારા સ્તુતિકર્તા જનો इन्द्रे कामम्-आद्धः-तारी-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની અંદર પોતાની શ્રેષ્ઠ ઇચ્છાઓને રાખી દે છે; रथे न पादम्- જેમ રથ-વાહન-ગાડીમાં પગને મૂકી દે છે. રાખી દે છે તેમ. (૨)

सूड्त-३

१६७७. अस्तावि मन्म पूर्व्यं ब्रह्मेन्द्राय वोचत ।

पूर्वीर्ऋतस्य बृहतीरनूषत स्तौतुमैधा असृक्षत ॥ १ ॥

પદાર્થ : अस्तावि-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા સ્તુત કરવામાં આવે છે, તેથી इन्द्राय-તે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને માટે पूर्व्यं मन्म-ब्रह्म वोचत्-शाश्वत मनन योग्य मंत्रोने બોલो. ऋतस्य पूर्वीः बृहतीः-अनुषत- બ્રહ્મયજ્ઞની પૂર્વવર્તી સ્તુતિવાણીઓને સ્મૃતિમાં લાવો. स्तोतु:-मेधा:-असृक्षत-સ્તુતિકર્તાની બુદ્ધિઓને એ બ્રહ્મયજ્ઞમાં પ્રવૃત્ત થાય. (૧)

१६७८. समिन्द्रों रायों बृहतीरधूनुतं सं क्षोणी समु सूर्यम् ।

પદાર્થ : इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા बृहती:-रायः सम्-अधूनुत-મહાન ધન સંપત્તિઓને સમ્યક્ પ્રકટ કરે છે, क्षोणी सम् सूर्यम्-उ सम्-ध्रुक्षोड पृथिवीक्षोडने सभ्यड् प्रકट કरे છે. સूर्यने पण सभ्यड् પ્રકટ કરે છે. તે એવા इन्द्रम्-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને शुक्रासः शुचयः सम्-अमन्दिषुः-સત્ય અને પવિત્ર પ્રાર્થનાઓ, સ્તુતિઓ સમ્યક્ હર્ષિત-આનંદિત કરે. गवाशिरः सोमाः सम् अमन्दिषुः-स्तोताने આશ્રય ઉપાસનારસ હર્ષિત-આનંદિત કરે. (૨)

सूड्त-४

१६७९. इन्द्राय सोम पातवे वृत्रेघ्ने परि षिच्यसे । रू । १२ नरे च दक्षिणावते वीराय सदनासदे ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૩૩૧

१६८०. तं संखायः पुरूरेचं वयं यूयं च सूरियः । ्र २३ १२ अश्याम वाजगन्ध्यं सनेम वाजपस्त्यम् ॥२॥

પદાર્थ : सखाय: सूरय:- હે મિત્રો-સમાનધર્મી સ્તુતિકર્તા જનો ! वयं यूयं च-અમે અને તમે મળીને तं पुरुक्त्वम्-ते મહાન પ્રકાશમાન वाजगन्ध्यम्-અમૃત અન્નભોગ ગંધયુક્ત શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માનું સેવન કરીએ-જીવનમાં ધારણ કરીએ; તથા वाजस्पस्त्यम्-અમૃત અન્નના ગૃહ-ભંડાર શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માનું सनेम-સંભજન-સ્તવન કરીએ. (२)

१६८१. परि त्यं हर्यतं हरिं बभुं पुनन्ति वारेण ।

यो देवान्विश्वा इत् परि मदेन सह गच्छति ॥ ३॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૫૨, ૧૩૨૯

સૂક્ત-૫

१६८२. कस्तिमिन्द्र त्वा वसेवां मत्यों दधर्षति । श्रद्धां हि ते मघवन् पार्ये दिवि वाजी वाजं सिषासित ॥१॥ ९९ओ मंत्रार्थ क्षमांक्ष संખ्या २८०

१६८३. मैघोनेः स्म वृत्रैहंत्येषु चोदये ये ददित प्रिया वसु । तेव प्रणीती हर्यश्व सूरिभिविंश्वा तरेम दुरिता ॥२॥

પદાર્થ : हर्यश्व-જેના દુ:ખહરણશીલ ગુણ કર્મ વ્યાપનાર છે એવા હે પરમાત્મન્ ! मघोनः 'मघोने'- तारा-ધનવાનને માટે प्रिया 'प्रियाणि' वसु 'वसूनि'-ददित- हे प्रिय धननुं દાન કરે છે-त्याग કરે છે वृत्रहत्येषु चोदय-स्म-तेने तुं पापनाशक कार्योमां प्रेरित कर-करे છे. तव प्रणीती-तारी प्रकृति नेतृत्वमां सूरिभिः-पूर्व स्तुतिकर्ताओनी समान विश्वा दुरिता तरेम-समस्त दुः भो, दरदो, दुर्व्यसनोधी अमे तरी १९६० तेने पार करीએ. (२)

ખડ-૩ સ~~ૂક્~~ત-૧

१६८४. एँदु मधोर्मदिन्तरं सिञ्चाध्वयों अन्धसः । एवा हि वीरं स्तवते सदावृधः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૮૫

१६८५. ईन्द्रे स्थातर्हरीणों ने किष्टे पूर्व्यस्तुतिम् । उदानंशे शंवसो ने भेन्दनो ॥ २ ॥

પદાર્થ : हरीणां स्थात:-इन्द्र-હે મનુષ્યોની અંદર સ્થાન લેનાર પરમાત્મન્ ! મનુષ્ય જ તને જાણી શકે છે. ते पूर्व्यस्तुतिं न कि:-उदानंश-તારી પૂર્વથી ચાલી આવતી-પ્રાચીન-શાશ્વત સ્તુતિને કોઈ પણ મનુષ્ય સંભાળી શકતો નથી-પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. કારણ કે शवसा न भन्दना-તારું બળ મહાન છે અને તારું કલ્યાણ પ્રદાન મહાન છે, તેથી કોઈ પણ મનુષ્ય પોતાનાં જ્ઞાનબળથી પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. (૨)

१६८६. तं वो वांजानां पतिमहूमहि श्रवस्यवः । अप्रायुभियेज्ञंभिर्वावृधेन्यम् ॥ ३ ॥

પદાર્થ: तं वः 'त्वाम्' वाजानां पितम्-ते तने-અમૃત अन्निभोगोना स्वाभी परभात्भाने श्रवस्यवः-श्रविधाय यशो३प परभात्भाने ચાહતાં અमे ઉપાસકેજનો अहूमिह-આહૂત કરીએ છીએ-આમંત્રિત કરીએ છીએ. अप्रायुभिः-यज्ञेभिः-श्रेमां प्रभादीश्वनो न હोय એવા સાવધાનજનો द्वारा કરવામાં આવતાં અધ્યાત્મયજ્ઞોથી वावृधेन्यम्-श्रेनो मिडिमा विधारवा योग्य છે. એવા પરમાત્માને આમંત્રિત કરીએ છે. (૩)

सूड्त-२

१६८७. तंं गूर्धया स्वर्णरं देवांसो देवमरतिं दधन्विरे। देवत्रा हैव्यमूहिषे॥ १॥ शुओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या १०৫

१६८८. विभूतरातिं विप्र चित्रशोचिषमगिनमोडिष्व यन्तुरेम् । अस्य मेधस्य सोम्यस्य सोभरे प्रेमध्वराय पूर्व्यम् ॥२॥

पदार्थ: सौभरे विप्र-હे परमात्माना आनंदश्चानने पोतानी अंदर ભરવામાં કુશળ ઉપાसક! तुं विभूतर्गातम्-शेनुं બહુજ दान છે એવો મહાદાનी चित्रशोचिषम्-ચાયનીય-दर्शनीय પ્રકાશવાળા, यन्तुरम् अग्निम् इंडिष्व-विश्व नियंता श्चान स्वरूप परमात्माने स्तुत કर-स्तुतिमां क्षाव. अस्य मेधस्य सोम्यस्य એ पवित्र शान्तिप्रद-ईम्-पूर्व्यम्-ढां, शाश्वत परमात्मानी अध्वराय-अध्यात्मयश्चने माटे स्तुति- ઉपासना કर. (२)

~~સૂક્ત-~~3

१६८९. आ सोम स्वानो अद्विभिस्तिरो वाराण्यव्यया । जनो न पुरि चम्वोर्विशब्दरिः सदो वनेषु दध्रिषे ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૫૧૩

१६९०. सं मामृजे तिरों अण्वानि मेध्यों मींढ्वान्त्सिप्तिने वाजयुः । अनुमाद्यः पवमानो मनीषिभिः सोमो विप्रेभिऋक्वभिः ॥२॥ પદાર્થ: सः-पवमानः सोमः-ते आनंदधाराञ्चभां प्राप्त थनार शान्त स्वरूप परभात्मा मेष्यः-पोतानी आनंदधाराओ द्वारा ઉपासक्षने सिंथनार अण्वानि तिरः-मामृजे-ઉपासक आत्मानां सूक्ष्मकरिक्षो-अन्तःकरिक्षो-भन, બुद्धि, थित्त, अखंकारना प्रत्ये-तेनी अंदर ४६ ने ઉपासक आत्माने प्राप्त थाय છે. वाजयुः-मीद्वान्-सिंदाः न-श्रेभ वीर्थ सिंथन-समर्थ घोडो पोताना तलेखामां अन्न णावाने ६४ १६६ थ६ ने प्राप्त थाय छे तेम. मनीषिभिः-विप्रेभिः-ऋवभिः-अनुमाद्यः-भनथी वियारनारा બुद्धिमानो स्तुतिकर्ताओ द्वारा अर्थनीय छे. (२)

सूड्त-४

१६९१. वयमेनिमदा ह्योऽपीपेमेह विज्ञिणम् । तस्मा उ अद्य सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૭૨

१६९२. वृंकश्चिदस्य वारणं उरामधिरा वयुनेषु भूषति । सेमं न स्तोमं जुजुषाण आ गहीन्द्रं प्र चित्रया धिया ॥२॥

પદાર્થ: वृकः-चित्-ચોર જન-અંદર અને બહારથી જુદા-વાસ્તવિકતાને જાહેર ન કરનારા કોઈ ज्ञामिथः-સ્વદોષાચ્છાદ સ્વભાવનું મંથન કરનાર જન वारणः-વરિયતા-વરણ કરનાર બનીને अस्य वदुनेषु-आभूषित-એ પરમાત્માનાં પ્રજ્ઞાનો-ગુણ સંકેતો-ગુણગાનોમાં પોતાને સમગ્રરૂપથી અલંકૃત કરે છે-સજાવે છે. सः-તે તું इन्द्र-પરમાત્મન્ ! नः-અમારા इमं स्तोमं जुजुषाणः-स्तुति समूહનું સેવન કરવા માટે चित्रया धिया-विચિત્ર ચમત્કારી પોતાની કૃતિ અને બુદ્ધિથી प्र-आगिह-પ્રાપ્ત થા. (૨)

સૂક્ત-૫

१६९३. इन्द्राग्नी रोचना दिवः परि वाजेषु भूषथः। तद्वां चेति प्र वीर्यम्॥१॥

પદાર્થ : इन्द्राग्नी-હે ઐશ્વર્યવાન અને જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! दिवः रोचना-तुं મોક્ષધામનો પ્રકાશક છે वाजेषु परिभूषथ:-અર્ચના અવસરોમાં સર્વતઃ ભૂષિત-અલંકૃત થાય છે, वाम्-तने वीर्यं तत्- प्रचेति-तारा જે ગુણ સામર્થ્ય છે, તે તને પ્રકટ કરે છે-જણાવે છે. (૧)

१६९४. इन्द्राग्नी अपसस्पर्युप प्र यन्ति धौतयः। ऋतस्य पथ्या ३ अनु॥ २॥

१६९५. इंन्द्रोग्नी तिवर्षाणि वां संधंस्थानि प्रयांसि च। युवोरेप्तूर्यं हितम्॥ ३॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૫૭૮

सूड्त-९

१६९६. के ई वेद सुते सचा पिंबन्ते केंद्वयों दधे । अयं यः पुरो विभिनत्योजसा मन्दानः शिष्ट्यन्धसः॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૯૭

१६९७. दोना मृंगों न वारण: पुरुत्रों चरेथं दधे । न किष्ट्वा नि यमदा सुते गमो महाश्चरस्योजसा ॥ २॥

પદાર્થ: दाना-દાનથી આત્મદાન-આત્મસમર્પણ દ્વારા मृगः-અન્વેષણીય न-આ જીવનમાં જ वारणः-વારક-વરનાર ઇન્દ્ર-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા पुस्त्रा चरथं दधे-ઉપાસકોના અનેક અધ્યાત્મ પ્રસંગોમાં ચરણ-પ્રાયણ-સમાગમ ધારણ કરે છે. सुते-સાક્ષાત્ પ્રકટ થવા માટે आगमः-तुं આવે છે न किः-त्वा नियमत्-તને કોઈ રોકી શકતું નથી, કારણ કે તું महान्-ओजसा चरिस-મહાન છે, નિજ આત્મબળ દ્વારા ગતિ કરે છે. (૨)

१६९८. ये उँग्रें: सन्ननिष्टृतः स्थिरों रणाय संस्कृतः । यदि स्तोतुर्मधवा शृणवद्धवं नेन्द्रो योषत्या गमत् ॥ ३॥

પદાર્થ: यः-જે उग्रा-अनिष्टृतः-તેજસ્વી નિતાંત કોઈ પણ રીતે ન મરનાર-અવિનાશી, स्थिरः-એકરસ રહેનાર सन्-थतां रणाय-संस्कृतः-२भश કરવા માટે ઉપાસના દ્વારા સમ્યક્ ઉપાસિત અર્થાત્ સાક્ષાત્કૃત છે. स्तोतुः-हवम्-स्तुतिકर्तानां प्रार्थनावयन અથવા આમંત્રણને यदि-यद्-इ-જયારે કે मघवा श्रृणवत्-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા સાંભળે છે-સાંભળી લે છે, ત્યારે इन्द्रः-न योषति-परमात्मा ઉપાસકથી અલગ રહેતો નથી, પરંતુ आगमत्-ઉપાસકને સમગ્ર રૂપથી પ્રાપ્ત રહે છે. (૩)

พ่ร-ช

સૂક્ત-૧

१६९९. पंवमाना असृक्षते सोमाः शुक्रांसे इन्देवः। अभि विश्वानि

काव्या॥१॥

પદાર્થ: पवमाना:-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર शुक्रास:-શુભ્ર, નિર્મળ, અધર્મ-અજ્ઞાન દોષરહિત इन्द्रव:-આનંદરસ પૂર્ણ सोमा:-શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા विश्वानि काव्या-સર્વ વેદરૂપ કાવ્યોને અભિલક્ષિત કરીને-તેમના અનુસાર ઉપાસિત થઈને ઉપાસકની અંદર असृक्षत-પહોંચે છે. (૧)

१७००. पंवमाना दिवस्पर्यन्तरिक्षादसृक्षत। पृथिव्या अधि सानिव॥२॥

પદાર્થ: पवमाना:-આનંદધારામાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્મા <mark>दिव:-अन्तरिक्षात् परि-</mark>દ્યુલોકમાં અન્તરિક્ષલોકમાં <mark>पृथिव्या:-अधिसानवि-</mark>પૃથિવીલોકમાં રહેલાં તે સંભજન સ્થાન-ઉપાસના સ્થાન આત્માના ઉપકરણ-સાધન મૂર્ધા, હૃદય અને શરીરમાં કર્મેન્દ્રિયગણમાં <mark>અसૃક્ષત</mark>-ઉપાસના દ્વારા પહોંચે છે, જેથી ક્રમશઃ-સદ્વિચાર, સદ્ભાવ અને સદાચાર પ્રવાહિત થતાં રહે છે. (૨)

१७०१. पंवमानास औशवः शुभ्रा असृग्रमिन्दवः । घ्नन्तो विश्वा अप द्विषः ॥ ३ ॥

પદાર્થ : आशवः-વ્યાપનશીલ, शुभ्राः-શુભ્ર-નિર્મળ, पवमानासः-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર, इन्दवः-આનંદરસપૂર્ણ પરમાત્મા विश्वाः-द्विषः-સમસ્ત દ્વેષ ભાવનાઓને अपघ्नन्तः-નષ્ટ કરતાં असृग्रम्-આત્માની અંદર પહોંચે છે. (૩)

સૂક્ત-૨

१७०२. तोशां वृत्रहणां हुवे सजित्वानांपराजिता। इन्द्राग्नीं वाजसातमा॥ १॥

પદાર્થ: तोशा 'तोशौ'-દોષનાશક, वृत्रहणा-પાપનાશક, सजित्वाना-सभान પ્રભાવક, अपराजिता-પરાજિત ન થનાર-સદા વિજયી, वाजसातमा-અમૃત અન્નભોગ પ્રદાન કરનાર, इन्द्राग्नी-ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાન પ્રકાશ-સ્વરૂપ પરમાત્મા ને हुवे-પ્રાર્થિત કરું છું-પ્રાર્થનામાં લાવું છું. (૧)

१७०३. प्रं वामर्चन्त्युक्थिनो नीथाविदो जरितारः । इन्द्राग्नौ इषे आं वृणे ॥ २ ॥ જુઓ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या १५७५

१७०४. इंन्द्रोग्नी नवितिं पुरो दौसंपत्नीरधूनुतम्। सौकमकेन कर्मणा॥ ३॥ १५७६

~~સૂક્ત~~-3

१७०५. उप त्वा रेण्वसन्दृशें प्रयस्वन्तः सहस्कृत। अंग्ने ससृज्महे गिरः॥ १॥

पदार्थ : सहस्कृत-अग्ने-હે અધ્યાત્મબળથી સાક્ષાત્ કરવા યોગ્ય જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! प्रयस्वन्तः-યोગાભ્યાસરૂપ પ્રયત્નવાન અમે ઉપાસકો त्वा रण्वसन्दशम्-तारा २मशीय स्વરૂપનे गिरः- उपसमृज्महे-स्तुतिओने ઉપસૃષ્ટિ કરીએ છીએ-ઉપહાર આપીએ છીએ-સમર્પિત કરીએ છીએ. (૧)

१७०६. उप च्छायामिव घृणेरगन्म शर्म ते वयम्। अग्नै हिरण्यसन्दृशः॥ २॥

પદાર્થ: अग्ने-હે પરમાત્મન્! ते घृणे:-हिरण्यसंदृशः-તારું જાજલ્યમાન-પ્રકાશમાન અમૃત સ્વરૃપનું शर्म छायाम्-इव वयम्-उप-अगन्म-वृक्षनी છાયા समान ઘર-આશ્રયને અમે ઉપાશ્રિત કરીએ-પ્રાપ્ત કરીએ. (૨)

१७०७. य उँग्रंइव शर्यहा तिग्मशृङ्गों नं वंसगः। अग्ने पुरो रुरोजिथः॥ ३॥

પદાર્થ : यः-જે પરમાત્મા शर्यहा-उग्रः-इव-શર્ય = ઇષુ = બાણ દ્વારા હનન કરનારા શસ્ત્રધારી ઉગ્ર-બળવાનની સમાન પ્રહારકર્તા वंसगः-तिग्मश्रृङ्गः-नः-કમનીય-યથેષ્ટ માર્ગમાં જનાર અણીદાર શિંગડાંવાળા સાંઢની આગળ આવનારના અંગોને ભાંગી નાખનાર अग्ने-પરમાત્મન્ ! तुं पुरः-स्त्रोजिथ- અમારા મનોનો નિરોધ કર. (૩)

सूड्त-४

१७०८. ऋतावानं वैश्वानरमृतस्य ज्योतिषस्पतिम्। अजस्त्रं घर्ममीमहे॥ १॥

પદાર્થ : ऋ्तावानम्-અમૃતવાળા મોક્ષાનંદ દેવાવાળા ऋतस्य ज्योतिषः-पितम्-અમૃતજ્ઞાન જ્યોતિના સ્વામી अजस्त्रं घर्मम्-ईमहे-नित्य, અविनाशी, શુદ્ધ, તેજસ્વી અને મોક્ષાનંદ પરમાત્માને અમે માંગીએ છીએ. (૧)

१७०९. य इंदं प्रतिपप्रथे यज्ञस्य स्वरुत्तिरन्। ऋतूनुत्सृजते वशी॥२॥

પદાર્થ : यज्ञस्य स्व:-उत्तिरन्-ઉપાसકોનાં અધ્યાત્મયજ્ઞના સુખ ફળને પ્રદાન કરવા માટે यः-જે विश्વनायક परमात्मा इदं प्रतिपप्रथे-આ જગતને ફરી ફરી વિસ્તૃત કરે છે-મનુષ્યોને કર્મ કરવા માટે वशी ऋतून्-उपसृजते-ते वशકર્તા परमात्मा જગતमां ऋतुओने ઉત्सर्જित કરે છે-ઉત્પन्न કરે છે અને पुनः मोक्षनी तरइ पण લઈ જાય છે. (२)

१७१०. अग्निः प्रियेषु धामसु कामो भूतस्य भव्यस्य। सम्राडेको विराजति॥३॥

પદાર્થ : प्रियेषु धामसु-પ્રિય મન, નેત્ર આદિ અંગોમાં भूतस्य भव्यस्य कामः 'कामस्य'-ઉત્પન્ન

થયેલાં તથા ઉત્પન્ન થનારાં કામ-ઇચ્છાભાવનો एकः सम्राट् अग्निः-विराजित-એકલો સમ્રાટ્ પરમાત્મા વિરાજમાન છે. (૩)

इति अष्टादशोऽध्यायः, अष्टम प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः ॥

* * *

अथ एकोनविंशोऽध्यायः

अष्टमप्रपाठकस्य तृतीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१७११. अंग्निः प्रत्नेन जन्मना शुम्भानस्तन्वां ३ स्वाम्। कविर्विप्रेण वावृधे॥१॥

પદાર્થ: कवि:-अग्नि:-સર્વજ્ઞ અગ્રણી પરમાત્મા प्रत्नेन जन्मना-પ્રાચીન શાશ્વત-સ્વાભાવિક અભૌતિક પ્રાદુર્ભાવથી અથવા પુરાતન સ્વાભાવિક કર્મથી અથવા દિવ-મોક્ષધામવાળા અમૃતસ્વરૂપથી स्वां तन्वं शुम्भानः-પોતાનાં શરીરરૂપ ઉપાસક આત્મા શોભિત કરનાર विप्रेण वावृधे-મેધાવી ઉપાસક દ્વારા સ્તુત થયેલ-સ્તુતિ લાવેલ વૃદ્ધિ કરે છે-મહત્ત્વને પ્રાપ્ત કરે છે-ઉપાસકની અંદર સાક્ષાત્ થાય છે. (૧)

१७१२. ऊर्जी नपातमा हुवे ऽग्निं पावकशोचिषम्। अस्मिन् यज्ञे स्वध्वरे॥ २॥

પદાર્થ : अस्मिन् स्वध्वरे यज्ञं-એ શોભન પ્રાણપ્રદ અધ્યાત્મયજ્ઞમાં ऊर्जः-नयातम्-અધ્યાત્મરસને ન પડવા દેનાર-રક્ષક पावक-शोचिषम्-પવિત્રકારક પ્રકાશવાળા अग्निम्-અગ્રણી પરમાત્માને आहुवे- આમંત્રિત કરું છું. (૨)

१७१३. सं नो मित्रमहैस्त्वमग्ने शुक्रिण शौचिषा । देवैरा सत्सि बर्हिषि ॥ ३ ॥

પદાર્થ: सः-त्वम्-ते तुं मित्रमहः-अग्ने-स्नेહ કરનારા ઉપાસકોના પ્રશંસનીય સ્તુતિયોગ્ય અગ્રણી પરમાત્મન્! शुक्रेण शोचिषा-નિર્મળ દીપ્તિ-તેજ દ્વારા देवै:-પોતાના દિવ્યગુણોની સાથે बर्हिष-હૃદયાકાશમાં आ सित्स-આવ-બેસ. (૩)

सूड्त-२

१७१४. उत्ते शुष्मांसो अस्थू रक्षो भिन्दन्तो अद्रिवः । नुदस्व याः परिस्पृधः ॥ १ ॥

પદાર્થ: अदिव:-હે સ્તુતિ કર્તાઓવાળા ते शुष्मास:-તારું બળ વેગશક્તિ-પ્રવાહ रक्ष:-भिन्दत:-પોતાની જેનાથી રક્ષા કરવા બચાવવા એવા કામ આદિ દોષોને વિદીર્ણ-નાશ કરવા માટે उद्-अस्थु:-ઊઠી રહેલ છે. या:-स्पृध:-જે અમારી સ્પર્ધા કરનારી વિરોધી પ્રવૃત્તિઓ છે. તેને पिर नुदस्व-દૂર કાઢી નાખ-પાડી દે. (૧)

१७१५. अया निजिष्टिरोजसा रथसङ्गे धने हिते। स्तवा अबिभ्युषा हृदा॥ २॥

પદાર્થ: अया-ओजसा-એ સ્વ આત્મબળથી એના આધાર પર निजिध्नः-પાપોનો હનનકર્તા છે. एय सङ्गे धने हिते-मारी साथे २मणीय संगमां અन्तर्હित-અંદર રાખેલ અધ્યાત્મ ધન-મોક્ષ ઐશ્વર્યને माटे अबिभ्युषा हृदा स्तवै-ભયરહિત-સંકોચરહિત હૃદયથી-મનથી તારી સ્તૃતિ કરું છું. (૨)

१७१६. अस्य व्रतानि नाधृषे पवमानस्य दूढ्या । रुज यस्त्वा पृतन्यति ॥ ३ ॥

પદાર્થ: अस्य पवमानस्य-એ ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થનાર પરમાત્માનાં व्रतानि-કર્મો નિયમોને दूढ्या-દુષ્ટ બુદ્ધિ-અન્યથા વિચારથી न-आधृषे-કોઈ પણ દબાવી શકતા નથી. य:-त्वा प्रतन्यित-જે તને-તારા સાથે સંગ્રામ ઇચ્છે છે પરમાત્મન્ ! તું તેનો रुज:-પીડા આપીને ભાંગી-નાશ કરે છે. (૩)

१७१७. तें हिन्वन्ति मेदच्युतें हीरं नेदीषु वार्जिनम्। इन्दुमिन्द्राय मत्सरम्।। ४॥

પદાર્થ: तम्-ते, मदच्युतम्-હર્ષ વહાવનાર, हिरम्-दुःખહર્તા, वाजिनम्-બળવાન, मत्सरम्-आनंद स्वरूप, इन्दुम्-प्रકाशमान परभात्भाने इन्द्राय-ઉપાસક આત્માને माटे नदीषु-हिन्वन्ति-स्तुति धाराओमां ઉપાસકજન પ્રાપ્ત કરે છે. (४)

सूड्त-३

१७१८. आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभियाँ हि मयूररोमभिः ।

मा त्वा के चिन्नि येमुरिन्न पाशिनो ऽति धन्वेव ताँ इहि॥ १॥

शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या २४६

१७१९. वृंत्रखादों वलं रुजः पुरां देमों अपामजः । स्थाता रथस्य हयौरभिस्वर इन्द्रों दृढां चिदारुजः ॥ २॥

પદાર્થ: इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા वृत्रखाद:-પાપના ભક્ષક-નાશક, वलं रुज:-વરણ-વારક-અજ્ઞાન ભંજક, पुरां दर्म:-मनने विदीर्श કરનાર-મનોવૃત્તિહર્તા, अपाम्-अज:-કામનાઓ, વાસનાઓને કાઢીને ફેંકનાર, रथस्य स्थाता-२मशीय मोक्षानंदना स्थापक-प्राप्त કરાવનાર, हर्यो:-अभिस्वर-ऋक् अने साम-स्तुति अने ઉપासनाना अर्थन-सेवनमां हढाचित्-आरुज:-दढ दुर्वृत्तिओने पश अस्त-व्यस्त करनार છે. (२)

१७२०. गम्भीराँ उदधीरिव क्रतुं पुष्यसि गाइव ।

प्रसुगोपा यवसं धेनवो यथा हृदं कुल्याइवाशत ॥ ३॥

પદાર્થ : गम्भीरान्-उद्धीन्-इव-હે પરમાત્મન્ ! તું ઊંડી જલધારાઓની જેમ; તથા गाः-इव-ગાયોને જેમ ~~સુર્યોપાઃ~~-સારો રક્ષક રાજા-ગોવાળ રક્ષિત કરે છે-તેની રક્ષા કરે છે, તેમ તું <mark>क्रतું પુષ્યસ</mark>િ-પ્રજ્ઞાવાન ઉપાસકને પુષ્ટ કરે છે. ઘેનવઃ-ચથા यवसम्-ગાયો જેમ ઘાસને कुल्याः-इव हृदम्-आशत-નહેરો જેમ મહાન જલાશયને-વિશાળ સરોવરને કે સમુદ્રને પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ તું ઉપાસકને પ્રાપ્ત થાય છે. (૩)

१७२१. यथा गौरो अपा कृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् । आपित्वे नः प्रपित्वे तूर्यमा गिहं कण्वेषु सु सचा पिंब॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૫૨

१७२२. मेन्देन्तु त्वा मघवन्निन्द्रेन्देवो राधौदेयाय सुन्वेते । आमुष्या सोममपिबश्चम् सुतं ज्येष्ठं तद्दधिषे सहः ॥ २॥

પદાર્થ : मघवन्-इन्द्र-હે અધ્યાત્મયજ્ઞના આધાર પરમાત્મન્ ! त्वा-तने इन्दवः-मदन्तु-આર્દ્ર ભાવનાપૂર્ણ ઉપાસનારસ હર્ષિત કરે. गधः-देवाय सुन्वते-રાધનીય-સાધનીય મોક્ષ આપવા યોગ્ય દાતવ્ય જેમાં છે, તેથી ઉપાસનારસ નિષ્પાદન કરતાં ઉપાસકને માટે <mark>આમુષ્ય-સોમમ્-અપિવઃ</mark>-સામે આવ-સાક્ષાત્ થઈને ઉપાસનારસનું પાન કર-સ્વીકાર કર-કરે છે. તે નિશ્ચય છે; અને चमू-सुतम्-ચમની-આચમની-વાક્-વાશીની અંદર નિષ્પન્ન કરેલ છે તેનો સ્વીકાર કર. તત્ ज્यેષ્ઠે सह:-दिधषे-મારામાં-ઉપાસકમાં તે પોતાનું શ્રેષ્ઠ સાહસ ધારણ કરાવે છે. (૨)

સૂક્ત-૫

१७२३. त्वेमङ्गं प्र शंसिषो देवः शंविष्ठं मर्त्यम् । च त्वदन्यों मंघवन्नस्ति मर्डितेन्द्रं ब्रुवीमि ते वचः ॥१॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૨૪૭

१७२४. मां ते राधांसि मां ते ऊतयो वसोऽस्मान् कदा चैनां देभन्। विश्वां च न उपिममीहिं मानुषं वसूनि चर्षणिभ्यं आं

11 2 11

પદાર્થ: वसो-હે વસાવનાર પરમાત્મન્ ! ते ग्रधांसि-તારું જ્ઞાન આદિ ધન अस्मान् कदाचन-અમને કદી પણ मा दभन्-દબાવે નહિ-સતાવે નહિ ते ऊतयः-તારી રક્ષાઓ અમને કદી પણ દબાવતી નથી-સતાવતી નથી. અન્ય જનોને સતાવી-દબાવી શકે છે. मानुष-હે અમે મનનશીલ ઉપાસકોને હિતકર પરમાત્મન્ ! च-અને नः-चर्षणिभ्यः-અમને દર્શન ઇચ્છુકોને विश्वा वसूनि-संपूर्ध वसावनार निर्वाહક ધનોને પણ आ-उपमिमीहि-समग्र३पथी ઉપ स्थापित કર. (૨)

พ่ร-२

સૂક્ત-૧

१७२५. प्रति ष्यां सूनरी जनी व्युच्छन्ती परि स्वंसुः । दिवां अंदर्शि दुहिता ॥ १ ॥

પદાર્થ : स्या-તે પરમાત્મારૂપ દીપ્તિ અથવા પરમાત્મ જ્યોતિ-सूनरी-ઉપાસકોનું સુનેતૃત્વ કરનારી, जनी-ઉત્તમ જીવન આપનારી, स्वसुः परि-सभ्यક् अજ્ઞાનને ફેંકનારી, માનવીય જ્ઞાનથી ઉપર, व्युच्छन्ती- અંદર પ્રકાશિત થતી, दिवः-दुहिता प्रति-अदिश-मोक्षधामने દોહનારી ઉપાસકની અંદર પ્રત્યક્ષ થાય છે. (૧)

१७२६. अंश्वेव चित्रारुषी माता गवामृतावरी। संखा भूदंश्विनोरुषाः॥ २॥

પદાર્થ: उषा:-પરમાત્મારૂપ દીપ્તિ અથવા પરમજ્યોતિ अश्वा-इव-વ્યાપનશીલ चित्रा-ચાયનીયા-દર્શનીયા अस्त्री-અરોચમાન ઉદયમાન गवां माता-સ્તોતાઓનું માન કરનારી ऋ्वावरी-અમૃતવાળી अश्विनो:-सखा:-अभूत्-श्रोतो-કાનોની મિત્ર-સમાન નામ ધર્મવાળી છે. કાન સાંભળે છે, તે પણ ઉપાસકની સ્તુતિ સાંભળે છે. (૨)

१७२७. उतं सखास्यश्विनोरुतं मोतां गवामिस। उतोषो वस्व ईशिषे॥ ३॥

પદાર્થ: उत-अश्विनोः सखा-असि-હાં, તું કાનોની મિત્ર-સમાન નામ-સમાનધર્મ વાળી છે. उत गवां माता-અને સ્તુતિ કરનારાઓનું માન કરનારી છે. उत-અને उषः-તું પરમાત્મરૂપ દીપ્તિ અર્થાત્ પરમજ્યોતિ वस्व:-ईशिषे-જગતના પદાર્થમાત્રનું સ્વામિત્વ કરનારી છે-સ્વામિની છે. (૩)

सूड्त-२

१७२८. एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः । स्तुषे वामश्विना बृहत्।। १ ॥

પદાર્થ: एषा-उ-उषा:-અહો એ ઉષા-પરમાત્મરૂપ દીપ્તિ અર્થાત્ પરમજ્યોતિ अपूर्व्या प्रिया-સર્વ શ્રેષ્ઠ સમાધિ પ્રજ્ઞામાં સાક્ષાત્ થનારી તૃપ્તિકારી दिव:-व्युच्छित-મોક્ષધામથી ઉપાસકની અંદર પ્રકાશિત થઈ રહી છે अश्विना वां बृहत् स्तुषे-હे ज्ञानक्र्योति स्वरूप अने आनंदरसरूप परमात्मन् ! तने-तारी मહान स्तुति કરું છું. (૧)

१७२९. या देस्रा सिन्धुमातरा मनोतरा रयीणाम्। धिया देवा वसुविदा॥ २॥

પદાર્થ: या दस्त्र-જે દર્શનીય-અત્યંત સુંદર सिन्धुमातरा-સ્યંદમાન ઉપાસનારસનું માન કરનારા જેના છે. એવા બન્ને ધર્મોયુક્ત रयीणां मनोहरा-ધનોના મનને ધનસંગ્રહને-મનના વિચારને હરાવનાર- દૂર કરનાર धिया वसुविदा-ध्યान, ધારણાથી વસાવવા યોગ્ય વસ્તુઓને પ્રાપ્ત કરાવનાર देवा-ઇષ્ટદેવ ઉપાસ્ય જયોતિસ્વરૂપ આનંદરસરૂપ પરમાત્મા છે. (૨)

१७३०. वर्च्यन्ते वां कर्कुर्हासों जूर्णायामधि विष्टपि। यद्वां रथो विभिष्पतात्॥ ३॥

પદાર્થ : ककुहासः-મહાન આત્મા જીવન મુક્ત जूर्णायाम्-જીર્ણ શરીર અન્તિમ દેહ સમાપ્ત થઈ જતાં अधिविष्टिप-મोक्षधाममां वां वच्यन्ते-तुंજ પરમાત્માને પ્રાપ્ત થાય છે. यत्-वाम-रथः-જે તારું રમણસ્થાન મોक्ष विभि:-पतात्-ઉપાસકો દ્વારા પ્રાપ્ત કરવામાં આવે છે. (3)

~~સૂક્ત-~~3

१७३१. उषस्तिच्चित्रमा भरौरमभयें वाजिनीवित । येन तोकं च तनयं च धामहे ॥१॥

પદાર્થ: वाजिनीवित-उष:-હે અમૃત અન્નવાળી પરમાત્મ દીપ્તિ ! અર્થાત્ પરમજયોતિ ! तुं अस्मभ्यम्-अभारे भाटे तत्-चित्रम्-आभर-ते ચાયનીય-દર્શનીય અમૃત અન્નભોગને ભરપૂર કરી દે. येन-જેથી तोकं तनयं च धामहे-तोहने-व्यथित કરનાર મનને तथा ઇन्द्रियगशने तारी અંદર ધરીએ છીએ-સમર્પિત કરીએ છીએ. (૧)

१७३२. उषो अद्येह गोमत्यश्वावित विभाविर। रैवदस्में व्युच्छ सूनृतावित॥ २॥

પદાર્થ: उष:-હે પરમાત્મરૂપ દીપ્તિ અર્થાત્ પરમાત્મજયોતિ તું अद्य-અત્યારે इह-આજીવનમાં गोमित-વાક્-વિદ્યાવાળી-જ્ઞાન આપવા માટે अश्वावित-વ્યાપનશીલ મનવાળી-મનનશક્તિ આપવા માટે विभाविर-વિશેષ મિતવાળી-વિશેષ બુદ્ધિ અથવા સૂઝ આપવા માટે सुनृतावित-ઉત્તમ વાણી વાળી સુસંયત સત્યવાણી આપવા માટે अस्मे-અમારે માટે रेवत्-व्युच्छ-વીર્ય આત્મબળયુક્ત પ્રકટ થા-સાક્ષાત્ થા. (૨)

१७३३. युङ्क्ष्वां हि वाजिनीवत्यंश्वां अद्यारुणां उषः । अथा नौ विश्वां सौभगान्यां वह ॥ ३॥

પદાર્થ: वाजिनीवित उष:-હે અમૃત અન્નભોગવાળી પરમદીપ્તિ અથવા પરમાત્મ જ્યોતિ ! તું આજ अग्रगान्-अश्वान्-युङ्क्ष्विह-ઓરોચન-જ્ઞાનથી પ્રકાશમાન તથા ઈશ્વર ઇન્દ્રિય સંયમમાં પ્રકૃષ્ટયુક્ત સમર્થ ઉપાસકોને પોતાનામાં અવશ્ય યુક્ત કર अथ-અને પછી नः-અમારે માટે विश्वा-सौभगानि-समस्त सौभाग्योने आवह-લઈ આવ-પ્રાપ્ત કરાવ. (૩)

सूड्त-४

१७३४. अश्विनां वर्तिरस्मदा गोमद् दस्त्रौ हिरण्यवत् । अर्वाग्रथं समनसौ नि यच्छतम् ॥१॥

પદાર્થ: दस्त्रा-अश्विना-હે દર્શનીય જયોતિસ્વરૂપ અને આનંદસ્વરૂપ પરમાત્મન્! अस्मत्-वर्त्तः- અમારો અધ્યાત્મ માર્ગ गोमत्-स्तुतिवाणो हिरण्यवत्-અમૃતवाणो-અમૃતાનંદવાणो બને. रथम्-એ અધ્યાત્મ માર્ગમાં તારા રમણીય સ્વરૂપને अर्वाक्-આ તરફ-અમારી તરફ समनसा-समान मन કરીને नियच्छतम्- नियत કर-स्थिर કर. (२)

१७३५. एह देवां मयौभुवा देस्रां हिरण्यवर्त्तनी । उषर्बुधो वहन्तुं सोमपीतये ॥ २ ॥

પદાર્થ: मयोभुवा-હે સુખોને ભાવિત કરનારા हिरण्यवर्तनी-હૃદયરમણ માર્ગવાળા, दस्त्रा-દર્શનીય देवा-દિવ્ય ગુણવાળા-પરમાત્મન્! इह-એ અધ્યાત્મ માર્ગમાં ચાલનાર, વિદ્યમાન उषर्बुधः-તારી જયોતિને જાણનાર ઉપાસકજન सोमपतीये-ઉપાસનારસનું પાન કરાવવા-સ્વીકાર કરાવવા માટે आवहन्तु-તને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१७३६. यावित्था श्लोकमा दिवो ज्योतिर्जनाय चेक्रेथुः। आ न ऊर्ज वहतमश्विना युवम् ॥३॥

પદાર્થ: यौ-જે જયોતિસ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્મા इत्था-સત્ય-અવિનાશી श्रलोकं ज्योति:-પ્રશંસનીય અથવા જ્ઞાન જયોતિને दिव:-મોક્ષધામથી युवम् 'युवाम्' अश्विना-तुं હે જયોતિ સ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્મન્! जनाय-चक्रथु:-ઉપાસકજન માટે પ્રકાશિત કરે છે. नः-અમારે માટે ऊर्जम्-आवहतम्-અધ્યાત્મરસને પ્રાપ્ત કરાવ. (૩)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

१७३७. अग्निं तं मन्ये यो वसुरस्तं यं यन्ति धेनवः । अस्तमर्वन्त आश्वोऽस्तं नित्यासो वाजिन इषं स्तोतृभ्यं आं भर॥१॥ १९३७ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४२५

१७३८. अंग्निर्हि वार्जिनं विशे ददाति विश्वचर्षणिः । अग्नी राये स्वाभुवं सं प्रीतो याति वार्यिमिषं स्तौतृभ्ये आं भर॥ २॥

पદાર્થ: विश्वचर्षणि:-अग्नि:-हि-सर्वद्रष्टा અગ્રણી પરમાત્મા જ विशे-तेमां विष्ट-प्रविष्ट ઉપાसક પ્રજાજનને માટે वाजिनं ददाति-आत्मબળને પ્રદાન કરે છે. सः-अग्नि:-ते અગ્રણી પરમાત્મા प्रीतः- प्रसन्न थઈने गये स्वाभुवं याति-तेमां २मण કરનારા અર્થાત્ २मणीय प्रिय ઉપાसકને માટે પોતાનું सम्यક् प्रકटરूप-साक्षात् स्वरूपने प्राप्त કरावे छे स्तोतृभ्यः-इषम् आभर-स्तुति કर्ताओने माटे એषणीय सुफने आभिरत-परिपूर्ण-इर. (२)

१७३९. सो अग्नियों वसुर्गृणे सं यमायन्ति धेनवः । समर्वन्तो रघुद्धवः सं सुजातासः सूरय इषं स्तोतृभ्ये आं भर॥ ३॥

પદાર્થ: सः-अग्निः यः-वसुः-गृणे-ते અગ્રણી પરમાત્મા જે મોક્ષધામમાં વસાવનારા ઉપાસકો દ્વારા સ્તુત કરવામાં આવે છે. यं धैनवः सम्-आयन्ति-જે સ્તુતિવાણીઓ સારી રીતે પ્રાપ્ત કરે છે. रघुदुवः- अर्वन्तः-मृद्द ગતિ કરનારા અને પ્રેરણાવાળા પોતાને અર્પિત કરનારા सुजातासः-सूखः सम्-शुद्ध संयत स्तुतिકर्ता सम्यક् प्राप्त કરે છે. स्तोतृभ्यः-इषम्-आभर-ते स्तुतिકर्ताओने माटे એષણીય સુખને આભરિત-પરિપૂર્ણ કર. (3)

सूडत-२

१७४०. महें नो अँद्यं बोंधयोंषों रायें दिवित्मती । यथा चिन्नों अंबोंधयः सत्यंश्रविस वाय्यें सुजाते अंश्वसूनृते॥१॥ જુઓ मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४२१

१७४१. या सुनीथे शौचद्रैथे व्यौच्छो दुहितर्दिवः ।

सां व्युच्छं सहीयसि सत्यंश्रविस वाय्यं सुजाते अंश्वसूनृते ॥ २॥

પદાર્થ : या-જે તું પરમાત્માની દીપ્તિ વા જ્યોતિ ! सुनीथे-હે અધ્યાત્મમાર્ગમાં શોભનનેત્રી-સમ્યક્ લઈ જનારી शौचद्रथे-પ્રકાશમાન રમણીય સ્વરૂપવાળી दिवः-दुह्तिः-મોક્ષધામની ત્યાં રહેલી આનંદરસની દોહનારી व्यौच्छः-तું મુજ ઉપાસકની અંદર પ્રકાશમાન થા. सा सहीमिस व्युच्छ-ते तुं પાપો અજ્ઞાનોને અત્યંત પ્રસહન કરનારી-દબાવનારી મારી અંદર પ્રકાશિત થા; तथा सत्यश्रविस-હે સત્યસ્વરૂપ પરમાત્માનું શ્રવણ કરાવનારી वाय्ये-વરણીય सुजाते-સુપ્રસિદ્ધ अश्वसुनृते-વ્યાપક પરમાત્માની વાણી જેમાં છે, એવી પરમાત્મદીપ્તિ વા પરમાત્મજયોતિ મારી અંદર પ્રકાશિત થાય. (૨)

१७४२. सां नो अद्योभरद्वसुर्व्युच्छा दुहितर्दिवः । यो व्योच्छः सहीयसि सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाते अंश्वसूनृते॥३॥

પદાર્થ: सा-તે તું પરમાત્માની દીપ્તિ વા જ્યોતિ ! आभर्द्धसुः-વસાવનારા પરમાત્માને આભરિત-પરિપૂર્ણ કરતી दिवः-दुहितः-હે મોક્ષધામની દોહનારી अद्य-આજે-વર્તમાન જન્મમાં મારી ઉપાસકની અંદર પ્રકાશિત या-उ-જે જ તું व्युच्छः-પ્રકાશિત થઈ હતી પૂર્વે પણ सहीयिस सत्यश्रविस वाय्ये सुजाते अश्वसुनृते-पापो अજ્ઞાનોને પ્રસહન કરનારી-દબાવનારી સત્યસ્વરૂપ પરમાત્માનું શ્રવણ કરાવનારી વરણીય સુપ્રસિદ્ધ વ્યાપક પરમાત્માની વાણી જેમાં છે, એવી તું મુજ ઉપાસકની અંદર પ્રકાશિત થા. (૩)

સૂક્ત-3

१७४३. प्रति प्रियंतमें रथें वृषणं वसुवाहनम् । स्तौतां वामश्विनावृषि स्तोमेभिभूषति प्रति माध्वी मम श्रुतं हवम्॥१॥ %ओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या ४१८

१७४४. अत्यायातमश्विना तिरों विश्वा अहं सना । दस्त्रों हिरण्यवर्त्तनों सुंबुम्णां सिन्धुवाहसां मोध्वी मंम श्रुतं हेवम् ॥ २ ॥

પદાર્થ: अश्विना-હે જયોતિસ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્મન્ ! अहं सना विश्वा:-तिर:-હું ઉપાસક સદા સમસ્ત કામનાઓનો-વાસનાઓ ચિત્તવૃત્તિઓનો તિરસ્કાર કરું છું, તેથી તું आयातम्- સમગ્રરૂપથી પ્રાપ્ત થા. दस्त्रा-હે દર્શનીય हिरण्यवर्तनी-હૃદય રમણ માર્ગવાળા सुषुम्णा-सુંદર સુખવાળા- સુંદર સુખપ્રદ सिन्धुवाहसा-સ્યંદનશીલ-વહેતાં ઉપાસનારસોને પ્રાપ્ત કરનાર माध्वी-જીવનમાં અધ્યાત્મ મધ લાવનાર પરમાત્મન્ ! मम हवं श्रुतम्-મારા પ્રાર્થના વચનને સાંભળ. (૨)

१७४५. आ नो रत्नानि बिभ्रतावश्विना गच्छतं युवम् । रुद्रो हिरण्यवर्तनी जुषाणां वाजिनीवसू माध्वी मम श्रुतं हेवम्॥ ३॥

પદાર્થ : अश्विना-હે જ્યોતિસ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્મન્ ! युवम्-'युवाम्'-तुं नः-અમારા-ઉપાસકોને માટે रत्नानि बिभ्रतौ-रमण्णीय सुખ साधनोने ધારણ કરતાં आगच्छतम्-આવ-પ્રાપ્ત થા. स्दा-અમને બોલાવતાં हिरण्यवर्तनी-હિત રમણ માર્ગવાળા जुषाणा-અમને-ઉપાસકોને પ્રેમ કરતાં वाजिनीवस्-અમૃત અન્નવાળા મુક્તિમાં વસવનારા माध्वी मम हवं श्रुतम्-જીવન અધ્યાત્મ મધ લાવનારા પરમાત્મન્ ! મારા પ્રાર્થના વચનને સાંભળ. (3)

ખંડ-૪ સ~~ૂક્~~ત-૧

१७४६. अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रति धेनुमिवायतीमुषासम् । यह्याइव प्र वयामुज्जिहानाः प्र भानवः सस्रते नाकमच्छ ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૭૩

१७४७. अंबोधि होता येजथाय देवानूध्वी अग्निः सुमनाः प्रौतरस्थात्। समिद्धस्य रुशददर्शि पांजो महान् देवस्तमसौ निरमोचि ॥२॥

પદાર્થ : होता-अग्नि:-સ્વીકારકર્તા જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા यज्ञथाय देवान्-अबोधि-અધ્યાત્મયજ્ઞ કરવા માટે મુમુક્ષુ ઉપાસકોને સાવધાન કરે છે सुमना:-શોભન મનોભાવ જેનો હોય એવો છે प्रात:-ऊर्ध्व:-अस्थात्-જીવનના માર્ગને પ્રકૃષ્ટ કરતાં વર્ધમાન અવસ્થામાં ઉત્કૃષ્ટ રૂપમાં આત્મામાં સાક્ષાત્ થાય છે, જરાવસ્થા-વૃદ્ધાવસ્થામાં નહીં. सिमद्धस्य स्थात् पाज:-प्रसिद्ध થયેલ પ્રકાશમાન બળસ્વરૂપ સાક્ષાત્ થાય છે. महान् देव:-મહાન દેવ પરમાત્મા तम:-निरमोचि-અજ્ઞાન અંધકાર-મૃત્યુરૂપી અંધકારથી છોડાવે છે. (૨)

१७४८. यंदीं गेणंस्य रशेनांमजीगेः शुंचिरङ्के शुंचिभिगोंभिरिग्नेः । आंद्दक्षिणा युज्यते वाजयंन्त्युत्तानामूध्वों अधयजौद्देभिः ॥ ३॥

પદાર્થ: यद्-ईम्-अग्नि:-જ્યારે એ જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા गणस्य रशनाम्-સ્તુતિકર્તાની રસયુક્ત સ્તુતિને अजीग:-પ્રાપ્ત કરે છે, ત્યારે शुचि:-अङ्कते-પ્રકાશમાન અને પવિત્ર પરમાત્મા शुचिभि:-गोभि:-अङ्कते- પ્રકાશમાન વાક્ જ્યોતિઓ-જ્ઞાનધારાઓથી યુક્ત કરી દે છે, ત્યારે दक्षिणा-ઉપાસકની કામના

वाजयन्ती-અમૃત અન્નભોગને ચાહનારી आयुज्यते-પૂરી થઈ જાય છે. उत्तानाम्-ते ઉત્કૃષ્ટ કામનાને जुहूिभः-स्तुति वाशीઓથી ऊर्ध्वः-अधयत्-ઉપર સંરક્ષક બનીને તેને પોતાના આનંદરસનું પાન કરાવે છે. (૩)

सूड्त-२

१७४९. इंदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरागाच्चित्रः प्रकेतो अजनिष्टं विभ्वा। यथा प्रसूता सवितुः सर्वायैवा रात्र्युषसे योनिमारैक् ॥१॥

પદાર્થ: इदं श्रेष्ठम्-એ શ્રેષ્ઠ ज्योतिषां ज्योति:-आगात्-જયોતિઓની જયોતિ મારી અંદર આવી ગઈ-સાક્ષાત્ થઈ ગઈ चित्रः विभ्वा प्रकेतः-ચાયનીય-દર્શનીય મારી અંદર બહાર વ્યાપ્ત જાગૃત કરનાર પ્રકાશક છે; यथा प्रसूता सिवतु:-सवाय-જેમ સિવતા-ઉત્પાદક પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરાવવા માટે સમાધિ પ્રજ્ઞા હોય છે, गित्र-उषसे योनिम्-आरैक्-પાપવાસના દૂર થઈને પરમજયોતિનાં માટે સ્થાન રિક્ત-ખાલી કરી દે છે. (૨)

१७५०. रुशंद्वत्यो रुशंती श्वेत्यागाँदारेगु कृष्णां सदनान्यस्याः । समानंबन्धू अमृते अनूची द्यावा वर्णं चरत आमिनाने ॥२॥

પદાર્થ: स्राद्वत्सा स्राती-જ્ञानप्रકાશ वेदना वક્ता જેની એવી પરમજ્યોતિ ઝગમગતી બનીને श्वेत्या-आगात्-निर्मणवाणी शुभ्ररूपा मारामां-ઉપાसકમાં સાક્ષાત્ થઈ ગઈ-થાય છે. अस्या:-सदनानि कृष्णा-आरैक्-उ-तेना स्थानो-मन, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારને પાપવાસનાએ રિક્ત કરી દીધું समानबन्धू-આ બન્ને પરમાત્મ જયોતિ અને પાપવાસના સમાન આશ્રયવાળી-આત્મામાં અનુભૂત થનારી अमृते-સંસારમાં સદા રહેનારી अनूची-એક બીજાની પાછળ અનુગત થાય છે-ચાલે છે-પર્યાયથી અનુભૂત થાય છે. आमिनाने द्यावा वर्णं चरतः-એક બીજીની તુલનામાં આવીને પોત-પોતાના ધન જ્ઞાનપ્રકાશ અને ઘન-ઘોર પાપભાવને પ્રાપ્ત થાય છે. (૨)

१७५१. समानो अध्वा स्वस्त्रोरनेन्तस्तमेन्यां चरतो देविशिष्टे । न मेथेते न तस्थतुः सुमेके नक्तोषासा समनसा विरूपे ॥ ३॥

પદાર્થ: स्वस्नो:-परभात्मा જયોતિ અને પાપવાસના બન્ને બહેનો જેવીનો समान:-अध्वा-समान અને અનંત-પાર વગરનો માર્ગ છે. પરંપરાથી પ્રવાહરૂપ तं देविशष्टे-अन्या-अन्या चरत:-तेने मन द्वारा प्रेरित वा क्षित બન્ને જુદી જુદી કાર્ય કરે છે-અપવર્ગ-મોક્ષ અને ભોગ-સંસારમાં લઈ આવે છે. नक्तोषासा-नक्त-न અक्त = જેમાં કલ્યાણ દેખાતું નથી, તે પાપવાસના અને ઉષાબોધ આપનારી પરમાત્મજયોતિ બન્ને विस्त्ये-लुद्दां लुद्दां रूपवाणी-वस्तुने लुदी लुद्दी निરूપित કરનારी समनसः-એક मन द्वारा अनुभूत थनारी सुमेके न मेथेते न तस्थतुः-सभानक्ष संवत्सरमां न तो परस्पर क्षे छे अने न तो એક બીજી માટે રોકાય છે-રાહ જુએ છે-ઉપાસકમાં પરમાત્મ-જયોતિ ભોગી નાસ્તિકમાં

પાપવાસના ચાલતી રહે છે. (૩)

સૂક્ત-3

१७५२. आं भात्यग्निरुषसामनीकमुद्विप्राणां देवयां वाची अस्थुः । अवञ्चा नूनं रथ्येहं यातं पीपिवांसमश्विना घर्ममच्छ ॥१॥

પદાર્થ: उषसाम्-કામનાઓનો अनीकम्-अग्नि:-આધાર જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મા आ भाति-ઉપાસક આત્મામાં સમગ્રરૂપથી પ્રકાશિત થાય છે-સાક્ષાત્ થાય છે, જેને विष्राणां देवया:-वाच:-उदस्थु:-બ્રાહ્મણો-બ્રહ્મજ્ઞાનીઓ-ઉપાસકોની દેવ સુધી જનારી-સ્તુતિવાણીઓ તેમાં આશ્રિત થાય છે. તે જ अश्विना-જયોતિ સ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્મન્! તું ख्या-રમણીય મોક્ષધામના સ્વામિન્! नूनम्-નિશ્ચય अर्वाञ्चा-આ તરફ પ્રવૃત્ત થઈને इह-આ જીવનમાં पीपिवांसं घर्मम्-પ્રવૃદ્ધ આત્મજ્ઞાનને आयातम्-સારી રીતે પ્રાપ્ત થા. (૧)

१७५३. नं संस्कृतं प्र मिमीतौ गमिष्ठान्ति नूनमिश्वनोपस्तुतेह । दिवाभिपित्वेऽवसांगमिष्ठौ प्रत्यवर्त्ति दोशुषे शम्भविष्ठा ॥२॥

પદાર્થ: उपस्तुता-अश्विना-નિકટથી સ્તુતિ કરેલ જ્યોતિ સ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્મા संस्कृतं न प्रिममीत:-संपन्न અધ્યાત્મયજ્ઞને હિંસિત કરતો નથી પણ વધારે-રિક્ષત કરે છે इह-અધ્યાત્મ-યજ્ઞમાં अन्ति नूनं गिमष्ठा-सभीप-आन्तिरिક ભાવથી નિશ્ચય પ્રાપ્ત થનાર છે. दिवा-अभिपित्वे-દિવસ નીકળતાં જ પ્રાપ્ત-બન્ને પ્રાપ્ત પ્રાત:કાલ અને સાયંકાલમાં अवसा-રક્ષણ સાધનથી आगिमष्ठा-समग्रરૂપથી પ્રાપ્ત થનાર છે. अवित प्रति-वृत्ति रिंदत यित्तने લક્ષ્ય કરીને दाशुषे-समर्पित કરનારા ઉપાસકોને માટે शम्-भविष्ठा-કલ્યાણકારી થનાર છે. (૨)

१७५४. उता यातं संगवे प्रातरह्नो मध्यन्दिन उदितौ सूर्यस्य । दिवौ नक्त मंबसौ शन्तमेन नेदानी पीतिरिष्टिवना ततान ॥ ३॥

પદાર્થ : अश्विना-હે જયોતિસ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્મન્ ! उत-आयातम्-અમને આવો-પ્રાપ્ત થાઓ. सङ्ग्वे-જેમાં સૂર્યનાં કિરણો સૂર્યમાં મળી જાય છે અથવા ગાયો વનમાં ચરીને ઘરમાં પ્રાપ્ત થાય છે તે એવા સાંજના સમયમાં; તથા प्रातः-સવારમાં अहः-मध्यन्दिनं-દિવસના મધ્યભાગમાં ગમે ત્યારે सूर्यस्य-उदिता-સૂર્ય ઉગે છે ત્યાંથી दिवानक्तम्-દિવસમાં અને રાતે જયારે પણ शन्तमेन-अवसा-आयातम्-કલ્યાણકારી માર્ગથી આવો-પ્રાપ્ત થાઓ इदानीं पीतिः न-आततान-એ સમયે વિષય પાન-ભોગનું ઉપાસક સેવન કરતો નથી. (૩)

સૂક્ત-૧

१७५५. ऐता उँ त्या उँषसः केर्तुमक्रतं पूर्वे अधे रजसो भौनुमञ्जते। निष्कृण्वानां आयुधानीव धृष्णवः प्रति गांवोऽरुषीर्यन्ति मांतरः॥१॥

પદાર્થ: एता:-त्या:-उषस:-उ-એ તે જ પરમાત્મજયોતિ रजस:-पूर्वे-अर्धे-रंજનાત્મક ભોગ અપવર્ગ રૂપ કળના શ્રેષ્ઠ તથા સમૃદ્ધ સ્થાન-મોક્ષધામમાં भानुम्-अञ्चते-પ્રકાશ-અધ્યાત્મને યુક્ત કરે છે, केतुम्-अक्चत-મુક્તાત્માને પ્રજ્ઞાનમય બનાવે છે, धृष्णवः-निष्कृण्वाना-आयुधानि-इव-જેમ બહાદુર યોદ્ધાઓ પોતાના હથિયારોને ચમકાવતા નજરે પડે છે, તેમ अस्त्री:-गाव:-मातर:-प्रतियन्ति-આરોચન-પ્રકાશમાન જ્ઞાનરશ્મિ સર્વનું નિર્માણ કરનારી પરમાત્મજયોતિ ભોગરૂપ સંસારનાં નિર્માણ માટે કરી પ્રાપ્ત થાય છે. (૧)

१७५६. उदंपप्तन्नैरुणों भौनेवौ वृंथों स्वौयुंजौ अरुषीर्गों अयुक्षत। अंक्रन्नुषासों वयुनानि पूर्वथा रुशन्तं भौनुंमरुषीरशिश्रयुः॥२॥

પદાર્થ: उषास:-वयुनानि-पूर्वथा-अक्रन्-परमात्मજયોતિ ઉપાसકના મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકારને પૂર્વવત્ વૃત્તિરહિત કરી દે છે. स्थ्रान्तं भानुम्-अस्थी:-अशिश्रयु:-નિર્મળ પ્રકાશમાન જ્ઞાનવાન આત્માને રોચમાન-પ્રકાશિત પરમાત્મ જયોતિ આશ્રિત બની જાય છે.-પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. स्वायुज:-अस्थी:-गा:-वृथा-अयुक्षत-स्वयं युक्त थनारी प्रકाशित જ્ञानरिं આપ મેળે સ્વાભાવિક ઉપાસકમાં યુક્ત બની જાય છે. भानव:-अस्था:-उदपप्तन्-ज्ञानथी प्रકाशित પ્રકાશમાન થઈને-ઉપાસકજનનું મોક્ષધામની તરફ ઉત્થાન કરાવે છે. (૨)

१७५७. अर्चन्ति नारीर पसौ न विष्टिभिः समानेन योजनेना परावतः। इषं वहन्तीः सुकृते सुदानवे विश्वेदहं यंजमानाय सुन्वते॥ ३॥

પદાર્થ: नारी:-विष्टिभि:-નેત્રી દેવીઓ નિવિષ્ટ સ્વભાવવાળી-પ્રાપ્ત પ્રવૃત્તિઓથી જેમ समानेन योजनेन-એક જ ધર્મ રીતે परावता:-પરાગત-દૂર દેશથી આવીને अपसः 'अपस्वन्तः'-કર્મવાનની સેવા કરે છે, તેમ सुकृते सुदानवे-સુકર્તા-સરળ કર્મ કર્તા તથા શોભનદાની-આત્મદાની सुन्वते-ઉપાસનારસ કાઢનારા यजमानाय-ઉપાસક આત્માને માટે इषं वहन्ती:-કામનાનું વહન કરે છે-પ્રાપ્ત કરતી विश्वा-इत्-સર્વ સુખોને પ્રાપ્ત કરાવે છે. (3)

સૂક્ત-૨

१७५८. अंबोध्येग्निर्ज्म उदेति सूर्यो व्यू ३षांश्चेन्द्रा मह्यावो अर्चिषा । आयुक्षातामश्विना यातवे रथं प्रांसावीदेवः सविता जगत् पृथक् ॥ १ ॥

પદાર્થ: अश्विना-હે જયોતિ સ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं रथे-संसाररथमां यातवे-तेने यक्षाववा माटे आयुक्षाताम्-'आयुक्षाथाम्'-समग्ररूपथी युक्त બને છે-જોડાય છે, त्यारे ज्मः-अग्निः-अबोधि-पृथिवीनो અગ્નि-पार्थिव અગ્નિ જાગૃત-પ્રકટ થાય છે, सूर्यः-उदेति-सूर्य ઉદય પામે છે, मही चन्द्रा-उषाः-अर्चिषा वि-आव-महान आह्लाहक्षारी प्रसन्नता आपनारी अषा प्रभात જયોતિ तेष प्रकाशनी साथे प्रकट थाय छे, सविता देवः-वायुदेव पृथक् जगत्-शुद्दा शुद्दा श्रग्न-शंगम-श्वास क्षेनारा गति करनारा प्राशीमात्र प्रकट करे छे. (१)

१७५९. यद्युञ्जार्थे वृषणमश्विना रथं घृतेन नो मधुना क्षेत्रमुक्षतम्। अस्माकं ब्रह्म पृतनासु जिन्वतं वयं धना शूरसाता भजेमहि॥२॥

પદાર્થ: अश्विना-હે જ્યોતિ સ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્મન્ ! यम्-वृषणं रथं युझाथे-જ્યારે સંસારરથથી ભિન્ન મનરથ રમણ સ્થાનને-સ્થાનમાં યુક્ત-જોડાય છે. नः-અમારે માટે मधुना घृतेन क्षत्रम्-उक्षतम्-भधुर तेજથી ઓજ-આત્મબળને સિંચે છે अस्माकम्-'अस्मासु' पृतनासु ब्रह्म जिन्वतम्-અમે ઉપાસકજનોમાં અમૃતને પ્રેરિત કર शूरणाता वयं धना भजेमिह-બળવાન-પ્રબળ કામ આદિના સંઘર્ષમાં અધ્યાત્મધનો-શમ, દમ આદિને ભજીએ-સેવન કરીએ. (૨)

१७६०. अर्वोङ् त्रिचैक्रों मेंधुवाहेनों रंथों जीरांश्वों अश्विनोर्यातु सुंष्टुंतः। त्रिबन्धुरों मेंघवां विश्वसौभगैः शं ने आं वेक्षद् द्विपदे चंतुष्पदे॥ ३॥

પદાર્થ: अश्विनो:-જયોતિસ્વરૂપ અને આનંદરસરૂપ પરમાત્માના मधुवाहन:-આત્માને વહન કરનાર, त्रिचक्र:-ત્રણ તૃપ્તિઓ વાળા-કર્મેન્દ્રિયો, જ્ઞાનેન્દ્રિયો અને મનને તૃપ્તિ કરનાર, जीराश्व:-क्षીપ્ર-શીઘ્ર વ્યાપન શક્તિવાળા, रथ:-रमण्णीय स्वरूप सृष्टुत:-सम्यક् प्रशंसनीय, अर्वाङ्चातु-अमारी तरक्ष गति કरे-अमने प्राप्त थाय. त्रिबन्धुर:-त्रण्ण બंધનવાળા સ્તુતિ, પ્રાર્થના અને ઉપાસના છે બાંધનારા જેના એવા मघवा- ઐશ્વર્યવાન विश्वसौभगः-समस्त सौભાગ્ય જેમાં છે જેનાથી પ્રાપ્ત થાય છે એવા नः-અમારે માટે शम् आवक्षत्-કલ્યાણનું વહન કરે-પ્રાપ્ત કરાવે द्विपदे चतुष्यदे-બે પગા અને ચોપગાને માટે પણ [પ્રાપ્ત કરાવે.] (3)

१७६१. प्रे ते धारा असंश्चेतो दिवो न यन्ति वृष्टियः। अच्छा वाजं सहस्त्रिणम् ॥१॥

પદાર્થ: ते धारा:-असश्चत:-હે પરમાત્મન્ ! તારી આનંદધારાઓ ન અથડાતી-ન વિરોધ કરતી सहित्रणम्-अच्छ वाजं प्रयन्ति-હજારોમાં ઉન્નત સુંદર અમૃત અન્નભોગને પ્રદાન કરે છે. दिवः-न वृष्टयः-આકાશથી વરસાદની ધારાઓ જેમ ભૌમવાજ-સાધારણ અન્નને આપે છે. (૧)

१७६२. अभि प्रियाणि काव्यो विश्वो चंक्षाणो अर्षति। हरिस्तुञ्जानं आयुधा ॥२॥

પદાર્થ : हिर:-દુ:ખહર્તા विश्वा प्रियाणि काव्या-समस्त પ્રિય વેદ વચનોનો चक्काणः-अभि-अर्षित-ઉપદેશ કરતાં સર્વત્રથી પ્રાપ્ત થાય છે કે જે आयुधानि-तुझानः-આયુ-ધ-સ્તુતિકર્તા મનુષ્યોને ધારણ કરનાર સાધનોનું પાલન, રક્ષણ કરતા સર્વથી પ્રાપ્ત થાય છે.

१७६३. सं मर्मृजान आयुभिरिभो राजेव सुब्रैतः । श्येनो न वंसु षीदति ॥३॥

પદાર્થ : सः-તે પરમાત્મા इभः-સ્વયં ભયરહિત તથા ઉપાસકોના નિર્ભય શરણ राजा-इव-રાજાની સમાન सुव्रतः-श्रेष्ठ કર્મવાન आयुभिः-मर्मृजानः-ઉપાસકજનો દ્વારા સ્તુતિ કરીને અલંકૃત પૂજિત કરતાં श्येनः न वंसु-सीदित-શंसनीय ગતિવાળા [બાજ]પक्षी समान संભાગી-સારી રીતે ભજન કરનારા ઉપાસક આત્મામાં વિરાજમાન થાય છે. (૩)

१७६४. सं नो विश्वा दिवो वसूतो पृथिव्या अधि। पुनान इन्देवा भर॥४॥

પદાર્થ: इन्दो-હે આર્દ્રરસ પૂર્ણ પરમાત્મન્ ! सः-તે तું नः-અમારે માટે दिवः उत-उ पृथिव्याः-अधि-મोक्षधाममां રહેલાં પણ અને પૃથિવીલોકમાં રહેલાં પણ विश्वावसु-સંપૂર્ણ વસાવનારા સાધનો-શ્રેષ્ઠ ઐશ્વર્યો-અધ્યાત્મ ઐશ્વર્યોને पुनानः-आभर-અમારા દ્વારા સ્તુતિ કરતાં પરિપૂર્ણ કર. (૪)

इति एकोनविंशोऽध्यायः, अष्टम प्रपाठकश्च समाप्तः ॥

* * *

अथ विंशोऽध्यायः

नवम प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१७६५. प्रास्य धारा अक्षरेन् वृष्णः सुतस्यौजसः। देवा अनु प्रभूषतः॥ १॥

પદાર્થ: अस्य सुतस्य वृष्ण:-धारा:-એ ઉપસિત સુખવર્ષક શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્માની આનંદધારાઓ प्रभूषत:-देवान्-अनु-સ્તુતિઓ દ્વારા અલંકૃત કરતાં વિદ્વાનો-મુમુક્ષુ ઉપાસકોના પ્રત્યે ओजसः-'ओजसा'- ઓજથી-સ્વતેજથી प्र-अक्षरन्-પ્રવાહિત થઈ રહી છે. (૧)

१७६६. सप्तिं मृजन्ति वेधसो गृणन्तः कारवो गिरा। ज्योतिर्जज्ञान मुक्थ्यम् ॥ २ ॥

પદાર્થ: वेधसः-મેધાવી गृणन्त:-ગુણગાન કરતાં काख:-સ્તુતિકર્તા જન सप्तिम्-અર્ચનીય उक्थ्यम्-પ્રશંસનીય, ज्योति:-જયોતિસ્વરૂપ जज्ञानम्-પ્રસિદ્ધ-સાક્ષાત્ થનાર પરમાત્માને गिरा मृजन्ति-સ્તુતિ દ્વારા પ્રાપ્ત કરે છે. (૨)

१७६७. सुषहा सोम तानि ते पुनानाय प्रभूवसो। वर्द्धा समुद्रमुक्थ्य॥३॥

પદાર્થ: प्रभूवसो-उक्थ्य सोम-હे ભરપૂર ધન ઐશ્વર્યવાળા પ્રસંશનીય शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન्! ते पुनानाय-तुष्ठ અધ્યેષમાણ-स्तुति द्वारा प्रार्थित કરવામાં આવતાં વા स्तुति द्वारा प्राप्त थनारनुं तानि सुषहा-सुशोभन सહन કરવા योग्य शान्त तेष्ठ छे; तेनाथी समुद्रं वर्ध-सम्यक्-ઉલ્લास पूर्ण ઉपासक पुरुषनी वृद्धि કर-समृद्ध कर. (3)

सूड्त-२

१७६८. एष ब्रह्मा य ऋत्विय इन्द्रो नाम श्रुतो गृणे ॥ १ ॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૩૮

१७६९. त्वामिच्छवसस्पते यन्ति गिरो न संयतः ॥२॥

પદાર્થ : शवसः-पते-હે બળના સ્વામી પરમાત્મન્ ! संयतः-गिरः-न-સંયમી ઉપાસકની સ્તુતિઓ त्वाम्-इत्-यन्ति-तने જ પ્રાપ્ત થાય છે, તેથી તું જ સ્તુતિ કરવા યોગ્ય-ઉપાસનીય છે. (૨)

१७७०. वि स्रुतयो यथा पथ इन्द्र त्वंद् यन्तु रातयः॥३॥ જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૫૩

सूड्त-३

१७७१. आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्तयामसि । तुविकूर्मिमृतीषहमिन्द्रं शविष्ठं संत्पतिम् ॥ १॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૫૪

१७७२. तुंविशुष्में तुंविक्रतों शंचीवों विश्वया मते। आं पंप्राथ महित्वेना ॥ २ ॥

પદાર્થ : तुविशुष्म-હે બહુજ બળવાળા तुविक्रतो-બહુજ કર્મ-અસંખ્ય કર્મો જેના છે એવા शचीव:-प्रજ्ञावाणा मते-मेधावी परमात्मन् <mark>विश्वया महित्वना</mark>-विश्वने प्राप्त थनार-व्यापनार मिंडमा द्वारा आ पप्राथ-समग्र३पथी प्रसारित થાય-વ્યાપ્ત થાય. (૨)

१७७३. यस्य ते महिना महः परि ज्मायन्तमीयतुः । हस्ता वज्रं हिरण्ययम् ॥ ३ ॥

પદાર્थ : यस्य ते महः- शे तुश्र મહાન પરમાત્માના महिना-મહિમા द्वारा ज्मायन्तं हिरण्ययं वज्रम्-દિવુ-દ્યુલોક-મોક્ષધામથી પૃથિવી સુધી પહોંચીને-ચમકતાં અથવા અમૃત ઓજને हस्ता परि ईयतुः-હાથ સમાન-હસાવનાર બન્ને = ભોગ-સંસાર અને અપવર્ગ-મોક્ષ બન્ને પ્રાપ્ત કરે છે. (૩)

सूड्त-४

१७७४. आ यः पुरं नार्मिणीमदीदेदत्यः कैविर्नभेन्यो३ नार्वो । सूरो न रुरुक्वाञ्छतात्मा ॥१॥

પદાર્થ : यः જે अत्यः-નિરંતર પ્રાપ્ત-વ્યાપનશીલ कविः-સર્વજ्ઞ नभन्यः-न-अर्वा-આકાશીય વિદ્યુત્ની સમાન ગતિશીલ सूर:-ऋक्वान्-સૂર્યની સમાન તેજસ્વી शतात्मा-અસંખ્ય-અનંત જીવોના આત્મા नार्मिणी पुरम्-नृ = नर-મુમુક્ષુજનના મન સંબંધી અથવા 'नृमन्'-આગળ વધનાર ઉપાસક સંબંધી મોક્ષપુરી ભૂમિને अदीदेत-પ્રકાશિત કરે છે. (૧)

१७७५. अभि द्विजन्मा त्री रोचनानि विश्वा रंजांसि शुशुचानां अस्थात्। होता यजिष्ठो अपां संधस्थे॥२॥

પદાર્થ: द्विजन्मा-બे = જપ અને અર્થભાવન અથવા સ્વાધ્યાય અને યોગના દ્વારા અન્તરાત્મામાં પ્રકાશિત થનાર પરમાત્મા त्री 'त्रीणि' रोचनानि-પોતાના દર્શનના ત્રણ અભિપ્રીણન કરવા યોગ્ય આત્મા, મન અને નેત્ર-આંખને विश्वा-रजांसि-समस्त રંજનીય-પ્રીણન કરવા તૃપ્ત કરવા યોગ્ય શ્રોત્ર, વાણી આદિ ઇન્દ્રિયો પણ शृशुचानः-પ્રકાશિત કરતાં यजिष्ठः-અધ્યાત્મબળના મહાન વિધાતા-આધાર होता-આદાતા-અપનાવનાર પરમાત્મા अपां सधस्थे-अस्थात्-આપ્તજનોના ઉપાસક આત્માઓની સમાન હૃદય દેશમાં વિરાજમાન થાય છે. (૨)

१७७६. अयं स होता यो द्विजन्मो विश्वा देधे वार्याणि श्रवस्या। मर्तो यो अस्मै सुतुको देदाशा। ३॥

પદાર્થ: अयं सः-होता-એ તે હોતા-અપનાવનાર यः द्विजन्मा-જે બે દ્વારા =જપ અને અર્થભાવન-અથવા સ્વાધ્યાય અને યોગ દ્વારા સાક્ષાત્ થનાર પરમાત્મા विश्वा वार्याणि-समस्त વરણીય વસ્તુઓ તથા श्रवस्या दधे-યશ યોગ્ય પ્રશંસનીય કર્મોને ધારણ કરાવે છે. अस्मै-એ પરમાત્માને માટે यः-मर्तः-જે મનુષ્ય ददाश-આપે છે-પોતાને સમર્પિત કરે છે-પોતાની જાતને સોંપી દે છે, सुतुकः-त्यारे ते પરમાત્માનો સુપુત્ર બને છે. (3)

સૂક્ત-૫

१७७७. अंग्ने तमेद्यांश्वं न स्तोमैः क्रेतुं न भेद्रं हृदिस्पृशंम्। क्रेंस्ट्रियामा त औहैः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૩૪

१७७८. अधा ह्यग्ने क्रंतोभेद्रस्य देशस्य साधोः । रथीर्ऋतस्य बृहतो बभूथ ॥२॥

પદાર્થ: अग्ने-હે જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! તું अध हि-ત્યાર પછી જ-બસ આજે જ भदस्य क्रतो:-કલ્યાણ સંકલ્પનો साधो:-दक्षस्य-સારા-સાચા બળસમૃદ્ધિનો बृहत:-ऋतस्य-મહાન અમૃત મોક્ષાનંદનો रथी:-बभूथ-નાયક-નેતા છે. (૨)

१७७९. एभिनों अर्कैभवा नो अर्वोक् स्वाइर्ण ज्योतिः। अर्ग्ने विश्वेभिः सुमना अनीकैः ॥ ३॥ પદાર્થ : अग्ने-હે પરમાત્મન્ ! તું नः-एिभः-अर्कः-अव-અમારા એ અર્ચનમંત્રો દ્વારા नः-अर्वाक्-भव-અમારી તરફ આવ. स्वः-न ज्योतिः-સૂર્ય સમાન જયોતિ છે विश्वेभिः-अनीकैः सुमनाः-પોતાના સમસ્ત પ્રમુખ તેજોના દ્વારા સુમન અમારે માટે કલ્યાણ મનવાળો-કલ્યાણકારી બની જા. (૩)

พ่ร-จ

સૂક્ત-૧

१७८०. अग्ने विवस्वदुषसंश्चित्रं राधों अमर्त्य । आ दौशुषे जातवेदो वहाँ त्वमद्या देवाँ उषर्बुधः ॥ १॥ १९७० मंत्रार्थ क्षमांक संખ्या ४०

१७८१. जुष्टौ हि दूतौ असि हव्यवाहनोऽग्ने रेथीरध्वराणाम्। सजूरश्विभ्यामुषसा सुवीर्यमस्मे धेहि श्रेवी बृहत् ॥२॥

પદાર્થ: अग्ने-હे પરમાત્મન્ ! तुं जुष्टः-हि-અમે ઉપાસકો દ્વારા સેવન કરેલ-ઉપાસિત થયેલ दूतः-પ્રેરક-આગળ લઈ જનાર हव्यवाहनः-स्तुतिરૂપ દાતવ્યને લેનાર અને આદાતવ્ય-સદ્ગુણ, સુખ, શાન્તિને લાવનાર अध्वराणां रथी:-અધ્યાત્મયજ્ઞો-યોગાંગોના નેતા-રથના સ્વામી સમાન-આધાર असि-तुं છે. अश्विभ्याम्-उषसा सजू:-श्रोत्रो-प्रકाशप्रज्ञा द्वारा अस्मे-અમારી અંદર सुवीर्यं-बृहत्-श्रवः-धेहि-शोलन्षण आत्मलण અને મહાન શ્રવણ ધારણ કરાવ. (૨)

सूड्त-२

१७८२. विधुं दद्राणं समने बहूणां युवानं सन्तं पिलतो जगार। देवस्य पश्य कांव्यं महित्वाद्या ममार सं ह्याः समान ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૨૫

१७८३. शांक्मना शांको अरुणः सुपर्ण आ यो महः शूरः सनादनीडः। यच्चिकेत सत्यमित्तन्न मोघं वसु स्पार्हमुत जेतोत दाता ॥२॥

પદાર્થ: यः-જે ઇન્દ્ર-પરમૈશ્વર્યવાન પરમાત્મા शाक्मना शाकः-કર્મના માટે જગત્ રચનાને માટે શક્ત-સમર્થ अस्णः सुपर्णः-अरोचन-જ્ઞાન-પ્રકાશક શોભન પાલનકર્તા महः-મહાન शूरः-પાપદોષનાશક सनात्-શાશ્વતિક-સનાતન अनीडः-ગૃહરહિત-એક દેશરહિત-સર્વ વ્યાપી आ-આવે यत् सत्यम्-इत् चिकेत-

જેને સત્ય જ જાણે-જાણે છે तत्-न मोघम्-ते વ્યર્થ નથી स्पार्ह वसु जेता-उत-સ્પૃહણીય-શ્રેષ્ઠ-સુંદર અધ્યાત્મ ધનને પોતાને આધીન રાખે છે दाता-उत-ते દાનકર્તા પણ છે. (૨)

१७८४. ऐभिर्ददे वृष्णया पौंस्यानि येभिरौक्षद् वृत्रहत्याय वैज्ञी । ये कर्मणः क्रियमाणस्य मह्न ऋतेकर्ममुदंजायन्त देवाः ॥ ३॥

પદાર્થ: ये देवा:- જે મુમુક્ષુ ઉપાસક क्रियमाणस्य महः-कर्मणः- કરવામાં આવતાં મહત્ત્વપૂર્ણ કર્મના त्रक्षे कर्मम्- કર્મના અમૃતફળને उदजायन्त- ઉદ્ભાવિત કરે છે-સામે લાવે છે. एभि:- येभि:- એ જેને હેતુ બનાવીને અથવા એ જેના માટે वज्री-ઓજસ્વી પરમાત્મા वृष्ट्या पौंस्यानि- સુખવર્ષણ યોગ્ય બળોને आददे- ગ્રહણ કરે તેમને वृत्रहत्याय-પાપનાશનને માટે औक्षत्- વરસાવી દે છે.

सूड्त-३

१७८५. अस्ति सोमो अयं सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः । उतं स्वराजो अश्विना ॥ १ ॥ शुओ मंत्रार्थ क्षमांक संख्या १७४

१७८६. पिबन्ति मित्रो अर्यमा तना पूतस्य वरुणः। त्रिषधस्थस्य जावतः॥ २॥

પદાર્થ: त्रिषधस्थस्य-આત્મા, મન, શરીર ત્રણ સહ સ્થાનવાળા ઉપાસના, પ્રાર્થના, સ્તુતિ દ્વારા पूतस्य-સંપાદિત, जावतः-ઉપાસક જન વાળા तना-ધન રૂપ સોમ-અધ્યાત્મરસને मित्रः-પ્રેરક પરમાત્મા अर्यमा-આનંદદાતા પરમાત્મા वस्रगः-વરણકર્તા પરમાત્મા पिबन्ति-पान કરે છે-સ્વીકાર કરે છે. (૨)

१७८७. उतौ न्वस्य जोषमा इन्द्रः सुतस्य गोमतः। प्रौतहीतेव मत्सित॥ ३॥

પદાર્થ: उत-उ नु-અને હાં, ખરેખર इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા अस्य गोमतः-सुतस्य-એ સ્તુતિ વાણીયુક્ત નિષ્પન્ન ઉપાસનારસને जोषं मत्सित-પ્રેમથી ચાહે છે प्रातः-होता-इव-પ્રાતઃકાલમાં જેમ હોતા ઉપાસક ચાહે છે, તેમ તને ચાહે છે. (૩)

सूड्त-४

१७८८. बंग्मेहाँ असि सूर्य बंडोदित्य महाँ असि । महस्ते सतो महिमा पनिष्टम महाँ देव महाँ असि ॥१॥ ९९ओ मंत्रार्थ क्रमांक संખ्या २७६

१७८९. बंट् सूर्य श्रंवसा महाँ असि संत्रां देव महाँ असि। महा देवानामसूर्यः पुरोहितो विभु ज्योतिरदाभ्यम् ॥ २॥

પદાર્થ: सूर्यदेव-હે જ્ઞાનરશ્મિઓથી સરણશીલ પરમાત્મદેવ ! बट् श्रवसा महान्-असि-ખરેખર તું શ્રવણીય જ્ઞાનના કારણે મહાન છે. તે તને મહાન સિદ્ધ કરે છે. सत्रा महान्-असि-તું સર્વભાવથી મહાન છે. महा-મહત્તાથી देवानाम्-असुर्यः पुरोहितः-ઉપાસક વિદ્વાનોનો સાધુ-સુંદર પ્રાણપ્રદ છે. अदाभ्यं विभु ज्योतिः-અદ્ભુત વ્યાપક જ્યોતિ છે. (૨)

พ่ร-3

સૂક્ત-૧

१७९०. उंप नो हरिभिः सुतं याहि मदानां पते। उंप नो हरिभिः सुतम्॥१॥

१७९१. द्विता यो वृत्रहन्तमो विद इन्द्रः शतक्रतुः । उप नौ हरिभिः सुतम् ॥ २ ॥

પદાર્થ : य:-इन्द्र:- જે પરમાત્મા द्विता विदे-બે પ્રકારે જાણી શકાય છે. वृत्रहन्तमः-એક તો પાપના અતિ વિનાશક અને બીજા અર્થાપત્તિથી તેની વિરુદ્ધ-પુણ્યો-પોતાના ઉપાસકોના પોષક તરીકે शतक्रतुः- સેંકડો પ્રજ્ઞાનોના પ્રદાતા છે. हिरिभः सुतं 'सुतः' नः-उप 'याहि'-પોતાના દુઃખનાશક ગુણોથી અમારી પાસે ઉપાસિત થઈને પ્રાપ્ત થાય. (૨)

१७९२. त्वं हि वृत्रहन्नेषां पाता सोमानामसि। उप नौ हरिभिः सुतम्॥३॥

પદાર્થ: त्वं हि-હે પરમાત્મન્ ! તું જ एषां सोमानां पाता-असि-એ ઉપાસનારસોનો પાનકર્તા-સ્વીકાર કર્તા છે. वृत्रहन्-હે પાપનાશક! सुतं 'सुतः'-तું ઉપાસિત થઈને हरिभिः-नः-उप याहि-દुःખહરણકર્તા ગુણોથી અમારી પાસે આવ. (૩)

सूड्त-२

१७९३. प्रं वो महें महेंवृंधे भरध्वें प्रंचेतसे प्रं सुमितिं कृणुध्वम्। विशः पूर्वीः प्र चर चर्षणिप्राः ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૨૮

१७९४. उरुव्यंचसे महिने सुवृक्ति मिन्द्राये ब्रह्मे जनयन्ते विप्राः । तस्य व्रतानि न मिनन्ति धीराः ॥ २॥

પદાર્થ : विष्रा:-મેધાવી ઉપાસક मिहने-उक्त्यचसे-इन्द्राय-મહાન તથા અત્યંત વ્યાપ્ત પરમાત્માને માટે सुवृक्तिंत ब्रह्म जनयन्त-શોભન સ્તુતિને તથા પ્રાર્થના મંત્રોને પ્રદર્શિત કરે છે, तस्य व्रतानि-तेना કર્મો-નિયમોને धीरा:-ધ્યાનીજનો न मिनन्ति-નાશ-ભંગ કરતા નથી. [પરંતુ તેને માન આપીને ચાલે છે.] (૨)

१७९५. इन्द्रं वाणीरनुत्तमन्युमैवं सेत्रां राजानं दिधरे संहध्ये । हर्यश्वाय बर्हयां समापीन् ॥ ३॥

પદાર્થ: सत्रा राजानम्-सत्य राજा अनुत्तमन्युम्-અબાધિત તેજ-જ્ઞાન પ્રકાશમાન इन्द्रम्-एव-એવા પરમાત્માને જ वाणी: समृध्ये दिधरे-स्तुति वाष्टीओ કામ આદિને દબાવવાને માટે અમને ધારણ કરે છે. हर्यश्वाय-आपीन् संबर्हय-हु:ખનાશક સુખદાતા વ્યાપનશીલ ધર્મવાળા તુજ પરમાત્માની પ્રાપ્તિ માટે પ્રાપ્ત સંબંધવાળા અમે ઉપાસકોને તું પરમાત્મન્ સારી રીતે વધાર-ઉન્નત કર. (૩)

सूड्त-३

१७९६. यदिन्द्रं यांवतस्त्वमेतांवदहमीशीय ।
स्तौतारमिद्द्धिषे रदावसौ न पापत्वाय रंसिषम् ॥ १॥
९९७) भंत्रार्थ क्षमांक संज्या ३१०

१७९७. शिक्षेयमिन्महयते दिवेदिवे राय आ कुहचिद् विदे। न हि त्वदन्यन्मघवन्ने आप्ये वस्यो अस्ति पिता च न॥२॥

પદાર્થ: मघवन्-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્! कुहचित्-विदे-ક્યાંય પણ સર્વત્ર વિદ્યમાન, महयते-તારી પૂજાને પ્રાપ્ત થતાં-પૂજનીયને માટે दिवे दिवे-દિન પ્રતિદિન रायः 'रायं'-આપવા યોગ્ય-સમર્પણ કરવા યોગ્ય સ્તુતિ વચન હૃદયના ભાવથી आशिक्षेयम्-હું ઉપાસક સારી રીતે આપું છું-સમર્પિત કરું છું. त्वत्-अन्यत्-ताराथी જુદો બીજો કોઈ आप्यं न हि-प्राप्त કરવા યોગ્ય નથી. न वस्यः-पिता च न-अस्ति-અધિક વસાવનાર બીજો કોઈ નથી, સાથે રાખનાર પિતા પણ બીજો કોઈ નથી.

सूड्त-४

१७९८. श्रुंधौं हवं विपिपानस्याद्रेबोंधों विप्रस्यार्चतो मनीषाम् । कृष्वा दुवांस्यन्तमा संचेमा ॥१॥

પદાર્થ: विपिपानस्य-વिશેષ અધ્યાત્મરસ પાન કરનાર,-अद्दे-શ્લોકકૃત સ્તુતિકર્તાનાં हवं श्रुधि-આમંત્રણને સાંભળ-સ્વીકાર કર. अर्चतः-विप्रस्य-અર્ચના કરતાં મેધાવી વિદ્વાનના મનોભાવને સાંભળ बोध-જાણ इमा दुवांसि-अन्तमा सचा कृष्व-भारा એ નમ્ર વચનો અર્થાત્ અર્ચનીય કથનો અથવા અભીષ્ટોની સમીપ-સાથ આપનાર કર. (૧)

१७९९. न ते गिरो अपि मृष्ये तुरस्य न सुष्टुतिमसुर्यस्य विद्वान्। सदा ते नाम स्वयशो विवक्मि ॥२॥

પદાર્થ: तुस्य ते-હે પરમાત્મન્! સંસારનાં તારક-તુજ તરાવનારની गिर:-સ્તુતિઓ विद्वान् न-अपि मृष्ये-હું જાણીને ઉપેક્ષિત-ત્યાગ નહિ કરું. असुर्यस्य सुष्टुर्ति न-પ્રાણ આપનારામાં શ્રેષ્ઠ તુજ વાસ્તવિક પ્રાણપ્રદ શોભન સ્તુતિ કરવાની પણ ઉપેક્ષા નહિ કરું. सदा ते स्वयश:-नाम-સદા તારે સ્વાધીન યશોરૂપ 'ओरूम्'-નામને विविविम-વારંવાર બોલ્યા કરું છું-જપું છું-રટણ કરું છું. (૨)

१८००. भूरि हिं ते संवना मानुषेषु भूरि मनीषी हवते त्वामित्। मारे अस्मन्मघवं ज्योक्कः ॥ ३॥

પદાર્થ: मघवन्-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते मानुषेषु भूरि हि सवना-તારા માટે મનનશીલ જનોમાં અત્યંત શ્રद्ધાસ્થાન છે मनीषी त्वाम्-इत्-भूरि हवते-स्तुति કરનાર ઉપાસક તને જ બહુજ આમંત્રિત કરે છે. अस्मत्-आरे ज्योक्-मा कः-અમારાથી દૂર જરા પણ કોઈ પ્રકારે રહીશ નહિ-હવે અમને જરા પણ દૂર ન કર. (3)

พ่ร-ช

સૂક્ત-૧

१८०१. प्रो ष्वस्मै पुरोरेथमिन्द्राय शूँषमर्चत । अभीके चिदु लोककृत् सङ्गे समत्सु वृत्रेहा । अस्मांकं बोधि चोदितां नभन्तामन्यकेषां ज्योंका अधि धन्वसु॥१॥ પદાર્થ: अस्मै 'अस्य' इन्द्राय 'इन्द्रस्य'-એ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા રમણસ્થાન-મોક્ષધામથી પૂર્વ જગતમાં રહેલ शूषम्-अचंत-જગત રચના, ધારણ આદિ બળ-પરાક્રમને ઉપાસકજનો અર્ચિત કરો-પ્રશંસિત કરો अभीके चित्-लोककृत्-જે નિકટમાં જ છે-પૃથિવી આદિ લોકનો કરનાર-રચનાર છે તથા જે सङ्गे समत्सु वृत्रहा-सद्दा संગમાં-શરીરમાં તથા શરીરથી બહાર સંમોદન સ્થાનોમાં સ્વાસ્થ્યવારક રોગો અને પાપોનો હનનકર્તા છે. अस्माकम् 'अस्मान्' बोधि-અમને જ્ઞાન આપે છે. चोदिता-પ્રેરક છે. अन्यकेषां ज्याका:-अधि धन्वसु-अन्य કुत्सितજનોની અમને હરાવવાની દબાવવાની દુર્ભાવનાઓ તેઓના હૃદયાવકાશોમાં नभन्ताम्-નાશ પામે અથવા દુર્ભાવના ન થાય-ન રહે. (૧)

१८०२. त्वं सिन्धूँ रवासृजोऽधेराचौ अहेन्नहिम् । अशत्रुरिन्द्र जिन्नषे विश्वं पुष्यसि वार्यम् । तं त्वा परि ष्वजामहे नेभन्तामन्यकेषां ज्याका अधि धन्वसु॥२॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! त्वम्-तुं सिन्धून्-अधराचः-असृजः-स्यंद्दनशीલ એકબીજાની પાસે પહોંચનારી વેદવાણીઓની નીચે-પોતાની અંદરથી ઋષિઓના અન્તઃકરણમાં સર્જન કરે છે-છોડે છે. अहिम्-अहन्-सर्वत्र પ્રાપ્ત અજ્ઞાનનો નાશ કરે છે अशत्रुः-जिज्ञषे-तुं शत्रुरिं प्रसिद्ध છે. विश्वं वार्यं पृष्यिस-अभारे भाटे सर्व वस्तुओने पुष्ट કरे છે. तं त्वा परिष्वजामहे-ते तने अभे सभग्र भेटीએ છીએ. અન્ય કુત્સિતજનોની દુર્ભાવનાઓ તેઓના હૃદયાવકાશમાં જ નાશ પામે અથવા ન રહે. (૨)

१८०३. वि षु विश्वा अरातयोऽयों नशन्त नो धियः । अस्तासि शत्रवे वधं यो न इन्द्रे जिंघांसति । या ते रोतिर्देदिर्वसु नभन्तामन्यकेषां ज्योका अधि धन्वसु॥३॥

પદાર્થ : इन्द्र-પરમાત્મન્ ! नः-અમારે માટે विश्वाः-સમસ્ત अर्यः-આક્રમણકારી-શત્રુઓ अरातयः-धियः-આપનારી નહિ, પરંતુ જીવનીય તત્ત્વોને લઈ લેનારી અન્ય દુર્બુદ્ધિઓ सुविनशन्तु-સારી રીતે નાશ પામે. यः-न-जिघांसित-જે અમને પાપ ભાવથી મારવા ઇચ્છે છે शत्रवे वधम्-अस्ता-असि-तुं પરમાત્મન્ ! તે શત્રુને માટે હિંસા સાધનને ફેંકનાર છે. ते या रातिः-वसुः-दिदः-જे તારી દાન ક્રિયા છે તેના દ્વારા તે વસાવનાર ધનને આપજે-શેષ પૂર્વવત [ઉપરના મંત્ર અનુસાર.]

सुड्त-२

સ્તોતા-પ્રશંસક પણ ધનવાન બની જાય છે, તો પછી त्वावतः-सुतस्य मघोनः-તારા જેવા ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માનો સાક્ષાત્ કરેલ સ્તોતા प्र-इत्-પ્રકૃષ્ટ ધનવાન-મોક્ષ ઐશ્વર્યવાન અવશ્ય બની જાય તેમાં નવાઈ शी ? (૧)

१८०५. उक्थं च न शस्यमानं नांगो रियरा चिकेत। न गायत्रं गीयमानम्॥ २॥

१८०६. मां न इन्द्र पीयत्नवे मां शर्धते परा दाः । शिक्षा शचीवः शंचीभिः ॥ ३ ॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્! તું ન:-અમને ઉપાસકોને पीयत्नवे-હિંસક-દુષ્ટોના હાથમાં मा पर्गदा:-સોંપતો નહિ અને <mark>शर्धते म</mark>ा-દબાવનારના હાથમાં પણ અમને આપી દેતો નહિ. शचीव: शचीभि: शिक्षा-હે પ્રજ્ઞાનવાન પરમાત્મન્! તું પ્રજ્ઞાનો દ્વારા શિક્ષા આપ-શિક્ષારહિત હિંસકના હાથમાં ન પડું, પાપ કરીને દંડનો ભાગી ન બની શકું, તારી શિક્ષામાં રહું. [અર્થાત્ અમને સુધારીને જ્ઞાન આપ.](૩)

सूड्त-३

१८०७. एन्द्रं याहि हरिभिरुपं कंण्वस्य सुष्टुंतिम् । दिवो अमुष्यं शासतो दिवं यय दिवावसो ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૪૮

१८०८. अत्रो वि नेमिरेषामुरों न धूनुते वृंकः । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥२॥

પદાર્થ : अत्र-એ અધ્યાત્મયજ્ઞમાં एषां नेिमः-પરમાત્મન્ ! એ હરિયો-અજ્ઞાન પાપ હરનારી શક્તિતરંગોની નયન પ્રવૃત્તિ-ગતિવિધિ उरां न-જેમ ઊનને માટે ઘેટાંને वृकः-धूनुते-વરુ ધ્રુજાવી દે છે-નિઃસત્વ બનાવી દે છે, તેમ दिवावसो-હે પ્રકાશ ધનવાળા અથવા પ્રકાશમાં વસાવનાર પરમાત્મન્ ! अमुष्य दिवः शासतः-ते પ્રકાશમય અમૃતલોક મોક્ષધામનું શાસન ચલાવનાર પોતાનાં दिवं यय-પ્રકાશમય અમૃતધામમાં મને-ઉપાસકને લઈ જા-પ્રાપ્ત કરાવ. (૨)

१८०९. ओ त्वा ग्रांवा वंदन्निंह सोमी घोषण वक्षतु । दिवो अमुष्य शांसतो दिवं यय दिवावसो ॥ ३॥

પદાર્थ : त्वा-હે ઇન્દ્ર-પરમાત્મન-તને ग्रावा-અર્ચના કરનાર विद्वान सोमी-ઉપાસનારસવાળા इह-

એ અધ્યાત્મયજ્ઞમાં घोषेण वदन्-અવ્યક્ત-માનસિક જપથી બોલીને તારી સ્તુતિ કરતાં आ-वक्षतु-સારી રીતે પ્રાપ્ત કરે. શેષ પૂર્વવત્. (૩)

सूड्त-४

१८१०. पवस्व सोम मन्दर्यन्निन्द्राय मधुमत्तमः॥१॥

પદાર્થ: सोम-शान्त स्वરૂપ પરમાત્મન્ ! तुं मधुमत्तमः-અત્યંત મધુરરસવાળા इन्द्राय-ઉપાસક આત્માને માટે मन्दयन्-आનંદ પ્રદાન કરવા માટે पवस्व-પ્રાપ્ત થા. (૧)

१८११. ते सुतासो विपश्चितः शुक्रो वायुमसृक्षत॥२॥

પદાર્થ : ते-ते सुतासः-ઉપાસિત विपश्चितः-સર્વજ्ञ शुक्राः-શુભ્ર, પ્રકાશમાન, શાન્ત સ્વરૂપ પરમાત્મા वायुम्-असृक्षत-ઉપાસક આત્માને મોક્ષ પામવા યોગ્ય સંપન્ન કરે છે-બનાવે છે. (૨)

१८१२. अंसृग्रं देववीतये वाजयन्तो रंथाइव॥३॥

પદાર્થ: वाजयन्त:-ઉપાસકના માટે અમૃત અન્નભોગને ચાહતાં પરમાત્મા देववीतये-જેમાં મુક્તાત્માઓની તૃપ્તિ થઈ જાય છે, તે મુક્તિને માટે असृग्रन्-ધારારૂપમાં પ્રાપ્ત થાય છે. रथा:-इव- २थोनी समान-જેમ २થ પ્રવાહરૂપથી ગતિ કરે છે, તેમ તું પણ ગતિ કર. (૩)

ખંડ-પ

સૂક્ત-૧

१८१३. अग्निं होतारं मन्ये दांस्वन्तें वंसोः

सूनुं सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् । य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा

घृतस्य विभ्राष्टिमेनु शुक्रशोचिष आँजुह्वानस्य सर्पिषः ॥ १ ॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૪૬૫

१८१४. यंजिष्ठं त्वौ यंजमाना हुवेमै ज्येष्ठमैङ्गिरसां विप्र मन्मभिविप्रेभिः शुक्रे मन्मभिः ।

परिज्मानमिवं द्यां होतारं चर्षणीनाम्

शोचिष्केशं वृषणं यमिमा विशः प्रावन्तु जूतये विशः ॥ २॥

પદાર્થ: विग्न-હે વિશેષ કામનાપૂરક પરમાત્મન્! त्वा यजिष्ठम्-तुष्ठ અત્યંત યષ્ટ-અધ્યાત્મયજ્ઞના આધાર अङ्गिरसां ज्येष्ठम्-અંગોને રસવાન બનાવનારાઓમાં અત્યંત પ્રશસ્તને विग्रेभिः-मन्मभिः विशेष કામનાપૂરક સ્તુતિ સમૂહોથી यजमानाः-हुवेम-અમે અધ્યાત્મયજ્ઞના યજમાનો-ઉપાસકો આમંત્રિત કરીએ છીએ. शुक्र मन्मभिः-હે શુભ્ર પરમાત્મન્! મનનીય સ્તુતિ સમૂહો, चर्षणीनां होतारं द्याम्-इव परिज्मानम्- દર્શક મનુષ્યોના અધ્યાત્મ હોતા ઋત્વિક્ ને મોક્ષધામની તરફ પ્રેરિત કરનાર शोचिष्केशम्-જ્ઞાનરશ્મિવાળા वृषणम्-सुખવર્ષક यम्-थे तने ऊतये-रक्षाने माटे इमाः-विशः-प्रावन्तु-એ ઉપાસક પ્રજાઓ પ્રકૃષ્ટ રૂપમાં પ્રાપ્ત થાય. (૨)

१८१५. से हि पुरू चिंदोंजसा विरुक्तां दींद्यांनों भंवति द्रुहन्तरें: परेशुंर्न द्रुहन्तरें: । वींडु चिंद्यस्य संमृतौ श्रुवद्वनेव यत्स्थिरम् निष्षहमाणो यमते नांयते धन्वासहा नांयते ॥ ३॥

પદાર્થ: सः हि-ते અગ્રણી પરમાત્મા જ ओजसा-स्व આત્મબળથી विस्वमता-विशेष तेજસ્વિતાથી पृर्सचत्-दीद्यानः-भवित-અત્યંત પ્રકાશમાન છે. दुहन्तरः-द्रोહી-નાસ્તિકને તરને =તાડન કરનાર છે. परशुः-न दुहन्तरः-જેમ વૃક્ષોને કાપનાર કુહાડો માફક-લાકડાને કાપનાર-હોય છે, यस्य स्मृतौ-तेम જેની ટક્કર-ઘાથી वींडु चित् स्थिरम्-દેઢ स्थिर पाप-पापी पण्ण श्रुवत्-शीर्ण બની જાય છે. वनाइव-જેમ જળ તાપથી ઓગળી-વરાળ બની જાય છે, तेम निष्यहमाणः-पापोने नितान्त હટાવીને यमते-स्वाधीन કરે છે. न- अयते-ઉપાસક અલગ થતો નથી. धन्वासहा न-अयते-हृदयां १ पर आसहन-आश्रय-आसन બનાવીને અલગ થતો નથી. (3)

इति नवम प्रपाठकस्य प्रथमोऽर्धः ॥

 $\star$ $\star$ $\star$

नवम प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः ॥ सुक्त-२

१८१६. अंग्ने तवे श्रेवो वयो महि भ्राजन्ते अर्चयो विभावसो । बृहद्भानो शंवसो वाजमुक्थ्यां३ दंधासि दोशुंषे कवे ॥१॥

પદાર્થ: विभावसो बृहद्धानो-अग्ने-હે વિશેષ જ્ઞાનજયોતિમાં વસાવનાર મહા દીપ્તિમાન અગ્રણી પરમાત્મન્! तव श्रवः-वयः-मिह-તારો શ્રવણીય યશ-જ્ઞાન મહાન છે. अर्चयः श्रवसा भ्राजन्ते-તારી જ્ઞાન રશ્મિઓ જગત રચના વિષયક જગતમાં પ્રબળરૂપમાં પ્રકાશિત થઈ રહી છે. कवे-હે ક્રાન્તદર્શી! दाशुषे-આત્મદાની ઉપાસકને માટે તું उक्थ्यम्-वाजं दधासि-પ્રશંસનીય અમૃતાન્ન-મોક્ષાનંદને ધારણ કરે છે. (૧)

१८१७. पांवकवर्चाः शुक्रवर्चा अनूनवर्चा उदियर्षि भानुना । पुत्रो मातरा विचरन्नुपाविस पृणिक्षि रोदसी उभे ॥२॥

પદાર્થ: पावकवर्चा:-હે અગ્રણી પરમાત્મન્! તું પવિત્રકારક તેજવાળો, शुक्रवर्चा:-શુભ્ર તેજવાળો, अनूनवर्चा:-પૂર્ણ તેજવાળો બનીને भानुना-उदियर्षि-તારા જ્ઞાન પ્રકાશથી ઉપાસકની અંદર ઉદય પામે છે-રહે છે. અથવા એ આસ્તિકને સંસારમાં સદા પ્રકાશતો રહે છે. पुत्र:-मातरा विचरन्-उप-अविसिशेम पुत्र माता-પિતાની પાસે ફરતો રહીને તૃપ્ત કરે છે, તેમ મને-ઉપાસકને પણ તૃપ્ત કર. उभे रोदसी पूर्णिक्ष-બન્ને દ્યુલોક અને પૃથિવી લોકને-અપવર્ગ સ્થાન મોક્ષધામને તથા ભોગસ્થાન વિસ્તૃત સંસારને અભ્યુદયને આત્માના બન્ને આશ્રયને पृणिक्ष-અમારા માટે સંપૃક્ત કરાવે છે, સંબંધ કરાવે છે, તેના ભોગ અને અમૃતનો ભોગ કરાવે છે. (૨)

१८१८. ऊँजों नपाज्जातवेदः सुशैस्तिभिर्मेन्दस्व धौर्तिभिर्हितः । त्वे इषेः संं देधुभूरिवर्पसश्चित्रोतयो वामजाताः ॥ ३॥

પદાર્થ: ऊर्ज:-नपात्-जातवेद:-હે ઉપાસકના બળને ન પડવા દેનાર પરંતુ વધારનાર-રક્ષક, ઉત્પન્ન થયેલા પ્રાણી-પદાર્થ માત્રના જ્ઞાતા પરમાત્મન્ ! सृशस्तिभि:-धीतिभि:-ઉત્તમ પ્રશંસાઓ સ્તુતિઓ અને યોગાભ્યાસ કર્મો દ્વારા हित:-ધારણ કરેલાં मन्द्स्व 'मन्द्यस्व'-आनंदित કર भूत्विर्पस:-બહુજ રૂપમાં ઉપાસના કરનારા-બહુજ પ્રકારથી વરણીય चित्रोतय:-અદ્ભુત પ્રીતિવાળા वामजाता:-श्रेष्ठ ગુણ જાત-શ્રેષ્ઠ ગુણોથી સંજાત-ઉત્પન્ન પ્રસિદ્ધ ઉપાસક त्वे-તારી અંદર इष:-કામનાઓ सन्द्ध:-સંધાનિત કરી દે છે, તેમ અમે ઉપાસકોએ તને જ પોતાનો આધાર બનાવેલ છે. (3)

१८१९. इरज्यन्नग्ने प्रथयस्व जन्तुभिरस्मे रायो अमर्त्य । सं दर्शतस्य वपुषो वि राजिस पृणिक्ष दर्शतं क्रतुम् ॥४॥

પદાર્થ: अमर्त्य अग्ने-હે મરણધર્મ રહિત અગ્રણી પરમાત્મન્ ! तुं इरज्यन्-स्वामीत्व કરતાં अस्य जन्तुभिः 'जन्तुभ्यः'-અમારા માટે-ઉપાસક મનુષ્યો માટે रायः प्रथयस्व-ધનો-એશ્વર્યો-શમ, દમ આદિને विस्तृत કર-પ્રસારિત કર. सः-ते तुं दर्शतस्य वपुषः-दर्शनीय ३प-स्व३प-मोक्षनो विराजिस-विशेष राજा બની રહ્યો છે. दर्शतं क्रतुं पृणिक्षि-दर्शनीय કર્મ-જગત્ને સંપૃક્ત કરે છે-અમારાથી જોડે છે. (૪)

१८२०. इष्कर्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षेयन्तं राधसो महः । रातिं वामस्य सुभगां महीमिषं दधासि सानसिं रियम् ॥५॥

પદાર્થ: अध्वरस्य-इष्कर्तारम्-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! અધ્યાત્મયજ્ઞના તુજ નિષ્પાદક प्रचेतसम् જ્ઞાન આપીને સાવધાન કરનાર, महः-राधसः-क्षयन्तम्-મહાન ધનનું સ્વામીત્વ કરનારને, वामस्य रातिम्- वननीय-सेवनीय અધ્યાત્મ સુખલાભના દાતાને સ્તૃત કરીએ છીએ-સ્તૃતિમાં લાવીએ છીએ. महीं सुभगाम्- इषम्-મહાન સુભાગ્ય કરનારી કામનાને; तथा सानिसं रियम्-सनातन-शाश्वतिक्र-स्थिर ઐश्वर्य मोक्षैश्वर्यने दधासि-तुं धारण કરાવે છે. (પ)

१८२१. ऋतांवानं मिहेषं विश्वदर्शतमिग्नं सुम्नाय दिधरे पुरो जनाः। श्रुत्कर्णं सप्रथस्तमं त्वा गिरा दैव्यं मानुषा युगा ॥६॥

પદાર્થ: जना:-ઉપાસકજનો ऋतावानम्-યथार्थ જ્ઞાન અર્થાત્ વેદવાળા, महिषम्-મહાન, અનન્ત, विश्वदर्शतम्-सर्वना દર્શનીય, त्वा-अग्निम्-तु અગ્રણી પરમાત્માને पुरः-दिधरे-पूर्वथी-આરંભથી-સૃષ્ટિથી ધારણ કરે છે. मानुषा युगा-मनुष्य संબંધી યુગલ-સ્ત્રી-પુરુષ સર્વે श्रुतकर्णम्-જેના સાંભળી ચૂકેલા બની ગયા છે-અન્ય શ્રવણની જરૂરત રહેતી નથી-કાન શ્રવણથી તૃપ્ત બની જાય છે. सप्रथस्तमम्-सपृथु-અત્યંત વિસ્તારવાળા સાવધાન दैव्यम्-દેવો-મુમુક્ષુઓના ઇષ્ટ અગ્રણી પરમાત્માને गिरा-સ્તુતિ દ્વારા ધારણ કરે છે. (६)

ખંડ-**ક** સૂક્ત-૧

१८२२. प्र. सो अग्ने तवोतिभिः सुवीराभिस्तरित वाजकर्मभिः । यस्य त्वं संख्यमाविथ ॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૦૮

१८२३. तव द्रैप्सों नीलवान् वोश ऋत्विय इन्धोनः सिष्णवा ददे। त्वं महीनामुषसामिस प्रियः क्षेपों वस्तुषु राजिस ॥२॥

પદાર્થ: सिष्णो-હે સર્વત્ર પ્રાપ્ત અગ્રણી પરમાત્મન્ ! तव द्रप्स:-તારો અશુ-અશુ પરિમાણવાળો ઉપાસક આત્મા, તું તો વિભુ છે. नीलवान= શરીરરૂપ ઘરમાં રહેનાર એક દેશી છે, वाश:-તને ચાહનાર ऋत्वय:-પિતરો-માતા પિતા આદિથી સંબંધ રાખનાર इन्धान:-ઉપાસના દ્વારા તને પોતાની અંદર પ્રકાશિત કરવા માટે आददे-ગ્રહણ કરે છે-અપનાવે છે. त्वम्-તું महीनाम्-उषसां प्रिय:-असि-કામના કરનારી ઉપાસક પ્રજાઓનો પ્રિય છે. क्षप:-वस्तुषु-गजिस-રાતમાં વસનાર અંધારામાં રહેનારાની ઉપર રાજમાન છે-પ્રકાશમાન છે. તેને પ્રકાશ આપે છે. (૨)

१८२४. तमोषधीर्दधिरै गर्भमृत्वियं तमापो अग्निं जनयन्त मातरः । तमित्समानं वनिनश्च वीरुधोऽन्तर्वतीश्च सुवते च विश्वंहा॥१॥

પદાર્થ: तम् ऋत्वयं गर्भम्-अग्निम्-ते प्रत्येक ऋतुमां-सर्वद्दा विद्यमान गर्भ समान ग्रेडण करवा योग्य अग्रणी परमात्माने ओषधी:-दिधरे-'हेवी विशः' જીવન मुक्त प्रक्षओ धारण करे છે. तम्-आपः-मातरः-जनयन्त-ते परमात्माने आप्त मनुष्य निर्माण करनारा पोतानी अंदर गृडस्थमां प्रादुर्भूत-ઉत्पन्न करे છे. तम् इत् समानं विननः-च-ते ४ परमात्माने तेवी ४ रीते पोतानी अंदर वनी४न-वानप्रस्था श्रमी४न प्रादुर्भूत करे छे. विस्थः-अन्तवर्तीः-च विश्वाहा सुवते-ळवनमां विशेष रोडण करनारी-यउनारी अंदर ज्ञान धारण करती श्रह्मयारी व्यक्तिओ सर्वद्दा श्रह्मयर्थमां विद्यमान ते अग्रणी परमात्माने संपन्न सम्यक् प्राप्त करे छे. (१)

સૂ~~ક્ત~~-3

१८२५. अंग्निरिन्द्राय पवते दिवि शुक्रों वि राजित । महिषीव वि जायते ॥१॥

પદાર્થ: अग्नि:-અગ્રણી પરમાત્મા इन्द्राय पवते-ઉપાસક આત્માને માટે પ્રાપ્ત થાય છે, शुक्र:-दिवि वि राजित-જે ते शुक्र-प्रકाशमान थઈने मोक्षधाममां विशेष રૂપથી विराજमान છે. मिहिषी-इव वि जायते-मिंडमावाणा विशेष रूपथी અथवा विविध गुण्योगथी साक्षात् थाय छे. (१)

सूड्त-४

१८२६. यो जाँगार तमुचः कामयन्ते यो जाँगार तमु साँमानि यन्ति। यो जाँगार तमयं सोम आहे तवाहमस्मि संख्ये न्योकाः॥१॥ પદાર્થ : यः-जागार-જે સદા જાગૃત છે, तम्-ऋः कामयन्ते-તે ઉપાસકને સ્તુતિઓ ચાહે છે. यः-जागार-જે સદા જાગૃત છે-સાવધાન છે, तम् उ-तेना પ્રત્યે જ सामानियन्ति-ઉપાસનાઓ પણ પ્રાપ્ત થાય છે. यः-जागार-જે જાગી રહ્યો છે, तम्-तेनी अयं सोमः-आह-એ સૌમ્ય ધર્મયુક્ત ઉપાસક કહે છે કે अहं तव सख्ये-હું તારી મિત્રતામાં न्योकाः-अस्मि-निश्चित स्थायी છું-પ્રાણવાન છું. (૧)

સૂક્ત-પ

१८२७. अग्निर्जागारे तमृचः कामयन्तेऽग्निर्जागारे तमे सामानि यन्ति। अग्निर्जागारे तमेयं साम आहे त्वाहमस्म संख्ये न्योकाः॥१॥

પદાર્થ: अग्नि:-जागार-અગ્રણી પરમાત્મા જાગે છે-સદા જાગૃત છે, तम् ऋः कामयन्ते-तेने परमात्मानी स्तुतिओ ચાહે છે. अग्नि:-जागार-परमात्मा જાગૃત છે, तम्-उ सामानि यन्ति-तेने જ ઉપાસનાઓ પ્રાપ્ત થાય છે. अग्नि:-जागार-परमात्मा જાગે છે-સાવધાન છે, तम्-तेने अयं सोमः-आह- એ सोम-सौम्य स्वलाव ઉપાસક કહે છે કે, तव सख्ये-तारी मित्रतामां अहं न्योका:-अस्मि-હું निश्चित स्थानवाणो અथवा स्थायी प्राण्ञवान छुं-अमर જીવનवाणो छुं. (૧)

સૂક્ત-૬

१८२८. नेमः संखिभ्यः पूर्वसद्भ्यौ नेमः साकंनिषेभ्यः। युञ्जे वाचं शतपदीम्॥१॥

પદાર્થ: पूर्वसद्भ्यः सिखभ्यः-नमः-પ્રથમથી જ વિરાજમાન મોક્ષધામમાં વિરાજમાન અગ્રણી મિત્ર પરમાત્માને માટે સ્વાગત છે. साकन्तिषेभ्यः-આ જન્મમાં નિષણ્ણ-સાથ રહેનારા પરમાત્માને માટે સ્વાગત છે शतपदीं वाचं युञ्जे-तेने माटे अनेક पदो-બહુજ પ્રાપ્તવ્ય ફળવાળી સ્તુતિવાણીને હું પ્રયુક્ત કરું છું. (૧)

१८२९. युँञ्जे वाचं शतपदीं गांये सहस्त्रवर्तनि। गायत्रं त्रेष्टुभं जंगत्॥२॥

પદાર્થ : शतपदी वाचं युञ्जे-બહુજ પ્રાપ્તવ્ય ફળવાળી સ્તુતિવાણીને હું પ્રયુક્ત કરું છું. सहस्रवर्तिन गायत्रं त्रैष्टुभं जगत्-गाये-બહુજ જ્ઞાનમાર્ગવાળા ગાયત્રી સંબંધી, ત્રિષ્ટુભ સંબંધી અને જગતી સંબંધી સ્તોત્ર અથવા સામનું પરમાત્માને માટે ગાન કરું છું. (૨)

१८३०. गाँयत्रं त्रेष्टुभं जगद्विश्वां रूपाणि संम्भृता। देवां ओकांसि चक्रिरे॥ ३॥

પદાર્થ : गायत्रं त्रैष्टुभं जगत्-ગાયત્રી સંબંધી ત્રિષ્ટુભ સંબંધી અને જગતી સંબંધી સ્તોત્રો અથવા સામોનું सम्भृता विश्वास्त्राणि-पરંતુ સમ્યક્ ભરણ, ધારણ કરેલા સમસ્ત રૂપ-સર્વ પ્રકારના છંદોવાળા સ્તોત્રો અથવા સામોનું પરમાત્માને માટે ગાન કરું છું. देवा:-ओकांसि चक्रिरे-ઉપાસક વિદ્વાન પોતાનો આશ્રય કરે છે-બનાવે છે. (૩)

सूड्त-७

१८३१. अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरन्द्रो ज्योतिर्ज्योतिर्रेन्द्रः । सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः ॥१॥

પદાર્થ: अग्न:-ज्योति:-પૃથિવી સ્થાનની અગ્નિ જયોતિ છે, ज्योति:-अग्न:-તે જયોતિ સ્વરૂપ પરમાત્મા છે-અને તે જ તેમાં આગ્નેય શક્તિ આપે છે. इन्द्र:-ज्योति:-મધ્યસ્થાનની વિદ્યુત્ જયોતિ છે, ज्योति:-इन्द्र:-તે જયોતિ સ્વરૂપ પરમાત્મા છે અને તે જ તેમાં ચમક આપે છે. सूर्य:-ज्योति:- દ્યુ સ્થાનની સૂર્ય જયોતિ છે, ज्योति:-सूर्य:-તે જયોતિ પરમાત્મા સ્વરૂપ છે તેની જયોતિથી જ સૂર્ય પ્રકાશિત થાય છે. (૧)

१८३२. पुनरूर्जा नि वर्तस्व पुनरग्न इषायुषा। पुनर्नः पौद्धांहसः॥२॥

પદાર્થ: अग्ने-અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું पुनः-ऊर्जा निवर्तस्व-અમને ફરી વારંવાર આત્મબળ આપવાના લક્ષ્યથી સર્વદા વર્ત-પ્રાપ્ત થા. पुनः-इषा-आयुषा-વારંવાર કામનાપૂર્તિ-મોક્ષપ્રાપ્તિના લક્ષ્યથી તથા ત્યાંની આયુ પ્રાપ્તિના લક્ષ્યથી સદા પ્રાપ્ત થા. नः-અમને पुनः-ફરી अंहसः पाहि-બંધનરૂપી કારણનાં પાપથી બચાવ. (૨)

१८३३. सहरय्यां नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वपन्यां विश्वतस्परि॥ ३॥

પદાર્થ: अग्ने-હે અગ્રણી પરમાત્મન્ ! તું ख्या सह निर्वतस्व-२મણીય ગતિ સદા પ્રાપ્ત થા. विश्वतः-परि-સર્વથી પર-ઉત્કૃષ્ટ विश्वप्रन्या धारया पिन्वस्व-समस्त ભોગપ્રદ આનંદધારાથી અમને સિંચિત કર-તૃપ્ત કર. (૩)

พ่S-७

સૂક્ત-૧

१८३४. यदिन्द्रोहं यथा त्वंमीशीय वस्व एक इत्। स्तोता में गोसखा स्यात्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૧૨૨

१८३५. शिक्षेयमस्मै दित्सेयें शंचीपते मनीषिणे। यदहं गोपितः स्याम्॥२॥

પદાર્થ: शचीपते-હે પ્રજ્ઞા પ્રજ્ઞાન-પ્રકૃષ્ટ-જ્ઞાનના સ્વામિન્-પરમાત્મન્ ! यद-अहं गोपितः स्याम्-જો હું ગો-સ્તુતિ વાણીઓનો સ્વામી બની જવું-કુશળ સ્તુતિકર્તા બની જવું, તો अस्मै मनीषिणे-એ બુદ્ધિમાન તારા સ્તોતાને માટે જે મારી પાસે ધન છે તેને दित्सेयम्-આપવાની ઇચ્છા કરું; અને शिक्षेयम्-આપી દવું પણ ત્યારે પરમાત્મન્ ! તું પણ જેટલું ઐશ્વર્ય તારી પાસે છે, તેટલું મને-તારી સ્તુતિકર્તાને આપી દે-આપી દે છે. (૨)

१८३६. धेनुष्ट इन्द्र सूनृता यजमानाय सुन्वते। गामश्वं पिप्युंषी दुहे॥ ३॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! ते-તારી सूनृता धेनु:-અધ્યાત્મયજ્ઞ રૂપી ગાય सुन्वते यजमानाय-દेવપૂજન કરનારા અધ્યાત્મયજ્ઞ કરતાં ઉપાસકને માટે पिप्युषीं गाम्-अश्वं दुहे-પ્રવૃદ્ધમાન ઉત્તમ વાણીનું તથા શીઘ્રગામી મનનું દોહન કરું છું. (3)

સૂક્ત-૨

१८३७. ओपो हिं ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे॥ १॥

પદાર્થ: आप:-હે આપ્તવ્ય-પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પરમાત્મન્! તું मय:-भुव:-हि स्थ-निश्चित सुખકારક છે. ता:-नः-ते तुं અમને ऊर्जे-मोक्षानंદને माटे महे रणाय चक्षसे-मહान અને रमण्णीय तारा दर्शनने माटे द्धातन-धारण કर. (१)

१८३८. यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उंशतीरिव मोतरः॥ २॥

પદાર્થ: वः-હે પ્રાપ્તવ્ય પરમાત્મન્! તારો यः शिवतमः-रसः- જે અત્યંત કલ્યાણકારી રસ-આનંદરસ છે तस्य 'तम्' इह नः-भाजयत-तेना અમને ભાગીદાર બનાવ-સેવન કરાવ. उशतीः-इव मातरः- હિતકામના કરતી માતાઓની સમાન, જેમ માતાઓ પુત્રની હિતકામના કરે છે તેમ. (૨)

१८३९. तस्मो अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः॥ ३॥

પદાર્થ: तस्मै व: 'त्वाम्' अरङ्गमाम्-ते तारा आनंदरसने माटे तने अमे सारी रीते अथवा सामर्थ्यथी प्राप्त थઈએ છીએ यस्य क्षयाय जिन्वथ-જेने अमारी અंदर निवास કराववा-वसाववाने माटे प्राप्त थाय छे. च-अने आप:-नः-जनयथ-હे प्राप्त કरवा योग्य परमात्मन् ! तुं अमारे माटे ते आनंदरसने ઉत्पन्न કर. (૩)

सूक्त-३

१८४०. वात आं वातु भेषेजं शम्भु मयोभु नो हृदे। प्रे ने आयूषि तारिषत्॥१॥
९७० मंत्रार्थ क्षमांक संख्या १८४

१८४१. उतं वात पितासि न उत्ते भ्रातोतं नैः संखा । स नो जीवातवे कृधि ॥२॥

પદાર્થ : वात-હે વિભુ ગતિમાન પરમાત્મન્ ! તું नः-અમારો पिता-असि-પિતા છે. उत-અને भ्राता-ભાઈ-બંધુ છે. उत-અને नः-અમારો सखा-समान नाम भित्र છે. सः-તે તું नः-અમને जीवातवे कृधि-જીવનને માટે યોગ્ય કર-બનાવ. (૨)

१८४२. यददों वात ते गृहें इमृतंं निहितंं गुंहां। तस्य नो धेहि जीवसे॥ ३॥

પદાર્થ: वात-હે વિભુ ગતિમાન પરમાત્મન્ ! ते गृहे-તારા ઘરમાં-મોક્ષધામમાં यत्-अदः-જે તે અમુક अमृतम्-અમૃતાનંદ गुहा निहितम्-सूक्ष्म અવસ્થામાં છૂપા સ્થાનમાં રાખેલ છે, तस्य नः-जीवसे धेहि-ते અમારા જીવન-દીર્ઘજીવન, અમર જીવનને માટે ધારણ કરાવ. (3)

सूड्त-४

१८४३. अभि वाजी विश्वरूपो जैनित्रं हिरेण्ययं बिभ्रेदेत्कं सुपेणेः। सूर्यस्य भानुमृतुर्थां वसानः परि स्वयं मेधमृत्रों जजान॥१॥

પદાર્થ: सुपर्ण:-સુંદર પાલન ગુણવાળા પરમાત્મા वाजी-અમૃત અન્નભોગના સ્વામી विश्वस्तः-વિશ્વને રૂપ આપનાર-વિશ્વના રચયિતા हिरण्ययं जिनत्रम्-सौवर्श-सोनेरी જનન સાધન, अत्कम्-अभि बिभ्रत्-ગમક-અંડ-બ્રહ્માંડને સર્વ રીતે ધારણ કરવા માટે; तथा त्रह्मथा सूर्यस्य भानुं वसानः-ऋतु अनुसार सूर्यना प्रકाशने वसाववा-ईक्षाववाने माटे त्रह्मः-ते अस्वी परमात्मा मेधं स्वयं परि जजान-संगमनीय संसारयञ्चने स्वयं परिपूर्श કरे છે. (૧)

१८४४. अप्सुं रेतः शिश्रिये विश्वंरूपं तेजः पृथिव्यामधि यंत् सम्बेभूव। अन्तरिक्षे स्वं महिमानं मिमानः कनिक्रन्ति वृष्णो अश्वस्य रेतः॥ २॥

પદાર્થ: अप्सु रेत: शिश्रिये-જ્ञानप्रકાશ-સ્વરૂપ પરમાત્મા બ્રહ્માંડ અર્થાત્ સૃષ્ટિની રચના માટે ઘુલોકમાં રેત-પ્રાણને આશ્રય આપે છે, पृथिव्याम्-अधि विश्वस्त्ये तेजः-यत् सम्बभूव-पृथिवीनां सर्व प्राણी, वनस्पतिने રૂપ આપનાર તેજને જે જ્યારે પ્રકટ કરતાં अन्तरिक्षे स्वं मिहमानं मिमानः-अन्तरिक्षमां पोताना मिस्मानुं महत्त्वने मापतां-इेदावतां वृष्णः-अश्वस्य रेतः-किनक्रन्ति-सुभवर्षक व्यापक परमात्मा भण प्रगति = प्रदान करे છે. (२)

१८४५. अयं सहस्रो परि युक्तां वसानः सूर्यस्य भानुं यैज्ञां दाधार। सहस्रदाः शतदां भूरिदांवा धर्ता दिवो भुवनस्य विश्पतिः॥३॥ પદાર્થ: अयं यज्ञ:-એ સંગમનીય પરમાત્મા युक्त सहसा परिवसान:-અસંખ્ય ઉપયુક્ત અથવા પોતાની સાથે સંયુક્ત ગુણ બળનો સમાવેશ કરતાં भानुं सूर्यस्य 'सूर्य' दाधार-પ્રકાશમાન સૂર્યને ધારણ કરે છે. दिव:-धर्ता-મोक्षधामना ધારણકર્તા भूवनस्य विश्वति:-જગત્ના પ્રજાપાલક પરમાત્મા शतदा:- सहस्रदा: भूरिदावा-સેંકડો સુખોના દાતા, હજારો સુખોના દાતા બહુજ-અનેક સુખોને આપનાર છે. (૩)

સૂક્ત-૫

१८४६. नांके सुपर्णमुप यत्पतन्तं हृदां वेनन्तो अभ्यंचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्॥१॥

જુઓ મંત્રાર્થ ક્રમાંક સંખ્યા ૩૨૦

१८४७. ऊँध्वों गन्धेवों अधि नांके अस्थात् प्रत्येङ् चित्रां बिभ्रदेस्यां युधानि। वसानौ अत्कं सुरभिं दृशे कं स्वा३र्ण नाम जनत प्रियाणि॥२॥

પદાર્થ: ऊर्ध्वः-ચેતન આત્માઓમાં ઉત્કૃષ્ટ અથવા તેના પર રક્ષક गन्ध्रवः-ગતિ કરનારા લોકો પિંડોના ધારણકર્તા પરમાત્મા नाके-अधि प्रत्यङ्-अस्थात्-दुःખ રહિત નિરંતર સુખપૂર્ણ મોક્ષધામમાં સાક્ષાત્ સ્વરૂપ स्थित છે. चित्रा आयुधानि बिभ्रत्-જુદી જુદી આયુ ધારણ કરનારા શરીરોમાં ભરણ- આત્માઓને પૂરિત કરતાં વિરાજમાન છે. हशे-अत्कं सुर्गंभ कं वसानः-આત્માઓને દેખાડવા ભોગાવવાને માટે સર્વત્ર પ્રાપ્ત સુંદર સુખનું આચ્છાદન કરતાં स्वर्ण नाम प्रियाणि जनत-सोनेरी આકર્ષક નામ- નમાવનાર પ્રિય ભોગ વસ્તુઓને પ્રકટ કરે છે. (૨)

१८४८. द्रैप्सः समुद्रमिभं यज्जिगाति पश्येन् गृंध्रस्य चंक्षसा विधर्मन्। भानुः शुक्रेण शोचिषा चकानस्तृतीय चक्रे रजिस प्रियाणि॥३॥

પદાર્થ: द्रप्स:- सूक्ष्मातिसूक्ष्म परमात्मा समुद्रम्-अभि-सभुद्द्भूत संसारने यद्-जिगाति-જયારે प्राप्त थाय છે-ગતિ આપે છે विधर्मन् गृधस्य-'गृधं' चक्षसा पश्यन्-विविध રૂપથી वर्तमान ભોગોને ઈચ્છનારને જ્ઞાન દ્રષ્ટિ સર્વજ્ઞતાથી જોઈને-જાણીને शुक्रेण शोचिषा-शुद्ध દીપ્તિથી भानुः-चकानः-प्रકाશ स्वरूप દીप्यमान परमात्मा तृतीये रजिस प्रियाणि चक्रे-त्रील रंजनात्मक धाम-मोक्षधाममां ઉपासक आत्माने माटे प्रिय सुजोनुं संपादन करे છे. (3)

इति विंशोऽध्यायः, नवम प्रपाठकस्य द्वितीयोऽर्धः ॥

अथ एकविंशोऽध्यायः

नवमप्रपाठकस्य तृतीयोऽर्धः

ખંડ-૧

સૂક્ત-૧

१८४९. और्शुः शिशानो वृषैभौ न भौमौ घनाघनः क्षोभणश्चर्षणौनाम्। सङ्क्रेन्देनोऽनिमिषं एकवीरः शतंं सेना अजयत् सांकमिन्द्रः॥१॥

પદાર્થ: इन्द्र:-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા आशुः शिशान:-વ્યાપક સુખદાતા वृषभ:-न भीम:-દુષ્ટો-નાસ્તિકોની સામે સાંઢ સમાન ભયંકર चर्षणीनां घनाधन:-જ્ઞાની ઉપાસકોનો અત્યંત પ્રેરક છે. अनिमिषः संक्रन्दन:-निरंतर सभ्यક् પોતાની તરફ આમંત્રિત કરનાર एकवीर:-પોતાના પરાક્રમમાં એકલો शतं सेनाः साकम्-अजयत्-ઉપાસક આત્માને બાંધનારી સેંકડો કામ આદિ વાસનાઓને જીતનાર-નષ્ટ કરનાર છે. (૧)

१८५०. संङ्क्रन्देनेनानिर्मिषेणे जिष्णुंनो युत्कोरेणे दुश्च्यवैनेने धृष्णुंनो। तदिन्द्रेण जयते तत्सेहध्वे युंधो नरे इंषुहस्तेने वृष्णो॥२॥

પદાર્થ: अनिमिषेण संक्रन्दनेन-ઉપાસકને નિરંતર આમંત્રણ કરનાર युत्कारेण जिष्णुना-કામ આદિથી યુદ્ધ કરનાર-વિજય કરનાર दुश्च्यवनेन धृष्णुना-અજેય-પીછે હઠ ન કરનાર इन्द्रेण-ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માની સાથે इषुहस्तेन वृष्णा-વરણ હાથોવાળા જેમ સુખવર્ષકની સાથે तत्-जयत-ते કામને જીતો तत्सहध्वम्-तेने અભિભૂત કરો-દબાવો-નષ્ટ કરો. (૨)

१८५१. सं इषुहस्तैः सं निषिङ्गिभिर्वशीं सं सृष्टौ सं युधे ईन्द्रो गेणीन। सं सृष्टजित् सोमेपां बाहुशिध्यू ३ ग्रंधन्वौ प्रतिहिताभिरस्ता॥ ३॥

પદાર્થ: सः-इन्द्रः-તે ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મા निषिङ्गिभिः-इषु-हस्तैः-गणैः-નિરંતર સંગ કરનાર પ્રાપ્તવ્ય મોક્ષ જેના હાથોમાં છે એવા અભ્યાસ કર્મશીલ ઉપાસકગણોના દ્વારા वशी-વશમાં આવનાર, તેનો સ્નેહી, सः-संस्रष्ट-તે તેના દ્વારા સંગતિ પ્રાપ્તકર્તા, युधः-કામ આદિ દોષોથી યુદ્ધ કરનાર,-દુર્ગુણોથી સમજુતિ ન કરનાર, संसृष्टिजत्-પોતાની સાથે સંગ કરનારને જીતાડનાર-સફળ બનાવનાર, सोमपा:- ઉપાસનારસનું પાન કરનાર-સ્વીકારકર્તા, बाहुशर्धी-બાંધવા-જેમાં દોષ નિવારણ કરનાર બળ છે એવો,

उग्रधन्वा-પાપને માટે તીક્ષ્ણ ધ્વંસ શક્તિવાળો प्रतिहिताभि:-अस्ता-પ્રેરણાઓ દ્વારા ઉપાસકોને ઊંચે મોક્ષમાં પહોંચાડે છે. (૩)

सूड्त-२

१८५२. बृहस्पते परि दीया रथेन रक्षोहामित्रा अपबाधमानः। प्रभञ्जन्त्सेनाः प्रमृणो युधा जयन्नस्माकमेध्यविता रथानाम्॥१॥

પદાર્થ: बृहस्पते-હે સ્તુતિવાશીના રક્ષક-સ્વીકારકર્તા પરમાત્મન્ ! તું रक्षोहा-જેનાથી રક્ષા કરવી જોઈએ એવા દોષોનો હનનકર્તા अमित्रान् बाधमानः-શત્રુઓને દૂર કરનાર रथेन परिदीय-પોતાના રમણીય સ્વરૂપથી પરિપ્રાપ્ત થા. सेनाः प्रभञ्जन्-બાંધનારી વાસનાઓને નષ્ટ કરતાં युधा-प्रमृणः-સંઘર્ષ કરનારાઓને હિંસિત કરીને जयन्-જીતીને अस्माकम्-અમારા रथानाम्-२मशीय ભોગોનો अविता एधि- રક્ષક થા. (૧)

१८५३. बैलविज्ञार्यः स्थिविरैः प्रवीरैः सहस्वान् वौजी सहमान उँग्रेः । अभिवीरो अभिसत्वा सहौजां जैत्रमिन्द्रं रथमां तिष्ठ गौवित् ॥ २॥

પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! તું बलिवज्ञाय:-समस्त દેવોને વિશેષ જાણનાર છે માટે स्थिवर:-શાશ્વતિક, प्रवीर:-પ્રકૃષ્ટરૂપથી પ્રેરણાપ્રદ, सहस्वान्-ઓજસ્વી-ઓજપ્રદ, वाजी-અમૃતાન્નવાળા-અમૃતાન્નપ્રદ, सहमान:-સર્વ સહનકર્તા-સર્વાધાર, उग्र:-પ્રતાપી, अभिवीर:-સર્વોપરિ પ્રકાશમાન, अभिसत्त्वा-સર્વવ્યાપક, सहोजा:-ઉપાસકોમાં આત્મબળને ઉત્પન્ન કરનાર, गोवित्-स्तुति કરનારાઓને પ્રાપ્ત થનાર, जैत्रं स्थम्-आतिष्ठ-िश्तेन्द्रिय रमण કરનારા ઉપાસકોમાં આવીને વિરાજમાન થા. બેસ. (૨)

१८५४. गौत्रभिदं गौविदं वज्रबाहुं जयन्तमंज्य प्रमृणन्तमोजसा । इमं सजाता अनु वीरयध्वमिन्द्रं सखायो अनु सं रभध्वम् ॥ ३॥

પદાર્થ: गोत्रभिदम्-स्तुति કરનારા ઉપાસકોનું રક્ષા સ્થાન મોક્ષને ખોલનાર गोविदम्-ઉપાસકોને પ્રાપ્ત થનાર, वज्जबाहुम्-ઓજ રૂપ ભુજાઓવાળા जयन्तम्-स्वामित्व કરતાં ओजसा-अज्म प्रमृणन्तम्- ઓજ દ્વારા શીઘ્રકારી વિરોધીને નષ્ટ કરતાં, इमम्-इन्दम्-એ ઐશ્વર્યવાન પરમાત્માને अनु-આશ્રય બનાવો. सजाताः सखायः-समान પ્રસિદ્ધિવાળા समान नाम शानवाणा-ઉપાસકો! तमे वीरयध्वम्-पोताना प्रेरक બનાવો अनुसंरभध्वम्-अनुરूप ઉપાસિત કરો. (3)

सूड्त-३

१८५५. अभि गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदेयो वीरः शतमन्युरिन्द्रः । दुश्च्यवनः पृतनाषाडयुध्यो३ऽस्माकं सेना अवतु प्र युत्सु ॥१॥

પદાર્થ : इन्द्र:-प२भात्भा गोत्राणि-स्तोतानां २क्षा स्थानोने सहसा-पोताना ओ४थी अभिगाहमानः- અભિવ્યાપ્ત થઈને अदयः-वीरः शतमन्युः-अन्यनी ६या ઉપेक्षित કરતાં સ્વયં સમર્થ વીર બહુજ પ્રકાશમાન, दुश्च्यवनः-અબાધ્ય, पृतनाषाट्-विरोधी ભાવનાઓને દબાવનાર, अयुध्यः-કોઈથી પણ યુદ્ધ કરવા- હરાવવા યોગ્ય નહિ-પૂર્ણ શક્તિમાન, अस्माकं सेनाः-અમારી સદ્ગુણ પ્રવૃત્તિઓ-અમારી સાથે સંબંધ સદ્ભાવનાઓને युत्सु-સંઘર્ષોમાં अवतु-તે સુરક્ષિત રાખે. (૧)

१८५६. इन्द्रं आसां नेतां बृहस्पितिर्दक्षिणा येज्ञः पुरं एतुं सोमः । देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनां मरुतो यन्त्वग्रम् ॥२॥

પદાર્થ: आसां देवसेनानाम्-એ અમારી મુમુક્ષુઓની સદ્ગુણ ગરિમાઓ अभि भञ्जतीनां जयन्तीनाम्-કામાદિ શત્રુઓની-અભિભંજન-વિદારણ કરનારી વિજય કરનારી છે, તેના नेता-નાયક इन्द्रः-ઐશ્વર્યવાન बृहस्पितः-सर्वश्च दक्षिणा यज्ञः-ઉત્સાહક પ્રવૃત્તિની સાથે સંગમનીય सोमः-शान्त स्વરૂપ પરમાત્મા पुरः-एतु-આગળ થાય-આગળ છે, मस्तः-अग्रे यन्तु-વાસનાઓને મારી નાખનારી પરમાત્માની સ્તુતિઓ દ્વારા પ્રાપ્ત ઓજ આદિ ગુણ આગળ થાય.-જાય. (૨)

१८५७. इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यांनां मरुतां शर्ध उग्रम्। महामनसां भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्रस्य-ઐશ્વર્યવાન, राज्ञ:-वृष्ण:-પ્રકાશમાન સુખવર્ષક आदित्यानाम्-અદિતિ-અખંડ સુખ સંમતિ મુક્તિના સ્વામી, मस्ताम्-વાસનાઓને મારી નાખનાર-પરમાત્માનું उग्रः श्रद्धः-તીવ્ર પ્રભાવકારી બળ છે. महामनसां भुवनच्यवानां जयतां देवानाम्-મહામના-મહાજ્ઞાની-સર્વજ્ઞ લોકોને ગતિ આપનાર, અભિમત કરનાર, સ્વાધીન રાખનાર, દેદીપ્યમાન પરમાત્માના घोषः-उदस्थात्-આશીર્વાદ વચન ઉપર છે. (3)

सूड्त-४

१८५८. उँद्धर्षय मघवँन्नांयुधौन्युंत् सत्वनां मामकानां मनांसि । उद् वृत्रहन् वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतां यन्तु घोषाः ॥१॥ પદાર્થ: वृत्रहन्-मघवन्-હે પાપનાશક ઐશ્વર્યવાન પરમાત્મન્ ! તું आयुधानि-उद्-हर्षय-આયુધ ધારણ કરનારા ચરિત્રોને અમારી અંદર વિકસિત કર. मामकानां सत्त्वानां मनांसि-उद्-મારાથી સંબંધિત જનોના મનોને પણ વિકસિત કર, કલ્યાણ સંકલ્પવાન બનાવ, वाजिनां वाजिनानिउद्-અમે અમૃત અન્નભોગી ઉપાસકોના વાગ્જોયો-જ્ઞાનોને શ્રેષ્ઠ રૂપ વિકસિત કર-ઉન્નત કર. जयतां ख्यानां घोषा:-उद्यन्तु- કામાદિ પર વિજય કરનારા; પરમાત્મામાં રમણ કરનારાઓના માનસિક જય અને સંકલ્પ ઉન્નત કરો. (૧)

१८५९. अस्मोकमिन्द्रः संमृतेषु ध्वेजेष्वस्मोकं या इषवस्ता जयन्तु । अस्मोकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मा उ देवा अवता हवेषु ॥२॥

પદાર્થ : इन्द्र:-परभात्भा अस्माकं समृतेषु ध्वजेषु-અभारुं सारी रीते ઉદ્યત્ પ્રજ્ઞાન, या:-इषव:- જે सद् ઇચ્છાઓ છે, जयन्तु-તે સમર્થ બને. अस्माकं वीरा:-અમારા વીર-પ્રાણ उत्तरे भवन्तु-ઉત્કૃષ્ટ બને. देवा:-हवेषु-अस्मान्-अवत:-विद्वान આમંત્રણોમાં અમારી રક્ષા કરો. (૨)

१८६०. असौ या सेना मरुतः परेषामध्येति न ओजसौ स्पर्धमाना । तां गूहत तमसापव्रतेन यथैतेषामन्यो अन्यं न जानात् ॥ ३॥

પદાર્થ: मस्तः-હે પાપમારક! ઓજવીર્ય સાહસ ગુણો परेषां या-असौ सेना-ઉપાસક-જનોથી ભિન્ન નાસ્તિક દુષ્ટજનોની જે તે સેના-તેને બાંધનારી કામ આદિ પ્રવૃત્તિઓ नः-अभि-ओजसा स्पद्र्धमाना एति-અમારી અંદર પણ સ્પર્ધાના વેગથી આવે છે, ત્યારે ताम्-તેને अपवृतेन तमसा-નિષ્કર્મ-નિષ્ફળ-નિર્બળ કરી નાખનારી આકાંક્ષાભાવ સંકલ્પથી गृहत-લુપ્ત કરી દો-ઢાંકી દો, यथा-જેમ एषाम्- એમાંથી अन्यः-अन्यं न जानात्-એક બીજાને જાણી ન શકે, પરસ્પર બળ પ્રાપ્ત કરીને ન ઉપસી શકે, તેમ કરો. (3)

સૂક્ત-૫

१८६१. अमीषां चित्तं प्रतिलोभयन्ती गृहाणां क्लान्यप्वे परेहि । अभि प्रेहि निर्देह हैत्सुं शोकैरेन्धेनामित्रोस्तमसा सचन्ताम्॥१॥

પદાર્થ: अप्वे-હે ભયપ્રદ પરમાત્મશક્તિ! તું अमीषां चित्तम्-ते કામ આદિ શત્રુઓનાં ચિત્તને-ક્રિયાશક્તિને प्रति लोभयन्ती परेहि-ગભરાવતી જા. अङ्गानि गृहाण-तेना અવયવો-પૂર્વરૂપોને પકડ अभिप्रेहि-सामे જા. शोकै:-हृत्सु निर्दह-संतापोथी हृदयोमां-हृदयोने ભस्म કર-બાળી નાખ. अमित्रा:-કाम आदि शत्रु अन्धेन तमसा-ગાઢ અંધકારમાં सचन्ताम्-सपડाઈ જાય. (૧)

१८६२. प्रेता जयता नर इन्द्रों वः शर्म यच्छतु । उँग्रा वः सन्तु बाहवोऽनाधृष्या यथासथ ॥२॥

પદાર્થ: नर:-મુમુક્ષુજનો ! प्रेत-પ્રગતિ કરો जयत-કામ આદિને જીતો इन्द्र:-પરમાત્મા व:-તમારે માટે शर्म यच्छतु-सुખને પ્રદાન કરે. व:-તમારું बाहव:-उग्रा:-પાપનું બાધક બળ પ્રબળ બને; તથા अनाधृष्या:-અબાધ્ય यथा-असथ-જેથી તમે યોગ્ય જીવન મુક્ત બની જાઓ. (૨)

१८६३. अवसृष्टा परा पत शरव्ये ब्रह्मसंशित । गच्छामित्रान् प्र पद्यस्व मामीषां कं च नोंच्छिषः ॥३॥

પદાર્થ: ब्रह्मसंशिते शख्ये-હે મંત્ર-વિચારથી સિદ્ધ કામ આદિને મારવામાં સમર્થ સંકલ્પશક્તિ! तुं अवसृष्टा-છોડવામાં આવેલી-પ્રયુક્ત કરેલી पर्गपत-દૂર-દૂર સુધી જા. अमित्रान् गच्छ-કામ આદિ શત્રુની પાસે જા. प्रपद्यस्व-तेने દબાવી દે. अमीषां कञ्चन मा-उच्छिष:-ते કામ આદિમાંથી કોઈને પણ ન રહેવા દે-દરેકને મારી નાખ. (3)

સૂક્ત-ક

१८६४. केङ्काः सुपैणां अनु यन्त्वेनान् गृंध्रोणांमन्नेमसावस्तु सेना । मैषां मोच्यघहारश्चे नेन्द्रे वयांस्येनाननुसंयन्तु सर्वान् ॥१॥

પદાર્થ: एनान्-એ કામ આદિ શત્રુઓને सुपर्णाः कङ्काः-सुंદर પાલન કરનારા પરમાત્માના પ્રત્યે સંકલ્પ વિકલ્પ अनु-यन्तु-પ્રાપ્ત થાય. असौ सेना-गृधाणाम्-अन्नम्-अस्तु-ते કામ આદિ સેના ક્રમ-પ્રવૃત્તિ પરમાત્માની આકાંક્ષા રાખનારા સંકલ્પોનું ભોજન-ખાતર રૂપ બની જાય. अघहारः-च અને પાપને ખાઈ જનારા શિવસંકલ્પ इन्द्र न-एषां मा मोचि-હે પરમાત્મન્! એમાંથી અત્યારે કોઈને છોડ નહિ एतान् सर्वान्-એ સર્વને वयांसि-अनु संयन्तु-तेने प्राष्ट्र सारी रीते प्राप्त થાય.-પહોંચે. (૧)

१८६५. अमित्रसेनां मघवन्नस्माञ्छेत्रुयैतीमिभे । उभौ तामिन्द्र वृत्रहन्नेग्निश्चे दहतें प्रंति ॥ २ ॥

પદાર્થ: मघवन्-इन्द्र-अग्नि:-च-ઐશ્વર્યવાન તથા જ્ઞાન પ્રકાશ સ્વરૂપ પરમાત્મન્ ! उभौ-બन्ने રૂપોવાળો તું अस्मान्-अभि-અમારા પ્રત્યે तां शत्रुयतीम्-अमित्रसेनाम्-ते शत्रुભावने प्राप्त થયેલ કામ આદિ શત્રુ સેનાને प्रति दहतम्-प्रति ६०६ કર, સર્વથા બાળી નાખ અને નષ્ટ કર. (૨)

९८६६. यंत्र बोणाः सम्पतन्ति कुमारा विशिखाइव । तंत्र नो ब्रह्मणस्पतिरदितिः शर्म यच्छतु विश्वाहा शर्म यच्छतु॥ ३॥

પદાર્થ : यत्र-જે અવસર પર बाणा:-કામબાણ-કામ આદિ દોષોના બાણ-પ્રહારક પ્રભાવ कुमारा:-विशिखा:-इव-કुત્સિત માર કરનારા ધુમાડા રહિત જ્વાળાઓની સમાન सम्पतिन्त-પ્રહાર કરી રહેલ છે; तत्र-તે અવસર પર ब्रह्मणः-पितः-अदितिः-બ્રહ્માંડના સ્વામી-અવિનાશી-સર્વ દેવોની માતા-નિર્માતા પરમાત્મા नः-शर्म यच्छतु-अभारे भाटे सुખ शरण आपे. (3)

सूड्त-७

१८६७. वि रक्षों वि मृधों जिह वि वृत्रस्य हेर्नू रुज । वि मन्युमिन्द्र वृत्रहन्नैमित्रस्याभिदासतः ॥ १ ॥

પદાર્થ : वृत्रहन्-इन्द्र-હે પાપનાશક પરમાત્મન્ ! તું रक्षः-वि-जिह-જેનાથી અમારી રક્ષા કરવી જોઈએ તે કામ આદિને વિશેષરૂપથી નષ્ટ કર. મૃઘઃ-वि-બીજાઓનાં પ્રત્યે અમારી અંદર થનારા સંગ્રામ ભાવો હિંસક ભાવોને નષ્ટ કર. वृत्रस्य-हुन विरुज-પाપના કરાવનારા સાધનો-લોભ અને મોહને વિનષ્ટ કર. अभिदासतः-अमित्रस्य मन्युं वि-અभने અભિક્ષીણ કરતાં શત્રુરૂપ દ્વેષને વિનષ્ટ કર. (૧)

१८६८. वि न इन्द्रे मृंधों जिह नौचा येच्छ पृतन्येतः । यो अस्मा अभिदासत्यधरं गमयो तमः ॥ २॥

પદાર્થ : इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! તું नः-અમારી સામેની किम्-કોઈ પણ मृधः-वि जहि-હિંસક ભાવનાઓનો નાશ કર. <mark>पृतन्यत:-नीचा-यच</mark>्छ-અમારી સામે સંઘર્ષ કરનારા વિચારોને નીચે પહોંચાડી દે. यः-अस्मान्-अभिदासित-જે દોષ અમને વારંવાર કરે છે, તેને <mark>अधरं तमः-गमय</mark>-નીચે ગાઢ અંધકારમાં પહોંચાડી દે. (૨)

१८६९. इंन्द्रस्य बाहू स्थिवरौ युवानावनाधृष्यौ सुप्रतीकावसहाौ । तौ युञ्जीत प्रथमौ योग आगते याभ्यां जितमसुराणां सहो महत्॥ ३॥

પદાર્થ : इन्द्रस्य-પરમાત્માના बाहू-કામ આદિને બાંધનારા જ્ઞાન અને આનંદગુણ स्थविरौ-स्थिर युवानौ-वृद्धत्व રહિત-યુવાન બળવાન अनाधृष्यौ-દબાવી ન શકાય તેવા सुप्रतीके-सुस्पष्ट असह्यौ-सહन ન કરી શકે તેવા तौ प्रथमौ युञ्जीत-હે ઉપાસકો ! તે મુખ્ય રૂપોથી યુક્ત બનો. आगते योगे-પ્રાપ્ત અવસર અથવા યોગ પ્રાપ્ત થવાને માટે याभ्याम्-જેના દ્વારા असुराणां महत् सहः-जितम्-અસત્યો-અનર્થો પાપોના મહાન બળને જીતાય છે-જીતી શકાય છે. (૩)

सूड्त-८

१८७०. मंमोणि ते वर्मणा च्छादयामि सोमस्त्वौ राजामृतेनानु वस्ताम्। उरोवरीयौ वरुणस्ते कृणोतु जयन्तं त्वानु देवा मदन्तु ॥१॥

પદાર્થ: ते मर्माण वर्मणा छादयामि-હે કામ આદિના બાધક સત્ય સંકલ્પીજન! તારા નિર્બળ પ્રસંગોને વરણીય પરમાત્મદર્શનથી સુરક્ષિત રાખું છું. सोमः-राजा त्वा-अमृतेन-अनुवस्ताम्-प्रકાશમાન શાન્ત પરમાત્મા તને અમૃત જ્ઞાન પ્રકાશથી સુરક્ષિત રાખે. वर्त्तणः-વરણકર્તા પરમાત્મા ते-તારા માટે उग्नेवरीय:- इदयना मહान અભીષ્ટને કરે. त्वा जयन्तं देवा:-अनु मदन्तु-तने विજય કરતાની સાથે- જોઈને પરમાત્મદેવ હર્ષિત-આનંદિત કરે. (૧)

१८७१. अन्धा अमित्रा भवताशीर्षाणोऽहेयइव । तेषां वो अग्निनुन्नानामिन्द्रो हन्तु वेरंवरम् ॥ २॥

પદાર્થ: अमित्रा:-હે કામ આદિ શત્રુઓ ! તમે अशीर्षाण:-अन्धा:-अहय:-इव भवत-કપાયેલા માથાવાળા અથવા ફેણ રહિત આંધળા સાપની સમાન થાઓ. तेषां व:-अग्निनुन्नानाम्-ते तमारा જ્ઞાનાગ્નિને પછાડે-દબાવીને इन्द्र:-वरं वरं हन्तु-परमात्मा मोटा-मोटा દોષોનો નાશ કરે-કરે છે. (૨)

१८७२. यो नैः स्वोऽरणो यश्चै निष्ठ्यो जिंघोंसति । देवास्तं सर्वे धूर्वन्तु ब्रह्मै वर्म ममान्तरं शर्म वर्म ममान्तरम्॥ ३॥

पदार्थ : यः- श्रे दोष स्वः-पोतानी અंदर રહેનાર अरणः- संબंधी च-अने यः- श्रे निष्ट्यः- गुप्त-अज्ञात-थनार नः- जिघांसित-अभने भारवा ઇચ્છે છે सर्वे देवाः- सभस्त देवो-देवोना देव धूर्वन्तु- नष्ट કरे. ममान्तरम्- ब्रह्म वर्म- भारी अंदर विराशभान श्रह्म- महान परभात्मा तथा रक्षक परभात्मा नष्ट करे. शर्म वर्म मम-अन्तरम्- सुण स्वरूप रक्षक परभात्मा नष्ट करी नाणे. (3)

सूड्त-७

१८७३. मृंगो न भीमः कुचेरा गिरिष्ठाः परावत आ जगन्था परस्याः। सृकं संशाय पविमिन्द्र तिग्मं वि शत्रून् ताढि वि मृधो नुदस्व॥१॥ પદાર્થ: इन्द्र-હે પરમાત્મન્ ! તું गिरिष्ठा:-मृग:-न कुचर:-પર્વતીય સિંહની સમાન ભયકારી દુષ્પ્રવૃત્તિઓને માટે છે, ક્યાં તું વિચરતાં વિભુ-વ્યાપક ગતિમાન છે, परावत: परस्या:-आजगन्थ-દૂર દેશ દૂર દિશામાં હોવા છતાં પ્રાપ્ત થાય છે. सृकं तिग्मं पिंव संशाय-मरशशीલ तीक्ष्ण वाક् वल्र ज्ञान प्रवृत्तिने तेल કરીનे शत्रून् विताढि-કाम शत्रुओने ताउन કर-नष्ट કर. मृध:-विनुदस्व-હिंसક प्रवृत्तिओने विश्चिन्न કर. (૧)

१८७४. भेद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भेद्रं पंश्येमौक्षंभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गेस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेमिह देवहितं यदायुः ॥ २॥

પદાર્થ: यजत्रा:-देवा:-સંગમનીય સર્વદેવ ધર્મવાળા પરમાત્મદેવ कर्णेभि:-भद्रं श्रृणुयाम्-અમે કાનો દ્વારા શુભ-કલ્યાણકારી શ્રવણ કરીએ, अक्षिभ:-भद्रं-पश्येम-આંખો દ્વારા શુભ દર્શન કરીએ, स्थिरै:-अङ्गै:-तुष्टुवांस:-દઢ-स्थिર मन, વાણી આદિ સાધનો દ્વારા તારી સ્તુતિ કરતાં देविहतं यत्-आयु:- तुજ દેવ દ્વારા નિર્દેશિત જે આયુ સો વર્ષ અથવા તેથી આગળ-અધિકથી અધિક છે, તેને तनूभि:-व्यशेमिह- शरीरना અંગોથી વિશેષ સેવન કરીએ-પ્રાપ્ત કરીએ. (૨)

१८७५. स्वैस्ति नै इंन्द्रों वृद्धश्रेवाः स्वैस्ति नेः पूषो विश्ववेदाः । स्वैस्ति नैस्तोक्ष्यों अरिष्टनेमिः स्वैस्ति नो बृहेस्पतिर्दधातु । स्वस्ति नो बृहेस्पतिर्दधातु ॥ ३॥

પદાર્થ: वृद्धश्रवा:-इन्द्र:-नः-स्वस्ति-પ્રવૃદ્ધ-જેનો મહાન યશ છે એવો પરમાત્મા અમારે માટે કલ્યાણરૂપ બને. विश्ववेदाः पूषा नः स्वस्ति-સર્વને જાણનાર-સર્વજ્ઞ પોષણકર્તા, પ્રજાસ્વામી અમારે માટે કલ્યાણ રૂપ બને. अख्टि नेमि:-तार्क्ष्यः नः स्वस्ति-જેની દુષ્ટ પ્રવૃત્તિઓનું તાડન કરવામાં-અહિંસિત-અકુંઠિત વજૂ દંડરૂપ શક્તિ છે એવા તુરત જ કલ્યાણ કાર્ય સંપાદક વ્યાપનશીલ પરમાત્મા અમારે માટે કલ્યાણરૂપ બને. वृहस्पति:-नः स्वस्ति द्धातु-મહાન બ્રહ્માંડના સ્વામી પરમાત્મા અમારે માટે કલ્યાણને ધારણ કરે-પ્રદાન કરે. (૩)

इति आध्यात्मिक मुनिभाष्य-एकविंशोऽध्यायः, नवमप्रपाठकश्च समाप्तः ॥ इत्युत्तराचिकः ॥ ॥ इति सामवेद भाष्म् ॥

* * *